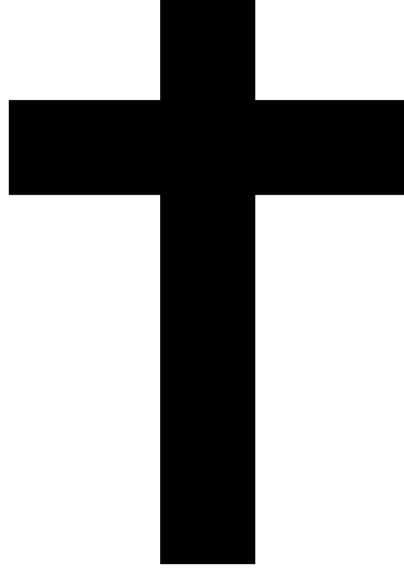

Sanskrit Bible (NT)
in Gujarati Script

New Testament in Sanskrit Language; printed in Gujarati
Script

Sanskrit Bible (NT) in Gujarati Script
New Testament in Sanskrit Language; printed in Gujarati Script

copyright © 2018 SanskritBible.in

Language: Sanskrit

Contributor: SanskritBible.in

Thank you for your interest in Sanskrit Bible.

Sanskrit Bible (NT) is freely available in 22 different scripts of your choice. This edition is in Gujarati script and is based on the Sanskrit translation of the Holy Bible published by Calcutta Baptist Missionaries in 1851. Please visit SanskritBible.in to learn more about Sanskrit Bible and to download various free Christian literature.

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution Share-Alike license 4.0.

You have permission to share and redistribute this Bible translation in any format and to make reasonable revisions and adaptations of this translation, provided that:

You include the above copyright and source information.

If you make any changes to the text, you must indicate that you did so in a way that makes it clear that the original licensor is not necessarily endorsing your changes.

If you redistribute this text, you must distribute your contributions under the same license as the original.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

Note that in addition to the rules above, revising and adapting God's Word involves a great responsibility to be true to God's Word. See Revelation 22:18-19.

2020-01-01

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 22 Feb 2024 from source files dated 29 Jan 2022
e1290797-4477-53f0-873d-c9153a72fd01

Contents

Matthew	1
Mark	37
Luke	60
John	99
Acts	129
Romans	168
1 Corinthians	184
2 Corinthians	200
Galatians	210
Ephesians	216
Philippians	221
Colossians	225
1 Thessalonians	229
2 Thessalonians	233
1 Timothy	235
2 Timothy	239
Titus	242
Philemon	244
Hebrews	245
James	257
1 Peter	261
2 Peter	265
1 John	268
2 John	272
3 John	273
Jude	274
Revelation	276

મથિલિખિત: સુસંવાદ:

- I ઇબ્રાહીમ: સન્તાનો દાયૂદ્ તસ્ય સન્તાનો યીશુખ્રીષ્ટસ્તસ્ય પૂર્વપુરુષવંશશ્રોણી।
 II ઇબ્રાહીમ: પુત્ર ઇસ્હાક્ તસ્ય પુત્રો યાકૂબ્ તસ્ય પુત્રો યિહૂદાસ્તસ્ય ભ્રાતરશ્ચ।
 III તસ્માદ્ યિહૂદાતસ્તામરો ગર્ભે પેરસ્સેરહૌ જજ્ઞાતે, તસ્ય પેરસ: પુત્રો હિબ્રોણ્ તસ્ય પુત્રો ડરામ્।
 IV તસ્ય પુત્રો ડમ્મીનાદબ્ તસ્ય પુત્રો નહશોન્ તસ્ય પુત્ર: સલ્મોન્।
 V તસ્માદ્ રાહબો ગર્ભે બોયમ્ જજ્ઞે, તસ્માદ્ રૂતો ગર્ભે ઓબેદ્ જજ્ઞે, તસ્ય પુત્રો યિશય:।
 VI તસ્ય પુત્રો દાયૂદ્ રાજ: તસ્માદ્ મૃતોરિયસ્ય જાયાયાં સુલેમાન્ જજ્ઞે।
 VII તસ્ય પુત્રો રિહબિયામ્, તસ્ય પુત્રોડબિય:, તસ્ય પુત્ર આસા:।
 VIII તસ્ય સુતો યિહોશાફ્ટ્ તસ્ય સુતો યિહોરામ તસ્ય સુત ઉષિય:।
 IX તસ્ય સુતો યોથમ્ તસ્ય સુત આહમ્ તસ્ય સુતો હિષ્કિય:।
 X તસ્ય સુતો મિનશિ:, તસ્ય સુત આમોન્ તસ્ય સુતો યોશિય:।
 XI બાબિલ્નગરે પ્રવસનાત્ પૂર્વ સ યોશિયો યિખનિયં તસ્ય ભ્રાતૃશ્ચ જનયામાસા।
 XII તતો બાબિલિ પ્રવસનકાલે યિખનિય: શલ્તીયેલં જનયામાસ, તસ્ય સુત: સિરુબ્બાવિલ્।
 XIII તસ્ય સુતો ડબોહુદ્ તસ્ય સુત ઇલીયાકીમ્ તસ્ય સુતોડસોર્।
 XIV અસોર: સુત: સાદોક્ તસ્ય સુત આખીમ્ તસ્ય સુત ઇલીહૂદ્।
 XV તસ્ય સુત ઇલિયાસર્ તસ્ય સુતો મત્તન્।
 XVI તસ્ય સુતો યાકૂબ્ તસ્ય સુતો યૂષક્ તસ્ય જાયા મરિયમ્: તસ્ય ગર્ભે યીશુરજ્ઞિ, તમેવ ખ્રીષ્ટમ્ (અર્થાદ્ અભિષિક્તં) વદન્તિ।
 XVII ઇત્યમ્ ઇબ્રાહીમો દાયૂદ્ યાવત્ સાકલ્યેન ચતુર્દશપુરુષા:; આ દાયૂદ્: કાલાદ્ બાબિલિ પ્રવસનકાલં યાવત્ ચતુર્દશપુરુષા ભવન્તિ। બાબિલિ પ્રવાસનકાલાત્ ખ્રીષ્ટસ્ય કાલં યાવત્ ચતુર્દશપુરુષા ભવન્તિ।
 XVIII યીશુખ્રીષ્ટસ્ય જન્મ કથ્યતો મરિયમ્ નામિકા કન્યા યૂષકે વાગ્દત્તાસીત્, તદા તયો: સક્ષ્માત્ પ્રાક્ સા કન્યા પવિત્રેણાત્મના ગર્ભવતી બભૂવા।
 XIX તત્ર તસ્યા: પતિ યૂષક્ સૌજન્યાત્ તસ્યા: કલજ્ઞં પ્રકાશયિતુમ્ અનિચ્છન્ ગોપનેને તાં પારિત્યક્તું મનશ્ચક્રે।
 XX સ તથૈવ ભાવયતિ, તદાનીં પરમેશ્વરસ્ય દૂત: સ્વપ્ને તં દર્શનં દત્વા વ્યાજહાર, હે દાયૂદ્: સન્તાન યૂષક્ ત્વં નિજાં જાયાં મરિયમમ્ આદાતું મા ભૈષી:।
 XXI યતસ્તસ્યા ગર્ભ: પવિત્રાદાત્મનોડભવત્, સા ચ પુત્રં પ્રસવિષ્યતે, તદા ત્વં તસ્ય નામ યીશુમ્ (અર્થાત્ ત્રાતારં) કરીષ્યસે, યસ્માત્ સ નિજમનુજાન્ તેષાં કલુષેભ્ય ઉદ્ધરિષ્યતિ।
 XXII ઇત્યં સતિ, પશ્ય ગર્ભવતી કન્યા તનયં પ્રસવિષ્યતો ઇમ્માનૂયેલ્ તદીયઞ્ચ નામધેયં ભવિષ્યતિ। ઇમ્માનૂયેલ્ અસ્માકં સક્ષીશ્વરઇત્યર્થ:।
 XXIII ઇતિ યદ્ વચનં પુર્વ ભવિષ્યદ્ક્રત્રા ઈશ્વર: કથાયામાસ, તત્ તદાનીં સિદ્ધમભવત્।
 XXIV અનન્તરં યૂષક્ નિદ્રાતો જાગરિત ઉત્થાય પરમેશ્વરીયદૂતસ્ય નિદેશાનુસારેણ નિજાં જાયાં જગ્રાહ,।
 XXV કિન્તુ યાવત્ સા નિજં પ્રથમસુતં અ સુષુવે, તાવત્ તાં નોપાગચ્છત્, તત: સુતસ્ય નામ યીશું ચક્રે।

II

- I અનન્તરં હેરોદ્ સંજકે રાજ્ઞિ રાજ્યં શાસતિ યિહૂદીયદેશસ્ય બૈત્લેહમિ નગરે યીશૌ જાતવતિ ચ, કતિપયા જ્યોતિર્વુદ્: પૂર્વસ્યા દિશો યિરૂશાલમ્નગરં સમેત્ય કથયમાસુ:,
 II યો યિહૂદીયાનાં રાજા જાતવાન્, સ કુત્રાસ્તે? વયં પૂર્વસ્યાં દિશિ તિષ્ઠન્તસ્તદીયાં તારકામ્ અપશ્યામ તસ્માત્ તં પ્રણન્તુમ્ અગમામ।
 III તદા હેરોદ્ રાજા કથામેતાં નિશમ્ય યિરૂશાલમ્નગરસ્થિતૈ: સર્વમાનવૈ: સાર્દ્ધમ્ ઉદ્ધિજ્ય
 IV સર્વાન્ પ્રધાનયાજકાન્ અધ્યાપકાંશ્ચ સમાહૂયાનીય પપ્રચ્છ, ખ્રીષ્ટ: કુત્ર જનિષ્યતે?
 V તદા તે કથયામાસુ:, યિહૂદીયદેશસ્ય બૈત્લેહમિ નગરે, યતો ભવિષ્યદ્વાદિના ઇત્યં લિખિતમાસ્તે,
 VI સર્વાભ્યો રાજધાનીભ્યો યિહૂદીયસ્ય નીવૃત:। હે યીહૂદીયદેશસ્યે બૈત્લેહમ્ ત્વં ન યાવસા। ઇસ્રાયેલીયલોકાન્ મે યતો ય: પાલયિષ્યતિ તાદૃગેકો મહારાજસ્ત્વન્મધ્ય ઉદ્ભવિષ્યતી।।

- VII તદાનીં હેરોદ્ રાજા તાન્ જ્યોતિર્વિદો ગોપનમ્ આહ્ય સા તારકા કદા દૃષ્ટાભવત્, તદ્ વિનિશ્ચયામાસા
- VIII અપરં તાન્ બૈત્લેહમં પ્રહીત્ય ગદિતવાન્, યૂયં યાત, યત્નાત્ તં શિશુમ્ અન્વિષ્ય તદુદ્દેશે પ્રાપ્તે મહ્યં વાર્તાં દાસ્યથ, તતો મયાપિ ગત્વા સ પ્રણંસ્યતો
- IX તદાનીં રાજા એતાદૃશીમ્ આજ્ઞાં પ્રાપ્ય તે પ્રતસ્થિરે, તતઃ પૂર્વસ્થ્યાં દિશિ સ્થિતૈસ્તૈ ર્યા તારકા દૃષ્ટા સા તારકા તેષામગ્રે ગત્વા યત્ર સ્થાને શિશૂરાસ્તે, તસ્ય સ્થાનસ્યોપરિ સ્થગિતા તસ્યૌ
- X તદ્ દૃષ્ટ્વા તે મહાનન્દિતા બભૂવુઃ,
- XI તતો ગોહમધ્ય પ્રવિશ્ય તસ્ય માત્રા મરિયમા સાહ્યં તં શિશું નિરીક્ષ્ય દણ્ડવદ્ ભૂત્વા પ્રણોમુઃ, અપરં સ્વેષાં ઘનસમ્પત્તિં મોચયિત્વા સુવર્ણ કુન્દુરું ગન્ધરમઞ્ચ તસ્મૈ દર્શનીયં દત્તવન્તઃ
- XII પશ્ચાદ્ હેરોદ્ રાજસ્ય સમીપં પુનરપિ ગન્તું સ્વપ્ન ઈશ્વરેણ નિષિદ્ધાઃ સન્તો ડન્યેન પથા તે નિજદેશં પ્રતિ પ્રતસ્થિરે
- XIII અનન્તરં તેષુ ગતવત્મુ પરમેશ્વરસ્ય દૂતો યૂષફ઼્ે સ્વપ્ને દર્શનં દત્વા જગાદ, ત્વમ્ ઉત્થાય શિશું તન્માતરઞ્ચ ગૃહીત્વા મિસદ્દેશં પલાયસ્વ, અપરં યાવદહં તુભ્યં વાર્તાં ન કથયિષ્યામિ, તાવત્ તત્રૈવ નિવસ, યતો રાજા હેરોદ્ શિશું નાશયિતું મૃગયિષ્યતો
- XIV તદાનીં યૂષફ઼્ ઉત્થાય રજન્યાં શિશું તન્માતરઞ્ચ ગૃહીત્વા મિસદ્દેશં પ્રતિ પ્રતસ્થે,
- XV ગત્વા ચ હેરોદો નૃપતે મરણપર્યન્તં તત્ર દેશે ન્યુવાસ, તેન મિસદ્દેશાદહં પુત્રં સ્વકીયં સમુપાહ્યમ્ યદેતદ્વચનમ્ ઈશ્વરેણ ભવિષ્યદ્વાદિના કથિતં તત્ સફલમભૂત્
- XVI અનન્તરં હેરોદ્ જ્યોતિર્વિદ્ધિરાત્માનં પ્રવચ્ચિતં વિજ્ઞાય ભૃશં ચુકોપઃ; અપરં જ્યોતિર્વિદ્બ્યસ્તેન વિનિશ્ચિતં યદ્ દિનં તદ્દિનાદ્ ગણયિત્વા દ્વિતીયવત્સરં પ્રવિષ્ટા યાવન્તો બાલકા અસ્મિન્ બૈત્લેહમ્નગરે તત્સીમમધ્યે યાસન્, લોકાન્ પ્રહિત્ય તાન્ સર્વાન્ ઘાતયામાસા
- XVII અતઃ અનેકસ્ય વિલાપસ્ય નિનાદઃ ક્રન્દનસ્ય ચા શોકેન કૃતશબ્દશ્ચ રામાયાં સંનિશમ્યતો સ્વબાલગણહેતોર્વે રાહેલ્ નારી તુ રોદિની ન મન્યતે પ્રબોધન્તુ યતસ્તે નૈવ મન્તિ હિા
- XVIII યદેતદ્ વચનં યિરીમિયનામકભવિષ્યદ્વાદિના કથિતં તત્ તદાનીં સફલમ્ અભૂત્
- XIX તદનન્તરં હેરોદિ રાજનિ મૃતે પરમેશ્વરસ્ય દૂતો મિસદ્દેશે સ્વપ્ને દર્શનં દત્વા યૂષફ઼્ે કથિતવાન્
- XX ત્વમ્ ઉત્થાય શિશું તન્માતરઞ્ચ ગૃહીત્વા પુનરપીસ્રાયેલો દેશં યાહી, યે જનાઃ શિશું નાશયિતુમ્ અમૃગયન્ત, તે મૃતવન્તઃ
- XXI તદાનીં સ ઉત્થાય શિશું તન્માતરઞ્ચ ગૃહ્ણન્ ઇસ્રાયેલ્દેશમ્ આજગામા
- XXII કિન્તુ યિહૂદીયદેશે અર્ખિલાયનામ રાજકુમારો નિજપિતુ હેરોદઃ પદં પ્રાપ્ય રાજત્વં કરોતીતિ નિશમ્ય તત્ સ્થાનં યાતું શક્કિતવાન્, પશ્ચાત્ સ્વપ્ન ઈશ્વરાત્ પ્રબોધં પ્રાપ્ય ગાલીલ્દેશસ્ય પ્રદેશૈકં પ્રસ્થાય નાસરન્નામ નગરં ગત્વા તત્ર ન્યુષિતવાન્,
- XXIII તેન તં નાસરતીયં કથયિષ્યન્તિ, યદેતદ્વાક્યં ભવિષ્યદ્વાદિભિરુક્તં તત્ સફલમભવત્

III

- I તદાનોં યોન્નામા મજ્જયિતા યિહૂદીયદેશસ્ય પ્રાન્તરમ્ ઉપસ્થાય પ્રચારયન્ કથયામાસ,
- II મનાંસિ પરાવર્તયત, સ્વર્ગીયરાજત્વં સમીપમાગતમ્
- III પરમેશસ્ય પન્થાનં પરિષ્કુરુત સર્વતઃ; તસ્ય રાજપથાંશ્ચૈવ સમીકુરુત સર્વથાા ઇત્યેતત્ પ્રાન્તરે વાક્યં વદતઃ કસ્યચિદ્ રવઃ
- IV એતદ્વચનં યિશયિયભવિષ્યદ્વાદિના યોહનમુદિશ્ય ભાષિતમ્ યોહનો વસનં મહાફૂરોમજ્જં તસ્ય કટૌ ચર્મકટિબન્ધનં; સ ચ શૂકકીટાન્ મધુ ચ ભુક્તવાન્
- V તદાનીં યિરૂશાલમ્નગરનિવાસિનઃ સર્વે યિહૂદિદેશીયા યદ્દન્તટિન્યા ઉભયતટસ્થાશ્ચ માનવા બહિરાગત્ય તસ્ય સમીપે
- VI સ્વીયં સ્વીયં દુરિતમ્ અઙ્ગીકૃત્ય તસ્યાં યદ્દનિ તેન મજ્જિજતા બભૂવુઃ
- VII અપરં બહૂન્ ફિરૂશિનઃ સિદ્દૂકિનશ્ચ મનુજાન્ મંકતું સ્વસમીપમ્ આગચ્છતો વિલોક્ય સ તાન્ અભિદધૌ, રે રે ભુજગવંશા આગામીનઃ કોપાત્ પલાયિતું યુષ્માન્ કશ્ચેતિતવાન્?
- VIII મનઃપરાવર્તનસ્ય સમુચિતં ફલં ફલતા
- IX કિન્ત્વસ્માકં તાત ઇબ્રાહીમ્ અસ્તીતિ સ્વેષુ મનઃસુ ચીન્તયન્તો મા વ્યાહરતા યતો યુષ્માન્ અહં વદામિ, ઈશ્વર એતેભ્યઃ પાષાણેભ્ય ઇબ્રાહીમઃ સન્તાનાન્ ઉત્પાદયિતું શક્નોતિ

X અપરં પાદપાનાં મૂલે કુઠાર ઇદાનીમપિ લગન્ આસ્તે, તસ્માદ્ યસ્મિન્ પાદપે ઉત્તમં ફલં ન ભવતિ, સ કૃત્તો મધ્યેડગ્નિં નિક્ષેપ્સ્યતો

XI અપરમ્ અહં મનઃપરાવર્તનસૂચકેન મજ્જનેન યુષ્માન્ મજ્જયામીતિ સત્યં, કિન્તુ મમ પશ્ચાદ્ ય આગચ્છતિ, સ મત્તોપિ મહાન્, અહં તદીયોપાનહૌ વોદ્ધમપિ નહિ યોગ્યોસ્મિ, સ યુષ્માન્ વહ્નિરૂપે પવિત્ર આત્મનિ સંમજ્જયિષ્યતિ

XII તસ્ય કારે સૂર્ય આસ્તે, સ સ્વીયશસ્યાનિ સમ્યક્ પ્રસ્ફોટ્ય નિજાન્ સકલગોધૂમાન્ સંગૃહ્ય ભાણ્ડાગારે સ્થાપયિષ્યતિ, કિન્તુ સર્વાણિ વુષાણ્યનિર્વાણવહ્નિના દાહયિષ્યતિ

XIII અનન્તરં યીશુ ચોહના મજ્જિજતો ભવિતું ગાલીલ્પ્રદેશાદ્ યદ્દનિ તસ્ય સમીપમ્ આજગામ

XIV કિન્તુ ચોહન્ તં નિષિધ્ય બભાષે, ત્વં કિં મમ સમીપમ્ આગચ્છસિ? વરં ત્વયા મજ્જનં મમ પ્રયોજનમ્ આસ્તે

XV તદાનીં યીશુઃ પ્રત્યવોચત્; ઇદાનીમ્ અનુમન્યસ્વ, યત ઇત્યં સર્વધર્મસાધનમ્ અસ્માકં કર્તવ્યં, તતઃ સોડન્વમન્યતા

XVI અનન્તરં યીશુરમ્સિ મજ્જિજતુઃ સન્ તત્ક્ષણાત્ તોયમધ્યાદ્ ઉત્થાય જગામ, તદા જીમૂતદ્વારે મુક્તે જાતે, સ ઈશ્વરસ્યાત્માનં કપોતવદ્ અવરુહ્ય સ્વોપચ્યાગિચ્છન્તં વીક્ષાઞ્ચક્રે

XVII અપરમ્ ઓષ મમ પ્રિયઃ પુત્ર એતસ્મિન્નેવ મમ મહાસન્તોષ એતાદૃશી વ્યોમજા વાગ્ બભૂવા

IV

I તતઃ પરં યીશુઃ પ્રતારકેણ પરીક્ષિતો ભવિતુમ્ આત્મના પ્રાન્તરમ્ આકૃષ્ટઃ

II સન્ યત્વારિંશદહોરાત્રાન્ અનાહારસ્તિષ્ઠન્ ક્ષુધિતો બભૂવા

III તદાનીં પરીક્ષિતા તત્સમીપમ્ આગત્ય વ્યાહતવાન્, યદિ ત્વમીશ્વરાત્મજો ભવેસ્તર્હ્યાજ્ઞયા પાષાણાનેતાન્ પૂપાન્ વિધેહિ

IV તતઃ સ પ્રત્યબ્રવીત્, ઇત્યં લિખિતમાસ્તે, "મનુજઃ કેવલપૂપેન ન જીવિષ્યતિ, કિન્ત્વીશ્વરસ્ય વદનાદ્ યાનિ યાનિ વચાંસિ નિઃસરન્તિ તૈરેવ જીવિષ્યતિ "

V તદા પ્રતારકસ્તં પુણ્યનગરં નીત્વા મન્દિરસ્ય ચૂડોપરિ નિધાય ગદિતવાન્,

VI ત્વં યદિશ્વરસ્ય તનયો ભવેસ્તર્હીતોડધઃ પત, યત ઇત્યં લિખિતમાસ્તે, આદેક્ષ્યતિ નિજાન્ દૂતાન્ રક્ષિતું ત્વાં પરમેશ્વરઃ; યથા સર્વેષુ માર્ગેષુ ત્વદીયચરણદ્વયે ન લગેત્ પ્રસ્તરાઘાતસ્ત્વાં ઘરિષ્યન્તિ તે કરૈઃ॥

VII તદાનીં યીશુસ્તસ્મૈ કથિતવાન્ એતદપિ લિખિતમાસ્તે, "ત્વં નિજપ્રભું પરમેશ્વરં મા પરીક્ષસ્વા "

VIII અનન્તરં પ્રતારકઃ પુનરપિ તમ્ અત્યુઞ્ચધરાધરોપરિ નીત્વા જગતઃ સકલરાજ્યાનિ તદૈશ્વર્યાણિ ચ દર્શયાશ્ચકાર કથયાઞ્ચકાર ચ,

IX યદિ ત્વં દણ્ડવદ્ ભવન્ માં પ્રણમેસ્તર્હાહમ્ એતાનિ તુભ્યં પ્રદાસ્યામિ

X તદાનીં યીશુસ્તમવોચત્, દૂરીભવ પ્રતારક, લિખિતમિદમ્ આસ્તે, "ત્વયા નિજઃ પ્રભુઃ પરમેશ્વરઃ પ્રણમ્યઃ કેવલઃ સ સેવ્યશ્ચા "

XI તતઃ પ્રતારકેણ સ પર્યત્યાજિ, તદા સ્વર્ગીયદૂતૈરાગત્ય સ સિષેવો

XII તદનન્તરં ચોહન્ કારાયાં બબન્ધે, તદ્ધાર્તા નિશમ્ય યીશુના ગાલીલ્ પ્રાસ્થીયતા

XIII તતઃ પરં સ નાસરન્નગરં વિહાય જલધેસ્તટે સિબૂલૂન્નપ્તાલી એતયોરુવભયોઃ પ્રદેશયોઃ સીમ્નોર્મધ્યવર્તી યઃ કફુર્નાહૂમ્ તન્નગરમ્ ઇત્વા ન્યવસત્

XIV તસ્માત્, અન્યાદેશીયગાલીલિ યદ્દન્પારેડબ્ધિરોધસિા નપ્તાલિસિબૂલૂન્દેશૌ યત્ર સ્થાને સ્થિતૌ પુરા

XV તત્રત્યા મનુજા યે યે પર્યભ્રામ્યન્ તમિસ્રકો તૈર્જનૈર્બહદાલોકઃ પરિદર્શિષ્યતે તદા અવસન્ યે જના દેશે મૃત્યુચ્છાયાસ્વરૂપકે તેષામુપરિ લોકાનામાલોકઃ સંપ્રકાશિતઃ॥

XVI યદેતદ્વચનં યિશયિયભવિષ્યદ્વાદિના પ્રોક્તં, તત્ તદા સફલમ્ અભૂત્

XVII અનન્તરં યીશુઃ સુસંવાદં પ્રચારયન્ એતાં કથાં કથયિતુમ્ આરેભે, મનાંસિ પરાવર્તયત, સ્વર્ગીયરાજત્વં સવિધમભવત્

XVIII તતઃ પરં યીશુ ગાલીલો જલધેસ્તટેન ગચ્છન્ ગચ્છન્ આન્દ્રિયસ્તસ્ય ભ્રાતા શિમોન્ અર્થતો યં પિતરં વદન્તિ એતાવુભૌ જલઘૌ જાલં ક્ષિપન્તૌ દદર્શ, યતસ્તૌ મીનધારિણાવાસ્તામ્

XIX તદા સ તાવાહૂય વ્યાજહાર, યુવાં મમ પશ્ચાદ્ આગચ્છતં, યુવામહં મનુજધારિણૌ કરિષ્યામિ

XX તેનૈવ તૌ જાલં વિહાય તસ્ય પશ્ચાત્ આગચ્છતામ્

XXI अनन्तरं तस्मात् स्थानात् व्रजन् व्रजन् सिवदियस्य सुतौ याकूब् योहन्नामानौ द्वौ सङ्गौ तातेन सार्द्धं नौकोपरि जलस्य ज्वालार्द्धारं कुर्वन्तौ वीक्ष्य तावाहूतवान्।

XXII तत्क्षणात् तौ नावं स्वतातञ्च विहाय तस्य पश्चाद्गामिनौ बभूवतुः।

XXIII अनन्तरं भजनभवने समुपदिशन् राज्यस्य सुसंवाहं प्रयारयन् मनुजानां सर्वप्रकारान् रोगान् सर्वप्रकारपीडाश्च शमयन् यीशुः कृत्स्नं गालील्लेशं भ्रमितुम् आरभत।

XXIV तेन कृत्स्नसुरियादेशस्य मध्यं तस्य यशो व्याप्नोत्, अपरं भूतग्रस्ता अपस्मारगीर्णः पक्षाघातिप्रभृतयश्च यावन्तो मनुजा नानाविधव्याधिभिः क्लिष्टा आसन्, तेषु सर्वेषु तस्य समीपम् आनीतेषु स तान् स्वस्थान् यकार।

XXV अतेन गालील्-दिकापनि-यिर्शलाम्-यिडूदीयदेशेभ्यो यद्गनः पाराञ्च बहवो मनुजास्तस्य पश्चाद् आगच्छन्।

V

- I अनन्तरं स जननिवहं निरीक्ष्य भूधरोपरि व्रजित्वा समुपविवेश।
 II तदानीं शिष्येषु तस्य समीपमागतेषु तेन तेभ्य अेषा कथा कथ्याञ्चक्रे।
 III अभिमानहीना जना धन्याः, यतस्ते स्वर्गीयराज्यम् अधिकरिष्यन्ति।
 IV भिद्यमाना मनुजा धन्याः, यस्मात् ते सान्त्वनां प्राप्सन्ति।
 V नम्रा मानवाश्च धन्याः, यस्मात् ते मेदिनीम् अधिकरिष्यन्ति।
 VI धर्मायि बुभुक्षिताः तृषार्त्ताश्च मनुजा धन्याः, यस्मात् ते परितर्ष्यन्ति।
 VII कृपालवो मानवा धन्याः, यस्मात् ते कृपां प्राप्सन्ति।
 VIII निर्मलहृदया मनुजाश्च धन्याः, यस्मात् त ईश्वरं द्रक्ष्यन्ति।
 IX भेलयितारो मानवा धन्याः, यस्मात् त ईश्वरस्य सन्तानत्वेन विष्यास्यन्ति।
 X धर्मकारणात् ताडिता मनुजा धन्याः, यस्मात् स्वर्गीयराज्ये तेषामधिकरो विद्यते।
 XI यदा मनुजा मम नामकृते युष्मान् निन्दन्ति ताडयन्ति मृषा नानादुर्व्याक्यानि वदन्ति य, तदा युयं धन्याः।
 XII तदा आनन्दत, तथा भूशं ह्लादध्वञ्च, यतः स्वर्गो भूयांसि इलानि लप्स्यध्वे; ते युष्माकं पुरातनान् भविष्यद्वादिनोऽपि तादृग् अताडयन्।
 XIII युयं मेदिन्यां लवणरूपाः, किन्तु यदि लवणस्य लवणत्वम् अपयाति, तर्हि तत् केन प्रकारेण स्वाद्गुणं लविष्यति? तत् कस्यापि कार्यस्यायोग्यत्वात् केवलं बहिः प्रक्षेप्तुं नराणां पदतलेन दलयितुञ्च योग्यं भवति।
 XIV यूयं जगति दीप्तिरूपाः, भूधरोपरि स्थितं नगरं गुप्तं भवितुं नहिं शक्यति।
 XV अपरं मनुजाः प्रदीपान् प्रज्वाल्य द्रोणाधो न स्थापयन्ति, किन्तु दीपाधारोपर्येव स्थापयन्ति, तेन ते दीपा गेहस्थितान् सकलान् प्रकाशयन्ति।
 XVI येन मानवा युष्माकं सत्कर्माणि विलोक्य युष्माकं स्वर्गस्थं पितरं धन्यं वदन्ति, तेषां समक्षं युष्माकं दीप्तिस्तादृक् प्रकाशताम्।
 XVII अहं व्यवस्थां भविष्यद्वाक्यञ्च लोप्नुम् आगतवान्, एतथं मानुभवत, ते द्वे लोप्नुं नागतवान्, किन्तु सकृले कर्तुम् आगतोस्मि।
 XVIII अपरं युष्मान् अहं तथ्यं वदामि यावत् व्योममेदिन्यो ध्वंसो न भविष्यति, तावत् सर्वस्मिन् सकृले न जाते व्यवस्थाया अेका मात्रा बिन्दुरेकोपि वा न लोप्स्यते।
 XIX तस्मात् यो जन अेतासाम् आज्ञानाम् अतिक्षुद्राम् अेकाज्ञामपी लंघते मनुजाञ्च तथैव शिक्षयति, स स्वर्गीयराज्ये सर्वेभ्यः क्षुद्रत्वेन विष्यास्यते, किन्तु यो जनस्तां पालयति, तथैव शिक्षयति य, स स्वर्गीयराज्ये प्रधानत्वेन विष्यास्यते।
 XX अपरं युष्मान् अहं वदामि, अध्यापककिंशुशिमानवानां धर्मानुष्ठानात् युष्माकं धर्मानुष्ठाने नोत्तमे जाते यूयम् ईश्वरीयराज्यं प्रवेष्टुं न शक्यथा।
 XXI अपरञ्च त्वं नरं मा वधीः, यस्मात् यो नरं हन्ति, स विचारसभायां दण्डार्थो भविष्यति, पूर्वकालीनजनेभ्य एति कथितमासीत्, युष्माभिरश्चापि।
 XXII किन्त्वहं युष्मान् वदामि, यः कश्चित् कारणं विना निजभ्रात्रे कुप्यति, स विचारसभायां दण्डार्थो भविष्यति; यः कश्चित् स्वीयसङ्गं निर्बोधं वदति, स महासभायां दण्डार्थो भविष्यति; पुनश्च त्वं मूढ एति वाक्यं यदि कश्चित् स्वीयभ्रातरं वक्ति, तर्हि नरकाग्नौ स दण्डार्थो भविष्यति।

XXIII अतो वेद्याः समीपं निज्जनेवेद्ये समानीतेऽपि निज्जत्तातरं प्रति कस्माच्चित् कारणात् त्वं यद्वि द्रोषी विद्यसे, तदानीं तव तस्य स्मृति र्जयते य,

XXIV तर्हि तस्या वेद्याः समीपे निज्जनेवैद्यं निधाय तदैव गत्वा पूर्वं तेन साद्धं मिल, पश्चात् आगत्य निज्जनेवैद्यं निवेद्य

XXV अन्यत्र यावत् विवादिना साद्धं वर्त्मनि तिष्ठसि, तावत् तेन साद्धं मेलनं कुरु; नो येत् विवादी विचारयितुः समीपे त्वां समर्पयति विचारयिता य रक्षिणः सन्निधौ समर्पयति तदा त्वं कारायां बध्येथाः।

XXVI तर्हि त्वामहं तथ्यं ब्रवीमि, शेषकपर्दकेऽपि न परिशोधिते तस्मात् स्थानात् कदापि बहिरागन्तुं न शक्यसि।

XXVII अपरं त्वं मा व्यभियर, यदेतद् वयनं पूर्वकालीनलोकेभ्यः कथितमासीत्, तद् यूयं श्रुतवन्तः;

XXVIII किन्त्वहं युष्मान् वदामि, यद्वि कश्चित् कामतः काञ्चन योषितं पश्यति, तर्हि स मनसा तदैव व्यभियरितवान्।

XXIX तस्मात् तव दक्षिणं नेत्रं यद्वि त्वां बाधते, तर्हि तन्नेत्रम् उत्पाट्य दूरे निक्षिप, यस्मात् तव सर्व्ववपुषो नरके निक्षेपात् तवैकाङ्गस्य नाशो वरं।

XXX यद्वा तव दक्षिणः करो यद्वि त्वां बाधते, तर्हि तं करं छित्वा दूरे निक्षिप, यतः सर्व्ववपुषो नरके निक्षेपात् अेकाङ्गस्य नाशो वरं।

XXXI उक्तमास्ते, यद्वि कश्चिन् निज्जजायां परित्यक्तुम् इच्छति, तर्हि स तस्यै त्यागपत्रं ददातु।

XXXII किन्त्वहं युष्मान् व्याडरामि, व्यभियारदोषे न जाते यद्वि कश्चिन् निज्जजायां परित्यजति, तर्हि स तां व्यभियारयति; यश्च तां त्यक्तां स्त्रियं विवडति, सोपि व्यभियरति।

XXXIII पुनश्च त्वं मृषा शपथम् न कुर्वन् ईश्वराय निज्जशपथं पालय, पूर्वकालीनलोकेभ्यो यैषा कथा कथिता, तामपि यूयं श्रुतवन्तः।

XXXIV किन्त्वहं युष्मान् वदामि, कमपि शपथं मा कर्ष, अर्थतः स्वर्गनाम्ना न, यतः स ईश्वरस्य सिंहासनं;

XXXV पृथिव्या नाम्नापि न, यतः सा तस्य पादधीः; यिःशालमो नाम्नापि न, यतः सा महाराजस्य पुरी;

XXXVI निज्जशिरोनाम्नापि न, यस्मात् तस्यैकं कथमपि सितम् असितं वा कर्तुं त्वया न शक्यते।

XXXVII अपरं यूयं संलापसमये केवलं भवतीति न भवतीति य वदत यत एतोऽधिकं यत् तत् पापात्मनो जायते।

XXXVIII अपरं लोयनस्य विनिमयेन लोयनं दन्तस्य विनिमयेन दन्तः पूर्व्वक्तमिदं वयनत्र युष्माभिरश्रूयता।

XXXIX किन्त्वहं युष्मान् वदामि यूयं किंसकं नरं मा व्याघातयता किन्तु केनचित् तव दक्षिणकपोले यपेटाघाते कृते तं प्रति वामं कपोलञ्च व्याघोटया।

XL अपरं केनचित् त्वया साधुं विवाहं कृत्वा तव परिधेयवसने जिघृषिते तस्माद्युत्तरीयवसनमपि देहि।

XLI यद्वि कश्चित् त्वां क्रोशमेकं नयनार्थं अन्यायतो धरति, तदा तेन साधुं क्रोशद्वयं याहि।

XLII यश्च मानवस्त्वां यायते, तस्मै देहि, यद्वि कश्चित् तुभ्यं धारयितुम् इच्छति, तर्हि तं प्रति परामुष्मो मा भूः।

XLIII निज्जसमीपवसिनि प्रेम कुरु, किन्तु शत्रुं प्रति द्वेषं कुरु, यदेतत् पुरोक्तं वयनं अेतदपि यूयं श्रुतवन्तः।

XLIV किन्त्वहं युष्मान् वदामि, यूयं रिपुवपि प्रेम कुरुत, ये य युष्मान् शपन्ते, तान, आशिषं वदत, ये य युष्मान् ऋतीयन्ते, तेषां मङ्गलं कुरुत, ये य युष्मान् निन्दन्ति, ताडयन्ति य, तेषां कृते प्रार्थयध्वं।

XLV तत्र यः सतामसताञ्चोपरि प्रभाकरम् उदाययति, तथा धार्मिकानामधार्मिकानाञ्चोपरि नीरं वर्षयति तादृशो यो युष्माकं स्वर्गस्थः पिता, यूयं तस्यैव सन्ताना भविष्यथा।

XLVI ये युष्मासु प्रेम कुर्वन्ति, यूयं यद्वि केवलं तेव्वेव प्रेम कुरुथ, तर्हि युष्माकं किं क्वलं भविष्यति? यादाला अपि तादृशं किं न कुर्वन्ति?

XLVII अपरं यूयं यद्वि केवलं स्वीयत्वात्त्वेन नमत, तर्हि किं मडत् कर्म कुरुथ? यादाला अपि तादृशं किं न कुर्वन्ति?

XLVIII तस्मात् युष्माकं स्वर्गस्थः पिता यथा पूर्णो भवति, यूयमपि तादृशा भवता।

VI

I सावधाना भवत, मनुजान् दर्शयितुं तेषां गोचरे धर्मकर्म मा कुरुत, तथा कृते युष्माकं स्वर्गस्थपितुः सकाशात् किञ्चन क्वलं न प्राप्स्यथा।

- II ત્વં યદા દદાસિ તદા કપટિનો જના યથા મનુજેભ્યઃ પ્રશંસાં પ્રાપ્તું ભજનભવને રાજમાર્ગે ચ તૂરીં વાદ્યન્તિ, તથા મા કુરિ, અહં તુભ્યં યથાર્થં કથયામિ, તે સ્વકાચં ફલમ્ અલભન્તા
- III કિન્તુ ત્વં યદા દદાસિ, તદા નિજદક્ષિણકરો યત્ કરોતિ, તદ્ વામકરં મા જ્ઞાપયા
- IV તેન તવ દાનં ગુપ્તં ભવિષ્યતિ યસ્તુ તવ પિતા ગુપ્તદર્શી, સ પ્રકાશ્ય તુભ્યં ફલં દાસ્યતિ
- V અપરં યદા પ્રાર્થયસે, તદા કપટિનઇવ મા કુરુ, યસ્માત્ તે ભજનભવને રાજમાર્ગસ્ય કોણે તિષ્ઠન્તો લોકાન્ દર્શયન્તઃ પ્રાર્થયિતું પ્રીયન્તે; અહં યુષ્માન્ તથ્યં વદામિ, તે સ્વકીયફલં પ્રાપ્નુવન્
- VI તસ્માત્ પ્રાર્થનાકાલે અન્તરાગારં પ્રવિશ્ય દ્વારં રુદ્ધ્વા ગુપ્તં પશ્યતસ્તવ પિતુઃ સમીપે પ્રાર્થયસ્વ; તેન તવ યઃ પિતા ગુપ્તદર્શી, સ પ્રકાશ્ય તુભ્યં ફલં દાસ્યતિ
- VII અપરં પ્રાર્થનાકાલે દેવપૂજકાઇવ મુઘા પુનરુક્તિં મા કુરુ, યસ્માત્ તે બોધન્તે, બહુવારં કથાયાં કથિતાયાં તેષાં પ્રાર્થના ગ્રાહિષ્યતે
- VIII યૂયં તેષામિવ મા કુરુત, યસ્માત્ યુષ્માકં યદ્ યત્ પ્રયોજનં યાચનાતઃ પ્રાગેવ યુષ્માકં પિતા તત્ જ્ઞાનાતિ
- IX અતએવ યૂયમ ઈદ્દુક્ પ્રાર્થયધ્વં, હે અસ્માકં સ્વર્ગસ્થપિતઃ, તવ નામ પૂજ્યં ભવતુ
- X તવ રાજત્વં ભવતુ; તવેચ્છા સ્વર્ગે યથા તથૈવ મેદિન્યામપિ સફલા ભવતુ
- XI અસ્માકં પ્રયોજનીયમ્ આહારમ્ અદ્ય દેહિ
- XII વયં યથા નિજાપરાધિનઃ ક્ષમામહે, તથૈવાસ્માકમ્ અપરાધાન્ ક્ષમસ્વા
- XIII અસ્માન્ પરીક્ષાં માનય, કિન્તુ પાપાત્મનો રક્ષ; રાજત્વં ગૌરવં પરાક્રમઃ એતે સર્વે સર્વદા તવ; તથાસ્તુ
- XIV યદિ યૂયમ્ અન્યેષામ્ અપરાધાન્ ક્ષમધ્વે તર્હિ યુષ્માકં સ્વર્ગસ્થપિતાપિ યુષ્માન્ ક્ષમિષ્યતે;
- XV કિન્તુ યદિ યૂયમ્ અન્યેષામ્ અપરાધાન્ ન ક્ષમધ્વે, તર્હિ યુષ્માકં જનકીપિ યુષ્માકમ્ અપરાધાન્ ન ક્ષમિષ્યતે
- XVI અપરમ્ ઉપવાસકાલે કપટિનો જના માનુષાન્ ઉપવાસં જ્ઞાપયિતું સ્વેષાં વદનાનિ મ્લાનાનિ કુર્વન્તિ, યૂયં તઇવ વિષણવદના મા ભવત; અહં યુષ્માન્ તથ્યં વદામિ તે સ્વકીયફલમ્ અલભન્તા
- XVII યદા ત્વમ્ ઉપવસસિ, તદા યથા લોકૈસ્ત્વં ઉપવાસીવ ન દૃશ્યસે, કિન્તુ તવ યોડગોચરઃ પિતા તેનૈવ દૃશ્યસે, તત્કૃતે નિજશિરસિ તૈલં મર્દય વદનઞ્ચ પ્રક્ષાલય;
- XVIII તેન તવ યઃ પિતા ગુપ્તદર્શી સ પ્રકાશ્ય તુભ્યં ફલં દાસ્યતિ
- XIX અપરં યત્ર સ્થાને કીટાઃ કલઙ્કાશ્ચ ક્ષયં નયન્તિ, ચૌરાશ્ચ સન્ધિં કર્તયિત્વા ચોરયિતું શક્નુવન્તિ, તાદૃશ્યાં મેદિન્યાં સ્વાર્થં ધનં મા સંચિનુતા
- XX કિન્તુ યત્ર સ્થાને કીટાઃ કલઙ્કાશ્ચ ક્ષયં નયન્તિ, ચૌરાશ્ચ સન્ધિં કર્તયિત્વા ચોરયિતું ન શક્નુવન્તિ, તાદૃશે સ્વર્ગે ધનં સંચિનુતા
- XXI યસ્માત્ યત્ર સ્થાને યુષ્માક ધનં તત્રૈવ ખાને યુષ્માકં મનાંસિ
- XXII લોચનં દેહસ્ય પ્રદીપકં, તસ્માત્ યદિ તવ લોચનં પ્રસન્નં ભવતિ, તર્હિ તવ કૃત્સ્નં વપુ દીપ્તિયુક્તં ભવિષ્યતિ
- XXIII કિન્તુ લોચનેડપ્રસન્ને તવ કૃત્સ્નં વપુઃ તમિસ્રયુક્તં ભવિષ્યતિ અતએવ યા દીપ્તિસ્ત્વયિ વિદ્યતે, સા યદિ તમિસ્રયુક્તા ભવતિ, તર્હિ તત્ તમિસ્રં કિયન્ મહત્
- XXIV કોપિ મનુજો દ્વૈ પ્રભૂ સેવિતું ન શક્નોતિ, યસ્માદ્ એકં સંમન્ય તદન્યં ન સમ્મન્યતે, યદ્વા એકત્ર મનો નિધાય તદન્યમ્ અવમન્યતે; તથા યૂયમપીશ્વરં લક્ષ્મીઞ્ચેત્યુભે સેવિતું ન શક્નુથા
- XXV અપરમ્ અહં યુષ્મભ્યં તથ્યં કથયામિ, કિં ભક્ષિષ્યામઃ? કિં પાસ્યામઃ? ઇતિ પ્રાણધારણાય મા ચિન્તયત; કિં પરિધાસ્યામઃ? ઇતિ કાયરક્ષણાય ન ચિન્તયત; ભક્ષ્યાત્ પ્રાણા વસનાઞ્ચ વપૂષિ કિં શ્રેષ્ઠાણિ ન હિ?
- XXVI વિહાયસો વિહન્માન્ વિલોકયત; તૈ નોપ્યતે ન કૃત્યતે ભાણાગારે ન સઞ્ચીયતેડપિ; તથાપિ યુષ્માકં સ્વર્ગસ્થઃ પિતા તેભ્ય આહારં વિતરતિ
- XXVII યૂયં તેભ્યઃ કિં શ્રેષ્ઠા ન ભવથ? યુષ્માકં કશ્ચિત્ મનુજઃ ચિન્તયન્ નિજાયુષઃ ક્ષણમપિ વર્દ્ધયિતું શક્નોતિ?
- XXVIII અપરં વસનાય કુતશ્ચિન્તયત? ક્ષેત્રોત્પન્નાનિ પુષ્પાણિ કથં વર્દ્ધન્તે તદાલોચયતા તાનિ તન્તૂન્ નોત્પાદ્યન્તિ કિમપિ કાર્યં ન કુર્વન્તિ;
- XXIX તથાપ્યહં યુષ્માન્ વદામિ, સુલેમાન્ તાદૃગ્ ઐશ્વર્યવાનપિ તત્પુષ્પમિવ વિભૂષિતો નાસીત્

XXX તસ્માત્ ક્ષધ વિદ્યમાનં શ્વઃ યુલ્લ્યાં નિક્ષેપ્સ્યતે તાદૃશં યત્ ક્ષેત્રસ્થિતં કુસુમં તત્ યદીશ્વર ઇત્યં બિભ્રૂષયતિ, તર્હિ હે સ્તોકપ્રત્યયિનો યુષ્માન્ કિં ન પરિધાપયિષ્યતિ?

XXXI તસ્માત્ અસ્માભિઃ કિમત્સ્યતે? કિં પાયિષ્યતે? કિં વા પરિધાયિષ્યતે, ઇતિ ન ચિન્તયતા

XXXII યસ્માત્ દેવાચ્ચકા અપીતિ ચેષ્ટન્તે; એતેષુ દ્રવ્યેષુ પ્રયોજનમસ્તીતિ યુષ્માકં સ્વર્ગસ્થઃ પિતા જાનાતિ

XXXIII અતએવ પ્રથમત ઈશ્વરીયરાજ્યં ધર્મઞ્ચ ચેષ્ટધ્વં, તત એતાનિ વસ્તૂનિ યુષ્મભ્યં પ્રદાયિષ્યન્તે

XXXIV શ્વઃ કૃતે મા ચિન્તયત, શ્વએવ સ્વયં સ્વમુદ્દિશ્ય ચિન્તયિષ્યતિ; અદ્યતની યા ચિન્તા સાધકૃતે પ્રચુરતરા

VII

I યથા યૂયં દોષીકૃતા ન ભવથ, તત્કૃતેડન્યં દોષિણાં મા કુરુતા

II યતો યાદૃશેન દોષેણ યૂયં પરાન્ દોષિણઃ કુરુથ, તાદૃશેન દોષેણ યૂયમપિ દોષીકૃતા ભવિષ્યથ, અન્યઞ્ચ યેન પરિમાણેન યુષ્માભિઃ પરિમીયતે, તેનૈવ પરિમાણેન યુષ્મત્કૃતે પરિમાયિષ્યતે

III અપરઞ્ચ નિજનયને યા નાસા વિદ્યતે, તામ્ અનાલોચ્ય તવ સહજસ્ય લોચને યત્ તૃણમ્ આસ્તે, તદેવ કુતો વીક્ષસે?

IV તવ નિજલોચને નાસાયાં વિદ્યમાનાયાં, હે ભ્રાતઃ, તવ નયનાત્ તૃણં બહિષ્કર્તું અનુજાનીહિ, કથામેતાં નિજસહજાય કથં કથયિતું શક્નોષિ?

V હે કપટિન્, આદૌ નિજનયનાત્ નાસાં બહિષ્કુરુ તતો નિજદૃષ્ટૌ સુપ્રસન્નાયાં તવ ભ્રાતૃ લોચનાત્ તૃણં બહિષ્કર્તું શક્સિ

VI અન્યઞ્ચ સારમેયેભ્યઃ પવિત્રવસ્તૂનિ મા વિતરત, વરાહાણાં સમક્ષઞ્ચ મુક્તા મા નિક્ષિપત; નિક્ષેપણાત્ તે તાઃ સર્વાઃ પદૈ દલયિષ્યન્તિ, પરાવૃત્ય યુષ્માનપિ વિદારયિષ્યન્તિ

VII યાયધ્વં તતો યુષ્મભ્યં દાયિષ્યતે; મૃગયધ્વં તત ઉદ્દેશં લપ્સ્યધ્વે; દ્વારમ્ આહત, તતો યુષ્મત્કૃતે મુક્તં ભવિષ્યતિ

VIII યસ્માદ્ યેન યાચ્યતે, તેન લભ્યતે; યેન મૃગ્યતે તેનોદ્દેશઃ પ્રાપ્યતે; યેન ચ દ્વારમ્ આહન્યતે, તત્કૃતે દ્વારં મોચ્યતે

IX આત્મજેન પૂપે પ્રાર્થિતે તસ્મૈ પાષાણં વિશ્રાણયતિ,

X મીને યાયિતે ચ તસ્મૈ ભુજગં વિતરતિ, એતાદૃશઃ પિતા યુષ્માકં મધ્યે ક આસ્તે?

XI તસ્માદ્ યૂયમ્ અભદ્રાઃ સન્તોડપિ યદિ નિજબાલકેભ્ય ઉત્તમં દ્રવ્યં દાતું જાનીથ, તર્હિ યુષ્માકં સ્વર્ગસ્થઃ પિતા સ્વીયયાચકેભ્યઃ કિમુત્તમાનિ વસ્તૂનિ ન દાસ્યતિ?

XII યુષ્માન્ પ્રતીતરેષાં યાદૃશો વ્યવહારો યુષ્માકં પ્રિયઃ, યૂયં તાન્ પ્રતિ તાદૃશાનેવ વ્યવહારાન્ વિદ્યત; યસ્માદ્ વ્યવસ્થાભવિષ્યદ્વાદિનાં વચનાનામ્ ઇતિ સારમ્

XIII સફીર્ણદ્વારેણ પ્રવિશત; યતો નરકગમનાય યદ્ દ્વારં તદ્ વિસ્તીર્ણં યચ્ચ વર્ત્મ તદ્ બૃહત્ તેન બહવઃ પ્રવિશન્તિ

XIV અપરં સ્વર્ગગમનાય યદ્ દ્વારં તત્ કીદૃક્ સંકીર્ણં યચ્ચ વર્ત્મ તત્ કીદૃગ્ દુર્ગમમ્ તદુદ્દેષ્ટારઃ કિચન્તોડલ્પાઃ

XV અપરઞ્ચ યે જના મેષવેશેન યુષ્માકં સમીપમ્ આગચ્છન્તિ, કિન્ત્વન્તદુરન્તા વૃકા એતાદૃશેભ્યો ભવિષ્યદ્વાદિભ્યઃ સાવધાના ભવત, યૂયં ફલેન તાન્ પરિચેતું શક્નુથા

XVI મનુજાઃ કિં કણ્ટકિનો વૃક્ષાદ્ દ્રાક્ષાફલાનિ શૃગાલકોલિતશ્ચ ઉદુમ્બરફલાનિ શાતયન્તિ?

XVII તદ્દદ્ ઉત્તમ એવ પાદપ ઉત્તમફલાનિ જનયતિ, અધમપાદપએવાધમફલાનિ જનયતિ

XVIII કિન્તૂત્તમપાદપઃ કદાચ્ચધમફલાનિ જનયિતું ન શક્નોતિ, તથાધમોપિ પાદપ ઉત્તમફલાનિ જનયિતું ન શક્નોતિ

XIX અપરં યે યે પાદપા અધમફલાનિ જનયન્તિ, તે કૃત્તા વહ્નૌ ક્ષિપ્યન્તે

XX અતએવ યૂયં ફલેન તાન્ પરિચેષ્યથા

XXI યે જના માં પ્રભું વદન્તિ, તે સર્વે સ્વર્ગરાજ્યં પ્રવેક્ષ્યન્તિ તન્ન, કિન્તુ યો માનવો મમ સ્વર્ગસ્થસ્ય પિતુરિષ્ટં કર્મ કરોતિ સ એવ પ્રવેક્ષ્યતિ

XXII તદ્ દિને બહવો માં વદિષ્યન્તિ, હે પ્રભો હે પ્રભો, તવ નામ્ના કિમસ્માભિ ભવિષ્યદ્વાક્યં ન વ્યાહતં? તવ નામ્ના ભૂતાઃ કિં ન ત્યાજિતાઃ? તવ નામ્ના કિં નાનાદ્ભુતાનિ કર્મ્માણિ ન કૃતાનિ?

XXIII તદાહં વદિષ્યામિ, હે કુકર્મ્કારિણો યુષ્માન્ અહં ન વેદ્મિ, યૂયં મત્સમીપાદ્ દૂરીભવતા

XXIV યઃ કશ્ચિત્ મમૈતાઃ કથાઃ શ્રુત્વા પાલયતિ, સ પાષાણોપરિ ગૃહનિર્માત્રા જ્ઞાનિના સહ મયોપમીયતે

XXV યતો વૃષ્ઠૌ સત્યામ્ આપ્લાવ આગતે વાયૌ વાતે ચ તેષુ તદ્ગેહં લગ્નેષુ પાષાણોપરિ તસ્ય ભિત્તેસ્તન્ન પતતિ।

XXVI કિન્તુ ચઃ કશ્ચિત્ મમૈતાઃ કથાઃ શ્રુત્વા ન પાલયતિ સ સૈકતે ગેહનિર્મ્માત્રા ડઙ્ગાનિના ઉપમીયતે।

XXVII યતો જલવૃષ્ઠૌ સત્યામ્ આપ્લાવ આગતે પવને વાતે ચ તૈર્ગૃહે સમાઘાતે તત્ પતતિ તત્પતનં મહદ્ ભવતિ।

XXVIII યીશુનૈતેષુ વાક્યેષુ સમાપિતેષુ માનવાસ્તદીયોપદેશમ્ આશ્ચર્ય્ય મેનિરે

XXIX યસ્માત્ સ ઉપાધ્યાયા ઇવ તાન્ નોપદિદેશ કિન્તુ સમર્થપુરુષઇવ સમુપદિદેશ।

VIII

I યદા સ પર્વતાદ્ અવારોહત્ તદા બહવો માનવાસ્તત્પશ્ચાદ્ વવ્રજુઃ।

II એકઃ કુષ્ઠવાન્ આગત્ય તં પ્રણમ્ય બભાષે, હે પ્રભો, યદિ ભવાન્ સંમન્યતે, તર્હિ માં નિરામયં કર્તુ શક્નોતિ।

III તતો યીશુઃ કરં પ્રસાર્ય્ય તસ્યાઙ્ગં સ્પૃશન્ વ્યાજહાર, સમ્મન્યેડહં ત્વં નિરામયો ભવ; તેન સ તત્ક્ષણાત્ કુષ્ઠનામોચિ।

IV તતો યીશુસ્તં જગાદ, અવઘેહિ કથામેતાં કશ્ચિદપિ મા બૂહિ, કિન્તુ યાજકસ્ય સન્નિધિં ગત્વા સ્વાત્માનં દર્શય મનુજેભ્યો નિજનિરામયત્વં પ્રમાણયિતું મૂસાનિરૂપિતં દ્રવ્યમ્ ઉત્સૃજ ચ।

V તદનન્તરં યીશુના કફર્નાહૂમ્નામનિ નગરે પ્રવિષ્ટે કશ્ચિત્ શતસેનાપતિસ્તત્સમીપમ્ આગત્ય વિનીય બભાષે,

VI હે પ્રભો, મદીય એકો દાસઃ પક્ષાઘાતવ્યાધિના ભૃશં વ્યથિતઃ, સતુ શયનીય આસ્તે।

VII તદાનીં યીશુસ્તસ્મૈ કથિતવાન્, અહં ગત્વા તં નિરામયં કરિષ્યામિ।

VIII તતઃ સ શતસેનાપતિઃ પ્રત્યવદત્, હે પ્રભો, ભવાન્ યત્ મમ ગેહમધ્યં યાતિ તદ્યોગ્યભાજનં નાહમસ્મિ; વાઙ્ગાત્રમ્ આદિશતુ, તેનૈવ મમ દાસો નિરામયો ભવિષ્યતિ।

IX યતો મયિ પરનિધ્નેડપિ મમ નિદેશવશ્યાઃ કતિ કતિ સેનાઃ સન્તિ, તત એકસ્મિન્ યાહીત્યુક્તે સ યાતિ, તદન્યસ્મિન્ એહીત્યુક્તે સ આયાતિ, તથા મમ નિજદાસે કર્મ્મૈતત્ કુર્વિત્યુક્તે સ તત્ કરોતિ।

X તદાનીં યીશુસ્તસ્યૈતત્ વયો નિશમ્ય વિસ્મયાપન્નોડભૂતઃ; નિજપશ્ચાદ્ગામિનો માનવાન્ અવોચ્ય, યુષ્માન્ તથ્યં વચ્ચિ, ઇસ્રાયેલીયલોકાનાં મધ્યેડપિ નૈતાદૃશો વિશ્વાસો મયા પ્રાપ્તઃ।

XI અન્યચ્યાહં યુષ્માન્ વદામિ, બહવઃ પૂર્વસ્યાઃ પશ્ચિમાયાશ્ચ દિશ આગત્ય ઇબ્રાહીમા ઇસ્હાકા યાકૂબા ચ સાકમ્ મિલિત્વા સમુપવેક્ષ્યન્તિ;

XII કિન્તુ યત્ર સ્થાને રોદનદન્તઘર્ષણે ભવતસ્તસ્મિન્ બહિર્ભૂતમિસ્રે રાજ્યસ્ય સન્તાના નિક્ષેસ્યન્તે।

XIII તતઃ પરં યીશુસ્તં શતસેનાપતિં જગાદ, યાહિ, તવ પ્રતીત્યનુસારતો મજ્જલં ભૂયાત્; તદા તસ્મિન્નેવ દણ્ડે તદીયદાસો નિરામયો બભૂવા।

XIV અનન્તરં યીશુઃ પિતરસ્ય ગેહમુપસ્થાય જવરેણ પીડિતાં શયનીયસ્થિતાં તસ્ય શ્વશ્રૂં વીક્ષાઞ્ચક્રે।

XV તતસ્તેન તસ્યાઃ કરસ્ય સ્પૃષ્ટતવાત્ જવરસ્તાં તત્યાજ, તદા સા સમુત્થાય તાન્ સિષેવે।

XVI અનન્તરં સન્ધ્યાયાં સત્યાં બહુશો ભૂતગ્રસ્તમનુજાન્ તસ્ય સમીપમ્ આનિન્યુઃ સ ચ વાક્યેન ભૂતાન્ ત્યાજ્યામાસ, સર્વપ્રકારપીડિતજનાંશ્ચ નિરામયાન્ ચકાર;

XVII તસ્માત્, સર્વા દુર્બલતાસ્માકં તેનૈવ પરિધારિતાઃ। અસ્માકં સકલં વ્યાધિં સચેવ સંગૃહીતવાન્ યદેતદ્વચનં યિશયિયભવિષ્યદ્વાદિનોક્તમાસીત્, તત્તદા સકલમભવત્।

XVIII અનન્તરં યીશુશ્ચતુર્દિક્ષુ જનનિવહં વિલોક્ય તટિન્યાઃ પારં યાતું શિષ્યાન્ આદિદેશ।

XIX તદાનીમ્ એક ઉપાધ્યાય આગત્ય કથિતવાન્, હે ગુરો, ભવાન્ યત્ર યાસ્યતિ તત્રાહમપિ ભવતઃ પશ્ચાદ્ યાસ્યામિ।

XX તતો યીશુ જગાદ, ક્રોષ્ટુઃ સ્થાતું સ્થાનં વિદ્યતે, વિહાયસો વિહજ્જમાનાં નીડાનિ ચ સન્તિ; કિન્તુ મનુષ્યપુત્રસ્ય શિરઃ સ્થાપયિતું સ્થાનં ન વિદ્યતે।

XXI અનન્તરમ્ અપર એકઃ શિષ્યસ્તં બભાષે, હે પ્રભો, પ્રથમતો મમ પિતરં શ્મશાને નિઘાતું ગમનાર્થ મામ્ અનુમન્યસ્વા।

XXII તતો યીશુરુક્તવાન્ મૃતા મૃતાન્ શ્મશાને નિદધતુ, ત્વં મમ પશ્ચાદ્ આગચ્છ।

XXIII અનન્તરં તસ્મિન્ નાવમારૂઠે તસ્ય શિષ્યાસ્તત્પશ્ચાત્ જગ્મુઃ।

XXIV પશ્ચાત્ સાગરસ્ય મધ્યં તેષુ ગતેષુ તાદૃશઃ પ્રબલો ઝગ્બશનિલ ઉદતિષ્ટત્, યેન મહાતરજ્ઞ ઉત્થાય તરણિં છાદિતવાન્, કિન્તુ સ નિદ્રિત આસીત્।

XXV तदा शिष्या आगत्य तस्य निद्राभङ्गं कृत्वा कथयामासुः, डे प्रभो, वयं भ्रियामडे, भवान् अस्माकं प्राणान् रक्षतु।

XXVI तदा स तान् उक्तवान्, डे अल्पविश्वासिनो यूयं कुतो विभीथ? ततः स उत्थाय वातं सागरञ्च तर्जयामास, ततो निर्व्वीतमभवत्।

XXVII अपरं मनुजा विस्मयं विलोक्य कथयामासुः, अडो वातसरित्पती अस्य किमाज्ञाग्राडिणौ? कीदृशोऽयं मानवः।

XXVIII अनन्तरं स पारं गत्वा गिद्रेरीयदेशम् उपस्थितवान्; तदा द्वौ भूतग्रस्तमनुजौ श्मशानस्थानाद् बडि भूत्वा तं साक्षात् कृतवन्तौ, तावेतादृशौ प्रयड्वास्तां यत् तेन स्थानेन कोपि यातुं नाशक्नोत्।

XXIX तावुयैः कथयामासतुः, डे ईश्वरस्य सूनो यीशो, त्वया साकम् आवयोः कः सम्बन्धः? निरूपितकालात् प्रागेव किमावाभ्यां यातनां दातुम् अत्रागतोसि?

XXX तदानीं ताभ्यां किञ्चिद् दूरे वराडाणाम् अेको मडाप्रजोऽय्यरत्।

XXXI ततो भूतौ तौ तस्यान्तिके विनीय कथयामासतुः, यधावां त्याज्यसि, तर्हि वराडाणां मध्येव्रजम् आवां प्रेरय।

XXXII तदा यीशुरवदत् यातं, अनन्तरं तौ यदा मनुजौ विडाय वराडान् आश्रितवन्तौ, तदा ते सर्व्वे वराडा उच्यस्थानात् मडाजवेन धावन्तः सागरीयतोये मज्जन्तो ममुः।

XXXIII ततो वराडरक्षकाः पलायमाना मध्येनगरं तौ भूतग्रस्तौ प्रति यधद् अघटत, ताः सर्व्ववार्ता अवदन्।

XXXIV ततो नागरिकाः सर्व्वे मनुजा यीशुं साक्षात् कर्तुं बडिरायाताः तञ्च विलोक्य प्रार्थयाञ्चकिरे भवान् अस्माकं सीमातो यातु।

IX

I अनन्तरं यीशु नौकामारुह्य पुनः पारमागत्य निजग्रामम् आययौ।

II ततः कतिपया जना अेकं पक्षाघातिनं स्वट्रोपरि शाययित्वा तत्समीपम् आनयन्; ततो यीशुस्तेषां प्रतीतिं विज्ञाय तं पक्षाघातिनं जगाद, डे पुत्र, सुस्थिरो भव, तव कलुषस्य मर्षणं जातम्।

III तां कथां निशम्य डियन्त उपाध्याया मनःसु यिन्तितवन्त अेष मनुज ईश्वरं निन्दति।

IV ततः स तेषाम् अेतादृशीं यिन्तां विज्ञाय कथितवान्, यूयं मनःसु कृत अेतादृशीं कुयिन्तां कुरुथ?

V तव पापमर्षणं जातं, यद्वा त्वमुत्थाय गच्छ, द्वयोरनयो वाक्ययोः किं वाक्यं वक्तुं सुगमं?

VI किन्तु मेदिन्यां कलुषं क्षमितुं मनुजसुतस्य सामर्थ्यमस्तीति यूयं यथा जानीथ, तदर्थं स तं पक्षाघातिनं गदितवान्, उत्तिष्ठ, निजशयनीयं आदाय गेडं गच्छ।

VII ततः स तत्क्षणाद् उत्थाय निजगेडं प्रस्थितवान्।

VIII मानवा एत्थं विलोक्य विस्मयं मेनिरे, ईश्वरेण मानवाय सामर्थ्यम् ईदृशं दत्तं एति कारणात् तं धन्यं बभाषिरे या।

IX अनन्तरं यीशुस्तत्स्थानाद् गच्छन् गच्छन् करसंग्रहस्थाने समुपविष्टं मथिनामानम् अेकं मनुजं विलोक्य तं बभाषे, मम पश्चाद् आगच्छ, ततः स उत्थाय तस्य पश्चाद् वव्राज।

X ततः परं यीशौ गृडे भोक्तुम् उपविष्टे बडवः करसंग्राडिणः कलुषिणश्च मानवा आगत्य तेन साकं तस्य शिष्यैश्च साकम् उपविशुः।

XI ड्किरुशिनस्तद् दृष्ट्वा तस्य शिष्यान् बभाषिरे, युष्माकं गुरुः किं निमित्तं करसंग्राडिभिः कलुषिभिश्च साकं भुङ्क्ते?

XII यीशुस्तत् श्रुत्वा तान् प्रत्यवदत्, निरामयलोकानां यिकित्सकेन प्रयोजनं नास्ति, किन्तु सामयलोकानां प्रयोजनमास्ते।

XIII अतो यूयं यात्वा वयनस्यास्यार्थं शिक्षध्वम्, दयायां मे यथा प्रीति र्न तथा यज्ञकर्मणि। यतोऽडं धार्मिकान् आह्वानुं नागतोऽस्मि किन्तु मनः परिवर्त्तयितुं पापिन आह्वानुम् आगतोऽस्मि।

XIV अनन्तरं योडनः शिष्यास्तस्य समीपम् आगत्य कथयामासुः, ड्किरुशिनो वयञ्च पुनः पुनरुपवसामः, किन्तु तव शिष्या नोपवसन्ति, कुतः?

XV तदा यीशुस्तान् अवोचत् यावत् सपीनां संङ्गे कन्याया वरस्तिष्ठति, तावत् किं ते विलापं कर्तुं शक्नुवन्ति? किन्तु यदा तेषां संङ्गाद् वरं नयन्ति, तादृशः समय आगमिष्यति, तदा ते उपवत्स्यन्ति।

XVI पुरातनवसने कोपि नवीनवस्त्रं न योजयति, यस्मात् तेन योजितेन पुरातनवसनं छिनत्ति तच्छिद्रञ्च
बहुकुत्सितं दृश्यते।

XVII अन्यञ्च पुरातनकुत्वां कोपि नवानगोस्तनीरसं न निदधाति, यस्मात् तथा कृते कुतू विदीर्यते तेन
गोस्तनीरसः पतति कुतूश्च नश्यति; तस्मात् नवीनायां कुत्वां नवीनो गोस्तनीरसः स्थाप्यते, तेन द्वयोरवनं
भवति।

XVIII अपरं तेनैतत्कथाकथनकाले अकोडधिपतिस्तं प्रणम्य बभाषे, मम दृष्टिता प्रायेणैतावत्काले मृता,
तस्माद् भवानागत्य तस्या गात्रे हस्तमर्पयतु, तेन सा जिविष्यति।

XIX तदानीं यीशुः शिष्यैः साकम् उत्थाय तस्य पश्चाद् वप्राञ्च।

XX एतन्तरे द्वादशवत्सरान् यावत् प्रहरामयेन शीर्षोका नारी तस्य पश्चाद् आगत्य तस्य वसनस्य ग्रन्थिं
पस्पर्श;

XXI यस्मात् मया केवलं तस्य वसनं स्पृष्ट्वा स्वास्थ्यं प्राप्स्यते, सा नारीति मनसि निश्चितवती।

XXII ततो यीशुर्वदनं परावर्त्य तां जगाद, हे कन्ये, त्वं सुस्थिरा भव, तव विश्वासस्त्वां स्वस्थामकार्षीत्।
अेतद्वाक्ये गदितमेव सा योषित् स्वस्थाभूत्।

XXIII अपरं यीशुस्तस्याध्यक्षस्य गेहं गत्वा वादकप्रभृतीन् बहून् लोकान् शब्दायमानान् विलोक्य तान्
अवदत्,

XXIV पन्थानं त्यज, कन्येयं नाम्नियत निद्रितास्ते; कथामेतां श्रुत्वा ते तमुपजडसुः।

XXV किन्तु सर्वेषु बहिष्कृतेषु सोडभ्यन्तरे गत्वा कन्यायाः करं धृतवान्, तेन सोदतिष्ठत्;

XXVI ततस्तत्कर्मणो यशः कृत्स्नं तं देशं व्याप्तवत्।

XXVII ततः परं यीशुस्तस्मात् स्थानाद् यात्रां यकार; तदा हे दायूदः सन्तान, अस्मान् दयस्व, एति वदन्तौ
द्वौ जनावन्धौ प्रोचैराहूयन्तौ तत्पश्चाद् वप्राञ्चतुः।

XXVIII ततो यीशौ गेहमध्यं प्रविष्टं तावपि तस्य समीपम् उपस्थितवन्तौ, तदानीं स तौ पृष्टवान् कर्मेतत्
कर्तुं मम सामर्थ्यम् आस्ते, युवां किमिति प्रतीयः? तदा तौ प्रत्युत्तुः, सत्यं प्रभो।

XXIX तदानीं स तयो लॉयनानि स्पृशन् बभाषे, युवयोः प्रतीत्यनुसाराद् युवयो र्भङ्गलं भूयात्। तेन तत्क्षणात्
तयो नेत्राणि प्रसन्नान्यभवन्,

XXX पश्चाद् यीशुस्तौ दृढमाज्ञाप्य जगाद, अवधत्तम् अेतां कथां कोपि मनुजो म जानीयात्।

XXXI किन्तु तौ प्रस्थाय तस्मिन् कृत्स्ने देशे तस्य कीर्तिं प्रकाशयामासतुः।

XXXII अपरं तौ बहिर्यात अेतस्मिन्नन्तरे मनुजा अेकं भूतग्रस्तमूकं तस्य समीपम् आनीतवन्तः।

XXXIII तेन भूते त्याजिते स मूकः कथां कथयितुं प्रारभत, तेन जना विस्मयं विज्ञाय कथयामासुः, एसायेलो
वंशे कदापि नेदृगदृश्यत;

XXXIV किन्तु झिंशिनः कथयाञ्चक्रुः भूताधिपतिना स भूतान् त्याजयति।

XXXV ततः परं यीशुस्तेषां भजनभवन उपदिशन् राज्यस्य सुसंवाहं प्रचारयन् लोकानां यस्य य आमयो
या य पीडासीत्, तान् शमयन् शमयंश्च सर्वाणि नगराणि ग्रामांश्च बभ्राम।

XXXVI अन्यञ्च मनुजान् व्याकुलान् अरक्षकमेषानिव य त्यक्तान् निरीक्ष्य तेषु कारुणिकः सन् शिष्यान्
अवदत्,

XXXVII शस्यानि प्रयुराणि सन्ति, किन्तु छेतारः स्तोकाः।

XXXVIII क्षेत्रं प्रत्यपरान् छेदकान् प्रदेतुं शस्यस्वामिनं प्रार्थयध्वम्।

X

I अनन्तरं यीशु द्वादशशिष्यान् आहूयामेध्यभूतान् त्याजयितुं सर्वप्रकाररोगान् पीडाश्च शमयितुं तेभ्यः
सामर्थ्यमदात्।

II तेषां द्वादशप्रेष्याणां नामान्येतानि प्रथमं शिमोन् यं पितरं वदन्ति, ततः परं तस्य सज्ज आन्द्रियः,
सिवदियस्य पुत्रो याकूब्

III तस्य सज्जो योडन्; झिलिप् अर्थलमय् थोमाः करसंग्राही मथिः, आल्फेयपुत्रो याकूब्,

IV किनानीयः शिमोन्, य एञ्करियोतीययिडूदाः श्रीष्टं परकरेडर्पयत्।

V अेतान् द्वादशशिष्यान् यीशुः प्रेषयन् एत्याज्ञापयत्, यूयम् अन्यदेशीयानां पदवीं शेमिरोणीयानां किमपि
नगरञ्च न प्रविश्ये

VI एसायेल्गोत्रस्य छारिता ये ये मेषास्तेषामेव समीपं यात।

- VII गत्वा गत्वा स्वर्गस्य राजत्वं सविधमभवत्, अेतां कथां प्रचारयता
- VIII आमयग्रस्तान् स्वस्थान् कुरुत, कुष्ठिनः परिष्कुरुत, मृतलोकान् ञ्णवयत, भूतान् त्याजयत, विना मूल्यं यूयम् अलभध्वं विनैव मूल्यं विश्राणयता
- IX किन्तु स्वेषां कटिबन्धेषु स्वर्णरुप्यताभ्राणानि किमपि न गृह्णीता
- X अन्यस्य यात्रायै येलसम्पुटं वा द्वितीयवसनं वा पादुके वा यष्टिः, अेतान् मा गृह्णीत, यतः कार्यकृतं भर्तुं योग्यो भवति
- XI अपरं यूयं यत् पुरं यञ्च ग्रामं प्रविशथ, तत्र यो ज्ञानो योग्यपात्रं तमवगत्य यानकालं यावत् तत्र तिष्ठता
- XII यदा यूयं तद्देहं प्रविशथ, तदा तमाशिषं वदता
- XIII यद्दि स योग्यपात्रं भवति, तर्हि तत्कल्याणं तस्मै भविष्यति, नोयेत् साशीर्युष्मभ्यमेव भविष्यति
- XIV किन्तु ये ज्ञाना युष्माकमातिथ्यं न विदधति युष्माकं कथाञ्च न शृण्वन्ति तेषां गेडात् पुराद्वा प्रस्थानकाले स्वपद्वलीः पातयता
- XV युष्मानहं तथ्यं वय्मि विचारदिने तत्पुरस्य दशातः सिद्धोमभोरापुरयोर्दशा सह्यतरा भविष्यति
- XVI पश्यत, वृक्षयूथमध्ये मेषः यथाविस्तथा युष्मान् प्रडिण्णोमि, तस्माद् यूयम् अडिरिव सतर्काः कपोताद्यवाडिसका भवता
- XVII नृभ्यः सावधाना भवतः; यतस्तै र्यूयं राजसंसदि समर्पिष्यध्वे तेषां भजनगेडे प्रहारिष्यध्वे
- XVIII यूयं मन्नामडेतोः शास्तृणां राज्ञाञ्च समक्षं तानन्यदेशिनश्चाधि साक्षित्वार्थमानेष्यध्वे
- XIX किन्त्वित्थं समर्पिता यूयं कथं किमुत्तरं वक्ष्यथ तत्र मा यिन्तयत, यतस्तदा युष्माभि र्यद् वक्तव्यं तत् तद्गुडे युष्मन्नः सु समुपस्थास्यति
- XX यस्मात् तदा यो वक्ष्यति स न यूयं किन्तु युष्माकमन्तरस्थः पित्रात्मा
- XXI सडञ्जः सडञ्जं तातः सुतञ्च मृतौ समर्पयिष्यति, अपत्यागि स्वस्वपित्रो विपक्षीभूय तौ धातयिष्यन्ति
- XXII मन्नामडेतोः सर्वे ज्ञाना युष्मान् ऋतीयिष्यन्ते, किन्तु यः शेषं यावद् धैर्यं धृत्वा स्थास्यति, स त्रायिष्यते
- XXIII तै र्यदा यूयमेकपुरे ताडिष्यध्वे, तदा यूयमन्यपुरं पलायध्वं युष्मानहं तथ्यं वय्मि यावन्मनुजसुतो नैति तावद् ष्णायेल्लेशीयसर्वनगरभ्रमणं समापयितुं न शक्यथा
- XXIV गुरोः शिष्यो न मडान्, प्रभोर्दसो न मडान्
- XXV यद्दि शिष्यो निजगुरो र्दसिश्च स्वप्रभोः समानो भवति तर्हि तद् यथेष्टं येतैर्गुडपतिर्भूतराज उच्यते, तर्हि परिवाराः किं तथा न वक्ष्यन्ते?
- XXVI किन्तु तेभ्यो यूयं मा भिभीत, यतो यन्न प्रकाशिष्यते, ताद्दृक् छादितं किमपि नास्ति, यस्य न व्यञ्जिष्यते, ताद्दृग् गुप्तं किमपि नास्ति
- XXVII यदहं युष्मान् तमसि वय्मि तद् युष्माभिर्दीप्तौ कथ्यतां; कर्णाभ्यां यत् श्रूयते तद् गेडोपरि प्रचार्यतां
- XXVIII ये कायं हन्तुं शक्नुवन्ति नात्मानं, तेभ्यो मा भैष्ट; यः कायात्मानौ निरये नाशयितुं, शक्नोति, ततो भिभीता
- XXIX द्वौ यट्कौ किमेकताम्रमुद्रया न विक्रीयेते? तथापि युष्मत्तातानुमतिं विना तेषामेकोपि भुवि न पतति
- XXX युष्मच्छिरसां सर्वकथा गणितांः सन्ति
- XXXI अतो मा भिभीत, यूयं अडुयटकेभ्यो अडुमूल्याः
- XXXII यो मनुजसाक्षान्मामङ्गीकुरुते तमहं स्वर्गस्थतातसाक्षाद्ङ्गीकरिष्ये
- XXXIII पृथ्व्यामहं शान्तिं दातुमागतमिति मानुभवत, शान्तिं दातुं न किन्त्वसिं
- XXXIV पितृमातृश्रुभिः साकं सुतसुताअधू विरोधयितुञ्चागतेऽस्मि
- XXXV ततः स्वस्वपरिवारयेव नृशत्रु र्भविता
- XXXVI यः पितरि मातरि वा मत्तोधिकं प्रीयते, स न मर्दः;
- XXXVII यश्च सुते सुतायां वा मत्तोधिकं प्रीयते, सेऽपि न मर्दः
- XXXVIII यः स्वकुशं गृह्णन् मत्पश्चान्नैति, सेऽपि न मर्दः
- XXXIX यः स्वप्राणानवति, स तान् डारयिष्यते, यस्तु मत्कृते स्वप्राणान् डारयति, स तानवति
- XL यो युष्माकमातिथ्यं विदधाति, स ममातिथ्यं विदधाति, यश्च ममातिथ्यं विदधाति, स मत्प्रेरकस्यातिथ्यं विदधाति

XXI યો ભવિષ્યદ્વાદીતિ જ્ઞાત્વા તસ્યાતિથ્યં વિધત્તે, સ ભવિષ્યદ્વાદિનઃ ફલં લપ્સ્યતે, યશ્ચ ધાર્મિક ઇતિ વિદિત્વા તસ્યાતિથ્યં વિધત્તે સ ધાર્મિકમાનવસ્ય ફલં પ્રાપ્સ્યતિ।

XXII યશ્ચ કશ્ચિત્ એતેષાં ક્ષુદ્રનરાણામ્ યં કશ્ચનૈકં શિષ્ય ઇતિ વિદિત્વા કંસૈકં શીતલસલિલં તસ્મૈ દત્તે, યુષ્માનહં તથ્યં વદામિ, સ કેનાપિ પ્રકારેણ ફલેન ન વશ્ચિષ્યતે।

XI

I ઇત્યં યીશુઃ સ્વદ્વાદશશિષ્યાણામાજ્ઞાપનં સમાપ્ય પુરે પુર ઉપદેષ્ટું સુસંવાદં પ્રચારયિતું તત્સ્થાનાત્ પ્રતસ્થો
II અનન્તરં યોહન્ કારાયાં તિષ્ઠન્ ખ્રિષ્ટસ્ય કર્મણાં વાર્ત્તં પ્રાપ્ય યસ્યાગમનવાર્તાસીત્ સચેવ કિં ત્વં? વા વયમન્યમ્ અપેક્ષિષ્યામહે?

III એતત્ પ્રષ્ટું નિજૌ દ્વૌ શિષ્યૌ પ્રાહિણોત્।

IV યીશુઃ પ્રત્યવોચત્, અન્ધા નેત્રાણિ લભન્તે, ખન્ધા ગચ્છન્તિ, કુષ્ઠિનઃ સ્વસ્થા ભવન્તિ, બધિરાઃ શુણ્વન્તિ, મૃતા જીવન્ત ઉત્તિષ્ઠન્તિ, દરિદ્રાણાં સમીપે સુસંવાદઃ પ્રચાર્યત,।

V એતાનિ યદદ્ યુવાં શુણ્થઃ પશ્યથશ્ચ ગત્વા તદ્વાર્તા યોહનં ગદતાં।

VI યસ્યાહં ન વિધનીભવામિ, સચેવ ધન્યઃ।

VII અનન્તરં તયોઃ પ્રસ્થિતયો યીશુ યોહનમ્ ઉદ્દિશ્ય જનાન્ જગાદ, યૂયં કિં દ્રષ્ટું વહિર્મધ્યેપ્રાન્તરમ્ અગચ્છત? કિં વાતેન કમ્પિતં નલં?

VIII વા કિં વીક્ષિતું વહિર્ગતવન્તઃ? કિં પરિહિતસૂક્ષ્મવસનં મનુજમેકં? પશ્યત, યે સૂક્ષ્મવસનાનિ પરિદધતિ, તે રાજધાન્યાં તિષ્ઠન્તિ।

IX તર્હિ યૂયં કિં દ્રષ્ટું બહિરગમત, કિમેકં ભવિષ્યદ્વાદિનં? તદેવ સત્યં યુષ્માનહં વદામિ, સ ભવિષ્યદ્વાદિનોપિ મહાન્;

X યતઃ, પશ્ય સ્વકીયદ્ધૂતોયં ત્વદગ્રે પ્રેષ્યતે મયા। સ ગત્વા તવ પન્થાનં સ્મયક્ પરિષ્કરિષ્યતિ। એતદ્વચનં યમધિ લિખિતમાસ્તે સોડયં યોહન્।

XI અપરં યુષ્માનહં તથ્યં બ્રવીમિ, મજ્જયિતુ યોહનઃ શ્રેષ્ઠઃ કોપિ નારીતો નાજાયત; તથાપિ સ્વર્ગરાજ્યમધ્યે સર્વેભ્યો યઃ ક્ષુદ્રઃ સ યોહનઃ શ્રેષ્ઠઃ।

XII અપરશ્ચ આ યોહનોડદ યાવત્ સ્વર્ગરાજ્યં બલાદાક્રાન્તં ભવતિ આક્રમિનશ્ચ જના બલેન તદધિકુર્વન્તિ।

XIII યતો યોહનં યાવત્ સર્વભવિષ્યદ્વાદિભિ વ્યવસ્થયા ચ ઉપદેશઃ પ્રાકાશ્યતા।

XIV યદિ યૂયમિદં વાક્યં ગ્રહીતું શક્નુથ, તર્હિ શ્રેયઃ, યસ્યાગમનસ્ય વચનમાસ્તે સોડયમ્ એલિયઃ।

XV યસ્ય શ્રોતું કર્ણૌ સ્તઃ સ શુણ્થોતુ।

XVI એતે વિદ્યમાનજનાઃ કૈ મયોપમીયન્તે? યે બાલકા હટ્ટ ઉપવિશ્ય સ્વં સ્વં બન્ધુમાહૂય વદન્તિ,

XVII વયં યુષ્માકં સમીપે વંશીરવાદયામ, કિન્તુ યૂયં નાનૃત્યત; યુષ્માકં સમીપે ચ વયમરોદિમ, કિન્તુ યૂયં ન વ્યલપત, તાદૃશૈ બાલકૈસ્ત ઉપમાયિષ્યન્તે।

XVIII યતો યોહન્ આગત્ય ન ભુક્તવાન્ ન પીતવાંશ્ચ, તેન લોકા વદન્તિ, સ ભૂતગ્રસ્ત ઇતિ।

XIX મનુજસુત આગત્ય ભુક્તવાન્ પીતવાંશ્ચ, તેન લોકા વદન્તિ, પશ્યત એષ ભોક્તા મધપાતા ચણ્ડાલપાપિનાં બન્ધશ્ચ, કિન્તુ જ્ઞાનિનો જ્ઞાનવ્યવહારં નિર્દોષં જ્ઞાનન્તિ।

XX સ યત્ર યત્ર પુરે બહ્વાશ્ચર્ય્યં કર્મ કૃતવાન્, તન્નિવાસિનાં મનઃપરાવૃત્ત્યભાવાત્ તાનિ નગરાણિ પ્રતિ હન્તેત્યુક્તા કથિતવાન્,

XXI હા કોરાસીન્, હા બૈત્સૈદે, યુષ્મન્મધ્યે યદદાશ્ચર્ય્યં કર્મ કૃતં યદિ તત્ સોરસીદોન્નગર અકારિષ્યત, તર્હિ પૂર્વમેવ તન્નિવાસિનઃ શાણવસને ભસ્મનિ ચોપવિશન્તો મનાંસિ પરાવર્તિષ્યન્તા।

XXII તસ્માદહં યુષ્માન્ વદામિ, વિચારદિને યુષ્માકં દશાતઃ સોરસીદોનો દશા સહ્યતરા ભવિષ્યતિ।

XXIII અપરશ્ચ બત કફર્નાહૂમ્, ત્વં સ્વર્ગં યાવદુન્નતોસિ, કિન્તુ નરકે નિક્ષેપ્સ્યસે, યસ્માત્ ત્વયિ યાન્યાશ્ચર્ય્યાણિ કર્મણ્યકારિષત, યદિ તાનિ સિદોમ્નગર અકારિષ્યન્ત, તર્હિ તદદ યાવદસ્થાસ્યત્।

XXIV કિન્ત્વહં યુષ્માન્ વદામિ, વિચારદિને તવ દણ્ડતઃ સિદોમો દણ્ડો સહ્યતરો ભવિષ્યતિ।

XXV એતસ્મિન્નેવ સમયે યીશુઃ પુનરુવાચ, હે સ્વર્ગપૃથિવ્યોરેકાધિપતે પિતસ્ત્વં જ્ઞાનવતો વિદુષશ્ચ લોકાન્ પ્રત્યેતાનિ ન પ્રકાશ્ય બાલકાન્ પ્રતિ પ્રકાશિતવાન્, ઇતિ હેતોસ્ત્વાં ધન્યં વદામિ।

XXVI હે પિતઃ, ઇત્યં ભવેત્ યત ઇદં ત્વદ્દષ્ટાવુત્તમં।

XXVII પિત્રા મયિ સર્વાણિ સમર્પિતાનિ, પિતરં વિના કોપિ પુત્રં ન જ્ઞાનાતિ, યાન્ પ્રતિ પુત્રેણ પિતા પ્રકાશ્યતે તાન્ વિના પુત્રાદ્ અન્યઃ કોપિ પિતરં ન જ્ઞાનાતિ।

XXVIII હે પરિશ્રાન્તા ભારાકાન્તાશ્ચ લોકા યૂયં મત્સન્નિધિમ્ આગચ્છત, અહં યુષ્માન્ વિશ્રમયિષ્યામિ
 XXIX અહં ક્ષમણશીલો નમ્રમનાશ્ચ, તસ્માત્ મમ યુગં સ્વેષામુપરિ ધારયત મત્તઃ શિક્ષધ્વન્, તેન યૂયં સ્વે
 સ્વે મનસિ વિશ્રામં લપ્સ્યધ્વો
 XXX યતો મમ યુગમ્ અનાયાસં મમ ભારશ્ચ લઘુઃ!

XII

I અનન્તરં યીશુ વિશ્રામવારે શ્ચમધ્યેન ગચ્છતિ, તદા તચ્છિષ્યા બુભુક્ષિતાઃ સન્તઃ શ્ચમસ્રરીશ્છત્વા
 છિત્વા ખાદિતુમારભન્તા
 II તદ્ વિલોક્ય ફિરૂશિનો યીશુ જગદ્ઃ, પશ્ય વિશ્રામવારે યત્ કર્માકર્ત્વ્યં તદેવ તવ શિષ્યાઃ કુર્વન્તિ
 III સ તાન્ પ્રત્યાવદત, દાયૂદ્ તત્સક્ષિનશ્ચ બુભુક્ષિતાઃ સન્તો યત્ કર્માકુર્વન્ તત્ કિં યુષ્માભિ નાપાઠિ?
 IV યે દર્શનીયાઃ પૂષાઃ યાજકાન્ વિના તસ્ય તત્સક્ષિમનુજાનાત્રાભોજનીયાસ્ત ઈશ્વરાવાસં પ્રવિષ્ટેન તેન
 ભુક્તાઃ!
 V અન્યચ્ચ વિશ્રામવારે મધ્યેમન્દિરં વિશ્રામવારીયં નિયમં લડ્વન્તોપિ યાજકા નિર્દોષા ભવન્તિ, શાસ્ત્રમધ્યે
 કિમિદમપિ યુષ્માભિ ન પઠિતં?
 VI યુષ્માનહં વદામિ, અત્ર સ્થાને મન્દિરાદપિ ગરીયાન્ એક આસ્તો
 VII કિન્તુ દયાયાં મે યથા પ્રીતિ ન તથા યજકર્માણિ એતદ્વચનસ્યાર્થં યદિ યુયમ્ અજ્ઞાસિષ્ટ તર્હિ નિર્દોષાન્
 દોષિણો નાકાર્ષ્ટી
 VIII અન્યચ્ચ મનુજસુતો વિશ્રામવારસ્યાપિ પતિરાસ્તો
 IX અનન્તરં સ તત્સ્થાનાત્ પ્રસ્થાય તેષાં ભજનભવનં પ્રવિષ્ટવાન્, તદાનીમ્ એકઃ શુષ્કકરામયવાન્
 ઉપસ્થિતવાન્
 X તતો યીશુમ્ અપવદિતું માનુષાઃ પપ્રચ્છુઃ, વિશ્રામવારે નિરામયત્વં કરણીયં ન વા?
 XI તેન સ પ્રત્યુવાચ, વિશ્રામવારે યદિ કસ્યચિદ્ અવિ ગર્ત્તે પતતિ, તર્હિ યસ્તં ધૃત્વા ન તોલયતિ, એતાદૃશો
 મનુજો યુષ્માકં મધ્યે ક આસ્તે?
 XII અવે માનવઃ કિં નહિ શ્રેયાન્? અતો વિશ્રામવારે હિતકર્મ કર્ત્વ્યં
 XIII અનન્તરં સ તં માનવં ગદિતવાન્, કરં પ્રસારય; તેન કરે પ્રસારિતે સોન્યકરવત્ સ્વસ્થોડભવત્
 XIV તદા ફિરૂશિનો બહિર્ભૂય કથં તં હનિષ્યામ ઇતિ કુમન્ત્રણાં તત્પ્રાતિકૂલ્યેન ચક્રુઃ!
 XV તતો યીશુસ્તદ્ વિદિત્વા સ્થનાન્તરં ગતવાન્; અન્યેષુ બહુનરેષુ તત્પશ્યાદ્ ગતેષુ તાન્ સ નિરામયાન્ કૃત્વા
 ઇત્યાજ્ઞાપયત્,
 XVI યૂયં માં ન પરિચાયયતા
 XVII તસ્માત્ મમ પ્રીયો મનોનીતો મનસસ્તુષ્ટિકારકઃ! મદીયઃ સેવકો યસ્તુ વિદ્યતે તં સમીક્ષતાં! તસ્યોપરિ
 સ્વકીયાત્મા મયા સંસ્થાપયિષ્યતો તેનાન્યદેશજાતેષુ વ્યવસ્થા સંપ્રકાશ્યતો
 XVIII કેનાપિ ન વિરોધં સ વિવાદઞ્ચ કરિષ્યતિ ન ચ રાજપથે તેન વચનં શ્રાવયિષ્યતો
 XIX વ્યવસ્થા ચલિતા યાવત્ નહિ તેન કરિષ્યતો તાવત્ નલો વિદીર્ણોડપિ ભંક્ષ્યતે નહિ તેન ચા તથા
 સધૂમવર્ત્તિઞ્ચ ન સ નિર્વાપયિષ્યતો
 XX પ્રત્યાશાઞ્ચ કરિષ્યન્તિ તન્નામ્નિ ભિન્નદેશજાઃ!
 XXI યાન્યેતાનિ વચનાનિ યિશયિયભવિષ્યદ્વાદિના પ્રોક્તાન્યાસન્, તાનિ સફલાન્યભવન્
 XXII અનન્તરં લોકૈ સ્તત્સમીપમ્ આનીતો ભૂતગ્રસ્તાન્ધમૂકૈકમનુજસ્તેન સ્વસ્થીકૃતઃ, તતઃ સોડન્ધો મૂકો દ્રષ્ટું
 વક્તુઞ્ચારબ્ધવાન્
 XXIII અનેન સર્વો વિસ્મિતાઃ કથયાઞ્ચક્રુઃ, એષઃ કિં દાયૂદ્ઃ સન્તાનો નહિ?
 XXIV કિન્તુ ફિરૂશિનસ્તત્ શ્રુત્વા ગદિતવન્તઃ, બાલ્સિબૂબ્નામ્નો ભૂતરાજસ્ય સાહાય્યં વિના નાયં ભૂતાન્
 ત્યાજયતિ
 XXV તદાનીં યીશુસ્તેષામ્ ઇતિ માનસં વિજ્ઞાય તાન્ અવદત્ કિન્ચન રાજ્યં યદિ સ્વવિપક્ષાદ્ ભિદ્યતે, તર્હિ
 તત્ ઉચ્છિદ્યતે; યચ્ચ કિન્ચન નગરં વા ગૃહં સ્વવિપક્ષાદ્ વિભિદ્યતે, તત્ સ્થાતું ન શક્નોતિ
 XXVI તદ્વત્ શયતાનો યદિ શયતાનં બહિઃ કૃત્વા સ્વવિપક્ષાત્ પૃથક્ પૃથક્ ભવતિ, તર્હિ તસ્ય રાજ્યં કેન
 પ્રકારેણ સ્થાસ્યતિ?
 XXVII અહઞ્ચ યદિ બાલ્સિબૂબા ભૂતાન્ ત્યાજ્યામિ, તર્હિ યુષ્માકં સન્તાનાઃ કેન ભૂતાન્ ત્યાજયન્તિ?
 તસ્માદ્ યુષ્માકમ્ એતદ્વિચારયિતારસ્ત એવ ભવિષ્યન્તિ

- XXVIII किन्तवहं यदीश्वरात्मना भूतान् त्याज्यामि, तर्हीश्वरस्य राज्यं युष्माकं सन्निधिमागतवत्।
- XXIX अन्यञ्च कोपि बलवन्तं ज्ञानं प्रथमतो न बद्ध्वा केन प्रकारेण तस्य गृहं प्रविश्य तद्द्रव्यादि लोठयितुं शक्नोति? किन्तु तत् कृत्वा तदीयगृहस्य द्रव्यादि लोठयितुं शक्नोति।
- XXX यः कश्चित् मम स्वपक्षीयो नहि स विपक्षीयो आस्ते, यश्च मया साकं न संगृह्णाति, स विकिरति।
- XXXI अतरेव युष्मानहं वदामि, मनुजानां सर्वप्रकारपापानां निन्दायाश्च मर्षाणां भवितुं शक्नोति, किन्तु पवित्रस्यात्मनो विरुद्धनिन्दाया मर्षाणां भवितुं न शक्नोति।
- XXXII यो मनुजसुतस्य विरुद्धां कथां कथयति, तस्यापराधस्य क्षमा भवितुं शक्नोति, किन्तु यः कश्चित् पवित्रस्यात्मनो विरुद्धां कथां कथयति नेडलोके न प्रेत्य तस्यापराधस्य क्षमा भवितुं शक्नोति।
- XXXIII पादपं यदि भद्रं वदथ, तर्हि तस्य फलमपि साधु वक्तव्यं, यदि य पादपं असाधुं वदथ, तर्हि तस्य फलमप्यसाधु वक्तव्यं; यतः स्वीयस्वीयफलेन पादपः परिधीयते।
- XXXIV रे भुजगवंशा यूयमसाधवः सन्तः कथं साधु वाक्यं वक्तुं शक्यथ? यस्माद् अन्तःकरणस्य पूर्वाभावानुसाराद् वदनाद् वयो निर्गच्छति।
- XXXV तेन साधुर्मानवोऽन्तःकरणरूपात् साधुभाषागारात् साधु द्रव्यं निर्गमयति, असाधुर्मानुषस्त्वसाधुभाषागाराद् असाधुवस्तूनि निर्गमयति।
- XXXVI किन्त्वहं युष्मान् वदामि, मनुजा यावन्त्यालस्यवयांसि वदन्ति, विचारदिने तद्दुत्तरमवश्यं दातव्यं,
- XXXVII यतस्त्वं स्वीयवयोभिर्निरपराधः स्वीयवयोभिश्च सापराधो गणिष्यसे।
- XXXVIII तदानीं कतिपया उपाध्यायाः क्रिश्चिनिश्च जगद्गुरुः, हे गुरो वयं भवतः किञ्चन लक्ष्म द्दिदृक्षामः।
- XXXIX तदा स प्रत्युक्तवान्, दृष्टो व्यभियारी य वंशो लक्ष्म मृगयते, किन्तु भविष्यद्वादिनो यूनसो लक्ष्म विहायान्यत् किमपि लक्ष्म ते न प्रदर्शयिष्यन्ते।
- XL यतो यूनम् यथा त्र्यडोरात्रं बृहन्मीनस्य कुक्षावासीत्, तथा मनुजपुत्रोपि त्र्यडोरात्रं मेदिन्या मध्ये स्थास्यति।
- XLI अपरं नीनिवीया मानवा विचारदिने अतद्वंशीयानां प्रतिकूलम् उत्थाय तान् द्रोषिणः करिष्यन्ति, यस्मात्ते यूनस उपदेशात् मनांसि परावर्तयान् क्रिरे, किन्त्वत्र यूनसोपि गुरुतर अेक आस्ते।
- XLII पुनश्च दक्षिणदेशीया राज्ञी विचारदिने अतद्वंशीयानां प्रतिकूलमुत्थाय तान् द्रोषिणः करिष्यति यतः सा राज्ञी सुलेमनो विद्यायाः कथां श्रोतुं मेदिन्याः सीम्न आगच्छत्, किन्तु सुलेमनोपि गुरुतर अेको ज्ञोऽत्र आस्ते।
- XLIII अपरं मनुजाद् बहिर्गतो ऽपवित्रभूतः शुष्कस्थानेन गत्वा विश्रामं गवेषयति, किन्तु तदलभमानः स वक्ति, यस्माः निकेतनाद् आगमं, तदेव वेश्म पकावृत्य यामि।
- XLIV पश्चात् स तत् स्थानम् उपस्थाय तत् शून्यं माञ्जिर्जतं शोभितञ्च विलोक्य व्रजन् स्वतोपि दृष्टतरान् अन्यसप्तभूतान् सङ्गिनः करोति।
- XLV ततस्ते तत् स्थानं प्रविश्य निवसन्ति, तेन तस्य मनुजस्य शेषदशा पूर्वदशातोतीवाशुभा भवति, अतेषां दृष्टवश्यानामपि तथैव घटिष्यते।
- XLVI मानवेभ्य अेतासां कथनां कथनकाले तस्य माता सलजाश्च तेन साकं काञ्चित् कथां कथयितुं वाञ्छन्तो बहिरेव स्थितवन्तः।
- XLVII ततः कश्चित् तस्मै कथितवान्, पश्य तव ज्ञननी सलजाश्च त्वया साकं काञ्चन कथां कथयितुं कामयमाना बहिस्तिष्ठन्ति।
- XLVIII किन्तु स तं प्रत्यवदत्, मम का ज्ञननी? के वा मम सलजाः?
- XLIX पश्चात् शिष्यान् प्रति करं प्रसार्य कथितवान्, पश्य मम ज्ञननी मम सलजाश्चैते;
- L यः कश्चित् मम स्वर्गस्थस्य पितुरिष्टं कर्म कुरुते, सअेव मम भ्राता भगिनी ज्ञननी या

XIII

- I अपरञ्च तस्मिन् दिने यीशुः सन्नो गत्वा सरित्पते रोधसि समुपविवेश।
- II तत्र तत्सन्निधौ बडुजानां निवडोपस्थितेः स तरणिमारुह्य समुपाविशत्, तेन मानवा रोधसि स्थितवन्तः।
- III तदानीं स दृष्टान्तैस्तान् एतथं बडुश उपदिष्टवान् पश्यत, कश्चित् कृषीवलो बीजानि वपुं बहिर्जगाम,
- IV तस्य वपनकाले कतिपयबीजेषु मार्गपार्श्वे पतितेषु विडगास्तानि भक्षितवन्तः।
- V अपरं कतिपयबीजेषु स्तोकमृद्युक्तपाषाणो पतितेषु मृदल्पत्वात् तत्क्षणात् तान्यडुक्रितानि,

- VI किन्तु रवावुद्धिते दग्धानि तेषां मूलाप्रविष्टत्वात् शुष्कतां गतानि या
 VII अपरं कतिपयबीजेषु कण्टकानां मध्ये पतितेषु कण्टकान्येधित्वा तानि जगसुः।
 VIII अपरञ्च कतिपयबीजानि उर्वरायां पतितानि; तेषां मध्ये कानियित् शतगुणानि कानियित् षष्टिगुणानि कानियित् त्रिंशद्गुणानि क्लानि क्लितवन्ति।
 IX श्रोतुं यस्य श्रुती आसाते स शृणुयात्।
 X अनन्तरं शिष्यैरागत्य सोऽपृच्छयत्, भवता तेभ्यः कुतो दृष्टान्तकथा कथ्यते?
 XI ततः स प्रत्यवदत्, स्वर्गराज्यस्य निगूढां कथां वेदितुं युष्मभ्यं सामर्थ्यमदायि, किन्तु तेभ्यो नादायि।
 XII यस्माद् यस्यान्तिके वर्द्धते, तस्मादेव दायिष्यते, तस्मात् तस्य बाहुल्यं भविष्यति, किन्तु यस्यान्तिके न वर्द्धते, तस्य यत् किञ्चनास्ते, तदपि तस्माद् आदायिष्यते।
 XIII ते पश्यन्तोपि न पश्यन्ति, शृण्वन्तोपि न शृण्वन्ति, बुध्यमाना अपि न बुध्यन्ते य, तस्मात् तेभ्यो दृष्टान्तकथा कथ्यते।
 XIV यथा कर्णैः श्रोष्यथ यूयं वै किन्तु यूयं न भोत्स्यथा नेत्रैर्द्रक्ष्यथ यूयञ्च परिज्ञातुं न शक्यथा ते मानुषा यथा नैव परिपश्यन्ति लोयनैः। कर्णै र्यथा न शृण्वन्ति न बुध्यन्ते य मानसैः। व्यावर्त्तितेषु यित्तेषु काले कुत्रापि तैर्जनैः। मत्तस्ते मनुजाः स्वस्था यथा नैव भवन्ति या तथा तेषां मनुष्याणां क्रियन्ते स्थूलबुद्ध्यः। अधिरीभूतकर्णाश्च ज्ञाताश्च मुद्गिता दृशः।
 XV यदेतानि वयनानि यिशयिष्यन्ति तद्वादिना प्रोक्तानि तेषु तानि क्लान्ति।
 XVI किन्तु युष्माकं नयनानि धन्यानि, यस्मात् तानि वीक्षन्ते; धन्याश्च युष्माकं शब्दग्रहाः, यस्मात् तैराकर्ण्यते।
 XVII मया यूयं तथ्यं वयामि युष्माभि र्यद्यद् वीक्ष्यते, तद् बहवो भविष्यद्वादिनो धार्मिकाश्च मानवा द्विदृक्षन्तोपि द्रष्टुं नालभन्त, पुनश्च यूयं यद्यत् शृणुथ, तत् ते शुश्रूषमाणान् अपि श्रोतुं नालभन्त।
 XVIII कृषीवलीयदृष्टान्तस्यार्थं शृणुत।
 XIX मार्गपार्श्वे बीजान्युप्तानि तस्यार्थं अेषः, यदा कश्चित् राज्यस्य कथां निशम्य न बुध्यते, तदा पापात्मागत्य तदीयमनस उप्तां कथां हरन् नयति।
 XX अपरं पाषाणस्थले बीजान्युप्तानि तस्यार्थं अेषः; कश्चित् कथां श्रुत्वैव लर्षयित्तेन गृह्णाति,
 XXI किन्तु तस्य मनसि मूलाप्रविष्टत्वात् स किञ्चित्कालमात्रं स्थिरस्तिष्ठति; पश्चात् तत्कथाकारणात् कोपि क्लेस्ताऽना वा येत् ज्ञायते, तर्हि स तत्क्षणाद् विघ्नमेति।
 XXII अपरं कण्टकानां मध्ये बीजान्युप्तानि तदर्थं अेषः; केनयित् कथायां श्रुतायां सांसारिकयिन्ताभि र्भ्रान्तिभिश्च सा ग्रस्यते, तेन सा मा विक्लवा भवति।
 XXIII अपरम् उर्वरायां बीजान्युप्तानि तदर्थं अेषः; ये तां कथां श्रुत्वा बुध्यन्ते, ते क्लिताः सन्तः केयित् शतगुणानि केयित् षष्टिगुणानि केयिष्य त्रिंशद्गुणानि क्लानि ज्ञयन्ति।
 XXIV अनन्तरं सोपराभेकां दृष्टान्तकथामुपस्थाप्य तेभ्यः कथयामास; स्वर्गीयराज्यं तादृशेन केनयिद् गृहस्थेनोपमीयते, येन स्वीयक्षेत्रे प्रशस्तबीजान्यौष्यन्त।
 XXV किन्तु क्षणदायां सकललोकेषु सुप्तेषु तस्य रिपुरागत्य तेषां गोधूमबीजानां मध्ये वन्ययवमबीजान्युप्त्वा वप्राणा।
 XXVI ततो यदा बीजेष्वोऽङ्कुरा ज्ञायमानाः कण्टिकानि धृतवन्तः; तदा वन्ययवसान्यपि दृश्यमानान्यभवन्।
 XXVII ततो गृहस्थस्य दासेया आगम्य तस्मै कथयाञ्चक्रुः, हे मडेच्छ, भवता किं क्षेत्रे भद्रबीजानि नौष्यन्त? तथात्वे वन्ययवसानि कृत आयन्?।
 XXVIII तदानीं तेन ते प्रतिगदिताः, केनयित् रिपुरा कर्ममकारि दासेयाः कथयामासुः, वयं गत्वा तान्युत्पाय्य क्षिपामो भवतः कीदृशीच्छा ज्ञायते?
 XXIX तेनावादि, नडि, शङ्केऽहं वन्ययवसोत्पादनकाले युष्माभिस्तैः साकं गोधूमा अप्युत्पाटिष्यन्ते।
 XXX अतः शक्यकर्त्तनकालं यावद् उभयान्यपि सह वर्द्धन्तां, पश्चात् कर्त्तनकाले कर्त्तकान् वक्ष्यामि, यूयमाहौ वन्ययवसानि संगृह्य दाडयितुं वीटिका बद्ध्वा स्थापयत; किन्तु सर्वे गोधूमा युष्माभि र्भाण्डागारं नीत्वा स्थाप्यन्ताम्।
 XXXI अनन्तरं सोपराभेकां दृष्टान्तकथामुत्थाप्य तेभ्यः कथितवान् कश्चिन्मनुजः सर्षपबीजमेकं नीत्वा स्वक्षेत्र उवापा।

XXXII સર્ષપબીજં સર્વ્વસ્માદ્ બીજાત્ ક્ષુદ્રમપિ સદ્દુકુરિતં સર્વ્વસ્માત્ શાકાત્ બૃહદ્ ભવતિ; સ તાદૃશસ્તરુ ભવતિ, યસ્ય શાખાસુ નભસઃ ખગા આગત્ય નિવસન્તિ; સ્વર્ગીયરાજ્યં તાદૃશસ્ય સર્ષપૈકસ્ય સમમ્

XXXIII પુનરપિ સ ઉપમાકથામેકાં તેભ્યઃ કથયાઞ્ચકાર; કાયન યોષિત્ યત્ કિણ્વમાદાય દ્રોણત્રયમિતગોધૂમચૂર્ણાનાં મધ્યે સર્વ્વેષાં મિશ્રીભવનપર્યન્તં સમાચ્છાદ્ય નિઘત્તવતી, તત્કિણ્વમિવ સ્વર્ગરાજ્યં

XXXIV ઇત્યં યીશુ મનુજનિવહાનાં સન્નિધાવુપમાકથાભિરેતાન્યાખ્યાનાનિ કથિતવાન્ ઉપમાં વિના તેભ્યઃ કિમપિ કથાં નાકથયત્

XXXV એતેન દૃષ્ટાન્તીયેન વાક્યેન વ્યાદાય વદનં નિજં અહં પ્રકાશયિષ્યામિ ગુપ્તવાક્યં પુરાભવાં યદેતદ્વચનં ભવિષ્યદ્વાદિના પ્રોક્તમાસીત્, તત્ સિદ્ધમભવત્

XXXVI સર્વાન્ મનુજાન્ વિસૃજ્ય યીશૌ ગૃહં પ્રવિષ્ટે તચ્છિષ્યા આગત્ય યીશવે કથિતવન્તઃ, ક્ષેત્રસ્ય વન્યયવસીયદૃષ્ટાન્તકથામ્ ભવાન અસ્માન્ સ્પષ્ટીકૃત્ય વદતુ

XXXVII તતઃ સ પ્રત્યુવાચ, યેન ભદ્રબીજાન્યુખ્યન્તે સ મનુજપુત્રઃ,

XXXVIII ક્ષેત્રં જગત્, ભદ્રબીજાની રાજ્યસ્ય સન્તાનાઃ,

XXXIX વન્યયવસાનિ પાપાત્મનઃ સન્તાનાઃ! યેન રિપુણા તાન્યુપ્તાનિ સ શયતાનઃ, કર્ત્તનસમયશ્ચ જગતઃ શેષઃ, કર્ત્તકાઃ સ્વર્ગીયદૂતાઃ!

XL યથા વન્યયવસાનિ સંગૃહ્ય દાહ્યન્તે, તથા જગતઃ શેષે ભવિષ્યતિ;

XLI અર્થાત્ મનુજસુતઃ સ્વાંયદૂતાન્ પ્રેષયિષ્યતિ, તેન તે ચ તસ્ય રાજ્યાત્ સર્વાન્ વિઘ્નકારિણોડધાર્મિકલોકાંશ્ચ સંગૃહ્ય

XLII યત્ર રોદનં દન્તઘર્ષણઞ્ચ ભવતિ, તત્રાગ્નિકુણ્ડે નિક્ષેપ્સ્યન્તિ

XLIII તદાનીં ધાર્મિકલોકાઃ સ્વેષાં પિતૃ રાજ્યે ભાસ્કરઇવ તેજસ્વિનો ભવિષ્યન્તિ શ્રોતું યસ્ય શ્રુતી આસાતે, મ શૃણુયાત્

XLIV અપરઞ્ચ ક્ષેત્રમધ્યે નિધિં પશ્યન્ યો ગોપયતિ, તતઃ પરં સાનન્દો ગત્વા સ્વીયસર્વ્વસ્વં વિક્રીય તક્ષેત્રં ક્રીણાતિ, સ ઇવ સ્વર્ગરાજ્યં

XLV અન્યઞ્ચ યો વણિક્ ઉત્તમાં મુક્તાં ગવેષયન્

XLVI મહાઘર્ષાં મુક્તાં વિલોક્ય નિજસર્વ્વસ્વં વિક્રીય તાં ક્રીણાતિ, સ ઇવ સ્વર્ગરાજ્યં

XLVII પુનશ્ચ સમુદ્રો નિક્ષિપ્તઃ સર્વ્વપ્રકારમીનસંગ્રાહ્યાનાયઇવ સ્વર્ગરાજ્યં

XLVIII તસ્મિન્ આનાયે પૂર્ણે જના યથા રોઘસ્યુતોલ્ય સમુપવિશ્ય પ્રશસ્તમીનાન્ સંગ્રહ્ય ભાજનેષુ નિદધતે, કુત્સિતાન્ નિક્ષિપન્તિ;

XLIX તથૈવ જગતઃ શેષે ભવિષ્યતિ, ફલતઃ સ્વર્ગીયદૂતા આગત્ય પુણ્યવજ્જનાનાં મધ્યાત્ પાપિનઃ પૃથક્ કૃત્વા વહ્નિકુણ્ડે નિક્ષેપ્સ્યન્તિ,

L તત્ર રોદનં દન્તૈ દન્તઘર્ષણઞ્ચ ભવિષ્યતઃ!

LI યીશુના તે પૃષ્ઠા યુષ્માભિઃ કિમેતાન્યાખ્યાનાન્યબુધ્યન્ત? તદા તે પ્રત્યવદન્, સત્યં પ્રભો!

LII તદાનીં સ કથિતવાન્, નિજભાણ્ડાગારાત્ નવીનપુરાતનાનિ વસ્તૂનિ નિર્ગમયતિ યો ગૃહસ્થઃ સ ઇવ સ્વર્ગરાજ્યમધિ શિક્ષિતાઃ સર્વ ઉપદેષ્ટારઃ!

LIII અનન્તરં યીશુરેતાઃ સર્વા દૃષ્ટાન્તકથાઃ સમાપ્ય તસ્માત્ સ્થાનાત્ પ્રતસ્થો અપરં સ્વદેશમાગત્ય જનાન્ ભજનભવન ઉપદિષ્ટવાન્;

LIV તે વિસ્મયં ગત્વા કથિતવન્ત એતસ્યૈતાદૃશં જ્ઞાનમ્ આશ્ચર્ય્યં કર્મ ય કસ્માદ્ અજાયત?

LV કિમયં સૂત્રધારસ્ય પુત્રો નહિ? એતસ્ય માતુ નામ ય કિં મરિયમ્ નહિ? યાકુબ્-યૂષ્ફ-શિમોન્-યિહૂદાશ્ચ કિમેતસ્ય ભ્રાતરો નહિ?

LVI એતસ્ય ભગિન્યશ્ચ કિમસ્માકં મધ્યે ન સન્તિ? તર્હિ કસ્માદયમેતાનિ લબ્ધવાન્? ઇત્યં સ તેષાં વિઘ્નરૂપો બભૂવ;

LVII તતો યીશુના નિગદિતં સ્વદેશીયજનાનાં મધ્યં વિના ભવિષ્યદ્વાદી કુત્રાપ્યન્યત્ર નાસમ્માન્યો ભવતી

LVIII તેષામવિશ્વાસહેતોઃ સ તત્ર સ્થાને બહ્વાશ્ચર્ય્યકર્માણિ ન કૃતવાન્

XIV

I તદાનીં રાજા હેરોદ્ યીશો ર્યશઃ શ્રુત્વા નિજદાસેયાન્ જગાદ્,

II એષ મજ્જયિતા યોહન્, પ્રમિતેભયસ્તસ્યોત્થાનાત્ તેનેત્યમદ્ભૂતં કર્મ પ્રકાશયતો

III પુરા હેરોદ્ નિજભ્રાતુઃ ક્વિલિપો જાયાયા હેરોદીયાયા અનુરોધાદ્ યોહનં ધારયિત્વા બદ્ધા કારાયાં સ્થાપિતવાન્

IV યતો યોહન્ ઉક્તવાન્, એત્સયાઃ સંગ્રહો ભવતો નોચિતઃ।

V તસ્માત્ નૃપતિસ્તં હન્તુમિચ્છન્નપિ લોકેભ્યો વિભયાઞ્ચકાર; યતઃ સર્વે યોહનં ભવિષ્યદ્વાદિનં મેનિરે।

VI કિન્તુ હેરોદો જન્માહીયમહ ઉપસ્થિતે હેરોદીયાયા દુહિતા તેષાં સમક્ષં નૃતિત્વા હેરોદમપ્રીણ્યત્।

VII તસ્માત્ ભૂપતિઃ શપથં કુર્વન્ ઇતિ પ્રત્યજ્ઞાસીત્, ત્વયા યદ્ યાચ્યતે, તદેવાહં દાસ્યામિ।

VIII સા કુમારી સ્વીયમાતુઃ શિક્ષાં લબ્ધા બભાષે, મજ્જયિતુર્યોહન ઉત્તમાઙ્ગ ભાજને સમાનીય મહાં વિશ્રાણયા

IX તતો રાજા શુશોચ, કિન્તુ ભોજનાયોપવિશતાં સક્લિનાં સ્વકૃતશપથસ્ય ચાનુરોધાત્ તત્ પ્રદાતુમ આદિદેશ।

X પશ્ચાત્ કારાં પ્રતિ નરં પ્રહિત્ય યોહન ઉત્તમાઙ્ગ છિત્વા।

XI તત્ ભાજન આનાય્ય તસ્યૈ કુમાર્યૈ વ્યશ્રાણયત્, તતઃ સા સ્વજનન્યાઃ સમીપં તન્નિનાયા।

XII પશ્ચાત્ યોહનઃ શિષ્યા આગત્ય કાયં નીત્વા શ્મશાને સ્થાપયામાસુસ્તતો યીશોઃ સન્નિધિં વ્રજિત્વા તદ્વાર્તા બભાષિરે।

XIII અનન્તરં યીશુરિતિ નિશભ્ય નાવા નિર્જનસ્થાનમ્ એકાકી ગતવાન્, પશ્ચાત્ માનવાસ્તત્ શ્રુત્વા નાનાનગરેભ્ય આગત્ય પદૈસ્તત્પશ્ચાદ્ ઈયુઃ।

XIV તદાનીં યીશુ બહિરાગત્ય મહાન્તં જનનિવહં નિરીક્ષ્ય તેષુ કારુણિકઃ મન્ તેષાં પીડિતજનાન્ નિરામયાન્ ચકાર।

XV તતઃ પરં સન્ધ્યાયાં શિષ્યાસ્તદન્તિકમાગત્ય કથયાઞ્ચકુઃ, ઇદં નિર્જનસ્થાનં વેલાપ્યવસન્નાઃ; તસ્માત્ મનુજાન્ સ્વસ્વગ્રામં ગન્તું સ્વાર્થ ભક્ષ્યાણિ કેતુઞ્ચ ભવાન્ તાન્ વિસૃજતુ।

XVI કિન્તુ યીશુસ્તાનવાદીત્, તેષાં ગમને પ્રયોજનં નાસ્તિ, યૂયમેવ તાન્ ભોજયત।

XVII તદા તે પ્રત્યવદન્, અસ્માકમત્ર પૂપપચ્ચકં મીનદ્વયઞ્ચાસ્તે।

XVIII તદાનીં તેનોક્તં તાનિ મદન્તિકમાનયત।

XIX અનન્તરં સ મનુજાન્ યવસોપર્યુપવેષ્ટુમ્ આજ્ઞાપયામાસ; અપર તત્ પૂપપચ્ચકં મીનદ્વયઞ્ચ ગૃહ્ણન્ સ્વર્ગ પ્રતિ નિરીક્ષ્યેશ્વરીયગુણાન્ અનૂદ્ય ભંક્ત્વા શિષ્યેભ્યો દત્તવાન્, શિષ્યાશ્ચ લોકેભ્યો દદુઃ।

XX તતઃ સર્વે ભુક્ત્વા પરિતૃપ્તવન્તઃ, તતસ્તદવશિષ્ટભક્ષ્યૈઃ પૂર્ણાન્ દ્વાદશલકાન્ ગૃહીતવન્તઃ।

XXI તે ભોક્તારઃ સ્ત્રીબાલકાંશ્ચ વિહાય પ્રાયેણ પચ્ચ સહસ્રાણિ પુમાંસ આસન્।

XXII તદનન્તરં યીશુ લોકાનાં વિસર્જનકાલે શિષ્યાન્ તરણિમારોઢુ સ્વાગ્રે પારં યાતુઞ્ચ ગાઢમાદિષ્ટવાન્।

XXIII તતો લોકેષુ વિસૃષ્ટેષુ સ વિવિક્તે પ્રાર્થયિતું ગિરિમેકં ગત્વા સન્ધ્યાં યાવત્ તત્રૈકાકી સ્થિતવાન્।

XXIV કિન્તુ તદાનીં સમ્મુખવાતવાત્ સરિત્પતે મધ્યે તરઙ્ગૈસ્તરણિર્દોલાયમાનાભવત્।

XXV તદા સ યામિન્યાશ્ચતુર્થપ્રહરે પદ્ભ્યાં વ્રજન્ તેષામન્તિકં ગતવાન્।

XXVI કિન્તુ શિષ્યાસ્તં સાગરોપરિ વ્રજન્તં વિલોક્ય સમુદ્વિગ્ના જગદુઃ, એષ ભૂત ઇતિ શક્ષમાના ઉચ્યૈઃ શબ્દાયાઞ્ચકિરે ચ।

XXVII તદૈવ યીશુસ્તાનવદત્, સુસ્થિરા ભવત, મા ભૈષ્ટ, એષોડહમ્।

XXVIII તતઃ પિતર ઇત્યુક્તવાન્, હે પ્રભો, યદિ ભવાનેવ, તર્હિ માં ભવત્સમીપં યાતુમાજ્ઞાપયતુ।

XXIX તતઃ તેનાદિષ્ટઃ પિતરસ્તરણિતોડવરુહ્ય યીશે ારન્તિકં પ્રાપ્તું તોયોપરિ વવ્રાજ।

XXX કિન્તુ પ્રચણ્ડં પવનં વિલોક્ય ભયાત્ તોયે મંક્તુમ્ આરેભે, તસ્માદ્ ઉચ્યૈઃ શબ્દાયમાનઃ કથિતવાન્, હે પ્રભો, મામવતુ।

XXXI યીશુસ્તક્ષણાત્ કરં પ્રસાર્ય તં ધરન્ ઉક્તવાન્, હ સ્તોકપ્રત્યયિન્ ત્વં કુતઃ સમશેથાઃ?

XXXII અનન્તરં તયોસ્તરણિમાઙ્ગઢયોઃ પવનો નિવવૃતે।

XXXIII તદાનીં યે તરણયામાસન્, ત આગત્ય તં પ્રણભ્ય કથિતવન્તઃ, યથાર્થસ્ત્વમેવેશ્વરસુતઃ।

XXXIV અનન્તરં પારં પ્રાપ્ય તે ગિનેષરન્નામકં નગરમુપતસ્થુઃ,

XXXV તદા તત્રત્યા જના યીશું પરિચીય તદેશ્ચ ચતુર્દિશો વાર્તા પ્રહિત્ય યત્ર યાવન્તઃ પીડિતા આસન્, તાવતએવ તદન્તિકમાનયામાસુઃ।

XXXVI અપરં તદીયવસનસ્ય ગ્રન્થિમાત્રં સ્પષ્ટું વિનીય યાવન્તો જનાસ્તત્ સ્પર્શ ચકિરે, તે સર્વએવ નિરામયા બભૂવુઃ।

XV

- I અપરં ચિરૂશાલમ્નગરીયાઃ કતિપયા અધ્યાપકાઃ ફિરૂશિનશ્ચ યીશોઃ સમીપમાગત્ય કથયામાસુઃ,
 II તવ શિષ્યાઃ કિમર્થમ્ અપ્રક્ષાલિતકરૈ ભક્ષિત્વા પરમ્પરાગતં પ્રાચીનાનાં વ્યવહારં લડ્વન્તે?
 III તતો યીશુઃ પ્રત્યુવાચ, યૂયં પરમ્પરાગતાચારેણ કુત ઈશ્વરાજાં લડ્વધ્વે
 IV ઈશ્વર ઇત્યાજ્ઞાપયત્, ત્વં નિજપિતરૌ સંમન્યેથાઃ, યેન ચ નિજપિતરૌ નિન્દેતે, સ નિશ્ચિતં મ્રિયેત;
 V કિન્તુ યૂયં વદથ, યઃ સ્વજનકં સ્વજનનીં વા વાક્યમિદં વદતિ, યુવાં મત્તો યલ્લભેથે, તત્ ન્યવિદ્યત,
 VI સ નિજપિતરૌ પુનર્ન સંમંસ્યતો ઇત્યં યૂયં પરમ્પરાગતેન સ્વેષામાચારેણેશ્વરીયાજ્ઞાં લુમ્પથા
 VII રે કપટિનઃ સર્વે યિશયિયો યુષ્માનધિ ભવિષ્યદ્વચનાન્યેતાનિ સમ્યગ્ ઉક્તવાન્
 VIII વદને મ્નુજા એતે સમાયાન્તિ મદન્તિકાં તથાધરૈ મ્દીયન્ત માનં કુર્વન્તિ તે નરાઃ
 IX કિન્તુ તેષાં મનો મત્તો વિદૂરએવ તિષ્ઠતિ શિક્ષયન્તો વિધીન્ ત્રાજ્ઞા ભજન્તે માં મુઘૈવ તો
 X તતો યીશુ લોકાન્ આહૂય પ્રોક્તવાન્, યૂયં શ્રુત્વા બુધ્ધબ્યાં
 XI યન્મુખં પ્રવિશતિ, તત્ મનુજમ્ અમેધ્યં ન કરોતિ, કિન્તુ યદાસ્યાત્ નિર્ગચ્છતિ, તદેવ માનુષમમેધ્યી કરોતી
 XII તદાનીં શિષ્યા આગત્ય તસ્મૈ કથયાન્નકુઃ, એતાં કથાં શ્રુત્વા ફિરૂશિનો વ્યરજ્યન્ત, તત્ કિં ભવતા જ્ઞાયતે?
 XIII સ પ્રત્યવદત્, મમ સ્વર્ગસ્થઃ પિતા યં કશ્ચિદ્દુકુરં નારોપયત્, સ ઉત્પાવ્દ્યતો
 XIV તે તિષ્ઠન્તુ, તે અન્ધમનુજાનામ્ અન્ધમાર્ગદર્શકા એવઃ, યદન્ધોડન્ધં પન્થાનં દર્શયતિ, તર્હ્યુભૌ ગર્ત્તે પતતઃ
 XV તદા પિતરસ્તં પ્રત્યવદત્, દૃષ્ટાન્તમિમમસ્માન્ બોધયતુ
 XVI યીશુના પ્રોક્તં, યૂયમદ્ય યાવત્ કિમબોધાઃ સ્થ?
 XVII કથામિમાં કિં ન બુધ્ધબ્ધે ? યદાસ્યં પ્રેવિશતિ, તદ્ ઉદરે પતન્ બહિર્નિર્યાતિ,
 XVIII કિન્ત્વાસ્યાદ્ યન્નિર્યાતિ, તદ્ અન્તઃકરણાત્ નિર્યાતત્વાત્ મનુજમમેધ્યં કરોતિ
 XIX યતોડન્તઃકરણાત્ કુચિન્તા બધઃ પારદારિકતા વેશ્યાગમનં ચૈર્ય મિથ્યાસાક્ષ્યમ્ ઈશ્વરનિન્દા ચૈતાનિ સર્વાણિ નિર્યાન્તિ
 XX એતાનિ મનુષ્યમપવિત્રી કુર્વન્તિ કિન્ત્વપ્રક્ષાલિતકરેણ ભોજનં મનુજમમેધ્યં ન કરોતિ
 XXI અનન્તરં યીશુસ્તસ્માત્ સ્થાનાત્ પ્રસ્થાય સોરસીદોન્નગરયોઃ સીમામુપતસ્યૌ
 XXII તદા તત્સીમાતઃ કાચિત્ કિનાનીયા યોષિદ્ આગત્ય તમુચ્ચૈરુવાચ, હે પ્રભો દાયૂદઃ સન્તાન, મમૈકા દુહિતાસ્તે સા ભૂતગ્રસ્તા સતી મહાકલેશં પ્રાપ્નોતિ મમ દયસ્વા
 XXIII કિન્તુ યીશુસ્તાં કિમપિ નોક્તવાન્, તતઃ શિષ્યા આગત્ય તં નિવેદયામાસુઃ, એષા યોષિદ્ અસ્માકં પશ્ચાદ્ ઉચ્ચૈરાહૂયાગચ્છતિ, એનાં વિસૃજતુ
 XXIV તદા સ પ્રત્યવદત્, ઇસ્રાયેલ્ગોત્રસ્ય હારિતમેષાન્ વિના કસ્યાપ્યન્યસ્ય સમીપં નાહં પ્રેષિતોસ્મિ
 XXV તતઃ સા નારીસમાગત્ય તં પ્રણમ્ય જગાદ, હે પ્રભો મામુપકુરા
 XXVI સ ઉક્તવાન્, બાલકાનાં ભક્ષ્યમાદાય સારમેયેભ્યો દાનં નોચિતાં
 XXVII તદા સા બભાષે, હે પ્રભો, તત્ સત્યં, તથાપિ પ્રભો ભ્રાદ્ યદુચ્છિષ્ટં પતતિ, તત્ સારમેયાઃ ખાદન્તિ
 XXVIII તતો યીશુઃ પ્રત્યવદત્, હે યોષિત્, તવ વિશ્વાસો મહાન્ તસ્માત્ તવ મનોભિલષિતં સિદ્ધ્યતુ, તેન તસ્યાઃ કન્યા તસ્મિન્નેવ દણ્ડે નિરામયાભવત્
 XXIX અનન્તરં યીશુસ્તસ્માત્ સ્થાનાત્ પ્રસ્થાય ગાલીલ્સાગરસ્ય સન્નિધિમાગત્ય ધરાધરમારુહ્ય તત્રોપવિવેશ
 XXX પશ્ચાત્ જનનિવહો બહૂન્ ખન્ધમૂકશુષ્કકરમાનુષાન્ આદાય યીશોઃ સમીપમાગત્ય તચ્ચરણાન્તિકે સ્થાપયામાસુઃ, તતઃ સા તાન્ નિરામયાન્ અકરોત્
 XXXI ઇત્યં મૂકા વાક્યં વદન્તિ, શુષ્કકરાઃ સ્વાસ્થ્યમાયાન્તિ, પજ્જવો ગચ્છન્તિ, અન્ધા વીક્ષન્તે, ઇતિ વિલોક્ય લોકા વિસ્મયં મન્યમાના ઇસ્રાયેલ ઈશ્વરં ધન્યં બભાષિરે
 XXXII તદાનીં યીશુઃ સ્વશિષ્યાન્ આહૂય ગદિતવાન્, એતજ્જનનિવહેષુ મમ દયા જાયતે, એતે દિનત્રયં મયા સાકં સન્તિ, એષાં ભક્ષ્યવસ્તુ ય કશ્ચિદપિ નાસ્તિ, તસ્માદહમેતાનકૃતાહારાન્ ન વિસ્રક્ષ્યામિ, તથાત્વે વર્ત્મમધ્યે કલામ્યેષુઃ
 XXXIII તદા શિષ્યા ઊચુઃ, એતસ્મિન્ પ્રાન્તરમધ્ય એતાવતો મર્ત્યાન્ તર્પયિતું વયં કુત્ર પૂપાન્ પ્રાપ્સ્યામઃ?
 XXXIV યીશુરપૃચ્છત્, યુષ્માકં નિકટે કતિ પૂપા આસતે? ત ઊચુઃ, સપ્તપૂપા અલ્પાઃ ક્ષુદ્રમીનાશ્ચ સન્તિ
 XXXV તદાનીં સ લોકનિવહં ભૂમાવુપવેષ્ટુમ્ આદિશ્ય

XXXVI तान् सप्तपूपान् भीनांश्च गृह्णन् ईश्वरीयगुणान् अनूद्य भंक्त्वा शिष्येभ्यो ददौ, शिष्या लोकेभ्यो ददुः।

XXXVII ततः सर्वे भुक्त्वा तृप्तवन्तः; तदवशिष्टभक्ष्येण सप्तऽलकान् परिपूर्य्य संजगुः।

XXXVIII ते भोक्तारो योषितो बालकांश्च विहाय प्रायेण यतुःसहस्राणि पुरुषा आसन्।

XXXIX ततः परं स जननिवहं विसृज्य तरिमारुह्य मगदलाप्रदेशं गतवान्।

XVI

I तदानीं झिऱ्शिनः सिदूकिनश्चागत्य तं परीक्षितुं नभमीयं किञ्चन लक्ष्म दर्शयितुं तस्मै निवेद्यामासुः।

II ततः स उक्तवान्, सन्ध्यायां नभसो रक्तत्वाद् यूयं वदथ, श्वो निर्मलं दिनं भविष्यति;

III प्रातःकाले य नभसो रक्तत्वात् मलिनत्वाच्च वदथ, ञ्भशद्य भविष्यति। हे कपटिनो यद्दि यूयम् अन्तरीक्षस्य लक्ष्म बोद्धुं शक्नुथ, तर्हि कालस्यैतस्य लक्ष्म कथं बोद्धुं न शक्नुथ?

IV अेतत्कालस्य दृष्टो व्यभियारी य वंशो लक्ष्म गवेषयति, किन्तु यूनसो भविष्यद्वादिनो लक्ष्म विनान्यत् किमपि लक्ष्म तान् न दर्शयिष्यते। तदानीं स तान् विहाय प्रतस्थे।

V अनन्तरमन्यपारगमनकाले तस्य शिष्याः पूपमानेतुं विस्मृतवन्तः।

VI यीशुस्तानवादीत्, यूयं झिऱ्शिनां सिदूकिनाञ्च किण्वं प्रति सावधानाः सतर्काश्च भवत।

VII तेन ते परस्परं विविच्य कथयितुमारेभिरे, वयं पूपानानेतुं विस्मृतवन्त अेतत्कारणाद् एति कथयति।

VIII किन्तु यीशुस्तद्विज्ञाय तानवोचत्, हे स्तोत्रविश्वासिनो यूयं पूपानानयनमधि कुतः परस्परमेतद् विविच्य?

IX युष्माभिः किमद्यापि न ज्ञायते? पञ्चभिः पूपैः पञ्चसहस्रपुरुषेषु भोजितेषु भक्ष्योच्छिष्टपूपान् कति ऽलकान् समगृह्णीतं;

X तथा सप्तभिः पूपैश्चतुःसहस्रपुरुषेषु भोजितेषु कति ऽलकान् समगृह्णीत, तत् किं युष्माभिर्न स्मर्यते?

XI तस्मात् झिऱ्शिनां सिदूकिनाञ्च किण्वं प्रति सावधानास्तिष्ठत, कथामिमाम् अहं पूपानधि नाकथयं, अेतद् यूयं कुतो न बुध्यध्वे?

XII तदानीं पूपकिण्वं प्रति सावधानास्तिष्ठतेति नोक्त्वा झिऱ्शिनां सिदूकिनाञ्च उपदेशं प्रति सावधानास्तिष्ठतेति कथितवान्, एति तैरबोधि।

XIII अपरञ्च यीशुः कैसरिया-इलिपिप्रदेशमागत्य शिष्यान् अपृच्छत्, योऽहं मनुजसुतः सोऽहं कः? लोकेऱहं किमुच्ये?

XIV तदानीं ते कथितवन्तः, केचिद् वदन्ति त्वं मञ्जयिता योऽहं, केचिद् वदन्ति, त्वम् अेलियः, केचिच्च वदन्ति, त्वं यिरिमियो वा कश्चिद् भविष्यद्वादीति।

XV पश्चात् स तान् पप्रच्छ, यूयं मां कं वदथ? ततः शिमोन् पितर उवाच,

XVI त्वममरेश्वरस्याभिषिक्तपुत्रः।

XVII ततो यीशुः कथितवान्, हे यूनसः पुत्र शिमोन् त्वं धन्यः; यतः कोपि अनुजस्त्वय्येतज्ज्ञानं नोदपाद्यत्, किन्तु मम स्वर्गस्यः पितोदपाद्यत्।

XVIII अतोऽहं त्वां वदामि, त्वं पितरः (प्रस्तरः) अहञ्च तस्य प्रस्तरस्योपरि स्वमाऽर्ली निर्मास्यामि, तेन निरयो बलात् तां पराजितुं न शक्यति।

XIX अहं तुभ्यं स्वर्गीयराज्यस्य कुञ्जिकां दास्यामि, तेन यत् किञ्चन त्वं पृथिव्यां भंत्स्यसि तत्स्वर्गे भंत्स्यते, यच्च किञ्चन मह्यां मोक्ष्यसि तत्स्वर्गे मोक्ष्यते।

XX पश्चात् स शिष्यानादिशत्, अहमभिषिक्तो यीशुरिति कथां कस्मैचिदपि यूयं मा कथयत।

XXI अन्यञ्च यिऱ्शालमनगरं गत्वा प्राचीनलोकेभ्यः प्रधानयाजकेभ्य उपाध्यायेभ्यश्च बद्धुः। भलोगस्तैर्हृतत्वं तृतीयदिने पुनरुत्थानञ्च ममावश्यकम् अेताः कथा यीशुस्तत्कालमारभ्य शिष्यान् ज्ञापयितुम् आरब्धवान्।

XXII तदानीं पितरस्तस्य करं धृत्वा तर्जयित्वा कथयितुमारब्धवान्, हे प्रभो, तत् त्वत्तो दूरं यातु, त्वां प्रति कदापि न घटिष्यते।

XXIII किन्तु स वदनं परावर्त्य पितरं जगाद, हे विघ्नकारिन्, मत्सम्भुजाद् दूरीभव, त्वं मां बाधसे, ईश्वरीयकार्यात् मानुषीयकार्यं तुभ्यं रोयते।

XXIV अनन्तरं यीशुः स्वीयशिष्यान् उक्तवान् यः कश्चित् मम पश्चाद्गामी भवितुम् इच्छति, स स्वं दाम्यतु, तथा स्वकुशं गृह्णन् मत्पश्चादायातु।

XXV यतो यः प्राणान् रक्षितुमिच्छति, स तान् हारयिष्यति, किन्तु यो मर्त्यं निजप्राणान् हारयति, स तान् प्राप्स्यति।

XXVI मानुषो यदि सर्व्वं जगत् लभते निजप्राणान् हारयति, तर्हि तस्य को लाभः? मनुजो निजप्राणानां विनिमयेन वा किं दातुं शक्नोति?

XXVII मनुजसुतः स्वदूतैः साकं पितुः प्रभावेणागमिष्यति; तदा प्रतिमनुजं स्वस्वकर्म्मनुसारात् इदं दास्यति।

XXVIII अहं युष्मान् तथ्यं वयिम्, सराज्यं मनुजसुतम् आगतं न पश्यन्तो मृत्युं न स्वादिष्यन्ति, अेतादृशाः कतिपयजना अत्रापि दृश्यामानाः सन्ति।

XVII

I अनन्तरं षड्दिनेभ्यः परं यीशुः पितरं याकूबं तत्सहजं योहनञ्च गृह्णन् उय्याद्रे विविक्तस्थानम् आगत्य तेषां समक्षं उपमन्यत् दधार।

II तेन तदास्थं तेजस्वि, तदाभरणम् आलोकवत् पाण्डुरभभवत्।

III अन्यथ्य तेन साकं संलपन्तौ मूसा अेलियश्च तेभ्यो दर्शनं ददतुः।

IV तदानीं पितरो यीशुं जगाद, हे प्रभो स्थितिस्त्रास्माकं शुभा, यदि भवतानुमन्यते, तर्हि भवदर्थमेकं मूसार्थमेकम् अेलियार्थञ्चैकम् एति त्रीणि दृष्याणि निर्भमा।

V अेतत्कथनकाले अेक उज्ज्वलः पयोदस्तेषामुपरि छायां कृतवान्, वारिदाद् अेषा नभसीया वाग् बभूव, ममायं प्रियः पुत्रः, अस्मिन् मम मडासन्तोष अेतस्य वाक्यं यूयं निशामयत।

VI किन्तु वायमेतां शृण्वन्तयेव शिष्या मृशं शङ्कमाना न्युञ्जा न्यपतन्।

VII तदा यीशुरागत्य तेषां गात्राणि स्पृशन् उवाच, उत्तिष्ठत, मा लैष्ट।

VIII तदानीं नेत्रायुन्मील्य यीशुं विना कमपि न ददृशुः।

IX ततः परम् अद्रेवरुडराकाले यीशुस्तान् एत्यादिदेश, मनुजसुतस्य मृतानां मध्यादुत्थानं यावन्न जायते, तावत् युष्माभिरेतद्दर्शनं कस्मैयिदपि न कथयितव्यं।

X तदा शिष्यास्तं प्रपृच्छुः, प्रथमम् अेलिय आयास्यतीति कुत उपाध्यायैरुच्यते?

XI ततो यीशुः प्रत्यवादीत्, अेलियः प्रागत्य सर्वाणि साधयिष्यतीति सत्यं,

XII किन्त्वहं युष्मान् वयिम्, अेलिय अेत्य गतः, ते तमपरिचित्य तस्मिन् यथेच्छं व्यवजहुः; मनुजसुतेनापि तेषामन्तिके तादृग् दुःखं लोक्तव्यं।

XIII तदानीं स मज्जयितारं योहनमधि कथामेतां व्याहृतवान्, एत्थं तच्छिष्या ब्रुवुधिरे।

XIV पश्चात् तेषु जननिवडस्यान्तिकमागतेषु कश्चित् मनुजस्तदन्तिकमेत्य ज्ञानूनी पातयित्वा कथितवान्,

XV हे प्रभो, मत्पुत्रं प्रति कृपां विदधातु, सोपस्मारामयेन भृशं व्यथितः सन् पुनः पुन र्वह्नौ मुहुर् जलमध्ये पतति।

XVI तस्माद् भवतः शिष्याणां समीपे तमानयं किन्तु ते तं स्वास्थं कर्तुं न शक्ताः।

XVII तदा यीशुः कथितवान् रे अविश्वासिनः, रे विपथगामिनः, पुनः कतिकालान् अहं युष्माकं सन्निधौ स्थास्यामि? कतिकालान् वा युष्मान् सङ्घिष्ये? तमत्र ममान्तिकमानयत।

XVIII पश्चाद् यीशुना तर्जतयेव स भूतस्तं विहाय गतवान्, तद्दण्डयेव स बालको निरामयोऽभूत्।

XIX ततः शिष्या गुप्तं यीशुमुपागत्य बलाघिरे, कुतो वयं तं भूतं त्याजयितुं न शक्ताः?

XX यीशुना ते प्रोक्ताः, युष्माकमप्रत्ययातुः।

XXI युष्मानहं तथ्यं वयिम् यदि युष्माकं सर्षपैकमात्रोपि विश्वासो जायते, तर्हि युष्माभिरस्मिन् शैले त्वमितः स्थानात् तत् स्थानं याडीति ब्रूते स तदैव यलिष्यति, युष्माकं किमप्यसाध्यञ्च कर्म्म न स्थास्याति। किन्तु प्रार्थनोपवासौ विनैतादृशो भूतो न त्याज्येत।

XXII अपरं तेषां गालीव्रदेशे भ्रमणकाले यीशुना ते गदिताः, मनुजसुतो जनानां करेषु समर्पयिष्यते तै र्हुनिष्यते य,

XXIII किन्तु तृतीयेऽह्नि म उत्थापिष्यते, तेन ते भृशं दुःखिता बभूवः।

XXIV तदनन्तरं तेषु कङ्कनाङ्गुलीभ्रमागतेषु करसंग्राहिशः पितरान्तिकमागत्य पप्रच्छुः, युष्माकं गुरुः किं मन्दिरार्थं करं न ददाति? ततः पितरः कथितवान् ददाति।

XXV ततस्तस्मिन् गृहमध्यमागते तस्य कथाकथनात् पूर्वमेव यीशुरुवाच, हे शिमोन्, मेदिन्या राजानः स्वस्वापत्येभ्यः किं विदेशिभ्यः केभ्यः करं गृह्णन्ति? अत्र त्वं किं बुध्यसे? ततः पितर उक्तवान्, विदेशिभ्यः।

XXVI तदा यीशुरुक्तवान्, तर्हि सन्ताना मुक्ताः सन्ति।

XXVII तथापि यथास्माभिस्तेषामन्तरायो न जन्यते, तत्कृते जलधेस्तीरं गत्वा वडिशं क्षिप, तेनाद्यौ यो मीन उत्थास्यति, तं धृत्वा तन्मुषे मोयिते तोलकैकं रूप्यं प्राप्स्यसि, तद् गृहीत्वा तव मम य कृते तेभ्यो देहि।

XVIII

I तदानीं शिष्या यीशोः समीपमागत्य पृष्ठवन्तः स्वर्गराज्ये कः श्रेष्ठः?

II ततो यीशुः क्षुद्रमेकं बालकं स्वसमीपमानीय तेषां मध्ये निधाय जगाद,

III युष्मानहं सत्यं ब्रवीमि, यूयं मनोविनिमयेन क्षुद्रबालवत् न सन्तः स्वर्गराज्यं प्रवेष्टुं न शक्नुथा

IV यः कश्चिद् अेतस्य क्षुद्रबालकस्य सममात्मानं नम्रीकरोति, सयेव स्वर्गराज्ये श्रेष्ठः।

V यः कश्चिद् अेतादृशं क्षुद्रबालकमेकं मम नाम्नि गृह्णाति, स मामेव गृह्णाति।

VI किन्तु यो जनो मयि कृतविश्वासानामेतेषां क्षुद्रप्राणिनाम् अेकस्यापि विधिं जनयति, कण्ठबद्धपेषणीकस्य तस्य सागरागाधजले मज्जन् श्रेयः।

VII विघ्नात् जगतः सन्तापो भविष्यति, विघ्नोऽवश्यं जनयिष्यते, किन्तु येन मनुजेन विघ्नो जनयिष्यते तस्यैव सन्तापो भविष्यति।

VIII तस्मात् तव करश्चरणो वा यदि त्वां बाधते, तर्हि तं छित्वा निक्षिप, द्विकरस्य द्विपदस्य वा तवानप्तवह्नौ निक्षेपात्, अक्षस्य वा छिन्नहस्तस्य तव ज्ज्वने प्रवेशो वरं।

IX अपरं तव नेत्रं यदि त्वां बाधते, तर्हि तदप्युत्पाव्य निक्षिप, द्विनेत्रस्य नरकाग्नौ निक्षेपात् काणस्य तव ज्ज्वने प्रवेशो वरं।

X तस्मादवधुः, अेतेषां क्षुद्रप्राणिनाम् अेकमपि मा तुच्छीकुरुत,

XI यतो युष्मानहं तथ्यं ब्रवीमि, स्वर्गं तेषां दूता मम स्वर्गस्थस्य पितुरास्यं नित्यं पश्यन्ति अेवं ये ये हारितास्तान् रक्षितुं मनुजपुत्र आगच्छत।

XII यूयमत्र किं विविग्धे? कस्यचिद् यदि शतं मेषाः सन्ति, तेषामेको हार्यते य, तर्हि स अेकोनशतं मेषान् विहाय पर्वतं गत्वा तं हारितमेकं किं न मृगयते?

XIII यदि य कदाचित् तन्मेषोद्देशं लभते, तर्हि युष्मानहं सत्यं कथयामि, सोऽविपथगामिभ्य अेकोनशतमेषेभ्योपि तदेकहेतोरधिकम् आह्लादते।

XIV तद्गद् अेतेषां क्षुद्रप्राणिनाम् अेकोपि नश्यतीति युष्माकं स्वर्गस्थपितुर्नाम्निमतम्।

XV यद्यपि तव भ्राता त्वयि किमप्यपराध्यति, तर्हि गत्वा युवयोर्द्वयोः स्थितयोस्तस्यापराधं तं ज्ञापया तत्र स यदि तव वाक्यं शृणोति, तर्हि त्वं स्वभ्रातरं प्राप्तवान्।

XVI किन्तु यदि न शृणोति, तर्हि द्वाभ्यां त्रिभिर्वा साक्षीभिः सर्व्वं वाक्यं यथा निश्चितं जायते, तदर्थम् अेकं द्वौ वा साक्षिणौ गृहीत्वा याहि।

XVII तेन स यदि तयोर्वाक्यं न मान्यते, तर्हि समाजं तज्ज्ञापय, किन्तु यदि समाजस्यापि वाक्यं न मान्यते, तर्हि स तव समीपे देवपूजकण्ठव यण्डालण्ठव य भविष्यति।

XVIII अहं युष्मान् सत्यं वदामि, युष्माभिः पृथिव्यां यद् बध्यते तत् स्वर्गं भन्त्यते; मेदिन्यां यत् भोध्यते, स्वर्गोऽपि तत् मोक्षयते।

XIX पुनरहं युष्मान् वदामि, मेदिन्यां युष्माकं यदि द्वावेकवाक्यीभूय किञ्चित् प्रार्थयेते, तर्हि मम स्वर्गस्थपित्रा तत् तयोः कृते सम्पन्नं भविष्यति।

XX यतो यत्र द्वौ त्रयो वा मम नाम्नि मिलन्ति, तत्रैवाहं तेषां मध्येऽस्मि।

XXI तदानीं पितरस्तत्समीपमागत्य कथितवान् हे प्रभो, मम भ्राता मम यद्यपराध्यति, तर्हि तं कतिकृत्वः क्षमिष्ये?

XXII किं सप्तकृत्वः? यीशुस्तं जगाद, त्वां केवलं सप्तकृत्वो यावत् न वदामि, किन्तु सप्तत्या गुणितं सप्तकृत्वो यावत्।

XXIII अपरं निजदासैः सह जिगणयिषुः कश्चिद् राजेव स्वर्गराज्यं।

XXIV आरब्धे तस्मिन् गणने सार्द्धसहस्रमुद्रापूरितानां दशसहस्रपुटकानाम्
अकोऽधमर्णस्तत्समक्षमानायि

XXV तस्य परिशोधनाय द्रव्यात्मावात् परिशोधनार्थं स तदीयभार्यापुत्रादिसर्वस्वञ्च विक्रीयतामिति
तत्प्रभुरादिदेशः

XXVI तेन स दासस्तस्य पादयोः पतन् प्रणम्य कथितवान् , हे प्रभो भवता धैर्ये कृते मया सर्वं
परिशोधिष्यते

XXVII तदानीं दासस्य प्रभुः सकरुणः सन् सकलार्णं क्षमित्वा तं तत्याज

XXVIII किन्तु तस्मिन् दासे बहि र्याते, तस्य शतं मुद्रायतुर्थाशान् यो धारयति, तं सहदासं दृष्ट्वा तस्य कण्ठं
निष्पीड्य गदितवान्, मम यत् प्राप्यं तत् परिशोधय

XXIX तदा तस्य सहदासस्तत्पादयोः पतित्वा विनीय बभाषे, त्वया धैर्ये कृते मया सर्वं परिशोधिष्यते

XXX तथापि स तत् नाङ्गीकृत्य यावत् सर्वमृणं न परिशोधितवान् तावत् तं कारायां स्थापयामास

XXXI तदा तस्य सहदासास्तस्यैतादृग् आयरणं विलोक्य प्रभोः समीपं गत्वा सर्वं वृत्तान्तं निवेदयामासुः

XXXII तदा तस्य प्रभुस्तमाहूय जगाद, रे दुष्ट दास, त्वया मत्सन्निधौ प्रार्थिते मया तव सर्वमृणं त्यक्तं;

XXXIII यथा यादं त्वयि करुणां कृतवान्, तथैव त्वत्सहदासे करुणाकरुणं किं तव नोयितं?

XXXIV एति कथयित्वा तस्य प्रभुः क्रुद्ध्यन् निजप्राप्यं यावत् स न परिशोधितवान्, तावत् प्रहारकानां करेषु
तं समर्पितवान्

XXXV यदि यूयं स्वान्तःकरुणैः स्वस्वसहजानाम् अपराधान् न क्षमध्वे, तर्हि मम स्वर्गस्यः पितापि युष्मान्
प्रतीत्यं करिष्यति

XIX

I अनन्तरम् अेतासु कथासु समाप्तासु यीशु गर्बिलप्रदेशात् प्रस्थाय यर्दनतीरस्थं यिहूदाप्रदेशं प्राप्तः।

II तदा तत्पश्चात् ज्ञननिवर्त्तं गते स तत्र तान् निरामयान् अकरोत्।

III तदनन्तरं किंशिनस्तत्समीपमागत्य पारीक्षितुं तं पप्रच्छः, कस्मादपि कारणात् नरेण स्वज्याया
परित्याज्या न वा?

IV स प्रत्युवाच, प्रथमम् ईश्वरो नरत्वेन नारीत्वेन य मनुजान् ससर्ज, तस्मात् कथितवान्,

V मानुषः स्वपितरौ परित्यज्य स्वपत्न्याम् आसक्षयते, तौ द्वौ जनावेकाङ्गौ भविष्यतः, किमेतद् युष्माभि
र्न पठितम्?

VI अतस्तौ पुन र् द्वौ तयोरेकाङ्गत्वं ज्ञातं, ईश्वरेण यय्य समयुज्यत, मनुजो न तद् भिन्धात्।

VII तदानीं ते तं प्रत्यवदन्, तथात्वे त्याज्यपत्रं दत्त्वा स्वां स्वां ज्ञायां त्यक्तुं व्यवस्थां मूसाः कथं विलेभ?

VIII ततः स कथितवान्, युष्माकं मनसां काठिन्याद् युष्मान् स्वां स्वां ज्ञायां त्यक्तुम् अन्वमन्यत किन्तु प्रथमाद्
अेषो विधिर्नासीत्।

IX अतो युष्मानहं वदामि, व्यभियारं विना यो निजज्ञायां त्यजेत् अन्याञ्च विवर्त्तेत्, स परदारान् गच्छति;
यश्च त्यक्तां नारीं विवर्त्तति सोऽपि परदारेषु रमतो

X तदा तस्य शिष्यास्तं बभाषिरे, यदि स्वज्यायया साकं पुंस अेतादृक् सम्बन्धो ज्ञायते, तर्हि विवर्त्तनमेव
न भद्रं।

XI ततः स उक्तवान्, येभ्यस्तत्सामर्थ्यं आदायि, तान् विनान्यः कोऽपि मनुज अेतन्मतं ग्रीहीतुं न शक्नोति।

XII कतिपया ज्ञनकलीबः कतिपया नरकृतकलीबः स्वर्गराज्याय कतिपयाः स्वकृतकलीबाश्च सन्ति, ये
ग्रीहीतुं शक्नुवन्ति ते गृह्णन्तु।

XIII अपरम् यथा स शिशूनां गात्रेषु हस्तं दत्त्वा प्रार्थयते, तदर्थं तत्समीपं शिशव आनीयन्त, तत आनयितुन्
शिष्यास्तिरस्कृतवन्तः।

XIV किन्तु यीशुरुवाच, शिशवो मदन्तिकम् आगच्छन्तु, तान् मा वारयत, अेतादृशां शिशूनामेव स्वर्गराज्यां

XV ततः स तेषां गात्रेषु हस्तं दत्त्वा तस्मात् स्थानात् प्रतस्थे।

XVI अपरम् अेक आगत्य तं पप्रच्छ, हे परमगुरो, अनन्तायुः प्राप्तुं मया किं किं सत्कर्म कर्त्तव्यं?

XVII ततः स उवाच, मां परमं कुतो वदसि? विनेश्वरं न कोऽपि परमः, किन्तु यद्वनन्तायुः प्राप्तुं वाञ्छसि,
तर्ह्याज्ञाः पालय

XVIII तदा स पृष्टवान्, काः का आज्ञाः? ततो यीशुः कथितवान्, नरं मा हन्याः, परदारान् मा गच्छः, मा
योरयेः, मृषासाक्ष्यं मा दद्याः,

- XIX નિજપિતરૌ સંમન્યસ્વ, સ્વસમીપવાસિનિ સ્વવત્ પ્રેમ કુરુ
 XX સ યુવા કથિતવાન્, આ બાલ્યાદ્ એતા: પાલયામિ, ઇદાનીં કિં ન્યૂનમાસ્તે?
 XXI તતો યીશુરવદત્, યદિ સિદ્ધો ભવિતું વાઞ્છસિ, તર્હિ ગત્વા નિજસર્વસ્વં વિક્રીય દરિદ્રેભ્યો વિતર, તત: સ્વર્ગો વિત્તં લપ્સ્યસે; આગચ્છ, મત્પશ્ચાદ્ધર્તીં ચ ભવ
 XXII એતાં વાયં શ્રુત્વા સ યુવા સ્વીયબહુસમ્પત્તે વિષણ: સન્ ચલિતવાન્
 XXIII તદા યીશુ: સ્વશિષ્યાન્ અવદત્, ધનિનાં સ્વર્ગરાજ્યપ્રવેશો મહાદુષ્કર ઇતિ યુષ્માનહં તથ્યં વદામિ
 XXIV પુનરપિ યુષ્માનહં વદામિ, ધનિનાં સ્વર્ગરાજ્યપ્રવેશાત્ સૂચીછિદ્રેણ મહાજ્ગમનં સુકરં
 XXV ઇતિ વાક્યં નિશમ્ય શિષ્યા અતિયમત્કૃત્ય કથયામાસુ:; તર્હિ કસ્ય પરિત્રાણં ભવિતું શક્નોતિ?
 XXVI તદા સ તાન્ દૃષ્ટ્વા કથયામાસ, તત્ માનુષાણામશક્યં ભવતિ, કિન્ત્વીશ્વરસ્ય સર્વ્વં શક્યમ્
 XXVII તદા પિતરસ્તં ગદિતવાન્, પશ્ય, વયં સર્વ્વં પરિત્યજ્ય ભવત: પશ્ચાદ્ધર્તિનો ડભવામ; વયં કિં પ્રાપ્સ્યામ:?
 XXVIII તતો યીશુ: કથિતવાન્, યુષ્માનહં તથ્યં વદામિ, યૂયં મમ પશ્ચાદ્ધર્તિનો જાતા ઇતિ કારણાત્ નવીનસૃષ્ટિકાલે યદા મનુજસુત: સ્વીયૈશ્વર્યસિંહાસન ઉપવેક્ષ્યતિ, તદા યૂયમપિ દ્વાદશસિંહાસનેષૂપવિશ્ય ઇસ્રાયેલીયદ્વાદશવંશાનાં વિચારં કરિષ્યથા
 XXIX અન્યચ્ચ ય: કશ્ચિત્ મમ નામકારણાત્ ગૃહં વા ભ્રાતરં વા ભગિનીં વા પિતરં વા માતરં વા જાયાં વા બાલકં વા ભૂમિં પરિત્યજતિ, સ તેષાં શતગુણં લપ્સ્યતે, અનન્તાયુમોડધિકારિત્વઞ્ચ પ્રાપ્સ્યતિ
 XXX કિન્તુ અગ્રીયા અનેકે જના: પશ્ચાત્, પશ્ચાતીયાશ્ચાનેકે લોકા અગ્રે ભવિષ્યન્તિ

XX

- I સ્વર્ગરાજ્યમ્ એતાદૃશા કેનચિદ્ ગૃહસ્યેન સમં, યોડતિપ્રભાતે નિજદ્રાક્ષાક્ષેત્રે કૃષકાન્ નિયોક્તું ગતવાન્
 II પશ્ચાત્ તૈ: સાકં દિનૈકભૃતિં મુદ્રાયતુર્થાશં નિરૂપ્ય તાન્ દ્રાક્ષાક્ષેત્રં પ્રેરયામાસા
 III અનન્તરં પ્રહરૈકવેલાયાં ગત્વા હટ્ટે કતિપયાન્ નિષ્કર્મકાન્ વિલોક્ય તાનવદત્,
 IV યૂયમપિ મમ દ્રાક્ષાક્ષેત્રં યાત, યુષ્મભ્યમહં યોગ્યભૃતિં દાસ્યામિ, તતસ્તે વપ્રજુ:
 V પુનશ્ચ સ દ્વિતીયતૃતીયયો: પ્રહરયો ભહિ ગર્ત્વા તથૈવ કૃતવાન્
 VI તતો દણ્ડદ્વયાવશિષ્ટાયાં વેલાયાં બહિ ગર્ત્વાપરાન્ કતિપયજનાન્ નિષ્કર્મકાન્ વિલોક્ય પૃષ્ટવાન્, યૂયં કિમર્થમ્ અત્ર સર્વ્વં દિનં નિષ્કર્માણસ્તિષ્ઠથ?
 VII તે પ્રત્યવદન્, અસ્માન્ ન કોપિ કર્મભણિ નિયુક્તો તદાનીં સ કથિતવાન્, યૂયમપિ મમ દ્રાક્ષાક્ષેત્રં યાત, તેન યોગ્યાં ભૃતિં લપ્સ્યથા
 VIII તદનન્તરં સન્ધ્યાયાં સત્યાં સએવ દ્રાક્ષાક્ષેત્રપતિરધ્યક્ષં ગદિવાન્, કૃષકાન્ આહૂય શેષજનમારભ્ય પ્રથમં યાવત્ તેભ્યો ભૃતિં દેહિ
 IX તેન ચે દણ્ડદ્વયાવસ્થિતે સમાયાતાસ્તેષામ્ એકૈકો જનો મુદ્રાયતુર્થાશં પ્રાપ્નોત્
 X તદાનીં પ્રથમનિયુક્તા જના આગત્યાનુમિતવન્તો વયમધિકં પ્રપ્સ્યામ:, કિન્તુ તૈરપિ મુદ્રાયતુર્થાશોડલાભિ
 XI તતસ્તે તં ગૃહીત્વા તેન ક્ષેત્રપતિના સાકં વાગ્યુદ્ધં કુર્વન્ત: કથયામાસુ:,
 XII વયં કૃત્સ્નં દિનં તાપકલેશૌ સોઢવન્ત:, કિન્તુ પશ્ચાતાયા સે જના દણ્ડદ્વયમાત્રં પરિશ્રાન્તવન્તસ્તેડસ્માભિ: સમાનાંશા: કૃતા:
 XIII તત: સ તેષામેકં પ્રત્યુવાચ, હે વત્સ, મયા ત્વાં પ્રતિ કોપ્યન્યાયો ન કૃત: કિં ત્વયા મત્સમક્ષં મુદ્રાયતુર્થાશો નાજ્ઞીકૃત:
 XIV તસ્માત્ તવ યત્ પ્રાપ્યં તદાદાય યાહિ, તુભ્યં યતિ, પશ્ચાતીયનિયુક્તલોકાયાપિ તતિ દાતુમિચ્છામિ
 XV સ્વેચ્છયા નિજદ્રવ્યવ્યવહરણં કિં મયા ન કર્તવ્યં? મમ દાતૃત્વાત્ ત્વયા કિમ્ ઈર્ષ્યાદૃષ્ટિ: ક્રિયતે?
 XVI ઇત્થમ્ અગ્રીયલોકા: પશ્ચાતીયા ભવિષ્યન્તિ, પશ્ચાતીયજનાશ્ચગ્રીયા ભવિષ્યન્તિ, અહૂતા બહવ: કિન્ત્વલ્પે મનોભિલષિતા:
 XVII તદનન્તરં યીશુ રિરૂશાલમ્નગરં ગચ્છન્ માર્ગમધ્યે શિષ્યાન્ એકાન્તે વભાષે,
 XVIII પશ્ય વયં રિરૂશાલમ્નગરં યામ:, તત્ર પ્રધાનયાજકાઘ્યાપકાનાં કરેષુ મનુષ્યપુત્ર: સમર્પિષ્યતે;
 XIX તે ચ તં હન્તુમાજ્ઞાપ્ય તિરસ્કૃત્ય વેત્રેણ પ્રહર્તું કુશે ઘાતયિતુશ્ચાન્યદેશીયાનાં કરેષુ સમર્પિષ્યન્તિ, કિન્તુ સ તૃતીયદિવસે શ્મશાનાદ્ ઉત્થાપિષ્યતો
 XX તદાનીં સિવદીયસ્ય નારી સ્વપુત્રાવાદાય યીશો: સમીપમ્ એત્ય પ્રણમ્ય કશ્ચનાનુગ્રહં તં યચારો

XXI તદા યીશુસ્તાં પ્રોક્તવાન્, ત્વં કિં યાચસે? તતઃ સા બભાષે, ભવતો રાજત્વે મમાનયોઃ સુતયોરેકં ભવદક્ષિણપાર્શ્વે દ્વિતીયં વામપાર્શ્વ ઉપવેષ્ટુમ્ આજ્ઞાપયતુ।

XXII યીશુઃ પ્રત્યુવાચ, યુવાભ્યાં યદ્ યાચ્યતે, તન્ન બુદ્ધ્યતે, અહં યેન કંસેન પાસ્યામિ યુવાભ્યાં કિં તેન પાતું શક્યતે? અહંચ યેન મજ્જનેન મજ્જિજ્યે, યુવાભ્યાં કિં તેન મજ્જયિતું શક્યતે? તે જગદુઃ શક્યતો।

XXIII તદા સ ઉક્તવાન્, યુવાં મમ કંસેનાવશ્યં પાસ્યથઃ, મમ મજ્જનેન ચ યુવામપિ મજ્જિજ્યેથે, કિન્તુ યેષાં કૃતે મત્તાતેન નિરૂપિતમ્ ઇદં તાન્ વિહાયાન્યં કમપિ મદક્ષિણપાર્શ્વે વામપાર્શ્વે ચ સમુપવેશયિતું મમાધિકારો નાસ્તિ।

XXIV એતાં કથાં શ્રુત્વાન્યે દશશિષ્યાસ્તૌ ભ્રાતરૌ પ્રતિ યુક્તુપુઃ।

XXV કિન્તુ યીશુઃ સ્વસમીપં તાનાહૂય જગાદ, અન્યદેશીયલોકાનાં નરપતયસ્તાન્ અધિકુર્વન્તિ, યે તુ મહાન્તસ્તે તાન્ શાસતિ, ઇતિ યૂયં જાનીથા।

XXVI કિન્તુ યુષ્માકં મધ્યે ન તથા ભવેત્, યુષ્માકં યઃ કશ્ચિત્ મહાન્ બુભૂષતિ, સ યુષ્માન્ સેવેતઃ।

XXVII યશ્ચ યુષ્માકં મધ્યે મુખ્યો બુભૂષતિ, સ યુષ્માકં દાસો ભવેત્।

XXVIII ઇત્યં મનુજપુત્રઃ સેવ્યો ભવિતું નહિ, કિન્તુ સેવિતું બહૂનાં પરિત્રાણમૂલ્યાર્થં સ્વપ્રાણાન્ દાતુઆગતઃ।

XXIX અનન્તરં યિરીહોનગરાત્ તેષાં બહિર્ગમનસમયે તસ્ય પશ્ચાદ્ બહવો લોકા વવ્રજુઃ।

XXX અપરં વર્ત્મપાર્શ્વ ઉપવિશન્તૌ દ્વાવન્ધૌ તેન માર્ગેણ યીશો ગમનં નિશમ્ય પ્રોચ્યૈઃ કથયામાસતુઃ, હે પ્રભો દાયૂદઃ સન્તાન, આવયો દયાં વિધેહિ।

XXXI તતો લોકાઃ સર્વે તુષ્ટીભવતમિત્યુક્ત્વા તૌ તર્જયામાસુઃ, તથાપિ તૌ પુનરુચ્યૈઃ કથયામાસતુઃ હે પ્રભો દાયૂદઃ સન્તાન, આવાં દયસ્વા।

XXXII તદાનીં યીશુઃ સ્થગિતઃ સન્ તાવાહૂય ભાષિતવાન્, યુવયોઃ કૃતે મયા કિં કર્ત્વ્યં? યુવાં કિં કામયેથે?

XXXIII તદા તાવુક્તવન્તૌ, પ્રભો નેત્રાણિ નૌ પ્રસન્નાનિ ભવેયુઃ।

XXXIV તદાનીં યીશુસ્તૌ પ્રતિ પ્રમન્નઃ સન્ તયો નેત્રાણિ પસ્પર્શ, તેનૈવ તૌ સુવીક્ષાઞ્ચક્રાતે તત્પશ્ચાત્ જગ્મુતુશ્ચા।

XXI

I અનન્તરં તેષુ યિરૂશાલમ્નગરસ્ય સમીપવેર્તિનો જૈતુનનામકધરાધરસ્ય સમીપસ્થિતં બૈટ્ફિગિગ્રામમ્ આગતેષુ, યીશુઃ શિષ્યદ્વયં પ્રેષયન્ જગાદ,

II યુવાં સમ્મુખસ્થગ્રામં ગત્વા બદ્ધાં યાં સવત્સાં ગર્દભીં હઠાત્ પ્રાપ્સ્યથઃ, તાં મોચયિત્વા મદન્તિકમ્ આનયતાં।

III તત્ર યદિ કશ્ચિત્ કિશ્ચિદ્ વક્ષ્યતિ, તર્હિ વદિષ્યથઃ, એતસ્યાં પ્રભોઃ પ્રયોજનમાસ્તે, તેન સ તત્ક્ષણાત્ પ્રહેષ્યતિ।

IV સીયોનઃ કન્યકાં યૂયં ભાષધ્વમિતિ ભારતીં પશ્ય તે નમ્રશીલઃ સન્ નૃપ આરુહ્ય ગર્દભીં અર્થાદારુહ્ય તદ્વત્સમાયાસ્યતિ ત્વદન્તિકાં।

V ભવિષ્યદ્વાદિનોક્તં વચનમિદં તદા સફલમભૂત્।

VI અનન્તરં તૌ શિષ્યૌ યીશો ર્થથાનિદેશં તં ગ્રામં ગત્વા।

VII ગર્દભીં તદ્વત્સન્ન સમાનીતવન્તૌ, પશ્ચાત્ તદુપરિ સ્વીયવસનાની પાતયિત્વા તમારોહયામાસતુઃ।

VIII તતો બહવો લોકા નિજવસનાનિ પથિ પ્રસારયિતુમારેભિરે, કતિપયા જનાશ્ચ પાદપપર્ણાદિકં છિત્વા પથિ વિસ્તારયામાસુઃ।

IX અગ્રગામિનઃ પશ્ચાદ્ગામિનશ્ચ મનુજા ઉચ્યૈર્જય જય દાયૂદઃ સન્તાનેતિ જગદુઃ પરમેશ્વરસ્ય નામ્ના ય આયાતિ સ ધન્યઃ, સર્વોપરિસ્થસ્વર્ગોપિ જયતિ।

X ઇત્યં તસ્મિન્ યિરૂશાલમં પ્રવિષ્ટે કોડયમિતિ કથનાત્ કૃત્સ્નં નગરં ચન્નલમભવત્।

XI તત્ર લોકોઃ કથયામાસુઃ, એષ ગાલીલ્પ્રદેશીય-નાસરતીય-ભવિષ્યદ્વાદી યીશુઃ।

XII અનન્તરં યીશુરીશ્વરસ્ય મન્દિરં પ્રવિશ્ય તન્મધ્યાત્ ક્યવિક્કયિણો વહિશ્ચકારઃ, વણિજાં મુદ્રાસનાની કપોતવિક્કયિણાન્નસનાની ચ ન્યુજ્યામાસા।

XIII અપરં તાનુવાચ, એષા લિપિરાસ્તે, "મમ ગૃહં પ્રાર્થનાગૃહમિતિ વિખ્યાસ્યતિ", કિન્તુ યૂયં તદ્ દસ્યૂનાં ગહરં કૃતવન્તઃ।

XIV તદનન્તરમ્ અન્ધખન્નલોકાસ્તસ્ય સમીપમાગતાઃ, સ તાન્ નિરામયાન્ કૃતવાન્।

XV યદા પ્રધાનયાજકા અધ્યાપકાશ્ચ તેન કૃતાન્યેતાનિ ચિત્રકર્માણિ દદ્દશુઃ, જય જય દાયૂદઃ સન્તાન, મન્દિરે બાલકાનામ્ એતાદૃશમ્ ઉચ્યધ્વનિં શુશ્રુવુશ્ચ, તદા મહાક્રુદ્ધા બભૂવઃ,

XVI तं पप्रच्छुश्च, एमे यद् वदन्ति, तत् किं त्वं शृणोषि? ततो यीशुस्तान् अवोचत्, सत्यम्; स्तन्यपायिशिशूनाञ्च बालकानाञ्च वक्रतः। स्वकीयं मडिमानं त्वं संप्रकाशयसि स्वयं अेतद्वाक्यं यूयं किं नापठत?

XXVII ततस्तान् विहाय स नगराद् बैथनियाग्रामं गत्वा तत्र रजनीं यापयामासा

XXVIII अनन्तरं प्रभाते सति यीशुः पुनरपि नगरमागच्छन् क्षुधात्तो बभूव

XIX ततो मार्गपार्श्वे उडुम्बरवृक्षमेकं विलोक्य तत्समीपं गत्वा पत्राणि विना किमपि न प्राप्य तं पादपं प्रोवाच, अधारभ्य कदापि त्वयि फलं न भवतु; तेन तत्क्षणात् स उडुम्बरमाहीरुहः शुष्कतां गतः।

XX तद् दृष्ट्वा शिष्या आश्चर्यं विज्ञाय कथयामासुः, आः, उडुम्बरपादपोडतितूर्णं शुष्कोऽभवत्।

XXI ततो यीशुस्तानुवाच, युष्मानहं सत्यं वदामि, यदि यूयमसन्दिग्धाः प्रतीथ, तर्हि यूयमपि केवलौडुम्बरपादपं प्रतीत्यं कर्तुं शक्यथ, तत्र, त्वं यदित्वा सागरे पतेति वाक्यं युष्मात्भिरस्मिन् शैले प्रोक्तेपि तदैव तद् घटिष्यते।

XXII तथा विश्वस्य प्रार्थ्य युष्मात्भि र्यद् याचिष्यते, तदेव प्राप्स्यते।

XXIII अनन्तरं मन्दिरं प्रविश्योपदेशनसमये तत्समीपं प्रधानयाजकाः प्राचीनलोकाम्नागत्य पप्रच्छुः, त्वया केन सामर्थ्यनैतानि कर्माणि क्रियन्ते? केन वा तुभ्यमेतानि सामर्थ्यानि दत्तानि?

XXIV ततो यीशुः प्रत्यवदत्, अहमपि युष्मान् वायमेकां पृच्छामि, यदि यूयं तद्दुत्तरं दातुं शक्यथ, तदा केन सामर्थ्येन कर्माण्येतानि करोमि, तदहं युष्मान् वक्ष्यामि।

XXV योऽनो मञ्जुः कस्याज्ञयाभवत्? किमीश्वरस्य मनुष्यस्य वा? ततस्ते परस्परं विविच्य कथयामासुः, यदीश्वरस्येति वदामस्तर्हि यूयं तं कुतो न प्रत्यैत? वायमेतां वक्ष्यति।

XXVI मनुष्यस्येति वक्तुमपि लोकेभ्यो बिभीमः, यतः सर्वैरपि योऽन् भविष्यद्वादीति ज्ञायते।

XXVII तस्मात् ते यीशुं प्रत्यवदन्, तद् वयं न विद्मः। तदा स तानुक्तवान्, तर्हि केन सामर्थ्येन कर्माण्येतान्यहं करोमि, तदप्यहं युष्मान् न वक्ष्यामि।

XXVIII कस्यचिज्जन्तस्य द्वौ सुतावास्तां स एकस्य सुतस्य समीपं गत्वा जगाद, हे सुत, त्वमद्य मम द्राक्षाक्षेत्रे कर्म कर्तुं व्रज।

XXIX ततः स उक्तवान्, न यास्यामि, किन्तु शेषेऽनुत्तप्य जगाम।

XXX अनन्तरं सोन्यसुतस्य समीपं गत्वा तथैव कथितवान्; ततः स प्रत्युवाच, महेच्छ यामि, किन्तु न गतः।

XXXI अेतयोः पुत्रयो र्मध्ये पितुरभिमतं केन पालितं? युष्मात्भिः किं बुध्यते? ततस्ते प्रत्यूयुः, प्रथमेन पुत्रेण तदानीं यीशुस्तानुवाच, अहं युष्मान् तथ्यं वदामि, यद्दाला गणिकाश्च युष्माकमग्रत एश्वरस्य राज्यं प्रविशन्ति।

XXXII यतो युष्माकं समीपं योऽनि धर्मपथेनागते यूयं तं न प्रतीथ, किन्तु यद्दाला गणिकाश्च तं प्रत्यायन्, तद् विलोक्यापि यूयं प्रत्येतुं नाभिद्यध्वं।

XXXIII अपरमेकं दृष्टान्तं शृणुत, कश्चिद् गृहस्थः क्षेत्रे द्राक्षालता रोपयित्वा तय्यतुर्दिक्षु वारणीं विधाय तन्मध्ये द्राक्षायन्त्रं स्थापितवान्, माञ्जुञ्च निर्मितवान्, ततः कृषकेषु तत् क्षेत्रं समर्थं स्वयं दूरदेशं जगाम।

XXXIV तदनन्तरं इलसमय उपस्थिते स इलानि प्राप्नुं कृषीवलानां समीपं निजदासान् प्रेषयामासा।

XXXV किन्तु कृषीवलास्तस्य तान् दासेयान् धृत्वा कञ्चन प्रहृतवन्तः, कञ्चन पाषाणैराहतवन्तः, कञ्चन य उतवन्तः।

XXXVI पुनरपि स प्रभुः प्रथमतोऽधिकदासेयान् प्रेषयामास, किन्तु ते तान् प्रत्यपि तथैव यकुः।

XXXVII अनन्तरं मम सुते गते तं समादरिष्यन्ते, एत्युक्त्वा शेषे स निजसुतं तेषां सन्निधिं प्रेषयामासा।

XXXVIII किन्तु ते कृषीवलाः सुतं वीक्ष्य परस्परम् एति मन्त्रयितुम् आरेभिरे, अयमुत्तराधिकारी वयमेनं निःहत्यास्याधिकारं स्ववशीकरिष्यामः।

XXXIX पश्चात् ते तं धृत्वा द्राक्षाक्षेत्राद् बहिः पातयित्वाबधिषुः।

XL यदा स द्राक्षाक्षेत्रपतिरागमिष्यति, तदा तान् कृषीवलान् किं करिष्यति?

XLI ततस्ते प्रत्यवदन्, तान् कलुषिणो दारुणयातनाभिराहनिष्यति, ये य समयानुक्रमात् इलानि दास्यन्ति, तादृशेषु कृषीवलेषु क्षेत्रं समर्पयिष्यति।

XLII तदा यीशुना ते गदिताः, ग्रहणं न कृतं यस्य पाषाणस्य नियायकैः। प्रधानप्रस्तरः कोणो सत्येव संभविष्यति। अेतत् परेशितुः कर्मास्मदृष्टावद्भूतं भवेत्। धर्मग्रन्थे लिपितमेतद्भयनं युष्मात्भिः किं नापाठि?

XLIII तस्मादहं युष्मान् वदामि, युष्मत्त एश्वरीयराज्यमपनीय इलोत्पादयित्रन्यजातये दायिष्यते।

XLIV યો જન એતત્પાષાણોપરિ પતિષ્યતિ, તં સ ભંક્ષ્યતે, કિન્ત્વયં પાષાણો યસ્યોપરિ પતિષ્યતિ, તં સ ધૂલિવત્ ચૂર્ણીકરિષ્યતિ

XLV તદાનીં પ્રાધનયાજકાઃ ફિરિશિનશ્ચ તસ્યેમાં દૃષ્ટાન્તકથાં શ્રુત્વા સોડસ્માનુદ્દિશ્ય કથિતવાન્, ઇતિ વિજ્ઞાય તં ધર્તું ચેષ્ટિતવન્તઃ;

XLVI કિન્તુ લોકેભ્યો બિભ્યુઃ, યતો લોકૈઃ સ ભવિષ્યદ્વાદીત્યજ્ઞાયિ

XXII

I અનન્તરં યીશુઃ પુનરપિ દૃષ્ટાન્તેન તાન્ અવાદીત્,

II સ્વર્ગીયરાજ્યમ્ એતાદૃશસ્ય નૃપતેઃ સમં, યો નિજ પુત્રં વિવાહયન્ સર્વાન્ નિમન્ત્રિતાન્ આનેતું દાસેયાન્ પ્રહિતવાન્,

III કિન્તુ તે સમાગન્તું નેષ્ટવન્તઃ!

IV તતો રાજા પુનરપિ દાસાનન્યાન્ ઇત્યુક્ત્વા પ્રેષયામાસ, નિમન્ત્રિતાન્ વદત, પશ્યત, મમ ભેજ્યમાસાદિતમાસ્તે, નિજવટ્પાદિપુષ્ટજન્તૂન્ મારયિત્વા સર્વં ખાદ્યદ્રવ્યમાસાદિતવાન્, યૂયં વિવાહમાગચ્છતા

V તથપિ તે તુચ્છીકૃત્ય કેચિત્ નિજક્ષેત્રં કેચિદ્ વાણિજ્યં પ્રતિ સ્વસ્વમાર્ગેણ ચલિતવન્તઃ!

VI અન્યે લોકાસ્તસ્ય દાસેયાન્ ધૃત્વા દૌરાત્યં વ્યવહૃત્ય તાનવધિષુઃ!

VII અનન્તરં સ નૃપતિસ્તાં વાર્તાં શ્રુત્વા ક્રુધ્યન્ સૈન્યાનિ પ્રહિત્ય તાન્ ઘાતકાન્ હત્વા તેષાં નગરં દાહયામાસા

VIII તતઃ સ નિજદાસેયાન્ બભાષે, વિવાહીયં ભોજ્યમાસાદિતમાસ્તે, કિન્તુ નિમન્ત્રિતા જના અયોગ્યાઃ!

IX તસ્માદ્ યૂયં રાજમાર્ગ ગત્વા યાવતો મનુજાન્ પશ્યત, તાવતએવ વિવાહીયભોજ્યાય નિમન્ત્રયતા

X તદા તે દાસેયા રાજમાર્ગ ગત્વા ભદ્રાન્ અભદ્રાન્ વા યાવતો જનાન્ દદ્દશુઃ, તાવતએવ સંગૃહ્યાનયન્; તતોડભ્યાગતમનુજૈર્ વિવાહગૃહમ્ અપૂર્યતા

XI તદાનીં સ રાજા સર્વાનભ્યાગતાન્ દ્રષ્ટુમ્ અભ્યન્તરમાગતવાન્; તદા તત્ર વિવાહીયવસનહીનમેકં જનં વીક્ષ્ય તં જગાદ્,

XII હે મિત્ર,ત્વં વિવાહીયવસનં વિના કથમત્ર પ્રવિષ્ટવાન્? તેન સ નિરુત્તરો બભૂવા

XIII તદા રાજા નિજાનુચરાન્ અવદત્, એતસ્ય કરચરાણાન્ બદ્ધા યત્ર રોદનં દન્તૈર્દન્તઘર્ષણાચ્ચ ભવતિ, તત્ર વહિર્ભૂતતમિસ્રે તં નિક્ષિપતા

XIV ઇત્યં બહવ આહૂતા અલ્પે મનોભિમતાઃ!

XV અનન્તરં ફિરિશિનઃ પ્રગત્ય યથા સંલાપેન તમ્ ઉન્માથે પાતયેયુસ્તથા મન્ત્રયિત્વા

XVI હેરોદીયમનુજૈઃ સાકં નિજશિષ્યગણેન તં પ્રતિ કથયામાસુઃ, હે ગુરો, ભવાન્ સત્યઃ સત્યમીશ્વરીયમાર્ગમુપદિશતિ, કમપિ માનુષં નાનુરુદ્ધયતે, કમપિ નાપેક્ષતે ચ, તદ્ વયં જાનીમઃ!

XVII અતઃ કૈસરભૂપાય કરોડસ્માકં દાતવ્યો ન વા? અત્ર ભવતા કિં બુદ્ધયતે? તદ્ અસ્માન્ વદતુ!

XVIII તતો યીશુસ્તેષાં ખલતાં વિજ્ઞાય કથિતવાન્, રે કપટિનઃ યુયં કુતો માં પરિક્ષધ્વે?

XIX તત્કરદાનસ્ય મુદ્રાં માં દર્શયતા તદાનીં તૈસ્તસ્ય સમીપં મુદ્રાયતુર્થભાગ આનીતે

XX સ તાન્ પપ્રચ્છ, અત્ર કસ્યેયં મૂર્તિં નામ યાસ્તે? તે જગદુઃ, કૈસરભૂપસ્યા

XXI તતઃ સ ઉક્તવાન, કૈસરસ્ય યત્ તત્ કૈસરાય દત્ત, ઈશ્વરસ્ય યત્ તદ્ ઈશ્વરાય દત્તા

XXII ઇતિ વાક્યં નિશમ્ય તે વિસ્મયં વિજ્ઞાય તં વિહાય ચલિતવન્તઃ!

XXIII તસ્મિન્નહનિ સિદ્ધકિનોડર્થાત્ શ્મશાનાત્ નોત્યાસ્યન્તીતિ વાક્યં યે વદન્તિ, તે યીશેારન્તિકમ્ આગત્ય પપ્રચ્છુઃ,

XXIV હે ગુરો, કશ્ચિન્મનુજશ્ચેત્ નિઃસન્તાનઃ સન્ પ્રાણાન્ ત્યજતિ, તર્હિ તસ્ય ભ્રાતા તસ્ય જાયાં વ્યુદ્ધ ભ્રાતુઃ સન્તાનમ્ ઉત્પાદયિષ્યતીતિ મૂસા આદિષ્ટવાન્!

XXV કિન્ત્વસ્માકમત્ર કેડપિ જનાઃ સપ્તસહોદરા આસન્, તેષાં જથેષ્ઠ એકાં કન્યાં વ્યવહાત્, અપરં પ્રાણત્યાગકાલે સ્વયં નિઃસન્તાનઃ સન્ તાં સ્ત્રિયં સ્વભ્રાતરિ સમર્પિતવાન્,

XXVI તતો દ્વિતીયાદિસપ્તમાન્તાશ્ચ તથૈવ ચક્રુઃ!

XXVII શેષે સાપી નારી મમારા

XXVIII મૃતાનામ્ ઉત્થાનસમયે તેષાં સપ્તાનાં મધ્યે સા નારી કસ્ય ભાર્યા ભવિષ્યતિ? યસ્માત્ સર્વએવ તાં વ્યવહન્!

XXIX તતો યીશુઃ પ્રત્યવાદીત્, યૂયં ધર્મપુસ્તકમ્ ઈશ્વરીયાં શક્તિચ્ચ ન વિજ્ઞાય ભ્રાન્તિમન્તઃ!

- XXX ઉત્થાનપ્રાપ્તા લોકા ન વિવહન્તિ, ન ચ વાયા દીયન્તે, કિન્ત્વીશ્વરસ્ય સ્વર્ગસ્થદૂતાનાં સદૃશા ભવન્તિ।
 XXXI અપરં મૃતાનામુત્થાનમધિ યુષ્માન્ પ્રતીયમીશ્વરોક્તિઃ,
 XXXII "અહમિબ્રાહીમ ઈશ્વર ઇસ્હાક ઈશ્વરો યાકૂબ ઈશ્વર" ઇતિ કિં યુષ્માભિ નાંપાઠિ? કિન્ત્વીશ્વરો
 જીવતામ્ ઈશ્વરઃ, સ મૃતાનામીશ્વરો નહિ।
 XXXIII ઇતિ શ્રુત્વા સર્વે લોકાસ્તસ્યોપદેશાદ્ વિસ્મયં ગતાઃ।
 XXXIV અનન્તરં સિદ્ધકિનામ્ નિરુત્તરત્વવાર્તાં નિશમ્ય ફિરિશિન એકત્ર મિલિતવન્તઃ,
 XXXV તેષામેકો વ્યવસ્થાપકો યીશું પરીક્ષિતું પપચ્છ,
 XXXVI હે ગુરો વ્યવસ્થાશાસ્ત્રમધ્યે કાજા શ્રેષ્ઠા?
 XXXVII તતો યીશુરુવાચ, ત્વં સર્વાન્તઃકરણૈઃ સર્વપ્રાણૈઃ સર્વચિત્તૈશ્ચ સાકં પ્રભૌ પરમેશ્વરે પ્રીયસ્વ,
 XXXVIII એષા પ્રથમમહાજ્ઞા તસ્યાઃ સદૃશી દ્વિતીયાજ્ઞૈષા,
 XXXIX તવ સમીપવાસિનિ સ્વાત્મનીવ પ્રેમ કુરા
 XL અનયો દ્વિયોરાજયોઃ કૃત્સ્નવ્યવસ્થાયા ભવિષ્યદ્વક્તૃગ્રન્થસ્ય ચ ભારસ્તિષ્ઠતિ।
 XLI અનન્તરં ફિરિશિનામ્ એકત્ર સ્થિતિકાલે યીશુસ્તાન્ પપચ્છ,
 XLII ખ્રીષ્ટમધિ યુષ્માકં કીદૃગ્બોધો જાચતે? સ કસ્ય સન્તાનઃ? તતસ્તે પ્રત્યવદન્, દાયૂદઃ સન્તાનઃ।
 XLIII તદા સ ઉક્તવાન્, તર્હિ દાયૂદ્ કથમ્ આત્માધિષ્ઠાનેન તં પ્રભું વદતિ ?
 XLIV યથા મમ પ્રભુમિદં વાક્યમવદત્ પરમેશ્વરઃ। તવારીન્ પાદપીઠં તે યાવન્નહિ કરોમ્યહં। તાવત્ કાલં મદીયે
 ત્વં દક્ષપાર્શ્વ ઉપાવિશા અતો યદિ દાયૂદ્ તં પ્રભું વદતિ, તર્હિ સ કથં તસ્ય સન્તાનો ભવતિ?
 XLV તદાનીં તેષાં કોપિ તદ્વાક્યસ્ય કિમપ્યુત્તરં દાતું નાશક્નોત્;
 XLVI તદ્દિનમારભ્ય તં કિમપિ વાક્યં પ્રષ્ટું કસ્યાપિ સાહસો નાભવત્।

XXIII

- I અનન્તરં યીશુ જૈનનિવહં શિષ્યાંશ્રાવદત્,
 II અધ્યાપકાઃ ફિરિશિનશ્ચ મૂસાસને ઉપવિશન્તિ,
 III અતસ્તે યુષ્માન્ યદત્ મન્તુમ્ આજ્ઞાપયન્તિ, તત્ મન્યધ્વં પાલયધ્વન્, કિન્તુ તેષાં કર્મ્નાનુરૂપં કર્મ્ ન
 કુરુધ્વં; યતસ્તેષાં વાક્યમાત્રં સારં કાર્યં કિમપિ નાસ્તિ।
 IV તે દુર્વહાન્ ગુરુતરાન્ ભારાન્ બદ્ધ્વા મનુષ્યાણાં સ્કન્ધેપરિ સમર્પયન્તિ, કિન્તુ સ્વયમ્ડુગુલ્યૈકયાપિ ન
 ચાલયન્તિ।
 V કેવલં લોકદર્શનાય સર્વકર્મ્માણિ કુર્વન્તિ; ફલતઃ પટ્ટબન્ધાન્ પ્રસાર્ય ધારયન્તિ, સ્વવસ્ત્રેષુ ચ દીર્ઘગ્રન્થીન્
 ધારયન્તિ;
 VI ભોજનભવન ઉચ્ચસ્થાનં, ભજનભવને પ્રધાનમાસનં,
 VII હટ્ટે નમસ્કારં ગુરુરિતિ સમ્બોધનઞ્ચૈતાનિ સર્વાણિ વાચ્છન્તિ।
 VIII કિન્તુ યૂયં ગુરુવ ઇતિ સમ્બોધનીયા મા ભવત, યતો યુષ્માકમ્ એકઃ ખ્રીષ્ટએવ ગુરુ
 IX યૂયં સર્વે મિથો ભ્રાતરશ્ચા પુનઃ પૃથિવ્યાં કમપિ પિતેતિ મા સમ્બુધ્ધ્યધ્વં, યતો યુષ્માકમેકઃ સ્વર્ગસ્થએવ
 પિતા।
 X યૂયં નાયકેતિ સમ્ભાષિતા મા ભવત, યતો યુષ્માકમેકઃ ખ્રીષ્ટએવ નાયકઃ।
 XI અપરં યુષ્માકં મધ્યે યઃ પુમાન્ શ્રેષ્ઠઃ સ યુષ્માન્ સેવિષ્યતે।
 XII યતો યઃ સ્વમુન્નમતિ, સ નતઃ કરિષ્યતે; કિન્તુ યઃ કશ્ચિત્ સ્વમવનતં કરોતિ, સ ઉન્નતઃ કરિષ્યતે।
 XIII હન્ત કપટિન ઉપાધ્યાયાઃ ફિરિશિનશ્ચ, યૂયં મનુજાનાં સમક્ષં સ્વર્ગદ્વારં રુન્ધ, યૂયં સ્વયં તેન ન પ્રવિશથ,
 પ્રવિવિક્ષુનપિ વારયથા વત કપટિન ઉપાધ્યાયાઃ ફિરિશિનશ્ચ યૂયં છલાદ્ દીર્ઘં પ્રાર્થ્ય વિધવાનાં સર્વસ્વં ગ્રસથ,
 યુષ્માકં ઘોરતરદણ્ડો ભવિષ્યતિ।
 XIV હન્ત કપટિન ઉપાધ્યાયાઃ ફિરિશિનશ્ચ, યૂયમેકં સ્વધર્માવલમ્બિનં કર્તુ સાગરં ભૂમણ્ડલઞ્ચ
 પ્રદક્ષિણીકુરુથ,
 XV કઞ્ચન પ્રાપ્ય સ્વતો દ્વિગુણનરકભાજનં તં કુરુથા।
 XVI વત અન્ધપથદર્શકાઃ સર્વે, યૂયં વદથ, મન્દિરસ્ય શપથકરણાત્ કિમપિ ન દેયં; કિન્તુ મન્દિરસ્થસુવર્ણસ્ય
 શપથકરણાદ્ દેયં।
 XVII હે મૂઢા હે અન્ધાઃ સુવર્ણં તત્સુવર્ણપાવકમન્દિરમ્ એતયોરુભયો મધ્યે કિં શ્રેયઃ?

XVIII અન્યચ્ચ વદથ, યજ્ઞવેદાઃ શપથકરણાત્ કિમપિ ન દેયં, કિન્તુ તદ્દુપરિસ્થિતસ્ય નૈવેદ્યસ્ય શપથકરણાદ્ દેયં

XIX હે મૂઢા હે અન્ધાઃ, નૈવેદ્યં તન્નૈવેદ્યપાવકવેદિરેતયોરુભયો મધ્યે કિં શ્રેયઃ?

XX અતઃ કેનચિદ્ યજ્ઞવેદાઃ શપથે કૃતે તદ્દુપરિસ્થિતસ્ય સર્વસ્ય શપથઃ ક્રિયતે

XXI કેનચિત્ મન્દિરસ્ય શપથે કૃતે મન્દિરતન્નિવાસિનોઃ શપથઃ ક્રિયતે

XXII કેનચિત્ સ્વર્ગસ્ય શપથે કૃતે ઈશ્વરીયસિંહાસનતદ્દુપર્યુપવિષ્ટયોઃ શપથઃ ક્રિયતે

XXIII હન્ત કપટિન ઉપાધ્યાયાઃ ફિરિશિનશ્ચ, યૂયં પોદિનાયાઃ સિતચ્છત્રાયા જીરકસ્ય ચ દશમાંશાન્ દત્થ, કિન્તુ વ્યવસ્થાયા ગુરુતરાન્ ન્યાયદ્યાવિશ્વાસાન્ પરિત્યજથ; ઇમે યુષ્માભિરાચરણીયા અમી ચ ન લંઘનીયાઃ

XXIV હે અન્ધપથદર્શકા યૂયં મશકાન્ અપસારયથ, કિન્તુ મહાજ્ઞાન્ ગ્રસથા

XXV હન્ત કપટિન ઉપાધ્યાયાઃ ફિરિશિનશ્ચ, યૂયં પાનપાત્રાણાં ભોજનપાત્રાણાં બહિઃ પરિષ્કુરુથ; કિન્તુ તદભ્યન્તરં દુરાત્મતયા કલુષેણ ચ પરિપૂર્ણમાસ્તે

XXVI હે અન્ધાઃ ફિરિશિલોકા આદૌ પાનપાત્રાણાં ભોજનપાત્રાણાં આભ્યન્તરં પરિષ્કુરુત, તેન તેષાં બહિરપિ પરિષ્કારિષ્યતે

XXVII હન્ત કપટિન ઉપાધ્યાયાઃ ફિરિશિનશ્ચ, યૂયં શુકલીકૃતશ્મશાનસ્વરૂપા ભવથ, યથા શ્મશાનભવનસ્ય બહિશ્ચારુ, કિન્ત્વભ્યન્તરં મૃતલોકાનાં કીકશૈઃ સર્વપ્રકારમલેન ચ પરિપૂર્ણમ્;

XXVIII તથૈવ યૂયમપિ લોકાનાં સમક્ષં બહિર્ધામ્ભિકાઃ કિન્ત્વન્તઃકરણેષુ કેવલકાપટ્યાધર્માભ્યાં પરિપૂર્ણાઃ

XXIX હા હા કપટિન ઉપાધ્યાયાઃ ફિરિશિનશ્ચ, યૂયં ભવિષ્યદ્વાદિનાં શ્મશાનગોલં નિર્માથ, સાધૂનાં શ્મશાનનિકેતનં શોભયથ

XXX વદથ ચ યદિ વયં સ્વેષાં પૂર્વપુરુષાણાં કાલ અસ્થાસ્યામ, તર્હિ ભવિષ્યદ્વાદિનાં શોણિતપાતને તેષાં સહભાગિનો નાભવિષ્યામ

XXXI અતો યૂયં ભવિષ્યદ્વાદિઘાતકાનાં સન્તાના ઇતિ સ્વયમેવ સ્વેષાં સાક્ષ્યં દત્થા

XXXII અતો યૂયં નિજપૂર્વપુરુષાણાં પરિમાણપાત્રં પરિપૂર્યતા

XXXIII રે ભુજગાઃ કૃષ્ણભુજગવંશાઃ, યૂયં કથં નરકદણ્ડાદ્ રક્ષિષ્યધ્વે

XXXIV પશ્યત, યુષ્માકમન્તિકમ્ અહં ભવિષ્યદ્વાદિનો બુદ્ધિમત ઉપાધ્યાયાંશ્ચ પ્રેષયિષ્યામિ, કિન્તુ તેષાં કતિપયા યુષ્માભિ ધાનિષ્યન્તે, કુશે ચ ધાનિષ્યન્તે, કેચિદ્ ભજનભવને કષાભિરાધાનિષ્યન્તે, નગરે નગરે તાડિષ્યન્તે ચ;

XXXV તેન સત્પુરુષસ્ય હાબિલો રક્તપાતમારભ્ય બેરિખિયઃ પુત્રં યં સિખરિયં યૂયં મન્દિરચજ્ઞવેદો મધ્યે હતવન્તઃ, તદીયશોણિતપાતં યાવદ્ અસ્મિન્ દેશે યાવતાં સાધુપુરુષાણાં શોણિતપાતો ડભવત્ તત્ સર્વેષામાગસાં દણ્ડા યુષ્માસુ વર્તિષ્યન્તે

XXXVI અહં યુષ્માન્ત તથ્યં વદામિ, વિદ્યમાનેડસ્મિન્ પુરુષે સર્વે વર્તિષ્યન્તે

XXXVII હે ચિરૂશાલમ્ હે ચિરૂશાલમ્ નગરિ ત્વં ભવિષ્યદ્વાદિનો હતવતી, તવ સમીપં પ્રેરિતાંશ્ચ પાષાણૈરાહતવતી, યથા કુક્કુટી શાવકાન્ પક્ષાધઃ સંગૃહ્ણતિ, તથા તવ સન્તાનાન્ સંગૃહીતું અહં બહુવારમ્ ઐચ્છં; કિન્તુ ત્વં ન સમમન્યથાઃ

XXXVIII પશ્યત યુષ્માકં વાસસ્થાનમ્ ઉચ્છિન્નં ત્યક્ષ્યતે

XXXIX અહં યુષ્માન્ તથ્યં વદામિ, યઃ પરમેશ્વરસ્ય નામ્નાગચ્છતિ, સ ધન્ય ઇતિ વાણીં યાવન્ન વદિષ્યથ, તાવત્ માં પુનર્ન દ્રક્ષ્યથા

XXIV

I અનન્તરં યીશુ ર્થદા મન્દિરાદ્ બહિર્ગચ્છતિ, તદાનીં શિષ્યાસ્તં મન્દિરનિર્માણં દર્શયિતુમાગતાઃ

II તતો યીશુસ્તાનુવાચ, યૂયં કિમેતાનિ ન પશ્યથ? યુષ્માનહં સત્યં વદામિ, એતન્નિયયનસ્ય પાષાણૈકમચન્યપાષાણૈર્પરિ ન સ્થાસ્યતિ સર્વાણિ ભૂમિસાત્ કારિષ્યન્તે

III અનન્તરં તસ્મિન્ જૈતુનપર્વતોપરિ સમુપવિષ્ટે શિષ્યાસ્તસ્ય સમીપમાગત્ય ગુપ્તં પપ્રચ્છુઃ, એતા ઘટનાઃ કદા ભવિષ્યન્તિ? ભવત આગમનસ્ય યુગાન્તસ્ય ચ કિં લક્ષમ્? તદસ્માન્ વદતુ

IV તદાનીં યીશુસ્તાનવોચત્, અવધદ્ધ્વં, કોપિ યુષ્માન્ ન ભ્રમયેત્

V બહવો મમ નામ ગૃહ્ણન્ત આગમિષ્યન્તિ, પ્રીષ્ટોડહમેવેતિ વાયં વદન્તો બહૂન્ ભ્રમયિષ્યન્તિ

VI यूयञ्च संग्रामस्य राणस्य याऽम्बरं श्रोष्यथ, अवधद्वयं तेन यञ्जला मा भवत, अेतान्यवश्यं घटिष्यन्ते, किन्तु तदा युगान्तो नडि।

VII अपरं देशस्य विपक्षो देशो राज्यस्य विपक्षो राज्यं भविष्यति, स्थाने स्थाने य दूर्भिक्षं मडामारी लूकम्पश्च भविष्यन्ति,

VIII अेतानि दुःखोपक्रमाः।

IX तदानीं लोका दुःखं लोञ्जयितुं युष्मान् परकरेषु समर्पयिष्यन्ति लनिष्यन्ति य, तथा मम नामकारणाद् यूयं सर्वदेशीयमनुजानां समीपे घृणार्हा भविष्यथा

X अडुषु विध्नं प्राप्तवत्सु परस्परम् ऋतीयां कृतवत्सु य अेकोऽपरं परकरेषु समर्पयिष्यति।

XI तथा अडवो मृषाभविष्यद्वादिन उपस्थाय अडून् लमयिष्यन्ति।

XII दुष्कर्माणां अडुल्याञ्च अडूनां प्रेम शीतलं भविष्यति।

XIII किन्तु यः कश्चित् शेषं यावद् धैर्यमाश्रयते, सअेव परित्रायिष्यते।

XIV अपरं सर्वदेशीयलोकान् प्रतिमाक्षी भवितुं राज्यस्य शुभसमायारः सर्वजगति प्रयारिष्यते, अेतादृशि सति युगान्त उपस्थास्यति।

XV अतो यत् सर्वनाशकृद्गृणार्हं वस्तु दानियेल्भविष्यद्वादिना प्रोक्तं तद् यदा पुण्यस्थाने स्थापितं द्रक्ष्यथ, (यः पठति, स बुध्यतां)

XVI तदानीं ये यिडूदीयदेशे तिष्ठन्ति, ते पर्वतेषु पलायन्तां।

XVII यः कश्चिद् गृडपृष्ठे तिष्ठति, स गृडात् किमपि वस्त्वानेतुम् अघेा नावरोडेत्।

XVIII यश्च क्षेत्रे तिष्ठति, सोपि वस्त्रमानेतुं परावृत्य न यायात्।

XIX तदानीं गर्भिणीस्तन्यपाययित्रीणां दुर्गति भविष्यति।

XX अतो यष्माकं पलायनं शीतकाले विश्रामवारे वा यत्र भवेत्, तदर्थं प्रार्थयध्वम्।

XXI आ जगदारम्भाद् अेतत्कालपर्यन्तं यादृशः कदापि नाभवत् न य भविष्यति तादृशो मडाकलेशस्तदानीम् उपस्थास्यति।

XXII तस्य क्लेशस्य समयो यदि त्स्वो न क्थियेत, तर्हि कस्यापि प्राणिनो रक्षाणं भवितुं न शक्नुयात्, किन्तु मनोनीतमनुजानां कृते स कालो त्स्वीकरिष्यते।

XXIII अपरञ्च पश्यत, प्रीष्टोऽत्र विद्यते, वा तत्र विद्यते, तदानीं यदी कश्चिद् युष्मान् एति वाक्यं वदति, तथापि तत् न प्रतीत्।

XXIV यतो लाक्तप्रीष्टा लाक्तभविष्यद्वादिनश्च उपस्थाय यानि मडन्ति लक्ष्माणि यित्रकर्माणि य प्रकाशयिष्यन्ति, तै र्यदि सम्भवेत् तर्हि मनोनीतमानवा अपि लामिष्यन्ते।

XXV पश्यत, घटनातः पूर्व युष्मान् वार्ताम् अवादिषम्।

XXVI अतः पश्यत, स प्रान्तरे विद्यत एति वाक्ये केनयित् कथितेपि अडि मा गच्छत, वा पश्यत, सोन्तःपुरे विद्यते, अेतद्वाक्य उक्तेपि मा प्रतीता।

XXVII यतो यथा विद्युत् पूर्वदिशो निर्गत्य पश्चिमदिशं यावत् प्रकाशते, तथा मानुषपुत्रस्याध्यागमनं भविष्यति।

XXVIII यत्र शवस्तिष्ठति, तत्रेव गृध्रा मिलन्ति।

XXIX अपरं तस्य क्लेशसमयस्याव्यवहितपरत्र सूर्यस्य तेजो लोप्स्यते, यन्द्रमा ज्योस्नां न करिष्यति, नलसो नक्षत्राणि पतिष्यन्ति, गगणीया गृडाश्च वियलिष्यन्ति।

XXX तदानीम् आकाशमध्ये मनुजसुतस्य लक्ष्म दर्शिष्यते, ततो निजपराक्रमेण मडातेजसा य मेघाडूढं मनुजसुतं नलसागच्छन्तं विलोक्य पृथिव्याः सर्ववंशीया विलपिष्यन्ति।

XXXI तदानीं स मडाशब्दायमानतूर्या वादकान् निजदूतान् प्रडेष्यति, ते व्योम्न अेकसीमातोऽपरसीमां यावत् यतुर्दिशस्तस्य मनोनीतजनान् आनीय मेलयिष्यन्ति।

XXXII उडुम्बरपादपस्य दृष्टान्तं शिखध्वं; यदा तस्य नवीनाः शाखा जयन्ते, पल्लवादिश्च निर्गच्छति, तदा निदाघकालः सविधो भवतीति यूयं जानीथ;

XXXIII तद्दद् अेता घटना दृष्टवा स समयो द्वार उपास्थाद् एति जानीता।

XXXIV युष्मानलं तथं वदामि, एदानीन्तनजनानां गमनात् पूर्वमेव तानि सर्वाणि घटिष्यन्ते।

XXXV नलोमेदिन्यो लुप्तयोरपि मम वाक् कदापि न लोप्स्यते।

- XXXVI અપરં મમ તાતં વિના માનુષઃ સ્વર્ગસ્થો દૂતો વા કોપિ તદ્દિનં તદ્દણ્ડઞ્ચ ન જ્ઞાપયતિ।
 XXXVII અપરં નોહે વિદ્યમાને યાદૃશમભવત્ તાદૃશં મનુજસુતસ્યાગમનકાલેપિ ભવિષ્યતિ।
 XXXVIII ફલતો જલાખ્લાવનાત્ પૂર્વ્વં યદ્દિનં યાવત્ નોહઃ પોતં નારોહત્, તાવત્કાલં યથા મનુષ્યા ભોજને પાને વિવહને વિવાહને ચ પ્રવૃત્તા આસન્;।
 XXXIX અપરમ્ આખ્લાવિતોયમાગત્ય યાવત્ સકલમનુજાન્ ખ્લાવયિત્વા નાનયત્, તાવત્ તે યથા ન વિદામાસુઃ, તથા મનુજસુતાગમનેપિ ભવિષ્યતિ।
 XL તદા ક્ષેત્રસ્થિતયોર્દ્વયોરેકો ધારિષ્યતે, અપરસ્ત્યાજિષ્યતો
 XLI તથા પેષણ્યા પિંષત્યોરુભયો ચોષિતોરેકા ધારિષ્યતેડપરા ત્યાજિષ્યતો
 XLII યુષ્માકં પ્રભુઃ કસ્મિન્ દણ્ડ આગમિષ્યતિ, તદ્ યુષ્માભિ નાવગમ્યતે, તસ્માત્ જાગ્રતઃ સન્તસ્તિષ્ઠતા
 XLIII કુત્ર યામે સ્તેન આગમિષ્યતીતિ એદ્ ગૃહસ્થો જ્ઞાતુમ્ અશક્ષ્યત્, તર્હિ જાગરિત્વા તં સન્ધિં કર્ત્વિતુમ્ અવારયિષ્યત્ તદ્ જાનીતા
 XLIV યુષ્માભિરવધીયતાં, યતો યુષ્માભિ ચત્ર ન બુદ્ધ્યતે, તત્રૈવ દણ્ડે મનુજસુત આયાસ્યતિ।
 XLV પ્રભુ નિજપરિવારાન્ યથાકાલં ભોજયિતું યં દાસમ્ અધ્યક્ષીકૃત્ય સ્થાપયતિ, તાદૃશો વિશ્વાસ્યો ધીમાન્ દાસઃ કઃ?।
 XLVI પ્રભુરાગત્ય યં દાસં તથાચરન્તં વીક્ષતે, સએવ ધન્યઃ।
 XLVII યુષ્માનહં સત્યં વદામિ, સ તં નિજસર્વ્વસ્વસ્યાધિપં કરિષ્યતિ।
 XLVIII કિન્તુ પ્રભુરાગન્તું વિલમ્બત ઇતિ મનસિ ચિન્તયિત્વા યો દુષ્ટો દાસો
 XLIX ડપરદાસાન્ પ્રહર્તુ મત્તાનાં સજ્ઞે ભોક્તું પાતુઞ્ચ પ્રવર્તતે,
 L સ દાસો યદા નાપેક્ષતે, યઞ્ચ દણ્ડં ન જાનાતિ, તત્કાલએવ તત્પ્રભુરુપસ્થાસ્યતિ।
 LI તદા તં દણ્ડયિત્વા યત્ર સ્થાને રોદનં દન્તઘર્ષણઞ્ચાસાતે, તત્ર કપટિભિઃ સાકં તદ્દશાં નિરૂપયિષ્યતિ।

XXV

- I યા દશ કન્યાઃ પ્રદીપાન્ ગૃહ્ણત્યો વરં સાક્ષાત્ કર્તુ બહિરિતાઃ, તાભિસ્તદા સ્વર્ગીયરાજ્યસ્ય સાદૃશ્યં ભવિષ્યતિ।
 II તાસાં કન્યાનાં મધ્યે પઞ્ચ સુધિયઃ પઞ્ચ દુર્ધિય આસન્।
 III યા દુર્ધિયસ્તાઃ પ્રદીપાન્ સજ્ઞે ગૃહીત્વા તૈલં ન જગૃહુઃ,
 IV કિન્તુ સુધિયઃ પ્રદીપાન્ પાત્રેણ તૈલઞ્ચ જગૃહુઃ।
 V અનન્તરં વરે વિલમ્બિતે તાઃ સર્વા નિદ્રાવિષ્ટા નિદ્રાં જગ્મુઃ।
 VI અનન્તરમ્ અર્દ્ધરાત્રે પશ્યત વર આગચ્છતિ, તં સાક્ષાત્ કર્તુ બહિરિતિતિ જનરવાત્
 VII તાઃ સર્વાઃ કન્યા ઉત્થાય પ્રદીપાન્ આસાદયિતું આરભન્તા।
 VIII તતો દુર્ધિયઃ સુધિય ઊચુઃ, કિન્ચિત્ તૈલં દત્ત, પ્રદીપા અસ્માકં નિર્વ્વાણાઃ।
 IX કિન્તુ સુધિયઃ પ્રત્યવદન્, દત્તે યુષ્માનસ્માંશ્ચ પ્રતિ તૈલં ન્યૂનીભવેત્, તસ્માદ્ વિક્રેતૃણાં સમીપં ગત્વા સ્વાર્થં તૈલં ક્રીણીતા।
 X તદા તાસુ કેતું ગતાસુ વર આજગામ, તતો યાઃ સજ્જિજતા આસન્, તાસ્તેન સાકં વિવાહીયં વેશમ પ્રવિવિશુઃ।
 XI અનન્તરં દ્વારે રુદ્ધે અપરાઃ કન્યા આગત્ય જગદુઃ, હે પ્રભો, હે પ્રભો, અસ્માન્ પ્રતિ દ્વારં મોચયા
 XII કિન્તુ સ ઉક્તવાન્, તથ્યં વદામિ, યુષ્માનહં ન વેદ્મિ।
 XIII અતો જાગ્રતઃ સન્તસ્તિષ્ઠત, મનુજસુતઃ કસ્મિન્ દિને કસ્મિન્ દણ્ડે વાગમિષ્યતિ, તદ્ યુષ્માભિ ન જ્ઞાપયતો।
 XIV અપરં સ એતાદૃશઃ કસ્યચિત્ પુંસસ્તુલ્યઃ, યો દૂરદેશં પ્રતિ યાત્રાકાલે નિજદાસાન્ આહૂય તેષાં સ્વસ્વસામર્થ્યાનુરૂપમ્
 XV એકસ્મિન્ મુદ્રાણાં પઞ્ચ પોટલિકાઃ અન્યસ્મિંશ્ચ દ્વે પોટલિકે અપરસ્મિંશ્ચ પોટલિકૈકામ્ ઇત્યં પ્રતિજનં સમર્થ્ય સ્વયં પ્રવાસં ગતવાન્।
 XVI અનન્તરં યો દાસઃ પઞ્ચ પોટલિકાઃ લબ્ધવાન્, સ ગત્વા વાણિજ્યં વિધાય તા દ્વિગુણીયકારા
 XVII યશ્ચ દાસો દ્વે પોટલિકે અલભત, સોપિ તા મુદ્રા દ્વિગુણીયકારા
 XVIII કિન્તુ યો દાસ એકાં પોટલિકાં લબ્ધવાન્, સ ગત્વા ભૂમિં ખનિત્વા તન્મધ્યે નિજપ્રભોસ્તા મુદ્રા ગોપયાન્નકારા
 XIX તદનન્તરં બહુતિથે કાલે ગતે તેષાં દાસાનાં પ્રભુરાગત્ય તૈર્દાસૈઃ સમં ગણયાન્નકારા

XX તદાનીં યઃ પઞ્ચ પોટલિકાઃ પ્રાપ્તવાન્ સ તા દ્વિગુણીકૃતમુદ્રા આનીય જગાદઃ હે પ્રભો, ભવતા મયિ પઞ્ચ પોટલિકાઃ સમર્પિતાઃ, પશ્યતુ, તા મયા દ્વિગુણીકૃતાઃ।

XXI તદાનીં તસ્ય પ્રભુસ્તમુવાચ, હે ઉત્તમ વિશ્વાસ્ય દાસ, ત્વં ધન્યોસિ, સ્તોકેન વિશ્વાસ્યો જાતઃ, તસ્માત્ ત્વાં બહુવિતાધિપં કરોમિ, ત્વં સ્વપ્રભોઃ સુખસ્ય ભાગી ભવા

XXII તતો યેન દ્વે પોટલિકે લબ્ધે સોઘ્યાગત્ય જગાદ, હે પ્રભો, ભવતા મયિ દ્વે પોટલિકે સમર્પિતે, પશ્યતુ તે મયા દ્વિગુણીકૃતે।

XXIII તેન તસ્ય પ્રભુસ્તમવોચત્, હે ઉત્તમ વિશ્વાસ્ય દાસ, ત્વં ધન્યોસિ, સ્તોકેન વિશ્વાસ્યો જાતઃ, તસ્માત્ ત્વાં બહુદ્રવિણાધિપં કરોમિ, ત્વં નિજપ્રભોઃ સુખસ્ય ભાગી ભવા

XXIV અનન્તરં ય એકાં પોટલિકાં લબ્ધવાન્, સ એત્ય કથિતવાન્, હે પ્રભો, ત્વાં કઠિનનરં જ્ઞાતવાન્, ત્વયા યત્ર નોપ્તં, તત્રૈવ કૃત્યતે, યત્ર ય ન કીર્ણ, તત્રૈવ સંગૃહ્યતે।

XXV અતોહં સશક્તઃ સન્ ગત્વા તવ મુદ્રા ભૂમધ્યે સંગોપ્ય સ્થાપિતવાન્, પશ્ય, તવ યત્ તદેવ ગૃહાણ।

XXVI તદા તસ્ય પ્રભુઃ પ્રત્યવદત્ રે દુષ્ટાલસ દાસ, યત્રાહં ન વપામિ, તત્ર છિનન્મિ, યત્ર ય ન કિરામિ, તત્રેવ સંગૃહ્ણામીતિ યેદજ્ઞાનાસ્તર્હિં

XXVII વણિક્ષુ મમ વિત્તાર્પણં તવોચિતમાસીત્, યેનાહમાગત્ય વૃદ્ધ્યા સાકં મૂલમુદ્રાઃ પ્રાપ્સ્યમ્।

XXVIII અતોસ્માત્ તાં પોટલિકામ્ આદાય યસ્ય દશ પોટલિકાઃ સન્તિ તસ્મિન્નર્પયતા

XXIX યેન વર્દ્યતે તસ્મિન્નૈવાર્પિષ્યતે, તસ્યૈવ ય બાહુલ્યં ભવિષ્યતિ, કિન્તુ યેન ન વર્દ્યતે, તસ્યાન્તિકે યત્ કિન્ત્રન તિષ્ઠતિ, તદપિ પુનર્નષ્યતે।

XXX અપરં યૂયં તમકર્મણ્યં દાસં નીત્વા યત્ર સ્થાને કન્દનં દન્તઘર્ષણઞ્ચ વિદ્યેતે, તસ્મિન્ બહિર્ભૂતમસિ નિક્ષિપતા

XXXI યદા મનુજસુતઃ પવિત્રદૂતાન્ સર્જિનઃ કૃત્વા નિજપ્રભાવેનાગત્ય નિજતેજોમયે સિંહાસને નિવેક્ષ્યતિ,

XXXII તદા તત્સમ્મુખે સર્વજાતીયા જના સંમેલિષ્યન્તિ। તતો મેષપાલકો યથા છાગેભ્યોડવીન્ પૃથક્ કરોતિ તથા સોપ્ચેકસ્માદન્યમ્ ઇત્યં તાન્ પૃથક્ કૃત્વાવીન્

XXXIII દક્ષિણે છાગાંશ્ચ વામે સ્થાપયિષ્યતિ।

XXXIV તતઃ પરં રાજા દક્ષિણસ્થિતાન્ માનવાન્ વદિષ્યતિ, આગચ્છત મત્તાતસ્યાનુગ્રહભાજનાનિ, યુષ્મત્કૃત આ જગદારમ્ભત્ યદ્ રાજ્યમ્ આસાદિતં તદધિકુરુતા

XXXV યતો બુભુક્ષિતાય મહ્યં ભોજ્યમ્ અદત્, પિપાસિતાય પેયમદત્, વિદેશિનં માં સ્વસ્થાનમનયત,

XXXVI વસ્ત્રહીનં માં વસનં પર્યઘાપયત, પીડિતં માં દ્રષ્ટુમાગચ્છત, કારાસ્થઞ્ચ માં વીક્ષિતુમ આગચ્છતા

XXXVII તદા ધાર્મિકાઃ પ્રતિવદિષ્યન્તિ, હે પ્રભો, કદા ત્વાં ક્ષુધિતં વીક્ષ્ય વયમભોજ્યામ? વા પિપાસિતં વીક્ષ્ય અપાય્યામ?

XXXVIII કદા વા ત્વાં વિદેશિનં વિલોક્ય સ્વસ્થાનમનયામ? કદા વા ત્વાં નગ્રં વીક્ષ્ય વસનં પર્યઘાપયામ?

XXXIX કદા વા ત્વાં પીડિતં કારાસ્થઞ્ચ વીક્ષ્ય ત્વદન્તિકમગચ્છામ?

XL તદાનીં રાજા તાન્ પ્રતિવદિષ્યતિ, યુષ્માનહં સત્યં વદામિ, મમૈતેષાં ભ્રાતૃણાં મધ્યે કન્ત્રનૈકં ક્ષુદ્રતમં પ્રતિ યદ્ અકુરુત, તન્માં પ્રત્યકુરુતા

XLI પશ્ચાત્ સ વામસ્થિતાન્ જનાન્ વદિષ્યતિ, રે શાપગ્રસ્તાઃ સર્વે, શૈતાને તસ્ય દૂતેભ્યશ્ચ યોડનન્તવહ્નિરાસાદિત આસ્તે, યૂયં મદન્તિકાત્ તમગ્નિં ગચ્છતા

XLII યતો ક્ષુધિતાય મહ્યમાહારં નાદત્, પિપાસિતાય મહ્યં પેયં નાદત્,

XLIII વિદેશિનં માં સ્વસ્થાનં નાનયત, વસનહીનં માં વસનં ન પર્યઘાપયત, પીડિતં કારાસ્થઞ્ચ માં વીક્ષિતું નાગચ્છતા

XLIV તદા તે પ્રતિવદિષ્યન્તિ, હે પ્રભો, કદા ત્વાં ક્ષુધિતં વા પિપાસિતં વા વિદેશિનં વા નગ્રં વા પીડિતં વા કારાસ્થં વીક્ષ્ય ત્વાં નાસેવામહિં?

XLV તદા સ તાન્ વદિષ્યતિ, તથ્યમહં યુષ્માન્ બ્રવીમિ, યુષ્માભિરેષાં કન્ત્રન ક્ષોદિષ્ઠં પ્રતિ યત્રાકારિ, તન્માં પ્રત્યેવ નાકારિ

XLVI પશ્ચાદમ્યનન્તશાસ્તિં કિન્તુ ધાર્મિકા અનન્તાયુષં ભોક્તું યાસ્યન્તિ।

XXVI

I યીશુરેતાન્ પ્રસ્તાવાન્ સમાપ્ય શિષ્યાનૂચે,

II યુષ્માભિ જ્ઞાતં દિનદ્વયાત્ પરં નિસ્તારમહ ઉપસ્થાસ્યતિ, તત્ર મનુજસુતઃ ક્રુશેન હન્તું પરકરેષુ સમર્પિષ્યતે।

- III તતઃ પરં પ્રધાનયાજકાધ્યાપકપ્રાઞ્નઃ ક્રિયજ્ઞાનામ્નો મહાયાજકસ્યાટ્ટાલિકાયાં મિલિત્વા
 IV કેનોપાયેન યીશું ધૃત્વા હન્તું શક્નુયુરિતિ મન્ત્રયાઞ્નક્રુઃ।
 V કિન્તુ તૈરુક્તં મહકાલે ન ધર્તવ્યઃ, ધૃતે પ્રજાનાં કલહેન ભવિતું શક્યતે।
 VI તતો બૈથનિયાપુરે શિમોનાપ્યસ્ય કુષ્ઠિનો વેશમનિ યીશૌ તિષ્ઠતિ
 VII કાયન યોષા શ્વેતોપલભાજનેન મહાર્ધ્યં સુગન્ધિ તૈલમાનીય ભોજનાયોપવિશતસ્તસ્ય શિરોભ્યષેયત્।
 VIII કિન્તુ તદાલોક્ય તચ્છિષ્યૈઃ કુપિતૈરુક્તં, કુત ઇત્યમપવ્યયતે?
 IX ચેદિદં વ્યક્રેષ્યત, તર્હિ ભૂરિમૂલ્યં પ્રાપ્ય દરિદ્રેભ્યો વ્યતારિષ્યત।
 X યીશુના તદવગત્ય તે સમુદિતાઃ, યોષામેનાં કુતો દુઃખિનીં કુરુથ, સા માં પ્રતિ સાધુ કર્માકાર્ષીત્।
 XI યુષ્માકમં સમીપે દરિદ્રાઃ સતતમેવાસતે, કિન્તુ યુષ્માકમન્તિકેહં નાસે સતતાં
 XII સા મમ કાયોપરિ સુગન્ધિતૈલં સિક્ત્વા મમ શ્મશાનદાનકર્માકાર્ષીત્।
 XIII અતોહં યુષ્માન્ તથ્યં વદામિ સર્વસ્મિન્ જગતિ યત્ર યત્રૈષ સુસમાચારઃ પ્રચારિષ્યતે, તત્ર તત્રૈતસ્યા નાર્થ્યાઃ સ્મરણાર્થમ્ કર્મ્મેદં પ્રચારિષ્યતે।
 XIV તતો દ્વાદશશિષ્યાણામ્ ઈષ્કરિયોતીયચિહ્નદાનામક એકઃ શિષ્યઃ પ્રધાનયાજકાનામન્તિકં ગત્વા કથિતવાન્,
 XV યદિ યુષ્માકં કરેષુ યીશું સમર્પયામિ, તર્હિ કિં દાસ્યથ? તદાનીં તે તસ્મૈ ત્રિંશન્મુદ્રા દાતું સ્થિરીકૃતવન્તઃ।
 XVI સ તદારભ્ય તં પરકરેષુ સમર્પયિતું સુયોગં ચેષ્ટિતવાન્।
 XVII અનન્તરં કિણ્વશૂન્યપૂપર્વ્વણઃ પ્રથમેહિ શિષ્યા યીશુમ્ ઉપગત્ય પપ્રચ્છુઃ ભવત્કૃતે કુત્ર વયં નિસ્તારમહભોજ્યમ્ આયોજયિષ્યામઃ? ભવતઃ કેચ્છા?
 XVIII તદા સ ગદિતવાન્, મધ્યેનગરમમુકપુંસઃ સમીપં વ્રજિત્વા વદત, ગુરુ ગદિતવાન્, મત્કાલઃ સવિધઃ, સહ શિષ્યૈસ્ત્વદાલયે નિસ્તારમહભોજ્યં ભોક્ષ્યે।
 XIX તદા શિષ્યા યીશોસ્તાદૃશનિદેશાનુરૂપકર્મ વિધાય તત્ર નિસ્તારમહભોજ્યમાસાદ્યામાસુઃ।
 XX તતઃ સન્ધ્યાયાં સત્યાં દ્વાદશભિઃ શિષ્યૈઃ સાકં સ ન્યવિશત્।
 XXI અપરં ભુજ્ઞાન ઉક્તવાન્ યુષ્માન્ તથ્યં વદામિ, યુષ્માકમેકો માં પરકરેષુ સમર્પયિષ્યતિ।
 XXII તદા તેડતીવ દુઃખિતા એકેકશો વક્તુમારેભિરે, હે પ્રભો, સ કિમહં?
 XXIII તતઃ સ જગાદ, મયા સાકં યો જનો ભોજનપાત્રે કરં સંક્ષિપતિ, સ એવ માં પરકરેષુ સમર્પયિષ્યતિ।
 XXIV મનુજસુતમધિ યાદૃશં લિખિતમાસ્તે, તદનુરૂપા તદ્રતિ ભવિષ્યતિ; કિન્તુ યેન પુંસા સ પરકરેષુ સમર્પયિષ્યતે, હા હા ચેત્ સ નાજનિષ્યત, તદા તસ્ય ક્ષેમમભવિષ્યત્।
 XXV તદા ચિહ્નદાનામા યો જનસ્તં પરકરેષુ સમર્પયિષ્યતિ, સ ઉક્તવાન્, હે ગુરો, સ કિમહં? તતઃ સ પ્રત્યુક્તવાન્, ત્વયા સત્યં ગદિતમ્।
 XXVI અનન્તરં તેષામશનકાલે યીશુઃ પૂપમાદાયેશ્વરીયગુણાનનૂદ્ય ભંક્ત્વા શિષ્યેભ્યઃ પ્રદાય જગાદ, મદ્રપુઃસ્વરૂપમિમં ગૃહીત્વા ખાદતા।
 XXVII પશ્ચાત્ સ કંસં ગૃહ્ણન્ ઈશ્વરીયગુણાનનૂદ્ય તેભ્યઃ પ્રદાય કથિતવાન્, સર્વે યુષ્માભિરનેન પાતવ્યં,
 XXVIII યસ્માદનેકેષાં પાપમર્ષણાય પાતિતં યન્મન્ત્રનિયમરૂપશોણિતં તદેતત્।
 XXIX અપરમહં નૂત્નગોસ્તનીરસં ન પાસ્યામિ, તાવત્ ગોસ્તનીફલરસં પુનઃ કદાપિ ન પાસ્યામિ।
 XXX પશ્ચાત્ તે ગીતમેકં સંગીય જૈતુનાપ્યગિરિં ગતવન્તઃ।
 XXXI તદાનીં યીશુસ્તાનવોચત્, અસ્યાં રજન્યામહં યુષ્માકં સર્વેષાં વિદ્નરૂપો ભવિષ્યામિ, યતો લિખિતમાસ્તે, "મેષાણાં રક્ષકો યસ્તં પ્રહરિષ્યામ્યહં તતઃ। મેષાણાં નિવહો નૂનં પ્રવિકીર્ણો ભવિષ્યતિ"।
 XXXII કિન્તુ શ્મશાનાત્ સમુત્થાય યુષ્માકમગ્રેડહં ગાલીલં ગમિષ્યામિ।
 XXXIII પિતરસ્તં પ્રોવાચ, ભવાંશ્ચેત્ સર્વેષાં વિદ્નરૂપો ભવતિ, તથાપિ મમ ન ભવિષ્યતિ।
 XXXIV તતો યીશુના સ ઉક્તઃ, તુભ્યમહં તથ્યં કથયામિ, યામિન્યામસ્યાં ચરણાયુધસ્ય રવાત્ પૂર્વ્વ ત્વં માં ત્રિ નાફીકરિષ્યસિ।
 XXXV તતઃ પિતર ઉદિતવાન્, યદ્યપિ ત્વયા સમં મર્તવ્યં, તથાપિ કદાપિ ત્વાં ન નાફીકરિષ્યામિ; તથૈવ સર્વે શિષ્યાશ્ચોયુઃ।
 XXXVI અનન્તરં યીશુઃ શિષ્યૈઃ સાકં ગેત્શિમાનીનામકં સ્થાનં પ્રસ્થાય તેભ્યઃ કથિતવાન્, અદઃ સ્થાનં ગત્વા યાવદહં પ્રાર્થયિષ્યે તાવદ્ યૂયમત્રોપવિશતા।

- XXXVII પશ્ચાત્ સ પિતરં સિવદિયસુતૌ ચ સક્ષિનઃ કૃત્વા ગતવાન્, શોકાકુલોડતીવ વ્યથિતશ્ચ બભૂવા
- XXXVIII તાનવાદીચ્ય મૃતિયાતનેવ મત્રાણાનાં યાતના જાયતે, યૂયમત્ર મયા સાર્દ્ધં જાગૃતા
- XXXIX તતઃ સ કિઞ્ચિદ્દૂરં ગત્વાધોમુખઃ પતન્ પ્રાર્થયાઞ્ચક્રે, હે મત્પિતર્યદિ ભવિતું શક્નોતિ, તર્હિ કંસોડયં મત્તો દૂરં યાતુ; કિન્તુ મદિચ્છાવત્ ન ભવતુ, ત્વદિચ્છાવદ્ ભવતુ!
- XL તતઃ સ શિષ્યાનુપેત્ય તાન્ નિદ્રતો નિરીક્ષ્ય પિતરાય કથયામાસ, યૂયં મયા સાકં દણ્ડમેકમપિ જાગરિતું નાશન્કુત?
- XLI પરીક્ષાયાં ન પતિતું જાગૃત પ્રાર્થયધ્વઞ્ચ; આત્મા સમુદ્યતોસ્તિ, કિન્તુ વપુ દુર્બ્બલાં
- XLII સ દ્વિતીયવારં પ્રાર્થયાઞ્ચક્રે, હે મત્તાત, ન પીતે યદિ કંસમિદં મત્તો દૂરં યાતું ન શક્નોતિ, તર્હિ ત્વદિચ્છાવદ્ ભવતુ!
- XLIII સ પુનરેત્ય તાન્ નિદ્રતો દદર્શ, યતસ્તેષાં નેત્રાણિ નિદ્રયા પૂર્ણાન્યાસન્
- XLIV પશ્ચાત્ સ તાન્ વિહાય વ્રજિત્વા તૃતીયવારં પૂર્વવત્ કથયન્ પ્રાર્થિતવાન્
- XLV તતઃ શિષ્યાનુપાગત્ય ગદિતવાન્, સામ્પ્રતં શયાનાઃ કિં વિશ્રામ્યથ? પશ્યત, સમય ઉપાસ્થાત્, મનુજસુતઃ પાપિનાં કરેષુ સમર્પયતે
- XLVI ઉત્તિષ્ઠત, વયં યામઃ, યો માં પરકરેષુ મસર્પયિષ્યતિ, પશ્યત, સ સમીપમાયાતિ
- XLVII એતત્કથાકથનકાલે દ્વાદશશિષ્યાણામેકો ચિહ્નુદાનામકો મુખ્યયાજકલોકપ્રાચીનૈઃ પ્રહિતાન્ અસિધારિયષ્ટિધારિણો મનુજાન્ ગૃહીત્વા તત્સમીપમુપતસ્થૌ
- XLVIII અસૌ પરકરેષ્વર્પયિતા પૂર્વ તાન્ ઇત્યં સક્લેતયામાસ, યમહં યુખ્બિષ્યે, સોડસૌ મનુજઃ,સએવ યુખ્માભિ ધર્ચ્યતાં
- XLIX તદા સ સપદિ યીશુમુપાગત્ય હે ગુરો, પ્રણામામીત્યુક્ત્વા તં યુયુખ્બો
- L તદા યીશુસ્તમુવાચ, હે મિત્રં કિમર્થમાગતોસિ? તદા તૈરાગત્ય યીશુરાક્રમ્ય દદ્રો
- LI તતો યીશોઃ સક્ષિનામેકઃ કરં પ્રસાર્ય કોષાદસિં બહિષ્કૃત્ય મહાયાજકસ્ય દાસમેકમાહત્ય તસ્ય કર્ણં ચિચ્છેદ
- LII તતો યીશુસ્તં જગાદ, ખડ્ગં સ્વસ્થાને નિધેહિ યતો યે યે જના અસિં ધારયન્તિ, તએવાસિના વિનશ્યન્તિ
- LIII અપરં પિતા યથા મદન્તિકં સ્વર્ગીયદૂતાનાં દ્વાદશવાહિનીતોડધિકં પ્રહિણુયાત્ મયા તમુદિશ્યેદાનીમેવ તથા પ્રાર્થયિતું ન શક્યતે, ત્વયા કિમિત્યં જ્ઞાયતે?
- LIV તથા સતીત્યં ઘટિષ્યતે ધર્મપુસ્તકસ્ય યદિદં વાક્યં તત્ કથં સિધ્યેત્?
- LV તદાનીં યીશુ જ્ઞનનિવહં જગાદ, યૂયં ખડ્ગચષ્ટીન્ આદાય માં કિં યૌરં ધર્તુમાયાતાઃ? અહં પ્રત્યહં યુખ્માભિઃ સાકમુપવિશ્ય સમુપાદિશં, તદા માં નાધરત;
- LVI કિન્તુ ભવિષ્યદ્વાદિનાં વાક્યાનાં સંસિદ્ધયે સર્વમેતદભૂત્ તદા સર્વે શિષ્યાસ્તં વિહાય પલાયન્તા
- LVII અનન્તરં તે મનુજા યીશું ધૃત્વા યત્રાધ્યાપકપ્રાઞ્ચઃ પરિષદં કુર્વન્ત ઉપાવિશન્ તત્ર કિચ્કાનામકમહાયાજકસ્યાન્તિકં નિન્યુઃ
- LVIII કિન્તુ શેષે કિં ભવિષ્યતીતિ વેતું પિતરો દૂરે તત્પશ્ચાદ્ વ્રજિત્વા મહાયાજકસ્યાટ્કલિકાં પ્રવિશ્ય દાસૈઃ સહિત ઉપાવિશત્
- LIX તદાનીં પ્રધાનયાજકપ્રાચીનમન્ત્રિણઃ સર્વે યીશું હન્તું મૃષાસાક્ષ્યમ્ અલિપ્સન્ત,
- LX કિન્તુ ન લેભિરે અનેકેષુ મૃષાસાક્ષિષ્વાગતેષ્વપિ તન્ન પ્રાપુઃ
- LXI શેષે દ્વૌ મૃષાસાક્ષિણાવાગત્ય જગદ્દતુઃ, પુમાનયમકથયત્, અહમીશ્વરમન્દિરં ભંકત્વા દિનત્રયમધ્યે તન્નિર્માતું શક્નોમિ
- LXII તદા મહાયાજક ઉત્થાય યીશુમ્ અવાદીત્ ત્વં કિમપિ ન પ્રતિવદસિ? ત્વામધિ કિમેતે સાક્ષ્યં વદન્તિ?
- LXIII કિન્તુ યીશુ મૌનીભૂય તસ્યૌ તતો મહાયાજક ઉક્તવાન્, ત્વામ્ અમરેશ્વરનામ્ના શપયામિ, ત્વમીશ્વરસ્ય પુત્રોડભિષિક્તો ભવસિ નવેતિ વદ
- LXIV યીશુઃ પ્રત્યવદત્, ત્વં સત્યમુક્તવાન્; અહં યુખ્માન્ તથ્યં વદામિ, ઇતઃપરં મનુજસુતં સર્વશક્તિમતો દક્ષિણપાર્શ્વે સ્થાતું ગગણસ્થં જલધરાનારુદ્યાયાન્તં વીક્ષધ્વો
- LXV તદા મહાયાજકો નિજવસનં છિત્વા જગાદ, એષ ઈશ્વરં નિન્દિતવાન્, અસ્માકમપરસાક્ષ્યેણ કિં પ્રયોજનં? પશ્યત, યૂયમેવાસ્યાસ્યાદ્ ઈશ્વરનિન્દાં શ્રુતવન્તઃ,
- LXVI યુખ્માભિઃ કિં વિવિચ્યતે? તે પ્રત્યૂચુઃ, વધાર્હોડયાં

- LXVII તતો લોકૈસ્તદાસ્યે નિષ્ઠીવિતં કેચિત્ પ્રતલમાહત્ય કેચિચ્ય ચપેટમાહત્ય બભાષિરે,
 LXVIII હે ખ્રીષ્ટ ત્વાં કશ્ચપેટમાહતવાન્? ઇતિ ગણયિત્વા વદાસ્માન્
 LXIX પિતરો બહિરજ્ઞન ઉપવિશતિ, તદાનીમેકા દાસી તમુપાગત્ય બભાષે, ત્વં ગાલીલીયયીશોઃ સહચરએકઃ।
 LXX કિન્તુ સ સર્વેષાં સમક્ષમ્ અનજ્ઞીકૃત્યાવાદીત્, ત્વયા ચદુચ્યતે, તદર્થમહં ન વેદ્મિ।
 LXXI તદા તસ્મિન્ બહિરર્થિરં ગતે ડન્યા દાસી તં નિરીક્ષ્ય તત્રત્યજ્જનનવદત્, અચમપિ નાસરતીયયીશુના
 સાર્દ્ધમ્ આસીત્।
 LXXII તતઃ સ શપથેન પુનરનજ્ઞીકૃત્ય કથિતવાન્, તં નરં ન પરિચિનોમિ।
 LXXIII ક્ષણાત્ પરં તિષ્ઠન્તો જના એત્ય પિતરમ્ અવદન્, ત્વમવશ્યં તેષામેક ઇતિ ત્વદુચ્યારણમેવ દ્યોતયતિ।
 LXXIV કિન્તુ સોડભિશાષ્ય કથિતવાન્, તં જનં નાહં પરિચિનોમિ, તદા સપદિ કુક્કુટો રુરાવા
 LXXV કુક્કુટરવાત્ પ્રાક્ ત્વં માં ત્રિરપાહ્નોષ્યસે, યૈષા વાગ્ યીશુનાવાદિ તાં પિતરઃ સંસ્મૃત્ય બહિરિત્વા ખેદાદ્
 ભૃશં ચક્રન્દા

XXVII

- I પ્રભાતે જાતે પ્રધાનયાજ્ઞલોકપ્રાચીના યીશું હન્તું તત્પ્રતિકૂલં મન્ત્રયિત્વા
 II તં બદ્ધ્વા નીત્વા પન્તીયપીલાતાખ્યાધિપે સમર્પયામાસુઃ।
 III તતો યીશોઃ પરકરેવ્વર્પયિતા ચિહ્નદાસ્તત્રાણાદણ્ડાણાં વિદિત્વા સન્તપ્તમનાઃ પ્રધાનયાજ્ઞલોકપ્રાચીનાનાં
 સમક્ષં તાસ્ત્રીશન્મુદ્રાઃ પ્રતિદાયાવાદીત્,
 IV એતન્નિરાગોનરપ્રાણપરકરાર્પણાત્ કલુષં કૃતવાનહં તદા ત ઉદિતવન્તઃ, તેનાસ્માકં કિં? ત્વયા તદ્
 બુધ્યતામ્।
 V તતો ચિહ્નદા મન્દિરમધ્યે તા મુદ્રા નિક્ષિપ્ય પ્રસ્થિતવાન્ ઇત્વા ચ સ્વયમાત્માનમુદ્બન્ધા
 VI પશ્ચાત્ પ્રધાનયાજ્ઞકાસ્તા મુદ્રા આદાય કથિતવન્તઃ, એતા મુદ્રાઃ શોણિતમૂલ્યં તસ્માદ્ ભાણ્ડાગારે ન
 નિધાતવ્યાઃ।
 VII અનન્તરં તે મન્ત્રયિત્વા વિદેશિનાં શ્મશાનસ્થાનાય તાભિઃ કુલાલસ્ય ક્ષેત્રમક્રીણન્।
 VIII અતોડદ્યાપિ તત્સ્થાનં રક્તક્ષેત્રં વદન્તિ।
 IX ઇત્યં સતિ ઇસ્રાયેલીયસન્તાનૈ ર્યસ્ય મૂલ્યં નિરુપિતં, તસ્ય ત્રિંશન્મુદ્રામાનં મૂલ્યં
 X માં પ્રતિ પરમેશ્વરસ્યાદેશાત્ તેભ્ય આદીયત, તેન ચ કુલાલસ્ય ક્ષેત્રં કીતમિતિ ચદ્વયનં
 ચિરિમિયભવિષ્યદ્વાદિના પ્રોક્તં તત્ તદાસિધ્યત્।
 XI અનન્તરં યીશૌ તદધિપતેઃ સમ્મુખ ઉપતિષ્ઠતિ સ તં પપ્રચ્છ, ત્વં કિં ચિહ્નદીયાનાં રાજા? તદા
 યીશુસ્તમવદત્, ત્વં સત્યમુક્તવાન્।
 XII કિન્તુ પ્રધાનયાજ્ઞકપ્રાચીનૈરભિયુક્તેન તેન કિમપિ ન પ્રત્યવાદિ।
 XIII તતઃ પીલાતેન સ ઉદિતઃ, ઇમે ત્વત્પ્રતિકૂલતઃ કતિ કતિ સાક્ષ્યં દદતિ, તત્ ત્વં ન શૃણોષિ?
 XIV તથાપિ સ તેષામેકસ્યાપિ વચસ ઉત્તરં નોદિતવાન્; તેન સોડધિપતિ મ્હાચિત્રં વિદામાસા
 XV અન્યચ્ય તન્મહકાલેડધિપતેરેતાદૃશી રાતિરાસીત્, પ્રજા યં કચ્ચન બન્ધિનં યાયન્તે, તમેવ સ મોચયતીતિ।
 XVI તદાનીં બરબ્બાનામા કશ્ચિત્ ખ્યાતબન્ધ્યાસીત્।
 XVII તતઃ પીલાતસ્તત્ર મિલિતાન્ લોકાન્ અપૃચ્છત્, એષ બરબ્બા બન્ધી ખ્રીષ્ટવિખ્યાતો યીશુશ્ચૈતયોઃ કં
 મોચયિષ્યામિ? યુષ્માકં કિમીપ્સિતં?
 XVIII તૈરીર્ષ્યા સ સમર્પિત ઇતિ સ જ્ઞાતવાન્।
 XIX અપરં વિચારાસનોપવેશનકાલે પીલાતસ્ય પત્ની ભૂત્યં પ્રહિત્ય તસ્મૈ કથયામાસ, તં ધાર્મિકમનુજં પ્રતિ
 ત્વયા કિમપિ ન કર્તવ્યં; યસ્માત્ તત્કૃતેડદ્યાહં સ્વપ્ને પ્રભૂતકષ્ટમલભે।
 XX અનન્તરં પ્રધાનયાજ્ઞકપ્રાચીના બરબ્બાં યાચિત્વાદાતું યીશુચ્ચ હન્તું સકલલોકાન્ પ્રાવર્તયન્।
 XXI તતોડધિપતિસ્તાન્ પૃષ્ટવાન્, એતયોઃ કમહં મોચયિષ્યામિ? યુષ્માકં કેચ્છા? તે પ્રોચુ બરબ્બાં।
 XXII તદા પીલાતઃ પપ્રચ્છ, તર્હિં યં ખ્રીષ્ટં વદન્તિ, તં યીશું કિં કરિષ્યામિ? સર્વે કથયામાસુઃ, સ કુશેન
 વિધ્યતાં।
 XXIII તતોડધિપતિરવાદીત્, કુતઃ? કિં તેનાપરાહ્દં? કિન્તુ તે પુનરુચૈ જ્ઞગદુઃ, સ કુશેન વિધ્યતાં।
 XXIV તદા નિજ્વાક્યમગ્રાહ્યમભૂત્, કલહશ્ચાપ્યભૂત્, પીલાત ઇતિ વિલોક્ય લોકાનાં સમક્ષં તોચમાદાય કરૌ
 પ્રક્ષાલ્યાવોચત્, એતસ્ય ધાર્મિકમનુષ્યસ્ય શોણિતપાતે નિર્દોષોડહં, યુષ્માભિરેવ તદ્ બુધ્યતાં।

- XXV તદા સર્વાઃ પ્રજાઃ પ્રત્યવોચન્, તસ્ય શોણિતપાતાપરાધોડસ્માકમ્ અસ્મત્સન્તાનાનાઓપરિ ભવતુ।
- XXVI તતઃ સ તેષાં સમીપે બરબ્બાં મોચયામાસ યીશુન્તુ કષાભિરાહત્ય કુશેન વેધિતું સમર્પયામાસ।
- XXVII અનન્તરમ્ અધિપતેઃ સેના અધિપતે ગૃહં યીશુમાનીય તસ્ય સમીપે સેનાસમૂહં સંજગૃહુઃ।
- XXVIII તતસ્તે તસ્ય વસનં મોચયિત્વા કૃષ્ણલોહિતવર્ણવસનં પરિધાપયામાસુઃ।
- XXIX કાણ્ટકાનાં મુકુટં નિર્માયિ તચ્છિરસિ દદુઃ, તસ્ય દક્ષિણકરે વેત્રમેકં દત્ત્વા તસ્ય સમ્મુખે જાનૂનિ પાતયિત્વા, હે યિહૂદીયાનાં રાજન્, તુભ્યં નમ ઇત્યુક્ત્વા તં તિરસ્ક્રુઃ,
- XXX તતસ્તસ્ય ગાત્રે નિષ્ઠીવં દત્ત્વા તેન વેત્રેણ શિર આજઘ્નુઃ।
- XXXI ઇત્યં તં તિરસ્ક્રુત્ય તદ્ વસનં મોચયિત્વા પુનર્નિજવસનં પરિધાપયાઞ્ક્રુઃ, તં કુશેન વેધિતું નીતવન્તઃ।
- XXXII પશ્ચાત્તે બહિર્ભૂય કુરીણીયં શિમોન્નામકમેકં વિલોક્ય કુશં વોઢું તમાદદિરે।
- XXXIII અનન્તરં ગુલ્ગલ્તામ્ અર્થાત્ શિરસ્કપાલનામકસ્થાનમુ પસ્થાય તે યીશવે પિત્તમિશ્રિતામ્લરસં પાતું દદુઃ,
- XXXIV કિન્તુ સ તમાસ્વાઘ ન પપૌ।
- XXXV તદાનીં તે તં કુશેન સંવિધ્ય તસ્ય વસનાનિ ગુટિકાપાતેન વિભજ્ય જગૃહુઃ, તસ્માત્, વિભજન્તેડધરીયં મે તે મનુષ્યાઃ પરસ્પરં મદુત્તરીયવસ્ત્રાર્થં ગુટિકાં પાતયન્તિ ચા। યદેતદ્વચનં ભવિષ્યદ્વાદિભિરુક્તમાસીત્, તદા તદ્ અસિધ્યત્,
- XXXVI પશ્ચાત્ તે તત્રોપવિશ્ય તદ્રક્ષણકર્વણિ નિયુક્તાસ્તસ્થુઃ।
- XXXVII અપરમ્ એષ યિહૂદીયાનાં રાજા યીશુરિત્યપવાદલિપિપત્રં તચ્છિરસ ઊર્દ્ધ્વે યોજયામાસુઃ।
- XXXVIII તતસ્તસ્ય વામે દક્ષિણે ચ દ્વૌ ચૈરૌ તેન સાકં કુશેન વિવિધુઃ।
- XXXIX તદા પાન્થા નિજશિરો લાડયિત્વા તં નિન્દન્તો જગદુઃ,
- XL હે ઈશ્વરમન્દિરભઞ્જક દિનત્રયે તન્નિર્માતઃ સ્વં રક્ષ, ચેત્વમીશ્વરસુતસ્તર્હિ કુશાદવરોહ।
- XLI પ્રધાનયાજકાધ્યાપકપ્રાચીનાશ્ચ તથા તિરસ્ક્રુત્ય જગદુઃ,
- XLII સોડન્યજનાનાવત્, કિન્તુ સ્વમવિતું ન શક્નોતિ। યદીસ્રાયેલો રાજા ભવેત્, તર્હીદાનીમેવ કુશાદવરોહતુ, તેન તં વયં પ્રત્યેષ્યામઃ।
- XLIII સ ઈશ્વરે પ્રત્યાશામકરોત્, યદીશ્વરસ્તસ્મિન્ સન્તુષ્ટસ્તર્હીદાનીમેવ તમવેત્, યતઃ સ ઉક્તવાન્ અહમીશ્વરસુતઃ।
- XLIV યૌ સ્તેનૌ સાકં તેન કુશેન વિદ્ધૌ તૌ તદ્દદેવ તં નિનિન્દતુઃ।
- XLV તદા દ્વિતીયયામાત્ તૃતીયયામં યાવત્ સર્વદેશે તમિરં બભૂવ,
- XLVI તૃતીયયામે "એલી એલી લામા શિવક્તની", અર્થાત્ મદીશ્વર મદીશ્વર કુતો મામત્યાક્ષીઃ? યીશુરચૈરિતિ જગાદ।
- XLVII તદા તત્ર સ્થિતાઃ કેચિત્ તત્ શ્રુત્વા બભાષિરે, અયમ્ એલિયમાહૂયતિ।
- XLVIII તેષાં મધ્યાદ્ એકઃ શીઘ્રં ગત્વા સ્પઞ્જં ગૃહીત્વા તત્રામ્લરસં દત્ત્વા નલેન પાતું તસ્મૈ દદૌ।
- XLIX ઇતરેડકથયન્ તિષ્ઠત, તં રક્ષિતુમ્ એલિય આયાતિ નવેતિ પશ્યામઃ।
- L યીશુઃ પુનરુચૈરાહૂય પ્રાણાન્ જહૌ।
- LI તતો મન્દિરસ્ય વિચ્છેદવસનમ્ ઊર્દ્ધ્વાદધો યાવત્ છિદ્યમાનં દ્વિધાભવત્,
- LII ભૂમિશ્ચક્રમે ભૂધરોવ્યદીર્યત ચા શ્મશાને મુક્તે ભૂરિપુણ્યવતાં સુપ્તદેહા ઉદતિષ્ઠન્,
- LIII શ્મશાનાદ્ વહિર્ભૂય તદુત્થાનાત્ પરં પુણ્યપુરં ગત્વા બહુજનાન્ દર્શયામાસુઃ।
- LIV યીશુરક્ષણાય નિયુક્તઃ શતસેનાપતિસ્તત્સજ્જિનશ્ચ તાદૃશીં ભૂકમ્પાદિઘટનાં દૃષ્ટ્વા ભીતા અવદન્, એષ ઈશ્વરપુત્રો ભવતિ।
- LV યા બહુચોષિતો યીશું સેવમાના ગાલીલસ્તત્પશ્ચાદાગતાસ્તાસાં મધ્યે
- LVI મગ્દલીની મરિયમ્ યાકૂબ્યોશ્યો માર્તા યા મરિયમ્ સિબદિયપુત્રયો માર્તા ય યોષિત એતા દૂરે તિષ્ઠન્ત્યો દદૃશુઃ।
- LVII સન્ધ્યાયાં સત્યમ્ અરિમથિયાનગરસ્ય યૂષ્કનામા ધની મનુજો યીશોઃ શિષ્યત્વાત્
- LVIII પીલાતસ્ય સમીપં ગત્વા યીશોઃ કાયં યયાચે, તેન પીલાતઃ કાયં દાતુમ્ આદિદેશ।
- LIX યૂષ્ક તત્કાયં નીત્વા શુચિવસ્ત્રેણાચ્છાદ્ય
- LX સ્વાર્થ શૈલે યત્ શ્મશાનં ચખાન, તન્મધ્યે તત્કાયં નિધાય તસ્ય દ્વારિ વૃહત્પાષાણં દદૌ।

- LXI કિન્તુ મગ્દલીની મરિયમ્ અન્યમરિયમ્ એતે સ્ત્રિયૌ તત્ર શ્મશાનસમ્મુખ ઉપવિવિશતુઃ।
 LXII તદનન્તરં નિસ્તારોત્સવસ્યાયોજનદિનાત્ પરેડહનિ પ્રધાનયાજકાઃ ફિરૂશિનશ્ચ મિલિત્વા પીલાતમુપાગત્યાકથયન્,
 LXIII હે મહેચ્છ સ પ્રતારકો જીવન અકથયત્, દિનત્રયાત્ પરં શ્મશાનાદુત્થાસ્યામિ તદ્વાક્યં સ્મરામો વયં;
 LXIV તસ્માત્ તૃતીયદિનં યાવત્ તત્ શ્મશાનં રક્ષિતુમાદિશતુ, નોચેત્ તચ્છિષ્યા યામિન્યામાગત્ય તં હત્વા લોકાન્ વદિષ્યન્તિ, સ શ્મશાનાદુદ્દતિષ્ઠત્, તથા સતિ પ્રથમભ્રાન્તેઃ શેષીયભ્રાન્તિ મહતી ભવિષ્યતિ।
 LXV તદા પીલાત અવાદીત્, યુષ્માકં સમીપે રક્ષિગણ આસ્તે, યૂયં ગત્વા યથા સાધ્યં રક્ષયતા।
 LXVI તતસ્તે ગત્વા તદ્દૂરપાષાણં મુદ્રાફિતં કૃત્વા રક્ષિગણં નિયોજ્ય શ્મશાનં રક્ષયામાસુઃ।

XXVIII

- I તતઃ પરં વિશ્રામવારસ્ય શેષે સપ્તાહપ્રથમદિનસ્ય પ્રભોતે જાતે મગ્દલીની મરિયમ્ અન્યમરિયમ્ ચ શ્મશાનં દ્રષ્ટુમાગતા।
 II તદા મહાન્ ભૂકમ્પોડભવત્; પરમેશ્વરીયદૂતઃ સ્વર્ગાદવરુદ્ધ શ્મશાનદ્વારાત્ પાષાણમપસાર્ય તદુપર્યુપવિવેશ।
 III તદ્દદનં વિદ્યુદ્ધત્ તેજોમયં વસનં હિમશુભ્રા
 IV તદાનીં રક્ષિણસ્તદ્વ્યાત્ કમ્પિતા મૃતવદ્ બભૂવઃ।
 V સ દૂતો યોષિતો જગાદ, યૂયં મા ભૈષ્ટ, કુશહતયીશું મૃગયધ્વે તદહં વેદ્મિ।
 VI સોડત્ર નાસ્તિ, યથાવદત્ તથોત્થિતવાન્; એતત્ પ્રભોઃ શયનસ્થાનં પશ્યતા।
 VII તૂર્ણ ગત્વા તચ્છિષ્યાન્ ઇતિ વદત, સ શ્મશાનાદ્ ઉદ્દતિષ્ઠત્, યુષ્માકમગ્રે ગાલીલં યાસ્યતિ યૂયં તત્ર તં વીક્ષિષ્યધ્વે, પશ્યતાહં વાર્તામિમાં યુષ્માનવાદિષં।
 VIII તતસ્તા ભયાત્ મહાનન્દાશ્ચ શ્મશાનાત્ તૂર્ણ બહિર્ભૂય તચ્છિષ્યાન્ વાર્તા વક્તું ધાવિતવત્યઃ। કિન્તુ શિષ્યાન્ વાર્તા વક્તું યાન્તિ, તદા યીશુ દર્શનં દત્વા તા જગાદ,
 IX યુષ્માકં કલ્યાણં ભૂયાત્, તતસ્તા આગત્ય તત્પાદ્યોઃ પતિત્વા પ્રણેમુઃ।
 X યીશુસ્તા અવાદીત્, મા બિભીત, યૂયં ગત્વા મમ ભ્રાતૃન્ ગાલીલં યાતું વદત, તત્ર તે માં દ્રક્ષ્યન્તિ।
 XI સ્ત્રિયો ગચ્છન્તિ, તદા રક્ષિણાં કેચિત્ પુરં ગત્વા યદ્યદ્ ઘટિતં તત્સર્વ્વં પ્રધાનયાજકાન્ જ્ઞાપિતવન્તઃ।
 XII તે પ્રાયીનૈઃ સમં સંસદં કૃત્વા મન્ત્રયન્તો બહુમુદ્રાઃ સેનાભ્યો દત્વાવદન્,
 XIII અસ્માસુ નિદ્રિતેષુ તચ્છિષ્યા યામિન્યામાગત્ય તં હત્વાનયન્, ઇતિ યૂયં પ્રચારયતા।
 XIV યદ્યેતદધિપતેઃ શ્રોત્રગોચરીભવેત્, તર્હિ તં બોધયિત્વા યુષ્માનવિષ્યામઃ।
 XV તતસ્તે મુદ્રા ગૃહીત્વા શિક્ષાનુરૂપં કર્મ ચક્રુઃ, ચિહ્નદીયાનાં મધ્યે તસ્યાઘાપિ કિંવદન્તી વિદ્યતે।
 XVI એકાદશ શિષ્યા યીશુનિરૂપિતાગાલીલસ્યાદ્રિં ગત્વા
 XVII તત્ર તં સંવીક્ષ્ય પ્રણેમુઃ, કિન્તુ કેચિત્ સન્દિગ્ધવન્તઃ।
 XVIII યીશુસ્તેષાં સમીપમાગત્ય વ્યાહતવાન્, સ્વર્ગમેદિન્યોઃ સર્વાધિપતિત્વભારો મચ્ચર્પિત આસ્તે।
 XIX અતો યૂયં પ્રયાય સર્વદેશીયાન્ શિષ્યાન્ કૃત્વા પિતુઃ પુત્રસ્ય પવિત્રસ્યાત્મનશ્ચ નામ્ના તાનવગાહયતઃ; અહં યુષ્માન્ યદ્યદાદિશં તદપિ પાલયિતું તાનુપાદિશતા।
 XX પશ્યત, જગદન્તં યાવત્ સદાહં યુષ્માભિઃ સાર્કં તિષ્ઠામિ ઇતિ।

માર્કલિખિત: સુસંવાદ:

- I ઈશ્વરપુત્રસ્ય યીશુખ્રીષ્ટસ્ય સુસંવાદારમ્ભઃ।
- II ભવિષ્યદ્વાદિનાં ગ્રન્થેષુ લિપિરિત્યમાસ્તે, પશ્ય સ્વકીયદૂતન્તુ તવાગ્રે પ્રેષયામ્યહમ્ ગત્વા ત્વદીયપન્થાનં સ હિ પરિષ્કરિષ્યતિ।
- III "પરમેશસ્ય પન્થાનં પરિષ્કુરુત સર્વતઃ। તસ્ય રાજપથઞ્ચૈવ સમાનં કુરુતાધુના।" ઇત્યેતત્ પ્રાન્તરે વાક્યં વદતઃ કસ્યચિદ્રવઃ।
- IV સઞ્ચેવ યોહન્ પ્રાન્તરે મજ્જિજતવાન્ તથા પાપમાર્જનનિમિત્તં મનોવ્યાવર્તકમજ્જનસ્ય કથાઞ્ચ પ્રચારિતવાન્।
- V તતો યિહૂદાદેશચિરૂશાલમ્નગરનિવાસિનઃ સર્વે લોકા બહિ ભૂત્વા તસ્ય સમીપમાગત્ય સ્વાનિ સ્વાનિ પાપાન્યઙ્ગીકૃત્ય ચર્દનનદાં તેન મજ્જિજતા બભૂવુઃ।
- VI અસ્ય યોહનઃ પરિધેયાનિ ક્રમેલકલોમજ્જાનિ, તસ્ય કટિબન્ધનં ચર્મજાતમ્, તસ્ય ભક્ષ્યાણિ ચ શૂકકીટા વન્યમધૂનિ ચાસન્।
- VII સ પ્રચારયન્ કથયાઞ્ચક્રે, અહં નમ્રીભૂય યસ્ય પાદુકાબન્ધનં મોચયિતુમપિ ન યોગ્યોસ્મિ, તાદૃશો મત્તો ગુરુતર એકઃ પુરુષો મત્પશ્ચાદાગચ્છતિ।
- VIII અહં યુષ્માન્ જલે મજ્જિજતવાન્ કિન્તુ સ પવિત્ર આત્માનિ સંમજ્જિજચિષ્યતિ।
- IX અપરઞ્ચ તસ્મિન્નેવ કાલે ગાલીલ્પ્રદેશસ્ય નાસરદ્ગ્રામાદ્ યીશુરાગત્ય યોહના ચર્દનનદાં મજ્જિજતોડભૂત્।
- X સ જલાદુન્થિતમાત્રો મેઘદ્વારં મુક્તં કપોતવત્ સ્વસ્યોપરિ અવરોહન્તમાત્માનઞ્ચ દૃષ્ટવાન્।
- XI ત્વં મમ પ્રિયઃ પુત્રસ્ત્વચ્ચેવ મમમહાસન્તોષ ઇયમાકાશીયા વાણી બભૂવા।
- XII તસ્મિન્ કાલે આત્મા તં પ્રાન્તરમધ્યં નિનાયા।
- XIII અથ સ ચત્વારિંશદિનાનિ તસ્મિન્ સ્થાને વન્યપશુભિઃ સહ તિષ્ઠન્ શૈતાના પરીક્ષિતઃ; પશ્ચાત્ સ્વર્ગીયદૂતાસ્તં સિષેવિરે।
- XIV અનન્તરં યોહનિ બન્ધનાલયે બદ્ધે સતિ યીશુ ગાલીલ્પ્રદેશમાગત્ય ઈશ્વરરાજ્યસ્ય સુસંવાદં પ્રચારયન્ કથયામાસ,
- XV કાલઃ સમ્પૂર્ણ ઈશ્વરરાજ્યઞ્ચ સમીપમાગતં; અતોહેતો રૂપં મનાંસિ વ્યાવર્તયધ્વં સુસંવાદે ચ વિશ્વાસિતા।
- XVI તદનન્તરં સ ગાલીલીયસમુદ્રસ્ય તીરે ગચ્છન્ શિમોન્ તસ્ય ભ્રાતા અન્દ્રિયનામા ચ ઇમૌ દ્વૌ જનૌ મત્સ્યધારિણૌ સાગરમધ્યે જાલં પ્રક્ષિપન્તૌ દૃષ્ટવા તાવવદત્,
- XVII યુવાં મમ પશ્ચાદાગચ્છતં, યુવામહં મનુષ્યધારિણૌ કરિષ્યામિ।
- XVIII તતસ્તૌ તત્ક્ષણમેવ જાલાનિ પરિત્યજ્ય તસ્ય પશ્ચાત્ જગ્મતુઃ।
- XIX તતઃ પરં તત્સ્થાનાત્ કિઞ્ચિદ્ દૂરં ગત્વા સ સિવદીપુત્રયાકૂબ્ તદ્ભ્રાતૃયોહન્ ચ ઇમૌ નૌકાયાં જાલાનાં જીર્ણમુદ્ધારયન્તૌ દૃષ્ટવા તાવાહૂયત્।
- XX તતસ્તૌ નૌકાયાં વેતનભુગ્ભિઃ સહિતં સ્વપિતરં વિહાય તત્પશ્ચાદીયતુઃ।
- XXI તતઃ પરં કફર્નાહૂમ્નામકં નગરમુપસ્થાય સ વિશ્રામદિવસે ભજનગ્રહં પ્રવિશ્ય સમુપદિદેશ।
- XXII તસ્યોપદેશાલ્લોકા આશ્ચર્ય મેનિરે યતઃ સોઘ્યાપકાઇવ નોપદિશન્ પ્રભાવવાનિવ પ્રોપદિદેશ।
- XXIII અપરઞ્ચ તસ્મિન્ ભજનગૃહે અપવિત્રભૂતેન ગ્રસ્ત એકો માનુષ આસીત્। સ યીત્શબ્દં કૃત્વા કથયાઞ્ચક્રે
- XXIV ભો નાસરતીય યીશો ત્વમસ્માન્ ત્યજ, ત્વયા સહાસ્માકં કઃ સમ્બન્ધઃ? ત્વં કિમસ્માન્ નાશયિતું સમાગતઃ? ત્વમીશ્વરસ્ય પવિત્રલોક ઇત્યહં જ્ઞાનામિ।
- XXV તદા યીશુસ્તં તર્જયિત્વા જગાદ તૂષર્ણી ભવ ઇતો બહિર્ભવ ચા
- XXVI તતઃ સોડપવિત્રભૂતસ્તં સમ્પીડ્ય અત્યુચૈશ્ચીત્કૃત્ય નિર્જગામ।
- XXVII તેનૈવ સર્વે ચમત્કૃત્ય પરસ્પરં કથયાઞ્ચક્રિરે, અહો કિમિદં? કીદૃશોડયં નવ્ય ઉપદેશઃ? અનેન પ્રભાવેનાપવિત્રભૂતેષ્વાજ્ઞાપિતેષુ તે તદાજ્ઞાનુવર્તિનો ભવન્તિ।
- XXVIII તદા તસ્ય યશો ગાલીલશ્ચતુર્દિક્સ્થસર્વદેશાન્ વ્યાપ્નોત્।
- XXIX અપરઞ્ચ તે ભજનગૃહાદ્ બહિ ભૂત્વા યાકૂબ્યોહન્ભ્યાં સહ શિમોન આન્દ્રિયસ્ય ચ નિવેશનં પ્રવિવિશુઃ।
- XXX તદા પિતરસ્ય શ્વશ્રૂજ્વરપીડિતા શય્યાયામાસ્ત ઇતિ તે તં ઝટિતિ વિજ્ઞાપયાઞ્ચક્રુઃ।

XXXI તતઃ સ આગત્ય તસ્યા હસ્તં ધૃત્વા તામુદ્ધસ્થાપયતઃ; તદૈવ તાં જવરોડત્યાક્ષીત્ તતઃ પરં સા તાન્ સિષેવે|

XXXII અથાસ્તં ગતે રવૌ સન્ધ્યાકાલે સતિ લોકાસ્તત્સમીપં સર્વાન્ રોગિણો ભૂતધૃતાંશ્ચ સમાનિન્યુઃ|

XXXIII સર્વે નાગરિકા લોકા દ્વારિ સંમિલિતાશ્ચ|

XXXIV તતઃ સ નાનાવિધરોગિણો બહૂન્ મનુજાનરોગિણશ્ચકાર તથા બહૂન્ ભૂતાન્ ત્યાજ્યાઞ્ચકાર તાન્ ભૂતાન્ કિમપિ વાક્યં વક્તું નિષિષેઘ ય યતોહેતોસ્તે તમજાનન્|

XXXV અપરઞ્ચ સોડતિપ્રત્યૂષે વસ્તુતસ્તુ રાત્રિશેષે સમુત્થાય બહિર્ભૂય નિર્જનં સ્થાનં ગત્વા તત્ર પ્રાર્થ્યાઞ્ચક્રે|

XXXVI અનન્તરં શિમોન્ તત્સજ્જિનશ્ચ તસ્ય પશ્ચાદ્ ગતવન્તઃ|

XXXVII તદુદ્દેશં પ્રાપ્ય તમવદન્ સર્વે લોકાસ્ત્વાં મૃગયન્તે|

XXXVIII તદા સોડકથયત્ આગચ્છત વયં સમીપસ્થાનિ નગરાણિ યામઃ, યતોડહં તત્ર કથાં પ્રચારયિતું બહિરાગમમ્|

XXXIX અથ સ તેષાં ગાલીલ્પ્રદેશસ્ય સર્વેષુ ભજનગૃહેષુ કથાઃ પ્રચાર્યાઞ્ચક્રે ભૂતાનત્યાજ્યઞ્ચ|

XL અનન્તરમેકઃ કુષ્ઠી સમાગત્ય તત્સમ્મુખે જાનુપાતં વિનયઞ્ચ કૃત્વા કથિતવાન્ યદિ ભવાન્ ઇચ્છતિ તર્હિ માં પરિષ્કર્તું શક્નોતિ|

XLI તતઃ કૃપાલુ રીશુઃ કરૌ પ્રસાર્થ્યં તં સ્પષ્ટ્વા કથયામાસ

XLII મમેચ્છા વિદ્યતે ત્વં પરિષ્કૃતો ભવા એતત્કથાયાઃ કથનમાત્રાત્ સ કુષ્ઠી રોગાન્મુક્તઃ પરિષ્કૃતોડભવત્|

XLIII તદા સ તં વિસૃજન્ ગાઢમાદિશ્ય જગાદ

XLIV સાવધાનો ભવ કથામિમાં કમપિ મા વદઃ; સ્વાત્માનં યાજકં દર્શય, લોકેભ્યઃ સ્વપરિષ્કૃતેઃ પ્રમાણદાનાય મૂસાનિર્ણીતં યદ્વાનં તદુત્સૃજસ્વ યા

XLV કિન્તુ સ ગત્વા તત્ કર્મ ઇત્યં વિસ્તાર્થ્યં પ્રચારયિતું પ્રારેભે તેનૈવ યીશુઃ પુનઃ સપ્રકાશં નગરં પ્રવેષ્ટું નાશકનોત્ તતોહેતોર્બહિઃ કાનનસ્થાને તસ્યૌ; તથાપિ યતુર્દિગ્ભ્યો લોકાસ્તસ્ય સમીપમાયયુઃ|

II

I તદનન્તરં યીશૌ કતિપયદિનાનિ વિલમ્બ્ય પુનઃ કફનાહૂમ્નગરં પ્રવિષ્ટે સ ગૃહ આસ્ત ઇતિ કિંવદન્ત્યા તત્ક્ષણં તત્સમીપં બહવો લોકા આગત્ય સમુપતસ્થુઃ,

II તસ્માદ્ ગૃહમધ્યે સર્વેષાં કૃતે સ્થાનં નાભવદ્ દ્વારસ્ય યતુર્દિક્ષ્વપિ નાભવત્, તત્કાલે સ તાન્ પ્રતિ કથાં પ્રચાર્યાઞ્ચક્રે|

III તતઃ પરં લોકાશ્ચતુર્ભિર્ માનવૈરેકં પક્ષાઘાતિનં વાહયિત્વા તત્સમીપમ્ આનિન્યુઃ|

IV કિન્તુ જાનાનાં બહુત્વાત્ તં યીશોઃ સમ્મુખમાનેતું ન શક્નુવન્તો યસ્મિન્ સ્થાને સ આસ્તે તદુપરિગૃહપૃષ્ઠં ખનિત્વા છિદ્રં કૃત્વા તેન માર્ગેણ સશય્યં પક્ષાઘાતિનમ્ અવરોહયામાસુઃ|

V તતો યીશુસ્તેષાં વિશ્વાસં દૃષ્ટ્વા તં પક્ષાઘાતિનં બભાષે હે વત્સ તવ પાપાનાં માર્જનં ભવતુ|

VI તદા કિયન્તોડધ્યાપકાસ્તત્રોપવિશન્તો મનોભિર્ વિતર્કયાઞ્ચક્રુઃ, એષ મનુષ્ય એતાદૃશીમીશ્વરનિન્દાં કથાં કુતઃ કથયતિ?

VII ઈશ્વરં વિના પાપાનિ માર્જુ કસ્ય સામર્થ્યમ્ આસ્તે?

VIII ઇત્યં તે વિતર્કયન્તિ યીશુસ્તત્ક્ષણં મનસા તદ્ બુદ્ધ્વા તાનવદદ્ યૂયમન્તઃકરણૈઃ કુત એતાનિ વિતર્કયથ?

IX તદનન્તરં યીશુસ્તત્સ્થાનાત્ પુનઃ સમુદ્રતટં યયૌ; લોકનિવહે તત્સમીપમાગતે સ તાન્ સમુપદિદેશ|

X કિન્તુ પૃથિવ્યાં પાપાનિ માર્જુ મનુષ્યપુત્રસ્ય સામર્થ્યમસ્તિ, એતદ્ યુષ્માન્ જ્ઞાપયિતું (સ તસ્મૈ પક્ષાઘાતિને કથયામાસ)

XI ઉત્તિષ્ઠ તવ શય્યાં ગૃહીત્વા સ્વગૃહં યાહિ, અહં ત્વામિદમ્ આજ્ઞાપયામિ|

XII તતઃ સ તત્ક્ષણમ્ ઉત્થાય શય્યાં ગૃહીત્વા સર્વેષાં સાક્ષાત્ જગામ; સર્વે વિસ્મિતા એતાદૃશં કર્મ વયમ્ કદાપિ નાપશ્યામ, ઇમાં કથાં કથયિત્વેશ્વરં ધન્યમબ્રુવન્|

XIII તદનન્તરં યીશુસ્તત્સ્થાનાત્ પુનઃ સમુદ્રતટં યયૌ; લોકનિવહે તત્સમીપમાગતે સ તાન્ સમુપદિદેશ|

XIV અથ ગચ્છન્ કરસઞ્ચયગૃહ ઉપવિષ્ટમ્ આલ્ફીયપુત્રં લેવિં દૃષ્ટ્વા તમાહૂય કથિતવાન્ મત્પશ્ચાત્ ત્વામામચ્છ તતઃ સ ઉત્થાય તત્પશ્ચાદ્ યયૌ|

XV અનન્તરં યીશૌ તસ્ય ગૃહે ભોક્તુમ્ ઉપવિષ્ટે બહવઃ કરમઞ્ચાયિનઃ પાપિનશ્ચ તેન તચ્છિષ્યૈશ્ચ સહોપવિવિશુઃ, યતો બહવસ્તત્પશ્ચાદાજગ્મુઃ|

XVI तदा स करमआयिभिः पापिभिश्च सः सः जादति, तद् दृष्टवाध्यापकाः किंशिनश्च तस्य शिष्यानूयुः करमआयिभिः पापिभिश्च सः सः कुतो लुंक्ते पिवति य?

XVII तद्वाक्यं श्रुत्वा यीशुः प्रत्युवाच, अरोगिलोकानां चिकित्सकेन प्रयोजनं नास्ति, किन्तु रोगिणामेव; अहं धार्मिकानां हितं नागतः किन्तु मनो व्यावर्तयितुं पापिन एव

XVIII ततः परं योऽहः किंशिनाञ्चोपवासायारिशिष्या यीशोः समीपम् आगत्य कथयामासुः, योऽहः किंशिनाञ्च शिष्या उपवसन्ति किन्तु भवतः शिष्या नोपवसन्ति किं कारणमस्य?

XIX तदा यीशुस्तान् अन्वासे यावत् कालं सपिभिः सः कन्याया वरस्तिष्ठति तावत्कालं ते किमुपवस्तुं शक्नुवन्ति? यावत्कालं वरस्तैः सः तिष्ठति तावत्कालं त उपवस्तुं न शक्नुवन्ति

XX यस्मिन् काले तेभ्यः सकाशाद् वरो नेष्यते स काल आगच्छति, तस्मिन् काले ते जना उपवत्स्यन्ति

XXI कोपि जनः पुरातनवस्त्रे नूतनवस्त्रं न सीव्यति, यतो नूतनवस्त्रेण सः सेवने कृते शोणं वस्त्रं छिद्यते तस्मात् पुनर्भूतं छिद्रं जायते

XXII कोपि जनः पुरातनकुतूषु नूतनं द्राक्षारसं न स्थापयति, यतो नूतनद्राक्षारसस्य तेजसा ताः कुत्वो विदीर्यन्ते ततो द्राक्षारसश्च पतति कुत्वश्च नश्यन्ति, अतएव नूतनद्राक्षारसो नूतनकुतूषु स्थापनीयः।

XXIII तदनन्तरं यीशु र्यदा विश्रामवारे शस्यक्षेत्रेण गच्छति तदा तस्य शिष्या गच्छन्तः शस्यमञ्जरीशृष्टुं प्रवृत्ताः।

XXIV अतः किंशिनो यीशवे कथयामासुः पश्यतु विश्रामवासरे यत् कर्म न कर्तव्यं तद् एते कुतः कुर्वन्ति?

XXV तदा स तेभ्योऽकथयत् दायुद् तत्संज्ञिनश्च लक्ष्याभावात् क्षुधिताः सन्तो यत् कर्म कृतवन्तस्तत् किं युष्माभिर्न पठितम्?

XXVI अबियाथर्नामके महायाजकतां कुर्वति स कथमीश्वरस्यावासं प्रविश्य ये दर्शनीयपूपा याजकान् विनान्यस्य कस्यापि न लक्ष्यास्तानेव बुभुञ्जे सङ्गिलोकैभ्योऽपि ददौ।

XXVII सोऽपरमपि जगाद, विश्रामवारो मनुष्यार्थमेव निरूपितोऽस्ति किन्तु मनुष्यो विश्रामवारार्थं नैव

XXVIII मनुष्यपुत्रो विश्रामवारस्यापि प्रभुरास्ते।

III

I अनन्तरं यीशुः पुनर्भोजनगृहं प्रविष्टस्तस्मिन् स्थाने शुष्कदस्त एको मानव आसीत्।

II स विश्रामवारे तमरोगिणं करिष्यति नवेत्यत्र अहवस्तम् अपवदितुं छिद्रमपेक्षितवन्तः।

III तदा स तं शुष्कदस्तं मनुष्यं जगाद मध्यस्थाने त्वमुत्तिष्ठा।

IV ततः परं स तान् अप्रच्छ विश्रामवारे हितमहितं तथा हि प्राणरक्षा वा प्राणनाश एषां मध्ये किं करणीयं? किन्तु ते निःशब्दास्तस्थुः।

V तदा स तेषामन्तःकरणानां काठिन्याद्धेतोर्दुःखितः क्रोधात् यत्किञ्चिदृशो दृष्टवान् तं मानुषं गदितवान् तं हस्तं विस्तारय, ततस्तेन हस्ते विस्तृते तद्धस्तोऽन्यहस्तवद् अरोगो जातः।

VI अथ किंशिनः प्रस्थाय तं नाशयितुं डेरोदीयैः सः मन्त्रयितुमारंभिते

VII अतएव यीशुस्तत्स्थानं परित्यज्य शिष्यैः सः पुनः सागरसमीपं गतः;

VIII ततो गालीलियिडूदा-यिश्शलम्-एदोम्-यर्दनदीपारस्थानेभ्यो लोकसमूहस्तस्य पश्चाद् गतः; तदन्यः सौरसीधनोः समीपवासिलोकसमूहश्च तस्य महाकर्माणां वार्त्तं श्रुत्वा तस्य सन्निधिमागतः।

IX तदा लोकसमूहश्चेत् तस्योपरि पतति एत्याशङ्क्य स नावमेकां निकटे स्थापयितुं शिष्यानादिष्टवान्।

X यतोऽनेकमनुष्याणामारोग्यकरणाद् व्याधिग्रस्ताः सर्वे तं स्पर्शं परस्परं बलेन यत्नवन्तः।

XI अपरञ्च अपवित्रभूतास्तं दृष्ट्वा तस्यरणयोः पतित्वा प्रोयैः प्रोयुः, त्वमीश्वरस्य पुत्रः।

XII किन्तु स तान् दृढम् आज्ञाप्य स्वं परियायितुं निषिद्धवान्।

XIII अनन्तरं स पर्वतमारुह्य यं यं प्रतिच्छा तं तमाहूतवान् ततस्ते तत्समीपमागताः।

XIV तदा स द्वादशजानान् स्वेन सः स्थातुं सुसंवाद्यप्रयाय प्रेरिता भवितुं

XV सर्वप्रकारव्याधीनां शमनकरणाय प्रभावं प्राप्तुं भूतान् त्याजयितुञ्च नियुक्तवान्।

XVI तेषां नामानीमानि, शिमोन् सिवदिपुत्रो

XVII याकूब् तस्य भ्राता योऽहं य आन्द्रियः इलिपो बर्थलमयः,

XVIII मथी थोमा य आल्डीयपुत्रो याकूब् थदीयः किनानीयः शिमोन् यस्तं परहस्तेष्वर्पयिष्यति स एषरियोतीयिडूदाश्च।

XIX સ શિમોને પિતર ઇત્યુપનામ દદૌ યાક્રુબ્યોહનભ્યાં ચ બિનેરિગિશ્ અર્થતો મેઘનાદપુત્રાવિત્યુપનામ દદૌ।
XX અનન્તરં તે નિવેશનં ગતાઃ, કિન્તુ તત્રાપિ પુનર્મહાન્ જનસમાગમો ડભવત્ તસ્માત્તે ભોક્તુમપ્યવકાશં ન પ્રાપ્તાઃ।

XXI તતસ્તસ્ય સુહલ્લોકા ઇમાં વાર્તાં પ્રાપ્ય સ હતજ્ઞાનોભૂદ્ ઇતિ કથાં કથયિત્વા તં ધૃત્વાનેતું ગતાઃ।

XXII અપરઞ્ચ યિરૂશાલમ આગતા યે યેડધ્યાપકાસ્તે જગદુરયં પુરુષો ભૂતપત્યાબિષ્ટસ્તેન ભૂતપતિના ભૂતાન્ ત્યાજયતિ।

XXIII તતસ્તાનાહ્ય યીશુ દૃષ્ટાન્તૈઃ કથાં કથિતવાન્ શૈતાન્ કથં શૈતાનં ત્યાજયિતું શક્નોતિ?

XXIV કિઞ્ચન રાજ્યં યદિ સ્વવિરોધેન પૃથગ્ ભવતિ તર્હિ તદ્ રાજ્યં સ્થિરં સ્થાતું ન શક્નોતિ।

XXV તથા કસ્યાપિ પરિવારો યદિ પરસ્પરં વિરોધી ભવતિ તર્હિ સોપિ પરિવારઃ સ્થિરં સ્થાતું ન શક્નોતિ।

XXVI તદ્ભૂત્ શૈતાન્ યદિ સ્વવિપક્ષતયા ઉત્તિષ્ઠન્ ભિન્નો ભવતિ તર્હિ સોપિ સ્થિરં સ્થાતું ન શક્નોતિ કિન્તુચ્છિન્નો ભવતિ।

XXVII અપરઞ્ચ પ્રબલં જનં પ્રથમં ન બદ્ધા કોપિ તસ્ય ગૃહં પ્રવિશ્ય દ્રવ્યાણિ લુણ્ઠયિતું ન શક્નોતિ, તં બદ્ધ્વૈવ તસ્ય ગૃહસ્ય દ્રવ્યાણિ લુણ્ઠયિતું શક્નોતિ।

XXVIII અતોહેતો યુષ્મભ્યમહં સત્યં કથયામિ મનુષ્યાણાં સન્તાના યાનિ યાનિ પાપાનીશ્વરનિન્દાઞ્ચ કુર્વન્તિ તેષાં તત્સર્વેષામપરાધાનાં ક્ષમા ભવિતું શક્નોતિ,

XXIX કિન્તુ યઃ કશ્ચિત્ પવિત્રમાત્માનં નિન્દતિ તસ્યાપરાધસ્ય ક્ષમા કદાપિ ન ભવિષ્યતિ સોનન્તદણ્ડસ્યાર્હો ભવિષ્યતિ।

XXX તસ્યાપવિત્રભૂતોડસ્તિ તેષામેતત્કથાહેતોઃ સ ઇત્યં કથિતવાન્।

XXXI અથ તસ્ય માતા ભ્રાતૃગણશ્ચાગત્ય બહિસ્તિષ્ઠનતો લોકાન્ પ્રેષ્ય તમાહૂતવન્તઃ।

XXXII તતસ્તત્સન્નિઘૌ સમુપવિષ્ટા લોકાસ્તં બભાષિરે પશ્ય બહિસ્તવ માતા ભ્રાતરશ્ચ ત્વામ્ અન્વિચ્છન્તિ।

XXXIII તદા સ તાન્ પ્રત્યુવાય મમ માતા કા ભ્રાતરો વા કે? તતઃ પરં સ સ્વમીપોપવિષ્ટાન્ શિષ્યાન્ પ્રતિ અવલોકનં કૃત્વા કથયામાસ

XXXIV પશ્યતૈતે મમ માતા ભ્રાતરશ્ચ।

XXXV યઃ કશ્ચિદ્ ઈશ્વરસ્યેષ્ટાં ક્રિયાં કરોતિ સ એવ મમ ભ્રાતા ભગિની માતા યા

IV

I અનન્તરં સ સમુદ્રતટે પુનરુપદેષ્ટું પ્રારેભે, તતસ્તત્ર બહુજનાનાં સમાગમાત્ સ સાગરોપરિ નૌકામારુદ્ધ સમુપવિષ્ટઃ; સર્વે લોકાઃ સમુદ્રકૂલે તસ્થુઃ।

II તદા સ દૃષ્ટાન્તકથાભિ ઋહૂપદિષ્ટવાન્ ઉપદિશંશ્ચ કથિતવાન્,

III અવધાનં કુરુત, એકો બીજવપ્તા બીજાનિ વપ્તું ગતઃ;

IV વપનકાલે ક્રિયન્તિ બીજાનિ માર્ગપાશ્વે પતિતાનિ, તત આકાશીયપક્ષિણ એત્ય તાનિ ચખ્ખાદુઃ।

V ક્રિયન્તિ બીજાનિ સ્વલ્પમૃત્તિકાવત્પાષાણભૂમૌ પતિતાનિ તાનિ મૃદોલ્પત્વાત્ શીઘ્રમડ્કુરિતાનિ;

VI કિન્તુદિતે સૂર્યે દગ્ધાનિ તથા મૂલાનો નાધોગતત્વાત્ શુષ્કાણિ ચા

VII ક્રિયન્તિ બીજાનિ કણ્ટકિવનમધ્યે પતિતાનિ તતઃ કણ્ટકાનિ સંવૃદ્ધ્ય તાનિ જગ્રસુસ્તાનિ ન ચ ફલિતાનિ।

VIII તથા ક્રિયન્તિ બીજાન્યુત્તમભૂમૌ પતિતાનિ તાનિ સંવૃદ્ધ્ય ફલાન્યુત્પાદિતાનિ ક્રિયન્તિ બીજાનિ ત્રિંશદ્ગુણાનિ ક્રિયન્તિ ષષ્ટિગુણાનિ ક્રિયન્તિ શતગુણાનિ ફલાનિ ફલિતવન્તિ।

IX અથ સ તાનવદત્ યસ્ય શ્રોતું કર્ણો સ્તઃ સ શૃણોતુ।

X તદનન્તરં નિર્જનસમયે તત્સર્જિનો દ્વાદશશિષ્યાશ્ચ તં તદ્દૃષ્ટાન્તવાક્યસ્યાર્થં પપ્રચ્છુઃ।

XI તદા સ તાનુદિતવાન્ ઈશ્વરરાજ્યસ્ય નિગૂઢવાક્યં બોહ્દું યુષ્માકમધિકારોડસ્તિ;

XII કિન્તુ યે વહિર્ભૂતાઃ "તે પશ્યન્તઃ પશ્યન્તિ કિન્તુ ન જાનન્તિ, શૃણવન્તઃ શૃણવન્તિ કિન્તુ ન બુદ્ધ્યન્તે, યેતૈર્મનઃસુ કદાપિ પરિવર્તિતેષુ તેષાં પાપાન્યમોચયિષ્યન્ત," અતોહેતોસ્તાન્ પ્રતિ દૃષ્ટાન્તૈરેવ તાનિ મયા કથિતાનિ।

XIII અથ સ કથિતવાન્ યૂયં કિમેતદ્ દૃષ્ટાન્તવાક્યં ન બુદ્ધ્યધ્વે? તર્હિ કથં સર્વાન્ દૃષ્ટાન્તાન ભોત્સ્યધ્વે?

XIV બીજવપ્તા વાક્યરૂપાણિ બીજાનિ વપતિ;

XV તત્ર યે યે લોકા વાક્યં શૃણવન્તિ, કિન્તુ શ્રુતમાત્રાત્ શૈતાન્ શીઘ્રમાગત્ય તેષાં મનઃસૂપ્તાનિ તાનિ વાક્યરૂપાણિ બીજાન્યપનયતિ તએવ ઉપ્તબીજમાર્ગપાર્શ્વસ્વરૂપાઃ।

XVI ये जना वाक्यं श्रुत्वा सलसा परमानन्देन गृह्णन्ति, किन्तु हृदि स्थैर्याभावात् किञ्चित् कालमात्रं तिष्ठन्ति तत्पश्चात् तद्वाक्यछेदोः

XVII कुत्रचित् क्लेशे उपद्रवे वा समुपस्थिते तदैव विघ्नं प्राप्नुवन्ति तत्रैव उपतबीजपाषाणभूमिस्वरूपाः।

XVIII ये जनाः कथां शृण्वन्ति किन्तु सांसारिकी चिन्ता धनभ्रान्तिर्विषयलोभश्च अत्रे सर्व्वे उपस्थाय तां कथां ग्रसन्ति ततः मा विङ्गला भवति

XIX तत्रैव उपतबीजसकण्टकभूमिस्वरूपाः।

XX ये जना वाक्यं श्रुत्वा गृह्णन्ति तेषां कस्य वा त्रिंशद्गुणानि कस्य वा षष्टिगुणानि कस्य वा शतगुणानि इलानि भवन्ति तत्रैव उपतबीजोर्व्वरभूमिस्वरूपाः।

XXI तदा सोऽपरमपि कथितवान् कोपि जना दीपाधारं परित्यज्य द्रोणस्याधः षट्वाया अधे वा स्थापयितुं दीपमानयति किं?

XXII अतोऽतो रथं प्रकाशयिष्यते तादृग् लुक्कायितं किमपि वस्तु नास्ति; यद् व्यक्तं न भविष्यति तादृशं गुप्तं किमपि वस्तु नास्ति।

XXIII यस्य श्रोतुं कर्णौ स्तः स शृणोतु।

XXIV अपरमपि कथितवान् यूयं यद् यद् वाक्यं शृणुथ तत्र सावधाना भवत, यतो यूयं येन परिमाणेन परिमाथ तेनैव परिमाणेन युष्मदर्थमपि परिमास्यते; श्रोतारो यूयं युष्मदर्थमधिकं दास्यते।

XXV यस्याश्रये वर्द्धते तस्मै अपरमपि दास्यते, किन्तु यस्याश्रये न वर्द्धते तस्य यत् किञ्चिदस्ति तदपि तस्मान् नेष्यते।

XXVI अनन्तरं स कथितवान् अको लोकः क्षेत्रे बीजान्युप्त्वा

XXVII जगारणानिद्राभ्यां द्विवानिशं गमयति, परन्तु तद्बीजं तस्याज्ञातरेपेणाङ्कुरयति वर्द्धते यः

XXVIII यतोऽतोः प्रथमतः पत्राणि ततः परं कण्ठिशाणि तत्पश्चात् कण्ठिशाणानि शस्यानि भूमिः स्वयमुत्पाद्यति;

XXIX किन्तु इलेषु पक्केषु शस्यच्छेदनकालं ज्ञात्वा स तत्क्षणां शस्यानि छिनत्ति, अनेन तुल्यमीश्वरराज्यां

XXX पुनः सोऽकथयद् ईश्वरराज्यं केन समं? केन वस्तुना सल वा तदुपमास्यामि?

XXXI तत् सर्षपैकेन तुल्यं यतो मृदि वपनकाले सर्षपबीजं सर्व्वपृथिवीस्थबीजात् क्षुद्रं

XXXII किन्तु वपनात् परम् अङ्कुरयित्वा सर्व्वशाकाद् बृहद् भवति, तस्य बृहत्त्यः शाभाश्च जायन्ते ततस्तच्छायां पक्षिण आश्रयन्ते।

XXXIII छल्यं तेषां बोधानुरूपं सोऽनेकदृष्टान्तैस्तानुपदिष्टवान्,

XXXIV दृष्टान्तं विना कामपि कथां तेभ्यो न कथितवान् पश्चान् निर्जने स शिष्यान् सर्व्वदृष्टान्तार्थं बोधितवान्।

XXXV तद्दिनस्य सन्ध्यायां स तेभ्योऽकथयद् आगच्छत वयं पारं यामा

XXXVI तदा ते लोकान् विसृज्य तमविलम्बं गृहीत्वा नौक्या प्रतस्थिरे; अपरा अपि नावस्तया सल स्थिताः।

XXXVII ततः परं मडाज्जलशगमात् नौ दौलायमाना तरङ्गेण जलैः पूर्णाभवय्या

XXXVIII तदा स नौकायश्चाद्वागे उपधाने शिरो निधाय निद्रित आसीत् ततस्ते तं जगारयित्वा जगद्गुः, छे प्रभो, अस्माकं प्राणा यान्ति किमत्र भवतश्चिन्ता नास्ति?

XXXIX तदा स उत्थाय वायुं तर्जितवान् समुद्रञ्चोक्तवान् शान्तः सुस्थिरश्च भव; ततो वायौ निवृत्तेऽब्धिर्निस्तरङ्गोऽभूत्।

XL तदा स तानुवाय यूयं कुत अतादृक्शङ्काकुला भवत? किं वो विश्वासो नास्ति?

XLI तस्मात्तेऽतीवभीताः परस्परं वक्तुमारंभिरे, अहो वायुः सिन्धुश्चास्य निदेशग्राहिसौ कीदृगयं मनुजः।

V

I अथ तू सिन्धुपारं गत्वा गिद्रेरीयप्रदेशे उपतस्थुः।

II नौकातो निर्गतमात्राद् अपवित्रभूतग्रस्त अकः श्मशानादृत्य तं साक्षाय् यकार।

III स श्मशानेऽवात्सीत् कोपि तं शृङ्गलेन बद्ध्वा स्थापयितुं नाशक्तोत्।

IV जनैर्वारं निगडैः शृङ्गलैश्च स बद्धोपि शृङ्गलान्याङ्घ्र्य मोयितवान् निगडानि य भङ्क्त्वा षण्डं षण्डं कृतवान् कोपि तं वशीकर्तुं न शक।

V द्विवानिशं सदा पर्व्वतं श्मशानञ्च भ्रमित्वा यीत्शब्दं कृतवान् ग्रावभिश्व स्वयं स्वं कृतवान्।

- VI स यीशुं दूरात् पश्यन्नेव धावन् तं प्राणनाम उर्यैरुवंश्रोवाय,
VII डे सर्वोपरिस्थेश्वरपुत्र यीशो भवता सड मे कः सम्बन्धः? अडं त्वामीश्वरेण शापये मां मा यातया
VIII यतो यीशुस्तं कथितवान् रे अपवित्रभूत, अस्मान्नाराद् बडिर्निर्गच्छ
IX अथ स तं पृष्टवान् किन्ते नाम? तेन प्रत्युक्तं वयमनेके ऽस्मस्ततोऽस्मन्नाम बाडिनी
X ततोस्मान् देशान्न प्रेषयेति ते तं प्रार्थयन्ता
XI तदानीं पर्वतं निकषा बृडन् वराडव्रजश्वरन्नासीत्
XII तस्माद् भूता विनयेन जगद्गुः, अमुं वराडव्रजम् आश्रयितुम् अस्मान् प्रडिण्णु
XIII यीशुनानुज्ञातास्तेऽपवित्रभूता बडिर्निर्याय वराडव्रजं प्राविशन् ततः सर्वे वराडा वस्तुतस्तु
प्रायोद्विसडस्रसंङ्घ्यकाः कटकन मडाजवाद् धावन्तः सिन्धौ प्राणान् जडुः।
XIV तस्माद् वराडपालकाः पलायमानाः पुरे ग्रामे य तद्दार्त्तं कथयाञ्चक्रुः। तदा लोका घटितं तत्कार्यं द्रष्टुं
बडिर्जगमुः
XV यीशोः सन्निधिं गत्वा तं भूतग्रस्तम् अर्थाद् बाडिनीभूतग्रस्तं नरं सवस्त्रं सयेतनं समुपविष्टञ्च दृष्ट्वा
बिभ्युः।
XVI ततो दृष्टतत्कार्यलोकास्तस्य भूतग्रस्तनरस्य वराडव्रजस्यापि तां घटनां वर्णयामासुः।
XVII ततस्ते स्वसीमातो बडिर्गन्तुं यीशुं विनेतुमारेभिरे
XVIII अथ तस्य नौकारोडणकाले स भूतमुक्तो ना यीशुना सड स्थातुं प्रार्थयते;
XIX किन्तु स तमननुमत्य कथितवान् त्वं निज्जाम्नीयानां समीपं गृडञ्च गच्छ प्रभुस्त्वयि कृपां कृत्वा यानि
कर्माणि कृतवान् तानि तान् ज्ञापया
XX अतः स प्रस्थाय यीशुना कृतं तत्सर्वश्रार्थं कर्म दिकापलिदेशे प्रयारयितुं प्रारब्धवान् ततः सर्वे लोका
आश्रार्थं मेनिरे
XXI अनन्तरं यीशौ नावा पुनरन्यपार उत्तीर्णो सिन्धुतटे य तिष्ठति सति तत्समीपे बडुलोकानां
समागमोऽभूत्
XXII अपरं यायीर् नाम्ना कश्चिद् भजनगृडस्याधिप आगत्य तं दृष्ट्वैव यरणयोः पतित्वा बडु निवेद्य
कथितवान्;
XXIII मम कन्या मृतप्रायाभूद् अतो भवानेत्य तदारोग्याय तस्या गात्रे हस्तम् अर्पयतु तेनैव सा ञ्जविष्यति।
XXIV तदा यीशुस्तेन सड यलितः किन्तु तत्पश्चाद् बडुलोकाश्चलित्वा ताद्रात्रे पतिताः।
XXV अथ द्वादशवर्षाणि प्रहररोगेण
XXVI शीर्षां चिकित्सकानां नानाचिकित्साभिश्च दुःखं भुक्तवती य सर्वस्वं व्ययित्वापि नारोग्यं प्राप्ता य
पुनरपि पीडितासीच्च
XXVII या स्त्री सा यीशो वर्तिर्ता प्राप्य मनसाकथयत् यदडं तस्य वस्त्रमात्र स्प्रष्टुं लभेयं तदा रोगडीना
भविष्यामि
XXVIII अतोडेतोः सा लोकारण्यमध्ये तत्पश्चादागत्य तस्य वस्त्रं पस्पर्शा
XXIX तेनैव तत्क्षणां तस्या रक्तस्रोतः शुष्कं स्वयं तस्माद् रोगान्मुक्ता एत्यपि देडेऽनुभूता।
XXX अथ स्वस्मात्शक्तिं निर्गता यीशुरेतन्मनसा ज्ञात्वा लोकनिवडं प्रति मुषं व्यावृत्य पृष्टवान् केन मद्दस्त्रं
स्पृष्टं?
XXXI ततस्तस्य शिष्या उियुः भवतो वपुषि लोकाः संघर्षन्ति तद् दृष्ट्वा केन मद्दस्त्रं स्पृष्टमिति कुतः
कथयति?
XXXII किन्तु केन तत् कर्म कृतं तद् द्रष्टुं यीशुश्चतुर्दिशो दृष्टवान्।
XXXIII ततः सा स्त्री लीता कम्पिता य सती स्वस्या रुकप्रतिक्रिया ज्ञातेति ज्ञात्वागत्य तत्सम्भुपे पतित्वा
सर्ववृत्तान्तं सत्यं तस्मै कथयामासा
XXXIV तदानीं यीशुस्तां गदितवान्, डे कन्ये तव प्रतीतिस्त्वाम् अरोगामकरोत् त्वं क्षेमेण व्रज
स्वरोगान्मुक्ता य तिष्ठा
XXXV एतिवाक्यवदनकाले भजनगृडाधिपस्य निवेशनाल् लोका अेत्याधिपं बलाधिरे तव कन्या मृता
तस्माद् गुरं पुनः कुतः क्लिश्नासि?
XXXVI किन्तु यीशुस्तद् वाक्यं श्रुत्वैव भजनगृडाधिपं गदितवान् मा लैषीः केवलं विश्वासिडि।
XXXVII अथ पितरो याकूब् तद्भ्राता योडन् य अेतान् विना कमपि स्वपश्चाद् यातुं नान्वमन्यता।

XXXVIII તસ્ય ભજનગૃહાધિપસ્ય નિવેશનસમીપમ્ આગત્ય કલહં બહુરોદનં વિલાપન્ન કુર્વતો લોકાન્ દદર્શી

XXXIX તસ્માન્ નિવેશનં પ્રવિશ્ય પ્રોક્તવાન્ યૂયં કુત ઇત્યં કલહં રોદનન્ન કુરુથ? કન્યા ન મૃતા નિદ્રાતિ

XL તસ્માત્તે તમુપજહસુઃ કિન્તુ યીશુઃ સર્વાન્ બહિષ્કૃત્ય કન્યાયાઃ પિતરૌ સ્વસન્નિન્ન ગૃહીત્વા યત્ર કન્યાસીત્ તત્ સ્થાનં પ્રવિષ્ટવાન્

XLI અથ સ તસ્યાઃ કન્યાયા હસ્તૌ ધૃત્વા તાં બભાષે ટાલીથા કૂમી, અર્થતો હે કન્યે ત્વમુત્તિષ્ઠ ઇત્યાજ્ઞાપયામિ

XLII તુનૈવ તત્ક્ષણં સા દ્વાદશવર્ષવયસ્કા કન્યા પોત્યાય ચલિતુમારેભે, ઇતઃ સર્વે મહાવિસ્મયં ગતાઃ

XLIII તત એતસ્યૈ કિન્નિત્ ખાદં દત્તેતિ કથયિત્વા એતત્કર્મ કમપિ ન જ્ઞાપયતેતિ દૃઢમાદિષ્ટવાન્

VI

I અનન્તરં સ તત્સ્થાનાત્ પ્રસ્થાય સ્વપ્રદેશમાગતઃ શિષ્યાશ્ચ તત્પશ્યાદ્ ગતાઃ

II અથ વિશ્રામવારે સતિ સ ભજનગૃહે ઉપદેષ્ટુમારબ્ધવાન્ તતોડનેકે લોકાસ્તત્કથાં શ્રુત્વા વિસ્મિત્ય જગદુઃ, અસ્ય મનુજસ્ય ઈદૃશી આશ્ચર્યક્રિયા કસ્માજ્ જાતા? તથા સ્વકરાભ્યામ્ ઇત્યમદ્ભૂતં કર્મ કર્તુમ્ એતસ્યૈ કથં જ્ઞાનં દત્તમ્?

III કિમયં મરિયમઃ પુત્રસ્તજ્ઞા નો? કિમયં યાકૂબ્-યોસિ-ચિહુદા-શિમોનાં ભ્રાતા નો? અસ્ય ભગિન્યઃ કિમિહાસ્માભિઃ સહ નો? ઇત્યં તે તદર્થે પ્રત્યૂહં ગતાઃ

IV તદા યીશુસ્તેભ્યોડકથયત્ સ્વદેશં સ્વકુટુંબાન્ સ્વપરિજનાંશ્ચ વિના કુત્રાપિ ભવિષ્યદ્વાદી અસત્કૃતો ન ભવતિ

V અપરન્ન તેષામપ્રત્યયાત્ સ વિસ્મિતઃ કિયતાં રોગિણાં વપુઃષુ હસ્તમ્ અર્પયિત્વા કેવલં તેષામારોગ્યકરણાદ્ અન્યત્ કિમપિ ચિત્રકાર્ય્યં કર્તા ન શક્તઃ

VI અથ સ યતુર્દિક્કથ ગ્રામાન્ ભ્રમિત્વા ઉપદિષ્ટવાન્

VII દ્વાદશશિષ્યાન્ આહૂય અમેઘ્યભૂતાન્ વશીકર્તા શક્તિં દત્વા તેષાં દ્વૌ દ્વૌ જનો પ્રેષિતવાન્

VIII પુનરિત્યાદિશદ્ યૂયમ્ એકૈકાં ચષ્ટિં વિના વસ્ત્રસંપુટઃ પૂપઃ કટિબન્ધે તામ્રખણ્ડાન્ એષાં કિમપિ મા ગ્રહીત,

IX માર્ગયાત્રાયૈ પાદેષૂપાનહીં દત્વા દ્વે ઉત્તરીયે મા પરિધદ્ધ્વાં

X અપરમખ્યુક્તં તેન યૂયં યસ્યાં પુર્યાં યસ્ય નિવેશનં પ્રવેક્ષ્યથ તાં પુરીં યાવન્ન ત્યક્ષ્યથ તાવત્ તન્નિવેશને સ્થાસ્યથા

XI તત્ર યદિ કેપિ યુષ્માકમાતિથ્યં ન વિદધતિ યુષ્માકં કથાશ્ચ ન શૃણવન્તિ તર્હિ તત્સ્થાનાત્ પ્રસ્થાનસમયે તેષાં વિરુદ્ધં સાક્ષ્યં દાતું સ્વપાદાનાસ્ફાલ્ય રજઃ સમ્પાતયતઃ; અહં યુષ્માન્ યથાર્થં વચ્ચિ વિચારદિને તન્નગરસ્યાવસ્થાતઃ સિદોમામોરયો નગરયોરવસ્થા સહ્યતરા ભવિષ્યતિ

XII અથ તે ગત્વા લોકાનાં મનઃપરાવર્તનીઃ કથા પ્રચારિતવન્તઃ

XIII એવમનેકાન્ ભૂતાંશ્ચ ત્યાજિતવન્તસ્તથા તેલેન મર્દયિત્વા બહૂન્ જનાનરોગાનકાર્ષુઃ

XIV ઇત્યં તસ્ય સુખ્યાતિશ્ચતુર્દિશો વ્યાપ્તા તદા હેરોદ્ રાજા તન્નિશમ્ય કથિતવાન્, યોહન્ મજ્જકઃ શ્મશાનાદ્ ઉત્થિત અતોહેતોસ્તેન સર્વા એતા અદ્ભુતક્રિયાઃ પ્રકાશન્તો

XV અન્યેડકથયન્ અયમ્ એલિયઃ, કેપિ કથિતવન્ત એષ ભવિષ્યદ્વાદી યદ્વા ભવિષ્યદ્વાદિનાં સદૃશ એકોયમ્

XVI કિન્તુ હેરોદ્ ઇત્યાકર્ણ્ય ભાષિતવાન્ યસ્યાહં શિરશ્ચિન્નવાન્ સ એવ યોહનયં સ શ્મશાનાદુદ્દતિષ્ઠત્

XVII પૂર્વ્વ સ્વભ્રાતુઃ ફિલિપસ્ય પત્ન્યા ઉદ્ગ્રાહં કૃતવન્તં હેરોદં યોહનવાદીત્ સ્વભ્રાતૃવધૂર્ન વિવાહ્યા

XVIII અતઃ કારણાત્ હેરોદ્ લોકં પ્રહિત્ય યોહનં ધૃત્વા બન્ધનાલયે બદ્ધવાન્

XIX હેરોદિયા તસ્યૈ યોહને પ્રકુપ્ય તં હન્તુમ્ ઐચ્છત્ કિન્તુ ન શક્તા,

XX યસ્માદ્ હેરોદ્ તં ધાર્મિકં સત્પુરુષન્ જ્ઞાત્વા સમ્મન્ય રક્ષિતવાન્; તત્કથાં શ્રુત્વા તદનુસારેણ બહૂનિ કર્માણિ કૃતવાન્ હષ્ટમનાસ્તદુપદેશં શ્રુતવાંશ્ચ

XXI કિન્તુ હેરોદ્ યદા સ્વજન્મદિને પ્રધાનલોકેભ્યઃ સેનાનીભ્યશ્ચ ગાલીલ્પ્રદેશીયશ્ચેષ્ઠલોકેભ્યશ્ચ રાત્રૌ ભોજ્યમેકં કૃતવાન્

XXII તસ્મિન્ શુભદિને હેરોદિયાયાઃ કન્યા સમેત્ય તેષાં સમક્ષં સંનૃત્ય હેરોદસ્તેન સહોપવિષ્ટાનાન્ન તોષમજ્જજનત્ તતા નૃપઃ કન્યામાહ સ્મ મત્તો યદ્ યાયસે તદેવ તુભ્યં દાસ્યે

XXIII શપથં કૃત્વાકથયત્ ચેદ્ રાજ્યાર્હ્વમપિ યાયસે તદપિ તુભ્યં દાસ્યે

XXIV તતઃ સા બહિર્ગત્વા સ્વમાતરં પપ્રચ્છ કિમહં યાચિષ્યે? તદા સાકથયત્ યોહનો મજ્જકસ્ય શિરઃ

XXV અથ તૂર્ણ ભૂપસમીપમ્ એત્ય યાયમાનાવદત્ ક્ષણોસ્મિન્ યોહનો મજ્જકસ્ય શિરઃ પાત્રે નિઘાય દેહિ, એતદ્ યાયેડહં

XXVI તસ્માત્ ભૂપોડતિદુઃખિતઃ, તથાપિ સ્વશપથસ્ય સહભોજિનાઞ્ચાનુરોધાત્ તદનઙ્ગીકર્તુ ન શક્તઃ।

XXVII તત્ક્ષણં રાજા ઘાતકં પ્રેષ્ય તસ્ય શિર આનેતુમાદિષ્ટવાન્।

XXVIII તતઃ સ કારાગારં ગત્વા તચ્છિરશ્ચિત્વા પાત્રે નિઘાયનીય તસ્યૈ કન્યાયૈ દત્તવાન્ કન્યા ય સ્વમાત્રે દદૌ।

XXIX અનનતરં યોહનઃ શિષ્યાસ્તદ્ધાર્તા પ્રાપ્યાગત્ય તસ્ય કુણપં શ્મશાનેડસ્થાપયન્।

XXX અથ પ્રેષિતા યીશોઃ સન્નિઘૌ મિલિતા યદ્ યય્ યકુઃ શિક્ષયામાસુઞ્ચ તત્સર્વ્વવાર્તાસ્તસ્મૈ કથિતવન્તઃ।

XXXI સ તાનુવાય યૂયં વિજનસ્થાનં ગત્વા વિશ્રામ્યત યતસ્તત્સન્નિઘૌ બહુલોકાનાં સમાગમાત્ તે ભોક્તું નાવકાશં પ્રાપ્તાઃ।

XXXII તતસ્તે નાવા વિજનસ્થાનં ગુપ્તં ગગ્મુઃ।

XXXIII તતો લોકનિવહસ્તેષાં સ્થાનાન્તરયાનં દદર્શ, અનેકે તં પરિચિત્ય નાનાપુરેભ્યઃ પદૈર્વ્રજિત્વા જવેન તૈષામગ્રે યીશોઃ સમીપ ઉપતસ્થુઃ।

XXXIV તદા યીશુ નર્વાો બહિર્ગત્ય લોકારણ્યાનીં દૃષ્ટવા તેષુ કરુણાં કૃતવાન્ યતસ્તેડરક્ષકમેષા ઇવાસન્ તદા સ તાન નાનાપ્રસન્ન્યાન્ ઉપદિષ્ટવાન્।

XXXV અથ દિવાન્તે સતિ શિષ્યા એત્ય યીશુમૂચિરે, ઇદં વિજનસ્થાનં દિનઞ્ચાવસન્નં।

XXXVI લોકાનાં કિમપિ ખાદ્યં નાસ્તિ, અતશ્ચતુર્દિક્ષુ ગ્રામાન્ ગન્તું ભોજ્યદ્રવ્યાણિ ક્રેતુઞ્ચ ભવાન્ તાન્ વિસૃજતુ।

XXXVII તદા સ તાનુવાય યૂયમેવ તાન્ ભોજયતઃ; તતસ્તે જગદુ વ્યયં ગત્વા દ્વિશતસંખ્યકૈ મુદ્રાપાદૈઃ પૂપાન્ ક્રીત્વા કિં તાન્ ભોજયિષ્યામઃ?।

XXXVIII તદા સ તાન્ પૃષ્ઠવાન્ યુષ્માકં સન્નિઘૌ કતિ પૂપા આસતે? ગત્વા પશ્યતઃ; તતસ્તે દૃષ્ટવા તમવદન્ પઞ્ચ પૂપા દ્વૈ મત્સ્યૌ ય સન્તિ।

XXXIX તદા સ લોકાન્ શસ્પોપરિ પંક્તિભિરુપવેશયિતુમ્ આદિષ્ટવાન્,।

XL તતસ્તે શતં શતં જનાઃ પઞ્ચાશત્ પઞ્ચાશજજનાશ્ચ પંક્તિભિ ભુવિ સમુપવિવિશુઃ।

XLI અથ સ તાન્ પઞ્ચપૂપાન્ મત્સ્યદ્વયઞ્ચ ધૃત્વા સ્વર્ગ પશ્યન્ ઈશ્વરગુણાન્ અન્વકીર્તયત્ તાન્ પૂપાન્ ભંક્ત્વા લોકેભ્યઃ પરિવેષયિતું શિષ્યેભ્યો દત્તવાન્ દ્વા મત્સ્યૌ ય વિભજ્ય સર્વ્વેભ્યો દત્તવાન્।

XLII તતઃ સર્વ્વે ભુક્ત્વાતૃપ્યન્।

XLIII અનન્તરં શિષ્યા અવશિષ્ટૈઃ પૂપૈ મત્સ્યૈશ્ચ પૂર્ણાન્ દ્વદશ ડલ્લકાન્ જગૃહુઃ।

XLIV તે ભોક્તારઃ પ્રાયઃ પઞ્ચ સહસ્રાણિ પુરુષા આસન્।

XLV અથ સ લોકાન્ વિસૃજન્નેવ નાવમારોઢ્ઢે સ્વસ્માદગ્રે પારે બૈત્સૈદાપુરં યાતુઞ્ચ શિષ્યાન્ વાઢ્ઢમાદિષ્ટવાન્।

XLVI તદા સ સર્વ્વાન્ વિસૃજ્ય પ્રાર્થયિતું પર્વતં ગતઃ।

XLVII તતઃ સન્ધ્યાયાં સત્યાં નૌઃ સિન્ધુમધ્ય ઉપસ્થિતા કિન્તુ સ એકાકી સ્થલે સ્થિતઃ।

XLVIII અથ સમ્મુખવાતવહનાત્ શિષ્યા નાવં વાહયિત્વા પરિશ્રાન્તા ઇતિ જ્ઞાત્વા સ નિશાયતુર્થયામે સિન્ધૂપરિ પદૃભ્યાં વ્રજન્ તેષાં સમીપમેત્ય તેષામગ્રે યાતુમ્ ઉદ્યતઃ।

XLIX કિન્તુ શિષ્યાઃ સિન્ધૂપરિ તં વ્રજન્તં દૃષ્ટવા ભૂતમનુમાય રુરુવુઃ,

L યતઃ સર્વ્વે તં દૃષ્ટવા વ્યાકુલિતાઃ। અતએવ યીશુસ્તત્ક્ષણં તૈઃ સહાલપ્ય કથિતવાન્, સુસ્થિરા ભૂત, અયમહં મા ભૈષ્ટા।

LI અથ નૌકામારુહ્ય તસ્મિન્ તેષાં સન્નિઘિં ગતે વાતો નિવૃત્તઃ; તસ્માત્તે મનઃસુ વિસ્મિતા આશ્ચર્ય્ય મેનિરે।

LII યતસ્તે મનસાં કાઠિન્યાત્ તત્ પૂપીયમ્ આશ્ચર્ય્ય કર્મ્મ ન વિવિક્તવન્તઃ।

LIII અથ તે પારં ગત્વા ગિનેષરત્પ્રદેશમેત્ય તટ ઉપસ્થિતાઃ।

LIV તેષુ નૌકાતો બહિર્ગતેષુ તત્પ્રદેશીયા લોકાસ્તં પરિચિત્ય

LV ચતુર્દિક્ષુ ઘાવન્તો યત્ર યત્ર રોગિણો નરા આસન્ તાન્ સર્વ્વાન ખટ્વોપરિ નિઘાય યત્ર કુત્રચિત્ તદ્ધાર્તા પ્રાપુઃ તત્ સ્થાનમ્ આનેતુમ્ આરેભિરે।

LVI તથા યત્ર યત્ર ગ્રામે યત્ર યત્ર પુરે યત્ર યત્ર પલ્લ્યાઞ્ચ તેન પ્રવેશઃ કૃતસ્તદ્ધર્મમધ્યે લોકાઃ પીડિતાન્ સ્થાપયિત્વા તસ્ય ચેલગ્રન્થિમાત્રં સ્પ્રષ્ટુમ્ તેષામર્થે તદનુજ્ઞાં પ્રાર્થયન્તઃ યાવન્તો લોકાઃ પસ્પૃશુસ્તાવન્ત એવ ગદાન્મુક્તાઃ।

VII

- I अनन्तरं यिज्ञालम आगताः किञ्चिन्नोऽध्यापकाश्च यीशोः समीपम् आगताः।
 II ते तस्य कियतः शिष्यान् अशुचिकरैरर्थाद् अप्रक्षालितवस्त्रैर्भुञ्जतो दृष्ट्वा तानदूषयन्।
 III यतः किञ्चिन्नः सर्वयिद्धूयाश्च प्रायां परम्परागतवाक्यं सम्मन्य प्रतलेन वस्तान् अप्रक्षाल्य न भुञ्जते।
 IV आपनादागत्य मञ्जन् विना न जादन्ति; तथा पानपात्राणां जलपात्राणां पित्तलपात्राणाम् आसनानाञ्च जले मञ्जन्म एत्याद्योन्येपि बहवस्तेषामाचाराः सन्ति।
 V ते किञ्चिन्नोऽध्यापकाश्च यीशुं पप्रच्छुः, तव शिष्याः प्रायां परम्परागतवाक्यानुसारेण नायरन्तोऽप्रक्षालितकरैः कुतो भुञ्जते?
 VI ततः स प्रत्युवाच कपटिनो युष्मान् उद्दिश्य यिशयियभविष्यद्वादी युक्तमवादीत्। यथा स्वकीयैरधरैरेते सम्मन्यन्ते सदैव मां किन्तु मत्तो विप्रकर्षे सन्ति तेषां मनांसि या
 VII शिक्षयन्तो विधीन् त्राज्ञा भञ्जन्ते मां मुधैव ते।
 VIII यूयं जलपात्रपानपात्रादीनि मञ्जयन्तो मनुजपरम्परागतवाक्यं रक्षथ किन्तु ईश्वराज्ञां लंघध्वे; अपरा ईदृश्योनेकाः क्रिया अपि कुरुध्वे।
 IX अन्यत्राकथयत् यूयं स्वपरम्परागतवाक्यस्य रक्षार्थं स्पष्टरूपेण ईश्वराज्ञां लोपयथा
 X यतो मूसाद्वारा प्रोक्तमस्ति स्वपितरौ सम्मन्यध्वं यस्तु मातरं पितरं वा दुर्व्याक्यं वक्ति स नितान्तं वन्यतां।
 XI किन्तु मदीयेन येन द्रव्येण तवोपकारोभवत् तत् कर्त्तव्यमर्थार्थे ईश्वराय निवेदितम् एदं वाक्यं यद्वि कोपि पितरं मातरं वा वक्ति
 XII तर्हि यूयं मातुः पितुर्वापकारं कर्त्ता तं वारयथा
 XIII एतथं स्वप्रचारितपरम्परागतवाक्येन यूयम् ईश्वराज्ञां मुधा विधध्वे, ईदृशान्यन्यान्यनेकानि कर्त्तव्याणि कुरुध्वे।
 XIV अथ स लोकानाडूय बलाघे यूयं सर्वे मद्राक्यं शृणुत बुध्यध्वञ्च।
 XV बाह्यादन्तरं प्रविश्य नरममेधं कर्त्ता शक्नोति ईदृशं किमपि वस्तु नास्ति, वरम् अन्तराद् बहिर्गतं यद्वस्तु तन्मनुजम् अमेधं करोति।
 XVI यस्य श्रोतुं श्रोत्रे स्तः स शृणोतु।
 XVII ततः स लोकान् वित्वा गृहमध्यं प्रविष्टस्तदा शिष्यास्तदृष्टान्तवाक्यार्थं पप्रच्छुः।
 XVIII तस्मात् स तान् जगाद यूयमपि किमेतादृगबोधाः? किमपि द्रव्यं बाह्यादन्तरं प्रविश्य नरममेधं कर्त्ता न शक्नोति कथामिमां किं न बुध्यध्वे?
 XIX तत् तदन्तर्न प्रविशति किन्तु कुक्षिमध्यं प्रविशति शेषे सर्वभुक्तवस्तुग्राहिणि बहिर्देशे निर्याति।
 XX अपरमध्यवादीद् यन्नरान्निरेति तदेव नरममेधं करोति।
 XXI यतोऽन्तराद् अर्थान् मानवानां मनोभ्यः कुयिन्ता परस्त्रीवेश्यागमनं
 XXII नरवधश्चौर्यं लोभो दुष्टता प्रवञ्चना कामुकता कुदृष्टिरीश्वरनिन्दा गर्वस्तम एत्यादीनि निर्गच्छन्ति।
 XXIII अेतानि सर्वाणि दुरितान्यन्तरादेत्य नरममेधं कुर्वन्ति।
 XXIV अथ स उत्थाय तत्स्थानात् सोरसीदो-पुरप्रदेशं जगाम तत्र किमपि निवेशनं प्रविश्य सर्वैरज्ञातः स्थातुं मतिञ्चक्रे किन्तु गुप्तः स्थातुं न शशाक।
 XXV यतः सुरङ्गैर्निर्दिष्टीययूनानीवंशोद्भवस्त्रियाः कन्या भूतग्रस्तासीत् सा स्त्री तद्वार्त्ता प्राप्य तत्समीपमागत्य तय्यरणयोः पतित्वा
 XXVI स्वकन्यातो भूतं निराकर्त्ता तस्मिन् विनयं कृतवती।
 XXVII किन्तु यीशुस्तामवदत् प्रथमं बालकास्तृप्यन्तु यतो बालकानां जादं गृहीत्वा कुक्कुरेभ्यो निक्षेपोऽनुयितः।
 XXVIII तदा सा स्त्री तमवादीत् भोः प्रभो तत् सत्यं तथापि मञ्जाधःस्थाः कुक्कुरा बालानां करपतितानि जादभाण्डानि जादन्ति।
 XXIX ततः सोऽकथयद् अेतत्कथादेतोः सकुशला याहि तव कन्यां त्यक्त्वा भूतो गतः।
 XXX अथ सा स्त्री गृहं गत्वा कन्यां भूतत्यक्तां शय्यास्थितां दृष्ट्वा
 XXXI पुनश्च स सोरसीदो-पुरप्रदेशात् प्रस्थाप्य द्विकापलिदेशस्य प्रान्तरभागेन गालील्लजलधेः समीपं गतवान्।
 XXXII तदा लोकेरेकं बधिरं कद्वदञ्च नरं तन्निकटमानीय तस्य गात्रे वस्तमर्पयितुं विनयः कृतः।

XXXIII ततो यीशु लोकार्णयात् तं निर्जनमानीय तस्य कर्णयोद्गुली दृष्टौ निष्ठीवं दत्त्वा य तज्जिह्वां पस्पशी
 XXXIV अनन्तरं स्वर्गं निरीक्ष्य दीर्घं निश्चस्य तमवदत् एतद्कृतः अर्थान् मुक्तो भूयात्।
 XXXV ततस्तत्क्षणां तस्य कर्णौ मुक्तौ जिह्वायाश्च ज्ञायापगमात् स सुस्पष्टवाक्यमकथयत्।
 XXXVI अथ स तान् वाढमित्यादिदेश यूयमिमां कथां कस्मैयिदपि मा कथयत, किन्तु स यति न्यषेधत् ते तति
 बाहुल्येन प्रायारयन्;
 XXXVII तेऽतियमत्कृत्य परस्परं कथयामासुः स बधिराय श्रवणशक्तिं मूकाय य कथनशक्तिं दत्त्वा सर्व्वं
 कर्म्मोत्तमरूपेण यकार।

VIII

I तदा तत्समीपं बडवो लोका आयाता अतस्तेषां भोज्यद्रव्याभावाद् यीशुः शिष्यानाङ्गुय जगाद,।
 II लोकनिवर्धे मम कृपा ज्ञायते ते दिनत्रयं मया साह्यं सन्ति तेषां भोज्यं किमपि नास्ति।
 III तेषां मध्येऽनेके दूराद् आगताः, अबुक्तेषु तेषु मया स्वगृहमभिप्रदितेषु ते पथि क्लमिष्यन्ति।
 IV शिष्या अवादिषुः, अेतावतो लोकान् तर्पयितुम् अत्र प्रन्तरे पूपान् प्राप्तुं केन शक्यते?
 V ततः स तान् पप्रच्छ युष्माकं कति पूपाः सन्ति? तेऽकथयन् सप्त।
 VI ततः स ताव्लोकान् भुवि समुपवेष्टुम् आदिश्य तान् सप्त पूपान् धृत्वा ईश्वरगुणान् अनुकीर्त्तयामास,
 भंक्त्वा परिवेषयितुं शिष्यान् प्रति ददौ, ततस्ते लोकेभ्यः परिवेषयामासुः।
 VII तथा तेषां समीपे ये क्षुद्रमत्स्या आसन् तानघ्यादाय ईश्वरगुणान् संकीर्त्त्य परिवेषयितुम् आदिष्टवान्।
 VIII ततो लोका भुक्त्वा तृप्तिं गता अवशिष्टभाद्यैः पूर्णाः सप्तऽल्लका गृहीताश्च।
 IX अेते भोक्तारः प्रायश्चतुः सडस्रपुरुषा आसन् ततः स तान् विससर्ज।
 X अथ स शिष्यः सड नावमारुह्य दल्मानूथासीमामागतः।
 XI ततः परं किंशिन आगत्य तेन सड विवदमानास्तस्य परीक्षार्थम् आकाशीययिहं द्रष्टुं यायितवन्तः।
 XII तदा सोऽन्तर्दीर्घं निश्चस्याकथयत्, अेते विद्यमाननराः कुतश्चिन्डं मृगयन्ते? युष्मानडं यथार्थं ब्रवीमि
 लोकानेतान् किमपि यिहं न दर्शयिष्यते।
 XIII अथ तान् ङित्वा पुनर्नावम् आरुह्य पारमगात्।
 XIV अेतर्हि शिष्यैः पूपेषु विस्मृतेषु नावि तेषां सन्निधौ पूप अेकअेव स्थितः।
 XV तदानीं यीशुस्तान् आदिष्टवान् किंशिनां डेरोदश्च किण्वं प्रति सतर्काः सावधानाश्च भवत।
 XVI ततस्तेऽन्योन्यं विवेचनं कर्तुम् आरेभिरे, अस्माकं सन्निधौ पूपो नास्तीति डेतोरिडं कथयति।
 XVII तद् बुद्वा यीशुस्तेभ्योऽकथयत् युष्माकं स्थाने पूपाभावात् कुत एतथं वितर्कयथ? यूयं किमद्यापि
 किमपि न ज्ञानीथ? बोद्धुञ्च न शक्नुथ? यावदध किं युष्माकं मनांसि कठिनानि सन्ति?
 XVIII सत्सु नेत्रेषु किं न पश्यथ? सत्सु कर्णेषु किं न शृणुथ? न स्मरथ य?
 XIX यदाडं पञ्चपूपान् पञ्चसडस्राणां पुरुषाणां मध्ये भंक्त्वा दत्तवान् तदानीं यूयम् अवशिष्टपूपैः पूर्णान्
 कति ऽल्लकान् गृहीतवन्तः? तेऽकथयन् द्वादशऽल्लकान्।
 XX अपरञ्च यदा यतुःसडस्राणां पुरुषाणां मध्ये पूपान् भंक्त्वाडदां तदा यूयम् अतिरिक्तपूपानां कति
 ऽल्लकान् गृहीतवन्तः? ते कथयामासुः सप्तऽल्लकान्।
 XXI तदा स कथितवान् तर्हि यूयम् अधुनापि कुतो बोद्वा न शक्नुथ?
 XXII अनन्तरं तस्मिन् डैत्सैदानगरे प्राप्ते लोका अन्धभेकं नरे तत्समीपमानीय तं स्प्रष्टुं तं प्रार्थयाञ्चक्रिरे।
 XXIII तदा तस्यान्धस्य करौ गृहीत्वा नगराद् बडिर्देशं तं नीतवान्; तन्नेत्रे निष्ठीवं दत्त्वा तद्गात्रे
 डस्तावर्पयित्वा तं पप्रच्छ, किमपि पश्यसि?
 XXIV स नेत्रे उन्मील्य जगाद, वृक्षवत् मनुजान् गच्छतो निरीक्षे।
 XXV ततो यीशुः पुनस्तस्य नयनयो डस्तावर्पयित्वा तस्य नेत्रे उन्मीलयामास; तस्मात् स स्वस्थो भूत्वा
 स्पष्टरूपं सर्व्वलोकान् ददर्श।
 XXVI ततः परं त्वं ग्रामं मा गच्छ ग्रामस्थं कमपि य किमध्यनुक्त्वा निजगृहं याडीत्यादिश्य यीशुस्तं निजगृहं
 प्रहितवान्।
 XXVII अनन्तरं शिष्यैः सडितो यीशुः डैसरीयाङ्गिलिपिपुरं जगाम, पथि गच्छन् तानपृच्छत् कोऽडम् अत्र
 लोकाः किं वदन्ति?

XXVIII તે પ્રત્યુચુ: ત્વાં યોહનં મજ્જકં વદન્તિ કિન્તુ કેપિ કેપિ એલિયં વદન્તિ; અપરે કેપિ કેપિ ભવિષ્યદ્વાદિનામ્ એકો જન ઇતિ વદન્તિ

XXIX અથ સ તાનપૃચ્છત્ કિન્તુ કોહમ્? ઇત્યત્ર યૂયં કિં વદથ? તદા પિતર: પ્રત્યવદત્ ભવાન્ અભિષિક્તસ્ત્રાતા||

XXX તત: સ તાન્ ગાઢમાદિશદ્ યૂયં મમ કથા કસ્મૈચિદપિ મા કથયતા

XXXI મનુષ્યપુત્રેણાવશ્યં બહવો યાતના ભોક્તવ્યા: પ્રાચીનલોકૈ: પ્રધાનયાજકૈરધ્યાપકૈશ્ચ સ નિન્દિત: સન્ ઘાતયિષ્યતે તૃતીયદિને ઉત્થાસ્યતિ ચ, યીશુ: શિષ્યાનુપદેષ્ટુમારભ્ય કથામિમાં સ્પષ્ટમાયષ્ટા

XXXII તસ્માત્ પિતરસ્તસ્ય હસ્તૌ ધૃત્વા તં તજ્જિજ્જતવાન્

XXXIII કિન્તુ સ મુખં પરાવર્ત્ય શિષ્યગણં નિરીક્ષ્ય પિતરં તર્જયિત્વાવાદીદ્ દૂરીભવ વિઘ્નકારિન્ ઇશ્વરીયકાર્યાદિપિ મનુષ્યકાર્યં તુભ્યં રોચતતરા||

XXXIV અથ સ લોકાન્ શિષ્યાંશ્રાહૂય જગાદ ય: કશ્ચિન્ મામનુગન્તુમ્ ઇચ્છતિ સ આત્માનં દામ્યતુ, સ્વક્રુશં ગૃહીત્વા મત્પશ્ચાદ્ આયાતુ|

XXXV યતો ય: કશ્ચિત્ સ્વપ્રાણં રક્ષિતુમિચ્છતિ સ તં હારયિષ્યતિ, કિન્તુ ય: કશ્ચિન્ મદર્થં સુસંવાદાર્થઞ્ચ પ્રાણં હારયતિ સ તં રક્ષિષ્યતિ|

XXXVI અપરઞ્ચ મનુજ: સર્વ્વ જગત્ પ્રાપ્ય યદિ સ્વપ્રાણં હારયતિ તર્હિ તસ્ય કો લાભ:?

XXXVII નર: સ્વપ્રાણવિનિમયેન કિં દાતું શક્નોતિ?

XXXVIII એતેષાં વ્યભિચારિણાં પાપિનાઞ્ચ લોકાનાં સાક્ષાદ્ યદિ કોપિ માં મત્કથાઞ્ચ લજ્જાસ્પદં જાનાતિ તર્હિ મનુજપુત્રો યદા ધર્મદૂતૈ: સહ પિતુ: પ્રભાવેણાગમિષ્યતિ તદા સોપિ તં લજ્જાસ્પદં જ્ઞાસ્યતિ|

IX

I અથ સ તાનવાદીત્ યુષ્મભ્યમહં યથાર્થ કથયામિ, ઇશ્વરરાજ્યં પરાક્રમેણોપસ્થિતં ન દૃષ્ટ્વા મૃત્યું નાસ્વાદિષ્યન્તે, અત્ર દણ્ડાયમાનાનાં મધ્યેપિ તાદૃશા લોકા: સન્તિ|

II અથ ષડ્દિનેભ્ય: પરં યીશુ: પિતરં યાક્રૂબં યોહનઞ્ચ ગૃહીત્વા ગિરેરુચ્યસ્ય નિર્જનસ્થાનં ગત્વા તેષાં પ્રત્યક્ષે મૂર્ત્યન્તરં દધારા|

III તતસ્તસ્ય પરિઘેયમ્ ઈદૃશમ્ ઉજ્જવલહિમપાણડરં જાતં યદ્ જગતિ કોપિ રજકો ન તાદૃક્ પાણડરં કર્તા શક્નોતિ|

IV અપરઞ્ચ એલિયો મૂસાશ્ચ તેભ્યો દર્શનં દત્ત્વા યીશુના સહ કથનં કર્તુમારેભાતો|

V તદા પિતરો યીશુમવાદીત્ હે ગુરોડસ્માકમત્ર સ્થિતિરુત્તમા, તતએવ વયં ત્વકૃતે એકાં મૂસાકૃતે એકામ્ એલિયકૃતે ચૈકાં, એતાસ્તિઞ્ચ કુટી નિર્મમા|

VI કિન્તુ સ યદુક્તવાન્ તત્ સ્વયં ન બુબુધે તત: સર્વ્વે બિભયાઞ્ચક્રુ:|

VII એતર્હિ પયોદસ્તાન્ છાદયામાસ, મમયાં પ્રિય: પુત્ર: કથાસુ તસ્ય મનાંસિ નિવેશયતેતિ નભોવાણી તન્મેઘાન્નિર્ચયૌ|

VIII અથ હઠાતે ચતુર્દિશો દૃષ્ટ્વા યીશું વિના સ્વૈ: સહિતં કમપિ ન દદૃશુ:|

IX તત: પરં ગિરેરવરોહણકાલે સ તાન્ ગાઢમ્ દૂત્યાદિદેશ યાવન્નરસૂનો: શ્મશાનાદુત્થાનં ન ભવતિ, તાવત્ દર્શનસ્યાસ્ય વાર્તા યુષ્માભિ: કસ્મૈચિદપિ ન વક્તવ્યા||

X તદા શ્મશાનાદુત્થાનસ્ય કોભિપ્રાય ઇતિ વિચાર્ય તે તદ્વાક્યં સ્વેષુ ગોપાયાઞ્ચકિરે|

XI અથ તે યીશું પપ્રચ્છુ: પ્રથમત એલિયેનાગન્તવ્યમ્ ઇતિ વાક્યં ક્રુત ઉપાધ્યાયા આહુ:?

XII તદા સ પ્રત્યુવાય , એલિય: પ્રથમમેત્ય સર્વ્વકાર્યાણિ સાધયિષ્યતિ; નરપુત્રે ચ લિપિ ર્યથાસ્તે તથૈવ સોપિ બહુદુ:ખં પ્રાપ્યાવજ્ઞાસ્યતો|

XIII કિન્ત્વહં યુષ્માન્ વદામિ , એલિયાર્થે લિપિ ર્યથાસ્તે તથૈવ સ એત્ય યયૌ, લોકા: સ્વેચ્છાનુરૂપં તમભિવ્યવહરન્તિ સ્મા|

XIV અનન્તરં સ શિષ્યસમીપમેત્ય તેષાં ચતુ:પાર્શ્વે તૈ: સહ બહુજનાન્ વિવદમાનાન્ અધ્યાપકાંશ્ચ દૃષ્ટવાન્;

XV કિન્તુ સર્વ્વલોકાસ્તં દૃષ્ટ્વૈવ ચમત્કૃત્ય તદાસન્નં ધાવન્તસ્તં પ્રણેમુ:|

XVI તદા યીશુરધ્યાપકાનપ્રાક્ષીદ્ એતૈ: સહ યૂયં કિં વિવદધ્વે?

XVII તતો લોકાનાં કશ્ચિદેક: પ્રત્યવાદીત્ હે ગુરો મમ સૂનું મૂકં ભૂતધૃતઞ્ચ ભવદાસન્નમ્ આનયં|

XXVIII यदासौ भूतस्तमाक्रमते तदैव पातसति तथा स ईशायते, दन्तैर्दन्तान् घर्षति क्षीणो भवति यः; ततो छेतोस्तं भूतं त्याजयितुं भवच्छिष्यान् निवेदितवान् किन्तु ते न शेकुः।

XXIX तदा स तमवादीत्, रे अविश्वासिनः सन्ताना युष्माभिः सः कति कालानहं स्थास्यामि? अपरान् कति कालान् वा व आचारान् सखिष्ये? तं मदासन्नमानयता।

XX ततस्तत्सन्निधिं स आनीयत किन्तु तं दृष्ट्वैव भूतो बालकं धृतवान्; स य भूमौ पतित्वा ईशायमानो लुलोठ।

XXI तदा स तत्पितरं पप्रच्छ, अस्येदृशी दशा कति दिनानि भूता? ततः सोवादीत् बाल्यकालात्।

XXII भूतोयं तं नाशयितुं बलुवारान् वह्नौ जले य न्यक्षिपत् किन्तु यद्वि भवान किमपि कर्ता शक्नोति तर्हि दयां कृत्वास्मान् उपकरोतु।

XXIII तदा यीशुस्तमवदत् यद्वि प्रत्येतुं शक्नोषि तर्हि प्रत्ययिने जनाय सर्व्व साध्यम्।

XXIV ततस्तत्क्षणां तद्बालकस्य पिता प्रोच्यै इवन् साश्रुनेत्रः प्रोवाय, प्रभो प्रत्येमि ममाप्रत्ययं प्रतिकुरु।

XXV अथ यीशु लोकासङ्घं धावित्वायान्तं दृष्ट्वा तमभूतभूतं तर्जयित्वा जगाद, रे अधिर भूक भूत त्वमेतस्माद् बहिर्भव पुनः कदापि मात्रयैनं त्वामहम् एत्यादिशाभि।

XXVI तदा स भूतश्चीत्शब्दं कृत्वा तमापीडय बहिर्ज्जाम, ततो बालको मृतकल्पो बभूव तस्माद्यं मृत्युनेके कथयामासुः।

XXVII किन्तु करं धृत्वा यीशुनोत्थापितः स उत्तस्थौ।

XXVIII अथ यीशो गृहं प्रविष्टे शिष्या गुप्तं तं पप्रच्छुः, वयमेनं भूतं त्याजयितुं कुतो न शक्ताः?

XXIX स उवाच, प्रार्थनोपवासौ विना केनाप्यन्येन कर्माणा भूतमीदृशं त्याजयितुं न शक्यां

XXX अनन्तरं स तत्स्थानादित्वा गालीलमध्ये ययौ, किन्तु तत् कोपि जानीयादिति स नैच्छत्।

XXXI अपरञ्च स शिष्यानुपदिशन् बलाषे, नरपुत्रो नरहस्तेषु समर्पयिष्यते ते य तं हनिष्यन्ति तैस्तस्मिन् ङते तृतीयदिने स उत्थास्यतीति।

XXXII किन्तु तत्कथां ते नाबुध्यन्त प्रष्टुञ्च बिभ्यः।

XXXIII अथ यीशुः कर्कनाडूमुरमागत्य मध्येगृह्येत्य तानपृच्छद् वर्त्ममध्ये यूयमन्योन्यं किं विवदध्वे स्म?

XXXIV किन्तु ते निरुत्तरास्तस्थु र्यस्मात्तेषां को मुष्य एति वर्त्मानि तेऽन्योन्यं व्यवदन्त।

XXXV ततः स उपविश्य द्वादशशिष्यान् आहूय बलाषे यः कश्चित् मुष्यो भवितुमिच्छति स सर्व्वेभ्यो गौणः सर्व्वेषां सेवकश्च भवतु।

XXXVI तदा स बालकमेकं गृहीत्वा मध्ये समुपावेशयत् ततस्तं क्रोडे कृत्वा तानवादात्

XXXVII यः कश्चिदीदृशस्य कस्यापि बालस्यातिथ्यं करोति स ममातिथ्यं करोति; यः कश्चिन्ममातिथ्यं करोति स केवलम् ममातिथ्यं करोति तत्र मत्प्रेरकस्याप्यातिथ्यं करोति।

XXXVIII अथ योऽहं तमब्रवीत् छे गुरो, अस्माकमननुगाभिनम् अेकं त्वान्नाम्ना भूतान् त्याजयन्तं वयं दृष्टवन्तः, अस्माकमपश्चाद्रामित्वाय्य तं न्यषेधाम।

XXXIX किन्तु यीशुरवदत् तं मा निषेधत्, यतो यः कश्चिन् मन्नाम्ना यित्रं कर्म्म करोति स सःसा मां निन्दितुं न शक्नोति।

XL तथा यः कश्चिद् युष्माकं विपक्षतां न करोति स युष्माकमेव सपक्षः।

XLI यः कश्चिद् युष्मान् प्रीष्टशिष्यान् ज्ञात्वा मन्नाम्ना कंसैकेन पानीयं पातुं ददाति, युष्मानहं यथार्थं वरिमि, स इलेन वञ्चितो न भविष्यति।

XLII किन्तु यद्वि कश्चिन् मयि विश्वासिनामेषां क्षुद्रप्राणिनाम् अेकस्यापि विधनं जनयति, तर्हि तस्यैतत्कर्म्म करणात् कण्ठबद्धपेषणीकस्य तस्य सागरागाधजल मज्जन्तं भद्रं।

XLIII अतः स्वकरो यद्वि त्वां बाधते तर्हि तं छिन्धि;

XLIV यस्मात् यत्र कीटा न म्रियन्ते वह्निश्च न निर्व्वीति, तस्मिन् अनिर्व्वीणानलनरके करद्वयवस्तव गमनात् करडीनस्य स्वर्गप्रवेशस्तव क्षेमं।

XLV यद्वि तव पादो विधनं जनयति तर्हि तं छिन्धि,

XLVI यतो यत्र कीटा न म्रियन्ते वह्निश्च न निर्व्वीति, तस्मिन् अनिर्व्वीणवह्नौ नरके द्विपादवस्तव निक्षेपात् पादडीनस्य स्वर्गप्रवेशस्तव क्षेमं।

XLVII स्वनेत्रं यद्वि त्वां बाधते तर्हि तद्व्युत्पाटय, यतो यत्र कीटा न म्रियन्ते वह्निश्च न निर्व्वीति,

XLVIII तस्मिन् अनिर्व्वीणवह्नौ नरके द्विनेत्रस्य तव निक्षेपाद् अेकनेत्रवत ईश्वरराज्ये प्रवेशस्तव क्षेमं।

XLIX यथा सर्व्वो बलि र्ववासाक्तः क्रियते तथा सर्व्वो ज्ञनो वह्निरूपेण लवणाक्तः कारिष्यते
 L लवणं लद्रं किन्तु यद्दि लवणो स्वादुता न तिष्ठति, तर्हि कथम् आस्वाद्युक्तं करिष्यथ? यूयं लवणयुक्ता भवत परस्परं प्रेम कुरुता

X

I अनन्तरं स तत्स्थानात् प्रस्थाय यद्दननद्याः पारे यिडूदाप्रदेशे उपस्थितवान्, तत्र तदन्तिके लोकानां समागमे जाते स निजरीत्यनुसारेण पुनस्तान् उपदिदेश।

II तदा द्विजिनस्तत्समीपम् अत्ये तं परीक्षितुं पप्रच्छः स्वजाया मनुजानां त्यज्या न वेति?

III ततः स प्रत्यवादीत्, अत्र कार्य्ये मूसा युष्मान् प्रति किमाज्ञापयत्?

IV त उयुः त्यागपत्रं लेपितुं स्वपत्नीं त्यक्तुञ्च मूसाऽनुमन्यते।

V तदा यीशुः प्रत्युवाय, युष्माकं मनसां काठिन्याद्धेतो मूसा निदेशमिमम् अलिपत्।

VI किन्तु सृष्टेरादौ ईश्वरो नरान् पुंरूपेण स्त्रीरूपेण य ससर्ज।

VII "ततः कारणात् पुमान् पितरं मातरञ्च त्यक्त्वा स्वजायाम् आसक्तो भविष्यति,

VIII तौ द्वाव् अेकाङ्गौ भविष्यतः।" तस्मात् तत्कालमारभ्य तौ न द्वाव् अेकाङ्गौ।

IX अतः कारणाद् ईश्वरो यद्योजयत् कोपि नरस्तत्र वियेजयेत्।

X अथ यीशु गृहं प्रविष्टस्तदा शिष्याः पुनस्तत्कथां तं पप्रच्छुः।

XI ततः सोवदत् कश्चिद् यद्दि स्वभार्यां त्यक्तवान्याम् उद्भति तर्हि स स्वभार्यायाः प्रातिकूल्येन व्यभियारी भवति।

XII कायिन्नारी यद्दि स्वपतिं हित्वान्यपुंसा विवाहिता भवति तर्हि सापि व्यभियारिणी भवति।

XIII अथ स यथा शिशून् स्पृशेत्, तर्धं लोकेस्तदन्तिकं शिशव आनीयन्त, किन्तु शिष्यास्तानानीतवतस्तर्ज्यामासुः।

XIV यीशुस्तद् दृष्ट्वा कुड्यन् जगाद, मन्त्रिकटम् आगतुं शिशून् मा वारयत, यत अेतादृशा ईश्वरराज्याधिकारिणः।

XV युष्मानहं यथार्थं वयिमे, यः कश्चित् शिशुवद् भूत्वा राज्यामीश्वरस्य न गृह्णीयात् स कदापि तद्राज्यं प्रवेष्टुं न शक्नोति।

XVI अनन्तरं स शिशून्के निधाय तेषां गात्रेषु हस्तौ दत्त्वाशिषं बभाषे।

XVII अथ स वर्त्मना याति, अेतर्हि ज्ञन अेको धावन् आगत्य तत्सम्भुषे ज्ञानुनी पातयित्वा पृष्टवान्, लोः परमगुरो, अनन्तायुः प्राप्तये मया किं कर्त्तव्यं?

XVIII तदा यीशुरुवाय, मां परमं कुतो वदसि? विनेश्वरं कोपि परमो न भवति।

XIX परस्त्रीं नाभिगच्छ; नरं मा धातय; स्तेयं मा कुरु; मृषासाक्ष्यं मा देहि; हिंसाञ्च मा कुरु; पितरौ सम्मन्यस्व; निदेशा अेते त्वया ज्ञाताः।

XX ततस्तन प्रत्युक्तं, हे गुरो बाल्यकालादहं सर्व्वानेतान् आचरामि।

XXI तदा यीशुस्तं विलोक्य स्नेहेन बभाषे, तवैकस्याभाव आस्ते; त्वं गत्वा सर्व्वस्वं विक्रीय दरिद्रेभ्यो विश्राणय, ततः स्वर्गं धनं प्राप्स्यसि; ततः परम् अेत्य कुशं वडन् मधनुवर्ती भव।

XXII किन्तु तस्य बहुसम्पद्धिमानत्वात् स एमां कथामाकर्ण्य विषणो दुःषितश्च सन् जगाम।

XXIII अथ यीशुश्चतुर्दिशो निरीक्ष्य शिष्यान् अवादीत्, धनिलोकानाम् ईश्वरराज्यप्रवेशः कीदृग् दुष्करः।

XXIV तस्य कथातः शिष्याश्चमय्यकुः, किन्तु स पुनरवदत्, हे बालका ये धने विश्वसन्ति तेषाम् ईश्वरराज्यप्रवेशः कीदृग् दुष्करः।

XXV ईश्वरराज्ये धनिनां प्रवेशात् सूयिरन्ध्रेण मडाङ्गस्य गमनागमनं सुकरं।

XXVI तदा शिष्या अतीव विस्मिताः परस्परं प्रोयुः, तर्हि कः परित्राणं प्राप्तुं शक्नोति?

XXVII ततो यीशुस्तान् विलोक्य बभाषे, तन् नरस्यासाध्यं किन्तु नेश्वरस्य, यतो हेतोरीश्वरस्य सर्व्व साध्यम्।

XXVIII तदा पितर उवाय, पश्य वयं सर्व्व परित्यज्य भवतोनुगामिनो ज्ञाताः।

XXIX ततो यीशुः प्रत्यवदत्, युष्मानहं यथार्थं वदामि, मधर्थं सुसंवाद्यर्थं वा यो ज्ञनः सधनं त्रातरं भगिनीं पितरं मातरं ज्ञायां सन्तानान् भूमि वा त्यक्त्वा

XXX ગુહભ્રાતૃભગિનીપિતૃમાતૃપત્નીસન્તાનભૂમીનામિહ શતગુણાન્ પ્રેત્યાનન્તાયુશ્ચ ન પ્રાપ્નોતિ તાદૃશઃ કોપિ નાસ્તિ।

XXXI કિન્ત્વગ્રીયા અનેકે લોકાઃ શેષાઃ, શેષીયા અનેકે લોકાશ્ચાગ્રા ભવિષ્યન્તિ।

XXXII અથ ચિરૂશાલમ્યાનકાલે યીશુસ્તેષામ્ અગ્રગામી બભૂવ, તસ્માત્તે ચિત્રં જ્ઞાત્વા પશ્ચાદ્ગામિનો ભૂત્વા ભિભ્યુઃ। તદા સ પુન દ્રાદશશિષ્યાન્ ગૃહીત્વા સ્વીયં યદ્યદ્ ઘટિષ્યતે તત્તત્ તેભ્યઃ કથયિતું પ્રારેભે;

XXXIII પશ્યત વયં ચિરૂશાલમ્પુરં યામઃ, તત્ર મનુષ્યપુત્રઃ પ્રધાનયાજકાનામ્ ઉપાધ્યાયાનાન્ન કરેષુ સમર્પયિષ્યતે; તે ચ વધદણ્ડાણાં દાપયિત્વા પરદેશીયાનાં કરેષુ તં સમર્પયિષ્યન્તિ।

XXXIV તે તમુપહસ્ય કશયા પ્રહત્ય તદ્વપુષિ નિષ્ઠીવં નિક્ષિપ્ય તં હનિષ્યન્તિ, તતઃ સ તૃતીયદિને પ્રોત્થાસ્યતિ।

XXXV તતઃ સિવદેઃ પુત્રૌ યાકૂબ્યોહનૌ તદન્તિકમ્ એત્ય પ્રોયતુઃ, હે ગુરો યદ્ આવાભ્યાં યાયિષ્યતે તદસ્મદર્થં ભવાન્ કરોતુ નિવેદનમિદમાવયોઃ।

XXXVI તતઃ સ કથિતવાન્, યુવાં કિમિચ્છથઃ? કિં મયા યુષ્મદર્થં કરણીયં?

XXXVII તદા તૌ પ્રોયતુઃ, આવયોરેકં દક્ષિણપાર્શ્વે વામપાર્શ્વે ચૈકં તવૈશ્વર્યપદે સમુપવેષ્ટુમ્ આજ્ઞાપયા

XXXVIII કિન્તુ યીશુઃ પ્રત્યુવાચ યુવામજ્ઞાત્વેદં પ્રાર્થયેથે, યેન કંસેનાહં પાસ્યામિ તેન યુવાભ્યાં કિં પાતું શક્યતે? યસ્મિન્ મજ્જનેનાહં મજ્જિષ્યે તન્મજ્જને મજ્જયિતું કિં યુવાભ્યાં શક્યતે? તૌ પ્રત્યૂચતુઃ શક્યતે।

XXXIX તદા યીશુરવદત્ યેન કંસેનાહં પાસ્યામિ તેનાવશ્યં યુવામપિ પાસ્યથઃ, યેન મજ્જનેન ચાહં મજ્જિષ્યે તત્ર યુવામપિ મજ્જિષ્યેથે।

XL કિન્તુ યેષામર્થમ્ ઇદં નિરૂપિતં, તાન્ વિહાયાન્યં કમપિ મમ દક્ષિણપાર્શ્વે વામપાર્શ્વે વા સમુપવેશયિતું મમાધિકારો નાસ્તિ।

XLI અથાન્યદશશિષ્યા ઇમાં કથાં શ્રુત્વા યાકૂબ્યોહનભ્યાં યુક્તુપુઃ।

XLII કિન્તુ યીશુસ્તાન્ સમાહૂય બભાષે, અન્યદેશીયાનાં રાજત્વં યે કુર્વન્તિ તે તેષામેવ પ્રભુત્વં કુર્વન્તિ, તથા યે મહાલોકાસ્તે તેષામ્ અધિપતિત્વં કુર્વન્તીતિ યૂયં જ્ઞાનીથા

XLIII કિન્તુ યુષ્માકં મધ્યે ન તથા ભવિષ્યતિ, યુષ્માકં મધ્યે યઃ પ્રાધાન્યં વાઞ્છતિ સ યુષ્માકં સેવકો ભવિષ્યતિ,

XLIV યુષ્માકં યો મહાન્ ભવિતુમિચ્છતિ સ સર્વેષાં કિઙ્કરો ભવિષ્યતિ।

XLV યતો મનુષ્યપુત્રઃ સેવ્યો ભવિતું નાગતઃ સેવાં કર્તા તથાનેકેષાં પરિત્રાણસ્ય મૂલ્યરૂપસ્વપ્રાણં દાતુમ્પ્રાગતઃ।

XLVI અથ તે ચિરીહોનગરં પ્રાપ્તાસ્તસ્માત્ શિષ્યૈ લોકૈશ્ચ સહ યીશો ગર્મનકાલે ટીમયસ્ય પુત્રો બર્ટીમયનામા અન્ધસ્તન્માર્ગપાર્શ્વે ભિક્ષાર્થમ્ ઉપવિષ્ટઃ।

XLVII સ નાસરતીયસ્ય યીશોરાગમનવાર્તા પ્રાપ્ય પ્રોચૈ વંકતુમારેભે, હે યીશો દાયૂદઃ સન્તાન માં દયસ્વા

XLVIII તતોનેકે લોકા મૌનીભવેતિ તં તર્જયામાસુઃ, કિન્તુ સ પુનરધિકમુચ્યૈ જર્ગાદ, હે યીશો દાયૂદઃ સન્તાન માં દયસ્વા

XLIX તદા યીશુઃ સ્થિત્વા તમાહ્વાતું સમાદિદેશ, તતો લોકાસ્તમન્ધમાહૂય બભાષિરે, હે નર, સ્થિરો ભવ, ઉત્તિષ્ઠ, સ ત્વામાહ્વયતિ।

L તદા સ ઉત્તરીયવસ્ત્રં નિક્ષિપ્ય પ્રોત્થાય યીશોઃ સમીપં ગતઃ।

LI તતો યીશુસ્તમવદત્ ત્વયા કિં પ્રાર્થયે? તુભ્યમહં કિં કરિષ્યામી? તદા સોન્ધસ્તમુવાચ, હે ગુરો મદીયા દૃષ્ટિર્ભવેત્।

LII તતો યીશુસ્તમુવાચ યાહિ તવ વિશ્વાસસ્ત્વાં સ્વસ્થમકાર્ષીત્, તસ્માત્ તત્ક્ષણં સ દૃષ્ટિં પ્રાપ્ય પથા યીશોઃ પશ્ચાદ્ યયૌ।

XI

I અનન્તરં તેષુ ચિરૂશાલમઃ સમીપસ્થયો બૈત્કઙ્ગીબૈથનીયપુરયોરન્તિકસ્થં જૈતુનનામાદ્રિમાગતેષુ યીશુઃ પ્રેષણકાલે દ્વૌ શિષ્યાવિદં વાક્યં જગાદ,

II યુવામમું સમ્મુખસ્થં ગ્રામં યાતં, તત્ર પ્રવિશ્ય યો નરં નાવહત્ તં ગર્દભશાવકં દ્રક્ષ્યથસ્તં મોચયિત્વાનયતાં।

III કિન્તુ યુવાં કર્મદં કુતઃ કુરુથઃ? કથામિમાં યદિ કોપિ પૃચ્છતિ તર્હિ પ્રભોરત્ર પ્રયોજનમસ્તીતિ કથિતે સ શીઘ્રં તમત્ર પ્રેષયિષ્યતિ।

IV તતસ્તૌ ગત્વા દ્વિમાર્ગમેલને કસ્યચિદ્ દ્વારસ્ય પાર્શ્વે તં ગર્દભશાવકં પ્રાપ્ય મોચયતઃ,

V એતર્હિ તત્રોપસ્થિતલોકાનાં કશ્ચિદ્ અપૃચ્છત્, ગર્દભશિશું કુતો મોચયથઃ?

VI તદા યીશોરાજાનુસારેણ તેભ્યઃ પ્રત્યુદિતે તત્ક્ષણં તમાદાતું તેડનુજ્જઃ।

VII અથ તૌ યીશો: સન્નિધિં ગર્દભશિશુમ્ આનીય તદ્દુપરિ સ્વવસ્ત્રાણિ પાતયામાસતુઃ; તત: સ તદ્દુપરિ સમુપવિષ્ટઃ।

VIII તદાનેકે પથિ સ્વવાસાંસિ પાતયામાસુઃ; પરૈશ્ચ તરુશાખાશિછિતવા માર્ગો વિકીર્ણાઃ।

IX અપરઞ્ચ પશ્ચાદ્ગામિનોડગ્રગામિનશ્ચ સર્વે જના ઉચૈઃસ્વરેણ વક્તુમારેભિરે, જય જય ય: પરમેશ્વરસ્ય નામ્નાગચ્છતિ સ ધન્ય ઇતિ।

X તથાસ્માકમં પૂર્વપુરુષસ્ય દાયૂદો યદ્રાજયં પરમેશ્વરનામ્નાયાતિ તદપિ ધન્યં, સર્વસ્માદુચ્છ્રાયે સ્વર્ગે ઈશ્વરસ્ય જયો ભવેત્।

XI ઇત્યં યીશુ યિરૂશાલમિ મન્દિરં પ્રવિશ્ય ચતુર્દિકસ્થાનિ સર્વાણિ વસ્તૂનિ દૃષ્ટવાન્; અથ સાયંકાલ ઉપસ્થિતે દ્વાદશશિષ્યસહિતો બૈથનિયં જગામ।

XII અપરેહનિ બૈથનિયાદ્ આગમનસમયે ક્ષુધાર્તો બભૂવા।

XIII તતો દૂરે સપત્રમુદુમ્બરપાદપં વિલોક્ય તત્ર કિન્ચિત્ ફલં પ્રાપ્તું તસ્ય સન્નિકૃષ્ટં યયૌ, તદાનીં ફલપાતનસ્ય સમયો નાગચ્છતિ। તતસ્તત્રોપસ્થિતઃ પત્રાણિ વિના કિમપ્યપરં ન પ્રાપ્ય સ કથિતવાન્,

XIV અદારભ્ય કોપિ માનવસ્ત્વત્તઃ ફલં ન ભુક્ષીતઃ; ઇમાં કથાં તસ્ય શિષ્યાઃ શુશ્રુવુઃ।

XV તદનન્તરં તેષુ યિરૂશાલમમાયાતેષુ યીશુ મન્દિરં ગત્વા તત્રસ્થાનાં બણિજાં મુદ્રાસનાનિ પારાવતવિક્રેતૃણામ્ આસનાનિ ચ ન્યુબ્જયાન્નકાર સર્વાન્ ક્રેતૃન્ વિક્રેતૃન્ બહિશ્ચકાર।

XVI અપરં મન્દિરમધ્યેન કિમપિ પાત્રં વોદ્ધે સર્વજનં નિવારયામાસ।

XVII લોકાનુપદિશન્ જગાદ, મમ ગૃહં સર્વજાતીયાનાં પ્રાર્થનાગૃહમ્ ઇતિ નામ્ના પ્રથિતં ભવિષ્યતિ એતત્ કિં શાસ્ત્રે લિખિતં નાસ્તિ? કિન્તુ યૂયં તદેવ ચોરાણાં ગહ્વરં કુરુથ।

XVIII ઇમાં વાર્ણીં શ્રુત્વાધ્યાપકાઃ પ્રધાનયાજકાશ્ચ તં યથા નાશયિતું શક્નુવન્તિ તથોપાયં મૃગયામાસુઃ, કિન્તુ તસ્યોપદેશાત્ સર્વે લોકા વિસ્મયં ગતા અતસ્તે તસ્માદ્ બિભ્યુઃ।

XIX અથ સાયંસમય ઉપસ્થિતે યીશુર્નગરાદ્ બહિર્વત્રાજા।

XX અનન્તરં પ્રાતઃકાલે તે તેન માર્ગેણ ગચ્છન્તસ્તમુદુમ્બરમહીરુહં સમૂલં શુષ્કં દદૃશુઃ।

XXI તતઃ પિતરઃ પૂર્વવાક્યં સ્મરન્ યીશું બભાષં, હે ગુરો પશ્યતુ ય ઉદુમ્બરવિટપી ભવતા શપ્તઃ સ શુષ્કો બભૂવા।

XXII તતો યીશુઃ પ્રત્યવાદીત્, યૂયમીશ્વરે વિશ્વસિતા।

XXIII યુષ્માનહં યથાર્થં વદામિ કોપિ યદ્યેતદ્દિરિં વદતિ, ત્વમુત્થાય ગત્વા જલઘૌ પત, પ્રોક્તમિદં વાક્યમવશ્યં ઘટિષ્યતે, મનસા કિમપિ ન સન્દિહ્ય એદિદં વિશ્વસેત્ તર્હિ તસ્ય વાક્યાનુસારેણ તદ્ ઘટિષ્યતો।

XXIV અતો હેતોરહં યુષ્માન્ વચ્મિ, પ્રાર્થનાકાલે યદદાકાંક્ષિષ્યધ્વે તત્તદવશ્યં પ્રાપ્સ્યથ, ઇત્યં વિશ્વસિત, તતઃ પ્રાપ્સ્યથ।

XXV અપરઞ્ચ યુષ્માસુ પ્રાર્થયિતું સમુત્થિતેષુ યદિ કોપિ યુષ્માકમ્ અપરાધી તિષ્ઠતિ, તર્હિ તં ક્ષમધ્વં, તથા કૃતે યુષ્માકં સ્વર્ગસ્થઃ પિતાપિ યુષ્માકમાગાંમિ ક્ષમિષ્યતો।

XXVI કિન્તુ યદિ ન ક્ષમધ્વે તર્હિ વઃ સ્વર્ગસ્થઃ પિતાપિ યુષ્માકમાગાંસિ ન ક્ષમિષ્યતો।

XXVII અનન્તરં તે પુન યિરૂશાલમં પ્રવિવિશુઃ, યીશુ યદા મધ્યેમન્દિરમ્ ઇતસ્તતો ગચ્છતિ, તદાનીં પ્રધાનયાજકા ઉપાધ્યાયાઃ પ્રાન્નશ્ચ તદન્તિકમેત્ય કથામિમાં પપ્રચ્છુઃ,

XXVIII ત્વં કેનાદેશેન કર્માણ્યેતાનિ કરોષિ? તથૈતાનિ કર્માણિ કર્તા કેનાદિષ્ટોસિ?

XXIX તતો યીશુઃ પ્રતિગદિતવાન્ અહમપિ યુષ્માન્ એકકથાં પૃચ્છામિ, યદિ યૂયં તસ્યા ઉત્તરં કુરુથ, તર્હિ કયાજ્ઞયાહં કર્માણ્યેતાનિ કરોમિ તદ્ યુષ્મભ્યં કથયિષ્યામિ।

XXX યોહનો મજ્જનમ્ ઈશ્વરાત્ જાતં કિં માનવાત્? તન્મહ્યં કથયતા।

XXXI તે પરસ્પરં વિવેક્તું પ્રારેભિરે, તદ્ ઈશ્વરાદ્ બભૂવેતિ એદ્ વદામસ્તર્હિ કુતસ્તં ન પ્રત્યૈત? કથમેતાં કથયિષ્યતિ।

XXXII માનવાદ્ અભવદિતિ એદ્ વદામસ્તર્હિ લોકેભ્યો ભયમસ્તિ યતો હેતોઃ સર્વે યોહનં સત્યં ભવિષ્યદ્વાદિનં મન્યન્તો।

XXXIII અતએવ તે યીશું પ્રત્યવાદિષુ વ્યયં તદ્ વક્તું ન શક્નુમઃ। યીશુરુવાય, તર્હિ યેનાદેશેન કર્માણ્યેતાનિ કરોમિ, અહમપિ યુષ્મભ્યં તન્ન કથયિષ્યામિ।

XII

I अनन्तरं यीशु दृष्टान्तेन तेभ्यः कथयितुमारम्भे, कश्चिद्देको द्राक्षाक्षेत्रं विधाय तथ्यतुर्दिक्षु वारणीं कृत्वा तन्मध्ये द्राक्षापेषणकुण्डम् अभनत्, तथा तस्य गडमपि निर्मितवान् ततस्तत्क्षेत्रं कृषीवलेषु समर्धं दूरदेशं जगाम।

II तदनन्तरं इलकाले कृषीवलेभ्यो द्राक्षाक्षेत्रइलानि प्राप्तुं तेषां सविधे भृत्यम् अेकं प्राडिणोत्।

III किन्तु कृषीवलास्तं धृत्वा प्रहृत्य रिक्तहस्तं विससृजुः।

IV ततः स पुनरन्यमेकं भृत्यं प्रषयामास, किन्तु ते कृषीवलाः पाषाणाघातैस्तस्य शिरो भङ्क्त्वा सापमानं तं व्यसर्जन्।

V ततः परं सोपरं दासं प्राडिणोत् तदा ते तं जघ्नुः, अेवम् अनेकेषां कस्ययित् प्रहारः कस्ययिद् वधश्च तैः कृतः।

VI ततः परं मया स्वपुत्रे प्रहिते ते तमवश्यं सम्मस्यन्ते, एत्युक्त्वावशेषे तेषां सन्निधौ निजप्रियम् अद्वितीयं पुत्रं प्रेषयामास।

VII किन्तु कृषीवलाः परस्परं जगद्गुः, अेष उत्तराधिकारी, आगच्छत वयमेनं हन्मस्तथा कृते ऽधिकारोयम् अस्माकं भविष्यति।

VIII ततस्तं धृत्वा हत्वा द्राक्षाक्षेत्राद् भ्रष्टिः प्राक्षिपन्।

IX अनेनासौ द्राक्षाक्षेत्रपतिः किं करिष्यति? स अेत्य तान् कृषीवलान् संहृत्य तत्क्षेत्रम् अन्येषु कृषीवलेषु समर्पयिष्यति।

X अपरञ्च, "स्थपतयः करिष्यन्ति ग्रावाणां यन्तु तुच्छकां प्राधानप्रस्तरः कोणे स अेव संभविष्यति।

XI अेतत् कर्म परेशस्यांद्भुतं नो दृष्टितो भवेत्।" " एमां शास्त्रीयां लिपिं यूयं किं नापाठिष्ये?

XII तदानीं स तानुद्दिश्य तां दृष्टान्तकथां कथितवान्, त एत्थं बुद्ध्यत्वा तं धर्तामुधताः, किन्तु लोकेभ्यो बिल्युः, तदनन्तरं ते तं विधाय वप्रजुः।

XIII अपरञ्च ते तस्य वाक्यदोषं धर्ता कतिपयान् किञ्चिन् शिनो डेरोदीयांश्च लोकान् तदन्तिकं प्रेषयामासुः।

XIV त आगत्य तमवदन्, डे गुरो भवान् तथ्यभाषी कस्याप्यनुरोधं न मन्यते, पक्षपातञ्च न करोति, यथार्थत एश्वरीयं मार्गं दर्शयति वयमेतत् प्रजानीमः, कैसराय करो देयो न वां? वयं दास्यामो न वा?

XV किन्तु स तेषां कपटं ज्ञात्वा जगाद्, कुतो मां परीक्षध्वे? अेकं मुद्रापादं समानीय मां दर्शयत।

XVI तदा तैरेकस्मिन् मुद्रापादे समानीते स तान् पप्रच्छ, अत्र लिपितं नाम मूर्तिं वा कस्य? ते प्रत्यूयुः, कैसरस्या

XVII तदा यीशुरवदत् तर्हि कैसरस्य द्रव्याणि कैसराय दत्त, एश्वरस्य द्रव्याणि तु एश्वराय दत्त; ततस्ते विस्मयं मेनिरे।

XVIII अथ मृतानामुत्थानं ये न मन्यन्ते ते सिद्धकिनो यीशोः समीपमागत्य तं पप्रच्छुः;

XIX डे गुरो कश्चिज्जिनो यद्दि निःसन्ततिः सन् भाय्यायां सत्यां म्रियते तर्हि तस्य भ्राता तस्य भाय्या गृहीत्वा भ्रातु र्वशोत्पत्तिं करिष्यति, व्यवस्थाभिमां मूसा अस्मान् प्रति व्यलिपत्।

XX किन्तु केयित् सप्त भ्रातर आसन्, ततस्तेषां ज्येष्ठभ्राता विवह्य निःसन्ततिः सन् अम्रियत।

XXI ततो द्वितीयो भ्राता तां स्त्रियमगृहणत् किन्तु सोपि निःसन्ततिः सन् अम्रियत; अथ तृतीयोपि भ्राता तादृशोभवत्।

XXII एत्थं सप्तैव भ्रातरस्तां स्त्रियं गृहीत्वा निःसन्तानाः सन्तोऽम्रियन्त, सर्वशेषे सापि स्त्री म्रियते स्मा

XXIII अथ मृतानामुत्थानकाले यदा त उत्थास्यन्ति तदा तेषां कस्य भाय्या सा भविष्यति? यतस्ते सप्तैव तां व्यवहन्।

XXIV ततो यीशुः प्रत्युवाय शास्त्रम् एश्वरशक्तिञ्च यूयमज्ञात्वा किमभ्राम्यत न?

XXV मृतलोकानामुत्थानं सति ते न विवहन्ति वाग्दत्ता अपि न भवन्ति, किन्तु स्वर्गीयदूतानां सदृशा भवन्ति।

XXVI पुनश्च "अडम् एब्राहीम एश्वर एरुडाक एश्वरो याहुवश्चेश्वरः" यामिमां कथां स्तम्बमध्ये तिष्ठन् एश्वरो मूसाभवादीत् मृतानामुत्थानार्थं सा कथा मूसालिपिते पुस्तके किं युष्माभिर्नापाठि?

XXVII एश्वरो ज्ञवतां प्रभुः किन्तु मृतानां प्रभुर्न भवति, तस्माद्धेतो र्युयं मडाभ्रमेण तिष्ठथा

XXVIII अेतर्हि अेकोध्यापक अेत्य तेषामित्थं विचारं शुश्राव; यीशुस्तेषां वाक्यस्य सदुत्तरं दत्तवान् एति बुद्ध्यत्वा तं पृष्टवान् सर्वासाम् आज्ञानां का श्रेष्ठा? ततो यीशुः प्रत्युवाय,

XXIX "डे एसायेत्वोका अवधत्, अस्माकं प्रभुः परमेश्वर अेक अेव,

XXX યૂયં સર્વંન્તઃકરણૈઃ સર્વપ્રાણૈઃ સર્વચિત્તૈઃ સર્વશક્તિભિશ્ચ તસ્મિન્ પ્રભૌ પરમેશ્વરે પ્રીયધ્વં,"
ઇત્યાજ્ઞા શ્રેષ્ઠા||

XXXI તથા "સ્વપ્રતિવાસિનિ સ્વવત્ પ્રેમ કુરુધ્વં," એષા યા દ્વિતીયાજ્ઞા સા તાદૃશી; એતાભ્યાં દ્વાભ્યામ્
આજ્ઞાભ્યામ્ અન્યા કાપ્યાજ્ઞા શ્રેષ્ઠા નાસ્તિ|

XXXII તદા સોઘ્યાપકસ્તમવદત્, હે ગુરો સત્યં ભવાન્ યથાર્થં પ્રોક્તવાન્ યત એકસ્માદ્ ઈશ્વરાદ્ અન્યો
દ્વિતીય ઈશ્વરો નાસ્તિ;

XXXIII અપરં સર્વાન્તઃકરણૈઃ સર્વપ્રાણૈઃ સર્વચિત્તૈઃ સર્વશક્તિભિશ્ચ ઈશ્વરે પ્રેમકરણં તથા
સ્વમીપવાસિનિ સ્વવત્ પ્રેમકરણાન્ સર્વેભ્યો હોમબલિદાનાદિભ્યઃ શ્રષ્ઠં ભવતિ|

XXXIV તતો યીશુઃ સુબુદ્ધેરિવ તસ્યેદમ્ ઉત્તરં શ્રુત્વા તં ભાષિતવાન્ ત્વમીશ્વરસ્ય રાજ્યાન્ન દૂરોસિ ઇતઃ પરં
તેન સહ કસ્યાપિ વાક્યસ્ય વિચારં કર્તા કસ્યાપિ પ્રગલ્ભતા ન જાતા||

XXXV અનન્તરં મધ્યેમન્દિરમ્ ઉપદિશન્ યીશુરિમં પ્રશ્નં ચકાર, અધ્યાપકા અભિષિક્તં (તારકં) કુતો દાયુદ્ઃ
સન્તાનં વદન્તિ?

XXXVI સ્વયં દાયુદ્ પવિત્રસ્યાત્મન આવેશેનેદં કથયામાસા યથા|| "મમ પ્રભુમિદં વાક્યવદત્ પરમેશ્વરઃ| તવ
શત્રૂનહં યાવત્ પાદપીઠં કરોમિ ના તાવત્ કાલં મદીયે ત્વં દક્ષપાર્શ્વ ઉપાવિશા "

XXXVII યદિ દાયુદ્ તં પ્રભૂં વદતિ તર્હિ કથં સ તસ્ય સન્તાનો ભવિતુમર્હતિ? ઇતરે લોકાસ્તત્કથાં
શ્રુત્વાનનન્દુઃ|

XXXVIII તદાનીં સ તાનુપદિશ્ય કથિતવાન્ યે નરા દીર્ઘપરિઘેયાનિ હટ્ટે વિપનો ય

XXXIX લોકકૃતનમસ્કારાન્ ભજનગૃહે પ્રધાનાસનાનિ ભોજનકાલે પ્રધાનસ્થાનાનિ ચ કાઙ્ક્ષન્તે;

XL વિઘવાનાં સર્વસ્વં ગ્રસિત્વા છલાદ્ દીર્ઘકાલં પ્રાર્થયન્તે તેભ્ય ઉપાધ્યાયેભ્યઃ સાવધાના ભવતઃ
તેઽધિકતરાન્ દણ્ડાન્ પ્રાપ્સ્યન્તિ|

XLI તદનન્તરં લોકા ભાણ્ડાગારે મુદ્રા યથા નિક્ષિપન્તિ ભાણ્ડાગારસ્ય સમ્મુખે સમુપવિશ્ય યીશુસ્તદવલુલોકઃ
તદાનીં બહવો ધનિનસ્તસ્ય મધ્યે બહૂનિ ધનાનિ નિરક્ષિપન્|

XLII પશ્ચાદ્ એકા દરિદ્રા વિઘવા સમાગત્ય દ્વિપણમૂલ્યાં મુદ્રૈકાં તત્ર નિરક્ષિપત્|

XLIII તદા યીશુઃ શિષ્યાન્ આહૂય કથિતવાન્ યુષ્માનહં યથાર્થં વદામિ યે યે ભાણ્ડાગારેઽસ્મિન ધનાનિ
નિઃક્ષિપન્તિ સ્મ તેભ્યઃ સર્વેભ્ય ઇયં વિઘવા દરિદ્રાધિકમ્ નિઃક્ષિપતિ સ્મા

XLIV યતસ્તે પ્રભૂતધનસ્ય કિઞ્ચિત્ નિરક્ષિપન્ કિન્તુ દીનેયં સ્વદિનયાપનયોગ્યં કિઞ્ચિદપિ ન સ્થાપયિત્વા
સર્વસ્વં નિરક્ષિપત્|

XIII

I અનન્તરં મન્દિરાદ્ બહિર્ગમનકાલે તસ્ય શિષ્યાણામેકસ્તં વ્યાહતવાન્ હે ગુરો પશ્યતુ કીદૃશાઃ પાષાણાઃ
કીદૃક્ ય નિચયનાં

II તદા યીશુસ્તમ્ અવદત્ ત્વં કિમેતદ્ બૃહન્નિચયનં પશ્યસિ? અસ્યૈકપાષાણોપિ દ્વિતીયપાષાણોપરિ ન
સ્થાસ્યતિ સર્વે ડધઃક્ષેપ્સ્યન્તો

III અથ યસ્મિન્ કાલે જૈતુન્ગિરૌ મન્દિરસ્ય સમ્મુખે સ સમુપવિષ્ટસ્તસ્મિન્ કાલે પિતરો યાકૃબ્ યોહન્
આન્દ્રિયશ્ચૈતે તં રહસિ પપ્રચ્છુઃ,

IV એતા ઘટનાઃ કદા ભવિષ્યન્તિ? તથૈત્સર્વાસાં સિદ્ધ્યુપક્રમસ્ય વા કિં ચિહ્નં? તદસ્મભ્યં કથયતુ ભવાન્|

V તતો યાશુસ્તાન્ વક્તુમારેભે, કોપિ યથા યુષ્માન્ ન ભ્રામયતિ તથાત્ર યૂયં સાવધાના ભવતા

VI યતઃ પ્રીષ્ટોહમિતિ કથયિત્વા મમ નામ્નાનેકે સમાગત્ય લોકાનાં ભ્રમં જનયિષ્યન્તિ;

VII કિન્તુ યૂયં રણસ્ય વાર્તા રણાઽમ્બરન્ શ્રુત્વા મા વ્યાકુલા ભવત, ઘટના એતા અવશ્યમાવિન્યઃ;
કિન્ત્વાપાતતો ન યુગાન્તો ભવિષ્યતિ|

VIII દેશસ્ય વિપક્ષતયા દેશો રાજ્યસ્ય વિપક્ષતયા ચ રાજ્યમુત્થાસ્યતિ, તથા સ્થાને સ્થાને ભૂમિકમ્પો
દુર્ભિક્ષં મહાકલેશાશ્ચ સમુપસ્થાસ્યન્તિ, સર્વ એતે દુઃખસ્યારમ્ભાઃ|

IX કિન્તુ યૂયમ્ આત્માર્થે સાવધાનાસ્તિષ્ઠત, યતો લોકા રાજસભાયાં યુષ્માન્ સમર્પયિષ્યન્તિ, તથા
ભજનગૃહે પ્રહરિષ્યન્તિ; યૂયં મદર્થે દેશાધિપાન્ ભૂપાંશ્ચ પ્રતિ સાક્ષ્યદાનાય તેષાં સમ્મુખે ઉપસ્થાપયિષ્યધ્વો

X શેષીભવનાત્ પૂર્વ સર્વાન્ દેશીયાન્ પ્રતિ સુસંવાદઃ પ્રચારયિષ્યતો

XI किन्तु यदा ते युष्मान् धृत्वा समर्पयिष्यन्ति तदा यूयं यद्यद् उत्तरं दास्यथ, तद्यत् तस्य विवेयनं मा कुरुत तदर्थं किञ्चिदपि मा यिन्तयत य, तदानीं युष्माकं मनःसु यद्यद् वाक्यम् उपस्थापयिष्यते तदेव वदिष्यथ, यतो यूयं न तद्भक्तारः किन्तु पवित्र आत्मा तस्य वक्ता॥

XII तदा भ्राता भ्रातरं पिता पुत्रं घातनार्थं परदस्तेषु समर्पयिष्यते, तथा पत्यानि मातापित्रो विपक्षतया तौ घातयिष्यन्ति॥

XIII मम नामडेतोः सर्वेषां सविधे यूयं जुगुप्सिता भविष्यथ, किन्तु यः कश्चित् शेषपर्यन्तं धैर्यम् आलम्बिष्यते सभवे परित्रास्यते॥

XIV दानियेल्भविष्यद्वादिना प्रोक्तं सर्वनाशि जुगुप्सितञ्च वस्तु यदा त्वयोग्यस्थाने विद्यमानं द्रक्षथ (यो ज्ञनः पठति स बुध्यतां) तदा ये यिद्धीयदेशे तिष्ठन्ति ते मडीघ्नं प्रति पलायन्तां;

XV तथा यो नरो गृहोपरि तिष्ठति स गृहमध्यं नावरोडतु, तथा किमपि वस्तु गृहीतुं मध्येगृहं न प्रविशतु;

XVI तथा यो नरः क्षेत्रे तिष्ठति सोपि स्ववस्त्रं गृहीतुं परावृत्य न प्रजतु॥

XVII तदानीं गर्भवतीनां स्तन्यदात्रीणाञ्च योषितां दुर्गतिं भविष्यति॥

XVIII युष्माकं पलायनं शीतकाले यथा न भवति तदर्थं प्रार्थयध्वं॥

XIX यतस्तदा यादृशी दुर्घटना घटिष्यते तादृशी दुर्घटना ईश्वरसृष्टेः प्रथमभारभ्याद्ये यावत् कदापि न ज्ञाता न जनिष्यते या॥

XX अपरञ्च परमेश्वरो यदि तस्य समयस्य संक्षेपं न करोति तर्हि कस्यापि प्राणभूतो रक्षा भवितुं न शक्यति, किन्तु यान् ज्ञान् मनोनीतान् अकरोत् तेषां स्वमनोनीतानां डेतोः स तदनेडसं संक्षेप्यति॥

XXI अन्यय्य पश्यत प्रीष्टोत्र स्थाने वा तत्र स्थाने विद्यते, तस्मिन्काले यदि कश्चिद् युष्मान् अतादृशं वाक्यं व्याडरति, तर्हि तस्मिन् वाक्ये भैव विश्वसित॥

XXII यतोनेके मिथ्याप्रीष्टा मिथ्याभविष्यद्वादिनश्च समुपस्थाय बहूनि यिहान्यद्भूतानि कर्माणि य दर्शयिष्यन्ति; तथा यदि सम्भवति तर्हि मनोनीतलोकानामपि मिथ्यामतिं ज्ञयिष्यन्ति॥

XXIII पश्यत घटनातः पूर्वं सर्वकार्यस्य वार्ता युष्मभ्यमदाम्, यूयं सावधानास्तिष्ठत॥

XXIV अपरञ्च तस्य क्लेशकालस्याव्यवहिते परकाले भास्करः सान्धकारो भविष्यति तथैव यन्द्रश्चन्द्रिकां न दास्यति॥

XXV नभःस्थानि नक्षत्राणि पतिष्यन्ति, व्योममण्डलस्था ग्रहाश्च विचलिष्यन्ति॥

XXVI तदानीं मडापराक्रमेण मडैश्वर्येण य मेघमारुह्य समायान्तं मानवसुतं मानवाः समीक्षिष्यन्ते॥

XXVII अन्यय्य स निजष्टूतान् प्रहित्य नभोभूम्योः सीमां यावद् जगतश्चतुर्दिग्भ्यः स्वमनोनीतलोकान् संग्रहीष्यति॥

XXVIII उडुम्बरतरो दृष्टान्तं शिक्षध्वं यदोडुम्बरस्य तरो र्वीनाः शाभा ज्ञायन्ते पल्लवादीनि य निर्गच्छन्ति, तदा निदाघकालः सविधो भवतीति यूयं ज्ञातुं शक्युथा॥

XXIX तद्दद् अता घटना दृष्ट्वा स कालो द्वार्युपस्थित एति ज्ञानीता॥

XXX युष्मानहं यथार्थं वदामि, आधुनिकलोकानां गमनात् पूर्वं तानि सर्वाणि घटिष्यन्ते॥

XXXI धावापृथिव्यो विचलितयोः सत्यो र्मदीया वाणी न विचलिष्यति॥

XXXII अपरञ्च स्वर्गस्थदूतगणो वा पुत्रो वा तातादन्यः कोपि तं दिवसं तं दण्डं वा न ज्ञापयति॥

XXXIII अतः स समयः कदा भविष्यति, अतज्ज्ञानाभावाद् यूयं सावधानास्तिष्ठत, सतर्काश्च भूत्वा प्रार्थयध्वं;

XXXIV यद्दत् कश्चित् पुमान् स्वनिवेशनाद् दूरदेशं प्रति यात्राकरणकाले दासेषु स्वकार्यस्य भारमर्पयित्वा सर्वान् स्वे स्वे कर्माणि नियोजयति; अपरं दौवारिकं जगारितुं समादिश्य याति, तद्धन् नरपुत्रः॥

XXXV गृहपतिः सायंकाले निशीथे वा तृतीययामे वा प्रातःकाले वा कदागमिष्यति तद् यूयं न ज्ञानीथ;

XXXVI स ङडादागत्य यथा युष्मान् निद्रितान् न पश्यति, तदर्थं जगारितास्तिष्ठत॥

XXXVII युष्मानहं यद् वदामि तदेव सर्वान् वदामि, जगारितास्तिष्ठतेति॥

XIV

I तदा निस्तारोत्सवकिण्वलीनपूपोत्सवयोरारम्भस्य दिनद्वये ऽवशिष्टे प्रधानयाजका अध्यापकाश्च केनापि छलेन यीशुं धर्त्ता ङन्तुञ्च मृगयाञ्चक्रिरे;

II किन्तु लोकानां कलडभयाद्दूरिरे, नयोत्सवकाल उचितमेतदिति॥

- III अनन्तरं वैथनियापुरे शिमोनकुष्ठिनो गृहे योशौ भोत्कुमुपविष्टे सति कायिद् योषित् पाण्डरपाषाणस्य सम्पुटकेन मलाध्यात्तमतैलम् आनीय सम्पुटकं लंक्त्वा तस्योत्तमाङ्गे तैलधारां पातयाञ्चके।
- IV तस्मात् केयित् स्वान्ते कुप्यन्तः कथितवन्तः कुतीयं तैलापव्ययः?
- V यद्येतत् तैल व्यक्तेष्यत तर्हि मुद्रापादशतत्रयादध्यधिकं तस्य प्राप्तमूल्यं दरिद्रलोकेभ्यो दातुमशक्यत, कथामेतां कथयित्वा तथा योषिता साकं वायायुह्यन्।
- VI किन्तु यीशुरुवाच, कुत अेतस्यै कृच्छ्रं ददासि? मह्यमियं कर्मोत्तमं कृतवती।
- VII दरिद्राः सर्वदा युष्माभिः सह तिष्ठन्ति, तस्माद् यूयं यदेच्छथ तदैव तानुपकर्त्ता शक्नुथ, किन्त्वहं युष्माभिः सह निरन्तरं न तिष्ठामि।
- VIII अस्या यथासाध्यं तथैवाकरोदियं, श्मशानयापनात् पूर्वं समेत्य मद्गुप्ति तैलम् अमर्दयत्।
- IX अहं युष्मभ्यं यथार्थं कथयामि, जगतां मध्ये यत्र यत्र सुसंवाद्योयं प्रचारयिष्यते तत्र तत्र योषित अेतस्याः स्मरणार्थं तत्कृतकर्मोत्तमं प्रचारयिष्यते।
- X ततः परं द्वादशानां शिष्याणामेकं ईष्करियोतीययिडूदाभ्यो यीशुं परकरेषु समर्पयितुं प्रधानयाजकानां समीपमियाय।
- XI ते तस्य वाक्यं समाकर्ण्य सन्तुष्टाः सन्तस्तस्मै मुद्रा दातुं प्रत्यजानत; तस्मात् स तं तेषां करेषु समर्पणायोपायं मृगयामास।
- XII अनन्तरं डिण्वशून्यपूपोत्सवस्य प्रथमेऽहनि निस्तारोत्सवार्थं मेषमारणासमये शिष्यास्तं पप्रच्छः कुत्र गत्वा वयं निस्तारोत्सवस्य भोज्यमासाद्यिष्यामः? किमिच्छति भवान्?
- XIII तदानीं स तेषां द्वयं प्रेरयन् बलाभे युवयोः पुरमध्यं गतयोः सतो र्यो ज्ञनः सजलकुम्भं वडन् युवां साक्षात् करिष्यति तस्यैव पश्चाद् यातं;
- XIV स यत् सद्वनं प्रवेक्ष्यति तद्वनपतिं वदतं, गुरुराह यत्र सशिष्योऽहं निस्तारोत्सवीयं भोजनं करिष्यामि, सा भोजनशाला कुत्रास्ति?
- XV ततः स परिष्कृतां सुसज्जितां बृहतीयञ्च यां शालां दर्शयिष्यति तस्यामस्मदर्थं भोज्यद्रव्याण्यासाद्यतां।
- XVI ततः शिष्यौ प्रस्थाय पुरं प्रविश्य स यथोक्तवान् तथैव प्राप्य निस्तारोत्सवस्य भोज्यद्रव्याणि समासाद्येताम्।
- XVII अनन्तरं यीशुः सायंकाले द्वादशभिः शिष्यैः सार्द्धं जगाम;
- XVIII सर्वेषु भोजनाय प्रोपविष्टेषु स तानुदितवान् युष्मानहं यथार्थं व्याहरामि, अत्र युष्माकमेको ज्ञनो यो मया सह भुङ्क्ते मां परकरेषु समर्पयिष्यते।
- XIX तदानीं ते द्युःपिताः सन्त अेकैकशस्तं प्रष्टुमारब्धवन्तः स किमहं? पश्चाद् अन्य अेकोत्पिदधे स किमहं?
- XX ततः स प्रत्यवदद् अेतेषां द्वादशानां यो ज्ञनो मया समं भोजनापात्रे पाणिं मज्जयिष्यति स अेवा।
- XXI मनुजतनयमधि यादृशं लिपितमास्ते तदनुज्ञापा गतिस्तस्य भविष्यति, किन्तु यो ज्ञनो मानवसुतं समर्पयिष्यते अन्त तस्य जन्मात्मावे सति लद्गमभविष्यत्।
- XXII अपरञ्च तेषां भोजनसमये यीशुः पूषं गृहीत्वेश्वरगुणान् अनुकीर्त्य लङ्क्त्वा तेभ्यो दत्त्वा बलाभे, अेतद् गृहीत्वा लुञ्जीध्वम् अेतन्मम विग्रहत्रुपं।
- XXIII अनन्तरं स कंसं गृहीत्वेश्वरस्य गुणान् कीर्त्तयित्वा तेभ्यो ददौ, ततस्ते सर्वे पपुः।
- XXIV अपरं स तानवादीद् बहूनां निमित्तं पातितं मम नवीननियमत्रुपं शोणितमेतत्।
- XXV युष्मानहं यथार्थं वदामि, ईश्वरस्य राज्ये यावत् सद्वोजातं द्राक्षारसं न पास्यामि, तावदहं द्राक्षाङ्गलरसं पुनर्न पास्यामि।
- XXVI तदनन्तरं ते गीतमेकं संगीय बहिर्ज्ञेत्तुनं शिष्यैः ययुः।
- XXVII अथ यीशुस्तानुवाच निशायामस्यां मयि युष्माकं सर्वेषां प्रत्यूढो भविष्यति यतो लिपितमास्ते यथा, मेषाणां रक्षकञ्चाहं प्रहरिष्यामि वै ततः मेषाणां निवडो नूनं प्रविकीर्णो भविष्यति।
- XXVIII कन्तु मद्गुत्थाने ज्ञाते युष्माकमग्रेऽहं गालीलं व्रजिष्यामि।
- XXIX तदा पितरः प्रतिबलाभे, यद्यपि सर्वेषां प्रत्यूढो भवति तथापि मम नैव भविष्यति।
- XXX ततो यीशुरुक्तावान् अहं तुभ्यं तथ्यं कथयामि, क्षणाद्यामद्य कुक्कुटस्य द्वितीयवारवरात् पूर्वं त्वं वारत्रयं मामपहोष्यसे।

XXXI કિન્તુ સ ગાઢં વ્યાહરદ્ યદ્યપિ ત્વયા સાહ્દ્ મમ પ્રાણો યાતિ તથાપિ કથમપિ ત્વાં નાપહ્નોષ્યે; સર્વેડપીતરે તથૈવ બભાષિરે

XXXII અપરઞ્ચ તેષુ ગેત્શિમાનીનામકં સ્થાન ગતેષુ સ શિષ્યાન્ જગાદ, યાવદહં પ્રાર્થયે તાવદત્ર સ્થાને યૂયં સમુપવિશતા

XXXIII અથ સ પિતરં યાકૂબં યોહનઞ્ચ ગૃહીત્વા વપ્રાજ; અત્યન્તં ત્રાસિતો વ્યાકુલિતશ્ચ તેભ્યઃ કથયામાસ,

XXXIV નિધનકાલવત્ પ્રાણો મેડતીવ દઃખમેતિ, યૂયં જાગ્રતોત્ર સ્થાને તિષ્ઠતા

XXXV તતઃ સ કિઞ્ચિદ્દૂરં ગત્વા ભૂમાવધોમુખઃ પતિત્વા પ્રાર્થિતવાનેતત્, યદિ ભવિતું શક્યં તર્હિ દુઃખસમયોયં મત્તો દૂરીભવતુ!

XXXVI અપરમુદિતવાન્ હે પિત હે પિતઃ સર્વે ત્વયા સાધ્યં, તતો હેતોરિમં કંસં મત્તો દૂરીકુરુ, કિન્તુ તન્ મમેચ્છાતો ન તવેચ્છાતો ભવતુ!

XXXVII તતઃ પરં સ એત્ય તાન્ નિદ્રિતાન્ નિરીક્ષ્ય પિતરં પ્રોવાય, શિમોન્ ત્વં કિં નિદ્રાસિ? ઘટિકામેકામ્ અપિ જાગરિતું ન શક્નોષિ?

XXXVIII પરીક્ષાયાં યથા ન પતથ તદર્થં સચેતનાઃ સન્તઃ પ્રાર્થયધ્વં; મન ઉદ્યુક્તમિતિ સત્યં કિન્તુ વપુરશક્તિકાં

XXXIX અથ સ પુનર્નિજિત્વા પૂર્વવત્ પ્રાર્થયાઞ્ચક્રે

XL પરાવૃત્યાગત્ય પુનરપિ તાન્ નિદ્રિતાન્ દદર્શ તદા તેષાં લોચનાનિ નિદ્રયા પૂર્ણાનિ, તસ્માત્તસ્મૈ કા કથા કથયિતવ્યા ત એતદ્ બોહ્દું ન શેકુઃ!

XLI તતઃપરં તૃતીયવારં આગત્ય તેભ્યો ડકથયદ્ ઇદાનીમપિ શયિત્વા વિશ્રામ્યથ? યથેષ્ટં જાતં, સમયશ્ચોપસ્થિતઃ પશ્યત માનવતનયઃ પાપિલોકાનાં પાણિષુ સમર્ષતો

XLII ઉત્તિષ્ઠત, વયં વ્રજામો યો જનો માં પરપાણિષુ સમર્ષયિષ્યતે પશ્યત સ સમીપમાયાતઃ!

XLIII ઇમાં કથાં કથયતિ સ, એતર્હિદ્રાદશાનામેકો યિહૂદા નામા શિષ્યઃ પ્રધાનયાજકાનામ્ ઉપાધ્યાયાનાં પ્રાચીનલોકાનાઞ્ચ સન્નિધેઃ ખઙ્ગલગુડઘારિણો બહુલોકાન્ ગૃહીત્વા તસ્ય સમીપ ઉપસ્થિતવાન્!

XLIV અપરઞ્ચાસૌ પરપાણિષુ સમર્ષયિતા પૂર્વમિતિ સફ્લેતં કૃતવાન્ યમહં યુમ્બિષ્યામિ સ એવાસૌ તમેવ ધૃત્વા સાવધાનં નયતા

XLV અતો હેતોઃ સ આગત્યૈવ યોશોઃ સવિધં ગત્વા હે ગુરો હે ગુરો, ઇત્યુક્ત્વા તં યુયુમ્બા

XLVI તદા તે તદુપરિ પાણીનર્પયિત્વા તં દધ્નુઃ!

XLVII તતસ્તસ્ય પાર્શ્વસ્થાનાં લોકાનામેકઃ ખઙ્ગ નિષ્કોષયન્ મહાયાજકસ્ય દાસમેકં પ્રહૃત્ય તસ્ય કર્ણાં ચિચ્છેદ!

XLVIII પશ્ચાદ્ યીશુસ્તાન્ વ્યાજહાર ખઙ્ગાન્ લગુડાંશ્ચ ગૃહીત્વા માં કિં ચૌરં ઘર્તાં સમાયાતાઃ?

XLIX મધ્યેમન્દિરં સમુપદિશન્ પ્રત્યહં યુષ્માભિઃ સહ સ્થિતવાનતહં, તસ્મિન્ કાલે યૂયં માં નાદીઘરત, કિન્ત્વનેન શાસ્ત્રીયં વચનં સેધનીયાં

L તદા સર્વે શિષ્યાસ્તં પરિત્યજ્ય પલાયાઞ્ચક્રિરે

LI અથૈકો યુવા માનવો નગ્રકાયે વસ્ત્રમેકં નિધાય તસ્ય પશ્ચાદ્ વ્રજન્ યુવલોકૈ ધૃતો

LII વસ્ત્રં વિહાય નગ્રઃ પલાયાઞ્ચક્રે

LIII અપરઞ્ચ યસ્મિન્ સ્થાને પ્રધાનયાજકા ઉપાધ્યાયાઃ પ્રાચીનલોકાશ્ચ મહાયાજકેન સહ સદસિ સ્થિતાસ્તસ્મિન્ સ્થાને મહાયાજકસ્ય સમીપં યીશું નિન્યુઃ!

LIV પિતરો દૂરે તત્પશ્ચાદ્ ઇત્વા મહાયાજકસ્યાટ્ટાલિકાં પ્રવિશ્ય કિઙ્કરૈઃ સહોપવિશ્ય વહ્નિતાપં જગ્રાહ

LV તદાનીં પ્રધાનયાજકા મન્ત્રિણશ્ચ યીશું ઘાતયિતું તત્પ્રાતિકૂલ્યેન સાક્ષિણો મૃગયાઞ્ચક્રિરે, કિન્તુ ન પ્રાપ્તાઃ!

LVI અનેકૈસ્તદ્ધિરુહ્દં મૃષાસાક્ષ્યે દત્તેપિ તેષાં વાક્યાનિ ન સમગચ્છન્તા

LVII સર્વશેષે કિન્ત્ ઉત્થાય તસ્ય પ્રાતિકૂલ્યેન મૃષાસાક્ષ્યં દત્વા કથયામાસુઃ,

LVIII ઇદં કરકૃતમન્દિરં વિનાશ્ય દિનત્રયમધ્યે પુનરપરમ્ અકરકૃતં મન્દિરં નિર્માસ્યામિ, ઇતિ વાક્યમ્ અસ્ય મુખાત્ શ્રુતમસ્માભિરિતિ

LIX કિન્તુ તત્રાપિ તેષાં સાક્ષ્યકથા ન સજ્ઞાતાઃ!

LX અથ મહાયાજકો મધ્યેસભમ્ ઉત્થાય યીશું વ્યાજહાર, એતે જનાસ્ત્વયિ યત્ સાક્ષ્યમદુઃ ત્વમેતસ્ય કિમપ્યુત્તરં કિં ન દાસ્યસિ?

LXI કિન્તુ સ કિમપ્યુત્તરં ન દત્વા મૌનીભૂય તસ્યૌ; તતો મહાયાજકઃ પુનરપિ તં પૃષ્ટાવાન્ ત્વં સચ્ચિદાનન્દસ્ય તનયો ડભિષિક્તસ્ત્રતા?

- LXII તદા યીશુસ્તં પ્રોવાય ભવામ્યહમ્ યૂયઞ્ચ સર્વ્વશક્તિમતો દક્ષીણપાર્શ્વે સમુપવિશન્તં મેઘ મારુહ્ય સમાયાન્તઞ્ચ મનુષ્યપુત્રં સન્દ્રક્ષ્યથા
- LXIII તદા મહાયાજકઃ સ્વં વમનં છિત્વા વ્યાવહરત્
- LXIV કિમસ્માકં સાક્ષિભિઃ પ્રયોજનમ્? ઈશ્વરનિન્દાવાક્યં યુષ્માભિરશ્રાવિ કિં વિચારયથ? તદાનીં સર્વે જગદુરયં નિઘનદણ્ડમર્હતિ
- LXV તતઃ કશ્ચિત્ કશ્ચિત્ તદ્વપુષિ નિષ્ઠીવં નિચિક્ષેપ તથા તન્મુખમાચ્છાઘ યપેટેન હત્વા ગદિતવાન્ ગણાયિત્વા વદ, અનુચરાશ્ચ યપેટેસ્તમાજઘ્નુઃ
- LXVI તતઃ પરં પિતરેડટ્ટાલિકાઘઃકોષ્ઠે તિષ્ઠતિ મહાયાજકસ્યૈકા દાસી સમેત્ય
- LXVII તં વિહ્નિતાપં ગૃહ્નન્તં વિલોક્ય તં સુનિરીક્ષ્ય બભાષે ત્વમપિ નાસરતીયયીશોઃ સજ્ઙિનામ્ એકો જન આસીઃ।
- LXVIII કિન્તુ સોપહ્નુત્ય જગાદ તમહં ન વક્ષિ ત્વં યત્ કથયમિ તદધ્યહં ન બુદ્ધ્યો તદાનીં પિતરે યત્વરં ગતવતિ કુક્કુટો રુરાવા
- LXIX અથાન્યા દાસી પિતરં દૃષ્ટ્વા સમીપસ્થાન્ જનાન્ જગાદ અયં તેષામેકો જનઃ।
- LXX તતઃ સ દ્વિતીયવારમ્ અપહ્નુતવાન્ પશ્ચાત્ તત્રસ્થા લોકાઃ પિતરં પ્રોયુસ્ત્વમવશ્યં તેષામેકો જનઃ યતસ્ત્વં ગાલીલીયો નર ઇતિ તવોચ્યારણં પ્રકાશયતિ।
- LXXI તદા સ શપથાભિશાપૌ કૃત્વા પ્રોવાય યૂયં કથાં કથયથ તં નરં ન જાનેડહં।
- LXXII તદાનીં દ્વિતીયવારં કુક્કુટો ડરાવીત્। કુક્કુટસ્ય દ્વિતીયરવાત્ પૂર્વ્વં ત્વં માં વારત્રયમ્ અપહ્નોષ્યસિ, ઇતિ યદ્વાક્યં યીશુના સમુદિતં તત્ તદા સંસ્મૃત્ય પિતરો રોદિતુમ્ આરભતા

XV

- I અથ પ્રભાતે સતિ પ્રધાનયાજકાઃ પ્રાઞ્ચ ઉપાધ્યાયાઃ સર્વે મન્ત્રિણાશ્ચ સભાં કૃત્વા યીશું બન્ધયિત્વ પીલાતાપ્યસ્ય દેશાધિપતેઃ સવિઘં નીત્વા સમર્પયામાસુઃ।
- II તદા પીલાતસ્તં પૃષ્ટવાન્ ત્વં કિં ચિહ્નં દીયલોકાનાં રાજા? તતઃ સ પ્રત્યુક્તવાન્ સત્યં વદસિ।
- III અપરં પ્રધાનયાજકાસ્તસ્ય બહુષુ વાક્યેષુ દોષમારોપયાઞ્ચક્રુઃ કિન્તુ સ કિમપિ ન પ્રત્યુવાયા
- IV તદાનીં પીલાતસ્તં પુનઃ પપ્રચ્છ ત્વં કિં નોત્તરયસિ? પશ્યૈતે ત્વદ્વિરુદ્ધં કતિષુ સાધ્યેષુ સાક્ષં દદતિ।
- V કન્તુ યીશુસ્તદાપિ નોત્તરં દદૌ તતઃ પીલાત આશ્ચર્ય જગામા
- VI અપરઞ્ચ કારાબદ્ધે કસ્તિંશ્ચિત્ જને તન્મહોત્સવકાલે લોકૈ યાચિતે દેશાધિપતિસ્તં મોચયતિ।
- VII યે ય પૂર્વમુપપ્લવમકાર્ષુરુપપ્લવે વધમપિ કૃતવન્તસ્તેષાં મધ્યે તદાનીં બરબ્બાનામક એકો બદ્ધ આસીત્।
- VIII અતો હેતોઃ પૂર્વાપરીયાં રીતિકથાં કથયિત્વા લોકા ઉચ્ચૈરુવન્તઃ પીલાતસ્ય સમક્ષં નિવેદયામાસુઃ।
- IX તદા પીલાતસ્તાનાચખ્યૌ તર્હિ કિં ચિહ્નં દીયાનાં રાજાનં મોચયિષ્યામિ? યુષ્માભિઃ કિમિષ્યતે?
- X યતઃ પ્રધાનયાજકા ઈર્ષ્યાત એવ યીશું સમાર્પયન્નિતિ સ વિવેદ।
- XI કિન્તુ યથા બરબ્બાં મોચયતિ તથા પ્રાર્થયિતું પ્રધાનયાજકા લોકાન્ પ્રવર્તયામાસુઃ।
- XII અથ પીલાતઃ પુનઃ પૃષ્ટવાન્ તર્હિ યં ચિહ્નં દીયાનાં રાજેતિ વદથ તસ્ય કિં કરિષ્યામિ યુષ્માભિઃ કિમિષ્યતે?
- XIII તદા તે પુનરપિ પ્રોચ્યૈઃ પ્રોયુસ્તં કુશે વેઘયા
- XIV તસ્માત્ પીલાતઃ કથિતવાન્ કુતઃ? સ કિં કુકર્મ કૃતવાન્? કિન્તુ તે પુનશ્ચ રુવન્તો વ્યાજહુસ્તં કુશે વેઘયા
- XV તદા પીલાતઃ સર્વાલ્લોકાન્ તોષયિતુમિચ્છન્ બરબ્બાં મોચયિત્વા યીશું કશાભિઃ પ્રહૃત્ય કુશે વેહ્નું તં સમર્પયામ્બભૂવા
- XVI અનન્તરં સૈન્યગણોડટ્ટાલિકામ્ અર્થાદ્ અધિપતે ગૃહં યીશું નીત્વા સેનાનિવહં સમાહુયત્।
- XVII પશ્ચાત્ તે તં ધૂમલવર્ણવસ્ત્રં પરિઘાપ્ય કણ્ટકમુકુટં રચયિત્વા શિરસિ સમારોપ્ય
- XVIII હે ચિહ્નં દીયાનાં રાજન્ નમસ્કાર ઇત્યુક્ત્વા તં નમસ્કર્તાભિરેભિરે
- XIX તસ્યોત્તમાઙ્ગે વેત્રાઘાતં ચક્રુસ્તદ્રાત્રે નિષ્ઠીવઞ્ચ નિચિક્ષિપુઃ, તથા તસ્ય સમ્મુખે જાનુપાતં પ્રણોમુઃ
- XX ઇત્યમુપહસ્ય ધૂમ્રવર્ણવસ્ત્રમ્ ઉત્તાર્ય તસ્ય વસ્ત્રં તં પર્યઘાપયન્ કુશે વેહ્નું બહિર્નિન્યુશ્ચા
- XXI તતઃ પરં સેકન્દરસ્ય રુફસ્ય ય પિતા શિમોન્નામા કુરીણીયલોક એકઃ કુતશ્ચિદ્ ગ્રામાદૈત્ય પથિ યાતિ તં તે યીશોઃ કુશં વોહ્નું બલાદ્ દધ્નુઃ।
- XXII અથ ગુલ્ગલ્તા અર્થાત્ શિરઃકપાલનામકં સ્થાનં યીશુમાનીય
- XXIII તે ગન્ધરસમિશ્રિતં દ્રાક્ષારસં પાતું તસ્મૈ દદુઃ કિન્તુ સ ન જગ્રાહ।

- XXIV તસ્મિન્ કુશે વિદ્ધે સતિ તેષામેકૈકશઃ કિં પ્રાપ્સ્યતીતિ નિર્ણયાય
 XXV તસ્ય પરિઘેયાનાં વિભાગાર્થં ગુટિકાપાતં ચક્રુઃ।
 XXVI અપરમ્ એષ ચિહ્નુદીયાનાં રાજેતિ લિખિતં દોષપત્રં તસ્ય શિરઊર્ધ્વમ્ આરોપયાઞ્ચક્રુઃ।
 XXVII તસ્ય વામદક્ષિણયો ઢ્વીં ચૌરૌ કુશયો વિવિધાતો
 XXVIII તેનેવ "અપરાધિજનૈઃ સાર્દ્ધં સ ગણિતો ભવિષ્યતિ," ઇતિ શાસ્ત્રોક્તં વચનં સિદ્ધમભૂત।
 XXIX અનન્તરં માર્ગે યે યે લોકા ગમનાગમને ચક્રુસ્તે સર્વ્વ એવ શિરાંસ્યાન્દોલ્ય નિન્દન્તો જગદુઃ, રે
 મન્દિરનાશક રે દિનત્રયમધ્યે તન્નિર્માયિક,
 XXX અધુનાત્માનમ્ અવિત્વા કુશાદવરોહ।
 XXXI કિંચ પ્રધાનયાજકા અધ્યાપકાશ્ચ તદ્ભૂત્ તિરસ્કૃત્ય પરસ્પરં ચચક્ષિરે એષ પરનાવત્ કિન્તુ સ્વમવિતું
 ન શકનોતિ।
 XXXII યદીસ્રાયેલો રાજાભિષિક્તસ્ત્રાતા ભવતિ તર્હ્યધુનૈન કુશાદવરોહતુ વયં તદ્ દૃષ્ટ્વા વિશ્વસિષ્યામઃ;
 કિંચ યૌ લોકૌ તેન સાર્દ્ધં કુશે ડવિધ્યેતાં તાવપિ તં નિર્ભર્સ્યામાસતુઃ।
 XXXIII અથ દ્વિતીયયામાત્ તૃતીયયામં યાવત્ સર્વો દેશઃ સાન્ધકારોભૂત્
 XXXIV તતસ્તૃતીયપ્રહરે યીશુરુચ્યૈરવદત્ એલી એલી લામા શિવક્તની અર્થાદ્ "હે મદીશ મદીશ ત્વં
 પર્યત્યાક્ષીઃ કુતો હિ માં?"
 XXXV તદા સમીપસ્થલોકાનાં કેચિત્ તદ્વાક્યં નિશમ્યાચખ્યુઃ પશ્યૈષ એલિયમ્ આહૂયતિ।
 XXXVI તત એકો જનો ધાવિત્વાગત્ય સ્પન્ને ડમ્લરસં પૂરયિત્વા તં નડાગ્રે નિધાય પાતું તસ્મૈ દત્વાવદત્ તિષ્ઠ
 એલિય એનમવરોહયિતુમ્ એતિ ન વેતિ પશ્યામિ।
 XXXVII અથ યીશુરુચ્યૈઃ સમાહૂય પ્રાણાન્ જહૌ।
 XXXVIII તદા મન્દિરસ્ય જવનિકોર્ધ્વાદધઃચ્યન્તા વિદીર્ણા દ્વિખાણ્ડાભૂત્।
 XXXIX કિંચ ઇત્યમુચ્યૈરાહૂય પ્રાણાન્ ત્યજન્તં તં દૃષ્ટ્વા તદ્રક્ષણાય નિયુક્તો યઃ સેનાપતિરાસીત્ સોવદત્
 નરોચમ્ ઈશ્વરપુત્ર ઇતિ સત્યમ્।
 XL તદાનીં મગ્દલીની મરિસમ્ કનિષ્ઠયાકૂબો યોસેશ્ચ માતાન્યમરિયમ્ શાલોમી ચ યાઃ સ્ત્રિયો
 XLI ગાલીલ્પ્રદેશે યીશું સેવિત્વા તદનુગામિન્યો જાતા ઇમાસ્તદન્યાશ્ચ યા અનેકા નાર્યો યીશુના સાર્દ્ધં
 ચિરૂશાલમમાયાતાસ્તાશ્ચ દૂરાત્ તાનિ દદ્દશુઃ।
 XLII અથાસાદનદિનસ્યાર્થાદ્ વિશ્રામવારાત્ પૂર્વ્વદિનસ્ય સાયંકાલ આગત
 XLIII ઈશ્વરરાજ્યાપેક્ષ્યરિમથીયયૂષ્કનામા માન્યમન્ત્રી સમેત્ય પીલાતસવિધં નિર્ભયો ગત્વા યીશોર્દેહં
 યયાયે।
 XLIV કિન્તુ સ ઇદાનીં મૃતઃ પીલાત ઇત્યસમ્ભવં મત્વા શતસેનાપતિમાહૂય સ કદા મૃત ઇતિ પપ્રચ્છ।
 XLV શતસેમનાપતિમુખાત્ તજ્જાત્વા યૂષ્કે યીશોર્દેહં દદૌ।
 XLVI પશ્ચાત્ સ સૂક્ષ્મં વાસઃ ક્રીત્વા યીશોઃ કાયમવરોહ્ય તેન વાસસા વેષ્ટાયિત્વા ગિરૌ ખાતશ્મશાને
 સ્થાપિતવાન્ પાષાણં લોઠયિત્વા દ્વારિ નિદધે।
 XLVII કિન્તુ યત્ર સોસ્થાપ્યત તત મગ્દલીની મરિયમ્ યોસિમાતૃમરિયમ્ ચ દદ્દશત્ઃ।

XVI

- I અથ વિશ્રામવારે ગતે મગ્દલીની મરિયમ્ યાકૂબમાતા મરિયમ્ શાલોમી ચેમાસ્તં મર્દયિતું સુગન્ધિદ્રવ્યાણિ
 ક્રીત્વા
 II સપ્તાહપ્રથમદિનેડતિપ્રત્યૂષે સૂર્યોદયકાલે શ્મશાનમુપગતાઃ।
 III કિન્તુ શ્મશાનદ્વારપાષાણોડતિબૃહન્ તં કોડપસારયિષ્યતીતિ તાઃ પરસ્પરં ગદન્તિ!
 IV એતર્હિ નિરીક્ષ્ય પાષાણો દ્વારો ડપસારિત ઇતિ દદ્દશુઃ।
 V પશ્ચાત્તાઃ શ્મશાનં પ્રવિશ્ય શુકલવર્ણદીર્ઘપરિચ્છદાવૃતમેકં યુવાનં શ્મશાનદક્ષિણપાર્શ્વ ઉપવિષ્ટં દૃષ્ટ્વા
 ચમચ્યક્રુઃ।
 VI સોડવદત્, માભૈષ્ટ યૂયં કુશે હતં નાસરતીયયીશું ગવેષયથ સોત્ર નાસ્તિ શ્મશાનાદુદ્દસ્થાત્; તૈ યત્ર સ
 સ્થાપિતઃ સ્થાનં તદિદં પશ્યતા
 VII કિન્તુ તેન યથોક્તં તથા યુષ્માકમગ્રે ગાલીલં યાસ્યતે તત્ર સ યુષ્માન્ સાક્ષાત્ કરિષ્યતે યૂયં ગત્વા તસ્ય
 શિષ્યેભ્યઃ પિતરાય ચ વાર્તામિમાં કથયતા
 VIII તાઃ કમ્પિતા વિસ્તિતાશ્ચ તૂર્ણા શ્મશાનાદ્ બહિર્ગત્વા પલાયન્ત ભયાત્ કમપિ કિમપિ નાવદંશ્ચ।

- IX अपरं यीशुः सप्ताहप्रथमदिने प्रत्यूषे श्मशानाद्दृत्वाय यस्याः सप्तभूतास्त्याजितास्तस्यै
 भगवलीनीभरियमे प्रथमं दर्शनं ददौ।
- X ततः सा गत्वा शोकरोदनकृद्भ्योऽनुगतलोकेभ्यस्तां वार्तां कथयामासा।
- XI किन्तु यीशुः पुनर्जिवन् तस्यै दर्शनं दत्तवानिति श्रुत्वा ते न प्रत्ययन्।
- XII पश्चात् तेषां द्वायो ग्रामियानकाले यीशुरन्यवेशं धृत्वा ताभ्यां दर्शनं ददौ।
- XIII तावपि गत्वान्यशिष्येभ्यस्तां कथां कथयाञ्चक्रतुः किन्तु तयोः कथामपि ते न प्रत्ययन्।
- XIV शेषत एकादशशिष्येषु भोजनोपविष्टेषु यीशुस्तेभ्यो दर्शनं ददौ तथोत्थानात् परं तद्दर्शनप्राप्तलोकानां
 कथायामविश्वासकरणात् तेषामविश्वासमनःकाठिन्याभ्यां हेतुभ्यां स तांस्तर्जितवान्।
- XV अथ तानायुष्यौ यूयं सर्व्वजगद् गत्वा सर्व्वजनान् प्रति सुसंवाहं प्रचारयता।
- XVI तत्र यः कश्चिद् विश्वस्य मज्जिष्यते भवेत् स परित्रास्यते किन्तु यो न विश्वसिष्यति स दण्डयिष्यते।
- XVII किञ्च ये प्रत्येष्यन्ति तैरीदृग् आश्चर्य्यं कर्म प्रकाशयिष्यते ते मन्नाम्ना भूतान् त्याजयिष्यन्ति भाषा
 अन्याश्च वदिष्यन्ति।
- XVIII अपरं तैः सर्पेषु धृतेषु प्राणानाशकवस्तुनि पीते य तेषां कापि क्षतिर्न भविष्यति; रोगिणां गात्रेषु
 करार्पिते तेऽरोगा भविष्यन्ति या
- XIX अथ प्रभुस्तानित्यादिश्य स्वर्गं नीतः सन् परमेश्वरस्य दक्षिण उपविवेश।
- XX ततस्ते प्रस्थाय सर्व्वत्र सुसंवादीयकथां प्रचारयितुमारेभिरे प्रभुस्तु तेषां सहायः सन्
 प्रकाशिताश्चर्य्यक्रियाभिस्तां कथां प्रमाणावतीं यकारां छति।

ભૂકલિખિત: સુસંવાદ:

- I પ્રથમતો યે સાક્ષિણો વાક્યપ્રચારકાશ્ર્વાસન્ તેડસ્માકં મધ્યે યદાત્ સપ્રમાણં વાક્યમર્પયન્તિ સ્મ
 II તદનુસારતોડન્યેપિ બહવસ્તદ્વૃત્તાન્તં રચયિતું પ્રવૃત્તાઃ।
 III અતએવ હે મહામહિમથિયકિલ્ ત્વં યા યાઃ કથા અશિક્ષ્યથાસ્તાસાં દૃઢપ્રમાણાનિ યથા પ્રાપ્નોષિ
 IV તદર્થ પ્રથમમારભ્ય તાનિ સર્વાણિ જ્ઞાત્વાહમપિ અનુક્રમાત્ સર્વવૃત્તાન્તાન્ તુભ્યં લેખિતું મતિમકાર્ષમ્।
 V ચિહ્નદાદેશીયહેરોદ્રામકે રાજત્વં કુર્વતિ અબીયયાજકસ્ય પર્ચ્યાયાધિકારી સિખરિયનામક એકો યાજકો
 હારોણવંશોદ્ભવા ઇલીશેવાખ્યા
 VI તસ્ય જાયા દ્વાવિમૌ નિર્દોષૌ પ્રભોઃ સર્વાજ્ઞા વ્યવસ્થાશ્ચ સંમન્ય ઈશ્વરદૃષ્ટૌ ધાર્મિકાવાસ્તામ્।
 VII તયોઃ સન્તાન એકોપિ નાસીત્, યત ઇલીશેવા બન્ધ્યા તૌ દ્વાવેવ વૃદ્ધાવભવતામ્।
 VIII યદા સ્વપર્ચ્યાનુક્રમેણ સિખરિય ઈશ્વાસ્ય સમક્ષં યાજકીયં કર્મ કરોતિ
 IX તદા યજ્ઞસ્ય દિનપરિપાયા પરમેશ્વરસ્ય મન્દિરે પ્રવેશકાલે ધૂપજ્વાલનં કર્મ તસ્ય કરણીયમાસીત્।
 X તદ્ધૂપજ્વાલનકાલે લોકનિવહે પ્રાર્થનાં કર્તુ બહિસ્તિષ્ઠતિ
 XI સતિ સિખરિયો યસ્યાં વેદાં ધૂપં જ્વાલયતિ તદ્દક્ષિણપાર્શ્વે પરમેશ્વરસ્ય દૂત એક ઉપસ્થિતો દર્શનં દદૌ।
 XII તં દૃષ્ટ્વા સિખરિય ઉદ્ધિવિજે શશક્લે ચા
 XIII તદા સ દૂતસ્તં બભાષે હે સિખરિય મા ભૈસ્તવ પ્રાર્થના ગ્રાહ્યા જાતા તવ ભાર્યા ઇલીશેવા પુત્રં પ્રસોષ્યતે
 તસ્ય નામ યોહન્ ઇતિ કરિષ્યસિ।
 XIV કિન્તુ ત્વં સાનન્દઃ સહર્ષશ્ચ ભવિષ્યસિ તસ્ય જન્મનિ બહવ આનન્દિષ્યન્તિ ચા
 XV યતો હેતોઃ સ પરમેશ્વરસ્ય ગોચરે મહાન્ ભવિષ્યતિ તથા દ્રાક્ષારસં સુરં વા કિમપિ ન પાસ્યતિ, અપરં
 જન્મારભ્ય પવિત્રેણાત્મના પરિપૂર્ણઃ
 XVI સન્ ઇસ્રાયેલ્વંશીયાન્ અનેકાન્ પ્રભોઃ પરમેશ્વરસ્ય માર્ગમાનેષ્યતિ।
 XVII સન્તાનાન્ પ્રતિ પિતૃણાં મનાંસિ ધર્મજ્ઞાનં પ્રત્યનાજ્ઞાગ્રાહિણશ્ચ પરાવર્તયિતું, પ્રભોઃ પરમેશ્વરસ્ય
 સેવાર્થમ્ એકાં સજ્જિતજાતિં વિધાતુશ્ચ સ એલિયરૂપાત્મશક્તિપ્રાપ્તસ્તસ્યાગ્રે ગમિષ્યતિ।
 XVIII તદા સિખરિયો દૂતમવાદીત્ કથમેતદ્ વેત્સ્યામિ? યતોહં વૃદ્ધો મમ ભાર્યા ય વૃદ્ધા।
 XIX તતો દૂતઃ પ્રત્યુવાચ પશ્યેશ્વરસ્ય સાક્ષાદ્ધર્ત્તી જિબ્રાયેલ્નામા દૂતોહં ત્વયા સહ કથાં ગદિતું તુભ્યમિમાં
 શુભવાર્તા દાતુશ્ચ પ્રેષિતઃ।
 XX કિન્તુ મદીયં વાક્યં કાલે ફલિષ્યતિ તત્ ત્વયા ન પ્રતીતમ્ અતઃ કારણાદ્ યાવદેવ તાનિ ન સેત્સ્યન્તિ
 તાવત્ ત્વં વક્તુમશક્તો મૂકો ભવા।
 XXI તદાનીં યે યે લોકાઃ સિખરિયમપૈક્ષન્ત તે મધ્યેમન્દિરં તસ્ય બહુવિલમ્બાદ્ આશ્ચર્ય મેનિરે।
 XXII સ બહિરગતો યદા કિમપિ વાક્યં વક્તુમશક્તઃ સદ્ગેતં કૃત્વા નિઃશબ્દસ્તસ્યૌ તદા મધ્યેમન્દિરં કસ્યચિદ્
 દર્શનં તેન પ્રાપ્તમ્ ઇતિ સર્વે બુબુધિરે।
 XXIII અનન્તરં તસ્ય સેવનપર્ચ્યાયે સમ્પૂર્ણે સતિ સ નિજગેહં જગામા
 XXIV ક્તિપયદિનેષુ ગતેષુ તસ્ય ભાર્યા ઇલીશેવા ગર્ભવતી બભૂવ
 XXV પશ્ચાત્ સા પત્રમાસાન્ સંગોપ્યાકથયત્ લોકાનાં સમક્ષં મમાપમાનં ખણ્ડયિતું પરમેશ્વરો મયિ દૃષ્ટિં
 પાતયિત્વા કર્મદૃશં કૃતવાન્।
 XXVI અપરશ્ચ તસ્યા ગર્ભસ્ય ષષ્ઠે માસે જાતે ગાલીલ્પ્રદેશીયનાસરત્પુરે
 XXVII દાયૂદો વંશીયાય યૂષ્કનામ્ને પુરુષાય યા મરિયમ્નામકુમારી વાગ્દતાસીત્ તસ્યાઃ સમીપં જિબ્રાયેલ્
 દૂત ઈશ્વરેણ પ્રહિતઃ।
 XXVIII સ ગત્વા જગાદ હે ઈશ્વરાનુગૃહીતકન્યે તવ શુભં ભૂયાત્ પ્રભુઃ પરમેશ્વરસ્તવ સહાયોસ્તિ નારીણાં
 મધ્યે ત્વમેવ ધન્યા।
 XXIX તદાનીં સા તં દૃષ્ટ્વા તસ્ય વાક્યત ઉદ્ધિજ્ય કીદૃશં ભાષણમિદમ્ ઇતિ મનસા ચિન્તયામાસા
 XXX તતો દૂતોડવદત્ હે મરિયમ્ ભયં માકાર્ષીઃ, ત્વયિ પરમેશ્વરસ્યાનુગ્રહોસ્તિ।
 XXXI પશ્ય ત્વં ગર્ભ ધૃત્વા પુત્રં પ્રસોષ્યસે તસ્ય નામ યીશુરિતિ કરિષ્યસિ।

XXXII સ મહાન્ ભવિષ્યતિ તથા સર્વેભ્યઃ શ્રેષ્ઠસ્ય પુત્ર ઇતિ ખ્યાસ્યતિ; અપરં પ્રભુઃ પરમેશ્વરસ્તસ્ય પિતુર્દાયુદઃ સિંહાસનં તસ્મૈ દાસ્યતિ;

XXXIII તથા સ યાકુબો વંશોપરિ સર્વદા રાજત્વં કરિષ્યતિ, તસ્ય રાજત્વસ્યાન્તો ન ભવિષ્યતિ।

XXXIV તદા મરિયમ્ તં દૂતં બભાષે નાહં પુરુષસઙ્ગં કરોમિ તર્હિ કથમેતત્ સમ્ભવિષ્યતિ?

XXXV તતો દૂતોડકથયત્ પવિત્ર આત્મા ત્વામાશ્રાયિષ્યતિ તથા સર્વશ્રેષ્ઠસ્ય શક્તિસ્તવોપરિ છાયાં કરિષ્યતિ તતો હેતોસ્તવ ગબ્ભર્માદ્ યઃ પવિત્રબાલકો જનિષ્યતે સ ઈશ્વરપુત્ર ઇતિ ખ્યાતિં પ્રાપ્સ્યતિ।

XXXVI અપરં પશ્ય તવ જ્ઞાતિરિલીશેવા યાં સર્વે બન્ધ્યામવદન્ ઇદાનીં સા વાહ્દક્યે સન્તાનમેકં ગબ્ભર્મેડધારયત્ તસ્ય ષષ્ઠમાસોભૂત્।

XXXVII કિમપિ કર્મ્ નાસાધ્યમ્ ઈશ્વરસ્યા।

XXXVIII તદા મરિયમ્ જગાદ, પશ્ય પ્રભેરહં દાસી મહાં તવ વાક્યાનુસારેણ સર્વમેતદ્ ઘટતામ્; અનનતરં દૂતસ્તસ્યાઃ સમીપાત્ પ્રતસ્થે।

XXXIX અથ કતિપયદિનાત્ પરં મરિયમ્ તસ્માત્ પર્વતમયપ્રદેશીયયિહૂદાયા નગરમેકં શીઘ્રં ગત્વા

XL સિખરિયયાજકસ્ય ગૃહં પ્રવિશ્ય તસ્ય જાયામ્ ઇલીશેવાં સમ્બોધ્યાવદત્।

XLI તતો મરિયમઃ સમ્બોધનવાક્યે ઇલીશેવાયાઃ કર્ણયોઃ પ્રવિષ્ટમાત્રે સતિ તસ્યા ગબ્ભસ્થબાલકો નનર્તી તત ઇલીશેવા પવિત્રેણાત્મના પરિપૂર્ણા સતી

XLII પ્રોચ્યૈર્ગદિતુમારેભે, યોષિતાં મધ્યે ત્વમેવ ધન્યા, તવ ગબ્ભસ્થઃ શિશુશ્ચ ધન્યઃ।

XLIII ત્વં પ્રભોર્માતા, મમ નિવેશને ત્વયા ચરણાવર્પિતૌ, મમાદ્ય સૌભાગ્યમેતત્।

XLIV પશ્ય તવ વાક્યે મમ કર્ણયોઃ પ્રવિષ્ટમાત્રે સતિ મમોદરસ્થઃ શિશુરાનન્દાન્ નનર્તી

XLV યા સ્ત્રી વ્યશ્વસીત્ સા ધન્યા, યતો હેતોસ્તાં પ્રતિ પરમેશ્વરોક્તં વાક્યં સર્વં સિદ્ધં ભવિષ્યતિ।

XLVI તદાનીં મરિયમ્ જગાદ ધન્યવાદં પરેશસ્ય કરોતિ મામકં મનઃ।

XLVII મમાત્મા તારકેશે ય સમુલ્લાસં પ્રગચ્છતિ।

XLVIII અકરોત્ સ પ્રભુ દુષ્ટિં સ્વદાસ્યા દુર્ગતિં પ્રતિ। પશ્યાદારભ્ય માં ધન્યાં વક્ષ્યન્તિ પુરુષાઃ સદા।

XLIX યઃ સર્વશક્તિમાન્ યસ્ય નામાપિ ય પવિત્રકં સ એવ સુમહત્કર્મ્ કૃતવાન્ મન્નિમિત્તકં।

L યે બિભ્યતિ જનાસ્તસ્માત્ તેષાં સન્તાનપંક્તિષુ અનુકમ્પા તદીયા ય સર્વદૈવ સુતિષ્ઠતિ।

LI સ્વબાહુબલતસ્તેન પ્રાકાશ્યત પરાક્રમઃ। મનઃકુમન્ત્રણાસાહ્લં વિકીર્યન્તેડભિમાનિનઃ।

LII સિંહાસનગતાલ્લોકાન્ બલિનશ્રાવરોહ સઃ। પદેષૂચ્યેષુ લોકાંસ્તુ ક્ષુદ્રાન્ સંસ્થાપયત્યપિ।

LIII ક્ષુધિતાન્ માનવાન્ દ્રવ્યૈરુત્તમૈઃ પરિતર્ધ્ય સઃ। સકલાન્ ધનિનો લોકાન્ વિસૃજેદ્ રિક્તહસ્તકાન્।

LIV ઇબ્રાહીમિ ય તદ્દેશે યા દયાસ્તિ સદૈવ તાં સ્મૃત્વા પુરા પિતૃણાં નો યથા સાક્ષાત્ પ્રતિશ્રુતાં।

LV ઇસ્રાયેલ્સેવકસ્તેન તથોપક્રિયતે સ્વયાં।

LVI અનન્તરં મરિયમ્ પ્રાયેણ માસત્રયમ્ ઇલીશેવયા સહોષિત્વા વ્યાધુચ્ય નિજનિવેશનં યયૌ।

LVII તદનન્તરમ્ ઇલીશેવાયાઃ પ્રસવકાલ ઉપસ્થિતે સતિ સા પુત્રં પ્રાસોષ્ટા।

LVIII તતઃ પરમેશ્વરસ્તસ્યાં મહાનુગ્રહં કૃતવાન્ એતત્ શ્રુત્વા સમીપવાસિનઃ કુટુમ્બાશ્રાગત્ય તયા સહ મુમુદિરે।

LIX તથાષ્ટમે દિને તે બાલકસ્ય ત્વયં છેતુમ્ એત્ય તસ્ય પિતૃનામાનુરૂપં તન્નામ સિખરિય ઇતિ કર્તુમીષુઃ।

LX કિન્તુ તસ્ય માતાકથયત્ તન્ન, નામાસ્ય યોહન્ ઇતિ કર્તવ્યમ્।

LXI તદા તે વ્યાહરન્ તવ વંશમધ્યે નામેદૃશં કસ્યાપિ નાસ્તિ।

LXII તતઃ પરં તસ્ય પિતરં સિખરિયં પ્રતિ સઙ્કેત્ય પપ્રચ્છુઃ શિશોઃ કિં નામ કારિષ્યતે?

LXIII તતઃ સ ફલકમેકં યાયિત્વા લિલેખ તસ્ય નામ યોહન્ ભવિષ્યતિ। તસ્માત્ સર્વે આશ્ચર્ય્ય મેનિરે।

LXIV તત્ક્ષણં સિખરિયસ્ય જિહ્વાજાડ્યેડપગતે સ મુખં વ્યાદાય સ્પષ્ટવર્ણમુચ્યાર્ય્ય ઈશ્વરસ્ય ગુણાનુવાદં ચકાર।

LXV તસ્માચ્યતુર્દિકસ્થાઃ સમીપવાસિલોકા ભીતા એવમેતાઃ સર્વાઃ કથા યિહૂદાયાઃ પર્વતમયપ્રદેશસ્ય સર્વત્ર પ્રચારિતાઃ।

LXVI તસ્માત્ શ્રોતારો મનઃસુ સ્થાપયિત્વા કથયામ્બભૂવુઃ કીદૃશોયં બાલો ભવિષ્યતિ? અથ પરમેશ્વરસ્તસ્ય સહાયોભૂત્।

LXVII તદા યોહનઃ પિતા સિખરિયઃ પવિત્રેણાત્મના પરિપૂર્ણઃ સન્ એતાદૃશં ભવિષ્યદ્વાક્યં કથયામાસા

LXVIII ઇસ્રાયેલઃ પ્રભુ ર્યસ્તુ સ ધન્યઃ પરમેશ્વરઃ। અનુગૃહ્ય નિજાલ્લોકાન્ સ એવ પરિમોચયેત્।

- LXIX विपक्षेणनदस्तेभ्यो यथा मोय्यामडे वयां यावज्जुवञ्च धर्म्मोण सारव्येन य निर्भयाः।
 LXX सेवामडे तमेवैकम् अतत्कारणमेव या स्वकीयं सुपवित्रञ्च संस्मृत्य नियमं सदा।
 LXXI कृपया पुरुषान् पूर्वान् निकषार्थात्तु नः पितुः। एव्राहीमः समीपे यं शपथं कृतवान् पुरा।
 LXXII तमेव सङ्कलं कर्त्त तथा शत्रुगणस्य या ऋतीयाकारिणश्चैव करेभ्यो रक्षाणाय नः।
 LXXIII सृष्टेः प्रथमतः स्वीयैः पवित्रैर्भाविवादिभिः।
 LXXIV यथोक्तवान् तथा स्वस्य दायूदः सेवकस्य तु।
 LXXV वंशे त्रातारमेकं स समुत्पादितवान् स्वयम्।
 LXXVI अतो डे बालक त्वन्तु सर्वेभ्यः श्रेष्ठ एव यः। तस्यैव भाविवादीति प्रविष्यातो भविष्यसि अस्माकं
 यरणान् क्षेमे मार्गे यालयितुं सदा। अवं ध्वान्तेऽर्थतो मृत्योश्छायायां ये तु मानवाः।
 LXXVII उपविष्टास्तु तानेव प्रकाशयितुमेव हि कृत्वा मडानुकम्पां हि यामेव परमेश्वरः।
 LXXVIII उद्वृत्त्वात् सूर्यमुदाय्यैवास्मभ्यं प्रादान्तु दर्शनां तयानुकम्पया स्वस्य लोकानां पापमोचने।
 LXXIX परित्राणस्य तेभ्यो हि ज्ञानविश्राणनाय या प्रभो मार्गं परिष्कर्तुं तस्याग्रायी भविष्यसि।।
 LXXX अथ बालकः शरीरेण बुद्ध्या य वर्द्धितुमारेभे; अपरञ्च स एसायेलो वंशीयलोकानां समीपे यावन्न
 प्रकटीभूतस्तास्तावत् प्रान्तरे न्यवसत्।

II

- I अपरञ्च तस्मिन् काले राज्यस्य सर्वेषां लोकानां नामानि लेभयितुम् अगस्तकैसर आज्ञापयामास।
 II तदनुसारेण कुरीणियनामनि सुरियादेशस्य शासके सति नामलेभनं प्रारेभे।
 III अतो डेतो नाम लेभितुं सर्वे जनाः स्वीयं स्वीयं नगरं जग्मुः।
 IV तदानीं यूषङ् नाम लेभितुं वागदतया स्वभार्य्या गवर्भवत्या मरियमा सड स्वयं दायूदः सज्जतिवंश
 एति कारणाद् गालीलप्रदेशस्य नासरत्नगराद्
 V यिडूदाप्रदेशस्य बैत्लेडमाभ्यं दायूद्गरं जगाम।
 VI अन्यथ्य तत्र स्थाने तयोस्तिष्ठतोः सतो मरियमः प्रसूतिकाल उपस्थिते
 VII सा तं प्रथमसुतं प्रासोष्ट किन्तु तस्मिन् वासगृहे स्थानाभावाद् बालकं वस्त्रेण वेष्टयित्वा गोशालायां
 स्थापयामास।
 VIII अनन्तरं ये कियन्तो मेषपालकाः स्वमेषव्रजरक्षायै तत्रदेशे स्थित्वा रज्ज्यां प्रान्तरे प्रहरिणः कर्म्म
 कुर्वन्ति,
 IX तेषां समीपं परमेश्वरस्य दूत आगत्योपतस्थौ; तदा यतुष्मार्श्च परमेश्वरस्य तेजसः प्रकाशितत्वात्
 तेऽतिशशङ्किरे।
 X तदा स दूत उवाच मा भैष्ट पश्यताद्य दायूदः पुरे युष्मन्निमित्तं त्राता प्रभुः श्रीष्टोऽजनिष्ट,
 XI सर्वेषां लोकानां मडानन्देणकम् एमं मङ्गलवृत्तान्तं युष्मान् ज्ञापयामि।
 XII यूयं (तत्स्थानं गत्वा) वस्त्रवेष्टितं तं बालकं गोशालायां शयनं द्रक्षथ युष्मान् प्रतीदं यिहं भविष्यति।
 XIII दूत एमां कथां कथितवति तत्राकस्मात् स्वर्गीयाः पृतना आगत्य कथाम् एमां कथयित्वेश्वरस्य
 गुणानन्ववादिषुः, यथा,
 XIV सर्वोद्वेस्थैरीश्वरस्य मडिमा सम्प्रकाशयतां। शान्तिर्भूयात् पृथिव्यास्तु सन्तोषश्च नरान् प्रति।।
 XV ततः परं तेषां सन्निधे दूतगणे स्वर्गं गते मेषपालकाः परस्परम् अवेयन् आगच्छत प्रभुः परमेश्वरो यां
 घटनां ज्ञापितवान् तस्या याथर्थं ज्ञातुं वयमधुना बैत्लेडम्पुरं यामः।
 XVI पश्चात् ते तूर्णं व्रजित्वा मरियमं यूषङ् गोशालायां शयनं बालकञ्च दृष्टुः।
 XVII एतं दृष्ट्वा बालकस्यार्थं प्रोक्तां सर्वकथां ते प्राचारयाञ्चक्रुः।
 XVIII ततो ये लोका मेषरक्षकाणां वदनेभ्यस्तां वार्तां शुश्रुवुस्ते मडाश्चर्य्य मेनिरे।
 XIX किन्तु मरियम् अतत्सर्वघटनानां तात्पर्य्यं विविष्य मनसि स्थापयामास।
 XX तत्पश्चाद् दूतविज्ञप्तानुज्ञं श्रुत्वा दृष्ट्वा य मेषपालका ईश्वरस्य गुणानुवादं धन्यवाद् अ कुर्वाणाः
 परावृत्य ययुः।
 XXI अथ बालकस्य त्वकछेदनकालेऽष्टमदिवसे समुपस्थिते तस्य गवर्भस्थितेः पुर्व्वं स्वर्गीयदूतो
 यथाज्ञापयत् तदनुज्ञं ते तन्नामधेयं यीशुरिति यङ्किरे।
 XXII ततः परं मूसालिभितव्यवस्थाया अनुसारेण मरियमः शुकित्वकाल उपस्थिते,

- XXIII "પ્રથમજઃ સર્વઃ પુરુષસન્તાનઃ પરમેશ્વરે સમર્પ્યતાં," ઇતિ પરમેશ્વરસ્ય વ્યવસ્થયા
- XXIV યીશુ પરમેશ્વરે સમર્પયિતુમ્ શાસ્ત્રીયવિદ્યુક્તં કપોતદ્વયં પારાવતશાવકદ્વયં વા બલિં દાતું તે તં ગૃહીત્વા યિરૂશાલમમ્ આયયુઃ।
- XXV યિરૂશાલમ્પુરનિવાસી શિમિયોન્નામા ધાર્મિક એક આસીત્ સ ઇસ્રાયેલઃ સાન્ત્વનામપેક્ષ્ય તસ્થૌ કિંચ પવિત્ર આત્મા તસ્મિન્નાવિભૂતઃ।
- XXVI અપરં પ્રભુણા પરમેશ્વરેણાભિષિક્તે ત્રાતરિ ત્વયા ન દૃષ્ટે ત્વં ન મરિષ્યસીતિ વાક્યં પવિત્રેણ આત્મના તસ્મ પ્રાકથ્યતા
- XXVII અપરંચ યદા યીશોઃ પિતા માતા ચ તદર્થ વ્યવસ્થાનુરૂપં કર્મ કર્તુ તં મન્દિરમ્ આનિન્યતુસ્તદા
- XXVIII શિમિયોન્ આત્મન આકર્ષણેન મન્દિરમાગત્ય તં કોડે નિધાય ઈશ્વરસ્ય ધન્યવાદં કૃત્વા કથયામાસ, યથા,
- XXIX હે પ્રભો તવ દાસોયં નિજવાક્યાનુસારતઃ। ઇદાનીન્તુ સકલ્યાણો ભવતા સંવિસૃજ્યતામ્।
- XXX યતઃ સકલદેશસ્ય દીપ્તયે દીપ્તિરૂપકં।
- XXXI ઇસ્રાયેલીયલોકસ્ય મહાગૌરવરૂપકં।
- XXXII યં ત્રાયકં જનનાન્તુ સમ્મુખે ત્વમજ્જનઃ। સચેવ વિદ્યતેડસ્માકં ઘ્રવં નયનનગોચરે।
- XXXIII તદાનીં તેનોક્તા એતાઃ સકલાઃ કથાઃ શ્રુત્વા તસ્ય માતા યૂષ્ક ય વિસ્મયં મેનાતે।
- XXXIV તતઃ પરં શિમિયોન્ તેભ્ય આશિષં દત્વા તન્માતરં મરિયમમ્ ઉવાચ, પશ્ય ઇસ્રાયેલો વંશમધ્યે બહૂનાં પાતનાયોત્યાપનાય ચ તથા વિરોધપાત્રં ભવિતું, બહૂનાં ગુપ્તમનોગતાનાં પ્રકટીકરણાય બાલકોયં નિયુક્તોસ્તિ।
- XXXV તસ્માત્ તવાપિ પ્રાણાઃ શૂલેન વ્યત્સ્યન્તે।
- XXXVI અપરંચ આશેરસ્ય વંશીયકિનૂયેલો દુહિતા હન્નાપ્યા અતિજરતી ભવિષ્યદ્વાદિન્યેકા યા વિવાહાત્ પરં સપ્ત વત્સરાન્ પત્યા સહ ન્યવસત્ તતો વિધવા ભૂત્વા ચતુરશીતિવર્ષવયઃપર્યનતં
- XXXVII મન્દિરે સ્થિત્વા પ્રાર્થનોપવાસૈર્દિવાનિશમ્ ઈશ્વરમ્ અસેવત સાપિ સ્ત્રી તસ્મિન્ સમયે મન્દિરમાગત્ય
- XXXVIII પરમેશ્વરસ્ય ધન્યવાદં ચકાર, યિરૂશાલમ્પુરવાસિનો યાવન્તો લોકા મુક્તિમપેક્ષ્ય સ્થિતાસ્તાન્ યીશોર્વૃત્તાન્તં જ્ઞાપયામાસ।
- XXXIX ઇત્યં પરમેશ્વરસ્ય વ્યવસ્થાનુસારેણ સર્વેષુ કર્મસુ કૃતેષુ તૌ પુનશ્ચ ગાલીલો નાસરત્નામકં નિજનગરં પ્રતસ્થાતે।
- XL તત્પશ્ચાદ્ બાલકઃ શરીરેણ વૃદ્ધિમેત્ય જ્ઞાનેન પરિપૂર્ણ આત્મના શક્તિમાંશ્ચ ભવિતુમારેભે તથા તસ્મિન્ ઈશ્વરાનુગ્રહો બભૂવ।
- XLI તસ્ય પિતા માતા ચ પ્રતિવર્ષં નિસ્તારોત્સવસમયે યિરૂશાલમમ્ અગચ્છતામ્।
- XLII અપરંચ યીશૌ દ્વાદશવર્ષવયસ્કે સતિ તૌ પર્વસમયસ્ય રીત્યનુસારેણ યિરૂશાલમં ગત્વા
- XLIII પાર્વણં સમ્પાદ્ય પુનરપિ વ્યાધુચ્ચ યાતઃ કિન્તુ યીશુર્બાલકો યિરૂશાલમિ તિષ્ઠતિ। યૂષ્ક તન્માતા ચ તદ્ અવિદિત્વા
- XLIV સ સક્લિભિઃ સહ વિદ્યત એતચ્ચ બુદ્ધ્વા દિનૈકગમ્યમાર્ગં જગમતુઃ। કિન્તુ શેષે જ્ઞાતિબન્ધુનાં સમીપે મૃગયિત્વા તદુદ્દેશમપ્રાપ્ય
- XLV તૌ પુનરપિ યિરૂશાલમમ્ પરાવૃત્યાગત્ય તં મૃગયાચ્ચક્રતુઃ।
- XLVI અથ દિનત્રયાત્ પરં પરિઉડતાનાં મધ્યે તેષાં કથાઃ શૃણવન્ તત્ત્વં પૃચ્છંશ્ચ મન્દિરે સમુપવિષ્ટઃ સ તાભ્યાં દૃષ્ટઃ।
- XLVII તદા તસ્ય બુદ્ધ્યા પ્રત્યુત્તરૈશ્ચ સર્વે શ્રોતારો વિસ્મયમાપદ્યન્તે।
- XLVIII તાદૃશં દૃષ્ટ્વા તસ્ય જનકો જનની ચ ચમચ્ચક્રતુઃ કિંચ તસ્ય માતા તમવદત્, હે પુત્ર, કથમાવાં પ્રતીત્યં સમાચરસ્ત્વમ્? પશ્ય તવ પિતાહં શોકાકુલૌ સન્તૌ ત્વામન્વિચ્છાવઃ સ્મા
- XLIX તતઃ સોવદત્ કુતો મામ્ અન્વૈચ્છતં? પિતુર્ગૃહે મયા સ્થાતવ્યમ્ એતત્ કિં યુવાભ્યાં ન જ્ઞાયતે?
- L કિન્તુ તૌ તસ્થૈતદ્વાક્યસ્ય તાત્પર્યં બોદ્ધું નાશકનુતાં।
- LI તતઃ પરં સ તાભ્યાં સહ નાસરતં ગત્વા તયોર્વશીભૂતસ્તસ્થૌ કિન્તુ સર્વા એતાઃ કથાસ્તસ્ય માતા મનસિ સ્થાપયામાસ।
- LII અથ યીશો બુદ્ધિઃ શરીરં તથા તસ્મિન્ ઈશ્વરસ્ય માનવાનાચ્ચાનુગ્રહો વર્દિતુમ્ આરેભે।

III

I अनन्तरं तिबिरियकैसरस्य राजत्वस्य पञ्चदशे वत्सरे सति यदा पन्तीयपीलातो यिडूदादेशाधिपति
डैरोद् तु गालीव्रदेशस्य राजा झिलिपनामा तस्य भ्राता तु यितूरियायास्त्राभोनीतियाप्रदेशस्य य राजासीत्
लुषानीयनामा अविनीदेशस्य राजासीत्

II डानन् क्रियझाश्वेमौ प्रधानयाजाकावास्तां तदानीं सिभरियस्य पुत्राय योडने मध्येप्रान्तरम् ईश्वरस्य वाक्ये
प्रकाशिते सति

III स यदेन उभयतटप्रदेशान् समेत्य पापमोयनार्थं मनःपरावर्तनस्य यिडूडुपं यन्मज्जनं तदीयाः कथाः
सर्वत्र प्रचारयितुमारंभे

IV यिशयियभविष्यद्रक्तग्रन्थे यादृशी लिपिरास्ते यथा, परमेशस्य पन्थानं परिष्कुरुत सर्वतः। तस्य
राजपथञ्चैव समानं कुरुताधुना।

V कारिष्यन्ते समुच्छ्रयाः सकला निम्नभूमयः। कारिष्यन्ते नताः सर्वे पर्वताश्चोपपर्वताः। कारिष्यन्ते य
या वकास्ताः सर्वाः सरला भुवः। कारिष्यन्ते समानास्ता या उच्यनीयभूमयः।

VI ईश्वरेण कृतं त्राणं द्रक्ष्यन्ति सर्वमानवाः। एतयेतत् प्रान्तरे वाक्यं वदतः कस्यचिद् रवः॥

VII ये ये लोका मज्जनार्थं बहिराययुस्तान् सोवदत् रे रे सर्पवंशा आगामिनः कोपात् पलायितुं युष्मान्
कश्चेतयामास?

VIII तस्माद् एब्राहीम् अस्माकं पिता कथामीदृशीं मनोभिर्न कथयित्वा यूयं मनःपरिवर्तनयोग्यं क्वं क्वतः
युष्मान् यथार्थं वदामि पाषाणोत्थ एतेभ्य ईश्वर एब्राहीमः सन्तानोत्पादने समर्थः।

IX अपरञ्च तरुमूलेऽधुनापि परशुः संलग्नोस्ति यस्तरुरुत्तमं क्वं न क्वति स छिद्यतेऽग्नौ निक्षिप्यते या

X तदानीं लोकास्तं पप्रच्छुस्तर्हि किं कर्तव्यमस्माभिः?

XI ततः सोवादीत् यस्य द्वे वसने विद्येते स वस्त्रादीनायैकं वितरतु किञ्च यस्य आद्यद्रव्यं विद्यते सोपि तथैव
करोतु।

XII ततः परं करसञ्चायिनो मज्जनार्थम् आगत्य पप्रच्छुः हे गुरो किं कर्तव्यमस्माभिः?

XIII ततः सोकथयत् निरूपितादधिकं न गृह्णित्वा।

XIV अनन्तरं सेनागण ऐत्य पप्रच्छु किमस्माभिर्वा कर्तव्यम्? ततः सोभिदधे कस्य कामपि डानिं मा कर्ष
तथा मृषापवादं मा कुरुत निजवेतनेन य सन्तुष्य तिष्ठता।

XV अपरञ्च लोका अपेक्षया स्थित्वा सर्वेपीति मनोभिर्वितर्कयाञ्चक्रुः, योडनयम् अन्विषिकतस्त्राता न
वेति?

XVI तदा योडन् सर्वान् व्याजहार, जलेऽडं युष्मान् मज्जयामि सत्यं किन्तु यस्य पादुकाबन्धनं
मोययितुमपि न योग्योस्मि तादृश एको मत्तो गुरुतरः पुमान् ऐति, स युष्मान् वह्निरेपे पवित्र आत्मनि
मज्जयिष्यति।

XVII अपरञ्च तस्य हस्ते शूर्प आस्ते स स्वशस्यानि शुद्धरेपं प्रस्फोट्य गोधूमान् सर्वान् भाण्डागारे
संग्रहीष्यति किन्तु बूषाणि सर्वाण्यनिर्व्वाणवह्निना दाडयिष्यति।

XVIII योडन् उपदेशेनेत्थं नानाकथा लोकानां समक्षं प्रचारयामास।

XIX अपरञ्च डैरोद् राजा झिलिपनामनः सडोदरस्य भाय्यां डैरोदियामधि तथान्यानि यानि यानि कुकर्माणि
कृतवान् तदधि य

XX योडना तिरस्कृतो भूत्वा कारागारे तस्य बन्धनाद् अपरमपि कुकर्म यकार।

XXI एतः पूर्वं यस्मिन् समये सर्वे योडना मज्जितास्तदानीं यीशुरध्यागत्य मज्जितः।

XXII तदनन्तरं तेन प्रार्थिते मेघद्वारं मुक्तं तस्माद्य पवित्र आत्मा मूर्तिमान् भूत्वा कपोतवत्
तद्गुप्यवरुडः तदा त्वं मम प्रियः पुत्रस्त्वयि मम परमः सन्तोष एत्याकाशवाणी बभूव।

XXIII तदानीं यीशुः प्रायेण त्रिंशद्वर्षवयस्क आसीत् लौकिकज्ञाने तु स यूषङ् पुत्रः,

XXIV यूषङ् अलेः पुत्रः, अलिर्मत्ततः पुत्रः, मत्तत् लेवेः पुत्रः, लेवि मर्कैः पुत्रः, मर्कैर्यान्नस्य पुत्रः, यान्नो
यूषङ् पुत्रः।

XXV यूषङ् मत्तथियस्य पुत्रः, मत्तथिय आमोसः पुत्रः, आमोस् नडूमः पुत्रः, नडूम् एषलेः पुत्रः एष्लिनगेः
पुत्रः।

XXVI नगिर्माटः पुत्रः, माट् मत्तथियस्य पुत्रः, मत्तथियः शिमियेः पुत्रः, शिमियिर्यूषङ् पुत्रः, यूषङ् यिडूदाः
पुत्रः।

XXVII યિહૂદા યોહાના: પુત્ર:, યોહાના રીષા: પુત્ર:, રીષા: સિરુબ્બાબિલ: પુત્ર:, સિરુબ્બાબિલ્ શલ્તીયેલ: પુત્ર:, શલ્તીયેલ્ નેરે: પુત્ર:।

XXVIII નેરિર્મલ્કે: પુત્ર:, મલ્કિ: અઘ: પુત્ર:, અદી કોષમ: પુત્ર:, કોષમ્ ઇલ્મોદદ: પુત્ર:, ઇલ્મોદદ્ એર: પુત્ર:।

XXIX એર્ યોશે: પુત્ર:, યોશિ: ઇલીયેષર: પુત્ર:, ઇલીયેષર્ યોરીમ: પુત્ર:, યોરીમ્ મત્તત: પુત્ર:, મત્તત લેવે: પુત્ર:।

XXX લેવિ: શિમિયોન: પુત્ર:, શિમિયોન્ યિહૂદા: પુત્ર:, યિહૂદા યૂષુફ: પુત્ર:, યૂષુફ્ યોનન: પુત્ર:, યાનન્ ઇલીયાકીમ: પુત્ર:।

XXXI ઇલિયાકીમ્: મિલેયા: પુત્ર:, મિલેયા મૈનન: પુત્ર:, મૈનન્ મત્તત્તસ્ય પુત્ર:, મત્તત્તો નાથન: પુત્ર:, નાથન્ દાયૂદ: પુત્ર:।

XXXII દાયૂદ્ યિશય: પુત્ર:, યિશય ઓબેદ: પુત્ર, ઓબેદ્ બોયસ: પુત્ર:, બોયસ્ સલ્મોન: પુત્ર:, સલ્મોન્ નહ્શોન: પુત્ર:।

XXXIII નહ્શોન્ અમ્મીનાદબ: પુત્ર:, અમ્મીનાદબ્ અરામ: પુત્ર:, અરામ્ હિપ્રોણ: પુત્ર:, હિપ્રોણ્ પેરસ: પુત્ર:, પેરસ્ યિહૂદા: પુત્ર:।

XXXIV યિહૂદા યાકૂબ: પુત્ર:, યાકૂબ્ ઇસ્હાક: પુત્ર:, ઇસ્હાક્ ઇબ્રાહીમ: પુત્ર:, ઇબ્રાહીમ્ તેરહ: પુત્ર:, તેરહ્ નાહોર: પુત્ર:।

XXXV નાહોર્ સિરુગ: પુત્ર:, સિરુગ્ રિચ્વ: પુત્ર:, રિચૂ: પેલગ: પુત્ર:, પેલગ્ એવર: પુત્ર:, એવર્ શેલહ: પુત્ર:।

XXXVI શેલહ્ કૈનન: પુત્ર:, કૈનન્ અર્ફક્ષદ: પુત્ર:, અર્ફક્ષદ્ શામ: પુત્ર:, શામ્ નોહ: પુત્ર:, નોહો લેમક: પુત્ર:।

XXXVII લેમક્ મિથૂશેલહ: પુત્ર:, મિથૂશેલહ્ હનોક: પુત્ર:, હનોક્ યેરદ: પુત્ર:, યેરદ્ મહલલેલ: પુત્ર:, મહલલેલ્ કૈનન: પુત્ર:।

XXXVIII કૈનન્ ઇનોશ: પુત્ર:, ઇનોશ્ શેત: પુત્ર:, શેત્ આદમ: પુત્ર, આદમ્ ઈશ્વરસ્ય પુત્ર:।

IV

I તત: પરં યીશુ: પવિત્રેણાત્મના પૂર્ણા: સન્ યર્દનનદ્યા: પરાવૃત્યાત્મના પ્રાન્તરં નીત: સન્ ચત્વારિંશદિનાનિ યાવત્ શૈતાના પરીક્ષિતોઽભૂત્,

II કિંચ તાનિ સર્વદિનાનિ ભોજનં વિના સ્થિતત્વાત્ કાલે પૂર્ણો સ ક્ષુધિતવાન્।

III તત: શૈતાનાગત્ય તમવદત્ ત્વં એદીશ્વરસ્ય પુત્રસ્તર્હિ પ્રસ્તરાનેતાન્ આજ્ઞયા પૂપાન્ કુરા

IV તદા યીશુરુવાચ, લિપિરીદ્દેશી વિદ્યતે મનુજ: કેવલેન પૂપેન ન જીવતિ કિન્ત્વીશ્વરસ્ય સર્વાભિરાજ્ઞાભિ જીવતિ।

V તદા શૈતાન્ તમુચ્યં પર્વતં નીત્વા નિમિષૈકમધ્યે જગત: સર્વરાજ્યાનિ દર્શિતવાન્।

VI પશ્ચાત્ તમવાદીત્ સર્વમ્ એતદ્ વિભવં પ્રતાપચ્ચ તુભ્યં દાસ્યામિ તન્ મયિ સમર્પિતમાસ્તે યં પ્રતિ મમેચ્છા જાયતે તસ્મૈ દાતું શક્નોમિ,

VII ત્વં એન્માં ભજસે તર્હિ સર્વમેતત્ તવૈવ ભવિષ્યતિ।

VIII તદા યીશુસ્તં પ્રત્યુક્તવાન્ દૂરી ભવ શૈતાન્ લિપિરાસ્તે, નિજં પ્રભું પરમેશ્વરં ભજસ્વ કેવલં તમેવ સેવસ્વ ચ।

IX અથ શૈતાન્ તં ચિરૂશાલમં નીત્વા મન્દિરસ્ય ચૂડાયા ઉપરિ સમુપવેશ્ય જગાદ ત્વં એદીશ્વરસ્ય પુત્રસ્તર્હિ સ્થાનાદિતો લમ્ફિત્વાઘ:

X પત યતો લિપિરાસ્તે, આજ્ઞાપચિષ્યતિ સ્વીયાન્ દૂતાન્ સ પરમેશ્વર:।

XI રક્ષિતું સર્વમાર્ગો ત્વાં તેન ત્વચ્ચરણે યથા। ન લગેત્ પ્રસ્તરાઘાતસ્ત્વાં ધરિષ્યન્તિ તે તથા।

XII તદા યીશુના પ્રત્યુક્તમ્ ઇદમ્પ્રુક્તમસ્તિ ત્વં સ્વપ્રભું પરેશં મા પરીક્ષસ્વા

XIII પશ્ચાત્ શૈતાન્ સર્વપરીક્ષાં સમાપ્ય ક્ષણાત્તં ત્યક્ત્વા યયૌ।

XIV તદા યીશુરાત્મપ્રભાવાત્ પુનર્ગાલીલ્પ્રદેશં ગતસ્તદા તત્સુખ્યાતિશ્ચતુર્દિશં વ્યાનશે।

XV સ તેષાં ભજનગૃહ્ણેષુ ઉપદિશ્ય સર્વૈ: પ્રશંસિતો બભૂવા

XVI અથ સ સ્વપાલનસ્થાનં નાસરત્પુરમેત્ય વિશ્રામવારે સ્વાચારાદ્ ભજનગેહં પ્રવિશ્ય પઠિતુમુત્તસ્થૌ।

XVII તતો યિશયિયભવિષ્યદ્વાદિન: પુસ્તકે તસ્ય કરદત્તે સતિ સ તત્ પુસ્તકં વિસ્તાર્ય યત્ર વક્ષ્યમાણાનિ વચનાનિ સન્તિ તત્ સ્થાનં પ્રાપ્ય પપાઠ।

XXVIII આત્મા તુ પરમેશસ્ય મદીયોપરિ વિદ્યતો દરિદ્રેષુ સુસંવાદં વક્તું માં સોભિષિક્તવાન્ ભગ્નાન્તઃ કરણાલ્લોકાન્ સુસ્વસ્થાન્ કર્તુમેવ ચા બન્દીકૃતેષુ લોકેષુ મુક્તે ઘોષયિતું વચઃ। નેત્રાણિ દાતુમન્દેભ્યસ્ત્રાતું બદ્ધજનનાપિ।

XXIX પરેશાનુગ્રહે કાલં પ્રચારયિતુમેવ ચા સર્વેતત્કરણાર્થાય મામેવ પ્રહિણોતિ સઃ।

XX તતઃ પુસ્તકં બદ્ધ્વા પરિચારકસ્ય હસ્તે સમર્થ ચાસને સમુપવિષ્ટઃ, તતો ભજનગૃહે યાવન્તો લોકા આસન્ તે સર્વેડનન્યદૃષ્ટ્યા તં વિલુલોકિરે।

XXI અનન્તરમ્ અદૈતાનિ સર્વાણિ લિખિતવચનાનિ યુષ્માકં મધ્યે સિદ્ધાનિ સ ઇમાં કથાં તેભ્યઃ કથયિતુમારેભો।

XXII તતઃ સર્વે તસ્મિન્ અન્વરજ્યન્ત, કિંચ તસ્ય મુખાન્નિર્ગતાભિરનુગ્રહસ્ય કથાભિશ્ચમત્કૃત્ય કથયામાસુઃ કિમયં યૂષ્કઃ પુત્રો ન?

XXIII તદા સોડવાદીદ્ હે ચિકિત્સક સ્વમેવ સ્વસ્થં કુરુ કફ્નાહ્મિ યદત્ કૃતવાન્ તદશ્રૌષ્મ તાઃ સર્વાઃ ક્રિયા અત્ર સ્વદેશે કુરુ કથામેતાં યૂયમેવાવશ્યં માં વદિષ્યથા।

XXIV પુનઃ સોવાદીદ્ યુષ્માનહં યથાર્થં વદામિ, કોપિ ભવિષ્યદ્વાદી સ્વદેશે સત્કારં ન પ્રાપ્નોતિ।

XXV અપરઞ્ચ યથાર્થં વચ્મિ, એલિયસ્ય જીવનકાલે યદા સાર્દ્ધત્રિતયવર્ષાણિ યાવત્ જલદપ્રતિબન્ધાત્ સર્વસ્મિન્ દેશે મહાદુર્ભિક્ષમ્ અજનિષ્ટ તદાનીમ્ ઇસ્રાયેલો દેશસ્ય મધ્યે બદ્ધો વિધવા આસન્,

XXVI કિન્તુ સીદોન્પ્રદેશીયસારિક્તપુરનિવાસિનીમ્ એકાં વિધવાં વિના કસ્યાશ્ચિદપિ સમીપે એલિયઃ પ્રેરિતો નાભૂત્।

XXVII અપરઞ્ચ ઇલીશાયભવિષ્યદ્વાદિવિધમાનતાકાલે ઇસ્રાયેલ્દેશે બહવઃ કુષ્ઠિન આસન્ કિન્તુ સુરીયદેશીયં નામાન્કુષ્ઠિનં વિના કોપ્યન્યઃ પરિષ્કૃતો નાભૂત્।

XXVIII ઇમાં કથાં શ્રુત્વા ભજનગૃહસ્થિતા લોકાઃ સક્રોધમ્ ઉત્થાય

XXIX નગરાત્તં બહિષ્કૃત્ય યસ્ય શિખરિણ ઉપરિ તેષાં નગરં સ્થાપિતમાસ્તે તસ્માન્નિક્ષેપ્તું તસ્ય શિખરં તં નિન્યુઃ

XXX કિન્તુ સ તેષાં મધ્યાદપસૃત્ય સ્થાનાન્તરં જગામા

XXXI તતઃ પરં યીશુર્ગાલીલ્પ્રદેશીયકફ્નાહ્મનગર ઉપસ્થાય વિશ્રામવારે લોકાનુપદેષ્ટુમ્ આરબ્ધવાન્।

XXXII તદુપદેશાત્ સર્વે યમચ્યકુ ર્યતસ્તસ્ય કથા ગુરુતરા આસન્।

XXXIII તદાનીં તદ્ભજનગૃહસ્થિતોડમેઘભૂતગ્રસ્ત એકો જન ઉચ્યૈઃ કથયામાસ,

XXXIV હે નાસરતીયયીશોડસ્માન્ ત્યજ, ત્વયા સહાસ્માકં કઃ સમ્બન્ધઃ? કિમસ્માન્ વિનાશયિતુમાયાસિ? ત્વમીશ્વરસ્ય પવિત્રો જન એતદહં જાનામિ।

XXXV તદા યીશુસ્તં તર્જયિત્વાવદત્ મૌની ભવ ઇતો બહિર્ભવઃ, તતઃ સોમેઘભૂતસ્તં મધ્યસ્થાને પાતયિત્વા કિશ્ચિદધ્યર્હિસિત્વા તસ્માદ્ બહિર્ગતવાન્।

XXXVI તતઃ સર્વે લોકાશ્ચમત્કૃત્ય પરસ્પરં વક્તુમારેભિરે કોયં ચમત્કારઃ। એષ પ્રભાવેણ પરાક્રમેણ ચામેઘભૂતાન્ આજ્ઞાપયતિ તેનૈવ તે બહિર્ગચ્છન્તિ।

XXXVII અનન્તરં ચતુર્દિક્કસ્થદેશાન્ તસ્ય સુખ્યાતિર્વ્યાપ્નોત્।

XXXVIII તદનન્તરં સ ભજનગૃહાદ્ બહિરાગત્ય શિમોનો નિવેશનં પ્રવિવેશ તદા તસ્ય શ્વશ્રૂજ્વરેણાત્યન્તં પીડિતાસીત્ શિષ્યાસ્તદર્થં તસ્મિન્ વિનયં ચક્રુઃ।

XXXIX તતઃ સ તસ્યાઃ સમીપે સ્થિત્વા જ્વરં તર્જયામાસ તેનૈવ તાં જ્વરોડત્યાક્ષીત્ તતઃ સા તત્ક્ષણમ્ ઉત્થાય તાન્ સિષેવે।

XL અથ સૂર્યાસ્તકાલે સ્વેષાં યે યે જના નાનારોગૈઃ પીડિતા આસન્ લોકાસ્તાન્ યીશોઃ સમીપમ્ આનિન્યુઃ, તદા સ એકૈકસ્ય ગાત્રે કરમર્પયિત્વા તાનરોગાન્ ચકાર।

XLI તતો ભૂતા બહુભ્યો નિર્ગત્ય યીત્શબ્દં કૃત્વા ચ બભાષિરે ત્વમીશ્વરસ્ય પુત્રોડભિષિક્તત્રાતા; કિન્તુ સોભિષિક્તત્રાતેતિ તે વિવિદુરેતસ્માત્ કારણાત્ તાન્ તર્જયિત્વા તદ્વક્તું નિષિષેધા।

XLII અપરઞ્ચ પ્રભાતે સતિ સ વિજનસ્થાનં પ્રતસ્થે પશ્ચાત્ જનાસ્તમન્વિચ્છન્તસ્તન્નિકટં ગત્વા સ્થાનાન્તરગમનાર્થં તમન્વરુન્ધન્।

XLIII કિન્તુ સ તાન્ જગાદ, ઈશ્વરીયરાજ્યસ્ય સુસંવાદં પ્રચારયિતુમ્ અન્યાનિ પુરાણ્યપિ મયા યાતવ્યાનિ યતસ્તદર્થમેવ પ્રેરિતોહં।

XLIV અથ ગાલીલો ભજનગૃહેષુ સ ઉપદિદેશ।

V

- I अनन्तरं यीशुरेकदा गिनेषरथस्य तीरं उत्तिष्ठति, तदा लोका ईश्वरीयकथां श्रोतुं तदुपरि प्रपतिताः।
- II तदानीं स हृदस्य तीरसमीपे नौद्वयं दृष्ट्वा किञ्च मत्स्योपज्जविनो नावं विहाय जालं प्रक्षालयन्ति।
- III ततस्तयोर्द्वयो र्मध्ये शिमोनो नावमारुह्य तीरात् किञ्चिद्दूरं यातुं तस्मिन् विनयं कृत्वा नौकायामुपविश्य लोकान् प्रोपदिष्टवान्।
- IV पश्चात् तं प्रस्तावं समाप्य स शिमोनं व्याजहार, गभीरं जलं गत्वा मत्स्यान् धर्तुं जालं निक्षिपा।
- V ततः शिमोन बभाषे, हे गुरो यद्यपि वयं कृत्स्नां यामिनीं परिश्रम्य मत्स्यैकमपि न प्राप्तास्तथापि भवतो निदेशतो जालं क्षिपामः।
- VI अथ जाले क्षिप्ते बहुमत्स्यपतनाद् आनायः प्रच्छिन्नः।
- VII तस्माद् उपकर्तुम् अन्यनौस्थान् सङ्गिन आयातुम् ऽङ्गितेन समाह्वयन् ततस्त आगत्य मत्स्यै नौद्वयं प्रपूरयामासु र्यै नौद्वयं प्रमग्नम्।
- VIII तदा शिमोन्पितरस्तद् विलोक्य यीशोश्चरणयोः पतित्वा, हे प्रभोऽं पापी नरो मम निकटाद् भवान् यातु, एति कथितवान्।
- IX यतो जाले पतितानां मत्स्यानां यूथात् शिमोन् तत्सङ्गिनश्च यमत्कृतवन्तः; शिमोनः सलकारिणौ सिवदेः पुत्रौ याकूब् योहन् येमौ तादृशौ बभूवतुः।
- X तदा यीशुः शिमोनं जगाद मा भैषीरधारभ्य त्वं मनुष्यधरो भविष्यसि।
- XI अनन्तरं सर्वासु नौसु तीरम् आनीतासु ते सर्वान् परित्यज्य तस्य पश्चाद्गामिनो बभूवुः।
- XII ततः परं यीशौ कस्मिंश्चित् पुरे तिष्ठति ज्ञन अेकः सर्वाङ्गुष्ठस्तं विलोक्य तस्य समीपे न्युञ्जः पतित्वा सविनयं वक्तुमारंभे, हे प्रभो यद्वि भवानिच्छति तर्हि मां परिष्कर्तुं शक्नोति।
- XIII तदानीं स पाणिं प्रसार्य तद्दङ्गं स्पृशन् बभाषे त्वं परिष्कियस्वेति मभेच्छास्ति ततस्तत्क्षणां स कुष्ठात् मुक्तः।
- XIV पश्चात् स तमाज्ञापयामास कथाभिमां करमैयिद् अकथयित्वा याजकस्य समीपञ्च गत्वा स्वं दर्शय, लोकेभ्यो निजपरिष्कृतत्वस्य प्रमाणादानाय मूसाज्ञानुसारेण द्रव्यमुत्सृज्य या
- XV तथापि यीशोः सुप्याति र्बहु व्याप्तुमारंभे किञ्च तस्य कथां श्रोतुं स्वीयरोगेभ्यो मोक्तुञ्च लोका आजग्मुः।
- XVI अथ स प्रान्तरं गत्वा प्रार्थयाञ्चके।
- XVII अपरञ्च अेकदा यीशुरुपदिशति, अेतर्हि गालील्यिडूदाप्रदेशयोः सर्वनगरेभ्यो यिज्ञालमश्च क्रियन्तः किञ्चिलोका व्यवस्थापकाश्च समागत्य तदन्तिके समुपविशुः, तस्मिन् काले लोकानामारोग्यकारणात् प्रभोः प्रभावः प्रयकाशे।
- XVIII पश्चात् क्रियन्तो लोका अेकं पक्षाघातिनं भटवायां निधाय यीशोः समीपमानेतुं सम्मुषे स्थापयितुञ्च व्याप्रियन्त।
- XIX किन्तु बहुजननिवहसम्वाधात् न शक्नुवन्तो गृहोपरि गत्वा गृहपृष्ठं जनित्वा तं पक्षाघातिनं सभटवं गृहमध्ये यीशोः सम्मुषे ऽवरोडयामासुः।
- XX तदा यीशुस्तेषाम् ऽदृशं विश्वासं विलोक्य तं पक्षाघातिनं व्याजहार, हे मानव तव पापमक्षम्यता।
- XXI तस्माद् अध्यापकाः किञ्चिन्निश्चयित्वा प्रयिन्तितवन्तः, अेष ज्ञन ईश्वरं निन्दति कोयं? केवलमीश्वरं विना पापं क्षन्तुं कः शक्नोति?
- XXII तदा यीशुस्तेषाम् ऽत्थं यिन्तनं विदित्वा तेभ्योऽकथयद् यूयं मनोभिः कुतो वितर्कयथ?
- XXIII तव पापक्षमा ज्ञता यद्वा त्वमुत्थाय व्रज अेतयो र्मध्ये का कथा सुकथ्या?
- XXIV किन्तु पृथिव्यां पापं क्षन्तुं मानवसुतस्य सामर्थ्यमस्तीति यथा यूयं ज्ञातुं शक्नुथ तदर्थं (स तं पक्षाघातिनं जगाद) उत्तिष्ठ स्वशय्यां गृहीत्वा गृहं याहीति त्वामादिशामि।
- XXV तस्मात् स तत्क्षणात् उत्थाय सर्वेषां साक्षात् निजशयनीयं गृहीत्वा ईश्वरं धन्यं वदन् निजनिवेशनं ययौ।
- XXVI तस्मात् सर्वे विस्मय प्राप्ता मनःसु लीताश्च वयमद्यासम्भवकार्यार्थायदृशाभि एत्युक्त्वा परमेश्वरं धन्यं प्रोदिताः।
- XXVII ततः परं बहिर्गच्छन् करसञ्चयस्थाने लेविनामानं करसञ्चयकं दृष्ट्वा यीशुस्तमभिदधे मम पश्चाद्देहि।
- XXVIII तस्मात् स तत्क्षणात् सर्वं परित्यज्य तस्य पश्चादियाया।

XXIX अनन्तरं लेवि निर्जगृहे तदर्थं महाभोज्यं यकार, तदा तैः सलानेके करसञ्चायिनस्तदन्यलोकाश्च भोक्तुमुपविशुः।

XXX तस्मात् कारणात् यादालानां पापिलोकानाञ्च सङ्गे यूयं कुतो भङ्गवे पिवथ येति कथां कथयित्वा किंशिनोऽध्यापकाश्च तस्य शिष्यैः सह वाग्युद्धं कर्तुमारेभिरे।

XXXI तस्माद् यीशुस्तान् प्रत्यवोयद् अरोगलोकानां यिकित्सकेन प्रयोजनं नास्ति किन्तु सरोगाणामेवा

XXXII अहं धार्मिकान् आह्वातुं नागतोस्मि किन्तु मनः परावर्तयितुं पापिन एवे।

XXXIII ततस्ते प्रोयुः, योहनः किंशिनाञ्च शिष्या वारंवारम् उपवसन्ति प्रार्थयन्ते य किन्तु तव शिष्याः कुतो भुञ्जते पिवन्ति य?

XXXIV तदा स तानायुष्यौ वरे सङ्गे तिष्ठति वरस्य सभिगणं किमुपवासयितुं शक्नुथ?

XXXV किन्तु यदा तेषां निकटाद् वरो नेष्यते तदा ते समुपवत्स्यन्ति।

XXXVI सोपरमपि दृष्टान्तं कथयाम्बलूव पुरातनवस्त्रे कोपि नूतनवस्त्रं न सीव्यति यतस्तेन सेवनेन शोर्णवस्त्रं छिद्यते, नूतनपुरातनवस्त्रयो र्भेदञ्च न भवति।

XXXVII पुरातन्यां कुत्वां कोपि नूतनं द्राक्षारसं न निदधाति, यतो नवीनद्राक्षारसस्य तेजसा पुरातनी कुतु विदीर्यते ततो द्राक्षारसः पतति कुतूश्च नश्यति।

XXXVIII ततो डेतो नूतन्यां कुत्वां नवीनद्राक्षारसः निधातव्यस्तेनोभयस्य रक्षा भवति।

XXXIX अपरञ्च पुरातनं द्राक्षारसं पीत्वा कोपि नूतनं न वाग्छति, यतः स वक्ति नूतनात् पुरातनम् प्रशस्तम्।

VI

I अथरञ्च पर्वणो द्वितीयदिनात् परं प्रथमविश्राभवारे शस्यक्षेत्रेण यीशोर्गमनकाले तस्य शिष्याः कण्ठिंशं छित्वा करेषु मर्दयित्वा आदितुमारेभिरे।

II तस्मात् कियन्तः किंशिनस्तानवदन् विश्राभवारे यत् कर्म न कर्तव्यं तत् कुतः कुरुथ?

III यीशुः प्रत्युवाय दायूद् तस्य सङ्गिनश्च क्षुधात्ताः किं यकुः स कथम् ष्वरस्य मन्दिरं प्रविश्य

IV ये दर्शनीयाः पूपा याञ्जकान् विनान्यस्य कस्याप्यभोजनीयास्तानानीय स्वयं बुभुजे सङ्गिभ्योपि ददौ तत् किं युष्माभिः कदापि नापाठि?

V पश्चात् स तानवदत् मनुजसुतो विश्राभवारस्यापि प्रभु र्भवति।

VI अनन्तरम् अन्यविश्राभवारे स भजनगोडं प्रविश्य समुपदिशति। तदा तत्स्थाने शुष्कदक्षिणकर अेकः पुमान् उपतस्थिवान्।

VII तस्माद् अध्यापकाः किंशिनश्च तस्मिन् दोषमारोपयितुं स विश्राभवारे तस्य स्वास्थ्यं करोति नवेति प्रतीक्षितुमारेभिरे।

VIII तदा यीशुस्तेषां यिन्तां विदित्वा तं शुष्करं पुमांसं प्रोवाय, त्वमुत्थाय मध्यस्थाने तिष्ठा।

IX तस्मात् तस्मिन् उत्थितवति यीशुस्तान् व्याञ्जहार, युष्मान् एमां कथां पृच्छामि, विश्राभवारे छितम् अछितं वा, प्राणरक्षणं प्राणनाशनं वा, अेतेषां किं कर्मकरणीयम्?

X पश्चात् यतुर्दक्षु सव्वान् विलोक्य तं मानवं बभाषे, निजकरं प्रसारय; ततस्तेन तथा कृत एतदकरवत् तस्य छस्तः स्वस्थोभवत्।

XI तस्मात् ते प्रयाडकोपान्विता यीशुं किं करिष्यन्तीति परस्परं प्रमन्त्रिताः।

XII ततः परं स पर्वतमारुहेश्वरमुद्दिश्य प्रार्थयमानः कृत्स्नां रात्रिं यापितवान्।

XIII अथ दिने सति स सव्वान् शिष्यान् आहूतवान् तेषां मध्ये

XIV पितरनाम्ना प्यातः शिमोन् तस्य आता आन्द्रियश्च याकूब् योहनं य इलिप् बर्थलमयश्च

XV मथिः थोमा आल्फ़ीयस्य पुत्रो याकूब् ज्वलन्तनाम्ना प्यातः शिमोन्

XVI य याकूब् आता यिडूदाश्च तं यः परकरेषु समर्पयिष्यति स ष्वरीयोतीययिडूदाश्चैतान् द्वादश जनान् मनोनीतान् कृत्वा स जग्राड तथा प्रेरित एति तेषां नाम यकार।

XVII ततः परं स तैः सह पर्वतादवरुह्य उपत्यकायां तस्थौ ततस्तस्य शिष्यसङ्घो यिडूदादेशाद् यिडूदालमश्च सोरः सीदोनश्च जलधे रोधसो जननिडाश्च अेत्य तस्य कथाश्रवणार्थं रोगमुक्त्यर्थञ्च तस्य समीपे तस्थुः।

XVIII अमेध्यभूतग्रस्ताश्च तन्निकटमागत्य स्वास्थ्यं प्रापुः।

XIX सव्वेषां स्वास्थ्यकरणप्रभावस्य प्रकाशितत्वात् सव्वे लोका अेत्य तं स्प्रष्टुं येतिरे।

- XX પશ્ચાત્ સ શિષ્યાન્ પ્રતિ દૃષ્ટિ કૃત્વા જગાદ, હે દરિદ્રા યૂયં ધન્યા યત ઈશ્વરીયે રાજ્યે વોડધિકારોસ્તિ।
- XXI હે અધુના ક્ષુધિતલોકા યૂયં ધન્યા યતો યૂયં તપ્સ્યથ; હે ઇહ રોદિનો જના યૂયં ધન્યા યતો યૂયં હસિષ્યથ।
- XXII યદા લોકા મનુષ્યસૂનો નમિહેતો યુષ્માન્ ઋતીયિષ્યન્તે પૃથક્ કૃત્વા નિન્દિષ્યન્તિ, અધમાનિવ યુષ્માન્ સ્વસમીપાદ્ દૂરીકરિષ્યન્તિ ય તદા યૂયં ધન્યાઃ।
- XXIII સ્વર્ગે યુષ્માકં યથેષ્ટં ફલં ભવિષ્યતિ, એતદર્થ તસ્મિન્ દિને પ્રોલ્લસત આનન્દેન નૃત્યત ય, તેષાં પૂર્વપુરુષાશ્ચ ભવિષ્યદ્વાદિનઃ પ્રતિ તથૈવ વ્યવાહરન્।
- XXIV કિન્તુ હા હા ધનવન્તો યૂયં સુખં પ્રાપ્નુતા હન્ત પરિતૃપ્તા યૂયં ક્ષુધિતા ભવિષ્યથ;
- XXV ઇહ હસન્તો યૂયં વત યુષ્માભિઃ શોચિતવ્યં રોદિતવ્યઞ્ચ।
- XXVI સર્વેલાકૈ યુષ્માકં સુખ્યાતૌ કૃતાયાં યુષ્માકં દુર્ગતિ ભવિષ્યતિ યુષ્માકં પૂર્વપુરુષા મૃષાભવિષ્યદ્વાદિનઃ પ્રતિ તદ્વત્ કૃતવન્તઃ।
- XXVII હે શ્રોતારો યુષ્મભ્યમહં કથયામિ, યૂયં શત્રુષુ પ્રીયધ્વં યે ય યુષ્માન્ દ્વિષન્તિ તેષામપિ હિતં કુરુતા।
- XXVIII યે ય યુષ્માન્ શપન્તિ તેભ્ય આશિષં દત્ત યે ય યુષ્માન્ અવમન્યન્તે તેષાં મજ્જલં પ્રાર્થયધ્વં।
- XXIX યદિ કશ્ચિત્ તવ કપોલે ચપેટાઘાતં કરોતિ તર્હિ તં પ્રતિ કપોલમ્ અન્યં પરાવર્ત્ય સમ્મુખીકુરુ પુનશ્ચ યદિ કશ્ચિત્ તવ ગાત્રીયવસ્ત્રં હરતિ તર્હિ તં પરિધેયવસ્ત્રમ્ અપિ ગ્રહીતું મા વારયા।
- XXX યસ્ત્વાં યાયતે તસ્મૈ દેહિ, યશ્ચ તવ સમ્પત્તિં હરતિ તં મા યાયસ્વા।
- XXXI પરેભ્યઃ સ્વાન્ પ્રતિ યથાયરણમ્ અપેક્ષધ્વે પરાન્ પ્રતિ યૂયમપિ તથાયરતા।
- XXXII યે જના યુષ્માસુ પ્રીયન્તે કેવલં તેષુ પ્રીયમાણેષુ યુષ્માકં કિં ફલં? પાપિલોકા અપિ સ્વેષુ પ્રીયમાણેષુ પ્રીયન્તે।
- XXXIII યદિ હિતકારિણ એવ હિતં કુરુથ તર્હિ યુષ્માકં કિં ફલં? પાપિલોકા અપિ તથા કુર્વન્તિ।
- XXXIV યેભ્ય ઋણપરિશોધસ્ય પ્રાપ્તિપ્રત્યાશાસ્તે કેવલં તેષુ ઋણે સમર્પિતે યુષ્માકં કિં ફલં? પુનઃ પ્રાપ્ત્યાશયા પાપીલોકા અપિ પાપિજનેષુ ઋણમ્ અર્પયન્તિ।
- XXXV અતો યૂયં રિપુષ્વપિ પ્રીયધ્વં, પરહિતં કુરુત ય; પુનઃ પ્રાપ્ત્યાશાં ત્યક્ત્વા ઋણમર્પયત, તથા કૃતે યુષ્માકં મહાફલં ભવિષ્યતિ, યૂયઞ્ચ સર્વપ્રધાનસ્ય સન્તાના ઇતિ ખ્યાતિં પ્રાપ્સ્યથ, યતો યુષ્માકં પિતા કૃતદ્વાનાં દુર્વૃત્તાનાઞ્ચ હિતમાયરતિ।
- XXXVI અત એવ સ યથા દયાલુ યૂયમપિ તાદૃશા દયાલવો ભવતા।
- XXXVII અપરઞ્ચ પરાન્ દોષિણો મા કુરુત તસ્માદ્ યૂયં દોષીકૃતા ન ભવિષ્યથ; અદૃશ્યાન્ મા દૃશ્યત તસ્માદ્ યૂયમપિ દૃશં ન પ્રાપ્સ્યથ; પરેષાં દોષાન્ ક્ષમધ્વં તસ્માદ્ યુષ્માકમપિ દોષાઃ ક્ષમિષ્યન્તે।
- XXXVIII દાનાનિદત્ત તસ્માદ્ યૂયં દાનાનિ પ્રાપ્સ્યથ, વરઞ્ચ લોકાઃ પરિમાણપાત્રં પ્રદલય્ય સન્નાલ્ય પ્રોચ્ચાલ્ય પરિપૂર્ય યુષ્માકં કોડેષુ સમર્પયિષ્યન્તિ; યૂયં યેન પરિમાણેન પરિમાથ તેનૈવ પરિમાણેન યુષ્મત્કૃતે પરિમાસ્યતો।
- XXXIX અથ સ તેભ્યો દૃષ્ટાન્તકથામકથયત્, અન્ધો જનઃ કિમન્ધં પન્થાનં દર્શયિતું શક્નોતિ? તસ્માદ્ ઉભાવપિ કિં ગર્ત્તં ન પતિષ્યતઃ?
- XL ગુરોઃ શિષ્યો ન શ્રેષ્ઠઃ કિન્તુ શિષ્યે સિદ્ધે સતિ સ ગુરુતુલ્યો ભવિતું શક્નોતિ।
- XLI અપરઞ્ચ ત્વં સ્વયક્ષુષિ નાસામ્ અદૃષ્ટ્વા તવ ભ્રાતુશ્ચક્ષુષિ યતૃણામસ્તિ તદેવ કુતઃ પશ્યમિ?
- XLII સ્વયક્ષુષિ યા નાસા વિદ્યતે તામ્ અજ્ઞાત્વા, ભ્રાતસ્તવ નેત્રાત્ તૃણં બહિઃ કરોમીતિ વાક્યં ભ્રાતરં કથં વક્તું શક્નોષિ? હે કપટિન્ પૂર્વે સ્વનયનાત્ નાસાં બહિઃ કુરુ તતો ભ્રાતુશ્ચક્ષુષસ્તૃણં બહિઃ કર્તુ સુદૃષ્ટિ પ્રાપ્સ્યસિ।
- XLIII અન્યઞ્ચ ઉત્તમસ્તરુઃ કદાપિ ફલમનુત્તમં ન ફલતિ, અનુત્તમતરુશ્ચ ફલમુત્તમં ન ફલતિ કારણાદતઃ ફલૈસ્તરવો જ્ઞાયન્તે।
- XLIV કણ્ટકિપાદપાત્ કોપિ ઉડુમ્બરફલાનિ ન પાતયતિ તથા શૃગાલકોલિવૃક્ષાદપિ કોપિ દ્રાક્ષાફલં ન પાતયતિ।
- XLV તદ્વત્ સાધુલોકોડન્તઃકરણરૂપાત્ સુભાણ્ડાગારાદ્ ઉત્તમાનિ દ્રવ્યાણિ બહિઃ કરોતિ, દુષ્ટો લોકશ્ચાન્તઃકરણરૂપાત્ કુભાણ્ડાગારાત્ કુત્સિતાનિ દ્રવ્યાણિ નિર્ગમયતિ યતોડન્તઃકરણાનાં પૂર્ણભાવાનુરૂપાણિ વયાંસિ મુખાન્નિર્ગચ્છન્તિ।
- XLVI અપરઞ્ચ મમાજ્ઞાનુરૂપં નાયરિત્વા કુતો માં પ્રભો પ્રભો ઇતિ વદથ?
- XLVII યઃ કશ્ચિન્ મમ નિકટમ્ આગત્ય મમ કથા નિશમ્ય તદનુરૂપં કર્મ કરોતિ સ કસ્ય સદૃશો ભવતિ તદહં યુષ્માન્ જ્ઞાપયામિ।

XLVIII યો જનો ગભીરં ખનિત્વા પાષાણસ્થલે ભિત્તિં નિર્માયિ સ્વગૃહં રચયતિ તેન સહ તસ્યોપમા ભવતિ; યત આપ્લાવિજલમેત્ય તસ્ય મૂલે વેગેન વહદપિ તદ્ગૃહં લાડયિતું ન શકનોતિ યતસ્તસ્ય ભિત્તિઃ પાષાણોપરિ તિષ્ઠતિ।

XLIX કિન્તુ યઃ કશ્ચિન્ મમ કથાઃ શ્રુત્વા તદ્દનુરૂપં નાયરતિ સ ભિત્તિં વિના મૃદુપરિ ગૃહનિર્માત્રા સમાનો ભવતિ; યત આપ્લાવિજલમાગત્ય વેગેન યદા વહતિ તદા તદ્ગૃહં પતતિ તસ્ય મહત્ પતનં જાયતે।

VII

- I તતઃ પરં સ લોકાનાં કર્ણગોચરે તાન્ સર્વાન્ ઉપદેશાન્ સમાપ્ય યદા કર્ણાહૂમ્પુરં પ્રવિશતિ
- II તદા શતસેનાપતેઃ પ્રિયદાસ એકો મૃતકલ્પઃ પીડિત આસીત્।
- III અતઃ સેનાપતિ ર્યોશો વર્તાર્તા નિશમ્ય દાસસ્યારોગ્યકરણાય તસ્યાગમનાર્થં વિનયકરણાય ચિહ્નદીયાન્ ક્રિયતઃ પ્રાયઃ પ્રેષયામાસા
- IV તે યીશોરન્તિકં ગત્વા વિનયાતિશયં વક્તુમારેભિરે, સ સેનાપતિ ભવતોનુગ્રહં પ્રાપ્તુમ્ અર્હતિ।
- V યતઃ સોસ્મજ્જાતીયેષુ લોકેષુ પ્રીયતે તથાસ્મત્કૃતે ભજનગેહં નિર્મિતવાન્।
- VI તસ્માદ્ યીશુસ્તૈઃ સહ ગત્વા નિવેશનસ્ય સમીપં પ્રાપ, તદા સ શતસેનાપતિ વક્ષ્યમાણવાક્યં તં વક્તું બન્ધુન્ પ્રાહિણોત્। હે પ્રભો સ્વયં શ્રમો ન કર્તવ્યો યદ્ ભવતા મદ્ગૃહમધ્યે પાદાર્પણં ક્રિયેત તદપ્યહં નાર્હામિ,
- VII કિન્તુહં ભવત્સમીપં યાતુમપિ નાત્માનં યોગ્યં બુદ્ધવાન્, તતો ભવાન્ વાક્યમાત્રં વદતુ તેનૈવ મમ દાસઃ સ્વસ્થો ભવિષ્યતિ।
- VIII યસ્માદ્ અહં પરાધીનોપિ મમાધીના યાઃ સેનાઃ સન્તિ તાસામ્ એકજનં પ્રતિ યાહીતિ મયા પ્રોક્તે સ યાતિ; તદન્યં પ્રતિ આયાહીતિ પ્રોક્તે સ આયાતિ; તથા નિજદાસં પ્રતિ એતત્ કુર્વિતિ પ્રોક્તે સ તદેવ કરોતિ।
- IX યીશુરિદં વાક્યં શ્રુત્વા વિસ્મયં યયૌ, મુખં પરાવર્ત્ય પશ્ચાદ્વર્તિનો લોકાન્ બભાષે ચ, યુષ્માનહં વદામિ ઇસ્રાયેલો વંશમધ્યેપિ વિશ્વાસમીદૃશં ન પ્રાપ્નવાં
- X તતસ્તે પ્રેષિતા ગૃહં ગત્વા તં પીડિતં દાસં સ્વસ્થં દદૃશુઃ।
- XI પરેડહનિ સ નાયીનાપ્યં નગરં જગામ તસ્યાનેકે શિષ્યા અન્યે ચ લોકાસ્તેન સાર્દ્ધં યયુઃ।
- XII તેષુ તન્નગરસ્ય દ્વારસન્નિધિં પ્રાપ્તેષુ ક્રિયન્તો લોકા એકં મૃતમનુજં વહન્તો નગરસ્ય બહિર્યાન્તિ, સ તન્માતુરેકપુત્રસ્તન્માતા ચ વિધવા; તયા સાર્દ્ધં તન્નગરીયા બહવો લોકા આસન્।
- XIII પ્રભુસ્તાં વિલોક્ય સાનુકમ્પઃ કથયામાસ, મા રોદીઃ। સ સમીપમિત્વા ખટ્વાં પસ્પર્શ તસ્માદ્ વાહકાઃ સ્થગિતાસ્તમ્યુઃ;
- XIV તદા સ ઉવાચ હે યુવમનુષ્ય ત્વમુત્તિષ્ઠ, ત્વામહમ્ આજ્ઞાપયામિ
- XV તસ્માત્ સ મૃતો જનસ્તક્ષણમુત્થાય કથાં પ્રકથિતઃ; તતો યીશુસ્તસ્ય માતરિ તં સમર્પયામાસા
- XVI તસ્માત્ સર્વે લોકાઃ શશક્રિરે; એકો મહાભવિષ્યદ્વાદી મધ્યેડસ્માકમ્ સમુદૈત્, ઈશ્વરશ્ચ સ્વલોકાનન્વગૃહ્ણાત્ કથામિમાં કથયિત્વા ઈશ્વરં ધન્યં જગદુઃ।
- XVII તતઃ પરં સમસ્તં ચિહ્નદાદેશં તસ્ય ચતુર્દિક્સ્થદેશઞ્ચ તસ્યૈતત્કીર્તિં વ્યાનશે।
- XVIII તતઃ પરં યોહનઃ શિષ્યેષુ તં તદ્ગૃહાન્તં જ્ઞાપિતવત્સુ
- XIX સ સ્વશિષ્યાણાં દ્વૌ જનાવાહૂય યીશું પ્રતિ વક્ષ્યમાણં વાક્યં વક્તું પ્રેષયામાસ, યસ્યાગમનમ્ અપેક્ષ્ય તિષ્ઠામો વયં કિં સ એવ જનસ્ત્વં? કિં વયમન્યમપેક્ષ્ય સ્થાસ્યામઃ?
- XX પશ્ચાત્તૌ માનવૌ ગત્વા કથયામાસતુઃ, યસ્યાગમનમ્ અપેક્ષ્ય તિષ્ઠામો વયં, કિં સએવ જનસ્ત્વં? કિં વયમન્યમપેક્ષ્ય સ્થાસ્યામઃ? કથામિમાં તુભ્યં કથયિતું યોહન્ મજ્જક આવાં પ્રેષિતવાન્।
- XXI તસ્મિન્ દણ્ડે યીશૂરોગિણો મહાવ્યાધિમતો દુષ્ટભૂતગ્રસ્તાંશ્ચ બહૂન્ સ્વસ્થાન્ કૃત્વા, અનેકાન્ધેત્યશ્ચક્ષુષિ દત્વા પ્રત્યુવાચ,
- XXII યુવાં વ્રજતમ્ અન્ધા નેત્રાણિ ખસ્ટાશ્ચરણાનિ ચ પ્રાપ્નુવન્તિ, કુષ્ઠિનઃ પરિષ્કિયન્તે, બધિરાઃ શ્રવણાનિ મૂતાશ્ચ જીવનાનિ પ્રાપ્નુવન્તિ, દરિદ્રાણાં સમીપેષુ સુસંવાદઃ પ્રચાર્યતે, યં પ્રતિ વિદ્નસ્વરૂપોહં ન ભવામિ સ ધન્યઃ;
- XXIII એતાનિ યાનિ પશ્યથઃ શૃણુથશ્ચ તાનિ યોહનં જ્ઞાપયતમ્।
- XXIV તયો દૂતયો ગર્તયોઃ સતો યોહનિ સ લોકાન્ વક્તુમુપચક્રમે, યૂયં મધ્યેપ્રાન્તરં કિં દ્રષ્ટું નિરગમત? કિં વાયુના કમ્પિતં નડં?

XXV યૂયં કિં દ્રષ્ટું નિરગમત? કિં સૂક્ષ્મવસ્ત્રપરિધાયિનં કમપિ નરં? કિન્તુ યે સૂક્ષ્મમૃદુવસ્ત્રાણિ પરિદધતિ સૂત્તમાનિ દ્રવ્યાણિ ભુજ્જતે ચ તે રાજધાનીષુ તિષ્ઠન્તિ।

XXVI તર્હિ યૂયં કિં દ્રષ્ટું નિરગમત? કિમેકં ભવિષ્યદ્વાદિનં? તદેવ સત્યં કિન્તુ સ પુમાન્ ભવિષ્યદ્વાદિનોપિ શ્રેષ્ઠ ઇત્યહં યુષ્માન્ વદામિ;

XXVII પશ્ય સ્વકીયદૂતન્તુ તવાગ્ર પ્રેષયામ્યહં। ગત્વા ત્વદીયમાર્ગન્તુ સ હિ પરિષ્કરિષ્યતિ। યદર્થે લિપિરિયમ્ આસ્તે સ એવ યોહન્।

XXVIII અતો યુષ્માનહં વદામિ સ્ત્રિયા ગર્ભજાતાનાં ભવિષ્યદ્વાદિનાં મધ્યે યોહનો મજ્જકાત્ શ્રેષ્ઠઃ કોપિ નાસ્તિ, તત્રાપિ ઈશ્વરસ્ય રાજ્યે યઃ સર્વસ્માત્ ક્ષુદ્રઃ સ યોહનોપિ શ્રેષ્ઠઃ।

XXIX અપરઞ્ચ સર્વે લોકાઃ કરમઞ્ચાયિનશ્ચ તસ્ય વાક્યાનિ શ્રુત્વા યોહના મજ્જનેન મજ્જિજતાઃ પરમેશ્વરં નિર્દોષં મેનિરે।

XXX કિન્તુ ફિરિશિનો વ્યવસ્થાપકાશ્ચ તેન ન મજ્જિજતાઃ સ્વાન્ પ્રતીશ્વરસ્યોપદેશં નિષ્કલમ્ અકુર્વન્।

XXXI અથ પ્રભુઃ કથયામાસ, ઇદાનીન્તનજ્જનાન્ કેનોપમામિ? તે કસ્ય સદૃશાઃ?

XXXII યે બાલકા વિપણ્યામ્ ઉપવિશ્ય પરસ્પરમ્ આહૂય વાક્યમિદં વદન્તિ, વયં યુષ્માકં નિકટે વંશીરવાદિભ્મ, કિન્તુ યૂયં નાનર્તિષ્ટ, વયં યુષ્માકં નિકટ અરોદિભ્મ, કિન્તુ યુયં ન વ્યલપિષ્ટ, બાલકૈરેતાદૃશૈસ્તેષામ્ ઉપમા ભવતિ।

XXXIII યતો યોહન્ મજ્જક આગત્ય પૂપં નાખાદત્ દ્રાક્ષારસઞ્ચ નાપિવત્ તસ્માદ્ યૂયં વદથ, ભૂતગ્રસ્તોયમ્।

XXXIV તતઃ પરં માનવસુત આગત્યાખાદદપિવઞ્ચ તસ્માદ્ યૂયં વદથ, ખાદકઃ સુરાપશ્ચાણ્ડાલપાપિનાં બન્ધુરેકો જનો દૃશ્યતામ્।

XXXV કિન્તુ જ્ઞાનિનો જ્ઞાનં નિર્દોષં વિદુઃ।

XXXVI પશ્ચાદેકઃ ફિરિશી યીશુ ભોજનાય ન્યમન્ત્રયત્ તતઃ સ તસ્ય ગૃહં ગત્વા ભોક્તુમુપવિષ્ટઃ।

XXXVII એતર્હિ તત્ફિરિશિનો ગૃહે યીશુ ભેક્તુમ્ ઉપાવેક્ષીત્ તચ્છૃત્વા તન્નગરવાસિની કાપિ દુષ્ટા નારી પાણ્ડરપ્રસ્તરસ્ય સમ્પુટકે સુગન્ધિતૈલમ્ આનીય

XXXVIII તસ્ય પશ્ચાત્ પાદયોઃ સન્નિધૌ તસ્યૌ રુદતી ચ નેત્રામ્બુભિસ્તસ્ય ચરણૌ પ્રક્ષાલ્ય નિજકચૈરમાર્ક્ષીત્, તતસ્તસ્ય ચરણૌ યુમ્બિત્વા તેન સુગન્ધિતૈલેન મમર્દ।

XXXIX તસ્માત્ સ નિમન્ત્રયિતા ફિરિશી મનસા ચિન્તયામાસ, યદયં ભવિષ્યદ્વાદી ભવેત્ તર્હિ એનં સ્પૃશતિ યા સ્ત્રી સા કા કીદૃશી ચેતિ જ્ઞાતું શકનુયાત્ યતઃ સા દુષ્ટા।

XL તદા યાશુસ્તં જગાદ, હે શિમોન્ ત્વાં પ્રતિ મમ કિઞ્ચિદ્ વક્તવ્યમસ્તિ; તસ્માત્ સ બભાષે, હે ગુરો તદ્ વદતુ।

XLI એકોત્તમર્ણસ્ય દ્વાવધમર્ણાવાસ્તાં, તયોરેકઃ પઞ્ચશતાનિ મુદ્રાપાદાન્ અપરશ્ચ પઞ્ચાશત્ મુદ્રાપાદાન્ ધારયામાસ।

XLII તદનન્તરં તયોઃ શોઘ્યાભાવાત્ સ ઉત્તમર્ણસ્તયો રૂણો ચક્ષમે; તસ્માત્ તયોર્દયોઃ કસ્તસ્મિન્ પ્રેષ્યતે બહુ? તદ્ બૂહિ।

XLIII શિમોન્ પ્રત્યુવાચ, મયા બુદ્યતે યસ્યાધિકમ્ ઋણં ચક્ષમે સ ઇતિ; તતો યીશુસ્તં વ્યાજહાર, ત્વં યથાર્થ વ્યચારયઃ।

XLIV અથ તાં નારીં પ્રતિ વ્યાઘુઠ્ય શિમોનમવોચત્, સ્ત્રીમિમાં પશ્યસિ? તવ ગૃહે મથ્યાગતે ત્વં પાદપ્રક્ષાલનાર્થ જલં નાદાઃ કિન્તુ યોષિદેષા નયનજલૈ મમ પાદૌ પ્રક્ષાલ્ય કેશૈરમાર્ક્ષીત્।

XLV ત્વં માં નાયુમ્બીઃ કિન્તુ યોષિદેષા સ્વીયાગમનાદારભ્ય મદીયપાદૌ યુમ્બિતું ન વ્યરંસ્તા।

XLVI ત્વઞ્ચ મદીયોત્તમાઙ્ગે કિઞ્ચિદપિ તૈલં નામર્દીઃ કિન્તુ યોષિદેષા મમ ચરણૌ સુગન્ધિતૈલેનામર્દીત્।

XLVII અતસ્ત્વાં વ્યાહરામિ, એતસ્યા બહુ પાપમક્ષમ્યત તતો બહુ પ્રીયતે કિન્તુ યસ્યાલ્પપાપં ક્ષમ્યતે સોલ્પં પ્રીયતે।

XLVIII તતઃ પરં સ તાં બભાષે, ત્વદીયં પાપમક્ષમ્યત।

XLIX તદા તેન સાહર્દ્યં યે ભોક્તુમ્ ઉપવિવિશુસ્તે પરસ્પરં વક્તુમારેભિરે, અયં પાપં ક્ષમતે ક એષઃ?

L કિન્તુ સ તાં નારીં જગાદ, તવ વિશ્વાસસ્ત્વાં પર્યત્રાસ્ત ત્વં ક્ષમેણ વ્રજા

VIII

I અપરઞ્ચ યીશુ દ્વાદશભિઃ શિષ્યૈઃ સાહર્દ્યં નાનાનગરેષુ નાનાગ્રામેષુ ચ ગચ્છન્ ઈશ્વરીયરાજત્વસ્ય સુસંવાદં પ્રચારયિતું પ્રારેભે।

II तदा यस्याः सप्त भूता निरगच्छन् सा मगदलीनीति विध्याता मरियम् डेरोद्राजस्य गृहाधिपतेः डोषे भर्ष्या योडना शूशाना

III प्रभृतयो या बह्व्यः स्त्रियः दृष्टभूतेभ्यो रोगेभ्यश्च मुक्ताः सत्यो निजविभूती व्यथित्वा तमसेवन्त, ताः सर्वास्तिन सार्द्धम् आसन्।

IV अनन्तरं नानानगरेभ्यो बहवो लोका आगत्य तस्य समीपेऽभिलन्, तदा स तेभ्य अेकां दृष्टान्तकथां कथयामासा अेकः कृषीबलो बीजानि वप्तुं बडिर्जगाम,

V ततो वपनकाले कतिपयानि बीजानि मार्गपार्श्वे पेतुः, ततस्तानि पदतलैर् दलितानि पक्षिभिर् भक्षितानि या

VI कतिपयानि बीजानि पाषाणस्थले पतितानि यद्यपि तान्यङ्कुरितानि तथापि रसाभावात् शुशुषुः।

VII कतिपयानि बीजानि कण्टकिवनमध्ये पतितानि ततः कण्टकिनानि संवृद्ध्य तानि जगसुः।

VIII तदन्यानि कतिपयबीजानि य भूम्यामुत्तमायां पेतुस्ततस्तान्यङ्कुरयित्वा शतगुणानि इलानि इेलुः। स एमा कथां कथयित्वा प्रोच्यैः प्रोवाय, यस्य श्रोतुं श्रोत्रे स्तः स शृणोतु।

IX ततः परं शिष्यास्तं पप्रच्छुरस्य दृष्टान्तस्य किं तात्पर्यं?

X ततः स व्याजहार, ईश्वरीयराज्यस्य गुह्यानि ज्ञातुं युष्मभ्यमधिकारो दीयते किन्त्वन्ये यथा दृष्ट्वापि न पश्यन्ति श्रुत्वापि न बुध्यन्ते य तदर्थं तेषां पुरस्तात् ताः सर्वाः कथा दृष्टान्तेन कथ्यन्ते।

XI दृष्टान्तस्यास्याभिप्रायः, ईश्वरीयकथा बीजस्वर्पा।

XII ये कथामात्रं शृण्वन्ति किन्तु पश्चाद् विश्वस्य यथा परित्राणं न प्राप्नुवन्ति तदाशयेन शैतानेत्य हृदयात् तां कथाम् अपहरति त अेव मार्गपार्श्वस्थभूमिस्वर्पाः।

XIII ये कथं श्रुत्वा सानन्दं गृह्णन्ति किन्त्वबद्धमूलत्वात् स्वल्पकालमात्रं प्रतीत्य परीक्षाकाले भ्रश्यन्ति तथेव पाषाणभूमिस्वर्पाः।

XIV ये कथां श्रुत्वा यान्ति विषययिन्तायां धनलोभेन अेडिक्सुप्ते य मज्जन्त उपयुक्तइलानि न इलन्ति त अेवोप्तबीजकण्टकिभूस्वर्पाः।

XV किन्तु ये श्रुत्वा सरलैः शुद्धैश्चान्तःकरणैः कथां गृह्णन्ति धैर्यम् अवलम्ब्य इलान्युत्पाद्यन्ति य त अेवोत्तमभूस्वर्पाः।

XVI अपरञ्च प्रदीपं प्रज्वाल्य कोपि पात्रेण नाच्छाद्यति तथा भटवाधोपि न स्थापयति, किन्तु दीपाधारोपर्येव स्थापयति, तस्मात् प्रवेशका दीप्तिं पश्यन्ति।

XVII यन्न प्रकाशयिष्यते तादृग् अप्रकाशितं वस्तु किमपि नास्ति यस्य न सुव्यक्तं प्रचारयिष्यते तादृग् गृप्तं वस्तु किमपि नास्ति।

XVIII अतो यूयं केन प्रकारेण शृणुथ तत्र सावधाना भवत, यस्य समीपे बद्धते तस्मै पुनर्दास्यते किन्तु यस्याश्रये न बद्धते तस्य यद्यदस्ति तदपि तस्मात् नेष्यते।

XIX अपरञ्च यीशोर् माता भ्रातरश्च तस्य समीपं जिगमिषवः

XX किन्तु जनतासम्भाधात् तत्सन्निधिं प्राप्नुं न शकुः। तत्पश्चात् तव माता भ्रातरश्च त्वां साक्षात् यिकीर्षन्तो बडिस्तिष्ठन्तीति वार्त्तायां तस्मै कथितायां

XXI स प्रत्युवाय; ये जना ईश्वरस्य कथां श्रुत्वा तदनुज्ञपमायरन्ति तथेव मम माता भ्रातरश्च।

XXII अनन्तरं अेकदा यीशुः शिष्यैः सार्द्धं नावमारुह्य जगाद, आयात वयं हृदस्य पारं यामः, ततस्ते जग्मुः।

XXIII तेषु नौकां वाडयत्सु स निदद्रौ;

XXIV अथाकस्मात् प्रबलजम्भशगमाद् हृदे नौकायां तरङ्गैराच्छन्नायां विपत् तान् जग्रासा तस्माद् यीशोरन्तिकं गत्वा डे गुरो डे गुरो प्राणा नो यान्तीति गदित्वा तं जगारयाम्बलूवुः। तदा स उत्थाय वायुं तरङ्गांश्च तर्जयामास तस्माद्बुभौ निवृत्य स्थिरौ बभूवतुः।

XXV स तान् बलाघे युष्माकं विश्वासः क? तस्मात्ते भीता विस्मिताश्च परस्परं जगदुः, अडो डीदृगयं मनुजः पवनं पानीयञ्चादिशति तद्बुभयं तदादेशं वडति।

XXVI ततः परं गालील्पदेशस्य सम्भुभस्थगिदेरीयप्रदेशे नौकायां लगन्त्यां तटेऽवरोडमावाद्

XXVII बडुतिथकालं भूतग्रस्त अेको मानुषः पुरादागत्य तं साक्षाय्यकारा स मनुषो वासो न परिदधत् गृडे य न वसन् डेवलं श्मशानम् अध्युवासा

XXVIII स यीशुं दृष्ट्वैव यीच्छब्दं यकार तस्य सम्भुभे पतित्वा प्रोच्यैर्जगाद य, डे सर्वप्रधानेश्वरस्य पुत्र, मया सड तव कः सम्बन्धः? त्वयि विनयं करोमि मां मा यातया

- XXIX यतः स तं मानुषं त्यक्त्वा यातुम् अमेध्यभूतम् आदिदेशः; स भूतस्तं मानुषम् असकृद् दधार तस्माल्लोकाः शृङ्खलेन निगडेन य अबन्धुः; स तद् भंक्त्वा भूतवशत्वात् मध्येप्रान्तरं ययौ।
- XXX अनन्तरं यीशुस्तं पप्रच्छ तव किन्नाम? स उवाच, मम नाम बाडिनो यतो बडवो भूतास्तमाशिश्रियुः।
- XXXI अथ भूता विनयेन जगद्गुः, गभीरं गर्तं गन्तुं माज्ञापयास्मान्।
- XXXII तदा पर्वतोपरि वराहप्रजश्ररति तस्माद् भूता विनयेन प्रोयुः, अमुं वराहप्रजम् आश्रयितुम् अस्मान् अनुजानीहि; ततः सोनुजज्ञौ।
- XXXIII ततः परं भूतास्तं मानुषं विधाय वराहप्रजम् आशिश्रियुः वराहप्रजश्च तत्क्षणात् कटकन घावन्तो हृदे प्राणान् विजृम्भुः।
- XXXIV तद् दृष्ट्वा शूकररक्षकाः पलायमाना नगरं ग्रामञ्च गत्वा तत्सर्ववृत्तान्तं कथयामासुः।
- XXXV ततः किं वृत्तम् अतद्दर्शनार्थं लोका निर्गत्य यीशोः समीपं ययुः, तं मानुषं त्यक्तभूतं परिहितवस्त्रं स्वस्थमानुषवद् यीशोश्चरणासन्निधौ सूपविशन्तं विलोक्य बिभ्युः।
- XXXVI ये लोकास्तस्य भूतग्रस्तस्य स्वास्थ्यकराणं दृष्टुश्च तेभ्यः सर्ववृत्तान्तं कथयामासुः।
- XXXVII तदनन्तरं तस्य गिदेरीयप्रदेशस्य यतुर्दिकस्था बडवो जना अतित्रस्ता विनयेन तं जगद्गुः, भवान् अस्माकं निकटाद् प्रजतु तस्मात् स नावमारुह्य ततो व्याघृत्य जगाम।
- XXXVIII तदानीं त्यक्तभूतमनुजस्तेन सड् स्थातुं प्रार्थयाञ्चके
- XXXIX किन्तु तदर्थम् ईश्वरः कीदृङ्गडाकर्म कृतवान् इति निवेशनं गत्वा विज्ञापय, यीशुः कथामेतां कथयित्वा तं विससर्जा ततः स प्रजित्वा यीशुस्तदर्थं यन्मडाकर्म यकार तत् पुरस्य सर्वत्र प्रकाशयितुं प्रारेभे।
- XL अथ यीशौ परावृत्यागते लोकास्तं आदरेण जगद्गु र्यस्मात्ते सर्वे तमपेक्षाञ्चक्रिरे।
- XLI तदनन्तरं यायीर्नाम्नो भजनगोळस्यैकोधिप आगत्य यीशोश्चरणायोः पतित्वा स्वनिवेशनागमनार्थं तस्मिन् विनयं यकार,
- XLII यतस्तस्य द्वादशवर्षवयस्का कन्यैकासीत् सा मृतकल्पाभवत्। ततस्तस्य गमनकाले मार्गे लोकानां मडान् समागमो बभूव।
- XLIII द्वादशवर्षाणि प्रदररोगग्रस्ता नाना वैद्यैश्चिकित्सिता सर्वस्वं व्ययित्वापि स्वास्थ्यं न प्राप्ता या योषित् सा यीशोः पश्चादागत्य तस्य वस्त्रग्रन्थिं पस्पर्शा।
- XLIV तस्मात् तत्क्षणात् तस्या रक्तस्रावो रुद्धः।
- XLV तदानीं यीशुरवदत् केनाहं स्पृष्टः? ततोऽनेकैरनङ्गीकृते पितरस्तस्य सङ्गिनश्चावदन्, हे गुरो लोका निकटस्थाः सन्तस्तव देहे धर्षयन्ति, तथापि केनाहं स्पृष्टइति भवान् कुतः पृच्छति?
- XLVI यीशुः कथयामास, केनाध्यहं स्पृष्टो, यतो मत्तः शक्तिर्निर्गतेति मया निश्चितमज्ञायि।
- XLVII तदा सा नारी स्वयं न गुप्तेति विदित्वा कम्पमाना सती तस्य सम्मुखे पपात; येन निमित्तेन तं पस्पर्शा स्पर्शमात्राय येन प्रकारेण स्वस्थाभवत् तत् सर्वं तस्य साक्षादायय्यौ।
- XLVIII ततः स तां जगाद हे कन्ये सुस्थिरा भव, तव विश्वासस्त्वां स्वस्थाम् अकार्षीत् त्वं क्षेमेण याहि।
- XLIX यीशोरेतद्वाक्यवदनकाले तस्याधिपते निवेशनात् कश्चिल्लोक आगत्य तं बभाषे, तव कन्या मृता गुरुं मा क्लिशान्।
- L किन्तु यीशुस्तदाकर्ष्याधिपतिं व्याजहार, मा भैषीः केवलं विश्वसिहि तस्मात् सा ञ्जविष्यति।
- LI अथ तस्य निवेशने प्राप्ते स पितरं योडनं याकूबञ्च कन्याया मातरं पितरञ्च विना, अन्यं कञ्चन प्रवेष्टुं वारयामास।
- LII अपरञ्च ये रुदन्ति विलपन्ति य तान् सर्वान् जनान् उवाच, यूयं मा रोदधि कन्या न मृता निद्राति।
- LIII किन्तु सा निश्चितं मृतेति ज्ञात्वा ते तमुपजडसुः।
- LIV पश्चात् स सर्वान् बहिः कृत्वा कन्यायाः करौ धृत्वाजुडुवे, हे कन्ये त्वमुत्तिष्ठ,
- LV तस्मात् तस्याः प्राणेषु पुनरागतेषु सा तत्क्षणाद् उत्तस्यौ। तदानीं तस्यै किञ्चिद् भक्ष्यं दातुम् आदिदेश।
- LVI ततस्तस्याः पितरौ विस्मयं गतौ किन्तु स तावादिदेश घटनाया अेतस्याः कथां कस्मैयिदपि मा कथयतां।

IX

- I ततः परं स द्वादशशिष्यानाङ्गुय भूतान् त्याजयितुं रोगान् प्रतिकर्तुञ्च तेभ्यः शक्तिमाधिपत्यञ्च ददौ।
- II अपरञ्च ईश्वरीयराज्यस्य सुसंवाहं प्रकाशयितुम् रोगिणामारोग्यं कर्तुञ्च प्रेरणकाले तान् जगाद।
- III यात्रार्थं यष्टिर्वस्त्रपुटकं भक्ष्यं मुद्रा द्वितीयवस्त्रम्, अेषां किमपि मा गृह्णीत।

- IV यूयञ्च यन्निवेशनं प्रविशथ नगरत्यागपर्यन्तं तन्निवेशने तिष्ठता
- V तत्र यदि कस्यचित् पुरस्य लोका युष्माकमातिथ्यं न कुर्वन्ति तर्हि तस्मान्नगराद् गमनकाले तेषां विरुद्धं साक्ष्यार्थं युष्माकं पदधूलीः सम्पातयता
- VI अथ ते प्रस्थाप्य सर्वत्र सुसंवाहं प्रयारयितुं पीडितान् स्वस्थान् कर्तुञ्च ग्रामेषु भ्रमितुं प्रारेत्भिरे
- VII अेतर्हि डेरोद् राजा यीशोः सर्वकर्मणां वार्तां श्रुत्वा भृशमुद्विग्विजे
- VIII यतः केयिदूयुर्योडन् श्मशानाद्दुदतिष्ठत् केयिदूयुः, अेलियो दर्शनं दत्तवान्; अेवमन्यलोका उयुः पूर्व्यायः कश्चिद् भविष्यद्वादी समुत्थितः।
- IX किन्तु डेरोदुवाय योडनः शिरोडडमछिनदम् एदानीं यस्येदृक्कर्मणां वार्तां प्राप्नोमि स कः? अथ स तं द्रष्टुम् अैच्छत्।
- X अनन्तरं प्रेरिताः प्रत्यागत्य यानि यानि कर्माणि यक्नुस्तानि यीशवे कथयामासुः ततः स तान् बैत्सैदानामकनगरस्य विजनं स्थानं नीत्वा गुप्तं जगाम।
- XI पश्चात् लोकास्तद् विदित्वा तस्य पश्चाद् ययुः; ततः स तान् नयन् ईश्वरीयराज्यस्य प्रसङ्गमुक्तवान्, येषां चिकित्सायां प्रयोजनम् आसीत् तान् स्वस्थान् यकार या
- XII अपरञ्च दिवावसन्ने सति द्वादशशिष्या यीशोरन्तिकम् अेत्य कथयामासुः, वयमत्र प्रान्तरस्थाने तिष्ठामः, ततो नगराणि ग्रामाणि गत्वा वासस्थानानि प्राप्य भक्ष्यद्रव्याणि क्रेतुं जननिवहं भवान् विसृजतु।
- XIII तदा स उवाच, यूयमेव तान् भेजयध्वं; ततस्ते प्रोयुरस्माकं निकटे केवलं पञ्च पूपा द्वौ मत्स्यौ य विद्यन्ते, अतयेव स्थानान्तरम् एत्वा निमित्तमेतेषां भक्ष्यद्रव्येषु न क्रीतेषु न भवति।
- XIV तत्र प्रायेण पञ्चसहस्राणि पुरुषा आसन्।
- XV तदा स शिष्यान् जगाद पश्चाशत् पश्चाशज्जनैः पंक्तीकृत्य तानुपवेशयत, तस्मात् ते तदनुसारेण सर्वलोकानुपवेशयापासुः।
- XVI ततः स तान् पञ्च पूपान् मीनद्वयञ्च गृहीत्वा स्वर्गं विलोक्येश्वरगुणान् कीर्तयाञ्चके भङ्क्ता य लोकेभ्यः परिवेषणार्थं शिष्येषु समर्पयाम्भभूवा।
- XVII ततः सर्वे भुक्त्वा तृप्तिं गता अवशिष्टानाञ्च द्वादश डल्लकान् संजगुडुः।
- XVIII अथैकदा निर्जने शिष्यैः सह प्रार्थनाकाले तान् पप्रच्छ, लोका मां कं वदन्ति?
- XIX ततस्ते प्रायुः, त्वां योडन्मज्जकं वदन्ति; केचित् त्वाम् अेलियं वदन्ति, पूर्वकालिकः कश्चिद् भविष्यद्वादी श्मशानाद् उदतिष्ठद् एत्यपि केयिद् वदन्ति।
- XX तदा स उवाच, यूयं मां कं वदथ? ततः पितर उक्तवान् त्वम् ईश्वराभिषिक्तः पुरुषः।
- XXI तदा स तान् दृढमादिदेश, कथामेतां कस्मैयिदपि मा कथयता।
- XXII स पुनरुवाच, मनुष्यपुत्रेण वडुयातना भोक्तव्याः प्राचीनलोकैः प्रधानयाजकैरध्यापकैश्च सोवज्ञाय डन्तव्यः किन्तु तृतीयदिवसे श्मशानात् तेनोत्थातव्यम्।
- XXIII अपरं स सर्वानुवाच, कश्चिद् यदि मम पश्चाद् गन्तुं वाञ्छति तर्हि स स्वं दाम्यतु, दिने दिने कुशं गृहीत्वा य मम पश्चादागच्छतु।
- XXIV यतो यः कश्चित् स्वप्राणान् रिरक्षिषति स तान् डारयिष्यति, यः कश्चिन् मदर्थं प्राणान् डारयिष्यति स तान् रक्षिष्यति।
- XXV कश्चिद् यदि सर्वं जगत् प्राप्नोति किन्तु स्वप्राणान् डारयति स्वयं विनश्यति य तर्हि तस्य को लाभः?
- XXVI पुन र्यः कश्चिन् मां मम वाक्यं वा लज्जतास्पदं जानाति मनुष्यपुत्रो यदा स्वस्य पितुश्च पवित्राणां दूतानाञ्च तेजोभिः परिवेष्टित आगमिष्यति तदा सोपि तं लज्जतास्पदं ज्ञास्यति।
- XXVII किन्तु युष्मानहं यथार्थं वदामि, ईश्वरीयराजत्वं न दृष्ट्वा मृत्युं नास्वादिष्यन्ते, अेतादृशाः क्रियन्तो लोका अत्र स्थनेऽपि दण्डायमानाः सन्ति।
- XXVIII अेतदाभ्यानकथनात् परं प्रायेणाष्टसु दिनेषु गतेषु स पितरं योडनं याकूबञ्च गृहीत्वा प्रार्थयितुं पर्वतमेकं समाररोड।
- XXIX अथ तस्य प्रार्थनकाले तस्य मुष्माकृतिरन्यत्रा जाता, तदीयं वस्त्रमुज्ज्वलशुकलं ज्ञातं।
- XXX अपरञ्च मूसा अेलियश्चोभौ तेजस्विनौ दृष्टौ।
- XXXI तौ तेन यिज्ञासाम्युरे यो मृत्युः साधिष्यते तदीयां कथां तेन सार्द्धं कथयितुम् आरेभातो।

XXXII તદા પિતરાદયઃ સ્વસ્ય સક્કિનો નિદ્રયાકૃષ્ટા આસન્ કિન્તુ જાગરિત્વા તસ્ય તેજસ્તેન સાર્દ્ધમ્ ઉત્તિષ્ઠન્તૌ જનૌ ચ દદૃશુઃ|

XXXIII અથ તયોરુભયો ગમનકાલે પિતરો યીશું બભાષે, હે ગુરોડસ્માકં સ્થાનેડસ્મિન્ સ્થિતિઃ શુભા, તત એકા ત્વદર્થા, એકા મૂસાર્થા, એકા એલિયાર્થા, ઇતિ તિસ્રઃ કુટ્યોસ્માભિ નિર્મ્મીયન્તાં, ઇમાં કથાં સ ન વિવિચ્ય કથયામાસા|

XXXIV અપરઞ્ચ તદ્વાક્યવદનકાલે પયોદ એક આગત્ય તેષામુપરિ છાયાં ચકાર, તતસ્તન્મધ્યે તયોઃ પ્રવેશાત્ તે શશક્કિરે|

XXXV તદા તસ્માત્ પયોદાદ્ ઇયમાકાશીયા વાણી નિર્જગામ, મમાયં પ્રિયઃ પુત્ર એતસ્ય કથાયાં મનો નિઘત્તા|

XXXVI ઇતિ શબ્દે જાતે તે યીશુમેકાકિનં દદૃશુઃ કિન્તુ તે તદાનીં તસ્ય દર્શનસ્ય વાયમેકામપિ નોક્ત્વા મનઃસુ સ્થાપયામાસુઃ|

XXXVII પરેડહનિ તેષુ તસ્માચ્છૈલાદ્ અવરૂઢેષુ તં સાક્ષાત્ કર્તુ બહવો લોકા આજગ્મુઃ|

XXXVIII તેષાં મધ્યાદ્ એકો જન ઉચ્યૈરુવાચ, હે ગુરો અહં વિનયં કરોમિ મમ પુત્રં પ્રતિ કૃપાદૃષ્ટિં કરોતુ, મમ સ એવૈકઃ પુત્રઃ|

XXXIX ભૂતેન ધૃતઃ સન્ સં પ્રસભં ચીચ્છબ્દં કરોતિ તન્મુખાત્ ફેણા નિર્ગચ્છન્તિ ચ, ભૂત ઇત્યં વિદાર્ય ક્લિષ્ટવા પ્રાયશસ્તં ન ત્યજતિ|

XL તસ્માત્ તં ભૂતં ત્યાજયિતું તવ શિષ્યસમીપે ન્યવેદ્યં કિન્તુ તે ન શેકુઃ|

XLI તદા યીશુરવાદીત્, રે આવિશ્વાસિન્ વિપથગામિન્ વંશ કતિકાલાન્ યુષ્માભિઃ સહ સ્થાસ્યામ્યહં યુષ્માકમ્ આચરણાનિ ચ સહિષ્યે? તવ પુત્રમિહાનયા|

XLII તતસ્તસ્મિન્નાગતમાત્રે ભૂતસ્તં ભૂમૌ પાતયિત્વા વિદદાર; તદા યીશુસ્તમમેધ્યં ભૂતં તર્જયિત્વા બાલકં સ્વસ્થં કૃત્વા તસ્ય પિતરિ સમર્પયામાસા|

XLIII ઈશ્વરસ્ય મહાશક્તિમ્ ઇમાં વિલોક્ય સર્વે ચમચ્યકુઃ; ઇત્યં યીશોઃ સર્વાભિઃ ક્રિયાભિઃ સર્વૈર્લોકૈરાશ્ચર્યે મન્યમાને સતિ સ શિષ્યાન્ બભાષે,

XLIV કથેયં યુષ્માકં કર્ણેષુ પ્રવિશતુ, મનુષ્યપુત્રો મનુષ્યાણાં કરેષુ સમર્પયિષ્યતો|

XLV કિન્તુ તે તાં કથાં ન બુબુધિરે, સ્પષ્ટત્વાભાવાત્ તસ્યા અભિપ્રાયસ્તેષાં બોધગમ્યો ન બભૂવ; તસ્યા આશયઃ ક ઇત્યપિ તે ભયાત્ પ્રષ્ટે ન શેકુઃ|

XLVI તદનન્તરં તેષાં મધ્યે કઃ શ્રેષ્ઠઃ કથામેતાં ગૃહીત્વા તે મિથો વિવાદં ચકુઃ|

XLVII તતો યીશુસ્તેષાં મનોભિપ્રાયં વિદિત્વા બાલકમેકં ગૃહીત્વા સ્વસ્ય નિકટે સ્થાપયિત્વા તાન્ જગાદ,

XLVIII યો જનો મમ નામ્નાસ્ય બાલાસ્યાતિથ્યં વિદદાતિ સ મમાતિથ્યં વિદદાતિ, ચશ્ચ મમાતિથ્યં વિદદાતિ સ મમ પ્રેરકસ્યાતિથ્યં વિદદાતિ, યુષ્માકં મધ્યેયઃ સ્વં સર્વસ્માત્ ક્ષુદ્રં જાનીતે સ એવ શ્રેષ્ઠો ભવિષ્યતિ|

XLIX અપરઞ્ચ યોહન્ વ્યાજહાર હે પ્રભો તવ નામ્ના ભૂતાન્ ત્યાજયન્તં માનુષમ્ એકં દૃષ્ટવન્તો વયં, કિન્ત્વસ્માકમ્ અપશ્ચાદ્ ગામિત્વાત્ તં ન્યષેધામ્| તદાનીં યીશુરુવાચ,

L તં મા નિષેધત, યતો યો જનોસ્માકં ન વિપક્ષઃ સ એવાસ્માકં સપક્ષો ભવતિ|

LI અનન્તરં તસ્યારોહણસમય ઉપસ્થિતે સ સ્થિરચેતા યિરૂશાલમં પ્રતિ યાત્રાં કર્તુ નિશ્ચિત્યાગ્રે દૂતાન્ પ્રેષયામાસા|

LII તસ્માત્ તે ગત્વા તસ્ય પ્રયોજનીયદ્રવ્યાણિ સંગ્રહીતું શોમિરોણીયાનાં ગ્રામં પ્રવિવિશુઃ|

LIII કિન્તુ સ યિરૂશાલમં નગરં યાતિ તતો હેતો લોકાસ્તસ્યાતિથ્યં ન ચકુઃ|

LIV અતએવ યાકૂબ્યોહનૌ તસ્ય શિષ્યૌ તદ્ દૃષ્ટવા જગદતુઃ, હે પ્રભો એલિયો યથા ચકાર તથા વચમપિ કિં ગગણાદ્ આગન્તુમ્ એતાન્ ભસ્મીકર્તુઞ્ચ વહ્નિમાજ્ઞાપયામઃ? ભવાન્ કિમિચ્છતિ?

LV કિન્તુ સ મુખં પરાવર્ત્ય તાન્ તર્જયિત્વા ગદિતવાન્ યુષ્માકં મનોભાવઃ કઃ, ઇતિ યૂયં ન જાનીથા|

LVI મનુજસુતો મનુજાનાં પ્રાણાન્ નાશયિતું નાગચ્છત્, કિન્તુ રક્ષિતુમ્ આગચ્છત્| પશ્ચાદ્ ઇતરગ્રામં તે યયુઃ|

LVII તદનન્તરં પથિ ગમનકાલે જન એકસ્તં બભાષે, હે પ્રભો ભવાન્ યત્ર યાતિ ભવતા સહાહમપિ તત્ર યાસ્યામિ|

LVIII તદાનીં યીશુસ્તમુવાચ, ગોમાયૂનાં ગર્તા આસતે, વિહાયસીયવિહગાનાં નીડાનિ ચ સન્તિ, કિન્તુ માનવતનયસ્ય શિરઃ સ્થાપયિતું સ્થાનં નાસ્તિ|

LIX તતઃ પરં સ ઇતરજનં જગાદ, ત્વં મમ પશ્ચાદ્ એહિ; તતઃ સ ઉવાચ, હે પ્રભો પૂર્વ પિતરં શ્મશાને સ્થાપયિતું મામાદિશતુ|

- LX તદા યીશુરુવાય, મૃતા મૃતાન્ શ્મશાને સ્થાપયન્તુ કિન્તુ ત્વં ગત્વેશ્વરીયરાજ્યસ્ય કથાં પ્રચારયા
 LXI તતોન્યઃ કથયામાસ, હે પ્રભો મયાપિ ભવતઃ પશ્ચાદ્ ગંસ્યતે, કિન્તુ પૂર્વ્વ મમ નિવેશનસ્ય પરિજનાનામ્
 અનુમતિં ગ્રહીતુમ્ અહમાદિશ્યૈ ભવતા||
 LXII તદાનીં યીશુસ્તં પ્રોક્તવાન્, યો જનો લાઙ્ગલે કરમર્પયિત્વા પશ્ચાત્ પશ્યતિ સ ઈશ્વરીયરાજ્યં નાર્હતિ||

X

- I તતઃ પરં પ્રભુરપરાન્ સપ્તતિશિષ્યાન્ નિયુજ્ય સ્વયં યાનિ નગરાણિ યાનિ સ્થાનાનિ ચ ગમિષ્યતિ તાનિ
 નગરાણિ તાનિ સ્થાનાનિ ચ પ્રતિ દ્વૌ દ્વૌ જનૌ પ્રહિતવાન્||
 II તેભ્યઃ કથયામાસ ચ શસ્યાનિ બહૂનીતિ સત્યં કિન્તુ છેદકા અલ્પે; તસ્માદ્દેતોઃ શસ્યક્ષેત્રે છેદકાન્
 અપરાનપિ પ્રેષયિતું ક્ષેત્રસ્વામિનં પ્રાર્થયધ્વં||
 III યૂયં યાત, પશ્યત, વૃકાણાં મધ્યે મેષશાવકાનિવ યુષ્માન્ પ્રહિણોમિ||
 IV યૂયં ક્ષુદ્રં મહદ્ વા વસનસમ્પુટકં પાદુકાશ્ચ મા ગૃહ્ણીત, માર્ગમધ્યે કમપિ મા નમત ચા
 V અપરઞ્ચ યૂયં યદ્ યત્ નિવેશનં પ્રવિશથ તત્ર નિવેશનસ્યાસ્ય મજ્જલં ભૂયાદિતિ વાક્યં પ્રથમં વદતા||
 VI તસ્માત્ તસ્મિન્ નિવેશને યદિ મજ્જલપાત્રં સ્થાસ્યતિ તર્હિ તન્મજ્જલં તસ્ય ભવિષ્યતિ, નોચેત્ યુષ્માન્ પ્રતિ
 પરાવર્તિષ્યતે||
 VII અપરઞ્ચ તે યત્કિઞ્ચિદ્ દાસ્યન્તિ તદેવ ભુક્ત્વા પીત્વા તસ્મિન્નિવેશને સ્થાસ્યથ; યતઃ કર્મકારી જનો
 ભૃતિમ્ અર્હતિ; ગૃહાદ્ ગૃહં મા યાસ્યથા||
 VIII અન્યચ્ચ યુષ્માસુ કિમપિ નગરં પ્રવિષ્ટેષુ લોકા યદિ યુષ્માકમ્ આતિથ્યં કરિષ્યન્તિ, તર્હિ યત્ ખાદમ્
 ઉપસ્થાસ્યન્તિ તદેવ ખાદિષ્યથા||
 IX તન્નગરસ્થાન્ રોગિણઃ સ્વસ્થાન્ કરિષ્યથ, ઈશ્વરીયં રાજ્યં યુષ્માકમ્ અન્તિકમ્ આગમત્ કથામેતાઞ્ચ
 પ્રચારયિષ્યથા||
 X કિન્તુ કિમપિ પુરં યુષ્માસુ પ્રવિષ્ટેષુ લોકા યદિ યુષ્માકમ્ આતિથ્યં ન કરિષ્યન્તિ, તર્હિ તસ્ય નગરસ્ય
 પન્થાનં ગત્વા કથામેતાં વદિષ્યથ,||
 XI યુષ્માકં નગરીયા યા ધૂલ્યોડસ્માસુ સમલગન્ તા અપિ યુષ્માકં પ્રાતિકૂલ્યેન સાક્ષ્યાર્થં સમ્પાતયામઃ;
 તથાપીશ્વરરાજ્યં યુષ્માકં સમીપમ્ આગતમ્ ઇતિ નિશ્ચિતં જાનીતા||
 XII અહં યુષ્મભ્યં યથાર્થં કથયામિ, વિચારદિને તસ્ય નગરસ્ય દશાતઃ સિદોમો દશા સહ્યા ભવિષ્યતિ||
 XIII હા હા કોરાસીન્ નગર, હા હા બૈત્સૈદાનગર યુવયોર્મધ્યે યાદૃશાનિ આશ્ચર્યાણિ કર્માણ્યક્રિયન્ત, તાનિ
 કર્માણિ યદિ સોરસીદોનો નગરયોરકારિષ્યન્ત, તદા ઇતો બહુદિનપૂર્વ્વ તન્નિવાસિનઃ શણવસ્ત્રાણિ પરિધાય
 ગાત્રેષુ ભસ્મ વિલિપ્ય સમુપવિશ્ય સમખેત્સ્યન્તા||
 XIV અતો વિચારદિવસે યુષ્માકં દશાતઃ સોરસીદોન્નિવાસિનાં દશા સહ્યા ભવિષ્યતિ||
 XV હે કકુર્નાહૂમ્, ત્વં સ્વર્ગં યાવદ્ ઉન્નતા કિન્તુ નરકં યાવત્ ન્યગ્ભવિષ્યસિ||
 XVI યો જનો યુષ્માકં વાક્યં ગૃહ્ણાતિ સ મમૈવ વાક્યં ગૃહ્ણાતિ; કિઞ્ચ યો જનો યુષ્માકમ્ અવજ્ઞાં કરોતિ સ
 મમૈવાવજ્ઞાં કરોતિ; યો જનો મમાવજ્ઞાં કરોતિ ચ સ મત્પ્રેરકસ્યૈવાવજ્ઞાં કરોતિ||
 XVII અથ તે સપ્તતિશિષ્યા આનન્દેન પ્રત્યાગત્ય કથયામાસુ; હે પ્રભો ભવતો નામ્ના ભૂતા અપ્યસ્માકં
 વશીભવન્તિ||
 XVIII તદાનીં સ તાન્ જગાદ, વિદ્યુતમિવ સ્વર્ગાત્ પતન્તં શૈતાનમ્ અદર્શમ્||
 XIX પશ્યત સર્પાન્ વૃશ્ચિકાન્ રિપોઃ સર્વ્વપરાક્રમાંશ્ચ પદતલૈ દલયિતું યુષ્મભ્યં શક્તિં દદામિ તસ્માદ્ યુષ્માકં
 કાપિ હાનિ ન ભવિષ્યતિ||
 XX ભૂતા યુષ્માકં વશીભવન્તિ, એતન્નિમિત્તત્ મા સમુલ્લસત, સ્વર્ગે યુષ્માકં નામાનિ લિખિતાનિ સન્તીતિ
 નિમિત્તં સમુલ્લસત||
 XXI તદ્દટ્ટિકાયાં યીશુ મ્નસિ જાતાહ્વાદઃ કથયામાસ હે સ્વર્ગપૃથિવ્યોરેકાધિપતે પિતસ્ત્વં જ્ઞાનવતાં વિદુષાઞ્ચ
 લોકાનાં પુરસ્તાત્ સર્વ્વમેતદ્ અપ્રકાશ્ય બાલકાનાં પુરસ્તાત્ પ્રાકાશ્ય એતસ્માદ્દેતોસ્ત્વાં ધન્યં વદામિ, હે
 પિતરિત્થં ભવતુ યદ્ એતદેવ તવ ગોચર ઉત્તમમ્||
 XXII પિત્રા સર્વાણિ મયિ સમર્પિતાનિ પિતરં વિના કોપિ પુત્રં ન જાનાતિ કિઞ્ચ પુત્રં વિના યસ્મૈ જનાય પુત્રસ્તં
 પ્રકાશિતવાન્ તઞ્ચ વિના કોપિ પિતરં ન જાનાતિ||
 XXIII તપઃ પરં સ શિષ્યાન્ પ્રતિ પરાવૃત્ય ગુપ્તં જગાદ, યૂયમેતાનિ સર્વાણિ પશ્યથ તતો યુષ્માકં ચક્ષુષિ
 ધન્યાનિ||

XXIV યુષ્માનહં વદમિ, યૂયં યાનિ સર્વાણિ પશ્યથ તાનિ બહવો ભવિષ્યદ્વાદિનો ભૂપતયશ્ચ દ્રષ્ટુમિચ્છન્તોપિ દ્રષ્ટું ન પ્રાપ્નુવન્; યુષ્માભિ ર્યા યાઃ કથાશ્ચ શ્રૂયન્તે તાઃ શ્રોતુમિચ્છન્તોપિ શ્રોતું નાલભન્તા

XXV અનન્તરમ્ એકો વ્યવસ્થાપક ઉત્થાય તં પરીક્ષિતું પપ્રચ્છ, હે ઉપદેશક અનન્તાયુષઃ પ્રાપ્તયે મયા કિં કરણીયં?

XXVI યીશુઃ પ્રત્યુવાચ, અત્રાર્થે વ્યવસ્થાયાં કિં લિખિતમસ્તિ? ત્વં કીદૃક્ પઠસિ?

XXVII તતઃ સોવદત્, ત્વં સર્વાન્તઃકરણૈઃ સર્વપ્રાણૈઃ સર્વશક્તિભિઃ સર્વચિત્તૈશ્ચ પ્રભૌ પરમેશ્વરે પ્રેમ કુરુ, સમીપવાસિનિ સ્વવત્ પ્રેમ કુરુ યા

XXVIII તદા સ કથયામાસ, ત્વં યથાર્થ પ્રત્યવોચઃ, ઇત્યમ્ આચર તેનૈવ જીવિષ્યસિ

XXIX કિન્તુ સ જનઃ સ્વં નિર્દોષં જ્ઞાપયિતું યીશુ પપ્રચ્છ, મમ સમીપવાસી કઃ? તતો યીશુઃ પ્રત્યુવાચ,

XXX એકો જનો યિરૂશાલમ્પુરાદ્ યિરીહોપુરં યાતિ, એતર્હિ દસ્યૂનાં કરેષુ પતિતે તે તસ્ય વસ્ત્રાદિકં દ્વતવન્તઃ તમાહત્ય મૃતપ્રાયં કૃત્વા ત્યક્ત્વા યયુઃ।

XXXI અકસ્માદ્ એકો યાજકસ્તેન માર્ગેણ ગચ્છન્ તં દૃષ્ટ્વા માર્ગાન્યપાર્શ્વેન જગામા

XXXII ઇત્યમ્ એકો લેવીયસ્તત્સ્થાનં પ્રાપ્ય તસ્યાન્તિકં ગત્વા તં વિલોક્યાન્યેન પાર્શ્વેન જગામા

XXXIII કિન્ત્વેકઃ શોમિરોણીયો ગચ્છન્ તત્સ્થાનં પ્રાપ્ય તં દૃષ્ટ્વાદયતા

XXXIV તસ્યાન્તિકં ગત્વા તસ્ય ક્ષતેષુ તૈલં દ્રાક્ષારસઞ્ચ પ્રક્ષિપ્ય ક્ષતાનિ બદ્ધ્વા નિજવાહનોપરિ તમુપવેશ્ય પ્રવાસીયગૃહમ્ આનીય તં સિષેવે।

XXXV પરસ્મિન્ દિવસે નિજગમનકાલે દ્વૌ મુદ્રાપાદૌ તદ્દૃહસ્વામિને દત્ત્વાવદત્ જનમેનં સેવસ્વ તત્ર યોડધિકો વ્યયો ભવિષ્યતિ તમહં પુનરાગમનકાલે પરિશોત્સ્યામિ।

XXXVI એષાં ત્રયાણાં મધ્યે તસ્ય દસ્યુહસ્તપતિતસ્ય જનસ્ય સમીપવાસી કઃ? ત્વયા કિં બુદ્ધયતે?

XXXVII તતઃ સ વ્યવસ્થાપકઃ કથયામાસ યસ્તસ્મિન્ દયાં ચકારા તદા યીશુઃ કથયામાસ ત્વમપિ ગત્વા તથાચરા

XXXVIII તતઃ પરં તે ગચ્છન્ત એકં ગ્રામં પ્રવિવિશુઃ; તદા મર્થાનામા સ્ત્રી સ્વગૃહે તસ્યાતિથ્યં ચકારા

XXXIX તસ્માત્ મરિયમ્ નામધેયા તસ્યા ભગિની યીશોઃ પદસમીપ ઉવવિશ્ય તસ્યોપદેશકથાં શ્રોતુમારેભે।

XL કિન્તુ મર્થા નાનાપરિચર્યાયાં વ્યગ્રા બભૂવ તસ્માદ્દેતોસ્તસ્ય સમીપમાગત્ય બભાષે; હે પ્રભો મમ ભગિની કેવલં મમોપરિ સર્વકર્મણાં ભારમ્ અર્પિતવતી તત્ર ભવતા કિન્નિદપિ ન મનો નિધીયતે કિમ્? મમ સાહાય્યં કર્તુ ભવાન્ તામાદિશતુ।

XLI તતો યીશુઃ પ્રત્યુવાચ હે મર્થે હે મર્થે, ત્વં નાનાકાર્યેષુ ચિન્તિતવતી વ્યગ્રા યાસિ,

XLII કિન્તુ પ્રયોજનીયમ્ એકમાત્રમ્ આસ્તો અપરઞ્ચ યમુતમં ભાગં કોપિ હર્તુ ન શક્નોતિ સચેવ મરિયમા વૃતઃ।

XI

I અનન્તરં સ કસ્મિન્શ્રિત્ સ્થાને પ્રાર્થયત તત્સમાપ્તો સત્યાં તસ્યૈકઃ શિષ્યસ્તં જગાદ હે પ્રભો યોહન્ યથા સ્વશિષ્યાન્ પ્રાર્થયિતુમ્ ઉપદિષ્ટ્વાન્ તથા ભવાનપ્યસ્માન્ ઉપદિશતુ।

II તસ્માત્ સ કથયામાસ, પ્રાર્થનકાલે યૂયમ્ ઇત્યં કથયધ્વં, હે અસ્માકં સ્વર્ગસ્થપિતસ્તવ નામ પૂજ્યં ભવતુ; તવ રાજત્વં ભવતુ; સ્વર્ગે યથા તથા પૃથિવ્યામપિ તવેચ્છયા સર્વં ભવતુ।

III પ્રત્યહમ્ અસ્માકં પ્રયોજનીયં ભોજ્યં દેહિ।

IV યથા વયં સર્વાન્ અપરાધિનઃ ક્ષમામહે તથા ત્વમપિ પાપાન્યસ્માકં ક્ષમસ્વા અસ્માન્ પરીક્ષાં માનય કિન્તુ પાપાત્મનો રક્ષા

V પશ્ચાત્ સોપરમપિ કથિતવાન્ યદિ યુષ્માકં કસ્યચિદ્ બન્ધુસ્તિષ્ઠતિ નિશીથે ય તસ્ય સમીપં સ ગત્વા વદતિ,

VI હે બન્ધો પથિક એકો બન્ધુ મમ નિવેશનમ્ આયાતઃ કિન્તુ તસ્યાતિથ્યં કર્તુ મમાન્તિકે કિમપિ નાસ્તિ, અતચેવ પૂપત્રયં મહ્યમ્ ઋણં દેહિ;

VII તદા સ યદિ ગૃહમધ્યાત્ પ્રતિવદતિ માં મા ક્લિશાન, ઇદાનીં દ્વારં રુદ્ધં શયને મયા સહ બાલકાશ્ચ તિષ્ઠન્તિ તુભ્યં દાતુમ્ ઉત્થાતું ન શક્નોમિ,

VIII તર્હિ યુષ્માનહં વદમિ, સ યદિ મિત્રતયા તસ્મૈ કિમપિ દાતું નોત્તિષ્ઠતિ તથાપિ વારં વારં પ્રાર્થનાત ઉત્થાપિતઃ સન્ યસ્મિન્ તસ્ય પ્રયોજનં તદેવ દાસ્યતિ।

IX अतः कारणात् कथयामि, यायध्वं ततो युष्मभ्यं दास्यते, मृगयध्वं तत उद्देशं प्राप्स्यथ, द्वारम् आहृत ततो युष्मभ्यं द्वारं मोक्ष्यते।

X यो यायते स प्राप्नोति, यो मृगयते स अवेोद्देशं प्राप्नोति, यो द्वारम् आहृन्ति तदर्थं द्वारं मोक्ष्यते।

XI पुत्रेण पूषे यायिते तस्मै पाषाणं ददाति वा मत्स्ये यायिते तस्मै सर्पं ददाति

XII वा अण्डे यायिते तस्मै वृश्चिकं ददाति युष्माकं मध्ये क अंतादृशः पितास्ते?

XIII तस्मादेव यूयमभद्रा अपि यदि स्वस्वबालकेभ्य उत्तमानि द्रव्याणि दातुं जानीथ तर्ह्यस्माकं स्वर्गस्थः पिता निजयायकेभ्यः किं पवित्रम् आत्मानं न दास्यति?

XIV अनन्तरं यीशुना कस्माच्चिद् अकस्मिन् मूकभूते त्याजिते सति स भूतत्यक्तो मानुषो वाक्यं वक्तुम् आरेभे; ततो लोकाः सकला आश्चर्यं मेनिरे।

XV किन्तु तेषां केचिद्भूयुर्जनोंयं बालसिबूबा अर्थाद् भूतराजेन भूतान् त्याजयति।

XVI तं परीक्षितुं केचिद् आकाशीयम् अकं चिह्नं दर्शयितुं तं प्रार्थयाञ्चक्रिरे।

XVII तदा स तेषां मनःकल्पनां ज्ञात्वा कथयामास, कस्यचिद् राज्यस्य लोका यदि परस्परं विरुन्धन्ति तर्हि तद् राज्यम् नश्यति; केचिद् गृहस्था यदि परस्परं विरुन्धन्ति तर्हि तेपि नश्यन्ति।

XVIII तथैव शैतानपि स्वलोकान् यदि विरुणद्धि तदा तस्य राज्यं कथं स्थास्यति? बालसिबूबाहं भूतान् त्याजयामि यूयमिति वदथा।

XIX यद्यहं बालसिबूबा भूतान् त्याजयामि तर्हि युष्माकं सन्तानाः केन त्याजयन्ति? तस्मात् तथैव कथाया अतस्या विचारयितारो भविष्यन्ति।

XX किन्तु यद्यहम् ईश्वरस्य पराक्रमेण भूतान् त्याजयामि तर्हि युष्माकं निकटम् ईश्वरस्य राज्यमवश्यम् उपतिष्ठति।

XXI बलवान् पुमान् सुसज्जमानो यतिकालं निजद्वारिकां रक्षति ततिकालं तस्य द्रव्यं निरुपद्रवं तिष्ठति।

XXII किन्तु तस्माद् अधिकबलः कश्चिदागत्य यदि तं जयति तर्हि येषु शस्त्रास्त्रेषु तस्य विश्वास आसीत् तानि सर्व्वणि हत्वा तस्य द्रव्याणि गृह्णाति।

XXIII अतः कारणाद् यो मम सपक्षो न स विपक्षः, यो मया सह न संगृह्णाति स विकिरति।

XXIV अपरञ्च अमेध्यभूतो मानुषस्यान्तर्निर्गत्य शुष्कस्थाने भ्रान्त्वा विश्रामं मृगयते किन्तु न प्राप्य वदति मम यस्माद् गृहाद् आगतोहं पुनस्तद् गृहं परावृत्य यामि।

XXV ततो गत्वा तद् गृहं मार्जितं शोभितञ्च दृष्ट्वा।

XXVI तत्क्षणात् अपगत्य स्वस्मादपि दुर्मतीन् अपरान् सप्तभूतान् सडानयति ते य तद्गृहं पविश्य निवसन्ति। तस्मात् तस्य मनुष्यस्य प्रथमदशातः शेषदशा दुःखतरा भवति।

XXVII अस्याः कथायाः कथनकाले जनतामध्यस्था कायिन्नारी तमुच्यैःस्वरं प्रोवाय, या योषित् त्वां गबर्भेडधारयत् स्तन्यमपाययय्य सैव धन्या।

XXVIII किन्तु सोकथयत् ये परमेश्वरस्य कथां श्रुत्वा तदनुत्पम् आचरन्ति तथैव धन्याः।

XXIX ततः परं तस्यान्तिके बडूलोकानां समागमे जाते स वक्तुमारेभे, आधुनिका दृष्टलोकान् चिह्नं द्रष्टुमिच्छन्ति किन्तु यूनस्त्वविष्यद्वादिनश्चिह्नं विनान्यत् किञ्चिच्चिह्नं तान् न दर्शयिष्यते।

XXX यूनस् तु यथा नीनिवीयलोकानां समीपे चिह्नरूपोभवत् तथा विद्यमानलोकानाम् अेषां समीपे मनुष्यपुत्रोपि चिह्नरूपो भविष्यति।

XXXI विचारसमये षडानीन्तनलोकानां प्रातिकूल्येन दक्षिणदेशीया राज्ञी प्रोत्थाय तान् द्रोषिणः करिष्यति, यतः सा राज्ञी सुलेमान उपदेशकथां श्रोतुं पृथिव्याः सीमात आगच्छत् किन्तु पश्यत सुलेमानोपि गुरुतर अको ज्नोडस्मिन् स्थाने विद्यते।

XXXII अपरञ्च विचारसमये नीनिवीयलोका अपि वर्तमानकालिकानां लोकानां वैपरीत्येन प्रोत्थाय तान् द्रोषिणः करिष्यन्ति, यतो हंतोस्ते यूनसो वाक्यात् चित्तानि परिवर्त्तयामासुः किन्तु पश्यत यूनसोतिगुरुतर अको ज्नोडस्मिन् स्थाने विद्यते।

XXXIII प्रदीपं प्रज्वाल्य द्रोणस्याधः कुत्रापि गुप्तस्थाने वा कोपि न स्थापयति किन्तु गृहप्रवेशिभ्यो दीप्तिं दातं दीपाधारोपर्य्येव स्थापयति।

XXXIV देहस्य प्रदीपश्चक्षुस्तस्मादेव यक्षु र्थि प्रसन्नं भवति तर्हि तव सर्व्वशरीरं दीप्तिमद् भविष्यति किन्तु यक्षु र्थि मलीमसं तिष्ठति तर्हि सर्व्वशरीरं सान्धकारं स्थास्यति।

XXXV अस्मात् कारणात् तवान्तःस्थं ज्योति र्थान्धकारमयं न भवति तदर्थं सावधानो भव।

XXXVI यतः शरीरस्य कुत्राप्यंशे सान्धकारे न जाते सर्व्वं यदि दीप्तिमत् तिष्ठति तर्हि तुभ्यं दीप्तिदायिप्रोञ्जवल्न प्रदीप एव तव सर्व्वशरीरं दीप्तिमद् भविष्यति।

XXXVII अेतत्कथायाः कथनकाले क्रिश्च्येको भेजनाय तं निमन्त्रयामास, ततः स गत्वा भोक्तुम् उपविवेश।

XXXVIII किन्तु भोजनात् पूर्वं नामाङ्गीत् अेतद् दृष्ट्वा स क्रिश्चयाश्चर्य्य मेने।

XXXIX तदा प्रभुस्तं प्रोवाय यूयं क्रिश्चिलोकाः पानपात्राणां भोजनपात्राणाञ्च बहिः परिष्कुरुथ किन्तु युष्माकमन्त दूर्वात्तैर्दुष्कियाभिश्च परिपूर्णां तिष्ठति।

XL हे सर्व्वे निर्बोधा यो बहिः ससर्ज्जं स अेव किमन्त न ससर्ज्जं?

XLI तत अेव युष्माभिरन्तःकराणां (ईश्वराय) निवेद्यतां तस्मिन् कृते युष्माकं सर्वाणि श्रुयितां यास्यन्ति।

XLII किन्तु उन्त क्रिश्चिगणाय यूयं न्यायम् ईश्वरे प्रेम य परित्यज्य पोदिनाया अरुदादीनां सर्व्वेषां शाकानाञ्च दशमांशान् दत्थ किन्तु प्रथमं पालयित्वा शेषस्यालङ्घनं युष्माकम् उच्यितमासीत्।

XLIII हा हा क्रिश्चिनो यूयं भजनगोळे प्रोव्यासने आपणेषु य नमस्कारेषु प्रीयध्वे।

XLIV वत कपटिनोऽध्यापकाः क्रिश्चिनश्च लोकायत् श्मशानम् अनुपलभ्य तद्दुपरि गच्छन्ति यूयम् ताद्गप्रकाशितश्मशानवाद् भवथा।

XLV तदानीं व्यवस्थापकानाम् अेका यीशुमवदत्, हे उपदेशक वाक्येनेदृशेनास्मास्वपि दोषम् आरोपयसि।

XLVI ततः स उवाच, हा हा व्यवस्थापका यूयम् मानुषाणाम् उपरि दुःसहान् भारान् न्यस्यथ किन्तु स्वयम् अेकाङ्गुल्यापि तान् भारान् न स्पृशथा।

XLVII उन्त युष्माकं पूर्व्वपुरुषा यान् भविष्यद्वादिनोऽवधिषुस्तेषां श्मशानानि यूयं निर्माथा।

XLVIII तेनैव यूयं स्वपूर्व्वपुरुषाणां कर्माणि संमन्यध्वे तदेव सप्रमाणं कुरुथ य, यतस्ते तानवधिषुः यूयं तेषां श्मशानानि निर्माथा।

XLIX अतअेव ईश्वरस्य शास्त्रे प्रोक्तमस्ति तेषामन्तिके भविष्यद्वादिनः प्रेरितांश्च प्रेषयिष्यामि ततस्ते तेषां कांश्चन उनिष्यन्ति कांश्चन ताऽशिष्यन्ति।

L अेतस्मात् कारणात् हाबिलः शोणितपातमारभ्य मन्दिर्यज्ञवेद्यो र्मध्ये उतस्य सिपरियस्य रक्तपातपर्यन्तं।

LI जगतः सृष्टिमारभ्य पृथिव्यां भविष्यद्वादिनां यतिरक्तपाता जातास्ततीनाम् अपराधदण्डा अेषां वर्तमानलोकानां भविष्यन्ति, युष्मानहं निश्चितं वदामि सर्व्वे दण्डा वंशस्यास्य भविष्यन्ति।

LII हा हा व्यवस्थापका यूयं ज्ञानस्य कुञ्चिकां हत्वा स्वयं न प्रविष्टा ये प्रवेष्टुञ्च प्रयासिनस्तानपि प्रवेष्टुं वारितवन्तः।

LIII एत्थं कथाकथनाद् अध्यापकाः क्रिश्चिनश्च सतर्काः।

LIV सन्तस्तमपवदितुं तस्य कथाया दोषं धर्त्तमिच्छन्तो नानाप्यानकथनाय तं प्रवर्त्तयितुं कोपयितुञ्च प्रारेभिरे।

XII

I तदानीं लोकाः सल्लसं सल्लसम् आगत्य समुपस्थितास्तत अेकैको ऽन्येषामुपरि पतितुम् उपयकमे; तदा यीशुः शिष्यान् बभाषे, यूयं क्रिश्चिनां क्लिष्टवत्प्रकापट्ये विशेषेण सावधानास्तिष्ठता।

II यतो यन्न प्रकाशयिष्यते तदाच्छन्नं वस्तु किमपि नास्ति; तथा यन्न ज्ञास्यते तद् गुप्तं वस्तु किमपि नास्ति।

III अन्धकारे तिष्ठन्तो याः कथा अकथयत ताः सर्वाः कथा दीप्तौ श्रोष्यन्ते निर्जने कर्णे य यदकथयत गृहपृष्ठात् तत् प्रचारयिष्यते।

IV हे अन्धवो युष्मानहं वदामि, ये शरीरस्य नाशं विना किमप्यपरं कर्तुं न शक्नुवन्ति तेभ्यो मा भैष्ट।

V तर्हि कस्माद् भेतव्यम् एत्थहं वदामि, यः शरीरं नाशयित्वा नरकं निक्षेप्तुं शक्नोति तस्मादेव भयं कुरुत, पुनरपि वदामि तस्मादेव भयं कुरुत।

VI पञ्च यटकपक्षिणः किं द्वाभ्यां ताम्रभाण्डाभ्यां न विक्रीयन्ते? तथापीश्वरस्तेषाम् अेकमपि न विस्मरति।

VII युष्माकं शिरःकेशा अपि गणिताः सन्ति तस्मात् मा विभीत बडुयटकपक्षिभ्योपि यूयं बडुमूल्याः।

VIII अपरं युष्मभ्यं कथयामि यः कश्चिन् मानुषाणां साक्षान् मां स्वीकरोति मनुष्यपुत्र ईश्वरदूतानां साक्षात् तं स्वीकरिष्यति।

IX किन्तु यः कश्चिन्मानुषाणां साक्षान्मां अस्वीकरोति तम् ईश्वरस्य दूतानां साक्षाद् अहम् अस्वीकरिष्यामि।

X अन्यस्य यः कश्चिन् मनुजसुतस्य निन्दाभावेन काञ्चित् कथां कथयति तस्य तत्पापस्य मोचनं भविष्यति किन्तु यदि कश्चित् पवित्रम् आत्मानं निन्दति तर्हि तस्य तत्पापस्य मोचनं न भविष्यति।

XI यदा लोका युष्मान् भजनगोळं विचारकर्तृराज्यकर्तृणां सम्मुखे नेष्यन्ति तदा केन प्रकारेण किमुत्तरं वदिष्यथ किं कथयिष्यथ येत्यत्र मा यिन्तयतः।

XII यतो युष्माभिर्यद् यद् वक्तव्यं तत् तस्मिन् समयमेव पवित्र आत्मा युष्मान् शिक्षयिष्यति।

XIII ततः परं जनतामध्यस्थः कश्चिज्जनस्तं जगाद हे गुरो मया सऽहं पैतृकं धनं विभक्तुं मम भ्रातरमाज्ञापयतु भवान्।

XIV किन्तु स तमवदत् हे मनुष्य युवयो विचारं विभागञ्च कर्तुं मां को नियुक्तवान्?

XV अनन्तरं स लोकानवदत् लोभे सावधानाः सतर्काश्च तिष्ठत, यतो बहुसम्पत्तिप्राप्त्या मनुष्यस्यायुर्न भवति।

XVI पश्चाद् दृष्टान्तकथामुत्थाप्य कथयामास, अकस्य धनिनो भूमौ बहुनि शस्यानि ज्ञातानि।

XVII ततः स मनसा यिन्तयित्वा कथयाम्बलूव ममैतानि समुत्पन्नानि द्रव्याणि स्थापयितुं स्थानं नास्ति किं करिष्यामि?

XVIII ततोवदद् एत्थं करिष्यामि, मम सर्व्वभाण्डागाराणि भङ्क्त्वा बृहद्भाण्डागाराणि निर्माय तन्मध्ये सर्व्वङ्गलानि द्रव्याणि य स्थापयिष्यामि।

XIX अपरं निजमनो वदिष्यामि, हे मनो बहुवत्सरार्थं नानाद्रव्याणि सञ्चितानि सन्ति विश्रामं कुरु भुक्त्वा पीत्वा कौतुकञ्च कुरु किन्त्वीश्वरस्तम् अवदत्,

XX रे निर्बोध अद्य रात्रौ तव प्राणास्त्वत्तो नेष्यन्ते तत ऐतानि यानि द्रव्याणि त्वयासाहितानि तानि कस्य भविष्यन्ति?

XXI अतमेव यः कश्चिद् ईश्वरस्य समीपे धनसञ्चयमकृत्वा केवलं स्वनिक्टे सञ्चयं करोति सोऽपि तादृशः।

XXII अथ स शिष्येभ्यः कथयामास, युष्मानहं वदामि, किं जादिष्यामः? किं परिधास्यामः? इत्युक्त्वा श्रवणस्य शरीरस्य चार्थं यिन्तां मा कार्षी।

XXIII भक्ष्याज्जवर्णं भूषणाच्छरीरञ्च श्रेष्ठं भवति।

XXIV काकपक्षिणां कार्यं विचारयत, ते न वपन्ति शस्यानि य न छिन्दन्ति, तेषां भाण्डागाराणि न सन्ति कोषाश्च न सन्ति, तथापीश्वरस्तेभ्यो भक्ष्याणि ददाति, यूयं पक्षिभ्यः श्रेष्ठतरा न किं?

XXV अपरञ्च भावयित्वा निजयुषः क्षणमात्रं वर्द्धयितुं शक्नोति, ऐतादृशो लोको युष्माकं मध्ये कोस्ति?

XXVI अतमेव क्षुद्रं कार्यं साधयितुम् असमर्था यूयम् अन्यस्मिन् कार्ये कुतो भावयथ?

XXVII अन्यस्य काम्पिलपुष्पं कथं वर्द्धते तदापि विचारयत, तत् कञ्चन श्रमं न करोति तन्तूश्च न जनयति किन्तु युष्मभ्यं यथार्थं कथयामि सुलेमान् बहुश्रुत्यान्वितोऽपि पुष्पस्यास्य सदृशो विभूषितो नासीत्।

XXVIII अद्य क्षेत्रे वर्तमानं श्रम्युल्ल्यां क्षेप्यमानं यत् तृणं, तस्मै यदीश्वर इत्थं भूषयति तर्हि हे अल्पप्रत्ययिनो युष्मान किं न परिधापयिष्यति?

XXIX अतमेव किं जादिष्यामः? किं परिधास्यामः? ऐतदर्थं मा येष्टध्वं मा संदिग्धञ्च।

XXX जगतो देवार्थका ऐतानि सर्वाणि येष्टन्ते; अेषु वस्तुषु युष्माकं प्रयोजनमास्ते इति युष्माकं पिता ज्ञाति।

XXXI अतमेवेश्वरस्य राज्यार्थं सयेष्टा भवत तथा कृते सर्वाण्येतानि द्रव्याणि युष्मभ्यं प्रदायिष्यन्ते।

XXXII हे क्षुद्रमेघप्रज यूयं मा भैष्ट युष्मभ्यं राज्यं दातुं युष्माकं पितुः सम्मतिरस्ति।

XXXIII अतमेव युष्माकं या या सम्पत्तिरस्ति तां तां विक्रीय वितरत, यत् स्थानं यौरा नागच्छन्ति, कीटाश्च न क्षायन्ति तादृशे स्वर्गे निजार्थम् अजरे सम्पुटके ऽक्षयं धनं सञ्चिनुत यः।

XXXIV यतो यत्र युष्माकं धनं वर्तते तत्रेव युष्माकं मनः।

XXXV अपरञ्च यूयं प्रदीपं ज्वालयित्वा बहुकटयस्तिष्ठतः।

XXXVI प्रभु विवाहादागत्य यदैव द्वारमाहन्ति तदैव द्वारं मोचयितुं यथा भृत्या अपेक्ष्य तिष्ठन्ति तथा यूयमपि तिष्ठत।

XXXVII यतः प्रभुरागत्य यान् दासान् सयेतानान् तिष्ठतो द्रक्ष्यति तमेव धन्याः; अहं युष्मान् यथार्थं वदामि प्रभुस्तान् भोजनार्थम् उपवेश्य स्वयं बहुकटिः समीपमेत्य परिवेषयिष्यति।

XXXVIII यदि द्वितीये तृतीये वा प्रदरे समागत्य तथैव पश्यति, तर्हि तमेव दासा धन्याः।

XXXIX अपरञ्च कस्मिन् क्षणे यौरा आगमिष्यन्ति इति यदि गृहपति ज्ञातुं शक्नोति तदावश्यं ज्ञानं निजगृहे सन्धिं कर्त्तयितुं वारयति यूयमेतद् वित्त।

XL અતએવ યૂયમપિ સજ્જમાનાસ્તિષ્ઠત યતો યસ્મિન્ ક્ષણે તં નાપ્રેક્ષધ્વે તસ્મિન્નેવ ક્ષણે મનુષ્યપુત્ર આગમિષ્યતિ।

XLI તદા પિતરઃ પપ્રચ્છ, હે પ્રભો ભવાન્ કિમસ્માન્ ઉદ્દિશ્ય કિં સર્વાન્ ઉદ્દિશ્ય દૃષ્ટાન્તકથામિમાં વદતિ?

XLII તતઃ પ્રભુઃ પ્રોવાય, પ્રભુઃ સમુચિતકાલે નિજપરિવારાર્થં ભોજ્યપરિવેષણાય યં તત્પદે નિયોક્ષ્યતિ તાદૃશો વિશ્વાસ્યો બોદ્ધા કર્માધીશઃ કોસ્તિ?

XLIII પ્રભુરાગત્ય યમ્ એતાદૃશે કર્માણિ પ્રવૃત્તં દ્રક્ષ્યતિ સએવ દાસો ધન્યઃ।

XLIV અહં યુષ્માન્ યથાર્થં વદામિ સ તં નિજસર્વસ્વસ્યાધિપતિં કરિષ્યતિ।

XLV કિન્તુ પ્રભુર્વિલમ્બેનાગમિષ્યતિ, ઇતિ વિચિન્ત્ય સ દાસો યદિ તદન્યદાસીદાસાન્ પ્રહર્તુમ્ ભોક્તું પાતું મદિતુશ્ચ પ્રારભતે,

XLVI તર્હિ યદા પ્રભું નાપેક્ષિષ્યતે યસ્મિન્ ક્ષણે સોડચેતનશ્ચ સ્થાસ્યતિ તસ્મિન્નેવ ક્ષણે તસ્ય પ્રભુરાગત્ય તં પદભ્રષ્ટં કૃત્વા વિશ્વાસહીનૈઃ સહ તસ્ય અંશં નિરૂપયિષ્યતિ।

XLVII યો દાસઃ પ્રભેારાજાં જ્ઞાત્વાપિ સજ્જિજતો ન તિષ્ઠતિ તદાજ્ઞાનુસારેણ ય કાર્યં ન કરોતિ સોનેકાન્ પ્રહારાન્ પ્રાપ્સ્યતિ;

XLVIII કિન્તુ યો જનોડજ્ઞાત્વા પ્રહારાર્હં કર્મ કરોતિ સોલ્પપ્રહારાન્ પ્રાપ્સ્યતિ। યતો યસ્મૈ બાહુલ્યેન દત્તં તસ્માદેવ બાહુલ્યેન ગ્રહીષ્યતે, માનુષા યસ્ય નિકટે બહુ સમર્પયન્તિ તસ્માદ્ બહુ યાયન્તે।

XLIX અહં પૃથિવ્યામ્ અનૈક્યરૂપં વહ્નિ નિક્ષેપ્તુમ્ આગતોસ્મિ, સ ચેદ્ ઇદાનીમેવ પ્રજ્વલતિ તત્ર મમ કા ચિન્તા?

L કિન્તુ યેન મજ્જનેનાહં મગ્નો ભવિષ્યામિ યાવત્કાલં તસ્ય સિદ્ધિર્ન ભવિષ્યતિ તાવદહં કતિકષ્ટં પ્રાપ્સ્યામિ।

LI મેલનં કર્તું જગદ્ આગતોસ્મિ યૂયં કિમિત્યં બોધધ્વે? યુષ્માન્ વદામિ ન તથા, કિન્ત્વહં મેલનાભાવં કર્તુમ્ આગતોસ્મિ।

LII યસ્માદેતત્કાલમારભ્ય એકત્રસ્થપરિજનાનાં મધ્યે પન્નજનાઃ પૃથગ્ ભૂત્વા ત્રયો જના દ્વયોર્જનયોઃ પ્રતિકૂલા દ્વૌ જનૌ ચ ત્રયાણાં જનાનાં પ્રતિકૂલૌ ભવિષ્યન્તિ।

LIII પિતા પુત્રસ્ય વિપક્ષઃ પુત્રશ્ચ પિતુર્વિપક્ષો ભવિષ્યતિ માતા કન્યાયા વિપક્ષા કન્યા ચ માતુર્વિપક્ષા ભવિષ્યતિ, તથા શ્વશ્રૂર્બધ્વા વિપક્ષા બધૂશ્ચ શ્વશ્રવા વિપક્ષા ભવિષ્યતિ।

LIV સ લોકેભ્યોપરમપિ કથયામાસ, પશ્ચિમદિશિ મેઘોદ્રમં દૃષ્ટ્વા યૂયં હઠાદ્ વદથ વૃષ્ટિ ભવિષ્યતિ તતસ્તથૈવ જાયતે।

LV અપરં દક્ષિણતો વાયૌ વાતિ સતિ વદથ નિદાઘો ભવિષ્યતિ તતઃ સોપિ જાયતે।

LVI રે રે કપટિન આકાશસ્ય ભૂમ્યાશ્ચ લક્ષણં બોદ્ધું શકનુથ,

LVII કિન્તુ કાલસ્યાસ્ય લક્ષણં કુતો બોદ્ધું ન શકનુથ? યૂયન્ન સ્વયં કુતો ન ન્યાષ્યં વિચારયથ?

LVIII અપરન્ન વિવાદિના સાર્દ્ધં વિચારયિતુઃ સમીપં ગચ્છન્ પથિ તસ્માદુદ્ધારં પ્રાપ્તું યતસ્વ નોચેત્ સ ત્વાં ધૃત્વા વિચારયિતુઃ સમીપં નયતિ વિચારયિતા યદિ ત્વાં પ્રહર્તુઃ સમીપં સમર્પયતિ પ્રહર્તા ત્વાં કારાયાં બધ્નાતિ

LIX તર્હિ ત્વામહં વદામિ ત્વયા નિઃશેષં કપર્દકેષુ ન પરિશોધિતેષુ ત્વં તતો મુક્તિં પ્રાપ્તું ન શક્ષસિ।

XIII

I અપરન્ન પીલાતો યેષાં ગાલીલીયાનાં રક્તાનિ બલીનાં રક્તૈઃ સહામિશ્રયત્ તેષાં ગાલીલીયાનાં વૃત્તાન્તં કતિપયજના ઉપસ્થાપ્ય યીશવે કથયામાસુઃ।

II તતઃ સ પ્રત્યુવાય તેષાં લોકાનામ્ એતાદૃશી દુર્ગતિ ઈટિતા તત્કારણાદ્ યૂયં કિમન્યેભ્યો ગાલીલીયેભ્યોપ્યધિકપાપિનસ્તાન્ બોધધ્વે?

III યુષ્માનહં વદામિ તથા ન કિન્તુ મનઃસુ ન પરાવર્તિતેષુ યૂયમપિ તથા નંક્ષથા

IV અપરન્ન શીલોહનામ્ન ઉચ્યગૃહસ્ય પતનાદ્ યેડષ્ટાદશજના મૃતાસ્તે ચિરૂશાલમિ નિવાસિસર્વલોકેભ્યોડધિકાપરાધિનઃ કિં યૂયમિત્યં બોધધ્વે?

V યુષ્માનહં વદામિ તથા ન કિન્તુ મનઃસુ ન પરિવર્તિતેષુ યૂયમપિ તથા નંક્ષથા

VI અનન્તરં સ ઇમાં દૃષ્ટાન્તકથામકથયદ્ એકો જનો દ્રાક્ષાક્ષેત્રમધ્ય એકમુદુમ્બરવૃક્ષં રોપિતવાન્ પશ્ચાત્ સ આગત્ય તસ્મિન્ ફલાનિ ગવેષયામાસ,

VII કિન્તુ ફલાપ્રાપ્તેઃ કારણાદ્ ઉદ્યાનકારં ભૃત્યં જગાદ, પશ્ય વત્સરત્રયં યાવદાગત્ય એતસ્મિન્નુદુમ્બરતરૌ ક્ષલાન્યન્વિચ્છામિ, કિન્તુ નૈકમપિ પ્રખોમિ તરુરયં કુતો વૃથા સ્થાનં વ્યાપ્ય તિષ્ઠતિ? એનં છિન્ધિ।

VIII તતો ભૃત્યઃ પ્રત્યુવાય, હે પ્રભો પુનર્વર્ષમેકં સ્થાતુમ્ આદિશ; એતસ્ય મૂલસ્ય ચતુર્દિક્ષુ ખનિત્વાહમ્ આલવાલં સ્થાપયામિ

IX તતઃ ફલિતું શકનોતિ યદિ ન ફલતિ તર્હિ પશ્ચાત્ છેત્સ્યસિ

X અથ વિશ્રામવારે ભજનગૃહે યીશુરુપદિશતિ

XI તસ્મિન્ સમયે ભૂતગ્રસ્તત્વાત્ કુબ્જભૂયાષ્ટાદશવર્ષાણિ યાવત્ કેનાધ્યુપાયેન ઋજુ ભવિતું ન શકનોતિ યા દુર્બલા સ્ત્રી,

XII તાં તત્રોપસ્થિતાં વિલોક્ય યીશુસ્તામાહૂય કથિતવાન્ હે નારિ તવ દૌર્બલ્યાત્ ત્વં મુક્તા ભવા

XIII તતઃ પરં તસ્યા ગાત્રે હસ્તાર્પણમાત્રાત્ સા ઋજુભૂત્વેશ્વરસ્ય ધન્યવાદં કર્તુમારેભે

XIV કિન્તુ વિશ્રામવારે યીશુના તસ્યાઃ સ્વાસ્થ્યકરણાદ્ ભજનગૃહસ્યાધિપતિઃ પ્રકુપ્ય લોકાન્ ઉવાચ, ષટ્સુ દિનેષુ લોકૈઃ કર્મ કર્તવ્યં તસ્માદ્દેતોઃ સ્વાસ્થ્યાર્થં તેષુ દિનેષુ આગચ્છત, વિશ્રામવારે માગચ્છત

XV તદા પભુઃ પ્રત્યુવાચ રે કપટિનો યુષ્માકમ્ એકેકો જનો વિશ્રામવારે સ્વીયં સ્વીયં વૃષભં ગર્દભં વા બન્ધનાન્મોચયિત્વા જલં પાયયિતું કિં ન નયતિ?

XVI તર્હ્યાષ્ટાદશવત્સરાન્ યાવત્ શૈતાના બદ્ધા ઇબ્રાહીમઃ સન્તતિરિયં નારી કિં વિશ્રામવારે ન મોચયિતવ્યા?

XVII એષુ વાક્યેષુ કથિતેષુ તસ્ય વિપક્ષાઃ સલજ્જા જાતાઃ કિન્તુ તેન કૃતસર્વમહાકર્મકારણાત્ લોકનિવહઃ સાનન્દોડભવત્

XVIII અનન્તરં સોવદદ્ ઇશ્વરસ્ય રાજ્યં કસ્ય સદૃશં? કેન તદુપમાસ્યામિ?

XIX યત્ સર્ષપબીજં ગૃહીત્વા કશ્ચિજ્જન ઉદ્યાન ઉપ્તવાન્ તદ્ બીજમ્કુરિતં સત્ મહાવૃક્ષોડજાયત, તતસ્તસ્ય શાખાસુ વિહાયસીયવિહગા આગત્ય ન્યૂષુઃ, તદ્રાજ્યં તાદૃશેન સર્ષપબીજેન તુલ્યં

XX પુનઃ કથયામાસ, ઇશ્વરસ્ય રાજ્યં કસ્ય સદૃશં વદિષ્યામિ? યત્ કિણ્વં કાચિત્ સ્ત્રી ગૃહીત્વા દ્રોણત્રયપરિમિતગોઘૂમયૂર્ણેષુ સ્થાપયામાસ,

XXI તતઃ ક્રમેણ તત્ સર્વગોઘૂમયૂર્ણં વ્યાખ્નોતિ, તસ્ય કિણ્વસ્ય તુલ્યમ્ ઇશ્વરસ્ય રાજ્યં

XXII તતઃ સ યિરૂશાલમ્નગરં પ્રતિ યાત્રાં કૃત્વા નગરે નગરે ગ્રામે ગ્રામે સમુપદિશન્ જગામા

XXIII તદા કશ્ચિજ્જનસ્તં પપ્રચ્છ, હે પ્રભો કિં કેવલમ્ અલ્પે લોકાઃ પરિત્રાસ્યન્તે?

XXIV તતઃ સ લોકાન્ ઉવાચ, સંકીર્ણદ્વારેણ પ્રવેષ્ટું યતદ્ધવં, યતોહં યુષ્માન્ વદામિ, બહવઃ પ્રવેષ્ટું ચેષ્ટિષ્યન્તે કિન્તુ ન શક્યન્તિ

XXV ગૃહપતિનોત્થાય દ્વારે રુદ્ધે સતિ યદિ યૂયં બહિઃ સ્થિત્વા દ્વારમાહત્ય વદથ, હે પ્રભો હે પ્રભો અસ્મત્કારણાદ્ દ્વારં મોચયતુ, તતઃ સ ઇતિ પ્રતિવક્ષ્યતિ, યૂયં કુત્રત્યા લોકા ઇત્યહં ન જાનામિ

XXVI તદા યૂયં વદિષ્યથ, તવ સાક્ષાદ્ વયં ભેજનં પાનઞ્ચ કૃતવન્તઃ, ત્વઞ્ચાસ્માકં નગરસ્ય પથિ સમુપદિષ્ટવાન્

XXVII કિન્તુ સ વક્ષ્યતિ, યુષ્માનહં વદામિ, યૂયં કુત્રત્યા લોકા ઇત્યહં ન જાનામિ; હે દુરાચારિણો યૂયં મત્તો દૂરીભવતા

XXVIII તદા ઇબ્રાહીમં ઇસ્હાકં યાકૂબઞ્ચ સર્વભવિષ્યદ્વાદિનશ્ચ ઇશ્વરસ્ય રાજ્યં પ્રાપ્તાન્ સ્વાંશ્ચ બહિષ્કૃતાન્ દૃષ્ટ્વા યૂયં રોદનં દન્તૈદન્તઘર્ષણઞ્ચ કરિષ્યથા

XXIX અપરઞ્ચ પૂર્વપશ્ચિમદક્ષિણોત્તરદિગ્ભ્યો લોકા આગત્ય ઇશ્વરસ્ય રાજ્યે નિવત્સ્યન્તિ

XXX પશ્યતેત્યં શેષીયા લોકા અગ્રા ભવિષ્યન્તિ, અગ્રીયા લોકાશ્ચ શેષા ભવિષ્યન્તિ

XXXI અપરઞ્ચ તસ્મિન્ દિને કિયન્તઃ ફિરિશિન આગત્ય યીશુ પ્રોચુઃ, બહિર્ગચ્છ, સ્થાનાદસ્માત્ પ્રસ્થાનં કુરુ, હેરોદ્ ત્વાં જિઘાંસતિ

XXXII તતઃ સ પ્રત્યવોચત્ પશ્યતાઘ શ્વશ્ચ ભૂતાન્ વિહાપ્ય રોગિણોડરોગિણઃ કૃત્વા તૃતીયેહિ સેત્સ્યામિ, કથામેતાં યૂયમિત્વા તં ભૂરિમાયં વદતા

XXXIII તત્રાપ્યઘ શ્વઃ પરશ્વશ્ચ મયા ગમનાગમને કર્તવ્યે, યતો હેતો ચિરૂશાલમો બહિઃ કુત્રાપિ કોપિ ભવિષ્યદ્વાદી ન ધાનિષ્યતો

XXXIV હે ચિરૂશાલમ્ હે ચિરૂશાલમ્ ત્વં ભવિષ્યદ્વાદિનો હંસિ તવાન્તિકે પ્રેરિતાન્ પ્રસ્તરૈર્મારિયસિ ચ, યથા કુક્કુટી નિજપક્ષાઘઃ સ્વશાવકાન્ સંગૃહ્ણતિ, તથાહમપિ તવ શિશૂન્ સંગૃહીતું કતિવારાન્ ઐચ્છં કિન્તુ ત્વં નૈચ્છઃ

XXXV પશ્યત યુષ્માકં વાસસ્થાનાનિ પ્રોચ્છિઘમાનાનિ પરિત્યક્તાનિ ચ ભવિષ્યન્તિ; યુષ્માનહં યથાર્થં વદામિ, યઃ પ્રભો નામ્નાગચ્છતિ સ ધન્ય ઇતિ વાયં યાવત્કાલં ન વદિષ્યથ, તાવત્કાલં યૂયં માં ન દ્રક્ષ્યથા

XIV

- I अनन्तरं विश्रामवारे यीशौ प्रधानस्य डिङ्गिनिनो गृहे भोक्तुं गतवति ते तं वीक्षितुम् आरेभिरे।
- II तदा जलोदरी तस्य सम्भुजे स्थितः।
- III ततः स व्यवस्थापकान् डिङ्गिनिनश्च पप्रच्छ, विश्रामवारे स्वास्थ्यं कर्तव्यं न वा? ततस्ते किमपि न प्रत्यूयुः।
- IV तदा स तं रोगिणं स्वस्थं कृत्वा विससर्ज;
- V तानुवाय य युष्माकं कस्यचिद् गर्दभो वृषभो वा येद् गर्त्तं पतति तर्हि विश्रामवारे तत्क्षणां स किं तं नोत्थापयिष्यति?
- VI ततस्ते कथाया अतस्याः किमपि प्रतिवक्तुं न शक्नुः।
- VII अपरञ्च प्रधानस्थानमनोनीतत्वकरणं विलोक्य स निमन्त्रितान् अतद्गुपदेशकथां जगाद,
- VIII त्वं विवाहादिभोज्येषु निमन्त्रितः सन् प्रधानस्थाने भोपावेक्षीः। त्वत्तो गौरवान्वितनिमन्त्रितजन आयाते
- IX निमन्त्रयितागत्य मनुष्यायैतस्मै स्थानं देहीति वाक्यं येद् वक्ष्यति तर्हि त्वं सङ्कुचितो भूत्वा स्थानं एतरस्मिन् उपवेष्टुम् उद्यंस्यसि।
- X अस्मात् कारणादेव त्वं निमन्त्रितो गत्वाऽप्रधानस्थानं उपविश, ततो निमन्त्रयितागत्य वदिष्यति, हे बन्धो प्रोच्यस्थानं गत्वोपविश, तथा सति भोजनोपविष्टानां सकलानां साक्षात् त्वं मान्यो भविष्यसि।
- XI यः कश्चित् स्वमुन्नमयति स नमयिष्यते, किन्तु यः कश्चित् स्वं नमयति स उन्नमयिष्यते।
- XII तदा स निमन्त्रयितारं जनमपि जगाद, मध्याह्ने रात्रौ वा भोज्ये कृते निजबन्धुगणो वा भ्रातृगणो वा ज्ञातिगणो वा धनिगणो वा समीपवासिगणो वा अेतान् न निमन्त्रय, तथा कृते येत् ते त्वां निमन्त्रयिष्यन्ति, तर्हि परिशोधो भविष्यति।
- XIII किन्तु यदा भेज्यं करोषि तदा दरिद्रशुष्करभञ्जान्धान् निमन्त्रय,
- XIV तत आशिषं लप्स्यसे, तेषु परिशोधं कर्तुमशक्नुवत्सु श्मशानाद्दार्मिकानामुत्थानकाले त्वं इलां लप्स्यस्ये।
- XV अनन्तरं तां कथां निशम्य भोजनोपविष्टः कश्चित् कथयामास, यो जनं ईश्वरस्य राज्ये भोक्तुं लप्स्यते स अथेव धन्यः।
- XVI ततः स उवाच, कश्चित् जनो रात्रौ भोज्यं कृत्वा बद्धुन् निमन्त्रयामास।
- XVII ततो भोजनसमये निमन्त्रितलोकान् आह्वातुं दासद्वारा कथयामास, अद्यद्रव्याणि सर्वाणि समासादितानि सन्ति, यूयमागच्छता।
- XVIII किन्तु ते सर्वे अकैकं एलं कृत्वा क्षमां प्रार्थयाञ्छिरे। प्रथमो जनः कथयामास, क्षेत्रमेकं क्रीतवानहं तदेव द्रष्टुं मया गन्तव्यम्, अतथेव मां क्षन्तुं तं निवेद्य।
- XIX अन्यो जनः कथयामास, दशवृषानहं क्रीतवान् तान् परीक्षितुं यामि तस्मादेव मां क्षन्तुं तं निवेद्य।
- XX अपरः कथयामास, व्यूढवानहं तस्मात् कारणाद् यातुं न शक्नोमि।
- XXI पश्चात् स दासो गत्वा निजप्रभोः साक्षात् सर्ववृत्तान्तं निवेद्यामास, ततोसौ गृहपतिः कुपित्वा स्वदासं व्याजहार, त्वं सत्वरं नगरस्य सन्निवेशान् मार्गाश्च गत्वा दरिद्रशुष्करभञ्जान्धान् अत्रानया।
- XXII ततो दासोऽवदत्, हे प्रभो भवत आज्ञानुसारेणाक्रियत तथापि स्थानमस्ति।
- XXIII तदा प्रभुः पुनर्दासायाकथयत्, राजपथान् वृक्षमूलानि य यात्वा मदीयगृहपूरणार्थं लोकानागन्तुं प्रवर्त्तया।
- XXIV अहं युष्मभ्यं कथयामि, पूर्वनिमन्त्रितानमेकोपि ममास्य रात्रिभोज्यस्यास्वाहं न प्राप्स्यति।
- XXV अनन्तरं बहुषु लोकेषु यीशोः पश्चाद् व्रजितेषु सत्सु स व्याद्युत्य तेभ्यः कथयामास,
- XXVI यः कश्चिन् मम समीपम् आगत्य स्वस्य माता पिता पत्नी सन्ताना भ्रातरो भगिभ्यो निजप्राणाश्च, अतेभ्यः सर्वेभ्यो मय्यधिकं प्रेमं न करोति, स मम शिष्यो भवितुं न शक्यति।
- XXVII यः कश्चित् स्वीयं कुशं वहन् मम पश्चान्न गच्छति, सोपि मम शिष्यो भवितुं न शक्यति।
- XXVIII दुर्गनिर्माणे कतिव्ययो भविष्यति, तथा तस्य समाप्तिकरणार्थं सम्पत्तिरस्ति न वा, प्रथममुपविश्य अतन्नं गणयति, युष्माकं मध्यं अतादृशः कोस्ति?
- XXIX नोयेद् भित्तिं कृत्वा शेषे यद्दि समापयितुं न शक्यति,
- XXX तर्हि मानुषोयं नियेतुम् आरभत समापयितुं नाशक्नोत्, एति व्याहृत्य सर्वे तमुपलसिष्यन्ति।

XXXI अपरञ्च भिन्नभूपतिना सः युद्धं कर्तुम् उद्यम्य दशसहस्राणि सैन्यानि गृहीत्वा विंशतिसहस्रेः सैन्यैः सखितस्य समीपवासिनः सम्भुषं यातुं शक्यामि न वेति प्रथमं उपविश्य न विचारयति अतादृशो भूमिपतिः कः?

XXXII यद्दि न शक्नोति तर्हि रिपावतिदूरे तिष्ठति सति निजदूतं प्रेष्य सन्धिं कर्तुं प्रार्थयेत्।

XXXIII तद्दृष्ट्वा युष्माकं मध्ये यः कश्चिन् मर्त्यं सर्व्वस्वं डातुं न शक्नोति स मम शिष्यो भवितुं न शक्यति।

XXXIV लवणम् उत्तमम् एति सत्यं, किन्तु यद्दि लवणस्य लवणत्वम् अपगच्छति तर्हि तत् कथं स्वाद्दुयुक्तं भविष्यति?

XXXV तद्दृष्ट्वा भूम्यर्थम् आलवालराश्वर्थमपि भद्रं न भवति; लोकास्तद् बहिः क्षिपन्ति। यस्य श्रोतुं श्रोत्रे स्तः स शृणोतु।

XV

I तदा करसञ्चायिनः पापिनश्च लोका उपदेशकथां श्रोतुं यीशोः समीपम् आगच्छन्।

II ततः किंशिन उपाध्यायाश्च विवदमानाः कथयामासुः अेष मानुषः पापिभिः सः प्रणयं कृत्वा तैः सार्द्धं भुङ्क्ते।

III तदा स तेभ्य एषां दृष्टान्तकथां कथितवान्,

IV कस्यचित् शतमेषेषु तिष्ठन्तु तेषामेकं स यद्दि डारयति तर्हि मध्येप्रान्तरम् अकोनशतमेषान् विडाय डारितमेषस्य उदेशप्राप्तिपर्यन्तं न गवेषयति, अतादृशो लोको युष्माकं मध्ये क आस्ते?

V तस्योद्देशं प्राप्य हृष्टमनास्तं स्कन्धे निधाय स्वस्थानम् आनीय बन्धुबान्धवसमीपवासिन आडूय वक्ति,

VI डारितं मेषं प्राप्तोऽहम् अतो डेतो मया सार्द्धम् आनन्दता।

VII तद्दृष्ट्वा युष्मान् वदामि, येषां मनःपरावर्तनस्य प्रयोजनं नास्ति, तादृशैकोनशतधार्मिककारणैः य आनन्दस्तस्माद् अकस्य मनःपरिवर्तितः पापिनः कारणत् स्वर्गो ऽधिकानन्दो ज्ञायते।

VIII अपरञ्च दशानां त्र्यध्यायानाम् अकभण्डे डारिते प्रदीपं प्रज्वाल्य गृहं सम्माज्यं तस्य प्राप्तिं यावद् यत्नेन न गवेषयति, अतादृशी योषित् कास्ते?

IX प्राप्ते सति बन्धुबान्धवसमीपवासिनीराडूय कथयति, डारितं त्र्यध्यायानं प्राप्ताडं तस्मादेव मया सार्द्धम् आनन्दता।

X तद्दृष्ट्वा युष्मान् व्याडरामि, अकेन पापिना मनसि परिवर्तिते, ईश्वरस्य दूतानां मध्येध्यानन्दो ज्ञायते।

XI अपरञ्च स कथयामास, कस्यचिद् द्वौ पुत्रावास्तां,

XII तयोः कनिष्ठः पुत्रः पित्रे कथयामास, डे पितस्तव सम्पत्त्या यमंशं प्राप्स्याम्यडं विभज्य तं देडि, ततः पिता निजं सम्पत्तिं विभज्य ताभ्यां ददौ।

XIII कतिपयात् कालात् परं स कनिष्ठपुत्रः समस्तं धनं संगृह्य दूरदेशं गत्वा दुष्टायरणेन सर्व्वां सम्पत्तिं नाशयामास।

XIV तस्य सर्व्वधने व्ययं गते तद्देशे मडादुर्भिक्षं बल्लूय, ततस्तस्य दैन्यदशा भवितुम् आरेभे।

XV ततः परं स गत्वा तद्देशीयं गृहस्थमेकम् आश्रयत; ततः सतं शूकरव्रजं यारयितुं प्रान्तरं प्रेषयामास।

XVI केनापि तस्मै भक्ष्यादानात् स शूकरकलवल्कलेन पित्रिण्डपूरणां ववाञ्छ।

XVII शेषे स मनसि येतनां प्राप्य कथयामास, ड मम पितुः समीपे कति कति वेतनभुजो दासा यथेष्टं ततोधिकञ्च भक्ष्यं प्राप्नुवन्ति किन्त्वडं क्षुधा मुमूर्षुः।

XVIII अडमुत्थाय पितुः समीपं गत्वा कथामेतां वदित्वा, डे पितर् ईश्वरस्य तव य विरुद्धं पापमकरवम्

XIX तव पुत्रएति विप्यातो भवितुं न योग्योस्मि य, मां तव वैतनिकं दासं कृत्वा स्थापय।

XX पश्चात् स उत्थाय पितुः समीपं जगाम; ततस्तस्य पितातिदूरे तं निरीक्ष्य दयाञ्जके, धावित्वा तस्य कण्ठं गृहीत्वा तं युयुम्भ य।

XXI तदा पुत्र उवाय, डे पितर् ईश्वरस्य तव य विरुद्धं पापमकरवं, तव पुत्रएति विप्यातो भवितुं न योग्योस्मि य।

XXII किन्तु तस्य पिता निजदासान् आदिदेश, सर्व्वोत्तमवस्त्राण्यानीय परिधापयतैनं डस्ते याङ्गुरीयकम् अर्पयत पादयोश्चोपानडौ समर्पयत;

XXIII पुष्टं गोवत्सम् आनीय मारयत य तं भुङ्क्त्वा वयम् आनन्दाम।

XXIV यतो मम पुत्रोयम् अम्रियत पुनरज्जुवीद् डारितश्च लब्धोऽहम् ततस्त आनन्दितुम् आरेभिरे।

XXV तत्काले तस्य ज्येष्ठः पुत्रः क्षेत्र आसीत्। अथ स निवेशनस्य निकटं आगच्छन् नृत्यानां वाधानाञ्च शब्दं श्रुत्वा

- XXVI दासानाम् अेकम् आडूय पप्रच्छ, किं कारणमस्य?
- XXVII ततः सोवादीत्, तव भ्रातागमत्, तव तातश्च तं सुशरीरं प्राप्य पुष्टं गोवत्सं मारितवान्।
- XXVIII ततः स प्रकुप्य निवेशनान्तः प्रवेष्टुं न सम्भेने; ततस्तस्य पिता बहिरागत्य तं साधयामास।
- XXIX ततः स पितरं प्रत्युवाच, पश्य तव कञ्चिदप्याज्ञां न विलंघ्य बडून् वत्सरान् अहं त्वां सेवे तथापि मित्रैः सार्द्धम् उत्सवं कर्तुं कदापि छागमेकमपि मह्यं नाददाः।
- XXX किन्तु तव यः पुत्रो वेश्यागमनादिभिस्तव सम्पत्तिम् अपव्ययितवान् तस्मिन्नागतमात्रे तस्यैव निमित्तं पुष्टं गोवत्सं मारितवान्।
- XXXI तदा तस्य पितावोयत्, हे पुत्र त्वं सर्व्वदा मया सडासि तस्मान् मम यद्यदास्ते तत्सर्व्वं तवा।
- XXXII किन्तु तवायं भ्राता मृतः पुनरञ्जुवीद् धारितश्च भूत्वा प्राप्तोभूत्, अेतस्मात् कारणाद् उत्सवान्दौ कर्तुम् उचितमस्माकम्।

XVI

- I अपरञ्च यीशुः शिष्येभ्योऽन्यामेकां कथां कथयामास कस्यचिद् धनवतो मनुष्यस्य गृहकार्य्याधीशे सम्पत्तेरपव्ययेऽपवादिते सति।
- II तस्य प्रभुस्तम् आडूय ञ्गाद्, त्वयि यामिमां कथां शृणोमि सा कीदृशी? त्वं गृहकार्य्याधीशकर्मणो गणनां दृश्य गृहकार्य्याधीशपदे त्वं न स्थास्यसि।
- III तदा स गृहकार्य्याधीशो मनसा चिन्तयामास, प्रभु र्यदि मां गृहकार्य्याधीशपदाद् भ्रंशयति तर्हि किं करिष्येऽहं? मृदं अनितुं मम शक्तिर्नास्ति भिक्षितुञ्च लञ्जिष्येऽहं।
- IV अतएव मयि गृहकार्य्याधीशपदात् व्युते सति यथा लोका मह्यम् आश्रयं दास्यन्ति तदर्थं यत्कर्म मया करणीयं तन् निर्णीयते।
- V पश्चात् स स्वप्रभोरेकैकम् अधमार्गम् आडूय प्रथमं पप्रच्छ, त्वत्तो मे प्रभुणा कति प्राप्यम्?
- VI ततः स उवाच, अेकशताढकतैलानि; तदा गृहकार्य्याधीशः प्रोवाच, तव पत्रमानीय शीघ्रमुपविश्य तत्र पञ्चाशतं लिप्सा।
- VII पश्चादन्यमेकं पप्रच्छ, त्वत्तो मे प्रभुणा कति प्राप्यम्? ततः सोवादीद् अेकशताढकगोधूमाः; तदा स कथयामास, तव पत्रमानीय अशीतिं लिप्सा।
- VIII तेनैव प्रभुस्तमयथार्थकृतम् अधीशं तद्बुद्धिनैपुण्यात् प्रशंसस; एत्थं दीप्तिरूपसन्तानेभ्य अेतत्संसारस्य सन्ताना वर्त्तमानकालेऽधिकबुद्धिमन्तो भवन्ति।
- IX अतो वदामि यूयमप्यथार्थेन धनेन मित्राणि लभध्वं ततो युष्मासु पदभ्रष्टेष्वपि तानि चिरकालम् आश्रयं दास्यन्ति।
- X यः कश्चित् क्षुद्रे कार्य्ये विश्वास्यो भवति स मडति कार्य्येऽपि विश्वास्यो भवति, किन्तु यः कश्चित् क्षुद्रे कार्य्येऽविश्वास्यो भवति स मडति कार्य्येऽप्यविश्वास्यो भवति।
- XI अतएव अथार्थेन धनेन यदि यूयमविश्वास्या ञ्जातास्तर्हि सत्यं धनं युष्माकं करेषु कः समर्पयिष्यति?
- XII यदि य परधनेन यूयम् अविश्वास्या भवथ तर्हि युष्माकं स्वकीयधनं युष्मभ्यं को दास्यति?
- XIII कोपि दास उभौ प्रभू सेवितुं न शक्नोति, यत अेकस्मिन् प्रीयमाणोऽन्यस्मिन्नप्रीयते यद्वा अेकं ञनं समादृत्य तदन्यं तुच्छीकरोति तद्गद् यूयमपि धनेश्वरौ सेवितुं न शक्नुथा।
- XIV तदैताः सर्वाः कथाः श्रुत्वा लोभिङ्गिश्चिनस्तमुपजडसुः।
- XV ततः स उवाच, यूयं मनुष्याणां निकटे स्वान् निर्दोषान् दृश्यथ किन्तु युष्माकम् अन्तःकराणीश्वरो ञ्जानाति, यत् मनुष्याणाम् अति प्रशंस्यं तद् ईश्वरस्य घृण्यं।
- XVI योऽहं आगमनपर्य्यन्तं युष्माकं समीपे व्यवस्थाभविष्यद्वादिनां लेपनानि यासन् ततः प्रभृति ईश्वरराज्यस्य सुसंवाहः प्रचरति, अेकैको लोकस्तन्मध्यं यत्नेन प्रविशति या।
- XVII वरं नभसः पृथिव्याश्च लोपो भविष्यति तथापि व्यवस्थाया अेकबिन्दोरपि लोपो न भविष्यति।
- XVIII यः कश्चित् स्वीयां भाय्यां विहाय स्त्रियमन्यां विवडति स परदारान् गच्छति, यश्च ता त्यक्तां नारीं विवडति सोऽपि परदारान् गच्छति।
- XIX अेको धनी मनुष्यः शुक्लानि सूक्ष्माणि वस्त्राणि पर्य्यदधात् प्रतिदिनं परितोषरूपेणानुंक्तापिवय्या।
- XX सर्वाङ्गे क्षतयुक्त एलियासरनामा कश्चिद् दरिद्रस्तस्य धनवतो भोजनपात्रात् पतितम् उच्छिष्टं भोक्तुं वाञ्छन् तस्य द्वारे पतित्वातिष्ठत्;
- XXI अथ श्वान आगत्य तस्य क्षतान्यलिङ्गन्।

- XXII ક્રિયત્કાલાત્પરં સ દરિદ્રઃ પ્રાણાન્ જહૌ; તતઃ સ્વર્ગીયદૂતાસ્તં નીત્વા ઇબ્રાહીમઃ ક્રોડ ઉપવેશયામાસુઃ।
 XXIII પશ્ચાત્ સ ધનવાનપિ મમાર, તં શ્મશાને સ્થાપયામાસુશ્ચ; કિન્તુ પરલોકે સ વેદનાકુલઃ સન્ ઊર્દ્ધ્વાં નિરીક્ષ્ય બહુદૂરાદ્ ઇબ્રાહીમં તત્ક્રોડ ઇલિયાસરઞ્ચ વિલોક્ય રુવન્નુવાય;
 XXIV હે પિતર ઇબ્રાહીમ્ અનુગૃહ્ય અઙ્ગુલ્યગ્રભાગં જલે મજ્જયિત્વા મમ જિહ્વાં શીતલાં કર્તુમ્ ઇલિયાસરં પ્રેરય, યતો વહ્નિશિખાતોહં વ્યથિતોસ્મિ
 XXV તદા ઇબ્રાહીમ્ બભાષે, હે પુત્ર ત્વં જીવન્ સમ્પદં પ્રાપ્તવાન્ ઇલિયાસરસ્તુ વિપદં પ્રાપ્તવાન્ એતત્ સ્મર, કિન્તુ સમ્પ્રતિ તસ્ય સુખં તવ ય દુઃખં ભવતિ।
 XXVI અપરમપિ યુષ્માકમ્ અસ્માકઞ્ચ સ્થાનયો મધ્યે મહદ્વિચ્છેદોડસ્તિ તત એતત્સ્થાનસ્ય લોકાસ્તત્ સ્થાનં યાતું યદ્વા તત્સ્થાનસ્ય લોકા એતત્ સ્થાનમાયાતું ન શક્નુવન્તિ।
 XXVII તદા સ ઉક્તવાન્, હે પિતસ્તર્હિ ત્વાં નિવેદયામિ મમ પિતુ ગૌહે યે મમ પઞ્ચ ભ્રાતરઃ સન્તિ
 XXVIII તે યથૈતદ્ યાતનાસ્થાનં નાયાસ્યન્તિ તથા મન્ત્રણાં દાતું તેષાં સમીપમ્ ઇલિયાસરં પ્રેરયા
 XXIX તત ઇબ્રાહીમ્ ઉવાચ, મૂસાભવિષ્યદ્વાદિનાઞ્ચ પુસ્તકાનિ તેષાં નિકટે સન્તિ તે તદ્વચનાનિ મન્યન્તાં।
 XXX તદા સ નિવેદયામાસ, હે પિતર ઇબ્રાહીમ્ ન તથા, કિન્તુ યદિ મૃતલોકાનાં કશ્ચિત્ તેષાં સમીપં યાતિ તર્હિ તે મનાંસિ વ્યાઘોટયિષ્યન્તિ।
 XXXI તત ઇબ્રાહીમ્ જગાદ, તે યદિ મૂસાભવિષ્યદ્વાદિનાઞ્ચ વચનાનિ ન મન્યન્તે તર્હિ મૃતલોકાનાં કસ્મિંશ્ચિદ્ ઉત્થિતેપિ તે તસ્ય મન્ત્રણાં ન મંસ્યન્તે।

XVII

- I ઇતઃ પરં યીશુઃ શિષ્યાન્ ઉવાચ, વિઘ્નૈરવશ્યમ્ આગન્તવ્યં કિન્તુ વિઘ્ના યેન ઘટિષ્યન્તે તસ્ય દુર્ગતિ ભવિષ્યતિ।
 II એતેષાં ક્ષુદ્રપ્રાણિનામ્ એકસ્યાપિ વિઘ્નજનનાત્ કણ્ઠબદ્ધપેષણીકસ્ય તસ્ય સાગરાગાઘજલે મજ્જનં ભદ્રં।
 III યૂયં સ્વેષુ સાવધાનાસ્તિષ્ઠતઃ; તવ ભ્રાતા યદિ તવ કિઞ્ચિદ્ અપરાધ્યતિ તર્હિ તં તર્જય, તેન યદિ મનઃ પરિવર્તયતિ તર્હિ તં ક્ષમસ્વા।
 IV પુનરેકદિનમધ્યે યદિ સ તવ સપ્તકૃત્વોડપરાધ્યતિ કિન્તુ સપ્તકૃત્વ આગત્ય મનઃ પરિવર્ત્ય મયાપરાદ્ધમ્ ઇતિ વદતિ તર્હિ તં ક્ષમસ્વા।
 V તદા પ્રેરિતાઃ પ્રભુમ્ અવદન્ અસ્માકં વિશ્વાસં વર્દ્ધયા।
 VI પ્રભુરુવાચ, યદિ યુષ્માકં સર્ષપૈકપ્રમાણો વિશ્વાસોસ્તિ તર્હિ ત્વં સમૂલમુત્પાટિતો ભૂત્વા સમુદ્રે રોપિતો ભવ કથાયામ્ એતસ્યામ્ એતદ્દુઃખ્મ્બરાય કથિતાયાં સ યુષ્માકમાજ્ઞાવહો ભવિષ્યતિ।
 VII અપરં સ્વદાસે હલં વાહયિત્વા વા પશૂન્ ચારયિત્વા ક્ષેત્રાદ્ આગતે સતિ તં વદતિ, એહિ ભોક્તુમુપવિશ, યુષ્માકમ્ એતાદૃશઃ કોસ્તિ?
 VIII વરઞ્ચ પૂર્વં મમ ખાદમાસાદ્ય યાવદ્ ભુક્ષે પિવામિ ચ તાવદ્ બદ્ધકટિઃ પરિચર પશ્ચાત્ ત્વમપિ ભોક્ષ્યસે પાસ્યસિ ચ કથામીદૃશીં કિં ન વક્ષ્યતિ?
 IX તેન દાસેન પ્રભોરાજાનુરૂપે કર્મણિ કૃતે પ્રભુઃ કિં તસ્મિન્ બાધિતો જાતઃ? નેત્યં બુઘ્યતે મયા।
 X ઇત્યં નિરૂપિતેષુ સર્વકર્મસુ કૃતેષુ સત્મુ યૂયમપીદં વાક્યં વદથ, વયમ્ અનુપકારિણો દાસા અસ્માભિર્યદત્કર્તવ્યં તન્માત્રમેવ કૃતાં।
 XI સ ચિરૂશાલમિ યાત્રાં કુર્વન્ શોમિરોણગાલીલ્પ્રદેશમધ્યેન ગચ્છતિ,
 XII એતર્હિ કુત્રચિદ્ ગ્રામે પ્રવેશમાત્રે દશકુષ્ઠિનસ્તં સાક્ષાત્ કૃત્વા
 XIII દૂરે તિષ્ઠન્ત ઉચ્ચૈ વક્તુમારેભિરે, હે પ્રભો યીશો દયસ્વાસ્માન્।
 XIV તતઃ સ તાન્ દૃષ્ટ્વા જગાદ, યૂયં યાજકાનાં સમીપે સ્વાન્ દર્શયત, તતસ્તે ગચ્છન્તો રોગાત્ પરિષ્કૃતાઃ।
 XV તદા તેષામેકઃ સ્વં સ્વસ્થં દૃષ્ટ્વા પ્રોચ્ચૈરીશ્વરં ધન્યં વદન્ વ્યાઘુટ્યાયાતો યીશો ગુણાનનુવદન્ તચ્ચરણાધોભૂમૌ પપાત;
 XVI સ યાસીત્ શોમિરોણી।
 XVII તદા યીશુરવદત્, દશજનાઃ કિં ન પરિષ્કૃતાઃ? તદ્ધન્યે નવજનાઃ કુત્ર?
 XVIII ઈશ્વરં ધન્યં વદન્તમ્ એનં વિદેશિનં વિના કોપ્યન્થો ન પ્રાપ્યતા।
 XIX તદા સ તમુવાચ, ત્વમુત્થાય યાહિ વિશ્વાસસ્તે ત્વાં સ્વસ્થં કૃતવાન્।

XX અથ કદેશ્વરસ્ય રાજત્વં ભવિષ્યતીતિ ફિરૂશિભિઃ પૃષ્ઠે સ પ્રત્યુવાય, ઈશ્વરસ્ય રાજત્વમ્ ઐશ્વર્યદર્શનેન ન ભવિષ્યતિ

XXI અત એતસ્મિન્ પશ્ય તસ્મિન્ વા પશ્ય, ઇતિ વાક્યં લોકા વક્તું ન શક્ચન્તિ, ઈશ્વરસ્ય રાજત્વં યુષ્માકમ્ અન્તરેવાસ્તે

XXII તતઃ સ શિષ્યાન્ જગાદ, યદા યુષ્માભિ મનુજસુતસ્ય દિનમેકં દ્રષ્ટુમ્ વાગ્ધિષ્યતે કિન્તુ ન દર્શિષ્યતે, ઈદ્દક્કાલ આયાતિ

XXIII તદાત્ર પશ્ય વા તત્ર પશ્યેતિ વાક્યં લોકા વક્ચન્તિ, કિન્તુ તેષાં પશ્ચાત્ મા યાત, માનુગચ્છત યા

XXIV યતસ્તડિદ્દુ યથાકાશૈકદિશ્યુદિય તદન્યામપિ દિશં વ્યાપ્ય પ્રકાશતે તદ્દત્ નિજદિને મનુજસૂનુઃ પ્રકાશિષ્યતે

XXV કિન્તુ તત્પૂર્વ્વ તેનાનેકાનિ દુઃખાનિ ભોક્તવ્યાન્યેતદ્વર્તમાનલોકૈશ્ચ સોડવજ્ઞાતવ્યઃ

XXVI નોહસ્ય વિદ્યમાનકાલે યથાભવત્ મનુષ્યસૂનોઃ કાલેપિ તથા ભવિષ્યતિ

XXVII યાવત્કાલં નોહો મહાપોતં નારોહદ્ આપ્લાવિવાર્યેત્ય સર્વ્વં નાનાશયચ્ચ તાવત્કાલં યથા લોકા અભુજ્ઞતાપિવન્ વ્યવહન્ વ્યવાહયંશ્ચ;

XXVIII ઇત્યં લોટો વર્તમાનકાલેપિ યથા લોકા ભોજનપાનક્રયવિક્રયરોપણગૃહનિર્માણકર્મસુ પ્રાવર્તન્ત,

XXIX કિન્તુ યદા લોટ્ સિદ્ધોમો નિર્જગામ તદા નભસઃ સગન્ધકાગ્નિવૃષ્ટિ ભૂત્વા સર્વ્વં વ્યનાશયત્

XXX તદ્દન્ માનવપુત્રપ્રકાશદિનેપિ ભવિષ્યતિ

XXXI તદા યદિ કશ્ચિદ્ ગૃહોપરિ તિષ્ઠતિ તર્હિ સ ગૃહમધ્યાત્ કિમપિ દ્રવ્યમાનેતુમ્ અવરુદ્ધ નૈતુઃ યશ્ચ ક્ષેત્રે તિષ્ઠતિ સોપિ વ્યાધુત્ય નાયાતુ

XXXII લોટઃ પત્નીં સ્મરતા

XXXIII યઃ પ્રાણાન્ રક્ષિતું ચેષ્ટિષ્યતે સ પ્રાણાન્ હારયિષ્યતિ યસ્તુ પ્રાણાન્ હારયિષ્યતિ સએવ પ્રાણાન્ રક્ષિષ્યતિ

XXXIV યુષ્માનહં વચ્મિ તસ્યાં રાત્રૌ શચ્ચૈકગતયો લોકચોરેકો ધારિષ્યતે પરસ્ત્યક્ષ્યતે

XXXV સ્ત્રિયૌ યુગપત્ પેષણીં વ્યાવર્તયિષ્યતસ્તયોરેકા ધારિષ્યતે પરાત્યક્ષ્યતે

XXXVI પુરુષૌ ક્ષેત્રે સ્થાસ્યતસ્તયોરેકો ધારિષ્યતે પરસ્ત્યક્ષ્યતે

XXXVII તદા તે પપ્રચ્છુઃ, હે પ્રભો કુત્રેત્યં ભવિષ્યતિ? તતઃ સ ઉવાચ, યત્ર શવસ્તિષ્ઠતિ તત્ર ગૃધ્રા મિલન્તિ

XVIII

I અપરઞ્ચ લોકૈરક્લાન્તૈ નિરન્તરં પ્રાર્થયિતવ્યમ્ ઇત્યાશયેન યીશુના દૃષ્ટાન્ત એકઃ કથિતઃ

II કુત્રચિન્નગરે કશ્ચિત્ પ્રાડ્વિવાક આસીત્ સ ઈશ્વરાન્નાભિભેત્ માનુષાંશ્ચ નામન્યતા

III અથ તત્પુરવાસિની કાયિદ્વિધવા તત્સમીપમેત્ય વિવાદિના સહ મમ વિવાદં પરિષ્કુર્વિતિ નિવેદયામાસા

IV તતઃ સ પ્રાડ્વિવાકઃ કિયદિનાનિ ન તદ્દક્ષીકૃતવાન્ પશ્ચાચ્ચિત્તે ચિન્તયામાસ, યદાપીશ્વરાન્ન બિભેમિ મનુષ્યાનપિ ન મન્યે

V તથાપ્યેષા વિધવા માં ક્લિશ્નાતિ તસ્માદસ્યા વિવાદં પરિષ્કરિષ્યામિ નોચેત્ સા સદાગત્ય માં વ્યગં કરિષ્યતિ

VI પશ્ચાત્ પ્રભુરવદદ્ અસાવન્યાયપ્રાડ્વિવાકો યદાહ તત્ર મનો નિઘઘ્વાં

VII ઈશ્વરસ્ય યે ડભિરુચિતલોકા દિવાનિશં પ્રાર્થયન્તે સ બહુદિનાનિ વિલમ્બ્યાપિ તેષાં વિવાદાન્ કિં ન પરિષ્કરિષ્યતિ?

VIII યુષ્માનહં વદામિ ત્વરયા પરિષ્કરિષ્યતિ, કિન્તુ યદા મનુષ્યપુત્ર આગમિષ્યતિ તદા પૃથિવ્યાં કિમીદૃશં વિશ્વાસં પ્રાપ્સ્યતિ?

IX યે સ્વાન્ ધાર્મિકાન્ જ્ઞાત્વા પરાન્ તુચ્છીકુર્વન્તિ એતાદૃગભ્યઃ, કિયદ્ભ્ય ઇમં દૃષ્ટાન્તં કથયામાસા

X એકઃ ફિરૂશ્યપરઃ કરસઞ્ચાયી દ્વાવિમૌ પ્રાર્થયિતું મન્દિરં ગતૌ

XI તતોડસૌ ફિરૂશ્યેકપાર્શ્વે તિષ્ઠન્ હે ઈશ્વર અહમન્યલોકવત્ લોઠયિતાન્યાયી પારદારિકશ્ચ ન ભવામિ અસ્ય કરસઞ્ચાયિનસ્તુલ્યશ્ચ ન, તસ્માત્વાં ધન્યં વદામિ

XII સપ્તસુ દિનેષુ દિનદ્રયમુપવસામિ સર્વ્વસમ્પત્તે દેશમાંશં દદામિ ચ, એતત્કથાં કથયન્ પ્રાર્થયામાસા

XIII કિન્તુ સ કરસઞ્ચાયિ દૂરે તિષ્ઠન્ સ્વર્ગ દ્રષ્ટું નેચ્છન્ વક્ષસિ કરાઘાતં કુર્વન્ હે ઈશ્વર પાપિષ્ઠં માં દયસ્વ, ઇત્યં પ્રાર્થયામાસા

- XIV युष्मान् वदामि, तयोर्द्वयो मध्ये केवलः क्रसञ्चायी पुण्यवत्त्वेन गणितो निजगृहं जगाम, यतो यः कश्चित् स्वमुन्नमयति स नामयिष्यते किन्तु यः कश्चित् स्वं नमयति स उन्नमयिष्यते।
- XV अथ शिशूनां गात्रस्पर्शार्थं लोकास्तान् तस्य समीपमानिन्युः शिष्यास्तद् दृष्टवानेतन् तर्जयामासुः,
- XVI किन्तु यीशुस्तानाहूय जगाद, मन्त्रिकटम् आगन्तुं शिशून् अनुजानीध्वं तांश्च मा वारयत; यत ईश्वरराज्याधिकारिण्ये अपां सदृशाः।
- XVII अहं युष्मान् यथार्थं वदामि, यो जनः शिशोः सदृशो भूत्वा ईश्वरराज्यं न गृह्णाति स केनापि प्रकारेण तत् प्रवेष्टुं न शक्नोति।
- XVIII अपरम् अकोधिपतिस्तं पप्रच्छ, हे परमगुरो, अनन्तायुषः प्राप्तये मया किं कर्तव्यं?
- XIX यीशुरुवाच, मां कुतः परमं वदसि? ईश्वरं विना कोपि परमो न भवति।
- XX परदारान् मा गच्छ, नरं मा जडि, मा योरय, मिथ्यासाक्ष्यं मा दैडि, मातरं पितरञ्च संमन्यस्व, अेता या आज्ञाः सन्ति तास्त्वं ज्ञानासि।
- XXI तदा स उवाच, बाल्यकालात् सर्वा अेता आयरामि।
- XXII एति कथां श्रुत्वा यीशुस्तमवदत्, तथापि तवैकं कर्म न्यूनमास्ते, निजं सर्वस्वं विक्रीय दरिद्रेभ्यो वितर, तस्मात् स्वर्गं धनं प्राप्स्यसि; तत आगत्य ममानुगामी भव।
- XXIII किन्वेतां कथां श्रुत्वा सोधिपतिः शुशोय, यतस्तस्य बहुधनमासीत्।
- XXIV तदा यीशुस्तमतिशोकान्वितं दृष्ट्वा जगाद, धनवताम् ईश्वरराज्यप्रवेशः कीदृग् दुष्करः।
- XXV ईश्वरराज्ये धनिनः प्रवेशात् सूयेशिद्रेण मडाङ्गस्य गमनागमने सुकरे।
- XXVI श्रोतारः पप्रच्छुस्तर्हि केन परित्राणं प्राप्स्यते?
- XXVII स उक्तवान्, यन् मानुषेणाशक्यं तद् ईश्वरेण शक्यं।
- XXVIII तदा पितर उवाच, पश्य वयं सर्वस्वं परित्यज्य तव पश्चाद्गामिनोऽभवाम।
- XXIX ततः स उवाच, युष्मान् यथार्थं वदामि, ईश्वरराज्यार्थं गृहं पितरौ भ्रातृगणं ज्ञायां सन्तानांश्च त्यक्तवा।
- XXX एह काले ततोऽधिकं परकाले ऽनन्तायुश्च न प्राप्स्यति लोक ईदृशः कोपि नास्ति।
- XXXI अनन्तरं स द्वादशशिष्यानाहूय बलाषे, पश्यत वयं यिज्ञासाम्नगरं यामः, तस्मात् मनुष्यपुरे भविष्यद्वादिभिरुक्तं यदस्ति तदनुत्तं तं प्रति घटिष्यते;
- XXXII वस्तुतस्तु सोऽन्यदेशीयानां हस्तेषु समर्पयिष्यते, ते तमुपलसिष्यन्ति, अन्यायमायारिष्यन्ति तद्गुणेषु निर्धवं निक्षेप्यन्ति, कशाभिः प्रहत्य तं हनिष्यन्ति य,
- XXXIII किन्तु तृतीयदिने स श्मशानाद् उत्थास्यति।
- XXXIV अेतस्याः कथाया अत्तिप्रायं किञ्चिदपि ते बोद्धुं न शक्नुः तेषां निकटेऽस्पष्टत्वात् तस्यैतासां कथानाम् आशयं ते ज्ञातुं न शक्नुश्च।
- XXXV अथ तस्मिन् यिरीडोः पुरस्थान्तिकं प्राप्ते कश्चिदन्धः पथः पार्श्व उपविश्य भिक्षाम् अकरोत्।
- XXXVI स लोकसमूहस्य गमनशब्दं श्रुत्वा तत्कारणं पृष्टवान्।
- XXXVII नासरतीययीशुर्यातीति लोकैरुक्ते स उच्यैर्वक्तुमारैभे,
- XXXVIII हे दायूदः सन्तान यीशो मां दयस्व।
- XXXIX ततोऽग्रगामिनस्तं मौनी तिष्ठेति तर्जयामासुः किन्तु स पुनारुवन् उवाच, हे दायूदः सन्तान मां दयस्व।
- XL तदा यीशुः स्थगितो भूत्वा स्वान्तिके तमानेतुम् आदिदेश।
- XLI ततः स तस्यान्तिकम् आगमत्, तदा स तं पप्रच्छ, त्वं किमिच्छसि? त्वदर्थमहं किं करिष्यामि? स उक्तवान्, हे प्रभोऽहं द्रष्टुं लभै।
- XLII तदा यीशुरुवाच, दृष्टिशक्तिं गृहाण तव प्रत्ययस्त्वां स्वस्थं कृतवान्।
- XLIII ततस्तत्क्षणात् तस्य यक्षुषी प्रसन्ने; तस्मात् स ईश्वरं धन्यं वदन् तत्पश्चाद् ययौ, तदालोक्य सर्वे लोका ईश्वरं प्रशंसितुम् आरेभिरे।

XIX

- I यदा यीशु यिरीडोपुरं प्रविश्य तन्मध्येन गच्छंस्तदा
- II सङ्केयनाम् क्रसञ्चायिनां प्रधानो धनवानेको
- III यीशुः कीदृगिति द्रष्टुं येष्टितवान् किन्तु अर्धत्वात्लोकसंघमध्ये तद्दर्शनमप्राप्य
- IV येन पथा स यास्यति तत्पथेऽग्रे धावित्वा तं द्रष्टुम् उद्गुम्बरतरुमारुरोड।

V પશ્ચાદ્ યીશુસ્તત્સ્થાનમ્ ઇત્વા ઊર્દ્ધ્વં વિલોક્ય તં દૃષ્ટવાવાદીત્, હે સક્કેય ત્વં શીઘ્રમવરોહ મયાઘ ત્વદ્રેહે વસ્તવ્યાં

VI તતઃ સ શીઘ્રમવરુહ સાહ્વાદં તં જગ્રાહ

VII તદ્ દૃષ્ટવા સર્વે વિવદમાના વક્તુમારેભિરે, સોતિથિત્વેન દુષ્ટલોકગૃહં ગચ્છતિ

VIII કિન્તુ સક્કેયો દણ્ડાયમાનો વક્તુમારેભે, હે પ્રભો પશ્ય મમ યા સમ્પત્તિરસ્તિ તદદર્હ દરિદ્રેભ્યો દદે, અપરમ્ અન્યાયં કૃત્વા કસ્માદપિ યદિ કદાપિ કિન્ચિત્ મયા ગૃહીતં તર્હિ તચ્યતુર્ગુણં દદામિ

IX તદા યીશુસ્તમુક્તવાન્ અયમપિ ઇબ્રાહીમઃ સન્તાનોડતઃ કારણાદ્ અઘાસ્ય ગૃહે ત્રાણમુપસ્થિતાં

X યદ્ હારિતં તત્ મૃગયિતું રક્ષિતુન્ન મનુષ્યપુત્ર આગતવાન્

XI અથ સ યિરૂશાલમઃ સમીપ ઉપાતિષ્ઠદ્ ઈશ્વરરાજત્વસ્યાનુષ્ઠાનં તદૈવ ભવિષ્યતીતિ લોકૈરન્વભૂયત, તસ્માત્ સ શ્રોતૃભ્યઃ પુનર્દૃષ્ટાન્તકથામ્ ઉત્થાપ્ય કથયામાસા

XII કોપિ મહાલ્લોકો નિજાર્થં રાજત્વપદં ગૃહીત્વા પુનરાગન્તું દૂરદેશં જગામા

XIII યાત્રાકાલે નિજાન્ દશદાસાન્ આહૂય દશસ્વર્ણમુદ્રા દત્વા મમાગમનપર્યન્તં વાણિજ્યં કુરુતેત્યાદિદેશા

XIV કિન્તુ તસ્ય પ્રજાસ્તમવજ્ઞાય મનુષ્યમેનમ્ અસ્માકમુપરિ રાજત્વં ન કારયિવ્યામ ઇમાં વાર્તાં તન્નિકટે પ્રેરયામાસુઃ

XV અથ સ રાજત્વપદં પ્રાપ્યાગતવાન્ એકૈકો જનો બાણિજ્યેન કિં લબ્ધવાન્ ઇતિ જ્ઞાતું યેષુ દાસેષુ મુદ્રા અર્પયત્ તાન્ આહૂયાનેતુમ્ આદિદેશા

XVI તદા પ્રથમ આગત્ય કથિતવાન્, હે પ્રભો તવ તથૈકયા મુદ્રયા દશમુદ્રા લબ્ધાઃ

XVII તતઃ સ ઉવાચ ત્વમુત્તમો દાસઃ સ્વલ્પેન વિશ્વાસ્યો જાત ઇતઃ કારણાત્ ત્વં દશનગરાણામ્ અધિપો ભવ

XVIII દ્વિતીય આગત્ય કથિતવાન્, હે પ્રભો તવૈકયા મુદ્રયા પન્નમુદ્રા લબ્ધાઃ

XIX તતઃ સ ઉવાચ, ત્વં પન્નાનાં નગરાણામધિપતિ ભવ

XX તતોન્ચ આગત્ય કથયામાસ, હે પ્રભો પશ્ય તવ યા મુદ્રા અહં વસ્ત્રે બદ્ધવાસ્થાપયં સેયં

XXI ત્વં કૃપણો યન્નાસ્થાપયસ્તદપિ ગૃહ્ણાસિ, યન્નાવપસ્તદેવ ચ છિનત્સિ તતોહં ત્વત્તો ભીતઃ

XXII તદા સ જગાદ, રે દુષ્ટદાસ તવ વાક્યેન ત્વાં દોષિણં કરિષ્યામિ, યદહં નાસ્થાપયં તદેવ ગૃહ્ણામિ, યદહં નાવપન્ન તદેવ છિનન્મિ, એતાદૃશઃ કૃપણોહમિતિ યદિ ત્વં જાનાસિ,

XXIII તર્હિ મમ મુદ્રા બાણિજ્યાં નિકટે કુતો નાસ્થાપયઃ? તયા કૃતેડહમ્ આગત્ય કુસીદેન સાહ્ર્હ નિજમુદ્રા અપ્રાપ્સ્યમ્

XXIV પશ્ચાત્ સ સમીપસ્થાન્ જનાન્ આજ્ઞાપયત્ અસ્માત્ મુદ્રા આનીય યસ્ય દશમુદ્રાઃ સન્તિ તસ્મૈ દત્તા

XXV તે પ્રોયુઃ પ્રભોડસ્ય દશમુદ્રાઃ સન્તિ

XXVI યુષ્માનહં વદામિ યસ્યાશ્રયે વદ્ધતે ડધિકં તસ્મૈ દાયિષ્યતે, કિન્તુ યસ્યાશ્રયે ન વદ્ધતે તસ્ય યદદસ્તિ તદપિ તસ્માન્ નાયિષ્યતે

XXVII કિન્તુ મમાધિપતિત્વસ્ય વશત્વે સ્થાતુમ્ અસમ્મન્યમાના યે મમ રિપવસ્તાનાનીય મમ સમક્ષં સંહરતા

XXVIII ઇત્યુપદેશકથાં કથયિત્વા સોગ્રગઃ સન્ યિરૂશાલમપુરં યયૌ

XXIX તતો બૈત્કુગીબૈથનીયાગ્રામયોઃ સમીપે જૈતુનાદ્રેરન્તિકમ્ ઇત્વા શિષ્યદ્વયમ્ ઇત્યુક્ત્વા પ્રેષયામાસ,

XXX યુવામમું સમ્મુખસ્થગ્રામં પ્રવિશ્યૈવ યં કોપિ માનુષઃ કદાપિ નારોહત્ તં ગર્દભશાવકં બદ્ધં દ્રક્ષ્યથસ્તં મોચયિત્વાનયતં

XXXI તત્ર કુતો મોચયથઃ? ઇતિ ચેત્ કોપિ વક્ષ્યતિ તર્હિ વક્ષ્યથઃ પ્રભેારત્ર પ્રયોજનમ્ આસ્તો

XXXII તદા તૌ પ્રરિતૌ ગત્વા તત્કથાં નુસારેણ સર્વં પ્રાપ્તૌ

XXXIII ગર્દભશાવકમોચનકાલે તત્વામિન ઊયુઃ, ગર્દભશાવકં કુતો મોચયથઃ?

XXXIV તાવૂયતુઃ પ્રભોરત્ર પ્રયોજનમ્ આસ્તો

XXXV પશ્ચાત્ તૌ તં ગર્દભશાવકં યીશોરન્તિકમાનીય તત્પૃષ્ઠે નિજવસનાનિ પાતયિત્વા તદુપરિ યીશુમારોહયામાસતુઃ

XXXVI અથ યાત્રાકાલે લોકાઃ પથિ સ્વવસ્ત્રાણિ પાતયિતુમ્ આરેભિરે

XXXVII અપરં જૈતુનાદ્રેરુપત્યકામ્ ઇત્વા શિષ્યસંઘઃ પૂર્વદૃષ્ટાનિ મહાકર્માણિ સ્મૃત્વા,

XXXVIII યો રાજા પ્રભો નામ્નાયાતિ સ ધન્યઃ સ્વર્ગે કુશલં સર્વોચ્ચે જયધ્વનિ ભવતુ, કથામેતાં કથયિત્વા સાનન્દમ્ ઉચૈરીશ્વરં ધન્યં વક્તુમારેભે

- XXXIX તદા લોકારણ્યમધ્યસ્થાઃ કિચન્તઃ ફિરુશિનસ્તત્ શ્રુત્વા યીશું પ્રોયુઃ, હે ઉપદેશક સ્વશિષ્યાન્ તર્જયા
 XL સ ઉવાચ, યુષ્માનહં વદામિ યદમી નીરવાસ્તિષ્ઠન્તિ તર્હિ પાષાણા ઉચૈઃ કથાઃ કથયિષ્યન્તિ।
 XLI પશ્ચાત્ તત્પુરાન્તિકમેત્ય તદવલોક્ય સાશ્રુપાતં જગાદ,
 XLII હા હા ચેત્ ત્વમગ્રેડજ્ઞાસ્યથાઃ, તવાસ્મિન્નેવ દિને વા યદિ સ્વમજ્જલમ્ ઉપાલપ્સ્યથાઃ, તર્હ્યુત્તમમ્
 અભવિષ્યત્, કિન્તુ ક્ષણેસ્મિન્ તત્તવ દૃષ્ટેરગોચરમ્ ભવતિ।
 XLIII ત્વં સ્વત્રાણકાલે ન મનો ન્યધત્થા ઇતિ હેતો ર્યત્કાલે તવ રિપવસ્ત્વાં ચતુર્દિક્ષુ પ્રાચીરેણ વેષ્ટયિત્વા
 રોત્સ્યન્તિ
 XLIV બાલકૈઃ સાર્દ્ધં ભૂમિસાત્ કરિષ્યન્તિ ચ ત્વન્મધ્યે પાષાણૈકોપિ પાષાણોપરિ ન સ્થાસ્યતિ ચ, કાલ ઈદૃશ
 ઉપસ્થાસ્યતિ।
 XLV અથ મધ્યેમન્દિરં પ્રવિશ્ય તત્રત્યાન્ કથિવિક્કયિણો બહિષ્કુર્વન્
 XLVI અવદત્ મદ્ગૃહં પ્રાર્થનાગૃહમિતિ લિપિરાસ્તે કિન્તુ યૂયં તદેવ ચૈરાણાં ગહ્વરં કુરુથા
 XLVII પશ્ચાત્ સ પ્રત્યહં મધ્યેમન્દિરમ્ ઉપદિદેશ; તતઃ પ્રધાનયાજકા અધ્યાપકાઃ પ્રાચીનાશ્ચ તં નાશયિતું
 ચિયેષ્ટિરે;
 XLVIII કિન્તુ તદુપદેશે સર્વે લોકા નિવિષ્ટયિતાઃ સ્થિતાસ્તસ્માત્ તે તત્કર્તુ નાવકાશં પ્રાપુઃ।

XX

- I અથૈકદા યીશુ મનિદરે સુસંવાદં પ્રચારયન્ લોકાનુપદિશતિ, એતર્હિ પ્રધાનયાજકા અધ્યાપકાઃ પ્રાશ્નશ્ચ
 તન્નિકટમાગત્ય પપ્રચ્છુઃ
 II કયાજ્ઞયા ત્વં કર્માણ્યેતાનિ કરોષિ? કો વા ત્વામાજ્ઞાપયત્? તદસ્માન્ વદ।
 III સ પ્રત્યુવાચ, તર્હિ યુષ્માનપિ કથામેકાં પૃચ્છામિ તસ્યોત્તરં વદત।
 IV યોહનો મજ્જનમ્ ઈશ્વરસ્ય માનુષાણાં વાજ્ઞાતો જાતં?
 V તતસ્તે મિથો વિવિચ્ય જગદુઃ, યદીશ્વરસ્ય વદામસ્તર્હિ તં કુતો ન પ્રત્યૈત સ ઇતિ વક્ષ્યતિ।
 VI યદિ મનુષ્યસ્યેતિ વદામસ્તર્હિ સર્વે લોકા અસ્માન્ પાષાણૈ હ્નિષ્યન્તિ યતો યોહન્ ભવિષ્યદ્વાદીતિ સર્વે
 દૃઢે જાનન્તિ।
 VII અતએવ તે પ્રત્યૂયુઃ કસ્યાજ્ઞયા જાતમ્ ઇતિ વક્તું ન શક્નુમઃ।
 VIII તદા યીશુરવદત્ તર્હિ કયાજ્ઞયા કર્માણ્યેતાનિ કરોમીતિ ચ યુષ્માન્ ન વક્ષ્યામિ।
 IX અથ લોકાનાં સાક્ષાત્ સ ઇમાં દૃષ્ટાન્તકથાં વક્તુમારેભે, કશ્ચિદ્ દ્રાક્ષાક્ષેત્રં કૃત્વા તત્ ક્ષેત્રં કૃષીવલાનાં
 હસ્તેષુ સમર્પ્ય બહુકાલાર્થ દૂરદેશં જગામ।
 X અથ ફલકાલે ફલાનિ ગ્રહીતુ કૃષીવલાનાં સમીપે દાસં પ્રાહિણોત્ કિન્તુ કૃષીવલાસ્તં પ્રહત્ય રિક્તહસ્તં
 વિસસર્જુઃ।
 XI તતઃ સોધિપતિઃ પુનરન્યં દાસં પ્રેષયામાસ, તે તમપિ પ્રહત્ય કુવ્યવહત્ય રિક્તહસ્તં વિસસર્જુઃ।
 XII તતઃ સ તૃતીયવારમ્ અન્યં પ્રાહિણોત્ તે તમપિ ક્ષતાઙ્ગ કૃત્વા બહિ નિચિક્ષિપુઃ।
 XIII તદા ક્ષેત્રપતિ વિચારયામાસ, મમેદાનીં કિં કર્તવ્યં? મમ પ્રિયે પુત્રે પ્રહિતે તે તમવશ્યં દૃષ્ટ્વા
 સમાદરિષ્યન્તે।
 XIV કિન્તુ કૃષીવલાસ્તં નિરીક્ષ્ય પરસ્પરં વિવિચ્ય પ્રોયુઃ, અચમુત્તરાધિકારી આગચ્છતૈનં
 હન્મસ્તતોધિકારોસ્માકં ભવિષ્યતિ।
 XV તતસ્તે તં ક્ષેત્રાદ્ બહિ નિપાત્ય જઘ્નુસ્તસ્માત્ સ ક્ષેત્રપતિસ્તાન્ પ્રતિ કિં કરિષ્યતિ?
 XVI સ આગત્ય તાન્ કૃષીવલાન્ હત્વા પરેષાં હસ્તેષુ તત્ક્ષેત્રં સમર્પયિષ્યતિ; ઇતિ કથાં શ્રુત્વા તે ડવદન્
 એતાદૃશી ઘટના ન ભવતુ।
 XVII કિન્તુ યીશુસ્તાનવલોક્ય જગાદ, તર્હિ, સ્થપતયઃ કરિષ્યન્તિ ગ્રાવાણાં ચન્તુ તુચ્છકાં પ્રધાનપ્રસ્તરઃ કોણે
 સ એવ હિ ભવિષ્યતિ। એતસ્ય શાસ્ત્રીયવચનસ્ય કિં તાત્પર્યં?
 XVIII અપરં તત્પાષાણોપરિ ચઃ પતિષ્યતિ સ ભંક્ષ્યતે કિન્તુ યસ્યોપરિ સ પાષાણાઃ પતિષ્યતિ સ તેન ધૂલિવચ્
 ચૂર્ણાભવિષ્યતિ।
 XIX સોસ્માકં વિરુદ્ધં દૃષ્ટાન્તમિમં કથિતવાન્ ઇતિ જ્ઞાત્વા પ્રધાનયાજકા અધ્યાપકાશ્ચ તદૈવ તં ધર્તુ વવાગ્મુઃ
 કિન્તુ લોકેભ્યો બિભ્યુઃ।
 XX અતએવ તં પ્રતિ સતર્કાઃ સન્તઃ કથં તદ્વાક્યદોષં ધૃત્વા તં દેશાધિપસ્ય સાધુવેશઘારિણશ્ચરાન્ તસ્ય
 સમીપે પ્રેષયામાસુઃ।

XXI તદા તે તં પપ્રચ્છુઃ, હે ઉપદેશક ભવાન્ યથાર્થ કથયન્ ઉપદિશતિ, કમપ્યનપેક્ષ્ય સત્યત્વેનૈશ્વરં માર્ગમુપદિશતિ, વયમેતજ્જાનીમઃ।

XXII કૈસરરાજાય કરોસ્માભિ દૈયો ન્ વા?

XXIII સ તેષાં વચ્ચનં જ્ઞાત્વાવદત્ કુતો માં પરીક્ષધ્વે? માં મુદ્રામેકં દર્શયતા

XXIV ઇહ લિખિતા મૂર્તિરિયં નામ ચ કસ્ય? તેડવદન્ કૈસરસ્યા

XXV તદા સ ઉવાચ, તર્હિ કૈસરસ્ય દ્રવ્યં કૈસરાય દત્ત; ઈશ્વરસ્ય તુ દ્રવ્યમીશ્વરાય દત્ત

XXVI તસ્માલ્લોકાનાં સાક્ષાત્ તત્કથાયાઃ કમપિ દોષં ધર્તુમપ્રાપ્ય તે તસ્યોત્તરાદ્ આશ્ચર્ય્ય મન્યમાના મૌનિનસ્તસ્થુઃ।

XXVII અપરઞ્ચ શ્મશાનાદુત્થાનાનઙ્ગીકારિણાં સિદ્ધકિનાં કિયન્તો જ્ઞના આગત્ય તં પપ્રચ્છુઃ,

XXVIII હે ઉપદેશક શાસ્ત્રે મૂસા અસ્માન્ પ્રતીતિ લિલેખ યસ્ય ભ્રાતા ભાર્ય્યાયાં સત્યાં નિઃસન્તાનો મિયતે સ તજ્જાયાં વિવહ્ય તદ્વંશમ્ ઉત્પાદયિષ્યતિ।

XXIX તથાય કેચિત્ સપ્ત ભ્રાતર આસન્ તેષાં જ્યેષ્ઠો ભ્રાતા વિવહ્ય નિરપત્યઃ પ્રાણાન્ જહૌ

XXX અથ દ્વિતીયસ્તસ્ય જાયાં વિવહ્ય નિરપત્યઃ સન્ મમારા તૃતીયશ્ચ તામેવ વ્યુવાહઃ,

XXXI ઇત્યં સપ્ત ભ્રાતરસ્તામેવ વિવહ્ય નિરપત્યાઃ સન્તો મમ્બુઃ।

XXXII શેષે સા સ્ત્રી ચ મમારા

XXXIII અતએવ શ્મશાનાદુત્થાનકાલે તેષાં સપ્તજ્ઞનાનાં કસ્ય સા ભાર્ય્યા ભવિષ્યતિ? યતઃ સા તેષાં સપ્તાનામેવ ભાર્ય્યાસીત્।

XXXIV તદા યીશુઃ પ્રત્યુવાચ, એતસ્ય જગતો લોકા વિવહન્તિ વાગ્દત્તાશ્ચ ભવન્તિ

XXXV કિન્તુ યે તજ્જગત્પ્રાપ્તિયોગ્યત્વેન ગણિતાં ભવિષ્યન્તિ શ્મશાનાચ્ચોત્થાસ્યન્તિ તે ન વિવહન્તિ વાગ્દત્તાશ્ચ ન ભવન્તિ,

XXXVI તે પુન ન મિયન્તે કિન્તુ શ્મશાનાદુત્થાપિતાઃ સન્ત ઈશ્વરસ્ય સન્તાનાઃ સ્વર્ગીયદ્ધૂતાનાં સદૃશાશ્ચ ભવન્તિ।

XXXVII અધિકન્તુ મૂસાઃ સ્તમ્બોપાખ્યાને પરમેશ્વર ઈબ્રાહીમ ઈશ્વર ઇસ્હાક ઈશ્વરો યાકૂબશ્ચેશ્વર ઇત્યુક્ત્વા મૃતાનાં શ્મશાનાદ્ ઉત્થાનસ્ય પ્રમાણં લિલેખા

XXXVIII અતએવ ય ઈશ્વરઃ સ મૃતાનાં પ્રભુ ન કિન્તુ જીવતામેવ પ્રભુઃ, તન્નિકટે સર્વે જીવન્તઃ સન્તિ।

XXXIX ઇતિ શ્રુત્વા કિયન્તોઘ્યાપકા ઊચુઃ, હે ઉપદેશક ભવાન્ ભદ્રં પ્રત્યુક્તવાન્।

XL ઇતઃ પરં તં કિમપિ પ્રષ્ટં તેષાં પ્રગલ્ભતા નાભૂત્।

XLI પશ્ચાત્ સ તાન્ ઉવાચ, યઃ ખ્રીષ્ટઃ સ દાયૂદઃ સન્તાન એતાં કથાં લોકાઃ કથં કથયન્તિ?

XLII યતઃ મમ પ્રભુમિદં વાક્યમવદત્ પરમેશ્વરઃ। તવ શત્રૂનહં યાવત્ પાદપીઠં કરોમિ ના તાવત્ કાલં મદીયે ત્વં દક્ષપાર્શ્વ ઉપાવિશા

XLIII ઇતિ કથાં દાયૂદ્ સ્વયં ગીતગ્રન્થેડવદત્।

XLIV અતએવ યદિ દાયૂદ્ તં પ્રભુ વદતિ, તર્હિ સ કથં તસ્ય સન્તાનો ભવતિ?

XLV પશ્ચાદ્ યીશુઃ સર્વજ્ઞનાનાં કર્ણગોચરે શિષ્યાનુવાચ,

XLVI ચેડઘ્યાપકા દીર્ઘપરિચ્છદં પરિઘાય ભ્રમન્તિ, હટ્ટાપણયો નમસ્કારે ભજનગૃહસ્ય પ્રોચ્યાસને ભોજનગૃહસ્ય પ્રધાનસ્થાને ચ પ્રીયન્તે

XLVII વિઘવાનાં સર્વસ્વં ગ્રસિત્વા છલેન દીર્ઘકાલં પ્રાર્થયન્તે ચ તેષુ સાવધાના ભવત, તેષામુગ્રદણ્ડો ભવિષ્યતિ।

XXI

I અથ ઘનિલોકા ભાણ્ડાગારે ઘનં નિક્ષિપન્તિ સ તદેવ પશ્યતિ,

II એતર્હિ કાયિદ્દીના વિઘવા પણ્ડ્યં નિક્ષિપતિ તદ્ દદર્શા

III તતો યીશુરુવાચ યુષ્માનહં યથાર્થ વદામિ, દરિદ્રેયં વિઘવા સર્વેભ્યોઘિકં ન્યક્ષેપ્સીત્,

IV યતોન્યે સ્વપ્રાજ્યધનેભ્ય ઈશ્વરાય કિન્ચિત્ ન્યક્ષેપ્સુઃ, કિન્તુ દરિદ્રેયં વિઘવા દિનયાપનાર્થ સ્વસ્ય યત્ કિન્ચિત્ સ્થિતં તત્ સર્વં ન્યક્ષેપ્સીત્।

V અપરઞ્ચ ઉત્તમપ્રસ્તરૈરુત્સૃષ્ટ્યૈશ્ચ મન્દિરં સુશોભતેતરાં કૈશ્ચિદિત્યુક્તે સ પ્રત્યુવાચ

VI યુયં યદિદં નિયનં પશ્યથ, અસ્ય પાષાણૈકોચન્યપાષાણોપરિ ન સ્થાસ્યતિ, સર્વે ભૂસાદ્ભવિષ્યન્તિ કાલોચમાયાતિ।

- VII તદા તે પપ્રચ્છુઃ, હે ગુરો ઘટનેદૃશી કદા ભવિષ્યતિ? ઘટનાયા એતસ્યસશ્ચિદ્ધં વા કિં ભવિષ્યતિ?
- VIII તદા સ જગાદ, સાવધાના ભવત યથા યુષ્માકં ભ્રમં કોપિ ન જનયતિ, ખીષ્ટોહમિત્યુક્ત્વા મમ નામ્ના બહવ ઉપસ્થાસ્યન્તિ સ કાલઃ પ્રાયેણોપસ્થિતઃ, તેષાં પશ્ચાન્મા ગચ્છતા
- IX યુદ્ધસ્યોપપ્લવસ્ય ચ વાર્તા શ્રુત્વા મા શક્ધ્વં, યતઃ પ્રથમમ્ એતા ઘટના અવશ્યં ભવિષ્યન્તિ કિન્તુ નાપાતે યુગાન્તો ભવિષ્યતિ
- X અપરઞ્ચ કથયામાસ, તદા દેશસ્ય વિપક્ષત્વેન દેશો રાજ્યસ્ય વિપક્ષત્વેન રાજ્યમ્ ઉત્થાસ્યતિ,
- XI નાનાસ્થાનેષુ મહાભૂકમ્પો દુર્ભિક્ષં મારી ચ ભવિષ્યન્તિ, તથા વ્યોમમણ્ડલસ્ય ભયદ્ગુરદર્શનાન્યશ્ચર્યલક્ષણાનિ ચ પ્રકાશયિષ્યન્તે
- XII કિન્તુ સર્વાસામેતાસાં ઘટનાનાં પૂર્વ્વ લોકા યુષ્માન્ ધૃત્વા તાડયિષ્યન્તિ, ભજનાલયે કારાયાઞ્ચ સમર્પયિષ્યન્તિ મમ નામકારણાદ્ યુષ્માન્ ભૂપાનાં શાસકાનાઞ્ચ સમ્મુખં નેષ્યન્તિ ચા
- XIII સાક્ષ્યાર્થમ્ એતાનિ યુષ્માન્ પ્રતિ ઘટિષ્યન્તે
- XIV તદા કિમુત્તરં વક્તવ્યમ્ એતત્ ન ચિન્તયિષ્યામ ઇતિ મનઃસુ નિશ્ચિતનુતા
- XV વિપક્ષા યસ્માત્ કિમપ્યુત્તરમ્ આપત્તિઞ્ચ કર્તું ન શક્યન્તિ તાદૃશં વાકપટ્ટત્વં જ્ઞાનઞ્ચ યુષ્મભ્યં દાસ્યામિ
- XVI કિઞ્ચ યૂયં પિત્રા માત્રા ભ્રાત્રા બન્ધુના જ્ઞાત્યા કુટુમ્બેન ચ પરકરેષુ સમર્પયિષ્યધ્વે; તતસ્તે યુષ્માકં કઞ્ચન કઞ્ચન ઘાતયિષ્યન્તિ
- XVII મમ નામ્નઃ કારણાત્ સર્વે ભનુષ્યે યૂયમ્ ઋતીયિષ્યધ્વો
- XVIII કિન્તુ યુષ્માકં શિરઃકેશૈકોપિ ન વિનંક્ષ્યતિ,
- XIX તસ્માદેવ ધૈર્યમવલમ્બ્ય સ્વસ્વપ્રાણાન્ રક્ષતા
- XX અપરઞ્ચ ચિરૂશાલમ્પુરં સૈન્યવેષ્ટિતં વિલોક્ય તસ્યોચ્છિન્નતાયાઃ સમયઃ સમીપ ઇત્યવગમિષ્યથા
- XXI તદા ચિહ્નદાદેશસ્થા લોકાઃ પર્વતં પલાયન્તાં, ચે ય નગરે તિષ્ઠન્તિ તે દેશાન્તરં પલાયન્તા, ચે ય ગ્રામે તિષ્ઠન્તિ તે નગરં ન પ્રવિશન્તુ,
- XXII યતસ્તદા સમુચિતદણ્ડનાય ધર્મપુસ્તકે યાનિ સર્વાણિ લિખિતાનિ તાનિ સફલાનિ ભવિષ્યન્તિ
- XXIII કિન્તુ યા યાસ્તદા ગર્ભવત્યઃ સ્તન્યદાવ્યશ્ચ તામાં દુર્ગતિ ભવિષ્યતિ, યત એતાલ્લોકાન્ પ્રતિ કોપો દેશે ચ વિષમદુર્ગતિ ઈટિષ્યતો
- XXIV વસ્તુતસ્તુ તે ખડ્ગધારપરિવ્વજ્ઞં લપ્સ્યન્તે બદ્ધાઃ સન્તઃ સર્વદેશેષુ નાયિષ્યન્તે ચ કિઞ્ચાન્યદેશીયાનાં સમયોપસ્થિતિપર્યન્તં ચિરૂશાલમ્પુરં તૈઃ પદતલૈ દલયિષ્યતો
- XXV સૂર્યચન્દ્રનક્ષત્રેષુ લક્ષણાદિ ભવિષ્યન્તિ, ભુવિ સર્વદેશીયાનાં દુઃખં ચિન્તા ચ સિન્ધૌ વીચીનાં તર્જનં ગર્જનઞ્ચ ભવિષ્યન્તિ
- XXVI ભૂભૌ ભાવિઘટનાં ચિન્તયિત્વા મનુજા ભિયામૃતકલ્પા ભવિષ્યન્તિ, યતો વ્યોમમણ્ડલે તેજસ્વિનો દોલાયમાના ભવિષ્યન્તિ
- XXVII તદા પરાક્રમેણા મહાતેજસા ચ મેઘારૂઢં મનુષ્યપુત્રમ્ આયાન્તં દ્રક્ષ્યન્તિ
- XXVIII કિન્ત્વેતાસાં ઘટનાનામારમ્ભે સતિ યૂયં મસ્તકાન્યુત્તોલ્ય ઊર્દધ્વં દ્રક્ષ્યથ, યતો યુષ્માકં મુક્તેઃ કાલઃ સવિધો ભવિષ્યતિ
- XXIX તતસ્તેનૈતદૃષ્ટાન્તકથા કથિતા, પશ્યત ઉડુમ્બરાદિવૃક્ષાણાં
- XXX નવીનપત્રાણિ જાતાનીતિ દૃષ્ટ્વા નિદાવકાલ ઉપસ્થિત ઇતિ યથા યૂયં જ્ઞાતું શક્નુથ,
- XXXI તથા સર્વાસામાસાં ઘટનાનામ્ આરમ્ભે દૃષ્ટે સતીશ્વરસ્ય રાજત્વં નિકટમ્ ઇત્યપિ જ્ઞાસ્યથા
- XXXII યુષ્માનહં યથાર્થ વદામિ, વિદ્યમાનલોકાનામેષાં ગમનાત્ પૂર્વમ્ એતાનિ ઘટિષ્યન્તે
- XXXIII નભોભુવોર્લોપો ભવિષ્યતિ મમ વાક્ તુ કદાપિ લુપ્તા ન ભવિષ્યતિ
- XXXIV અતએવ વિષમાશનેન પાનેન ચ સાંમારિકચિન્તાભિશ્ચ યુષ્માકં ચિત્તેષુ મત્તેષુ તદિનમ્ અકસ્માદ્ યુષ્માન્ પ્રતિ યથા નોપતિષ્ઠતિ તદર્થ સ્વેષુ સાવધાનાસ્તિષ્ઠતા
- XXXV પૃથિવીસ્થસર્વલોકાન્ પ્રતિ તદિનમ્ ઉન્માથ ઇવ ઉપસ્થાસ્યતિ
- XXXVI યથા યૂયમ્ એતદ્ભાવિઘટના ઉત્તર્તુ મનુજસુતસ્ય સમ્મુખે સંસ્થાતુઞ્ચ યોગ્યા ભવથ કારણાદસ્માત્ સાવધાનાઃ સન્તો નિરન્તરં પ્રાર્થયધ્વાં
- XXXVII અપરઞ્ચ સ દિવા મન્દિર ઉપદિશ્ય રાયૈ જૈતુનાદિં ગત્વાતિષ્ઠત્
- XXXVIII તતઃ પ્રત્યુષે લાકાસ્તત્કથાં શ્રોતું મન્દિરે તદન્તિકમ્ આગચ્છન્

XXII

- I अपरञ्च किण्वशून्यपूपोत्सवस्य काल उपस्थिते
- II प्रधानयाजका अध्यायकाश्च यथा तं ङन्तुं शक्नुवन्ति तथोपायाम् अयेष्टन्त किन्तु लोकेभ्यो बिभ्युः।
- III अेतस्तिन् समये द्वादशशिष्येषु गणित ईष्करियोतीयर्द्धिमान् यो यिडूदास्तस्यान्तःकराणं शैतानाश्रितत्वात्
- IV स गत्वा यथा यीशुं तेषां करेषु समर्पयितुं शक्नोति तथा मन्त्राणां प्रधानयाजकैः सेनापतिभिश्च सड यकारा।
- V तेन ते तुष्टास्तस्मै मुद्रां द्यातुं पणं यकुः।
- VI ततः सोङ्गीकृत्य यथा लोकानामगोयरे तं परकरेषु समर्पयितुं शक्नोति तथावकाशं येष्टितुमारेलो
- VII अथ किण्वशून्यपूपोत्सवदिने, अर्थात् यस्मिन् दिने निस्तारोत्सवस्य मेषो ङन्तव्यस्तस्मिन् दिने
- VIII यीशुः पितरं योङनञ्चाडूय जगाद, युवां गत्वास्माकं भोजनार्थं निस्तारोत्सवस्य द्रव्याण्यसाद्यतां
- IX तदा तौ पप्रच्छतुः कुयासाद्यावो भवतः केच्छा?
- X तदा सोवादीत्, नगरे प्रविष्टे कश्चिज्जलकुम्भमादाय युवां साक्षात् करिष्यति स यन्निवेशनं प्रविशति युवामपि तन्निवेशनं तत्पश्चादित्वा निवेशनपतिम् एति वाक्यं वदतं,
- XI यत्राङं निस्तारोत्सवस्य भोज्यं शिष्यैः साङ्गं भोक्तुं शक्नोमि सातिथिशाळाा कुत्र? कथामिमां प्रभुस्त्वां पृच्छति।
- XII ततः स जनो द्वितीयप्रकोष्ठीयम् अेकं शस्तं कोषं दर्शयिष्यति तत्र भोज्यमासाद्यतां
- XIII ततस्तौ गत्वा तद्वाक्यानुसारेण सव्वं दृष्ट्वा तत्र निस्तारोत्सवीयं भोज्यमासाद्यामासतुः।
- XIV अथ काल उपस्थिते यीशु द्वादशभिः प्रेरितैः सड भोक्तुमुपविश्य कथितवान्
- XV मम दुःखभोगात् पूर्वं युभाभिः सड निस्तारोत्सवस्यैतस्य भोज्यं भोक्तुं मयातिवाञ्छा कृता।
- XVI युष्मान् वदामि, यावत्कालम् ईश्वरराज्ये भोजनं न करिष्ये तावत्कालम् एदं न भोक्ष्ये।
- XVII तदा स पानपात्रमादाय ईश्वरस्य गुणान् कीर्त्तयित्वा तेभ्यो दत्त्वावदत्, एदं गृह्णीत यूयं विभज्य पिवता।
- XVIII युष्मान् वदामि यावत्कालम् ईश्वरराजत्वस्य संस्थापनं न भवति तावद् द्राक्षाङ्गलरसं न पास्यामि।
- XIX ततः पूषं गृहीत्वा ईश्वरगुणान् कीर्त्तयित्वा भङ्गता तेभ्यो दत्त्वावदत्, युष्मदर्थं समर्पितं यन्मम वपुस्तदिदं, अेतत् कर्म मम स्मरणार्थं कुरुध्वं।
- XX अथ भोजनान्ते तादृशं पात्रं गृहीत्वावदत्, युष्मत्कृते पातितं यन्मम रक्तं तेन निर्णीतनवनियमत्रुपं पानपात्रमिदं।
- XXI पश्यत यो मां परकरेषु समर्पयिष्यति स मया सड भोजनासन उपविशति।
- XXII यथा निरूपितमास्ते तदनुसारेणा मनुष्यपुत्रस्य गति भविष्यति किन्तु यस्तं परकरेषु समर्पयिष्यति तस्य सन्तापो भविष्यति।
- XXIII तदा तेषां को जन अेतत् कर्म करिष्यति तत् ते परस्परं प्रष्टुमारेलिसे।
- XXIV अपरं तेषां को जनः श्रेष्ठत्वेन गणयिष्यते, अत्रार्थं तेषां विवादोभवत्।
- XXV अस्मात् कारणात् सोवदत्, अन्यदेशीयानां राजानः प्रजानामुपरि प्रभुत्वं कुर्वन्ति दारुणशासनं कृत्वापि ते भूपतित्वेन विख्याता भवन्ति या।
- XXVI किन्तु युष्माकं तथा न भविष्यति, यो युष्माकं श्रेष्ठो भविष्यति स कनिष्ठवद् भवतु, यश्च मुष्यो भविष्यति स सेवकवद्भवतु।
- XXVII भोजनोपविष्टपरियारकयोः कः श्रेष्ठः? यो भोजनायोपविशति स किं श्रेष्ठो न भवति? किन्तु युष्माकं मध्येडङं परियारकएवास्मि।
- XXVIII अपरञ्च युयं मम परीक्षाकाले प्रथममारभ्य मया सड स्थिता।
- XXIX अेतत्कारणात् पित्रा यथा मदर्थं राज्यमेकं निरूपितं तथाडमपि युष्मदर्थं राज्यं निरूपयामि।
- XXX तस्मान् मम राज्ये भोजनासने य भोजनपाने करिष्यध्वे सिंहासनेषूपविश्य येसायेलीयानां द्वादशवंशानां वियारं करिष्यध्वे।
- XXXI अपरं प्रभुरुवाय, डे शिमोन् पश्य तितउना धान्यानीव युष्मान् शैतान् यालयितुम् अैच्छत्,
- XXXII किन्तु तव विश्वासस्य लोपो यथा न भवति अेतत् त्वदर्थं प्रार्थितं मया, त्वन्मनसि परिवर्त्तिते य भ्रातृणां मनांसि स्थिरीकुरु।

- XXXIII તદા સોવદત્, હે પ્રભોહં ત્વયા સાહ્યં કારાં મૃતિન્ન યાતું મજ્જિજતોસ્મિ
- XXXIV તતઃ સ ઉવાચ, હે પિતર ત્વાં વદામિ, અદા કુક્કુટરવાત્ પૂર્વ્વ ત્વં મત્પરિચયં વારત્રયમ્ અપહ્લોષ્યસો
- XXXV અપરં સ પપ્રચ્છ, યદા મુદ્રાસમ્પુટં ખાદપાત્રં પાદુકાન્ન વિના યુષ્માન્ પ્રાહિણવં તદા યુષ્માકં કસ્યાપિ ન્યૂનતાસીત્? તે પ્રોયુઃ કસ્યાપિ ના
- XXXVI તદા સોવદત્ કિન્ત્વિદાનીં મુદ્રાસમ્પુટં ખાદપાત્રં વા યસ્યાસ્તિ તેન તદ્ગ્રહીતવ્યં, યસ્ય ચ કૃપાણો નાસ્તિ તેન સ્વવસ્ત્રં વિક્રીય સ ક્રેતવ્યઃ।
- XXXVII યતો યુષ્માનહં વદામિ, અપરાધિજનૈઃ સાહ્યં ગણિતઃ સ ભવિષ્યતિ। ઇદં યચ્છાસ્ત્રીયં વચનં લિખિતમસ્તિ તન્મયિ ફલિષ્યતિ યતો મમ સમ્બન્ધીયં સર્વ્વં સેત્સ્યતિ।
- XXXVIII તદા તે પ્રોયુઃ પ્રભો પશ્ય ઇમૌ કૃપાણૌ। તતઃ સોવદદ્ એતૌ યથેષ્ટૌ।
- XXXIX અથ સ તસ્માદ્બહિર્ ગત્વા સ્વાચારાનુસારેણ જૈતુનનામાદિં જગામ શિષ્યાશ્ચ તત્પશ્ચાદ્ યયુઃ।
- XL તત્રોપસ્થાય સ તાનુવાચ, યથા પરીક્ષાયાં ન પતથ તદર્થં પ્રાર્થયધ્વાં
- XLI પશ્ચાત્ સ તસ્માદ્ એકશરક્ષેપાદ્ બહિર્ ગત્વા જાનુની પાતયિત્વા એતત્ પ્રાર્થયાન્નક્રે,
- XLII હે પિત ર્થદિ ભવાન્ સમ્મન્યતે તર્હિ કંસમેનં મમાન્તિકાદ્ દૂરય કિન્તુ મદિચ્છાનુરૂપં ન ત્વદિચ્છાનુરૂપં ભવતુ।
- XLIII તદા તસ્મૈ શક્તિં દાતું સ્વર્ગીયદૂતો દર્શનં દદૌ।
- XLIV પશ્ચાત્ સોત્યન્તં યાતનયા વ્યાકુલો ભૂત્વા પુનર્દુઃખં પ્રાર્થયાન્નક્રે, તસ્માદ્ બૃહચ્છોણિતબિન્દવ ઇવ તસ્ય સ્વેદબિન્દવઃ પૃથિવ્યાં પતિતુમારેભિરે
- XLV અથ પ્રાર્થનાત ઉત્થાય શિષ્યાણાં સમીપમેત્ય તાન્ મનોદુઃખિનો નિદ્રિતાન્ દૃષ્ટવાવદત્
- XLVI કુતો નિદ્રાથ? પરીક્ષાયામ્ અપતનાર્થં પ્રર્થયધ્વાં
- XLVII એતત્કથાયાઃ કથનકાલે દ્વાદશશિષ્યાણાં મધ્યે ગણિતો ચિહ્નદાનામા જનતાસહિતસ્તેષામ્ અગ્રે ચલિત્વા યીશોશ્રુમ્બનાર્થં તદન્તિકમ્ આચયૌ।
- XLVIII તદા યીશુરુવાચ, હે ચિહ્નદા કિં યુમ્બનેન મનુષ્યપુત્રં પરકરેષુ સમર્પયસિ?
- XLIX તદા યદદ્ ઘટિષ્યતે તદ્નુમાય સહિભિરુક્તં, હે પ્રભો વયં કિ ખજ્જેન ઘાતયિષ્યામઃ?
- L તત એકઃ કરવાલેનાહત્ય પ્રધાનયાજકસ્ય દાસસ્ય દક્ષિણં કર્ણં ચિચ્છેદ।
- LI અઘૂના નિવર્તસ્વ ઇત્યુક્ત્વા યીશુસ્તસ્ય શ્રુતિં સ્પૃષ્ટ્વા સ્વસ્યં ચકાર।
- LII પશ્ચાદ્ યીશુઃ સમીપસ્થાન્ પ્રધાનયાજકાન્ મન્દિરસ્ય સેનાપતીન્ પ્રાચીનાંશ્ચ જગાદ, યૂયં કૃપાણાન્ યષ્ટીશ્ચ ગૃહીત્વા માં કિં ચોરં ધર્તુમાયાતાઃ?
- LIII યદાહં યુષ્માભિઃ સહ પ્રતિદિનં મન્દિરેડતિષ્ઠં તદા માં ધર્ત ન પ્રવૃત્તાઃ, કિન્ત્વિદાનીં યુષ્માકં સમયોન્ધકારસ્ય ચાધિપત્યમસ્તિ।
- LIV અથ તે તં ધૃત્વા મહાયાજકસ્ય નિવેશનં નિન્યુઃ। તતઃ પિતરો દૂરે દૂરે પશ્ચાદિત્વા
- LV બૃહત્કોષ્ઠસ્ય મધ્યે યત્રાગ્નિં જ્વાલયિત્વા લોકાઃ સમેત્યોપવિષ્ટાસ્તત્ર તૈઃ સાહ્યમ્ ઉપવિવેશ।
- LVI અથ વહ્નિસન્નિધૌ સમુપવેશકાલે કાયિદાસી મનો નિવિશ્ય તં નિરીક્ષ્યાવદત્ પુમાનયં તસ્ય સજ્જેડસ્થાત્।
- LVII કિન્તુ સ તદ્ અપહ્નુત્યાવાદીત્ હે નારિ તમહં ન પરિચિનોમિ।
- LVIII ક્ષણાન્તરેડન્યજનસ્તં દૃષ્ટ્વાબ્રવીત્ ત્વમપિ તેષાં નિકરસ્યૈકજનોસિ। પિતરઃ પ્રત્યુવાચ હે નર નાહમસ્મિ।
- LIX તતઃ સાહ્યદણ્ડદ્રયાત્ પરં પુનરન્યો જનો નિશ્ચિત્ય બભાષે, એષ તસ્ય સજ્જીતિ સત્યં યતોયં ગાલીલીયો લોકઃ।
- LX તદા પિતર ઉવાચ હે નર ત્વં યદ્ વદમિ તદહં બોહ્લું ન શક્નોમિ, ઇતિ વાક્યે કથિતમાત્રે કુક્કુટો રુરાવા
- LXI તદા પ્રભુણા વ્યાધુત્ય પિતરે નિરીક્ષિતે કૃકવાકુરવાત્ પૂર્વ્વ માં ત્રિરપહ્લોષ્યસે ઇતિ પૂર્વ્વોક્તં તસ્ય વાક્યં પિતરઃ સ્મૃત્વા
- LXII બહિર્ગત્વા મહાખેદેન ચક્રન્દ।
- LXIII તદા યૈ યીશુર્ધૃતસ્તે તમુપહ્લસ્ય પ્રહર્તુમારેભિરે
- LXIV વસ્ત્રેણ તસ્ય દૃશૌ બદ્ધ્વા કપોલે ચપેટાઘાતં કૃત્વા પપ્રચ્છુઃ, કસ્તે કપોલે ચપેટાઘાતં કૃતવાન?
- ગણયિત્વા તદ્ વદ।
- LXV તદન્યત્ તદ્વિરુદ્ધં બહુનિન્દાવાક્યં વક્તુમારેભિરે

- LXVI अथ प्रभाते सति लोकप्राञ्चः प्रधानयाजका अध्यापकाश्च सत्त्वा मध्येसत्त्वं यीशुमानीय पप्रच्छुः,
त्वम् अभिषिक्तोसि न वास्मान् वद।
LXVII स प्रत्युवाच, मया तस्मिन्नुक्तेऽपि यूयं न विश्वसिष्यथा
LXVIII कस्मिंश्चिद्वाक्ये युष्मान् पृष्टेऽपि मां न तद्दुतरं वक्ष्यथ न मां त्यक्ष्यथ या
LXIX किन्त्वितः परं मनुजसुतः सर्वशक्तिमत ईश्वरस्य दक्षिणे पार्श्वे समुपवेक्ष्यति।
LXX ततस्ते पप्रच्छुः, तिष्ठ त्वमीश्वरस्य पुत्रः? स कथयामास, यूयं यथार्थं वदथ स अवाहं।
LXXI तदा ते सर्वे कथयामासुः, तिष्ठ साक्ष्येऽसस्मिन् अस्माकं किं प्रयोजनं? अस्य स्वमुपादेव साक्ष्यं
प्राप्तम्।

XXIII

- I ततः सत्त्वास्थाः सर्वलोकः उत्थाय तं पीलातसम्भुषं नीत्वाप्रोद्य वक्तुमारंभिरे,
II स्वमभिषिक्तं राजानं वदन्तं कैमरराजाय करदानं निषेधन्तं राज्यविपर्ययं कर्तुं प्रवर्तमानम् अत्र प्राप्तं
वयं।
III तदा पीलातस्तं पृष्टवान् त्वं किं यिद्धीयानां राजा? स प्रत्युवाच त्वं सत्यमुक्तवान्।
IV तदा पीलातः प्रधानयाजकादिलोकान् जगाद्, अहमेतस्य कर्मपरिधिं नाप्तवान्।
V ततस्ते पुनः साहसिनो भूत्वावदन्, अथ गालील अतत्स्थानपर्यन्ते सर्वस्मिन् यिद्धादेशे
सर्वलोकानुपदिश्य कुप्रवृत्तिं ग्राहीतवान्।
VI तदा पीलातो गालीलप्रदेशस्य नाम श्रुत्वा पप्रच्छ, किमयं गालीलीयो लोकः?
VII ततः स गालीलप्रदेशीयडेरोट्राजस्य तदा स्थितेस्तस्य समीपे यीशुं प्रेषयामास।
VIII तदा डेरोट् यीशुं विलोक्य सन्तुतोष, यतः स तस्य बहुवृत्तान्तश्रवणात् तस्य किञ्चिद्वाक्यार्थकर्म
पश्यति एत्याशां कृत्वा बहुकालमारभ्य तं द्रष्टुं प्रयासं कृतवान्।
IX तस्मात् तं बहुकथाः पप्रच्छ किन्तु स तस्य कस्यापि वाक्यस्य प्रत्युत्तरं नोवाच।
X अथ प्रधानयाजका अध्यापकाश्च प्रोत्तिष्ठन्तः साहसेन तमपवदितुं प्रारंभिरे।
XI डेरोट् तस्य सेनागणश्च तमवज्ञाय उपडासत्वेन राजवस्त्रं परिधाप्य पुनः पीलातं प्रति तं प्राडिषोत्।
XII पूर्वं डेरोट्पीलातयोः परस्परं वैरभाव आसीत् किन्तु तद्दिने द्वयोर्मेलनं जातम्।
XIII पश्चात् पीलातः प्रधानयाजकान् शासकान् लोकांश्च युगपदाहूय अत्रापि,
XIV राज्यविपर्ययकारकोयम् एत्युक्त्वा मनुष्यमेतं मम निकटमानैष्ट किन्तु पश्यत युष्माकं समक्षम् अस्य
वियारं कृत्वापि प्रोक्तापवादानुरूपेणास्य कोप्यपराधः सप्रमाणो न जातः,
XV यूयञ्च डेरोटः सन्निधौ प्रेषिता मया तत्रास्य कोप्यपराधस्तेनापि न प्राप्तः। पश्यतानेन वदते तु किमपि
नापराधं।
XVI तस्मादेतं ताडयित्वा विहास्यामि।
XVII तत्रोत्सवे तेषामेको मोचयितव्यः।
XVIII एतं डेरोटस्ते प्रोच्यैरेकदा प्रोचुः, अत्र दूरीकृत्य अरब्बानामानं मोचय।
XIX स अरब्बा नगर उपप्लववधापराधाभ्यां कारायां बद्ध आसीत्।
XX किन्तु पीलातो यीशुं मोचयितुं वाञ्छन् पुनस्तानुवाच।
XXI तथाप्येनं कुशे व्यध कुशे व्यधेति वदन्तस्ते रुरुवुः।
XXII ततः स तृतीयवारं जगाद् कुतः? स किं कर्म कृतवान्? नाहमस्य क्वपि वधापराधं प्राप्तः केवलं
ताडयित्वा तुं त्यजामि।
XXIII तथापि ते पुनरेनं कुशे व्यध एत्युक्त्वा प्रोच्यैर्दृढं प्रार्थयाञ्चक्रिरे;
XXIV ततः प्रधानयाजकादीनां कलरवे प्रबले सति तेषां प्रार्थनाश्रुत्वा कर्तुं पीलात आदिदेश।
XXV राजद्रोहवधयोरपराधेन कारास्थं यं जन्ते ते यथायिरे तं मोचयित्वा यीशुं तेषामिच्छायां समर्पयत्।
XXVI अथ ते यीशुं गृहीत्वा यान्ति, अतर्हि ग्रामादागतं शिमोननामानं कुरीणीयं जन्ते धृत्वा यीशोः पश्चात्तेन
तस्य स्कन्धे कुशमर्पयामासुः।
XXVII ततो लोकारणमध्ये बहुस्त्रियो रुदत्यो विलपन्त्यश्च यीशोः पश्चाद् ययुः।
XXVIII किन्तु स व्याधुत्य ता उवाच, हे यिश्शालमो नार्यो यूयं मदर्थं न रुदित्वा स्वार्थं स्वापत्यार्थञ्च
रुदिति;

XXIX पश्यत यः कदापि गर्भवत्यो नाभवन् स्तन्यञ्च नापाययन् तादृशी र्वन्ध्या यदा धन्या वक्ष्यन्ति स काल आयाति।

XXX तदा डे शैला अस्माकमुपरि पतत, डे उपशैला अस्मानाच्छाद्यत कथामीदृशी लोका वक्ष्यन्ति।

XXXI यतः सतेजसि शाभिनि येदेतद् घटते तर्हि शुष्कशाभिनि किं न घटिष्यते?

XXXII तदा ते डन्तुं द्वावपराधिनौ तेन सार्द्धं निन्युः।

XXXIII अपरं शिरःकपालनामकस्थानं प्राप्य तं कुशे विविधुः; तद्वयोरपराधिनोरेकं तस्य दक्षिणो तदन्यं वामे कुशे विविधुः।

XXXIV तदा यीशुरकथयत्, डे पितरेतान् क्षमस्व यत अते यत् कर्म कुर्वन्ति तन् न विदुः; पश्चात्ते गुटिकापातं कृत्वा तस्य वस्त्राणि विभज्य जगृहुः।

XXXV तत्र लोकसंघस्तिष्ठन् ददर्श; ते तेषां शासकाश्च तमुपडस्य जगदुः, अेष एतरान् रक्षितवान् यदीश्वरेणाभिरुचितो डभिषिक्तस्त्राता भवति तर्हि स्वमधुना रक्षतु।

XXXVI तदन्यः सेनागणा अत्य तस्मै अम्लरसं दत्वा परिडस्य प्रोवाय,

XXXVII येत्वं यिडूदीयानां राज्ञसि तर्हि स्वं रक्षा

XXXVIII यिडूदीयानां राज्ञेति वाक्यं यूनानीयरोमीयेद्वीयाक्षरै र्विभितं तच्छिरस उर्ध्वेडस्थाप्यता

XXXIX तदोभयपार्श्वयो र्विद्वौ यावपराधिनौ तयोरेकस्तं विनिन्द्य बभाषे, येत्त्वम् अभिषिक्तोसि तर्हि स्वमावाञ्च रक्षा।

XL किन्त्वन्यस्तं तर्जयित्वावदत्, ईश्वरात्तव किञ्चिदपि भयं नास्ति किं? त्वमपि समानदण्डोसि,

XLI योग्यपात्रे आवां स्वस्वकर्म्मणां समुचितङ्गलं प्राप्नुवः किन्त्वनेन किमपि नापराद्धं।

XLII अथ स यीशुं जगाद डे प्रभे भवान् स्वराज्यप्रवेशकाले मां स्मरतु।

XLIII तदा यीशुः कथितवान् त्वां यथार्थं वदामि त्वमद्यैव मया सार्द्धं परलोकस्य सुभस्थानं प्राप्स्यसि।

XLIV अपरञ्च द्वितीययामात् तृतीययामपर्यन्तं रवेस्तेजसोन्तर्हितत्वात् सर्व्वदेशोऽन्धकारेणावृतो

XLV मन्दिरस्य यवनिका य छिद्यमाना द्विधा अब्रूवा

XLVI ततो यीशुरुच्यैरुवाय, डे पित र्भमात्मानं तव करे समर्पये, एत्युक्त्वा स प्राणान् जडौ।

XLVII तदैता घटना दृष्ट्वा शतसेनापतिरीश्वरं धन्यमुक्त्वा कथितवान् अयं नितान्तं साधुमनुष्य आसीत्।

XLVIII अथ यावन्तो लोका द्रष्टुम् आगतास्ते ता घटना दृष्ट्वा वक्षःसु कराघातं कृत्वा व्यायुत्य गताः।

XLIX यीशो ज्ञातयो या या योषितश्च गालीलस्तेन सार्द्धमायातास्ता अपि दूरे स्थित्वा तत् सर्व्वं ददृशुः।

L तदा यिडूदीयानां मन्त्राणां क्रियाञ्चासम्भन्धमान ईश्वरस्य राजत्वम् अपेक्षमाणा

LI यिडूदिदेशीयो डरिमथीयनगरीयो यूषङ्नामा मन्त्री भद्रो धार्मिकश्च पुमान्

LII पीलातान्तिकं गत्वा यीशो र्दंडं ययाये।

LIII पश्चाद् वपुरवरोह्य वाससा संवेष्ट्य यत्र कोपि मानुषो नास्थाप्यत तस्मिन् शैले स्वाते श्मशाने तदस्थापयत्।

LIV तद्दिनमायोजनीयं दिनं विश्रामवारश्च समीपः।

LV अपरं यीशुना सार्द्धं गालील आगता योषितः पश्चादित्वा श्मशाने तत्र यथा वपुः स्थापितं तस्य दृष्ट्वा

LVI व्याद्युत्य सुगन्धिद्रव्यतैलानि कृत्वा विधिवद् विश्रामवारे विश्रामं यकुः।

XXIV

I अथ सप्ताडप्रथमदिनेऽतिप्रत्यूषे ता योषितः सम्पादितं सुगन्धिद्रव्यं गृहीत्वा तदन्याभिः क्रियतीभिः स्त्रीभिः सह श्मशानं ययुः।

II किन्तु श्मशानद्वारात् पाषाणमपसारितं दृष्ट्वा

III ताः प्रविश्य प्रभो र्दंडमुप्राप्य

IV व्याकुला भवन्ति अतर्हि तेजोभयवस्त्रान्वितौ द्वौ पुरुषौ तासां समीपे समुपस्थितौ

V तस्मात्ताः शङ्कायुक्ता भूमावधोमुष्यस्यस्थुः। तदा तौ ता उच्यतु र्मृतानां मध्ये ञ्चन्तं कुतो मृगयथ?

VI सोत्र नास्ति स उदस्थात्।

VII पापिनां करेषु समर्पितेन कुशे डतेन य मनुष्यपुत्रेण तृतीयदिवसे श्मशानादुत्थातव्यम् एति कथां स गलीलि तिष्ठन् युष्मभ्यं कथितवान् तां स्मरत।

VIII तदा तस्य सा कथा तासां मनःसु ज्ञाता।

IX अनन्तरं श्मशानाद् गत्वा ता अेकादशशिष्यादित्यः सर्व्वेभ्यस्तां वार्ता कथयामासुः।

X મગ્દલીનીમરિયમ્, યોહના, યાકૂબો માતા મરિયમ્ તદન્યા: સક્ષિન્યો યોષિતશ્ચ પ્રેરિતેભ્ય એતા: સર્વા વાર્તા: કથયામાસુ:

XI કિન્તુ તાસાં કથામ્ અનર્થકાપ્યાનમાત્રં બુદ્ધ્વા કોપિ ન પ્રત્યૈત્

XII તદા પિતર ઉત્થાય શ્મશાનાન્તિકં દધાવ, તત્ર ચ પ્રહો ભૂત્વા પાર્શ્વેકસ્થાપિતં કેવલં વસ્ત્રં દદર્શ; તસ્માદાશ્ચર્ય્ય મન્યમાનો યદઘટત તન્મનસિ વિચારયન્ પ્રતસ્થો

XIII તસ્મિન્નેવ દિને દ્વૌ શિષ્યૌ ચિરૂશાલમશ્ચતુષ્કોશાન્તરિતમ્ ઇમ્માયુગ્રામં ગચ્છન્તૌ

XIV તાસાં ઘટનાનાં કથામકથયતાં

XV તયોરાલાપવિચારયો: કાલે યીશુરાગત્ય તાભ્યાં સહ જગામ

XVI કિન્તુ યથા તૌ તં ન પરિચિનુતસ્તદર્થં તયો દૃષ્ટિ: સંરુદ્ધા

XVII સ તૌ પૃષ્ટવાન્ યુવાં વિષણ્ણૌ કિં વિચારયન્તૌ ગચ્છથ:?

XVIII તતસ્તયો: ક્લિયપાનામા પ્રત્યુવાય ચિરૂશાલમપુરેડધુના યાન્યઘટન્ત ત્વં કેવલવિદેશી કિં તદ્દૃત્તાન્તં ન જાનાસિ?

XIX સ પપ્રચ્છ કા ઘટના: ? તદા તૌ વક્તુમારેભાતે યીશુનામા યો નાસરતીયો ભવિષ્યદ્વાદી ઈશ્વરસ્ય માનુષાણાશ્ચ સાક્ષાત્ વાક્યે કર્મણિ ચ શક્તિમાનાસીત્

XX તમ્ અસ્માકં પ્રધાનયાજકા વિચારકાશ્ચ કેનાપિ પ્રકારેણ કુશે વિદ્ધ્વા તસ્ય પ્રાણાનનાશયન્ તદીયા ઘટના:;

XXI કિન્તુ ય ઇસ્રાયેલીયલોકાન્ ઉદ્ધારયિષ્યતિ સ એવાયમ્ ઇત્યાશાસ્માભિ: કૃતા તદથા તથાસ્તુ તસ્યા ઘટનાયા અઘ દિનત્રયં ગતાં

XXII અધિકન્ત્વસ્માકં સક્ષિનીનાં કિયત્સ્ત્રીણાં મુખેભ્યોડસમ્ભવવાક્યમિદં શ્રુતં;

XXIII તા: પ્રત્યૂષે શ્મશાનં ગત્વા તત્ર તસ્ય દેહમ્ અપ્રાપ્ય વ્યાધુટ્યેત્વા પ્રોક્તવત્ય: સ્વર્ગીસદ્દૃતૌ દૃષ્ટાવસ્માભિસ્તૌ યાવાદિષ્ટાં સ જીવિતવાન્

XXIV તતોસ્માકં કૈશ્ચિત્ શ્મશાનમગમ્યત તેડપિ સ્ત્રીણાં વાક્યાનુરૂપં દૃષ્ટવન્ત: કિન્તુ તં નાપશ્યન્

XXV તદા સ તાવુવાય, હે અબોઘૌ હે ભવિષ્યદ્વાદિભિરુક્તવાક્યં પ્રત્યેતું વિલમ્બમાનૌ;

XXVI એતત્સર્વદુ:ખં ભુક્ત્વા સ્વભૂતિપ્રાપ્તિ: કિં પ્રીષ્ટસ્ય ન ન્યાય્યા?

XXVII તત: સ મૂસાગ્રન્થમારભ્ય સર્વભવિષ્યદ્વાદિનાં સર્વશાસ્ત્રે સ્વસ્મિન્ લિખિતાપ્યાનાભિપ્રાયં બોધયામાસા

XXVIII અથ ગમ્યગ્રામાભ્યર્ણ પ્રાપ્ય તેનાગ્રે ગમનલક્ષણે દર્શિતે

XXIX તૌ સાઘયિત્વાવદતાં સહાવાભ્યાં તિષ્ઠ દિને ગતે સતિ રાત્રિરભૂતુ: તત: સ તાભ્યાં સાદ્ધૃં સ્થાતું ગૃહં યયૌ

XXX પશ્ચાદ્બોજનોપવેશકાલે સ પૂપં ગૃહીત્વા ઈશ્વરગુણાન્ જગાદ તન્ન ભંક્ત્વા તાભ્યાં દદૌ

XXXI તદા તયો દૃષ્ટૌ પ્રસન્નાયાં તં પ્રત્યભિજ્ઞતુ: કિન્તુ સ તયો: સાક્ષાદન્તર્દેધી

XXXII તતસ્તૌ મિથોભિઘાતુમ્ આરબ્ધવન્તૌ ગમનકાલે યદા કથામકથયત્ શાસ્ત્રાર્થઅબોધયત્ તદાવયો બુદ્ધિ: કિં ન પ્રાજ્વલત્?

XXXIII તૌ તત્ક્ષણાદુત્થાય ચિરૂશાલમપુરં પ્રત્યાયયતુ:; તત્સ્થાને શિષ્યાણામ્ એકાદશાનાં સક્ષિનાશ્ચ દર્શનં જાતાં

XXXIV તે પ્રોયુ: પ્રભુરુદ્ધિષ્ટદ્ ઇતિ સત્યં શિમોને દર્શનમદાચ્યા

XXXV તત: પથ: સર્વઘટનાયા: પૂપભજ્જનેન તત્પરિચયસ્ય ચ સર્વવૃત્તાન્તં તૌ વક્તુમારેભાતો

XXXVI ઇત્યં તે પરસ્પરં વદન્તિ તત્કાલે યીશુ: સ્વયં તેષાં મધ્ય પ્રોત્થય યુષ્માકં કલ્યાણં ભૂયાદ્ ઇત્યુવાય,

XXXVII કિન્તુ ભૂતં પશ્યામ ઇત્યનુમાય તે સમુદ્ધિવિજિરે ત્રેષુશ્ચા

XXXVIII સ ઉવાય, કુતો દુ:ખિતા ભવથ? યુષ્માકં મન:સુ સન્દેહ ઉદેતિ ચ કુત:?

XXXIX એષોહં, મમ કરૌ પશ્યત વરં સ્પૃષ્ટ્વા પશ્યત, મમ યાદૃશાનિ પશ્યથ તાદૃશાનિ ભૂતસ્ય માંસાસ્થીનિ ન સન્તિ

XL ઇત્યુક્ત્વા સ હસ્તપાદાન્ દર્શયામાસા

XLI તેડસમ્ભવં જ્ઞાત્વા સાનન્દા ન પ્રત્યયન્ તત: સ તાન્ પપ્રચ્છ, અત્ર યુષ્માકં સમીપે ખાદ્યં કિન્નિદસ્તિ?

XLII તતસ્તે કિયદ્ગમત્સ્યં મધુ ચ દદુ:

XLIII સ તદાદાય તેષાં સાક્ષાદ્ બુભુજે

XLIV કથયામાસ ચ મૂસાવ્યવસ્થાયાં ભવિષ્યદ્વાદિનાં ગ્રન્થેષુ ગીતપુસ્તકે ચ મયિ યાનિ સર્વાણિ વચનાનિ લિખિતાનિ તદનુરૂપાણિ ઘટિષ્યન્તે યુષ્માભિઃ સાર્દ્ધં સ્થિત્વાહં યદેતદ્વાક્યમ્ અવદં તદિદાનીં પ્રત્યક્ષમભૂત્

XLV અથ તેભ્યઃ શાસ્ત્રબોધાધિકારં દત્વાવદત્

XLVI ખ્રીષ્ટેનેત્યં મૃતિયાતના ભોક્તવ્યા તૃતીયદિને ચ શ્મશાનાદુત્થાતવ્યએતિ લિપિરસ્તિ;

XLVII તન્નામ્ના યિરૂશાલમમારભ્ય સર્વદેશે મનઃપરાવર્તનસ્ય પાપમોચનસ્ય ચ સુસંવાદઃ પ્રચારયિતવ્યઃ,

XLVIII એષુ સર્વેષુ યૂયં સાક્ષિણઃ।

XLIX અપરઞ્ચ પશ્યત પિત્રા યત્ પ્રતિજ્ઞાતં તત્ પ્રેષયિષ્યામિ, અતએવ યાવત્કાલં યૂયં સ્વર્ગીયાં શક્તિં ન પ્રાપ્સ્યથ તાવત્કાલં યિરૂશાલમ્નગરે તિષ્ઠતા

L અથ સ તાન્ બૈથનીયાપર્યન્તં નીત્વા હસ્તાવુત્તોલ્ય આશિષ વક્તુમારેભે

LI આશિષં વદન્નેવ ચ તેભ્યઃ પૃથગ્ ભૂત્વા સ્વર્ગાય નીતોડભવત્

LII તદા તે તં ભજમાના મહાનન્દેન યિરૂશાલમં પ્રત્યાજગ્મુઃ।

LIII તતો નિરન્તરં મન્દિરે તિષ્ઠન્ત ઈશ્વરસ્ય પ્રશંસાં ધન્યવાદઞ્ચ કર્ત્તમ્ આરેભિરે ઇતિ।

યોહનલિખિત: સુસંવાદ:

- I આદૌ વાદ આસીત્ સ ય વાદ ઈશ્વરેણ સાર્ધમાસીત્ સ વાદ: સ્વયમીશ્વર એવા
- II સ આદાવીશ્વરેણ સહાસીત્
- III તેન સર્વ વસ્તુ સસૃજે સર્વેષુ સૃષ્ટવસ્તુષુ કિમપિ વસ્તુ તેનાસૃષ્ટં નાસ્તિ
- IV સ જીવનસ્યાકાર:, તચ્ચ જીવનં મનુષ્યાણાં જ્યોતિ:
- V તજ્જ્યોતિરન્ધકારે પ્રચકાશે કિન્ત્વન્ધકારસ્તન્ન જગ્રાહ
- VI યોહન્ નામક એકો મનુજ ઈશ્વરેણ પ્રેષયાઞ્ચકે
- VII તદ્વારા યથા સર્વે વિશ્વસન્તિ તદર્થં સ તજ્જ્યોતિષિ પ્રમાણં દાતું સાક્ષિસ્વરૂપો ભૂત્વાગમત્,
- VIII સ સ્વયં તજ્જ્યોતિ ન કિન્તુ તજ્જ્યોતિષિ પ્રમાણં દાતુમાગમત્
- IX જગત્યાગત્ય ય: સર્વમનુજેભ્યો દીપ્તિં દદાતિ તદેવ સત્યજ્યોતિ:
- X સ યજ્જગદસૃજત્ તન્મદ્ય એવ સ આસીત્ કિન્તુ જગતો લોકાસ્તં નાજ્ઞાનન્
- XI નિજાધિકારં સ આગચ્છત્ કિન્તુ પ્રજાસ્તં નાગૃહ્નન્
- XII તથાપિ યે યે તમગૃહ્નન્ અર્થાત્ તસ્ય નામ્નિ વ્યશ્વસન્ તેભ્ય ઈશ્વરસ્ય પુત્રા ભવિતુમ્ અધિકારમ્ અદદાત્
- XIII તેષાં જનિ: શોણિતાન્ શારીરિકાભિલાષાન્ માનવાનામિચ્છાતો ન કિન્ત્વીશ્વરાદભવત્
- XIV સ વાદો મનુષ્યરૂપેણાવતીર્ય સત્યતાનુગ્રહાભ્યાં પરિપૂર્ણ: સન્ સાર્ધમ્ અસ્માભિ ન્યવસત્ તત: પિતુરદ્વિતીયપુત્રસ્ય યોગ્યો યો મહિમા તં મહિમાનં તસ્યાપશ્યામ
- XV તતો યોહનપિ પ્રચાર્ય સાક્ષ્યમિદં દત્તવાન્ યો મમ પશ્ચાદ્ આગમિષ્યતિ સ મત્તો ગુરુતર:; યતો મત્પૂર્વ સ વિદ્યમાન આસીત્; યદર્થમ્ અહં સાક્ષ્યમિદમ્ અદાં સ એષ:
- XVI અપરઞ્ચ તસ્ય પૂર્ણતાયા વયં સર્વે ક્રમશ: ક્રમશોનુગ્રહં પ્રાપ્તા:
- XVII મૂસાદ્વારા વ્યવસ્થા દત્તા કિન્ત્વનુગ્રહ: સત્યત્વઞ્ચ યીશુખ્રીષ્ટદ્વારા સમુપાતિષ્ઠતાં
- XVIII કોપિ મનુજ ઈશ્વરં કદાપિ નાપશ્યત્ કિન્તુ પિતુ: કોડસ્થોડ્વિતીય: પુત્રસ્તં પ્રકાશયત્
- XIX ત્વં ક: ? ઇતિ વાક્યં પ્રેષ્ટું યદા યિહૂદીયલોકા યાજકાન્ લેવિલોકાંશ્ચ યિરૂશાલમો યોહન: સમીપે પ્રેષયામાસુ;
- XX તદા સ સ્વીકૃતવાન્ નાપહ્નૂતવાન્ નાહમ્ અભિષિક્ત ઇત્યઙ્ગીકૃતવાન્
- XXI તદા તેડપૃચ્છન્ તર્હિ કો ભવાન્? કિં એલિય: ? સોવદત્ ન; તતસ્તેડપૃચ્છન્ તર્હિ ભવાન્ સ ભવિષ્યદ્વાદી? સોવદત્ નાહં સ:
- XXII તદા તેડપૃચ્છન્ તર્હિ ભવાન્ ક: ? વયં ગત્વા પ્રેરકાન્ ત્વયિ કિં વક્ષ્યામ: ? સ્વસ્મિન્ કિં વદસિ?
- XXIII તદા સોવદત્ પરમેશસ્ય પન્થાનં પરિષ્કુરુત સર્વત:। ઇતીદં પ્રાન્તરે વાક્યં વદત: કસ્યચિદ્રવ:। કથામિમાં યસ્મિન્ યિશયિયો ભવિષ્યદ્વાદી લિખિતવાન્ સોહમ્
- XXIV યે પ્રેષિતાસ્તે ફિરૂશિલોકા:
- XXV તદા તેડપૃચ્છન્ યદિ નાભિષિક્તોસિ એલિયોસિ ન સ ભવિષ્યદ્વાદપિ નાસિ ય, તર્હિ લોકાન્ મજ્જયસિ કુત: ?
- XXVI તતો યોહન્ પ્રત્યવોચત્, તોયેડહં મજ્જયામીતિ સત્યં કિન્તુ યં યૂયં ન જ્ઞાનીથ તાદૃશ એકો જનો યુષ્માકં મધ્ય ઉપતિષ્ઠતિ
- XXVII સ મત્પશ્ચાદ્ આગતોપિ મત્પૂર્વ વર્તમાન આસીત્ તસ્ય પાદુકાબન્ધનં મોચયિતુમપિ નાહં યોગ્યોસ્મિ
- XXVIII યદ્દનનદા: પારસ્થબૈથબારાયાં યસ્મિન્સ્થાને યોહનમજ્જયત્ તસ્મિન સ્થાને સર્વમેતદ્ અદટતા
- XXIX પરેડહનિ યોહન્ સ્વનિકટમાગચ્છન્તં યિશું વિલોક્ય પ્રાવોચત્ જગત: પાપમોચકમ્ ઈશ્વરસ્ય મેષશાવકં પશ્યતા
- XXX યો મમ પશ્ચાદાગમિષ્યતિ સ મત્તો ગુરુતર:; યતો હેતોર્મત્પૂર્વ સોડવર્તત યસ્મિન્નહં કથામિમાં કથિતવાન્ સ એવાયાં
- XXXI અપરં નાહમેનં પ્રત્યભિજ્ઞાતવાન્ કિન્તુ ઇસ્રાયેલ્લોકા એનં યથા પરિચિન્વન્તિ તદભિપ્રાયેણાહં જલે મજ્જયિતુમાગચ્છમ્

XXXII પુનશ્ચ યોહનપરમેકં પ્રમાણં દત્વા કથિતવાન્ વિહાયસઃ કપોતવદ્ અવતરન્તમાત્માનમ્ અસ્યોપર્યવતિષ્ઠન્તં ચ દૃષ્ટવાનહમ્

XXXIII નાહમેનં પ્રત્યભિજ્ઞાતવાન્ ઇતિ સત્યં કિન્તુ યો જલે મજ્જયિતું માં પ્રૈરયત્ સ એવેમાં કથામકથયત્ યસ્યોપર્યાત્માનમ્ અવતરન્તમ્ અવતિષ્ઠન્તઞ્ચ દ્રક્ષયસિ સએવ પવિત્રે આત્મનિ મજ્જયિષ્યતિ

XXXIV અવસ્તન્નિરીક્ષ્યાયમ્ ઈશ્વરસ્ય તનય ઇતિ પ્રમાણં દદામિ

XXXV પરેડહનિ યોહન્ દ્વાભ્યાં શિષ્યાભ્યાં સાદ્ધૈં તિષ્ઠન્

XXXVI યિશું ગચ્છન્તં વિલોક્ય ગદિતવાન્ ઈશ્વરસ્ય મેષશાવકં પશ્યતાં

XXXVII ઇમાં કથાં શ્રુત્વા દ્વૌ શિષ્યૌ યીશોઃ પશ્ચાદ્ ઈયતુઃ

XXXVIII તતો યીશુઃ પરાવૃત્ય તૌ પશ્ચાદ્ આગચ્છન્તૌ દૃષ્ટવા પૃષ્ટવાન્ યુવાં કિં ગવેશયથઃ? તાવપૃષ્ઠતાં હે રબ્બિ અર્થાત્ હે ગુરો ભવાન્ કુત્ર તિષ્ઠતિ?

XXXIX તતઃ સોવાદિત્ એત્ય પશ્યતાં તતો દિવસસ્ય તૃતીયપ્રહરસ્ય ગતત્વાત્ તૌ તદ્દિનં તસ્ય સફેડસ્થાતાં

XL યૌ દ્વૌ યોહનો વાક્યં શ્રુત્વા યિશોઃ પશ્ચાદ્ આગમતાં તયોઃ શિમોન્પિતરસ્ય ભ્રાતા આન્દ્રિયઃ

XLI સ ઇત્વા પ્રથમં નિજસોદરં શિમોનં સાક્ષાત્પ્રાપ્ય કથિતવાન્ વયં ખ્રીષ્ટમ્ અર્થાત્ અભિષિક્તપુરુષં સાક્ષાત્કૃતવન્તઃ

XLII પશ્ચાત્ સ તં યિશોઃ સમીપમ્ આનયત્ તદા યીશુસ્તં દૃષ્ટવાવદત્ ત્વં યૂનસઃ પુત્રઃ શિમોન્ કિન્તુ ત્વન્નામધેયં કૈફ્લાઃ વા પિતરઃ અર્થાત્ પ્રસ્તરો ભવિષ્યતિ

XLIII પરેડહનિ યીશૌ ગાલીલં ગન્તું નિશ્ચિતયેતસિ સતિ ફિલિપનામાનં જનં સાક્ષાત્પ્રાપ્યાવોચત્ મમ પશ્ચાદ્ આગચ્છ

XLIV બૈત્સૈદાનામ્નિ યસ્મિન્ ગ્રામે પિતરાન્દ્રિયયોર્વાસ આસીત્ તસ્મિન્ ગ્રામે તસ્ય ફિલિપસ્ય વસતિરાસીત્

XLV પશ્ચાત્ ફિલિપો નિથનેલં સાક્ષાત્પ્રાપ્યાવદત્ મૂસા વ્યવસ્થા ગ્રન્થે ભવિષ્યદ્વાદિનાં ગ્રન્થેષુ ચ યસ્યાપ્યાનં લિખિતમાસ્તે તં યૂષફઃ પુત્રં નાસરતીયં યીશું સાક્ષાદ્ અકાર્ષમ્ વયં

XLVI તદા નિથનેલ્ કથિતવાન્ નાસરન્નગરાત કિં કશ્ચિદુત્તમ ઉત્પન્તું શક્નોતિ? તતઃ ફિલિપો ડવોચત્ એત્ય પશ્ય

XLVII અપરઞ્ચ યીશુઃ સ્વસ્ય સમીપં તમ્ આગચ્છન્તં દૃષ્ટવા વ્યાહતવાન્ પશ્યાયં નિષ્કપટઃ સત્ય ઇસ્રાયેલ્લોકઃ

XLVIII તતઃ સોવદદ્ ભવાન્ માં કથં પ્રત્યભિજ્ઞાનાતિ? યીશુરવાદીત્ ફિલિપસ્ય આહ્વાનાત્ પૂર્વં યદા ત્વમુદુમ્બરસ્ય તરોમૂલેડસ્થાસ્તદા ત્વામદર્શમ્

XLIX નિથનેલ્ અચકથત્ હે ગુરો ભવાન્ નિતાન્તમ્ ઈશ્વરસ્ય પુત્રોસિ, ભવાન્ ઇસ્રાયેલ્વંશસ્ય રાજા

L તતો યીશુ વ્યાહરત્ ત્વામુદુમ્બરસ્ય પાદપસ્ય મૂલે દૃષ્ટવાનાહં મમૈતસ્માદ્વાક્યાત્ કિં ત્વં વ્યશ્વસીઃ? એતસ્માદપ્યાશ્ચર્યાણિ કાર્યાણિ દ્રક્ષસિ

LI અન્યચ્યાવાદીદ્ યુષ્માનહં યથાર્થં વદામિ, ઇતઃ પરં મોચિતે મેઘદ્વારે તસ્માન્મનુજસૂનુના ઈશ્વરસ્ય દૂતગણમ્ અવરોહન્તમારોહન્તઞ્ચ દ્રક્ષયથા

II

I અનન્તરં ત્રુતીયદિવસે ગાલીલ્ પ્રદેશિયે કાન્નાનામ્નિ નગરે વિવાહ આસીત્ તત્ર ચ યીશોર્માતા તિષ્ઠત્

II તસ્મૈ વિવાહાય યીશુસ્તસ્ય શિષ્યાશ્ચ નિમન્ત્રિતા આસન્

III તદનન્તરં દ્રાક્ષારસસ્ય ન્યૂનત્વાદ્ યીશોર્માતા તમવદત્ એતેષાં દ્રાક્ષારસો નાસ્તિ

IV તદા સ તામવોચત્ હે નારિ મયા સહ તવ કિં કાર્યં? મમ સમય ઇદાનીં નોપતિષ્ઠતિ

V તતસ્તસ્ય માતા દાસાનવોચદ્ અયં યદ્ વદતિ તદેવ કુરુતા

VI તસ્મિન્ સ્થાને યિહૂદીયાનાં શુચિત્વકરણવ્યવહારાનુસારેણાઢકૈકજલધરાણિ પાષાણમયાનિ ષડ્વૃહત્પાત્રાણિઆસન્

VII તદા યીશુસ્તાન્ સર્વકલશાન્ જલૈઃ પૂરયિતું તાનાજ્ઞાપયત્, તતસ્તે સર્વાન્ કુમ્બાનાકર્ણ જલૈઃ પર્યપૂરયન્

VIII અથ તેભ્યઃ કિન્નિદુત્તાર્ય ભોજ્યાધિપાતેઃસમીપં નેતું સ તાનાદિશત્, તે તદનયન્

IX અપરઞ્ચ તજ્જલં કથં દ્રાક્ષારસોડભવત્ તજ્જલવાહકાદાસા જ્ઞાતું શક્તાઃ કિન્તુ તદ્ભોજ્યાધિપો જ્ઞાતું નાશક્નોત્ તદવલિહ્ય વરં સંમ્બોધાવદત,

X લોકા: પ્રથમં ઉત્તમદ્રાક્ષારસં દદતિ તષુ યથેષ્ટં પિતવત્સુ તસ્મા કિન્ચિદનુત્તમઞ્ચ દદતિ કિન્તુ ત્વમિદાનીં યાવત્ ઉત્તમદ્રાક્ષારસં સ્થાપયસિ

- XI ઇત્યં યીશુર્ગાલીલપ્રદેશે આશ્ચર્યકાર્મ પ્રારમ્ભ નિજમહિમાનં પ્રાકાશયત્ તત: શિષ્યાસ્તસ્મિન્ વ્યશ્વસન્
 XII તત: પરમ્ સ નિજમાત્રુભ્રાત્રુશિષ્યૈ: સાર્દ્ધં કફર્નાહૂમમ્ આગમત્ કિન્તુ તત્ર બહૂદિનાનિ આતિષ્ઠત્
 XIII તદનન્તરં યિહૂદિયાનાં નિસ્તારોત્સવે નિકટમાગતે યીશુ રિઝ્શાલમ્ નગરમ્ આગચ્છત્
 XIV તતો મન્દિરસ્ય મધ્યે ગોમેષપારાવતવિક્રયિણો વાણિજ્યોપવિષ્ટાન્ વિલોક્ય
 XV રજ્જુભિ: કશાં નિર્માય સર્વગોમેષાદિભિ: સાર્દ્ધં તાન્ મન્દિરાદ્ દૂરીકૃતવાન્
 XVI વણિજાં મુદ્રાદિ વિકીર્ય આસનાનિ ન્યૂબ્જકૃત્ય પારાવતવિક્રયિભ્યોડકથયદ્ અસ્માત્ સ્થાનાત્ સર્વાણ્યેતાનિ નયત, મમ પિતુગૃહં વાણિજ્યગૃહં મા કાષ્ટી
 XVII તસ્માત્ તન્મન્દિરાર્થ ઉદ્યોગો યસ્તુ સ ગ્રસતીવ મામ્ ઇમાં શાસ્ત્રીયલિપિં શિષ્યા:સમસ્મરન્
 XVIII તત: પરમ્ યિહૂદીયલોકા યીષિમવદન્ તવમિદ્દશકર્મકરણાત્ કિં ચિહ્નમસ્માન્ દર્શયસિ?
 XIX તતો યીશુસ્તાનવોયદ્ યુષ્માભિરે તસ્મિન્ મન્દિરે નાશિતે દિનત્રયમધ્યેડહં તદ્ ઉત્થાપયિષ્યામિ
 XX તદા યિહૂદિયા વ્યાહાર્ષુ:, એતસ્ય મન્દિરસ નિર્માણેન ષટ્ત્યત્વારિંશદ્ વત્સરા ગતા:, ત્વં કિં દિનત્રયમધ્યે તદ્ ઉત્થાપયિષ્યસિ?

- XXI કિન્તુ સ નિજદેહરૂપમન્દિરે કથામિમાં કથિતવાન્
 XXII સ યદેતાદૃશં ગદિતવાન્ તચ્છિષ્યા: શ્મશાનાત્ તદીયોત્થાને સતિ સ્મૃત્વા ધર્મગ્રન્થે યીશુનોક્તકથાયાં ચ વ્યશ્વસિષુ:
 XXIII અનન્તરં નિસ્તારોત્સવસ્ય ભોજ્યસમયે રિઝ્શાલમ્ નગરે તત્ક્રુતાશ્ચર્યકર્માણિ વિલોક્ય બહુભિસ્તસ્ય નામનિ વિશ્વસિતાં
 XXIV કિન્તુ સ તેષાં કરેષુ સ્વં ન સમર્પયત્, યત: સ સર્વાનવૈત્
 XXV સ માનવેષુ કસ્યચિત્ પ્રમાણં નાપેક્ષત યતો મનુજાનાં મધ્યે યદ્દદસ્તિ તત્તત્ સોજાનાત્

III

- I નિકદિમનામા યિહૂદીયાનામ્ અધિપતિ: ફિઝ્શી ક્ષણદાયાં
 II યીશૌરભ્યાર્ણમ્ આત્રજ્ય વ્યાહાર્ષીત્, હે ગુરો ભવાન્ ઈશ્વરાદ્ આગત્ એક ઉપદેષ્ટા, એતદ્ અસ્માભિર્જાયતે; યતો ભવતા યાન્યાશ્ચર્યકર્માણિ ક્રિયન્તે પરમેશ્વરસ્ય સાહાય્યં વિના કેનાપિ તત્તત્કર્માણિ કર્તું ન શક્યન્તો
 III તદા યીશુરુત્તરં દત્તવાન્ તવાહં યથાર્થતરં વ્યાહરમિ પુનર્જન્મનિ ન સતિ કોપિ માનવ ઈશ્વરસ્ય રાજ્યં દ્રષ્ટું ન શકનોતિ
 IV તતો નિકદીમ: પ્રત્યવોયત્ મનુજો વૃદ્ધો ભૂત્વા કથં જનિષ્યતે? સ કિં પુન માર્તૃર્જઠરં પ્રવિશ્ય જનિતું શકનોતિ?
 V યીશુરવાદીદ્ યથાર્થતરમ્ અહં કથયામિ મનુજે તોયાત્મભ્યાં પુન ન જાતે સ ઈશ્વરસ્ય રાજ્યં પ્રવેષ્ટું ન શકનોતિ
 VI માંસાદ્ યત્ જાયતે તન્ માંસમેવ તથાત્મનો યો જાયતે સ આત્મૈવા
 VII યુષ્માભિ: પુન જ્ઞનિતવ્યં મમૈતસ્યાં કથાયામ્ આશ્ચર્ય મા મંસ્થા:
 VIII સદાગતિર્યાં દિશમિચ્છતિ તસ્યામેવ દિશિ વાતિ, ત્વં તસ્ય સ્વનં શુણોષિ કિન્તુ સ કુત આયાતિ કુત્ર યાતિ વા કિમપિ ન જાનાસિ તદ્વાદ્ આત્મન: સકાશાત્ સર્વેષાં મનુજાનાં જન્મ ભવતિ
 IX તદા નિકદીમ: પૃષ્ટવાન્ એતત્ કથં ભવિતું શકનોતિ?
 X યીશુ: પ્રત્યક્તવાન્ ત્વમિસ્રાયેલો ગુરુભૂત્વાપિ કિમેતાં કથાં ન વેત્સિ?
 XI તુભ્યં યથાર્થ કથયામિ, વયં યદ્ વિદ્મસ્તદ્ વચ્મ: યંચ્ય પશ્યામસ્તસ્યૈવ સાક્ષ્યં દદ્મ: કિન્તુ યુષ્માભિરસ્માકં સાક્ષિત્વં ન ગૃહ્યતો
 XII એતસ્ય સંસારસ્ય કથાયાં કથિતાયાં યદિ યૂયં ન વિશ્વસિથ તર્હિ સ્વર્ગીયાયાં કથાયાં કથં વિશ્વસિષ્યથ?
 XIII ય: સ્વર્ગેડસ્તિ યં ચ સ્વર્ગાદ્ અવારોહત્ તં માનવતનયં વિના કોપિ સ્વર્ગં નારોહત્
 XIV અપરઞ્ચ મૂસા યથા પ્રાન્તરે સર્પ પ્રોત્થાપિતવાન્ મનુષ્યપુત્રોડપિ તથૈવોત્થાપિતવ્ય:;
 XV તસ્માદ્ ય: કશ્ચિત્ તસ્મિન્ વિશ્વસિષ્યતિ સોડવિનાશ્ય: સન્ અનન્તાયુ: પ્રાપ્સ્યતિ

- XVI ઈશ્વર ઇત્યં જગદદયત યત્ સ્વમદ્વિતીયં તનયં પ્રાદદાત્ તતો યઃ કશ્ચિત્ તસ્મિન્ વિશ્વસિષ્યતિ સોડવિનાશ્યઃ સન્ અનન્તાયુઃ પ્રાપ્સ્યતિ।
- XVII ઈશ્વરો જગતો લોકાન્ દણ્ડયિતું સ્વપુત્રં ન પ્રેષ્ય તાન્ પરિત્રાતું પ્રેષિતવાન્।
- XVIII અતએવ યઃ કશ્ચિત્ તસ્મિન્ વિશ્વસિતિ સ દણ્ડાર્હો ન ભવતિ કિન્તુ યઃ કશ્ચિત્ તસ્મિન્ ન વિશ્વસિતિ સ ઇદાનીમેવ દણ્ડાર્હો ભવતિ, યતઃ સ ઈશ્વરસ્યાદ્વિતીયપુત્રસ્ય નામનિ પ્રત્યયં ન કરોતિ।
- XIX જગતો મધ્યે જ્યોતિઃ પ્રાકાશત કિન્તુ મનુષ્યાણાં કર્મણાં દૃષ્ટવાત્ તે જ્યોતિષોપિ તિમિરે પ્રીયન્તે એતદેવ દણ્ડસ્ય કારણાં ભવતિ।
- XX યઃ કુકર્મ કરોતિ તસ્યાચારસ્ય દૃષ્ટવાત્ સ જ્યોતિરૂતીયિત્વા તન્નિકટં નાયાતિ;
- XXI કિન્તુ યઃ સત્કર્મ કરોતિ તસ્ય સર્વાણિ કર્મણીશ્વરેણ કૃતાનીતિ સથા પ્રકાશતે તદભિપ્રાયેણ સ જ્યોતિષઃ સન્નિધિમ્ આયાતિ।
- XXII તતઃ પરમ્ યીશુઃ શિષ્યૈઃ સાર્દ્ધં ચિહ્નૂદીયદેશં ગત્વા તત્ર સ્થિત્વા મજ્જયિતુમ્ આરભતા।
- XXIII તદા શાલમ્ નગરસ્ય સમીપસ્થાયિનિ એનન્ ગ્રામે બહુતરતોયસ્થિતેસ્તત્ર યોહન્ અમજ્જયત્ તથા ચ લોકા આગત્ય તેન મજ્જિજતા અભવન્।
- XXIV તદા યોહન્ કારાયાં ન બદ્ધઃ।
- XXV અપરઞ્ચ શાયકર્મણિ યોહાનઃ શિષ્યૈઃ સહ ચિહ્નૂદીયલોકાનાં વિવાદે જાતે, તે યોહનઃ સન્નિધિં ગત્વાકથયન્।
- XXVI હે ગુરો યદ્દનનદાઃ પારે ભવતા સાર્દ્ધં ય આસીત્ યસ્મિન્શ્ચ ભવાન્ સાક્ષ્યં પ્રદદાત્ પશ્યતુ સોપિ મજ્જયતિ સર્વે તસ્ય સમીપં યાન્તિ ચ।
- XXVII તદા યોહન્ પ્રત્યવોયદ્ ઈશ્વરેણ ન દત્તે કોપિ મનુજઃ કિમપિ પ્રાપ્તું ન શક્નોતિ।
- XXVIII અહં અભિષિક્તો ન ભવામિ કિન્તુ તદગ્રે પ્રેષિતોસ્મિ યામિમાં કથાં કથિતવાનાહં તત્ર યૂયં સર્વે સાક્ષિણઃ સ્થા।
- XXIX યો જનઃ કન્યાં લભતે સ એવ વરઃ કિન્તુ વરસ્ય સન્નિધૌ દણ્ડાયમાનં તસ્ય યન્મિત્રં તેન વરસ્ય શબ્દે શ્રુતેડતીવાહ્વાદ્યતે મમાપિ તદ્દદ્ આનન્દસિદ્ધિર્જાતા।
- XXX તેન ક્રમશો વદ્ધિતવ્યં કિન્તુ મયા સ્મિતવ્યાં।
- XXXI ય ઊર્ધ્વાદાગચ્છત્ સ સર્વેષાં મુખ્યો યશ્ચ સંસારાદ્ ઉદપદ્યત સ સાંસારિકઃ સંસારીયાં કથાન્ કથયતિ યસ્તુ સ્વર્ગાદાગચ્છત્ સ સર્વેષાં મુખ્યઃ।
- XXXII સ યદપશ્યદશુણ્ડાય તસ્મિન્નેવ સાક્ષ્યં દદાતિ તથાપિ પ્રાયશઃ કશ્ચિત્ તસ્ય સાક્ષ્યં ન ગૃહ્ણતિ;
- XXXIII કિન્તુ યો ગૃહ્ણતિ સ ઈશ્વરસ્ય સત્યવાદિત્વં મુદ્રાક્ષિતં કરોતિ।
- XXXIV ઈશ્વરેણ યઃ પ્રેરિતઃ સએવ ઈશ્વરીયકથાં કથયતિ યત ઈશ્વર આત્માનં તસ્મૈ અપરિમિતમ્ અદદાત્।
- XXXV પિતા પુત્રે સ્નેહં કૃત્વા તસ્ય હસ્તે સર્વાણિ સમર્પિતવાન્।
- XXXVI યઃ કશ્ચિત્ પુત્રે વિશ્વસિતિ સ એવાનન્તમ્ પરમાયુઃ પ્રાપ્નોતિ કિન્તુ યઃ કશ્ચિત્ પુત્રે ન વિશ્વસિતિ સ પરમાયુષો દર્શનં ન પ્રાપ્નોતિ કિન્ત્વીશ્વરસ્ય કોપભાજનં ભૂત્વા તિષ્ઠતિ।

IV

- I યીશુઃ સ્વયં નામજ્જયત્ કેવલં તસ્ય શિષ્યા અમજ્જયત્ કિન્તુ યોહનોડધિકશિષ્યાન્ સ કરોતિ મજ્જયતિ ચ,
- II ફિઝ્શિન ઇમાં વાત્તમિશુણ્વન્ ઇતિ પ્રભુરવગત્ય
- III ચિહ્નૂદીયદેશં વિહાય પુન ગર્લીલમ્ આગત્।
- IV તતઃ શોમિરોણપ્રદેશસ્ય મદ્યેન તેન ગન્તવ્યે સતિ
- V યાકૂબ્ નિજપુત્રાય યૂષકૈ યાં ભૂમિમ્ અદદાત્ તત્સમીપસ્થાયિ શોમિરોણપ્રદેશસ્ય સુખાર્ નામ્ના વિખ્યાતસ્ય નગરસ્ય સન્નિધાવુપાસ્થાત્।
- VI તત્ર યાકૂબઃ પ્રહિરાસીત્; તદા દ્વિતીયયામવેલાયાં જાતાયાં સ માર્ગે શ્રમાપન્નસ્તસ્ય પ્રહેઃ પાર્શ્વે ઉપાવિશત્।
- VII એતહિ કાયિત્ શોમિરોણીયા યોષિત્ તોયોત્તોલનાર્થમ્ તત્રાગમત્
- VIII તદા શિષ્યાઃ ખાદ્યદ્રવ્યાણિ કેતું નગરમ્ અગચ્છન્।
- IX યીશુઃ શોમિરોણીયાં તાં યોષિતમ્ વ્યાહાર્ષીત્ મહ્યં કિશ્ચિત્ પાનીયં પાતું દેહિ કિન્તુ શોમિરોણીયૈઃ સાકં ચિહ્નૂદીયલોકા ન વ્યવાહરન્ તસ્માદ્દેતોઃ સાકથયત્ શોમિરોણીયા યોષિતદહં ત્વં ચિહ્નૂદીયોસિ કથં મત્તઃ પાનીયં પાતુમ્ ઇચ્છસિ?

X તતો યીશુરવદદ્ ઈશ્વરસ્ય યદ્દાનં તત્કીદ્દુક્ પાનીયં પાતું મદ્યં દેહિ ય ઇત્યં ત્વાં યાયતે સ વા ક ઇતિ ચેદજ્ઞાસ્યથાસ્તર્હિ તમયાચિષ્યથા: સ ય તુભ્યમમૃતં તોયમદાસ્યત્।

XI તદા સા સીમન્તિની ભાષિતવતિ, હે મહેચ્છ પ્રહિર્ગમ્ભીરો ભવતો નીરોત્તોલનપાત્રં નાસ્તી ય તસ્માત્ તદમૃતં કીલાલં કુત: પ્રાપ્સ્યસિ?

XII યોસ્મભ્યમ્ ઇમમન્દું દદૌ, યસ્ય ય પરિજના ગોમેષાદયશ્ચ સર્વોડસ્ય પ્રહે: પાનીયં પપુરેતાદૃશો યોસ્માકં પૂર્વપુરુષો યાકૂબ્ તસ્માદપિ ભવાન્ મહાન્ કિં?

XIII તતો યીશુરકથયદ્ ઇદં પાનીયં સ: પિવતિ સ પુનસ્તૃષાર્તો ભવિષ્યતિ,

XIV કિન્તુ મયા દત્તં પાનીયં ય: પિવતિ સ પુન: કદાપિ તૃષાર્તો ન ભવિષ્યતિ મયા દત્તમ્ ઇદં તોયં તસ્યાન્ત: પ્રસ્રવણરૂપં ભૂત્વા અનન્તાયુર્યાવત્ સ્ત્રોષ્યતિ।

XV તદા સા વનિતાકથયત્ હે મહેચ્છ તર્હિ મમ પુન: પીપાસા યથા ન જાયતે તોયોત્તોલનાય યથાત્રાગમનં ન ભવતિ ય તદર્થ મદ્યં તત્તોયં દેહી।

XVI તતો યીશુરવદદાહિ તવ પતિમાહૂય સ્થાનેડત્રાગચ્છ।

XVII સા વામાવદત્ મમ પતિર્નાસ્તિ યીશુરવદત્ મમ પતિર્નાસ્તીતિ વાક્યં ભદ્રમવોય:।

XVIII યતસ્તવ પત્ન્ય પતયોભવન્ અધુના તુ ત્વયા સાર્દ્ધં યસ્તિષ્ઠતિ સ તવ ભર્તા ન વાક્યમિદં સત્યમવાદિ:।

XIX તદા સા મહિલા ગદિતવતિ હે મહેચ્છ ભવાન્ એકો ભવિષ્યદ્વાદીતિ બુદ્ધં મયા।

XX અસ્માકં પિતૃલોકા એતસ્મિન્ શિલોચ્ચયેડભજન્ત, કિન્તુ ભવદ્ધિરુચ્યતે ચિરશાલમ્ નગરે ભજનયોગ્યં સ્થાનમાસ્તે।

XXI યીશુરવોયત્ હે યોષિત્ મમ વાક્યે વિશ્વસિહિ યદા યૂયં કેવલશૈલેડસ્મિન્ વા ચિરશાલમ્ નગરે પિતુર્ભજનં ન કરિષ્યધ્વે કાલ એતાદૃશ આયાતિ।

XXII યૂયં યં ભજધ્વે તં ન જાનીથ, કિન્તુ વયં યં ભજામહે તં જાનીમહે, યતો ચિહ્નદીયલોકાનાં મધ્યાત્ પરિત્રાણં જાયતે।

XXIII કિન્તુ યદા સત્યભક્તા આત્મના સત્યરૂપેણ ય પિતુર્ભજનં કરિષ્યન્તે સમય એતાદૃશ આયાતિ, વરમ્ ઇદાનીમપિ વિદ્યતે ; યત એતાદૃશો ભત્કાન્ પિતા ચેષ્ટતે।

XXIV ઈશ્વર આત્મા; તતસ્તસ્ય યે ભક્તાસ્તૈ: સ આત્મના સત્યરૂપેણ ય ભજનીય:।

XXV તદા સા મહિલાવાદીત્ પ્રીષ્ટનામ્ના વિષ્યાતોડભિષિક્ત: પુરુષ આગમિષ્યતીતિ જાનામિ સ ય સર્વા: કથા અસ્માન્ જ્ઞાપયિષ્યતિ।

XXVI તતો યીશુરવદત્ ત્વયા સાર્દ્ધં કથનં કરોમિ યોડહમ્ અહમેવ સ પુરુષ:।

XXVII એતસ્મિન્ સમયે શિષ્યા આગત્ય તથા સ્ત્રિયા સાર્દ્ધં તસ્ય કથોપકથને મહાશ્ચર્યમ્ અમન્યન્ત તથાપિ ભવાન્ કિમિચ્છતિ? યદ્વા કિમર્થમ્ એતયા સાર્દ્ધં કથાં કથયતિ? ઇતિ કોપિ નાપૃચ્છત્।

XXVIII તત: પરં સા નારી કલશં સ્થાપયિત્વા નગરમધ્યં ગત્વા લોકેભ્યોકથાયદ્

XXIX અહં યદ્યત્ કર્માકરવં તત્સર્વં મદ્યમકથયદ્ એતાદૃશં માનવમેકમ્ આગત્ય પશ્યત રુ કિમ્ અભિષિક્તો ન ભવતિ ?

XXX તતસ્તે નગરાદ્ બહિરાગત્ય તાતસ્ય સમીપમ્ આયન્।

XXXI એતર્હિ શિષ્યા: સાધયિત્વા તં વ્યાહાર્ષુ: હે ગુરો ભવાન્ કિન્ચિદ્ ભૂક્તાં।

XXXII તત: સોવદદ્ યુષ્માભિર્યન્ન જાયતે તાદૃશં ભક્ષ્યં મમાસ્તે।

XXXIII તદા શિષ્યા: પરસ્પરં પ્રષ્ટુમ્ આરભન્ત, કિમસ્મૈ કોપિ કિમપિ ભક્ષ્યમાનીય દત્તવાન્?

XXXIV યીશુરવોયત્ મત્પ્રેરકસ્યાભિમતાનુરૂપકરણં તસ્યૈવ કર્મસિદ્ધિકારણાન્ન મમ ભક્ષ્યં।

XXXV માસયતુષ્ટયે જાતે શસ્યકર્ત્તનસમયો ભવિષ્યતીતિ વાક્યં યુષ્માભિ: કિં નોદ્યતે? કિન્ત્વહં વદામિ, શિર ઉત્તોલ્ય ક્ષેત્રાણિ પ્રતિ નિરીક્ષ્ય પશ્યત, ઇદાનીં કર્ત્તનયોગ્યાનિ શુક્લવર્ણાન્યભવન્।

XXXVI યશ્ચિનન્તિ સ વેતનં લભતે અનન્તાયુ:સ્વરૂપં શસ્યં સ ગૃહ્ણાતિ ય, તેનૈવ વપ્તા છેન્તા ય યુગપદ્ આનન્દત:।

XXXVII ઇત્યં સતિ વપત્યેકશ્ચિનન્ત્યન્ય ઇતિ વચનં સિદ્ધયતિ।

XXXVIII યત્ર યૂયં ન પર્યશ્રામ્યત તાદૃશં શસ્યં છેતું યુષ્માન્ પ્રૈરયમ્ અન્યે જના:પર્યશ્રામ્યન્ યૂયં તેષાં શ્રગસ્ય ફલમ્ અલભધ્વમ્।

XXXIX યસ્મિન્ કાલે યદ્યત્ કર્માકાર્ષ તત્સર્વં સ મદ્યમ્ અકથયત્ તસ્યા વનિતાયા ઇદં સાક્ષ્યવાક્યં શ્રુત્વા તન્નગરનિવાસિનો બહવ: શોમિરોણીયલોકા વ્યશ્વસન્।

XL તથા ચ તસ્યાન્તિકે સમુપસ્થાય સ્વેષાં સન્નિઘૌ કતિચિદ્ દિનાનિ સ્થાતું તસ્મિન્ વિનયમ્ અકુર્વાન તસ્માત્ સ દિનદ્વયં તત્સ્થાને ન્યવષ્ટત્

XLI તતસ્તસ્યોપદેશેન બહવોડપરે વિશ્વસ્ય

XLII તાં યોષામવદન્ કેવલં તવ વાક્યેન પ્રતીમ ઇતિ ન, કિન્તુ સ જગતોડભિષિક્તસ્ત્રાતેતિ તસ્ય કથાં શ્રુત્વા વયં સ્વયમેવાજ્ઞાસમહિં

XLIII સ્વદેશે ભવિષ્યદ્વક્તુઃ સત્કારો નાસ્તીતિ યદપિ યીશુઃ પ્રમાણં દત્વાકથયત્

XLIV તથાપિ દિવસદ્વયાત્ પરં સ તસ્માત્ સ્થાનાદ્ ગાલીલં ગતવાન્

XLV અનન્તરં ચે ગાલીલી લિયલોકા ઉત્સવે ગતા ઉત્સવસમયે યિરૂશલમ્ નગરે તસ્ય સર્વાઃ ક્રિયા અપશ્યન્ તે ગાલીલમ્ આગતં તમ્ આગૃહ્ણન્

XLVI તતઃ પરમ્ યીશુ યસ્મિન્ કાન્નાનગરે જલં દ્રાક્ષારસમ્ આકરોત્ તત્ સ્થાનં પુનરગાત્ તસ્મિન્નેવ સમયે કસ્યચિદ્ રાજસભાસ્તારસ્ય પુત્રઃ કફર્નાહૂમપુરી રોગગ્રસ્ત આસીત્

XLVII સ યેહૂદીયદેશાદ્ યીશો ગાલીલાગમનવાર્તાં નિશમ્ય તસ્ય સમીપં ગત્વા પ્રાર્થ્ય વ્યાહતવાન્ મમ પુત્રસ્ય પ્રાયેણ કાલ આસન્નઃ ભવાન્ આગત્ય તં સ્વસ્થં કરોતુ

XLVIII તદા યીશુરકથયદ્ આશ્ચર્ય્યં કર્મ ચિત્રં ચિહ્નં ચ ન દૃષ્ટા યૂયં ન પ્રત્યેષ્યથા

XLIX તતઃ સ સભાસદવદત્ હે મહેચ્છ મમ પુત્રે ન મૃતે ભવાનાગચ્છતુ

L યીશુસ્તમવદદ્ ગચ્છ તવ પુત્રોડજીવીત્ તદા યીશુનોક્તવાક્યે સ વિશ્વસ્ય ગતવાન્

LI ગમનકાલે માર્ગમધ્યે દાસાસ્તં સાક્ષાત્પ્રાપ્યાવદન્ ભવતઃ પુત્રોડજીવીત્

LII તતઃ કં કાલમારભ્ય રોગપ્રતીકારારમ્ભો જાતા ઇતિ પૃષ્ઠે તૈરુક્તં દ્વઃ સાર્દ્દદ્દયાધિકદ્વિતીયયામે તસ્ય જ્વરત્યાગોડભવત્

LIII તદા યીશુસ્તસ્મિન્ ક્ષણે પ્રોક્તવાન્ તવ પુત્રોડજીવીત્ પિતા તદ્દુદ્ધવા સપરિવારો વ્યશ્વસીત્

LIV યિહૂદીયદેશાદ્ આગત્ય ગાલીલિ યીશુરેતદ્ દ્વિતીયમ્ આશ્ચર્ય્યકર્મકરોત્

V

I તતઃ પરં યિહૂદીયાનામ્ ઉત્સવ ઉપસ્થિતે યીશુ યિરૂશાલમં ગતવાન્

II તસ્મિન્નગરે મેષનામ્નો દ્વારસ્ય સમીપે ઇબ્રીયભાષયા બૈથેસ્દા નામ્ના પિષ્કરિણી પન્નઘટ્ટયુક્તાસીત્

III તસ્યાસ્તેષુ ઘટ્ટેષુ કિલાલકમ્પનમ્ અપેક્ષ્ય અન્ધખન્નશુષ્કાઙ્ગાદયો બહવો રોગિણઃ પતન્તસ્તિષ્ઠન્તિ સ્મા

IV યતો વિશેષકાલે તસ્ય સરસો વારિ સ્વર્ગીયદૂત એત્યાકમ્પયત્ તત્કીલાલકમ્પનાત્ પરં યઃ કશ્ચિદ્ રોગી પ્રથમં પાનીયમવારોહત્ સ એવ તત્ક્ષણાદ્ રોગમુક્તોડભવત્

V તદાષ્ટાત્રિંશદ્ઘર્ષાણિ યાવદ્ રોગગ્રસ્ત એકજનસ્તસ્મિન્ સ્થાને સ્થિતવાન્

VI યીશુસ્તં શયિતં દૃષ્ટ્વા બહુકાલિકરોગીતિ જ્ઞાત્વા વ્યાહતવાન્ ત્વં કિં સ્વસ્થો બુભૂષસિ?

VII તતો રોગી કથિતવાન્ હે મહેચ્છ યદા કીલાલં કમ્પતે તદા માં પુષ્કરિણીમ્ અવરોહયિતું મમ કોપિ નાસ્તિ, તસ્માન્ મમ ગમનકાલે કશ્ચિદ્ન્યોડગ્રો ગત્વા અવરોહતિ

VIII તદા યીશુરકથયદ્ ઉત્તિષ્ઠ, તવ શય્યામુત્તોલ્ય ગૃહીત્વા યાહિ

IX સ તત્ક્ષણાત્ સ્વસ્થો ભૂત્વા શય્યામુત્તોલ્યાદાય ગતવાન્ કિન્તુ તદ્દિનં વિશ્રામવારઃ

X તસ્માદ્ યિહૂદીયાઃ સ્વસ્થં નરં વ્યાહરન્ અદ્ય વિશ્રામવારે શયનીયમાદાય ન યાતવ્યમ્

XI તતઃ સ પ્રત્યવોચદ્ યો માં સ્વસ્થમ્ અકાર્ષીત્ શયનીયમ્ ઉત્તોલ્યાદાય યાતું માં સ એવાદિશત્

XII તદા તેડપૃચ્છન્ શયનીયમ્ ઉત્તોલ્યાદાય યાતું ય આજ્ઞાપયત્ સ કઃ?

XIII કિન્તુ સ ક ઇતિ સ્વસ્થીભૂતો નાજાનાદ્ યતસ્તસ્મિન્ સ્થાને જનતાસત્ત્વાદ્ યીશુઃ સ્થાનાન્તરમ્ આગમત્

XIV તતઃ પરં ચેશુ મન્દિરે તં નરં સાક્ષાત્પ્રાપ્યાકથયત્ પશ્યેદાનીમ્ અનામયો જાતોસિ યથાધિકા દુર્દશા ન ઘટતે તદ્દેતોઃ પાપં કર્મ પુનર્માકાર્ષીઃ

XV તતઃ સ ગત્વા યિહૂદીયાન્ અવદદ્ યીશુ માર્મ્ અરોગિણમ્ અકાર્ષીત્

XVI તતો યીશુ વિશ્રામવારે કર્મદેશં કૃતવાન્ ઇતિ હેતો યિહૂદીયાસ્તં તાડયિત્વા હન્તુમ્ અચેષ્ટન્ત

XVII યીશુસ્તાનાપ્યત્ મમ પિતા યત્ કાર્ય્યં કરોતિ તદ્દનુરૂપમ્ અહમપિ કરોતિ

XVIII તતો યિહૂદીયાસ્તં હન્તું પુનર્યતન્ત યતો વિશ્રામવારં નામન્યત તદેવ કેવલં ન અધિકન્તુ ઈશ્વરં સ્વપિતરં પ્રોચ્ય સ્વમપીશ્વરતુલ્યં કૃતવાન્

XIX પશ્ચાદ્ યીશુવદદ્ યુષ્માનહં યથાર્થતરં વદામિ પુત્રઃ પિતરં યદ્યત્ કર્મ કુર્વન્તં પશ્યતિ તદતિરિક્તં સ્વેચ્છાતઃ કિમપિ કર્મ કર્તું ન શક્નોતિ પિતા યત્ કરોતિ પુત્રોપિ તદેવ કરોતિ

XX પિતા પુત્રે સ્નેહં કરોતિ તસ્માત્ સ્વયં યદ્યત્ કર્મ કરોતિ તત્સર્વં પુત્રં દર્શયતિ ; યથા ય યુષ્માકં આશ્ચર્યજ્ઞાનં જનિષ્યતે તદર્થમ્ ઇતોપિ મહાકર્મ તં દર્શયિષ્યતિ

XXI વસ્તુતસ્તુ પિતા યથા પ્રમિતાન્ ઉત્થાપ્ય સજિવાન્ કરોતિ તદ્દત્ પુત્રોપિ યં યં ઇચ્છતિ તં તં સજીવં કરોતિ

XXII સર્વં પિતરં યથા સત્કુર્વન્તિ તથા પુત્રમપિ સત્કારયિતું પિતા સ્વયં કસ્યાપિ વિચારમકૃત્વા સર્વવિચારાણાં ભારં પુત્રે સમર્પિતવાન્

XXIII યઃ પુત્રં સત્ કરોતિ સ તસ્ય પ્રેરકમપિ સત્ કરોતિ

XXIV યુષ્માનાહં યથાર્થતરં વદામિ યો જનો મમ વાક્યં શ્રુત્વા મત્પ્રેરકે વિશ્વસિતિ સોનન્તાયુઃ પ્રાપ્નોતિ કદાપિ દણ્ડબાજનં ન ભવતિ નિધનાદુત્થાય પરમાયુઃ પ્રાપ્નોતિ

XXV અહં યુષ્માનતિયથાર્થં વદામિ યદા મૃતા ઈશ્વરપુત્રસ્ય નિનાદં શ્રોષ્યન્તિ યે ય શ્રોષ્યન્તિ તે સજીવા ભવિષ્યન્તિ સમય એતાદૃશ આયાતિ વરમ્ ઇદાનીમપ્યુપતિષ્ઠતિ

XXVI પિતા યથા સ્વયજ્ઞીવી તથા પુત્રાય સ્વયજ્ઞીવિત્વાધિકારં દત્તવાન્

XXVII સ મનુષ્યપુત્રઃ એતસ્માત્ કારણાત્ પિતા દણ્ડકરણાધિકારમપિ તસ્મિન્ સમર્પિતવાન્

XXVIII એતદર્થે યૂયમ્ આશ્ચર્યં ન મન્યધ્વં યતો યસ્મિન્ સમયે તસ્ય નિનાદં શ્રુત્વા શ્મશાનસ્થાઃ સર્વે બહિરાગમિષ્યન્તિ સમય એતાદૃશ ઉપસ્થાસ્યતિ

XXIX તસ્માદ્ યે સત્કર્માણિ કૃતવન્તસ્ત ઉત્થાય આયુઃ પ્રાપ્સ્યન્તિ યે ય કુકર્માણિ કૃતવન્તસ્ત ઉત્થાય દણ્ડં પ્રાપ્સ્યન્તિ

XXX અહં સ્વયં કિમપિ કર્તું ન શક્નોમિ યથા શુણોમિ તથા વિચારયામિ મમ વિચારઞ્ચ ન્યાયઃ યતોહં સ્વીયાભીષ્ટં નેહિત્વા મત્પ્રેરયિતુઃ પિતુરિષ્ટમ્ ઈહં

XXXI યદિ સ્વસ્મિન્ સ્વયં સાક્ષ્યં દદામિ તર્હિ તત્સાક્ષ્યમ્ આગ્રાહ્યં ભવતિ ;

XXXII કિન્તુ મદર્થેડપરો જનઃ સાક્ષ્યં દદાતિ મદર્થે તસ્ય યત્ સાક્ષ્યં તત્ સત્યમ્ એતદપ્યહં જાનામિ

XXXIII યુષ્માભિ યોહંનં પ્રતિ લોકેષુ પ્રેરિતેષુ સ સત્યકથાયાં સાક્ષ્યમદદાત્

XXXIV માનુષાદહં સાક્ષ્યં નોપેક્ષે તથાપિ યૂયં યથા પરિત્રયધ્વે તદર્થમ્ ઇદં વાક્યં વદામિ

XXXV યોહંનં દેદીપ્યમાનો દીપ ઇવ તેજસ્વી સ્થિતવાન્ યૂયમ્ અલ્પકાલં તસ્ય દીપ્ત્યાનન્દિતું સમમન્યધ્વાં

XXXVI કિન્તુ તત્પ્રમાણાદપિ મમ ગુરુતરં પ્રમાણં વિદ્યતે પિતા માં પ્રેષ્ય યદ્યત્ કર્મ સમાપયિતું શક્તિમદદાત્ મયા કૃતં તત્તત્ કર્મ મદર્થે પ્રમાણં દદાતિ

XXXVII યઃ પિતા માં પ્રેરિતવાન્ મોપિ મદર્થે પ્રમાણં દદાતિ તસ્ય વાક્યં યુષ્માભિઃ કદાપિ ન શ્રુતં તસ્ય રૂપઞ્ચ ન દૃષ્ટં

XXXVIII તસ્ય વાક્યઞ્ચ યુષ્માકમ્ અન્તઃ કદાપિ સ્થાનં નાપ્નોતિ યતઃ સ યં પ્રેષિતવાન્ યૂયં તસ્મિન્ ન વિશ્વસિથા

XXXIX ધર્મપુસ્તકાનિ યૂયમ્ આલોચયધ્વં તૈ વાક્યૈરનન્તાયુઃ પ્રાપ્સ્યામ ઇતિ યૂયં બુદ્ધ્યધ્વે તદ્ધર્મપુસ્તકાનિ મદર્થે પ્રમાણં દદાતિ

XL તથાપિ યૂયં પરમાયુઃપ્રાપ્તયે મમ સંનિધિમ્ ન જિગમિષથા

XLI અહં માનુષેભ્યઃ સત્કારં ન ગૃહ્ણામિ

XLII અહં યુષ્માન્ જાનામિ; યુષ્માકમન્તર ઈશ્વરપ્રેમ નાસ્તિ

XLIII અહં નિજપિતુ નામ્નાગતોસ્મિ તથાપિ માં ન ગૃહ્ણીથ કિન્તુ કશ્ચિદ્ યદિ સ્વનામ્ના સમાગમિષ્યતિ તર્હિ તં ગ્રહીષ્યથા

XLIV યૂયમ્ ઈશ્વરાત્ સત્કારં ન ચિષ્ટ્વા કેવલં પરસ્પરં સત્કારમ્ યેદ્ આદધ્વે તર્હિ કથં વિશ્વસિતું શક્નુથ?

XLV પુતુઃ સમીપેડહં યુષ્માન્ અપવદિષ્યામીતિ મા ચિન્તયત યસ્મિન્, યસ્મિન્ યુષ્માકં વિશ્વસઃ સએવ મૂસા યુષ્માન્ અપવદતિ

XLVI યદિ યૂયં તસ્મિન્ વ્યશ્વસિષ્યત તર્હિ મય્યપિ વ્યશ્વસિષ્યત, યત્ સ મયિ લિખિતવાન્

XLVII તતો યદિ તેન લિખિતવાનિ ન પ્રતિથ તર્હિ મમ વાક્યાનિ કથં પ્રત્યેષ્યથ?

VI

I તતઃ પરં યીશુ ગર્લાલીલ્ પ્રદેશીયસ્ય તિવિરિયાનામ્નઃ સિન્ધોઃ પારં ગતવાન્

- II તતો વ્યાધિમલ્લોકસ્વાસ્થ્યકરણરૂપાણિ તસ્યાશ્ચર્યાણિ કર્માણિ દૃષ્ટવા બહવો જનાસ્તત્પશ્ચાદ્ અગચ્છન્
- III તતો યીશુઃ પર્વતમારુહ્ય તત્ર શિષ્યૈઃ સાકમ્
- IV તસ્મિન્ સમય નિસ્તારોત્સવનામ્નિ ચિહ્નદીયાનામ ઉત્સવ ઉપસ્થિતે
- V યીશુ નેત્રે ઉત્તોલ્ય બહુલોકાન્ સ્વસમીપાગતાન્ વિલોક્ય ફિલિપં પૃષ્ટવાન્ એતેષાં ભોજનાય ભોજદ્રવ્યાણિ વયં કુત્ર કેતું શક્તુમઃ?
- VI વાક્યમિદં તસ્ય પરીક્ષાર્થમ્ અવાદીત્ કિન્તુ યત્ કરિષ્યતિ તત્ સ્વયમ્ અજાનાત્
- VII ફિલિપઃ પ્રત્યવોચત્ એતેષામ્ એકૈકો યદ્બલ્પમ્ અલપં પ્રાપ્નોતિ તર્હિ મુદ્રાપાદદ્વિશતેન ક્રીતપૂપા અપિ ન્યૂના ભવિષ્યન્તિ
- VIII શિમોન્ પિતરસ્ય ભ્રાતા આન્દ્રિયાખ્યઃ શિષ્યાણામેકો વ્યાહતવાન્
- IX અત્ર કસ્યચિદ્ બાલકસ્ય સમીપે પચ્ચ યાવપૂપાઃ ક્ષુદ્રમત્સ્યદ્વયચ્ચ સન્તિ કિન્તુ લોકાનાં એતાવાતાં મધ્યે તૈઃ કિં ભવિષ્યતિ?
- X પશ્ચાદ્ યીશુરવદત્ લોકાનુપવેશયત તત્ર બહુવસસત્વાત્ પચ્ચસહસ્ત્રેભ્યો ન્યૂના અધિકા વા પુરુષા ભૂમ્યામ્ ઉપાવિશન્
- XI તતો યીશુસ્તાન્ પૂપાનાદાય ઈશ્વરસ્ય ગુણાન્ કીર્તયિત્વા શિષ્યેષુ સમાર્પયત્ તતસ્તે તેભ્ય ઉપવિષ્ટલોકેભ્યઃ પૂપાન્ યથેષ્ટમત્સ્યચ્ચ પ્રાદુઃ
- XII તેષુ તૃપ્તેષુ સ તાનવોચદ્ એતેષાં કિન્ચિદપિ યથા નાપચીયતે તથા સર્વાણ્યવશિષ્ટાનિ સંગૃહ્ણીતા
- XIII તતઃ સર્વેષાં ભોજનાત્ પરં તે તેષાં પચ્ચાનાં યાવપૂપાનાં અવશિષ્ટાન્યખિલાનિ સંગૃહ્ય દ્વાદશડલ્લકાન્ અપૂરયન્
- XIV અપરં યીશોરેતાદૃશીમ્ આશ્ચર્યક્રિયાં દૃષ્ટવા લોકા મિથો વક્તુમારેભિરે જગતિ યસ્યાગમનં ભવિષ્યતિ સ એવાયમ્ અવશ્યં ભવિષ્યદ્વક્ત્તા
- XV અતએવ લોકા આગત્ય તમાક્રમ્ય રાજાનં કરિષ્યન્તિ યીશુસ્તેષામ્ ઈદૃશં માનસં વિજ્ઞાય પુનશ્ચ પર્વતમ્ એકાકી ગતવાન્
- XVI સાયંકાલ ઉપસ્થિતે શિષ્યા જલઘિતટં વ્રજિત્વા નાવમારુહ્ય નગરદિશિ સિન્ધૌ વાહયિત્વાગમન્
- XVII તસ્મિન્ સમયે તિમિર ઉપાતિષ્ટત્ કિન્તુ યીશુસ્તેષાં સમીપં નાગચ્છત્
- XVIII તદા પ્રબલપવનવહનાત્ સાગરે મહાતરજ્ઞો ભવિતુમ્ આરેભો
- XIX તતસ્તે વાહયિત્વા દ્વિત્રાન્ ક્રોશાન્ ગતાઃ પશ્ચાદ્ યીશું જલધેરુપરિ પદ્ભ્યાં વ્રજન્તં નૌકાન્તિકમ્ આગચ્છન્તં વિલોક્ય ત્રાસયુક્તા અભવન્
- XX કિન્તુ સ તાનુકતવાન્ અયમહં મા ભૈષ્ટા
- XXI તદા તે તં સ્વૈરં નાવિ ગૃહીતવન્તઃ તદા તત્ક્ષણાદ્ ઉદ્દિષ્ટસ્થાને નૌરુપાસ્થાત્
- XXII યથા નાવા શિષ્યા અગચ્છન્ તદન્યા કાપિ નૌકા તસ્મિન્ સ્થાને નાસીત્ તતો યીશુઃ શિષ્યૈઃ સાકં નાગમત્ કેવલાઃ શિષ્યા અગમન્ એતત્ પારસ્થા લોકા જ્ઞાતવન્તઃ
- XXIII કિન્તુ તતઃ પરં પ્રભુ યત્ર ઈશ્વરસ્ય ગુણાન્ અનુકીર્ત્ય લોકાન્ પૂપાન્ અભોજયત્ તત્સ્થાનસ્ય સમીપસ્થતિવિરિયાયા અપરાસ્તરણાય આગમન્
- XXIV યીશુસ્તત્ર નાસ્તિ શિષ્યા અપિ તત્ર ના સન્તિ લોકા ઇતિ વિજ્ઞાય યીશું ગવેષયિતું તરણિભિઃ કક્કર્નાહૂમ્ પુરં ગતાઃ
- XXV તતસ્તે સરિત્પતેઃ પારે તં સાક્ષાત્ પ્રાપ્ય પ્રાવોચન્ હે ગુરો ભવાન્ અત્ર સ્થાને કદાગમત્?
- XXVI તદા યીશુસ્તાન્ પ્રત્યવાદીદ્ યુષ્માનહં યથાર્થતરં વદામિ આશ્ચર્યકર્મદર્શનાદ્દેતોર્ન કિન્તુ પૂપભોજનાત્ તેન તૃપ્તવાચ્ચ માં ગવેષયથા
- XXVII ક્ષયણીયભક્ષ્યાર્થં મા શ્રામિષ્ટ કિન્ત્વન્તાયુર્ભક્ષ્યાર્થં શ્રામ્યત, તસ્માત્ તાદૃશં ભક્ષ્યં મનુજપુત્રો યુષ્માભ્યં દાસ્યતિ; તસ્મિન્ તાત ઈશ્વરઃ પ્રમાણં પ્રાદાત્
- XXVIII તદા તેડપૃચ્છન્ ઈશ્વરાભિમતં કર્મ કર્તુમ્ અસ્માભિઃ કિં કર્તવ્યં?
- XXIX તતો યીશુરવદદ્ ઈશ્વરો યં પ્રૈરયત્ તસ્મિન્ વિશ્વસનમ્ ઈશ્વરાભિમતં કર્મ
- XXX તદા તે વ્યાહરન્ ભવતા કિં લક્ષણં દર્શિતં યદ્દૃષ્ટવા ભવતિ વિશ્વસિષ્યામઃ? ત્વયા કિં કર્મ કૃતં?
- XXXI અસ્માકં પૂર્વપુરુષા મહાપ્રાન્તરે માત્રાં ભોક્તું પ્રાપુઃ યથા લિપિરાસ્તો સ્વર્ગીયાણિ તુ ભક્ષ્યાણિ પ્રદદૌ પરમેશ્વરઃ

XXXII તદા યીશુરવદદ્ અહં યુષ્માનતિયથાર્થં વદામિ મૂસા યુષ્માભ્યં સ્વર્ગીયં ભક્ષ્યં નાદાત્ કિન્તુ મમ પિતા યુષ્માભ્યં સ્વર્ગીયં પરમં ભક્ષ્યં દદાતિ।

XXXIII યઃ સ્વર્ગાદવરુહા જગતે જીવનં દદાતિ સ ઈશ્વરદત્તભક્ષ્યરૂપઃ।

XXXIV તદા તે પ્રાવોચન્ હે પ્રભો ભક્ષ્યમિદં નિત્યમસ્મભ્યં દદાતુ।

XXXV યીશુરવદદ્ અહમેવ જીવનરૂપં ભક્ષ્યં યો જનો મમ સન્નિધિમ્ આગચ્છતિ સ જાતુ ક્ષુધાર્તો ન ભવિષ્યતિ, તથા યો જનો માં પ્રત્યેતિ સ જાતુ તૃષાર્તો ન ભવિષ્યતિ।

XXXVI માં દૃષ્ટ્વાપિ યૂયં ન વિશ્વસિથ યુષ્માનહમ્ ઇત્યવોચાં।

XXXVII પિતા મહાં યાવતો લોકાનદદાત્ તે સર્વ્વ એવ મમાન્તિકમ્ આગમિષ્યન્તિ યઃ કશ્ચિચ્ચ મમ સન્નિધિમ્ આયાસ્યતિ તં કેનાપિ પ્રકારેણ ન દૂરીકરિષ્યામિ।

XXXVIII નિજાભિમતં સાધયિતું ન હિ કિન્તુ પ્રેરયિતુરભિમતં સાધયિતું સ્વર્ગાદ્ આગતોસ્મિ।

XXXIX સ યાન્ યાન્ લોકાન્ મહ્યમદદાત્ તેષામેકમપિ ન હારયિત્વા શેષદિને સર્વાનહમ્ ઉત્થાપયામિ ઇદં મત્પ્રેરયિતુઃ પિતુરભિમતં।

XL યઃ કશ્ચિન્ માનવસુતં વિલોક્ય વિશ્વસિતિ સ શેષદિને મયોત્થાપિતઃ સન્ અનન્તાયુઃ પ્રાપ્સ્યતિ ઇતિ મત્પ્રેરકસ્યાભિમતં।

XLI તદા સ્વર્ગાદ્ યદ્ ભક્ષ્યમ્ અવારોહત્ તદ્ ભક્ષ્યમ્ અહમેવ ચિહ્નદીયલોકાસ્તસ્યૈતદ્ વાક્યે વિવદમાના વક્તુમારેભિરે

XLII યૂષ્કઃ પુત્રો યીશુ ર્યસ્ય માતાપિતરૌ વયં જાનીમ એષ કિં સચ્ચેવ ન? તર્હિ સ્વર્ગાદ્ અવારોહમ્ ઇતિ વાક્યં કથં વક્તિ?

XLIII તદા યીશુસ્તાન્ પ્રત્યવદત્ પરસ્પરં મા વિવદધ્વં

XLIV મત્પ્રેરકેણ પિત્રા નાકૃષ્ટઃ કોપિ જનો મમાન્તિકમ્ આયાતું ન શક્નોતિ કિન્ત્વાગતં જનં ચરમેડહ્નિ પ્રોત્થાપયિષ્યામિ।

XLV તે સર્વ્વ ઈશ્વરેણ શિક્ષિતા ભવિષ્યન્તિ ભવિષ્યદ્વાદિનાં ગ્રન્થેષુ લિપિરિત્યમાસ્તે અતો યઃ કશ્ચિત્ પિતુઃ સકાશાત્ શ્રુત્વા શિક્ષતે સ એવ મમ સમીપમ્ આગમિષ્યતિ।

XLVI ય ઈશ્વરાદ્ અજાયત તં વિના કોપિ મનુષ્યો જનકં નાદર્શત્ કેવલઃ સચ્ચેવ તાતમ્ અદ્રાક્ષીત્।

XLVII અહં યુષ્માન્ યથાર્થતરં વદામિ યો જનો મયિ વિશ્વાસં કરોતિ સોનન્તાયુઃ પ્રાપ્નોતિ।

XLVIII અહમેવ તજ્જીવનભક્ષ્યાં

XLIX યુષ્માકં પૂર્વ્વપુરુષા મહાપ્રાન્તરે મન્નાભક્ષ્યં ભૂક્તાપિ મૃતાઃ

L કિન્તુ યદ્ભક્ષ્યં સ્વર્ગાદાગચ્છત્ તદ્ યદિ કશ્ચિદ્ ભુક્તે તર્હિ સ ન મ્રિયતો

LI યજ્જીવનભક્ષ્યં સ્વર્ગાદાગચ્છત્ સોહમેવ ઇદં ભક્ષ્યં યો જનો ભુક્તે સ નિત્યજીવી ભવિષ્યતિ। પુનશ્ચ જગતો જીવનાર્થમહં યત્ સ્વકીયપિશિતં દાસ્યામિ તદેવ મયા વિતરિતં ભક્ષ્યમ્।

LII તસ્માદ્ ચિહ્નદીયાઃ પરસ્પરં વિવદમાના વક્તુમારેભિરે એષ ભોજનાર્થ સ્વીયં પલલં કથમ્ અસ્મભ્યં દાસ્યતિ?

LIII તદા યીશુસ્તાન્ આવોચદ્ યુષ્માનહં યથાર્થતરં વદામિ મનુષ્યપુત્રસ્યામિષે યુષ્માભિર્ન ભુક્તે તસ્ય રુધિરે ય ન પીતે જીવનેન સાર્દ્ધં યુષ્માકં સમ્બન્ધો નાસ્તિ।

LIV યો મમામિષં સ્વાદતિ મમ સુધિરન્ પિવતિ સોનન્તાયુઃ પ્રાપ્નોતિ તતઃ શેષેડહ્નિ તમહમ્ ઉત્થાપયિષ્યામિ।

LV યતો મદીયમામિષં પરમં ભક્ષ્યં તથા મદીયં શોણિતં પરમં પેયં।

LVI યો જનો મદીયં પલલં સ્વાદતિ મદીયં રુધિરન્ પિવતિ સ મયિ વસતિ તસ્મિન્નહન્ વસામિ।

LVII મત્પ્રેરયિત્રા જીવતા તાતેન યથાહં જીવામિ તદ્દદ્ યઃ કશ્ચિન્ મામત્તિ સોપિ મયા જીવિષ્યતિ।

LVIII યદ્ભક્ષ્યં સ્વર્ગાદાગચ્છત્ તદિદં યન્માન્નાં સ્વાદિત્વા યુષ્માકં પિતરોડમ્રિયન્ત તાદૃશમ્ ઇદં ભક્ષ્યં ન ભવતિ ઇદં ભક્ષ્યં યો ભક્ષતિ સ નિત્યં જીવિષ્યતિ।

LIX યદા કફર્નાહૂમ્ પુર્યાં ભજનગેહે ઉપાદિશત્ તદા કથા એતા અકથયત્।

LX તદેત્યં શ્રુત્વા તસ્ય શિષ્યાણામ્ અનેકે પરસ્પરમ્ અકથયન્ ઇદં ગાઢં વાક્યં વાક્યમીદૃશં કઃ શ્રોતું શક્ચાત્?

LXI કિન્તુ યીશુઃ શિષ્યાણામ્ ઇત્યં વિવાદં સ્વચિત્તે વિજ્ઞાય કથિતવાન્ ઇદં વાક્યં કિં યુષ્માકં વિદ્ધં જનયતિ?

LXII યદિ મનુજસુતં પૂર્વ્વવાસસ્થાનમ્ ઊર્દ્ધ્વં ગચ્છન્તં પશ્યથ તર્હિ કિં ભવિષ્યતિ?

LXIII આત્મૈવ જીવનદાયકઃ વપુર્નિષ્ફલં યુષ્મભ્યમહં યાનિ વચાંસિ કથયામિ તાન્યાત્મા જીવનન્ના

LXIV કિન્તુ યુષ્માકં મધ્યે કેચન અવિશ્વાસિનઃ સન્તિ કે કે ન વિશ્વસન્તિ કો વા તં પરકરેષુ સમર્પયિષ્યતિ તાન્ યીશુરાપ્રથમાદ્ વેત્તિ

LXV અપરમપિ કથિતવાન્ અસ્માત્ કારણાદ્ અકથયં પિતુઃ સકાશાત્ શક્તિમપ્રાપ્ય કોપિ મમાન્તિકમ્ આગન્તું ન શક્નોતિ

LXVI તત્કાલેડનેકે શિષ્યા વ્યાધુટ્ય તેન સાહ્દ્યં પુન નાગચ્છન્

LXVII તદા યીશુ દ્વાદશશિષ્યાન્ ઉક્તવાન્ યૂયમપિ કિં યાસ્યથ?

LXVIII તતઃ શિમોન્ પિતરઃ પ્રત્યવોચત્ હે પ્રભો કસ્યાભ્યર્ણ ગમિષ્યામઃ?

LXIX અનન્તજીવનદાયિન્યો યાઃ કથાસ્તાસ્તવૈવા ભવાન્ અમરેશ્વરસ્યાભિષિક્તપુત્ર ઇતિ વિશ્વસ્ય નિશ્ચિંતં જ્ઞાનીમઃ

LXX તદા યીશુરવદત્ કિમહં યુષ્માકં દ્વાદશજનાન્ મનોનીતાન્ ન કૃતવાન્? કિન્તુ યુષ્માકં મધ્યેપિ કશ્ચિદેકો વિઘ્નકારી વિદ્યતો

LXXI ઇમાં કથં સ શિમોનઃ પુત્રમ્ ઈષ્કરીયોતીયં ચિહ્નદામ્ ઉદ્દિશ્ય કથિતવાન્ યતો દ્વાદશાનાં મધ્યે ગણિતઃ સ તં પરકરેષુ સમર્પયિષ્યતિ

VII

I તતઃ પરં ચિહ્નદીયલોકાસ્તં હન્તું સમૈહન્ત તસ્માદ્ યીશુ ચિહ્નદાપ્રદેશે પર્યટિતું નેચ્છન્ ગાલીલ્ પ્રદેશે પર્યટિતું પ્રારભત

II કિન્તુ તસ્મિન્ સમયે ચિહ્નદીયાનાં દૂષ્યવાસનામોત્સવ ઉપસ્થિતે

III તસ્ય ભ્રાતરસ્તમ્ અવદન્ યાનિ કર્માણિ ત્વયા ક્રિયન્તે તાનિ યથા તવ શિષ્યાઃ પશ્યન્તિ તદર્થં ત્વમિતઃ સ્થાનાદ્ ચિહ્નદીયદેશં વ્રજા

IV યઃ કશ્ચિત્ સ્વયં પ્રચિકાશિષતિ સ કદાપિ ગુપ્તં કર્મ ન કરોતિ યદીદૃશં કર્મ કરોષિ તર્હિ જગતિ નિજં પરિચાયયા

V યતસ્તસ્ય ભ્રાતરોપિ તં ન વિશ્વસન્તિ

VI તદા યીશુસ્તાન્ અવોચત્ મમ સમય ઇદાનીં નોપતિષ્ઠતિ કિન્તુ યુષ્માકં સમયઃ સતતમ્ ઉપતિષ્ઠતિ

VII જગતો લોકા યુષ્માન્ ઋતીયિતું ન શક્વન્તિ કિન્તુ મામેવ ઋતીયન્તે યતસ્તેષાં કર્માણિ દુષ્ટાનિ તત્ર સાક્ષ્યમિદમ્ અહં દદામિ

VIII અતએવ યૂયમ્ ઉત્સવેડસ્મિન્ યાત નાહમ્ ઇદાનીમ્ અસ્મિન્નુત્સવે યામિ યતો મમ સમય ઇદાનીં ન સમ્પૂર્ણઃ

IX ઇતિ વાક્યમ્ ઉક્ત્વા સ ગાલીલિ સ્થિતવાન્

X કિન્તુ તસ્ય ભ્રાતૃષુ તત્ર પ્રસ્થિતેષુ સત્સુ સોડપ્રકટ ઉત્સવમ્ અગચ્છત્

XI અનન્તરમ્ ઉત્સવમ્ ઉપસ્થિતા ચિહ્નદીયાસ્તં મૃગયિત્વાપૃચ્છન્ સ કુત્ર?

XII તતો લોકાનાં મધ્યે તસ્મિન્ નાનાવિદ્યા વિવાદા ભવિતુમ્ આરબ્ધવન્તઃ કેચિદ્ અવોચન્ સ ઉત્તમઃ પુરુષઃ કેચિદ્ અવોચન્ ન તથા વરં લોકાનાં ભ્રમં જનયતિ

XIII કિન્તુ ચિહ્નદીયાનાં ભયાત્ કોપિ તસ્ય પક્ષે સ્પષ્ટં નાકથયત્

XIV તતઃ પરમ્ ઉત્સવસ્ય મધ્યસમયે યીશુ મન્દિરં ગત્વા સમુપદિશતિ સ્મા

XV તતો ચિહ્નદીયા લોકા આશ્ચર્ય્યં જ્ઞાત્વાકથયન્ એષા માનુષો નાધીત્યા કથમ્ એતાદૃશો વિદ્વાનભૂત્?

XVI તદા યીશુઃ પ્રત્યવોચદ્ ઉપદેશોયં ન મમ કિન્તુ યો માં પ્રેષિતવાન્ તસ્યા

XVII યો જનો નિદેશં તસ્ય ગ્રહીષ્યતિ મમોપદેશો મત્તો ભવતિ કિમ્ ઈશ્વરાદ્ ભવતિ સ ગનસ્તજ્ઞાતું શક્ચતિ

XVIII યો જનઃ સ્વતઃ કથયતિ સ સ્વીયં ગૌરવમ્ ઈહતે કિન્તુ યઃ પ્રેરયિતુ ગૌરવમ્ ઈહતે સ સત્યવાદી તસ્મિન્ કોપ્યધર્મો નાસ્તિ

XIX મૂસા યુષ્મભ્યં વ્યવસ્થાગ્રન્થં કિં નાદદાત્? કિન્તુ યુષ્માકં કોપિ તાં વ્યવસ્થાં ન સમાચરતિ માં હન્તું કુતો યતધ્વે?

XX તદા લોકા અવદન્ ત્વં ભૂતગ્રસ્તસ્ત્વાં હન્તું કો યતતે?

XXI તતો યીશુરવોચદ્ એકં કર્મ મયાકારિ તસ્માદ્ યૂયં સર્વ મહાશ્ચર્ય્ય મન્યધ્વે

XXII મૂસા યુષ્મભ્યં ત્વક્ષેદ્વિદિં પ્રદદૌ સ મૂસાતો ન જાતઃ કિન્તુ પિતૃપુરુષેભ્યો જાતઃ તેન વિશ્રામવારેડપિ માનુષાણાં ત્વક્ષેદં કુરુથા

XXIII અતએવ વિશ્રામવારે મનુષ્યાણાં ત્વક્ષેદે કૃતે યદિ મૂસાવ્યવસ્થામજ્ઞનં ન ભવતિ તર્હિ મયા વિશ્રામવારે માનુષઃ સમ્પૂર્ણરૂપેણ સ્વસ્થોડકારિ તત્કારણાદ્ યૂયં કિં મહ્યં કુપ્યથ?

XXIV સપક્ષપાતં વિચારમકૃત્વા ન્યાય્યં વિચારં કુરુતા

XXV તદા યિરૂશાલમ્ નિવાસિનઃ કતિપયજના અકથયન્ ઇમે યં હન્તું ચેષ્ટન્તે સ એવાયં કિં ન?

XXVI કિન્તુ પશ્યત નિર્ભયઃ સન્ કથાં કથયતિ તથાપિ કિમપિ અ વદન્ત્યેતે અયમેવાભિષિક્તો ભવતીતિ નિશ્ચિતં કિમધિપતયો જાનન્તિ?

XXVII મનુજોયં કસ્માદાગમદ્ ઇતિ વયં જાનોમઃ કિન્ત્વભિષિક્ત આગતે સ કસ્માદાગતવાન્ ઇતિ કોપિ જ્ઞાતું ન શક્યતિ

XXVIII તદા યીશુ મધ્યેમન્દિરમ્ ઉપદિશન્ ઉચ્ચૈઃકારમ્ ઉક્તવાન્ યૂયં કિં માં જાનીથ? કસ્માચ્યાગતોસ્મિ તદપિ કિં જાનીથ? નાહં સ્વત આગતોસ્મિ કિન્તુ યઃ સત્યવાદી સએવ માં પ્રેષિતવાન્ યૂયં તં ન જાનીથા

XXIX તમહં જાને તેનાહં પ્રેરિત અગતોસ્મિ

XXX તસ્માદ્ યિહૂદીયાસ્તં ધર્તુમ્ ઉદઘતાસ્તથાપિ કોપિ તસ્ય ગાત્રે હસ્તં નાર્પયદ્ યતો હેતોસ્તદા તસ્ય સમયો નોપતિષ્ઠતિ

XXXI કિન્તુ બહવો લોકાસ્તસ્મિન્ વિશ્વસ્ય કથિતવાન્તોડભિષિક્તપુરુષ આગત્ય માનુષસ્યાસ્ય ક્રિયાભ્યઃ કિમ્ અધિકા આશ્ચર્યાઃ ક્રિયાઃ કરિષ્યતિ?

XXXII તતઃ પરં લોકાસ્તસ્મિન્ ઇત્યં વિવદન્તે ફિરૂશિનઃ પ્રધાનયાજકાચ્ચેતિ શ્રુતવન્તસ્તં ધૃત્વા નેતું પદાતિગણં પ્રેષયામાસુઃ

XXXIII તતો યીશુરવદદ્ અહમ્ અલ્પદિનાનિ યુષ્માભિઃ સાહ્યં સ્થિત્વા મત્પ્રેરયિતુઃ સમીપં યાસ્યામિ

XXXIV માં મૃગયિષ્યધ્વે કિન્તૂદ્દેશં ન લપ્સ્યધ્વે રત્ર સ્થાસ્યામિ તત્ર યૂયં ગન્તું ન શક્યથા

XXXV તદા યિહૂદીયાઃ પરસ્પરં વક્તુમારેભિરે અસ્યોદ્દેશં ન પ્રાપ્સ્યામ એતાદૃશં કિં સ્થાનં યાસ્યતિ? ભિન્નદેશે વિકીર્ણાનાં યિહૂદીયાનાં સન્નિધિમ્ એષ ગત્વા તાન્ ઉપદેક્ષ્યતિ કિં?

XXXVI નો ચેત્ માં ગવેષયિષ્યથ કિન્તૂદ્દેશં ન પ્રાપ્સ્યથ એષ કોદૃશં વાક્યમિદં વદતિ?

XXXVII અનન્તરમ્ ઉત્સવસ્ય ચરમેડહનિ અર્થાત્ પ્રધાનદિને યીશુરુત્તિષ્ઠન્ ઉચ્ચૈઃકારમ્ આહ્વયન્ ઉદિતવાન્ યદિ કશ્ચિત્ તૃષાર્તો ભવતિ તર્હિ મમાન્તિકમ્ આગત્ય પિવતુ

XXXVIII યઃ કશ્ચિન્મયિ વિશ્વસિતિ ધર્મગ્રન્થસ્ય વચનાનુસારેણ તસ્યાભ્યન્તરતોડમૃતતોયસ્ય સ્રોતાંસિ નિર્ગમિષ્યન્તિ

XXXIX ચે તસ્મિન્ વિશ્વસન્તિ ત આત્માનં પ્રાપ્સ્યન્તીત્યર્થે સ ઇદં વાક્યં વ્યાહતવાન્ એતત્કાલં યાવદ્ યીશુ વિભવં ન પ્રાપ્તસ્તસ્માત્ પવિત્ર આત્મા નાદીયતા

XL એતાં વાણીં શ્રુત્વા બહવો લોકા અવદન્ અયમેવ નિશ્ચિતં સ ભવિષ્યદ્વાદી

XLI કેચિદ્ અકથયન્ એષએવ સોભિષિક્તઃ કિન્તુ કેચિદ્ અવદન્ સોભિષિક્તઃ કિં ગાલીલ્ પ્રદેશે જનિષ્યતે?

XLII સોભિષિક્તો દાયૂદો વંશે દાયૂદો જન્મસ્થાને બૈત્લેહમિ પત્તને જનિષ્યતે ધર્મગ્રન્થે કિમિત્યં લિખિતં નાસ્તિ?

XLIII ઇત્યં તસ્મિન્ લોકાનાં ભિન્નવાક્યતા જાતા

XLIV કતિપયલોકાસ્તં ધર્તુમ્ ઐચ્છન્ તથાપિ તદ્વપુષિ કોપિ હસ્તં નાર્પયતુ

XLV અનન્તરં પાદાતિગણો પ્રધાનયાજકાનાં ફિરૂશિનાચ્ચ સમીપમાગતવતિ તે તાન્ અપૃચ્છન્ કુતો હેતોસ્તં નાનયત?

XLVI તદા પદાતયઃ પ્રત્યવદન્ સ માનવ ઇવ કોપિ કદાપિ નોપાદિશતુ

XLVII તતઃ ફિરૂશિનઃ પ્રાવોચન્ યૂયમપિ કિમભ્રામિષ્ટ?

XLVIII અધિપતીનાં ફિરૂશિનાચ્ચ કોપિ કિં તસ્મિન્ વ્યશ્વસીત્?

XLIX ચે શાસ્ત્રં ન જાનન્તિ ત ઇમેડધમલોકાએવ શાપગ્રસ્તાઃ

L તદા નિકદીમનામા તેષામેકો યઃ ક્ષણદાયાં યીશોઃ સન્નિધિમ્ અગાત્ સ ઉક્તવાન્

LI તસ્ય વાક્યે ન શ્રુતે કર્મ્મણિ ચ ન વિદિતે ડસ્માકં વ્યવસ્થા કિં કચ્ચન મનુજં દોષીકરોતિ?

LII તતસ્તે વ્યાહરન્ ત્વમપિ કિં ગાલીલીયલોકઃ? વિવિચ્ય પશ્ય ગલીલિ કોપિ ભવિષ્યદ્વાદી નોત્પદતો

LIII તતઃ પરં સર્વે સ્વં સ્વં ગૃહં ગતાઃ કિન્તુ યીશુ જૈતુનનામાનં શિલોચ્યયં ગતવાન્

VIII

I પ્રત્યૂષે યીશુઃ પનર્મન્દિરમ્ આગચ્છત્

- II તતઃ સર્વેષુ લોકેષુ તસ્ય સમીપ આગતેષુ સ ઉપવિશ્ય તાન્ ઉપદેષ્ટુમ્ આરભતા
- III તદા અધ્યાપકાઃ ફિરિશિનઞ્ચ વ્યભિચારકર્મણિ ધૃતં સ્ત્રિયમેકામ્ આનિય સર્વેષાં મધ્યે સ્થાપયિત્વા વ્યાહરન્
- IV હે ગુરો યોષિતમ્ ઇમાં વ્યભિચારકર્મ કુર્વાણાં લોકા ધૃતવન્તઃ।
- V એતાદૃશલોકાઃ પાષાણાઘાતેન હન્તવ્યા ઇતિ વિધિર્મૂસાવ્યવસ્થાગ્રન્થે લિખિતોસ્તિ કિન્તુ ભવાન્ કિમાદિશતિ?
- VI તે તમપવદિતું પરીક્ષાભિપ્રાયેણ વાક્યમિદમ્ અપૃચ્છન્ કિન્તુ સ પ્રહ્લીભૂય ભૂમાવજ્ઞવ્યા લેખિતુમ્ આરભતા
- VII તતસ્તૈઃ પુનઃ પુનઃ પૃષ્ઠ ઉત્થાય કથિતવાન્ યુષ્માકં મધ્યે યો જનો નિરપરાધી સચ્ચેવ પ્રથમમ્ એનાં પાષાણેનાહન્તુ।
- VIII પશ્ચાત્ સ પુનશ્ચ પ્રહ્લીભૂય ભૂમૌ લેખિતુમ્ આરભતા
- IX તાં કથં શ્રુત્વા તે સ્વસ્વમનસિ પ્રબોધં પ્રાપ્ય જ્યેષ્ઠાનુક્રમં એકૈકશઃ સર્વે બહિરગચ્છન્ તતો યીશુરેકાકી તયકત્તોભવત્ મધ્યસ્થાને દણ્ડાયમાના સા યોષા ય સ્થિતા।
- X તત્પશ્ચાદ્ યીશુરુત્થાય તાં વનિતાં વિના કમપ્યપરં ન વિલોક્ય પૃષ્ઠવાન્ હે વામે તવાપવાદકાઃ કુત્ર? કોપિ ત્વાં કિં ન દણ્ડયતિ?
- XI સાવદત્ હે મહેચ્છ કોપિ ન તદા યીશુરવોચત્ નાહમપિ દણ્ડયામિ યાહિં પુનઃ પાપં માકાર્ષીઃ।
- XII તતો યીશુઃ પુનરપિ લોકેભ્ય ઇત્યં કથયિતુમ્ આરભત જગતોહં જ્યોતિઃસ્વરૂપો યઃ કશ્ચિન્ મત્પશ્ચાદ ગચ્છતિ સ તિમિરે ન ભ્રમિત્વા જીવનરૂપાં દીપ્તિં પ્રાપ્સ્યતિ।
- XIII તતઃ ફિરિશિનોડવાદિષુસ્ત્વં સ્વાર્થે સ્વયં સાક્ષ્યં દદાસિ તસ્માત્ તવ સાક્ષ્યં ગ્રાહ્યં ન ભવતિ।
- XIV તદા યીશુઃ પ્રત્યુદિતવાન્ યદપિ સ્વાર્થેડહં સ્વયં સાક્ષ્યં દદામિ તથાપિ મત્ સાક્ષ્યં ગ્રાહ્યં યસ્માદ્ અહં કુત આગતોસ્મિ ક્વ યામિ ય તદહં જાનામિ કિન્તુ કુત આગતોસ્મિ કુત્ર ગચ્છામિ ય તદ્ યૂયં ન જાનીથા
- XV યૂયં લૌકિકં વિચારયથ નાહં કિમપિ વિચારયામિ।
- XVI કિન્તુ યદિ વિચારયામિ તર્હિ મમ વિચારો ગ્રહીતવ્યો યતોહમ્ એકાકી નાસ્મિ પ્રેરયિતા પિતા મયા સહ વિદ્યતે।
- XVII દ્વયો જ્ઞનોયોઃ સાક્ષ્યં ગ્રહણીયં ભવતીતિ યુષ્માકં વ્યવસ્થાગ્રન્થે લિખિતમસ્તિ।
- XVIII અહં સ્વાર્થે સ્વયં સાક્ષિત્વં દદામિ યશ્ચ મમ તાતો માં પ્રેરિતવાન્ સોપિ મદર્થે સાક્ષ્યં દદાતિ।
- XIX તદા તેડપૃચ્છન્ તવ તાતઃ કુત્ર? તતો યીશુઃ પ્રત્યવાદીદ્ યૂયં માં ન જાનીથ મત્પિતરઞ્ચ ન જાનીથ યદિ મામ્ અક્ષાસ્યત તર્હિ મમ તાતમધ્યક્ષાસ્યત।
- XX યીશુ મન્દિર ઉપદિશ્ય ભણ્ડાગારે કથા એતા અકથયત્ તથાપિ તં પ્રતિ કોપિ કરં નોદતોલયત્।
- XXI તતઃ પરં યીશુઃ પુનરુદિતવાન્ અધુનાહં ગચ્છામિ યૂયં માં ગવેષયિષ્યથ કિન્તુ નિજૈઃ પાપૈ મરિષ્યથ યત્ સ્થાનમ્ અહં યાસ્યામિ તત્ સ્થાનમ્ યૂયં યાતું ન શક્ષ્યથ।
- XXII તદા ચિહ્નદીયાઃ પ્રાવોચન્ કિમયમ્ આત્મઘાતં કરિષ્યતિ? યતો યત્ સ્થાનમ્ અહં યાસ્યામિ તત્ સ્થાનમ્ યૂયં યાતું ન શક્ષ્યથ ઇતિ વાક્યં બ્રવીતિ।
- XXIII તતો યીશુસ્તેભ્યઃ કથિતવાન્ યૂયમ્ અધઃસ્થાનીયા લોકા અહમ્ ઊર્દ્ધ્વસ્થાનીયઃ યૂયમ્ એતજ્જગત્સમ્બન્ધીયા અહમ્ એતજ્જગત્સમ્બન્ધીયો ન।
- XXIV તસ્માત્ કથિતવાન્ યૂયં નિજૈઃ પાપૈ મરિષ્યથ યતોહં સ પુમાન્ ઇતિ યદિ ન વિશ્વસિથ તર્હિ નિજૈઃ પાપૈ મરિષ્યથ।
- XXV તદા તે ડપૃચ્છન્ કસ્ત્વં? તતો યીશુઃ કથિતવાન્ યુષ્માકં સન્નિધૌ યસ્ય પ્રસ્તાવમ્ આ પ્રથમાત્ કરોમિ સચ્ચેવ પુરુષોહં।
- XXVI યુષ્માસુ મયા બહુવાક્યં વક્તવ્યં વિચારયિતવ્યઞ્ચ કિન્તુ મત્પ્રેરયિતા સત્યવાદી તસ્ય સમીપે યદહં શ્રુતવાન્ તદેવ જગતે કથયામિ।
- XXVII કિન્તુ સ જનકે વાક્યમિદં પ્રોકતવાન્ ઇતિ તે નાબુધ્યન્તા।
- XXVIII તતો યીશુરકથયદ્ યદા મનુષ્યપુત્રમ્ ઊર્દ્ધ્વ ઉત્થાપયિષ્યથ તદાહં સ પુમાન્ કેવલઃ સ્વયં કિમપિ કર્મ ન કરોમિ કિન્તુ તાતો યથા શિક્ષયતિ તદનુસારેણ વાક્યમિદં વદામીતિ ય યૂયં જ્ઞાતું શક્ષ્યથ।
- XXIX મત્પ્રેરયિતા પિતા મામ્ એકાકિનં ન ત્યજતિ સ મયા સાદ્ધ્વં તિષ્ઠતિ યતોહં તદભિમતં કર્મ સદા કરોમિ।
- XXX તદા તસ્યૈતાનિ વાક્યાનિ શ્રુત્વા બહુવસ્તાસ્મિન્ વ્યશ્વસન્।

- XXXI યે યિહૂદીયા વ્યશ્વસન્ યીશુસ્તેભ્યોઽકથયત્
 XXXII મમ વાક્યે યદિ યૂયમ્ આસ્થાં કુરુથ તર્હિ મમ શિષ્યા ભૂત્વા સત્યત્વં જ્ઞાસ્યથ તતઃ સત્યતયા યુષ્માકં મોક્ષો ભવિષ્યતિ।
 XXXIII તદા તે પ્રત્યવાદિષુઃ વયમ્ ઇબ્રાહીમો વંશઃ કદાપિ કસ્યાપિ દાસા ન જાતાસ્તર્હિ યુષ્માકં મુક્તિ ભવિષ્યતીતિ વાક્યં કથં બ્રવીષિ?
 XXXIV તદા યીશુઃ પ્રત્યવદદ્ યુષ્માનહં યથાર્થતરં વદામિ યઃ પાપં કરોતિ સ પાપસ્ય દાસઃ।
 XXXV દાસશ્ચ નિરન્તરં નિવેશને ન તિષ્ઠતિ કિન્તુ પુત્રો નિરન્તરં તિષ્ઠતિ।
 XXXVI અતઃ પુત્રો યદિ યુષ્માન્ મોચયતિ તર્હિ નિતાન્તમેવ મુક્ત્તા ભવિષ્યથા
 XXXVII યુયમ્ ઇબ્રાહીમો વંશ ઇત્યહં જ્ઞાનામિ કિન્તુ મમ કથા યુષ્માકમ્ અન્તઃકરણેષુ સ્થાનં ન પ્રાપ્નુવન્તિ તસ્માદ્દેતો મ્માં હન્તુમ્ ઇહધ્વે।
 XXXVIII અહં સ્વપિતુઃ સમીપે યદપશ્યં તદેવ કથયામિ તથા યૂયમપિ સ્વપિતુઃ સમીપે યદપશ્યત તદેવ કુરુધ્વે।
 XXXIX તદા તે પ્રત્યવોચન્ ઇબ્રાહીમ્ અસ્માકં પિતા તતો યીશુરકથયદ્ યદિ યૂયમ્ ઇબ્રાહીમઃ સન્તાના અભવિષ્યત તર્હિ ઇબ્રાહીમ આચારણવદ્ આચરિષ્યત।
 XL ઈશ્વરસ્ય મુખાત્ સત્યં વાક્યં શ્રુત્વા યુષ્માન્ જ્ઞાપયામિ યોહં તં માં હન્તું ચેષ્ટધ્વે ઇબ્રાહીમ્ એતાદૃશં કર્મ ન ચકારે।
 XLI યૂયં સ્વસ્વપિતુઃ કર્માણિ કુરુથ તદા તૈરુક્તં ન વયં જારજાતા અસ્માકમ્ એકએવ પિતાસ્તિ સ એવેશ્વરઃ।
 XLII તતો યીશુના કથિતમ્ ઈશ્વરો યદિ યુષ્માકં તાતોભવિષ્યત્ તર્હિ યૂયં મયિ પ્રેમાકરિષ્યત યતોહમ્ ઈશ્વરન્નિર્ગત્યાગતોસ્મિ સ્વતો નાગતોહં સ માં પ્રાહિણોત્।
 XLIII યૂયં મમ વાક્યમિદં ન બુદ્ધધ્વે કુતઃ? યતો યૂયં મમોપદેશં સોદ્ધે ન શક્નુથા।
 XLIV યૂયં શૈતાન્ પિતુઃ સન્તાના એતસ્માદ્ યુષ્માકં પિતુરભિલાષં પૂરયથ સ આ પ્રથમાત્ નરઘાતી તદન્તઃ સત્યત્વસ્ય લેશોપિ નાસ્તિ કારણાદતઃ સ સત્યતાયાં નાતિષ્ઠત્ સ યદા મૃષા કથયતિ તદા નિજસ્વભાવાનુસારેણૈવ કથયતિ યતો સ મૃષાભાષી મૃષોત્પાદકશ્ચ।
 XLV અહં તથ્યવાક્યં વદામિ કારણાદસ્માદ્ યૂયં માં ન પ્રતીથા।
 XLVI મયિ પાપમસ્તીતિ પ્રમાણં યુષ્માકં કો દાતું શક્નોતિ? યદાહં તથ્યવાક્યં વદામિ તર્હિ કુતો માં ન પ્રતિથ?।
 XLVII યઃ કર્શન ઈશ્વરીયો લોકઃ સ ઈશ્વરીયકથાયાં મનો નિઘત્તે યૂયમ્ ઈશ્વરીયલોકા ન ભવથ તન્નિદાનાત્ તત્ર ન મનાંસિ નિઘદ્ધે।
 XLVIII તદા યિહૂદીયાઃ પ્રત્યવાદિષુઃ ત્વમેકઃ શોમિરોણીયો ભૂતગ્રસ્તશ્ચ વયં કિમિદં ભદ્રં નાવાદિષ્મ?
 XLIX તતો યીશુઃ પ્રત્યવાદીત્ નાહં ભૂતગ્રસ્તઃ કિન્તુ નિજતાતં સમ્મન્યે તસ્માદ્ યૂયં મામ્ અપમન્યધ્વે।
 L અહં સ્વસુખ્યાતિં ન ચેષ્ટે કિન્તુ ચેષ્ટિતા વિચારયિતા ચાપર એક આસ્તો।
 LI અહં યુષ્મભ્યમ્ અતીવ યથાર્થ કથયામિ યો નરો મદીયં વાયં મન્યતે સ કદાચન નિઘનં ન દ્રક્ષ્યતિ।
 LII યિહૂદીયાસ્તમવદન્ ત્વં ભૂતગ્રસ્ત ઇતીદાનીમ્ અવૈષ્મા ઇબ્રાહીમ્ ભવિષ્યદ્વાદિનઞ્ચ સર્વે મૃતાઃ કિન્તુ ત્વં ભાષસે યો નરો મમ ભારતીં ગૃહ્ણાતિ સ જાતુ નિદાનાસ્વાદં ન લપ્સ્યતે।
 LIII તર્હિ ત્વં કિમ્ અસ્માકં પૂર્વપુરુષાદ્ ઇબ્રાહીમોપિ મહાન્? યસ્માત્ સોપિ મૃતઃ ભવિષ્યદ્વાદિનોપિ મૃતાઃ ત્વં સ્વં કં પુમાંસં મનુષે?
 LIV યીશુઃ પ્રત્યવોચદ્ યદાહં સ્વં સ્વયં સમ્મન્યે તર્હિ મમ તત્ સમ્મનનં કિમપિ ન કિન્તુ મમ તાતો યં યૂયં સ્વીયમ્ ઈશ્વરં ભાષધ્વે સએવ માં સમ્મનુતે।
 LV યૂયં તં નાવગચ્છથ કિન્ત્વહં તમવગચ્છામિ તં નાવગચ્છામીતિ વાક્યં યદિ વદામિ તર્હિ યૂયમિવ મૃષાભાષી ભવામિ કિન્ત્વહં તમવગચ્છામિ તદાક્ષામપિ ગૃહ્ણામિ।
 LVI યુષ્માકં પૂર્વપુરુષ ઇબ્રાહીમ્ મમ સમયં દ્રષ્ટુમ્ અતીવાવાઞ્છત્ તન્નિરીક્ષ્યાનન્દરચ્ચા।
 LVII તદા યિહૂદીયા અપૃચ્છન્ તવ વયઃ પઞ્ચાશદ્વત્સરા ન ત્વં કિમ્ ઇબ્રાહીમમ્ અદ્રાક્ષીઃ?
 LVIII યીશુઃ પ્રત્યવાદીદ્ યુષ્માનહં યથાર્થતરં વદામિ ઇબ્રાહીમો જન્મનઃ પૂર્વકાલમારભ્યાહં વિદ્યે।
 LIX તદા તે પાષાણાન્ ઉત્તોલ્ય તમાહન્તુમ્ ઉદયચ્છન્ કિન્તુ યીશુ ગુપ્તો મન્તિરાદ્ બહિર્ગત્ય તેષાં મધ્યેન પ્રસ્થિતવાન્।

IX

I તતઃ પરં યીશુર્ગચ્છન્ માર્ગમધ્યે જન્માન્ધં નરમ્ અપશ્યત્।

- II તતઃ શિષ્યાસ્તમ્ અપૃચ્છન્ હે ગુરો નરોયં સ્વપાપેન વા સ્વપિત્રાઃ પાપેનાન્ધોઽજાયત?
- III તતઃ સ પ્રત્યુદિતવાન્ એતસ્ય વાસ્ય પિત્રોઃ પાપાદ્ એતાદૃશોભૂદ ઇતિ નહિ કિન્ત્વનેન યથેશ્વરસ્ય કર્મ પ્રકાશ્યતે તદ્દેતોરેવા
- IV દિને તિષ્ઠતિ મત્પ્રેરયિતુઃ કર્મ મયા કર્તવ્યં યદા કિમપિ કર્મ ન ક્રિયતે તાદૃશી નિશાગચ્છતિ
- V અહં યાવત્કાલં જગતિ તિષ્ઠામિ તાવત્કાલં જગતો જ્યોતિઃસ્વરૂપોસ્મિ
- VI ઇત્યુક્તા ભૂમૌ નિષ્ઠીવં નિક્ષિપ્ય તેન પદ્મં કૃતવાન્
- VII પશ્ચાત્ તત્પદ્મં તસ્યાન્ધસ્ય નેત્રે પ્રલિપ્ય તમિત્યાદિશત્ ગત્વા શિલોહે ડર્શાત્ પ્રેરિતનામ્નિ સરસિ સ્નાહિ તતોન્ધો ગત્વા તત્રાસ્નાત્ તતઃ પ્રત્રયક્ષુ ભૂત્વા વ્યાઘુટ્યાગાત્
- VIII અપરઞ્ચ સમીપવાસિનો લોકા યે ચ તં પૂર્વમન્ધમ્ અપચ્ચન્ તે બકતુમ્ આરભન્ત યોન્ધલોકો વર્ત્મન્યુપવિશ્યાભિક્ષત સ એવાયં જનઃ કિં ન ભવતિ?
- IX કેચિદ્વદન્ સ એવ કેચિદ્વોચન્ તાદૃશો ભવતિ કિન્તુ સ સ્વયમબ્રવીત્ સ એવાહં ભવામિ
- X અતએવ તે ડપૃચ્છન્ ત્વં કથં દૃષ્ટિં પાપ્તવાન્?
- XI તતઃ સોવદદ્ યીશનામક એકો જનો મમ નયને પદ્મં પ્રલિપ્ય ઇત્યાજ્ઞાપયત્ શિલોહકાસારં ગત્વા તત્ર સ્નાહિ તતસ્તત્ર ગત્વા મયિ સ્નાતે દૃષ્ટિમહં લબ્ધવાન્
- XII તદા તે ડવદન્ સ પુમાન્ કુત્ર? તેનોક્તં નાહં જાનામિ
- XIII અપરં તસ્મિન્ પૂર્વાન્ધે જને ફિરશિનાં નિકટમ્ આનીતે સતિ ફિરશિનોપિ તમપૃચ્છન્ કથં દૃષ્ટિં પ્રાપ્તોસિ?
- XIV તતઃ સ કથિતવાન્ સ પદ્મં મમ નેત્રે ડલિમ્પત્ પશ્ચાદ્ સ્નાત્વા દૃષ્ટિમલભે
- XV કિન્તુ યીશુ વિશ્રામવારે કર્દમં કૃત્વા તસ્ય નયને પ્રસન્નેડકરોદ્ ઇતિકારણાત્ કતિપયફિરશિનોડવદન્
- XVI સ પુમાન્ ઈશ્વરાન્ન યતઃ સ વિશ્રામવારં ન મન્યતો તતોન્યે કેચિત્ પ્રત્યવદન્ પાપી પુમાન્ કિમ્ એતાદૃશમ્ આશ્ચર્ય કર્મ કર્તુ શક્નોતિ?
- XVII ઇત્યં તેષાં પરસ્પરં ભિન્નવાક્યત્વમ્ અભવત્ પશ્ચાત્ તે પુનરપિ તં પૂર્વાન્ધં માનુષમ્ અપ્રાક્ષુઃ યો જનસ્તવ ચક્ષુષી પ્રસન્ને કૃતવાન્ તસ્મિન્ ત્વં કિં વદસિ? સ ઉક્તવાન્ સ ભવિશદ્વાદી
- XVIII સ દૃષ્ટિમ્ આપ્તવાન્ ઇતિ ચિહ્નદીયાસ્તસ્ય દૃષ્ટિં પ્રાપ્તસ્ય જનસ્ય પિત્રો મુખાદ્ અશ્રુત્વા ન પ્રત્યયન્
- XIX અતએવ તે તાવપૃચ્છન્ યુવયો ર્યં પુત્રં જન્માન્ધં વદથઃ સ કિમયં? તર્હીદાનીં કથં દ્રષ્ટું શક્નોતિ?
- XX તતસ્તસ્ય પિતરૌ પ્રત્યવોચતામ્ અયમ્ આવયોઃ પુત્ર આ જનેરન્ધશ્ચ તદધ્યાવાં જાનીવઃ
- XXI કિન્ત્વધુના કથં દૃષ્ટિં પ્રાપ્તવાન્ તદાવાં ન્ જાનીવઃ કોસ્ય ચક્ષુષી પ્રસન્ને કૃતવાન્ તદપિ ન જાનીવ એષ વયઃપ્રાપ્ત એનં પૃચ્છત સ્વકથાં સ્વયં વક્ષ્યતિ
- XXII ચિહ્નદીયાનાં ભયાત્ તસ્ય પિતરૌ વાક્યમિદમ્ અવદતાં યતઃ કોપિ મનુષ્યો યદિ યીશુમ્ અભિષિક્તં વદતિ તર્હિં સ ભજનગૃહાદ્ દૂરીકારિષ્યતે ચિહ્નદીયા ઇતિ મન્ત્રણામ્ અકુર્વન્
- XXIII અતસ્તસ્ય પિતરૌ વ્યાહરતામ્ એષ વયઃપ્રાપ્ત એનં પૃચ્છતા
- XXIV તદા તે પુનશ્ચ તં પૂર્વાન્ધમ્ આહૂય વ્યાહરન્ ઈશ્વરસ્ય ગુણાન્ વદ એષ મનુષ્યઃ પાપીતિ વયં જાનીમઃ
- XXV તદા સ ઉક્તવાન્ સ પાપી ન વેતિ નાહં જાને પૂર્વામન્ધ આસમહમ્ અધુના પશ્યામીતિ માત્રં જાનામિ
- XXVI તે પુનરપૃચ્છન્ સ ત્વાં પ્રતિ કિમકરોત્? કથં નેત્રે પ્રસન્ને ડકરોત્?
- XXVII તતઃ સોવાદીદ્ એકકૃત્વોકથયં યૂયં ન શૃણુથ તર્હિં કુતઃ પુનઃ શ્રોતુમ્ ઇચ્છથ? યૂયમપિ કિં તસ્ય શિષ્યા ભવિતુમ્ ઇચ્છથ?
- XXVIII તદા તે તં તિરસ્કૃત્ય વ્યાહરન્ ત્વં તસ્ય શિષ્યો વયં મૂસાઃ શિષ્યાઃ
- XXIX મૂસાવકત્રેણેશ્વરો જગાદ તજ્જાનીમઃ કિન્ત્વેષ કુત્રત્યલોક ઇતિ ન જાનીમઃ
- XXX સોવદદ્ એષ મમ લોચને પ્રસન્ને ડકરોત્ તથાપિ કુત્રત્યલોક ઇતિ યૂયં ન જાનીથ એતદ્ આશ્ચર્ય ભવતિ
- XXXI ઈશ્વરઃ પાપિનાં કથાં ન શૃણોતિ કિન્તુ યો જનસ્તસ્મિન્ ભક્તિં કૃત્વા તદિષ્ટક્રિયાં કરોતિ તસ્યૈવ કથાં શૃણોતિ એતદ્ વયં જાનીમઃ
- XXXII કોપિ મનુષ્યો જન્માન્ધાય ચક્ષુષી અદદાત્ જગદારમ્ભાદ્ એતાદૃશીં કથાં કોપિ કદાપિ નાશૃણોત્
- XXXIII અસ્માદ્ એષ મનુષ્યો યદીશ્વરાન્નાજાયત તર્હિં કિન્નિદેપીદૃશં કર્મ કર્તુ નાશક્નોત્
- XXXIV તે વ્યાહરન્ ત્વં પાપાદ્ અજાયથાઃ કિમસ્માન્ ત્વં શિક્ષયસિ? પશ્ચાત્તે તં બહિરકુર્વન્
- XXXV તદનન્તરં ચિહ્નદીયૈઃ સ બહિરક્રિયત યીશુરિતિ વાર્તા શ્રુત્વા તં સાક્ષાત્ પ્રાપ્ય પૃષ્ટવાન્ ઈશ્વરસ્ય પુત્રે ત્વં વિશ્વસિષિ?

- XXXVI તદા સ પ્રત્યવોચત્ હે પ્રભો સ કો યત્ તસ્મિન્નહં વિશ્વસિમિ?
- XXXVII તતો યીશુઃ કથિતવાન્ ત્વં તં દૃષ્ટવાન્ ત્વયા સાકં યઃ કથં કથયતિ સએવ સઃ।
- XXXVIII તદા હે પ્રભો વિશ્વસિમીત્યુક્ત્વા સ તં પ્રણામત્।
- XXXIX પશ્ચાદ્ યીશુઃ કથિતવાન્ નયનહીના નયનાનિ પ્રાપ્નુવન્તિ નયનવન્તશ્ચાન્ધા ભવન્તીત્યભિપ્રાયેણ જગદાહમ્ આગચ્છમ્।
- XL એતત્ શ્રુત્વા નિકટસ્થાઃ કતિપયાઃ ફિરુશિનો વ્યાહરન્ વયમપિ કિમન્ધાઃ?
- XLI તદા યીશુરવાદીદ્ યદન્ધા અભવત તર્હિ પાપાનિ નાતિષ્ઠન્ કિન્તુ પશ્યામીતિ વાક્યવદનાદ્ યુષ્માકં પાપાનિ તિષ્ઠન્તિ।

X

- I અહં યુષ્માનતિયથાર્થં વદામિ, યો જનો દ્વારેણ ન પ્રવિશ્ય કેનાપ્યન્યેન મેષગૃહં પ્રવિશતિ સ એવ સ્તેનો દસ્યુશ્ચ।
- II યો દ્વારેણ પ્રવિશતિ સ એવ મેષપાલકઃ।
- III દૌવારિકસ્તસ્મૈ દ્વારં મોચયતિ મેષગણશ્ચ તસ્ય વાક્યં શૃણોતિ સ નિજાન્ મેષાન્ સ્વસ્વનામ્નાહૂય બહિઃ કૃત્વા નયતિ।
- IV તથા નિજાન્ મેષાન્ બહિઃ કૃત્વા સ્વયં તેષામ્ અગ્રે ગચ્છતિ, તતો મેષાસ્તસ્ય શબ્દં બુદ્ધ્યન્તે, તસ્માત્ તસ્ય પશ્ચાદ્ વ્રજન્તિ।
- V કિન્તુ પરસ્ય શબ્દં ન બુદ્ધ્યન્તે તસ્માત્ તસ્ય પશ્ચાદ્ વ્રજિષ્યન્તિ વરં તસ્ય સમીપાત્ પલાયિષ્યન્તે।
- VI યીશુસ્તેભ્ય ઇમાં દૃષ્ટાન્તકથામ્ અકથયત્ કિન્તુ તેન કથિતકથાયાસ્તાત્પર્યં તે નાબુદ્ધ્યન્તા।
- VII અતો યીશુઃ પુનરકથયત્, યુષ્માનાહં યથાર્થતરં વ્યાહરામિ, મેષગૃહસ્ય દ્વારમ્ અહમેવા।
- VIII મયા ન પ્રવિશ્ય ય આગચ્છન્ તે સ્તેના દસ્યવશ્ચ કિન્તુ મેષાસ્તેષાં કથા નાશૃણવન્।
- IX અહમેવ દ્વારસ્વરૂપઃ, મયા યઃ કશ્ચિત પ્રવિશતિ સ રક્ષાં પ્રાપ્સ્યતિ તથા બહિરન્તશ્ચ ગમનાગમને કૃત્વા ચરણસ્થાનં પ્રાપ્સ્યતિ।
- X યો જનસ્તેનઃ સ કેવલં સ્તૈન્યબધવિનાશાન્ કર્તુમેવ સમાયાતિ કિન્ત્વહમ્ આયુ દર્દાતુમ્ અર્થાત્ બાહૂલ્યેન તદેવ દાતુમ્ આગચ્છમ્।
- XI અહમેવ સત્યમેષપાલકો યસ્તુ સત્યો મેષપાલકઃ સ મેષાર્થં પ્રાણત્યાગં કરોતિ;
- XII કિન્તુ યો જનો મેષપાલકો ન, અર્થાદ્ યસ્ય મેષા નિજા ન ભવન્તિ, ય એતાદૃશો વૈતનિકઃ સ વૃકમ્ આગચ્છન્તં દૃષ્ટ્વા મેષવ્રજં વિહાય પલાયતે, તસ્માદ્ વૃકસ્તં વ્રજં ધૃત્વા વિકિરતિ।
- XIII વૈતનિકઃ પલાયતે યતઃ સ વેતનાર્થી મેષાર્થં ન ચિન્તયતિ।
- XIV અહમેવ સત્યો મેષપાલકઃ, પિતા માં યથા જાનાતિ, અહમ્ યથા પિતરં જાનામિ,
- XV તથા નિજાન્ મેષાનપિ જાનામિ, મેષાશ્ચ માં જાનાન્તિ, અહમ્ મેષાર્થં પ્રાણત્યાગં કરોમિ।
- XVI અપરશ્ચ એતદ્ ગૃહીય મેષેભ્યો ભિન્ના અપિ મેષા મમ સન્તિ તે સકલા આનયિતવ્યાઃ; તે મમ શબ્દં શ્રોષ્યન્તિ તત એકો વ્રજ એકો રક્ષકો ભવિષ્યતિ।
- XVII પ્રાણાનહં ત્યક્ત્વા પુનઃ પ્રાણાન્ ગ્રહીષ્યામિ, તસ્માત્ પિતા મયિ સ્નેહં કરોતિ।
- XVIII કશ્ચિજ્જનો મમ પ્રાણાન્ હન્તું ન શક્નોતિ કિન્તુ સ્વયં તાન્ સમર્પયામિ તાન્ સમર્પયિતું પુનર્ગૃહીતુશ્ચ મમ શક્તિરાસ્તે ભારમિમં સ્વપિતુઃ સકાશાત્ પ્રાપ્નોહમ્।
- XIX અસ્માદુપદેશાત્ પુનશ્ચ ચિહ્નદીયાનાં મધ્યે ભિન્નવાક્યતા જાતા।
- XX તતો બહવો વ્યાહરન્ એષ ભૂતગ્રસ્ત ઉન્મત્તશ્ચ, કુત એતસ્ય કથાં શૃણુથ?
- XXI કેચિદ્ અવદન્ એતસ્ય કથા ભૂતગ્રસ્તસ્ય કથાવત્ત ભવન્તિ, ભૂતઃ કિમ્ અન્ધાય ચક્ષુષી દાતું શક્નોતિ?
- XXII શીતકાલે ચિરુશાલમિ મન્દિરોત્સર્ગપર્વણયુપસ્થિતે
- XXIII યીશુઃ સુલેમાનો નિઃસારેણ ગમનાગમને કરોતિ,
- XXIV એતસ્મિન્ સમયે ચિહ્નદીયાસ્તં વેષ્ટયિત્વા વ્યાહરન્ કતિ કાલાન્ અસ્માકં વિચિકિત્સાં સ્થાપયિષ્યામિ? યદ્યભિષિક્તો ભવતિ તર્હિ તત્ સ્પષ્ટં વદ।
- XXV તદા યીશુઃ પ્રત્યવદદ્ અહમ્ અચકથં કિન્તુ યૂયં ન પ્રતીથ, નિજપિતુ નમ્ના યાં યાં ક્રિયાં કરોમિ સા ક્રિયૈવ મમ સાક્ષિસ્વરૂપા।
- XXVI કિન્ત્વહં પૂર્વમકથયં યૂયં મમ મેષા ન ભવથ, કારણાદસ્માન્ ન વિશ્વસિથા
- XXVII મમ મેષા મમ શબ્દં શૃણવન્તિ તાનહં જાનામિ તે ય મમ પશ્ચાદ્ ગચ્છન્તિ।

- XXVIII અહં તેભ્યોડનન્તાયુ દંદામિ, તે કદાપિ ન નંક્ષ્યન્તિ કોપિ મમ કરાત્ તાન્ હર્તુ ન શક્ષ્યતિ।
 XXIX યો મમ પિતા તાન્ મહાં દત્તવાન્ સ સર્વસ્માત્ મહાન્, કોપિ મમ પિતુઃ કરાત્ તાન્ હર્તુ ન શક્ષ્યતિ।
 XXX અહં પિતા ચ દ્વયોરેકત્વમ્।
 XXXI તતો ચિહ્નદીયાઃ પુનરપિ તં હન્તું પાષાણાન્ ઉદતોલયન્।
 XXXII યીશુઃ કથિતવાન્ પિતુઃ સકાશાદ્ બહૂન્યુત્તમકર્માણિ યુષ્માકં પ્રાકાશયં તેષાં કસ્ય કર્મણઃ કારણાન્ માં પાષાણૈરાહન્તુમ્ ઉદઘતાઃ સ્થ?।
 XXXIII ચિહ્નદીયાઃ પ્રત્યવદન્ પ્રશસ્તકર્મહંતો ન કિન્તુ ત્વં માનુષઃ સ્વમીશ્વરમ્ ઉક્ત્વેશ્વરં નિન્દસિ કારણાદસ્માત્ ત્વાં પાષાણૈર્હન્મઃ।
 XXXIV તદા યીશુઃ પ્રત્યુક્તવાન્ મયા કથિતં યૂયમ્ ઈશ્વરા એતદ્વચનં યુષ્માકં શાસ્ત્રે લિખિતં નાસ્તિ કિં?।
 XXXV તસ્માદ્ યેષામ્ ઉદ્દેશે ઈશ્વરસ્ય કથા કથિતા તે યદીશ્વરગણા ઉચ્યન્તે ધર્મગ્રન્થસ્યાપ્યન્યથા ભવિતું ન શક્યં,।
 XXXVI તર્હ્યાહમ્ ઈશ્વરસ્ય પુત્ર ઇતિ વાક્યસ્ય કથનાત્ યૂયં પિત્રાભિષિક્તં જગતિ પ્રેરિતમ્ પુમાંસં કથમ્ ઈશ્વરનિન્દકં વાદ્ય?।
 XXXVII યદાહં પિતુઃ કર્મ ન કરોમિ તર્હિ માં ન પ્રતીતઃ;।
 XXXVIII કિન્તુ યદિ કરોમિ તર્હિ મયિ યુષ્માભિઃ પ્રત્યયે ન કૃતેડપિ કાર્યો પ્રત્યયઃ ક્રિયતાં, તતો મયિ પિતાસ્તીતિ પિતર્ય્યાહમ્ અસ્મીતિ ચ ક્ષાત્વા વિશ્વસિષ્યથા।
 XXXIX તદા તે પુનરપિ તં ધર્તુમ્ અચેષ્ટન્ત કિન્તુ સ તેષાં કરેભ્યો નિસ્તીર્યઃ।
 XL પુન ર્યદ્દેન્ અદ્યાસ્તટે યત્ર પુર્વ્વ યોહન્ અમજ્જયત્ તત્રાગત્ય ન્યવસત્।
 XLI તતો બહવો લોકાસ્તસમીપમ્ આગત્ય વ્યાહરન્ યોહન્ કિમધ્યાશ્ચર્યઃ કર્મ નાકરોત્ કિન્ત્વસ્મિન્ મનુષ્યે યા યઃ કથા અકથયત્ તાઃ સર્વાઃ સત્યાઃ;।
 XLII તત્ર ચ બહવો લોકાસ્તસ્મિન્ વ્યશ્વસન્।

XI

- I અનન્તરં મરિયમ્ તસ્યા ભગિની મર્થા ચ યસ્મિન્ વૈથનીયાગ્રામે વસતસ્તસ્મિન્ ગ્રામે ઇલિયાસર્ નામા પીડિત એક આસીત્।
 II યા મરિયમ્ પ્રભું સુગન્ધિતેલૈન મર્દયિત્વા સ્વકેશૈસ્તસ્ય ચરણૌ સમમાર્જત્ તસ્યા ભ્રાતા સ ઇલિયાસર્ રોગી।
 III અપરઞ્ચ હે પ્રભો ભવાન્ યસ્મિન્ પ્રીયતે સ એવ પીડિતોસ્તીતિ કથાં કથયિત્વા તસ્ય ભગિન્યૌ પ્રેષિતવત્યૌ।
 IV તદા યીશુરિમાં વાર્તા શ્રુત્વાકથયત પીડેયં મરણાર્થં ન કિન્ત્વીશ્વરસ્ય મહિમાર્થમ્ ઈશ્વરપુત્રસ્ય મહિમપ્રકાશાર્થઞ્ચ જાતા।
 V યીશુ ર્યદાપિમર્થાયાં તદ્ભગિન્યામ્ ઇલિયાસરિ ચાપ્રીયત,।
 VI તથાપિ ઇલિયાસરઃ પીડાયાઃ કથં શ્રુત્વા યત્ર આસીત્ તત્રૈવ દિનદ્વયમતિષ્ઠત્।
 VII તતઃ પરમ્ સ શિષ્યાનકથયદ્ વયં પુન ર્યિહ્નદીયપ્રદેશં યામઃ।
 VIII તતસ્તે પ્રત્યવદન્, હે ગુરો સ્વલ્પદિનાનિ ગતાનિ ચિહ્નદીયાસ્ત્વાં પાષાણૌ હન્તુમ્ ઉદઘતાસ્તથાપિ કિં પુનસ્તત્ર યાસ્યસિ?।
 IX યીશુઃ પ્રત્યવદત્, એકસ્મિન્ દિને કિં દ્વાદશઘટિકા ન ભવન્તિ? કોપિ દિવા ગચ્છન્ ન સ્ખલતિ યતઃ સ એતજ્જગતો દીપ્તિં પ્રાપ્નોતિ।
 X કિન્તુ રાત્રૌ ગચ્છન્ સ્ખલતિ યતો હેતોસ્તત્ર દીપ્તિ નાસ્તિ।
 XI ઇમાં કથાં કથયિત્વા સ તાનવદદ્, અસ્માકં બન્ધુઃ ઇલિયાસર્ નિદ્રિતોભૂદ્ ઇદાનીં તં નિદ્રાતો જાગરયિતું ગચ્છામિ।
 XII યીશુ મૃતૌ કથામિમાં કથિતવાન્ કિન્તુ વિશ્રામાર્થં નિદ્રાયાં કથિતવાન્ ઇતિ જ્ઞાત્વા શિષ્યા અકથયન્,।
 XIII હે ગુરો સ યદિ નિદ્રાતિ તર્હિ ભદ્રમેવા।
 XIV તદા યીશુઃ સ્પષ્ટં તાન્ વ્યાહરત્, ઇલિયાસર્ અમ્રિયત;।
 XV કિન્તુ યૂયં યથા પ્રતીથ તદર્થમહં તત્ર ન સ્થિતવાન્ ઇત્યસ્માદ્ યુષ્મન્નિમિત્તમ્ આહ્વાદિતોહં, તથાપિ તસ્ય સમીપે યામ।
 XVI તદા થોમા યં દિદુમં વદન્તિ સ સક્કિનઃ શિષ્યાન્ અવદદ્ વયમપિ ગત્વા તેન સાહ્યં મ્રિયામહૈ।
 XVII યીશુસ્તત્રોપસ્થાય ઇલિયાસરઃ શ્મશાને સ્થાપનાત્ ચત્વારિ દિનાનિ ગતાનીતિ વાર્તા શ્રુતવાન્।

- XVIII વૈથનીયા ચિરૂશાલમઃ સમીપસ્થા ક્રોશૈકમાત્રાન્તરિતાઃ;
 XIX તસ્માદ્ બહવો ચિહ્નદીયા મર્થા મરિયમન્ન ભ્યાતુશોકાપન્નાં સાન્ત્વયિતું તયોઃ સમીપમ્ આગચ્છન્
 XX મર્થા યીશોરાગમનવાર્તા શ્રુત્વૈવ તં સાક્ષાદ્ અકરોત્ કિન્તુ મરિયમ્ ગેહ ઉપવિશ્ય સ્થિતા
 XXI તદા મર્થા યીશુમવાદત્, હે પ્રભો યદિ ભવાન્ અત્રાસ્થાસ્યત્ તર્હિ મમ ભ્રાતા નામરિષ્યત્
 XXII કિન્વિદાનીમપિ યદ્ ઈશ્વરે પ્રાર્થયિષ્યતે ઈશ્વરસ્તદ્ દાસ્યતીતિ જાનેડહં
 XXIII યીશુરવાદીત્ તવ ભ્રાતા સમુત્થાસ્યતિ
 XXIV મર્થા વ્યાહરત્ શેષદિવસે સ ઉત્થાનસમયે પ્રોત્થાસ્યતીતિ જાનેડહં
 XXV તદા યીશુઃ કથિતવાન્ અહમેવ ઉત્થાપયિતા જીવયિતા ચ યઃ કશ્ચન મયિ વિશ્વસિતિ સ મૃત્વાપિ
 જીવિષ્યતિ;
 XXVI યઃ કશ્ચન ચ જીવન્ મયિ વિશ્વસિતિ સ કદાપિ ન મરિષ્યતિ, અસ્યાં કથાયાં કિં વિશ્વસિષિ?
 XXVII સાવદત્ પ્રભો યસ્યાવતરણાપેક્ષાસ્તિ ભવાન્ સએવાભિષિક્ત ઈશ્વરપુત્ર ઇતિ વિશ્વસિમિ
 XXVIII ઇતિ કથાં કથયિત્વા સા ગત્વા સ્વાં ભગિનીં મરિયમં ગુપ્તમાહૂય વ્યાહરત્ ગુરુરુપતિષ્ઠતિ
 ત્વામાહૂયતિ ચા
 XXIX કથામિમાં શ્રુત્વા સા તૂર્ણમ્ ઉત્થાય તસ્ય સમીપમ્ અગચ્છત્
 XXX યીશુ ગ્રમિમધ્યં ન પ્રવિશ્ય યત્ર મર્થા તં સાક્ષાદ્ અકરોત્ તત્ર સ્થિતવાન્
 XXXI યે ચિહ્નદીયા મરિયમા સાકં ગૃહે તિષ્ઠન્તસ્તામ્ અસાન્ત્વયન તે તાં ક્ષિપ્રમ્ ઉત્થાય ગચ્છન્તિં વિલોક્ય
 વ્યાહરન્, સ શ્મશાને રોદિતું યાતિ, ઇત્યુક્ત્વા તે તસ્યાઃ પશ્ચાદ્ અગચ્છન્
 XXXII યત્ર યીશુરતિષ્ઠત્ તત્ર મરિયમ્ ઉપસ્થાય તં દૃષ્ટ્વા તસ્ય ચરણયોઃ પતિત્વા વ્યાહરત્ હે પ્રભો યદિ
 ભવાન્ અત્રાસ્થાસ્યત્ તર્હિ મમ ભ્રાતા નામરિષ્યત્
 XXXIII યીશુસ્તાં તસ્યાઃ સક્કિનો ચિહ્નદીયાંશ્ચ રુદતો વિલોક્ય શોકાર્તઃ સન્ દીર્ઘં નિશ્વસ્ય કથિતવાન્ તં
 કુત્રાસ્થાપયત?
 XXXIV તે વ્યાહરન્, હે પ્રભો ભવાન્ આગત્ય પશ્યતુ
 XXXV યીશુના કન્દિતાં
 XXXVI અતએવ ચિહ્નદીયા અવદન્, પશ્યતાયં તસ્મિન્ કિદ્દગ્ અપ્રિયતા
 XXXVII તેષાં કેચિદ્ અવદન્ યોન્ધાય ચક્ષુષી દત્તવાન્ સ કિમ્ અસ્ય મૃત્યું નિવારયિતું નાશકનોત્?
 XXXVIII તતો યીશુઃ પુનરન્તર્દીર્ઘં નિશ્વસ્ય શ્મશાનાન્તિકમ્ અગચ્છત્ તત્ શ્મશાનમ્ એકં ગહ્વરં તન્મુખે
 પાષાણ એક આસીત્
 XXXIX તદા યીશુરવદ્દ એનં પાષાણમ્ અપસારયત, તતઃ પ્રમીતસ્ય ભગિની મર્થાવદત્ પ્રભો, અધુના તત્ર
 દુર્ગન્ધો જાતઃ, યતોદ્ય યત્વારિ દિનાનિ શ્મશાને સ તિષ્ઠતિ
 XL તદા યીશુરવાદીત્, યદિ વિશ્વસિષિ તર્હીશ્વરસ્ય મહિમપ્રકાશં દ્રક્ષ્યસિ કથામિમાં કિં તુભ્યં નાકથયં?
 XLI તદા મૃતસ્ય શ્મશાનાત્ પાષાણોડપસારિતે યીશુર્દ્વં પશ્યન્ અકથયત્, હે પિત મમ નેવેસનમ્ અશૃણોઃ
 કારણાદસ્માત્ ત્વાં ધન્યં વદામિ
 XLII ત્વં સતતં શૃણોષિ તદધ્યહં જાનામિ, કિન્તુ ત્વં માં યત્ પ્રૈરયસ્તદ્ યથાસ્મિન્ સ્થાને સ્થિતા લોકા
 વિશ્વસન્તિ તદર્થમ્ ઇદં વાક્યં વદામિ
 XLIII ઇમાં કથાં કથયિત્વા સ પ્રોચ્યૈરાહ્વયત્, હે ઇલિયાસર્ બહિરાગચ્છ
 XLIV તતઃ સ પ્રમીતઃ શ્મશાનવસ્ત્રૈર્ બદ્ધહસ્તપાદો ગાત્રમાર્જનવાસસા બદ્ધમુખશ્ચ બહિરાગચ્છત્
 યીશુરુદિતવાન્ બન્ધનાનિ મોચયિત્વા ત્યજતૈનાં
 XLV મરિયમઃ સમીપમ્ આગતા યે ચિહ્નદીયલોકાસ્તદા યીશોરેતત્ કર્માપિશ્યન્ તેષાં બહવો વ્યશ્વસન્,
 XLVI કિન્તુ કેચિદન્યે ફિરૂશિનાં સમીપં ગત્વા યીશોરેતસ્ય કર્મણો વાર્તામ્ અવદન્
 XLVII તતઃ પરં પ્રધાનયાજકાઃ ફિરૂશિનાશ્ચ સભાં કૃત્વા વ્યાહરન્ વયં કિં કુર્મઃ? એષ માનવો
 બહૂન્યાશ્ચર્યકર્માણિ કરોતિ
 XLVIII યદીદૃશં કર્મ કર્તુ ન વારયામસ્તર્હિ સર્વે લોકાસ્તસ્મિન્ વિશ્વસિષ્યન્તિ રોમિલોકાશ્ચાગત્યાસ્માકમ્
 અનયા રાજધાન્યા સાહૃદ્ રાજ્યમ્ આછેત્સ્યન્તિ
 XLIX તદા તેષાં કિચકાનામા યસ્તસ્મિન્ વત્સરે મહાયાજકપદે ન્યયુજ્યત સ પ્રત્યવદ્દ યૂયં કિમપિ ન જાનીથ;

L સમગ્રદેશસ્ય વિનાશતોપિ સર્વલોકાર્થમ્ એકસ્ય જનસ્ય મરણમ્ અસ્માકં મજ્જલહૃતુકમ્ એતસ્ય વિવેચનામપિ ન કુરુથા

LI એતાં કથાં સ નિજબુદ્ધ્યા વ્યાહરદ્ ઇતિ ન,

LII કિન્તુ યીશુસ્તદેશીયાનાં કારણાત્ પ્રાણાન્ ત્યક્ષ્યતિ, દિશિ દિશિ વિકીર્ણાન્ ઈશ્વરસ્ય સન્તાનાન્ સંગૃહ્યૈકજાતિં કરિષ્યતિ ચ, તસ્મિન્ વત્સરે કિયદ્ઙા મહાયાજકત્વપદે નિયુક્તઃ સન્ ઇદં ભવિષ્યદ્ઙાક્યં કથિતવાન્

LIII તદ્દિનમારભ્ય તે કથં તં હન્તું શક્યુવન્તીતિ મન્ત્રણાં કર્તુ પ્રારેભિરે

LIV અતએવ યિહૂદીયાનાં મધ્યે યીશુઃ સપ્રકાશં ગમનાગમને અકૃત્વા તસ્માદ્ ગત્વા પ્રાન્તરસ્ય સમીપસ્થાયિપ્રદેશસ્યેક્યાયિમ્ નામ્નિ નગરે શિષ્યૈઃ સાકં કાલં યાપયિતું પ્રારેભે

LV અનન્તરં યિહૂદીયાનાં નિસ્તારોત્સવે નિકટવર્તિનિ સતિ તદ્દુત્સવાત્ પૂર્વં સ્વાન્ શુચીન્ કર્તુ બહવો જના ગ્રામેભ્યો યિરૂશાલમ્ નગરમ્ આગચ્છન્,

LVI યીશોરન્વેષણં કૃત્વા મન્દિરે દણ્ડાયમાનાઃ સન્તઃ પરસ્પરં વ્યાહરન્, યુષ્માકં કીદૃશો બોધો જાયતે? સ કિમ્ ઉત્સવેડસ્મિન્ અત્રાગમિષ્યતિ?

LVII સ ચ કુત્રાસ્તિ યદ્યેતત્ કશ્ચિદ્ વેત્તિ તર્હિ દર્શયતુ પ્રધાનયાજકાઃ ફિરૂશિનશ્ચ તં ધર્તુ પૂર્વમ્ ઇમામ્ આજ્ઞાં પ્રાચારયન્

XII

I નિસ્તારોત્સવાત્ પૂર્વં દિનષટ્કે સ્થિતે યીશુ યં પ્રમીતમ્ ઇલિયાસરં શ્મશાનાદ્ ઉદ્દેસ્થાપરત્ તસ્ય નિવાસસ્થાનં બૈથનિયાગ્રામમ્ આગચ્છત્

II તત્ર તદર્થં રજન્યાં ભોજ્યે કૃતે મર્થા પર્યવેષયદ્ ઇલિયાસર્ ચ તસ્ય સફિભિઃ સાર્દ્ઘ્ ભોજનાસન ઉપાવિશત્

III તદા મરિયમ્ અર્દ્ઘ્સેટકં બહુમૂલ્યં જટામાંસીયં તૈલમ્ આનીય યીશોશ્ચરણયો મર્દ્દિયિત્વા નિજકેશ મર્ષુમ્ આરભતઃ; તદા તૈલસ્ય પરિમલેન ગૃહમ્ આમોદિતમ્ અભવત્

IV યઃ શિમોનઃ પુત્ર રિષ્કરિયોતીયો યિહૂદાનામા યીશું પરકરેષુ સમર્પયિષ્યતિ સ શિષ્યસ્તદા કથિતવાન્,

V એતતૈલં ત્રિભિઃ શતૈ મુદ્રાપદૈ વિક્રીતં સદ્ દરિદ્રેભ્યઃ કુતો નાદીયત?

VI સ દરિદ્રલોકાર્થમ્ અચિન્તયદ્ ઇતિ ન, કિન્તુ સ ચૌર એવં તન્નિકટે મુદ્રાસમ્પુટકસ્થિત્યા તન્મધ્યે યદ્દતિષ્ઠત્ તદ્દપાહરત્ તસ્માત્ કારણાદ્ ઇમાં કથામકથયત્

VII તદા યીશુરકથયદ્ એનાં મા વારય સા મમ શ્મશાનસ્થાપનદિનાર્થં તદરક્ષયત્

VIII દરિદ્રા યુષ્માકં સન્નિઘૌ સર્વદા તિષ્ઠન્તિ કિન્ત્વહં સર્વદા યુષ્માકં સન્નિઘૌ ન તિષ્ઠામિ

IX તતઃ પરં યીશુસ્ત્રાસ્તીતિ વાર્તા શ્રુત્વા બહવો યિહૂદીયાસ્તં શ્મશાનાદુત્થાપિતમ્ ઇલિયાસરઞ્ચ દ્રષ્ટું તત્ સ્થાનમ્ આગચ્છન્

X તદા પ્રધાનયાજકાસ્તમ્ ઇલિયાસરમપિ સંહર્તુમ્ અમન્ત્રયન્ ;

XI યતસ્તેન બહવો યિહૂદીયા ગત્વા યીશૌ વ્યશ્વસન્

XII અનન્તરં યીશુ યિરૂશાલમ્ નગરમ્ આગચ્છતીતિ વાર્તા શ્રુત્વા પરેડહનિ ઉત્સવાગતા બહવો લોકાઃ

XIII બજર્જૂરપત્રાદાનીય તં સાક્ષાત્ કર્તુ બહિરાગત્ય જય જયેતિ વાયં પ્રોચ્યૈ વર્કતુમ્ આરભન્ત, ઇસ્રાયેલો યો રાજા પરમેશ્વરસ્ય નામ્નાગચ્છતિ સ ધન્યઃ।

XIV તદા "હે સિયોનઃ કન્યે મા ભૈષીઃ પશ્યાયં તવ રાજા ગર્દભશાવકમ્ આરુહ્યાગચ્છતિ"

XV ઇતિ શાસ્ત્રીયવચનાનુસારેણ યીશુરેકં યુવગર્દભં પ્રાપ્ય તદુપચ્ચારોહત્

XVI અસ્યાઃ ઘટનાયાસ્તાત્પર્યં શિષ્યાઃ પ્રથમં નાબુધ્યન્ત, કિન્તુ યીશૌ મહિમાનં પ્રાપ્તે સતિ વાક્યમિદં તસ્મિન અકથ્યત લોકાશ્ચ તમ્પ્રતીત્યમ્ અકુર્વન્ ઇતિ તે સ્મૃતવન્તઃ।

XVII સ ઇલિયાસરં શ્મશાનાદ્ આગન્તુમ્ આહ્વતવાન્ શ્મશાનાઞ્ચ ઉદ્દેસ્થાપયદ્ યે યે લોકાસ્તત્કર્મ્ય સાક્ષાદ્ અપશ્યન્ તે પ્રમાણં દાતુમ્ આરભન્ત।

XVIII સ એતાદૃશમ્ અદ્ભુતં કર્મકરોત્ તસ્ય જનશ્રુતે લોકાસ્તં સાક્ષાત્ કર્તુમ્ આગચ્છન્

XIX તતઃ ફિરૂશિનઃ પરસ્પરં વક્તુમ્ આરભન્ત યુષ્માકં સર્વાશ્ચેષ્ટા વૃથા જાતાઃ, ઇતિ કિં યૂયં ન બુદ્ધ્યધ્વે? પશ્યત સર્વે લોકાસ્તસ્ય પશ્ચાદ્ધર્તિનોભવન્

XX ભજનં કર્તુમ્ ઉત્સવાગતાનાં લોકાનાં કતિપયા જના અન્યદેશીયા આસન્,

XXI તે ગાલીલીયબૈત્સૈદાનિવાસિનઃ ફિલિપસ્ય સમીપમ્ આગત્ય વ્યાહરન્ હે મહેચ્છ વયં યીશું દ્રષ્ટુમ્ ઇચ્છામઃ।

XXII તતઃ ફિલિપો ગત્વા આન્દ્રિયમ્ અવદત્ પશ્ચાદ્ આન્દ્રિયફિલિપૌ યીશવે વાર્તામ્ અકથયતાં।

XXIII તદા યીશુઃ પ્રત્યુદિતવાન્ માનવસુતસ્ય મહિમપ્રાપ્તિસમય ઉપસ્થિતઃ।

XXIV અહં યુષ્માનતિયથાર્થ વદામિ, ધાન્યબીજં મૃત્તિકાયાં પતિત્વા યદિ ન મૃયતે તર્હોકાકી તિષ્ઠતિ કિન્તુ યદિ મૃયતે તર્હિ બહુગુણં ફલં ફલતિ।

XXV યો જનેા નિજપ્રાણાન્ પ્રિયાન્ જાનાતિ સ તાન્ હારયિષ્યતિ કિન્તુ યેા જન ઇહલોકે નિજપ્રાણાન્ અપ્રિયાન્ જાનાતિ સેાનન્તાયુઃ પ્રાપ્તું તાન્ રક્ષિષ્યતિ।

XXVI કશ્ચિદ્ યદિ મમ સેવકો ભવિતું વાચ્છતિ તર્હિ સ મમ પશ્ચાદ્ગામી ભવતુ, તસ્માદ્ અહં યત્ર તિષ્ઠામિ મમ સેવકેાપિ તત્ર સ્થાસ્યતિ; યો જનો માં સેવતે મમ પિતાપિ તં સમ્મંસ્યતે।

XXVII સામ્પ્રતં મમ પ્રાણા વ્યાકુલા ભવન્તિ, તસ્માદ્ હે પિતર એતસ્માત્ સમયાન્ માં રક્ષ, ઇત્યહં કિં પ્રાર્થયિષ્યે? કિન્ત્વહમ્ એતત્સમયાર્થમ્ અવતીર્ણવાન્।

XXVIII હે પિતઃ સ્વનામ્નો મહિમાનં પ્રકાશય; તનૈવ સ્વનામ્નો મહિમાનમ્ અહં પ્રાકાશયં પુનરપિ પ્રકાશયિષ્યામિ, એષા ગગણીયા વાણી તસ્મિન્ સમયેડજાયતા।

XXIX તચ્શ્રુત્વા સમીપસ્થલોકાનાં કેચિદ્ અવદન્ મેઘોડગજ્ઞૃત્, કેચિદ્ અવદન્ સ્વર્ગીયદૂતોડનેન સહ કથામચકથત્।

XXX તદા યીશુઃ પ્રત્યવાદીત્, મદર્થ શબ્દોયં નાભૂત્ યુષ્મદર્થમેવાભૂત્।

XXXI અધુના જગતોસ્ય વિચારઃ સમ્પત્સ્યતે, અધુનાસ્ય જગતઃ પતી રાજ્યાત્ ય્યોષ્યતિ।

XXXII યદ્યર્થ પૃથિવ્યા ઊર્દ્ધ્વે પ્રોત્થાપિતોસ્મિ તર્હિ સર્વાન્ માનવાન્ સ્વસમીપમ્ આકર્ષિષ્યામિ।

XXXIII કથં તસ્ય મૃતિ ભવિષ્યતિ, એતદ્ બોધયિતું સ ઇમાં કથામ્ અકથયત્।

XXXIV તદા લોકા અકથયન્ સોભિષિક્તઃ સર્વદા તિષ્ઠતીતિ વ્યવસ્થાગ્રન્થે શ્રુતમ્ અસ્માભિઃ, તર્હિ મનુષ્યપુત્રઃ પ્રોત્થાપિતો ભવિષ્યતીતિ વાક્યં કથં વદસિ? મનુષ્યપુત્રોયં કઃ?

XXXV તદા યીશુરકથાયદ્ યુષ્માભિઃ સાર્દ્ધમ્ અલ્પદિનાનિ જ્યોતિરાસ્તે, યથા યુષ્માન્ અન્ધકારો નાચ્છાદ્યતિ તદર્થ યાવત્કાલં યુષ્માભિઃ સાર્દ્ધ જ્યોતિસ્તિષ્ઠતિ તાવત્કાલં ગચ્છત; યો જનોડન્ધકારે ગચ્છતિ સ કુત્ર યાતીતિ ન જાનાતિ।

XXXVI અતએવ યાવત્કાલં યુષ્માકં નિકટે જ્યોતિરાસ્તે તાવત્કાલં જ્યોતીરૂપસન્તાના ભવિતું જ્યોતિષિ વિશ્વસિત; ઇમાં કથાં કથયિત્વા યીશુઃ પ્રસ્થાય તેભ્યઃ સ્વં ગુપ્તવાન્।

XXXVII યદ્યપિ યીશુસ્તેષાં સમક્ષમ્ એતાવદાશ્ચર્યકર્માણિ કૃતવાન્ તથાપિ તે તસ્મિન્ ન વ્યશ્વસન્।

XXXVIII અતએવ કઃ પ્રત્યેતિ સુસંવાદં પરેશાસ્મત્ પ્રચારિતં? પ્રકાશતે પરેશસ્ય હસ્તઃ કસ્ય ચ સન્નિઘૌ? યિશયિયભવિષ્યદ્વાદિના યદેતદ્ વાક્યમુક્તં તત્ સફલમ્ અભવત્।

XXXIX તે પ્રત્યેતું નાશન્કુવન્ તસ્મિન્ યિશયિયભવિષ્યદ્વાદિ પુનરવાદીદ્,

XL યદા, "તે નયનૈર્ ન પશ્યન્તિ બુદ્ધિભિશ્ચ ન બુદ્ધ્યન્તે તૈર્ મનઃસુ પરિવર્તિતેષુ ચ તાનહં યથા સ્વસ્થાન્ ન કરોમિ તથા સ તેષાં લોચનાન્યન્ધાનિ કૃત્વા તેષામન્તઃકરણાનિ ગાઢાનિ કરિષ્યતિ।"

XLI યિશયિયો યદા યીશો મહિમાનં વિલોક્ય તસ્મિન્ કથામકથયત્ તદા ભવિષ્યદ્વાક્યમ્ ઈદૃશં પ્રકાશયત્।

XLII તથાપ્યધિપતિનાં બહવસ્તસ્મિન્ પ્રત્યાયન્ કિન્તુ ફિરિશિનસ્તાન્ ભજનગૃહાદ્ દૂરીકુર્વન્તીતિ ભયાત્ તે તં ન સ્વીકૃતવન્તઃ।

XLIII યત ઈશ્વરસ્ય પ્રશંસાતો માનવાનાં પ્રશંસાયાં તેડપ્રિયન્તા।

XLIV તદા યીશુરુચ્યૈઃકારમ્ અકથયદ્ યો જનો મયિ વિશ્વસિતિ સ કેવલે મયિ વિશ્વસિતીતિ ન, સ મત્પ્રેરકેડપિ વિશ્વસિતિ।

XLV યો જનો માં પશ્યતિ સ મત્પ્રેરકમપિ પશ્યતિ।

XLVI યો જનો માં પ્રત્યેતિ સ યથાન્ધકારે ન તિષ્ઠતિ તદર્થમ્ અહં જ્યોતિઃસ્વરૂપો ભૂત્વા જગત્યસ્મિન્ અવતીર્ણવાન્।

XLVII મમ કથાં શ્રુત્વા યદિ કશ્ચિન્ ન વિશ્વસિતિ તર્હિ તમહં દોષિણં ન કરોમિ, યતો હેતો જગતો જનાનાં દોષાન્ નિશ્ચિતાન્ કર્તું નાગત્ય તાન્ પરિચાતુમ્ આગતોસ્મિ।

XLVIII યઃ કશ્ચિન્ માં ન શ્રદ્ધાય મમ કથં ન ગૃહ્ણાતિ, અન્યસ્તં દોષિણં કરિષ્યતિ વસ્તુતસ્તુ યાં કથામહમ્ અચકથં સા કથા ચરમેડન્હિ તં દોષિણં કરિષ્યતિ।

XLIX યતો હેતોરહં સ્વતઃ કિમપિ ન કથયામિ, કિં કિં મયા કથયિતવ્યં કિં સમુપદેષ્ટવ્યઞ્ચ ઇતિ મત્પ્રેરયિતા પિતા મામાજ્ઞાપયત્|

L તસ્ય સાજ્ઞા અનન્તાયુરિત્યહં જ્ઞાનામિ, અતએવાહં યત્ કથયામિ તત્ પિતા યથાજ્ઞાપયત્ તથૈવ કથયામ્યહમ્|

XIII

I નિસ્તારોત્સવસ્ય કિઞ્ચિત્કાલાત્ પૂર્વ્વં પૃથિવ્યાઃ પિતુઃ સમીપગમનસ્ય સમયઃ સન્નિકર્ષોભૂદ્ ઇતિ જ્ઞાત્વા યીશુરાપ્રથમાદ્ યેષુ જગત્પ્રવાસિષ્વાત્મીયલોકેષ પ્રેમ કરોતિ સ્મ તેષુ શેષં યાવત્ પ્રેમ કૃતવાન્|

II પિતા તસ્ય હસ્તે સર્વ્વં સમર્પિતવાન્ સ્વયમ્ ઈશ્વરસ્ય સમીપાદ્ આગચ્છદ્ ઈશ્વરસ્ય સમીપં યાસ્યતિ ય, સર્વાણ્યેતાનિ જ્ઞાત્વા રજન્યાં ભોજને સમ્પૂર્ણો સતિ,

III યદા શૈતાન્ તં પરહસ્તેષુ સમર્પયિતું શિમોનઃ પુત્રસ્ય ઈષ્કારિયોતિયસ્ય ચિહ્નદા અન્તઃકરણે કુપ્રવૃત્તિં સમાર્પયત્|

IV તદા યીશુ ભોજનાસનાદ્ ઉત્થાય ગાત્રવસ્ત્રં મોચયિત્વા ગાત્રમાર્જનવસ્ત્રં ગૃહીત્વા તેન સ્વકટિમ્ અબધ્નાત્|

V પશ્ચાદ્ એકપાત્રે જલમ્ અભિષિચ્ય શિષ્યાણાં પાદાન્ પ્રક્ષાલ્ય તેન કટિબદ્ધગાત્રમાર્જનવાસસા માર્ષ્ટુ પ્રારભતા|

VI તતઃ શિમોન્પિતરસ્ય સમીપમાગતે સ ઉક્તવાન્ હે પ્રભો ભવાન્ કિં મમ પાદૌ પ્રક્ષાલયિષ્યતિ?

VII યીશુરુદિતવાન્ અહં યત્ કરોમિ તત્ સમ્પ્રતિ ન જ્ઞાનાસિ કિન્તુ પશ્ચાજ્ઞ જ્ઞાસ્યસિ|

VIII તતઃ પિતરઃ કથિતવાન્ ભવાન્ કદાપિ મમ પાદૌ ન પ્રક્ષાલયિષ્યતિ યીશુરકથયદ્ યદિ ત્વાં ન પ્રક્ષાલયે તર્હિ મયિ તવ કોપ્યંશો નાસ્તિ|

IX તદા શિમોન્પિતરઃ કથિતવાન્ હે પ્રભો તર્હિ કેવલપાદૌ ન, મમ હસ્તૌ શિરશ્ચ પ્રક્ષાલયતુ|

X તતો યીશુરવદદ્ યો જનો ધૌતસ્તસ્ય સર્વાઙ્ગપરિષ્કૃતત્વાત્ પાદૌ વિનાન્યાઙ્ગસ્ય પ્રક્ષાલનાપેક્ષા નાસ્તિ યૂયં પરિષ્કૃતા ઇતિ સત્યં કિન્તુ ન સર્વ્વં,

XI યતો યો જનસ્તં પરકરેષુ સમર્પયિષ્યતિ તં સ જ્ઞાતવાન્; અતએવ યૂયં સર્વ્વં ન પરિષ્કૃતા ઇમાં કથાં કથિતવાન્|

XII ઇત્યં યીશુસ્તેષાં પાદાન્ પ્રક્ષાલ્ય વસ્ત્રં પરિધાયાસને સમુપવિશ્ય કથિતવાન્ અહં યુષ્માન્ પ્રતિ કિં કર્માકાર્ષ જ્ઞાનીથ?

XIII યૂયં માં ગુરુ પ્રભુઞ્ચ વદથ તત્ સત્યમેવ વદથ યતોહં સએવ ભવામિ|

XIV યદહં પ્રભુ ગુરુશ્ચ સન્ યુષ્માકં પાદાન્ પ્રક્ષાલિતવાન્ તર્હિ યુષ્માકમપિ પરસ્પરં પાદપ્રક્ષાલનમ્ ઉચિતમ્|

XV અહં યુષ્માન્ પ્રતિ યથા વ્યવાહરં યુષ્માન્ તથા વ્યવહર્તુમ્ એકં પન્થાનં દર્શિતવાન્|

XVI અહં યુષ્માનતિયથાર્થં વદામિ, પ્રભો દર્સિતો ન મહાન્ પ્રેરકાચ્ય પ્રેરિતો ન મહાન્|

XVII ઇમાં કથાં વિદિત્વા યદિ તદનુસારતઃ કર્માણિ કુરુથ તર્હિ યૂયં ધન્યા ભવિષ્યથા|

XVIII સર્વ્વેષુ યુષ્માસુ કથામિમાં કથયામિ ઇતિ ન, યે મમ મનોનીતાસ્તાનહં જ્ઞાનામિ, કિન્તુ મમ ભક્ષ્યાણિ યો ભુક્તે મત્રાણપ્રાતિકૂલ્યતઃ| ઉત્થાપયતિ પાદસ્ય મૂલં સ એષ માનવઃ| યદેતદ્ ધર્મપુસ્તકસ્ય વચનં તદનુસારેણાવશ્યં ઘટિષ્યતે|

XIX અહં સ જન ઇત્યત્ર યથા યુષ્માકં વિશ્વાસો જાયતે તદર્થં એતાદૃશઘટનાત્ પૂર્વ્વમ્ અહમિદાર્ની યુષ્મભ્યમકથયમ્|

XX અહં યુષ્માનતીવ યથાર્થં વદામિ, મયા પ્રેરિતં જનં યો ગૃહ્ણતિ સ મામેવ ગૃહ્ણતિ યશ્ચ માં ગૃહ્ણતિ સ મત્પ્રેરકં ગૃહ્ણતિ|

XXI એતાં કથાં કથયિત્વા યીશુ દુઃખી સન્ પ્રમાણં દત્વા કથિતવાન્ અહં યુષ્માનતિયથાર્થં વદામિ યુષ્માકમ્ એકો જનો માં પરકરેષુ સમર્પયિષ્યતિ|

XXII તતઃ સ કમુદિશ્ય કથામેતાં કથિતવાન્ ઇત્યત્ર સન્દિગ્ધાઃ શિષ્યાઃ પરસ્પરં મુખમાલોકયિતું પ્રારભન્તા|

XXIII તસ્મિન્ સમયે યીશુ યસ્મિન્ અપ્રીયત સ શિષ્યસ્તસ્ય વક્ષઃસ્થલમ્ અવાલમ્બતા|

XXIV શિમોન્પિતરસ્તં સંકલ્પેનાવદત્, અયં કમુદિશ્ય કથામેતામ્ કથયતીતિ પૃચ્છ|

XXV તદા સ યીશો વક્ષઃસ્થલમ્ અવલમ્બ્ય પૃષ્ઠવાન્, હે પ્રભો સ જનઃ કઃ?

XXVI તતો યીશુઃ પ્રત્યવદદ્ એકખણ્ડં પૂપં મજ્જયિત્વા યસ્મૈ દાસ્યામિ સએવ સઃ; પશ્ચાત્ પૂપખણ્ડમેકં મજ્જયિત્વા શિમોનઃ પુત્રાય ઈષ્કરિયોતીયાય ચિહ્નદૈ દત્તવાન્|

- XXVII તસ્મિન્ દત્તે સતિ શૈતાન્ તમાશ્રયત્; તદા યીશુસ્તમ્ અવદત્ ત્વં યત્ કરિષ્યસિ તત્ ક્ષિપ્રં કુરુ।
- XXVIII કિન્તુ સ યેનાશયેન તાં કથામકથાયત્ તમ્ ઉપવિષ્ટલોકાનાં કોપિ નાબુધ્યત;
- XXIX કિન્તુ ચિહ્નુદાઃ સમીપે મુદ્રાસમ્પુટકસ્થિતેઃ કેચિદ્ ઇત્યમ્ અબુધ્યન્ત પાર્વણાસાદનાર્થં કિમપિ દ્રવ્યં કેતું વા દરિદ્રેભ્યઃ કિન્ચિદ્ વિતરિતું કથિતવાન્।
- XXX તદા પૂપખણ્ડગ્રહણાત્ પરં સ તૂર્ણં બહિરગચ્છત્; રાત્રિશ્ચ સમુપસ્થિતા।
- XXXI ચિહ્નુદે બહિર્ગતે યીશુરકથયદ્ ઇદાનીં માનવસુતસ્ય મહિમા પ્રકાશતે તેનેશ્વરસ્યાપિ મહિમા પ્રકાશતે।
- XXXII યદિ તેનેશ્વરસ્ય મહિમા પ્રકાશતે તર્હીશ્વરોપિ સ્વેન તસ્ય મહિમાનં પ્રકાશયિષ્યતિ તૂર્ણમેવ પ્રકાશયિષ્યતિ।
- XXXIII હે વત્સા અહં યુષ્માભિઃ સાર્દ્ધં કિન્ચિત્કાલમાત્રમ્ આસે, તતઃ પરં માં મૃગયિષ્યધ્વે કિન્ત્વહં યત્સ્થાનં યામિ તત્સ્થાનં યૂયં ગન્તું ન શક્યથ, યામિમાં કથાં ચિહ્નુદીયેભ્યઃ કથિતવાન્ તથાધુના યુષ્મભ્યમપિ કથયામિ।
- XXXIV યૂયં પરસ્પરં પ્રીયધ્વમ્ અહં યુષ્માસુ યથા પ્રીયે યૂયમપિ પરસ્પરમ્ તથૈવ પ્રીયધ્વં, યુષ્માન્ ઇમાં નવીનામ્ આજ્ઞામ્ આદિશામિ।
- XXXV તેનૈવ યદિ પરસ્પરં પ્રીયધ્વે તર્હિ લક્ષણેનાનેન યૂયં મમ શિષ્યા ઇતિ સર્વે જ્ઞાતું શક્યન્તિ।
- XXXVI શિમોનપિતરઃ પૃષ્ઠવાન્ હે પ્રભો ભવાન્ કુત્ર યાસ્યતિ? તતો યીશુઃ પ્રત્યવદત્, અહં યત્સ્થાનં યામિ તત્સ્થાનં સામ્પ્રતં મમ પશ્ચાદ્ ગન્તું ન શક્નોષિ કિન્તુ પશ્ચાદ્ ગમિષ્યસિ।
- XXXVII તદા પિતરઃ પ્રત્યુદિતવાન્, હે પ્રભો સામ્પ્રતં કુતો હેતોસ્તવ પશ્ચાદ્ ગન્તું ન શક્નોમિ? ત્વદર્થં પ્રાણાન્ દાતું શક્નોમિ।
- XXXVIII તતો યીશુઃ પ્રત્યુક્તવાન્ મન્નિમિતં કિં પ્રાણાન્ દાતું શક્નોષિ? ત્વામહં યથાર્થં વદામિ, કુક્કુટરવણાત્ પૂર્વ્વં ત્વં ત્રિ માર્મિ અપહ્નોષ્યસે।

XIV

- I મનોદુઃખિનો મા ભૂતઃ; ઈશ્વરે વિશ્વસિત મયિ ચ વિશ્વસિતા।
- II મમ પિતુ ગૃહે બહૂનિ વાસસ્થાનિ સન્તિ નો ચેત્ પૂર્વ્વં યુષ્માન્ અજ્ઞાપયિષ્યં યુષ્મદર્થં સ્થાનં સજ્જયિતું ગચ્છામિ।
- III યદિ ગત્વાહં યુષ્મન્નિમિતં સ્થાનં સજ્જયામિ તર્હિ પનરાગત્ય યુષ્માન્ સ્વસમીપં નેષ્યામિ, તતો યત્રાહં તિષ્ઠામિ તત્ર યૂયમપિ સ્થાસ્યથા।
- IV અહં યત્સ્થાનં બ્રજામિ તત્સ્થાનં યૂયં જાનીથ તસ્ય પન્થાનમપિ જાનીથા।
- V તદા થોમા અવદત્, હે પ્રભો ભવાન્ કુત્ર યાતિ તદ્વ્યં ન જાનીમઃ, તર્હિ કથં પન્થાનં જ્ઞાતું શક્નુમઃ?
- VI યીશુરકથયદ્ અહમેવ સત્યજીવનરૂપપથો મયા ન ગન્તા કોપિ પિતુઃ સમીપં ગન્તું ન શક્નોતિ।
- VII યદિ મામ્ અજ્ઞાસ્યત તર્હિ મમ પિતરમપ્યજ્ઞાસ્યત કિન્ત્વધુનાતસ્તં જાનીથ પશ્યથ ચા।
- VIII તદા ફિલિપઃ કથિતવાન્, હે પ્રભો પિતરં દર્શય તસ્માદસ્માકં યથેષ્ટં ભવિષ્યતિ।
- IX તતો યીશુઃ પ્રત્યાવાદીત્, હે ફિલિપ યુષ્માભિઃ સાર્દ્ધમ્ એતાવદિનાનિ સ્થિતમપિ માં કિં ન પ્રત્યભિજ્ઞાનાસિ? યો જનો મામ્ અપશ્યત્ સ પિતરમપ્યપશ્યત્ તર્હિ પિતરમ્ અસ્માન્ દર્શયેતિ કથાં કથં કથયસિ?
- X અહં પિતરિ તિષ્ઠામિ પિતા મયિ તિષ્ઠતીતિ કિં ત્વં ન પ્રત્યષિ? અહં યદ્વાક્યં વદામિ તત્ સ્વતો ન વદામિ કિન્તુ યઃ પિતા મયિ વિરાજતે સ એવ સર્વ્વકર્માણિ કરાતિ।
- XI અતએવ પિતર્યહં તિષ્ઠામિ પિતા ય મયિ તિષ્ઠતિ મમાસ્યાં કથાયાં પ્રત્યયં કુરુત, નો ચેત્ કર્મહેતોઃ પ્રત્યયં કુરુત।
- XII અહં યુષ્માનતિયથાર્થં વદામિ, યો જનો મયિ વિશ્વસિતિ સોહમિવ કર્માણિ કરિષ્યતિ વરં તતોપિ મહાકર્માણિ કરિષ્યતિ યતો હેતોરહં પિતુઃ સમીપં ગચ્છામિ।
- XIII યથા પુત્રેણ પિતુ મહિમા પ્રકાશતે તદર્થં મમ નામ પ્રોચ્ય યત્ પ્રાર્થયિષ્યધ્વે તત્ સફલં કરિષ્યામિ।
- XIV યદિ મમ નામ્ના યત્ કિન્ચિદ્ યાયધ્વે તર્હિ તદહં સાધયિષ્યામિ।
- XV યદિ મયિ પ્રીયધ્વે તર્હિ મમાજ્ઞાઃ સમાચરતા।
- XVI તતો મયા પિતુઃ સમીપે પ્રાર્થિતે પિતા નિરન્તરં યુષ્માભિઃ સાર્દ્ધં સ્થાતુમ્ ઇતરમેકં સહાયમ્ અર્થાત્ સત્યમયમ્ આત્માનં યુષ્માકં નિકટં પ્રેષયિષ્યતિ।

XVII એતજજગતો લોકાસ્તં ગ્રહીતું ન શક્નુવન્તિ યતસ્તે તં નાપશ્યન્ નાજનંશ્ચ કિન્તુ યૂયં જાનીથ યતો હેતો: સ યુષ્માકમન્ત નિવસતિ યુષ્માકં મધ્યે સ્થાસ્યતિ યા

XVIII અહં યુષ્માન્ અનાથાન્ કૃત્વા ન યાસ્યામિ પુનરપિ યુષ્માકં સમીપમ્ આગમિષ્યામિ

XIX કિયત્કાલરત્ પરમ્ અસ્ય જગતો લોકા માં પુનર્ન દ્રક્ષ્યન્તિ કિન્તુ યૂયં દ્રક્ષ્યથ;અહં જીવિષ્યામિ તસ્માત્ કારણાદ્ યૂયમપિ જીવિષ્યથા

XX પિતર્યહમસ્મિ મયિ ચ યૂયં સ્થ, તથાહં યુષ્માસ્વસ્મિ તદપિ તદા જ્ઞાસ્યથા

XXI યો જનો મમાજ્ઞા ગૃહીત્વા તા આચરતિ સચેવ મયિ પ્રીયતે; યો જનશ્ચ મયિ પ્રીયતે સચેવ મમ પિતુ: પ્રિયપાત્રં ભવિષ્યતિ, તથાહમપિ તસ્મિન્ પ્રીત્વા તસ્મૈ સ્વં પ્રકાશયિષ્યામિ

XXII તદા ઈષ્કરિયોતીયાદ્ અન્યો યિહૂદાસ્તમવદત્, હે પ્રભો ભવાન્ જગતો લોકાનાં સન્નિઘૌ પ્રકાશિતો ન ભૂત્વાસ્માકં સન્નિઘૌ કુત: પ્રકાશિતો ભવિષ્યતિ?

XXIII તતો યીશુ: પ્રત્યુદિતવાન્, યો જનો મયિ પ્રીયતે સ મમાજ્ઞા અપિ ગૃહ્ણાતિ, તેન મમ પિતાપિ તસ્મિન્ પ્રેષ્યતે, આવાચ્ચ તન્નિકટમાગત્ય તેન સહ નિવત્સ્યાવ:

XXIV યો જનો મયિ ન પ્રીયતે સ મમ કથા અપિ ન ગૃહ્ણાતિ પુનશ્ચ યામિમાં કથાં યૂયં શૃણુથ સા કથા કેવલસ્ય મમ ન કિન્તુ મમ પ્રેરકો ય: પિતા તસ્યાપિ કથા

XXV ઇદાનીં યુષ્માકં નિકટે વિદ્યમાનોહમ્ એતા: સકલા: કથા: કથયામિ

XXVI કિન્તિવત: પરં પિત્રા ય: સહાયોઽર્થાત્ પવિત્ર આત્મા મમ નામ્નિ પ્રેરયિષ્યતિ સ સર્વ્વ શિક્ષયિત્વા મયોક્તા: સમસ્તા: કથા યુષ્માન્ સ્મારયિષ્યતિ

XXVII અહં યુષ્માકં નિકટે શાન્તિં સ્થાપયિત્વા યામિ, નિજાં શાન્તિં યુષ્મભ્યં દદામિ, જગતો લોકા યથા દદાતિ તથાહં ન દદામિ; યુષ્માકમ્ અન્ત:કરણાનિ દુ:ખિતાનિ ભીતાનિ ચ ન ભવન્તુ

XXVIII અહં ગત્વા પુનરપિ યુષ્માકં સમીપમ્ આગમિષ્યામિ મયોક્તં વાક્યમિદં યૂયમ્ અશ્રૌષ્ટ; યદિ મચ્યપ્રેષ્યધ્વં તર્હાહં પિતુ: સમીપં ગચ્છામિ મમાસ્યાં કથાયાં યૂયમ્ અહ્લાદિષ્યધ્વં યતો મમ પિતા મત્તોપિ મહાન્

XXIX તસ્યા ઘટનાયા: સમયે યથા યુષ્માકં શ્રદ્ધા જાયતે તદર્થમ્ અહં તસ્યા ઘટનાયા: પૂર્વમ્ ઇદાનીં યુષ્માન્ એતાં વાર્તાં વદામિ

XXX ઇત: પરં યુષ્માભિ: સહ મમ બહવ આલાપા ન ભવિષ્યન્તિ યત: કારણાદ્ એતસ્ય જગત: પતિરાગચ્છતિ કિન્તુ મયા સહ તસ્ય કોપિ સમ્બન્ધો નાસ્તિ

XXXI અહં પિતરિ પ્રેમ કરોમિ તથા પિતુ વિધિવત્ કર્માણિ કરોમીતિ યેન જગતો લોકા જાનન્તિ તદર્થમ્ ઉત્તિષ્ઠત વયં સ્થાનાદસ્માદ્ ગચ્છામા

XV

I અહં સત્યદ્રાક્ષાલતાસ્વરૂપો મમ પિતા તૂદાનપરિચારકસ્વરૂપચ્ચ

II મમ યાસુ શાખાસુ ફલોનિ ન ભવન્તિ તા: સ છિન્તિ તથા ફલવત્ય: શાખા યથાધિકફલોનિ ફલન્તિ તદર્થ તા: પરિષ્કરોતિ

III ઇદાનીં મયોક્તોપદેશેન યૂયં પરિષ્કૃતા:|

IV અત: કારણાત્ મયિ તિષ્ઠત તેનાહમપિ યુષ્માસુ તિષ્ઠામિ, યતો હેતો દ્રાક્ષાલતાયામ્ અસંલગ્ના શાખા યથા ફલવતી ભવિતું ન શક્નોતિ તથા યૂયમપિ મચ્યતિષ્ઠન્ત: ફલવન્તો ભવિતું ન શક્નુથા

V અહં દ્રાક્ષાલતાસ્વરૂપો યૂયચ્ચ શાખાસ્વરૂપો:; યો જનો મયિ તિષ્ઠતિ યત્ર યાહં તિષ્ઠામિ, સ પ્રચૂરફલૈ: ફલવાન્ ભવતિ, કિન્તુ માં વિના યૂયં કિમપિ કર્તું ન શક્નુથા

VI ય: કશ્ચિન્ મયિ ન તિષ્ઠતિ સ શુષ્કશાખેવ બહિં નિક્ષિપ્યતે લોકાશ્ચ તા આહત્ય વહ્નો નિક્ષિપ્ય દાહ્યન્તિ

VII યદિ યૂયં મયિ તિષ્ઠથ મમ કથા ચ યુષ્માસુ તિષ્ઠતિ તર્હિં યદ્ વાગ્ધિત્વા યાયિષ્યધ્વે યુષ્માકં તદેવ સફલં ભવિષ્યતિ

VIII યદિ યૂયં પ્રચૂરફલવન્તો ભવથ તર્હિં તદ્વારા મમ પિતુ મહિમા પ્રકાશિષ્યતે તથા યૂયં મમ શિષ્યા ઇતિ પરિક્ષાયિષ્યધ્વૈ

IX પિતા યથા મયિ પ્રીતવાન્ અહમપિ યુષ્માસુ તથા પ્રીતવાન્ અતો હેતો યૂયં નિરન્તરં મમ પ્રેમપાત્રાણિ ભૂત્વા તિષ્ઠતા

X અહં યથા પિતુરાજ્ઞા ગૃહીત્વા તસ્ય પ્રેમભાજનં તિષ્ઠામિ તથૈવ યૂયમપિ યદિ મમાજ્ઞા ગુહ્ણીથ તર્હિં મમ પ્રેમભાજનાનિ સ્થાસ્યથા

XI યુષ્મન્નિમિત્તં મમ ય આહ્વાદઃ સ યથા ચિરં તિષ્ઠતિ યુષ્માકમ્ આનન્દશ્ચ યથા પૂર્યતે તદર્થં યુષ્મભ્યમ્ એતાઃ કથા અત્રકથમ્|

XII અહં યુષ્માસુ યથા પ્રીયે યૂયમપિ પરસ્પરં તથા પ્રીયધ્વમ્ એષા મમાજ્ઞા||

XIII મિત્રાણાં કારણાત્ સ્વપ્રાણાદાનપર્યન્તં યત્ પ્રેમ તસ્માન્ મહાપ્રેમ કસ્યાપિ નાસ્તિ|

XIV અહં યદદ્ આદિશામિ તત્તદેવ યદિ યૂયમ્ આચરત તર્હિ યૂયમેવ મમ મિત્રાણિ||

XV અદારભ્ય યુષ્માન્ દાસાન્ ન વદિષ્યામિ યત્ પ્રભુ ર્યત્ કરોતિ દાસસ્તદ્ ન જાનાતિ; કિન્તુ પિતુઃ સમીપે યદદ્ અશૃણવં તત્ સર્વ્વ યૂષ્માન્ અજ્ઞાપયમ્ તત્કારણાદ્ યુષ્માન્ મિત્રાણિ પ્રોક્તવાન્|

XVI યૂયં માં રોચિતવન્ત ઇતિ ન, કિન્ત્વહમેવ યુષ્માન્ રોચિતવાન્ યૂયં ગત્વા યથા ફલાન્યુત્પાદયથ તાનિ ફલાનિ ચાક્ષ્યાણિ ભવન્તિ, તદર્થં યુષ્માન્ ન્યજુનજં તસ્માન્ મમ નામ પ્રોચ્ય પિતરં યત્ કિન્ત્વિદ્ યાચિષ્યધ્વે તદેવ સ યુષ્મભ્યં દાસ્યતિ|

XVII યૂયં પરસ્પરં પ્રીયધ્વમ્ અહમ્ ઇત્યાજ્ઞાપયામિ|

XVIII જગતો લોકૈ યુષ્માસુ ઋતીયિતેષુ તે પૂર્વ્વ મામેવાર્તીયન્ત ઇતિ યૂયં જાનીથા|

XIX યદિ યૂયં જગતો લોકા અભવિષ્યત તર્હિ જગતો લોકા યુષ્માન્ આત્મીયાન્ બુદ્ધ્વાપ્રેષ્યન્ત; કિન્તુ યૂયં જગતો લોકા ન ભવથ, અહં યુષ્માન્ અસ્માજ્જગતોડરોચયમ્ એતસ્માત્ કારણાજ્જગતો લોકા યુષ્માન્ ઋતીયન્તે|

XX દાસઃ પ્રભો મહાન્ ન ભવતિ મમૈતત્ પૂર્વીયં વાક્યં સ્મરત; તે યદિ મામેવાતાડયન્ તર્હિ યુષ્માનપિ તાડયિષ્યન્તિ, યદિ મમ વાક્યં ગૃહ્ણન્તિ તર્હિ યુષ્માકમપિ વાક્યં ગ્રહીષ્યન્તિ|

XXI કિન્તુ તે મમ નામકારણાદ્ યુષ્માન્ પ્રતિ તાદૃશં વ્યવહરિષ્યન્તિ યતો યો માં પ્રેરિતવાન્ તં તે ન જાનન્તિ|

XXII તેષાં સન્નિધિમ્ આગત્ય યદહં નાકથયિષ્યં તર્હિ તેષાં પાપં નાભવિષ્યત્ કિન્ત્વધુના તેષાં પાપમાચ્છાદયિતુમ્ ઉપાયો નાસ્તિ|

XXIII યો જનો મામ્ ઋતીયતે સ મમ પિતરમપિ ઋતીયતો|

XXIV યાદૃશાનિ કર્મ્માણિ કેનાપિ કદાપિ નાક્રિયન્ત તાદૃશાનિ કર્મ્માણિ યદિ તેષાં સાક્ષાદ્ અહં નાકરિષ્યં તર્હિ તેષાં પાપં નાભવિષ્યત્ કિન્ત્વધુના તે દૃષ્ટ્વાપિ માં મમ પિતરઞ્ચાર્તીયન્ત|

XXV તસ્માત્ તેડકારણં મામ્ ઋતીયન્તે યદેતદ્ વચનં તેષાં શાસ્ત્રે લિખિતમાસ્તે તત્ સફલમ્ અભવત્|

XXVI કિન્તુ પિતુ નિર્ગતં યં સહાયમર્થાત્ સત્યમયમ્ આત્માનં પિતુઃ સમીપાદ્ યુષ્માકં સમીપે પ્રેષયિષ્યામિ સ આગત્ય મયિ પ્રમાણં દાસ્યતિ|

XXVII યૂયં પ્રથમમારભ્ય મયા સાર્દ્ધં તિષ્ઠથ તસ્માદ્દેતો યૂયમપિ પ્રમાણં દાસ્યથા|

XVI

I યુષ્માકં યથા વાધા ન જાયતે તદર્થં યુષ્માન્ એતાનિ સર્વ્વવાક્યાનિ વ્યાહરં|

II લોકા યુષ્માન્ ભજનગૃહેભ્યો દૂરીકરિષ્યન્તિ તથા યસ્મિન્ સમયે યુષ્માન્ હત્વા ઈશ્વરસ્ય તુષ્ટિ જનકં કર્મ્માકુર્મ્મ ઇતિ મંસ્યન્તે સ સમય આગચ્છન્તિ|

III તે પિતરં માઞ્ચ ન જાનન્તિ, તસ્માદ્ યુષ્માન્ પ્રતીદૃશમ્ આચરિષ્યન્તિ|

IV અતો હેતાઃ સમયે સમુપસ્થિતે યથા મમ કથા યુષ્માકં મનઃસુઃ સમુપતિષ્ઠતિ તદર્થં યુષ્માભ્યમ્ એતાં કથાં કથયામિ યુષ્માભિઃ સાર્દ્ધમ્ અહં તિષ્ઠન્ પ્રથમં તાં યુષ્મભ્યં નાકથયાં|

V સામ્પ્રતં સ્વસ્ય પ્રેરયિતુઃ સમીપં ગચ્છામિ તથાપિ ત્વં ક્ક ગચ્છસિ કથામેતાં યુષ્માકં કોપિ માં ન પૃચ્છતિ|

VI કિન્તુ મયોક્તાભિરાભિઃ કથાભિ યુષ્માકમ્ અન્તઃકરણાનિ દુઃખેન પૂર્ણાન્યભવન્|

VII તથાચ્ચહં યથાર્થં કથયામિ મમ ગમનં યુષ્માકં હિતાર્થમેવ, યતો હેતો ગમને ન કૃતે સહાયો યુષ્માકં સમીપં નાગમિષ્યતિ કિન્તુ યદિ ગચ્છામિ તર્હિ યુષ્માકં સમીપે તં પ્રેષયિષ્યામિ|

VIII તતઃ સ આગત્ય પાપપુણ્યદણ્ડેષુ જગતો લોકાનાં પ્રબોધં જનયિષ્યતિ|

IX તે મયિ ન વિશ્વસન્તિ તસ્માદ્દેતોઃ પાપપ્રબોધં જનયિષ્યતિ|

X યુષ્માકમ્ અદૃશ્યઃ સન્નહં પિતુઃ સમીપં ગચ્છામિ તસ્માદ્ પુણ્યે પ્રબોધં જનયિષ્યતિ|

XI એતજ્જગતોડધિપતિ દેણ્ડાજ્ઞાં પ્રાપ્નોતિ તસ્માદ્ દણ્ડે પ્રબોધં જનયિષ્યતિ|

XII યુષ્મભ્યં કથયિતું મમાનેકાઃ કથા આસતે, તાઃ કથા ઇદાનીં યૂયં સોદ્ધું ન શક્નુથઃ|

XIII કિન્તુ સત્યમય આત્મા યદા સમાગમિષ્યતિ તદા સર્વ્વ સત્યં યુષ્માન્ નેષ્યતિ, સ સ્વતઃ કિમપિ ન વદિષ્યતિ કિન્તુ યચ્છ્રોષ્યતિ તદેવ કથયિત્વા ભાવિકાર્યં યુષ્માન્ જ્ઞાપયિષ્યતિ|

- XIV મમ મહિમાનં પ્રકાશયિષ્યતિ યતો મદીયાં કથાં ગૃહીત્વા યુષ્માન્ બોધયિષ્યતિ।
- XV પિતુ ર્ચદાદ્ આસ્તે તત્ સર્વ્વ મમ તસ્માદ્ કારણાદ્ અવાદિષં સ મદીયાં કથાં ગૃહીત્વા યુષ્માન્ બોધયિષ્યતિ।
- XVI કિયત્કાલાત્ પરં યૂયં માં દ્રષ્ટું ન લપ્સ્યધ્વે કિન્તુ કિયત્કાલાત્ પરં પુન દ્રષ્ટું લપ્સ્યધ્વે યતોહં પિતુઃ સમીપં ગચ્છામિ।
- XVII તતઃ શિષ્યાણાં કિયન્તો જનાઃ પરસ્પરં વદિતુમ્ આરભન્ત, કિયત્કાલાત્ પરં માં દ્રષ્ટું ન લપ્સ્યધ્વે કિન્તુ કિયત્કાલાત્ પરં પુન દ્રષ્ટું લપ્સ્યધ્વે યતોહં પિતુઃ સમીપં ગચ્છામિ, ઇતિ યદ્ વાક્યમ્ અયં વદતિ તત્ કિં?
- XVIII તતઃ કિયત્કાલાત્ પરમ્ ઇતિ તસ્ય વાક્યં કિં? તસ્ય વાક્યસ્યાભિપ્રાયં વયં બોદ્ધું ન શક્નુમસ્તૈરિતિ
- XIX નિગદિતે યીશુસ્તેષાં પ્રશ્નેચ્છાં જ્ઞાત્વા તેભ્યોડકથયત્ કિયત્કાલાત્ પરં માં દ્રષ્ટું ન લપ્સ્યધ્વે, કિન્તુ કિયત્કાલાત્ પરં પૂન દ્રષ્ટું લપ્સ્યધ્વે, યામિમાં કથામકથયં તસ્યા અભિપ્રાયં કિં યૂયં પરસ્પરં મૃગયધ્વે?
- XX યુષ્માનહમ્ અતિયથાર્થ વદામિ યૂયં કન્દિષ્યથ વિલપિષ્યથ ચ, કિન્તુ જગતો લોકા આનન્દિષ્યન્તિ; યૂયં શોકાકુલા ભવિષ્યથ કિન્તુ શોકાત્ પરં આનન્દયુક્તા ભવિષ્યથ।
- XXI પ્રસવકાલ ઉપસ્થિતે નારી યથા પ્રસવવેદનયા વ્યાકુલા ભવતિ કિન્તુ પુત્રે ભૂમિષ્ઠે સતિ મનુષ્યૈકો જન્મના નરલોકે પ્રવિષ્ટ ઇત્યાનન્દાત્ તસ્યાસ્તસર્વ્વ દુઃખં મનસિ ન તિષ્ઠતિ,
- XXII તથા યૂયમપિ સામ્રાતં શોકાકુલા ભવથ કિન્તુ પુનરપિ યુષ્મભ્યં દર્શનં દાસ્યામિ તેન યુષ્માકમ્ અન્તઃકરણાનિ સાનન્દાનિ ભવિષ્યન્તિ, યુષ્માકં તમ્ આનન્દઞ્ચ કોપિ હર્તું ન શક્યતિ।
- XXIII તસ્મિન્ દિવસે કામપિ કથાં માં ન પ્રક્ષયથા યુષ્માનહમ્ અતિયથાર્થ વદામિ, મમ નામ્ના યત્ કિન્દ્રિદ્ પિતરં યાયિષ્યધ્વે તદેવ સ દાસ્યતિ।
- XXIV પૂર્વે મમ નામ્ના કિમપિ નાયાચધ્વં, યાચધ્વં તતઃ પ્રાપ્સ્યથ તસ્માદ્ યુષ્માકં સમ્પૂર્ણાન્દો જનિષ્યતો
- XXV ઉપમાકથાભિઃ સર્વાણ્યેતાનિ યુષ્માન્ જ્ઞાપિતવાન્ કિન્તુ યસ્મિન્ સમયે ઉપમયા નોક્ત્વા પિતુઃ કથાં સ્પષ્ટં જ્ઞાપયિષ્યામિ સમય એતાદૃશ આગચ્છતિ।
- XXVI તદા મમ નામ્ના પ્રાર્થયિષ્યધ્વે ડહં યુષ્મન્નિમિત્તં પિતરં વિનેષ્યે કથામિમાં ન વદામિ;
- XXVII યતો યૂયં મયિ પ્રેમ કુરુથ, તથાહમ્ ઈશ્વરસ્ય સમીપાદ્ આગતવાન્ ઇત્યપિ પ્રતીથ, તસ્માદ્ કારણાત્ કારણાત્ પિતા સ્વયં યુષ્માસુ પ્રીયતો
- XXVIII પિતુઃ સમીપાજ્જજ્જદ્ આગતોસ્મિ જગત્ પરિત્યજ્ય ચ પુનરપિ પિતુઃ સમીપં ગચ્છામિ।
- XXIX તદા શિષ્યા અવદન્, હે પ્રભો ભવાન્ ઉપમયા નોક્ત્વાધુના સ્પષ્ટં વદતિ।
- XXX ભવાન્ સર્વ્વજ્ઞઃ કેનચિત્ પૃષ્ઠો ભવિતુમપિ ભવતઃ પ્રયોજનં નાસ્તીત્યધુનાસ્માકં સ્થિરજ્ઞાનં જાતં તસ્માદ્ ભવાન્ ઈશ્વરસ્ય સમીપાદ્ આગતવાન્ ઇત્યત્ર વયં વિશ્વસિમઃ।
- XXXI તતો યીશુઃ પ્રત્યવાદીદ્ ઇદાનીં કિં યૂયં વિશ્વસિથ?
- XXXII પશ્યત સર્વે યૂયં વિકીર્ણાઃ સન્તો મામ્ એકાકિનં પીરત્યજ્ય સ્વં સ્વં સ્થાનં ગમિષ્યથ, એતાદૃશઃ સમય આગચ્છતિ વરં પ્રાયેણોપસ્થિતવાન્; તથાપ્યહં નૈકાકી ભવામિ યતઃ પિતા મયા સાહૃદ્મ્ આસ્તો
- XXXIII યથા મયા યુષ્માકં શાન્તિ જર્જયતે તદર્થમ્ એતાઃ કથા યુષ્મભ્યમ્ અચકથં; અસ્મિન્ જગતિ યુષ્માકં ક્લેશો ઘટિષ્યતે કિન્ત્વક્ષોભા ભવત યતો મયા જગજ્જિજ્જતાં

XVII

- I તતઃ પરં યીશુરેતાઃ કથાઃ કથયિત્વા સ્વર્ગ વિલોક્યૈતત્ પ્રાર્થયત્, હે પિતઃ સમય ઉપસ્થિતવાન્; યથા તવ પુત્રસ્તવ મહિમાનં પ્રકાશયતિ તદર્થ ત્વં નિજપુત્રસ્ય મહિમાનં પ્રકાશયા
- II ત્વં ચોલ્લોકાન્ તસ્ય હસ્તે સમર્પિતવાન્ સ યથા તેભ્યોડનન્તાયુ દદાતિ તદર્થ ત્વં પ્રાણિમાત્રાણામ્ અધિપતિત્વભારં તસ્મૈ દત્તવાન્।
- III યસ્ત્વમ્ અદ્વિતીયઃ સત્ય ઈશ્વરસ્ત્વયા પ્રેરિતશ્ચ યીશુઃ પ્રીષ્ટ એતયોરુભયોઃ પરિચયે પ્રાપ્તેડનન્તાયુ ભવતિ।
- IV ત્વં યસ્ય કર્મણો ભારં મહાં દત્તવાન્, તત્ સમ્પન્નં કૃત્વા જગત્યસ્મિન્ તવ મહિમાનં પ્રાકાશયા
- V અતએવ હે પિત જગત્યવિદ્યમાને ત્વયા સહ તિષ્ઠતો મમ યો મહિમાસીત્ સમ્પ્રતિ તવ સમીપે માં તં મહિમાનં પ્રાપયા
- VI અન્યચ્ચ ત્વમ્ એતજ્જગતો ચાલ્લોકાન્ મહ્યમ્ અદદા અહં તેભ્યસ્તવ નામ્નસ્તત્ત્વજ્ઞાનમ્ અદદાં, તે તવૈવાસન્, ત્વં તાન્ મહ્યમદદાઃ, તસ્માત્તે તવોપદેશમ્ અગૃહ્ણન્।
- VII ત્વં મહ્યં યત્ કિન્દ્રિદ્ અદદાસ્તસર્વ્વ ત્વત્તો જાયતે ઇત્યધુનાજાનન્।

VIII મહ્યં યમુપદેશમ્ અદદા અહમપિ તેભ્યસ્તમુપદેશમ્ અદદાં તેપિ તમગૃહ્ણન્ ત્વત્તોહં નિર્ગત્ય ત્વયા પ્રેરિતોભવમ્ અત્ર ચ વ્યશ્વસન્।

IX તેષામેવ નિમિત્તં પ્રાર્થયેડહં જગતો લોકનિમિત્તં ન પ્રાર્થયે કિન્તુ ચાલ્લોકાન્ મહ્યમ્ અદદાસ્તેષામેવ નિમિત્તં પ્રાર્થયેડહં યતસ્તે તવૈવાસતો।

X યે મમ તે તવ યે ચ તવ તે મમ તથા તૈ મમ મહિમા પ્રકાશ્યતો।

XI સામ્પ્રતમ્ અસ્મિન્ જગતિ મમાવસ્થિતે: શેષમ્ અભવત્ અહં તવ સમીપં ગચ્છામિ કિન્તુ તે જગતિ સ્થાસ્યન્તિ; હે પવિત્ર પિતરાવયો યથૈકત્વમાસ્તે તથા તેષામપ્યેકત્વં ભવતિ તદર્થં ચાલ્લોકાન્ મહ્યમ્ અદદાસ્તાન્ સ્વનામ્ના રક્ષા।

XII યાવન્તિ દિનાનિ જગત્યસ્મિન્ તૈ: સહાહમાસં તાવન્તિ દિનાનિ તાન્ તવ નામ્નાહં રક્ષિતવાન્; ચાલ્લોકાન્ મહ્યમ્ અદદાસ્તાન્ સર્વાન્ અહમરક્ષં, તેષાં મધ્યે કેવલં વિનાશપાત્રં હારિતં તેન ધર્મપુસ્તકસ્ય વચનં પ્રત્યક્ષં ભવતિ।

XIII કિન્ત્વધુના તવ સન્નિધિં ગચ્છામિ મયા યથા તેષાં સમ્પૂર્ણાનન્દો ભવતિ તદર્થમહં જગતિ તિષ્ઠન્ એતા: કથા અકથયમ્।

XIV તવોપદેશં તેભ્યોડદદાં જગતા સહ યથા મમ સમ્બન્ધો નાસ્તિ તથા જજતા સહ તેષામપિ સમ્બન્ધાભાવાજ્ જગતો લોકાસ્તાન્ ઋતીયન્તો।

XV ત્વં જગતસ્તાન્ ગૃહાણોતિ ન પ્રાર્થયે કિન્ત્વશુભાદ્ રક્ષેતિ પ્રાર્થયેહમ્।

XVI અહં યથા જગત્સમ્બન્ધીયો ન ભવામિ તથા તેપિ જગત્સમ્બન્ધીયા ન ભવન્તિ।

XVII તવ સત્યકથયા તાન્ પવિત્રીકુરુ તવ વાક્યમેવ સત્યં।

XVIII ત્વં યથા માં જગતિ પ્રૈરયસ્તથાહમપિ તાન્ જગતિ પ્રૈરયં।

XIX તેષાં હિતાર્થં યથાહં સ્વં પવિત્રીકરોમિ તથા સત્યકથયા તેપિ પવિત્રીભવન્તુ।

XX કેવલં એતેષામર્થે પ્રાર્થયેડહમ્ ઇતિ ન કિન્ત્વેતેષામુપદેશેન યે જના મયિ વિશ્વસિષ્યન્તિ તેષામપ્યર્થે પ્રાર્થયેડહમ્।

XXI હે પિતસ્તેષાં સર્વેષામ્ એકત્વં ભવતુ તવ યથા મયિ મમ ચ યથા ત્વચ્ચેકત્વં તથા તેષામપ્યાવયોરેકત્વં ભવતુ તેન ત્વં માં પ્રેરિતવાન્ ઇતિ જગતો લોકા: પ્રતિયન્તુ।

XXII યથાવયોરેકત્વં તથા તેષામપ્યેકત્વં ભવતુ તેષ્વહં મયિ ચ ત્વમ્ ઇત્યં તેષાં સમ્પૂર્ણમેકત્વં ભવતુ, ત્વં પ્રેરિતવાન્ ત્વં મયિ યથા પ્રીયસે ચ તથા તેષ્વપિ પ્રીતવાન્ એતદ્ધથા જગતો લોકા જાનન્તિ।

XXIII તદર્થં ત્વં યં મહિમાનં મહ્યમ્ અદદાસ્તં મહિમાનમ્ અહમપિ તેભ્યો દત્તવાન્।

XXIV હે પિત જગતો નિર્માણાત્ પૂર્વં મયિ સ્નેહં કૃત્વા યં મહિમાનં દત્તવાન્ મમ તં મહિમાનં યથા તે પશ્યન્તિ તદર્થં ચાલ્લોકાન્ મહ્યં દત્તવાન્ અહં યત્ર તિષ્ઠામિ તેપિ યથા તત્ર તિષ્ઠન્તિ મમૈષા વાગ્છા।

XXV હે યથાર્થિક પિત જગતો લોકૈસ્ત્વચ્ચજ્ઞાતેપિ ત્વામહં જાને ત્વં માં પ્રેરિતવાન્ ઇતીમે શિષ્યા જાનન્તિ।

XXVI યથાહં તેષુ તિષ્ઠામિ તથા મયિ યેન પ્રેમ્ના પ્રેમાકરોસ્તત્ તેષુ તિષ્ઠતિ તદર્થં તવ નામાહં તાન્ જ્ઞાપિતવાન્ પુનરપિ જ્ઞાપયિષ્યામિ।

XVIII

I તા: કથા: કથયિત્વા યીશુ: શિષ્યાનાદાય કિદ્રોનામકં સ્રોત ઉત્તીર્ય શિષ્યૈ: સહ તત્રત્યોદ્યાનં પ્રાવિશત્।

II કિન્તુ વિશ્વાસઘાતિચિહ્નદાસ્તત્ સ્થાનં પરિચીયતે યતો યીશુ: શિષ્યૈ: સાહ્નૈ કદાયિત્ તત્ સ્થાનમ્ અગચ્છત્।

III તદા સ ચિહ્નદા: સૈન્યગણં પ્રધાનયાજકાનાં ફિરિશિનાઞ્ચ પદાતિગણાઞ્ચ ગૃહીત્વા પ્રદીપાન્ ઉલ્કાન્ અસ્ત્રાણિ યાદાય તસ્મિન્ સ્થાન ઉપસ્થિતવાન્।

IV સ્વં પ્રતિ યદ્ ઘટિષ્યતે તજ્ઞ જ્ઞાત્વા યીશુરગ્રેસર: સન્ તાનપૃચ્છત્ કં ગવેષયથ?

V તે પ્રત્યવદન્, નાસરતીયં યીશુ: તતો યીશુરવાદીદ્ અહમેવ સ:; તૈ: સહ વિશ્વાસઘાતી ચિહ્નદાશ્રાતિષ્ઠત્।

VI તદાહમેવ સ તસ્યૈતાં કથાં શ્રુત્વૈવ તે પશ્ચાદેત્ય ભૂમૌ પતિતા:।

VII તતો યીશુ: પુનરપિ પૃષ્ઠવાન્ કં ગવેષયથ? તતસ્તે પ્રત્યવદન્ નાસરતીયં યીશુ:।

VIII તદા યીશુ: પ્રત્યુદિતવાન્ અહમેવ સ ઇમાં કથામચકથમ્; યદિ મામન્વિચ્છથ તર્હીમાન્ ગન્તું મા વારયતા।

IX ઇત્યં ભૂતે મહ્યં ચાલ્લોકાન્ અદદાસ્તેષામ્ એકમપિ નાહારયમ્ ઇમાં યાં કથાં સ સ્વયમકથયત્ સા કથા સફલા જાતા।

X તદા શિમોન્પિતરસ્ય નિકટે ખજ્જલ્લિથિતે: સ તં નિષ્કોષં કૃત્વા મહાયાજકસ્ય માલ્ખનામાનં દાસમ્ આહત્ય તસ્ય દક્ષિણકર્ણં છિન્નવાન્।

XI ततो यीशुः पितरम् अवदत्, षड् कोषे स्थापय मम पिता मह्यं पातुं यं कंसम् अददात् तेनाहं किं न पास्यामि?

XII तदा सैन्यगणः सेनापतिं यिहूदीयानां पदातयश्च यीशुं घृत्वा बद्ध्वा डानन्नाभनः क्रियङ्गाः श्वशुरस्य समीपं प्रथमम् अनयन्।

XIII स क्रियङ्गास्तस्मिन् वत्सरे मडायान्जत्वपदे नियुक्तः

XIV सन् साधारणलोकानां मङ्गलार्थम् अकञ्जस्य मरणमुचितम् इति यिहूदीयैः सार्द्धम् अमन्त्रयत्।

XV तदा शिमोन्पितरोऽन्यैकशिष्यश्च यीशोः पश्चाद् अगच्छतां तस्यान्यशिष्यस्य मडायान्जकेन परिचितत्वात् स यीशुना सह मडायान्जकस्याट्टालिकां प्राविशत्।

XVI किन्तु पितरो बह्निर्द्रारस्य समीपेऽतिष्ठद् अतएव मडायान्जकेन परिचितः स शिष्यः पुनर्बहिर्गत्वा दौवायिकायै कथयित्वा पितरम् अभ्यन्तरम् अनयत्।

XVII तदा स द्वाररक्षिका पितरम् अवदत् त्वं किं न तस्य मानवस्य शिष्यः? ततः सोवदद् अहं न भवामि।

XVIII ततः परं यत्स्थाने दासाः पदातयश्च शीतलेतोरङ्गारैर्वह्निं प्रज्वाल्य तापं सेवितवन्तस्तत्स्थाने पितरस्तिष्ठन् तैः सह वह्नितापं सेवितुम् आरभत।

XIX तदा शिष्येषूपदेशे य मडायान्जकेन यीशुः पृष्टः

XX सन् प्रत्युक्तवान् सर्वलोकानां समक्षं कथामकथयं गुप्तं कामपि कथां न कथयित्वा यत् स्थानं यिहूदीयाः सततं गच्छन्ति तत्र भजनगोळे मन्दिरे याशिक्षाय।

XXI मत्तः कुतः पृच्छसि? ये जना मद्गुपदेशम् अशृण्वन् तानेव पृच्छ यद्यद् अवदं ते तत् जानिन्त।

XXII तदेत्थं प्रत्युदितत्वात् निकटस्थपदाति यीशुं यपेतेनाहृत्य व्याहरत् मडायान्जकम् अ एवं प्रतिवदसि?

XXIII ततो यीशुः प्रतिगदितवान् यद्ययथार्थम् अयकथं तर्हि तस्यायथार्थस्य प्रमाणं देहि, किन्तु यदि यथार्थं तर्हि कुतो हेतोर्मां अताडयः?

XXIV पूर्वं डानन् सभन्धनं तं क्रियङ्गामडायान्जकस्य समीपं प्रेषयत्।

XXV शिमोन्पितरस्तिष्ठन् वह्नितापं सेवते, अतस्मिन् समये क्रियन्तस्तम् अपृच्छन् त्वं किम् अतस्य जनस्य शिष्यो न? ततः सोपहृत्याब्रवीद् अहं न भवामि।

XXVI तदा मडायान्जकस्य यस्य दासस्य पितरः कर्णमच्छिनत् तस्य कुटुम्बः प्रत्युदितवान् उडाने तेन सह तिष्ठन्तं त्वां किं नापश्यं?

XXVII किन्तु पितरः पुनरपहृत्य कथितवान्; तदानीं कुक्कुटोऽरौत्।

XXVIII तदनन्तरं प्रत्युषे ते क्रियङ्गागृहाद् अधिपते गृहं यीशुम् अनयन् किन्तु यस्मिन् अशुयित्वे जाते तैर्निस्तारोत्सवे न लोक्तव्यं, तस्य भयाद् यिहूदीयास्तद्गृहं नाविशन्।

XXIX अपरं पीलातो बहिरागत्य तान् पृष्ठवान् अतस्य मनुष्यस्य कं द्रोषं वदथ?

XXX तदा ते पेत्यवदन् दृष्ट्वाकारिणि न सति भवतः समीपे नैनं समार्पयिष्यामः।

XXXI ततः पीलातोऽवदद् यूयमेनं गृहीत्वा स्वेषां व्यवस्थया विचारयता तदा यिहूदीयाः प्रत्यवदन् कस्यापि मनुष्यस्य प्राणदण्डं कर्तुं नास्माकम् अधिकारोऽस्ति।

XXXII अ एवं सति यीशुः स्वस्य मृत्यौ यां कथां कथितवान् सा सङ्गलाभवत्।

XXXIII तदनन्तरं पीलातः पुनरपि तद् राजगृहं गत्वा यीशुमाहूय पृष्ठवान् त्वं किं यिहूदीयानां राजा?

XXXIV यीशुः प्रत्यवदत् त्वम् अतां कथां स्वतः कथयसि किमन्यः कश्चिन् मयि कथितवान्?

XXXV पीलातोऽवदद् अहं किं यिहूदीयः? तव स्वदेशीया विशेषतः प्रधानयाजका मम निकटे त्वां समार्पयन्, त्वं किं कृतवान्?

XXXVI यीशुः प्रत्यवदत् मम राज्यात् अतज्जगत्सम्बन्धीयं न भवति यदि मम राज्यं जगत्सम्बन्धीयम् अभविष्यत् तर्हि यिहूदीयानां हस्तेषु यथा समर्पितो नाभवत् तदर्थं मम सेवका अयोत्स्यन् किन्तु मम राज्यात् अहिकं ना

XXXVII तदा पीलातः कथितवान्, तर्हि त्वं राजा भवसि? यीशुः प्रत्युक्तवान् त्वं सत्यं कथयसि, राजाहं भवामि; सत्यतायां साक्ष्यं दातुं जनिं गृहीत्वा जगत्यस्मिन् अवतीर्णवान्, तस्मात् सत्यधर्मपक्षपातिनो मम कथां शृण्वन्ति।

XXXVIII तदा सत्यं किं? अतां कथां पृष्ठवा पीलातः पुनरपि बहिर्गत्वा यिहूदीयान् अभाषत, अहं तस्य कमध्यपराधं न प्राप्नोमि।

XXXIX નિસ્તારોત્સવસમયે યુષ્માભિરભિરુચિત એકો જનો મયા મોચયિતવ્ય એષા યુષ્માકં રીતિરસ્તિ, અતએવ યુષ્માકં નિકટે ચિહ્નુદીયાનાં રાજાનં કિં મોચયામિ, યુષ્માકમ્ ઇચ્છા કા?

XL તદા તે સર્વે રુવન્તો વ્યાહરન્ એનં માનુષં નહિ બરબ્બાં મોચયા કિન્તુ સ બરબ્બા દસ્યુરાસીત્

XIX

I પીલાતો યીશુમ્ આનીય કશયા પ્રાહારયત્

II પશ્ચાત્ સેનાગણાઃ કણ્ટકનિર્મિતં મુકુટં તસ્ય મસ્તકે સમર્પ્ય વાર્તાકીવર્ણ રાજપરિચ્છદં પરિધાપ્ય,

III હે ચિહ્નુદીયાનાં રાજન્ નમસ્કાર ઇત્યુક્ત્વા તં ચપેટેનાહન્તુમ્ આરભતા

IV તદા પીલાતઃ પુનરપિ બહિર્ગત્વા લોકાન્ અવદત્, અસ્ય કમપ્યપરાધં ન લભેડહં, પશ્યત તદ્ યુષ્માન્ જ્ઞાપયિતું યુષ્માકં સન્નિધૌ બહિરેનમ્ આનયામિ

V તતઃ પરં યીશુઃ કણ્ટકમુકુટવાન્ વાર્તાકીવર્ણવસનવાંશ્ચ બહિરાગચ્છત્ તતઃ પીલાત ઉક્તવાન્ એનં મનુષ્યં પશ્યત

VI તદા પ્રધાનયાજકાઃ પદાતયશ્ચ તં દૃષ્ટ્વા, એનં કુશે વિધ, એનં કુશે વિધ, ઇત્યુક્ત્વા રવિતું આરભન્તા તતઃ પીલાતઃ કથિતવાન્ યૂયં સ્વયમ્ એનં નીત્વા કુશે વિધત, અહમ્ એતસ્ય કમપ્યપરાધં ન પ્રાપ્તવાન્

VII ચિહ્નુદીયાઃ પ્રત્યવદન્ અસ્માકં યા વ્યવસ્થાસ્તે તદનુસારેણાસ્ય પ્રાણહનનમ્ ઉચિતં યતોયં સ્વમ્ ઇશ્વરસ્ય પુત્રમવદત્

VIII પીલાત ઇમાં કથાં શ્રુત્વા મહાત્રાસયુક્તઃ

IX સન્ પુનરપિ રાજગૃહ આગત્ય યીશું પૃષ્ટવાન્ ત્વં કુત્રત્યો લોકઃ? કિન્તુ યીશસ્તસ્ય કિમપિ પ્રત્યુત્તરં નાવદત્

X ૧૦ તતઃ પીલાત્ કથિતવાન ત્વં કિં મયા સાર્દ્ધં ન સંલપિષ્યસિ ? ત્વાં કુશે વેધિતું વા મોચયિતું શક્તિર્મમાસ્તે ઇતિ કિં ત્વં ન જાનાસિ ? તદા યીશુઃ પ્રત્યવદદ્ ઇશ્વરેણાદૈત્તં મમોપરિ તવ કિમપ્યધિપતિત્વં ન વિદ્યતે, તથાપિ યો જનો માં તવ હસ્તે સમાર્પયત્ તસ્ય મહાપાતકં જાતમ્

XI તદા યીશુઃ પ્રત્યવદદ્ ઇશ્વરેણાદત્તં મમોપરિ તવ કિમપ્યધિપતિત્વં ન વિદ્યતે, તથાપિ યો જનો માં તવ હસ્તે સમાર્પયત્ તસ્ય મહાપાતકં જાતમ્

XII તદારભ્ય પીલાતસ્તં મોચયિતું ચેષ્ટિતવાન્ કિન્તુ ચિહ્નુદીયા રુવન્તો વ્યાહરન્ યદીમં માનવં ત્યજસિ તર્હિ ત્વં કૈસરસ્ય મિત્રં ન ભવસિ, યો જનઃ સ્વં રાજાનં વક્તિ સએવ કૈમરસ્ય વિરુદ્ધાં કથાં કથયતિ

XIII એતાં કથાં શ્રુત્વા પીલાતો યીશું બહિરાનીય નિસ્તારોત્સવસ્ય આસાદનદિનસ્ય દ્વિતીયપ્રહરાત્ પૂર્વ્વ પ્રસ્તરબન્ધનનામ્નિ સ્થાને ડર્થાત્ ઇબ્રીયભાષયા યદ્ ગલ્લિથા કથ્યતે તસ્મિન્ સ્થાને વિચારાસન ઉપાવિશત્

XIV અનન્તરં પીલાતો ચિહ્નુદીયાન્ અવદત્, યુષ્માકં રાજાનં પશ્યતા

XV કિન્તુ એનં દૂરીકુરુ, એનં દૂરીકુરુ, એનં કુશે વિધ, ઇતિ કથાં કથયિત્વા તે રવિતુમ્ આરભન્તઃ; તદા પીલાતઃ કથિતવાન્ યુષ્માકં રાજાનં કિં કુશે વેધિષ્યામિ? પ્રધાનયાજકા ઉત્તરમ્ અવદન્ કૈસરં વિના કોપિ રાજાસ્માકં નાસ્તિ

XVI તતઃ પીલાતો યીશું કુશે વેધિતું તેષાં હસ્તેષુ સમાર્પયત્, તતસ્તે તં ધૃત્વા નીતવન્તઃ

XVII તતઃ પરં યીશુઃ કુશં વહન્ શિરઃકપાલમ્ અર્થાદ્ યદ્ ઇબ્રીયભાષયા ગુલ્ગલ્તાં વદન્તિ તસ્મિન્ સ્થાન ઉપસ્થિતઃ

XVIII તતસ્તે મધ્યસ્થાને તં તસ્યોભયપાર્શ્વે દ્વાવપરૌ કુશેડવિધન્

XIX અપરમ્ એષ ચિહ્નુદીયાનાં રાજા નાસરતીયયીશુઃ, ઇતિ વિજ્ઞાપનં લિખિત્વા પીલાતસ્તસ્ય કુશોપરિ સમયોજયત્

XX સા લિપિઃ ઇબ્રીયયૂનાનીયરોમીયભાષાભિ લિખિતા; યીશોઃ કુશવેદનસ્થાનં નગરસ્ય સમીપં, તસ્માદ્ બહવો ચિહ્નુદીયાસ્તાં પઠિતુમ્ આરભન્તા

XXI ચિહ્નુદીયાનાં પ્રધાનયાજકાઃ પીલાતમિતિ ન્યવેદ્યન્ ચિહ્નુદીયાનાં રાજેતિ વાક્યં ન કિન્તુ એષ સ્વં ચિહ્નુદીયાનાં રાજાનમ્ અવદદ્ ઇત્યં લિખત્

XXII તતઃ પીલાત ઉત્તરં દત્તવાન્ ચલ્લેખનીયં તલ્લિખિતવાન્

XXIII ઇત્યં સેનાગણો યીશું કુશે વિધિત્વા તસ્ય પરિઘેયવસ્ત્રં ચતુરો ભાગાન્ કૃત્વા એકૈકસેના એકૈકભાગમ્ અગૃહ્ણત્ તસ્યોત્તરીયવસ્ત્રાગૃહ્ણત્ કિન્તુત્તરીયવસ્ત્રં સૂચિસેવનં વિના સર્વમ્ ઊતાં

XXIV तस्मात्ते व्याडरन् अेतत् कः प्राप्स्यति? तन्न एण्डयित्वा तत्र गुटिकापातं करवामा विभजन्तेऽधरीयं मे वसनं ते परस्परं ममोत्तरीयवस्त्रार्थं गुटिकां पातयन्ति या एति यद्वाक्यं धर्मपुस्तके लिखितमास्ते तत् सेनागणनेत्थं व्यवहरणात् सिद्धमभवत्।

XXV तदानीं यीशो माता मातु र्भगिनी य या क्लियपा भाय्या मरियम् मगदलीनी मरियम् य अेतास्तस्य कुशस्य सन्निधौ समतिष्ठन्।

XXVI ततो यीशुः स्वमातरं प्रियतमशिष्यञ्च समीपे एण्डायमानौ विलोक्य मातरम् अवदत्, हे योषिद् अेनं तव पुत्रं पश्य,

XXVII शिष्यन्त्ववदत्, अेनां तव मातरं पश्या ततः स शिष्यस्तद्गुटिकायां तां निजगृहं नीतवान्।

XXVIII अनन्तरं सर्वं कर्माद्युना सम्पन्नमभूत् यीशुरिति ज्ञात्वा धर्मपुस्तकस्य वयनं यथा सिद्धं भवति तदर्थम् अकथयत् मम पिपासा ज्ञाता।

XXIX ततस्तस्मिन् स्थाने अम्बरसेन पूर्णपात्रस्थित्या ते स्पञ्जमेकं तदम्बरसेनार्द्रीकृत्य अेसोब्नले तद् योजयित्वा तस्य मुष्पस्य सन्निधावस्थापयन्।

XXX तदा यीशुरम्बरसं गृहीत्वा सर्वं सिद्धम् एति कथां कथयित्वा मस्तकं नमयन् प्राणान् पर्यत्यजत्।

XXXI तद्धिनम् आसादनदिनं तस्मात् परेऽहनि विश्रामवारो देहा यथा कुशोपरि न तिष्ठन्ति, यतः स विश्रामवारो महादिनमासीत्, तस्माद् यिडूदीयाः पीलातनिकटं गत्वा तेषां पादभञ्जनस्य स्थानान्तरनयनस्य यानुमतिं प्रार्थयन्त।

XXXII अतः सेना आगत्य यीशुना सह कुशे इतयोः प्रथमद्वितीययोरयोः पादान् अभञ्जन्;

XXXIII किन्तु यीशोः सन्निधिं गत्वा स मृत एति दृष्ट्वा तस्य पादौ नाभञ्जन्।

XXXIV पश्चाद् अेको योद्धा शूलाघातेन तस्य कुक्षिम् अविधत् तत्क्षणात् तस्माद् रक्तं जलञ्च निरगच्छत्।

XXXV यो जनोऽस्य साक्ष्यं ददाति स स्वयं दृष्टवान् तस्येदं साक्ष्यं सत्यं तस्य कथा युष्माकं विश्वासं जनयितुं योग्या तत् स ज्ञानाति।

XXXVI तस्यैकम् अरुध्यपि न भक्ष्यते,

XXXVII तद्दृष्ट्वा अन्यशास्त्रेपि लिप्यते, यथा, "दृष्टिपातं करिष्यन्ति तेऽविधन् यन्तु तम्प्रति।"

XXXVIII अरिभथीयनगरस्य यूषङ्नामा शिष्य अेक आसीत् किन्तु यिडूदीयेभ्यो भयात् प्रकाशितो न भवति; स यीशो ईदं नेतुं पीलातस्यानुमतिं प्रार्थयत्, ततः पीलातेनानुमते सति स गत्वा यीशो ईदम् अनयत्।

XXXIX अपरं यो निकदीमो रात्रौ यीशोः समीपम् अगच्छत् सोपि गन्धरसेन मिश्रितं प्रायेण पञ्चाशत्सेटकमगुरुं गृहीत्वागच्छत्।

XL ततस्ते यिडूदीयानां श्मशाने स्थापनरीत्यनुसारेण तत्सुगन्धिद्रव्येण सङ्घितं तस्य देहं वस्त्रेणावेष्टयन्।

XLI अपरञ्च यत्र स्थाने तं कुशोऽविधन् तस्य निकटस्थोद्याने यत्र किमपि मृतदेहं कदापि नास्थाप्यत तादृशम् अेकं नूतनं श्मशानम् आसीत्।

XLII यिडूदीयानाम् आसादनदिनागमनात् ते तस्मिन् समीपस्थश्मशाने यीशुम् अशाययन्।

XX

I अनन्तरं सप्ताहस्य प्रथमदिने इतिप्रत्यूषे ऽन्धकारे तिष्ठति मगदलीनी मरियम् तस्य श्मशानस्य निकटं गत्वा श्मशानस्य मुष्पात् प्रस्तरमपसारितम् अपश्यत्।

II पश्चाद् धावित्वा शिमोन्पितराय यीशोः प्रियतमशिष्याय येदम् अकथयत्, लोकाः श्मशानात् प्रभुं नीत्वा कुत्रास्थापयन् तद् वक्तुं न शक्नोमि।

III अतः पितरः सोन्यशिष्यञ्च बर्हिं र्भुत्वा श्मशानस्थानं गन्तुम् आरभेतां।

IV उभयोर्धावतोः सोन्यशिष्यः पितरं पश्चात् त्यक्त्वा पूर्वं श्मशानस्थान उपस्थितवान्।

V तदा प्रह्वीभूय स्थापितवस्त्राणि दृष्टवान् किन्तु न प्राविशत्।

VI अपरं शिमोन्पितर आगत्य श्मशानस्थानं प्रविश्य

VII स्थापितवस्त्राणि मस्तकस्य वस्त्रञ्च पृथक् स्थानान्तरे स्थापितं दृष्टवान्।

VIII ततः श्मशानस्थानं पूर्वंम् आगतो योन्यशिष्यः सोपि प्रविश्य तादृशं दृष्ट्वा व्यश्रसीत्।

IX यतः श्मशानात् स उत्थापयितव्य अेतस्य धर्मपुस्तकवयनस्य भावं ते तदा वोद्धुं नाशक्नुवन्।

X अनन्तरं तौ द्वौ शिष्यौ स्वं स्वं गृहं परावृत्त्यागच्छताम्।

XI ततः परं मरियम् श्मशानद्वारस्य बर्हिः स्थित्वा रोदितुम् आरभत ततो रुदती प्रह्वीभूय श्मशानं विलोक्य

- XII યીશો: શયનસ્થાનસ્ય શિર:સ્થાને પદતલે ચ દ્વયો દિશો દ્વૌ સ્વર્ગીયદૂતાવુપવિષ્ટૌ સમપશ્યત્|
- XIII તૌ પૃષ્ટવન્તૌ હે નારિ કુતો રોદિષિ? સાવદત્ લોકા મમ પ્રભું નીત્વા કુત્રાસ્થાપયન્ ઇતિ ન જાનામિ|
- XIV ઇત્યુક્ત્વા મુખં પરાવૃત્ય યીશું દણ્ડાયમાનમ્ અપશ્યત્ કિન્તુ સ યીશુરિતિ સા જ્ઞાતું નાશક્રનોત્|
- XV તદા યીશુસ્તામ્ અપૃચ્છત્ હે નારિ કુતો રોદિષિ? કં વા મૃગયસે? તત: સા તમ્ ઉદ્યાનસેવકં જ્ઞાત્વા વ્યાહરત્, હે મહેચ્છ ત્વં યદીત: સ્થાનાત્ તં નીતવાન્ તર્હિ કુત્રાસ્થાપયસ્તદ્ વદ તત્સ્થાનાત્ તમ્ આનયામિ|
- XVI તદા યીશુસ્તામ્ અવદત્ હે મરિયમ્| તત: સા પરાવૃત્ય પ્રત્યવદત્ હે રબ્બૂની અર્થાત્ હે ગુરો|
- XVII તદા યીશુરવદત્ માં મા ધર, ઇદાનીં પિતુ: સમીપે ઊર્દ્ધ્વગમનં ન કરોમિ કિન્તુ યો મમ યુષ્માકઞ્ચ પિતા મમ યુષ્માકઞ્ચસ્તસ્ય નિકટ ઊર્દ્ધ્વગમનં કર્તુમ્ ઉદ્યતોસ્મિ, ઇમાં કથાં ત્વં ગત્વા મમ ભ્રાતૃગણં જ્ઞાપયા|
- XVIII તતો મગ્દલીનીમરિયમ્ તત્ક્ષણાદ્ ગત્વા પ્રભુસ્તસ્યૈ દર્શનં દત્ત્વા કથા એતા અકથયદ્ ઇતિ વાર્તાં શિષ્યેભ્યોડકથયત્|
- XIX તત: પરં સપ્તાહસ્ય પ્રથમદિનસ્ય સન્ધ્યાસમયે શિષ્યા એકત્ર મિલિત્વા ચિહ્નદીયેભ્યો ભિયા દ્વારરુદ્ધમ્ અકુર્વન્, એતસ્મિન્ કાલે યીશુસ્તેષાં મધ્યસ્થાને તિષ્ઠન્ અકથયદ્ યુષ્માકં કલ્યાણં ભૂયાત્|
- XX ઇત્યુક્ત્વા નિજહસ્તં કુક્ષિન્ન દર્શિતવાન્, તત: શિષ્યા: પ્રભું દૃષ્ટ્વા હૃષ્ટા અભવન્|
- XXI યીશુ: પુનરવદદ્ યુષ્માકં કલ્યાણં ભૂયાત્ પિતા યથા માં પ્રૈષયત્ તથાહમપિ યુષ્માન્ પ્રૈષયામિ|
- XXII ઇત્યુક્ત્વા સ તેષામુપરિ દીર્ઘપ્રશ્વાસં દત્ત્વા કથિતવાન્ પવિત્રમ્ આત્માનં ગૃહ્ણીતા|
- XXIII યૂયં યેષાં પાપાનિ મોચયિષ્યથ તે મોચયિષ્યન્તે યેષાન્ પાપાતિ ન મોચયિષ્યથ તે ન મોચયિષ્યન્તો|
- XXIV દ્વાદશમધ્યે ગણિતો યમજો થોમાનામા શિષ્યો યીશોરાગમનકાલૈ તૈ: સાર્દ્ધં નાસીત્|
- XXV અતો વયં પ્રભૂમ્ અપશ્યામેતિ વાક્યેડન્યશિષ્યૈરુક્તે સોવદત્, તસ્ય હસ્તયો લૌહકીલકાનાં ચિહ્નં ન વિલોક્ય તચ્ચિહ્નમ્ અડ્ગુલ્યા ન સ્પૃષ્ટ્વા તસ્ય કુક્ષૌ હસ્તં નારોપ્ય ચાહં ન વિશ્વસિષ્યામિ|
- XXVI અપરમ્ અષ્ટમેડહ્નિ ગતે સતિ થોમાસહિત: શિષ્યગણ એકત્ર મિલિત્વા દ્વારં રુદ્ધ્વાભ્યન્તર આસીત્, એતર્હિ યીશુસ્તેષાં મધ્યસ્થાને તિષ્ઠન્ અકથયત્, યુષ્માકં કુશલં ભૂયાત્|
- XXVII પશ્ચાત્ થામૈ કથિતવાન્ ત્વમ્ અડ્ગુલીમ્ અત્રાર્પયિત્વા મમ કરૌ પશ્ય કરં પ્રસાર્ય મમ કુક્ષાવર્પય નાવિશ્વસ્યા|
- XXVIII તદા થોમા અવદત્, હે મમ પ્રભો હે મદીશ્વર|
- XXIX યીશુરકથયત્, હે થોમા માં નિરીક્ષ્ય વિશ્વસિષિ યે ન દૃષ્ટ્વા વિશ્વસન્તિ તએવ ધન્યા:|
- XXX એતદન્યાનિ પુસ્તકેડસ્મિન્ અલિખિતાનિ બહૂન્યાશ્ચર્ચકર્માણિ યીશુ: શિષ્યાણાં પુરસ્તાદ્ અકરોત્|
- XXXI કિન્તુ યીશુરીશ્વરસ્યાભિષિક્ત: સુત એવેતિ યથા યૂયં વિશ્વસિથ વિશ્વસ્ય ચ તસ્ય નામ્ના પરમાયુ: પ્રાપ્નુથ તદર્થમ્ એતાનિ સર્વાણ્યલિપ્યન્તા|

XXI

- I તત: પરં તિબિરિયાજલઘેસ્તટે યીશુ: પુનરપિ શિષ્યેભ્યો દર્શનં દત્તવાન્ દર્શનસ્યાપ્યાનમિદમ્|
- II શિમોન્પિતર: યમજથોમા ગાલીલીયકાન્નાનગરનિવાસી નિથનેલ્ સિવદે: પુત્રાવન્ચૌ દ્વૌ શિષ્યૌ ચૈતેષ્વેકત્ર મિલિતેષુ શિમોન્પિતરોડકથયત્ મત્સ્યાન્ ધર્તુ યામિ|
- III તતસ્તે વ્યાહરન્ તર્હિ વયમપિ ત્વયા સાર્દ્ધં યામ: તદા તે બહિર્ગતા: સન્ત: ક્ષિપ્રં નાવમ્ આરોહન્ કિન્તુ તસ્યાં રજન્યામ્ એકમપિ ન પ્રાપ્નુવન્|
- IV પ્રભાતે સતિ યીશુસ્તટે સ્થિતવાન્ કિન્તુ સ યીશુરિતિ શિષ્યા જ્ઞાતું નાશક્રનુવન્|
- V તદા યીશુરપૃચ્છત્, હે વત્સા સન્નિઘૌ કિન્ચિત્ ખાદ્યદ્રવ્યમ્ આસ્તે? તેડવદન્ કિમપિ નાસ્તિ|
- VI તદા સોડવદત્ નૌકાયા દક્ષિણપાર્શ્વે જાલં નિક્ષિપત તતો લપ્સ્યધ્વે, તસ્માત્ તૈ નિક્ષિપ્તે જાલે મત્સ્યા એતાવન્તોડપતન્ યેન તે જાલમાકૃષ્ય નોત્તોલયિતું શક્તા:|
- VII તસ્માદ્ યીશો: પ્રિયતમશિષ્ય: પિતરાયાકથયત્ એષ પ્રભુ ભવેત્, એષ પ્રભુરિતિ વાયં શ્રુત્વૈવ શિમોન્ નગ્નતાહેતો મત્સ્યધારિણ ઉત્તરીયવસ્ત્રં પરિધાય હ્રદં પ્રત્યુદલમ્ક્રયત્|
- VIII અપરે શિષ્યા મત્સ્યૈ: સાર્દ્ધં જાલમ્ આકર્ષન્ત: ક્ષુદ્રનૌકાં વાહયિત્વા કૂલમાનયન્ તે કૂલાદ્ અતિદૂરે નાસન્ દ્વિશતહસ્તેભ્યો દૂર આસન્ ઇત્યનુમીયતો|
- IX તીરં પ્રાપ્તૈસ્તૈસ્તત્ર પ્રજ્વલિતાગ્નિસ્તદુપરિ મત્સ્યા: પૂપાશ્ચ દૃષ્ટા:|
- X તતો યીશુરકથયદ્ યાન્ મત્સ્યાન્ અધરત તેષાં કતિપયાન્ આનયતા|

XI અતઃ શિમોન્પિતરઃ પરાવૃત્ય ગત્વા બૃહદ્વિસ્ત્રિપદ્મશદધિક્ષતમત્સ્યૈઃ પરિપૂર્ણાં તજ્જાલમ્ આકૃષ્યોદતોલયત્ કિન્ત્વેતાવદ્ધિર્મત્સ્યૈરપિ જાલં નાછિદ્યતા

XII અનન્તરં યીશુસ્તાન્ અવાદીત્ યૂયમાગત્ય ભુંગધ્વં; તદા સચેવ પ્રભુરિતિ જ્ઞાતત્વાત્ ત્વં કઃ? ઇતિ પ્રષ્ટું શિષ્યાણાં કસ્યાપિ પ્રગલ્ભતા નાભવત્

XIII તતો યીશુરાગત્ય પૂપાન્ મત્સ્યાંશ્ચ ગૃહીત્વા તેભ્યઃ પર્યવેષયત્

XIV ઇત્યં શ્મશાનાદુત્થાનાત્ પરં યીશુઃ શિષ્યેભ્યસ્તૃતીયવારં દર્શનં દત્તવાન્

XV ભોજને સમાપ્તે સતિ યીશુઃ શિમોન્પિતરં પૃષ્ટવાન્, હે યૂનસઃ પુત્ર શિમોન્ ત્વં કિમ્ એતેભ્યોધિકં મયિ પ્રીયસે? તતઃ સ ઉદિતવાન્ સત્યં પ્રભો ત્વયિ પ્રીયેડહં તદ્ ભવાન્ જાનાતિ; તદા યીશુરકથયત્ તર્હિ મમ મેષશાવકગણં પાલયા

XVI તતઃ સ દ્વિતીયવારં પૃષ્ટવાન્ હે યૂનસઃ પુત્ર શિમોન્ ત્વં કિં મયિ પ્રીયસે? તતઃ સ ઉક્તવાન્ સત્યં પ્રભો ત્વયિ પ્રીયેડહં તદ્ ભવાન્ જાનાતિ; તદા યીશુરકથયત તર્હિ મમ મેષગણં પાલયા

XVII પશ્ચાત્ સ તૃતીયવારં પૃષ્ટવાન્, હે યૂનસઃ પુત્ર શિમોન્ ત્વં કિં મયિ પ્રીયસે? એતદ્વાક્યં તૃતીયવારં પૃષ્ટવાન્ તસ્માત્ પિતરો દુઃખિતો ભૂત્વાડકથયત્ હે પ્રભો ભવતઃ કિમધ્યગોચરં નાસ્તિ ત્વચ્ચહં પ્રીયે તદ્ ભવાન્ જાનાતિ; તતો યીશુરવદત્ તર્હિ મમ મેષગણં પાલયા

XVIII અહં તુભ્યં યથાર્થં કથયામિ યૌવનકાલે સ્વયં બદ્ધકટિ ર્ચત્રેચ્છા તત્ર યાતવાન્ કિન્ત્વિતઃ પરં વૃદ્ધે વયસિ હસ્તં વિસ્તારયિષ્યસિ, અન્યજનસ્ત્વાં બદ્ધ્વા યત્ર ગન્તું તવેચ્છા ન ભવતિ ત્વાં ધૃત્વા તત્ર નેષ્યતિ

XIX ફલતઃ કીદૃશેન મરણેન સ ઈશ્વરસ્ય મહિમાનં પ્રકાશયિષ્યતિ તદ્ બોધયિતું સ ઇતિ વાક્યં પ્રોક્તવાન્ ઇત્યુક્તે સતિ સ તમવોચત્ મમ પશ્ચાદ્ આગચ્છા

XX યો જનો રાત્રિકાલે યીશો વૃક્ષોડવલમ્બ્ય, હે પ્રભો કો ભવન્તં પરકરેષુ સમર્પયિષ્યતીતિ વાક્યં પૃષ્ટવાન્, તં યીશોઃ પ્રિયતમશિષ્યં પશ્ચાદ્ આગચ્છન્તં

XXI પિતરો મુખં પરાવર્ત્ય વિલોક્ય યીશું પૃષ્ટવાન્, હે પ્રભો એતસ્ય માનવસ્ય કીદૃશી ગતિ ભવિષ્યતિ?

XXII સ પ્રત્યવદત્, મમ પુનરાગમનપર્યન્તં યદિ તં સ્થાપયિતુમ્ ઇચ્છામિ તત્ર તવ કિં? ત્વં મમ પશ્ચાદ્ આગચ્છા

XXIII તસ્માત્ સ શિષ્યો ન મરિષ્યતીતિ ભ્રાતૃગણમધ્યે કિંવદન્તી જાતા કિન્તુ સ ન મરિષ્યતીતિ વાક્યં યીશુ નાવદત્ કેવલં મમ પુનરાગમનપર્યન્તં યદિ તં સ્થાપયિતુમ્ ઇચ્છામિ તત્ર તવ કિં? ઇતિ વાક્યમ્ ઉક્તવાન્

XXIV યો જન એતાનિ સર્વાણિ લિખિતવાન્ અત્ર સાક્ષ્યઞ્ચ દત્તવાન્ સચેવ સ શિષ્યઃ, તસ્ય સાક્ષ્યં પ્રમાણમિતિ વયં જાનીમઃ

XXV યીશુરેતેભ્યોડપરાણ્યપિ બહૂનિ કર્માણિ કૃતવાન્ તાનિ સર્વાણિ યદ્યેકૈકં કૃત્વા લિખ્યન્તે તર્હિ ગ્રન્થા એતાવન્તો ભવન્તિ તેષાં ધારણે પૃથિવ્યાં સ્થાનં ન ભવતિ ઇતિ

પ્રેરિતાનાં કર્મણામાખ્યાનં

- I હે થિયફિલ, યીશુઃ સ્વમનોનીતાન્ પ્રેરિતાન્ પવિત્રેણાત્મના સમાદિશ્ય યસ્મિન્ દિને સ્વર્ગમારોહત્ યાં યાં ક્રિયામકરોત્ યદ્યદ્ ઉપાદિશચ્ય તાનિ સર્વાણિ પૂર્વ મયા લિખિતાનિ
- II સ સ્વનિધનદુઃખભોગાત્ પરમ્ અનેકપ્રત્યયક્ષપ્રમાણૌઃ સ્વં સજ્જવં દર્શયિત્વા
- III ચત્વારિંશદિનાનિ યાવત્ તેભ્યઃ પ્રેરિતેભ્યો દર્શનં દત્ત્વેશ્વરીયરાજ્યસ્ય વર્ણનમ અકરોત્
- IV અનન્તરં તેષાં સભાં કૃત્વા ઇત્યાજ્ઞાપયત્, યૂયં ચિરૂશાલમોડન્યત્ર ગમનમકૃત્વા યસ્તિન્ પિત્રાફ્લીકૃતે મમ વદનાત્ કથા અશૃણુત તત્પ્રાપ્તિમ્ અપેક્ષ્ય તિષ્ઠતા
- V યોહન્ જલે મજ્જિજતાવાન્ કિન્ત્વલ્પદિનમધ્યે યૂયં પવિત્ર આત્મનિ મજ્જિજતા ભવિષ્યથા
- VI પશ્ચાત્ તે સર્વે મિલિત્વા તમ્ અપૃચ્છન્ હે પ્રભો ભવાન્ કિમિદાનીં પુનરપિ રાજ્યમ્ ઇસ્રાયેલીયલોકાનાં કરેષુ સમર્પયિષ્યતિ?
- VII તતઃ સોવદત્ યાન્ સર્વાન્ કાલાન્ સમયાંશ્ચ પિતા સ્વવશેડસ્થાપયત્ તાન્ જ્ઞાતું યુષ્માકમ્ અધિકારો ન જાયતે
- VIII કિન્તુ યુષ્માસુ પવિત્રસ્યાત્મન આવિર્ભાવે સતિ યૂયં શક્તિં પ્રાપ્ય ચિરૂશાલમિ સમસ્તચિહ્નદાશોમિરોણદેશયોઃ પૃથિવ્યાઃ સીમાં યાવદ્ યાવન્તો દેશાસ્તેષુ યર્વેષુ ય મયિ સાક્ષ્યં દાસ્યથા
- IX ઇતિ વાક્યમુક્ત્વા સ તેષાં સમક્ષં સ્વર્ગ નીતોડભવત્, તતો મેઘમારુહ્ય તેષાં દૃષ્ટેરગોચરોડભવત્
- X યસ્મિન્ સમયે તે વિહાયસં પ્રત્યનન્યદૃષ્ટ્યા તસ્ય તાદૃશમ્ ઊર્દ્ધ્વગમનમ્ અપશ્યન્ તસ્મિન્નેવ સમયે શુક્લવસ્ત્રૌ દ્વૌ જનૌ તેષાં સન્નિઘૌ દણ્ડાયમાનૌ કથિતવન્તૌ,
- XI હે ગાલીલીયલોકા યૂયં કિમર્થ ગગણં પ્રતિ નિરીક્ષ્ય દણ્ડાયમાનાસ્તિષ્ઠથ? યુષ્માકં સમીપાત્ સ્વર્ગ નીતો યો યીશુસ્તં યૂયં યથા સ્વર્ગમ્ આરોહન્તમ્ અદર્શમ્ તથા સ પુનશ્ચાગમિષ્યતિ
- XII તતઃ પરં તે જૈતુનનામ્નઃ પર્વતાદ્ વિશ્રામવારસ્ય પથઃ પરિમાણમ્ અર્થાત્ પ્રાયેણાર્હ્લકોશં દુરસ્થં ચિરૂશાલમ્નગરં પરાવૃત્યાગચ્છન્
- XIII નગરં પ્રવિશ્ય પિતરો યાકૂબ્ યોહન્ આન્દ્રિયઃ ફિલિપઃ થોમા બર્થજમયો મથિરાલ્ફીયપુત્રો યાકૂબ્ ઉદ્યોગાી શિમોન્ યાકૂબો ભ્રાતા ચિહ્નદા એતે સર્વે યત્ર સ્થાને પ્રવસન્તિ તસ્મિન્ ઉપરિતનપ્રકોષ્ઠે પ્રાવિશન્
- XIV પશ્ચાદ્ ઇમે ક્રિયત્યઃ સ્ત્રિયશ્ચ યીશો માર્તા મરિયમ્ તસ્ય ભ્રાતરશ્ચૈતે સર્વે એકચિત્તીભૂત સતતં વિનયેન વિનયેન પ્રાર્થયન્તા
- XV તસ્મિન્ સમયે તત્ર સ્થાને સાકલ્યેન વિંશત્યધિકશતં શિષ્યા આસન્
- XVI હે ભ્રાતૃગણ યીશુધારિણાં લોકાનાં પથદર્શકો યો ચિહ્નદાસ્તસ્મિન્ દાયૂદા પવિત્ર આત્મા યાં કથાં કથયામાસ તસ્યાઃ પ્રત્યક્ષીભવનસ્યાવશ્યકત્વમ્ આસીત્
- XVII સ જનોડસ્માકં મધ્યવર્તી સન્ અસ્યાઃ સેવાયા અંશમ્ અલભતા
- XVIII તદનન્તરં કુકર્મણા લબ્ધં યન્મૂલ્યં તેન ક્ષેત્રમેકં ક્રીતમ્ અપરં તસ્મિન્ અધોમુખે ભૃમૌ પતિતે સતિ તસ્યોદરસ્ય વિદીર્ણત્વાત્ સર્વા નાડ્યો નિરગચ્છન્
- XIX એતાં કથાં ચિરૂશાલમ્નિવાસિનઃ સર્વે લોકા વિદાન્તિ; તેષાં નિજભાષયા તત્ક્ષેત્રઞ્ચ હકલ્દામા, અર્થાત્ રક્તક્ષેત્રમિતિ વિખ્યાતમાસ્તે
- XX અન્યચ્ચ, નિકેતનં તદીયન્તુ શુન્યમેવ ભવિષ્યતિ તસ્ય દૂષ્યે નિવાસાર્થ કોપિ સ્થાસ્યતિ નૈવ હિ અન્ય એવ જનસ્તસ્ય પદં સંપ્રાપ્સ્યતિ ધ્રુવાં ઇત્થં ગીતપુસ્તકે લિખિતમાસ્તે
- XXI અતો યોહનો મજ્જનમ્ આરભ્યાસ્માકં સમીપાત્ પ્રભો ચીશોઃ સ્વર્ગારોહણદિનં યાવત્ સોસ્માકં મધ્યે યાવન્તિ દિનાનિ યાપિતવાન્
- XXII તાવન્તિ દિનાનિ યે માનવા અસ્માભિઃ સાર્હ્લં તિષ્ઠન્તિ તેષામ્ એકેન જનેનાસ્માભિઃ સાર્હ્લં યીશોરુત્યાને સાક્ષિણા ભવિતવ્યાં
- XXIII અતો યસ્ય રૂઢિ યુષ્ટો યં બર્શબ્બેત્યુક્ત્વાહૂયન્તિ સ યૂષક્ મતથિશ્ચ દ્વાવેતૌ પૃથક્ કૃત્વા ત ઈશ્વરસ્ય સન્નિઘૌ પ્રાર્થ્ય કથિતવન્તઃ,
- XXIV હે સર્વાન્તર્યામિન્ પરમેશ્વર, ચિહ્નદાઃ સેવનપ્રેરિતત્વપદચ્યુતઃ

XXV સન્ નિજસ્થાનમ્ અગચ્છત્, તત્પદં લબ્ધુમ્ એનયો ઈનયો મધ્યે ભવતા કોડભિરુચિતસ્તદસ્માન્ દર્શતાં।

XXVI તતો ગુટિકાપાટે કૃતે મતથિર્નિરચીયત તસ્માત્ સોન્યેષામ્ એકાદશાનાં પ્રરિતાનાં મધ્યે ગણિતોભવત્।

II

I અપરઞ્ચ નિસ્તારોત્સવાત્ પરં પચ્ચાશત્તમે દિને સમુપસ્થિતે સતિ તે સર્વે એકાચિત્તીભૂય સ્થાન એકસ્મિન્ મિલિતા આસન્।

II એતસ્મિન્નેવ સમયેડકસ્માદ્ આકાશાત્ પ્રચણ્ડાત્યુગ્રવાયોઃ શબ્દવદ્ એકઃ શબ્દ આગત્ય યસ્મિન્ ગૃહે ત ઉપાવિશન્ તદ્ ગૃહં સમસ્તં વ્યાખ્નોત્।

III તતઃ પરં વહ્નિશિખાસ્વરૂપા જિહ્વાઃ પ્રત્યક્ષીભૂય વિભક્તાઃ સત્યઃ પ્રતિજનોર્દ્ધ્વે સ્થગિતા અભૂવન્।

IV તસ્માત્ સર્વે પવિત્રેણાત્મના પરિપૂર્ણાઃ સન્ત આત્મા યથા વાયિતવાન્ તદનુસારેણાન્યદેશીયાનાં ભાષા ઉક્તવન્તઃ।

V તસ્મિન્ સમયે પૃથિવીસ્થસર્વદેશેભ્યો ચિહ્નૈયમતાવલમ્બિનો ભક્તલોકા ચિરૂશાલમિ પ્રાવસન્;

VI તસ્યાઃ કથાયાઃ કિંવદન્ત્યા જાતત્વાત્ સર્વે લોકા મિલિત્વા નિજનિજભાષયા શિષ્યાણાં કથાકથનં શ્રુત્વા સમુદ્વિગ્ના અભવન્।

VII સર્વએવ વિસ્મયાપન્ના આશ્ચર્યાન્વિતાશ્ચ સન્તઃ પરસ્પરં ઉક્તવન્તઃ પશ્યત યે કથાં કથયન્તિ તે સર્વે ગાલીલીયલોકાઃ કિં ન ભવન્તિ?

VIII તર્હિ વયં પ્રત્યેકશઃ સ્વસ્વજન્મદેશીયભાષાભિઃ કથા એતેષાં શૃણુમઃ કિમિદં?

IX પાર્થો-માદી-અરામ્નહરચિમ્દેશનિવાસિમનો ચિહ્નૈ-કખ્પદક્રિયા-પન્ત-આશિયા-

X કુગિયા-પમ્કુલિયા-મિસરનિવાસિનઃ કુરીણીનિકટવર્તિલૂબીયપ્રદેશનિવાસિનો રોમનગરાદ્ આગતા ચિહ્નૈયલોકા ચિહ્નૈયમતગ્રાહિણઃ ક્રીતીયા અરાબીયાદયો લોકાશ્ચ યે વયમ્

XI અસ્માકં નિજનિજભાષાભિરેતેષામ્ ઈશ્વરીયમહાકર્મવ્યાખ્યાનં શૃણુમઃ।

XII ઇત્યં તે સર્વએવ વિસ્મયાપન્નાઃ સન્દિગ્ધચિત્તાઃ સન્તઃ પરસ્પરમૂયુઃ, અસ્ય કો ભાવઃ?

XIII અપરે કેચિત્ પરિહસ્ય કથિતવન્ત એતે નવીનદ્રાક્ષારસેન મત્તા અભવન્।

XIV તદા પિતર એકાદશાભિ ઈર્જનૈઃ સાકં તિષ્ઠન્ તાલ્લોકાન્ ઉચ્ચૈઃકારમ્ અવદત્, હે ચિહ્નૈયા હે ચિરૂશાલમ્નિવાસિનઃ સર્વે, અવધાનં કૃત્વા મદીયવાક્યં બુધ્યધ્વં।

XV ઇદાનીમ્ એકયામાદ્ અધિકા વેલા નાસ્તિ તસ્માદ્ યૂયં યદ્ અનુમાથ માનવા ઇમે મદ્યપાનેન મત્તાસ્તન્ના

XVI કિન્તુ યોયેલ્ભવિષ્યદ્દકૃતૈતદ્વાક્યમુક્તં યથા,

XXVII ઈશ્વરઃ કથયામાસ યુગાન્તસમયે ત્વહમ્ વાર્ષિષ્યામિ સ્વમાત્માનં સર્વપ્રાણ્યુપરિ ધ્રુવમ્ ભાવિવાક્યં વદિષ્યન્તિ કન્યાઃ પુત્રાશ્ચ વસ્તુતઃ। પ્રત્યાદેશઞ્ચ પ્રાપ્સ્યન્તિ યુષ્માકં યુવમાનવાઃ। તથા પ્રાચીનલોકાસ્તુ સ્વપ્નાન્ દ્રક્ષ્યન્તિ નિશ્ચિતાં।

XXVIII વાર્ષિષ્યામિ તદાત્માનં દાસદાસીજનોપિરિ તેનૈવ ભાવિવાક્યં તે વદિષ્યન્તિ હિ સર્વશઃ।

XIX ઉર્દ્ધ્વસ્થે ગગણે ચૈવ નીચસ્થે પૃથિવીતલે શોણિતાનિ બૃહદ્ભાનૂન્ ઘનધૂમાદિકાનિ ચા ચિહ્નાનિ દર્શયિષ્યામિ મહાશ્ચર્યાક્રિયાસ્તથા।

XX મહાભયાનકસ્યૈવ તદિનસ્ય પરેશિતુઃ। પુરાગમાદ્ રવિઃ કૃષ્ણો રક્તશ્ચન્દ્રો ભવિષ્યતઃ।

XXI કિન્તુ યઃ પરમેશસ્ય નામ્નિ સમ્પ્રાર્થયિષ્યતો સએવ મનુજો નૂનં પરિત્રાતો ભવિષ્યતિ।

XXII અતો હે ઇસ્રાયેલ્વંશીયલોકાઃ સર્વે કથાયામેતસ્યામ્ મનો નિઘદ્ધ્વં નાસરતીયો યીશુરીશ્વરસ્ય મનોનીતઃ પુમાન્ એતદ્ ઈશ્વરસ્તત્કૃતૈરાશ્ચર્યાદ્ભૂતકર્મભિ લક્ષણૈશ્ચ યુષ્માકં સાક્ષાદેવ પ્રતિપાદિતવાન્ ઇતિ યૂયં જાનીથા।

XXIII તસ્મિન્ યીશૌ ઈશ્વરસ્ય પૂર્વનિશ્ચિતમન્ત્રણાનિરૂપણાનુસારેણ મૃત્યૌ સમર્પિતે સતિ યૂયં તં ધૃત્વા દુષ્ટલોકાનાં હસ્તૈઃ કુશે વિધિત્વાહત।

XXIV કિન્ત્વીશ્વરસ્તં નિઘનસ્ય બન્ધનાન્મોચયિત્વા ઉદસ્થાપયત્ યતઃ સ મૃત્યુના બદ્ધસ્તિષ્ઠતીતિ ન સમ્ભવતિ।

XXV એતસ્તિન્ દાયુદ્ધપિ કથિતવાન્ યથા, સર્વદા મમ સાક્ષાત્ સ્થાપય પરમેશ્વરં સ્થિતે મદ્લક્ષિણે તસ્મિન્ સ્ખલિષ્યામિ ત્વહં નહિ।

XXVI આનન્દિષ્યતિ તદ્દેતો માર્મકીનં મનસ્તુ વૌ આહ્વાદિષ્યતિ જિહ્વાપિ મદીયા તુ તથૈવ ચા પ્રત્યાશયા શરીરન્તુ મદીયં વૈશયિષ્યતો।

XXVII પરલોકે યતો હેતોસ્ત્વં માં નૈવ હિ ત્યક્ષ્યસિ। સ્વકીયં પુણ્યવન્તં ત્વં ક્ષયિતું નૈવ દાસ્યસિ એવં જીવનમાર્ગ ત્વં મામેવ દર્શયિષ્યસિ।

XXVIII સ્વસમ્મુખે ય આનન્દો દક્ષિણે સ્વસ્થ યત્ સુખાં અનન્તં તેન માં પૂર્ણ કરિષ્યસિ ન સંશયઃ॥

XXIX હે ભ્રાતરોઽસ્માકં તસ્ય પૂર્વપુરુષસ્ય દાયુદ્ઃ કથાં સ્પષ્ટં કથયિતું મામ્ અનુમન્યધ્વં, સ પ્રાણાન્ ત્યક્ત્વા શ્મશાને સ્થાપિતોભવદ્ અદ્યાપિ તત્ શ્મશાનમ્ અસ્માકં સન્નિધૌ વિદ્યતે।

XXX ફલતો લૌકિકભાવેન દાયુદો વંશે ખ્રીષ્ટં જન્મ ગ્રાહયિત્વા તસ્યૈવ સિંહાસને સમુવેષ્ટું તમુત્થાપયિષ્યતિ પરમેશ્વરઃ શપથં કૃત્વા દાયુદ્ઃ સમીપ ઇમમ્ અઙ્ગીકારં કૃત્વાન્,

XXXI ઇતિ જ્ઞાત્વા દાયુદ્ ભવિષ્યદ્વાદી સન્ ભવિષ્યત્કાલીયજ્ઞાનેન ખ્રીષ્ટોત્થાને કથામિમાં કથયામાસ યથા તસ્યાત્મા પરલોકે ન ત્યક્ષ્યતે તસ્ય શરીરઞ્ચ ન ક્ષેપ્યતિ;

XXXII અતઃ પરમેશ્વર એનં યીશું શ્મશાનાદ્ ઉદસ્થાપયત્ તત્ર વયં સર્વે સાક્ષિણ આસ્મહે।

XXXIII સ ઇશ્વરસ્ય દક્ષિણકરેણોન્નતિં પ્રાપ્ય પવિત્ર આત્મેન પિતા યમઙ્ગીકારં કૃત્વાન્ તસ્ય ફલં પ્રાપ્ય યત્ પશ્યથ શૃણુથ ય તદવર્ષત્।

XXXIV યતો દાયુદ્ સ્વર્ગ નારુરોહ કિન્તુ સ્વયમ્ ઇમાં કથામ્ અકથયદ્ યથા, મમ પ્રભુમિદં વાક્યમવદત્ પરમેશ્વરઃ।

XXXV તવ શત્રૂનહં યાવત્ પાદપીઠં કરોમિ ના તાવત્ કાલં મદીયે ત્વં દક્ષવાર્શ્વ ઉપાવિશા

XXXVI અતો યં યીશું યૂયં કુશેઽહત પરમેશ્વરસ્તં પ્રભુત્વાભિષિક્તત્વપદે ન્યયુંક્તેતિ ઇસ્રાયેલીયા લોકા નિશ્ચિતં જ્ઞાનન્તુ।

XXXVII એતાદૃશીં કથાં શ્રુત્વા તેષાં હૃદયાનાં વિદીર્ણત્વાત્ તે પિતરાય તદન્યપ્રેરિતેભ્યશ્ચ કથિતવન્તઃ, હે ભ્રાતૃગણ વયં કિં કરિષ્યામઃ?

XXXVIII તતઃ પિતરઃ પ્રત્યવદદ્ યૂયં સર્વે સ્વં સ્વં મનઃ પરિવર્તયધ્વં તથા પાપમોચનાર્થ યીશુખ્રીષ્ટસ્ય નામ્ના મજ્જિજતાશ્ચ ભવત, તસ્માદ્ દાનરૂપં પરિત્રમ્ આત્માનં લપ્સ્યથા

XXXIX યતો યુષ્માકં યુષ્મત્સન્તાનાનાઞ્ચ દૂરસ્થસર્વલોકાનાઞ્ચ નિમિત્તમ્ અર્થાદ્ અસ્માકં પ્રભુઃ પરમેશ્વરો યાવતો લાકાન્ આહ્વાસ્યતિ તેષાં સર્વેષાં નિમિત્તમ્ અયમઙ્ગીકાર આસ્તે।

XL એતદન્યાભિ ઝડુકથાભિઃ પ્રમાણં દત્વાકથયત્ એતેભ્યો વિપથગામિભ્યો વર્તમાનલોકેભ્યઃ સ્વાન્ રક્ષતા

XLI તતઃ પરં યે સાનન્દાસ્તાં કથામ્ અગૃહ્ણન્ તે મજ્જિજતા અભવન્। તસ્મિન્ દિવસે પ્રાયેણ ત્રીણિ સહસ્રાણિ લોકાસ્તેષાં સપક્ષાઃ સન્તઃ

XLII પ્રેરિતાનામ્ ઉપદેશે સજ્જતૌ પૂપભઞ્જને પ્રાર્થનાસુ ય મનઃસંયોગં કૃત્વાતિષ્ઠન્।

XLIII પ્રેરિતૈર્નાનાપ્રકારલક્ષણેષુ મહાશ્ચર્યકર્મમસુ ય દર્શિતેષુ સર્વલોકાનાં ભયમુપસ્થિતાં

XLIV વિશ્વાસકારિણઃ સર્વ ય સહ તિષ્ઠન્તઃ। સ્વેષાં સર્વાઃ સમ્પત્તીઃ સાધારણ્યેન સ્થાપયિત્વાભુજ્જતા

XLV ફલતો ગૃહાણિ દ્રવ્યાણિ ય સર્વાણિ વિક્રીય સર્વેષાં સ્વસ્વપ્રયોજનાનુસારેણ વિભજ્ય સર્વેભ્યોઽદદન્।

XLVI સર્વ એકચિત્તીભૂય દિને દિને મન્દિરે સન્તિષ્ઠમાના ગૃહે ગૃહે ય પૂપાનભઞ્જન્ત ઇશ્વરસ્ય ધન્યવાદં કુર્વન્તો લોકૈઃ સમાદૃતાઃ પરમાનન્દેન સરલાન્તઃકરણેન ભોજનં પાનઞ્ચકુર્વન્।

XLVII પરમેશ્વરો દિને દિને પરિત્રાણભાજનૈર્મણ્ડલીમ્ અવદ્ધ્યત્।

III

I તૃતીયયામવેલાયાં સત્યાં પ્રાર્થનાયાઃ સમયે પિતરયોહનૌ સમ્ભૂય મન્દિરં ગચ્છતઃ।

II તસ્મિન્નેવ સમયે મન્દિરપ્રવેશકાનાં સમીપે ભિક્ષારણાર્થ યં જન્મખજ્જમાનુષં લોકા મન્દિરસ્ય સુન્દરનામ્નિ દ્વારે પ્રતિદિનમ્ અસ્થાપયન્ તં વહન્તસ્તદ્વારં આનયન્।

III તદા પિતરયોહનૌ મન્દિરં પ્રવેષ્ટુમ્ ઉદ્યતૌ વિલોક્ય સ ખજ્જસ્તૌ કિઞ્ચિદ્ ભિક્ષિતવાન્।

IV તસ્માદ્ યોહના સહિતઃ પિતરસ્તમ્ અનન્યદૃષ્ટ્યા નિરીક્ષ્ય પ્રોક્તવાન્ આવાં પ્રતિ દૃષ્ટિં કુરુ।

V તતઃ સ કિઞ્ચિત્ પ્રાપ્ત્યાશયા તૌ પ્રતિ દૃષ્ટિં કૃતવાન્।

VI તદા પિતરો ગદ્ધિતવાન્ મમ નિકટે સ્વર્ણરૂપ્યાદિ કિમપિ નાસ્તિ કિન્તુ યદાસ્તે તદ્ દદામિ નાસરતીયસ્ય યીશુખ્રીષ્ટસ્ય નામ્ના ત્વમુત્થાય ગમનાગમને કુરુ।

VII તતઃ પરં સ તસ્ય દક્ષિણકરં ધૃત્વા તમ્ ઉદતોલયત્; તેન તત્ક્ષણાત્ તસ્ય જનસ્ય પાદગુલ્ફયોઃ સબલત્વાત્ સ ઉલ્લમ્ફ્ય પ્રોત્થાય ગમનાગમને ડકરોત્।

- VIII તતો ગમનાગમને કુર્વન્ ઉલ્લખ્કન્ ઈશ્વરં ધન્યં વદન્ તાભ્યાં સાહ્નં મન્દિરં પ્રાવિશત્।
- IX તતઃ સર્વે લોકાસ્તં ગમનાગમને કુર્વન્તમ્ ઈશ્વરં ધન્યં વદન્તઞ્ચ વિલોક્ય
- X મન્દિરસ્ય સુન્દરે દ્વારે ય ઉપવિશ્ય ભિક્ષિતવાન્ સચ્ચેવાયમ્ ઇતિ જ્ઞાત્વા તં પ્રતિ તયા ઘટનયા ચમત્કૃતા વિસ્મયાપન્નાશ્ચાભવન્।
- XI યઃ ખજ્જઃ સ્વસ્થોભવત્ તેન પિતરયોહનોઃ કરયોદ્દર્શયોઃ સતોઃ સર્વે લોકા સન્નિધિમ્ આગચ્છન્।
- XII તદ્ દૃષ્ટ્વા પિતરસ્તેભ્યોડકથયત્, હે ઇસ્રાયેલીયલોકા યૂયં કુતો ડનેનાશ્ચર્ય્ય મન્યધ્વે? આવાં નિજશક્ત્યા યદ્વા નિજપુણ્યેન ખજ્જમનુષ્યમેનં ગમિતવન્તાવિતિ ચિન્તયિત્વા આવાં પ્રતિ કુતોડનન્યદૃષ્ટિં કુરુથ?
- XIII યં યીશુ યૂયં પરકરેષુ સમાર્પયત તતો યં પીલાતો મોચયિતુમ્ એચ્છત્ તથાપિ યૂયં તસ્ય સાક્ષાન્ નાજ્ઞીકૃતવન્ત ઇબ્રાહીમ ઇસ્હાકો યાકૂબશ્ચેશ્વરોડર્થાદ્ અસ્માકં પૂર્વપુરુષાણામ્ ઈશ્વરઃ સ્વપુત્રસ્ય તસ્ય યીશો મ્હિમાનં પ્રાકાશયત્।
- XIV કિન્તુ યૂયં તં પવિત્રં ધાર્મિકં પુમાંસં નાજ્ઞીકૃત્ય હત્યાકારિણામેકં સ્વેભ્યો દાતુમ્ અચાચધ્વં।
- XV પશ્ચાત્ તં જીવનસ્યાધિપતિમ્ અહત કિન્ત્વીશ્વરઃ શ્મશાનાત્ તમ્ ઉદસ્થાપયત તત્ર વયં સાક્ષિણ આસ્મહે।
- XVI ઇમં યં માનુષં યૂયં પશ્યથ પરિચિનુથ ય સ તસ્ય નાગ્નિ વિશ્વાસકરણાત્ ચલનશક્તિં લબ્ધવાન્ તસ્મિન્ તસ્ય યો વિશ્વાસઃ સ તં યુષ્માકં સર્વેષાં સાક્ષાત્ સમ્પૂર્ણરૂપેણ સ્વસ્થમ્ અકાર્ષીત્।
- XVII હે ભ્રાતરો યૂયં યુષ્માકમ્ અધિપતયશ્ચ અજ્ઞાત્વા કર્માણ્યેતાનિ કૃતવન્ત ઇદાનીં મમૈષ બોધો જાયતો।
- XVIII કિન્ત્વીશ્વરઃ પ્રીષ્ટસ્ય દુઃખભોગે ભવિષ્યદ્વાદિનાં મુખેભ્યો યાં યાં કથાં પૂર્વમકથયત્ તાઃ કથા ઇત્યં સિદ્ધા અકરોત્।
- XIX અતઃ સ્વેષાં પાપમોચનાર્થં ખેદં કૃત્વા મનાંસિ પરિવર્તયધ્વં, તસ્માદ્ ઈશ્વરાત્ સાન્ત્વનાપ્રાપ્તેઃ સમય ઉપસ્થાસ્યતિઃ;
- XX પુનશ્ચ પૂર્વકાલમ્ આરભ્ય પ્રચારિતો યો યીશુપ્રીષ્ટસ્તમ્ ઈશ્વરો યુષ્માન્ પ્રતિ પ્રેષયિષ્યતિ।
- XXI કિન્તુ જગતઃ સૃષ્ટિમારભ્ય ઈશ્વરો નિજપવિત્રભવિષ્યદ્વાદિગણોન યથા કથિતવાન્ તદનુસારેણ સર્વેષાં કાર્યાર્ણાં સિદ્ધિપર્યન્તં તેન સ્વર્ગે વાસઃ કર્તવ્યઃ।
- XXII યુષ્માકં પ્રભુઃ પરમેશ્વરો યુષ્માકં ભ્રાતૃગણમધ્યાત્ મત્સદૃશં ભવિષ્યદ્વક્તારમ્ ઉત્પાદયિષ્યતિ, તતઃ સ યત્ કિન્ચિત્ કથયિષ્યતિ તત્ર યૂયં મનાંસિ નિઘદ્ધ્વં।
- XXIII કિન્તુ યઃ કશ્ચિત્ પ્રાણી તસ્ય ભવિષ્યદ્વાદિનઃ કથાં ન ગ્રહીષ્યતિ સ નિજલોકાનાં મધ્યાદ્ ઉચ્છેત્સ્યતે," ઇમાં કથામ્ અસ્માકં પૂર્વપુરુષેભ્યઃ કેવલો મૂસાઃ કથયામાસ ઇતિ નહિ,
- XXIV શિમૂયેલ્ભવિષ્યદ્વાદિનમ્ આરભ્ય યાવન્તો ભવિષ્યદ્વાક્યમ્ અકથયન્ તે સર્વએવ સમયસ્યૈતસ્ય કથામ્ અકથયન્।
- XXV યૂયમપિ તેષાં ભવિષ્યદ્વાદિનાં સન્તાનાઃ, "તવ વંશોદ્ભવપુંસા સર્વદેશીયા લોકા આશિષં પ્રાપ્તા ભવિષ્યન્તિ", ઇબ્રાહીમે કથામેતાં કથયિત્વા ઈશ્વરોસ્માકં પૂર્વપુરુષૈઃ સાહ્નં યં નિયમં સ્થિરીકૃતવાન્ તસ્ય નિયમસ્યાધિકારિણોપિ યૂયં ભવથા।
- XXVI અત ઈશ્વરો નિજપુત્રં યીશુમ્ ઉત્થાપ્ય યુષ્માકં સર્વેષાં સ્વસ્વપાપાત્ પરાવર્ત્ય યુષ્મભ્યમ્ આશિષં દાતું પ્રથમતસ્તં યુષ્માકં નિકટં પ્રેષિતવાન્।

IV

- I યસ્મિન્ સમયે પિતરયોહનો લોકાન્ ઉપદિશતસ્તસ્મિન્ સમયે યાજકા મન્દિરસ્ય સેનાપતયઃ સિદ્ધકીર્ણશ્ચ
- II તયોર્ ઉપદેશકરણે પ્રીષ્ટસ્યોત્થાનમ્ ઉપલક્ષ્ય સર્વેષાં મૃતાનામ્ ઉત્થાનપ્રસ્તાવે ચ વ્યગ્રાઃ સન્તસ્તાવુપાગમન્।
- III તૌ ધૃત્વા દિનાવસાનકારણાત્ પરદિનપર્યન્તં રુદ્ધ્વા સ્થાપિતવન્તઃ।
- IV તથાપિ યે લોકાસ્તયોરુપદેશમ્ અશૃણવન્ તેષાં પ્રાયેણ પજ્જસહસ્રાણિ જના વ્યશ્વસન્।
- V પરેડહનિ અધિપતયઃ પ્રાયીના અધ્યાપકાશ્ચ હાનનનામા મહાયાજકઃ
- VI કિયફા યોહન્ સિકન્દર ઇત્યાદયો મહાયાજકસ્ય જ્ઞાતયઃ સર્વે યિરૂશાલમ્નગરે મિલિતાઃ।
- VII અનન્તરં પ્રેરિતૌ મધ્યે સ્થાપયિત્વાપૃચ્છન્ યુવાં કયા શક્તયા વા કેન નામ્ના કર્માણ્યેતાનિ કુરુથઃ?
- VIII તદા પિતરઃ પવિત્રેણાત્મના પરિપૂર્ણાઃ સન્ પ્રત્યવાદીત્, હે લોકાનામ્ અધિપતિગણ હે ઇસ્રાયેલીયપ્રાયીનાઃ,

IX એતસ્ય દુર્બલમાનુષસ્ય હિતં યત્ કર્માક્રિયત, અર્થાત્, સ યેન પ્રકારેણ સ્વસ્થોભવત્ તચ્ચેદ્ અઘાવાં પુચ્છથ,

X તર્હિ સર્વ્વ ઇસ્રાયેલીયલોકા યૂયં જાનીત નાસરતીયો યો યીશુખ્રીષ્ટઃ ક્રુશો યુષ્માભિરવિધ્યત યશ્ચેશ્વરેણ શ્મશાનાદ્ ઉત્થાપિતઃ, તસ્ય નામ્ના જનોયં સ્વસ્થઃ સન્ યુષ્માકં સમ્મુખે પ્રોત્તિષ્ઠતિ।

XI નિચેત્તુભિ યુષ્માભિરયં યઃ પ્રસ્તરોડવજ્ઞાતોડભવત્ સ પ્રધાનકોણસ્ય પ્રસ્તરોડભવત્।

XII તદ્વિન્નાદપરાત્ કસ્માદપિ પરિત્રાણં ભવિતું ન શક્નોતિ, યેન ત્રાણં પ્રાપ્ચેત ભૂમણ્ડલસ્યલોકાનાં મધ્યે તાદૃશં કિમપિ નામ નાસ્તિ।

XIII તદા પિતરયોહનોરેતાદૃશીમ્ અક્ષેભતાં દૃષ્ટ્વા તાવવિદ્વાંસૌ નીચલોકાવિતિ બુદ્ધ્વા આશ્ચર્યમ્ અમન્યન્ત તૌ ય યીશોઃ સક્ષિની જાતાવિતિ જ્ઞાતુમ્ અશક્નુવન્।

XIV કિન્તુ તાભ્યાં સાર્દ્ધં તં સ્વસ્થમાનુષં તિષ્ઠન્તં દૃષ્ટ્વા તે કામધ્યપરામ્ આપત્તિં કર્ત્ત નાશક્નુન્।

XV તદા તે સભાતઃ સ્થાનાન્તરં ગન્તું તાન્ આજ્ઞાપ્ય સ્વયં પરસ્પરમ્ ઇતિ મન્ત્રણામકુર્વન્।

XVI તૌ માનવૌ પ્રતિ કિં કર્ત્તવ્યં? તાવેકં પ્રસિદ્ધમ્ આશ્ચર્ય કર્મ કૃતવન્તૌ તદ્ યિરૂશાલમ્નિવાસિનાં સર્વ્વેષાં લોકાનાં સમીપે પ્રાકાશત તચ્ચ વયમપહ્નોતું ન શક્નુમઃ।

XVII કિન્તુ લોકાનાં મધ્યમ્ એતદ્ યથા ન વ્યાપ્નોતિ તદર્થ તૌ ભયં પ્રદર્શ્ય તેન નામ્ના કમપિ મનુષ્યં નોપદિશતમ્ ઇતિ દૃઢે નિષેધામઃ।

XVIII તતસ્તે પ્રેરિતાવાહૂય એતદાજ્ઞાપયન્ ઇતઃ પરં યીશો નામ્ના કદાપિ કામપિ કથાં મા કથયતં કિમપિ નોપદિશન્।

XIX તતઃ પિતરયોહનો પ્રત્યવદતામ્ ઇશ્વરસ્યાજ્ઞાગ્રહણં વા યુષ્માકમ્ આજ્ઞાગ્રહણમ્ એતયો મધ્યે ઇશ્વરસ્ય ગોચરે કિં વિહિતં? યૂયં તસ્ય વિવેચનાં કુરુત।

XX વયં યદ્ અપશ્યામ યદ્દશુણ્મ ય તન્ન પ્રચારયિષ્યામ એતત્ કદાપિ ભવિતું ન શક્નોતિ।

XXI યદ્દદત તદ્ દૃષ્ટા સર્વ્વે લોકા ઇશ્વરસ્ય ગુણાન્ અન્વવદન્ તસ્માત્ લોકભયાત્ તૌ દણ્ડયિતું કમધ્યુપાયં ન પ્રાપ્ય તે પુનરપિ તર્જયિત્વા તાવત્યજન્।

XXII યસ્ય માનુષસ્યૈતત્ સ્વાસ્થ્યકરણમ્ આશ્ચર્ય કર્માક્રિયત તસ્ય વયશ્ચત્વારિશદ્ભ્રત્સરા વ્યતીતાઃ।

XXIII તતઃ પરં તૌ વિસૃષ્ટૌ સન્તૌ સ્વસક્ષિનાં સન્નિધિં ગત્વા પ્રધાનયાજકૈઃ પ્રાચીનલોકૈશ્ચ પ્રોકતાઃ સર્વાઃ કથા જ્ઞાપિતવન્તૌ।

XXIV તચ્છ્રુત્વા સર્વ્વ એકચિત્તીભૂય ઇશ્વરમુદિશ્ય પ્રોચ્યૈરેતત્ પ્રાર્થયન્ત, હે પ્રભો ગગણપૃથિવીપયોધીનાં તેષુ ય યદ્દદ આસ્તે તેષાં સ્પષ્ટેશ્વરસ્ત્વાં।

XXV ત્વં નિજસેવકેન દાયૂદા વાક્યમિદમ્ ઉવચિથ, મનુષ્યા અન્યદેશીયાઃ કુર્વન્તિ કલહં કુતઃ। લોકાઃ સર્વ્વે કિમર્થ વા ચિન્તાં કુર્વન્તિ નિષ્ફલાં।

XXVI પરમેશસ્ય તેનૈવાભિષિક્તસ્ય જનસ્ય ચા વિરુદ્ધમભિતિષ્ઠન્તિ પૃથિવ્યાઃ પતયઃ કુતઃ।

XXVII ફલતસ્તવ હસ્તેન મન્ત્રણયા ય પૂર્વ્વ યદ્દત્ સ્થિરીકૃતં તદ્ યથા સિદ્ધં ભવતિ તદર્થ ત્વં યમ્ અભિષિક્તવાન્ સ એવ પવિત્રો યીશુસ્તસ્ય પ્રાતિકૂલ્યેન હેરોદ્ પન્તીયપીલાતો

XXVIII ડન્યદેશીયલોકા ઇસ્રાયેલ્લોકાશ્ચ સર્વ્વ એતે સભાયામ્ અતિષ્ઠન્।

XXIX હે પરમેશ્વર અધુના તેષાં તર્જનં ગર્જનન્ શૃણુઃ

XXX તથા સ્વાસ્થ્યકરણકર્મણા તવ બાહુબલપ્રકાશપૂર્વ્વકં તવ સેવકાન્ નિર્ભયેન તવ વાક્યં પ્રચારયિતું તવ પવિત્રપુત્રસ્ય યીશો નામ્ના આશ્ચર્યાણ્યસમ્ભવાનિ ય કર્માણિ કર્તુન્નાજ્ઞાપયા

XXXI ઇત્યં પ્રાર્થનયા યત્ર સ્થાને તે સભાયામ્ આસન્ તત્ સ્થાનં પ્રાકમ્પતઃ; તતઃ સર્વ્વે પવિત્રેણાત્મના પરિપૂર્ણાઃ સન્ત ઇશ્વરસ્ય કથામ્ અક્ષોભેણ પ્રાચારયન્।

XXXII અપરન્ન પ્રત્યયકારિલોકસમૂહા એકમનસ એકચિત્તીભૂય સ્થિતાઃ। તેષાં કેપિ નિજસમ્પત્તિં સ્વીયાં નાજાનન્ કિન્તુ તેષાં સર્વાઃ સમ્પત્તયઃ સાધારણ્યેન સ્થિતાઃ।

XXXIII અન્યચ્ચ પ્રેરિતા મહાશક્તિપ્રકાશપૂર્વ્વકં પ્રભો ર્ચીશોરુત્થાને સાક્ષ્યમ્ અદદુઃ, તેષુ સર્વ્વેષુ મહાનુગ્રહોડભવચ્ચ।

XXXIV તેષાં મધ્યે કસ્યાપિ દ્રવ્યન્યૂનતા નાભવદ્ યતસ્તેષાં ગૃહભૂમ્યાદા યાઃ સમ્પત્તય આસન્ તા વિક્રીય

XXXV તન્મૂલ્યમાનીય પ્રેરિતાનાં ચરણેષુ તૈઃ સ્થાપિતં; તતઃ પ્રત્યેકશઃ પ્રયોજનાનુસારેણ દત્તમભવત્।

XXXVI विशेषतः कुप्रोपद्वीपीयो योसिनामको लेविवंशजात अको जनो भूम्यधिकारी, यं प्रेरिता बार्णव्वा अर्थात् सान्त्वनादायकं एत्युक्त्वा समाहूयन्,

XXXVII स जनो निजभूमिं विक्रीय तन्मूल्यमानीय प्रेरितानां यरणेषु स्थापितवान्।

V

I तदा अनानियनामक अको जनो यस्य भार्य्या नाम सफीरा स स्वाधिकारं विक्रीय

II स्वभार्य्यां ज्ञापयित्वा तन्मूल्यस्यैकांशं सङ्गोष्य स्थापयित्वा तदन्यांशमात्रमानीय प्रेरितानां यरणेषु समर्पितवान्।

III तस्मात् पितरोकथयत् हे अनानिय भूमे भूल्यं किञ्चित् सङ्गोष्य स्थापयितुं पवित्रस्यात्मनः सन्निधौ मृषावाक्यं कथयितुञ्च शैतान् कुतस्तवान्तःकरणे प्रवृत्तिमजनयत्?

IV सा भूमि र्यदा तव हस्तगता तदा किं तव स्वीया नासीत्? तर्हि स्वान्तःकरणे कुत अतादृशी कुकल्पना त्वया कृता? त्वं केवलमनुष्यस्य निकटे मृषावाक्यं नावादीः किन्त्वीश्वरस्य निकटेऽपि।

V अंतां कथां श्रुत्वैव सोऽनानियो भूमौ पतन् प्राणान् अत्यजत्, तद्दृत्तान्तं यावन्तो लोका अशृण्वन् तेषां सर्वेषां मडाभयम् अजायत्।

VI तदा युवलोकास्तं वस्त्रेणाच्छाद्य बहिर् नीत्वा श्मशानेऽस्थापयन्।

VII ततः प्रहरैकानन्तरं किं वृत्तं तत्रावगत्य तस्य भार्य्यापि तत्र समुपस्थिता।

VIII ततः पितरस्ताम् अपृच्छत्, युवाभ्याम् अंतावन्मुद्राभ्यो भूमिं विक्रीता न वा? अंतत्वं वद; तदा सा प्रत्यवादीत् सत्यम् अंतावद्भ्यो मुद्राभ्य अवे।

IX ततः पितरोकथयत् युवां कथं परमेश्वरस्यात्मानं परीक्षितुम् अकमन्त्रणावभवतां? पश्य ये तव पतिं श्मशाने स्थापितवन्तस्ते द्वारस्य समीपे समुपतिष्ठन्ति त्वामपि बहिर्नेष्यन्ति।

X ततः सापि तस्य यरणसन्निधौ पतित्वा प्राणान् अत्याक्षीत्। पश्चात् ते युवानोऽभ्यन्तरम् आगत्य तामपि मृतां दृष्ट्वा बहिर् नीत्वा तस्याः पत्युः पार्श्वे श्मशाने स्थापितवन्तः।

XI तस्मात् माण्डल्याः सर्वे लोका अन्यलोकाश्च तां वार्त्तां श्रुत्वा साध्वसं गताः।

XII ततः परं प्रेरितानां हस्तैर् लोकाणां मध्ये बह्वाश्चर्य्याण्यद्भुतानि कर्माण्यक्रियन्तः; तदा शिष्याः सर्वे अकथित्तीभूय सुलेमानो ऽलिन्दे सम्भूयासन्।

XIII तेषां सङ्घान्तर्गो भवितुं कोपि प्रगल्भतां नागमत् किन्तु लोकास्तान् समाद्रियन्त।

XIV स्त्रियः पुरुषाश्च बहवो लोका विश्वास्य प्रभुं शरणमापन्नाः।

XV पितरस्य गमनागमनाभ्यां केनापि प्रकारेण तस्य छाया कस्मिंश्चिज्जने लगिष्यतीत्याशया लोका रोगिणः शिविकया भटवया यानीय पथि पथि स्थापितवन्तः।

XVI यतुर्दिकस्थनगरेभ्यो बहवो लोकाः सम्भूय रोगिणोऽपवित्रभुतग्रस्तांश्च यिःशालमम् आनयन् ततः सर्वे स्वस्था अक्रियन्त।

XVII अनन्तरं मडायाजकः सिद्धकिनां मतग्राहिणस्तेषां सडयराश्च

XVIII मडाकोधान्त्विताः सन्तः प्रेरितान् धृत्वा नीयलोकानां कारायां बद्ध्वा स्थापितवन्तः।

XIX किन्तु रात्रौ परमेश्वरस्य दूतः काराया द्वारं मोययित्वा तान् बडिरानीयाकथयत्,

XX यूयं गत्वा मन्दिरे दण्डायमानाः सन्तो लोकान् प्रतीमां ज्ठवनदायिकां सर्वा कथां प्रयास्यता

XXI एति श्रुत्वा ते प्रत्यूषे मन्दिरे उपस्थाय उपदिष्टवन्तः। तदा सडयरणेन सडितो मडायाजक आगत्य मन्त्रिणाम् एसायेल्वंशस्य सर्वान् राजसभासदः सभास्थान् कृत्वा कारायास्तान् आपयितुं पदातिगणं प्रेरितवान्।

XXII ततस्ते गत्वा कारायां तान् अप्राप्य प्रत्यागत्य एति वार्त्ताम् अवादिषुः,

XXIII वयं तत्र गत्वा निर्विघ्नं काराया द्वारं रुद्धं रक्षकांश्च द्वारस्य बडिर्दण्डायमानान् अदर्शाम अवे किन्तु द्वारं मोययित्वा तन्मध्ये कमपि द्रष्टुं न प्राप्ताः।

XXIV अंतां कथां श्रुत्वा मडायाजको मन्दिरेस्य सेनापतिः प्रधानयाजकाश्च, एत परं किमपरं भविष्यतीति चिन्तयित्वा सन्दिग्धयित्ता अभवन्।

XXV अंतस्मिन्नेव समये कश्चित् जन आगत्य वार्त्तामिताम् अवदत् पश्यत यूयं यान् मानवान् कारायाम् अस्थापयत ते मन्दिरे तिष्ठन्तो लोकान् उपदिशन्ति।

XXVI તદા મન્દિરસ્ય સેનાપતિઃ પદાતયશ્ચ તત્ર ગત્વા ચેલ્લોકાઃ પાષાણાન્ નિક્ષિપ્યાસ્માન્ મારયન્તીતિ ભિયા વિનત્યાચારં તાન્ આનયન્

XXVII તે મહાસભાયા મધ્યે તાન્ અસ્થાપયન્ તતઃ પરં મહાયાજકસ્તાન્ અપૃચ્છત્,

XXVIII અનેન નામ્ના સમુપદેષ્ટું વયં કિં દૃઢં ન ન્યષેધામ? તથાપિ પશ્યત યૂયં સ્વેષાં તેનોપદેશેને ચિરશાલમં પરિપૂર્ણા કૃત્વા તસ્ય જનસ્ય રક્તપાતજનિતાપરાધમ્ અસ્માન્ પ્રત્યાનેતું ચેષ્ટધ્વે

XXIX તતઃ પિતરોન્યપ્રેરિતાશ્ચ પ્રત્યવદન્ માનુષસ્યાજાગ્રહણાદ્ ઈશ્વરસ્યાજાગ્રહણમ્ અસ્માકમુચિતમ્

XXX યં યીશું યૂયં ક્રુશે વેધિત્વાહત તમ્ અસ્માકં પૈતૃક ઈશ્વર ઉત્થાપ્ય

XXXI ઇસ્રાયેલ્વંશાનાં મનઃપરિવર્તનં પાપક્ષમાઞ્ચ કર્તું રાજાનં પરિત્રાતારઞ્ચ કૃત્વા સ્વદક્ષિણપાર્શ્વે તસ્યાન્નતિમ્ અકરોત્

XXXII એતસ્મિન્ વયમપિ સાક્ષિણ આસ્મહે, તત્ કેવલં નહિ, ઈશ્વર આજાગ્રાહિભ્યો યં પવિત્રમ્ આત્મનં દત્તવાન્ સોપિ સાક્ષ્યસ્તિ

XXXIII એતદ્વાક્યે શ્રુતે તેષાં હૃદયાનિ વિદ્ધાન્યભવન્ તતસ્તે તાન્ હન્તું મન્ત્રિતવન્તઃ

XXXIV એતસ્મિન્નેવ સમયે તત્સભાસ્થાનાં સર્વલોકાનાં મધ્યે સુખ્યાતો ગમિલીયેલ્નામક એકો જનો વ્યવસ્થાપકઃ ફિરિશિલોક ઉત્થાય પ્રેરિતાન્ ક્ષણાર્થં સ્થાનાન્તરં ગન્તુમ્ આદિશ્ય કથિતવાન્,

XXXV હે ઇસ્રાયેલ્વંશીયાઃ સર્વે યૂયમ્ એતાન્ માનુષાન્ પ્રતિ યત્ કર્તુમ્ ઉદાતાસ્તસ્મિન્ સાવધાના ભવતા

XXXVI ઇતઃ પૂર્વં થૂદાનામૈકો જન ઉપસ્થાય સ્વં કમપિ મહાપુરુષમ્ અવદત્, તતઃ પ્રાયેણ યતુઃશતલોકાસ્તસ્ય મતગ્રાહિણોભવન્ પશ્ચાત્ સ હતોભવત્ તસ્યાજાગ્રાહિણો યાવન્તો લોકાસ્તે સર્વે વિકીર્ણાઃ સન્તો ડકૃતકાર્ય્યા અભવન્

XXXVII તસ્માજ્જનાત્ પરં નામલેખનસમયે ગાલીલીયચિહ્નદાનામૈકો જન ઉપસ્થાય બહૂલ્લોકાન્ સ્વમતં ગ્રાહીતવાન્ તતઃ સોપિ વ્યનશ્યત્ તસ્યાજાગ્રાહિણો યાવન્તો લોકા આસન્ તે સર્વે વિકીર્ણા અભવન્

XXXVIII અધુના વદામિ, યૂયમ્ એતાન્ મનુષ્યાન્ પ્રતિ કિમપિ ન કૃત્વા ક્ષાન્તા ભવત, યત એષ સફ્લપ્ય એતત્ કર્મ ય યદિ મનુષ્યાદભવત્ તર્હિ વિફલં ભવિષ્યતિ

XXXIX યદીશ્વરાદભવત્ તર્હિ યૂયં તસ્યાન્યથા કર્તું ન શક્ચથ, વરમ્ ઈશ્વરરોધકા ભવિષ્યથા

XL તદા તસ્ય મન્ત્રણાં સ્વીકૃત્ય તે પ્રેરિતાન્ આહૂય પ્રહત્ય યીશો નામ્ના કામપિ કથાં કથયિતું નિષિધ્ય વ્યસર્જન્

XLI કિન્તુ તસ્ય નામાર્થં વયં લજ્જાભોગસ્ય યોગ્યત્વેન ગણિતા ઇત્યત્ર તે સાનન્દાઃ સન્તઃ સભાસ્થાનાં સાક્ષાદ્ અગચ્છન્

XLII તતઃ પરં પ્રતિદિનં મન્દિરે ગૃહે ગૃહે ચાવિશ્રામમ્ ઉપદિશ્ય યીશુપ્રીષ્ટસ્ય સુસંવાદં પ્રચારિતવન્તઃ

VI

I તસ્મિન્ સમયે શિષ્યાણાં બાહુલ્યાત્ પ્રાત્યહિકદાનસ્ય વિશ્રાણનૈ ભિન્નદેશીયાનાં વિધવાસ્ત્રીગણ ઉપેક્ષિતે સતિ ઇબ્રીયલોકૈઃ સહાન્યદેશીયાનાં વિવાદ ઉપાતિષ્ઠત્

II તદા દ્વાદશપ્રેરિતાઃ સર્વાન્ શિષ્યાન્ સંગૃહ્યાકથયન્ ઈશ્વરસ્ય કથાપ્રચારં પરિત્યજ્ય ભોજનગવેષણમ્ અસ્માકમ્ ઉચિતં નહિ

III અતો હે ભ્રાતૃગણ વયમ્ એતત્કર્મણો ભારં ચેભ્યો દાતું શક્નુમ એતાદૃશાન્ સુખ્યાત્યાપન્નાન્ પવિત્રેણાત્મના જ્ઞાનેન ય પૂર્ણાન્ સપ્તજનાન્ યૂયં સ્વેષાં મધ્યે મનોનીતાન્ કુરુત,

IV કિન્તુ વયં પ્રાર્થનાયાં કથાપ્રચારકર્મણિ ય નિત્યપ્રવૃત્તાઃ સ્થાસ્યામઃ

V એતસ્યાં કથાયાં સર્વે લોકાઃ સન્તુષ્ટાઃ સન્તઃ સ્વેષાં મધ્યાત્ સ્તિક્ષાનઃ ફિલિપઃ પ્રખરો નિકાનોર્ તીમન્ પર્મિણા ચિહ્નદિમતગ્રાહી-આન્તિયખિયાનગરીયો નિકલા એતાન્ પરમભક્તાન્ પવિત્રેણાત્મના પરિપૂર્ણાન્ સપ્ત જનાન્

VI પ્રેરિતાનાં સમક્ષમ્ આનયન્, તતસ્તે પ્રાર્થનાં કૃત્વા તેષાં શિરઃસુ હસ્તાન્ આર્પયન્

VII અપરઞ્ચ ઈશ્વરસ્ય કથા દેશં વ્યાખ્નોત્ વિશેષતો ચિરશાલમિ નગરે શિષ્યાણાં સંખ્યા પ્રભૂતરૂપેણાવદ્ધત યાજકાનાં મધ્યેપિ બહવઃ પ્રીષ્ટમતગ્રાહિણોડભવન્

VIII સ્તિક્ષાનો વિશ્વાસેન પરાક્રમેણ ય પરિપૂર્ણઃ સન્ લોકાનાં મધ્યે બહુવિધમ્ અદ્ભુતમ્ આશ્ચર્ય્ય કર્માકરોત્

IX तेन विवर्तिनीयनाम्ना विख्यातसङ्घस्य कतिपयजनाः कुरीणीयसिकन्दरीय-किलिकीयाशीयादेशीयाः कियन्तो जनाश्चोत्थाय स्तिङ्गानेन सार्द्धं व्यवदन्त।

X किन्तु स्तिङ्गानो ज्ञानेन पवित्रेणात्मना य ईदृशीं कथां कथितवान् यस्यास्ते आपत्तिं कर्तुं नाशक्नुवन्।

XI पश्चात् तै लोभिताः कतिपयजनाः कथामेनाम् अकथयन्, वयं तस्य मुभतो मूसा ईश्वरस्य य निन्दावाक्यम् अश्रौष्म।

XII ते लोकानां लोकप्राचीनानाम् अध्यापकानाञ्च प्रवृत्तिं जनयित्वा स्तिङ्गानस्य सन्निधिम् आगत्य तं धृत्वा मडासभामध्यम् आनयन्।

XIII तदनन्तरं कतिपयजनेषु मिथ्यासाक्षिषु समानीतेषु तेऽकथयन् अेष जनेन अेतत्पुण्यस्थानव्यवस्थयो निन्दातः कदापि न निवर्तते।

XIV इलतो नासरतीययीशुः स्थानमेतद् उखिन्नं करिष्यति मूसासमर्पितम् अस्माकं व्यवहारात् अन्यत्रुपं करिष्यति तस्यैतादृशीं कथां वयम् अशृणुम।

XV तदा मडासभास्थाः सर्वे तं प्रति स्थिरां दृष्टिं कृत्वा स्वर्गदूतमुपसदृशं तस्य मुभम् अपश्यन्।

VII

I ततः परं मडायाजकः पृष्टवान्, अेषा कथां किं सत्या?

II ततः स प्रत्यवदत्, हे पितरो हे भ्रातरः सर्वे लाका मनांसि निघट्ट्वा अस्माकं पूर्वपुरुष एब्राहीम् डारणनगरे वासकरणात् पूर्वं यदा अराम्-नडरयिमदेशे आसीत् तदा तेजोमय ईश्वरो दर्शनं दत्वा

III तमवदत् त्वं स्वदेशज्ञातिमित्राणि परित्यज्य यं देशमहं दर्शयिष्यामि तं देशं व्रज।

IV अतः स कस्तीयदेशं विहाय डारणनगरे न्यवसत्, तदनन्तरं तस्य पितरि मृते यत्र देशे यूयं निवसथ स अेनं देशमागच्छत्।

V किन्त्वीश्वरस्तस्मै कम्प्यधिकारम् अर्थाद् अेकपदपरिमितां भूमिमपि नाददात्; तदा तस्य कोपि सन्तानो नासीत् तथापि सन्तानैः सार्द्धम् अेतस्य देशस्याधिकारी त्वं भविष्यसीति तम्प्रत्यङ्गीकृतवान्।

VI ईश्वर एत्यम् अपरमपि कथितवान् तव सन्तानाः परदेशे निवत्स्यन्ति ततस्तद्देशीयलोकाश्चतुःशतवत्सरान् यावत् तान् दासत्वे स्थापयित्वा तान् प्रति कुव्यवहारं करिष्यन्ति।

VII अपरम् ईश्वर अेनां कथामपि कथितवान्, ये लोकास्तान् दासत्वे स्थापयिष्यन्ति ताव्लोकान् अहं दण्डयिष्यामि, ततः परं ते अडिर्गताः सन्तो माम् अत्र स्थाने सेविष्यन्ते।

VIII पश्चात् स तस्मै त्वकछेदस्य नियमं दत्तवान्, अत एस्डाकनाग्नि एब्राहीम अेकपुत्रे जते, अष्टमदिने तस्य त्वकछेदम् अकरोत्। तस्य एस्डाकः पुत्रो याकूब्, ततस्तस्य याकूब्ऽस्माकं द्वादश पूर्वपुरुषा अजायन्त।

IX ते पूर्वपुरुषा ईर्ष्या परिपूर्णा मिसरदेशं प्रेषयितुं यूषङ् व्यक्रीणन्।

X किन्त्वीश्वरस्तस्य सहायो भूत्वा सर्वस्या दुर्गते रक्षित्वा तस्मै बुद्धिं दत्वा मिसरदेशस्य राज्ञः किरौणः प्रियपात्रं कृतवान् ततो राजा मिसरदेशस्य स्वीयसर्वपरिवारस्य य शासनपदं तस्मै दत्तवान्।

XI तस्मिन् समये मिसर-किनानदेशयो दुर्भिक्षहेतोरतिक्लिष्टत्वात् नः पूर्वपुरुषा भक्ष्यद्रव्यं नालभन्त।

XII किन्तु मिसरदेशे शस्यानि सन्ति, याकूब् एमां वार्तां श्रुत्वा प्रथमम् अस्माकं पूर्वपुरुषान् मिसरं प्रेषितवान्।

XIII ततो द्वितीयवारगमने यूषङ् स्वभ्रातृभिः परियितोऽभवत्; यूषङो भ्रातरः किरौण् राजेन परियिता अभवन्।

XIV अनन्तरं यूषङ् भ्रातृगणं प्रेष्य निजपितरं याकूब् निजान् पञ्चाधिकसप्ततिसंध्यकान् ज्ञातिजनांश्च समाहूतवान्।

XV तस्माद् याकूब् मिसरदेशं गत्वा स्वयम् अस्माकं पूर्वपुरुषाश्च तस्मिन् स्थानेऽभियन्त।

XVI ततस्ते शिपिमं नीता यत् श्मशानम् एब्राहीम् मुद्रादत्वा शिपिमः पितु र्भोरः पुत्रेभ्यः क्रीतवान् तत्श्मशाने स्थापयाञ्चकिरे।

XVII ततः परम् ईश्वर एब्राहीमः सन्निधौ शपथं कृत्वा यां प्रतिज्ञां कृतवान् तस्याः प्रतिज्ञायाः इलनसमये निकटे सति एस्त्रायेव्लोका मिसरदेशे वर्द्धमाना अडुसंख्या अभवन्।

XVIII शेषे यूषङ् यो न परियिनोति तादृश अेको नरपतिरुपस्थाय

XIX अस्माकं ज्ञातिभिः सार्द्धं धूर्ततां विधाय पूर्वपुरुषान् प्रति कुव्यवहारापूर्वकं तेषां वंशनाशनाय तेषां नवजातान् शिशून् अडि निरक्षेपयत्।

XX એતસ્મિન્ સમયે મૂસા જજ્ઞે, સ તુ પરમસુન્દરોડભવત્ તથા પિતૃગૃહે માસત્રયપર્યન્તં પાલિતોડભવત્
 XXI કિન્તુ તસ્મિન્ બહિર્નિક્ષિપ્તે સતિ ફિરૌણરાજસ્ય કન્યા તમ્ ઉત્તોલ્ય નીત્વા દત્તકપુત્રં કૃત્વા પાલિતવતી
 XXII તસ્માત્ સ મૂસા મિસરદેશીયાયાઃ સર્વવિદ્યાયાઃ પારદૃષ્ટ્વા સન્ વાક્યે ક્રિયાયાઞ્ચ શક્તિમાન્ અભવત્
 XXIII સ સમ્પૂર્ણચત્વારિંશદ્વત્સરવયસ્કો ભૂત્વા ઇસ્રાયેલીયવંશનિજભ્રાતૃન્ સાક્ષાત્ કર્તુ મતિં ચક્રે
 XXIV તેષાં જનમેકં હિંસિતં દૃષ્ટ્વા તસ્ય સપક્ષઃ સન્ હિંસિતજનમ્ ઉપકૃત્ય મિસરીયજનં જઘાના
 XXV તસ્ય હસ્તેનેશ્વરસ્તાન્ ઉદ્ધરિષ્યતિ તસ્ય ભ્રાતૃગણ ઇતિ જ્ઞાસ્યતિ સ ઇત્યનુમાનં ચકાર, કિન્તુ તે ન બુબુધિરે

XXVI તત્પરે ડહનિ તેષામ્ ઉભયો જનયો વાક્કલહ ઉપસ્થિતે સતિ મૂસાઃ સમીપં ગત્વા તયો મેલનં કર્તુ મતિં કૃત્વા કથયામાસ, હે મહાશયૌ યુવાં ભ્રાતરૌ પરસ્પરમ્ અન્યાયં કુતઃ કુરુથઃ?

XXVII તતઃ સમીપવાસિનં પ્રતિ યો જનોડન્યાયં ચકાર સ તં દૂરીકૃત્ય કથયામાસ, અસ્માકમુપરિ શાસ્તૃત્વવિચારયિતૃત્વપદ્યોઃ કસ્ત્વાં નિયુક્તવાન્?

XXVIII હ્યો યથા મિસરીયં હતવાન્ તથા કિં મામપિ હનિષ્યસિ?

XXIX તદા મૂસા એતાદૃશીં કથાં શ્રુત્વા પલાયનં ચક્રે, તતો મિદિયનદેશં ગત્વા પ્રવાસી સન્ તસ્થૌ, તતસ્તત્ર દ્વૌ પુત્રૌ જજ્ઞાતૌ

XXX અનન્તરં ચત્વારિંશદ્વત્સરેષુ ગતેષુ સીનયપર્વતસ્ય પ્રાન્તરે પ્રજ્વલિતસ્તમ્બસ્ય વહ્નિશિખાયાં પરમેશ્વરદૂતસ્તસ્મૈ દર્શનં દદૌ

XXXI મૂસાસ્તસ્મિન્ દર્શને વિસ્મયં મત્વા વિશેષં જ્ઞાતું નિકટં ગચ્છતિ,

XXXII એતસ્મિન્ સમયે, અહં તવ પૂર્વપુરુષાણામ્ ઈશ્વરોડર્થાદ્ ઇબ્રાહીમ ઈશ્વર ઇસ્હાક ઈશ્વરો યાકૂબ ઈશ્વરશ્ચ, મૂસામુદિશ્ય પરમેશ્વરસ્યૈતાદૃશી વિહાયસીયા વાણી બભૂવ, તતઃ સ કમ્પાન્વિતઃ સન્ પુન નિરીક્ષિતું પ્રગલ્ભો ન બભૂવ

XXXIII પરમેશ્વરસ્તં જગાદ, તવ પાદ્યોઃ પાદુકે મોચય યત્ર તિષ્ઠસિ સા પવિત્રભૂમિઃ

XXXIV અહં મિસરદેશસ્થાનાં નિજલોકાનાં દુર્દેશાં નિતાન્તમ્ અપશ્યં, તેષાં કાતર્યોક્તિઞ્ચ શ્રુતવાન્ તસ્માત્ તાન્ ઉદ્ધર્તુમ્ અવરુદ્ધાગમમ્; ઇદાનીમ્ આગચ્છ મિસરદેશં ત્વાં પ્રેષયામિ

XXXV કસ્ત્વાં શાસ્તૃત્વવિચારયિતૃત્વપદ્યો નિયુક્તવાન્, ઇતિ વાક્યમુક્ત્વા તૈ ર્યો મૂસા અવજ્ઞાતસ્તમેવ ઈશ્વરઃ સ્તમ્બમધ્યે દર્શનદાત્રા તેન દૂતેન શાસ્તારં મુક્તિદાતારઞ્ચ કૃત્વા પ્રેષયામાસ

XXXVI સ ય મિસરદેશે સૂફનામ્નિ સમુદ્રે ય પશ્ચાત્ ચત્વારિંશદ્વત્સરાન્ યાવત્ મહાપ્રાન્તરે નાનાપ્રકારાણ્યદ્ભુતાનિ કર્માણિ લક્ષણાનિ ય દર્શયિત્વા તાન્ બહિઃ કૃત્વા સમાનિનાયા

XXXVII પ્રભુઃ પરમેશ્વરો યુષ્માકં ભ્રાતૃગણસ્ય મધ્યે માદૃશમ્ એકં ભવિષ્યદ્ધક્તારમ્ ઉત્પાદયિષ્યતિ તસ્ય કથાયાં યૂયં મનો નિદાસ્યથ, યો જન ઇસ્રાયેલઃ સન્તાનેભ્ય એનાં કથાં કથયામાસ સ એષ મૂસાઃ

XXXVIII મહાપ્રાન્તરસ્થમાણ્ડલીમધ્યેડપિ સ એવ સીનયપર્વતોપરિ તેન સાદ્ધં સંલાપિનો દૂતસ્ય યાસ્મત્પિતૃગણસ્ય મધ્યસ્થઃ સન્ અસ્મભ્યં દાતવ્યનિ જીવનદાયકાનિ વાક્યાનિ લેભે

XXXIX અસ્માકં પૂર્વપુરુષાસ્તમ્ અમાન્યં કત્વા સ્વેભ્યો દૂરીકૃત્ય મિસરદેશં પરાવૃત્ય ગન્તું મનોભિરભિલષ્ય હારોણં જગદ્;

XL અસ્માકમ્ અગ્રેડગ્રે ગન્તુમ્ અસ્મદર્થં દેવગણં નિર્માહિં યતો યો મૂસા અસ્માન્ મિસરદેશાદ્ બહિઃ કૃત્વાનીતવાન્ તસ્ય કિં જાતં તદસ્માભિ ન જ્ઞાયતો

XLI તસ્મિન્ સમયે તે ગોવત્સાકૃતિં પ્રતિમાં નિર્માયિ તામુદિશ્ય નૈવેદ્યમુત્મૃજ્ય સ્વહસ્તકૃતવસ્તુના આનન્દિતવન્તઃ

XLII તસ્માદ્ ઈશ્વરસ્તેષાં પ્રતિ વિમુખઃ સન્ આકાશસ્થં જ્યોતિર્ગણં પૂજયિતું તેભ્યોડનુમતિં દદૌ, યાદૃશં ભવિષ્યદ્વાદિનાં ગ્રન્થેષુ લિખિતમાસ્તે, યથા, ઇસ્રાયેલીયવંશા રે ચત્વારિંશત્સમાન્ પુરાઃ મહતિ પ્રાન્તરે સંસ્થા યૂયન્તુ યાનિ યા બલિહોમાદિકર્માણિ કૃતવન્તસ્તુ તાનિ કિં માં સમુદિશ્ય યુષ્માભિઃ પ્રકૃતાનીતિ નૈવ યા

XLIII કિન્તુ વો મોલકાપ્યસ્ય દેવસ્ય દૂષ્યમેવ યા યુષ્માકં રિમ્ફનાપ્યાયા દેવતાયાશ્ચ તારકાઃ એતયોરુભયો મૂર્તી યુષ્માભિઃ પરિપૂજિતો અતો યુષ્માંસ્તુ બાબેલઃ પારં નેષ્યામિ નિશ્ચિતાં

XLIV અપરઞ્ચ યન્નિદર્શનમ્ અપશ્યસ્તદનુસારેણ દૂષ્યં નિર્માહિં યસ્મિન્ ઈશ્વરો મૂસામ્ એતદ્વાક્યં બભાષે તત્ તસ્ય નિરૂપિતં સાક્ષ્યસ્વરૂપં દૂષ્યમ્ અસ્માકં પૂર્વપુરુષૈઃ સહ પ્રાન્તરે તસ્થૌ

XLV પશ્ચાત્ ચિહ્નોશૂયેન સહિતૈસ્તેષાં વંશજાતૈરસ્મતૂર્વપુરુષૈઃ સ્વેષાં સમ્મુખાદ્ ઈશ્વરેણ દૂરીકૃતાનામ્ અન્યદેશીયાનાં દેશાધિકૃતિકાલે સમાનીતં તદ્ દૂષ્યં દાયુદોધિકારં યાવત્ તત્ર સ્થાન આસીત્

XLVI સ દાયુદ્ પરમેશ્વરસ્યાનુગ્રહં પ્રાપ્ય યાકૂબ્ ઈશ્વરાર્થમ્ એકં દૂષ્યં નિર્માતું વવાઞ્છ;

XLVII કિન્તુ સુલેમાન્ તદર્થં મન્દિરમ્ એકં નિર્મિતવાન્

XLVIII તથાપિ યઃ સર્વોપરિસ્થઃ સ કસ્મિંશ્ચિદ્ હસ્તકૃતે મન્દિરે નિવસતીતિ નહિ, ભવિષ્યદ્વાદી કથામેતાં કથયતિ, યથા,

XLIX પરેશો વદતિ સ્વર્ગો રાજસિંહાસનં મમા મદીયં પાદપીઠઞ્ચ પૃથિવી ભવતિ ધ્રુવાં તર્હિ યૂયં કૃતે મે કિં પ્રનિર્માસ્યથ મન્દિરં વિશ્રામાય મદીયં વા સ્થાનં કિં વિદ્યતે ત્વિહા

L સર્વોપરિસ્થાનિ વસ્તુનિ કિં મે હસ્તકૃતાનિ ના

LI હે અનાજાગ્રાહકા અન્તઃકરણે શ્રવણે યાપવિત્રલોકાઃ યૂયમ્ અનવરતં પવિત્રસ્યાત્મનઃ પ્રાતિકૂલ્યમ્ આચરથ, યુષ્માકં પૂર્વપુરુષા યાદૃશા યૂયમપિ તાદૃશાઃ

LII યુષ્માકં પૂર્વપુરુષાઃ કં ભવિષ્યદ્વાદિનં નાતાડયન્? યે તસ્ય ધાર્મિકસ્ય જનસ્યાગમનકથાં કથિતવન્તસ્તાન્ અદનન્ યૂયમ્ અધૂના વિશ્વાસઘાતિનો ભૂત્વા તં ધાર્મિકં જનમ્ અહતા

LIII યૂયં સ્વર્ગીયદૂતગણેન વ્યવસ્થાં પ્રાપ્યાપિ તાં નાચરથા

LIV ઇમાં કથાં શ્રુત્વા તે મનઃસુ બિહ્વાઃ સન્તસ્તં પ્રતિ દન્તઘર્ષણમ્ અકુર્વન્

LV કિન્તુ સ્તિક્ષાનઃ પવિત્રેણાત્મના પૂર્ણો ભૂત્વા ગગણં પ્રતિ સ્થિરદૃષ્ટિં કૃત્વા ઈશ્વરસ્ય દક્ષિણે દણ્ડાયમાનં યીશુઞ્ચ વિલોક્ય કથિતવાન્;

LVI પશ્ય, મેઘદ્વારં મુક્તમ્ ઈશ્વરસ્ય દક્ષિણે સ્થિતં માનવસુતઞ્ચ પશ્યામિ

LVII તદા તે પ્રોચ્યૈઃ શબ્દં કૃત્વા કર્ણોષ્વડ્ગુલી નિધાય એકચિત્તીભૂય તમ્ આક્રમન્

LVIII પશ્ચાત્ તં નગરાદ્ બહિઃ કૃત્વા પ્રસ્તરૈરાદનન્ સાક્ષિણો લાકાઃ શૌલનામ્નો યૂનશ્વરણસન્નિઘૌ નિજવસ્ત્રાણિ સ્થાપિતવન્તઃ

LIX અનન્તરં હે પ્રભો યીશે મદીયમાત્માનં ગૃહાણ સ્તિક્ષાનસ્યેતિ પ્રાર્થનવાક્યવદનસમયે તે તં પ્રસ્તરૈરાદનન્

LX તસ્માત્ સ જાનુની પાતયિત્વા પ્રોચ્યૈઃ શબ્દં કૃત્વા, હે પ્રભે પાપમેતદ્ એતેષુ મા સ્થાપય, ઇત્યુક્ત્વા મહાનિદ્રાં પ્રાપ્નોત્

VIII

I તસ્ય હત્યાકરણં શૌલોપિ સમમન્યતા તસ્મિન્ સમયે યિરૂશાલમ્નગરસ્થાં મણ્ડલીં પ્રતિ મહાતાડનાયાં જાતાયાં પ્રેરિતલોકાન્ હિત્વા સર્વેડપરે યિહૂદાશોમિરોણદેશયો નાનાસ્થાને વિકીર્ણાઃ સન્તો ગતાઃ

II અન્યચ્ય ભક્તલોકાસ્તં સ્તિક્ષાનં શ્મશાને સ્થાપયિત્વા બહુ વ્યલપન્

III કિન્તુ શૌલો ગૃહે ગૃહે ભ્રમિત્વા સ્ત્રિયઃ પુરુષાંશ્ચ ધૃત્વા કારાયાં બદ્ધ્વા મણ્ડલ્યા મહોત્પાતં કૃતવાન્

IV અન્યચ્ય યે વિકીર્ણા અભવન્ તે સર્વત્ર ભ્રમિત્વા સુસંવાદં પ્રાચારયન્

V તદા ફિલિપઃ શોમિરોણનગરં ગત્વા ખ્રીષ્ટાખ્યાનં પ્રાચારયત્;

VI તતોડશુચિ-ભૂતગ્રસ્તલોકેભ્યો ભૂતાશ્રીત્કૃત્યાગચ્છન્ તથા બહવઃ પક્ષાઘાતિનઃ ખસ્ટા લોકાશ્ચ સ્વસ્થા અભવન્

VII તસ્માત્ લાકા ઈદૃશં તસ્યાશ્ચર્ય્યં કર્મ વિલોક્ય નિશમ્ય ચ સર્વ એકચિત્તીભૂય તેનોક્તાખ્યાને મનાંસિ ન્યદ્ધુઃ

VIII તસ્મિન્નગરે મહાનન્દશ્રાભવત્

IX તતઃ પૂર્વે તસ્મિન્નગરે શિમોન્નામા કશ્ચિજ્જનો બહ્વી માર્યાક્રિયાઃ કૃત્વા સ્વં કઞ્ચન મહાપુરુષં પ્રોચ્ય શોમિરોણીયાનાં મોહં જનયામાસા

X તસ્માત્ સ માનુષ ઈશ્વરસ્ય મહાશક્તિસ્વરૂપ ઇત્યુક્ત્વા બાલવૃદ્ધવનિતાઃ સર્વે લાકાસ્તસ્મિન્ મનાંસિ ન્યદ્ધુઃ

XI સ બહુકાલાન્ માયાવિક્રિયયા સર્વાન્ અતીવ મોહયાઞ્ચકાર, તસ્માત્ તે તં મેનિરે

XII કિન્ત્વીશ્વરસ્ય રાજ્યસ્ય યીશુખ્રીષ્ટસ્ય નામ્નશ્રાખ્યાનપ્રચારિણઃ ફિલિપસ્ય કથાયાં વિશ્વસ્ય તેષાં સ્ત્રીપુરુષોભયલોકા મજ્જિજતા અભવન્

XIII શેષે સ શિમોનપિ સ્વયં પ્રત્યૈત્ તતો મજ્જિજતઃ સન્ ફિલિપેન કૃતામ્ આશ્ચર્ય્યક્રિયાં લક્ષણઞ્ચ વિલોક્યાસમ્ભવં મન્યમાનસ્તેન સહ સ્થિતવાન્

XIV ઇત્યં શોમિરોણ્દેશીયલોકા ઈશ્વરસ્ય કથામ્ અગૃહ્ણન્ ઇતિ વાર્તા યિરૂશાલમ્નગરસ્થપ્રેરિતાઃ પ્રાપ્ય પિતરં યોહનઞ્ચ તેષાં નિકટે પ્રેષિતવન્તઃ।

XV તતસ્તૌ તત્ સ્થાનમ્ ઉપસ્થાય લોકા યથા પવિત્રમ્ આત્માનં પ્રાપ્નુવન્તિ તદર્થં પ્રાર્થયેતાં।

XVI યતસ્તે પુરા કેવલપ્રભુયીશો નામ્ના મજ્જિજતમાત્રા અભવન્, ન તુ તેષાં મધ્યે કમપિ પ્રતિ પવિત્રસ્યાત્મન આવિર્ભાવો જાતઃ।

XVII કિન્તુ પ્રેરિતાભ્યાં તેષાં ગાત્રેષુ કરેષ્વર્ષિતેષુ સત્સુ તે પવિત્રમ્ આત્માનમ્ પ્રાપ્નુવન્।

XVIII ઇત્યં લોકાનાં ગાત્રેષુ પ્રેરિતયોઃ કરાર્પણેન તાન્ પવિત્રમ્ આત્માનં પ્રાપ્તાન્ દૃષ્ટ્વા સ શિમોન્ તયોઃ સમીપે મુદ્રા આનીય કથિતવાન્;

XIX અહં યસ્ય ગાત્રે હસ્તમ્ અર્પયિષ્યામિ તસ્યાપિ યથેત્યં પવિત્રાત્મપ્રાપ્તિ ભવતિ તાદૃશીં શક્તિં મહં દત્તાં।

XX કિન્તુ પિતરસ્તં પ્રત્યવદત્ તવ મુદ્રાસ્ત્વયા વિનશ્યન્તુ યત ઈશ્વરસ્ય દાનં મુદ્રાભિઃ ક્રીયતે ત્વમિત્યં બુદ્ધવાન્;

XXI ઈશ્વરાય તાવન્તઃકરણં સરલં નહિ, તસ્માદ્ અત્ર તવાંશોડધિકારશ્ચ કોપિ નાસ્તિ।

XXII અત એતત્પાપહેતોઃ ખેદાન્વિતઃ સન્ કેનાપિ પ્રકારેણ તવ મનસ એતસ્યાઃ કુકલ્પનાયાઃ ક્ષમા ભવતિ, એતદર્થમ્ ઈશ્વરે પ્રાર્થનાં કુરુ;

XXIII યતસ્ત્વં તિક્તપિત્તે પાપસ્ય બન્ધને ચ યદસિ તન્મયા બુદ્ધમ્।

XXIV તદા શિમોન્ અકથયત્ તર્હિ યુવાભ્યામુદિતા કથા મયિ યથા ન ફલતિ તદર્થં યુવાં મન્નિમિત્તં પ્રભૌ પ્રાર્થનાં કુરુતાં।

XXV અનેન પ્રકારેણ તૌ સાક્ષ્યં દત્વા પ્રભોઃ કથાં પ્રચારયન્તૌ શોમિરોણીયાનામ્ અનેકગ્રામેષુ સુસંવાદઞ્ચ પ્રચારયન્તૌ યિરૂશાલમ્નગરં પરાવૃત્ય ગતૌ।

XXVI તતઃ પરમ્ ઈશ્વરસ્ય દૂતઃ ફિલિપમ્ ઇત્યાદિશત્, ત્વમુત્થાય દક્ષિણસ્યાં દિશિ યો માર્ગો પ્રાન્તરસ્ય મધ્યેન યિરૂશાલમો ડસાનગરં યાતિ તં માર્ગ ગચ્છ।

XXVII તતઃ સ ઉત્થાય ગતવાન્; તદા કન્દાકીનામ્નઃ કૂશ્લોકાનાં રાજ્યાઃ સર્વસમ્પત્તેરધીશઃ કૂશ્દેશીય એકઃ ષણ્ડો ભજનાર્થ યિરૂશાલમ્નગરમ્ આગત્ય

XXVIII પુનરપિ રથમારુહ્ય યિશયિયાનામ્નો ભવિષ્યદ્વાદિનો ગ્રન્થં પઠન્ પ્રત્યાગચ્છતિ।

XXIX એતસ્મિન્ સમયે આત્મા ફિલિપમ્ અવદત્, ત્વમ્ રથસ્ય સમીપં ગત્વા તેન સાર્દ્ધં મિલા

XXX તસ્માત્ સ ધાવન્ તસ્ય સન્નિધાવુપસ્થાય તેન પઠ્યમાનં યિશયિયથવિષ્યદ્વાદિનો વાક્યં શ્રુત્વા પૃષ્ટવાન્ યત્ પઠસિ તત્ કિં બુદ્ધસે?

XXXI તતઃ સ કથિતવાન્ કેનચિન્ન બોધિતોહં કથં બુદ્ધ્યેય? તતઃ સ ફિલિપં રથમારોઢ્ઢુ સ્વેન સાર્દ્ધમ્ ઉપવેષ્ટુઞ્ચ ન્યવેદ્યત્।

XXXII સ શાસ્ત્રસ્યેતદ્વાક્યં પઠિતવાન્ યથા, સમાનીયત ઘાતાય સ યથા મેષશાવકઃ લોમચ્છેદકસાક્ષાચ્ય મેષશ્ચ નીરવો યથા। આબધ્ય વદનં સ્વીયં તથા સ સમતિષ્ઠતા

XXXIII અન્યાયેન વિચારેણ સ ઉચ્છિન્નો ડભવત્ તદા। તત્કાલીનમનુષ્યાન્ કો જનો વર્ણયિતું ક્ષમઃ। યતો જીવન્નૃણાં દેશાત્ સ ઉચ્છિન્નો ડભવત્ ધ્રુવાં

XXXIV અનન્તરં સ ફિલિપમ્ અવદત્ નિવેદ્યામિ, ભવિષ્યદ્વાદી યામિમાં કથાં કથયામાસ સ કિં સ્વસ્મિન્ વા કસ્મિંશ્ચિદ્ અન્યસ્મિન્?

XXXV તતઃ ફિલિપસ્તત્પ્રકરણમ્ આરભ્ય યીશોરુપાખ્યાનં તસ્યાગ્રે પ્રાસ્તૌત્।

XXXVI ઇત્યં માર્ગેણ ગચ્છન્તૌ જલાશયસ્ય સમીપ ઉપસ્થિતૌ; તદા કલીબોડવાદીત્ પશ્યાત્ર સ્થાને જલમાસ્તે મમ મજ્જને કા બાધા?

XXXVII તતઃ ફિલિપ ઉત્તરં વ્યાહરત્ સ્વાન્તઃકરણેન સાકં યદિ પ્રત્યેષિ તર્હિ બાધા નાસ્તિ। તતઃ સ કથિતવાન્ યીશુખ્રીષ્ટ ઈશ્વરસ્ય પુત્ર ઇત્યહં પ્રત્યેમિ।

XXXVIII તદા રથં સ્થગિતં કર્તુમ્ આદિષ્ટે ફિલિપકલીબૌ દ્વૌ જલમ્ અવારુહતાં; તદા ફિલિપસ્તમ્ મજ્જયામાસ।

XXXIX તત્પશ્યાત્ જલમધ્યાદ્ ઉત્થિતયોઃ સતોઃ પરમેશ્વરસ્યાત્મા ફિલિપં હત્વા નીતવાન્, તસ્માત્ કલીબઃ પુનસ્તં ન દૃષ્ટવાન્ તથાપિ હૃષ્ટયિત્તઃ સન્ સ્વમાર્ગેણ ગતવાન્।

XL ફિલિપશ્ચાસ્તોદ્રગરમ્ ઉપસ્થાય તસ્માત્ કૈસરિયાનગર ઉપસ્થિતિકાલપર્યનતં સર્વસ્મિન્નગરે સુસંવાદં પ્રચારયન્ ગતવાન્।

IX

I તત્કાલપર્યનતં શૌલ: પ્રભો: શિષ્યાણાં પ્રાતિકૂલ્યેન તાડનાબધયો: કથાં નિ:સારયન્ મહાયાજકસ્ય સન્નિધિં ગત્વા

II સ્ત્રિયં પુરુષઞ્ચ તન્મતગ્રાહિણં યં કચ્ચિત્ પશ્યતિ તાન્ ધૃત્વા બદ્ધ્વા ચિરશાલમમ્ આનયતીત્યાશયેન દમ્બેષકનગરીયં ધર્મસમાજાન્ પ્રતિ પત્રં યાયિતવાન્

III ગચ્છન્ તુ દમ્બેષકનગરનિકટ ઉપસ્થિતવાન્; તતોડકસ્માદ્ આકાશાત્ તસ્ય ચતુર્દિક્ષુ તેજસ: પ્રકાશનાત્ સ ભૂમાવપતત્

IV પશ્ચાત્ હે શૌલ હે શૌલ કુતો માં તાડયસિ? સ્વં પ્રતિ પ્રોક્તમ્ એતં શબ્દં શ્રુત્વા

V સ પૃષ્ટવાન્ હે પ્રભો ભવાન્ કઃ? તદા પ્રભુરકથયત્ યં યીશું ત્વં તાડયસિ સ એવાહં; કણ્ટકસ્ય મુખે પદાઘાતકરણં તવ કષ્ટમ્

VI તદા કમ્પમાનો વિસ્મયાપન્નઞ્ચ સોવદત્ હે પ્રભો મયા કિં કર્તવ્યં? ભવત ઇચ્છા કા? તત: પ્રભુરાજ્ઞાપયદ્ ઉત્થાય નગરં ગચ્છ તત્ર ત્વયા યત્ કર્તવ્યં તદ્ વદિષ્યતે

VII તસ્ય સક્કિનો લોકા અપિ તં શબ્દં શ્રુતવન્ત: કિન્તુ કમપિ ન દૃષ્ટ્વા સ્તબ્ધા: સન્ત: સ્થિતવન્ત:

VIII અનન્તરં શૌલો ભૂમિત ઉત્થાય ચક્ષુષી ઉન્મીલ્ય કમપિ ન દૃષ્ટ્વાન્ તદા લોકાસ્તસ્ય હસ્તૌ ધૃત્વા દમ્બેષકનગરમ્ આનયન્

IX તત: સ દિનત્રયં યાવદ્ અન્ધો ભૂત્વા ન ભુક્તવાન્ પીતવાંશ્ચ

X તદનન્તરં પ્રભુસ્તદમ્બેષકનગરવાસિન એકસ્મૈ શિષ્યાય દર્શનં દત્વા આહૂતવાન્ હે અનનિયા તત: સ પ્રત્યવાદીત્ હે પ્રભો પશ્ય શૃણોમિ

XI તદા પ્રભુસ્તમાજ્ઞાપયત્ ત્વમુત્થાય સરલનામાનં માર્ગં ગત્વા ચિહ્નદાનિવેશને તાર્ષનગરીયં શૌલનામાનં જનં ગવેષયન્ પૃચ્છ;

XII પશ્ય સ પ્રાર્થયતે, તથા અનનિયનામક એકો જનસ્તસ્ય સમીપમ્ આગત્ય તસ્ય ગાત્રે હસ્તાર્પણં કૃત્વા દૃષ્ટિં દદાતીત્યં સ્વપ્ને દૃષ્ટ્વાન્

XIII તસ્માદ્ અનનિય: પ્રત્યવદત્ હે પ્રભો ચિરશાલમિ પવિત્રલોકાન્ પ્રતિ સોડનેકહિંસાં કૃતવાન્;

XIV અત્ર સ્થાને ય યે લોકાસ્તવ નામ્નિ પ્રાર્થયન્તિ તાનપિ બદ્ધ્વં સ પ્રધાનયાજકેભ્ય: શક્તિં પ્રાપ્તવાન્, ઇમાં કથામ્ અહમ્ અનેકેષાં મુખેભ્ય: શ્રુતવાન્

XV કિન્તુ પ્રભુરકથયત્, યાહિ ભિન્નદેશીયલોકાનાં ભૂપતીનામ્ ઇસ્રાયેલ્લોકાનાઞ્ચ નિકટે મમ નામ પ્રચારયિતું સ જનો મમ મનોનીતપાત્રમાસ્તો

XVI મમ નામનિમિત્તઞ્ચ તેન કિયાન્ મહાન્ કલેશો ભોક્તવ્ય એતત્ તં દર્શયિષ્યામિ

XVII તતો ડનનિયો ગત્વા ગૃહં પ્રવિશ્ય તસ્ય ગાત્રે હસ્તાર્પણં કૃત્વા કથિતવાન્, હે ભ્રાત: શૌલ ત્વં યથા દૃષ્ટિં પ્રાપ્નોષિ પવિત્રેણાત્મના પરિપૂર્ણો ભવસિ ય, તદર્થં તવાગમનકાલે ય: પ્રભુયીશુસ્તુભ્યં દર્શનમ્ અદદાત્ સ માં પ્રેષિતવાન્

XVIII ઇત્યુક્તમાત્રે તસ્ય ચક્ષુર્ભ્યામ્ મીનશલ્કવદ્ વસ્તુનિ નિર્ગતે તત્ક્ષણાત્ સ પ્રસન્નચક્ષુ ભૂત્વા પ્રોત્થાય મજ્જિજતોડભવત્ ભુક્ત્વા પીત્વા સબલોભવચ્ચ

XIX તત: પરં શૌલ: શિષ્યૈ: સહ કતિપયદિવસાન્ તસ્મિન્ દમ્બેષકનગરે સ્થિત્વાડવિલમ્બં

XX સર્વભજનભવનાનિ ગત્વા યીશુરીશ્વરસ્ય પુત્ર ઇમાં કથાં પ્રચારયત્

XXI તસ્માત્ સર્વે શ્રોતારશ્ચમત્કૃત્ય કથિતવન્તો યો ચિરશાલમ્નગર એતન્નામ્ના પ્રાર્થયિત્લોકાન્ વિનાશિતવાન્ એવમ્ એતાદૃશલોકાન્ બદ્ધ્વા પ્રધાનયાજકનિકટં નયતીત્યાશયા એતત્સ્થાનમધ્યાગચ્છત્ સચ્ચેવ કિમયં ન ભવતિ?

XXII કિન્તુ શૌલ: ક્રમશ ઉત્સાહવાન્ ભૂત્વા યીશુરીશ્વરેણાભિષિક્તો જન એતસ્મિન્ પ્રમાણં દત્વા દમ્બેષક-નિવાસિચિહ્નદીયલોકાન્ નિરુત્તરાન્ અકરોત્

XXIII ઇત્યં બહુતિથે કાલે ગતે ચિહ્નદીયલોકાસ્તં હન્તું મન્ત્રયામાસુ:

XXIV કિન્તુ શૌલસ્તેષામેતસ્યા મન્ત્રણાયા વાર્તા પ્રાપ્તવાન્ તે તં હન્તું તુ દિવાનિશં ગુપ્તા: સન્તો નગરસ્ય દ્વારેડતિષ્ઠન્;

XXV તસ્માત્ શિષ્યાસ્તં નીત્વા રાત્રૌ પિટકે નિઘાય પ્રાયીરેણાવારોહયન્

XXVI તત: પરં શૌલો ચિરશાલમં ગત્વા શિષ્યગણેન સાર્દ્ધં સ્થાતુમ્ ઐહત્, કિન્તુ સર્વે તસ્માદ્બિભયુ: સ શિષ્ય ઇતિ ય ન પ્રત્યયન્

XXVII એતસ્માદ્ બર્ણબ્બાસ્તં ગૃહીત્વા પ્રેરિતાનાં સમીપમાનીય માર્ગમધ્યે પ્રભુઃ કથં તસ્મૈ દર્શનં દત્તવાન્ યાઃ કથાશ્ચ કથિતવાન્ સ ય યથાક્ષોભઃ સન્ દમ્બેષકનગરે યીશો નામ પ્રાચારયત્ એતાન્ સર્વવૃત્તાન્તાન્ તાન્ જ્ઞાપિતવાન્

XXVIII તતઃ શૌલસ્તૈઃ સહ ચિરૂશાલમિ કાલં યાપયન્ નિર્ભયં પ્રભો ચીશો નામ પ્રાચારયત્

XXIX તસ્માદ્ અન્યદેશીયલોકૈઃ સાર્દ્ધં વિવાદસ્યોપસ્થિતત્વાત્ તે તં હન્તુમ્ અચેષ્ટન્તા

XXX કિન્તુ ભ્રાતૃગણસ્તજ્ઞાત્વા તં કૈસરિયાનગરં નીત્વા તાર્ષનગરં પ્રેષિતવાન્

XXXI ઇત્યં સતિ ચિહ્નદિયાગાલીલ્શોમિરોણદેશીયાઃ સર્વા મણ્ડલ્યો વિશ્રામં પ્રાપ્તાસ્તતસ્તાસાં નિષ્ઠાભવત્ પ્રભો ભિયા પવિત્રસ્યાત્મનઃ સાન્ત્વનયા ય કાલં ક્ષેપયિત્વા બહુસંખ્યા અભવન્

XXXII તતઃ પરં પિતરઃ સ્થાને સ્થાને ભ્રમિત્વા શેષે લોદ્ગરનિવાસિપવિત્રલોકાનાં સમીપે સ્થિતવાન્

XXXIII તદા તત્ર પક્ષાઘાતવ્યાધિનાષ્ટૌ વત્સરાન્ શય્યાગતમ્ ઐનેયનામાનં મનુષ્યં સાક્ષત્ પ્રાપ્ય તમવદત્,

XXXIV હે ઐનેય યીશુખ્રીષ્ટસ્ત્વાં સ્વસ્થમ્ અકાર્ષીત્, ત્વમુત્થાય સ્વશય્યાં નિક્ષિપ, ઇત્યુક્તમાત્રે સ ઉદતિષ્ઠત્

XXXV એતાદૃશં દૃષ્ટ્વા લોદ્ગારોણનિવાસિનો લોકાઃ પ્રભું પ્રતિ પરાવર્તન્તા

XXXVI અપરઞ્ચ ભિક્ષાદાનાદિષુ નાનક્રિયાસુ નિત્યં પ્રવૃત્તા યા યાફોનગરનિવાસિની ટાબિથાનામા શિષ્યા યાં દર્ક્કા અર્થાદ્ હરિણીમયુક્ત્વા આહ્વાયન્ સા નારી

XXXVII તસ્મિન્ સમયે રુથ્ના સતી પ્રાણાન્ અત્યજત્, તતો લોકાસ્તાં પ્રક્ષાલ્યોપરિસ્થપ્રકોષ્ઠે શાયયિત્વાસ્થાપયન્

XXXVIII લોદ્ગરં યાફોનગરસ્ય સમીપસ્થં તસ્માત્તત્ર પિતર આસ્તે, ઇતિ વાર્તા શ્રુત્વા તૂર્ણાં તસ્યાગમનાર્થં તસ્મિન્ વિનયમુક્ત્વા શિષ્યગણો દ્વૌ મનુજૌ પ્રેષિતવાન્

XXXIX તસ્માત્ પિતર ઉત્થાય તાભ્યાં સાર્દ્ધમ્ આગચ્છત્, તત્ર તસ્મિન્ ઉપસ્થિત ઉપરિસ્થપ્રકોષ્ઠં સમાનીતે ય વિઘવાઃ સ્વાભિઃ સહ સ્થિતિકાલે દર્ક્કયા કૃતાનિ યાન્યુત્તરીયાણિ પરિઘેયાનિ ય તાનિ સર્વાણિ તં દર્શયિત્વા રુદત્યશ્ચતસૃષુ દિક્ષવતિષ્ઠન્

XL કિન્તુ પિતરસ્તાઃ સર્વા બહિઃ કૃત્વા જાનુની પાતયિત્વા પ્રાર્થિતવાન્; પશ્ચાત્ શવં પ્રતિ દૃષ્ટિ કૃત્વા કથિતવાન્, હે ટાબીથે ત્વમુત્તિષ્ઠ, ઇતિ વાક્ય ઉક્તે સા સ્ત્રી ચક્ષુષી પ્રોન્મીલ્ય પિતરમ્ અવલોક્યોત્થાયોપાવિશત્

XLI તતઃ પિતરસ્તસ્યાઃ કરૌ ધૃત્વા ઉત્તોલ્ય પવિત્રલોકાન્ વિઘવાશ્ચાહૂય તેષાં નિકટે સજ્જવાં તાં સમાર્પયત્

XLII એષા કથા સમસ્તયાફોનગરં વ્યાપ્તા તસ્માદ્ અનેકે લોકાઃ પ્રભૌ વ્યશ્વસન્

XLIII અપરઞ્ચ પિતરસ્તદ્યાફોનગરીયસ્ય કસ્યચિત્ શિમોન્નામ્નશ્ચર્મ્મકારસ્ય ગૃહે બહુદિનાનિ ન્યવસત્

X

I કૈસરિયાનગર ઇતાલિયાખ્યસૈન્યાન્તર્ગતઃ કર્ણીલિયનામા સેનાપતિરાસીત્

II સ સપરિવારો ભક્ત ઈશ્વરપરાયણશ્ચાસીત્; લોકેભ્યો બહૂનિ દાનાદીનિ દત્વા નિરન્તરમ્ ઈશ્વરે પ્રાર્થયાન્નકે

III એકદા તૃતીયપ્રહરવેલાયાં સ દૃષ્ટવાન્ ઈશ્વરસ્યૈકો દૂતઃ સપ્રકાશં તત્સમીપમ્ આગત્ય કથિતવાન્, હે કર્ણીલિયા

IV કિન્તુ સ તં દૃષ્ટ્વા ભીતોડકથયત્, હે પ્રભો કિં? તદા તમવદત્ તવ પ્રાર્થના દાનાદિ ય સાક્ષિસ્વરૂપં ભૂત્વેશ્વરસ્ય ગોચરમભવત્

V ઇદાનીં યાફોનગરં પ્રતિ લોકાન્ પ્રેષ્ય સમુદ્રતીરે શિમોન્નામ્નશ્ચર્મ્મકારસ્ય ગૃહે પ્રવાસકારી પિતરનામ્ના વિખ્યાતો યઃ શિમોન્ તમ્ આહ્વાયય;

VI તસ્માત્ ત્વયા યદ્યત્ કર્તવ્યં તત્તત્ સ વદિષ્યતિ

VII ઇત્યુપદિશ્ય દૂતે પ્રસ્થિતે સતિ કર્ણીલિયઃ સ્વગૃહસ્થાનાં દાસાનાં દ્વૌ જનૌ નિત્યં સ્વસક્કિનાં સૈન્યાનામ્ એકાં ભક્તસેનાશ્ચાહૂય

VIII સકલમેતં વૃત્તાન્તં વિજ્ઞાપ્ય યાફોનગરં તાન્ પ્રાહિણોત્

IX પરસ્મિન્ દિને તે યાત્રાં કૃત્વા યદા નગરસ્ય સમીપ ઉપાતિષ્ઠન્, તદા પિતરો દ્વિતીયપ્રહરવેલાયાં પ્રાર્થયિતું ગૃહપૃષ્ઠમ્ આરોહત્

X એતસ્મિન્ સમયે ક્ષુધાર્તઃ સન્ કિચ્ચિદ્ ભોક્તુમ્ ઐચ્છત્ કિન્તુ તેષામ્ અન્નાસાદનસમયે સ મૂર્ચ્છિતઃ સન્નપતત્

XI તતો મેઘદ્વારં મુક્તં ચતુર્ભિઃ કોણૈ લમ્બિતં બૃહદ્વસ્ત્રમિવ કિચ્ચન ભાજનમ્ આકાશાત્ પૃથિવીમ્ અવારોહતીતિ દૃષ્ટવાન્

XII તન્મધ્યે નાનપ્રકારા ગ્રામ્યવન્યપશવઃ ખેયરોરોગામિપ્રભૃતયો જન્તવશ્ચાસન્

XIII અનન્તરં હે પિતર ઉત્થાય હત્વા ભુંક્ષ્વ તમ્પ્રતીયં ગગણીયા વાણી જાતા

XIV તદા પિતરઃ પ્રત્યવદત્, હે પ્રભો ઈદૃશં મા ભવતુ, અહમ્ એતત્ કાલં યાવત્ નિષિદ્ધમ્ અશુચિ વા દ્રવ્યં કિચ્ચિદપિ ન ભુક્તવાન્

XV તતઃ પુનરપિ તાદૃશી વિહયસીયા વાણી જાતા યદ્ ઈશ્વરઃ શુચિ કૃતવાન્ તત્ ત્વં નિષિદ્ધં ન જાનીહિ

XVI ઇત્યં ત્રિઃ સતિ તત્ પાત્રં પુનરાકૃષ્ટં આકાશમ્ અગચ્છત્

XVII તતઃ પરં યદ્ દર્શનં પ્રાપ્તવાન્ તસ્ય કો ભાવ ઇત્યત્ર પિતરો મનસા સન્દેગ્ધિ, એતસ્મિન્ સમયે કર્ણીલિયસ્ય તે પ્રેષિતા મનુષ્યા દ્વારસ્ય સન્નિધાવુપસ્થાય,

XVIII શિમોનો ગૃહમન્વિચ્છન્તઃ સમ્પૃચ્છ્યાહૂય કથિતવન્તઃ પિતરનામ્ના વિપ્યાતો યઃ શિમોન્ સ કિમત્ર પ્રવસતિ?

XIX યદા પિતરસ્તદર્શનસ્ય ભાવં મનસાન્દોલયતિ તદાત્મા તમવદત્, પશ્ય ત્રયો જનાસ્ત્વાં મૃગયન્તો

XX ત્વમ્ ઉત્થાયાવરુહ્ય નિઃસન્દેહં તૈઃ સહ ગચ્છ મયૈવ તે પ્રેષિતાઃ

XXI તસ્માત્ પિતરોઽવરુહ્ય કર્ણીલિયપ્રેરિતલોકાનાં નિકટમાગત્ય કથિતવાન્ પશ્યત યૂયં યં મૃગયધ્વે સ જનોહં, યૂયં કિન્નિમિત્તમ્ આગતાઃ?

XXII તતસ્તે પ્રત્યવદન્ કર્ણીલિયનામા શુદ્ધસન્ત્વ ઈશ્વરપરાયણો યિહૂદીયદેશસ્થાનાં સર્વેષાં સન્નિધૌ સુખ્યાત્યાપન્ન એકઃ સેનાપતિ નિજગૃહં ત્વામાહૂય નેતું ત્વન્તઃ કથા શ્રોતુન્ પવિત્રદૂતેન સમાદિષ્ટઃ

XXIII તદા પિતરસ્તાનભ્યન્તરં નીત્વા તેષામાતિથ્યં કૃતવાન્, પરેઽહનિ તૈઃ સાર્દ્ધં યાત્રામકરોત્, યાફોનિવાસિનાં ભ્રાતૃણાં કિયન્તો જનાશ્ચ તેન સહ ગતાઃ

XXIV પરસ્મિન્ દિવસે કૈસરિયાનગરમધ્યપ્રવેશસમયે કર્ણીલિયો જ્ઞાતિબન્ધૂન્ આહૂયાનીય તાન્ અપેક્ષ્ય સ્થિતઃ

XXV પિતરે ગૃહ ઉપસ્થિતે કર્ણીલિયસ્તં સાક્ષાત્કૃત્ય ચરણયોઃ પતિત્વા પ્રાણમત્

XXVI પિતરસ્તમુત્થાપ્ય કથિતવાન્, ઉત્તિષ્ઠાહમપિ માનુષઃ

XXVII તદા કર્ણીલિયેન સાકમ્ આલપન્ ગૃહં પ્રાવિશત્ તન્મધ્યે ય બહુલોકાનાં સમાગમં દૃષ્ટ્વા તાન્ અવદત્,

XXVIII અન્યજાતીયલોકૈઃ મહાલપનં વા તેષાં ગૃહમધ્યે પ્રવેશનં યિહૂદીયાનાં નિષિદ્ધમ્ અસ્તીતિ યૂયમ્ અવગચ્છથ; કિન્તુ કમપિ માનુષમ્ અવ્યવહાર્યમ્ અશુચિં વા જ્ઞાતું મમ નોચિતમ્ ઇતિ પરમેશ્વરો માં જ્ઞાપિતવાન્

XXIX ઇતિ હેતોરાહ્વાનશ્રવણમાત્રાત્ કાચ્ચનાપતિમ્ અકૃત્વા યુષ્માકં સમીપમ્ આગતોસ્મિ; પૃચ્છામિ યૂયં કિન્નિમિત્તં મામ્ આહૂયત?

XXX તદા કર્ણીલિયઃ કથિતવાન્, અથ ચત્વારિ દિનાનિ જાતાનિ એતાવદ્દેલાં યાવદ્ અહમ્ અનાહાર આસન્ તતસ્તૃતીયપ્રહરે સતિ ગૃહે પ્રાર્થનસમયે તેજોમયવસ્ત્રભૃદ્ એકો જનો મમ સમક્ષં તિષ્ઠન્ એતાં કથામ્ અકથયત્,

XXXI હે કર્ણીલિય ત્વદીયા પ્રાર્થના ઈશ્વરસ્ય કર્ણગોચરીભૂતા તવ દાનાદિ ય સાક્ષિસ્વરૂપં ભૂત્વા તસ્ય દૃષ્ટિગોચરમભવત્

XXXII અતો યાફોનગરં પ્રતિ લોકાન્ પ્રહિત્ય તત્ર સમુદ્રતીરે શિમોન્નામ્નઃ કસ્યચિચ્યર્મકારસ્ય ગૃહે પ્રવાસકારી પિતરનામ્ના વિપ્યાતો યઃ શિમોન્ તમાહૂયાય; તતઃ સ આગત્ય ત્વામ્ ઉપદેક્ષતિ

XXXIII ઇતિ કારણાત્ તત્ક્ષણાત્ તવ નિકટે લોકાન્ પ્રેષિતવાન્, ત્વમાગતવાન્ ઇતિ ભદ્રં કૃતવાન્ ઈશ્વરો યાન્યાપ્યાનાનિ કથયિતુમ્ આદિશત્ તાનિ શ્રોતું વયં સર્વે સામ્પ્રતમ્ ઈશ્વરસ્ય સાક્ષાદ્ ઉપસ્થિતાઃ સ્મઃ

XXXIV તદા પિતર ઇમાં કથાં કથયિતુમ્ આરબ્ધવાન્, ઈશ્વરો મનુષ્યાણામ્ અપક્ષપાતી સન્

XXXV યસ્ય કસ્યચિદ્ દેશસ્ય યો લોકાસ્તસ્માદ્ભીત્વા સત્કર્મ કરોતિ સ તસ્ય ગ્રાહ્યો ભવતિ, એતસ્ય નિશ્ચયમ્ ઉપલબ્ધવાનહમ્

XXXVI સર્વેષાં પ્રભુ યો યીશુખ્રીષ્ટસ્તેન ઈશ્વર ઇસ્રાયેલ્વંશાનાં નિકટે સુસંવાદં પ્રેષ્ય સમ્મેલનસ્ય યં સંવાદં પ્રાચારયત્ તં સંવાદં યૂયં શ્રુતવન્તઃ

XXXVII ચતો યોહના મજ્જને પ્રચારિતે સતિ સ ગાલીલદેશમારભ્ય સમસ્તયિહૂદીયદેશં વ્યાપ્નોત્;

XXXVIII ફલત ઈશ્વરેણ પવિત્રેણાત્મના શક્ત્યા યાભિષિક્તો નાસરતીયયીશુઃ સ્થાને સ્થાને ભ્રમન્ સુક્રિયાં કુર્વન્ શૈતાના ક્લિષ્ટાન્ સર્વલોકાન્ સ્વસ્થાન્ અકરોત્, યત ઈશ્વરસ્તસ્ય સહાય આસીત્;

XXXIX વયઞ્ચ યિહૂદીયદેશે યિરૂશાલમ્નગરે ય તેન કૃતાનાં સર્વેષાં કર્મણાં સાક્ષિણો ભવામઃ! લોકાસ્તં કુશે વિદ્ધ્વા હતવન્તઃ;

XL કિન્તુ તૃતીયદિવસે ઈશ્વરસ્તમુત્થાપ્ય સપ્રકાશમ્ અદર્શયત્!

XLI સર્વલોકાનાં નિકટ ઇતિ ન હિ, કિન્તુ તસ્મિન્ શ્મશાનાદુત્થિતે સતિ તેન સાહ્ય ભોજનં પાનઞ્ચ કૃતવન્ત એતાદૃશા ઈશ્વરસ્ય મનોનીતાઃ સાક્ષિણો યે વયમ્ અસ્માકં નિકટે તમદર્શયત્!

XLII જીવિતમૃતોભયલોકાનાં વિચારં કર્તુમ્ ઈશ્વરો યં નિયુક્તવાન્ સ એવ સ જનઃ, ઇમાં કથાં પ્રચારયિતું તસ્મિન્ પ્રમાણં દાતુઞ્ચ સોડસ્માન્ આજ્ઞાપયત્!

XLIII યસ્તસ્મિન્ વિશ્વસિતિ સ તસ્ય નામ્ના પાપાન્મુક્તો ભવિષ્યતિ તસ્મિન્ સર્વે ભવિષ્યદ્વાદિનોપિ એતાદૃશં સાક્ષ્યં દદતિ!

XLIV પિતરસ્યૈતત્કથાકથનકાલે સર્વેષાં શ્રોતૃણામુપરિ પવિત્ર આત્માવારોહત્!

XLV તતઃ પિતરેણ સાહ્યમ્ આગતાસ્ત્વક્ષેદિનો વિશ્વાસિનો લોકા અન્યદેશીયેભ્યઃ પવિત્ર આત્મનિ દત્તે સતિ

XLVI તે નાનાજાતીયભાષાભિઃ કથાં કથયન્ત ઈશ્વરં પ્રશંસન્તિ, ઇતિ દૃષ્ટ્વા શ્રુત્વા ય વિસ્મયમ્ આપદન્તા

XLVII તદા પિતરઃ કથિતવાન્, વયમિવ યે પવિત્રમ્ આત્માનં પ્રાપ્તાસ્તેષાં જલમજ્જનં કિં કોપિ નિષેદ્યું શક્નોતિ?

XLVIII તતઃ પ્રભો નામ્ના મજ્જિજતા ભવતેતિ તાનાજ્ઞાપયત્! અનન્તરં તે સ્વૈઃ સાહ્ય કતિપયદિનાનિ સ્થાતું પ્રાર્થયન્તા

XI

I ઇત્યં ભિન્નદેશીયલોકા અપીશ્વરસ્ય વાક્યમ્ અગૃહ્ણન્ ઇમાં વાર્તા યિહૂદીયદેશસ્થપ્રેરિતા ભ્રાતૃણાશ્ચ શ્રુતવન્તઃ!

II તતઃ પિતરે યિરૂશાલમ્નગરં ગતવતિ ત્વક્ષેદિનો લોકાસ્તેન સહ વિવદમાના અવદન્,

III ત્વમ્ અત્વક્ષેદિલોકાનાં ગૃહં ગત્વા તૈઃ સાહ્ય ભુક્તવાન્!

IV તતઃ પિતર આદિતઃ ક્રમશસ્તત્કાર્યસ્ય સર્વવૃત્તાન્તમાખ્યાતુમ્ આરબ્ધવાન્!

V યાફોનગર એકદાહં પ્રાર્થયમાનો મૂર્ચ્છિતઃ સન્ દર્શનેન યતુર્ષુ કોણેષુ લખ્બનમાનં વૃહદ્દસ્ત્રમિવ પાત્રમેકમ્ આકાશદવરુદ્ધ મન્નિકટમ્ આગચ્છદ્ અપશ્યમ્!

VI પશ્ચાત્ તદ્ અનન્યદૃષ્ટ્યા દૃષ્ટ્વા વિવિચ્ય તસ્ય મધ્યે નાનાપ્રકારાન્ ગ્રામ્યવન્યપશૂન્ ઉરોગામિખેચરાંશ્ચ દૃષ્ટવાન્;

VII હે પિતર ત્વમુત્થાય ગત્વા ભુંક્ષ્વ માં સમ્બોધ્ય કથયન્તં શબ્દમેકં શ્રુતવાંશ્ચ!

VIII તતોહં પ્રત્યવદં, હે પ્રભો નેત્યં ભવતુ, યતઃ કિઞ્ચન નિષિદ્ધમ્ અશુચિ દ્રવ્યં વા મમ મુખમધ્યં કદાપિ ન પ્રાવિશત્!

IX અપરમ્ ઈશ્વરો યત્ શુચિ કૃતવાન્ તન્નિષિદ્ધં ન જાનીહિ દ્વિ મામ્પ્રતીદૃશી વિહાયસીયા વાણી જાતા!

X ત્રિરિત્યં સતિ તત્ સર્વ પુનરાકાશમ્ આકૃષ્ટં!

XI પશ્ચાત્ કૈસરિયાનગરાત્ ત્રયો જના મન્નિકટં પ્રેષિતા યત્ર નિવેશને સ્થિતોહં તસ્મિન્ સમયે તત્રોપાતિષ્ઠન્!

XII તદા નિઃસન્દેહં તૈઃ સાહ્ય યાતુમ્ આત્મા મામાદિષ્ટવાન્; તતઃ પરં મયા સહૈતેષુ ષડ્ભ્રાતૃષુ ગતેષુ વયં તસ્ય મનુજસ્ય ગૃહં પ્રાવિશામ!

XIII સોસ્માકં નિકટે કથામેતામ્ અકથયત્ એકદા દૂત એકઃ પ્રત્યક્ષીભૂય મમ ગૃહમધ્યે તિષ્ઠન્ મામિત્યાજ્ઞાપિતવાન્; યાફોનગરં પ્રતિ લોકાન્ પ્રહિત્ય પિતરનામ્ના વિખ્યાતં શિમોનમ્ આહૂય;

XIV તતસ્તવ ત્વદીયપરિવારાણાઞ્ચ યેન પરિત્રાણં ભવિષ્યતિ તત્ સ ઉપદેક્ષ્યતિ!

XV અહં તાં કથામુત્થાપ્ય કથિતવાન્ તેન પ્રથમમ્ અસ્માકમ્ ઉપરિ યથા પવિત્ર આત્માવરૂઢવાન્ તથા તેષામપ્યુપરિ સમવરૂઢવાન્!

XVI તેન યોહન્ જલે મજ્જિજતવાન્ ઇતિ સત્યં કિન્તુ યૂયં પવિત્ર આત્મનિ મજ્જિજતા ભવિષ્યથ, ઇતિ યદ્વાક્યં પ્રભુરુદિતવાન્ તત્ તદા મયા સ્મૃતમ્!

XVII અતઃ પ્રભા યીશુખ્રીષ્ટે પ્રત્યચકારિણો યે વયમ્ અસ્મભ્યમ્ ઈશ્વરો યદ્ દત્તવાન્ તત્ તેભ્યો લોકેભ્યોપિ દત્તવાન્ તતઃ કોહં? કિમહમ્ ઈશ્વરં વારયિતું શક્નોમિ?

XXVIII કથામેતાં શ્રુવા તે ક્ષાન્તા ઈશ્વરસ્ય ગુણાન્ અનુકીર્ત્ય કથિતવન્તઃ, તર્હિ પરમાયુઃપ્રાપ્તિનિમિત્તમ્ ઈશ્વરોન્યદેશીયલોકેભ્યોપિ મનઃપરિવર્તનરૂપં દાનમ્ અદાત્

XXIX સ્તિક્ષાનં પ્રતિ ઉપદ્રવે ઘટિતે યે વિકીર્ણા અભવન્ તૈ ફૈનીકીકુપ્રાન્તિયખિયાસુ ભ્રમિત્વા કેવલચિહ્નૈયલોકાન્ વિના કસ્યાપ્યન્યસ્ય સમીપ ઈશ્વરસ્ય કથાં ન પ્રાચારયન્

XX અપરં તેષાં કુપ્રીયાઃ કુરીનીયાશ્ચ ક્રિયન્તો જના આન્તિયખિયાનગરં ગત્વા યૂનાનીયલોકાનાં સમીપેપિ પ્રભોર્યાશોઃ કથાં પ્રાચારયન્

XXI પ્રભોઃ કરસ્તેષાં સહાય આસીત્ તસ્માદ્ અનેકે લોકા વિશ્વસ્ય પ્રભું પ્રતિ પરાવર્તન્તા

XXII ઇતિ વાર્તાયાં ચિરૂશાલમસ્થમણ્ડલીયલોકાનાં કર્ણગોચરીભૂતાયામ્ આન્તિયખિયાનગરં ગન્તુ તે બર્ણબ્બાં પ્રૈરયન્

XXIII તતો બર્ણબ્બાસ્ત્ર ઉપસ્થિતઃ સન્ ઈશ્વરસ્યાનુગ્રહસ્ય ફલં દૃષ્ટ્વા સાનન્દો જાતઃ,

XXIV સ સ્વયં સાધુ વિશ્વાસેન પવિત્રેણાત્મના ચ પરિપૂર્ણઃ સન્ ગનોનિષ્ટયા પ્રભાવાસ્થાં કર્તુ સર્વાન્ ઉપદિષ્ટવાન્ તેન પ્રભોઃ શિષ્યા અનેકે બભૂવુઃ

XXV શેષે શૌલં મૃગયિતું બર્ણબ્બાસ્તાર્ષનગરં પ્રસ્થિતવાન્ તત્ર તસ્યોદેશં પ્રાપ્ય તમ્ આન્તિયખિયાનગરમ્ આનયત્

XXVI તતસ્તૌ મણ્ડલીસ્થલોકૈઃ સભાં કૃત્વા સંવત્સરમેકં યાવદ્ બહુલોકાન્ ઉપાદિશતાં; તસ્મિન્ આન્તિયખિયાનગરે શિષ્યાઃ પ્રથમં ખ્રીષ્ટીયનામ્ના વિખ્યાતા અભવન્

XXVII તતઃ પરં ભવિષ્યદ્વાદિગણે ચિરૂશાલમ આન્તિયખિયાનગરમ્ આગતે સતિ

XXVIII આગાબનામા તેષામેક ઉત્થાય આત્મનઃ શિક્ષયા સર્વદેશે દુર્ભિક્ષં ભવિષ્યતીતિ જ્ઞાપિતવાન્; તતઃ કલૌદિયકૈસરસ્યાધિકારે સતિ તત્ પ્રત્યક્ષમ્ અભવત્

XXIX તસ્માત્ શિષ્યા એકૈકશઃ સ્વસ્વશક્ત્યનુસારતો ચિહ્નૈયદેશનિવાસિનાં ભ્રતૃણાં દિનયાપનાર્થ ધનં પ્રેષયિતું નિશ્ચિત્ય

XXX બર્ણબ્બાશૌલયો દ્વારા પ્રાચીનલોકાનાં સમીપં તત્ પ્રેષિતવન્તઃ

XII

I તસ્મિન્ સમયે હેરોદ્રાજો મણ્ડલ્યાઃ ક્રિયજ્જનેભ્યો દુઃખં દાતું પ્રારભત્

II વિશેષતો યોહનઃ સોદરં યાકૂબં કરવાલાઘાતેન્ હતવાન્

III તસ્માદ્ ચિહ્નૈયાઃ સન્તુષ્ટા અભવન્ ઇતિ વિજ્ઞાય સ પિતરમપિ ઘર્તુ ગતવાન્

IV તદા કિણ્વશૂન્યપૂપોત્સવસમય ઉપાતિષ્ટત્; અત ઉત્સવે ગતે સતિ લોકાનાં સમક્ષં તં બહિરાનેય્યામીતિ મનસિ સ્થિરીકૃત્ય સ તં ધારયિત્વા રક્ષાર્થમ્ યેષામ્ એકૈકસંઘે ચત્વારો જનાઃ સન્તિ તેષાં ચતુર્ણાં રક્ષકસંઘાનાં સમીપે તં સમર્પ્ય કારાયાં સ્થાપિતવાન્

V કિન્તું પિતરસ્ય કારાસ્થિતિકારણાત્ મણ્ડલ્યા લોકા અવિશ્રામમ્ ઈશ્વરસ્ય સમીપે પ્રાર્થયન્તા

VI અનન્તરં હેરોદિ તં બહિરાનાયિતું ઉદ્યતે સતિ તસ્યાં રાત્રૌ પિતરો રક્ષકદ્વયમધ્યસ્થાને શૃણ્વલદ્વયેન બદ્ધ્વઃ સન્ નિદ્રિત આસીત્, દૌવારિકાશ્ચ કારાયાઃ સમ્મુખે તિષ્ઠન્તો દ્વારમ્ અરક્ષિષુઃ

VII એતસ્મિન્ સમયે પરમેશ્વરસ્ય દૂતે સમુપસ્થિતે કારા દીપ્તિમતી જાતા; તતઃ સ દૂતઃ પિતરસ્ય કુક્ષાવાવાતં કૃત્વા તં જાગરયિત્વા ભાષિતવાન્ તૂર્ણમુત્તિષ્ઠ; તતસ્તસ્ય હસ્તસ્થશૃણ્વલદ્વયં ગલત્ પતિતં

VIII સ દૂતસ્તમવદત્, બદ્ધકટિઃ સન્ પાદયોઃ પાદુકે અર્પય; તેન તથા કૃતે સતિ દૂતસ્તમ્ ઉક્તવાન્ ગાત્રીયવસ્ત્રં ગાત્રે નિધાય મમ પશ્ચાદ્ એહિ

IX તતઃ પિતરસ્તસ્ય પશ્ચાદ્ વ્રજન બહિરગચ્છત્, કિન્તુ દૂતેન કર્મ્મૈતત્ કૃતમિતિ સત્યમજ્ઞાત્વા સ્વપ્નદર્શનં જ્ઞાતવાન્

X ઇત્યં તૌ પ્રથમાં દ્વિતીયાશ્ચ કારાં લક્ષિત્વા યેન લૌહનિર્મિતદ્વારેણ નગરં ગમ્યતે તત્સમીપં પ્રાપ્નુતાં; તતસ્તસ્ય ક્વાટં સ્વયં મુક્તમભવત્ તતસ્તૌ તત્સ્થાનાદ્ બહિ ભૂત્વા માર્ગેકસ્ય સીમાં યાવદ્ ગતૌ; તતોડકસ્માત્ સ દૂતઃ પિતરં ત્યક્તવાન્

XI તદા સ ચેતનાં પ્રાપ્ય કથિતવાન્ નિજદૂતં પ્રહિત્ય પરમેશ્વરો હેરોદો હસ્તાદ્ ચિહ્નૈયલોકાનાં સર્વાશાયાશ્ચ માં સમુદ્ધૃતવાન્ ઇત્યહં નિશ્ચયં જ્ઞાતવાન્

XII સ વિવિચ્ય માર્કનામ્ના વિખ્યાતસ્ય યોહનો માતુર્મરિયમો યસ્મિન્ ગૃહે બહવઃ સમ્ભૂય પ્રાર્થયન્ત તન્નિવેશનં ગતઃ

- XIII પિતરેણ બહિર્દ્વાર આહતે સતિ રોદાનામા બાલિકા દ્રષ્ટું ગતા||
 XIV તત: પિતરસ્ય સ્વરં શ્રુવા સા હર્ષયુક્તા સતી દ્વારં ન મોચયિત્વા પિતરો દ્વારે તિષ્ઠતીતિ વાર્તા વક્તુમ્
 અભ્યન્તરં ધાવિત્વા ગતવતી||
 XV તે પ્રાવોચન્ ત્વમુન્મત્તા જાતાસિ કિન્તુ સા મુહુર્મુહુરુક્તવતી સત્યમેવૈતત્||
 XVI તદા તે કથિતવન્તસ્તર્હિ તસ્ય દૂતો ભવેત્||
 XVII પિતરો દ્વારમાહતવાન્ એતસ્મિન્નન્તરે દ્વારં મોચયિત્વા પિતરં દૃષ્ટ્વા વિસ્મયં પ્રાપ્તા:|
 XVIII તત: પિતરો નિ:શબ્દં સ્થાતું તાન્ પ્રતિ હસ્તેન સફ્લેતં કૃત્વા પરમેશ્વરો યેન પ્રકારેણ તં કારાયા
 ઉદ્દૃત્યાનીતવાન્ તસ્ય વૃત્તાન્તં તાનજ્ઞાપયત્, યૂયં ગત્વા યાકુબં ભ્રાતૃગણાઞ્ચ વાર્તામિતાં વદતેત્યુક્તા સ્થાનાન્તરં
 પ્રસ્થિતવાન્||
 XIX પ્રભાતે સતિ પિતર: ક્વ ગત ઇત્યત્ર રક્ષકાણાં મધ્યે મહાન્ કલહો જાત:|
 XX હેરોદ્ બહુ મૃગયિત્વા તસ્યોદેશે ન પ્રાપ્તે સતિ રક્ષકાન્ સંપૃચ્છ્ય તેષાં પ્રાણાન્ હન્તુમ્ આદિષ્ટવાન્||
 XXI પશ્ચાત્ સ યિહૂદીયપ્રદેશાત્ કૈસરિયાનગરં ગત્વા તત્રાવાતિષ્ઠત્||
 XXII સોરસીદોનદેશયો લોકેભ્યો હેરોદિ યુયુત્સૌ સતિ તે સર્વ્વ એકમન્ત્રણા: સન્તસ્તસ્ય સમીપ ઉપસ્થાય
 વ્વાસ્તનામાનં તસ્ય વસ્ત્રગૃહાધીશં સહાયં કૃત્વા હેરોદા સાહ્યં સન્ધિં પ્રાર્થયન્ત યતસ્તસ્ય રાજ્ઞો દેશેન તેષાં
 દેશીયાનાં ભરણમ્ અભવત્||
 XXIII અત: કુત્રચિન્ નિરુપિતદિને હેરોદ્ રાજકીયં પરિચ્છદં પરિધાય સિંહાસને સમુપવિશ્ય તાન્ પ્રતિ કથામ્
 ઉક્તવાન્||
 XXIV તતો લોકા ઉચ્ચૈ:કારં પ્રત્યવદન્, એષ મનુજરવો ન હિ, ઈશ્વરીયરવ:|
 XXV તદા હેરોદ્ ઈશ્વરસ્ય સમ્માનં નાકરોત્; તસ્માદ્દેતો: પરમેશ્વરસ્ય દૂતો હઠાત્ તં પ્રાહરત્ તેનૈવ સ
 કીટૈ: ક્ષીણ: સન્ પ્રાણાન્ અજહાત્| કિન્ત્વીશ્વરસ્ય કથા દેશં વ્યાપ્ય પ્રબલાભવત્| તત: પરં બર્ણબ્બાશૌલૌ
 યસ્ય કર્મણો ભારં પ્રાપ્નુતાં તાભ્યાં તસ્મિન્ સમ્પાદિતે સતિ માર્કનામ્ના વિખ્યાતો યો યોહન્ તં સક્ષિન્ કૃત્વા
 ચિરૂશાલમ્નગરાત્ પ્રત્યાગતૌ||

XIII

- I અપરઞ્ચ બર્ણબ્બા:, શિમોન્ યં નિગ્રં વદન્તિ, કુરીનીયલૂકિયો હેરોદા રાજ્ઞા સહ કૃતવિદ્યાભ્યાસો મિનહેમ્,
 શૌલશ્ચૈતે યે કિયન્તો જના ભવિષ્યદ્વાદિન ઉપદેષ્ટારશ્ચાન્તિયખિયાનગરસ્થમણ્ડલ્યામ્ આસન્,
 II તે યદોપવાસં કૃત્વેશ્વરમ્ અસેવન્ત તસ્મિન્ સમયે પવિત્ર આત્મા કથિતવાન્ અહં યસ્મિન્ કર્મણિ
 બર્ણબ્બાશૌલૌ નિયુક્તવાન્ તત્કર્મ કર્તુ તૌ પૃથક્ કુરુતા
 III તતસ્તૈરુપવાસપ્રાર્થનયો: કૃતયો: સતોસ્તે તયો ગર્ત્રયો હસ્તાર્પણં કૃત્વા તૌ વ્યસૃજન્||
 IV તત: પરં તૌ પવિત્રેણાત્મના પ્રેરિતૌ સન્તૌ સિલૂકિયાનગરમ્ ઉપસ્થાય સમુદ્રપથેન કુપ્રોપદ્વીપમ્ અગચ્છતાં|
 V તત: સાલામીનગરમ્ ઉપસ્થાય તત્ર યિહૂદીયાનાં ભજનભવનાનિ ગત્વેશ્વરસ્ય કથાં પ્રાચારયતાં; યોહનપિ
 તત્સહચરોઽભવત્||
 VI ઇત્યં તે તસ્યોપદ્વીપસ્ય સર્વ્વત્ર ભ્રમન્ત: પાફનગરમ્ ઉપસ્થિતા:; તત્ર સુવિવેચકેન સર્જિયપૌલનામ્ના
 તદેશાધિપતિના સહ ભવિષ્યદ્વાદિનો વેશધારી બર્યાશુનામા યો માયાવી યિહૂદી આસીત્ તં સાક્ષાત્ પ્રાપ્તવત:|
 VII તદેશાધિપ ઈશ્વરસ્ય કથાં શ્રોતું વાગ્ધન્ પૌલબર્ણબ્બૌ ન્યમન્ત્રયત્||
 VIII કિન્ત્વિલુમા યં માયાવિનં વદન્તિ સ દેશાધિપતિ ધર્મમાર્ગાદ્ બહિર્ભૂતં કર્તુમ્ અયતતા
 IX તસ્માત્ શોલોઽર્થાત્ પૌલ: પવિત્રેણાત્મના પરિપૂર્ણ: સન્ તં માયાવિનં પ્રત્યનન્યદૃષ્ટિં કૃત્વાકથયત્,
 X હે નરકિન્ ધર્મદ્વેષિન્ કૌટિલ્યદુષ્કર્મપરિપૂર્ણ, ત્વં કિં પ્રભો: સત્યપથસ્ય વિપર્યયકરણાત્ કદાપિ ન
 નિવર્તિષ્યસે?
 XI અધુના પરમેશ્વરસ્તવ સમુચિતં કરિષ્યતિ તેન કતિપયદિનાનિ ત્વમ્ અન્ધ: સન્ સૂર્યમપિ ન દ્રક્ષ્યસિ|
 તત્ક્ષણાદ્ રાત્રિવદ્ અન્ધકારસ્તસ્ય દૃષ્ટિમ્ આચ્છાદિતવાન્; તસ્માત્ તસ્ય હસ્તં ધર્તુ સ લોકમન્વિચ્છન્
 ઇતસ્તતો ભ્રમણં કૃતવાન્||
 XII એનાં ઘટનાં દૃષ્ટ્વા સ દેશાધિપતિ: પ્રભૂપદેશાદ્ વિસ્મિત્ય વિશ્વાસં કૃતવાન્||
 XIII તદનન્તરં પૌલસ્તત્સક્ષિનૌ ય પાફનગરાત્ પ્રોતં ચાલયિત્વા પમ્ફુલિયાદેશસ્ય પર્ગીનગરમ્ અગચ્છન્ કિન્તુ
 યોહન્ તયો: સમીપાદ્ એત્ય ચિરૂશાલમં પ્રત્યાગચ્છત્||

XIV पश्चात् तौ पर्गीतो यात्रां कृत्वा पिसिदियादेशस्य आन्तियभियानगरम् उपस्थाय विश्रामवारे भजनभवनं प्रविश्य समुपाविशतां।

XV व्यवस्थाभविष्यद्वाक्ययोः पठितयोः सतो ह्येव भ्रातरौ लोकान् प्रति युवयोः कायिद् उपदेशकथा यद्यस्ति तर्हि तां वदतं तौ प्रति तस्य भजनभवनस्याधिपतयः कथाम् अंतां कथयित्वा प्रैषयन्।

XVI अतः पौल उत्तिष्ठन् हस्तेन सङ्केतं कुर्वन् कथितवान् हे एस्त्रायेलीयमनुष्या एश्वरपरायणाः सर्वे लोका यूयम् अवधद्वं।

XVII अतेषामिस्त्रायेल्लोकानाम् एश्वरोऽस्माकं पूर्वपरुषान् मनोनीतान् कृत्वा गृहीतवान् ततो मिसरि देशे प्रवसनकाले तेषामुन्नतिं कृत्वा तस्मात् स्वीयबाहुबलेन तान् बहिः कृत्वा समानयत्।

XVIII यत्वारिशद्वत्सरान् यावद्य मडाप्रान्तरे तेषां भरणं कृत्वा

XIX किनान्देशान्तर्वर्तीणि सप्तराज्यानि नाशयित्वा गुटिकापातेन तेषु सर्वदेशेषु तेभ्योऽधिकारं दत्तवान्।

XX पञ्चाशदधिक्यतुःशतेषु वत्सरेषु गतेषु य शिमूयेल्लविष्यद्वादिपर्यन्तं तेषामुपरि विचारयितुं नियुक्तवान्।

XXI तैश्च राज्ञि प्रार्थिते, एश्वरो बिन्यामीनो वंशजातस्य कीशः पुत्रं शौलं यत्वारिशद्वर्षपर्यन्तं तेषामुपरि राजानं कृतवान्।

XXII पश्चात् तं पदय्युतं कृत्वा यो मदिष्टक्रियाः सर्वाः करिष्यति तादृशं मम मनोभिमतम् अकं ज्ञं यिशयः पुत्रं दायुदं प्राप्तवान् एदं प्रमाणं यस्मिन् दायुदि स दत्तवान् तं दायुदं तेषामुपरि राजत्वं कर्तुम् उत्पादितवान्।

XXIII तस्य स्वप्रतिश्रुतस्य वाक्यस्यानुसारेण एस्त्रायेल्लोकानां निमित्तं तेषां मनुष्याणां वंशाद् एश्वर अकं यीशुं (त्रातारम्) उदपादयत्।

XXIV तस्य प्रकाशनात् पूर्वं योडन् एस्त्रायेल्लोकानां सन्निधौ मनःपरावर्तनरूपं मज्जन् प्राचारयत्।

XXV यस्य य कर्मणोः भारं प्रप्तवान् योडन् तन् निष्पाद्यन् अंतां कथां कथितवान्, यूयं मां कं ज्ञं ज्ञानीथ? अहम् अभिषिक्तत्राता नहि, किन्तु पश्यत यस्य पादयोः पादुकयोर्बन्धने मोययितुमपि योग्यो न भवामि तादृश अको ज्ञनो मम पश्चाद् उपतिष्ठति।

XXVI हे एब्राहीमो वंशजाता भ्रातरौ हे एश्वरभिताः सर्वलोका युष्मान् प्रति परित्राणस्य कथैषा प्रेरिता।

XXVII यिज्ञालम्निवासिनस्तेषाम् अधिपतयश्च तस्य यीशोः परिययं न प्राप्य प्रतिविश्रामवारं पठ्यमानानां भविष्यद्वादिक्थानाम् अभिप्रायम् अबुद्ध्वा य तस्य वधेन ताः कथाः सकृला अकुर्वन्।

XXVIII प्राणानस्य कमपि हेतुम् अप्राप्यापि पीलातस्य निकटे तस्य वधं प्रार्थयन्त।

XXIX तस्मिन् याः कथा लिपिताः सन्ति तदनुसारेण कर्म सम्पाद्य तं कुशाद् अवतार्य श्मशाने शायितवन्तः।

XXX किन्त्वीश्वरः श्मशानात् तमुदस्थापयत्,

XXXI पुनश्च गालीलप्रदेशाद् यिज्ञालमनगरं तेन सार्द्धं ये लोका आगच्छन् स बाहुदिनानि तेभ्यो दर्शनं दत्तवान्, अतस्त एदानीं लोकान् प्रति तस्य साक्षिणः सन्ति।

XXXII अस्माकं पूर्वपुरुषाणां समक्षम् एश्वरो यस्मिन् प्रतिज्ञातवान् यथा, त्वं मे पुत्रोसि याद्य त्वां समुत्थापितवानहम्।

XXXIII एदं यद्वयं द्वितीयगीते लिपितमास्ते तद् यीशोरुत्थानेन तेषां सन्ताना ये वयम् अस्माकं सन्निधौ तेन प्रत्यक्षी कृतं, युष्मान् एमं सुसंवाहं ज्ञापयामि।

XXXIV परमेश्वरेण श्मशानाद् उत्पापितं तदीयं शरीरं कदापि न क्षेप्यते, अतस्मिन् स स्वयं कथितवान् यथा दायुदं प्रति प्रतिज्ञातो यो वरस्तमहं तुभ्यं दास्यामि।

XXXV अतदन्यस्मिन् गीतेऽपि कथितवान् स्वकीयं पुण्यवन्तं त्वं क्षयितुं न य दास्यसि।

XXXVI दायुदा एश्वराभिमतसेवायै निजयुषि व्ययिते सति स मडानिद्रां प्राप्य निजैः पूर्वपुरुषैः सह मिलितः सन् अक्षीयत;

XXXVII किन्तु यमीश्वरः श्मशानाद् उदस्थापयत् स नाक्षीयत।

XXXVIII अतो हे भ्रातरः, अनेन जनेन पापमोयनं भवतीति युष्मान् प्रति प्रचारितम् आस्ते।

XXXIX इलतो मूसाव्यवस्थया यूयं येभ्यो द्रोषेभ्यो मुक्ता भवितुं न शक्यथ तेभ्यः सर्वद्रोषेभ्य अतस्मिन् जने विश्वासिनः सर्वे मुक्ता भविष्यन्तीति युष्माभिर्ज्ञायतां।

XL अपरञ्चा अवज्ञाकारिणो लोकाश्चक्षुरुन्मील्य पश्यता तथैवासम्भवं ज्ञात्वा स्यात् यूयं विलङ्घिताः। यतो युष्मासु तिष्ठत्सु करिष्ये कर्म तादृशीं येनैव तस्य वृत्तान्ते युष्मभ्यं कथितेऽपि हि यूयं न तन्तु वृत्तान्तं प्रत्येष्यथ कदायना॥

XLI येयं कथा भविष्यद्वादिनां ग्रन्थेषु लिखितास्ते सावधाना भवत स कथा यथा युष्मान् प्रति न घटते।

XLII यिद्धूदीयभजनभवनात् निर्गतयोस्तयो त्भिन्नदेशीयै र्वक्ष्यमाणे प्रार्थना कृता, आगामिनि विश्रामवारेऽपि कथेयम् अस्मान् प्रति प्रचारिता भवत्विति।

XLIII सभाया भङ्गे सति बहवो यिद्धूदीयलोका यिद्धूदीयमतग्राहिणो भक्तलोकाश्च भार्गव्यापौलयोः पश्चाद् आगच्छन्, तेन तौ तैः सह नानाकथाः कथयित्वेश्वरानुग्रहाश्रये स्थातुं तान् प्रावर्त्तयतां।

XLIV परविश्रामवारे नगरस्य प्रायेण सर्वे लाका ईश्वरीयां कथां श्रोतुं मिलिताः,

XLV किन्तु यिद्धूदीयलोका जनिवहं विलोक्य ईर्ष्या परिपूर्णाः सन्तो विपरीतकथाकथनेनेश्वरनिन्दया य पौलेनोक्तां कथां ञ्जयितुं येष्टितवन्तः।

XLVI ततः पौलैर्गव्यावक्षोभौ कथितवन्तौ प्रथमं युष्माकं सन्निधावीश्वरीयकथायाः प्रचारणम् उचितमासीत् किन्तु तद्ग्राह्यत्वकरणेन यूयं स्वान् अनन्तायुषोऽयोग्यान् दर्शयथ, अतत्कारणाद् वयम् अन्यदेशीयलोकानां समीपं गच्छामः।

XLVII प्रभुरस्मान् एतथम् आदिष्टवान् यथा, यावद्य जगतः सीमां लोकानां त्राणकारणात् मयान्यदेशमध्ये त्वं स्थापितो भूः प्रदीपवत्॥

XLVIII तदा कथामीदृशीं श्रुत्वा त्भिन्नदेशीया आह्लादिताः सन्तः प्रभोः कथां धन्यां धन्याम् अवदन्, यावन्तो लोकाश्च परमायुः प्राप्तिनिमित्तं निरूपिता आसन् ते व्यश्वसन्।

XLIX एतथं प्रभोः कथा सर्व्वदेशं व्याप्नोत्।

L किन्तु यिद्धूदीया नगरस्य प्रधानपुरुषान् सम्मान्याः कथिपया भक्ता योषितश्च कुप्रवृत्तिं ग्राहयित्वा पौलैर्गव्यावक्षोभौ ताडयित्वा तस्मात् प्रदेशाद् दूरीकृतवन्तः।

LI अतः कारणात् तौ निजपदधूलीस्तेषां प्रातिकूल्येन पातयित्वेकनियं नगरं गतौ।

LII ततः शिष्यगण आनन्देन पवित्रेणात्मना य परिपूर्णोभवत्।

XIV

I तौ द्वौ जनौ युगपद् एकनियनगरस्थयिद्धूदीयानां भजनभवनं गत्वा यथा बहवो यिद्धूदीया अन्यदेशीयलोकाश्च व्यश्वसन् तादृशीं कथां कथितवन्तौ।

II किन्तु विश्वासहीना यिद्धूदीया अन्यदेशीयलोकान् कुप्रवृत्तिं ग्राहयित्वा त्रातृगणं प्रति तेषां वैरं जनितवन्तः।

III अतः स्वानुग्रहकथायाः प्रमाणं दत्त्वा तयो र्दस्तै र्बहुलक्षणम् अद्भुतकर्म य प्राकाशयद् यः प्रभुस्तस्य कथा अक्षोभेन प्रचार्य्य तौ तत्र बहुदिनानि समवातिष्ठतां।

IV किन्तु क्रियन्तो लोका यिद्धूदीयानां सपक्षाः क्रियन्तो लोकाः प्रेरितानां सपक्षा जाताः, अतो नागरिकजननिवहमध्ये त्भिन्नवाक्यत्वम् अभवत्।

V अन्यदेशीया यिद्धूदीयास्तेषाम् अधिपतयश्च दौरात्म्यं कुत्वा तौ प्रस्तरैराहन्तुम् उद्यताः।

VI तौ तद्दार्ता प्राप्य पलायित्वा लुकायन्यादेशस्यान्तर्वर्त्तिलुस्त्रादब्धौ

VII तत्समीपस्थदेशञ्च गत्वा तत्र सुसंवाहं प्रचारयतां।

VIII तत्रोभयपादयोश्चलनशक्तिहीनो जन्मारभ्य भङ्गः कदापि गमनं नाकरोत् अेतादृश अेको मानुषो लुस्त्रानगर उपविश्य पौलस्य कथां श्रुतवान्।

IX अेतस्मिन् समये पौलस्तम्प्रति दृष्टिं कृत्वा तस्य स्वास्थ्ये विश्वासं विदित्वा प्रोच्यैः कथितवान्

X पदभ्यामुत्तिष्ठन् ऋणु र्भवा ततः स उल्लङ्घ्य कृत्वा गमनागमने कुतवान्।

XI तदा लोकाः पौलस्य तत् कार्यं विलोक्य लुकायनीयभाषया प्रोच्यैः कथामेतां कथितवन्तः, देवा मनुष्यरूपं धृत्वास्माकं समीपम् अवारोहन्।

XII ते भार्गव्यां यूपितरम् अवदन् पौलश्च मुष्यो वक्ता तस्मात् तं मर्कुुरियम् अवदन्।

XIII तस्य नगरस्य सम्भुजे स्थापितस्य यूपितरविग्रहस्य याजको वृषान् पुष्पमालाश्च द्वारसमीपम् आनीय लोकैः सह तावुद्दिश्य समुत्सृज्य दातुम् उद्यतः।

XIV तद्दार्ता श्रुत्वा भार्गव्यापौलौ स्वीयवस्त्राणि छित्वा लोकानां मध्यं वेगेन प्रविश्य प्रोच्यैः कथितवन्तौ,

XV હે મહેચ્છા: કુત એતાદ્દશં કર્મ કુરુથ? આવામપિ યુષ્માદ્દશૌ સુખદુઃખભોગિનૌ મનુષ્યૌ, યુયમ્ એતા: સર્વા વૃથાકલ્પના: પરિત્યજ્ય યથા ગગણવસુન્ધરાજલનિધીનાં તન્મધ્યસ્થાનાં સર્વેષાં સ્ત્રષ્ટારમમરમ્ ઈશ્વરં પ્રતિ પરાવર્તધ્વે તદર્થમ્ આવાં યુષ્માકં સન્નિઘૌ સુસંવાદં પ્રચારયાવઃ।

XVI સ ઈશ્વર: પૂર્વકાલે સર્વદેશીયલોકાન્ સ્વસ્વમાર્ગે ચલિતુમનુમતિં દત્તવાન્,

XXVII તથાપિ આકાશાત્ તોયવર્ષણેન નાનાપ્રકારશસ્યોત્પત્યા ચ યુષ્માકં હિતૈષી સન્ ભક્ષ્યૈરાનનદેન ચ યુષ્માકમ્ અન્ત:કરણાનિ તર્પયન્ તાનિ દાનાનિ નિજસાક્ષિસ્વરૂપાણિ સ્થપિતવાન્।

XXVIII કિન્તુ તાદ્દશાયાં કથાયાં કથિતાયામપિ તયો: સમીપ ઉત્સર્જનાત્ લોકનિવહં પ્રાયેણ નિવર્તયિતું નાશકનુતામ્।

XIX આન્તિયખિયા-ઇકનિયનગરાભ્યાં કતિપયચિહ્નદીયલોકા આગત્ય લોકાન્ પ્રાવર્તયન્ત તસ્માત્ તૈ પૌલં પ્રસ્તરૈરાદનન્ તેન સ મૃત ઇતિ વિજ્ઞાય નગરસ્ય બહિસ્તમ્ આકૃષ્ય નીતવન્તઃ।

XX કિન્તુ શિષ્યગણે તસ્ય ચતુર્દિશિ તિષ્ઠતિ સતિ સ સ્વયમ્ ઉત્થાય પુનરપિ નગરમધ્યં પ્રાવિશત્ તત્પરેડહનિ બર્ણાબ્બાસહિતો દબ્બાનગરં ગતવાન્।

XXI તત્ર સુસંવાદં પ્રચાર્ય બહુલોકાન્ શિષ્યાન્ કૃત્વા તૌ લુસ્ત્રામ્ ઇકનિયમ્ આન્તિયખિયાન્ પરાવૃત્ય ગતૌ।

XXII બહુદુઃખાનિ ભુક્ત્વાપીશ્વરરાજ્યં પ્રવેષ્ટવ્યમ્ ઇતિ કારણાદ્ ધર્મમાર્ગે સ્થાતું વિનયં કૃત્વા શિષ્યગણસ્ય મન:સ્થૈર્યમ્ અકુરુતાં।

XXIII મણ્ડલીનાં પ્રાચીનવર્ગાન્ નિયુજ્ય પ્રાર્થનોપવાસૌ કૃત્વા યત્રભૌ તે વ્યશ્વસન્ તસ્ય હસ્તે તાન્ સમર્થ

XXIV પિસિદિયામધ્યેન પામ્ફુલિયાદેશં ગતવન્તૌ।

XXV પશ્ચાત્ પર્ગાનગરં ગત્વા સુસંવાદં પ્રચાર્ય અત્તાલિયાનગરં પ્રસ્થિતવન્તૌ।

XXVI તસ્માત્ સમુદ્રપથેન ગત્વા તાભ્યાં યત્ કર્મ સમ્પન્નં તત્કર્મ સાધયિતું યત્રગરે દયાલોરીશ્વરસ્ય હસ્તે સમર્પિતૌ જાતૌ તદ્ આન્તિયખિયાનગરં ગતવન્તા।

XXVII તત્રોપસ્થાય તત્રગરસ્થમણ્ડલીં સંગૃહ્ય સ્વાભ્યામ ઈશ્વરો યદ્યત્ કર્મકરોત્ તથા યેન પ્રકારેણ ભિન્નદેશીયલોકાન્ પ્રતિ વિશ્વાસરૂપદ્વારમ્ અમોચયદ્ એતાન્ સર્વવૃત્તાન્તાન્ તાન્ જ્ઞાપિતવન્તૌ।

XXVIII તતસ્તૌ શિર્ચ્યે: સાહ્યં તત્ર બહુદિનાનિ ન્યવસતામ્।

XV

I ચિહ્નદાદેશાત્ કિયન્તો જના આગત્ય ભ્રાતૃગણમિત્યં શિક્ષિતવન્તો મૂસાવ્યવસ્થયા યદિ યુષ્માકં ત્વક્ષેદો ન ભવતિ તર્હિ યૂયં પરિત્રાણં પ્રાપ્તું ન શક્યથા।

II પૌલબર્ણાબ્બૌ તૈ: સહ બહૂન્ વિચારાન્ વિવાદાંશ્ચ કૃતવન્તૌ, તતો મણ્ડલીયનોકા એતસ્યા: કથાયાસ્તત્ત્વં જ્ઞાતું ચિત્રશાલમ્નગરસ્થાન્ પ્રેરિતાન્ પ્રાચીનાંશ્ચ પ્રતિ પૌલબર્ણાબ્બાપ્રભૃતીન્ કતિપયજનાન્ પ્રેષયિતું નિશ્ચયં કૃતવન્તઃ।

III તે મણ્ડલ્યા પ્રેરિતા: સન્ત: ફેણીકીશોમિરોન્દેશાભ્યાં ગત્વા ભિન્નદેશીયાનાં મન:પરિવર્તનસ્ય વાર્તયા ભ્રાતૃણાં પરમાહ્વાદમ્ અજનયન્।

IV ચિત્રશાલમ્યુપસ્થાય પ્રેરિતગણેન લોકપ્રાચીનગણેન સમાજેન ચ સમુપગૃહીતા: સન્ત: સ્વૈરીશ્વરો યાનિ કર્માણિ કૃતવાન્ તેષાં સર્વવૃત્તાન્તાન્ તેષાં સમક્ષમ્ અકથયન્।

V કિન્તુ વિશ્વાસિન: કિયન્ત: ફિત્રિશિમતગ્રાહિણો લોકા ઉત્થાય કથામેતાં કથિતવન્તો ભિન્નદેશીયાનાં ત્વક્ષેદં કર્તુ મૂસાવ્યવસ્થાં પાલયિતુન્ સમાદેષ્ટવ્યમ્।

VI તત: પ્રેરિતા લોકપ્રાચીનાશ્ચ તસ્ય વિવેચનાં કર્તુ સભાયાં સ્થિતવન્તઃ।

VII બહુવિચારેષુ જાતષુ પિતર ઉત્થાય કથિતવાન્, હે ભ્રાતરો યથા ભિન્નદેશીયલોકા મમ મુખાત્ સુસંવાદં શ્રુત્વા વિશ્વસન્તિ તદર્થ બહુદિનાત્ પૂર્વમ્ ઈશ્વરોસ્માકં મધ્યે માં વૃત્વા નિયુક્તવાન્।

VIII અન્તર્યામીશ્વરો યથાસ્મભ્યં તથા ભિન્નદેશીયેભ્ય: પવિત્રમાત્માનં પ્રદાય વિશ્વાસેન તેષામ્ અન્ત:કરણાનિ પવિત્રાણિ કૃત્વા

IX તેષામ્ અસ્માકન્ મધ્યે કિમપિ વિશેષં ન સ્થાપયિત્વા તાનધિ સ્વયં પ્રમાણં દત્તવાન્ ઇતિ યૂયં જાનીથા

X અતએવાસ્માકં પૂર્વપુરુષા વયન્ સ્વયં યદ્યુગસ્ય ભારં સોદ્ધું ન શક્તા: સમ્પ્રતિ તં શિષ્યગણસ્ય સ્કન્ધેષુ ન્યસિતું કુત ઈશ્વરસ્ય પરીક્ષાં કરિષ્યથ?

XI પ્રભો ર્યાશુપ્રીષ્ટસ્યાનુગ્રહેણ તે યથા વયમપિ તથા પરિત્રાણં પ્રાપ્તુમ્ આશાં કુર્મઃ।

XII अनन्तरं बार्णब्यापौलाभ्याम् ईश्वरो भिन्नदेशीयानां मध्ये यद्यद् आश्चर्यम् अद्भुतञ्च कर्म कृतवान् तद्दृष्टान्तं तौ स्वमुपाभ्याम् अवर्णयतां सभास्थाः सर्वे नीरवाः सन्तः श्रुतवन्तः।

XIII तयोः कथायां समाप्तायां सत्यां याकूब् कथयितुम् आरब्धवान्

XIV छे भ्रातरौ मम कथायाम् मनो निधत्ता ईश्वरः स्वनामार्थं भिन्नदेशीयलोकानाम् मध्याद् अेकं लोकसंघं ग्रीहीतुं मतिं कृत्वा येन प्रकारेण प्रथमं तान् प्रति कृपावलेकनं कृतवान् तं शिमोन् वर्णितवान्।

XV भविष्यद्वादिभिरुक्तानि यानि वाक्यानि तैः सार्द्धम् अेतस्यैक्यं भवति यथा लिखितमास्ते।

XVI सर्वेषां कर्मणां यस्तु साधकः परमेश्वरः। स अेवेदं वदेद्वाक्यं शेषाः सकलमानवाः। भिन्नदेशीयलोकाश्च यावन्तो मम नामतः। भवन्ति हि सुविष्यातास्ते यथा परमेशितुः।

XVII तत्त्वं सम्यक् समीहन्ते तन्निमित्तमहं किंला परावृत्य समागत्य दायूदः पतितं पुनः। दूष्यमुत्थापयिष्यामि तदीयं सर्व्ववस्तु या पतितं पुनरुत्थाप्य सञ्जयिष्यामि सर्व्वथा॥

XVIII आ प्रथमाद् ईश्वरः स्वीयानि सर्व्वकर्माणि ज्ञानाति।

XIX अतश्चेव मम निवेदनमिदं भिन्नदेशीयलोकानां मध्ये ये जना ईश्वरं प्रति परावर्तन्त तेषामुपरि अन्यं क्मपि भारं न न्यस्य

XX देवताप्रसादाशुचिभक्ष्यं व्यभियारकर्म कण्ठसम्पीडनमारितप्राणिभक्ष्यं रक्तभक्ष्यञ्च अेतानि परित्यक्तुं लिप्तामः।

XXI यतः पूर्व्वकालतो मूसाव्यवस्थाप्रचारिणो लोका नगरे नगरे सन्ति प्रतिविश्रामवारञ्च भजनभवने तस्याः पाठो भवति।

XXII ततः परं प्रेरितगणो लोकप्राचीनगणः सर्वा मण्डली य स्वेषां मध्ये बर्णब्या नाम्ना विष्यातो मनोनीतौ कृत्वा पौलबार्णब्याभ्यां सार्द्धम् आन्तियभियानगरं प्रति प्रेषणम् उचितं बुद्ध्वा ताभ्यां पत्रं प्रेषयन्।

XXIII तस्मिन् पत्रे लिखितमिदं, आन्तियभिया-सुरिया-किलिकियादेशस्थभिन्नदेशीयभ्रातृगणाय प्रेरितगणस्य लोकप्राचीनगणस्य भ्रातृगणस्य य नमस्कारः।

XXIV विशेषतोऽस्माकम् आज्ञाम् अप्राप्यापि कियन्तो जना अस्माकं मध्याद् गत्वा त्वच्छेदो मूसाव्यवस्था य पालयितव्याविति युष्मान् शिक्षयित्वा युष्माकं मनसामस्थैर्य्य कृत्वा युष्मान् ससन्देहान् अकुर्व्वन् अेतान् कथां वयम् अशृन्म।

XXV तत्कारणाद् वयम् अेकमन्त्रणाः सन्तः सभायां स्थित्वा प्रभो र्यीशुप्रीष्टस्य नामनिमित्तं मृत्युमुपगताभ्यामस्माकं

XXVI प्रियबार्णब्यापौलाभ्यां सार्द्धं मनोनीतलोकानां केषाञ्चिद् युष्माकं सन्निधौ प्रेषणम् उचितं बुद्ध्वन्तः।

XXVII अतो यिडूदासीलौ युष्मान् प्रति प्रेषितवन्तः, अेतयो र्मुभाभ्यां सर्वा कथां ज्ञास्यथा

XXVIII देवताप्रसादभक्ष्यं रक्तभक्ष्यं गलपीडनमारितप्राणिभक्ष्यं व्यभियारकर्म येमानि सर्वाणि युष्माभिस्त्याज्यानि; अेतत्प्रयोजनीयाज्ञाव्यतिरेकेन युष्माकम् उपरि भारमन्यं न न्यसितुं पवित्रस्यात्मनोऽस्माकञ्च उचितज्ञानम् अभवत्।

XXIX अतश्चेव तेभ्यः सर्व्वेभ्यः स्वेषु रक्षितेषु यूयं भद्रं कर्म करिष्यथा युष्माकं मङ्गलं भूयात्।

XXX तेो विसृष्टाः सन्त आन्तियभियानगर उपस्थाय लोकनिवहं संगृह्य पत्रम् अददन्।

XXXI ततस्ते तत्पत्रं पठित्वा सान्त्वनां प्राप्य सानन्दा अभवन्।

XXXII यिडूदासीलौ य स्वयं प्रयारकौ भूत्वा भ्रातृगणं नानोपदिश्य तान् सुस्थिरान् अकुरुताम्।

XXXIII एत्थं तौ तत्र तैः साकं कतिपयदिनानि यापयित्वा पश्चात् प्रेरितानां समीपे प्रत्यागमनार्थं तेषां सन्निधेः कल्याणेन विसृष्टावभवतां।

XXXIV किन्तु सीलस्तत्र स्थातुं वाञ्छितवान्।

XXXV अपरं पौलबार्णब्यौ बहवः शिष्याश्च लोकान् उपदिश्य प्रभोः सुसंवाहं प्रयारयन्त आन्तियभियायां कालं यापितवन्तः।

XXXVI कतिपयदिनेषु गतेषु पौलो बार्णब्याम् अवदत् आगच्छावां येषु नगरेष्वीश्वरस्य सुसंवाहं प्रयारितवन्तौ तानि सर्व्वनगराणि पुनर्गत्वा भ्रातरः कीदृशाः सन्तीति द्रष्टुं तान् साक्षात् कुर्व्वः।

XXXVII तेन मार्कनाम्ना विष्यातं योहन् सङ्गिनं कर्तुं बार्णब्या मतिमकरोत्,

XXXVIII किन्तु स पूर्व्वं ताभ्यां सह कार्यार्थं न गत्वा पाम्फूलियादेशे तौ त्यक्तवान् तत्कारणात् पौलस्तं सङ्गिनं कर्तुम् अनुयितं ज्ञातवान्।

XXXIX ઇત્યં તયોરતિશયવિરોધસ્યોપસ્થિતત્વાત્ તૌ પરસ્પરં પૃથગભવતાં તતો બર્ણબ્બા માર્કં ગૃહીત્વા પોતેન કુપ્રોપદ્વીપં ગતવાન્;

XL કિન્તુ પૌલઃ સીલં મનોનીતં કૃત્વા ભ્રાતૃભિરીશ્વરાનુગ્રહે સમર્પિતઃ સન્ પ્રસ્થાય

XLI સુરિયાકિલિકિયાદેશાભ્યાં માર્ડલીઃ સ્થિરીકુર્વન્ અગચ્છત્

XVI

I પૌલો દર્બર્ણીલુસ્ત્રાનગરયોરુપસ્થિતોભવત્ તત્ર તીમથિયનામા શિષ્ય એક આસીત્; સ વિશ્વાસિન્યા ચિહ્નૂદીયાયા યોષિતો ગર્ભજાતઃ કિન્તુ તસ્ય પિતાન્યદેશીયલોકઃ।

II સ જનો લુસ્ત્રા-ઇકનિયનગરસ્થાનાં ભ્રાતૃણાં સમીપેપિ સુખ્યાતિમાન્ આસીત્।

III પૌલસ્તં સ્વસક્કિન્ કર્તુ મતિં કૃત્વા તં ગૃહીત્વા તદેશનિવાસિનાં ચિહ્નૂદીયાનામ્ અનુરોધાત્ તસ્ય ત્વકષ્ટેં કૃતવાન્ યતસ્તસ્ય પિતા ભિન્નદેશીયલોક ઇતિ સર્વૈરજ્ઞાયત।

IV તતઃ પરં તે નગરે નગરે ભ્રમિત્વા ચિરૂશાલમસ્થૈઃ પ્રેરિતૈ લોકપ્રાચીનૈશ્ચ નિરૂપિતં યદ્ વ્યવસ્થાપત્રં તદનુસારેણાયરિતું લોકેભ્યસ્તદ્ દત્તવન્તઃ।

V તેનૈવ સર્વૈ ધર્મસમાજાઃ પ્રીષ્ટધર્મૈ સુસ્થિરાઃ સન્તઃ પ્રતિદિનં વર્દિતા અભવન્।

VI તેષુ કુગિયાગાલાતિયાદેશમધ્યેન ગતેષુ સત્સુ પવિત્ર આત્મા તાન્ આશિયાદેશે કથાં પ્રકાશયિતું પ્રતિષ્ઠિદ્ધવાન્।

VII તથા મુસિયાદેશ ઉપસ્થાય બિથુનિયાં ગન્તું તૈરુદ્યોગે કૃતે આત્મા તાન્ નાન્વમન્યતા।

VIII તસ્માત્ તે મુસિયાદેશં પરિત્યજ્ય ત્રોયાનગરં ગત્વા સમુપસ્થિતાઃ।

IX રાત્રૌ પૌલઃ સ્વપ્ને દૃષ્ટવાન્ એકો માર્કિદનિયલોકસ્તિષ્ઠન્ વિનયં કૃત્વા તસ્મૈ કથયતિ, માર્કિદનિયાદેશમ્ આગત્યાસ્માન્ ઉપકુર્વિતિ।

X તસ્યેત્યં સ્વપ્નદર્શનાત્ પ્રભુસ્તદેશીયલોકાન્ પ્રતિ સુસંવાદં પ્રચારયિતુમ્ અસ્માન્ આહૂયતીતિ નિશ્ચિતં બુદ્ધ્વા વયં તૂર્ણ માર્કિદનિયાદેશં ગન્તુમ્ ઉદ્યોગમ્ અકુર્મ્મ।

XI તતઃ પરં વયં ત્રોયાનગરાદ્ પ્રસ્થાય ઋજુમાર્ગેણ સામધ્રાકિયોપદ્વીપેન ગત્વા પરેડહનિ નિયાપલિનગર ઉપસ્થિતાઃ।

XII તસ્માદ્ ગત્વા માર્કિદનિયાન્તર્વર્તિ રોમીયવસતિસ્થાનં યત્ ફિલિપીનામપ્રધાનનગરં તત્રોપસ્થાય કતિપયદિનાનિ તત્ર સ્થિતવન્તઃ।

XIII વિશ્રામવારે નગરાદ્ બહિર્ ગત્વા નદીતટે યત્ર પ્રાર્થનાચાર આસીત્ તત્રોપવિશ્ય સમાગતા નારીઃ પ્રતિ કથાં પ્રાચારયામ।

XIV તતઃ થુયાતીરાનગરીયા ધૂષરામ્બરવિક્કાયિણી લુદિયાનામિકા યા ઈશ્વરસેવિકા યોષિત્ શ્રોત્રીણાં મધ્ય આસીત્ તયા પૌલોકતવાક્યાનિ યદ્ ગૃહ્યન્તે તદર્થં પ્રભુસ્તસ્યા મનોદ્ધારં મુક્તવાન્।

XV અતઃ સા યોષિત્ સપરિવારા મજ્જિજતા સતી વિનયં કૃત્વા કથિતવતી, યુષ્માકં વિચારાદ્ યદિ પ્રભૌ વિશ્વાસિની જાતાહં તર્હિ મમ ગૃહમ્ આગત્ય તિષ્ઠતા ઇત્યં સા યત્નેનાસ્માન્ અસ્થાપયત્।

XVI યસ્યા ગણનયા તદઘિપતીનાં બહુધનોપાર્જનં જાતં તાદૃશી ગણકભૂતગ્રસ્તા કાયન દાસી પ્રાર્થનાસ્થાનગમનકાલ આગત્યાસ્માન્ સાક્ષાત્ કૃતવતી।

XVII સાસ્માકં પૌલસ્ય ચ પશ્ચાદ્ એત્ય પ્રોચ્યૈઃ કથામિમાં કથિતવતી, મનુષ્યા એતે સર્વોપરિસ્થસ્યેશ્વરસ્ય સેવકાઃ સન્તોડસ્માન્ પ્રતિ પરિત્રાણસ્ય માર્ગ પ્રકાશયન્તિ।

XVIII સા કન્યા બહુદિનાનિ તાદૃશમ્ અકરોત્ તસ્માત્ પૌલો દુઃખિતઃ સન્ મુખં પરાવર્ત્ય તં ભૂતમવદ્, અહં યીશુપ્રીષ્ટસ્ય નામ્ના ત્વામાજ્ઞાપયામિ ત્વમસ્યા બહિર્ગચ્છ; તેનૈવ તત્ક્ષણાત્ સ ભૂતસ્તસ્યા બહિર્ગતઃ।

XIX તતઃ સ્વેષાં લાભસ્ય પ્રત્યાશા વિકૃલા જાતેતિ વિલોક્ય તસ્યાઃ પ્રભવઃ પૌલં સીલઞ્ચ ધૃત્વાકૃષ્ય વિચારસ્થાનેડધિપતીનાં સમીપમ્ આનયન્।

XX તતઃ શાસકાનાં નિકટં નીત્વા રોમિલોકા વયમ્ અસ્માકં યદ્ વ્યવહરણં ગ્રહીતુમ્ આચરિતુઞ્ચ નિષિદ્ધં,

XXI ઇમે ચિહ્નૂદીયલોકાઃ સન્તોપિ તદેવ શિક્ષયિત્વા નગરેડસ્માકમ્ અતીવ કલહં કુર્વન્તિ,

XXII ઇતિ કથિતે સતિ લોકનિવહસ્તયોઃ પ્રાતિકૂલ્યેનોદિતિષ્ઠત્ તથા શાસકાસ્તયો વસ્ત્રાણિ છિત્વા વેત્રાઘાતં કર્તુમ્ આજ્ઞાપયન્।

XXIII અપરં તે તૌ બહુ પ્રહાર્ય ત્વમેતૌ કારાં નીત્વા સાવધાનં રક્ષયેતિ કારારક્ષકમ્ આદિશન્।

XXIV ઇત્યમ્ આજ્ઞાં પ્રાપ્ય સ તાવભ્યન્તરસ્થકારાં નીત્વા પાદેષુ પાદપાશીભિર્બદ્ધ્વા સ્થાપિતાવાન્।

- XXV અથ નિશીથસમયે પૌલસીલાવીશ્વરમુદ્દિશ્ય પ્રાથનાં ગાનઞ્ચ કૃતવન્તૌ, કારાસ્થિતા લોકાશ્ચ તદ્દશુણ્વન્
- XXVI તદાકસ્માત્ મહાન્ ભૂમિકમ્પોડભવત્ તેન ભિત્તિમૂલેન સહ કારા કમ્પિતાભૂત્ તત્ક્ષણાત્ સર્વાણિ દ્વારાણિ મુક્તાનિ જાતાનિ સર્વેષાં બન્ધનાનિ ચ મુક્તાનિ
- XXVII અતએવ કારારક્ષકો નિદ્રાતો જાગરિત્વા કારાયા દ્વારાણિ મુક્તાનિ દૃષ્ટ્વા બન્દિલોકાઃ પલાયિતા ઇત્યનુમાય કોષાત્ ખઙ્ગ્ બહિઃ કૃત્વાત્મઘાતં કર્તુમ્ ઉદ્યતઃ।
- XXVIII કિન્તુ પૌલઃ પ્રોચ્યૈસ્તમાહૂય કથિતવાન્ પશ્ય વયં સર્વેડત્રાસ્મહે, ત્વં નિજપ્રાણહિંસાં માકાર્ષીઃ।
- XXIX તદા પ્રદીપમ્ આનેતુમ્ ઉક્ત્વા સ કમ્પમાનઃ સન્ ઉલ્લમ્બ્યાભ્યન્તરમ્ આગત્ય પૌલસીલયોઃ પાદેષુ પતિતવાન્।
- XXX પશ્ચાત્ સ તૌ બહિરનીય પૃષ્ટવાન્ હે મહેચ્છૌ પરિત્રાણં પ્રાપ્તું મયા કિં કર્તવ્યં?
- XXXI પશ્ચાત્ તૌ સ્વગૃહમાનીય તયોઃ સમ્મુખે ખાદ્યદ્રવ્યાણિ સ્થાપિતવાન્ તથા સ સ્વયં તદીયાઃ સર્વે પરિવારાશ્ચેશ્વરે વિશ્વસન્તઃ સાનન્દિતા અભવન્।
- XXXII તસ્મૈ તસ્ય ગૃહસ્થિતસર્વલોકેભ્યશ્ચ પ્રભોઃ કથાં કથિતવન્તૌ।
- XXXIII તથા રાત્રેસ્તસ્મિન્નેવ દર્ણે સ તૌ ગૃહીત્વા તયોઃ પ્રહારાણાં ક્ષતાનિ પ્રક્ષાલિતવાન્ તતઃ સ સ્વયં તસ્ય સર્વે પરિજનાશ્ચ મજ્જિજતા અભવન્।
- XXXIV પશ્ચાત્ તૌ સ્વગૃહમાનીય તયોઃ સમ્મુખે ખાદ્યદ્રવ્યાણિ સ્થાપિતવાન્ તથા સ સ્વયં તદીયાઃ સર્વે પરિવારાશ્ચેશ્વરે વિશ્વસન્તઃ સાનન્દિતા અભવન્।
- XXXV દિન ઉપસ્થિતે તૌ લોકૌ મોચયેતિ કથાં કથયિતું શાસકાઃ પદાતિગણં પ્રેષિતવન્તઃ।
- XXXVI તતઃ કારારક્ષકઃ પૌલાય તાં વાર્તા કથિતવાન્ યુવાં ત્યાજયિતું શાસકા લોકાન પ્રેષિતવન્ત ઇદાનીં યુવાં બહિ ભૂત્વા કુશલેન પ્રતિષ્ઠેતાં।
- XXXVII કિન્તુ પૌલસ્તાન્ અવદત્ રોમિલોકયોરાવયોઃ કમપિ દોષમ્ ન નિશ્ચિત્ય સર્વેષાં સમક્ષમ્ આવાં કશયા તાડયિત્વા કારાયાં બદ્ધવન્ત ઇદાનીં કિમાવાં ગુપ્તં વિસ્ત્રક્ષ્યન્તિ? તન્ન ભવિષ્યતિ, સ્વયમાગત્યાવાં બહિઃ કૃત્વા નયન્તુ।
- XXXVIII તદા પદાતિભિઃ શાસકેભ્ય એતદ્વાર્તાયાં કથિતાયાં તૌ રોમિલોકાવિતિ કથાં શ્રુત્વા તે ભીતાઃ
- XXXIX સન્તસ્તયોઃ સન્નિધિમાગત્ય વિનયમ્ અકુર્વન્ અપરં બહિઃ કૃત્વા નગરાત્ પ્રસ્થાતું પ્રાર્થિતવન્તઃ।
- XL તતસ્તૌ કારાયા નિર્ગત્ય લુદિયાયા ગૃહં ગતવન્તૌ તત્ર ભ્રાતૃગણં સાક્ષાત્કૃત્ય તાન્ સાન્ત્વયિત્વા તસ્માત્ સ્થાનાત્ પ્રસ્થિતૌ।

XVII

- I પૌલસીલૌ આમ્ફિપલ્યાપલ્લોનિયાનગરાભ્યાં ગત્વા યત્ર ચિહ્નદીયાનાં ભજનભવનમેકમ્ આસ્તે તત્ર થિષલનીકીનગર ઉપસ્થિતૌ।
- II તદા પૌલઃ સ્વાચારાનુસારેણ તેષાં સમીપં ગત્વા વિશ્રામવારત્રયે તૈઃ સાર્દ્ધં ધર્મપુસ્તકીયકથાયા વિચારં કૃતવાન્।
- III ફલતઃ પ્રીષ્ટેન દુઃખભોગઃ કર્તવ્યઃ શ્મશાનદુત્યાનઞ્ચ કર્તવ્યં યુષ્માકં સન્નિધૌ યસ્ય ચીશોઃ પ્રસ્તાવં કરોમિ સ ઈશ્વરેણાભિષિક્તઃ સ એતાઃ કથાઃ પ્રકાશ્ય પ્રમાણં દત્વા સ્થિરીકૃતવાન્।
- IV તસ્માત્ તેષાં કતિપયજના અન્યદેશીયા બહવો ભક્તલોકા બહ્વાઃ પ્રધાનનાર્થ્યશ્ચ વિશ્વસ્ય પૌલસીલયોઃ પશ્ચાદ્દામિનો જાતાઃ।
- V કિન્તુ વિશ્વાસહીના ચિહ્નદીયલોકા ઈર્ષ્યા પરિપૂર્ણાઃ સન્તો હટ્ટસ્ય કતિનયલમ્પટલોકાન્ સઙ્ગિનઃ કૃત્વા જનતયા નગરમધ્યે મહાકલહં કૃત્વા યાસોનો ગૃહમ્ આક્રમ્ય પ્રેરિતાન્ ધૃત્વા લોકનિવહસ્ય સમીપમ્ આનેતું ચેષ્ટિતવન્તઃ।
- VI તેષામુદ્દેશમ્ અપ્રાપ્ય ચ યાસોનં કતિપયાન્ ભ્રાતૃશ્ચ ધૃત્વા નગરાધિપતીનાં નિકટમાનીય પ્રોચ્યૈઃ કથિતવન્તો યે મનુષ્યા જગદ્દુદ્ધાટિતવન્તસ્તે ડત્રાપ્યુપસ્થિતાઃ સન્તિ,
- VII એષ યાસોન્ આતિથ્યં કૃત્વા તાન્ ગૃહીતવાન્ યીશુનામક એકો રાજસ્તીતિ કથયન્તસ્તે કૈસરસ્યાજ્ઞાવિરુદ્ધં કર્મ કુર્વતિ।
- VIII તેષાં કથામિમાં શ્રુત્વા લોકનિવહો નગરાધિપતયશ્ચ સમુદ્વિગ્ના અભવન્।
- IX તદા યાસોનસ્તદન્યેષાઞ્ચ ધનદર્ણં ગૃહીત્વા તાન્ પરિત્યક્તવન્તઃ।

X તત: પરં ભ્રાતૃગણો રજન્યાં પૌલસીલૌ શીઘ્રં બિરયાનગરં પ્રેષિતવાન્ તૌ તત્રોપસ્થાય ચિહ્નુદીયાનાં ભજનભવનં ગતવન્તૌ।

XI તત્રસ્થા લોકાઃ થિષલનીકીસ્થલોકેભ્યો મહાત્માન આસન્ યત ઇત્યં ભવતિ ન વેતિ જ્ઞાતું દિને દિને ધર્મગ્રન્થસ્યાલોચનાં કૃત્વા સ્વૈરં કથામ્ અગૃહ્ણન્।

XII તસ્માદ્ અનેકે ચિહ્નુદીયા અન્યદેશીયાનાં માન્યા સ્ત્રિયઃ પુરુષાશ્ચાનેકે વ્યશ્વસન્।

XIII કિન્તુ બિરયાનગરે પૌલેનેશ્વરીયા કથા પ્રચાર્યત ઇતિ થિષલનીકીસ્થા ચિહ્નુદીયા જ્ઞાત્વા તત્સ્થાનમધ્યાગત્ય લોકાનાં કુપ્રવૃત્તિમ્ અજનયન્।

XIV અતએવ તસ્માત્ સ્થાનાત્ સમુદ્રેણ યાન્તીતિ દર્શયિત્વા ભ્રાતરઃ ક્ષિપ્રં પૌલં પ્રાહિણવન્ કિન્તુ સીલતીમથિયૌ તત્ર સ્થિતવન્તૌ।

XV તત: પરં પૌલસ્ય માર્ગદર્શકાસ્તમ્ આથીનીનગર ઉપસ્થાપયન્ પશ્ચાદ્ યુવાં તૂર્ણમ્ એતત્ સ્થાનં આગમિષ્યથઃ સીલતીમથિયૌ પ્રતીમામ્ આજ્ઞાં પ્રાપ્ય તે પ્રત્યાગતાઃ।

XVI પૌલ આથીનીનગરે તાવપેક્ષ્ય તિષ્ઠન્ તન્નગરં પ્રતિમાભિઃ પરિપૂર્ણાં દૃષ્ટ્વા સન્તપ્તહૃદયો ડભવત્।

XVII તત: સ ભજનભવને યાન્ ચિહ્નુદીયાન્ ભક્તલોકાંશ્ચ હટ્ટે ય યાન્ અપશ્યત્ તૈઃ સહ પ્રતિદિનં વિચારિતવાન્।

XVIII કિન્ત્વિપિકૂરીયમતગ્રહિણઃ સ્તોયિકીયમતગ્રહિણશ્ચ કિયન્તો જનાસ્તેન સાર્દ્ધં વ્યવદન્તા તત્ર કેચિદ્ અકથયન્ એષ વાયાલઃ કિં વક્તુમ્ ઇચ્છતિ? અપરે કેચિદ્ એષ જનઃ કેષાન્નિદ્ વિદેશીયદેવાનાં પ્રચારક ઇત્યનુમીયતે યતઃ સ યીશુમ્ ઉત્થિતિન્ પ્રચારયત્।

XIX તે તમ્ અરેયપાગનામ વિચારસ્થાનમ્ આનીય પ્રાવોચન્ ઇદં યન્નવીનં મતં ત્વં પ્રાચીકશ ઇદં કીદૃશં એતદ્ અસ્માન્ શ્રાવેયઃ।

XX યામિમામ્ અસમ્ભવકથામ્ અસ્માકં કર્ણગોચરીકૃતવાન્ અસ્યા ભાવાર્થઃ ક ઇતિ વયં જ્ઞાતુમ્ ઇચ્છામઃ।

XXI તદાથીનીનિવાસિનસ્તન્નગરપ્રવાસિનશ્ચ કેવલં કસ્યાશ્ચન નવીનકથાયાઃ શ્રવણેન પ્રચારણેન ચ કાલમ્ અયાપયન્।

XXII પૌલોડરેયપાગસ્ય મધ્યે તિષ્ઠન્ એતાં કથાં પ્રચારિતવાન્, હે આથીનીયલોકા યૂયં સર્વ્વથા દેવપૂજાયામ્ આસક્તા ઇત્યહ પ્રત્યક્ષં પશ્યામિ।

XXIII યતઃ પર્યાટનકાલે યુષ્માકં પૂજનીયાનિ પશ્યન્ ‘અવિજ્ઞાતેશ્વરાય’ એતલ્લિપિયુક્તાં યજ્ઞવેદીમેકાં દૃષ્ટવાન્; અતો ન વિદિત્વા યં પૂજયધ્વે તસ્યૈવ તત્ત્વં યુષ્માન્ પ્રતિ પ્રચારયામિ।

XXIV જગતો જગત્સ્થાનાં સર્વ્વવસ્તુનાન્ સ્રષ્ટા ય ઈશ્વરઃ સ સ્વર્ગપૃથિવ્યોરેકાધિપતિઃ સન્ કરનિર્મિતમન્દિરેષુ ન નિવસતિઃ।

XXV સ એવ સર્વ્વેભ્યો જીવનં પ્રાણાન્ સર્વ્વસામગ્રીશ્ચ પ્રદદાતિ; અતએવ સ કસ્યાશ્ચિત્ સામગ્રા અભાવહેતો મનુષ્યાણાં હસ્તૈઃ સેવિતો ભવતીતિ ના।

XXVI સ ભૂમણ્ડલે નિવાસાર્થમ્ એકસ્માત્ શોણિતાત્ સર્વાન્ મનુષ્યાન્ સૃષ્ટ્વા તેષાં પૂર્વ્વનિરૂપિતસમયં વસતિસીમાન્ન નિરચિનોત્;।

XXVII તસ્માત્ લોકૈઃ કેનાપિ પ્રકારેણ મૃગયિત્વા પરમેશ્વરસ્ય તત્ત્વં પ્રાપ્તું તસ્ય ગવેષણં કરણીયમ્।

XXVIII કિન્તુ સોડસ્માકં કસ્માચ્ચિદપિ દૂરે તિષ્ઠતીતિ નહિ, વયં તેન નિશ્વસનપ્રશ્વસનગમનાગમનપ્રાણધારણાનિ કુર્મઃ, પુનશ્ચ યુષ્માકમેવ કતિપયાઃ કવયઃ કથયન્તિ ‘તસ્ય વંશા વયં સ્મો હિ’ ઇતિ।

XXIX અતએવ યદિ વયમ્ ઈશ્વરસ્ય વંશા ભવામસ્તર્હિ મનુષ્યૈ વિદ્યયા કૌશલેન ચ તક્ષિતં સ્વાર્ણં રૂપ્યં દૃષદ્ વૈતેષામીશ્વરત્વમ્ અસ્માભિર્ન જ્ઞાતવ્યાં।

XXX તેષાં પૂર્વ્વીયલોકાનામ્ અજ્ઞાનતાં પ્રતીશ્વરો યદપિ નાવાધત્ત તથાપીદાનીં સર્વ્વત્ર સર્વાન્ મનઃ પરિવર્તયિતુમ્ આજ્ઞાપયતિ,।

XXXI યતઃ સ્વનિયુક્તેન પુરુષેણ યદા સ પૃથિવીસ્થાનાં સર્વ્વલોકાનાં વિચારં કરિષ્યતિ તદિનં ન્યરૂપયત્; તસ્ય શ્મશાનોત્થાપનેન તસ્મિન્ સર્વ્વેભ્યઃ પ્રમાણં પ્રાદાત્।

XXXII તદા શ્મશાનાદ્ ઉત્થાનસ્ય કથાં શ્રુત્વા કેચિદ્ ઉપાહમન્, કેચિદ્વદન્ એનાં કથાં પુનરપિ ત્વત્તઃ શ્રોષ્યામઃ।

XXXIII તતઃ પૌલસ્તેષાં સમીપાત્ પ્રસ્થિતવાન્।

XXXIV तथापि केयिल्लोकास्तेन सार्द्धं मिलित्वा व्यश्वसन् तेषां मध्ये डरेयपागीयद्वियनुसियो दामारीनामा कायिन्नारी कियन्तो नराश्वसन्।

XVIII

- I तद्धटनातः परं पौल आथीनीनगराद् यात्रां कृत्वा करिन्थनगरम् आगच्छत्।
 II तस्मिन् समये क्लौदियः सर्वान् यिडूदीयान् रोमानगरं विडाय गन्तुम् आज्ञापयत्, तस्मात् प्रिस्क्ल्लानाम्ना ज्ञायया सार्द्धम् एतालियादेशात् किञ्चित्पूर्वम् आगमत् यः पन्तदेशे ज्ञात आक्किलनामा यिडूदीयलोकः पौलस्तं साक्षात् प्राप्य तयोः समीपमितवान्।
 III तौ दूष्यनिर्माणशुविनौ, तस्मात् परस्परम् अकवृत्तिकत्वात् स ताभ्यां सह उषित्वा तत् कर्माकरोत्।
 IV पौलः प्रतिविश्रामवारं भजनभवनं गत्वा विचारं कृत्वा यिडूदीयान् अन्यदेशीयांश्च प्रवृत्तिं ग्राहितवान्।
 V सीलतीमथिययो मर्किदनियादेशात् समेतयोः सतोः पौल उत्तप्तमना भूत्वा यीशुरीश्वरेणाभिषिक्तो भवतीति प्रमाणं यिडूदीयानां समीपे प्रादात्।
 VI किन्तु ते स्तीव विरोधं विधाय पाषण्डीयकथां कथितवन्तस्ततः पौलो वस्त्रं धुन्वन् अंतां कथां कथितवान्, युष्माकं शोणितपातापराधो युष्मान् प्रत्येव भवतु, तेनाहं निरपराधो दधारभ्य भिन्नदेशीयानां समीपं यामि।
 VII स तस्मात् प्रस्थाय भजनभवनसमीपस्थस्य युस्तनाम्न ईश्वरभक्तस्य भिन्नदेशीयस्य निवेशनं प्राविशत्।
 VIII ततः क्रीष्णनामा भजनभवनाधिपतिः सपरिवारः प्रभौ व्यश्वसीत्, करिन्थनगरीया बडवो लोकाश्च समाकल्प्य विश्वस्य मञ्जिजता अभवन्।
 IX क्षणदायां प्रभुः पौलं दर्शनं दत्वा भाषितवान्, मा भैषीः, मा निरसीः कथां प्रचारया।
 X अहं त्वया सार्द्धम् आस हिंसार्थं कोपि त्वां स्पृष्टुं न शक्यति नगरेऽस्मिन् मदीया लोका बडव आसतो।
 XI तस्मात् पौलस्तन्नगरे प्रायेण सार्द्धवत्सरपर्यन्तं संस्थायेश्वरस्य कथाम् उपादिशत्।
 XII गाल्लियनामा कश्चिद् आप्पायादेशस्य प्राड्विवाकः समभवत्, ततो यिडूदीया अकवाक्याः सन्तः पौलम् आक्रम्य विचारस्थानं नीत्वा।
 XIII मानुष अेष व्यवस्थाय विरुद्धम् ईश्वरभजनं कर्तुं लोकान् कुप्रवृत्तिं ग्राहयतीति निवेदितवन्तः।
 XIV ततः पौले प्रत्युत्तरं दातुम् उद्यते सति गाल्लिया यिडूदीयान् व्याहरत्, यद्वि कस्यचिद् अन्यायस्य वातिशयदुष्टतायरस्य विचारोऽभविष्यत् तर्हि युष्माकं कथा मया सहनीयाभविष्यत्।
 XV किन्तु यद्वि केवलं कथाया वा नाम्नो वा युष्माकं व्यवस्थाया विवाहो भवति तर्हि तस्य विचारमहं न करिष्यामि, यूयं तस्य मीमांसां कुरुत।
 XVI ततः स तान् विचारस्थानाद् दूरीकृतवान्।
 XVII तदा भिन्नदेशीयाः सोस्थिनिनामानं भजनभवनस्य प्रधानाधिपतिं धृत्वा विचारस्थानस्य सम्भुषे प्राहरन् तथापि गाल्लिया तेषु सर्वकर्मसु न मनो न्यदधात्।
 XVIII पौलस्तत्र पुनर्बहुदिनानि न्यवसत्, ततो भ्रातृगणाद् विसर्जनं प्राप्य किञ्चनप्रतनिमित्तं किंक्रियानगरे शिरो मुण्डयित्वा प्रिस्क्ल्लाक्किलाभ्यां सङ्घितो जलपथेन सुरियादेशं गतवान्।
 XIX तत एङ्घिनगर उपस्थाय तत्र तौ विसृज्य स्वयं भजनभवनं प्रविश्य यिडूदीयैः सह विचारितवान्।
 XX ते स्वैः सार्द्धं पुनः कतिपयदिनानि स्थातुं तं व्यनयन्, स तदनुररीकृत्य कथामेतां कथितवान्,।
 XXI यिडूशालमि आगाम्युत्सवपालनार्थं मया गमनीयं; पश्चाद् ईश्वरेच्छयां ज्ञातायां युष्माकं समीपं प्रत्यागमिष्यामि ततः परं स तैर्विसृष्टः सन् जलपथेन एङ्घिनगरात् प्रस्थितवान्।
 XXII ततः कैसरियाम् उपस्थितः सन् नगरं गत्वा समाजं नमस्कृत्य तस्माद् आन्तियभियानगरं प्रस्थितवान्।
 XXIII तत्र कियत्कालं यापयित्वा तस्मात् प्रस्थाय सर्वेषां शिष्याणां मनांसि सुस्थिराणि कृत्वा क्रमशो गलातियाकुगियादेशयोर्भ्रमित्वा गतवान्।
 XXIV तस्मिन्नेव समये सिक्न्दरियानगरे ज्ञात आपल्लोनामा शास्त्रवित् सुवक्ता यिडूदीय अेको जन् एङ्घिनगरम् आगतवान्।
 XXV स शिक्षितप्रभुमार्गो मनसोद्योगी य सन् योहानो मञ्जजनमात्रं ज्ञात्वा यथार्थतया प्रभोः कथां कथयन् समुपादिशत्।
 XXVI अेष जन्ो निर्भयत्वेन भजनभवने कथयितुम् आरब्धवान्, ततः प्रिस्क्ल्लाक्किलौ तस्योपदेशकथां निशम्य तं स्वयोः समीपम् आनीय शुद्धरूपेणेश्वरस्य कथाम् अबोधयताम्।

XXVII पश्चात् स आभायादेशं गन्तुं मतिं कृतवान्, तदा तत्रत्यः शिष्यगणो यथा तं गृह्णाति तदर्थं भ्रातृगणैः समाश्रयस्य पत्रे लिखिते सति, आपल्लास्तत्रोपस्थितः सन् अनुग्रहेण प्रत्ययिनां बहूपकारान् अकरोत्,

XXVIII कुलतो यीशुरभिषिक्तस्त्रातेति शास्त्रप्रमाणं दत्त्वा प्रकाशरूपेण प्रतिपन्नं कृत्वा यिडूदीयान् निरुत्तरान् कृतवान्।

XIX

I करिन्थनगर आपल्लसः स्थितिकाले पौल उत्तरप्रदेशैरागच्छन् एफिषनगरम् उपस्थितवान्। तत्र कतिपयशिष्यान् साक्षत् प्राप्य तान् अपृच्छत्,

II यूयं विश्वस्य पवित्रमात्मानं प्राप्ता न वा? ततस्ते प्रत्यवदन् पवित्र आत्मा दीयते इत्यस्माभिः श्रुतमपि नहि।

III तदा साऽवदत् तर्हि यूयं केन मञ्जिता अभवत्? तेऽकथयन् योडनो मञ्जनेन।

IV तदा पौल उक्तवान् एतः परं य उपस्थास्यति तस्मिन् अर्थत यीशुप्रीष्टे विश्वसितव्यमित्युक्त्वा योडन् मनःपरिवर्तनसूयकेन मञ्जनेन जले लोकान् अमञ्जयत्।

V तादृशीं कथां श्रुत्वा ते प्रभो यीशुप्रीष्टस्य नाम्ना मञ्जिता अभवन्।

VI ततः पौलेन तेषां गात्रेषु करेऽर्पिते तेषामुपरि पवित्र आत्मावर्द्धवान्, तस्मात् ते नानादेशीया भाषा भविष्यत्कथाश्च कथितवन्तः।

VII ते प्रायेण द्वादशजना आसन्।

VIII पौलो भजनभवनं गत्वा प्रायेण मासत्रयम् ईश्वरस्य राज्यस्य वियारं कृत्वा लोकान् प्रवर्त्य साऽसेन कथामकथयत्।

IX किन्तु कठिनान्तःकरणात्वात् कियन्तो जना न विश्वस्य सर्वेषां समक्षम् अतत्पथस्य निन्दं कर्तुं प्रवृत्ताः, अतः पौलस्तेषां समीपात् प्रस्थाय शिष्यगणं पृथक्कृत्वा प्रत्यहं तुरान्ननाम्नः कस्यचित् जनस्य पाठशालायां वियारं कृतवान्।

X इत्थं वत्सरद्वयं गतं तस्माद् आशियादेशनिवासिनः सर्वे यिडूदीया अन्यदेशीयलोकान् प्रभो यीशोः कथाम् अश्रौषन्।

XI पौलेन य ईश्वर अतादृशान्यद्भुतानि कर्माणि कृतवान्।

XII यत् परिधेये गात्रमार्जनवस्त्रे वा तस्य देहात् पीडितलोकानाम् समीपम् आनीते ते निरामया जाता अपवित्रा भूताश्च तेभ्यो बहिर्गतवन्तः।

XIII तदा देशाटनकारिणः कियन्तो यिडूदीया भूतापसारिणो भूतग्रस्तलोकानां सन्निधौ प्रभे यीशो नमि जप्त्वा वाक्यमिदम् अवदन्, यस्य कथां पौलः प्रचारयति तस्य यीशो नमिना युष्मान् आज्ञापयामः।

XIV स्किवनाम्नो यिडूदीयानां प्रधानयाजकस्य सप्तभिः पुत्तैस्तथा कृते सति

XV कश्चिद् अपवित्रो भूतः प्रत्युदितवान्, यीशुं जानामि पौलञ्च परिचिनोमि किन्तु के यूयं?

XVI इत्युक्त्वा सोपवित्रभूतग्रस्तो मनुष्यो लम्बं कृत्वा तेषामुपरि पतित्वा बलेन तान् जितवान्, तस्मात् नञ्जाः क्षताङ्गाश्च सन्तस्तस्माद् गोहात् पलायन्त।

XVII सा वाग् एफिषनगरनिवासिनसं सर्वेषां यिडूदीयानां भिन्नदेशीयानां लोकानाञ्च श्रवोगोयरीभूताः, ततः सर्वे भयं गताः प्रभो यीशो नमिना यशोऽवर्द्धता।

XVIII येषामनेकेषां लोकानां प्रतीतिरजायत त आगत्य स्वैः कृताः क्रियाः प्रकाशरूपेणाङ्गीकृतवन्तः।

XIX बहवो मायाकर्म्मकारिणः स्वस्वग्रन्थान् आनीय राशीकृत्य सर्वेषां समक्षम् अदाडयन्, ततो गणनां कृत्वाबुध्यन्त पञ्चायुतत्रयमुद्रामूल्यपुस्तकानि दग्धानि।

XX इत्थं प्रभोः कथा सर्वदेशं व्याप्य प्रबला जाता।

XXI सर्वेष्वेतेषु कर्म्मसु सम्पन्नेषु सत्सु पौलो मार्किडनियाभायादेशाभ्यां यिडूशालमं गन्तुं मतिं कृत्वा कथितवान् तत्स्थानं यात्रायां कृतायां सत्यां मया रोमानगरं द्रष्टव्यं।

XXII स्वानुगतलोकानां तीमथियेरास्तौ द्वौ जनौ मार्किडनियादेशं प्रति प्रहित्य स्वयम् आशियादेशे कतिपयदिनानि स्थितवान्।

XXIII किन्तु तस्मिन् समये मतेऽस्मिन् कलङ्को जाताः।

XXIV तत्कारणमिदं, अर्त्तिमीदृश्या त्र्यमन्दिरनिर्माणेन सर्वेषां शिल्पिनां यथेष्टलाभम् अजनयत् यो दीमीत्रियनामा नाडीन्धमः।

XXV સ તાન્ તત્કર્મજીવિનઃ સર્વલોકાંશ્ચ સમાહૂય ભાષિતવાન્ હે મહેચ્છા એતેન મન્દિરનિર્માણેનાસ્માકં જીવિકા ભવતિ, એતદ્ યૂયં વિત્ય;

XXVI કિન્તુ હસ્તનિર્મિતેશ્વરા ઈશ્વરા નહિ પૌલનામ્ના કેનચિજ્જનેન કથામિમાં વ્યાહત્ય કેવલેફિષનગરે નહિ પ્રાયેણ સર્વસ્મિન્ આશિયાદેશે પ્રવૃત્તિં ગ્રાહયિત્વા બહુલોકાનાં શેમુષી પરાવર્તિતા, એતદ્ યુષ્માભિ દૃશ્યતે શ્રૂયતે ચા

XXVII તેનાસ્માકં વાણિજ્યસ્ય સર્વથા હાને: સમ્ભવનં કેવલમિતિ નહિ, આશિયાદેશસ્થૈ વાં સર્વજગત્સ્થૈ લોકૈઃ પૂજ્યા યાર્તિમી મહાદેવી તસ્યા મન્દિરસ્યાવજ્ઞાનસ્ય તસ્યા ઐશ્વર્યસ્ય નાશસ્ય ચ સમ્ભાવના વિદ્યતે |

XXVIII એતાદૃશીં કથાં શ્રુત્વા તે મહાક્રોધાન્વિતા: સન્ત ઉચ્ચૈ:કારં કથિતવન્ત ઇફિષીયાનામ્ અર્તિમી દેવી મહતી ભવતિ

XXIX તત: સર્વનગરં કલહેન પરિપૂર્ણમભવત્, તત: પરં તે માકિદનીયગાયારિસ્તાર્પનામાનો પૌલસ્ય દ્વૌ સહચરૌ ધૃત્વૈકચિત્તા રૂબૂમિં જવેન ધાવિતવન્ત:|

XXX તત: પૌલો લોકાનાં સન્નિધિં યાતુમ્ ઉદ્યતવાન્ કિન્તુ શિષ્યગણસ્તં વારિતવાન્|

XXXI પૌલસ્યત્મીયા આશિયાદેશસ્થા: કતિપયા: પ્રધાનલોકાસ્તસ્ય સમીપં નરમેકં પ્રેષ્ય ત્વં રૂબૂમિં માગા ઇતિ ન્યવેદ્યન્|

XXXII તતો નાનાલોકાનાં નાનાકથાકથનાત્ સભા વ્યાકુલા જાતા કિં કારણાદ્ એતાવતી જનતાભવત્ એતદ્ અધિકૈ લોકૈ નાજ્ઞાયિ|

XXXIII તત: પરં જનતામધ્યાદ્ ચિહ્નૈયૈર્બહિષ્કૃત: સિકન્દરો હસ્તેન સફ્કેતં કૃત્વા લોકેભ્ય ઉત્તરં દાતુમુદ્યતવાન્|

XXXIV કિન્તુ સ ચિહ્નૈયલોક ઇતિ નિશ્ચિતે સતિ ઇફિષીયાનામ્ અર્તિમી દેવી મહતીતિ વાક્યં પ્રાયેણ પઞ્ચ દણ્ડાન્ યાવદ્ એકસ્વરેણ લોકનિવહૈ: પ્રોક્તાં|

XXXV તતો નગરાધિપતિસ્તાન્ સ્થિરાન્ કૃત્વા કથિતવાન્ હે ઇફિષાયા: સર્વે લોકા આકર્ણયિત, અર્તિમીમહાદેવ્યા મહાદેવાત્ પતિતાયાસ્તત્રિપ્રતિમાયાશ્ચ પૂજનમ ઇફિષનગરસ્થા: સર્વે લોકા: કુર્વન્તિ, એતત્ કે ન જાનન્તિ?

XXXVI તસ્માદ્ એતત્રપ્રતિકૂલં કેપિ કથયિતું ન શક્નુવન્તિ, ઇતિ જ્ઞાત્વા યુષ્માભિ: સુસ્થિરત્વેન સ્થાતવ્યમ્ અવિવિચ્ય કિમપિ કર્મ ન કર્તવ્યમ્|

XXXVII યાન્ એતાન્ મનુષ્યાન્ યૂયમત્ર સમાનયત તે મન્દિરદ્રવ્યાપહારકા યુષ્માકં દેવ્યા નિન્દકાશ્ચ ન ભવન્તિ|

XXXVIII યદિ કઞ્ચન પ્રતિ દીમીત્રિયસ્ય તસ્ય સહાયનાઞ્ચ કાયિદ્ આપત્તિ વિદ્યતે તર્હિ પ્રતિનિધિલોકા વિચારસ્થાનઞ્ચ સન્તિ, તે તત્ સ્થાનં ગત્વા ઉત્તરપ્રત્યુત્તરે કુર્વન્તુ|

XXXIX કિન્તુ યુષ્માકં કાયિદપરા કથા યદિ તિષ્ઠતિ તર્હિ નિયમિતાયાં સભાયાં તસ્યા નિષ્પત્તિ ભવિષ્યતિ|

XL કિન્ત્વેતસ્ય વિરોધસ્યોત્તરં યેન દાતું શક્નુમ્ એતાદૃશસ્ય કસ્યચિત્ કારણસ્યાભાવાદ્ અદ્યતનઘટનાહેતો રાજદ્રોહિણામિવાસ્માકમ્ અભિયોગો ભવિષ્યતીતિ શઙ્કા વિદ્યતો|

XLI ઇતિ કથયિત્વા સ સભાસ્થલોકાન્ વિસૃષ્ટવાન્|

XX

I ઇત્યં કલહે નિવૃત્તે સતિ પૌલ: શિષ્યગણમ્ આહૂય વિસર્જનં પ્રાપ્ય માકિદનિયાદેશં પ્રસ્થિતવાન્|

II તેન સ્થાનેન ગચ્છન્ તદ્દેશીયાન્ શિષ્યાન્ બહૂપદિશ્ય યૂનાનીયદેશમ્ ઉપસ્થિતવાન્|

III તત્ર માસત્રયં સ્થિત્વા તસ્માત્ સુરિયાદેશં યાતુમ્ ઉદ્યત:, કિન્તુ ચિહ્નૈયાસ્તં હન્તું ગુપ્તા અતિષ્ઠન્ તસ્માત્ સ પુનરપિ માકિદનિયામાર્ગેણ પ્રત્યાગન્તું મતિં કૃતવાન્|

IV બિરયાનગરીયસોપાત્ર: થિષલનીકીયારિસ્તાર્પસિકુન્દૌ દબ્બૌનગરીયગાયતીમથિયૌ આશિયાદેશીયતુખિકત્રફિમૌ ચ તેન સાદ્ધ્ આશિયાદેશં યાવદ્ ગતવન્ત:|

V એતે સર્વે ડગ્રસરા: સન્તો ડસ્માન્ અપેક્ષ્ય ત્રોયાનગરે સ્થિતવન્ત:|

VI કિણ્વશૂન્યપૂપોત્સવદિને ચ ગતે સતિ વયં ફિલિપીનગરાત્ તોયપથેન ગત્વા પઞ્ચભિ દિનૈસ્ત્રોયાનગરમ્ ઉપસ્થાય તત્ર સપ્તદિનાન્યવાતિષ્ઠામ|

VII સપ્તાહસ્ય પ્રથમદિને પૂપાન્ ભંકતુ શિષ્યેષુ મિલિતેષુ પૌલ: પરદિને તસ્માત્ પ્રસ્થાતુમ્ ઉદ્યત: સન્ તદદક્ષિ પ્રાયેણ ક્ષપાયા યામદ્વયં યાવત્ શિષ્યેભ્યો ધર્મકથામ્ અકથયત્|

VIII ઉપરિસ્થે યસ્મિન્ પ્રકોષ્ઠે સભાં કૃત્વાસન્ તત્ર બહવ: પ્રદીપા: પ્રાજ્વલન્|

- IX ઉતુખનામા કશ્ચન યુવા ચ વાતાયન ઉપવિશન્ ધોરતરનિદ્રાગ્રસ્તો ડભૂત્ તદા પૌલેન બહુક્ષણં કથાયાં પ્રચારિતાયાં નિદ્રામગ્નઃ સ તસ્માદ્ ઉપરિસ્થતૃતીયપ્રકોષ્ઠાદ્ અપતત્, તતો લોકાસ્તં મૃતકલ્પં ધૃત્વોદતોલયન્।
- X તતઃ પૌલોડવરુદ્ધ તસ્ય ગાત્રે પતિત્વા તં ક્રોડે નિધાય કથિતવાન્, યૂયં વ્યાકુલા મા ભૂત નાયં પ્રાણૈર્વિયુક્તઃ।
- XI પશ્ચાત્ સ પુનશ્ચોપરિ ગત્વા પૂપાન્ ભંકત્વા પ્રભાતં યાવત્ કથોપકથને કૃત્વા પ્રસ્થિતવાન્।
- XII તે ચ તં જીવન્તં યુવાનં ગૃહીત્વા ગત્વા પરમાપ્યાયિતા જાતાઃ।
- XIII અનન્તરં વયં પોતેનાગ્રસરા ભૂત્વાસ્મનગરમ્ ઉત્તીર્ય પૌલં ગ્રહીતું મતિમ્ અકુર્મ્ યતઃ સ તત્ર પદ્ભ્યાં વ્રજિતું મતિં કૃત્વેતિ નિરૂપિતવાન્।
- XIV તસ્માત્ તત્રાસ્માભિઃ સાહૃદ્ તસ્મિન્ મિલિતે સતિ વયં તં નીત્વા મિતુલીન્યુપદ્વીપં પ્રાપ્તવન્તઃ।
- XV તસ્માત્ પોતં મોચયિત્વા પરેડહનિ ખીયોપદ્વીપસ્ય સમ્મુખં લબ્ધવન્તસ્તસ્માદ્ એકેનાહ્ના સામોપદ્વીપં ગત્વા પોતં લાગયિત્વા ત્રોગુલ્લિયે સ્થિત્વા પરસ્મિન્ દિવસે મિલીતનગરમ્ ઉપાતિષ્ઠામ।
- XVI યતઃ પૌલ આશિયાદેશે કાલં યાપયિતુમ્ નાભિલષન્ ઇફ્ઝિષનગરં ત્યક્ત્વા યાતું મન્ત્રણાં સ્થિરીકૃતવાન્; યસ્માદ્ યદિ સાધ્યં ભવતિ તર્હિ નિસ્તારોત્સવસ્ય પચ્ચાશત્તમદિને સ ચિરૂશાલમ્યુપસ્થાતું મતિં કૃતવાન્।
- XVII પૌલો મિલીતાદ્ ઇફ્ઝિષં પ્રતિ લોકં પ્રહિત્ય સમાજસ્ય પ્રાચીનાન્ આહૂયાનીતવાન્।
- XVIII તેષુ તસ્ય સમીપમ્ ઉપસ્થિતેષુ સ તેભ્ય ઇમાં કથાં કથિતવાન્, અહમ્ આશિયાદેશે પ્રથમાગમનમ્ આરભ્યાધ યાવદ્ યુષ્માકં સન્નિઘૌ સ્થિત્વા સર્વ્વસમયે યથાચરિતવાન્ તદ્ યૂયં જાનીથ;
- XIX ફલતઃ સર્વ્વથા નમ્રમનાઃ સન્ બહુશ્રુપાતેન ચિહ્નુદીયાનામ્ કુમન્ત્રણાજાતનાનાપરીક્ષાભિઃ પ્રભોઃ સેવામકરવં।
- XX કામપિ હિતકથાં ન ગોપાયિતવાન્ તાં પ્રચાર્ય સપ્રકાશં ગૃહે ગૃહે સમુપદિશ્યેશ્વરં પ્રતિ મનઃ પરાવર્તનીયં પ્રભૌ ચીશુખ્રીષ્ટે વિશ્વસનીયં
- XXI ચિહ્નુદીયાનામ્ અન્યદેશીયલોકાનાઞ્ચ સમીપ એતાદૃશં સાક્ષ્યં દદામિ।
- XXII પશ્યત સામ્પ્રતમ્ આત્મનાકૃષ્ટઃ સન્ ચિરૂશાલમનગરે યાત્રાં કરોમિ, તત્ર મામ્પ્રતિ યદદ્ ઘટિષ્યતે તાન્યહં ન જાનામિ;
- XXIII કિન્તુ મયા બન્ધનં કલેશશ્ચ ભોક્તવ્ય ઇતિ પવિત્ર આત્મા નગરે નગરે પ્રમાણં દદાતિ।
- XXIV તથાપિ તં કલેશમહં તૃણાય ન મન્યે; ઈશ્વરસ્યાનુગ્રહવિષયકસ્ય સુસંવાદસ્ય પ્રમાણં દાતું, પ્રભો ચીશોઃ સકાશાદ યસ્યાઃ સેવાયાઃ ભારં પ્રાપ્નવં તાં સેવાં સાધયિતું સાનન્દં સ્વમાર્ગં સમાપયિતુઞ્ચ નિજપ્રાણાનપિ પ્રિયાન્ ન મન્યે।
- XXV અધુના પશ્યત યેષાં સમીપેડહમ્ ઈશ્વરીચરાજ્યસ્ય સુસંવાદં પ્રચાર્ય ભ્રમણં કૃતવાન્ એતાદૃશા યૂયં મમ વદનં પુન દ્રષ્ટું ન પ્રાપ્સ્યથ એતદધ્યહં જાનામિ।
- XXVI યુષ્મભ્યમ્ અહમ્ ઈશ્વરસ્ય સર્વાન્ આદેશાન્ પ્રકાશયિતું ન ન્યવર્તો
- XXVII અહં સર્વ્વેષાં લોકાનાં રક્તપાતદોષાદ્ યન્નિર્દોષ આસે તસ્યાઞ્ચ યુષ્માન્ સાક્ષિણઃ કરોમિ।
- XXVIII યૂયં સ્વેષુ તથા યસ્ય વ્રજસ્યાધ્યક્ષન્ આત્મા યુષ્માન્ વિધાય ન્યયુક્ત તત્સર્વ્વસ્મિન્ સાવધાના ભવત, ય સમાજઞ્ચ પ્રભુ નિજરક્તમૂલ્યેન ક્રીતવાન તમ્ અવત,
- XXIX યતો મયા ગમને કૃતએવ દુર્જયા વૃકા યુષ્માકં મધ્યં પ્રવિશ્ય વ્રજં પ્રતિ નિર્દયતામ્ આચરિષ્યન્તિ,
- XXX યુષ્માકમેવ મધ્યાદપિ લોકા ઉત્થાય શિષ્યગણામ્ અપહન્તું વિપરીતમ્ ઉપદેક્ષ્યન્તીત્યહં જાનામિ।
- XXXI ઇતિ હેતો યૂયં સચૈતન્યાઃ સન્તસ્તિષ્ટત, અહઞ્ચ સાશ્રુપાતઃ સન્ વત્સરત્રયં યાવદ્ દિવાનિશં પ્રતિજનં બોધયિતું ન ન્યવર્તે તદપિ સ્મરતા
- XXXII ઇદાનીં હે ભ્રાતરો યુષ્માકં નિષ્ઠાં જનયિતું પવિત્રીકૃતલોકાનાં મધ્યેડધિકારઞ્ચ દાતું સમર્થો ય ઈશ્વરસ્તસ્યાનુગ્રહસ્ય યો વાદશ્ચ તયોરુભયો યુષ્માન્ સમાર્પયમ્।
- XXXIII કસ્યાપિ સ્વર્ણં રૂપ્યં વસ્ત્રં વા પ્રતિ મયા લોભો ન કૃતઃ।
- XXXIV કિન્તુ મમ મત્સહચરલોકાનાઞ્ચાવશ્યકવ્યયાય મદીયમિદં કરદ્વયમ્ અશ્રામ્યદ્ એતદ્ યૂયં જાનીથા
- XXXV અનેન પ્રકારેણ ગ્રહણદ્ દાનં ભદ્રમિતિ યદ્વાક્યં પ્રભુ ચીશુઃ કથિતવાન્ તત્ સ્મર્તું દરિદ્રલોકાનામુપકારાર્થં શ્રમં કર્તુઞ્ચ યુષ્માકમ્ ઉચિતમ્ એતત્સર્વ્વ યુષ્માનહમ્ ઉપદિષ્ટવાન્।
- XXXVI એતાં કથાં કથયિત્વા સ જાનુની પાતયિત્વા સર્વેઃ સહ પ્રાર્થયતા
- XXXVII તેન તે કન્દ્રન્તઃ

XXXVIII पुन र्भम मुपं न द्रक्ष्यथ विशेषत एषा या कथा तेनाकथि तत्कारणात् शोकं विलापञ्च कृत्वा कएठं धृत्वा युम्भितवन्तः। पश्चात् ते तं पोतं नीतवन्तः।

XXI

I तैर्विसृष्टाः सन्तो वयं पोतं बाहयित्वा ऋजुमार्गेण कोषम् उपद्वीपम् आगत्य परेऽहनि रोदियोपद्वीपम् आगच्छाम ततस्तस्मात् पातारायाम् उपातिष्ठाम।

II तत्र डैनीकियादेशगामिनम् पोतमेकं प्राप्य तमारुह्य गतवन्तः।

III कुप्रोपद्वीपं दृष्ट्वा तं सव्यदिशि स्थापयित्वा सुरियादेशं गत्वा पोतस्थद्रव्याण्यवरोडयितुं सोरनगरे लागितवन्तः।

IV तत्र शिष्यगणस्य साक्षात्काराय वयं तत्र सप्तदिनानि स्थितवन्तः पश्चात्ते पवित्रेणात्मना पौलं व्याहरन् त्वं यिज्ञाशलमनगरं मा गमः।

V ततस्तेषु सप्तसु दिनेषु यापितेषु सत्सु वयं तस्मात् स्थानात् निजवर्त्मना गतवन्तः, तस्मात् ते सवालवृद्धवनिता अस्माभिः सह नगरस्य परिसरपर्यन्तम् आगताः पश्चाद्द्वयं जलधितटे जनुपातं प्रार्थयामहि।

VI ततः परस्परं विसृष्टाः सन्तो वयं पोतं गतास्ते तु स्वस्वगृहं प्रत्यागतवन्तः।

VII वयं सोरनगरात् नावा प्रस्थाय तलिमायिनगरम् उपातिष्ठाम तत्रास्माकं समुद्रीयमार्गस्यान्तोऽभवत् तत्र भ्रातृगणं नमस्कृत्य दिनमेकं तैः सार्द्धम् उषतवन्तः।

VIII परे ऽहनि पौलस्तस्य सङ्गिनो वयञ्च प्रतिष्ठमानाः कैसरियानगरम् आगत्य सुसंवाद्यप्रयारकानां सप्तजनानां झिलिपनाम्न एकस्य गृहं प्रविश्यावतिष्ठाम।

IX तस्य यतस्रो दृढितरोऽनूढा भविष्यद्वादिन्य आसन्।

X तत्रास्मासु बहुदिनानि प्रोषितेषु यिडूदीयदेशाद् आगत्यागाबनामा भविष्यद्वादी समुपस्थितवान्।

XI सोस्माकं समीपमेत्य पौलस्य कटिबन्धनं गृहीत्वा निजहस्तापादान् बद्ध्वा भाषितवान् यस्येदं कटिबन्धनं तं यिडूदीयलोका यिज्ञाशलमनगर एत्थं बद्ध्वा भिन्नदेशीयानां करेषु समर्पयिष्यन्तीति वाक्यं पवित्र आत्मा कथयति।

XII अेतादृशीं कथां श्रुत्वा वयं तन्नगरवासिनो भ्रातरश्च यिज्ञाशलमं न यातुं पौलं व्यनयामहि;

XIII किन्तु स प्रत्यावादीत्, यूयं किं कुरुथ? किं कन्देन ममान्तःकरणं विदीर्णं करिष्यथ? प्रभो र्थीशो नर्मानो निमित्तं यिज्ञाशलमि बद्धो भवितुं केवल तन्न प्राणान् दातुमपि ससज्जोस्मि।

XIV तेनास्माकं कथायाम् अगृहीतायाम् ईश्वरस्य यथेच्छा तथैव भवत्वित्युक्त्वा वयं निरस्थाम।

XV परेऽहनि पाथेयद्रव्याणि गृहीत्वा यिज्ञाशलमं प्रति यात्राम् अकुर्मा।

XVI ततः कैसरियानगरनिवासिनः कतिपयाः शिष्या अस्माभिः सार्द्धम् एत्वा कृप्रीयेन म्नासन्नाम्ना येन प्राचीनशिष्येन सार्द्धम् अस्माभिर्वस्तव्यं तस्य समीपम् अस्मान् नीतवन्तः।

XVII अस्मासु यिज्ञाशलम्युपस्थितेषु तत्रस्थभ्रातृगणोऽस्मान् आह्लादेन गृहीतवान्।

XVIII परस्मिन् दिवसे पौलेऽस्माभिः सह याकूबो गृहं प्रविष्टे लोकप्रायीनाः सर्वे तत्र परिषदि संस्थिताः।

XIX अनन्तरं स तान् नत्वा स्वीयप्रयारणेन भिन्नदेशीयान् प्रतीश्वरो यानि कर्माणि साधितवान् तदीयां कथाम् अनुकृमात् कथितवान्।

XX एति श्रुत्वा ते प्रभुं धन्यं प्रोच्य वाक्यमिदम् अभाषन्त, हे भ्रात र्थिडूदीयानां मध्ये बहुसहस्राणि लोका विश्वासिन आसते किन्तु ते सर्वे व्यवस्थामतायारिण एतत् प्रत्यक्षं पश्यसि।

XXI शिशूनां त्वच्छेदनाघायरणं प्रतिषिध्य त्वं भिन्नदेशनिवासिनो यिडूदीयलोकान् मूसावाक्यम् अश्रद्धातुम् उपदिशसीति तैः श्रुतमस्ति।

XXII त्वमत्रागतोसीति वार्ता समाकर्ण्य जननिवहो मिलित्वावश्यमेवागमिष्यति; अतथेव किं करणीयम्? अत्र वयं मन्त्रयित्वा समुपायं त्वां वदामस्तं त्वमायरा।

XXIII प्रतं कर्तुं कृतसङ्कल्पा येऽस्माकं यत्वारो मानवाः सन्ति।

XXIV तान् गृहीत्वा तैः सङ्घितः स्वं शुचिं कुरु तथा तेषां शिरोमुण्डने यो व्ययो भवति तं त्वं देहि। तथा कृते त्वदीयायारे या जनश्रुतिर्जायते सालीका किन्तु त्वं विधिं पालयन् व्यवस्थानुसारेणोवायारसीति ते भोत्सन्तो।

XXV भिन्नदेशीयानां विश्वासिलोकानां निकटे वयं पत्रं लिपित्वेत्यं स्थिरीकृतवन्तः, देवप्रसादभोजनं रक्तं गलपीडनमारितप्राणिभोजनं व्यभियारश्चैतेभ्यः स्वरक्षणव्यतिरेकेण तेषामन्यविधिपालनं करणीयं ना।

XXVI તતઃ પૌલસ્તાન્ માનુષાનાદાય પરસ્મિન્ દિવસે તૈઃ સહ શુચિ ભૂત્વા મન્દિરં ગત્વા શૌચકર્મણો દિનેષુ સમ્પૂર્ણેષુ તેષામ્ એકૈકાર્થં નૈવેદ્યાદ્યુત્સર્ગો ભવિષ્યતીતિ જ્ઞાપિતવાન્

XXVII તેષુ સપ્તસુ દિનેષુ સમાપ્તકલ્પેષુ આશિયાદેશનિવાસિનો ચિહ્નદીયાસ્તં મધ્યેમન્દિરં વિલોક્ય જનનિવહસ્ય મનઃસુ કુપ્રવૃત્તિં જનયિત્વા તં ધૃત્વા

XXVIII પ્રોચ્ચૈઃ પ્રાવોચન્, હે ઇસ્રાયેલ્લોકાઃ સર્વે સાહાય્યં કુરુતા યો મનુજ એતેષાં લોકાનાં મૂસાવ્યવસ્થાયા એતસ્ય સ્થાનસ્યાપિ વિપરીતં સર્વત્ર સર્વાન્ શિક્ષયતિ સ એષઃ; વિશેષતઃ સ ભિન્નદેશીયલોકાન્ મન્દિરમ્ આનીય પવિત્રસ્થાનમેતદ્ અપવિત્રમકરોત્

XXIX પૂર્વે તે મધ્યેનગરમ્ ઇફ્સનગરીયં ત્રફ્કિમં પૌલેન સહિતં દૃષ્ટવન્ત એતસ્માત્ પૌલસ્તં મન્દિરમધ્યમ્ આનયદ્ ઇત્યન્વમિમતા

XXX અતએવ સર્વસ્મિન્ નગરે કલહોત્પન્નત્વાત્ ધાવન્તો લોકા આગત્ય પૌલં ધૃત્વા મન્દિરસ્ય બહિરાકૃષ્ઠ્યાનયન્ તત્ક્ષણાદ્ દ્વારાણિ સર્વાણિ ચ રુદ્ધાનિ

XXXI તેષુ તં હન્તુમુદ્દેષુ ચિરશાલમ્નગરે મહાનુપદ્રવો જાત ઇતિ વાર્તાયાં સહસ્રસેનાપતેઃ કર્ણગોચરીભૂતાયાં સત્યાં સ તત્ક્ષણાત્ સૈન્યાનિ સેનાપતિગણાન્ ગૃહીત્વા જવેનાગતવાન્

XXXII તતો લોકાઃ સેનાગણેન સહ સહસ્રસેનાપતિમ્ આગચ્છન્તં દૃષ્ટ્વા પૌલતાડનાતો ન્યવર્તન્તા

XXXIII સ સહસ્રસેનાપતિઃ સન્નિઘાવાગમ્ય પૌલં ધૃત્વા શુદ્ધબલદ્વયેન બદ્ધમ્ આદિશ્ય તાન્ પૃષ્ટવાન્ એષ કઃ? કિં કર્મ યાયં કૃતવાન્?

XXXIV તતો જનસમૂહસ્ય કશ્ચિદ્ એકપ્રકારં કશ્ચિદ્ અન્યપ્રકારં વાક્યમ્ અરૌત્ સ તત્ર સત્યં જ્ઞાતુમ્ કલહકારણાદ્ અશક્તઃ સન્ તં દુર્ગં નેતુમ્ આજ્ઞાપયત્

XXXV તેષુ સોપાનસ્યોપરિ પ્રાપ્તેષુ લોકાનાં સાહસકારણાત્ સેનાગણઃ પૌલમુત્તોલ્ય નીતવાન્

XXXVI તતઃ સર્વે લોકાઃ પશ્ચાદ્રામિનઃ સન્ત એનં દુરીકુરુતેતિ વાક્યમ્ ઉચ્ચૈરવદન્

XXXVII પૌલસ્ય દુર્ગાનયનસમયે સ તસ્મૈ સહસ્રસેનાપતયે કથિતવાન્, ભવતઃ પુરસ્તાત્ કથાં કથયિતું કિમ્ અનુમન્યતે? સ તમપૃચ્છત્ ત્વં કિં યૂનાનીયાં ભાષાં જાનાસિ?

XXXVIII યો મિસરીયો જનઃ પૂર્વે વિરોધં કૃત્વા ચત્વારિ સહસ્રાણિ ઘાતકાન્ સજ્જિનઃ કૃત્વા વિપિનં ગતવાન્ ત્વં કિં સએવ ન ભવસિ?

XXXIX તદા પૌલોડકથયત્ અહં કિલિકિયાદેશસ્ય તાર્ષનગરીયો ચિહ્નદીયો, નાહં સામાન્યનગરીયો માનવઃ; અતએવ વિનયેડહં લાકાનાં સમક્ષં કથાં કથયિતું મામનુજાનીષ્વા

XL તેનાનુજાતઃ પૌલઃ સોપાનોપરિ તિષ્ઠન્ હસ્તેનેક્ષિતં કૃતવાન્, તસ્માત્ સર્વે સુસ્થિરા અભવન્ તદા પૌલ ઇબ્રીયભાષયા કથયિતુમ્ આરભત,

XXII

I હે પિતૃગણા હે ભ્રાતૃગણાઃ, ઇદાનીં મમ નિવેદને સમવદન્તા

II તદા સ ઇબ્રીયભાષયા કથાં કથયતીતિ શ્રુત્વા સર્વે લોકા અતીવ નિઃશબ્દા સન્તોડતિષ્ઠન્

III પશ્ચાત્ સોડકથયદ્ અહં ચિહ્નદીય ઇતિ નિશ્ચયઃ કિલિકિયાદેશસ્ય તાર્ષનગરં મમ જન્મભૂમિઃ, એતન્નગરીયસ્ય ગમિલીયેલનામ્નોડધ્યાપકસ્ય શિષ્યો ભૂત્વા પૂર્વપુરુષાણાં વિધિવ્યવસ્થાનુસારેણ સમ્પૂર્ણરૂપેણ શિક્ષિતોડભવમ્ ઇદાનીન્તના યૂયં યાદૃશા ભવથ તાદૃશોડમપીશ્વરસેવાયામ્ ઉદ્યોગી જાતઃ

IV મતમેતદ્ દ્વિષ્ટ્વા તદ્ગ્રાહિનારીપુરુષાન્ કારાયાં બદ્ધ્વા તેષાં પ્રાણનાશપર્યન્તાં વિપક્ષતામ્ અકરવમ્

V મહાયાજકઃ સભાસદઃ પ્રાચીનલોકાશ્ચ મમૈતસ્યાઃ કથાયાઃ પ્રમાણં દાતું શક્નુવન્તિ, યસ્માત્ તેષાં સમીપાદ્ દમ્બેષકનગરનિવાસિભ્રાતૃગણાર્થમ્ આજ્ઞાપત્રાણિ ગૃહીત્વા યે તત્ર સ્થિતાસ્તાન્ દણ્ડયિતું ચિરશાલમમ્ આનયનાર્થં દમ્બેષકનગરં ગતોસ્મિ

VI કિન્તુ ગચ્છન્ તન્નગરસ્ય સમીપં પ્રાપ્તવાન્ તદા દ્વિતીયપ્રહરવેલાયાં સત્યામ્ અકસ્માદ્ ગગણાન્નિર્ગત્ય મહતી દીપ્તિ મમ ચતુર્દિશિ પ્રકાશિતવતી

VII તતો મયિ ભૂમૌ પતિતે સતિ, હે શૌલ હે શૌલ કુતો માં તાડયસિ? મામ્પ્રતિ ભાષિત એતાદૃશ એકો રવોપિ મયા શ્રુતઃ

VIII તદાહં પ્રત્યવદં, હે પ્રભે કો ભવાન્? તતઃ સોડવાદીત્ યં ત્વં તાડયસિ સ નાસરતીયો યીશુરહં

IX મમ સજ્જિનો લોકાસ્તાં દીપ્તિં દૃષ્ટ્વા ભિયં પ્રાપ્તાઃ, કિન્તુ મામ્પ્રત્યુદિતં તદ્વાક્યં તે નાબુધ્યન્તા

X ततः परं पृष्टवानहं, हे प्रभो मया किं कर्तव्यं? ततः प्रभुरकथयत्, उत्थाय दम्भेषकनगरं याहि त्वया यद्यत् कर्तव्यं निरूपितमास्ते तत् तत्र त्वं ज्ञापयिष्यसे।

XI अनन्तरं तस्याः परतरदीप्तेः कारणात् किमपि न दृष्ट्वा सङ्गिगणो न धृतहस्तः सन् दम्भेषकनगरं प्रजितवान्।

XII तन्नगरनिवासिनां सर्वेषां यिद्धीयानां मान्यो व्यवस्थानुसारेण भक्तश्च जनानीयनामा मानव अेको

XIII मम सन्निधिम् अेत्य तिष्ठन् अकथयत्, हे भ्रातः शौल सुदृष्टि र्भव तस्मिन् दण्डेऽहं सम्यक् तं दृष्टवान्।

XIV ततः स मह्यं कथितवान् यथा त्वम् ईश्वरस्याभिप्रायं वेत्सि तस्य शुद्धसत्त्वजनस्य दर्शनं प्राप्य तस्य श्रीमुपस्य वाक्यं शृणोषि तन्निमित्तम् अस्माकं पूर्वपुरुषाणाम् ईश्वरस्त्वां मनोनीतं कृतवान्।

XV यतो यद्यद् अद्राक्षीरश्रीषीश्च सर्वेषां मानवानां समीपे त्वं तेषां साक्षी भविष्यसि।

XVI अतएव कुतो विलम्बसे? प्रभो नमिना प्रार्थ्य निजपापप्रक्षालनार्थं मज्जनाय समुत्तिष्ठ।

XVII ततः परं यिज्ञासन्नगरं प्रत्यागत्य मन्दिरेऽहम् अेकदा प्रार्थये, तस्मिन् समयेऽहम् अभिभूतः सन् प्रभुं साक्षात् पश्यन्,

XVIII त्वं त्वरया यिज्ञासन्नगरं प्रतिष्ठस्व यतो लोकामयि तव साक्ष्यं न गृहीष्यन्ति, माम्प्रत्युदितं तस्येदं वाक्यम् अश्रीषम्।

XIX ततोहं प्रत्यवादिषम् हे प्रभो प्रतिभजनभवनं त्वयि विश्वासिनो लोकान् बद्ध्वा प्रहृतवान्,

XX तथा तव साक्षिणः स्तिङ्गानस्य रक्तपातनसमये तस्य विनाशं सम्मन्य सन्निधौ तिष्ठन् हन्तृलोकानां वासांसि रक्षितवान्, अेतत् ते विद्मः।

XXI ततः सोऽकथयत् प्रतिष्ठस्व त्वां दूरस्थभिन्नदेशीयानां समीपं प्रेषयिष्ये।

XXII तदा लोका अेतावत्पर्यन्तां तदीयां कथां श्रुत्वा प्रोच्यैरकथयन्, अेनं भूमादलाद् दूरीकुरुत, अेतादृशजनस्य ज्वनं नोयितम्।

XXIII एत्युच्यैः कथयित्वा वसनानि परित्यज्य गगणं प्रति धूलीरक्षिपन्

XXIV ततः सहस्रसेनापतिः पौलं दुर्गाभ्यन्तरं नेतुं समादिशत्। अेतस्य प्रतिकूलाः सन्तो लोकाः किन्निमित्तम् अेतावदुच्यैःस्वरम् अकुर्वन्, अेतद् वेत्तुं तं कशया प्रहृत्य तस्य परीक्षां कर्तुमादिशत्।

XXV पदातयश्चर्मनिर्मितरज्जुभिस्तस्य बन्धनं कर्तुमुद्यतास्तास्तदानीं पौलः सम्मुपस्थितं शतसेनापतिम् उक्तवान् दण्डाज्ञायाम् अप्राप्तायां किं रोमिलोकं प्रहर्तुं युष्माकम् अधिकारोस्ति?

XXVI अेनां कथां श्रुत्वा स सहस्रसेनापतेः सन्निधिं गत्वा तां वार्तामिवदत् स रोमिलोक अेतस्मात् सावधानः सन् कर्म कुरु।

XXVII तस्मात् सहस्रसेनापति र्गत्वा तमप्राक्षीत् त्वं किं रोमिलोकः? एति मां ब्रूहि सोऽकथयत् सत्यम्।

XXVIII ततः सहस्रसेनापतिः कथितवान् बहुद्रविणं दत्त्वाहं तत् पौरसभ्यं प्राप्तवान्; किन्तु पौलः कथितवान् अहं जनुना तत् प्राप्तोऽस्मि।

XXIX एत्थं सति ये प्रहारेण तं परीक्षितुं समुद्यता आसन् ते तस्य समीपात् प्रातिष्ठन्तः सहस्रसेनापतिस्तं रोमिलोकं विज्ञाय स्वयं यत् तस्य बन्धनम् अकार्षीत् तत्कारणाद् अभिभेत्।

XXX यिद्धीयलोकाः पौलं कुतोऽपवदन्ते तस्य वृत्तान्तं ज्ञातुं वाञ्छन् सहस्रसेनापतिः परेऽहनि पौलं बन्धनात् मोचयित्वा प्रधानयाजकान् महासभायाः सर्वलोकेश्च समुपस्थातुम् आदिश्य तेषां सन्निधौ पौलम् अवरोह्य स्थापितवान्।

XXIII

I सभासदृलोकान् प्रति पौलोऽनन्यदृष्ट्या पश्यन् अकथयत्, हे भ्रातृगणा अद्य यावत् सरलेन सर्वान्तःकरणेनेश्वरस्य साक्षाद् आचरामि।

II अनेन जनानीयनामा महायाजकस्तं कपोले यपेटेनाहन्तुं समीपस्थलोकान् आदिष्टवान्।

III तदा पौलस्तमवदत्, हे बहिष्परिष्कृत, ईश्वरस्त्वां प्रहर्तुम् उद्यतोस्ति, यतो व्यवस्थानुसारेण विचारयितुम् उपविश्य व्यवस्थां लङ्घित्वा मां प्रहर्तुम् आज्ञापयसि।

IV ततो निकटस्था लोका अकथयन्, त्वं किम् ईश्वरस्य महायाजकं निन्दसि?

V ततः पौलः प्रतिभाषितवान् हे भ्रातृगणा महायाजक अेष एति न बुद्धं मया तदन्यस्य स्वलोकानाम् अधिपतिं प्रति दुर्व्याक्यं मा कथय, अेतादृशी लिपिरस्ति।

VI अनन्तरं पौलस्तेषाम् अर्द्धं सिद्धकिलोका अर्द्धं ફિરશિલોકા ઇતિ દૃષ્ટ્વા પ્રોચ્યૈઃ સભાસ્થલોકાન્ અવદત્ હે ભ્રાતૃગણ અહં ફિરશિમતાવલમ્બી ફિરશિનઃ સત્નાનશ્ચ, મૃતલોકાનામ્ ઉત્થાને પ્રત્યાશાકરણાદ્ અહમપવાદિતોસ્મિ

VII ઇતિ કથાયાં કથિતાયાં ફિરશિસિદ્ધકિનોઃ પરસ્પરં ભિન્નવાક્યત્વાત્ સભાયા મધ્યે દ્વૌ સંઘૌ જાતૌ

VIII યતઃ સિદ્ધકિલોકા ઉત્થાનં સ્વર્ગીયદૂતા આત્માનશ્ચ સર્વેષામ્ એતેષાં કમપિ ન મન્યન્તે, કિન્તુ ફિરશિનઃ સર્વમ્ અફીકુર્વન્તિ

IX તતઃ પરસ્પરમ્ અતિશયકોલાહલે સમુપસ્થિતે ફિરશિનાં પક્ષીયાઃ સભાસ્થા અધ્યાપકાઃ પ્રતિપક્ષા ઉત્તિષ્ઠન્તો ડકથયન્, એતસ્ય માનવસ્ય કમપિ દોષં ન પશ્યામઃ; યદિ કશ્ચિદ્ આત્મા વા કશ્ચિદ્ દૂત એનં પ્રત્યાદિશત્ તર્હિ વયમ્ ઈશ્વરસ્ય પ્રાતિકૂલ્યેન ન યોત્સ્યામઃ

X તસ્માદ્ અતીવ ભિન્નવાક્યત્વે સતિ તે પૌલં ખાણં ખાણં કરિષ્યન્તીત્યાશક્કયા સહસ્રસેનાપતિઃ સેનાગણં તત્સ્થાનં યાતું સભાતો બલાત્ પૌલં ધૃત્વા દુર્ગ નેતઞ્ચાજ્ઞાપયત્

XI રાત્રો પ્રભુસ્તસ્ય સમીપે તિષ્ઠન્ કથિતવાન્ હે પૌલ નિર્ભયો ભવ યથા યિરૂશાલમ્નગરે મયિ સાક્ષ્યં દત્તવાન્ તથા રોમાનગરેપિ ત્વયા દાતવ્યમ્

XII દિને સમુપસ્થિતે સતિ કિયન્તો યિહૂદીયલોકા એકમન્ત્રણાઃ સન્તઃ પૌલં ન હત્વા ભોજનપાને કરિષ્યામ ઇતિ શપથેન સ્વાન્ અબઘ્નન્

XIII યત્વારિશજ્જનેભ્યોઽધિકા લોકા ઇતિ પણમ્ અકુર્વન્

XIV તે મહાયાજકાનાં પ્રાચીનલોકાનાઞ્ચ સમીપં ગત્વા કથયન્, વયં પૌલં ન હત્વા કિમપિ ન ભોક્ષ્યામહે દૃઢેનાનેન શપથેન બદ્ધ્વા અભવામ

XV અતએવ સામ્પ્રતં સભાસદ્લોકૈઃ સહ વયં તસ્મિન્ કશ્ચિદ્ વિશેષવિચારં કરિષ્યામસ્તદર્થં ભવાન્ શ્વો ડસ્માકં સમીપં તમ્ આનયત્વિતિ સહસ્રસેનાપતયે નિવેદનં કુરુત તેન યુષ્માકં સમીપં ઉપસ્થિતેઃ પૂર્વં વયં તં હન્તુ સજ્જિષ્યામ

XVI તદા પૌલસ્ય ભાગિનેયસ્તેષામિતિ મન્ત્રણાં વિજ્ઞાય દુર્ગ ગત્વા તાં વાર્તા પૌલમ્ ઉક્તવાન્

XVII તસ્માત્ પૌલ એકં શતસેનાપતિમ્ આહૂય વાક્યમિદમ્ ભાષિતવાન્ સહસ્રસેનાપતેઃ સમીપેઽસ્ય યુવમનુષ્યસ્ય કિન્નિવેદનમ્ આસ્તે, તસ્માત્ તત્સવિધમ્ એનં નયા

XVIII તતઃ સ તમાદાય સહસ્રસેનાપતેઃ સમીપમ્ ઉપસ્થાય કથિતવાન્, ભવતઃ સમીપેઽસ્ય કિમપિ નિવેદનમાસ્તે તસ્માત્ બન્દિઃ પૌલો મામાહૂય ભવતઃ સમીપમ્ એનમ્ આનેતું પ્રાર્થિતવાન્

XIX તદા સહસ્રસેનાપતિસ્તસ્ય હસ્તં ધૃત્વા નિર્જનસ્થાનં નીત્વા પૃષ્ઠવાન્ તવ કિં નિવેદનં? તત્ કથયા

XX તતઃ સોકથયત્, યિહૂદીયલાકાઃ પૌલે કમપિ વિશેષવિચારં છલં કૃત્વા તં સભાં નેતું ભવતઃ સમીપે નિવેદયિતું અમન્ત્રયન્

XXI કિન્તુ મવતા તન્ન સ્વીકર્તવ્યં યતસ્તેષાં મધ્યેવર્તિનશ્ચત્વારિશજ્જનેભ્યો ડધિકલોકા એકમન્ત્રણા ભૂત્વા પૌલં ન હત્વા ભોજનં પાનઞ્ચ ન કરિષ્યામ ઇતિ શપથેન બદ્ધાઃ સન્તો ઘાતકા ઇવ સજ્જિજતા ઇદાનીં કેવલં ભવતો ડનુમતિમ્ અપેક્ષન્તે

XXII યામિમાં કથાં ત્વં નિવેદિતવાન્ તાં કસ્મૈયિદપિ મા કથયેત્યુક્ત્વા સહસ્રસેનાપતિસ્તં યુવાનં વિસૃષ્ટવાન્

XXIII અનન્તરં સહસ્રસેનાપતિ દ્વૌ શતસેનાપતી આહૂયેદમ્ આદિશત્, યુવાં રાત્રૌ પ્રહરૈકાવશિષ્ટાયાં સત્યાં કૈસરિયાનગરં યાતું પદાતિસૈન્યાનાં દ્વે શતે ઘોટકારોહિસૈન્યાનાં સપ્તતિં શક્તિધારિસૈન્યાનાં દ્વે શતે ય જનાન્ સજ્જિજતાન્ કુરુતાં

XXIV પૌલમ્ આરોહયિતું ફીલિક્ષાધિપતેઃ સમીપં નિર્વિદ્ધનં નેતુઞ્ચ વાહનાનિ સમુપસ્થાપયતાં

XXV અપરં સ પત્રં લિખિત્વા દત્તવાન્ તલ્લિખિતમેતત્,

XXVI મહામહિમશ્રીયુક્તફીલિક્ષાધિપતયે કલૌદિયલુષિયસ્ય નમસ્કારઃ

XXVII યિહૂદીયલોકાઃ પૂર્વમ્ એનં માનવં ધૃત્વા સ્વહસ્તૈ હન્તુમ્ ઉદ્યતા એતસ્મિન્નન્તરે સસૈન્યોહં તત્રોપસ્થાય એષ જનો રોમીય ઇતિ વિજ્ઞાય તં રક્ષિતવાન્

XXVIII કિન્નિમિત્તં તે તમપવદન્તે તજ્જાતું તેષા સભાં તમાનાયિતવાન્

XXIX તતસ્તેષાં વ્યવસ્થાયા વિરુદ્ધયા કયાચન કથયા સોઽપવાદિતોઽભવત્, કિન્તુ સ શૃંખલબન્ધનાહો વા પ્રાણનાશાહો ભવતીદૃશઃ કોપ્યપરાધો મયાસ્ય ન દૃષ્ટઃ

XXX तथापि मनुष्यस्यास्य वधार्थं यिद्धीया घातकाएव सञ्जिता अेतां वार्तां श्रुत्वा तत्क्षणात् तव समीपमेनं प्रेषितवान् अस्यापवादकांश्च तव समीपं गत्वापवदितुम् आज्ञापयम् भवतः कुशलं भूयात्

XXXI सैन्यगण आज्ञानुसारेण पौलं गृहीत्वा तस्यां रञ्ज्याम् आन्तिपात्रिनगरम् आनयत्

XXXII परेऽहनि तेन सह यातुं घोटकाइसैन्यगणं स्थापयित्वा परावृत्य दुर्गं गतवान्

XXXIII ततः परे घोटकारोडिसैन्यगणः कैसरियानगरम् उपस्थाय तत्पत्रम् अधिपतेः करे समर्प्य तस्य समीपे पौलम् उपस्थापितवान्

XXXIV तदाधिपतिस्तत्पत्रं पठित्वा पृष्ठवान् अेष किम्रदेशीयो जनः? स किलिकियाप्रदेशीय अेको जन एति ज्ञात्वा कथितवान्

XXXV तवापवादकगण आगते तव कथां श्रोष्यामि डेरोद्राजगृहे तं स्थापयितुम् आदिष्टवान्

XXIV

I पञ्चभ्यो दिनेभ्यः परं डनानीयनामा मडायाजकोऽधिपतेः समक्षं पौलस्य प्रातिकूल्येन निवेदयितुं तर्तुल्लनामानं कञ्चन वक्तारं प्राचीनजनांश्च सङ्गिनः कृत्वा कैसरियानगरम् आगच्छत्

II ततः पौले समानीते सति तर्तुल्लस्तस्यापवादकथां कथयितुम् आरभत डे मडामडिमड्रीलिक्ख भवतो वयम् अतिनिर्व्विधं कालं यापयामो भवतः परिणामदर्शितया अेतदेशीयानां बडूनि मङ्गलानि घटितानि,

III एति डेतो वयमतिकृतज्ञाः सन्तः सर्वत्र सर्वदा भवतो गुणान् गायमः।

IV किन्तु बडुभिः कथाभि र्भवन्तं येन न विरञ्जयामि तस्माद् विनये भवान् अनुकम्य मदल्पकथां शृणोतु।

V अेष मडामारीस्वडपो नासरतीयमतग्राहिसंघातस्य मुष्यो भूत्वा सर्वदेशेषु सर्वेषां यिद्धीयानां राजद्रोडायरणप्रवृत्तिं जनयतीत्यस्माभि निश्चितं।

VI स मन्दिरेमपि अशुचि कर्तुं येष्टितवान्; एति कारणाद् वयम् अेनं धृत्वा स्वव्यवस्थानुसारेण विचारयितुं प्रावर्त्तमिडि;

VII किन्तु लुषियः सहस्रसेनापतिरागत्य बलाद् अस्माकं करेभ्य अेनं गृहीत्वा

VIII अेतस्यापवादकान् भवतः समीपम् आगन्तुम् आज्ञापयत्। वयं यस्मिन् तमपवादामो भवता पदपवादकथायां विचारितायां सत्यां सर्व्व वृत्तान्तं वेदितुं शक्यते।

IX ततो यिद्धीया अपि स्वीकृत्य कथितवन्त अेषा कथा प्रमाणम्।

X अधिपतौ कथां कथयितुं पौलं प्रतीङ्गितं कृतवति स कथितवान् भवान् बडून् वत्सरान् यावद् अेतदेशस्य शासनं करोतीति विज्ञाय प्रत्युत्तरं दातुम् अक्षोभोऽभवम्।

XI अद्य केवलं द्वादश दिनानि यातानि, अडम् आराधनां कर्तुं यिडूशालमनगरं गतवान् अेषा कथा भवता ज्ञातुं शक्यते;

XII किन्त्विभे मां मध्येमन्दिरे केनापि सह वितण्डां कुर्वन्तं कुत्रापि भजनभवने नगरे वा लोकान् कुप्रवृत्तिं जनयन्तुं न दृष्टवन्तः।

XIII एदानीं यस्मिन् यस्मिन् माम् अपवदन्ते तस्य किमपि प्रमाणं दातुं न शक्नुवन्ति।

XIV किन्तु भविष्यद्वाक्यग्रन्थे व्यवस्थाग्रन्थे य या या कथा लिखितास्ते तासु सर्वासु विश्वस्य यन्मतम् एमे विधर्मं जनन्ति तन्मतानुसारेणालं निजपितृपुरुषाणाम् ईश्वरम् आराधयामीत्यडं भवतः समक्षम् अङ्गीकरोमि।

XV धार्मिकाणाम् अधार्मिकाणाञ्च प्रमीतलोकानामेवोत्थानं भविष्यतीति कथामिमे स्वीकुर्वन्ति तथाडमपि तस्मिन् ईश्वरे प्रत्याशां करोमि;

XVI ईश्वरस्य मानवानाञ्च समीपे यथा निर्दोषो भवामि तदर्थं सततं यत्नवान् अस्मि।

XVII बडुषु वत्सरेषु गतेषु स्वदेशीयलोकानां निमित्तं दानीयद्रव्याणि नैवेदानि य समादाय पुनरागमनं कृतवान्।

XVIII ततोडं शुचि भूत्वा लोकानां समागमं कलडं वा न कारितवान् तथाप्याशियादेशीयाः कियन्तो यिद्धीयलोका मध्येमन्दिरे मां धृतवन्तः।

XIX ममोपरि यदि कायिदपवादकथास्ति तर्हि भवतः समीपम् उपस्थाय तेषामेव साक्ष्यदानम् उचितम्।

XX नोयेत् पूर्वं मडासभास्थानां लोकानां सन्निधौ मम दण्डायमानत्वसमये, अडमद्य मृतानामुत्थाने युष्माभि विचारितोस्मि,

XXI तेषां मध्ये तिष्ठन्नहं यामिमां कथामुच्यैः स्वरेण कथितवान् तदन्यो मम कोपि दोषोऽलभ्यत न वेति वरम् अते समुपस्थितलोका वदन्तु।

XXII तदा झीलिक्ष अेतां कथां श्रुत्वा तन्मतस्य विशेषवृत्तान्तं विज्ञातुं विचारं स्थगितं कृत्वा कथितवान् लुषिये सडस्रसेनापतौ समायाते सति युष्माकं विचारम् अहं निष्पादयिष्यामि।

XXIII अनन्तरं बन्धनं विना पौलं रक्षितुं तस्य सेवनाय साक्षात्करणाय वा तदीयात्मीयबन्धुजनान् न वारयितुञ्च शमसेनापतिम् आदिष्टवान्।

XXIV अल्पदिनात् परं झीलिक्षोऽधिपति द्रुषिल्लानाम्ना यिडूदीयया स्वभार्यया सडागत्य पौलमाडूय तस्य मुभात् श्रीष्टधर्मस्य वृत्तान्तम् अश्रीषीत्।

XXV पौलेन न्यायस्य परिमितभोगस्य यरमविचारस्य च कथायां कथितायां सत्यां झीलिक्षः कम्पमानः सन् व्याडरद् एदानीं याडि, अहम् अवकाशं प्राप्य त्वाम् आडूस्यामि।

XXVI मुक्तिप्रप्त्यर्थं पौलेन मह्यं मुद्रादास्यन्ते एति पत्याशां कृत्वा स पुनः पुनस्तमाडूय तेन साकं कथोपकथनं कृतवान्।

XXVII किन्तु वत्सरद्वयात् परं पर्कियझीष्ट झीलिक्षस्य पदं प्राप्ते सति झीलिक्षो यिडूदीयान् सन्तुष्टान् यिकीर्षन् पौलं बद्धं संस्थाप्य गतवान्।

XXV

I अनन्तरं झीष्टो निजराज्यम् आगत्य दिनत्रयात् परं कैसरियातो यिडूशालमनगरम् आगमत्।

II तदा मडायाजको यिडूदीयानां प्रधानलोकाश्च तस्य समक्षं पौलम् अपावदन्त।

III भवान् तं यिडूशालमम् आनेतुम् आज्ञापयत्विति विनीय ते तस्माद् अनुग्रहं वाञ्छितवन्तः।

IV यतः पथिमध्ये गोपनेन पौलं हन्तुं तैर्घातका नियुक्ताः झीष्ट उत्तरं दत्तवान् पौलः कैसरियायां स्थास्यति पुनरल्पदिनात् परम् अहं तत्र यास्यामि।

V ततस्तस्य मानुषस्य यद्वि कश्चिद् अपराधस्तिष्ठति तर्हि युष्माकं ये शक्नुवन्ति ते मया सह तत्र गत्वा तमपवदन्तु स अेतां कथां कथितवान्।

VI दशदिवसेभ्योऽधिकं विलम्ब्य झीष्टस्तस्मात् कैसरियानगरं गत्वा परस्मिन् दिवसे विचारासन उपदिश्य पौलम् आनेतुम् आज्ञापयत्।

VII पौले समुपस्थिते सति यिडूशालमनगराद् आगता यिडूदीयलोकास्तं यतुर्दिशि संवेष्ट्य तस्य विरुद्धं बडून् मडादोषान् उत्थापितवन्तः किन्तु तेषां किमपि प्रमाणं दातुं न शक्नुवन्तः।

VIII ततः पौलः स्वस्मिन् उत्तरमिदम् उदितवान्, यिडूदीयानां व्यवस्थाया मन्दिरस्य कैसरस्य वा प्रतिकूलं किमपि कर्म नाहं कृतवान्।

IX किन्तु झीष्टो यिडूदीयान् सन्तुष्टान् कर्तुम् अभिलषन् पौलम् अभाषत त्वं किं यिडूशालमं गत्वास्मिन् अभियोगे मम साक्षाद् विचारितो भविष्यसि?

X ततः पौल उत्तरं प्रोक्तवान्, यत्र मम विचारो भवितुं योग्यः कैसरस्य तत्र विचारासन अेव समुपस्थितोस्मि; अहं यिडूदीयानां कामपि हानिं नाकार्षम् एति भवान् यथार्थतो विजानाति।

XI कश्चिदपराधं किञ्चन वघार्हं कर्म वा यद्यहम् अकरिष्यं तर्हि प्राणहननदण्डमपि भोक्तुम् उद्यतोऽभविष्यं, किन्तु ते मम समपवाहं कुर्वन्ति स यद्वि कल्पितमात्रो भवति तर्हि तेषां करेषु मां समर्पयितुं कस्याप्यधिकारो नास्ति, कैसरस्य निकटे मम विचारो भवतु।

XII तदा झीष्टो मन्त्रिभिः सार्द्धं संमन्थ्य पौलाय कथितवान्, कैसरस्य निकटे किं तव विचारो भविष्यति? कैसरस्य समीपं गमिष्यसि।

XIII कियदिनेभ्यः परम् आग्रिप्पराजा बर्षीकी य झीष्टं साक्षात् कर्तुं कैसरियानगरम् आगतवन्तौ।

XIV तदा तौ बडूदिनानि तत्र स्थितौ ततः झीष्टस्तं राजानं पौलस्य कथां विज्ञाप्य कथयितुम् आरभत पौलनामानम् अेकं बन्दि झीलिक्षो बद्धं संस्थाप्य गतवान्।

XV यिडूशालमि मम स्थितिकाले मडायाजको यिडूदीयानां प्राचीनलोकाश्च तम् अपोद्य तम्प्रति दण्डाज्ञां प्रार्थयन्त।

XVI ततोऽहम् एत्युत्तरम् अवहं यावद् अपोदितो जनः स्वापवाहकान् साक्षात् कृत्वा स्वस्मिन् योऽपराध आरोपितस्तस्य प्रत्युत्तरं दातुं सुयोगं न प्राप्नोति, तावत्कालं कस्यापि मानुषस्य प्राणनाशाज्ञापनं रोमिलोकानां रीतिर्नाह।

XVII ततस्तेष्वत्रागतेषु परस्मिन् द्विवसेऽडम् अविलम्बं विचारासन उपविश्य तं मानुषम् आनेतुम् आज्ञापयम्।

XVIII तदनन्तरं तस्यापवाहका उपस्थाय यादृशम् अहं चिन्तितवान् तादृशं कञ्चन मडापवाहं नोत्थाप्य

XIX स्वेषां मते तथा पौलो यं सञ्ज्वं वदति तस्मिन् यीशुनामनि मृतञ्जने य तस्य विरुद्धं कथितवन्तः।

XX ततोऽहं तादृग्विचारे संशयानः सन् कथितवान् त्वं यिज्ञालामं गत्वा किं तत्र विचारितो भवितुम् षष्ठसि?

XXI तदा पौलो मडाराजस्य निकटे विचारितो भवितुं प्रार्थयत्, तस्माद् यावत्कालं तं कैसरस्य समीपं प्रेषयितुं न शक्नोमि तावत्कालं तत्र स्थापयितुम् आदिष्टवान्।

XXII तत आग्रिप्पः झीष्टम् उक्तवान्, अहमपि तस्य मानुषस्य कथां श्रोतुम् अम्बिलषामि तदा झीष्टो व्याडरत् श्वस्तदीयां कथां त्वं श्रोष्यसि।

XXIII परस्मिन् द्विवसे आग्रिप्पो बार्साकी य मडासमागमं कृत्वा प्रधानवाहिनीपतिभिर्नगरस्थप्रधानलोकैश्च सह मिलित्वा राजगृहमागत्य समुपस्थितौ तदा झीष्टस्याज्ञया पौल आनीतोऽभवत्।

XXIV तदा झीष्टः कथितवान् हे राजन् आग्रिप्प हे उपस्थिताः सर्वे लोका यिज्ञालाम्नगरे यिडूदीयलोकसमूहो यस्मिन् मानुषे मम समीपे निवेदनं कृत्वा प्रोच्यैः कथामिमां कथितवान् पुनरल्पकालमपि तस्य श्रवणं नोचितं तमेतं मानुषं पश्यत।

XXV किन्त्वेषु ज्ञानः प्राणनाशार्हं किमपि कर्म न कृतवान् एत्यजानां तथापि स मडाराजस्य सन्निधौ विचारितो भवितुं प्रार्थयत् तस्मात् तस्य समीपं तं प्रेषयितुं मतिमकरवम्।

XXVI किन्तु श्रीयुक्तस्य समीपम् अतस्मिन् किं लेपनीयम् एत्यस्य कस्यचिन् निर्णयस्य न ज्ञातत्वाद् अतस्य विचारे सति यथाहं लेपितुं किञ्चन निश्चितं प्राप्नोमि तदर्थं युष्माकं समक्षं विशेषतो हे आग्रिप्पराज भवतः समक्षम् अतम् आनये।

XXVII यतो बन्दिप्रेषणसमये तस्याभियोगस्य किञ्चिदलेपनम् अहम् अयुक्तं ज्ञानामि।

XXVI

I तत आग्रिप्पः पौलम् अवादीत्, निष्ठां कथां कथयितुं तुभ्यम् अनुमतिं दीयते। तस्मात् पौलः करं प्रसार्य स्वस्मिन् उत्तरम् अवादीत्।

II हे आग्रिप्पराज यत्कारणाहं यिडूदीयैरपवाहितोऽभवं तस्य वृत्तान्तम् अद्य भवतः साक्षान् निवेदयितुमनुमतोऽहम् एहं स्वीयं परमं भाग्यं मन्ये;

III यतो यिडूदीयलोकानां मध्ये या या रीतिः सूक्ष्मविचाराश्च सन्ति तेषु भवान् विज्ञातमः; अतश्चैव प्रार्थये धैर्यमवलम्ब्य मम निवेदनं शृणोतु।

IV अहं यिज्ञालाम्नगरे स्वदेशीयलोकानां मध्ये तिष्ठन् आ यौवनकालाद् यद्रूपम् आयरितवान् तद् यिडूदीयलोकाः सर्वे विदन्ति।

V अस्माकं सर्वेभ्यः शुद्धतमं यत् किञ्चिदमीयतं तदवलम्बी भूत्वाहं कालं यापितवान् ये जना आ बाल्यकालान् मां ज्ञानान्ति ते अतादृशं साक्ष्यं यद्दि ददाति तर्हि दातुं शक्नुवन्ति।

VI किन्तु हे आग्रिप्पराज ईश्वरोऽस्माकं पूर्वपुरुषाणां निकटे यद् अङ्गीकृतवान् तस्य प्रत्याशाहेतोरेहम् एदानीं विचारस्थाने दण्डायमानोऽस्मि।

VII तस्याङ्गीकारस्य इलं प्राप्तुम् अस्माकं द्वादशवंशा द्विवानिशं मडायत्नाद् ईश्वरसेवनं कृत्वा यां प्रत्याशां कुर्वन्ति तस्याः प्रत्याशाया हेतोरेहं यिडूदीयैरपवाहितोऽभवम्।

VIII ईश्वरो मृतान् उत्थापयिष्यतीति वाक्यं युष्माकं निकटेऽसम्भवं कुतो भवेत्?

IX नासरतीययीशो नर्भिनो विरुद्धं नानाप्रकारप्रतिकूलायरणम् उचितम् एत्यहं मनसि यथार्थं विज्ञाय

X यिज्ञालाम्नगरे तदकरवं कृतः प्रधानयाजकस्य निकटात् क्षमतां प्राप्य बहून् पवित्रलोकान् कारायां बद्धवान् विशेषतस्तेषां जनसमये तेषां विरुद्धां निष्ठां सम्मतिं प्रकाशितवान्।

XI वारं वारं भजनभवनेषु तेभ्यो दण्डं प्रदत्तवान् बलात् तं धर्मं निन्दयित्वांश्च पुनश्च तान् प्रति मडाकोषाद् उन्मत्तः सन् विदेशीयनगराणि यावत् तान् ताडितवान्।

XII एत्यं प्रधानयाजकस्य समीपात् शक्तिम् आज्ञापत्रञ्च लब्ध्वा दम्भेषुनगरं गतवान्।

XIII तदाहं हे राजन् मार्गमध्ये मध्याह्नकाले मम मदीयसङ्गिनां लोकानाञ्च यतसृषु दिक्षु गगणात् प्रकाशमानां भास्करतोपि तेजस्वतीं दीप्तिं दृष्टवान्।

XIV તસ્માદ્ અસ્માસુ સર્વેષુ ભૂમૌ પતિતેષુ સત્સુ હે શૌલ હૈ શૌલ કુતો માં તાડયસિ? કણ્ટકાનાં મુખે પાદાહનનં તવ દુઃસાધ્યમ્ ઇબ્રીયભાષયા ગદિત એતાદૃશ એકઃ શબ્દો મયા શ્રુતઃ।

XV તદાહં પૃષ્ટવાન્ હે પ્રભો કો ભવાન્? તતઃ સ કથિતવાન્ યં યીશું ત્વં તાડયસિ સોહં,

XVI કિન્તુ સમુત્તિષ્ટ ત્વં યદ્ દૃષ્ટવાન્ ઇતઃ પુનઃચ યદ્યત્ ત્વાં દર્શયિષ્યામિ તેષાં સર્વેષાં કાર્યાણાં ત્વાં સાક્ષિણાં મમ સેવકઞ્ચ કર્તુમ્ દર્શનમ્ અદામ્।

XVII વિશેષતો યિહૂદીયલોકેભ્યો ભિન્નજાતીયેભ્યશ્ચ ત્વાં મનોનીતં કૃત્વા તેષાં યથા પાપમોચનં ભવતિ

XVIII યથા તે મયિ વિશ્વસ્ય પવિત્રીકૃતાનાં મધ્યે ભાગં પ્રાપ્નુવન્તિ તદભિપ્રાયેણ તેષાં જ્ઞાનચક્ષુષિ પ્રસન્નાનિ કર્તુ તથાન્ધકારાદ્ દીપ્તિં પ્રતિ શૈતાનાધિકારાચ્ચ ઈશ્વરં પ્રતિ મતીઃ પરાવર્તયિતું તેષાં સમીપં ત્વાં પ્રેષ્યામિ

XIX હે આગ્રિપ્પરાજ એતાદૃશં સ્વર્ગીયપ્રત્યાદેશં અગ્રાહ્યમ્ અકૃત્વાહં

XX પ્રથમતો દમ્ભેષકનગરે તતો યિરૂશાલમિ સર્વસ્મિન્ યિહૂદીયદેશે અન્યેષુ દેશેષુ ચ યેન લોકા મતિં પરાવર્ત્ય ઈશ્વરં પ્રતિ પરાવર્તયન્તે, મનઃપરાવર્તનયોગ્યાનિ કર્માણિ ચ કુર્વન્તિ તાદૃશમ્ ઉપદેશં પ્રચારિતવાન્।

XXI એતત્કારણાદ્ યિહૂદીયા મધ્યેમન્દિરં માં ધૃત્વા હન્તુમ્ ઉદ્યતાઃ।

XXII તથાપિ ખ્રીષ્ટો દુઃખં ભુક્ત્વા સર્વેષાં પૂર્વે શ્મશાનાદ્ ઉત્થાય નિજદેશીયાનાં ભિન્નદેશીયાનાં સમીપે દીપ્તિં પ્રકાશયિષ્યતિ

XXIII ભવિષ્યદ્વાદિગણો મૂસાશ્ચ ભાવિકાર્યસ્ય ચદિદં પ્રમાણમ્ અદદુરેતદ્ વિનાન્યાં કથાં ન કથયિત્વા ઈશ્વરાદ્ અનુગ્રહં લબ્ધ્વા મહતાં ક્ષુદ્રાણાંચ સર્વેષાં સમીપે પ્રમાણં દન્વાદ્ય યાવત્ તિષ્ઠામિ

XXIV તસ્યમાં કથાં નિશમ્ય ફીષ્ટ ઉચ્ચૈઃ સ્વરેણ કથિતવાન્ હે પૌલ ત્વમ્ ઉન્મત્તોસિ બહુવિદ્યાભ્યાસેન ત્વં હતજ્ઞાનો જાતઃ।

XXV સ ઉક્તવાન્ હે મહામહિમ ફીષ્ટ નાહમ્ ઉન્મત્તઃ કિન્તુ સત્યં વિવેચનીયઞ્ચ વાક્યં પ્રસ્તૌમિ

XXVI યસ્ય સાક્ષાદ્ અક્ષોભઃ સન્ કથાં કથયામિ સ રાજા તદ્દૃતાન્તં જાનાતિ તસ્ય સમીપે કિમપિ ગુપ્તં નેતિ મયા નિશ્ચિતં બુદ્ધ્યતે યતસ્તદ્ વિજને ન કૃતાં

XXVII હે આગ્રિપ્પરાજ ભવાન્ કિં ભવિષ્યદ્વાદિગણોક્તાનિ વાક્યાનિ પ્રત્યેતિ? ભવાન્ પ્રત્યેતિ તદહં જાનામિ

XXVIII તત આગ્રિપ્પઃ પૌલમ્ અભિહિતવાન્ ત્વં પ્રવૃત્તિં જનયિત્વા પ્રાયેણ મામપિ ખ્રીષ્ટીયં કરોષિ

XXIX તતઃ સોડવાદીત્ ભવાન્ યે યે લોકાશ્ચ મમ કથામ્ અદ્ય શૃણ્વન્તિ પ્રાયેણ ઇતિ નહિ કિન્ત્વેતત્ શૃણ્વલબ્ધનં વિના સર્વથા તે સર્વે માદૃશા ભવન્તિતીશ્વસ્ય સમીપે પ્રાર્થયેડહમ્।

XXX એતસ્યાં કથાયાં કથિતાયાં સ રાજા સોડધિપતિ ઈર્ણીકી સભાસ્થા લોકાશ્ચ તસ્માદ્ ઉત્થાય

XXXI ગોપને પરસ્પરં વિવિચ્ય કથિતવન્ત એષ જનો બન્ધનાર્હં પ્રાણહનનાર્હં વા કિમપિ કર્મ નાકરોત્।

XXXII તત આગ્રિપ્પઃ ફીષ્ટમ્ અવદત્, યદેષ માનુષઃ કૈસરસ્ય નિકટે વિચારિતો ભવિતું ન પ્રાર્થયિષ્યત્ તર્હિ મુક્તો ભવિતુમ્ અશક્ષ્યત્।

XXVII

I જલપથેનાસ્માકમ્ ઇતોલિયાદેશં પ્રતિ યાત્રાયાં નિશ્ચિતાયાં સત્યાં તે યૂલિયનામ્નો મહારાજસ્ય સંઘાતાન્તર્ગતસ્ય સેનાપતેઃ સમીપે પૌલં તદન્યાન્ કતિનયજનાંશ્ચ સમાર્પયન્।

II વયમ્ આદ્રામુત્તીયં પોતમેકમ્ આરુહ્ય આશિયાદેશસ્ય તટસમીપેન યાતું મતિં કૃત્વા લજ્જરમ્ ઉત્થાપ્ય પોતમ્ અમોચયામઃ; માકિદનિયાદેશસ્થથિષલનીકીનિવાસ્યારિસ્તાર્પનામા કશ્ચિદ્ જનોડસ્માભિઃ સાર્દ્ધમ્ આસીત્।

III પરસ્મિન્ દિવસે ડસ્માભિઃ સીદોન્નગરે પોતે લાગિતે તત્ર યૂલિયઃ સેનાપતિઃ પૌલં પ્રતિ સૌજન્યં પ્રદર્શ્ય સાન્ત્વનાર્થં બન્ધુબાન્ધવાન્ ઉપયાતુમ્ અનુજ્ઞૌ।

IV તસ્માત્ પોતે મોચિતે સતિ સમ્મુખવાયોઃ સમ્ભવાદ્ વયં કુપ્રોપદ્વીપસ્ય તીરસમીપેન ગતવન્તઃ।

V કિલિકિયાયાઃ પામ્ફૂલિયાયાશ્ચ સમુદ્રસ્ય પારં ગત્વા લૂકિયાદેશાન્તર્ગતં મુરાનગરમ્ ઉપાતિષ્ઠામ।

VI તત્સ્થાનાદ્ ઇતાલિયાદેશં ગચ્છતિ યઃ સિકન્દરિયાનગરસ્ય પોતસ્તં તત્ર પ્રાપ્ય શતસેનાપતિસ્તં પોતમ્ અસ્માન્ આરોહ્યત્।

VII તતઃ પરં બહૂનિ દિનાનિ શનૈઃ શનૈઃ ગત્વા ક્નીદપાર્શ્વોપસ્થિતેઃ પૂર્વે પ્રતિકૂલેન પવનેન વયં સલ્મોન્યાઃ સમ્મુખમ્ ઉપસ્થાય ક્રીત્યુપદ્વીપસ્ય તીરસમીપેન ગતવન્તઃ।

VIII કષ્ટેન તમુત્તીર્ય લાસેયાનગરસ્યાધઃ સુન્દરનામકં ખાતમ્ ઉપાતિષ્ઠામ।

IX ઇત્યં બહુતિથઃ કાલો યાપિત ઉપવાસદિનઞ્ચાતીતં, તત્કારણાત્ નૌવર્ત્મનિ ભયક્ષ્મરે સતિ પૌલો વિનયેન કથિતવાન્,

X હે મહેચ્છા અહં નિશ્ચયં જાનામિ યાત્રાયામસ્યામ્ અસ્માકં ક્લેશા બહૂનામપયયાશ્ચ ભવિષ્યન્તિ, તે કેવલં પોતસામગ્ર્યોરિતિ નહિ, કિન્ત્વસ્માકં પ્રાણાનામપિ

XI તદા શતસેનાપતિઃ પૌલોક્તવાક્યતોપિ કર્ણધારસ્ય પોતવણિજશ્ચ વાક્યં બહુમંસ્તા

XII તત્ ખાતં શીતકાલે વાસાર્હસ્થાનં ન તસ્માદ્ અવાચીપ્રતીયોદિશોઃ ક્રીત્યાઃ ફૈનીકિયખાતં યાતું યદિ શક્યુવન્તસ્તર્હિ તત્ર શીતકાલં યાપયિતું પ્રાયેણ સર્વે મન્ત્રયામાસુઃ

XIII તતઃ પરં દક્ષિણવાયુ મન્દં વહતીતિ વિલોક્ય નિજાભિપ્રાયસ્ય સિદ્ધેઃ સુયોગો ભવતીતિ બુદ્ધ્વા પોતં મોચયિત્વા ક્રીત્યુપદ્વીપસ્ય તીરસમીપેન ચલિતવન્તઃ

XIV કિન્ત્વલ્પક્ષણાત્ પરમેવ ઉરકલુદોન્નામા પ્રતિકૂલઃ પ્રચણ્ડો વાયુ વહન્ પોતેડલગીત્

XV તસ્યાભિમુખં ગન્તુમ્ પોતસ્યાશક્તત્વાદ્ વયં વાયુના સ્વયં નીતાઃ

XVI અનન્તરં કલૌદીનામ્ન ઉપદ્વીપસ્ય કૂલસમીપેન પોતં ગમયિત્વા બહુના કષ્ટેન ક્ષુદ્રનાવમ્ અરક્ષામા

XVII તે તામારુહ્ય રજ્જ્યા પોતસ્યાધોભાગમ્ અબધન્ તદનન્તરં ચેત્ પોતો સૈકતે લગતીતિ ભયાદ્ વાતવસનાન્યમોચયન્ તતઃ પોતો વાયુના ચલિતઃ

XVIII કિન્તુ ક્રમશો વાયોઃ પ્રબલત્વાત્ પોતો દોલાયમાનોડભવત્ પરસ્મિન્ દિવસે પોતસ્થાનિ કતિપયાનિ દ્રવ્યાણિ તોયે નિક્ષિપ્તાનિ

XIX તૃતીયદિવસે વયં સ્વહસ્તૈઃ પોતસજ્જનદ્રવ્યાણિ નિક્ષિપ્તવન્તઃ

XX તતો બહુદિનાનિ યાવત્ સૂર્યનક્ષત્રાદીનિ સમાચ્છન્નાનિ તતો ડતીવ વાત્યાગમાદ્ અસ્માકં પ્રાણરક્ષાયાઃ કાપિ પ્રત્યાશા નાતિષ્ઠત્

XXI બહુદિનેષુ લોકૈરનાહારેણ યાપિતેષુ સર્વેષાં સાક્ષત્ પૌલસ્તિષ્ઠન્ અકથયત્, હે મહેચ્છાઃ ક્રીત્યુપદ્વીપાત્ પોતં ન મોચયિતુમ્ અહં પૂર્વં યદ્ અવદં તદ્ગ્રહણં યુષ્માકમ્ ઉચિતમ્ આસીત્ તથા કૃતે યુષ્માકમ્ એષા વિપદ્ એષોડપચયશ્ચ નાઘટિષ્યેતામ્

XXII કિન્તુ સામ્પ્રતં યુષ્માન્ વિનીય બ્રવીમ્યહં, યૂયં ન ક્ષુભ્યત યુષ્માકમ્ એકસ્યાપિ પ્રાણિનો હાનિ ન ભવિષ્યતિ, કેવલસ્ય પોતસ્ય હાનિ ભવિષ્યતિ

XXIII યતો યસ્યેશ્વરસ્ય લોકોડહં યન્નાહં પરિચરામિ તદીય એકો દૂતો હ્યો રાત્રૌ મમાન્તિકે તિષ્ઠન્ કથિતવાન્,

XXIV હે પૌલ મા ભૈષીઃ કૈસરસ્ય સમ્મુખે ત્વયોપસ્થાતવ્યં; તવૈતાન્ સજ્જિનો લોકાન્ ઈશ્વરસ્તુભ્યં દત્તવાન્

XXV અતએવ હે મહેચ્છા યૂયં સ્થિરમનસો ભવત મહ્યં યા કથાકથિ સાવશ્યં ઘટિષ્યતે મમૈતાદૃશી વિશ્વાસ ઈશ્વરે વિઘ્નતે,

XXVI કિન્તુ કસ્યચિદ્ ઉપદ્વીપસ્યોપરિ પતિતવ્યમ્ અસ્માભિઃ

XXVII તતઃ પરમ્ આદ્રિયાસમુદ્રે પોતસ્તથૈવ દોલાયમાનઃ સન્ ઇતસ્તતો ગચ્છન્ યતુર્દશદિવસસ્ય રાત્રે દ્વિતીયપ્રહરસમયે કસ્યચિત્ સ્થલસ્ય સમીપમુપતિષ્ઠતીતિ પોતીયલોકા અન્વમન્યન્તા

XXVIII તતસ્તે જલં પરિમાય તત્ર વિંશતિ વ્યામા જલાનીતિ જ્ઞાતવન્તઃ કિન્ચિદૂરં ગત્વા પુનરપિ જલં પરિમિતવન્તઃ તત્ર પન્નદશ વ્યામા જલાનિ દૃષ્ટ્વા

XXIX ચેત્ પાષાણે લગતીતિ ભયાત્ પોતસ્ય પશ્ચાદ્ભાગતશ્ચતુરો લજ્જરાન્ નિક્ષિપ્ય દિવાકરમ્ અપેક્ષ્ય સર્વે સ્થિતવન્તઃ

XXX કિન્તુ પોતીયલોકાઃ પોતાગ્રભાગે લજ્જરનિક્ષેપં છલં કૃત્વા જલઘૌ ક્ષુદ્રનાવમ્ અવરોહ્ય પલાયિતુમ્ અચેષ્ટન્તા

XXXI તતઃ પૌલઃ સેનાપતયે સૈન્યગણાય ચ કથિતવાન્, એતે યદિ પોતમધ્યે ન તિષ્ઠન્તિ તર્હિ યુષ્માકં રક્ષણં ન શક્યં

XXXII તદા સેનાગણો રજ્જૂન્ છિત્વા નાવં જલે પતિતુમ્ અદદાત્

XXXIII પ્રભાતસમયે પૌલઃ સર્વાન્ જનાન્ ભોજનાર્થં પ્રાર્થ્ય વ્યાહરત્, અદ્ય યતુર્દશદિનાનિ યાવદ્ યૂયમ્ અપેક્ષમાના અનાહારાઃ કાલમ્ અયાપયત કિમપિ નાભુંગધં

XXXIV અતો વિનયેડહં ભક્ષ્યં ભુજ્યતાં તતો યુષ્માકં મજ્જલં ભવિષ્યતિ, યુષ્માકં કસ્યચિજ્જનસ્ય શિરસઃ કેશૈકોપિ ન નંક્ષ્યતિ

XXXV ઇતિ વ્યાહત્ય પૌલં પૂપં ગૃહીત્વેશ્વરં ધન્યં ભાષમાણસ્તં ભંક્ત્વા ભોક્તુમ્ આરબ્ધવાન્

XXXVI અનન્તરં સર્વે ચ સુસ્થિરાઃ સન્તઃ ખાદ્યાનિ પર્યગૃહ્ણન્

- XXXVII અસ્માકં પોતે ષટ્સપ્તત્યધિકશતદ્વયલોકા આસન્
 XXXVIII સર્વેષુ લોકેષુ યથેષ્ટં ભુક્તવત્સુ પોતસ્થન્ ગોધૂમાન્ જલઘૌ નિક્ષિપ્ય તૈઃ પોતસ્ય ભારો લઘૂકૃતઃ।
 XXXIX દિને જાતેડપિ સ કો દેશ ઇતિ તદા ન પર્યચીયતઃ; કિન્તુ તત્ર સમતટમ્ એકં ખાતં દૃષ્ટવા યદિ શક્નુમસ્તર્હિ વયં તસ્યાભ્યન્તરં પોતં ગમયામ ઇતિ મતિં કૃત્વા તે લક્ષ્મણાન્ છિત્વા જલઘૌ ત્યક્તવન્તઃ।
 XL તથા કર્ણબન્ધનં મોચયિત્વા પ્રધાનં વાતવસનમ્ ઉત્તોલ્ય તીરસમીપં ગતવન્તઃ।
 XLI કિન્તુ દ્વયોઃ સમુદ્રયોઃ સજ્જમસ્થાને સૈકતોપરિ પોતે નિક્ષિપ્તે ડગ્રભાગે બાધિતે પશ્ચાદ્ભાગે પ્રબલતરજ્ઞોડલગત્ તેન પોતો ભગ્નઃ।
 XLII તસ્માદ્ બન્ધયશ્ચેદ્ બાહુભિસ્તરન્તઃ પલાયન્તે ઇત્યાશક્ષ્યા સેનાગણસ્તાન્ હન્તુમ્ અમન્ત્રયત્ઃ
 XLIII કિન્તુ શતસેનાપતિઃ પૌલં રક્ષિતું પ્રયત્નં કૃત્વા તાન્ તચ્ચેષ્ટાયા નિવર્ત્ય ઇત્યાદિષ્ટવાન્, યે બાહુતરણં જાનન્તિ તેડગ્રે પ્રોલ્લભ્ય સમુદ્રે પતિત્વા બાહુભિસ્તીર્ત્વા કુલં યાન્તુ।
 XLIV અપરમ્ અવશિષ્ટા જનાઃ કાષ્ઠં પોતીયં દ્રવ્યં વા યેન યત્ પ્રાપ્યતે તદવલમ્બ્ય યાન્તુ; ઇત્યં સર્વે ભૂમિં પ્રાપ્ય પ્રાણૌ જીવિતાઃ।

XXVIII

- I ઇત્યં સર્વેષુ રક્ષાં પ્રાપ્તેષુ તત્રત્યોપદ્વીપસ્ય નામ મિલીતેતિ તે જ્ઞાતવન્તઃ।
 II અસભ્યલોકા યથેષ્ટમ્ અનુક્રમ્યાં કૃત્વા વર્તમાનવૃષ્ટેઃ શીતાચ્ય વહ્નિં પ્રજ્જ્વાલ્યાસ્માકમ્ આતિથ્યમ્ અકુર્વન્।
 III કિન્તુ પૌલ ઇન્ધનાનિ સંગૃહ્ય યદા તસ્મિન્ અગ્નૌ નિરક્ષિપત્, તદા વહ્નેઃ પ્રતાપાત્ એકઃ કૃષ્ણસર્પો નિર્ગત્ય તસ્ય હસ્તે દ્રષ્ટવાન્।
 IV તેડસભ્યલોકાસ્તસ્ય હસ્તે સર્પમ્ અવલમ્બમાનં દૃષ્ટવા પરસ્પરમ્ ઉક્તવન્ત એષ જનોડવશ્યં નરહા ભવિષ્યતિ, યતો યદપિ જલધે રક્ષાં પ્રાપ્તવાન્ તથાપિ પ્રતિક્ષલદાયક એનં જીવિતું ન દદાતિ।
 V કિન્તુ સ હસ્તં વિધુન્વન્ તં સર્પમ્ અગ્નિમધ્યે નિક્ષિપ્ય કામપિ પીડાં નાપ્તવાન્।
 VI તતો વિષજ્વાલયા એતસ્ય શરીરં સ્ફીતં ભવિષ્યતિ યદ્વા હઠાદ્યં પ્રાણાન્ ત્યક્ષ્યતીતિ નિશ્ચિત્ય લોકા બહુક્ષણાનિ યાવત્ તદ્ દ્રષ્ટું સ્થિતવન્તઃ કિન્તુ તસ્ય કસ્યાશ્ચિદ્ વિપદોડઘટનાત્ તે તદ્વિપરીતં વિજ્ઞાય ભાષિતવન્ત એષ કશ્ચિદ્ દેવો ભવેત્।
 VII પુબ્લિયનામા જન એકસ્તસ્યોપદ્વીપસ્યાધિપતિરાસીત્ તત્ર તસ્ય ભૂમ્યાદિ ચ સ્થિતાં સ જનોડસ્માન્ નિજગૃહં નીત્વા સૌજન્યં પ્રકાશ્ય દિનત્રયં યાવદ્ અસ્માકં આતિથ્યમ્ અકરોત્।
 VIII તદા તસ્ય પુબ્લિયસ્ય પિતા જવરાતિસારેણ પીડ્યમાનઃ સન્ શય્યાયામ્ આસીત્; તતઃ પૌલસ્તસ્ય સમીપં ગત્વા પ્રાર્થનાં કૃત્વા તસ્ય ગાત્રે હસ્તં સમર્પ્ય તં સ્વસ્થં કૃતવાન્।
 IX ઇત્યં ભૂતે તદ્વીપનિવાસિન ઇતરેપિ રોગિલોકા આગત્ય નિરામયા અભવન્।
 X તસ્માત્તેડસ્માકમ્ અતીવ સત્કારં કૃતવન્તઃ, વિશેષતઃ પ્રસ્થાનસમયે પ્રયોજનીયાનિ નાનદ્રવ્યાણિ દત્તવન્તઃ।
 XI ઇત્યં તત્ર ત્રિષુ માસેષુ ગતેષુ યસ્ય ચિહ્નં દિયસ્કૂરી તાદૃશ એકઃ સિકન્દરીયનગરસ્ય પોતઃ શીતકાલં યાપયન્ તસ્મિન્ ઉપદ્વીપે ડતિષ્ઠત્ તમેવ પોતં વયમ્ આરુહ્ય યાત્રામ્ અકુર્મા।
 XII તતઃ પ્રથમતઃ સુરાકૂસનગરમ્ ઉપસ્થાય તત્ર ત્રીણિ દિનાનિ સ્થિતવન્તઃ।
 XIII તસ્માદ્ આવૃત્ય રીગિયનગરમ્ ઉપસ્થિતાઃ દિનૈકસ્માત્ પરં દક્ષિણવયૌ સાનુકૂલ્યે સતિ પરસ્મિન્ દિવસે પતિયલીનગરમ્ ઉપાતિષ્ઠામ।
 XIV તતોડસ્માસુ તત્રત્યં ભ્રાતૃગણં પ્રાપ્તેષુ તે સ્વૈઃ સાર્દ્ધમ્ અસ્માન્ સપ્ત દિનાનિ સ્થાપયિતુમ્ અયતન્ત, ઇત્યં વયં રોમાનગરમ્ પ્રત્યગચ્છામ।
 XV તસ્માત્ તત્રત્યાઃ ભ્રાતરોડસ્માકમ્ આગમનવાર્તા શ્રુત્વા આપ્પિયકરં ત્રિષ્ટાવર્ણીઞ્ચ યાવદ્ અગ્રેસરાઃ સન્તોસ્માન્ સાક્ષાત્ કર્તુમ્ આગમન્; તેષાં દર્શનાત્ પૌલ ઈશ્વરં ઘન્યં વદન્ આશ્વાસમ્ આપ્તવાન્।
 XVI અસ્માસુ રોમાનગરં ગતેષુ શતસેનાપતિઃ સર્વાન્ બન્દીન્ પ્રધાનસેનાપતેઃ સમીપે સમાર્પયત્ કિન્તુ પૌલાય સ્વરક્ષકપદાતિના સહ પૃથગ્ વસ્તુમ્ અનુમતિં દત્તવાન્।
 XVII દિનત્રયાત્ પરં પૌલસ્તદેશસ્થાન્ પ્રધાનચિહ્નદિન આહૂતવાન્ તતસ્તેષુ સમુપસ્થિતેષુ સ કથિતવાન્, હે ભ્રાતૃગણ નિજલોકાનાં પૂર્વપુરુષાણાં વા રીતે વિપરીતં કિન્તુ કર્માહં નાકરવં તથાપિ ચિરૂશાલમનિવાસિનો લોકા માં બન્દિં કૃત્વા રોમિલોકાનાં હસ્તેષુ સમર્પિતવન્તઃ।

- XXVIII રોમિલોકા વિચાર્ય મમ પ્રાણહનનાર્હ કિમપિ કારણં ન પ્રાપ્ય માં મોચયિતુમ્ ઐચ્છન્;
- XXIX કિન્તુ ચિહ્નલોકાનામ્ આપત્યા મયા કૈસરરાજસ્ય સમીપે વિચારસ્ય પ્રાર્થના કર્તવ્યા જાતા નોચેત્ નિજદેશીયલોકાન્ પ્રતિ મમ કોપ્યભિયોગો નાસ્તિ।
- XX એતત્કારણાદ્ અહં યુષ્માન્ દ્રષ્ટું સંલપિતુઆહૂયમ્ ઇસ્રાયેલ્વશીયાનાં પ્રત્યાશાહેતોહમ્ એતેન શુશ્બલેન બહ્નોડભવમ્।
- XXI તદા તે તમ્ અવાદિષુઃ, ચિહ્નલોકાદેશાદ્ વયં ત્વામધિ કિમપિ પત્રં ન પ્રાપ્તા ચે ભ્રાતરઃ સમાયાતાસ્તેષાં કોપિ તવ કામપિ વાર્તા નાવદત્ અભદ્રમપિ નાકથયચ્ચ।
- XXII તવ મતં કિમિતિ વયં ત્વત્તઃ શ્રોતુમિચ્છામઃ। યદ્ ઇદં નવીનં મતમુત્થિતં તત્ સર્વત્ર સર્વેષાં નિકટે નિન્દિતં જાતમ ઇતિ વયં જાનીમઃ।
- XXIII તૈસ્તદર્થમ્ એકસ્મિન્ દિને નિરૂપિતે તસ્મિન્ દિને બહવ એકત્ર મિલિત્વા પૌલસ્ય વાસગૃહમ્ આગચ્છન્ તસ્માત્ પૌલ આ પ્રાતઃકાલાત્ સન્ધ્યાકાલં યાવન્ મૂસાવ્યવસ્થાગ્રન્થાદ્ ભવિષ્યદ્વાદિનાં ગ્રન્થેભ્યશ્ચ યીશોઃ કથામ્ ઉત્થાપ્ય ઈશ્વરસ્ય રાજ્યે પ્રમાણં દત્વા તેષાં પ્રવૃત્તિં જનયિતું ચેષ્ટિતવાન્।
- XXIV કેચિત્તુ તસ્ય કથાં પ્રત્યાયન્ કેચિત્તુ ન પ્રત્યાયન્;
- XXV એતત્કારણાત્ તેષાં પરસ્પરમ્ અનૈક્યાત્ સર્વે ચલિતવન્તઃ; તથાપિ પૌલ એતાં કથામેકાં કથિતવાન્ પવિત્ર આત્મા ચિશયિયસ્ય ભવિષ્યદ્વક્તુ વદનાદ્ અસ્માકં પિતૃપુરુષેભ્ય એતાં કથાં ભદ્રં કથયામાસ, યથા,
- XXVI "ઉપગત્ય જનાનેતાન્ ત્વં ભાષસ્વ વચસ્તિવદાં કર્ણૈઃ શ્રોષ્યથ યૂયં હિ કિન્તુ યૂયં ન ભોત્સ્યથા નેત્રૈ દ્રક્ષ્યથ યૂયન્ જ્ઞાતું યૂયં ન શક્ચથા।
- XXVII તે માનુષા યથા નેત્રૈઃ પરિપશ્યન્તિ નૈવ હિ કર્ણૈઃ ર્યથા ન શૃણવન્તિ બુદ્ધ્યન્તે ન ચ માનસૈઃ। વ્યાવર્તયત્સુ ચિત્તાનિ કાલે કુત્રાપિ તેષુ વૈ મત્તસ્તે મનુજાઃ સ્વસ્થા યથા નૈવ ભવન્તિ ચા તથા તેષાં મનુષ્યાણાં સન્તિ સ્થૂલા હિ બુદ્ધ્યઃ। બધિરીભૂતકર્ણાશ્ચ જાતાશ્ચ મુદ્રિતા દૃશઃ।
- XXVIII અત ઈશ્વરાદ્ યત્ પરિત્રાણં તસ્ય વાર્તા ભિન્નદેશીયાનાં સમીપં પ્રેષિતા તએવ તાં ગ્રહીષ્યન્તીતિ યૂયં જાનીતા।
- XXIX એતાદૃશ્યાં કથાયાં કથિતાયાં સત્યાં ચિહ્નલોકાઃ પરસ્પરં બહુવિચારં કુર્વન્તો ગતવન્તઃ।
- XXX ઇત્યં પૌલઃ સમ્પૂર્ણ વત્સરદ્વયં યાવદ્ ભાટકીયે વાસગૃહે વસન્ યે લોકાસ્તસ્ય સન્નિધિમ્ આગચ્છન્તિ તાન્ સર્વાનેવ પરિગૃહ્ણન્,
- XXXI નિર્વિદનમ્ અતિશયનિઃક્ષોભમ્ ઈશ્વરીયરાજત્વસ્ય કથાં પ્રચારયન્ પ્રભૌ યીશૌ ખ્રીષ્ટે કથાઃ સમુપાદિશત્ ઇતિ।

રોમિણ: પત્ર

I ઈશ્વરો નિજપુત્રમધિ યં સુસંવાદં ભવિષ્યદ્વાદિભિ ધર્મગ્રન્થે પ્રતિશ્રુતવાન્ તં સુસંવાદં પ્રચારયિતું પૃથક્કૃત આહૂત: પ્રેરિતશ્ચ પ્રભો યીશુખ્રીષ્ટસ્ય સેવકો ય: પૌલ:

II સ રોમાનગરસ્થાન્ ઈશ્વરપ્રિયાન્ આહૂતાંશ્ચ પવિત્રલોકાન્ પ્રતિ પત્રં લિખતિ

III અસ્માકં સ પ્રભુ યીશુ: ખ્રીષ્ટ: શારીરિકસમ્બન્ધેન દાયૂદો વંશોદ્ભવ:

IV પવિત્રસ્થાત્મન: સમ્બન્ધેન ચેશ્વરસ્ય પ્રભાવવાન્ પુત્ર ઇતિ શ્મશાનાત્ તસ્યોત્થાનેન પ્રતિપત્રાં

V અપરં યેષાં મધ્યે યીશુના ખ્રીષ્ટેન યૂયમધ્યાહૂતાસ્તે ડન્યદેશીયલોકાસ્તસ્ય નામ્નિ વિશ્વસ્ય નિદેશગ્રાહિણો યથા ભવન્તિ

VI તદભિપ્રાયેણ વયં તસ્માદ્ અનુગ્રહં પ્રેરિતત્વપદ્મ પ્રાપ્તા:

VII તાતેનાસ્માકમ્ ઈશ્વરેણ પ્રભુણા યીશુખ્રીષ્ટેન ચ યુષ્મભ્યમ્ અનુગ્રહ: શાન્તિશ્ચ પ્રદીયેતાં

VIII પ્રથમત: સર્વસ્મિન્ જગતિ યુષ્માકં વિશ્વાસસ્ય પ્રકાશિતત્વાદ્ અહં યુષ્માકં સર્વેષાં નિમિત્તં યીશુખ્રીષ્ટસ્ય નામ ગૃહ્ણન્ ઈશ્વરસ્ય ધન્યવાદં કરોમિ

IX અપરમ્ ઈશ્વરસ્ય પ્રસાદાદ્ બહુકાલાત્ પરં સામ્પ્રતં યુષ્માકં સમીપં યાતું કથમપિ યત્ સુયોગં પ્રાપ્નોમિ, એતદર્થં નિરન્તરં નામાન્યુચ્યારયન્ નિજાસુ સર્વપ્રાર્થનાસુ સર્વદા નિવેદયામિ,

X એતસ્મિન્ યમહં તત્પુત્રીયસુસંવાદપ્રચારણેન મનસા પરિચરામિ સ ઈશ્વરો મમ સાક્ષી વિદ્યતે

XI યતો યુષ્માકં મમ ચ વિશ્વાસેન વયમ્ ઉભયે યથા શાન્તિયુક્તા ભવામ ઇતિ કારણાદ્

XII યુષ્માકં સ્થૈર્યકરણાર્થં યુષ્મભ્યં કિન્ચિત્પરમાર્થદાનદાનાય યુષ્માન્ સાક્ષાત્ કર્તુમદીયા વાચ્છા

XIII હે ભ્રાતૃગણ ભિન્નદેશીયલોકાનાં મધ્યે યદ્વત્ તદ્દદ્ યુષ્માકં મધ્યેપિ યથા ફલં ભુજ્ઞે તદભિપ્રાયેણ મુહુર્મુહુ યુષ્માકં સમીપં ગન્તુમ્ ઉદ્યતોડહં કિન્તુ યાવદ્ અદ્ય તસ્મિન્ ગમને મમ વિદ્નો જાત ઇતિ યૂયં યદ્ અજ્ઞાતાસ્તિષ્ઠથ તદ્દહમ્ ઉચિતં ન બુદ્ધ્યે

XIV અહં સભ્યાસભ્યાનાં વિદ્વદ્વિદ્વતાન્ સર્વેષામ્ ઋણી વિદ્યે

XV અતએવ રોમાનિવાસિનાં યુષ્માકં સમીપેડપિ યથાશક્તિ સુસંવાદં પ્રચારયિતુમ્ અહમ્ ઉદ્યતોસ્મિ

XVI યત: ખ્રીષ્ટસ્ય સુસંવાદો મમ લજ્જાસ્પદં નહિ સ ઈશ્વરસ્ય શક્તિસ્વરૂપ: સન્ આ ચિહ્નદીયેભ્યો ડન્યજાતીયાન્ યાવત્ સર્વજાતીયાનાં મધ્યે ય: કશ્ચિદ્ તત્ર વિશ્વસિતિ તસ્યૈવ ત્રાણં જનયતિ

XVII યત: પ્રત્યયસ્ય સમપરિમાણમ્ ઈશ્વરદત્તં પુણ્યં તત્સુસંવાદે પ્રકાશતો તદ્દધિ ધર્મપુસ્તકેપિ લિખિતમિદં "પુણ્યવાન્ જનો વિશ્વાસેન જીવિષ્યતિ"

XVIII અતએવ યે માનવા: પાપકર્મણા સત્યતાં રુન્ધન્તિ તેષાં સર્વસ્ય દુરાચરણસ્યાધર્મસ્ય ચ વિરુદ્ધં સ્વર્ગાદ્ ઈશ્વરસ્ય કોપ: પ્રકાશતો

XIX યત ઈશ્વરમધિ યદ્દદ્ જ્ઞેયં તદ્ ઈશ્વર: સ્વયં તાન્ પ્રતિ પ્રકાશિતવાન્ તસ્માત્ તેષામ્ અગોચરં નહિ

XX ફલતસ્તસ્થાનન્તશક્તીશ્વરત્વાદીન્યદૃશ્યાન્યપિ સૃષ્ટિકાલમ્ આરભ્ય કર્મસુ પ્રકાશમાનાનિ દૃશ્યન્તે તસ્માત્ તેષાં દોષપ્રક્ષાલનસ્ય પન્થા નાસ્તિ

XXI અપરમ્ ઈશ્વરં જ્ઞાત્વાપિ તે તમ્ ઈશ્વરજ્ઞાનેન નાદ્રિયન્ત કૃતજ્ઞા વા ન જાતા:; તસ્માત્ તેષાં સર્વે તર્કા વિકૃલીભૂતા:, અપરન્તે તેષાં વિવેકશૂન્યાનિ મનાંસિ તિમિરે મગ્નાનિ

XXII તે સ્વાન્ જ્ઞાનિનો જ્ઞાત્વા જ્ઞાનહીના અભવન્

XXIII અનશ્વરસ્યેશ્વરસ્ય ગૌરવં વિહાય નશ્વરમનુષ્યપશુપક્ષુરોગામિપ્રભૃતેરાકૃતિવિશિષ્ટપ્રતિમાસ્તૈરાશ્રિતા:

XXIV ઇત્યં ત ઈશ્વરસ્ય સત્યતાં વિહાય મૃષામતમ્ આશ્રિતવન્ત: સચ્ચિદાનન્દં સૃષ્ટિકર્તારિં ત્યક્ત્વા સૃષ્ટવસ્તુન: પૂજાં સેવાન્ કૃતવન્ત:;

XXV ઇતિ હેતોરીશ્વરસ્તાન્ કુક્કિયાયાં સમર્થં નિજનિજકુચિન્તાભિલાષાભ્યાં સ્વં સ્વં શરીરં પરસ્પરમ્ અપમાનિતં કર્તુમ્ અદદાત્

XXVI ઈશ્વરેણ તેષુ ક્વભિલાષે સમર્પિતેષુ તેષાં યોષિત: સ્વાભાવિકાચરણમ્ અપહાય વિપરીતકૃત્યે પ્રાવર્તન્ત:

XXVII તથા પુરુષા અપિ સ્વાભાવિકયોષિત્સજ્ઞમં વિહાય પરસ્પરં કામકૃશાનુના દગ્ધા: સન્ત: પુમાંસ: પુંભિ: સાકં કુકૃત્યે સમાસજ્ય નિજનિજભ્રાન્તે: સમુચિતં ફલમ્ અલભન્તા

XXVIII ते स्वेषां मनःस्वीश्वराय स्थानं दातुम् अनिच्छुकास्ततो डेतोरीश्वरस्तान् प्रति दृष्टमनस्कत्वम् अविहितक्रियत्वञ्च दत्तवान्।

XXIX अतयेव ते सर्वे ऽन्यायो व्यभियारो दृष्टत्वं लोभो ज्जिघांसा र्ध्या वधो विवाद्भ्रातुरी कुमतिरित्यादिभिर्दुष्कर्मभिः परिपूर्णाः सन्तः

XXX कर्णजपा अपवादिन र्श्वरद्वेषका हिंसका अडङ्कारिण आत्मश्लाघिनः कुकर्म्मोत्पादकाः पित्रोराज्ञालङ्घका

XXXI अविचारका नियमलङ्घिनः स्नेहरहिता अतिद्वेषिणो निर्दयाश्च ज्ञाताः।

XXXII ये जना अेतादृशं कर्म कुर्वन्ति तयेव मृतियोग्या र्श्वरस्य विचारमीदृशं ज्ञात्वापि त अेतादृशं कर्म स्वयं कुर्वन्ति केवलमिति नहि किन्तु तादृशकर्मकारिषु लोकेष्वपि प्रीयन्ते।

II

I डे परदूषक मनुष्य यः कश्चन त्वं भवसि तवोत्तरदानाय पन्था नास्ति यतो यस्मात् कर्मणः परस्त्वया दूष्यते तस्मात् त्वमपि दूष्यसे, यतस्तं दूषयन्नपि त्वं तद्ददु आयरसि।

II किन्त्वेतादृगायारिभ्यो यं दण्डम् र्श्वरो निश्चिनोति स यथार्थं एति वयं ज्ञानीमः।

III अतयेव डे मानुष त्वं यादृगायारिणो दूषयसि स्वयं यदि तादृगायरसि तर्हि त्वम् र्श्वरदण्डात् पलायितुं शक्यसीति किं बुध्यसे?

IV अपरं तव मनसः परिवर्तनं कर्तुम् र्श्वरस्यानुग्रहो भवति तन्न बुद्ध्वा त्वं किं तदीयानुग्रहक्षमायिरसहिष्णुत्वनिधिं तुच्छीकरोषि?

V तथा स्वान्तःकरणस्य कठोरत्वात् भेदराहित्यायेश्वरस्य न्याय्यविचारप्रकाशनस्य क्रोधस्य य दिनं यावत् किं स्वार्थं कोपं सञ्चिनोषि?

VI किन्तु स अेकैकमनुष्याय तत्कर्म्मनुसारेण प्रतिफलं दास्यति;

VII वस्तुतस्तु ये जना धैर्यं धृत्वा सत्कर्म कुर्वन्तो मडिमा सत्कारोऽमरत्वञ्चैतानि भृगयन्ते तेभ्योऽनन्तायु र्दास्यति।

VIII अपरं ये जनाः सत्यधर्मम् अगृहीत्वा विपरीतधर्मम् गृह्णन्ति तादृशा विरोधिजनाः कोपं क्रोधञ्च भोक्ष्यन्ते।

IX आ यिडूदिनोऽन्यदेशिनः पर्यन्तं यावन्तः कुकर्म्मकारिणः प्राणिनः सन्ति ते सर्वे दुःखं यातनाञ्च गमिष्यन्ति;

X किन्तु आ यिडूदिनो भिन्नदेशिपर्यन्ता यावन्तः सत्कर्म्मकारिणो लोकाः सन्ति तान् प्रति मडिमा सत्कारः शान्तिश्च भविष्यन्ति।

XI र्श्वरस्य विचारे पक्षपातो नास्ति।

XII अलब्धव्यवस्थाशास्त्रै र्यैः पापानि कृतानि व्यवस्थाशास्त्रालब्धत्वानुपपत्तेषां विनाशो भविष्यति; किन्तु लब्धव्यवस्थाशास्त्रा ये पापान्यकुर्वन् व्यवस्थानुसारादेव तेषां विचारो भविष्यति।

XIII व्यवस्थाश्रोतार र्श्वरस्य समीपे निष्पापा भविष्यन्तीति नहि किन्तु व्यवस्थायारिण अेव सपुण्या भविष्यन्ति।

XIV यतो ऽलब्धव्यवस्थाशास्त्रा भिन्नदेशीयलोका यदि स्वभावतो व्यवस्थानुपान् आचारान् कुर्वन्ति तर्ह्यलब्धशास्त्राः सन्तोऽपि ते स्वेषां व्यवस्थाशास्त्रमिव स्वयमेव भवन्ति।

XV तेषां मनसि साक्षिस्वरूपे सति तेषां वितर्केषु य कदा तान् द्रोषिणः कदा वा निर्दोषान् कृतवत्सु ते स्वान्तर्दिपितस्य व्यवस्थाशास्त्रस्य प्रमाणं स्वयमेव ददति।

XVI यस्मिन् दिने मया प्रकाशितस्य सुसंवाद्स्यानुसाराद् र्श्वरो यीशुख्रीष्टेन मानुषाणाम् अन्तःकरणानां गूढाभिप्रायान् धृत्वा विचारयिष्यति तस्मिन् विचारदिने तत् प्रकाशिष्यते।

XVII पश्य त्वं स्वयं यिडूदीति विष्यातो व्यवस्थोपरि विश्वासं करोषि,

XVIII र्श्वरमुद्दिश्य स्वं श्लाघसे, तथा व्यवस्थया शिक्षितो भूत्वा तस्याभिमतं ज्ञानसि, सर्वासां कथानां सारं विविक्षे,

XIX अपरं ज्ञानस्य सत्यतायाश्चाकरस्वरूपं शास्त्रं मम समीपे विद्यत अतो ऽन्धलोकानां मार्गदर्शयिता

XX तिमिरस्थितलोकानां मध्ये दीप्तिस्वरूपोऽज्ञानलोकैभ्यो ज्ञानदाता शिशूनां शिक्षयिताडमेवेति मन्यसे।

XXI परान् शिक्षयन् स्वयं स्वं किं न शिक्षयसि? वस्तुतश्चौर्यनिषेधव्यवस्थां प्रचारयन् त्वं किं स्वयमेव योरयसि?

XXII તથા પરદારગમનં પ્રતિષેધન્ સ્વયં કિં પરદારાન્ ગચ્છસિ? તથા ત્વં સ્વયં પ્રતિમાદ્વેષી સન્ કિં મન્દિરસ્ય દ્રવ્યાણિ હરસિ?

XXIII યસ્ત્વં વ્યવસ્થાં શ્લાઘસે સ ત્વં કિં વ્યવસ્થામ્ અવમત્ય નેશ્વરં સમ્મન્યસે?

XXIV શાસ્ત્રે યથા લિખતિ "ભિન્નદેશિનાં સમીપે યુષ્માકં દોષાદ્ ઈશ્વરસ્ય નામ્નો નિન્દા ભવતિ "

XXV યદિ વ્યવસ્થાં પાલયસિ તર્હિ તવ ત્વકછેદક્રિયા સફલા ભવતિ; યતિ વ્યવસ્થાં લક્ષ્મ્સે તર્હિ તવ ત્વકછેદોડત્વકછેદો ભવિષ્યતિ

XXVI યતો વ્યવસ્થાશાસ્ત્રાદિષ્ટધર્મકર્માચારી પુમાન્ અત્વકછેદી સન્નપિ કિં ત્વકછેદિનાં મધ્યે ન ગણયિષ્યતે?

XXVII કિન્તુ લબ્ધશાસ્ત્રશિષ્ટત્વક્ ય ત્વં યદિ વ્યવસ્થાલક્ષ્મ્નં કરોષિ તર્હિ વ્યવસ્થાપાલકાઃ સ્વાભાવિકાશિષ્ટત્વયો લોકાસ્ત્વાં કિં ન દૂષયિષ્યન્તિ?

XXVIII તસ્માદ્ યો બાહ્યે ચિડૂદી સ ચિડૂદી નહિ તથાક્ષસ્ય યસ્ત્વકછેદઃ સ ત્વકછેદો નહિ;

XXIX કિન્તુ યો જન આન્તરિકો ચિડૂદી સ એવ ચિડૂદી અપરઞ્ઞ કેવલલિખિતયા વ્યવસ્થયા ન કિન્તુ માનસિકો યસ્ત્વકછેદો યસ્ય ચ પ્રશંસા મનુષ્યેભ્યો ન ભૂત્વા ઈશ્વરાદ્ ભવતિ સ એવ ત્વકછેદઃ!

III

I અપરઞ્ઞ ચિડૂદિનઃ કિં શ્રેષ્ઠત્વં? તથા ત્વકછેદસ્ય વા કિં ફલં?

II સર્વ્વથા બહૂનિ ફલાનિ સન્તિ, વિશેષત ઈશ્વરસ્ય શાસ્ત્રં તેભ્યોડદીયતા

III કૈશ્ચિદ્ અવિશ્વસને કૃતે તેષામ્ અવિશ્વસનાત્ કિમ્ ઈશ્વરસ્ય વિશ્વાસ્યતાયા હાનિરુત્પત્સ્યતે?

IV કેનાપિ પ્રકારેણ નહિા યદ્યપિ સર્વ્વે મનુષ્યા મિથ્યાવાદિનસ્તથાપીશ્વરઃ સત્યવાદી શાસ્ત્રે યથા લિખિતમાસ્તે, અતસ્ત્વન્તુ સ્વવાક્યેન નિર્દોષો હિ ભવિષ્યસિ વિચારે ચૈવ નિષ્ઠાપો ભવિષ્યસિ ન સંશયઃ!

V અસ્માકમ્ અન્યાયેન યદીશ્વરસ્ય ન્યાયઃ પ્રકાશતે તર્હિ કિં વદિષ્યામઃ? અહં માનુષાણાં કથામિવ કથાં કથયામિ, ઈશ્વરઃ સમુચિતં દણ્ડં દન્ત્વા કિમ્ અન્યાયી ભવિષ્યતિ?

VI ઇત્યં ન ભવતુ, તથા સતીશ્વરઃ કથં જગતો વિચારયિતા ભવિષ્યતિ?

VII મમ મિથ્યાવાક્યવદનાદ્ યદીશ્વરસ્ય સત્યત્વેન તસ્ય મહિમા વર્દ્યતે તર્હિ કસ્માદહં વિચારેડપરાધિત્વેન ગણ્યો ભવામિ?

VIII મજ્જલાર્થ પાપમપિ કરણીયમિતિ વાક્યં ત્વયા કુતો નોચ્યતે? કિન્તુ ચૈરુચ્યતે તે નિતાન્તં દણ્ડસ્ય પાત્રાણિ ભવન્તિ; તથાપિ તદ્વાક્યમ્ અસ્માભિરપ્યુચ્યત ઇત્યસ્માકં ગલાનિ કુર્વન્તઃ કિયન્તો લોકા વદન્તિ

IX અન્યલોકેભ્યો વયં કિં શ્રેષ્ઠાઃ? કદાચન નહિ યતો ચિડૂદિનો ડન્યદેશિનશ્ચ સર્વ્વએવ પાપસ્યાયત્તા ઇત્યસ્ય પ્રમાણં વયં પૂર્વ્વમ્ અદદામા

X લિપિ ર્થયાસ્તે, નૈકોપિ ધાર્મિકો જનઃ!

XI તથા જ્ઞાનીશ્વરજ્ઞાની માનવઃ કોપિ નાસ્તિ હિ

XII વિમાર્ગગામિનઃ સર્વ્વે સર્વ્વે દુષ્કર્મકારિણાઃ એકો જનોપિ નો તેષાં સાધુકર્મ કરોતિ ચા

XIII તથા તેષાન્તુ વૈ કણ્ઠા અનાવૃતશ્મશાનવત્! સ્તુતિવાદં પ્રકુર્વ્વન્તિ જિહ્વાભિસ્તે તુ કેવલાં તેષામોષ્ઠસ્ય નિમ્ને તુ વિષં તિષ્ઠતિ સર્પ્પવત્!

XIV મુખં તેષાં હિ શાપેન કપટેન ચ પૂર્યતે

XV રક્તપાતાય તેષાં તુ પદાનિ ક્ષિપ્રગાનિ ચા

XVI પથિ તેષાં મનુષ્યાણાં નાશઃ કલેશશ્ચ કેવલઃ!

XVII તે જના નહિ જાનન્તિ પન્થાનં સુખદાયિનાં

XVIII પરમેશાદ્ ભયં યત્તત્ તચ્ચક્ષુષોરગોચરં

XIX વ્યવસ્થાયાં યદ્યલ્લિખતિ તદ્ વ્યવસ્થાધીનાન્ લોકાન્ ઉદિશ્ય લિખતીતિ વયં જાનીમઃ! તતો મનુષ્યમાત્રો નિરુત્તરઃ સન્ ઈશ્વરસ્ય સાક્ષાદ્ અપરાધી ભવતિ

XX અતએવ વ્યવસ્થાનુરૂપૈઃ કર્મભિઃ કશ્ચિદપિ પ્રાણીશ્વરસ્ય સાક્ષાત્ સપુણ્યીકૃતો ભવિતું ન શક્યતિ યતો વ્યવસ્થયા પાપજ્ઞાનમાત્રં જાયતે

XXI કિન્તુ વ્યવસ્થાયાઃ પૃથગ્ ઈશ્વરેણ દેયં યત્ પુણ્યં તદ્ વ્યવસ્થાયા ભવિષ્યદ્વાદિગણસ્ય ચ વચનૈઃ પ્રમાણીકૃતં સદ્ ઇદાનીં પ્રકાશતે

XXII યીશુખ્રીષ્ટે વિશ્વાસકરણાદ્ ઈશ્વરેણ દત્તં તત્ પુણ્યં સકલેષુ પ્રકાશિતં સત્ સર્વાન્ વિશ્વાસિનઃ પ્રતિ વર્તતે।

XXIII તેષાં કોપિ પ્રભેદો નાસ્તિ, યતઃ સર્વએવ પાપિન ઈશ્વરીયતેજોહીનાશ્ચ જ્ઞાતાઃ।

XXIV ત ઈશ્વરસ્થાનુગ્રહાદ્ મૂલ્યં વિના ખ્રીષ્ટકૃતેન પરિત્રાણેન સપુણ્યીકૃતા ભવન્તિ।

XXV યસ્માત્ સ્વશોણિતેન વિશ્વાસાત્ પાપનાશકો બલી ભવિતું સ એવ પૂર્વમ્ ઈશ્વરેણ નિશ્ચિતઃ, ઇત્યમ્ ઈશ્વરીયસહિષ્ણુત્વાત્ પુરાકૃતપાપાનાં માજ્ઞનકરણે સ્વીયયાથાર્થ્યં તેન પ્રકાશ્યતે,

XXVI વર્તમાનકાલીયમપિ સ્વયાથાર્થ્યં તેન પ્રકાશ્યતે, અપરં યીશૌ વિશ્વાસિનં સપુણ્યીકુર્વન્નપિ સ યાથાર્થિકસ્તિષ્ઠતિ।

XXVII તર્હિ કુત્રાત્મશ્લાઘા? સા દૂરીકૃતા; કયા વ્યવસ્થયા? કિં ક્રિયારૂપવ્યવસ્થયા? ઇત્યં નહિ કિન્તુ તત્ કેવલવિશ્વાસરૂપયા વ્યવસ્થયૈવ ભવતિ।

XXVIII અતએવ વ્યવસ્થાનુરૂપાઃ ક્રિયા વિના કેવલેન વિશ્વાસેન માનવઃ સપુણ્યીકૃતો ભવિતું શકનોતીત્યસ્ય રાદ્ધાન્તં દર્શયામઃ।

XXIX સ કિં કેવલચિહ્નિનામ્ ઈશ્વરો ભવતિ? ભિન્નદેશિનામ્ ઈશ્વરો ન ભવતિ? ભિન્નદેશિનામપિ ભવતિ;

XXX યસ્માદ્ એક ઈશ્વરો વિશ્વાસાત્ ત્વક્ષેદિનો વિશ્વાસેનાત્વક્ષેદિનશ્ચ સપુણ્યીકરિષ્યતિ।

XXXI તર્હિ વિશ્વાસેન વયં કિં વ્યવસ્થાં લુપ્મામ? ઇત્યં ન ભવતુ વયં વ્યવસ્થાં સંસ્થાપયામ એવા

IV

I અસ્માકં પૂર્વપુરુષ ઇબ્રાહીમ્ કાયિકક્રિયાયા કિં લબ્ધવાન્ એતદ્દિ કિં વદિષ્યામઃ?

II સ યદિ નિજક્રિયાભ્યઃ સપુણ્યો ભવેત્ તર્હિ તસ્યાત્મશ્લાઘાં કર્તું પન્થા ભવેદિતિ સત્યં, કિન્ત્વીશ્વરસ્ય સમીપે નહિ।

III શાસ્ત્રે કિં લિખતિ? ઇબ્રાહીમ્ ઈશ્વરે વિશ્વસનાત્ સ વિશ્વાસસ્તસ્મૈ પુણ્યાર્થ ગણિતો બભૂવા

IV કર્મકારિણો યદ્ વેતનં તદ્ અનુગ્રહસ્ય ફલં નહિ કિન્તુ તેનોપાર્જિતં મન્તવ્યમ્।

V કિન્તુ યઃ પાપિનં સપુણ્યીકરોતિ તસ્મિન્ વિશ્વાસિનઃ કર્મહીનસ્ય જનસ્ય યો વિશ્વાસઃ સ પુણ્યાર્થ ગણ્યો ભવતિ।

VI અપરં યં ક્રિયાહીનમ્ ઈશ્વરઃ સપુણ્યીકરોતિ તસ્ય ધન્યવાદં દાયૂદ્ વર્ણયામાસ, યથા,

VII સ ધન્યોડઘાનિ મૃષ્ટાનિ યસ્યાગાંસ્યાવૃતાનિ યા

VIII સ ય ધન્યઃ પરેશેન પાપં યસ્ય ન ગણ્યતે।

IX એષ ધન્યવાદસ્ત્વક્ષેદિનમ્ અત્વક્ષેદિનં વા કં પ્રતિ ભવતિ? ઇબ્રાહીમો વિશ્વાસઃ પુણ્યાર્થ ગણિત ઇતિ વયં વદામઃ।

X સ વિશ્વાસસ્તસ્ય ત્વક્ષેદિત્વાવસ્થાયાં કિમ્ અત્વક્ષેદિત્વાવસ્થાયાં કસ્મિન્ સમયે પુણ્યમિવ ગણિતઃ? ત્વક્ષેદિત્વાવસ્થાયાં નહિ કિન્ત્વત્વક્ષેદિત્વાવસ્થાયાં।

XI અપરં સ યત્ સર્વેષામ્ અત્વક્ષેદિનાં વિશ્વાસિનામ્ આદિપુરુષો ભવેત્, તે ય પુણ્યવત્ત્વેન ગણ્યેરન્;

XII યે ય લોકાઃ કેવલં છિન્નત્વયો ન સન્તો ડસ્મત્પૂર્વપુરુષ ઇબ્રાહીમ્ અછિન્નત્વક્ સન્ યેન વિશ્વાસમાર્ગેણ ગતવાન્ તેનૈવ તસ્ય પાદચિહ્નેન ગચ્છન્તિ તેષાં ત્વક્ષેદિનામધ્યાદિપુરુષો ભવેત્ તદર્થમ્ અત્વક્ષેદિનો માનવસ્ય વિશ્વાસાત્ પુણ્યમ્ ઉત્પદ્યત ઇતિ પ્રમાણસ્વરૂપં ત્વક્ષેદયિહ્નં સ પ્રાપ્નોત્।

XIII ઇબ્રાહીમ્ જગતોડઘિકારી ભવિષ્યતિ યૈષા પ્રતિજ્ઞા તં તસ્ય વંશઞ્ચ પ્રતિ પૂર્વમ્ અક્રિયત સા વ્યવસ્થામૂલિકા નહિ કિન્તુ વિશ્વાસજન્યપુણ્યમૂલિકા।

XIV યતો વ્યવસ્થાવલમ્બિનો યદ્ધિકારિણો ભવન્તિ તર્હિ વિશ્વાસો વિફલો જાયતે સા પ્રતિજ્ઞાપિ લુપ્તૈવા

XV અધિકન્તુ વ્યવસ્થા કોપં જનયતિ યતો ડવિદ્યમાનાયાં વ્યવસ્થાયામ્ આજ્ઞાલક્ષ્ણં ન સમ્ભવતિ।

XVI અતએવ સા પ્રતિજ્ઞા યદ્ અનુગ્રહસ્ય ફલં ભવેત્ તદર્થં વિશ્વાસમૂલિકા યતસ્તથાત્વે તદ્વંશસમુદાયં પ્રતિ અર્થતો યે વ્યવસ્થયા તદ્વંશસમ્ભવાઃ કેવલં તાન્ પ્રતિ નહિ કિન્તુ ય ઇબ્રાહીમીયવિશ્વાસેન તત્સમ્ભવાસ્તાનપિ પ્રતિ સા પ્રતિજ્ઞા સ્થાસ્તુર્ભવતિ।

XVII યો નિજ્ઞવાન્ સજ્ઞવાન્ અવિદ્યમાનાનિ વસ્તૂનિ ય વિદ્યમાનાનિ કરોતિ ઇબ્રાહીમો વિશ્વાસભૂમેસ્તસ્યેશ્વરસ્ય સાક્ષાત્ સોડસ્માકં સર્વેષામ્ આદિપુરુષ આસ્તે, યથા લિખિતં વિદ્યતે, અહં ત્વાં બહુજાતીનામ્ આદિપુરુષં કૃત્વા નિયુક્તવાન્।

XVIII ત્વદીયસ્તાદૃશો વંશો જનિષ્યતે યદિદં વાક્યં પ્રતિશ્રુતં તદનુસારાદ્ ઇબ્રાહીમ્ બહુદેશીયલોકાનામ્ આદિપુરુષો યદ્ ભવતિ તદર્થં સોડનપેક્ષિતવ્યમપેક્ષમાણો વિશ્વાસં કૃતવાન્।

XIX અપરઞ્ઠ ક્ષીણવિશ્વાસો ન ભૂત્વા શતવત્સરવયસ્કત્વાત્ સ્વશરીરસ્ય જરાં સારાનામ્નઃ સ્વભાર્યાયા રજોનિવૃત્તિઞ્ઠ તૃણાય ન મેને|

XX અપરમ્ અવિશ્વાસાદ્ ઈશ્વરસ્ય પ્રતિજ્ઞાવચને કમપિ સંશયં ન ચકાર;

XXI કિન્ત્વીશ્વરેણ યત્ પ્રતિશ્રુતં તત્ સાધયિતું શક્યત ઇતિ નિશ્ચિતં વિજ્ઞાય દૃઢવિશ્વાસઃ સન્ ઈશ્વરસ્ય મહિમાનં પ્રકાશયાઞ્ઠકારા|

XXII ઇતિ હેતોસ્તસ્ય સ વિશ્વાસસ્તદીયપુણ્યમિવ ગણયાઞ્ઠક્રે|

XXIII પુણ્યમિવાગણ્યત તત્ કેવલસ્ય તસ્ય નિમિત્તં લિખિતં નહિ, અસ્માકં નિમિત્તમપિ,

XXIV યતોડસ્માકં પાપનાશાર્થં સમર્પિતોડસ્માકં પુણ્યપ્રાપ્ત્યર્થઞ્ઠોત્થાપિતોડભવત્ યોડસ્માકં પ્રભુ ર્યાશુસ્તસ્યોત્થાપયિતરીશ્વરે

XXV યદિ વયં વિશ્વસામસ્તર્હાસ્માકમપિ સઞ્ઠેવ વિશ્વાસઃ પુણ્યમિવ ગણયિષ્યતે|

V

I વિશ્વાસેન સપુણ્યીકૃતા વયમ્ ઈશ્વરેણ સાર્દ્ધં પ્રભુણાસ્માકં યીશુખ્રીષ્ટેન મેલનં પ્રાપ્તાઃ|

II અપરં વયં યસ્મિન્ અનુગ્રહાઞ્ઠયે તિષ્ઠામસ્તન્મધ્યં વિશ્વાસમાર્ગેણ તેનૈવાનીતા વયમ્ ઈશ્વરીયવિભવપ્રાપ્તિપ્રત્યાશયા સમાનન્દામઃ|

III તત્ કેવલં નહિ કિન્તુ કલેશભોગેડધ્યાનન્દામો યતઃ કલેશાઞ્ઠાદ્ ધૈર્યં જાયત ઇતિ વયં જાનીમઃ,

IV ધૈર્યાઞ્ઠ્ય પરીક્ષિતત્વં જાયતે, પરીક્ષિતત્વાત્ પ્રત્યાશા જાયતે,

V પ્રત્યાશાતો વ્રીડિતત્વં ન જાયતે, યસ્માદ્ અસ્મભ્યં દત્તેન પવિત્રેણાત્મનાસ્માકમ્ અન્તઃકરણાનીશ્વરસ્ય પ્રેમવારિણા સિક્તાનિ|

VI અસ્માસુ નિરુપાયેષુ સત્સુ ખ્રીષ્ટ ઉપયુક્તે સમયે પાપિનાં નિમિત્તં સ્વીયાન્ પ્રણાન્ અત્યજત્|

VII હિતકારિણો જનસ્ય કૃતે કોપિ પ્રણાન્ ત્યક્તું સાહસં કર્તુ શક્નોતિ, કિન્તુ ધાર્મિકસ્ય કૃતે પ્રાયેણ કોપિ પ્રણાન્ ન ત્યજતિ|

VIII કિન્ત્વસ્માસુ પાપિષુ સત્સ્વપિ નિમિત્તમસ્માકં ખ્રીષ્ટઃ સ્વપ્રણાન્ ત્યક્તવાન્, તત ઈશ્વરોસ્માન્ પ્રતિ નિજં પરમપ્રેમાણં દર્શિતવાન્|

IX અતઞ્ઠેવ તસ્ય રક્તપાતેન સપુણ્યીકૃતા વયં નિતાન્તં તેન કોપાદ્ ઉદ્ધારિષ્યામહે|

X ફલતો વયં યદા રિપવ આસ્મ તદેશ્વરસ્ય પુત્રસ્ય મરણેન તેન સાર્દ્ધં યદ્ધસ્માકં મેલનં જાતં તર્હિ મેલનપ્રાપ્તાઃ સન્તોડવશ્યં તસ્ય જીવનેન રક્ષાં લપ્સ્યામહે|

XI તત્ કેવલં નહિ કિન્તુ યેન મેલનમ્ અલભામહિ તેનાસ્માકં પ્રભુણા યીશુખ્રીષ્ટેન સામ્પ્રતમ્ ઈશ્વરે સમાનન્દામશ્ચ|

XII તથા સતિ, એકેન માનુષેણ પાપં પાપેન ચ મરણં જગતી પ્રાવિશત્ અપરં સર્વેષાં પાપિત્વાત્ સર્વે માનુષા મૃતે નિંદના અભવત્|

XIII યતો વ્યવસ્થાદાનસમયં યાવત્ જગતિ પાપમ્ આસીત્ કિન્તુ યત્ર વ્યવસ્થા ન વિદ્યતે તત્ર પાપસ્યાપિ ગણના ન વિદ્યતે|

XIV તથાપ્યાદમા યાદૃશં પાપં કૃતં તાદૃશં પાપં યૈ નાર્કારિ આદમમ્ આરભ્ય મૂસાં યાવત્ તેષામપ્યુપરિ મૃત્યુ રાજત્વમ્ અકરોત્ સ આદમ્ ભાવ્યાદમો નિદર્શનમેવાસ્તે|

XV કિન્તુ પાપકર્મણો યાદૃશો ભાવસ્તાદૃગ્ દાનકર્મણો ભાવો ન ભવતિ યત એકસ્ય જનસ્યાપરાધેન યદિ બહૂનાં મરણમ્ અઘટત તથાપીશ્વરાનુગ્રહસ્તદનુગ્રહમૂલકં દાનઞ્ઠકેન જનેનાર્થાદ્ યીશુના ખ્રીષ્ટેન બહુષુ બાહુલ્યાતિબાહુલ્યેન ફલતિ|

XVI અપરમ્ એકસ્ય જનસ્ય પાપકર્મ યાદૃક્ ફલયુક્તં દાનકર્મ તાદૃક્ ન ભવતિ યતો વિચારકર્મ્મકં પાપમ્ આરભ્ય દણ્ડજનકં બભૂવ, કિન્તુ દાનકર્મ બહુપાપાન્યારભ્ય પુણ્યજનકં બભૂવ|

XVII યત એકસ્ય જનસ્ય પાપકર્મ્મતસ્તેનૈકેન યદિ મરણસ્ય રાજત્વં જાતં તર્હિ યે જના અનુગ્રહસ્ય બાહુલ્યં પુણ્યદાનઞ્ઠ પ્રાપ્નુવન્તિ ત એકેન જનેન, અર્થાત્ યીશુખ્રીષ્ટેન, જીવને રાજત્વમ્ અવશ્યં કરિષ્યન્તિ|

XVIII એકોડપરાધો યદ્વત્ સર્વમાનવાનાં દણ્ડગામી માર્ગો ડભવત્ તદ્દદ્ એકં પુણ્યદાનં સર્વમાનવાનાં જીવનયુક્તપુણ્યગામી માર્ગ એવા|

XIX અપરમ્ એકસ્ય જનસ્યાજ્ઞાલક્ષ્ણાદ્ યથા બહવો ડપરાધિનો જાતાસ્તદ્દદ્ એકસ્યાજ્ઞાયરણાદ્ બહવઃ સપુણ્યીકૃતા ભવન્તિ|

XX અધિકન્તુ વ્યવસ્થાગમનાદ્ અપરાધસ્ય બાહુલ્યં જાતં કિન્તુ યત્ર પાપસ્ય બાહુલ્યં તત્રૈવ તસ્માદ્ અનુગ્રહસ્ય બાહુલ્યમ્ અભવત્|

XXI તેન મૃત્યુના ચદ્રત્ પાપસ્ય રાજત્વમ્ અભવત્ તદ્દદ્ અસ્માકં પ્રભુયીશુપ્રીષ્ટદ્વારાનન્તજીવનદાયિપુણ્યેનાનુગ્રહસ્ય રાજત્વં ભવતિ|

VI

I પ્રભૂતરૂપેણ યદ્ અનુગ્રહઃ પ્રકાશતે તદર્થં પાપે તિષ્ઠામ ઇતિ વાક્યં કિં વયં વદિષ્યામઃ? તન્ન ભવતુ|

II પાપં પ્રતિ મૃતા વયં પુનસ્તસ્મિન્ કથમ્ જીવિષ્યામઃ?

III વયં યાવન્તો લોકા યીશુપ્રીષ્ટે મજ્જિજતા અભવામ તાવન્ત એવ તસ્ય મરણો મજ્જિજતા ઇતિ કિં યૂયં ન જાનીથ?

IV તતો યથા પિતુઃ પરાક્રમેણ શ્મશાનાત્ પ્રીષ્ટ ઉત્થાપિતસ્તથા વયમપિ યત્ નૂતનજીવિન ઇવાચરામસ્તદર્થ મજ્જનેન તેન સાર્દ્ધં મૃત્યુરૂપે શ્મશાને સંસ્થાપિતાઃ|

V અપરં વયં યદિ તેન સંયુક્તાઃ સન્તઃ સ ઇવ મરણભાગિનો જાતાસ્તર્હિ સ ઇવોત્થાનભાગિનોડપિ ભવિષ્યામઃ|

VI વયં યત્ પાપસ્ય દાસાઃ પુન ન ભવામસ્તદર્થમ્ અસ્માકં પાપરૂપશરીરસ્ય વિનાશાર્થમ્ અસ્માકં પુરાતનપુરુષસ્તેન સાકં કુશેડહન્યતેતિ વયં જાનીમઃ|

VII યો હતઃ સ પાપાત્ મુક્ત એવા

VIII અતએવ યદિ વયં પ્રીષ્ટેન સાર્દ્ધમ્ અહન્યામહિ તર્હિ પુનરપિ તેન સહિતા જીવિષ્યામ ઇત્યત્રાસ્માકં વિશ્વાસો વિદ્યતે|

IX યતઃ શ્મશાનાદ્ ઉત્થાપિતઃ પ્રીષ્ટો પુન ન મિચત ઇતિ વયં જાનીમઃ| તસ્મિન્ કોપ્યધિકારો મૃત્યો નાસ્તિ|

X અપરઞ્ચ સ યદ્ અમિચત તેનૈકદા પાપમ્ ઉદિશ્યામિચત, યચ્ચ જીવતિ તેનેશ્વરમ્ ઉદિશ્ય જીવતિ;

XI તદ્દદ્ યૂયમપિ સ્વાન્ પાપમ્ ઉદિશ્ય મૃતાન્ અસ્માકં પ્રભુણા યીશુપ્રીષ્ટેનેશ્વરમ્ ઉદિશ્ય જીવન્તો જાનીતા|

XII અપરઞ્ચ કુત્સિતાભિલાષાન્ પૂરયિતું યુષ્માકં મત્યદિહેષુ પાપમ્ આધિપત્યં ન કરોતુ|

XIII અપરં સ્વં સ્વમ્ અજ્ઞમ્ અધર્મસ્યાસ્ત્રં કૃત્વા પાપસેવાયાં ન સમર્પયત, કિન્તુ શ્મશાનાદ્ ઉત્થિતાનિવ સ્વાન્ ઈશ્વરે સમર્પયત સ્વાન્યજ્ઞાનિ ય ધર્માસ્ત્રસ્વરૂપાણીશ્વરમ્ ઉદિશ્ય સમર્પયત|

XIV યુષ્માકમ્ ઉપરિ પાપસ્યાધિપત્યં પુન ન ભવિષ્યતિ, યસ્માદ્ યૂયં વ્યવસ્થાયા અનાયતા અનુગ્રહસ્ય યાયતા અભવતી|

XV કિન્તુ વયં વ્યવસ્થાયા અનાયતા અનુગ્રહસ્ય યાયતા અભવામ, ઇતિ કારણાત્ કિં પાપં કરિષ્યામઃ? તન્ન ભવતુ|

XVI યતો મૃતિજનકં પાપં પુણ્યજનકં નિદેશાયરણઞ્ચૈતયોર્દ્વયો યસ્મિન્ આજ્ઞાપાલનાર્થ ભૃત્યાનિવ સ્વાન્ સમર્પયથ, તસ્યૈવ ભૃત્યા ભવથ, એતત્ કિં યૂયં ન જાનીથ?

XVII અપરઞ્ચ પૂર્વં યૂયં પાપસ્ય ભૃત્યા આસ્તેતિ સત્યં કિન્તુ યસ્યાં શિક્ષારૂપાયાં મૂષાયાં નિક્ષિપ્તા અભવત તસ્યા આકૃતિં મનોભિ લ્બધવન્ત ઇતિ કારણાદ્ ઈશ્વરસ્ય ધન્યવાદો ભવતુ|

XVIII ઇત્યં યૂયં પાપસેવાતો મુક્તાઃ સન્તો ધર્મસ્ય ભૃત્યા જાતાઃ|

XIX યુષ્માકં શારીરિક્યા દુર્બલતાયા હેતો માનવવદ્ અહમ્ એતદ્ બ્રવીમિ; પુનઃ પુનરધર્મકરણાર્થ યદ્રત્ પૂર્વં પાપામેધ્યયો ભૃત્યત્વે નિજાજ્ઞાનિ સમાર્પયત તદ્દદ્ ઇદાનીં સાધુકર્મકરણાર્થ ધર્મસ્ય ભૃત્યત્વે નિજાજ્ઞાનિ સમર્પયત|

XX યદા યૂયં પાપસ્ય ભૃત્યા આસ્ત તદા ધર્મસ્ય નાયતા આસ્ત|

XXI તર્હિ યાનિ કર્મ્માણિ યૂયમ્ ઇદાનીં લજ્જાજનકાનિ બુધ્યધ્વે પૂર્વં તૈ યુષ્માકં કો લાભ આસીત્? તેષાં કર્મ્માણાં ફલં મરણમેવા

XXII કિન્તુ સામ્પ્રતં યૂયં પાપસેવાતો મુક્તાઃ સન્ત ઈશ્વરસ્ય ભૃત્યાડભવત તસ્માદ્ યુષ્માકં પવિત્રત્વરૂપં લભ્યમ્ અનન્તજીવનરૂપઞ્ચ ફલમ્ આસ્તે|

XXIII યતઃ પાપસ્ય વેતનં મરણાં કિન્ત્વસ્માકં પ્રભુણા યીશુપ્રીષ્ટેનાનન્તજીવનમ્ ઈશ્વરદત્તં પારિતોષિકમ્ આસ્તે|

VII

I હે ભ્રાતૃગણ વ્યવસ્થાવિદ્ઃ પ્રતિ મમેદં નિવેદનાં વિધિઃ કેવલં યાવજ્જીવં માનવોપર્યધિપતિત્વં કરોતીતિ યૂયં કિં ન જાનીથ?

II યાવત્કાલં પતિ જીવતિ તાવત્કાલમ્ ઊઠા ભાર્યા વ્યવસ્થયા તસ્મિન્ બદ્ધા તિષ્ઠતિ કિન્તુ યદિ પતિ મ્રિયતે તર્હિ સા નારી પત્યુ વ્યવસ્થાતો મુચ્યતો

III એતત્કારણાત્ પત્યુજીવનકાલે નારી યદ્યન્યં પુરુષં વિવલતિ તર્હિ સા વ્યભિચારિણી ભવતિ કિન્તુ યદિ સ પતિ મ્રિયતે તર્હિ સા તસ્યા વ્યવસ્થાયા મુક્તા સતી પુરુષાન્તરેણ વ્યૂઠાપિ વ્યભિચારિણી ન ભવતિ

IV હે મમ ભ્રાતૃગણ, ઈશ્વરનિમિત્તં યદસ્માકં ફલં જાયતે તદર્થં શ્મશાનાદ્ ઉત્થાપિતેન પુરુષેણ સહ યુષ્માકં વિવાહો યદ્ ભવેત્ તદર્થં પ્રીષ્ટસ્ય શરીરેણ યૂયં વ્યવસ્થાં પ્રતિ મૃતવન્તઃ।

V યતોડસ્માકં શારીરિકાયરણસમયે મરણનિમિત્તં ફલમ્ ઉત્પાદયિતું વ્યવસ્થયા દૂષિતઃ પાપાભિલાષોડસ્માકમ્ અર્જેષુ જીવન્ આસીત્।

VI કિન્તુ તદા યસ્યા વ્યવસ્થાયા વશે આસ્મહિ સામ્પ્રતં તાં પ્રતિ મૃતત્વાદ્ વયં તસ્યા અધીનત્વાત્ મુક્તા ઇતિ હેતોરીશ્વરોડસ્માભિઃ પુરાતનલિખિતાનુસારાત્ ન સેવિતવ્યઃ કિન્તુ નવીનસ્વભાવેનૈવ સેવિતવ્યઃ

VII તર્હિ વયં કિં બ્રૂમઃ? વ્યવસ્થા કિં પાપજનિકા ભવતિ? નેત્યં ભવતુ। વ્યવસ્થામ્ અવિદ્યમાનાયાં પાપં કિમ્ ઇત્યહં નાવેદં; કિન્તુ લોભં મા કાર્ષીરિતિ યેદ્ વ્યવસ્થાગ્રન્થે લિખિતં નાભવિષ્યત્ તર્હિ લોભઃ કિમ્ભૂતસ્તદહં નાજ્ઞાસ્યં।

VIII કિન્તુ વ્યવસ્થયા પાપં છિદ્રં પ્રાપ્યાસ્માકમ્ અન્તઃ સર્વવિદ્યં કુત્સિતાભિલાષમ્ અજનયત્; યતો વ્યવસ્થાયામ્ અવિદ્યમાનાયાં પાપં મૃતાં

IX અપરં પૂર્વ વ્યવસ્થાયામ્ અવિદ્યમાનાયામ્ અહમ્ અજીવં તતઃ પરમ્ આજ્ઞાયામ્ ઉપસ્થિતાયામ્ પાપમ્ અજીવત્ તદાહમ્ અમ્રિયે।

X ઇત્યં સતિ જીવનનિમિત્તા યાજ્ઞા સા મમ મૃત્યુજનિકાભવત્।

XI યતઃ પાપં છિદ્રં પ્રાપ્ય વ્યવસ્થિતાદેશેન માં વચ્ચયિત્વા તેન મામ્ અહન્।

XII અતએવ વ્યવસ્થા પવિત્રા, આદેશશ્ચ પવિત્રો ન્યાય્યો હિતકારી ચ ભવતિ।

XIII તર્હિ યત્ સ્વયં હિતકૃત્ તત્ કિં મમ મૃત્યુજનકમ્ અભવત્? નેત્યં ભવતુ; કિન્તુ પાપં યત્ પાતકમિવ પ્રકાશતે તથા નિદેશેન પાપં યદતીવ પાતકમિવ પ્રકાશતે તદર્થં હિતોપાયેન મમ મરણમ્ અજનયત્।

XIV વ્યવસ્થાત્મબોધિકેતિ વયં જાનીમઃ કિન્ત્વહં શારીરતાચારી પાપસ્ય ક્રીતકિંકુરો વિદ્યે।

XV યતો યત્ કર્મ કરોમિ તત્ મમ મનોડભિમતં નહિ; અપરં યન્ મમ મનોડભિમતં તન્ન કરોમિ કિન્તુ યદ્ ઋતીયે તત્ કરોમિ।

XVI તથાત્વે યન્ મમાનભિમતં તદ્ યદિ કરોમિ તર્હિ વ્યવસ્થા સૂત્તમેતિ સ્વીકરોમિ।

XVII અતએવ સમ્પ્રતિ તત્ કર્મ મયા ક્રિયત ઇતિ નહિ કિન્તુ મમ શરીરસ્થેન પાપેનૈવ ક્રિયતો।

XVIII યતો મયિ, અર્થતો મમ શરીરે, કિમધ્યુત્તમં ન વસતિ, એતદ્ અહં જાનામિ; મમેચ્છુકતાયાં તિષ્ઠન્ત્યામધ્યહમ્ ઉત્તમકર્મસાધને સમર્થો ન ભવામિ।

XIX યતો યામુત્તમાં ક્રિયાં કર્તુમહં વાગ્છામિ તાં ન કરોમિ કિન્તુ યત્ કુત્સિતં કર્મ કર્તુમ્ અનિચ્છુકોડસ્મિ તદેવ કરોમિ।

XX અતએવ યદ્યત્ કર્મ કર્તુ મમેચ્છા ન ભવતિ તદ્ યદિ કરોમિ તર્હિ તત્ મયા ન ક્રિયતે, મમાન્તર્વર્તિના પાપેનૈવ ક્રિયતો।

XXI ભદ્રં કર્તુમ્ ઇચ્છુકં માં યો ડભદ્રં કર્તુ પ્રવર્તયતિ તાદૃશં સ્વભાવમેકં મયિ પશ્યામિ।

XXII અહમ્ આન્તરિકપુરુષેણેશ્વરવ્યવસ્થાયાં સન્તુષ્ટ આસે;

XXIII કિન્તુ તદ્વિપરીતં યુધ્યન્તં તદ્યન્યમેકં સ્વભાવં મદીયાજ્ઞસ્થિતં પ્રપશ્યામિ, સ મદીયાજ્ઞસ્થિતપાપસ્વભાવસ્થાયત્તં માં કર્તુ ચેષ્ટે।

XXIV હા હા યોડહં દુર્ભાગ્યો મનુજસ્તં મામ્ એતસ્માન્ મૃતાચ્છરીરાત્ કો નિસ્તારયિષ્યતિ?

XXV અસ્માકં પ્રભુણા યીશુખ્રીષ્ટેન નિસ્તારયિતારમ્ ઈશ્વરં ધન્યં વદામિ અતએવ શરીરેણ પાપવ્યવસ્થાયા મનસા તુ ઈશ્વરવ્યવસ્થાયાઃ સેવનં કરોમિ।

VIII

I યે જનાઃ ખ્રીષ્ટં યીશુમ્ આશ્રિત્ય શારીરિકં નાયરન્ત આત્મિકમાચરન્તિ તેડધુના દણ્ડાર્હા ન ભવન્તિ।

II જીવનદાયકસ્યાત્મનો વ્યવસ્થા ખ્રીષ્ટયીશુના પાપમરણયો વ્યવસ્થાતો મામમોચયત્।

III યસ્માચ્છરીરસ્ય દુર્બલત્વાદ્ વ્યવસ્થયા યત્ કર્મસાધ્યમ્ ઈશ્વરો નિજપુત્રં પાપિશરીરરૂપં પાપનાશકબલિરૂપચ પ્રેષ્ય તસ્ય શરીરે પાપસ્ય દણ્ડં કુર્વન્ તત્કર્મ સાધિતવાન્।

IV તત: શારીરિકં નાયરિત્વાસ્માભિરાત્મિકમ્ આયરદ્વિર્વ્યવસ્થાગ્રન્થે નિર્દિષ્ટાનિ પુણ્યકર્માણિ સર્વાણિ સાધ્યન્તે।

V યે શારીરિકાયારિણસ્તે શારીરિકાન્ વિષયાન્ ભાવયન્તિ યે ચાત્મિકાયારિણસ્તે આત્મનો વિષયાન્ ભાવયન્તિ।

VI શારીરિકભાવસ્ય ફલં મૃત્યુઃ કિંચાત્મિકભાવસ્ય ફલે જીવનં શાન્તિશ્ચ।

VII યત: શારીરિકભાવ ઈશ્વરસ્ય વિરુદ્ધ: શત્રુતાભાવ એવ સ ઈશ્વરસ્ય વ્યવસ્થાયા અધીનો ન ભવતિ ભવિતુશ્ચ ન શક્નોતિ।

VIII એતસ્માત્ શારીરિકાયારિષુ તોષ્ટુમ્ ઈશ્વરેણ ન શક્યં।

IX કિન્ત્વીશ્વરસ્યાત્મા યદિ યુષ્માકં મધ્યે વસતિ તર્હિ યૂયં શારીરિકાયારિણો ન સન્ત આત્મિકાયારિણો ભવથઃ। યસ્મિન્ તુ ખ્રીષ્ટસ્યાત્મા ન વિદ્યતે સ તત્સમ્ભવો નહિ।

X યદિ ખ્રીષ્ટો યુષ્માન્ અધિતિષ્ઠતિ તર્હિ પાપમ્ ઉદ્દિશ્ય શરીરં મૃતં કિન્તુ પુણ્યમુદ્દિશ્યાત્મા જીવતિ।

XI મૃતગણાદ્ યીશુ ચેનોત્થાપિતસ્તસ્યાત્મા યદિ યુષ્મન્મધ્યે વસતિ તર્હિ મૃતગણાત્ ખ્રીષ્ટસ્ય સ ઉત્થાપયિતા યુષ્મન્મધ્યવાસિના સ્વકીયાત્મના યુષ્માકં મૃતદેહાનપિ પુન જીવયિષ્યતિ।

XII હે ભ્રાતૃગણ શરીરસ્ય વયમધમણાં ન ભવામોડત: શારીરિકાયારોડસ્માભિ ન કર્તવ્યઃ।

XIII યદિ યૂયં શરીરિકાયારિણો ભવેત તર્હિ યુષ્માભિ મર્તવ્યમેવ કિન્ત્વાત્મના યદિ શરીરકર્માણિ ઘાતયેત તર્હિ જીવિષ્યથ।

XIV યતો યાવન્તો લોકા ઈશ્વરસ્યાત્મનાકૃષ્યન્તે તે સર્વ્વ ઈશ્વરસ્ય સન્તાના ભવન્તિ।

XV યૂયં પુનરપિ ભયજનકં દાસ્યભાવં ન પ્રાપ્તા: કિન્તુ યેન ભાવેનેશ્વરં પિત: પિતરિતિ પ્રોચ્ય સમ્બોધયથ તાદૃશં દત્તકપુત્રત્વભાવમ્ પ્રાપ્નુતા।

XVI અપરશ્ચ વયમ્ ઈશ્વરસ્ય સન્તાના એતસ્મિન્ પવિત્ર આત્મા સ્વયમ્ અસ્માકમ્ આત્માભિ: સાર્દ્ધં પ્રમાણં દદાતિ।

XVII અતએવ વયં યદિ સન્તાનાસ્તર્હાધિકારિણ:, અર્થાદ્ ઈશ્વરસ્ય સ્વત્વાધિકારિણ: ખ્રીષ્ટેન સહાધિકારિણશ્ચ ભવામ:; અપરં તેન સાર્દ્ધં યદિ દુ:ખભાગિનો ભવામસ્તર્હિ તસ્ય વિભવસ્યાપિ ભાગિનો ભવિષ્યામ:।

XVIII કિન્ત્વસ્માસુ યો ભાવીવિભવ: પ્રકાશિષ્યતે તસ્ય સમીપે વર્તમાનકાલીનં દુ:ખમહં તૃણાય મન્યો

XIX યત: પ્રાણિગણ ઈશ્વરસ્ય સન્તાનાનાં વિભવપ્રાપ્તિમ્ આકાઙ્ક્ષન્ નિતાન્તમ્ અપેક્ષતે।

XX અપરશ્ચ પ્રાણિગણ: સ્વૈરમ્ અલીકતાયા વશીકૃતો નાભવત્

XXI કિન્તુ પ્રાણિગણોડપિ નશ્વરતાધીનત્વાત્ મુક્ત: સન્ ઈશ્વરસ્ય સન્તાનાનાં પરમમુક્તિં પ્રાપ્સ્યતીત્યભિપ્રાયેણ વશીકર્તા વશીચક્રે।

XXII અપરશ્ચ પ્રસૂયમાનાવદ્ વ્યથિત: સન્ ઇદાનીં યાવત્ કૃત્સ્ન: પ્રાણિગણ આર્તસ્વરં કરોતીતિ વયં જાનીમ:।

XXIII કેવલ: સ ઇતિ નહિ કિન્તુ પ્રથમજાતફલસ્વરૂપમ્ આત્માનં પ્રાપ્તા વયમપિ દત્તકપુત્રત્વપદપ્રાપ્તિમ્ અર્થાત્ શરીરસ્ય મુક્તિં પ્રતીક્ષમાણાસ્તદ્દદ્ અન્તરાર્તરાવં કુર્મઃ।

XXIV વયં પ્રત્યાશયા ત્રાણમ્ અલભામહિ કિન્તુ પ્રત્યક્ષવસ્તુનો યા પ્રત્યાશા સા પ્રત્યાશા નહિ, યતો મનુષ્યો યત્ સમીક્ષતે તસ્ય પ્રત્યાશાં કુત: કરિષ્યતિ?

XXV યદ્ અપ્રત્યક્ષં તસ્ય પ્રત્યાશાં યદિ વયં કુર્વીમહિ તર્હિ ધૈર્યમ્ અવલમ્બ્ય પ્રતીક્ષામહે।

XXVI તત આત્માપિ સ્વયમ્ અસ્માકં દુર્બલતાયા: સહાયત્વં કરોતિ; યત: કિં પ્રાર્થિતવ્યં તદ્ બોદ્ધું વયં ન શક્નુમ:; કિન્ત્વસ્પષ્ટૈરાર્તરાવૈરાત્મા સ્વયમ્ અસ્મન્નિમિત્તં નિવેદયતિ।

XXVII અપરમ્ ઈશ્વરાભિમતરૂપેણ પવિત્રલોકાનાં કૃતે નિવેદયતિ ય આત્મા તસ્યાભિપ્રાયોડન્તર્યામિના જ્ઞાયતે।

XXVIII અપરમ્ ઈશ્વરીયનિરૂપણાનુસારેણાહૂતા: સન્તો યે તસ્મિન્ પ્રીયન્તે સર્વાણિ મિલિત્વા તેષાં મજ્જલં સાધયન્તિ, એતદ્ વયં જાનીમ:।

XXIX યત ઈશ્વરો બહુભ્રાતૃણાં મધ્યે સ્વપુત્રં જયેષ્ઠં કર્તુમ્ ઇચ્છન્ યાન્ પૂર્વ્વ લક્ષ્યીકૃતવાન્ તાન્ તસ્ય પ્રતિમૂર્ત્યા: સાદૃશ્યપ્રાપ્ત્યર્થં ન્યયુંક્તા।

XXX અપરશ્ચ તેન યે નિયુક્તાસ્ત આહૂતા અપિ યે ચ તેનાહૂતાસ્તે સપુણ્યીકૃતા:, યે ચ તેન સપુણ્યીકૃતાસ્તે વિભવયુક્તા:।

- XXXI ઇત્યત્ર વયં કિં બ્રૂમઃ? ઈશ્વરો યદ્વસ્માકં સપક્ષો ભવતિ તર્હિ કો વિપક્ષોઽસ્માકં?
- XXXII આત્મપુત્રં ન રક્ષિત્વા યોઽસ્માકં સર્વેષાં કૃતે તં પ્રદત્તવાન્ સ કિં તેન સહાસ્મભ્યમ્ અન્યાનિ સર્વાણિ ન દાસ્યતિ?
- XXXIII ઈશ્વરસ્યાભિરુચિતેષુ કેન દોષ આરોપયિષ્યતે? ય ઈશ્વરસ્તાન્ પુણ્યવત ઇવ ગણયતિ કિં તેન?
- XXXIV અપરં તેભ્યો દણ્ડદાનાજ્ઞા વા કેન કરિષ્યતે? યોઽસ્મન્નિમિત્તં પ્રાણાન્ ત્યક્તવાન્ કેવલં તન્ન કિન્તુ મૃતગણમધ્યાદ્ ઉત્થિતવાન્, અપિ યેશ્વરસ્ય દક્ષિણે પાર્શ્વે તિષ્ઠન્ અદ્યાપ્યસ્માકં નિમિત્તં પ્રાર્થત એવમ્ભૂતો યઃ પ્રીષ્ટઃ કિં તેન?
- XXXV અસ્માભિઃ સહ પ્રીષ્ટસ્ય પ્રેમવિચ્છેદં જનયિતું કઃ શક્નોતિ? કલેશો વ્યસનં વા તાડના વા દુર્ભિક્ષં વા વસ્ત્રહીનત્વં વા પ્રાણસંશયો વા ખડ્ગો વા કિમેતાનિ શક્નુવન્તિ?
- XXXVI કિન્તુ લિખિતમ્ આસ્તે, યથા, વયં તવ નિમિત્તં સ્મો મૃત્યુવક્ત્રેઽખિલં દિનાં બલિદેયો યથા મેષો વયં ગણ્યામહે તથા।
- XXXVII અપરં યોઽસ્માસુ પ્રીયતે તેનૈતાસુ વિપત્સુ વયં સમ્યગ્ વિજ્યામહે।
- XXXVIII યતોઽસ્માકં પ્રભુના યીશુપ્રીષ્ટેનેશ્વરસ્ય યત્ પ્રેમ તસ્માદ્ અસ્માકં વિચ્છેદં જનયિતું મૃત્યુ જીવનં વા દિવ્યદૂતા વા બલવન્તો મુખ્યદૂતા વા વર્તમાનો વા ભવિષ્યન્ કાલો વા ઉચ્યપદં વા નીચપદં વાપરં કિમપિ સૃષ્ટવસ્તુ
- XXXIX વૈતેષાં કેનાપિ ન શક્યમિત્યસ્મિન્ દૃઢવિશ્વાસો મમાસ્તે।

IX

- I અહં કાન્નિદ્ કલ્પિતાં કથાં ન કથયામિ, પ્રીષ્ટસ્ય સાક્ષાત્ સત્યમેવ બ્રવીમિ પવિત્રસ્યાત્મનઃ સાક્ષાન્ મદીયં મન એતત્ સાક્ષ્યં દદાતિ।
- II મમાન્તરતિશયદુઃખં નિરન્તરં ખેદશ્ચ
- III તસ્માદ્ અહં સ્વજાતીયભ્રાતૃણાં નિમિત્તાત્ સ્વયં પ્રીષ્ટાચ્છાપાકાન્તો ભવિતુમ્ ઐચ્છમ્।
- IV યતસ્ત ઇસ્રાયેલસ્ય વંશા અપિ ય દત્તકપુત્રત્વં તેજો નિયમો વ્યવસ્થાદાનં મન્દિરે ભજનં પ્રતિજ્ઞાઃ પિતૃપુરુષગણશ્ચૈતેષુ સર્વેષુ તેષામ્ અધિકારોઽસ્તિ।
- V તત્ કેવલં નહિ કિન્તુ સર્વાધ્યક્ષઃ સર્વદા સચ્ચિદાનન્દ ઈશ્વરો યઃ પ્રીષ્ટઃ સોઽપિ શારીરિકસમ્બન્ધેન તેષાં વંશસમ્ભવઃ।
- VI ઈશ્વરસ્ય વાક્યં વિફલં જાતમ્ ઇતિ નહિ યત્કારણાદ્ ઇસ્રાયેલો વંશે યે જાતાસ્તે સર્વે વસ્તુત ઇસ્રાયેલીયા ન ભવન્તિ।
- VII અપરમ્ ઇબ્રાહીમો વંશે જાતા અપિ સર્વે તસ્યૈવ સન્તાના ન ભવન્તિ કિન્તુ ઇસ્હાકો નામ્ના તવ વંશો વિખ્યાતો ભવિષ્યતિ।
- VIII અર્થાત્ શારીરિકસંસર્ગાત્ જાતાઃ સન્તાના યાવન્તસ્તાવન્ત એવેશ્વરસ્ય સન્તાના ન ભવન્તિ કિન્તુ પ્રતિશ્રવણાદ્ યે જાયન્તે તએવેશ્વરવંશો ગણ્યતે।
- IX યતસ્તત્પ્રતિશ્રુતે વાક્યમેતત્, એતાદૃશે સમયે ડહં પુનરાગમિષ્યામિ તત્પૂર્વ્વં સારાયાઃ પુત્ર એકો જનિષ્યતો।
- X અપરમપિ વદામિ સ્વમનોઽભિલાષત ઈશ્વરેણ યન્નિરૂપિતં તત્ કર્મ્મતો નહિ કિન્ત્વાહ્યિતુ જાતમેતદ્ યથા સિદ્ધ્યતિ
- XI તદર્થં રિબ્કાનામિક્યા યોષિતા જનૈકસ્માદ્ અર્થાદ્ અસ્માકમ્ ઇસ્હાકઃ પૂર્વ્વપુરુષાદ્ ગર્ભે ધૃતે તસ્યાઃ સન્તાનયોઃ પ્રસવાત્ પૂર્વ્વં કિન્તુ તયોઃ શુભાશુભકર્મ્મણઃ કરણાત્ પૂર્વ્વં
- XII તાં પ્રતીદં વાક્યમ્ ઉક્તં, જ્યેષ્ઠઃ કનિષ્ઠં સેવિષ્યતે,
- XIII યથા લિખિતમ્ આસ્તે, તથાપ્યેષાવિ ન પ્રીત્વા યાકૂબિ પ્રીતવાન્ અહં
- XIV તર્હિ વયં કિં બ્રૂમઃ? ઈશ્વરઃ કિમ્ અન્યાયકારી? તથા ન ભવતુ।
- XV યતઃ સ સ્વયં મૂસામ્ અવદત્; અહં યસ્મિન્ અનુગ્રહં ચિકીર્ષામિ તમેવાનુગૃહ્ણામિ, યન્ન દયિતુમ્ ઇચ્છામિ તમેવ દયે
- XVI અતએવેચ્છતા યતમાનેન વા માનવેન તન્ન સાધ્યતે દયાકારિણેશ્વરેણૈવ સાધ્યતો
- XVII ફિરૌણિ શાસ્ત્રે લિખતિ, અહં ત્વદ્વારા મત્પરાક્રમં દર્શયિતું સર્વપૃથિવ્યાં નિજનામ પ્રકાશયિતુન્ન ત્વાં સ્થાપિતવાન્।
- XVIII અતઃ સ યમ્ અનુગ્રહીતુમ્ ઇચ્છતિ તમેવાનુગૃહ્ણતિ, યન્ન નિગ્રહીતુમ્ ઇચ્છતિ તં નિગૃહ્ણતિ।
- XIX યદિ વદસિ તર્હિ સ દોષં કુતો ગૃહ્ણતિ? તદીયેચ્છાયાઃ પ્રતિબન્ધકત્વં કર્ત્ત્વં કસ્ય સામર્થ્યં વિદ્યતે?

XX હે ઈશ્વરસ્ય પ્રતિપક્ષ મર્ત્ય ત્વં કઃ? એતાદૃશં માં ક્રુતઃ સૃષ્ટવાન્? ઇતિ કથાં સૃષ્ટવસ્તુ સ્રષ્ટ્રે કિં કથયિષ્યતિ?

XXI એકસ્માન્ મૃત્પિણ્ડાદ્ ઉત્કૃષ્ટાપકૃષ્ટૌ દ્વિવિધૌ કલશૌ કર્તુ કિં કુલાલસ્ય સામર્થ્યં નાસ્તિ?

XXII ઈશ્વરઃ કોપં પ્રકાશયિતું નિજશક્તિં જ્ઞાપયિતુન્નેચ્છન્ યદિ વિનાશસ્ય યોગ્યાનિ ક્રોધભાજનાનિ પ્રતિ બહુકાલં દીર્ઘસહિષ્ણુતામ્ આશ્રયતિ;

XXIII અપરઞ્ચ વિભવપ્રાપ્ત્યર્થં પૂર્વં નિયુક્તાન્યનુગ્રહપાત્રાણિ પ્રતિ નિજવિભવસ્ય બાહુલ્યં પ્રકાશયિતું કેવલચિહ્નિનાં નહિ ભિન્નદેશિનામપિ મધ્યાદ્

XXIV અસ્માનિવ તાન્યાહ્વયતિ તત્ર તવ કિં?

XXV હોશયગ્રન્થે યથા લિખિતમ્ આસ્તે, યો લોકો મમ નાસીત્ તં વદિષ્યામિ મદીયકાં યા જાતિ મેંડપ્રિયા યાસીત્ તાં વદિષ્યામ્યહં પ્રિયાં

XXVI યૂયં મદીયલોકા ન યત્રેતિ વાક્યમૌચ્યતા અમરેશસ્ય સન્તાના ઇતિ ખ્યાસ્યન્તિ તત્ર તે

XXVII ઇસ્રાયેલીયલોકેષુ યિશાયિયોડપિ વાયમેતાં પ્રાચારયત્, ઇસ્રાયેલીયવંશાનાં યા સંખ્યા સા તુ નિશ્ચિતાં સમુદ્રસિકતાસંખ્યાસમાના યદિ જાયતો તથાપિ કેવલં લોકૈરલ્પૈસ્ત્રાણં વ્રજિષ્યતો

XXVIII યતો ન્યાયેન સ્વં કર્મ પરેશઃ સાધયિષ્યતિ દેશે સચ્ચેવ સંક્ષેપાન્નિજં કર્મ કુરિષ્યતિ

XXIX યિશાયિયોડપરમપિ કથયામાસ, સૈન્યાધ્યક્ષપરેશેન ચેત્ કિંચિન્નોદશિષ્યતા તદા વયં સિદ્ધોભેવાભવિષ્યામ વિનિશ્ચિતાં યદ્વા વયમ્ અમોરાયા અગમિષ્યામ તુલ્યતાં

XXX તર્હિ વયં કિં વક્ષ્યામઃ? ઇતરદેશીયા લોકા અપિ પુણ્યાર્થમ્ અચતમાના વિશ્વાસેન પુણ્યમ્ અલભન્ત;

XXXI કિન્તિવસ્રાયેલ્લોકા વ્યવસ્થાપાલનેન પુણ્યાર્થં ચતમાનાસ્તન્ નાલભન્તા

XXXII તસ્ય કિં કારણં? તે વિશ્વાસેન નહિ કિન્તુ વ્યવસ્થાયાઃ ક્રિયયા ચેષ્ટિત્વા તસ્મિન્ સ્ખલનજનકે પાષાણો પાદસ્ખલનં પ્રાપ્તાઃ!

XXXIII લિખિતં યાદૃશમ્ આસ્તે, પશ્ય પાદસ્ખલાર્થં હિ સીયોનિ પ્રસ્તરન્તથા બાધાકારઞ્ચ પાષાણં પરિસ્થાપિતવાનહમ્ વિશ્વસિષ્યતિ યસ્તત્ર સ જનો ન ત્રપિષ્યતો

X

I હે ભ્રાતર ઇસ્રાયેલીયલોકા યત્ પરિત્રાણં પ્રાપ્નુવન્તિ તદહં મનસાભિલષન્ ઈશ્વરસ્ય સમીપે પ્રાર્થયો

II યત ઈશ્વરે તેષાં ચેષ્ટા વિદ્યત ઇત્યત્રાહં સાક્ષ્યસ્મિ; કિન્તુ તેષાં સા ચેષ્ટા સજ્ઞાના નહિ,

III યતસ્ત ઈશ્વરદત્તં પુણ્યમ્ અવિજ્ઞાય સ્વકૃતપુણ્યં સ્થાપયિતુમ્ ચેષ્ટમાના ઈશ્વરદત્તસ્ય પુણ્યસ્ય નિદનત્વં ન સ્વીકુર્વન્તિ

IV ખ્રીષ્ટ એકૈકવિશ્વાસિજનાય પુણ્યં દાતું વ્યવસ્થાયાઃ ફલસ્વરૂપો ભવતિ

V વ્યવસ્થાપાલનેન યત્ પુણ્યં તત્ મૂસા વર્ણયામાસ, યથા, યો જનસ્તાં પાલયિષ્યતિ સ તદ્વારા જીવિષ્યતિ

VI કિન્તુ પ્રત્યયેન યત્ પુણ્યં તદ્ એતાદૃશં વાક્યં વદતિ, કઃ સ્વર્ગમ્ આરુહ્ય ખ્રીષ્ટમ્ અવરોહયિષ્યતિ?

VII કો વા પ્રેતલોકમ્ અવરુહ્ય ખ્રીષ્ટં મૃતગણમધ્યાદ્ આનેષ્યતીતિ વાક્ મનસિ ત્વયા ન ગદિતવ્યા

VIII તર્હિ કિં બ્રવીતિ? તદ્ વાક્યં તવ સમીપસ્થમ્ અર્થાત્ તવ વદને મનસિ ચાસ્તે, તચ્ચ વાક્યમ્ અસ્માભિઃ પ્રચાર્યમાણં વિશ્વાસસ્ય વાક્યમેવા

IX વસ્તુતઃ પ્રભુ યીશુ યદિ વદનેન સ્વીકરોષિ, તથેશ્વરસ્તં શ્મશાનાદ્ ઉદસ્થાપયદ્ ઇતિ યદનતઃકરણેન વિશ્વસિષિ તર્હિ પરિત્રાણં લપ્સ્યસે

X યસ્માત્ પુણ્યપ્રાપ્ત્યર્થમ્ અન્તઃકરણેન વિશ્વસિતવ્યં પરિત્રાણાર્થઞ્ચ વદનેન સ્વીકર્તવ્યં

XI શાસ્ત્રે યાદૃશં લિખિતિ વિશ્વસિષ્યતિ યસ્તત્ર સ જનો ન ત્રપિષ્યતો

XII ઇત્યત્ર ચિહ્નિ તદન્યલોકે ચ કોપિ વિશેષો નાસ્તિ યસ્માદ્ યઃ સર્વેષામ્ અદ્વિતીયઃ પ્રભુઃ સ નિજયાચકાન સર્વાન્ પ્રતિ વદાન્યો ભવતિ

XIII યતઃ, યઃ કશ્ચિત્ પરમેશસ્ય નામ્ના હિ પ્રાર્થયિષ્યતો સ એવ મનુજો નૂનં પરિત્રાતો ભવિષ્યતિ

XIV યં ચે જના ન પ્રત્યાયન્ તે તમુદ્દિશ્ય કથં પ્રાર્થયિષ્યન્તે? ચે વા યસ્યાખ્યાનં કદાપિ ન શ્રુતવન્તસ્તે તં કથં પ્રત્યેષ્યન્તિ? અપરં યદિ પ્રચારયિતારો ન તિષ્ઠન્તિ તદા કથં તે શ્રોષ્યન્તિ?

XV યદિ વા પ્રેરિતા ન ભવન્તિ તદા કથં પ્રચારયિષ્યન્તિ? યાદૃશં લિખિતમ્ આસ્તે, યથા, માઝ્જલિકં સુસંવાદં દદત્યાનીય ચે નરાઃ પ્રચારયન્તિ શાન્તેશ્ચ સુસંવાદં જનાસ્તુ યો તેષાં ચરણપદ્માનિ કીદ્ક શોભાન્વિતાનિ હિ

XVI કિન્તુ તે સર્વે તં સુસંવાદં ન ગૃહીતવન્તઃ યિશાયિયો યથા લિખિતવાન્ અસ્મત્પ્રચારિતે વાક્યે વિશ્વાસમકરોદ્ધિ કઃ

- XVII અતએવ શ્રવણાદ્ વિશ્વાસ ઐશ્વરવાક્યપ્રચારાત્ શ્રવણઞ્ચ ભવતિ।
 XVIII તર્હ્યં બ્રવીમિ તૈઃ કિં નાશ્રાવિ? અવશ્યમ્ અશ્રાવિ, યસ્માત્ તેષાં શબ્દો મહીં વ્યાપ્નોદ્ વાક્યઞ્ચ નિખિલં જગત્।
 XIX અપરમપિ વદામિ, ઇસ્રાયેલીયલોકાઃ કિમ્ એતાં કથાં ન બુધ્યન્તે? પ્રથમતો મૂસા ઇદં વાક્યં પ્રોવાય, અહમુતાપયિષ્યે તાન્ અગણ્યમાનવૈરપિ કલેક્ષ્યામિ જાતિમ્ એતાઞ્ચ પ્રોન્મત્તભિન્નજાતિભિઃ।
 XX અપરઞ્ચ યિશાયિયોડતિશયાક્ષોભેણ કથયામાસ, યથા, અધિ માં ચૈસ્તુ નાયેષ્ટિ સમ્પ્રાપ્તસ્તૈ જ્ઞનૈરહં અધિ માં ચૈ ન સમ્પૃષ્ટં વિજ્ઞાતસ્તૈ જ્ઞનૈરહં।
 XXI કિન્ત્વિસ્રાયેલીયલોકાન્ અધિ કથયાઞ્ચકાર, ચૈરાજ્ઞાલક્ષ્મિ લોકૈર્વિરુદ્ધં વાક્યમુચ્યતો તાન્ પ્રત્યેવ દિનં કૃત્સ્નં હસ્તૌ વિસ્તારયામ્યહં।

XI

- I ઈશ્વરેણ સ્વીકીયલોકા અપસારિતા અહં કિમ્ ઈદૃશં વાક્યં બ્રવીમિ? તન્ન ભવતુ યતોડહમપિ બિન્યામીનગોત્રીય ઇબ્રાહીમવંશીય ઇસ્રાયેલીયલોકોડસ્મિ।
 II ઈશ્વરેણ પૂર્વ્વં ચે પ્રદૃષ્ટાસ્તે સ્વીકીયલોકા અપસારિતા ઇતિ નહિ અપરમ્ એલિયોપાખ્યાને શાસ્ત્રે યલ્લિખિતમ્ આસ્તે તદ્ યુયં કિં ન જાનીથ?
 III હે પરમેશ્વર લોકાસ્ત્વદીયાઃ સર્વા યજ્ઞવેદીરભજન્ તથા તવ ભવિષ્યદ્વાદિનઃ સર્વાન્ અઘનન્ કેવલ એકોડહમ્ અવશિષ્ટ આસે તે મમાપિ પ્રાણાન્ નાશયિતું ચેષ્ટનતે, એતાં કથામ્ ઇસ્રાયેલીયલોકાનાં વિરુદ્ધમ્ એલિય ઈશ્વરાય નિવેદયામાસ।
 IV તતસ્તં પ્રતીશ્વરસ્યોત્તરં કિં જાતં? બાલ્નામ્નો દેવસ્ય સાક્ષાત્ ચૈ જ્ઞનૂનિ ન પાતિતાનિ તાદૃશાઃ સપ્ત સહસ્રાણિ લોકા અવશેષિતા મયા।
 V તદ્દદ્ એતસ્મિન્ વર્તમાનકાલેડપિ અનુગ્રહેણાભિરુચિતાસ્તેષામ્ અવશિષ્ટાઃ કતિપયા લોકાઃ સન્તિ।
 VI અતએવ તદ્ યદનુગ્રહેણ ભવતિ તર્હિ ક્રિયયા ન ભવતિ નો ચેદ્ અનુગ્રહોડનુગ્રહ એવ, યદિ વા ક્રિયયા ભવતિ તર્હનુગ્રહેણ ન ભવતિ નો ચેત્ ક્રિયા ક્રિયૈવ ન ભવતિ।
 VII તર્હિ કિં? ઇસ્રાયેલીયલોકા યદ્ અમૃગયન્ત તન્ન પ્રાપુઃ। કિન્ત્વભિરુચિતલોકાસ્તત્ પ્રાપુસ્તદન્યે સર્વ્વ અન્ધીભૂતાઃ।
 VIII યથા લિખિતમ્ આસ્તે, ધોરનિદ્રાલુતાભાવં દૃષ્ટિહીને ચ લોચનો કર્ણો શ્રુતિવિહીનો ચ પ્રદદૌ તેભ્ય ઈશ્વરઃ।
 IX એતેસ્મિન્ દાયુદ્ધપિ લિખિતવાન્ યથા, અતો ભુક્ત્યાસનં તેષામ્ ઉન્માથવદ્ ભવિષ્યતિ વા વંશયન્ત્રવદ્ બાધા દણ્ડવદ્ વા ભવિષ્યતિ।
 X ભવિષ્યન્તિ તથાન્ધાસ્તે નેત્રૈઃ પશ્યન્તિ નો યથા। વેપથુઃ કટિદેશસ્ય તેષાં નિત્યં ભવિષ્યતિ।
 XI પતનાર્થં તે સ્ખલિતવન્ત ઇતિ વાયં કિમહં વદામિ? તન્ન ભવતુ કિન્તુ તાન્ ઉદ્યોગિનઃ કર્તુ તેષાં પતનાદ્ ઇતરદેશીયલોકૈઃ પરિત્રાણં પ્રાપ્તં।
 XII તેષાં પતનં યદિ જગતો લોકાનાં લાભજનકમ્ અભવત્ તેષાં હાસોડપિ યદિ ભિન્નદેશિનાં લાભજનકોડભવત્ તર્હિ તેષાં વૃદ્ધિઃ કતિ લાભજનિકા ભવિષ્યતિ?
 XIII અતો હે અન્યદેશિનો યુષ્માન્ સમ્બોધ્ય કથયામિ નિજાનાં જ્ઞાતિબન્ધૂનાં મનઃસૂદ્યોગં જનયન્ તેષાં મધ્યે ક્રિયતાં લોકાનાં યથા પરિત્રાણં સાધયામિ।
 XIV તન્નિમિત્તમ્ અન્યદેશિનાં નિકટે પ્રેરિતઃ સન્ અહં સ્વપદસ્ય મહિમાનં પ્રકાશયામિ।
 XV તેષાં નિગ્રહેણ યદીશ્વરેણ સહ જગતો જાનાનાં મેલનં જાતં તર્હિ તેષામ્ અનુગૃહીતત્વં મૃતદેહે યથા જીવનલાભસ્તદ્ભવત્ કિં ન ભવિષ્યતિ?
 XVI અપરં પ્રથમજાતં ફલં યદિ પવિત્રં ભવતિ તર્હિ સર્વ્વમેવ ફલં પવિત્રં ભવિષ્યતિ; તથા મૂલં યદિ પવિત્રં ભવતિ તર્હિ શાખા અપિ તથૈવ ભવિષ્યન્તિ।
 XVII ક્રિયતીનાં શાખાનાં છેદને કૃતે ત્વં વન્યજિતવૃક્ષસ્ય શાખા ભૂત્વા યદિ તચ્છાખાનાં સ્થાને રોપિતા સતિ જિતવૃક્ષીયમૂલસ્ય રસં ભુંક્ષે,
 XVIII તર્હિ તાસાં ભિન્નશાખાનાં વિરુદ્ધં માં ગર્વીઃ; યદિ ગર્વ્વસિ તર્હિ ત્વં મૂલં યન્ન ધારયસિ કિન્તુ મૂલં ત્વાં ધારયતીતિ સંસ્મર।
 XIX અપરઞ્ચ યદિ વદસિ માં રોપયિતું તાઃ શાખા વિભન્ના અભવન્;

XX ભદ્રમ્, અપ્રત્યયકારણાત્ તે વિભિન્ના જાતાસ્તથા વિશ્વાસકારણાત્ ત્વં રોપિતો જાતસ્તસ્માદ્ અહङ્કારમ્ અકૃત્વા સસાધ્વસો ભવા

XXI યત ઈશ્વરો યદિ સ્વાભાવિકીઃ શાખા ન રક્ષતિ તર્હિ સાવધાનો ભવ એત્ ત્વામપિ ન સ્થાપયતિ।

XXII ઇત્યત્રેશ્વરસ્ય યાદૃશી કૃપા તાદૃશં ભયાનકત્વમપિ ત્વયા દૃશ્યતાં; યે પતિતાસ્તાન્ પ્રતિ તસ્ય ભયાનકત્વં દૃશ્યતાં, ત્વચ્ચ યદિ તત્કૃપાશ્રિતસ્તિષ્ઠસિ તર્હિ ત્વાં પ્રતિ કૃપા દ્રક્ષ્યતે; નો એત્ ત્વમપિ તદ્ભત્ ઇત્નો ભવિષ્યસિ।

XXIII અપરચ્ચ તે યદાપ્રત્યયે ન તિષ્ઠન્તિ તર્હિ પુનરપિ રોપયિષ્યન્તે યસ્માત્ તાન્ પુનરપિ રોપયિતુમ્ ઈશ્વરસ્ય શક્તિરાસ્તો।

XXIV વન્યજિતવૃક્ષસ્ય શાખા સન્ ત્વં યદિ તતશિછન્નો રીતિવ્યત્યયેનોત્તમજિતવૃક્ષે રોપિતોડભવસ્તર્હિ તસ્ય વૃક્ષસ્ય સ્વીયા યાઃ શાખાસ્તાઃ કિં પુનઃ સ્વવૃક્ષે સંલગિતું ન શક્નુવન્તિ?

XXV હે ભ્રાતરો યુષ્માકમ્ આત્માભિમાનો યન્ન જાયતે તદર્થ મમેદૃશી વાઞ્છા ભવતિ યૂયં એતન્નિગૂઢતત્ત્વમ્ અજાનન્તો યન્ન તિષ્ઠથ; વસ્તુતો યાવત્કાલં સમ્પૂર્ણરૂપેણ ભિન્નદેશિનાં સંગ્રહો ન ભવિષ્યતિ તાવત્કાલમ્ અંશત્વેન ઇસ્રાયેલીયલોકાનામ્ અન્ધતા સ્થાસ્યતિ;

XXVI પશ્ચાત્ તે સર્વે પરિત્રાસ્યન્તે; એતાદૃશં લિખિતમધ્યાસ્તે, આગમિષ્યતિ સીયોનાદ્ એકો યસ્ત્રાણદાયકઃ। અધર્મ યાકુબો વંશાત્ સ તુ દૂરીકરિષ્યતિ।

XXVII તથા દૂરીકરિષ્યામિ તેષાં પાપાન્યહં યદા। તદા તૈરેવ સાર્દ્ધં મે નિયમોડયં ભવિષ્યતિ।

XXVIII સુસંવાદાત્ તે યુષ્માકં વિપક્ષા અભવન્ કિન્ત્વભિરુચિતત્વાત્ તે પિતૃલોકાનાં કૃતે પ્રિયપાત્રાણિ ભવન્તિ।

XXIX યત ઈશ્વરસ્ય દાનાદ્ આહ્વાનાચ્ચ પશ્ચાત્તાપો ન ભવતિ।

XXX અતએવ પૂર્વમ્ ઈશ્વરેડવિશ્વાસિનઃ સન્તોડપિ યૂયં યદ્ભત્ સમ્પ્રતિ તેષામ્ અવિશ્વાસકારણાદ્ ઈશ્વરસ્ય કૃપાપાત્રાણિ જાતાસ્તદ્ભદ્

XXXI ઇદાનીં તેડવિશ્વાસિનઃ સન્તિ કિન્તુ યુષ્માભિ લ્બ્ધકૃપાકારણાત્ તૈરપિ કૃપા લપ્સ્યતો।

XXXII ઈશ્વરઃ સર્વાન્ પ્રતિ કૃપાં પ્રકાશયિતું સર્વાન્ અવિશ્વાસિત્વેન ગણયતિ।

XXXIII અહો ઈશ્વરસ્ય જ્ઞાનબુદ્ધિરૂપયો ધનયોઃ કીદૃક્ પ્રાયુર્યી તસ્ય રાજશાસનસ્ય તત્ત્વં કીદૃગ્ અપ્રાપ્યં તસ્ય માર્ગાશ્ચ કીદૃગ્ અનુપલક્ષ્યાઃ।

XXXIV પરમેશ્વરસ્ય સફ્લવં કો જ્ઞાતવાન્? તસ્ય મન્ત્રી વા કોડભવત્?

XXXV કો વા તસ્યોપકારી ભૃત્વા તત્કૃતે તેન પ્રત્યુપકર્તવ્યઃ?

XXXVI યતો વસ્તુમાત્રમેવ તસ્માત્ તેન તસ્મૈ યાભવત્ તદીયો મહિમા સર્વદા પ્રકાશિતો ભવતુ। ઇતિ।

XII

I હે ભ્રાતર ઈશ્વરસ્ય કૃપયાહં યુષ્માન્ વિનયે યૂયં સ્વં સ્વં શરીરં સજીવં પવિત્રં ગ્રાહ્યં બલિમ્ ઈશ્વરમુદિશ્ય સમુત્સૃજત, એષા સેવા યુષ્માકં યોગ્યા।

II અપરં યૂયં સાંસારિકા ઇવ માચરત, કિન્તુ સ્વં સ્વં સ્વભાવં પરાવર્ત્ય નૂતનાચારિણો ભવત, તત ઈશ્વરસ્ય નિદેશઃ કીદૃગ્ ઉત્તમો ગ્રહણીયઃ સમ્પૂર્ણશ્ચેતિ યુષ્માભિરનુભાવિષ્યતો।

III કશ્ચિદપિ જનો યોગ્યત્વાદઘિકં સ્વં ન મન્યતાં કિન્તુ ઈશ્વરો યસ્મૈ પ્રત્યયસ્ય યત્પરિમાણમ્ અદદાત્ સ તદનુસારતો યોગ્યરૂપં સ્વં મનુતામ્, ઈશ્વરાદ્ અનુગ્રહં પ્રાપ્તઃ સન્ યુષ્માકમ્ એકૈકં જનમ્ ઇત્યાજ્ઞાપયામિ।

IV યતો યદ્દદસ્માકમ્ એકસ્મિન્ શરીરે બહૂન્યજ્ઞાનિ સન્તિ કિન્તુ સર્વેષામજ્ઞાનાં કાર્યં સમાનં નહિ;

V તદ્દદસ્માકં બહુત્વેડપિ સર્વે વયં ખ્રીષ્ટે એકશરીરાઃ પરસ્પરમ્ અજ્ઞપ્રત્યજ્ઞત્વેન ભવામઃ।

VI અસ્માદ્ ઈશ્વરાનુગ્રહેણ વિશેષં વિશેષં દાનમ્ અસ્માસુ પ્રાપ્તેષુ સત્સુ કોપિ યદિ ભવિષ્યદ્વાક્યં વદતિ તર્હિ પ્રત્યયસ્ય પરિમાણાનુસારતઃ સ તદ્ વદતુ;

VII યદ્વા યદિ કશ્ચિત્ સેવનકારી ભવતિ તર્હિ સ તત્સેવનં કરોતુ; અથવા યદિ કશ્ચિદ્ અધ્યાપયિતા ભવતિ તર્હિ સોડધ્યાપયતુ;

VIII તથા ય ઉપદેષ્ટા ભવતિ સ ઉપદેશિતુ યશ્ચ દાતા સ સરલતયા દદાતુ યસ્ત્વધિપતિઃ સ યત્નેનાધિપતિત્વં કરોતુ યશ્ચ દયાલુઃ સ હૃષ્ટમનસા દયતામ્।

IX અપરચ્ચ યુષ્માકં પ્રેમ કાપટ્યવર્જિતં ભવતુ યદ્ અભદ્રં તદ્ ઋતીયધ્વં યચ્ચ ભદ્રં તસ્મિન્ અનુરજ્યધ્વમ્।

X અપરં ભ્રાતૃત્વપ્રેમના પરસ્પરં પ્રીયધ્વં સમાદરાદ્ એકોડપરજનં શ્રેષ્ઠં જાનીધ્વમ્।

XI તથા કાર્યં નિરાલસ્યા મનસિ ચ સોદોગાઃ સન્તઃ પ્રભું સેવધ્વમ્।

- XII अपरं प्रत्याशायाम् आनन्दिता दुःखसमये य धैर्ययुक्ता भवतः; प्रार्थनायां सततं प्रवर्तध्वं।
 XIII पवित्राणां दीनतां दूरीकुरुध्वम् अतिथिसेवायाम् अनुरज्यध्वम्।
 XIV ये जना युष्मान् ताडयन्ति तान् आशिषं वदत शापम् अदत्त्वा दृष्ट्वा माशिषम्।
 XV ये जना आनन्दन्ति तैः सार्द्धम् आनन्दत ये य रुदन्ति तैः सह रुदन्ति।
 XVI अपरञ्च युष्माकं मनसां परस्परम् अकोभावो भवतु; अपरम् उच्यते अनाकाङ्क्ष्य नीयलोकैः
 सहापि मार्दवम् आचरत; स्वान् ज्ञानिनो न मन्यध्वं।
 XVII परस्माद् अपकारं प्राच्यापि परं नापकुरुता सर्वेषां दृष्टितो यत् कर्मोत्तमं तदेव कुरुता।
 XVIII यदि भवितुं शक्यते तर्हि यथाशक्ति सर्वलोकैः सह निर्व्विरोधेन कावं यापयता।
 XIX हे प्रियबन्धवः, कर्मैरिदं अपकारस्य समुचितं दण्डं स्वयं न ददध्वं, किन्तु ईश्वरीयक्रोधाय स्थानं दत्त
 यतो विभित्मास्ते परमेश्वरः कथयति, दानं इत्यस्य मत्कर्म सूचितं प्रदद्यात्।
 XX एतिकांशान् रिपु र्यदि क्षुधार्त्तस्ते तर्हि तं त्वं प्रभोजया तथा यदि तृषार्त्तः स्यात् तर्हि तं परिपायया तेन
 त्वं मस्तके तस्य ज्वलदग्निं निधास्यसि।
 XXI कुक्कियया पराजिता न सन्त उत्तमक्रियया कुक्कियां पराजयता।

XIII

- I युष्माकम् अकैकजनः शासनपदस्य निधनो भवतु यतो यानि शासनपदानि सन्ति तानि सर्वाणीश्वरेण
 स्थापितानि; ईश्वरं विना पदस्थापनं न भवति।
 II एति हेतोः शासनपदस्य यत् प्रातिकूल्यं तद् ईश्वरीयनिर्णयस्य प्रातिकूल्यमेव; अपरं ये प्रातिकूल्यम्
 आचरन्ति ते स्वेषां समुचितं दण्डं स्वयमेव घटयन्ते।
 III शास्ता सदाचारिणां भयप्रदो नहि दुराचारिणामेव भयप्रदो भवति; त्वं किं तस्मान् निर्भयो भवितुम्
 इच्छसि? तर्हि सत्कर्मैर, तस्माद् यशो लभ्यसे,
 IV यतस्तव सदाचारिणाय स ईश्वरस्य भृत्योऽस्ति किन्तु यदि कुकर्मैरसि तर्हि त्वं शङ्कस्व यतः स निरर्थकं
 भङ्गं न धारयति; कुकर्मैरिणां समुचितं दण्डयितुम् स ईश्वरस्य दण्डभृत्य एव।
 V अतएव केवलदण्डभयान्नहि किन्तु सदसद्बोधोऽपि तस्य वश्येन भवितव्यं।
 VI अतस्माद् युष्माकं राजकरदानमप्युचितं यस्माद् ये करं गृह्णन्ति त ईश्वरस्य किङ्करा भूत्वा सततम्
 अतस्मिन् कर्मणि निविष्टास्तिष्ठन्ति।
 VII अस्मात् करग्राहिणो करं दत्त, तथा शुल्कग्राहिणो शुल्कं दत्त, अपरं यस्माद् भेतव्यं तस्माद् विभीत,
 यश्च समाहरणीयस्तं समाद्रियध्वम्; इत्थं यस्य यत् प्राप्यं तत् तस्मै दत्त।
 VIII युष्माकं परस्परं प्रेम विना अन्यत् किमपि देयम् ऋणं न भवतु, यतो यः परस्मिन् प्रेम करोति तेन व्यवस्था
 सिध्यति।
 IX वस्तुतः परदारान् मा गच्छ, नरहत्यां मा कार्षीः, चैर्यं मा कार्षीः, मिथ्यासाक्ष्यं मा दैहि, लोभं मा कार्षीः,
 अंताः सर्वा आज्ञा अंताभ्यो भिन्ना या कायिद् आज्ञास्ति सापि स्वसमीपवासिनि स्ववत् प्रेम कुर्व्वित्यनेन
 वयनेन वेदित्वा।
 X यतः प्रेम समीपवासिनोऽशुभं न जनयति तस्मात् प्रेम्ना सर्वा व्यवस्था पाल्यते।
 XI प्रत्ययीभवनकालेऽस्माकं परित्राणस्य सामीप्याद् एदानीं तस्य सामीप्यम् अव्यवहितं; अतः समयं
 विविध्यास्माभिः साम्प्रतम् अवश्यमेव निद्रातो जागर्तव्यं।
 XII बहुतरा यामिनी गता प्रभातं सन्निधिं प्राप्तं तस्मात् तामसीयाः क्रियाः परित्यज्यास्माभिर्वासरीया
 सञ्ज्जा परिधातव्या।
 XIII अतो हेतोर्वयं दिवा विहितं सदाचारणम् आचरिष्यामः। रङ्गरसो मत्तत्वं लम्पटत्वं कामुकत्वं विवाद
 ईर्ष्या चैतानि परित्यक्ष्यामः।
 XIV यूयं प्रभुयीशुप्रीष्टृषुं परिच्छेदं परिधृष्ट्वं सुभाभिलाषपूरणाय शारीरिकाचरणं माचरता।

XIV

- I यो जनोऽदृढविश्वासस्तं युष्माकं सङ्गिनं कुरुत किन्तु सन्देहवियारार्थं नहि।
 II यतो निषिद्धं किमपि जायद्रव्यं नास्ति, कस्यचिज्जनस्य प्रत्यय अंतादृशो विद्यते किन्तु दृढविश्वासः
 कुश्चिदपरो जनः केवलं शाकं लुङ्कता।

III तर्हि यो ज्ञनः साधारणं द्रव्यं भुङ्क्ते स विशेषद्रव्यभोक्तारं नावजानीयात् तथा विशेषद्रव्यभोक्तापि साधारणद्रव्यभोक्तारं द्रोषिणं न कुर्व्यात्, यस्माद् ईश्वरस्तम् अगृह्णात्।

IV डे परदासस्य दूषयितस्त्वं कः? निजप्रभोः समीपे तेन पदस्थेन पदय्युतेन वा भवितव्यं स य पदस्थ एव भविष्यति यत ईश्वरस्तं पदस्थं कर्तुं शक्नोति।

V अपरञ्च कश्चिज्ज्ञनो दिनाद् दिनं विशेषं मन्यते कश्चित् सर्वाणि दिनानि समानानि मन्यते, अेकैको ज्ञनः स्वीयमनसि विविच्य निश्चिनोतु।

VI यो ज्ञनः किञ्चन दिनं विशेषं मन्यते स प्रभुभक्त्या तन् मन्यते, यश्च ज्ञनः किमपि दिनं विशेषं न मन्यते सोऽपि प्रभुभक्त्या तन्न मन्यते; अपरञ्च यः सर्वाणि भक्ष्यद्रव्याणि भुङ्क्ते स प्रभुभक्त्या तानि भुङ्क्ते यतः स ईश्वरं धन्यं वक्ति, यश्च न भुङ्क्ते सोऽपि प्रभुभक्त्यैव न भुञ्जान ईश्वरं धन्यं ब्रूते।

VII अपरम् अस्माकं कश्चित् निजनिमित्तं प्राणान् धारयति निजनिमित्तं म्रियते वा तन्न;

VIII किन्तु यदि वयं प्राणान् धारयामस्तर्हि प्रभुनिमित्तं धारयामः, यदि य प्राणान् त्यजामस्तर्हिपि प्रभुनिमित्तं त्यजामः, अतएव ज्ञवने मरणो वा वयं प्रभोरेवास्मडे।

IX यतो ज्ञवन्तो मृताश्चेत्युभयेषां लोकानां प्रभुत्वप्राप्त्यर्थं श्रीष्टो मृत उत्थितः पुनर्जुवितश्चा।

X किन्तु त्वं निजं भ्रातरं कुतो दूषयसि? तथा त्वं निजं भ्रातरं कुतस्तुच्छं ज्ञानासि? श्रीष्टस्य विचारसिंहासनस्य सम्भुजे सर्वैरस्माभिरुपस्थातव्यं;

XI यादृशं लिपितम् आस्ते, परेशः शपथं कुर्वन् वाक्यमेतत् पुरावदत्। सर्वो ज्ञनः समीपे मे ज्ञनुपातं करिष्यति जिह्वैकैका तथेशस्य निघ्नत्वं स्वीकरिष्यति।

XII अतएव ईश्वरसमीपेऽस्माकम् अेकैकज्ञनेन निजा कथा कथयितव्या।

XIII एत्थं सति वयम् अधारभ्य परस्परं न दूषयन्तः स्वभ्रातृर्विघ्नो व्याघातो वा यन्न जायेत तादृशीभीडां कुर्मडे।

XIV किमपि वस्तु स्वभावतो नाशुचि भवतीत्यडं ज्ञाने तथा प्रभुना यीशुश्रीष्टेनापि निश्चितं ज्ञाने, किन्तु यो ज्ञनो यद् द्रव्यम् अपवित्रं ज्ञानीते तस्य कृते तद् अपवित्रम् आस्ते।

XV अतएव तव भक्ष्यद्रव्येण तव भ्राता शोकान्वितो भवति तर्हि त्वं भ्रातरं प्रति प्रेम्ना नायरसि। श्रीष्टो यस्य कृते स्वप्राणान् व्ययितवान् त्वं निजेन भक्ष्यद्रव्येण तं न नाशय।

XVI अपरं युष्माकम् उत्तमं कर्म निन्दितं न भवतु।

XVII भक्ष्यं पेयञ्चेश्चरराज्यस्य सारो नडि, किन्तु पुण्यं शान्तिश्च पवित्रेणात्मना ज्ञात आनन्दश्चा।

XVIII अतै र्यो ज्ञनः श्रीष्टं सेवते, स अेवेश्वरस्य तुष्टिकरो मनुष्यैश्च सुष्यातः।

XIX अतएव येनास्माकं सर्वेषां परस्परम् अैक्यं निष्ठा य ज्ञायते तदेवास्माभि र्यतितव्यं।

XX भक्ष्यार्थम् ईश्वरस्य कर्माणो ङानि मा ज्ञनयत; सर्वं वस्तु पवित्रमिति सत्यं तथापि यो ज्ञनो यद् भुक्त्वा विघ्नं लभते तदर्थं तद् भद्रं नडि।

XXI तव मांसभक्षणासुरापानादिभिः क्रियाभि र्यदि तव भ्रातृः पादस्पर्शनं विघ्नो वा याञ्चल्यं वा ज्ञायते तर्हि तद्गोज्ञनपानयोस्त्यागो भद्रः।

XXII यदि तव प्रत्ययस्तिष्ठति तर्हीश्वरस्य गोयरे स्वान्तरे तं गोपय; यो ज्ञनः स्वमतेन स्वं द्रोषिणं न करोति स अेव धन्यः।

XXIII किन्तु यः कश्चित् संशय्य भुङ्क्तेऽर्थात् न प्रतीत्य भुङ्क्ते, स अेवावश्यं दण्डार्हो भविष्यति, यतो यत् प्रत्ययजं नडि तदेव पापमयं भवति।

XV

I अलवद्विरस्माभि र्दुर्बलानां दौर्बल्यं सोढव्यं न य स्वेषाम् एष्टायार आयरितव्यः।

II अस्माकम् अेकैको ज्ञनः स्वसमीपवासिनो ङितार्थं निष्ठार्थञ्च तस्यैवेष्टायारम् आयरतु।

III यतः श्रीष्टोऽपि निजेष्टायारं नायरितवान्, यथा लिपितम् आस्ते, त्वन्निन्दकगणस्यैव निन्दाम्बि निन्दितोऽस्म्यडं।

IV अपरञ्च वयं यत् सडिष्युतासान्त्वनयो र्ज्ञनकेन शास्त्रेण प्रत्याशां लभेमडि तन्निमित्तं पूर्वकाले लिपितानि सर्ववयनान्यस्माकम् उपदेशार्थमेव लिलिपिरे।

V सडिष्युतासान्त्वनयोराकरो य ईश्वरः स अेवं करोतु यत् प्रभु र्यीशुश्रीष्ट एव युष्माकम् अेकज्ञनोऽन्यज्ञनेन सार्द्धं मनस अैक्यम् आयरेतः।

- VI यूयञ्च सर्व्व ऐक्यित्ता भूत्वा मुञ्जैकेनेवास्मत्प्रभुयीशुप्रीष्टस्य पितुरीश्वरस्य गुणान् कीर्त्तयेत्।
- VII अपरम् ईश्वरस्य मङ्गिभनः प्रकाशार्थं प्रीष्टो यथा युष्मान् प्रत्यगृह्णात् तथा युष्माकमध्येको ज्ञानोऽन्यज्जं प्रतिगृह्णातु।
- VIII यथा लिपितम् आस्ते, अतोऽहं सम्मुपे तिष्ठन् भिन्नदेशनिवासिनां स्तुवंस्त्वां परिगास्यामि तव नाम्नि परेश्वरा।
- IX तस्य दयालुत्वाय्य भिन्नजातीया यद् ईश्वरस्य गुणान् कीर्त्तयेयुस्तदर्थं यीशुः प्रीष्टस्त्वच्छेदनियमस्य निघ्नोऽभवद् एत्यहं वदामि यथा लिपितम् आस्ते, अतोऽहं सम्मुपे तिष्ठन् भिन्नदेशनिवासिनां स्तुवंस्त्वां परिगास्यामि तव नाम्नि परेश्वरा।
- X अपरमपि लिपितम् आस्ते, हे अन्यजातयो यूयं समं नन्दत तज्जैः।
- XI पुनश्च लिपितम् आस्ते, हे सर्व्वदेशिनो यूयं धन्यं भूत परेश्वरां हे तदीयनरा यूयं कुरुध्वं तत्प्रशंसनां।
- XII अपर यीशायियोऽपि लिलेभ, यीशयस्य तु यत् मूलं तत् प्रकाशिष्यते तदा सर्व्वजातीयनृणाञ्च शासकः समुद्देश्यति तत्रान्यदेशिलोकैश्च प्रत्याशा प्रकरिष्यते।
- XIII अतयेव यूयं पवित्रस्यात्मनः प्रभावाद् यत् सम्पूर्णां प्रत्याशां लप्स्यध्वे तदर्थं तत्प्रत्याशाज्जनक ईश्वरः प्रत्ययेन युष्मान् शान्त्यानन्दाभ्यां सम्पूर्णान् करोतु।
- XIV हे भ्रातरौ यूयं सद्भावयुक्ताः सर्व्वप्रकारेण ज्ञानेन य सम्पूर्णाः परस्परपदेशे य तत्परा एत्यहं निश्चितं ज्ञानामि,
- XV तथाप्यहं यत् प्रगल्भतरो भवन् युष्मान् प्रबोधयामि तस्यैकं कारणमिदं।
- XVI भिन्नजातीयाः पवित्रेणात्मना पावितनैवेद्यरूपा भूत्वा यद् ग्राह्या भवेयुस्तन्निमित्तमहम् ईश्वरस्य सुसंवाहं प्रयारयितुं भिन्नजातीयानां मध्ये यीशुप्रीष्टस्य सेवकत्वं दानं ईश्वरात् लब्धवानस्मि।
- XVII ईश्वरं प्रति यीशुप्रीष्टेन मम श्लाघाकारणस्य कारणम् आस्ते।
- XVIII भिन्नदेशिन आज्ञाग्राहिणः कर्तुं प्रीष्टो वाक्येन क्रियया य, आश्चर्य्यलक्षणांश्चित्रक्रियाभिः पवित्रस्यात्मनः प्रभावेन य यानि कर्माणि मया साधितवान्,
- XIX केवलं तान्येव विनान्यस्य कस्यचित् कर्माणो वर्णानां कर्तुं प्रगल्भो न भवामि तस्मात् आ यिश्शालम एल्लूरिकं यावत् सर्व्वत्र प्रीष्टस्य सुसंवाहं प्राचार्यां।
- XX अन्येन नियितायां भित्तावहं यन्न नियिनोमि तन्निमित्तं यत्र यत्र स्थाने प्रीष्टस्य नाम कदापि केनापि न ज्ञापितं तत्र तत्र सुसंवाहं प्रयारयितुम् अहं यतो।
- XXI यादृशं लिपितम् आस्ते, यै वर्त्ता तस्य न प्राप्ता दर्शनं तैस्तु लप्स्यते। यैश्च नैव श्रुतं किञ्चित् बोद्धुं शक्यन्ति ते ज्ञानाः।
- XXII तस्माद् युष्मत्समीपगमनाद् अहं मुहुर्मुहुर् निवारितोऽभवाम्।
- XXIII किन्त्विदानीम् अत्र प्रदेशेषु मया न गतं स्थानं किमपि नावशिष्यते युष्मत्समीपं गन्तुं बहवत्सरानारभ्य मामकीनाकाङ्क्षा य विद्यत एति हेतोः।
- XXIV स्थानियादेशगमनकालेऽहं युष्मन्मध्येन गच्छन् युष्मान् आलोकिष्ये, ततः परं युष्मत्सम्भाषणेन तृप्तिं परिलभ्य तद्देशगमनार्थं युष्माभिर्विसर्जयिष्ये, एदृशी मदीया प्रत्याशा विद्यते।
- XXV किन्तु साम्प्रतं पवित्रलोकानां सेवनाय यिश्शालमन्गरं व्रजामि।
- XXVI यतो यिश्शालमस्थपवित्रलोकानां मध्ये ये दरिद्रा अर्थविश्राणनेन तानुपकर्तुं माकिदनियादेशीया आभायादेशीयाश्च लोका अरुणन्।
- XXVII अेषा तेषां सदृच्छा यतस्ते तेषाम् ऋणिनः सन्ति यतो हेतोर्भिन्नजातीया तेषां परमार्थस्यांशिनो ज्ञाता अहिकविषये तेषामुपकारस्तैः कर्तव्यः।
- XXVIII अतो मया तत् कर्म साधयित्वा तस्मिन् इले तेभ्यः समर्पिते युष्मन्मध्येन स्थानियादेशो गमिष्यते।
- XXIX युष्मत्समीपे ममागमनसमये प्रीष्टस्य सुसंवाहस्य पूर्णवरेण सम्बलितः सन् अहम् आगमिष्यामि एति मया ज्ञायते।
- XXX हे भ्रातृगण प्रभो यीशुप्रीष्टस्य नाम्ना पवित्रस्यात्मानः प्रेम्ना य विनयेऽहं।
- XXXI यिद्दृष्टदेशस्थानाम् अविश्रासिलोकानां करेभ्यो यदहं रक्षां लभेय मदीयैतेन सेवनकर्मणा य यद् यिश्शालमस्थाः पवित्रलोकास्तुष्येयुः,
- XXXII तदर्थं यूयं मत्कृत ईश्वराय प्रार्थयमाणा यतध्वं तेनाहम् ईश्वरेच्छया सानन्दं युष्मत्समीपं गत्वा युष्माभिः सङ्गितः प्राणान् आप्यायितुं पारयिष्यामि।

XXXIII शान्तिदायक ईश्वरो युष्माकं सर्वेषां सङ्गी भूयात्। एति।

XVI

I किंकीयानगरीयधर्मसमाजस्य परिचारिका या डैबीनामिकास्माकं धर्मभगिनी तस्याः कृतेऽहं युष्मान् निवेदयामि,

II यूयं तां प्रभुमाश्रितां विज्ञाय तस्या आतिथ्यं पवित्रलोकार्हा कुरुध्वं, युष्मत्तस्तस्या य उपकारो भवितुं शक्नोति तं कुरुध्वं, यस्मात् तथा बहूनां मम योपकारः कृतः।

III अपरञ्च श्रीष्टस्य यीशोः कर्मणि मम सङ्कारिणौ मम प्राणरक्षार्थञ्च स्वप्राणान् पानीकृतवन्तौ यौ प्रिष्ठिल्लाङ्गिलौ तौ मम नमस्कारं ज्ञापयध्वं।

IV ताभ्याम् उपकाराप्तिः केवलं मया स्वीकर्तव्येति नहि भिन्नदेशीयैः सर्वधर्मसमाजैरपि।

V अपरञ्च तयो गृहे स्थितान् धर्मसमाजलोकान् मम नमस्कारं ज्ञापयध्वं। तद्गत आशियादेशे श्रीष्टस्य पक्षे प्रथमजगतकृत्वत्पुत्रो य एपेनितनामा मम प्रियबन्धुस्तमपि मम नमस्कारं ज्ञापयध्वं।

VI अपरं बहुश्रमेणास्मान् असेवत या मरियम् तामपि नमस्कारं ज्ञापयध्वं।

VII अपरञ्च प्रेरितेषु ज्यातकीर्ती मद्ये श्रीष्टाश्रितौ मम स्वजातीयौ सङ्बन्धिनौ य यावान्द्रनीकयूनियौ तौ मम नमस्कारं ज्ञापयध्वं।

VIII तथा प्रभो मत्प्रियतमम् आम्बिलयमपि मम नमस्कारं ज्ञापयध्वं।

IX अपरं श्रीष्टसेवायां मम सङ्कारिणाम् उर्बुर्बाणाम् मम प्रियतमं स्तापुञ्च मम नमस्कारं ज्ञापयध्वं।

X अपरं श्रीष्टेन परीक्षितम् आपिब्लिं मम नमस्कारं वदत, आरिष्टबूलस्य परिजनांश्च मम नमस्कारं ज्ञापयध्वं।

XI अपरं मम ज्ञातिं डेशेदियोनं मम नमस्कारं वदत, तथा नार्किसस्य परिवाराणां मध्ये ये प्रभुमाश्रितास्तान् मम नमस्कारं वदत।

XII अपरं प्रभोः सेवायां परिश्रमकारिण्यौ त्रुडेनात्रुडोषे मम नमस्कारं वदत, तथा प्रभोः सेवायाम् अत्यन्तं परिश्रमकारिणी या प्रिया पर्षिस्तां नमस्कारं ज्ञापयध्वं।

XIII अपरं प्रभोरभिरुचितं रूडं मम धर्ममाता या तस्य माता तामपि नमस्कारं वदत।

XIV अपरम् असुंङ्कृतं झिलगोनं डर्म् पात्रवं डर्म्भम् अतेषां सङ्गिभ्रातृगाणश्च नमस्कारं ज्ञापयध्वं।

XV अपरं झिललगो यूलिया नीरियस्तस्य भगिन्यलुम्मा यैतान् अतैः सार्द्धं यावन्तः पवित्रलोका आसते तानपि नमस्कारं ज्ञापयध्वं।

XVI यूयं परस्परं पवित्रयुम्बनेन नमस्कुरुध्वं। श्रीष्टस्य धर्मसमाजगणो युष्मान् नमस्कुरुते।

XVII हे भ्रातरौ युष्मान् विनयेऽहं युष्माभि र्या शिक्षा लब्धा ताम् अतिक्रम्य ये विच्छेदान् विघ्नांश्च कुर्वन्ति तान् निश्चिनुत तेषां सङ्गं वर्जयत या।

XVIII यतस्तादृशा लोका अस्माकं प्रभो र्यीशुश्रीष्टस्य दासा एति नहि किन्तु स्वोदरस्यैव दासाः; अपरं प्राणयवयनै र्भधुरवाक्यैश्च सरललोकानां मनांसि मोडयन्ति।

XIX युष्माकम् आज्ञाग्राहित्वं सर्वत्र सर्वे ज्ञातं ततोऽहं युष्मासु सानन्दोऽभवं तथापि यूयं यत् सत्ज्ञानेन ज्ञानिनः कुज्ञाने यातत्परा भवेतेति ममाभिलाषः।

XX अधिकन्तु शान्तिदायक ईश्वरः शैतानम् अविलम्बं युष्माकं पदानाम् अधो मर्दिष्यति। अस्माकं प्रभु र्यीशुश्रीष्टो युष्मासु प्रसादं क्रियात्। एति।

XXI मम सङ्कारी तीमथियो मम ज्ञातयो लूकियो यासोन् सोसिपात्रश्चमे युष्मान् नमस्कुरुन्ते।

XXII अपरम् अतत्पत्रलेखकस्तर्तियनामाडमपि प्रभो नार्म्ना युष्मान् नमस्करोमि।

XXIII तथा कृत्स्नधर्मसमाजस्य मम यातिथ्यकारी गायो युष्मान् नमस्करोति। अपरम् अतन्नगरस्य धनरक्षक एरास्तः क्कार्तनामकश्चैको भ्राता तावपि युष्मान् नमस्कुरुतः।

XXIV अस्माकं प्रभु र्यीशुश्रीष्टा युष्मासु सर्वेषु प्रसादं क्रियात्। एति।

XXV पूर्वकालिकयुगेषु प्रच्छन्ना या मन्त्रणाधुना प्रकाशिता भूत्वा भविष्यद्वादिभिषितग्रन्थगाणस्य प्रमाणो विश्वासेन ग्रहणार्थं सदातनस्येश्वरस्याज्ञया सर्वदेशीयलोकान् ज्ञाप्यते,

XXVI तस्या मन्त्रणाया ज्ञानं लब्ध्वा मया यः सुसंवादो यीशुश्रीष्टमधि प्रचार्यते, तदनुसाराद् युष्मान् धर्मं सुस्थिरान् कर्तुं समर्थो योऽद्वितीयः

XXVII सर्वज्ञ ईश्वरस्तस्य धन्यवादो यीशुश्रीष्टेन सन्ततं भूयात्। एति।

૧ કરિન્થિન: પત્ર

I યાવન્ત: પવિત્રા લોકા: સ્વેષામ્ અસ્માકન્ન વસતિસ્થાનેષ્વસ્માકં પ્રભો ર્થીશો: પ્રીષ્ટસ્ય નામ્ના પ્રાર્થયન્તે તૈ: સહાહૂતાનાં પ્રીષ્ટેન યીશુના પવિત્રીકૃતાનાં લોકાનાં ય ઈશ્વરીયધર્મસમાજઃ કરિન્થનગરે વિદ્યતે

II તં પ્રતીશ્વરસ્યેચ્છયાહૂતો યીશુપ્રીષ્ટસ્ય પ્રેરિત: પૌલ: સોસ્થિનિનામા ભ્રાતા ય પત્રં લિખતિ

III અસ્માકં પિત્રેશ્વરેણ પ્રભુના યીશુપ્રીષ્ટેન ય પ્રસાદ: શાન્તિશ્ચ યુષ્મભ્યં દીયતાં

IV ઈશ્વરો યીશુપ્રીષ્ટેન યુષ્માન્ પ્રતિ પ્રસાદં પ્રકાશિતવાન્, તસ્માદહં યુષ્મન્નિમિત્તં સર્વ્વદા મદીયેશ્વરં ધન્યં વદામિ

V પ્રીષ્ટસમ્બન્ધીયં સાક્ષ્યં યુષ્માકં મધ્યે યેન પ્રકારેણ સપ્રમાણમ્ અભવત્

VI તેન યૂયં પ્રીષ્ટાત્ સર્વ્વવિધવક્તૃતાજ્ઞાનાદીનિ સર્વ્વધનાનિ લબ્ધવન્ત:|

VII તતોડસ્મત્રભો ર્થીશુપ્રીષ્ટસ્ય પુનરાગમનં પ્રતીક્ષમાણાનાં યુષ્માકં કસ્યાપિ વરસ્યાભાવો ન ભવતિ

VIII અપરમ્ અસ્માકં પ્રભો ર્થીશુપ્રીષ્ટસ્ય દિવસે યૂયં યન્નિર્દોષા ભવેત તદર્થં સસ્યેવ યાવદન્તં યુષ્માન્ સુસ્થિરાન્ કરિષ્યતિ

IX ય ઈશ્વર: સ્વપુત્રસ્યાસ્મત્રભો ર્થીશુપ્રીષ્ટસ્યાંશિન: કર્તુ યુષ્માન્ આહૂતવાન્ સ વિશ્વસનીય:|

X હે ભ્રાતર:, અસ્માકં પ્રભુયીશુપ્રીષ્ટસ્ય નામ્ના યુષ્માન્ વિનયેડહં સર્વ્વે યુષ્માભિરેકરૂપાણિ વાક્યાનિ કથ્યન્તાં યુષ્મન્મધ્યે ભિન્નસજ્ઞાતા ન ભવન્તુ મનોવિચારયોરૈક્યેન યુષ્માકં સિદ્ધત્વં ભવતુ|

XI હે મમ ભ્રાતરો યુષ્મન્મધ્યે વિવાદા જાતા ઇતિ વાર્તામહં કલોચ્યા: પરિજનૈ જ્ઞાપિત:|

XII મમાભિપ્રેતમિદં યુષ્માકં કશ્ચિત્ કશ્ચિદ્ વદતિ પૌલસ્ય શિષ્યોડહમ્ આપલ્લો: શિષ્યોડહં કૈફા: શિષ્યોડહં પ્રીષ્ટસ્ય શિષ્યોડહમિતિ યા

XIII પ્રીષ્ટસ્ય કિં વિભેદ: કૃત: ? પૌલ: કિં યુષ્મત્કૃતે કુશે હત: ? પૌલસ્ય નામ્ના વા યૂયં કિં મજ્જિજતા: ?

XIV ક્ષિપ્ગાયૌ વિના યુષ્માકં મધ્યેડન્ય: કોડપિ મયા ન મજ્જિજત ઇતિ હેતોરહમ્ ઈશ્વરં ધન્યં વદામિ

XV એતેન મમ નામ્ના માનવા મયા મજ્જિજતા ઇતિ વક્તું કેનાપિ ન શક્યતે

XVI અપરં સ્તિફાનસ્ય પરિજના મયા મજ્જિજતાસ્તદન્ય: કશ્ચિદ્ યન્મયા મજ્જિજતસ્તદહં ન વેક્ષિ

XVII પ્રીષ્ટેનાહં મજ્જિજનાર્થં ન પ્રેરિત: કિન્તુ સુસંવાદસ્ય પ્રચારાર્થમેવ; સોડપિ વાક્યપટુતયા મયા ન પ્રચારિતવ્ય:, યતસ્તથા પ્રચારિતે પ્રીષ્ટસ્ય કુશે મૃત્યુ: ફલહીનો ભવિષ્યતિ

XXVIII યતો હેતો ર્થે વિનશ્યન્તિ તે તાં કુશસ્ય વાર્તા પ્રલાપમિવ મન્યન્તે કિન્ન પરિત્રાણં લભમાનેષ્વસ્માસુ સા ઈશ્વરીયશક્તિસ્વરૂપા|

XIX તસ્માદિત્યં લિખિતમાસ્તે, જ્ઞાનવતાન્તુ યત્ જ્ઞાનં તન્મયા નાશયિષ્યતો વિલોપયિષ્યતે તદ્દદ્ બુદ્ધિર્બદ્ધિમતાં મયા||

XX જ્ઞાની કુત્ર? શાસ્ત્રી વા કુત્ર? ઇહલોકસ્ય વિચારતત્પરો વા કુત્ર? ઇહલોકસ્ય જ્ઞાનં કિમીશ્વરેણ મોહીકૃતં નહિ?

XXI ઈશ્વરસ્ય જ્ઞાનાદ્ ઇહલોકસ્ય માનવા: સ્વજ્ઞાનેનેશ્વરસ્ય તત્ત્વબોધં ન પ્રાપ્તવન્તસ્તસ્માદ્ ઈશ્વર: પ્રચારરૂપિણા પ્રલાપેન વિશ્વાસિન: પરિત્રાતું રોચિતવાન્|

XXII ચિહ્નદીયલોકા લક્ષણાનિ દિદ્દક્ષન્તિ ભિન્નદેશીયલોકાસ્તુ વિદ્યાં મૃગયન્તે,

XXIII વયન્ન કુશે હતં પ્રીષ્ટં પ્રચારયામ:| તસ્ય પ્રચારો ચિહ્નદીયૈર્વિદ્ધન ઇવ ભિન્નદેશીયૈશ્ચ પ્રલાપ ઇવ મન્યતે,

XXIV કિન્તુ ચિહ્નદીયાનાં ભિન્નદેશીયાનાન્ન મધ્યે યે આહૂતાસ્તેષુ સ પ્રીષ્ટ ઈશ્વરીયશક્તિરિવેશ્વરીયજ્ઞાનમિવ ય પ્રકાશતે

XXV યત ઈશ્વરે ય: પ્રલાપ આરોપ્યતે સ માનવાતિરિક્તં જ્ઞાનમેવ યચ્ચ દૌર્બ્બલ્યમ્ ઈશ્વર આરોપ્યતે તત્ માનવાતિરિક્તં બલમેવા

XXVI હે ભ્રાતર:, આહૂતયુષ્મદ્ગણો યષ્માભિરાલોક્યતાં તન્મધ્યે સાંસારિકજ્ઞાનેન જ્ઞાનવન્ત: પરાક્રમિણો વા કુલીના વા બહવો ન વિદ્યન્તો

XXVII યત ઈશ્વરો જ્ઞાનવતસ્ત્રપયિતું મૂર્ખલોકાન્ રોચિતવાન્ બલોના ય ત્રપયિતુમ્ ઈશ્વરો દુર્બ્બલાન્ રોચિતવાન્|

XXVIII તથા વર્તમાનલોકાન્ સંસ્થિતિભ્રષ્ટાન્ કર્તુમ્ ઈશ્વરો જગતોડપકૃષ્ટાન્ હેયાન્ અવર્તમાનાંશ્ચાભિરોચિતવાન્|

- XXIX तत ईश्वरस्य साक्षात् केनाप्यात्मश्लाघा न कर्तव्या।
 XXX यूयञ्च तस्मात् प्रीष्टे यीशौ संस्थितिं प्राप्तवन्तः स ईश्वराद् युष्माकं ज्ञानं पुण्यं पवित्रत्वं मुक्तिश्च
 ज्ञाता।
 XXXI अतश्चेव यद्दृष्टं लिखितमास्ते तद्गतं, यः कश्चित् श्लाघमानः स्यात् श्लाघतां प्रभुना स लिखितं।

II

- I हे भ्रातरौ युष्मत्समीपे ममागमनकालेऽहं वक्तृताया विधाया वा नैपुण्येनेश्वरस्य साक्ष्यं प्रचारितवान्
 तन्नहिः;
 II यतो यीशुप्रीष्टं तस्य कुशे इतत्त्वञ्च विना नान्यत् किमपि युष्मन्मध्ये ज्ञापयितुं विहितं बुद्धवान्।
 III अपरञ्चातीव दौर्बल्यभीतिकम्पयुक्तो युष्माभिः सार्द्धमासं।
 IV अपरं युष्माकं विश्वासो यत् मानुषिकज्ञानस्य इत्थं न भवेत् किन्त्वीश्वरीयशक्तेः इत्थं भवेत्,
 V तदर्थं मम वक्तृता मदीयप्रयारश्च मानुषिकज्ञानस्य मधुरवाक्यसम्बलितौ नास्तां किन्त्वात्मनः शक्तेश्च
 प्रमाणयुक्तावास्तां।
 VI वयं ज्ञानं भाषामहे तस्य सिद्धलोकैर्ज्ञानमिव मन्यते, तद्विलोकस्य ज्ञानं नहि, एतल्लोकस्य नश्वराणाम्
 अधिपतीनां वा ज्ञानं नहि;
 VII किन्तु कालावस्थायाः पूर्वस्माद् यत् ज्ञानम् अस्माकं विभवार्थम् ईश्वरेण निश्चित्य प्रच्छन्नं तन्निगूढम्
 ईश्वरीयज्ञानं प्रभाषामहे।
 VIII एतल्लोकस्याधिपतीनां केनापि तत् ज्ञानं न लब्धं, लब्धे सति ते प्रभावविशिष्टं प्रभुं कुशे नाहनिष्यन्।
 IX तद्विलिखितमास्ते, नेत्रेण क्कापि नो दृष्टं कर्णेनापि य न श्रुतां मनोमध्ये तु कस्यापि न प्रविष्टं कदापि यत्।
 ईश्वरे प्रीयमाणानां कृते तत् तेन सञ्चितं।
 X अपरमीश्वरः स्वात्मना तदस्माकं साक्षात् प्रकाशयत्; यत आत्मा सर्वमेवानुसन्धते तेन येश्वरस्य
 मर्मतत्त्वमपि बुध्यते।
 XI मनुजस्यान्तःस्थमात्मानं विना केन मनुजेन तस्य मनुजस्य तत्त्वं बुध्यते? तद्वदीश्वरस्यात्मानं विना
 केनापीश्वरस्य तत्त्वं न बुध्यते।
 XII वयञ्चेतल्लोकस्यात्मानं लब्धवन्तस्तन्नहि किन्त्वीश्वरस्यैवात्मानं लब्धवन्तः, ततो हेतोरीश्वरेण
 स्वप्रसादाद् अस्मत्स्यं यद् यद् दत्तं तत्सर्वम् अस्माभिर्ज्ञातुं शक्यते।
 XIII तस्यास्माभिर्मानुषिकज्ञानस्य वाक्यानि शिक्षित्वा कथ्यत इति नहि किन्त्वात्मतो वाक्यानि
 शिक्षित्वात्मिकैर्वाक्यैरात्मिकं भावं प्रकाशयद्भिः कथ्यते।
 XIV प्राणी मनुष्य ईश्वरीयात्मनः शिक्षां न गृह्णाति यत आत्मिकवियारेण सा वियार्यति हेतोः स तां
 प्रलापमिव मन्यते ओद्धृञ्च न शक्नोति।
 XV आत्मिको मानवः सर्वार्थि वियारयति किन्तु स्वयं केनापि न वियार्यते।
 XVI यत ईश्वरस्य मनो ज्ञात्वा तमुपदेष्टुं कः शक्नोति? किन्तु प्रीष्टस्य मनोऽस्माभिर्लब्धं।

III

- I हे भ्रातरः, अहमात्मिकैरिव युष्माभिः समं सम्भाषितुं नाशक्नवं किन्तु शारीरिकाचारिभिः प्रीष्टधर्मो
 शिशुतुल्यैश्च जनैरिव युष्माभिः सह समभाषे।
 II युष्मान् कठिनलक्ष्यं न भोजयन् दृग्धम् अपाययं यतो यूयं लक्ष्यं गृहीतुं तदा नाशक्नुत एतानीमपि न
 शक्नुथ, यतो हेतोरधुनापि शारीरिकाचारिण आध्वे।
 III युष्मन्मध्ये मात्सर्यविवादभेदा भवन्ति ततः किं शारीरिकाचारिणो नाध्वे मानुषिकमार्गोण य न यथ?।
 IV पौलस्याहमित्यापल्लोरहमिति वा यद्वाक्यं युष्माकं कैश्चित् कैश्चित् कथ्यते तस्माद् यूयं शारीरिकाचारिण
 न भवथ?
 V पौलः कः? आपल्लो वा कः? तौ परियारकमात्रौ तयोरेकैकस्मै य प्रभु र्यादृक् इलमददात् तद्गतं तयोर्द्वारा
 यूयं विश्वासिनो ज्ञाताः।
 VI अहं रोपितवान् आपल्लोश्च निषिक्तवान् ईश्वरश्चावर्द्धयत्।
 VII अतो रोपयितृसेक्तारावसारौ वर्द्धयितेश्वर अवे सारः।
 VIII रोपयितृसेक्तारौ य समौ तयोरेकैकश्च स्वश्रमयोग्यं स्ववेतनं लप्स्यते।
 IX आवामीश्वरेण सह कर्मकारिणौ, ईश्वरस्य यत् क्षेत्रम् ईश्वरस्य या निर्मितिः सा यूयमेवा

- X ઈશ્વરસ્ય પ્રસાદાત્ મયા યત્ પદં લબ્ધં તસ્માત્ જ્ઞાનિના ગૃહકારિણેવ મયા ભિત્તિમૂલં સ્થાપિતં તદુપરિ ચાન્યેન નિચીયતો કિન્તુ યેન યન્નિચીયતે તત્ તેન વિવિચ્યતાં
- XI યતો યીશુપ્રીષ્ટરૂપં યદ્ ભિત્તિમૂલં સ્થાપિતં તદન્યત્ કિમપિ ભિત્તિમૂલં સ્થાપયિતું કેનાપિ ન શક્યતો
- XII એતદ્ભિત્તિમૂલસ્યોપરિ યદિ કેચિત્ સ્વર્ણરૂપ્યમણિકાષ્ટતૃણનલાન્ નિચિન્વન્તિ,
- XIII તર્હોકૈકસ્ય કર્મ પ્રકાશિષ્યતે યતઃ સ દિવસસ્તત્ પ્રકાશયિષ્યતિ યતો હતોસ્તન દિવસેન વહ્નિમયેનોદેતવ્યં તત એકૈકસ્ય કર્મ કીદૃશમેતસ્ય પરીક્ષા બહ્નિના ભવિષ્યતિ
- XIV યસ્ય નિચયનરૂપં કર્મ સ્થાસ્તુ ભવિષ્યતિ સ વેતનં લપ્સ્યતો
- XV યસ્ય ચ કર્મ ધક્ષ્યતે તસ્ય ક્ષતિ ભવિષ્યતિ કિન્તુ વહ્ને નિર્ગતજન ઇવ સ સ્વયં પરિત્રાણં પ્રાપ્સ્યતિ
- XVI યૂયમ્ ઈશ્વરસ્ય મન્દિરં યુષ્મન્મધ્યે યેશ્વરસ્યાત્મા નિવસતીતિ કિં ન જ્ઞાનીથ?
- XVII ઈશ્વરસ્ય મન્દિરં યેન વિનાશ્યતે સોડપીશ્વરેણ વિનાશયિષ્યતે યત ઈશ્વરસ્ય મન્દિરં પવિત્રમેવ યૂયં તુ તન્મન્દિરમ્ આધ્વે
- XVIII કોપિ સ્વં ન વચ્ચત્યાં યુષ્માકં કશ્ચન ચેદિહલોકસ્ય જ્ઞાનેન જ્ઞાનવાનહમિતિ બુદ્ધ્યતે તર્હિ સ યત્ જ્ઞાની ભવેત્ તદર્થં મૂઢો ભવતુ
- XIX યસ્માદિહલોકસ્ય જ્ઞાનમ્ ઈશ્વરસ્ય સાક્ષાત્ મૂઢત્વમેવા એતસ્મિન્ લિખિતમધ્યાસ્તે, તીક્ષ્ણા યા જ્ઞાનિનાં બુદ્ધિસ્તયા તાન્ ધરતીશ્વરઃ
- XX પુનશ્ચ જ્ઞાનિનાં કલ્પના વેત્તિ પરમેશો નિરર્થકાઃ
- XXI અતએવ કોડપિ મનુજૈરાત્માનં ન શ્લાઘતાં યતઃ સર્વાણિ યુષ્માકમેવ,
- XXII પૌલ વા આપલ્લો વા કૈફા વા જગદ્ વા જીવનં વા મરણં વા વર્તમાનં વા ભવિષ્યદ્વા સર્વાણ્યેવ યુષ્માકં,
- XXIII યૂયન્ન પ્રીષ્ટસ્ય, પ્રીષ્ટશ્ચેશ્વરસ્યા

IV

- I લોકા અસ્માન્ પ્રીષ્ટસ્ય પરિચારકાન્ ઈશ્વરસ્ય નિગૂઠવાક્યધનસ્યાધ્યક્ષાંશ્ચ મન્યન્તાં
- II કિન્ન ધનાધ્યક્ષેણ વિશ્વસનીયેન ભવિતવ્યમેતદેવ લોકૈ યચ્ચતો
- III અતો વિચારયદ્ધિ યુષ્માભિરન્યૈઃ કૈશ્ચિન્ મનુજૈ વા મમ પરીક્ષણં મયાતીવ લઘુ મન્યતે ડહમધ્યાત્માનં ન વિચારયામિ
- IV મયા કિમપ્યપરાદ્ભમિત્યહં ન વેદ્મિ કિન્ત્વેતેન મમ નિરપરાઘત્વં ન નિશ્ચીયતે પ્રભુરેવ મમ વિચારયિતાસ્તિ
- V અત ઉપયુક્તસમયાત્ પૂર્વમ્ અર્થતઃ પ્રભોરાગમનાત્ પૂર્વ યુષ્માભિ વિચારો ન ક્રિયતાં પ્રભુરાગત્ય તિમિરેણ પ્રચ્છન્નાનિ સર્વાણિ દીપયિષ્યતિ મનસાં મન્ત્રણાશ્ચ પ્રકાશયિષ્યતિ તસ્મિન્ સમય ઈશ્વરાદ્ એકૈકસ્ય પ્રશંસા ભવિષ્યતિ
- VI હે ભ્રાતરઃ સર્વાણ્યેતાનિ મયાત્માનમ્ આપલ્લવન્નોદિશ્ય કથિતાનિ તસ્યૈતત્ કારણં યૂયં યથા શાસ્ત્રીયવિધિમતિક્રમ્ય માનવમ્ અતીવ નાદરિષ્યધ્વ ઈત્યન્નૈકેન વૈપરીત્યાદ્ અપરેણ ન શ્લાઘિષ્યધ્વ એતાદૃશીં શિક્ષામાવયોદ્દૃષ્ટાન્તાત્ લપ્સ્યધ્વે
- VII અપરાત્ કસ્તાં વિશેષયતિ? તુભ્યં યન્ન દત્તાદૃશં કિં ધારયસિ? અદત્તેનેવ દત્તેન વસ્તુના કુતઃ શ્લાઘસે?
- VIII ઇદાનીમેવ યૂયં કિં તૃપ્તા લબ્ધધના વા? અસ્માસ્વવિદ્યમાનેષુ યૂયં કિં રાજત્વપદં પ્રાપ્તાઃ? યુષ્માકં રાજત્વં મયાભિલષિતં યતસ્તેન યુષ્માભિઃ સહ વયમપિ રાજ્યાંશિનો ભવિષ્યામઃ
- IX પ્રેરિતા વયં શેષા હન્તવ્યાશ્ચેવેશ્વરેણ નિદર્શિતાઃ યતો વયં સર્વલોકાનામ્ અર્થતઃ સ્વર્ગીયદૂતાનાં માનવાનાન્ન કૌતુકાસ્પદાનિ જાતાઃ
- X પ્રીષ્ટસ્ય કૃતે વયં મૂઢાઃ કિન્તુ યૂયં પ્રીષ્ટેન જ્ઞાનિનઃ, વયં દુર્બલા યૂયન્ન સબલાઃ, યૂયં સમ્માનિતા વયન્નાપમાનિતાઃ
- XI વયમદ્યાપિ ક્ષુધાર્તાસ્તિષ્ણાર્તા વસ્ત્રહીનાસ્તાડિતા આશ્રમરહિતાશ્ચ સન્તઃ
- XII કર્મણિ સ્વકરન્ વ્યાપારયન્તશ્ચ દુઃખૈઃ કાલં યાપયામઃ ગર્હિતૈરસ્માભિરાશીઃ કથ્યતે દૂરીકૃતૈઃ સઘતે નિન્દિતૈઃ પ્રસાદ્યતો
- XIII વયમદ્યાપિ જગતઃ સમ્માર્જનીયોગ્યા અવકરા ઇવ સર્વે મન્યામહે
- XIV યુષ્માન્ ત્રપયિતુમહમેતાનિ લિખામીતિ નહિ કિન્તુ પ્રિયાત્મજાનિવ યુષ્માન્ પ્રબોધયામિ
- XV યતઃ પ્રીષ્ટધર્મં યદ્યપિ યુષ્માકં દશસહસ્રાણિ વિનેતારો ભવન્તિ તથાપિ બહવો જનકા ન ભવન્તિ યતોડહમેવ સુસંવાદેન યીશુપ્રીષ્ટે યુષ્માન્ અજનયાં

- XVI અતો યુષ્માન્ વિનયેડહં યૂયં મદ્નુગામિનો ભવતા
 XVII ઇત્યર્થં સર્વેષુ ધર્મસમાજેષુ સર્વત્ર પ્રીષ્ટધર્મયોગ્યા યે વિધયો મયોપદિશ્યન્તે તાન્ યો યુષ્માન્ સ્મારયિષ્યત્યેવમ્ભૂતં પ્રભોઃ કૃતે પ્રિયં વિશ્વાસિનઞ્ચ મદીયતનયં તીમથિયં યુષ્માકં સમીપં પ્રેષિતવાનહં।
 XVIII અપરમહં યુષ્માકં સમીપં ન ગમિષ્યામીતિ બુદ્ધ્વા યુષ્માકં ક્રિયન્તો લોકા ગર્વન્તિ।
 XIX કિન્તુ યદિ પ્રભેરિચ્છા ભવતિ તર્હ્યહમવિલમ્બં યુષ્મત્સમીપમુપસ્થાય તેષાં દર્પધ્માતાનાં લોકાનાં વાયં જ્ઞાસ્યામીતિ નહિ સામર્થ્યમેવ જ્ઞાસ્યામિ।
 XX યસ્માદીશ્વરસ્ય રાજત્વં વાગ્યુક્તં નહિ કિન્તુ સામર્થ્યયુક્તં।
 XXI યુષ્માકં કા વાગ્ધા? યુષ્મત્સમીપે મયા કિં દણ્ડપાણિના ગન્તવ્યમુત પ્રેમનમ્રતાત્મયુક્તેન વા?

V

- I અપરં યુષ્માકં મધ્યે વ્યભિચારો વિદ્યતે સ ય વ્યભિચારસ્તાદૃશો યદ્ દેવપૂજકાનાં મધ્યેડપિ તત્તુલ્યો ન વિદ્યતે ક્લતો યુષ્માકમેકો જનો વિમાતૃગમનં કૃરુત ઇતિ વાર્તા સર્વત્ર વ્યાપ્તા।
 II તથાય યૂયં દર્પધ્માતા આદબ્ધે, તત્ કર્મ્મ યેન કૃતં સ યથા યુષ્મન્મધ્યાદ્ દૂરીક્રિયતે તથા શોકો યુષ્માભિ ન ક્રિયતે કિમ્ એતત્?
 III અવિદ્યમાને મદીયશરીરે મમાત્મા યુષ્મન્મધ્યે વિદ્યતે અતોડહં વિદ્યમાન ઇવ તત્કર્મ્મકારિણો વિચારં નિશ્ચિતવાન્,
 IV અસ્મત્પ્રભો યીશુપ્રીષ્ટસ્ય નામ્ના યુષ્માકં મદીયાત્મનશ્ચ મિલને જાતે ડસ્મત્પ્રભો યીશુપ્રીષ્ટસ્ય શક્તેઃ સાહાય્યેન
 V સ નરઃ શરીરનાશાર્થમસ્માભિઃ શયતાનો હસ્તે સમર્પયિતવ્યસ્તતોડસ્માકં પ્રભો યીશો દિવસે તસ્યાત્મા રક્ષાં ગન્તું શક્ષ્યતિ।
 VI યુષ્માકં દર્પો ન ભદ્રાય યૂયં કિમેતન્ન જાનીથ, યથા, વિકારઃ કૃત્સ્નશક્તૂનાં સ્વલ્પકિણ્ણવેન જાયતો
 VII યૂયં યત્ નવીનશક્તુસ્વરૂપા ભવેત તદર્થં પુરાતનં કિણ્ણવમ્ અવમાજ્જત યતો યુષ્માભિઃ કિણ્ણવશૂન્યૈ ભવિતવ્યાં અપરમ્ અસ્માકં નિસ્તારોત્સવીયમેષશાવકો યઃ પ્રીષ્ટઃ સોડસ્મદર્થં બલીકૃતો ડભવત્।
 VIII અતઃ પુરાતનકિણ્ણવેનાર્થતો દુષ્ટતાજિઘાંસારૂપેણ કિણ્ણવેન તન્નહિ કિન્તુ સારલ્યસત્યત્વરૂપયા કિણ્ણવશૂન્યતયાસ્માભિરુત્સવઃ કર્તવ્યઃ।
 IX વ્યાભિચારિણાં સંસર્ગો યુષ્માભિ વિહાતવ્ય ઇતિ મયા પત્રે લિખિતાં
 X કિન્ત્વૈહિકલોકાનાં મધ્યે યે વ્યભિચારિણો લોભિન ઉપદ્રાવિણો દેવપૂજકા વા તેષાં સંસર્ગઃ સર્વથા વિહાતવ્ય ઇતિ નહિ, વિહાતવ્યે સતિ યુષ્માભિ જંગતો નિર્ગન્તવ્યમેવા
 XI કિન્તુ ભ્રાતૃત્વેન વિખ્યાતઃ કશ્ચિજ્જનો યદિ વ્યભિચારી લોભી દેવપૂજકો નિન્દકો મદ્યપ ઉપદ્રાવી વા ભવેત્ તર્હિ તાદૃશેન માનવેન સહ ભોજનપાનેડપિ યુષ્માભિ ન કર્તવ્યે ઇત્યધુના મયા લિખિતાં
 XII સમાજબહિઃસ્થિતાનાં લોકાનાં વિચારકરણે મમ કોડધિકારઃ? કિન્તુ તદન્તર્ગતાનાં વિચારણાં યુષ્માભિઃ કિં ન કર્તવ્યં ભવેત્?
 XIII બહિઃસ્થાનાં તુ વિચાર ઈશ્વરેણ કારિષ્યતો અતો યુષ્માભિઃ સ પાતકી સ્વમધ્યાદ્ બહિષ્ક્રિયતાં।

VI

- I યુષ્માકમેકસ્ય જનસ્યાપરેણ સહ વિવાદે જાતે સ પવિત્રલોકૈ વિચારમકારયન્ કિમ્ અધાર્મિકલોકૈ વિચારયિતું પ્રોત્સહતે?
 II જગતોડપિ વિચારણાં પવિત્રલોકૈઃ કારિષ્યત એતદ્ યૂયં કિં ન જાનીથ? અતો જગદ્ યદિ યુષ્માભિ વિચારયિતવ્યં તર્હિ ક્ષુદ્રતમવિચારેષુ યૂયં કિમસમર્થાઃ?
 III દૂતા અધ્યસ્માભિ વિચારયિષ્યન્ત ઇતિ કિં ન જાનીથ? અત ઐહિકવિષયાઃ કિમ્ અસ્માભિ ન વિચારયિતવ્યા ભવેયુઃ?
 IV ઐહિકવિષયસ્ય વિચારે યુષ્માભિઃ કર્તવ્યે યે લોકાઃ સમિતૌ ક્ષુદ્રતમાસ્ત એવ નિયુજ્યન્તાં।
 V અહં યુષ્માન્ ત્રપયિતુમિચ્છન્ વદામિ યુષ્મન્મધ્યે કિમેકોડપિ મનુષ્યસ્તાદૃગ્ બુદ્ધિમાન્નહિ યો ભ્રાતૃવિવાદવિચારણે સમર્થઃ સ્યાત્?
 VI કિન્તુ ભ્રાતા ભ્રાત્રાન્યેન કિમવિશ્વાસિનાં વિચારકાણાં સાક્ષાદ્ વિવદતે? યુષ્મન્મધ્યે વિવાદા વિદ્યન્ત એતદપિ યુષ્માકં દોષઃ।
 VII યૂયં કુતોડન્યાયસહનં ક્ષતિસહનં વા શ્રેયો ન મન્યધ્વે?

- VIII किन्तु यूयमपि भ्रातृनेव प्रत्यन्यायं क्षतिञ्च कुरुथ किमेतत्?
- IX ईश्वरस्य राज्येऽन्यायकारिणां लोकानामधिकारो नास्त्येतद् यूयं किं न जानीथ? मा वग्यध्वं, ये व्यभियारिणो देवार्थिनः पारदारिकाः स्त्रीवदाचारिणः पुंमैथुनकारिणस्तस्करा
- X लोभिनो मद्यपा निन्दका उपद्राविणो वा त ईश्वरस्य राज्यभागिनो न भविष्यन्ति
- XI यूयञ्चैवविधा लोका आस्त किन्तु प्रभो र्यीशो नान्नास्मदीश्वरस्यात्मना य यूयं प्रक्षालिताः पाविताः सपुण्यीकृताश्च
- XII मर्द्यं सर्वं द्रव्यम् अप्रतिषिद्धं किन्तु न सर्वं छित्जनकं मर्द्यं सर्वमप्रतिषिद्धं तथाप्यहं कस्यापि द्रव्यस्य वशीकृतो न भविष्यामि
- XIII उदराय भक्ष्याणि भक्ष्येभ्यश्चोदरं, किन्तु भक्ष्योदरे ईश्वरेण नाशयिष्येते; अपरं देहो न व्यभियाराय किन्तु प्रभवे प्रभुश्च देहाय
- XIV यश्चेश्वरः प्रभुमुत्थापितवान् स स्वशक्त्यास्मान्पुत्थापयिष्यति
- XV युष्माकं यानि शरीराणि तानि श्रीष्टस्याङ्गानीति किं यूयं न जानीथ? अतः श्रीष्टस्य यान्यङ्गानि तानि मयापहृत्य वेश्याया अङ्गानि किं कारिष्यन्ते? तन्न भवतु!
- XVI यः कश्चिद् वेश्यायाम् आसज्यते स तथा सडैकदेहो भवति किं यूयमेतन्न जानीथ? यतो लिभितमास्ते, यथा, तौ द्वौ जनावेकाङ्गौ भविष्यतः।
- XVII मानवा यान्यन्यानि कलुषाणि कुर्वते तानि वपुर्न समाविशन्ति किन्तु व्यभियारिणा स्वविग्रहस्य विरुद्धं कल्मषं क्रियते।
- XVIII मानवा यान्यन्यानि कलुषाणि कुर्वते तानि वपुर्न समाविशन्ति किन्तु व्यभियारिणा स्वविग्रहस्य विरुद्धं कल्मषं क्रियते।
- XIX युष्माकं यानि वपुंसि तानि युष्मदन्तःस्थितस्येश्वराल्लब्धस्य पवित्रस्यात्मनो मन्दिराणि यूयञ्च स्वेषां स्वामिनो नाध्वे किमेतद् युष्माभिर्न ज्ञायते?
- XX यूयं मूल्येन क्रीता अतो वपुर्मनोभ्याम् ईश्वरो युष्माभिः पूज्यतां यत ईश्वर एव तयोः स्वाभी।

VII

- I अपरञ्च युष्माभिर्मा प्रति यत् पत्रमलेपि तस्योत्तरमेतत्, योषितोऽस्पर्शनं मनुजस्य वरं;
- II किन्तु व्यभियारभयाद् अकैकस्य पुंसः स्वकीयभार्या भवतु तद्गद् अकैकस्या योषितो ऽपि स्वकीयभर्ता भवतु।
- III भार्यायै भर्ता यद्यद् वितरणीयं तद् वितीर्यतां तद्गद् भर्तेऽपि भार्याया वितरणीयं वितीर्यतां।
- IV भार्यायाः स्वदेहे स्वत्वं नास्ति भर्तुरेव, तद्गद् भर्तुरपि स्वदेहे स्वत्वं नास्ति भार्याया एव।
- V उपोषणप्रार्थनयोः सेवनार्थम् अकमन्त्रणानां युष्माकं क्रियत्कालं यावद् या पृथक्स्थितिर्भवति तदन्यो विच्छेदो युष्मन्मध्ये न भवतु, ततः परम् इन्द्रियाणाम् अधैर्यात् शयतान् यद् युष्मान् परीक्षां न नयेत् तदर्थं पुनरेकत्र मिलत।
- VI अेतद् आदेशतो नहि किन्त्वनुज्ञात एव मया कथ्यते,
- VII यतो ममावस्थेव सर्वमानवानामवस्था भवत्विति मम वाग्छा किन्त्वीश्वराद् अकैकैको वरोऽन्येन यान्यो वर एत्यमेकैकेन स्वकीयवरो लब्धः।
- VIII अपरम् अकृतविवाहान् विधवाश्च प्रति ममैतन्निवेदनं ममेव तेषामवस्थितिर्भद्रा;
- IX किञ्च यदि तैरिन्द्रियाणि नियन्तुं न शक्यन्ते तर्हि विवाहः क्रियतां यतः कामदहनाद् व्यूढत्वं भद्रं।
- X ये य कृतविवाहास्ते मया नहि प्रभुनैवैतद् आज्ञाप्यन्ते।
- XI भार्या भर्तुः पृथक् न भवतु। यदि वा पृथग्भूता स्यात् तर्हि निर्विवाहा तिष्ठतु स्वीयपतिना वा सन्ध्यातु भर्तापि भार्या न त्यजतु।
- XII एतरान् जनान् प्रति प्रभुर्न भ्रवीति किन्त्वहं भ्रवीमि; कस्यचिद् भ्रातुर्योषिद् अविश्वासिनी सत्यपि यदि तेन सहवासे तुष्यति तर्हि सा तेन न त्यज्यतां।
- XIII तद्गत् कस्याश्चिद् योषितः पतिरविश्वासी सन्नपि यदि तथा सहवासे तुष्यति तर्हि स तथा न त्यज्यतां।
- XIV यतोऽविश्वासी भर्ता भार्याया पवित्रीभूतः, तद्गदविश्वासिनी भार्या भर्ता पवित्रीभूता; नोयेद् युष्माकमपत्यान्यशुचीन्यभविष्यन् किन्त्वधुना तानि पवित्राणि सन्ति।

XV અવિશ્વાસી જનો યદિ વા પૃથગ્ ભવતિ તર્હિ પૃથગ્ ભવતુ; એતેન ભ્રાતા ભગિની વા ન નિબધ્યતે તથાપિ વયમીશ્વરેણ શાન્તયે સમાહૂતાઃ।

XVI હે નારિ તવ ભર્તુઃ પરિત્રાણં ત્વત્તો ભવિષ્યતિ ન વેતિ ત્વયા કિં જ્ઞાયતે? હે નર તવ જાયાયાઃ પરિત્રાણં ત્વત્તો ભવિષ્યતિ ન વેતિ ત્વયા કિં જ્ઞાયતે?

XXVII એકેકો જનઃ પરમેશ્વરાલ્લબ્ધં યદ્ ભજતે યસ્યાન્નાવસ્થાયામ્ ઈશ્વરેણાહ્વાયિ તદનુસારેણૌવાચરતુ તદહં સર્વસમાજસ્થાન્ આદિશામિ।

XXVIII છિન્નત્વગ્ ભૂત્વા ય આહૂતઃ સ પ્રકૃષ્ટત્વક્ ન ભવતુ, તદ્દદ્ અછિન્નત્વગ્ ભૂત્વા ય આહૂતઃ સ છિન્નત્વક્ ન ભવતુ।

XIX ત્વકછેદઃ સારો નહિ તદ્દદ્ત્વકછેદોડપિ સારો નહિ કિન્ત્વીશ્વરસ્યાજ્ઞાનાં પાલનમેવા

XX યો જનો યસ્યામવસ્થાયામાહ્વાયિ સ તસ્યામેવાવતિષ્ઠતાં।

XXI દાસઃ સન્ ત્વં કિમાહૂતોડસિ? તન્મા ચિન્તય, તથાય યદિ સ્વતન્ત્રો ભવિતું શક્નુયાસ્તર્હિ તદેવ વૃણુ।

XXII યતઃ પ્રભુનાહૂતો યો દાસઃ સ પ્રભો મોચિતજનઃ। તદ્દદ્ તેનાહૂતઃ સ્વતન્ત્રો જનોડપિ પ્રીષ્ટસ્ય દાસ એવા

XXIII યૂયં મૂલ્યેન ક્રીતા અતો હેતો મર્નવાનાં દાસા મા ભવતા

XXIV હે ભ્રાતરો યસ્યામવસ્થાયાં યસ્યાહ્વાનમભવત્ તયા સ ઈશ્વરસ્ય સાક્ષાત્ તિષ્ઠતુ।

XXV અપરમ્ અકૃતવિવાહાન્ જનાન્ પ્રતિ પ્રભોઃ કોડપ્યાદેશો મયા ન લબ્ધઃ કિન્તુ પ્રભોરનુકમ્પયા વિશ્વાસ્યો ભૂતોડહં યદ્ ભદ્રં મન્યે તદ્ વદામિ।

XXVI વર્તમાનાત્ ક્લેશસમયાત્ મનુષ્યસ્યાનૂઢત્વં ભદ્રમિતિ મયા બુધ્યતો।

XXVII ત્વં કિં યોષિતિ નિબદ્ધોડસિ તર્હિ મોચનં પ્રાપ્તું મા યતસ્વા કિં વા યોષિતો મુક્તોડસિ? તર્હિ જાયાં મા ગવેષયા

XXVIII વિવાહં કુર્વતા ત્વયા કિમપિ નાપારાધ્યતે તદ્દદ્ વ્યુહમાનયા યુવત્યાપિ કિમપિ નાપારાધ્યતે તથાય તાદૃશૌ દ્વૌ જનૌ શારીરિકં ક્લેશં લપ્સ્યેતે કિન્તુ યુષ્માન્ પ્રતિ મમ કરુણા વિદ્યતો।

XXIX હે ભ્રાતરોડહમિદં બ્રવીમિ, ઇતઃ પરં સમયોડતીવ સંક્ષિપ્તઃ,

XXX અતઃ કૃતદારૈરકૃતદારૈરિવ રુદ્ધિશ્ચારુદ્ધિરિવ સાનન્દૈશ્ચ નિરાનન્દૈરિવ ક્લેતૃભિશ્ચાભાગિભિરિવાચરિતવ્યં

XXXI યે ય સંસારે ચરન્તિ તે નાતિચરિતવ્યં યત ઇહલેકાકસ્ય કૌતુકો વિચલતિ।

XXXII કિન્તુ યૂયં યન્નિશ્ચિન્તા ભવેતેતિ મમ વાગ્ધ્ણા અકૃતવિવાહો જનો યથા પ્રભું પરિતોષયેત્ તથા પ્રભું ચિન્તયતિ,

XXXIII કિન્તુ કૃતવિવાહો જનો યથા ભાર્ય્યા પરિતોષયેત્ તથા સંસારં ચિન્તયતિ।

XXXIV તદ્દદ્ ઊઢયોષિતો ડનૂઢા વિશિષ્યતો યાનૂઢા સા યથા કાયમનસોઃ પવિત્રા ભવેત્ તથા પ્રભું ચિન્તયતિ યા યોઢા સા યથા ભર્તારિ પરિતોષયેત્ તથા સંસારં ચિન્તયતિ।

XXXV અહં યદ્ યુષ્માન્ મૃગબન્ધિન્યા પરિક્ષિપેયં તદર્થં નહિ કિન્તુ યૂયં યદનિન્દિતા ભૂત્વા પ્રભોઃ સેવનેડબાધમ્ આસક્તા ભવેત તદર્થમેતાનિ સર્વાણિ યુષ્માકં હિતાય મયા કથ્યન્તો।

XXXVI કસ્યચિત્ કન્યાયાં યૌવનપ્રાપ્તાયાં યદિ સ તસ્યા અનૂઢત્વં નિન્દનીયં વિવાહશ્ચ સાધયિતવ્ય ઇતિ મન્યતે તર્હિ યથાભિલાષં કરોતુ, એતેન કિમપિ નાપરાત્સ્યતિ વિવાહઃ ક્રિયતાં।

XXXVII કિન્તુ દુઃખેનાકલિષ્ટઃ કશ્ચિત્ પિતા યદિ સ્થિરમનોગતઃ સ્વમનોડભિલાષસાધને સમર્થશ્ચ સ્યાત્ મમ કન્યા મયા રક્ષિતવ્યેતિ મનસિ નિશ્ચિનોતિ ય તર્હિ સ ભદ્રં કર્મ કરોતિ।

XXXVIII અતો યો વિવાહં કરોતિ સ ભદ્રં કર્મ કરોતિ યશ્ચ વિવાહં ન કરોતિ સ ભદ્રતરં કર્મ કરોતિ।

XXXIX યાવત્કાલં પતિ જીવતિ તાવદ્ ભાર્ય્યા વ્યવસ્થયા નિબદ્ધા તિષ્ઠતિ કિન્તુ પત્યૌ મહાનિદ્રાં ગતે સા મુક્તીભૂય યમભિલષતિ તેન સહ તસ્યા વિવાહો ભવિતું શક્નોતિ, કિન્ત્વેતત્ કેવલં પ્રભુભક્તાનાં મધ્યો

XL તથાય સા યદિ નિષ્પતિકા તિષ્ઠતિ તર્હિ તસ્યાઃ ક્ષેમં ભવિષ્યતીતિ મમ ભાવઃ। અપરમ્ ઈશ્વરસ્યાત્મા મમાપ્યન્ત વિદ્યત ઇતિ મયા બુધ્યતો।

VIII

I દેવપ્રસાદે સર્વેષામ્ અસ્માકં જ્ઞાનમાસ્તે તદ્વ્યં વિદ્મઃ। તથાપિ જ્ઞાનં ગર્વ્યં જનયતિ કિન્તુ પ્રેમતો નિષ્ઠા જાયતો।

II અતઃ કશ્ચન યદિ મન્યતે મમ જ્ઞાનમાસ્ત ઇતિ તર્હિ તેન યાદૃશં જ્ઞાનં ચેષ્ટિતવ્યં તાદૃશં કિમપિ જ્ઞાનમઘાપિ ન લબ્ધાં।

- III किन्तु य ईश्वरे प्रीयते स ईश्वरेणापि ज्ञायते।
 IV देवताबलिप्रसादभक्षणो वयमिदं विद्मो यत् जगन्मध्ये कोऽपि देवो न विद्यते, अेकेश्वरेश्वरो द्वितीयो नास्तीति।
 V स्वर्गे पृथिव्यां वा यद्यपि केषुचिद् ईश्वर इति नामारोप्यते तादृशाश्च बलव ईश्वरा बलवश्च प्रभवो विद्यन्ते।
 VI तथाप्यस्माकमद्वितीय ईश्वरः स पिता यस्मात् सर्वेषां यदर्थञ्चास्माकं सृष्टिर्जाता, अस्माकञ्चाद्वितीयः प्रभुः स यीशुः प्रीष्टो येन सर्व्ववस्तूनां येनास्माकमपि सृष्टिः कृता।
 VII अधिकन्तु ज्ञानं सर्व्वेषां नास्ति यतः केचिदद्यापि देवतां सम्मन्य देवप्रसादमिव तद् भक्ष्यं भुञ्जते तेन दुर्बलतया तेषां स्वान्तानि मलीमसानि भवन्ति।
 VIII किन्तु भक्ष्यद्रव्याद् वयम् ईश्वरेण ग्राह्या भवामस्तन्नहि यतो भुङ्क्त्वा वयमुत्कृष्टा न भवामस्तद्भुङ्क्त्वाप्यपकृष्टा न भवामः।
 IX अतो युष्माकं या क्षमता सा दुर्बलानाम् उन्माथस्वर्षपा यन्न भवेत् तदर्थं सावधाना भवता।
 X यतो ज्ञानविशिष्टस्त्वं यद्दि देवालये उपविष्टः केनापि दृश्यसे तर्हि तस्य दुर्बलस्य मनसि किं प्रसादभक्षणो उत्साहो न जनिष्यते?
 XI तथा सति यस्य कृते प्रीष्टो ममार तव स दुर्बलो भ्राता तव ज्ञानात् किं न विनक्ष्यति?
 XII इत्यनेन प्रकारेण भ्रातृणां विरुद्धम् अपराध्यद्विस्तेषां दुर्बलानि मनांसि व्याघातयद्विश्च युष्माभिः प्रीष्टस्य वैपरीत्येनापराध्यते।
 XIII अतो हेतोः पिशिताशनं यद्दि मम भ्रातुर्विघ्नस्वर्षपं भवेत् तर्ह्यहं यत् स्वभ्रातुर्विघ्नजनको न भवेयं तदर्थं यावज्जिवनं पिशितं न भोक्ष्ये।

IX

- I अहं किम् अेकः प्रेरितो नास्मि? किमहं स्वतन्त्रो नास्मि? अस्माकं प्रभु यीशुः प्रीष्टः किं मया नादर्शि? यूयमपि किं प्रभुना मदीयश्चमङ्गलस्वर्षपा न भवथ?
 II अन्यलोकानां कृते यद्यप्यहं प्रेरितो न भवेयं तथाप्य युष्मत्कृते प्रेरितोऽस्मि यतः प्रभुना मम प्रेरितत्वपदस्य मुद्रास्वर्षपा यूयमेवाध्वे।
 III ये लोका मयि दोषमारोपयन्ति तान् प्रति मम प्रत्युत्तरमेतत्।
 IV भोजनपानयोः किमस्माकं क्षमता नास्ति?
 V अन्ये प्रेरिताः प्रभो भ्रातरौ कैङ्गाश्च यत् कुर्वन्ति तद्भ्रतुः काञ्चित् धर्मभगिनीं व्यूह्य तथा सार्द्धं पर्यटितुं वयं किं न शक्नुमः?
 VI सांसारिकश्रमस्य परित्यागात् किं केवलमहं अर्णव्याश्च निवारितौ?
 VII निजघनव्ययेन कः संग्रामं करोति? को वा द्राक्षाक्षेत्रं कृत्वा तत्कृलानि न भुङ्क्ते? को वा पशुव्रजं पालयन् तत्पयो न पिवति?
 VIII किमहं केवलां मानुषिकां वायं वदामि? व्यवस्थायां किमेतादृशं वयनं न विद्यते?
 IX भूसाव्यवस्थाग्रन्थे लिपितमास्ते, त्वं शस्यमर्दकवृषस्यास्यं न भंत्स्यसीति। ईश्वरेण बलीवर्दानामेव यिन्ता किं क्रियते?
 X किं वा सर्व्वथास्माकं कृते तद्भयनं तेनोक्तं? अस्माकमेव कृते तद्विप्लितां यः क्षेत्रं कर्षति तेन प्रत्याशायुक्तेन कर्ष्यं, यश्च शस्यानि मर्दयति तेन लाभप्रत्याशायुक्तेन मर्दितव्यं।
 XI युष्मत्कृतेऽस्माभिः पारत्रिकाणि बीजानि रोपितानि, अतो युष्माकमैडिककृलानां वयम् अंशिनो भविष्यामः किमेतत् महत् कर्म?
 XII युष्मासु योऽधिकारस्तस्य भागिनो यद्यन्ये भवेयुस्तर्ह्यस्माभिस्ततोऽधिकं किं तस्य भागिभिर्न भवितव्यं? अधिकन्तु वयं तेनाधिकारेण न व्यवहृतवन्तः किन्तु प्रीष्टीयसुसंवाहस्य कोऽपि व्याघातोऽस्माभिर्यन्न जायेत तदर्थं सर्व्वं सलामहे।
 XIII अपरं ये पवित्रवस्तूनां परियर्था कुर्वन्ति ते पवित्रवस्तुतो भक्ष्याणि लभन्ते, ये य वेदाः परियर्था कुर्वन्ति ते वेदिस्थवस्तूनाम् अंशिनो भवन्त्येतद् यूयं किं न विदथ?
 XIV तद्भ्रद् ये सुसंवाहं घोषयन्ति तैः सुसंवाहेन जिवितव्यमिति प्रभुनादिष्टं।
 XV अहमेतेषां सर्व्वेषां किमपि नाश्रितवान् मां प्रति तदनुसारात् आयरितव्यमित्याशयेनापि पत्रमिदं मया न लिप्यते यतः केनापि जनेन मम यशसो मुधाकरणात् मम मरणं वरं।

XVI સુસંવાદઘોષણાત્ મમ યશો ન જાયતે યતસ્તદ્ઘોષણં મમાવશ્યકં યદઘં સુસંવાદં ન ઘોષયેયં તર્હિ માં ઘિક્ષ્

XVII ઇચ્છુકેન તત્ કુર્વતા મયા ફલં લપ્સ્યતે કિન્ત્વનિચ્છુકેડપિ મયિ તત્કર્મણો ભારોડર્પિતોડસ્તિ

XVIII એતેન મયા લભ્યં ફલં કિં? સુસંવાદેન મમ યોડઘિકાર આસ્તે તં યદભદ્રભાવેન નાયરેયં તદર્થં સુસંવાદઘોષણાસમયે તસ્ય ખ્રીષ્ટીયસુસંવાદસ્ય નિર્વ્યયીકરણમેવ મમ ફલં

XIX સર્વેષામ્ અનાયત્તોડડં યદ્ ભૂરિશો લોકાન્ પ્રતિપદ્યે તદર્થં સર્વેષાં દાસત્વમફ્ફીકૃતવાન્

XX યિહૂદીયાન્ યત્ પ્રતિપદ્યે તદર્થં યિહૂદીયાનાં કૃતે યિહૂદીયઇવાભવાં યે ય વ્યવસ્થાયત્તાસ્તાન્ યત્ પ્રતિપદ્યે તદર્થં વ્યવસ્થાનાયત્તો યોડડં સોડડં વ્યવસ્થાયત્તાનાં કૃતે વ્યવસ્થાયત્તઇવાભવાં

XXI યે ચાલબ્ધવ્યવસ્થાસ્તાન્ યત્ પ્રતિપદ્યે તદર્થમ્ ઈશ્વરસ્ય સાક્ષાદ્ અલબ્ધવ્યવસ્થો ન ભૂત્વા ખ્રીષ્ટેન લબ્ધવ્યવસ્થો યોડડં સોડડમ્ અલબ્ધવ્યવસ્થાનાં કૃતેડલબ્ધવ્યવસ્થ ઇવાભવાં

XXII દુર્બલોડાન્ યત્ પ્રતિપદ્યે તદર્થમલં દુર્બલોડાનાં કૃતે દુર્બલઇવાભવાં ઇત્યં કેનાપિ પ્રકારેણ કતિપયા લોકા યન્મયા પરિત્રાણં પ્રાપ્નુયુસ્તદર્થં યો યાદૃશ આસીત્ તસ્ય કૃતે ડડં તાદૃશઇવાભવાં

XXIII ઇદૃશ આચારઃ સુસંવાદાર્થં મયા ક્રિયતે યતોડડં તસ્ય ફલાનાં સહભાગી ભવિતુમિચ્છામિ

XXIV પણલાભાર્થં યે ધાવન્તિ ધાવતાં તેષાં સર્વેષાં કેવલ એકઃ પણ્યં લભતે યુષ્માભિઃ કિમેતન્ન જ્ઞાયતે? અતો યૂયં યથા પણ્યં લપ્સ્યધ્વે તથૈવ ધાવતા

XXV મલ્લા અપિ સર્વભોગે પરિમિતભોગિનો ભવન્તિ તે તુ મ્લાનાં સ્રજં લિપ્સન્તે કિન્તુ વયમ્ અમ્લાનાં લિપ્સામહે

XXVI તસ્માદ્ અહમપિ ધાવામિ કિન્તુ લક્ષ્યમનુદ્દિશ્ય ધાવામિ તન્નહિ અહં મલ્લઇવ યુધ્યામિ ય કિન્તુ ઇયામાઘાતયન્નિવ યુધ્યામિ તન્નહિ

XXVII ઇતરાન્ પ્રતિ સુસંવાદં ઘોષયિત્વાહં યત્ સ્વયમગ્રાહ્યો ન ભવામિ તદર્થં દેહમ્ આહન્મિ વશીકુર્વે ચા

X

I હે ભ્રાતરઃ, અસ્મત્પિતૃપુરુષાનઘિ યૂયં યદજ્ઞાતા ન તિષ્ઠતેતિ મમ વાઞ્છા, તે સર્વે મેઘાઘઃસ્થિતા બભૂવુઃ સર્વે સમુદ્રમધ્યેન વવ્રજુઃ,

II સર્વે મૂસામુદ્દિશ્ય મેઘસમુદ્રયો મ્જિજ્જતા બભૂવુઃ

III સર્વ એકમ્ આત્મિકં ભક્ષ્યં બુભુજિર એકમ્ આત્મિકં પેયં પપુશ્ચ

IV યતસ્તેડનુચરત આત્મિકાદ્ અચલાત્ લબ્ધં તોયં પપુઃ સોડચલઃ ખ્રીષ્ટએવા

V તથા સત્યપિ તેષાં મધ્યેડઘિકેષુ લોકેષ્વીશ્વરો ન સન્તુતોષેતિ હેતોસ્તે પ્રન્તરે નિપાતિતાઃ

VI એતસ્મિન્ તે ડસ્માકં નિદર્શનસ્વરૂપા બભૂવુઃ; અતસ્તે યથા કુત્સિતાભિલાષિણો બભૂવુરસ્માભિસ્તથા કુત્સિતાભિલાષિભિ ન ભવિતવ્યાં

VII લિખિતમાસ્તે, લોકા ભોક્તું પાતુઓપવિવિશુસ્તતઃ ક્રીડિતુમુત્થિતા ઇતયનેન પ્રકારેણ તેષાં કૈશ્ચિદ્ યદ્દદ્ દેવપૂજા કૃતા યુષ્માભિસ્તદ્દત્ ન ક્રિયતાં

VIII અપરં તેષાં કૈશ્ચિદ્ યદ્દદ્ વ્યભિચારઃ કૃતસ્તેન ચૈકસ્મિન્ દિને ત્રયોવિંશતિસહસ્રાણિ લોકા નિપાતિતાસ્તદ્દદ્ અસ્માભિ વ્યભિચારો ન કર્તવ્યઃ

IX તેષાં કેચિદ્ યદ્દત્ ખ્રીષ્ટં પરીક્ષિતવન્તસ્તસ્માદ્ ભુજ્જૈ નષ્ટાશ્ચ તદ્દદ્ અસ્માભિઃ ખ્રીષ્ટો ન પરીક્ષિતવ્યઃ

X તેષાં કેચિદ્ યથા વાક્કલહં કૃતવન્તસ્તત્કારણાત્ હન્ત્રા વિનાશિતાશ્ચ યુષ્માભિસ્તદ્દદ્ વાક્કલહો ન ક્રિયતાં

XI તાન્ પ્રતિ યાન્યેતાનિ જઘટિરે તાન્યસ્માકં નિદર્શનાનિ જગતઃ શેષયુગે વર્તમાનાનામ્ અસ્માકં શિક્ષાર્થં લિખિતાનિ ય બભૂવુઃ

XII અતએવ યઃ કશ્ચિદ્ સુસ્થિરંમન્યઃ સ યન્ન પતેત્ તન્ન સાવધાનો ભવતુ

XIII માનુષિકપરીક્ષાતિરિક્તા કાપિ પરીક્ષા યુષ્માન્ નાકામત્, ઈશ્વરશ્ચ વિશ્વાસ્યઃ સોડતિશક્ત્યાં પરીક્ષાયાં પતનાત્ યુષ્માન્ રક્ષિષ્યતિ, પરીક્ષા ય યદ્ યુષ્માભિઃ સોહું શક્યતે તદર્થં તયા સહ નિસ્તારસ્ય પન્થાનં નિરૂપયિષ્યતિ

XIV હે પ્રિયભ્રાતરઃ, દેવપૂજાતો દૂરમ્ અપસરતા

XV અહં યુષ્માન્ વિજ્ઞાન્ મત્વા પ્રભાષે મયા યત્ કથ્યતે તદ્ યુષ્માભિ વિવિચ્યતાં

XVI યદ્ ધન્યવાદપાત્રમ્ અસ્માભિ ધન્યં ગઘતે તત્ કિં ખ્રીષ્ટસ્ય શોણિતસ્ય સહભાગિત્વં નહિ? યશ્ચ પૂપોડસ્માભિ ભજ્યતે સ કિં ખ્રીષ્ટસ્ય વપુષઃ સહભાગિત્વં નહિ?

XVII वयं बहवः सन्तोऽप्येकपूपस्वरूपा अेकवपुःस्वरूपाश्च भवामः, यतो वयं सर्व्व अेकपूपस्य सङ्भागिनः।

XVIII यूयं शारीरिकम् एसायेलीयवंशं निरीक्षध्वं ये बलीनां मांसानि भुञ्जते ते किं यज्ञवेद्याः सङ्भागिनो न भवन्ति?

XIX एत्यनेन मया किं कथ्यते? देवता वास्तविकी देवतायै बलिदानं वा वास्तविकं किं भवेत्?

XX तन्नहि किन्तु भिन्नजातिभि र्ये बलयो दीयन्ते त एश्वराय तन्नहि भूतेभ्यश्चैव दीयन्ते तस्माद् यूयं यद् भूतानां सङ्भागिनो भवथेत्यहं नाभिलषामि।

XXI प्रभोः कंसेन भूतानामपि कंसेन पानं युष्माभिरसाध्यं; यूयं प्रभो भोज्यस्य भूतानामपि भोज्यस्य सङ्भागिनो भवितुं न शक्नुथा।

XXII वयं किं प्रभुं स्पष्टिष्यामहे? वयं किं तस्माद् बलवन्तः?

XXIII मां प्रति सर्व्व कर्म्मप्रतिषिद्धं किन्तु न सर्व्व छित्जनकं सर्व्वम् अप्रतिषिद्धं किन्तु न सर्व्व निष्ठाजनकं।

XXIV आत्महितः केनापि न येष्टितव्यः किन्तु सर्व्वैः परहितश्चेष्टितव्यः।

XXV आपाणे यत् कथ्यं तद् युष्माभिः संवेदस्यार्थं किमपि न पृष्टवा भुञ्जतां।

XXVI यतः पृथिवी तन्मध्यस्थश्च सर्व्व परमेश्वरस्य।

XXVII अपरम् अविश्वासिलोकानां केनयित् निमन्त्रिता यूयं यद्दि तत्र ङ्गिमिषथ तर्हि तेन यद् यद् उपस्थाप्यते तद् युष्माभिः संवेदस्यार्थं किमपि न पृष्टवा भुञ्जतां।

XXVIII किन्तु तत्र यद्दि कश्चिद् युष्मान् वदेत् भक्ष्यमेतद् देवतायाः प्रसाद एति तर्हि तस्य ज्ञापयितुरनुरोधात् संवेदस्यार्थश्च तद् युष्माभि र्न भोक्तव्यं। पृथिवी तन्मध्यस्थश्च सर्व्व परमेश्वरस्य,

XXIX सत्यमेतत्, किन्तु मया यः संवेदो निर्दिश्यते स तव नहि परस्यैव।

XXX अनुग्रहपात्रेण मया धन्यवाहं कृत्वा यद् भुञ्जते तत्कारणाद् अहं कुतो निन्दिष्ये?

XXXI तस्माद् भोजनं पानम् अन्यद्वा कर्म्म कुर्व्विष्युष्माभिः सर्व्वमेवेश्वरस्य महिम्नः प्रकाशार्थं क्रियतां।

XXXII यिद्दुदीयानां भिन्नजातीयानाम् एश्वरस्य समाजस्य वा विघ्नजनकै र्युष्माभि र्न भवितव्यं।

XXXIII अहमध्यात्महितम् अयेष्टमानो बहूनां परित्राणार्थं तेषां छितं येष्टमानः सर्व्वविषये सर्व्वेषां तुष्टिकरो भवामीत्यनेनाहं यद्दत्तं प्रीष्टस्यानुगामी तद्दद् यूयं ममानुगामिनो भवता।

XI

I हे भ्रातरः, यूयं सर्व्वस्मिन् कार्य्ये मां स्मरथ मया य याद्गुपदिष्टास्ताद्गुगायरथैतत्कारणात् मया प्रशंसनीया आध्वे।

II तथापि ममैषा वाग्ध्या यद् यूयमिदम् अवगता भवथ,

III अेकैकस्य पुरुषस्योत्तमाङ्गस्वरूपः प्रीष्टः, योषितश्चोत्तमाङ्गस्वरूपः पुमान्, प्रीष्टस्य योत्तमाङ्गस्वरूप एश्वरः।

IV अपरम् आस्थादितोत्तमाङ्गेन येन पुंसा प्रार्थना क्रियत एश्वरीयवाणी कथ्यते वा तेन स्वीयोत्तमाङ्गम् अवज्ञायते।

V अनास्थादितोत्तमाङ्गया यया योषिता य प्रार्थना क्रियत एश्वरीयवाणी कथ्यते वा तथापि स्वीयोत्तमाङ्गम् अवज्ञायते यतः सा मुण्डितशिरःसदृशा।

VI अनास्थादितमस्तका या योषित् तस्याः शिरः मुण्डनीयमेव किन्तु योषितः केशश्छेदनं शिरोमुण्डनं वा यद्दि लज्जजनकं भवेत् तर्हि तथा स्वशिर आस्थाधतां।

VII पुमान् एश्वरस्य प्रतिमूर्त्तिः प्रतितेजःस्वरूपश्च तस्मात् तेन शिरो नास्थादनीयं किन्तु सीमन्तिनी पुंसः प्रतिबिम्बस्वरूपा।

VIII यतो योषातः पुमान् नोदपादि किन्तु पुंसो योषिद् उदपादि।

IX अधिकन्तु योषितः कृते पुंसः सृष्टि र्न बभूव किन्तु पुंसः कृते योषितः सृष्टि र्बभूव।

X एति हेतो दूतानाम् आदराद् योषिता शिरस्यधीनतासूचकम् आवरणं धर्त्तव्यं।

XI तथापि प्रभो विधिना पुमांसं विना योषिन्न जायते योषितश्च विना पुमान् न जायते।

XII यतो यथा पुंसो योषिद् उदपादि तथा योषितः पुमान् जायते, सर्व्ववस्तूनि येश्वराद् उत्पद्यन्ते।

XIII युष्माभिरैवैतद् विविच्यतां, अनावृतया योषिता प्रार्थनं किं सुदृश्यं भवेत्?

XIV पुरुषस्य दीर्घकेशत्वं तस्य लज्जजनकं, किन्तु योषितो दीर्घकेशत्वं तस्या गौरवजनकं।

XV यत आस्थादनाय तस्यै केशा दत्ता एति किं युष्माभिः स्वभावतो न शिक्षते?

- XVI अत्र यदि कश्चिद् विवदितुम् इच्छेत् तर्ह्यस्माकम् ईश्वरीयसमितीनाञ्च तादृशी रीतिर्न विद्यते।
 XVII युष्माभिर्न भद्राय किन्तु कुत्सिताय समागम्यते तस्माद् अेतानि भाषमाणेन मया यूयं न प्रशंसनीयाः।
 XVIII प्रथमतः समितौ समागतानां युष्माकं मध्ये भेदाः सन्तीति वार्ता मया श्रूयते तन्मध्ये किञ्चित् सत्यं मन्यते या
 XIX यतो हेतोर् युष्मन्मध्ये ये परीक्षितास्ते यत् प्रकाशयन्ते तदर्थं भेदैर् भवितव्यमेव।
 XX अेकत्र समागतैर् युष्माभिः प्रभावं भेाज्यं भुज्यत इति नडिः।
 XXI यतो भोजनकाले युष्माकमेकैकेन स्वकीयं भक्ष्यं तूर्णं ग्रस्यते तस्माद् अेको ज्ञानो बुभुक्षितस्तिष्ठति, अन्यश्च परितृप्तो भवति।
 XXII भोजनपानार्थं युष्माकं किं वेश्मानि न सन्ति? युष्माभिर्वा किम् ईश्वरस्य समितिं तुच्छीकृत्य दीना लोका अवज्ञायन्ते? इत्यनेन मया किं वक्तव्यं? यूयं किं मया प्रशंसनीयाः? अेतस्मिन् यूयं न प्रशंसनीयाः।
 XXIII प्रभुतो य उपदेशो मया लब्धो युष्मासु समर्पितश्च स अेषः।
 XXIV परस्परसमर्पणक्षपायां प्रभु र्थीशुः पूपमादायेश्वरं धन्यं व्याहृत्य तं भङ्क्त्वा भाषितवान् युष्माभिरेतद् गृह्यतां भुज्यताञ्च तद् युष्मत्कृते भग्नं मम शरीरं; मम स्मरणार्थं युष्माभिरेतत् क्रियतां।
 XXV पुनश्च भेजनात् परं तथैव कंसम् आदाय तेनोक्तं कंसोऽयं मम शोणितेन स्थापितो नूतननियमः; यतिवारं युष्माभिरेतत् पीयते ततिवारं मम स्मरणार्थं पीयतां।
 XXVI यतिवारं युष्माभिरेष पूपो भुज्यते भाजनेनानेन पीयते य ततिवारं प्रभोरागमनं यावत् तस्य मृत्युः प्रकाशयते।
 XXVII अपरञ्च यः कश्चिद् अयोग्यत्वेन प्रभोरिमं पूपम् अश्नाति तस्यानेन भाजनेन पिवति य स प्रभोः कायरुधिरयोर् दृग्दृष्टयोर् भविष्यति।
 XXVIII तस्मात् मानवेनाग्र आत्मान परीक्ष्य पश्चाद् अेष पूपो भुज्यतां कंसेनानेन य पीयतां।
 XXIX येन यानर्हत्वेन भुज्यते पीयते य प्रभोः कायम् अविमृशता तेन दृग्दृष्टयोर् भुज्यते पीयते या
 XXX अेतत्कारणाद् युष्माकं भूरिशो लोका दृग्दृष्टयो रोगिणश्च सन्ति बहवश्च महानिद्रां गताः।
 XXXI अस्माभिर् यदात्मविचारोऽकारिष्यत तर्हि दृग्दृष्टो नालप्स्यत;
 XXXII किन्तु यदास्माकं विचारो भवति तदा वयं जगतो ज्ञानैः समं यद् दृग्दृष्टं न लभामहे तदर्थं प्रभुना शास्तिं भुञ्जमहे।
 XXXIII हे मम भ्रातरः, भोजनार्थं मिलितानां युष्माकम् अेकेनेतरोऽनुगृह्यतां।
 XXXIV यश्च बुभुक्षितः स स्वगृहे भुङ्क्तां दृग्दृष्टयोर् युष्माभिर्न समागम्यतां अेतद्विन्नं यद् आदेष्टव्यं तद् युष्मत्समीपागमनकाले मयादेक्ष्यते।

XII

- I हे भ्रातरः, यूयं यद् आत्मिकान् दायान् अनवगतास्तिष्ठथ तदहं नाभिलषामि।
 II पूर्वं भिन्नजातीया यूयं यद् विनीतास्तद् अवाकप्रतिमानाम् अनुगामिन आध्वम् इति ज्ञानीथा।
 III इति हेतोरहं युष्मत्स्यं निवेदयामि, ईश्वरस्यात्मना भाषमाणः कोऽपि यीशुं शप्त इति न व्याहरति, पुनश्च पवित्रेणात्मना विनीतं विनान्यः कोऽपि यीशुं प्रभुरिति व्याहर्तुं न शक्नोति।
 IV दया बह्विधाः किन्त्वेक आत्मा।
 V परियर्थाश्च बह्विधाः किन्त्वेकः प्रभुः।
 VI साधनानि बह्विधानि किन्तु सर्वेषु सर्वसाधक ईश्वर अेकः।
 VII अेकैकस्मै तस्यात्मनो दर्शनं परहितार्थं दीयते।
 VIII अेकस्मै तेनात्मना ज्ञानवाक्यं दीयते, अन्यस्मै तेनैवात्मनादिष्टं विद्यावाक्यम्,
 IX अन्यस्मै तेनैवात्मना विश्वासः, अन्यस्मै तेनैवात्मना स्वास्थ्यदानशक्तिः,
 X अन्यस्मै दुःसाध्यसाधनशक्तिरन्यस्मै ऐश्वरीयादेशः, अन्यस्मै यातिमानुषिकस्यादेशस्य विचारसामर्थ्यम्, अन्यस्मै परभाषाभाषणशक्तिरन्यस्मै य भाषार्थभाषणसामर्थ्यं दीयते।
 XI अेकेनाद्वितीयेनात्मना यथाभिलाषम् अेकैकस्मै ज्ञानयैकैकं दानं वितरता तानि सर्वाणि साधन्ते।
 XII हेह अेकः सन्नपि यद् अहं बह्व्युक्तो भवति, तस्यैकस्य वपुषो ऽङ्गानां बह्वत्वेन यद् अेकं वपुर् भवति, तद् अहं प्रीष्टः।
 XIII यतो हेतोर् यिद्दुर्दिभिन्नजातीयदासस्वतन्त्रा वयं सर्वे मज्जनेनैकेनात्मनैकदेहीकृताः सर्वे यैकात्मभुक्ता अभवाम।

- XIV એકેનાજ્ઞેન વપુ ન ભવતિ કિન્તુ બહુભિઃ।
- XV તત્ર ચરણં યદિ વદેત્ નાહં હસ્તસ્તસ્માત્ શરીરસ્ય ભાગો નાસ્મીતિ તર્હનેન શરીરાત્ તસ્ય વિયોગો ન ભવતિ।
- XVI શ્રોત્રં વા યદિ વદેત્ નાહં નયનં તસ્માત્ શરીરસ્યાંશો નાસ્મીતિ તર્હનેન શરીરાત્ તસ્ય વિયોગો ન ભવતિ।
- XVII કૃત્સ્નં શરીરં યદિ દર્શનેન્દ્રિયં ભવેત્ તર્હિ શ્રવણેન્દ્રિયં કુત્ર સ્થાસ્યતિ? તત્ કૃત્સ્નં યદિ વા શ્રવણેન્દ્રિયં ભવેત્ તર્હિ દ્રણેન્દ્રિયં કુત્ર સ્થાસ્યતિ?
- XVIII કિન્તિવદાનીમ્ ઈશ્વરેણ યથાભિલષિતં તથૈવાજ્ઞપ્રત્યજ્ઞાનામ્ એકૈકં શરીરે સ્થાપિતં।
- XIX તત્ કૃત્સ્નં યદેકાજ્ઞરૂપિ ભવેત્ તર્હિ શરીરે કુત્ર સ્થાસ્યતિ?
- XX તસ્માદ્ અજ્ઞાનિ બહૂનિ સન્તિ શરીરં ત્વેકમેવા
- XXI અતએવ ત્વયા મમ પ્રયોજનં નાસ્તીતિ વાયં પાણિં વદિતું નયનં ન શક્નોતિ, તથા યુવાભ્યાં મમ પ્રયોજનં નાસ્તીતિ મૂર્ઘા ચરણૌ વદિતું ન શક્નોતિ;।
- XXII વસ્તુતસ્તુ વિગ્રહસ્ય યાન્યજ્ઞાન્યસ્માભિ દુર્બલોભિ બુદ્ધ્યન્તે તાન્યેવ સપ્રયોજનાનિ સન્તિ।
- XXIII યાનિ ચ શરીરમધ્યેડવમન્યાનિ બુદ્ધ્યન્તે તાન્યસ્માભિરધિકં શોભ્યન્તો યાનિ ચ કુદૃશ્યાનિ તાનિ સુદૃશ્યતરાણિ ક્રિયન્તે
- XXIV કિન્તુ યાનિ સ્વયં સુદૃશ્યાનિ તેષાં શોભનમ્ નિષ્પ્રયોજનં।
- XXV શરીરમધ્યે યદ્ ભેદો ન ભવેત્ કિન્તુ સર્વાણ્યજ્ઞાનિ યદ્ એક્યભાવેન સર્વેષાં હિતં ચિન્તયન્તિ તદર્થમ્ ઈશ્વરેણાપ્રધાનમ્ આદરણીયં કૃત્વા શરીરં વિરચિતં।
- XXVI તસ્માદ્ એકસ્યાજ્ઞસ્ય પીડાયાં જાતાયાં સર્વાણ્યજ્ઞાનિ તેન સહ પીડ્યન્તે, એકસ્ય સમાદરે જાતે ચ સર્વાણિ તેન સહ સંહૃષ્યન્તિ।
- XXVII યૂયન્ પ્રીષ્ટસ્ય શરીરં, યુષ્માકમ્ એકૈકશ્ચ તસ્યૈકૈકમ્ અજ્ઞા
- XXVIII કેચિત્ કેચિત્ સમિતાવીશ્વરેણ પ્રથમતઃ પ્રેરિતા દ્વિતીયત ઈશ્વરીયાદેશવક્તારસ્તૃતીયત ઉપદેષ્ટારો નિયુક્તાઃ, તતઃ પરં કેભ્યોડપિ ચિત્રકાર્યસાધનસામર્થ્યમ્ અનામયકરણશક્તિરુપકૃતૌ લોકશાસને વા નૈપુણ્યં નાનાભાષાભાષણસામર્થ્યં વા તેન વ્યતારિ।
- XXIX સર્વે કિં પ્રેરિતાઃ? સર્વે કિમ્ ઈશ્વરીયાદેશવક્તારઃ? સર્વે કિમ્ ઉપદેષ્ટારઃ? સર્વે કિં ચિત્રકાર્યસાધકાઃ?
- XXX સર્વે કિમ્ અનામયકરણશક્તિયુક્તાઃ? સર્વે કિં પરભાષાવાદિનઃ? સર્વે વા કિં પરભાષાર્થપ્રકાશકાઃ?
- XXXI યૂયં શ્રેષ્ઠદાયાન્ લબ્ધું યતદ્ધ્વાં અનેન યૂયં મયા સર્વોત્તમમાર્ગ દર્શયિતવ્યાઃ।

XIII

- I મર્ત્યસ્વર્ગીયાણાં ભાષા ભાષમાણોડહં યદિ પ્રેમહીનો ભવેયં તર્હિ વાદકતાલસ્વરૂપો નિનાદકારિભેરીસ્વરૂપશ્ચ ભવામિ।
- II અપરં યદાહમ્ ઈશ્વરીયાદેશાઢ્યઃ સ્યાં સર્વાણિ ગુપ્તવાક્યાનિ સર્વવિદ્યાન્ જાનીયાં પૂર્ણવિશ્વાસઃ સન્ શૈલાન્ સ્થાનાન્તરીકર્તુ શક્નુયાન્ કિન્તુ યદિ પ્રેમહીનો ભવેયં તર્હિગણનીય એવ ભવામિ।
- III અપરં યદાહમ્ અન્નદાનેન સર્વસ્વં ત્યજેયં દાહનાય સ્વશરીરં સમર્પયેયન્ કિન્તુ યદિ પ્રેમહીનો ભવેયં તર્હિ તત્સર્વં મદર્થં નિષ્કલં ભવતિ।
- IV પ્રેમ ચિરસહિષ્ણુ હિતૈષિ ચ, પ્રેમ નિર્દ્રેષમ્ અશઠં નિર્ગર્વ્વન્ના
- V અપરં તત્ કુત્સિતં નાયરતિ, આત્મયેષ્ટાં ન કુરુતે સહસા ન કુદ્ધ્યતિ પરાનિષ્ટં ન ચિન્તયતિ,
- VI અદમ્ભે ન તુષ્યતિ સત્ય એવ સન્તુષ્યતિ।
- VII તત્ સર્વં તિતિક્ષતે સર્વત્ર વિશ્વસિતિ સર્વત્ર ભદ્રં પ્રતીક્ષતે સર્વં સહતે ચા
- VIII પ્રેમ્નો લોપઃ કદાપિ ન ભવિષ્યતિ, ઈશ્વરીયાદેશકથનં લોપ્સ્યતે પરભાષાભાષણં નિવર્તિષ્યતે જ્ઞાનમપિ લોપં યાસ્યતિ।
- IX યતોડસ્માકં જ્ઞાનં ખણ્ડમાત્રમ્ ઈશ્વરીયાદેશકથનમપિ ખણ્ડમાત્રં।
- X કિન્તિવસ્માસુ સિદ્ધતાં ગતેષુ તાનિ ખણ્ડમાત્રાણિ લોપં યાસ્યન્તો
- XI બાલ્યકાલેડહં બાલ ઇવાભાષે બાલ ઇવાચિન્તયન્ કિન્તુ યૌવને જાતે તત્સર્વં બાલ્યાચરણં પરિત્યક્તવાન્।
- XII ઇદાનીમ્ અભ્રમધ્યેનાસ્પષ્ટં દર્શનમ્ અસ્માભિ લભ્યતે કિન્તુ તદા સાક્ષાત્ દર્શનં લપ્સ્યતો અધુના મમ જ્ઞાનમ્ અલ્પિષ્ટં કિન્તુ તદાહં યથાવગમ્યસ્તથૈવાવગતો ભવિષ્યામિ।

XIII ઇદાનીં પ્રત્યયઃ પ્રત્યાશા પ્રેમ ચ ત્રીણ્યેતાનિ તિષ્ઠન્તિ તેષાં મધ્યે ચ પ્રેમ શ્રેષ્ઠાં

XIV

- I યૂયં પ્રેમાચરણે પ્રયતધ્વમ્ આત્મિકાન્ દાયાનપિ વિશેષત ઈશ્વરીયાદેશકથનસામર્થ્યં પ્રાપ્તું ચેષ્ઠધ્વાં
 II યો જનઃ પરભાષાં ભાષતે સ માનુષાન્ ન સમ્ભાષતે કિન્ત્વીશ્વરમેવ યતઃ કેનાપિ કિમપિ ન બુદ્ધ્યતે સ ચાત્મના નિગૂઢવાક્યાનિ કથયતિઃ
 III કિન્તુ યો જન ઈશ્વરીયાદેશં કથયતિ સ પરેષાં નિષ્ઠાયૈ હિતોપદેશાય સાન્ત્વનાયૈ ચ ભાષતો
 IV પરભાષાવાદ્યાત્મન એવ નિષ્ઠાં જનયતિ કિન્ત્વીશ્વરીયાદેશવાદી સમિતે નિષ્ઠાં જનયતિ
 V યુષ્માકં સર્વેષાં પરભાષાભાષણમ્ ઇચ્છામ્યહં કિન્ત્વીશ્વરીયાદેશકથનમ્ અધિકમપીચ્છામિ યતઃ સમિતે નિષ્ઠાયૈ યેન સ્વવાક્યાનામ્ અર્થો ન ક્રિયતે તસ્માત્ પરભાષાવાદિત ઈશ્વરીયાદેશવાદી શ્રેયાન્
 VI હે ભ્રાતરઃ, ઇદાનીં મયા યદિ યુષ્મત્સમીપં ગમ્યતે તર્હીશ્વરીયદર્શનસ્ય જ્ઞાનસ્ય વેશ્વરીયાદેશસ્ય વા શિક્ષાયા વા વાક્યાનિ ન ભાષિત્વા પરભાષાં ભાષમાણેન મયા યૂયં કિમુપકારિષ્યધ્વે?
 VII અપરં વંશીવલ્લક્યાદિષુ નિષ્પ્રાણિષુ વાઘયન્ત્રેષુ વાદિતેષુ યદિ ક્કણા ન વિશિષ્યન્તે તર્હિ કિં વાઘં કિં વા ગાનં ભવતિ તત્ કેન બોદ્ધું શક્યતે?
 VIII અપરં રણતૂર્યાં નિસ્વણો યદ્યવ્યક્તો ભવેત્ તર્હિ યુદ્ધાય કઃ સજ્જિજ્યતે?
 IX તદ્દત્ જિહ્વાભિ ર્યદિ સુગમ્યા વાક્ યુષ્માભિ ન ગદેત તર્હિ યદ્ ગદતે તત્ કેન ભોત્સ્યતે? વસ્તુતો યૂયં દિગલાપિન ઇવ ભવિષ્યથા
 X જગતિ કતિપ્રકારા ઉક્તયો વિદ્યન્તે? તાસામેકાપિ નિરર્થિકા નહિઃ
 XI કિન્તૂક્તેરર્થો યદિ મયા ન બુદ્ધ્યતે તર્હ્યાહં વક્ત્રા મ્લેચ્છ ઇવ મંસ્યે વક્તાપિ મયા મ્લેચ્છ ઇવ મંસ્યતો
 XII તસ્માદ્ આત્મિકદાયલિપ્સવો યૂયં સમિતે નિષ્ઠાર્થં પ્રાપ્તબહુવરા ભવિતું યતધ્વં,
 XIII અતએવ પરભાષાવાદી યદ્ અર્થકરોડપિ ભવેત્ તત્ પ્રાર્થયતાં
 XIV યદ્યહં પરભાષયા પ્રર્થનાં કુર્યાં તર્હિ મદીય આત્મા પ્રાર્થયતે, કિન્તુ મમ બુદ્ધિ નિષ્ફલા તિષ્ઠતિ
 XV ઇત્યનેન કિં કરણીયં? અહમ્ આત્મના પ્રાર્થયિષ્યે બુદ્ધ્યાપિ પ્રાર્થયિષ્યે; અપરં આત્મના ગાસ્યામિ બુદ્ધ્યાપિ ગાસ્યામિ
 XVI ત્વં યદાત્મના ધન્યવાદં કરોષિ તદા યદ્ વદસિ તદ્ યદિ શિષ્યેનેવોપસ્થિતેન જનેન ન બુદ્ધ્યતે તર્હિ તવ ધન્યવાદસ્યાન્તે તથાસ્તિતિ તેન વક્ત્વં કથં શક્યતે?
 XVII ત્વં સમ્યગ્ ઈશ્વરં ધન્યં વદસીતિ સત્યં તથાપિ તત્ર પરસ્ય નિષ્ઠા ન ભવતિ
 XVIII યુષ્માકં સર્વેભ્યોડહં પરભાષાભાષણે સમર્થોડસ્મીતિ કારણાદ્ ઈશ્વરં ધન્યં વદામિઃ
 XIX તથાપિ સમિતૌ પરોપદેશાર્થં મયા કથિતાનિ પન્ન વાક્યાનિ વરં ન ચ લક્ષં પરભાષીયાનિ વાક્યાનિ
 XX હે ભ્રાતરઃ, યૂયં બુદ્ધ્યા બાલકાઇવ મા ભૂત પરન્તુ દુષ્ટતયા શિશવઇવ ભૂત્વા બુદ્ધ્યા સિદ્ધા ભવતા
 XXI શાસ્ત્ર ઇદં લિખિતમાસ્તે, યથા, ઇત્યવોચત્ પરેશોડહમ્ આભાષિષ્ય ઇમાન્ જનાન્ ભાષાભિઃ પરકીયાભિ વર્કત્રૈશ્ચ પરદેશિભિઃ તથા મયા કૃતેડપીમે ન ગ્રહીષ્યન્તિ મદ્રયઃ॥
 XXII અતએવ તત્ પરભાષાભાષણં અવિશ્વાસિનઃ પ્રતિ ચિહ્નરૂપં ભવતિ ન ચ વિશ્વાસિનઃ પ્રતિ; કિન્ત્વીશ્વરીયાદેશકથનં નાવિશ્વાસિનઃ પ્રતિ તદ્ વિશ્વાસિનઃ પ્રત્યેવા
 XXIII સમિતિભુક્તેષુ સર્વેષુ એકસ્મિન્ સ્થાને મિલિત્વા પરભાષાં ભાષમાણેષુ યદિ જ્ઞાનાકાઙ્ક્ષિણોડવિશ્વાસિનો વા તત્રાગચ્છેયુસ્તર્હિ યુષ્માન્ ઉન્મત્તાન્ કિં ન વદિષ્યન્તિ?
 XXIV કિન્તુ સર્વેષ્વીશ્વરીયાદેશં પ્રકાશયત્સુ યદ્યવિશ્વાસી જ્ઞાનાકાઙ્ક્ષી વા કશ્ચિત્ તત્રાગચ્છતિ તર્હિ સર્વૈરેવ તસ્ય પાપજ્ઞાનં પરીક્ષા ચ જાયતે,
 XXV તતસ્તસ્યાન્તઃકરણસ્ય ગુપ્તકલ્પનાસુ વ્યક્તીભૂતાસુ સોડધોમુખઃ પતન્ ઈશ્વરમારાધ્ય યુષ્મન્મધ્ય ઈશ્વરો વિદ્યતે ઇતિ સત્યં કથામેતાં કથયિષ્યતિ
 XXVI હે ભ્રાતરઃ, સમ્મિલિતાનાં યુષ્માકમ્ એકેન ગીતમ્ અન્યેનોપદેશોડન્યેન પરભાષાન્યેન ઐશ્વરિકદર્શનમ્ અન્યેનાર્થબોધકં વાક્યં લભ્યતે કિમેતત્? સર્વમેવ પરનિષ્ઠાર્થં યુષ્માભિઃ ક્રિયતાં
 XXVII યદિ કશ્ચિદ્ ભાષાન્તરં વિવક્ષતિ તર્હ્યકસ્મિન્ દિને દ્વિજનેન ત્રિજનેન વા પરભાષા કથ્યતાં તદધિકૈર્ન કથ્યતાં તૈરપિ પર્યાયાનુસારાત્ કથ્યતાં, એકેન ચ તદર્થો બોધ્યતાં
 XXVIII કિન્ત્વર્થાભિધાયકઃ કોડપિ યદિ ન વિદ્યતે તર્હિ સ સમિતૌ વાચંયમઃ સ્થિત્વેશ્વરાયાત્મને ચ કથાં કથયતુ
 XXIX અપરં દ્વૌ ત્રયો વેશ્વરીયાદેશવક્તારઃ સ્વં સ્વમાદેશં કથયન્તુ તદન્યે ચ તં વિચારયન્તુ

- XXX किन्तु तत्रापरेण केनयित् जनेनेश्वरीयादेशे लब्धे प्रथमेन कथनात् निवर्तितव्यं।
 XXXI सर्व्वं यत् शिक्षां सान्त्वनाञ्च लभन्ते तदर्थं यूयं सर्व्वं पर्यायिणेश्वरीयादेशं कथयितुं शक्युथा
 XXXII ईश्वरीयादेशवक्तृणां मनांसि तेषाम् अधीनानि भवन्ति।
 XXXIII यत् ईश्वरः कुशासनजनको नहि सुशासनजनक अवेति पवित्रलोकानां सर्व्वसमितिषु प्रकाशते।
 XXXIV अपरञ्च युष्माकं वनिताः समितिषु तूष्णीम्भूतास्तिष्ठन्तु यतः शास्त्रलिपितेन विधिना ताः
 कथाप्रचाराणात् निवारितास्ताभिर्निघ्नान्ति भवितव्यं।
 XXXV अतस्ता यदि किमपि जिज्ञासन्ते तर्हि गेडेषु पतीन् पृच्छन्तु यतः समितिमध्ये योषितां कथाकथनं
 निन्दनीयं।
 XXXVI अश्वरं वयः किं युष्मत्तो निरगमत? केवलं युष्मान् वा तत् किम् उपागतं?
 XXXVII यः कश्चिद् आत्मानम् ईश्वरीयादेशवक्तारम् आत्मनाविष्टं वा मन्यते स युष्मान् प्रति मया यद् यत्
 लिप्यते तत्रभुनाज्ञापितम् ईत्युररी करोतु।
 XXXVIII किन्तु यः कश्चित् अज्ञो भवति सोऽज्ञ अवे तिष्ठतु।
 XXXIX अतएव हे भ्रातरः, यूयम् ईश्वरीयादेशकथनसामर्थ्यं लब्धुं यतद्वं परभाषाभाषणमपि युष्माभि
 र्निवार्यतां।
 XL सर्व्वकर्माणि य विध्यनुसारतः सुपरिपाठ्या क्रियन्तां।

XV

- I हे भ्रातरः, यः सुसंवाद्यो मया युष्मत्समीपे निवेदितो यूयञ्च यं गृहीतवन्त आश्रितवन्तश्च तं पुन युष्मान्
 विज्ञापयामि।
 II युष्माकं विश्वासो यदि वितथो न भवेत् तर्हि सुसंवाद्युक्तानि मम वाक्यानि स्मरतां युष्माकं तेन सुसंवाद्येन
 परित्राणं जायते।
 III यतोऽहं यद् यत् ज्ञापितस्तदनुसारात् युष्मासु मुष्यां यां शिक्षां समार्पयं सेयं, शास्त्रानुसारात्
 प्रीष्टोऽस्माकं पापमोचनार्थं प्राणान् त्यक्तवान्।
 IV श्मशाने स्थापितश्च तृतीयदिने शास्त्रानुसारात् पुनरुत्थापितः।
 V स यात्रे कैङ्के ततः परं द्वादशशिष्येभ्यो दर्शनं दत्तवान्।
 VI ततः परं पञ्चशताधिकसंख्यकेभ्यो भ्रातृभ्यो युगपद् दर्शनं दत्तवान् तेषां केचित् मडानिद्रां गता
 बद्धतराश्चाद्यापि वर्तन्ते।
 VII तदनन्तरं याकूबाय तत्पश्चात् सर्व्वेभ्यः प्रेरितेभ्यो दर्शनं दत्तवान्।
 VIII सर्व्वशेषेऽकालजगतुल्यो योऽहं, सोऽहमपि तस्य दर्शनं प्राप्तवान्।
 IX ईश्वरस्य समितिं प्रति दौरात्म्याचरणाद् अहं प्रेरितनाम धर्तुम् अयोग्यस्तस्मात् प्रेरितानां मध्ये
 क्षुद्रतमश्चास्मि।
 X यादृशोऽस्मि तादृश ईश्वरस्यानुग्रहेणैवास्मि; अपरं मां प्रति तस्यानुग्रहो निष्कूलो नाभवत्, अन्येभ्यः
 सर्व्वेभ्यो मयाधिकः श्रमः कृतः, किन्तु स मया कृतस्तन्नहि मत्सलकारिणेश्वरस्यानुग्रहेणैवा।
 XI अतएव मया भवेत् तैर्वा भवेत् अस्माभिस्तादृशी वार्ता घोष्यते सैव य युष्माभिर्विश्वासेन गृहीता।
 XII मृत्युदशातः प्रीष्ट उत्थापित एति वार्ता यदि तमधि घोष्यते तर्हि मृतलोकानाम् उत्थितिर्नास्तीति वाग्
 युष्माकं मध्ये कैश्चित् कुतः कथ्यते?
 XIII मृतानाम् उत्थिति र्यदि न भवेत् तर्हि प्रीष्टोऽपि नोत्थापितः।
 XIV प्रीष्टश्च यद्यनुत्थापितः स्यात् तर्ह्यस्माकं घोषणं वितथं युष्माकं विश्वासोऽपि वितथः।
 XV वयञ्चेश्वरस्य मृषासाक्षिणो भवामः, यतः प्रीष्ट स्तेनोत्थापितः एति साक्ष्यम् अस्माभिरीश्वरमधि दत्तं
 किन्तु मृतानामुत्थिति र्यदि न भवेत् तर्हि स तेन नोत्थापितः।
 XVI यतो मृतानामुत्थिति र्यति न भवेत् तर्हि प्रीष्टोऽप्युत्थापितत्वं न गतः।
 XVII प्रीष्टस्य यद्यनुत्थापितः स्यात् तर्हि युष्माकं विश्वासो वितथः, यूयम् अद्यापि स्वपापेषु मग्नास्तिष्ठथा।
 XVIII अपरं प्रीष्टाश्रिता ये मानवा मडानिद्रां गतास्तेऽपि नाशं गताः।
 XIX प्रीष्टो यदि केवलमिहलोकं दस्माकं प्रत्याशाभूमिः स्यात् तर्हि सर्व्वमर्त्येभ्यो वयमेव दुर्भाग्याः।
 XX एतानीं प्रीष्टो मृत्युदशात उत्थापितो मडानिद्रागतानां मध्ये प्रथमङ्गलस्वप्नो जातश्च।
 XXI यतो यद्दत् मानुषद्वारा मृत्युः प्रादुर्भूतस्तद्दत् मानुषद्वारा मृतानां पुनरुत्थितिरपि प्रदुर्भूता।

- XXII આદમ્ આદમ્ યથા સર્વે મરણાદીના જાતાસ્તથા ખ્રીષ્ટેન સર્વે જીવયિષ્યન્તે।
- XXIII કિન્ત્વેકૈકેન જનેન નિજે નિજે પર્યાય ઉત્થાતવ્યં પ્રથમતઃ પ્રથમજાતફલસ્વરૂપેન ખ્રીષ્ટેન, દ્વિતીયતસ્તસ્યાગમનસમયે ખ્રીષ્ટસ્ય લોકૈઃ।
- XXIV તતઃ પરમ્ અન્તો ભવિષ્યતિ તદાનીં સ સર્વે શાસનમ્ અધિપતિત્વં પરાક્રમઞ્ચ લુપ્ત્વા સ્વપિતરીશ્વરે રાજત્વં સમર્પયિષ્યતિ।
- XXV યતઃ ખ્રીષ્ટસ્ય રિપવઃ સર્વે યાવત્ તેન સ્વપાદ્યોરધો ન નિપાતયિષ્યન્તે તાવત્ તેનૈવ રાજત્વં કર્તવ્યં।
- XXVI તેન વિજેતવ્યો યઃ શેષરિપુઃ સ મૃત્યુરેવા।
- XXVII લિખિતમાસ્તે સર્વાણિ તસ્ય પાદ્યો વશીકૃતાનિ કિન્તુ સર્વાણ્યેવ તસ્ય વશીકૃતાનીત્યુક્તે સતિ સર્વાણિ યેન તસ્ય વશીકૃતાનિ સ સ્વયં તસ્ય વશીભૂતો ન જાત ઇતિ વ્યક્તં।
- XXVIII સર્વેષુ તસ્ય વશીભૂતેષુ સર્વાણિ યેન પુત્રસ્ય વશીકૃતાનિ સ્વયં પુત્રોડપિ તસ્ય વશીભૂતો ભવિષ્યતિ તત ઈશ્વરઃ સર્વેષુ સર્વ એવ ભવિષ્યતિ।
- XXIX અપરં પરેતલોકાનાં વિનિમયેન યે મજ્જન્તે તૈઃ કિં લાપ્સ્યતે? યેષાં પરેતલોકાનામ્ ઉત્થિતિઃ કેનાપિ પ્રકારેણ ન ભવિષ્યતિ તેષાં વિનિમયેન કુતો મજ્જનમપિ તૈરક્ષીક્રિયતે?
- XXX વયમપિ કુતઃ પ્રતિદણ્ડં પ્રાણભીતિમ્ અક્ષીકુર્મહે?
- XXXI અસ્મત્પ્રભુના યીશુખ્રીષ્ટેન યુષ્મત્તો મમ યા શ્લાઘાસ્તે તસ્યાઃ શપથં કૃત્વા કથયામિ દિને દિનેડહં મૃત્યું ગચ્છામિ।
- XXXII ઇફ્રિષનગરે વન્યપશુભિઃ સાર્દ્ધં યદિ લૌકિકભાવાત્ મયા યુદ્ધં કૃતં તર્હિ તેન મમ કો લાભઃ? મૃતાનામ્ ઉત્થિતિ યદિ ન ભવેત્ તર્હિ, કુર્મો ભોજનપાનેડધ શ્વસ્તુ મૃત્યુ ભવિષ્યતિ।
- XXXIII ઇત્યનેન ધર્માત્ મા ભ્રંશધ્વાં કુસંસર્ગેણ લોકાનાં સદાચારો વિનશ્યતિ।
- XXXIV યૂયં યથોચિતં સચૈતન્યાસ્તિષ્ઠત, પાપં મા કુરુધ્વં, યતો યુષ્માકં મધ્ય ઈશ્વરીયજ્ઞાનહીનાઃ કેડપિ વિદ્યન્તે યુષ્માકં ત્રપાયૈ મયેદં ગદ્યતે।
- XXXV અપરં મૃતલોકાઃ કથમ્ ઉત્થાસ્યન્તિ? કીદૃશં વા શરીરં લબ્ધ્વા પુનરેષ્યન્તીતિ વાક્યં કશ્ચિત્ પ્રક્ષ્યતિ।
- XXXVI હે અણ ત્વયા યદ્ બીજમ્ ઉચ્યતે તદ્ યદિ ન મિચ્યેત તર્હિ ન જીવયિષ્યતે।
- XXXVII યયા મૂર્ત્યા નિર્ગન્તવ્યં સા ત્વયા નોપ્યતે કિન્તુ શુષ્કં બીજમેવ; તચ્ચ ગોઘુમાદીનાં કિમપિ બીજં ભવિતું શક્નોતિ।
- XXXVIII ઈશ્વરેણેવ યથાભિલાષં તસ્મૈ મૂર્તિ દીયતે, એકૈકસ્મૈ બીજાય સ્વા સ્વા મૂર્તિરેવ દીયતે।
- XXXIX સર્વાણિ પલલાનિ નૈકવિધાનિ સન્તિ, મનુષ્યપશુપક્ષિમત્સ્યાદીનાં ભિન્નરૂપાણિ પલલાનિ સન્તિ।
- XL અપરં સ્વર્ગીયા મૂર્તયઃ પાર્થિવા મૂર્તયશ્ચ વિદ્યન્તે કિન્તુ સ્વર્ગીયાનામ્ એકરૂપં તેજઃ પાર્થિવાનાઞ્ચ તદન્યરૂપં તેજોડસ્તિ।
- XLI સૂર્યસ્ય તેજ એકવિધં ચન્દ્રસ્ય તેજસ્તદન્યવિધં તારાણાઞ્ચ તેજોડન્યવિધં, તારાણાં મધ્યેડપિ તેજસસ્તારતમ્યં વિદ્યતે।
- XLII તત્ર લિખિતમાસ્તે યથા, ‘આદિપુરુષ આદમ્ જીવત્પ્રાણી બભૂવ,’ કિન્ત્વન્તિમ આદમ્ (ખ્રીષ્ટો) જીવનદાયક આત્મા બભૂવા।
- XLIII યદ્ ઉચ્યતે તત્ તુચ્છં યચ્ચોત્થાસ્યતિ તદ્ ગૌરવાન્વિતં; યદ્ ઉચ્યતે તન્નિર્બલં યચ્ચોત્થાસ્યતિ તત્ શક્તિયુક્તં।
- XLIV યત્ શરીરમ્ ઉચ્યતે તત્ પ્રાણાનાં સદ્મ, યચ્ચ શરીરમ્ ઉત્થાસ્યતિ તદ્ આત્મનઃ સદ્મ પ્રાણસદ્મસ્વરૂપં શરીરં વિદ્યતે, આત્મસદ્મસ્વરૂપમપિ શરીરં વિદ્યતે।
- XLV તત્ર લિખિતમાસ્તે યથા, આદિપુરુષ આદમ્ જીવત્પ્રાણી બભૂવ, કિન્ત્વન્તિમ આદમ્ (ખ્રીષ્ટો) જીવનદાયક આત્મા બભૂવા।
- XLVI આત્મસદ્મ ન પ્રથમં કિન્તુ પ્રાણસદ્મૈવ તત્પશ્ચાદ્ આત્મસદ્મ।
- XLVII આદ્યઃ પુરુષે મૃદ ઉત્પન્નત્વાત્ મૃણમયો દ્વિતીયશ્ચ પુરુષઃ સ્વર્ગાદ્ આગતઃ પ્રભુઃ।
- XLVIII મૃણમયો યાદૃશ આસીત્ મૃણમયાઃ સર્વે તાદૃશા ભવન્તિ સ્વર્ગીયશ્ચ યાદૃશોડસ્તિ સ્વર્ગીયાઃ સર્વે તાદૃશા ભવન્તિ।
- XLIX મૃણમયસ્ય રૂપં યદ્દદ્ અસ્માભિ ધારિતં તદ્દત્ સ્વર્ગીયસ્ય રૂપમપિ ધારયિષ્યતે।
- L હે ભ્રાતરઃ, યુષ્માન્ પ્રતિ વ્યાહરામિ, ઈશ્વરસ્ય રાજ્યે રક્તમાંસયોરધિકારો ભવિતું ન શક્નોતિ, અક્ષયત્વે ય ક્ષયસ્યાધિકારો ન ભવિષ્યતિ।

- LI पश्यताहं युष्मभ्यं निगूढां कथां निवेदयामि
 LII सर्व्वैरस्माभिर्महानिद्रा न गमिष्यते किन्त्वन्तिमदिने तूर्यां वादितायाम् अकस्मिन् विपले निमिषैकमध्ये सर्व्वे उपान्तरं गमिष्यते, यतस्तूरी वादिष्यते, मृतलोकाश्चाक्षयीभूता उत्थास्यन्ति वयञ्च उपान्तरं गमिष्यामः।
 LIII यतः क्षयणीयेनैतेन शरीरेणाक्षयत्वं परिहितव्यं, मरणाधीनेनैतेन देहेन यामरत्वं परिहितव्यं।
 LIV अतस्मिन् क्षयणीये शरीरे ऽक्षयत्वं गते, अतस्मिन् मरणाधीने देहे यामरत्वं गते शास्त्रे लिपितं वयनमिदं सेत्स्यति, यथा, जयेन ग्रस्यते मृत्युः।
 LV मृत्यो ते कष्टकं कुत्र परलोक जयः क्व तौ।
 LVI मृत्योः कष्टकं पापमेव पापस्य य बलं व्यवस्था।
 LVII ईश्वरश्च धन्यो भवतु यतः सोऽस्माकं प्रभुना यीशुप्रीष्टेनास्मान् जययुक्तान् विधापयति।
 LVIII अतो हे मम प्रियभ्रातरः, यूयं सुस्थिरा निश्चलाश्च भवत प्रभोः सेवायां युष्माकं परिश्रमो निष्कूलो न भविष्यतीति ज्ञात्वा प्रभोः कार्य्ये सदा तत्परा भवता।

XVI

- I पवित्रलोकानां कृते योऽर्थसंग्रहस्तमधि गालातीयदेशस्य समाजा मया यद् आदिष्टास्तद् युष्माभिरपि क्रियतां।
 II ममागमनकाले यद् अर्थसंग्रहो न भवेत् तन्निमित्तं युष्माकमेकैकेन स्वसम्पदानुसारात् सञ्चयं कृत्वा सप्ताहस्य प्रथमदिवसे स्वसमीपे किञ्चित् निक्षिप्यतां।
 III ततो ममागमनसमये यूयं यानेव विश्वास्या एति वेदिष्यथ तेभ्योऽहं पत्राणि दत्त्वा युष्माकं तद्दानस्य यिज्ञाशलमं नयनार्थं तान् प्रेषयिष्यामि।
 IV किन्तु यदि तत्र ममापि गमनम् उचितं भवेत् तर्हि ते मया सह यास्यन्ति।
 V साम्प्रतं मार्किडिनियादेशमहं पर्य्यटामि तं पर्य्यटय युष्मत्समीपम् आगमिष्यामि।
 VI अनन्तरं किं ज्ञानामि युष्मत्सन्निधिम् अवस्थास्ये शीतकालमपि यापयिष्यामि य पश्चात् मम यत् स्थानं गन्तव्यं तत्रैव युष्माभिरहं प्रेरयितव्यः।
 VII यतोऽहं यात्राकाले क्षणमात्रं युष्मान् द्रष्टुं नेच्छामि किन्तु प्रभु र्यधनुजानीयात् तर्हि किञ्चिद् दीर्घकालं युष्मत्समीपे प्रवस्तुम् इच्छामि।
 VIII तथापि निस्तारोत्सवात् परं पञ्चाशत्तमदिनं यावद् इङ्किषपुर्यां स्थास्यामि।
 IX यस्माद् अत्र कार्य्यसाधनार्थं ममान्तिके बृहद् द्वारं मुक्तं बहवो विपक्षा अपि विद्यन्ते।
 X तिमथि र्यदि युष्माकं समीपम् आगच्छेत् तर्हि येन निर्भयं युष्मन्मध्ये वर्त्तत तत्र युष्माभिर्मनो निधीयतां यस्माद् अहं यादृक् सोऽपि तादृक् प्रभोः कर्म्मणो यततो।
 XI कोऽपि तं प्रत्यनादरं न करोतु किन्तु स ममान्तिकं यद् आगन्तुं शक्नुयात् तदर्थं युष्माभिः सकुशलं प्रेष्यतां।
 XII आतृभिः साह्यमहं तं प्रतीक्षे।
 XIII आपल्लुं भ्रातरमध्यहं निवेदयामि आतृभिः साकं सोऽपि यद् युष्माकं समीपं प्रजेत् तदर्थं मया स पुनः पुनर्यायितः किन्त्विदानीं गमनं सर्व्वथा तस्मै नारोयत, एतः परं सुसमयं प्राप्य स गमिष्यति।
 XIV यूयं जगृत विश्वासे सुस्थिरा भवत पौरुषं प्रकाशयत बलवन्तो भवता।
 XV युष्माभिः सर्वाणि कर्म्मणि प्रेम्ना निष्पाद्यन्तां।
 XVI हे भ्रातरः, अहं युष्मान् इदम् अभियाये स्तिज्ञानस्य परिजना आप्पायादेशस्य प्रथमजातकलस्वरूपाः, पवित्रलोकानां परियर्याये य त आत्मनो न्यवेदयन् एति युष्माभिर्ज्ञायते।
 XVII अतो यूयमपि तादृशलोकानाम् अस्मत्सहायानां श्रमकारिणाञ्च सर्व्वेषां वश्या भवता।
 XVIII स्तिज्ञानः कर्तृनात आप्पायिकश्च यद् अत्रागमन् तेनाहम् आनन्दामि यतो युष्माभिर्यत् न्यूनितं तत् तैः सम्पूरितं।
 XIX तैर्युष्माकं मम य मनास्याप्यायितानि तस्मात् तादृशा लोका युष्माभिः सम्मन्तव्याः।
 XX युष्मभ्यम् आशियादेशस्थसमाजानां नमस्कृतिम् आर्क्किलप्रिस्किव्वयोस्तन्माण्डपस्थसमितेश्च बहूनामस्कृतिं प्रजानीता।
 XXI सर्व्वे भ्रातरो युष्मान् नमस्कृत्सन्तो यूयं पवित्रयुष्मनेन मिथो नमता।
 XXII पौलोऽहं स्वकरलिपितं नमस्कृतिं युष्मान् वेदये।
 XXIII यदि कश्चिद् यीशुप्रीष्टे न प्रीयते तर्हि स शापग्रस्तो भवेत् प्रभुरायाति।

XXIII અસ્માકં પ્રભો યીશુપ્રીષ્ટસ્યાનુગ્રહો યુષ્માન્ પ્રતિ ભૂયાત્।
XXIV પ્રીષ્ટં યીશુમ્ આશ્રિતાન્ યુષ્માન્ પ્રતિ મમ પ્રેમ તિષ્ઠતુ। ઇતિ॥

૨ કરિન્થિન: પત્રં

I ઈશ્વરસ્યેચ્છયા યીશુખ્રીષ્ટસ્ય પ્રેરિત: પૌલસ્તિમથિભ્રાતા ચ દ્વાવેતૌ કરિન્થનગરસ્થાયૈ ઈશ્વરીયસમિતય આખાયાદેશસ્થેભ્ય: સર્વેભ્ય: પવિત્રલોકેભ્યશ્ચ પત્રં લિખત:।

II અસ્માકં તાતસ્યેશ્વરસ્ય પ્રભોર્યોશુખ્રીષ્ટસ્ય ચાનુગ્રહ: શાન્તિશ્ચ યુષ્માસુ વર્તતાં।

III કૃપાલુ: પિતા સર્વસાન્ત્વનાકારીશ્વરશ્ચ ચોડસ્મત્રભોર્યોશુખ્રીષ્ટસ્ય તાત ઈશ્વર: સ ધન્યો ભવતુ।

IV યતો વયમ્ ઈશ્વરાત્ સાન્ત્વનાં પ્રાપ્ય તયા સાન્ત્વનયા યત્ સર્વવિધક્લિષ્ટાન્ લોકાન્ સાન્ત્વયિતું શક્નુયામ તદર્થં સોડસ્માકં સર્વકલેશસમયેડસ્માન્ સાન્ત્વયતિ।

V યત: ખ્રીષ્ટસ્ય કલેશા યદ્દદ્ બાહુલ્યેનાસ્માસુ વર્તન્તે તદ્દદ્ વયં ખ્રીષ્ટેન બહુસાન્ત્વનાઢ્યા અપિ ભવામ:।

VI વયં યદિ ક્લિશ્યામહે તર્હિ યુષ્માકં સાન્ત્વનાપરિત્રાણયો: કૃતે ક્લિશ્યામહે યતોડસ્માભિ યાદૃશાનિ દુ:ખાનિ સહ્યન્તે યુષ્માકં તાદૃશદુ:ખાનાં સહનેન તૌ સાધયિષ્યેતે ઇત્યસ્મિન્ યુષ્માનધિ મમ દૃઢા પ્રત્યાશા ભવતિ।

VII યદિ વા વયં સાન્ત્વનાં લભામહે તર્હિ યુષ્માકં સાન્ત્વનાપરિત્રાણયો: કૃતે તામપિ લભામહે। યતો યૂયં યાદૃગ્ દુ:ખાનાં ભાગિનોડભવત તાદૃક્ સાન્ત્વનાયા અપિ ભાગિનો ભવિષ્યથેતિ વયં જાનીમ:।

VIII હે ભ્રાતર:, આશિયાદેશે ય: કલેશોડસ્માન્ આક્રામ્યત્ તં યૂયં યદ્ અનવગતાસ્તિષ્ટત તન્મયા ભદ્રં ન મન્યતો તેનાતિશક્તિકલેશેન વયમતીવ પીડિતાસ્તસ્માત્ જીવનરક્ષણે નિરુપાયા જાતાશ્ચ,

IX અતો વયં સ્વેષુ ન વિશ્વસ્ય મૃતલોકાનામ્ ઉત્થાપયિતરીશ્વરે યદ્ વિશ્વાસં કુર્મસ્તદર્થમ્ અસ્માભિ: પ્રાણદણ્ડો ભોક્તવ્ય ઇતિ સ્વમનસિ નિશ્ચિતાં।

X એતાદૃશભયક્ષ્ણરાત્ મૃત્યો ર્યો ડસ્માન્ અત્રાયતેદાનીમપિ ત્રાયતે સ ઇત: પરમધ્યસ્માન્ ત્રાસ્યતે ડસ્માકમ્ એતાદૃશી પ્રત્યાશા વિદ્યતે।

XI એતદર્થમસ્મત્કૃતે પ્રાર્થનયા વયં યુષ્માભિરુપકર્તવ્યાસ્તથા કૃતે બહુભિ યાચિતો યોડનુગ્રહોડસ્માસુ વર્તિષ્યતે તત્કૃતે બહુભિરીશ્વરસ્ય ધન્યવાદોડપિ કારિષ્યતે।

XII અપરઞ્ચ સંસારમધ્યે વિશેષતો યુષ્મન્મધ્યે વયં સાંસારિક્યા ધિયા નહિ કિન્ત્વીશ્વરસ્યાનુગ્રહેણાકુટિલતામ્ ઈશ્વરીયસારલ્યઞ્ચાયરિતવન્તોડત્રાસ્માકં મનો યત્ પ્રમાણં દદાતિ તેન વયં શ્લાઘામહે।

XIII યુષ્માભિ ર્થદ્ યત્ પઠ્યતે ગૃહ્યતે ચ તદન્યત્ કિમપિ યુષ્મભ્યમ્ અસ્માભિ ન લિખ્યતે તચ્યાન્તં યાવદ્ યુષ્માભિ ગ્રંહીષ્યત ઇત્યસ્માકમ્ આશા।

XIV યૂયમિત: પૂર્વમધ્યસ્માન્ અંશતો ગૃહીતવન્ત:, યત: પ્રભો ર્યોશુખ્રીષ્ટસ્ય દિને યદ્દદ્ યુષ્માસ્વસ્માકં શ્લાઘા તદ્દદ્ અસ્માસુ યુષ્માકમપિ શ્લાઘા ભવિષ્યતિ।

XV અપરં યૂયં યદ્ દ્વિતીયં વરં લભધ્વે તદર્થમિત: પૂર્વં તયા પ્રત્યાશયા યુષ્મત્સમીપં ગમિષ્યામિ

XVI યુષ્મદેશેન માર્કિદનિયાદેશં વ્રજિત્વા પુનસ્તસ્માત્ માર્કિદનિયાદેશાત્ યુષ્મત્સમીપમ્ એત્ય યુષ્માભિ રિંહુદાદેશં પ્રેષયિષ્યે ચેતિ મમ વાઞ્છાસીત્।

XVII એતાદૃશી મન્ત્રણા મયા કિં ચાઞ્ચલ્યેન કૃતા? યદ્ યદ્ અહં મન્ત્રયે તત્ કિં વિષયિલોકઇવ મન્ત્રયાણ આદૌ સ્વીકૃત્ય પશ્ચાદ્ અસ્વીકુર્વે?

XVIII યુષ્માન્ પ્રતિ મયા કથિતાનિ વાક્યાન્યગ્રે સ્વીકૃતાનિ શેષેડસ્વીકૃતાનિ નાભવન્ એતેનેશ્વરસ્ય વિશ્વસ્તતા પ્રકાશતે।

XIX મયા સિલ્વાનેન તિમથિના ચેશ્વરસ્ય પુત્રો યો યીશુખ્રીષ્ટો યુષ્મન્મધ્યે ઘોષિત: સ તેન સ્વીકૃત: પુનરસ્વીકૃતશ્ચ તન્નહિ કિન્તુ સ તસ્ય સ્વીકારસ્વરૂપએવા

XX ઈશ્વરસ્ય મહિમા યદ્ અસ્માભિ: પ્રકાશેત તદર્થમ્ ઈશ્વરેણ યદ્ યત્ પ્રતિજ્ઞાતં તત્સર્વં ખ્રીષ્ટેન સ્વીકૃતં સત્યીભૂતઞ્ચ।

XXI યુષ્માન્ અસ્માંશ્ચાભિષિચ્ય ય: ખ્રીષ્ટે સ્થાસ્નૂન્ કરોતિ સ ઈશ્વર એવા

XXII સ ચાસ્માન્ મુદ્રાઙ્કિતાન્ અકાર્ષીત્ સત્યાઙ્કારસ્ય પણખરૂપમ્ આત્માનં અસ્માકમ્ અન્ત:કરણેષુ નિરક્ષિપચ્યા

XXIII અપરં યુષ્માસુ કરુણાં કુર્વન્ અહમ્ એતાવત્કાલં યાવત્ કરિન્થનગરં ન ગતવાન્ ઇતિ સત્યમેતસ્મિન્ ઈશ્વરં સાક્ષિણં કૃત્વા મયા સ્વપ્રાણાનાં શપથ: ક્રિયતે।

XXIV वयं युष्माकं विश्वासस्य नियन्तारो न भवामः किन्तु युष्माकम् आनन्दस्य सहाया भवामः, यस्माद् विश्वासे युष्माकं स्थिति र्भवति।

II

- I अपरञ्चालं पुनः शोकाय युष्मत्सन्निधिं न गमिष्यामीति मनसि निरयैषां
- II यस्माद् अहं यदि युष्मान् शोकयुक्तान् करोमि तर्हि मया यः शोकयुक्तीकृतस्तं विना केनापरेषां लक्ष्येषु?
- III मम यो लक्ष्यः स युष्माकं सर्वेषां लक्ष्यं अवेति निश्चितं मया बोधिः; अतश्चैव यैरहं लक्ष्यितव्यस्तै र्भद्रपस्थितिसमये यन्मम शोको न जायेत तदर्थमेव युष्मभ्यम् अतादृशं पत्रं मया लिपितं।
- IV वस्तुतस्तु बहुकलेशस्य मनःपीडायाश्च समयेऽहं बहुश्रुपातेन पत्रमेकं लिपितवान् युष्माकं शोकार्थं तत्र लिपितं किन्तु युष्मासु मदीयप्रेमबाहुल्यस्य ज्ञापनार्थं।
- V येनाहं शोकयुक्तीकृतस्तेन केवलमहं शोकयुक्तीकृतस्तत्र लिपितं किन्त्वंशतो यूयं सर्वेऽपि यतोऽहमत्र कस्मिंश्चिद् दौषमारोपयितुं नेच्छामि।
- VI अहं यत् तज्जर्जनं तेन जनेनालम्बितं तत् तदर्थं प्रयुज्ते।
- VII अतः स दुःखसागरे यत्र निमज्जति तदर्थं युष्माभिः स क्षन्तव्यः सान्त्वयितव्यश्च।
- VIII एतत् हेतोः प्रथयेऽहं युष्माभिस्तस्मिन् दया क्रियतां।
- IX यूयं सर्वकर्म्मणि ममादेशं गृह्णीथ न वेति परीक्षितुम् अहं युष्मान् प्रति लिपितवान्।
- X यस्य यो दोषो युष्माभिः क्षम्यते तस्य स दोषो मयापि क्षम्यते यश्च दोषो मया क्षम्यते स युष्माकं कृते प्रीष्टस्य साक्षात् क्षम्यते।
- XI शयतानः कल्पनास्माभिरज्ञाता नहि, अतो वयं यत् तेन न वञ्चयामहे तदर्थम् अस्माभिः सावधानै र्भवितव्यं।
- XII अपरञ्च प्रीष्टस्य सुसंवाद्येष्वेषां मयि त्रोयानगरमागते प्रभोः कर्म्मणो य मर्त्यं द्वारे मुक्ते।
- XIII सत्यपि स्वभ्रातृस्तीतस्याविद्यमानत्वात् मदीयात्मनः कापि शान्ति र् न भवतु, तस्माद् अहं तान् विसर्ज्येनं यायित्वा माकिदनिद्यादेशं गन्तुं प्रस्थानम् अकरवां।
- XIV य ईश्वरः सर्वदा प्रीष्टेनास्मान् जयिनः करोति सर्वत्र यास्माभिस्तदीयज्ञानस्य गन्धं प्रकाशयति स धन्यः।
- XV यस्माद् ये त्राणं लप्स्यन्ते ये य विनाशं गमिष्यन्ति तान् प्रति वयम् ईश्वरेण प्रीष्टस्य सौगन्ध्यं भवामः।
- XVI वयम् अकेषां मृत्यवे मृत्युगन्धा अपरेषाञ्च ज्वननाय ज्वननगन्धा भवामः, किन्त्वेतादृशकर्म्मसाधने कः समर्थोऽस्ति?
- XVII अन्ये अहं लोका यद्गद् ईश्वरस्य वाक्यं मृषाशिक्षया मिश्रयन्ति वयं तद्गद् तत्र मिश्रयन्तः सरलभावेनेश्वरस्य साक्षाद् ईश्वरस्यादेशात् प्रीष्टेन कथां भाषामहे।

III

- I वयं किम् आत्मप्रशंसनं पुनरारभामहे? युष्मान् प्रति युष्मत्तो वा परेषां केषाञ्चिद् एवास्माकमपि किं प्रशंसापत्रेषु प्रयोजनम् आस्ते?
- II यूयमेवास्माकं प्रशंसापत्रं तस्यास्माकम् अन्तःकरणेषु लिपितं सर्वमानवैश्च ज्ञेयं पठनीयञ्च।
- III यतो ऽस्माभिः सेवितं प्रीष्टस्य पत्रं यूयपेव, तस्य न मस्या किन्त्वमरस्येश्वरस्यात्मना लिपितं पाषाणपत्रेषु तत्र लिपितं किन्तु क्वमयेषु हृत्पत्रेषु लिपितमिति सुस्पष्टं।
- IV प्रीष्टेश्वरं प्रत्यस्माकम् ईदृशो दृढविश्वासो विद्यते;
- V वयं निजगुणेन किमपि कल्पयितुं समर्था एति नहि किन्त्वीश्वरादस्माकं सामर्थ्यं जायते।
- VI तेन वयं नूतननियमस्यार्थतो ऽक्षरसंस्थानस्य तत्र लिपितं किन्त्वात्मन एव सेवनसामर्थ्यं प्राप्ताः। अक्षरसंस्थानं मृत्युजनकं किन्त्वात्मा ज्वननदायकः।
- VII अक्षरै र्विलिपितपाषाणपत्रेषु या मृत्योः सेवा सा यदीदृक् तेजस्विनी जाता यत्तस्यागिरस्थायिनस्तेजसः कारणात् मूससो मुषम् एसायेलीयलोकैः संद्रष्टुं नाशक्यत,
- VIII तर्ह्यात्मनः सेवा किं ततोऽपि बहुतेजस्विनी न भवेत्?
- IX एतदज्ञानिका सेवा यदि तेजोयुक्ता भवेत् तर्हि पुण्यजनिता सेवा ततोऽधिकं बहुतेजोयुक्ता भविष्यति।
- X उभयोस्तुलनायां कृतायाम् अकस्यास्तेजो द्वितीयायाः प्रभरतरेण तेजसा हीनतेजो भवति।

XI यस्माद् यत् लोपनीयं तद् यद्दि तेजोयुक्तं भवेत् तर्हि यत् यिरस्थायि तद् बहुतरतेजोयुक्तमेव भविष्यति।

XII ईदृशीं प्रत्याशां लब्ध्वा वयं मङ्गलीं प्रगल्भतां प्रकाशयामः।

XIII एस्त्रायेलीयलोका यत् तस्य लोपनीयस्य तेजसः शेषं न विलोकयेयुस्तर्ह्य मूसा यादृग् आवरणेन स्वमुपमं आच्छाद्यत् वयं तादृक् न कुर्मः।

XIV तेषां मनांसि कठिनीभूतानि यतस्तेषां पठनसमये स पुरातनो नियमस्तेनावरणेनाद्यापि प्रच्छन्नस्तिष्ठति।

XV तस्य न दूरीभवति यतः प्रीष्टेनैव तत् लुप्यते। मूससः शास्त्रस्य पाठसमयेऽद्यापि तेषां मनांसि तेनावरणेन प्रच्छाद्यन्ते।

XVI किन्तु प्रभुं प्रति मनसि परावृत्ते तद् आवरणं दूरीकारिष्यते।

XVII यः प्रभुः स अथ स आत्मा यत्र य प्रभोरात्मा तत्रैव मुक्तिः।

XVIII वयञ्च सर्वेऽनाच्छादितेनास्येन प्रभोस्तेजसः प्रतिबिम्बं गृह्णन्त आत्मस्वर्षेण प्रभुना रूपान्तरीकृता वर्द्धमानतेजोयुक्तां तामेव प्रतिमूर्तिं प्राप्नुमः।

IV

I अपरञ्च वयं करुणाभाजो भूत्वा यद् अतत् परिचारकपदम् अलभामहि नात्र क्लाम्यामः,

II किन्तु त्रपायुक्तानि प्रच्छन्नकर्माणि विहाय कुटिलताचरणमकुर्वन्त ईश्वरीयवाक्यं मिथ्यावाक्यैरभिश्रयन्तः सत्यधर्मस्य प्रकाशनेनेश्वरस्य साक्षात् सर्वमानवानां संवेदगोचरे स्वान् प्रशंसनीयान् दर्शयामः।

III अस्माभिर्घोषितः सुसंवाद्यो यद्दि प्रच्छन्नः, स्यात् तर्हि ये विनक्ष्यन्ति तेषामेव दृष्टितः स प्रच्छन्नः,

IV यत ईश्वरस्य प्रतिमूर्तिर्यः प्रीष्टस्तस्य तेजसः सुसंवाद्यस्य प्रभा यत् तान् न दीपयेत् तदर्थम् एह लोकास्य देवोऽविश्वासिनां ज्ञाननयनम् अन्धीकृतवान् अतस्योदाहरणं ते भवन्ति।

V वयं स्वान् घोषयाम एति नहि किन्तु प्रीष्टं यीशुं प्रभुमेवास्मांश्च यीशोः कृते युष्माकं परिचारकान् घोषयामः।

VI य ईश्वरो मध्येतिमिरं प्रभां दीपनायादृशत् स यीशुप्रीष्टस्यास्य ईश्वरीयतेजसो ज्ञानप्रभाया उद्यार्थम् अस्माकम् अन्तःकरणेषु दीपितवान्।

VII अपरं तद् धनम् अस्माभिर्भूयमयेषु भाजनेषु धार्यते यतः साद्गुता शक्तिर्नास्माकं किन्त्वीश्वरस्यैवेति ज्ञातव्यं।

VIII वयं पदे पदे पीडयामहे किन्तु नावसीदामः, वयं व्याकुलाः सन्तोऽपि निरुपाया न भवामः,

IX वयं प्रद्राव्यमाना अपि न क्लाम्यामः, निपातिता अपि न विनश्यामः।

X अस्माकं शरीरे प्रीष्टस्य श्रवणं यत् प्रकाशेत तदर्थं तस्मिन् शरीरे यीशो र्भरणमपि धारयामः।

XI यीशो श्रवणं यद् अस्माकं मर्त्यदेहे प्रकाशेत तदर्थं श्रवन्तो वयं यीशोः कृते नित्यं मृत्यौ समर्धामहे।

XII एत्थं वयं मृत्याकान्ता यूयञ्च श्रवणाकान्ताः।

XIII विश्वासकारणदेव समभाषि मया वयः। एति यथा शास्त्रे लिखितं तथैवास्माभिरपि विश्वासजनकम् आत्मानं प्राप्य विश्वासः क्रियते तस्माच्च वयांसि भाष्यन्ते।

XIV प्रभु यीशु र्येनोत्थापितः स यीशुनास्मानप्युत्थापयिष्यति युष्माभिः सार्द्धं स्वसमीप उपस्थापयिष्यति य, वयम् अतत् ज्ञानीमः।

XV अतरेव युष्माकं हिताय सर्वमेव भवति तस्माद् बहूनां प्रयुरानुग्रहप्राप्तेर्बहुलोकानां धन्यवादेनेश्वरस्य महिमा सम्यक् प्रकाशिष्यते।

XVI ततो हेतोर्वयं न क्लाम्यामः किन्तु बाह्यपुरुषो यद्यपि क्षीयते तथाप्यान्तरिकः पुरुषो दिने दिने नूतनायते।

XVII क्षणमात्रस्थायि यदेतत् लघिष्ठं दुःखं तद् अतिबाहुल्येनास्माकम् अनन्तकालस्थायि गरिष्ठसुखं साधयति,

XVIII यतो वयं प्रत्यक्षान् विषयान् अनुद्दिश्याप्रत्यक्षान् उद्दिशामः। यतो हेतोः प्रत्यक्षविषयाः क्षणमात्रस्थायिनः किन्त्वप्रत्यक्षा अनन्तकालस्थायिनः।

V

I अपरम् अस्माकम् अतस्मिन् पार्थिवे दूष्यरूपे वेश्मनि शोर्षो सतीश्वरेण निर्मितम् अकरकृतम् अस्माकम् अनन्तकालस्थायि वेश्मैकं स्वर्गं विद्यत एति वयं ज्ञानीमः।

- II યતો હેતોરેતસ્મિન્ વેશ્મનિ તિષ્ઠન્તો વયં તં સ્વર્ગીયં વાસં પરિઘાતુમ્ આકાઙ્ક્ષ્યમાણા નિઃશ્વસામઃ।
- III તથાપીદાનીમપિ વયં તેન ન નગ્નાઃ કિન્તુ પરિહિતવસના મન્યામહે।
- IV એતસ્મિન્ દૂષ્યે તિષ્ઠન્તો વયં ક્લિશ્યમાના નિઃશ્વસામઃ, યતો વયં વાસં ત્યક્તુમ્ ઇચ્છામસ્તન્નહિ કિન્તુ તં દ્વિતીયં વાસં પરિઘાતુમ્ ઇચ્છામઃ, યતસ્તથા કૃતે જીવનેન મર્ત્ય ગ્રસિષ્યતો
- V એતદર્થં વયં યેન સૃષ્ટાઃ સ ઈશ્વર એવ સ યાસ્મભ્યં સત્યઙ્કારસ્ય પણસ્વરૂપમ્ આત્માનં દત્તવાન્।
- VI અતએવ વયં સર્વદોત્સુકા ભવામઃ કિન્તુ શરીરે યાવદ્ અસ્માભિ ન્યુષ્યતે તાવત્ પ્રભુતો દૂરે પ્રોષ્યત ઇતિ જાનીમઃ,
- VII યતો વયં દૃષ્ટિમાર્ગો ન યરામઃ કિન્તુ વિશ્વાસમાર્ગો
- VIII અપરઞ્ચ શરીરાદ્ દૂરે પ્રવસ્તું પ્રભોઃ સન્નિઘૌ નિવસ્તુઞ્ચાકાઙ્ક્ષ્યમાણા ઉત્સુકા ભવામઃ।
- IX તસ્માદેવ કારણાદ્ વયં તસ્ય સન્નિઘૌ નિવસન્તસ્તસ્માદ્ દૂરે પ્રવસન્તો વા તસ્મૈ રોચિતું યતામહે।
- X યસ્માત્ શરીરાવસ્થાયામ્ એકૈકેન કૃતાનાં કર્મણાં શુભાશુભફલપ્રાપ્તયે સર્વેસ્માભિઃ પ્રીષ્ટસ્ય વિચારાસનસમ્મુખ ઉપસ્થાતવ્યાં।
- XI અતએવ પ્રભો ભયાનકત્વં વિજ્ઞાય વયં મનુજાન્ અનુનયામઃ કિન્તુએશ્વરસ્ય ગોચરે સપ્રકાશા ભવામઃ, યુષ્માકં સંવેદગોચરેડપિ સપ્રકાશા ભવામ ઇત્યાશંસામહે।
- XII અનેન વયં યુષ્માકં સન્નિઘૌ પુનઃ સ્વાન્ પ્રશંસામ ઇતિ નહિ કિન્તુ યે મનો વિના મુખૈઃ શ્લાઘન્તે તેભ્યઃ પ્રત્યુત્તરદાનાય યૂયં યથાસ્માભિઃ શ્લાઘિતું શક્યમ્ તાદૃશમ્ ઉપાયં યુષ્મભ્યં વિતરામઃ।
- XIII યદિ વયં હતજ્ઞાના ભવામસ્તર્હિ તદ્ ઈશ્વરાર્થકં યદિ ચ સજ્ઞાના ભવામસ્તર્હિ તદ્ યુષ્મદર્થકં।
- XIV વયં પ્રીષ્ટસ્ય પ્રેમ્ના સમાકૃષ્યામહે યતઃ સર્વેષાં વિનિમયેન યદેકો જનોડમ્નિયત તર્હિ તે સર્વે મૃતા ઇત્યાસ્માભિ ભુઘ્યતો
- XV અપરઞ્ચ યે જીવન્તિ તે યત્ સ્વાર્થં ન જીવન્તિ કિન્તુ તેષાં કૃતે યો જનો મૃતઃ પુનરુત્થાપિતશ્ચ તમુદિશ્ય યત્ જીવન્તિ તદર્થમેવ સ સર્વેષાં કૃતે મૃતવાન્।
- XVI અતો હેતોરિતઃ પરં કોડપ્યસ્માભિ જાતિતો ન પ્રતિજ્ઞાતવ્યઃ। યદપિ પૂર્વં પ્રીષ્ટો જાતિતોડસ્માભિઃ પ્રતિજ્ઞાતસ્તથાપીદાનીં જાતિતઃ પુનર્ન પ્રતિજ્ઞાયતો
- XVII કેનચિત્ પ્રીષ્ટ આશ્રિતે નૂતના સૃષ્ટિ ભવતિ પુરાતનાનિ લુપ્યન્તે પશ્ય નિખિલાનિ નવીનાનિ ભવન્તિ।
- XVIII સર્વઞ્ચેતદ્ ઈશ્વરસ્ય કર્મ યતો યીશુપ્રીષ્ટેન સ એવાસ્માન્ સ્વેન સાહ્યં સંહિતવાન્ સન્ધાનસમ્બન્ધીયાં પરિચર્યામ્ અસ્માસુ સમર્પિતવાંશ્ચ।
- XIX યતઃ ઈશ્વરઃ પ્રીષ્ટમ્ અધિષ્ઠાય જગતો જનાનામ્ આગાંસિ તેષામ્ ઋણમિવ ન ગણયન્ સ્વેન સાહ્યં તાન્ સંહિતવાન્ સન્ધિવાર્તામ્ અસ્માસુ સમર્પિતવાંશ્ચ।
- XX અતો વયં પ્રીષ્ટસ્ય વિનિમયેન દૌત્યં કર્મ સમ્પાદ્યામહે, ઈશ્વરશ્ચાસ્માભિ યુષ્માન્ યાચાય્યતે તતઃ પ્રીષ્ટસ્ય વિનિમયેન વયં યુષ્માન્ પ્રાર્થયામહે યૂયમીશ્વરેણ સન્ધતા
- XXI યતો વયં તેન યદ્ ઈશ્વરીયપુણ્યં ભવામસ્તદર્થં પાપેન સહ યસ્ય જ્ઞાતેયં નાસીત્ સ એવ તેનાસ્માકં વિનિમયેન પાપઃ કૃતઃ।

VI

- I તસ્ય સહાયા વયં યુષ્માન્ પ્રાર્થયામહે, ઈશ્વરસ્યાનુગ્રહો યુષ્માભિ વૃથા ન ગૃહ્યતાં।
- II તેનોક્તમેતત્, સંશ્રોષ્યામિ શુભે કાલે ત્વદીયાં પ્રાર્થનામ્ અહં ઉપકારં કરિષ્યામિ પરિત્રાણાદિને તવા પશ્યતાયં શુભકાલઃ પશ્યતેદં ત્રાણાદિનાં
- III અસ્માકં પરિચર્યા યન્નિષ્કલઙ્કા ભવેત્ તદર્થં વયં કુત્રાપિ વિઘ્નં ન જનયામઃ,
- IV કિન્તુ પ્રચુરસહિષ્ણુતા કલેશો દૈન્યં વિપત્ તાડના કારાબન્ધનં નિવાસહીનત્વં પરિશ્રમો જાગરણમ્ ઉપવસનં
- V નિર્મલત્વં જ્ઞાનં મૃદુશીલતા હિતૈષિતા
- VI પવિત્ર આત્મા નિષ્કપટં પ્રેમ સત્યાલાપ ઈશ્વરીયશક્તિ
- VII દૈક્ષિણવામાભ્યાં કરાભ્યાં ધર્મસ્ત્રધારણં
- VIII માનાપમાનયોરપ્યાતિસુખ્યાત્યો ભાગિત્વમ્ એતૈઃ સર્વેરીશ્વરસ્ય પ્રશંસ્યાન્ પરિચારકાન્ સ્વાન્ પ્રકાશયામઃ।
- IX ભ્રમકસમા વયં સત્યવાદિનો ભવામઃ, અપરિચિતસમા વયં સુપરિચિતા ભવામઃ, મૃતકલ્પા વયં જીવામઃ, દણ્ડ્યમાના વયં ન હન્યામહે,

- X શોકયુક્તાશ્ચ વયં સદાનન્દામઃ, દરિદ્રા વયં બહૂન્ ધનિનઃ કુર્મઃ, અકિઞ્ચનાશ્ચ વયં સર્વ્વ ધારયામઃ।
 XI હે કરિન્ધિનઃ, યુષ્માકં પ્રતિ મમાસ્યં મુક્તં મમાન્તઃ કરણાશ્ચ વિકસિતાં।
 XII યૂયં મમાન્તરે ન સક્ષોચિતાઃ કિઞ્ચ યૂયમેવ સક્ષોચિતચિતાઃ।
 XIII કિન્તુ મહાં ન્યાય્યફલદાનાર્થ યુષ્માભિરપિ વિકસિતૈ ભવિતવ્યમ્ ઇત્યહં નિજબાલકાનિવ યુષ્માન્ વદામિ।
 XIV અપરમ્ અપ્રત્યયિભિઃ સાર્દ્ધં યૂયમ્ એકયુગે બદ્ધા મા ભૂત, યસ્માદ્ ધર્માધર્મયોઃ કઃ સમ્બન્ધોઽસ્તિ? તિમિરેણ સર્દ્ધં પ્રભાયા વા કા તુલનાસ્તિ?
 XV બિલીયાલદેવેન સાકં પ્રીષ્ટસ્ય વા કા સન્ધિઃ? અવિશ્વાસિના સાર્દ્ધં વા વિશ્વાસિલોકસ્યાંશઃ કઃ?
 XVI ઈશ્વરસ્ય મન્દિરેણ સહ વા દેવપ્રતિમાનાં કા તુલના? અમરસ્યેશ્વરસ્ય મન્દિરં યૂયમેવા ઈશ્વરેણ તદ્દુક્તં યથા, તેષાં મધ્યેઽહં સ્વાવાસં નિધાસ્યામિ તેષાં મધ્યે ચ યાતાયાતં કુર્વન્ તેષામ્ ઈશ્વરો ભવિષ્યામિ તે ચ મલ્લોકા ભવિષ્યન્તિ।
 XVII અતો હેતોઃ પરમેશ્વરઃ કથયતિ યૂયં તેષાં મધ્યાદ્ બહિર્ભૂય પૃથગ્ ભવત, કિમપ્યમેધ્યં ન સ્પૃશત; તેનાં યુષ્માન્ ગ્રહીષ્યામિ,
 XVIII યુષ્માકં પિતા ભવિષ્યામિ ચ, યૂયન્ન મમ કન્યાપુત્રા ભવિષ્યથેતિ સર્વ્વશક્તિમતા પરમેશ્વરેણોક્તાં।

VII

- I અતએવ હે પ્રિયતમાઃ, એતાદૃશીઃ પ્રતિજ્ઞાઃ પ્રાત્તૈરસ્માભિઃ શરીરાત્મનોઃ સર્વ્વમાલિન્યમ્ અપમૃજ્યેશ્વરસ્ય ભક્ત્યા પવિત્રાચારઃ સાધ્યતાં।
 II યૂયમ્ અસ્માન્ ગૃહ્ણીતા અસ્માભિઃ કસ્યાપ્યન્યાયો ન કૃતઃ કોઽપિ ન વચ્ચિતઃ।
 III યુષ્માન્ દોષિણઃ કર્તમહં વાક્યમેતદ્ વદામીતિ નહિ યુષ્માભિઃ સહ જીવનાય મરણાય વા વયં યુષ્માન્ સ્વાન્તઃકરણૌ ધરિયામ ઇતિ પૂર્વ્વ મયોક્તાં।
 IV યુષ્માન્ પ્રતિ મમ મહેત્સાહો જાયતે યુષ્માન્ અધ્યાહં બહુ શ્લાઘે ચ તેન સર્વ્વકલેશસમયેઽહં સાન્ત્વનયા પૂર્ણો હર્ષેણ પ્રકુલ્લિતશ્ચ ભવામિ।
 V અસ્માસુ માકિદનિયાદેશમ્ આગતેષ્વસ્માકં શરીરસ્ય કાયિદપિ શાન્તિ નાભવત્ કિન્તુ સર્વ્વતો બહિર્ વિરોધેનાન્તશ્ચ ભીત્યા વયમ્ અપીડ્યામહિં।
 VI કિન્તુ નમ્રાણાં સાન્ત્વયિતા ય ઈશ્વરઃ સ તીતસ્યાગમનેનાસ્માન્ અસાન્ત્વયત્।
 VII કેવલં તસ્યાગમનેન તન્નહિ કિન્તુ યુષ્મત્તો જાતયા તસ્ય સાન્ત્વનયાપિ, યતોઽસ્માસુ યુષ્માકં હાર્દવિલાપાસક્તત્વેષ્વસ્માકં સમીપે વર્ણિતેષુ મમ મહાનન્દો જાતઃ।
 VIII અહં પત્રેણ યુષ્માન્ શોકયુક્તાન્ કૃતવાન્ ઇત્યસ્માદ્ અન્વતપ્યે કિન્ત્વધુના નાનુતપ્યો તેન પત્રેણ યૂયં ક્ષણમાત્રં શોકયુક્તીભૂતા ઇતિ મયા દૃશ્યતે।
 IX ઇત્યસ્મિન્ યુષ્માકં શોકેનાહં હૃષ્યામિ તન્નહિ કિન્તુ મનઃપરિવર્તનાય યુષ્માકં શોકોઽભવદ્ ઇત્યનેન હૃષ્યામિ યતોઽસ્મત્તો યુષ્માકં કાપિ હાનિ ર્યન્ન ભવેત્ તદર્થ યુષ્માકમ્ ઈશ્વરીયઃ શોકો જાતઃ।
 X સ ઈશ્વરીયઃ શોકઃ પરિત્રાણજનકં નિરનુતાપં મનઃપરિવર્તનં સાધયતિ કિન્તુ સાંસારિકઃ શોકો મૃત્યું સાધયતિ।
 XI પશ્યત તેનેશ્વરીયેણ શોકેન યુષ્માકં કિં ન સાધિતં? યત્નો દોષપ્રક્ષાલનમ્ અસન્તુષ્ટત્વં હાર્દમ્ આસક્તત્વં ફલદાનશ્ચૈતાનિ સર્વ્વાણિ। તસ્મિન્ કર્મણિ યૂયં નિર્મલા ઇતિ પ્રમાણં સર્વ્વેણ પ્રકારેણ યુષ્માભિ દૃત્તાં।
 XII યેનાપરાદ્ધં તસ્ય કૃતે કિંવા યસ્યાપરાદ્ધં તસ્ય કૃતે મયા પત્રમ્ અલેપિ તન્નહિ કિન્તુ યુષ્માનધ્યસ્માકં યત્નો યદ્ ઈશ્વરસ્ય સાક્ષાદ્ યુષ્મત્સમીપે પ્રકાશેત તદર્થમેવા।
 XIII ઉક્તકારણાદ્ વયં સાન્ત્વનાં પ્રાપ્તાઃ; તાશ્ચ સાન્ત્વનાં વિનાવરો મહાહ્વાદસ્તીતસ્યાહ્વાદાદસ્માભિ ભવ્ધઃ, યતસ્તસ્યાત્મા સર્વ્વ યુષ્માભિસ્તૃપ્તઃ।
 XIV પૂર્વ્વ તસ્ય સમીપેઽહં યુષ્માભિર્યદ્ અશ્લાઘે તેન નાલજજ્ઞે કિન્તુ વયં યદ્દદ્ યુષ્માન્ પ્રતિ સત્યભાવેન સકલમ્ અભાષામહિં તદ્દત્ તીતસ્ય સમીપેઽસ્માકં શ્લાઘનમપિ સત્યં જાતાં।
 XV યૂયં કીદુક્ તસ્યાજ્ઞા અપાલયત ભયકમ્પાભ્યાં તં ગૃહીતવન્તશ્ચૈતસ્ય સ્મરણાદ્ યુષ્માસુ તસ્ય સ્નેહો બાહુલ્યેન વર્તતે।
 XVI યુષ્માસ્વહં સર્વ્વમાશંસે, ઇત્યસ્મિન્ મમાહ્વાદો જાયતો।

VIII

- I હે ભ્રાતરઃ, માકિદનિયાદેશસ્થાસુ સમિતિષુ પ્રકાશિતો ય ઈશ્વરસ્થાનુગ્રહસ્તમહં યુષ્માન્ જ્ઞાપયામિ।
- II વસ્તુતો બહુકલેશપરીક્ષાસમયે તેષાં મહાનન્દોડતીવદીનતા ય વદાન્યતાયાઃ પ્રચુરફલમ્ અફલયતાં।
- III તે સ્વેચ્છયા યથાશક્તિ કિંઆતિશક્તિ દાન ઉદ્યુક્તા અભવન્ ઇતિ મયા પ્રમાણીક્રિયતો।
- IV વચન્ન યત્ પવિત્રલોકેભ્યસ્તેષાં દાનમ્ ઉપકારાર્થકમ્ અંશનન્ન ગૃહ્ણામસ્તદ્ બહુનુનયેનાસ્માન્ પ્રાર્થિતવન્તઃ।
- V વયં યાદૃક્ પ્રત્યૈક્ષામહિ તાદૃગ્ અકૃત્વા તેડગ્રે પ્રભવે તતઃ પરમ્ ઈશ્વરસ્ચેચ્છયાસ્મભ્યમપિ સ્વાન્ ન્યવેદયન્।
- VI અતો હેતોસ્ત્વં યથારબ્ધવાન્ તથૈવ કરિન્થિનાં મધ્યેડપિ તદ્ દાનગ્રહણં સાધયેતિ યુષ્માન્ અધિ વયં તીતં પ્રાર્થયામહિ।
- VII અતો વિશ્વાસો વાકપટુતા જ્ઞાનં સર્વોત્સાહો ડસ્માસુ પ્રેમ યૈતૈ ગુણૈ રૂપં યથાપરાન્ અતિશેષ્વે તથૈવૈતેન ગુણોનાપ્યતિશેષ્વં।
- VIII એતદ્ અહમ્ આજ્ઞયા કથયામીતિ નહિ કિન્ત્વન્યેષામ્ ઉત્સાહકારણાદ્ યુષ્માકમપિ પ્રેમ્નઃ સારલ્યં પરીક્ષિતુમિચ્છતા મયૈતત્ કથ્યતો।
- IX યૂયન્નાસ્મત્પ્રભો રીશુપ્રીષ્ટસ્થાનુગ્રહં જ્ઞાનીથ યતસ્તસ્ય નિર્ધનત્વેન યૂયં યદ્ ધનિનો ભવથ તદર્થ સ ધની સન્નપિ યુષ્મત્કૃતે નિર્ધનોડભવત્।
- X એતસ્મિન્ અહં યુષ્માન્ સ્વવિચારં જ્ઞાપયામિ ગતં સંવત્સરમ્ આરભ્ય યૂયં કેવલં કર્મ કર્ત્ત તન્નહિ કિન્ત્વિચ્છુકતાં પ્રકાશયિતુમપ્યુપાક્રાભ્યધ્વં તતો હેતો યુષ્મત્કૃતે મમ મન્ત્રણા ભદ્રા।
- XI અતો ડધુના તત્કર્મસાધનં યુષ્માભિઃ ક્રિયતાં તેન યદ્દદ્ ઇચ્છુકતાયામ્ ઉત્સાહસ્તદ્દદ્ એકૈકસ્ય સમ્પદનુસારેણ કર્મસાધનમ્ અપિ જનિષ્યતો।
- XII યસ્મિન્ ઇચ્છુકતા વિદ્યતે તેન યન્ન ધાર્યતે તસ્માત્ સોડનુગૃહ્યત ઇતિ નહિ કિન્તુ યદ્ ધાર્યતે તસ્માદેવા।
- XIII યત ઇતરેષાં વિરામેણ યુષ્માકન્ન કલેશેન ભવિતવ્યં તન્નહિ કિન્તુ સમતયૈવા।
- XIV વર્તમાનસમયે યુષ્માકં ધનાધિક્યેન તેષાં ધનન્યૂનતા પૂરયિતવ્યા તસ્માત્ તેષામપ્યાધિક્યેન યુષ્માકં ન્યૂનતા પૂરયિષ્યતે તેન સમતા જનિષ્યતો।
- XV તદેવ શાસ્ત્રેડપિ લિખિતમ્ આસ્તે યથા, યેનાધિકં સંગૃહીતં તસ્યાધિકં નાભવત્ યેન ચાલ્પં સંગૃહીતં તસ્યાલ્પં નાભવત્।
- XVI યુષ્માકં હિતાય તીતસ્ય મનસિ ય ઈશ્વર ઇમમ્ ઉદ્યોગં જનિતવાન્ સ ધન્યો ભવતુ।
- XVII તીતોડસ્માકં પ્રાર્થનાં ગૃહીતવાન્ કિન્ન સ્વયમ્ ઉદ્યુક્તઃ સન્ સ્વેચ્છયા યુષ્મત્સમીપં ગતવાન્।
- XVIII તેન સહ યોડપર એકો ભ્રાતાસ્માભિઃ પ્રેષિતઃ સુસંવાદાત્ તસ્ય સુખ્યાત્યા સર્વાઃ સમિતયો વ્યાપ્તાઃ।
- XIX પ્રભો ગૌરવાય યુષ્માકમ્ ઇચ્છુકતાયૈ ય સ સમિતિભિરેતસ્યૈ દાનસેવાયૈ અસ્માકં સજ્જિત્વે ન્યયોજ્યતા।
- XX યતો યા મહોપાયનસેવાસ્માભિ વિધીયતે તામધિ વયં યત્ કેનાપિ ન નિન્દ્યામહે તદર્થ યતામહે।
- XXI યતઃ કેવલં પ્રભોઃ સાક્ષાત્ તન્નહિ કિન્તુ માનવાનામપિ સાક્ષાત્ સદાચારં કર્તુમ્ આલોચામહે।
- XXII તાભ્યાં સહાપર એકો યો ભ્રાતાસ્માભિઃ પ્રેષિતઃ સોડસ્માભિ ભહુવિષયેષુ બહવારાન્ પરીક્ષિત ઉદ્યોગીવ પ્રકાશિતશ્ચ કિન્ત્વધુના યુષ્માસુ દૃઢવિશ્વાસાત્ તસ્યોત્સાહો બહુ વવૃધો।
- XXIII યદિ કશ્ચિત્ તીતસ્ય તત્ત્વં જિજ્ઞાસતે તર્હિ સ મમ સહભાગી યુષ્મન્મધ્યે સહકારી ય, અપરયો ભ્રાત્રોસ્તત્ત્વં વા યદિ જિજ્ઞાસતે તર્હિ તૌ સમિતીનાં દૂતૌ પ્રીષ્ટસ્ય પ્રતિબિમ્બૌ યેતિ તેન જ્ઞાયતાં।
- XXIV અતો હેતોઃ સમિતીનાં સમક્ષં યુષ્મત્પ્રેમ્નોડસ્માકં શ્લાઘાયાશ્ચ પ્રામાણ્યં તાન્ પ્રતિ યુષ્માભિઃ પ્રકાશયિતવ્યં।

IX

- I પવિત્રલોકાનામ્ ઉપકારાર્થકસેવામધિ યુષ્માન્ પ્રતિ મમ લિખનં નિષ્પ્રયોજનં।
- II યત આખાયાદેશસ્થા લોકા ગતવર્ષમ્ આરભ્ય તત્કાર્ય ઉદ્યતાઃ સન્તીતિ વાક્યેનાહં માકિદનીયલોકાનાં સમીપે યુષ્માકં યામ્ ઇચ્છુકતામધિ શ્લાઘે તામ્ અવગતોડસ્મિ યુષ્માકં તસ્માદ્ ઉત્સાહાચ્યાપરેષાં બહૂનામ્ ઉદ્યોગો જ્ઞાતઃ।
- III કિન્નૈતસ્મિન્ યુષ્માન્ અધ્યસ્માકં શ્લાઘા યદ્ અતથ્યા ન ભવેત્ યૂયન્ન મમ વાક્યાનુસારાદ્ યદ્ ઉદ્યતાસ્તિષ્ઠેત તદર્થમેવ તે ભ્રાતરો મયા પ્રેષિતાઃ।
- IV યસ્માત્ મયા સાહૃદ્ કૈશ્ચિત્ માકિદનીયભ્રાતૃભિરાગત્ય યૂયમનુદ્યતા ઇતિ યદિ દૃશ્યતે તર્હિ તસ્માદ્ દૃઢવિશ્વાસાદ્ યુષ્માકં લજ્જા જનિષ્યત ઇત્યસ્માભિ ન વક્તવ્યં કિન્ત્વસ્માકમેવ લજ્જા જનિષ્યતો।

V अतः प्राक् प्रतिज्ञातं युष्माकं दानं यत् सञ्चितं भवेत् तस्य यद् ग्राहकतायाः इलम् अभूत्वा दानशीलताया एव इलं भवेत् तदर्थं ममाग्रे गमनाय तत्सञ्चयनाय य तान् भ्रातृन् आदेषुमहं प्रयोजनम् अमन्ये।

VI अपरमपि व्याडरामि केनयित् क्षुद्रभावेन बीजेषूप्लेषु स्वल्पानि शस्यानि कर्त्तिष्यन्ते, किञ्च केनयिद् बहुदभवेन बीजेषूप्लेषु बहुनि शस्यानि कर्त्तिष्यन्ते।

VII अकैकेन स्वमनसि यथा निश्चीयते तथैव दीयतां केनापि कातरेण भीतेन वा न दीयतां यत ईश्वरो हृष्टमानसे दातरि प्रीयते।

VIII अपरम् ईश्वरो युष्मान् प्रति सर्वविधं बहुप्रदं प्रसादं प्रकाशयितुम् अर्हति तेन यूयं सर्वविषये यथेष्टं प्राप्य सर्वेण सत्कर्मणा बहुफलवन्तो भविष्यथा।

IX अतस्मिन् लिपितमास्ते, यथा, व्ययते स ज्ञानो रायं दुर्गतेभ्यो ददाति या नित्यस्थायी य तद्धर्मः।

X बीजं भेजनीयम् अन्नञ्च वप्रे येन विश्राण्यते स युष्मभ्यम् अपि बीजं विश्राण्य बहुलीकरिष्यति युष्माकं धर्मफलानि वर्द्धयिष्यति या।

XI तेन सर्वविषये सधनीभूतै युष्माभिः सर्वविषये दानशीलतायां प्रकाशितायाम् अस्माभिरीश्वरस्य धन्यवादः साधयिष्यते।

XII अेतयोपकारसेवया पवित्रलोकानाम् अर्थाभावस्य प्रतीकारो जायत एति केवलं नहि किन्त्वीश्वरस्य धन्यवादोऽपि बाहुल्येनोत्पाद्यते।

XIII यत अेतस्माद् उपकारकरणाद् युष्माकं परीक्षितत्वं बुद्ध्वा बहुभिः प्रीष्टसुसंवादाङ्गीकरणे युष्माकम् आज्ञाग्राहित्वात् तद्ग्राहित्वे य तान् अपरांश्च प्रति युष्माकं दातृत्वाद् ईश्वरस्य धन्यवादः कारिष्यते,

XIV युष्मदर्थं प्रार्थनां कृत्वा य युष्मास्वीश्वरस्य गरिष्ठानुग्राहाद् युष्मासु तैः प्रेम कारिष्यते।

XV अपरम् ईश्वरस्यानिर्व्वयनीयदानात् स धन्यो भूयात्।

X

I युष्मत्प्रत्यक्षे नम्रः किन्तु परोक्षे प्रगल्भः पौलोऽहं प्रीष्टस्य क्षान्त्या विनीत्या य युष्मान् प्रार्थये।

II मम प्रार्थनीयमिदं वयं यैः शारीरिकाचारिणो मन्यामहे तान् प्रति यां प्रगल्भतां प्रकाशयितुं निश्चिनोमि सा प्रगल्भता समागतेन मयायरितव्या न भवतु।

III यतः शरीरे यरन्तोऽपि वयं शारीरिकं युद्धं न कुर्मः।

IV अस्माकं युद्धास्त्राणि य न शारीरिकानि किन्त्वीश्वरेण दुर्गभङ्गनाय प्रबलानि भवन्ति,

V तैश्च वयं वितर्कान् ईश्वरीयतत्त्वज्ञानस्य प्रतिबन्धिकां सर्वां यित्तसमुन्नतिञ्च निपातयामः सर्वसङ्कल्पञ्च बन्दिनं कृत्वा प्रीष्टस्याज्ञाग्राहिणं कुर्मः,

VI युष्माकम् आज्ञाग्राहित्वे सिद्धे सति सर्वस्याज्ञालङ्घनस्य प्रतीकारं कर्त्तुम् उद्यता आस्महे या।

VII यद् दृष्टिगोचरं तद् युष्माभिर् दृश्यतां। अहं प्रीष्टस्य लोक एति स्वमनसि येन विज्ञायते स यथा प्रीष्टस्य भवति वयम् अपि तथा प्रीष्टस्य भवाम एति पुनर्विविष्य तेन बुध्यतां।

VIII युष्माकं निपाताय तन्नहि किन्तु निष्ठायै प्रभुना दत्तं यदस्माकं सामर्थ्यं तेन यद्यपि किञ्चिद् अधिकं श्लाघे तथापि तस्मान्न त्रिष्ये।

IX अहं पत्रै युष्मान् त्रासयामि युष्माभिरेतन्न मन्यतां।

X तस्य पत्राणि गुरुतराणि प्रबलानि य भवन्ति किन्तु तस्य शारीरसाक्षात्कारो दुर्बल आलापश्च तुच्छनीय एति कैश्चिद् उच्यते।

XI किन्तु परोक्षे पत्रैर् भाषमाणे वयं यादृशाः प्रकाशामहे प्रत्यक्षे कर्म कुर्वन्तोऽपि तादृशा एव प्रकाशिष्यामहे तत् तादृशेन वायालेन ज्ञायतां।

XII स्वप्रशंसकानां केषाञ्चिन्मध्ये स्वान् गणयितुं तैः स्वान् उपमातुं वा वयं प्रगल्भा न भवामः, यतस्ते स्वपरिमाणेन स्वान् परिमिमते स्वैश्च स्वान् उपमिभते तस्मात् निर्बोधा भवन्ति या।

XIII वयम् अपरिमितेन न श्लाघिष्यामहे किन्त्वीश्वरेण स्वरञ्ज्वा युष्मद्देशगामि यत् परिमाणम् अस्मदर्थं निरूपितं तेनैव श्लाघिष्यामहे।

XIV युष्माकं देशोऽस्माभिरगन्तव्यस्तस्माद् वयं स्वसीमाम् उल्लङ्घामहे तन्नहि यतः प्रीष्टस्य सुसंवादेनापरेषां प्राग् वयमेव युष्मान् प्राप्तवन्तः।

XV वयं स्वसीमाम् उल्लङ्घ्य परक्षेत्रेण श्लाघामहे तन्नहि, किञ्च युष्माकं विश्वासे वर्द्धिते गते युष्मद्देशोऽस्माकं सीमा युष्माभिर्दीर्घं विस्तारयिष्यते,

XVI તેન વયં યુષ્માકં પશ્ચિમદિક્સ્થેષુ સ્થાનેષુ સુસંવાદં ઘોષયિષ્યામઃ, ઇત્યં પરસીમાયાં પરેણ યત્ પરિષ્કૃતં તેન ન શ્લાઘિષ્યામહે

XVII યઃ કશ્ચિત્ શ્લાઘમાનઃ સ્યાત્ શ્લાઘતાં પ્રભુના સ હિ

XVIII સ્વેન યઃ પ્રશંસ્યતે સ પરીક્ષિતો નહિ કિન્તુ પ્રભુના યઃ પ્રશંસ્યતે સ એવ પરીક્ષિતઃ

XI

I યૂયં મમાજ્ઞાનતાં ક્ષણં યાવત્ સોદ્ધમ્ અર્હથ, અતઃ સા યુષ્માભિઃ સહ્યતાં

II ઈશ્વરે મમાસકતવાદ્ અહં યુષ્માનધિ તપે યસ્માત્ સતીં કન્યામિવ યુષ્માન્ એકસ્મિન્ વરેઽર્થતઃ પ્ત્રીષ્ટે સમર્પયિતુમ્ અહં વાગ્દાનમ્ અકાર્ષાં

III કિન્તુ સર્પેણ સ્વખલતયા યદ્દદ્ હવા વઞ્ચયાઞ્ચકે તદ્દત્ પ્ત્રીષ્ટં પ્રતિ સતીત્વાદ્ યુષ્માકં ભંશઃ સમ્ભવિષ્યતીતિ બિભેમિ

IV અસ્માભિરનાખ્યાપિતોઽપરઃ કશ્ચિદ્ યીશુ ર્થદિ કેનચિદ્ આગન્તુકેનાખ્યાપ્યતે યુષ્માભિઃ પ્રાગલબ્ધ આત્મા વા યદિ લભ્યતે પ્રાગગૃહીતઃ સુસંવાદો વા યદિ ગૃહ્યતે તર્હિ મન્યે યૂયં સમ્યક્ સહિષ્યધ્વો

V કિન્તુ મુખ્યેભ્યઃ પ્રેરિતેભ્યોઽહં કેનચિત્ પ્રકારેણ ન્યૂનો નાસ્મીતિ બુધ્યો

VI મમ વાક્યપટુતાયા ન્યૂનત્વે સત્યપિ જ્ઞાનસ્ય ન્યૂનત્વં નાસ્તિ કિન્તુ સર્વવિષયે વયં યુષ્મદ્ગોચરે પ્રકાશામહે

VII યુષ્માકમ્ ઉન્નત્યૈ મયા નમ્રતાં સ્વીકૃત્યેશ્વરસ્ય સુસંવાદો વિના વેતનં યુષ્માકં મધ્યે યદ્ અઘોષ્યત તેન મયા કિં પાપમ્ અકારિ?

VIII યુષ્માકં સેવનાયાહમ્ અન્યસમિતિભ્યો ભૃતિ ગૃહ્ણન્ ધનમપહતવાન્,

IX યદા ય યુષ્મન્મધ્યેઽવડર્તે તદા મમાર્થાભાવે જાતે યુષ્માકં કોઽપિ મયા ન પીઠિતઃ; યતો મમ સોઽર્થાભાવો માક્રિદનિયાદેશાદ્ આગતૈ ભ્રાતૃભિ ન્યવાર્યત, ઇત્યમહં ક્કાપિ વિષયે યથા યુષ્માસુ ભારો ન ભવામિ તથા મયાત્મરક્ષા કૃતા કર્તવ્યા યા

X પ્ત્રીષ્ટસ્ય સત્યતા યદિ મયિ તિષ્ઠતિ તર્હિ મમૈષા શ્લાઘા નિખિલાખ્યાયાદેશે કેનાપિ ન રોત્સ્યતો

XI એતસ્ય કારણં કિં? યુષ્માસુ મમ પ્રેમ નાસ્ત્યેતત્ કિં તત્કારણં? તદ્ ઈશ્વરો વેત્તિ

XII યે છિદ્રમન્વિષ્યન્તિ તે યત્ કિમપિ છિદ્રં ન લભન્તે તદર્થમેવ તત્ કર્મ્મ મયા ક્રિયતે કારિષ્યતે ય તસ્માત્ તે યેન શ્લાઘન્તે તેનાસ્માકં સમાના ભવિષ્યન્તિ

XIII તાદૃશા ભાક્તપ્રેરિતાઃ પ્રવઞ્ચકાઃ કારવો ભૂત્વા પ્ત્રીષ્ટસ્ય પ્રેરિતાનાં વેશં ધારયન્તિ

XIV તચ્યાશ્ચર્યં નહિ; યતઃ સ્વયં શયતાનપિ તેજસ્વિદ્ભૂતસ્ય વેશં ધારયતિ,

XV તતસ્તસ્ય પરિચારકા અપિ ધર્મપરિચારકાણાં વેશં ધારયન્તીત્યદ્ભૂતં નહિ; કિન્તુ તેષાં કર્મ્માણિ યાદૃશાનિ ફલાન્યપિ તાદૃશાનિ ભવિષ્યન્તિ

XVI અહં પુન વદામિ કોઽપિ માં નિર્બોધં ન મન્યતાં કિઞ્ચ યદાપિ નિર્બોધો ભવેયં તથાપિ યૂયં નિર્બોધમિવ મામનુગૃહ્ય ક્ષણૈકં યાવત્ મમાત્મશ્લાઘામ્ અનુજાનીતા

XVII એતસ્યાઃ શ્લાઘાયા નિમિત્તં મયા યત્ કથિતવ્યં તત્ પ્રભુનાદિષ્ટેનેવ કથ્યતે તન્નહિ કિન્તુ નિર્બોધેનેવા

XVIII અપરે બહવઃ શારીરિકશ્લાઘાં કુર્વતે તસ્માદ્ અહમપિ શ્લાઘિષ્યે

XIX બુદ્ધિમન્તો યૂયં સુખેન નિર્બોધાનામ્ આચારં સહધ્વો

XX કોઽપિ યદિ યુષ્માન્ દાસાન્ કરોતિ યદિ વા યુષ્માકં સર્વસ્વં ગ્રસતિ યદિ વા યુષ્માન્ હરતિ યદિ વાત્માભિમાની ભવતિ યદિ વા યુષ્માકં કપોલમ્ આહન્તિ તર્હિ તદપિ યૂયં સહધ્વો

XXI દૌર્બલ્યાદ્ યુષ્માભિરવમાનિતા ઇવ વયં ભાષામહે, કિન્ત્વપરસ્ય કસ્યચિદ્ યેન પ્રગલ્ભતા જાયતે તેન મમાપિ પ્રગલ્ભતા જાયત ઇતિ નિર્બોધેનેવ મયા વક્તવ્યાં

XXII તે કિમ્ ઇબ્રિલોકાઃ? અહમપીબ્રી તે કિમ્ ઇસ્રાયેલીયાઃ? અહમપીસ્રાયેલીયાઃ તે કિમ્ ઇબ્રાહીમો વંશાઃ? અહમપીબ્રાહીમો વંશાઃ

XXIII તે કિં પ્ત્રીષ્ટસ્ય પરિચારકાઃ? અહં તેભ્યોઽપિ તસ્ય મહાપરિચારકઃ; કિન્તુ નિર્બોધ ઇવ ભાષે, તેભ્યોઽપ્યહં બહુપરિશ્રમે બહુપ્રહારે બહુવારં કારાયાં બહુવારં પ્રાણનાશસંશયે ય પતિતવાન્

XXIV ચિહ્નદીયેરહં પઞ્ચકૃત્વ ઊનચત્વારિંશત્પ્રહારૈરાહતસ્ત્રિવેત્રાઘાતમ્ એકકૃત્વઃ પ્રસ્તરાઘાતઞ્ચ પ્રપ્તવાન્

XXV વારત્રયં પોતભસ્ત્રનેન ક્લિષ્ટોઽહમ્ અગાધસલિલે દિનમેકં રાત્રિમેકાઞ્ચ યાપિતવાન્

XXVI બહુવારં યાત્રાભિ નદીનાં સફ્ફટૈ દંસ્યૂનાં સફ્ફટૈઃ સ્વજાતીયાનાં સફ્ફટૈ ભિન્નજાતીયાનાં સફ્ફટૈ નંગરસ્ય સફ્ફટૈ મરુભૂમેઃ સફ્ફટૈ સાગરસ્ય સફ્ફટૈ ભાક્તભ્રાતૃણાં સફ્ફટૈશ્ચ

XXVII પરિશ્રમકલેશાભ્યાં વારં વારં જાગરણેન ક્ષુદ્રાતૃષ્ણાભ્યાં બહુવારં નિરાહારેણ શીતનગ્રતાભ્યાઞ્ચાહં કાલં યાપિતવાન્।

XXVIII તાદૃશં નૈમિત્તિકં દુઃખં વિનાહં પ્રતિદિનમ્ આકુલો ભવામિ સર્વ્વાસાં સમિતીનાં ચિન્તા ચ મયિ વર્તતે।

XXIX યેનાહં ન દુર્બ્બલીભવામિ તાદૃશં દૌર્બ્બલ્યં કઃ પાપ્નોતિ?

XXX યદિ મયા શ્લાઘિતવ્યં તર્હિ સ્વદુર્બ્બલતામધિ શ્લાઘિષ્યે।

XXXI મયા મૃષાવાક્યં ન કથ્યત ઇતિ નિત્યં પ્રશંસનીયોડસ્માકં પ્રભો ચીશુખ્રીષ્ટસ્ય તાત ઈશ્વરો જાનાતિ।

XXXII દમ્બેષકનગરેડરિતારાજસ્ય કાર્યાધ્યક્ષો માં ધર્તુમ્ ઇચ્છન્ યદા સૈન્યૈસ્તદ્ દમ્બેષકનગરમ્ અરક્ષયત્

XXXIII તદાહં લોકૈઃ પિટકમધ્યે પ્રાચીરગવાક્ષેણાવરોહિતસ્તસ્ય કરાત્ ત્રાણં પ્રાપ્તં।

XII

I આત્મશ્લાઘા મમાનુપયુક્તા કિન્ત્વહં પ્રભો દર્શનાદેશાનામ્ આખ્યાનં કથયિતું પ્રવર્તો

II ઇતશ્ચતુર્દશવત્સરેભ્યઃ પૂર્વ્વ મયા પરિચિત એકો જનસ્તૃતીયં સ્વર્ગમનીયત, સ સશરીરેણ નિઃશરીરેણ વા તત્ સ્થાનમનીયત તદહં ન જાનામિ કિન્ત્વીશ્વરો જાનાતિ।

III સ માનવઃ સ્વર્ગ નીતઃ સન્ અકથ્યાનિ મર્ત્યવાગતીતાનિ ચ વાક્યાનિ શ્રુતવાન્।

IV કિન્તુ તદાનીં સ સશરીરો નિઃશરીરો વાસીત્ તન્મયા ન જ્ઞાયતે તદ્ ઈશ્વરેણૈવ જ્ઞાયતે।

V તમધ્યહં શ્લાઘિષ્યે મામધિ નાન્યેન કેનચિદ્ વિષયેણ શ્લાઘિષ્યે કેવલં સ્વદૌર્બ્બલ્યેન શ્લાઘિષ્યે।

VI યદાહમ્ આત્મશ્લાઘાં કર્તુમ્ ઇચ્છેયં તથાપિ નિર્બ્બોધ ઇવ ન ભવિષ્યામિ યતઃ સત્યમેવ કથયિષ્યામિ, કિન્તુ લોકા માં યાદૃશં પશ્યન્તિ મમ વાક્યં શ્રુત્વા વા યાદૃશં માં મન્યતે તસ્માત્ શ્રેષ્ઠં માં યન્ન ગણાયન્તિ તદર્થમહં તતો વિરંસ્યામિ।

VII અપરમ્ ઉત્કૃષ્ટદર્શનપ્રાપ્તિતો યદાહમ્ આત્માભિમાની ન ભવામિ તદર્થ શરીરવેદકમ્ એકં શૂલં મદ્યમ્ અદાયિ તત્ મદીયાત્માભિમાનનિવારણાર્થ મમ તાડયિતા શયતાનો દૂતઃ।

VIII મત્તસ્તસ્ય પ્રસ્થાનં યાયિતુમહં ત્રિસ્તમધિ પ્રભુમુદિશ્ય પ્રાર્થનાં કૃતવાન્।

IX તતઃ સ મામુક્તવાન્ મમાનુગ્રહસ્તવ સર્વ્વસાધકઃ, યતો દૌર્બ્બલ્યાત્ મમ શક્તિઃ પૂર્ણતાં ગચ્છતીતિ। અતઃ ખ્રીષ્ટસ્ય શક્તિ ર્યન્મામ્ આશ્રયતિ તદર્થ સ્વદૌર્બ્બલ્યેન મમ શ્લાઘનં સુખદં।

X તસ્માત્ ખ્રીષ્ટહેતો દૌર્બ્બલ્યનિન્દાદરિદ્રતાવિપક્ષતાકષ્ટાદિષુ સન્તુષ્યામ્યહં। યદાહં દુર્બ્બલોડસ્મિ તદૈવ સબલો ભવામિ।

XI એતેનાત્મશ્લાઘનેનાહં નિર્બ્બોધ ઇવાભવં કિન્તુ યૂયં તસ્ય કારણં યતો મમ પ્રશંસા યુષ્માભિરેવ કર્તવ્યાસીત્। યદાપ્યમ્ અગણ્યો ભવેયં તથાપિ મુખ્યતમેભ્યઃ પ્રેરિતેભ્યઃ કેનાપિ પ્રકારેણ નાહં ન્યૂનોડસ્મિ।

XII સર્વ્વથાદ્ભુતક્રિયાશક્તિલક્ષણૈઃ પ્રેરિતસ્ય ચિહ્નાનિ યુષ્માકં મધ્યે સદૈર્ય મયા પ્રકાશિતાનિ।

XIII મમ પાલનાર્થ યૂયં મયા ભારાક્રાન્તા નાભવતૈતદ્ એકં ન્યૂનત્વં વિનાપરાભ્યઃ સમિતિભ્યો યુષ્માકં કિં ન્યૂનત્વં જાતં? અનેન મમ દોષં ક્ષમધ્વાં।

XIV પશ્યત તૃતીયવારં યુષ્મત્સમીપં ગન્તુમુદ્યતોડસ્મિ તત્રાપ્યહં યુષ્માન્ ભારાક્રાન્તાન્ ન કરિષ્યામિ યુષ્માકં સમ્પત્તિમહં ન મૃગયે કિન્તુ યુષ્માનેવ, યતઃ પિત્રોઃ કૃતે સન્તાનાનાં ધનસન્નયોડનુપયુક્તઃ કિન્તુ સન્તાનાનાં કૃતે પિત્રો ધનસન્નય ઉપયુક્તઃ।

XV અપરન્ન યુષ્માસુ બહુ પ્રીયમાણોડપ્યહં યદિ યુષ્મત્તોડલ્પં પ્રમ લભે તથાપિ યુષ્માકં પ્રાણરક્ષાર્થ સાનન્દં બહુ વ્યયં સર્વ્વવ્યયન્ન કરિષ્યામિ।

XVI યૂયં મયા કિન્નિદપિ ન ભારાક્રાન્તા ઇતિ સત્યં, કિન્ત્વહં ધૂર્તઃ સન્ છલેન યુષ્માન્ વચ્ચિતવાન્ એતત્ કિં કેનચિદ્ વક્તવ્યં?

XVII યુષ્મત્સમીપં મયા યે લોકાઃ પ્રહિતાસ્તેષામેકેન કિં મમ કોડપ્યર્થલાભો જાતઃ?

XVIII અહં તીતં વિનીય તેન સાહૃદ્ ભ્રાતરમેકં પ્રેષિતવાન્ યુષ્મત્સ્તીતેન કિમ્ અર્થો લબ્ધઃ? એકસ્મિન્ ભાવ એકસ્ય પદચિહ્નેષુ યાવાં કિં ન ચરિતવન્તૌ?

XIX યુષ્માકં સમીપે વયં પુન દોષક્ષાલનકથાં કથયામ ઇતિ કિં બુદ્ધ્યધ્વે? હે પ્રિયતમાઃ, યુષ્માકં નિષ્ઠાર્થ વયમીશ્વરસ્ય સમક્ષં ખ્રીષ્ટેન સર્વ્વાણ્યેતાનિ કથયામઃ।

XX અહં યદાગમિષ્યામિ, તદા યુષ્માન્ યાદૃશાન્ દ્રષ્ટું નેચ્છામિ તાદૃશાન્ દ્રક્ષ્યામિ, યૂયમપિ માં યાદૃશં દ્રષ્ટું નેચ્છથ તાદૃશં દ્રક્ષયથ, યુષ્મન્મધ્યે વિવાદ ઈષ્યા ક્રોધો વિપક્ષતા પરાપવાદઃ કર્ણજ્વપનં દર્પઃ કલહશ્ર્વૈતે ભવિષ્યન્તિ;

XXI તેનાહં યુષ્મત્સમીપં પુનરાગત્ય મદીયેશ્વરેણ નમયિષ્યે, પૂર્વ્વં કૃતપાપાન્ લોકાન્ સ્વીયાશુચિતાવેશ્યાગમનલમ્પટતાયરણાદ્ અનુતાપમ્ અકૃતવન્તો દૃષ્ટવા ચ તાનધિ મમ શોકો જનિષ્યત ઇતિ બિભેમિ।

XIII

- I એતતૃતીયવારમ્ અહં યુષ્મત્સમીપં ગચ્છામિ તેન સર્વા કથા દ્વયોસ્ત્રયાણાં વા સાક્ષિણાં મુખેન નિશ્ચોષ્યતે।
 II પૂર્વ્વં યે કૃતપાપાસ્તેભ્યોઽન્યેભ્યશ્ચ સર્વેભ્યો મયા પૂર્વ્વં કથિતં, પુનરપિ વિદ્યમાનેનેવેદાનીમ્ અવિદ્યમાનેન મયા કથ્યતે, યદા પુનરાગમિષ્યામિ તદાહં ન ક્ષમિષ્યે।
 III ખ્રીષ્ટો મયા કથાં કથયત્યેતસ્ય પ્રમાણં યૂયં મૃગયધ્વે, સ તુ યુષ્માન્ પ્રતિ દુર્બલો નહિ કિન્તુ સબલ એવા
 IV યદપિ સ દુર્બલતયા ક્રુશ આરોપ્યત તથાપીશ્વરીયશક્તયા જીવતિ; વયમપિ તસ્મિન્ દુર્બલા ભવામઃ, તથાપિ યુષ્માન્ પ્રતિ પ્રકાશિતયેશ્વરીયશક્તયા તેન સહ જીવિષ્યામઃ।
 V અતો યૂયં વિશ્વાસયુક્તા આધ્વે ન વેતિ જ્ઞાતુમાત્મપરીક્ષાં કુરુધ્વં સ્વાનેવાનુસન્ધત્તા યીશુઃ ખ્રીષ્ટો યુષ્મન્મધ્યે વિદ્યતે સ્વાનધિ તત્ કિં ન પ્રતિજ્ઞનીથ? તસ્મિન્ અવિદ્યમાને યૂયં નિષ્પ્રમાણા ભવથા
 VI કિન્તુ વયં નિષ્પ્રમાણા ન ભવામ ઇતિ યુષ્માભિ ભોત્સ્યતે તત્ર મમ પ્રત્યાશા જાયતે।
 VII યૂયં કિમપિ કુત્સિતં કર્મ્મ યન્ન કુરુથ તદહમ્ ઈશ્વરમુદ્દિશ્ય પ્રાર્થયો વયં યત્ પ્રામાણિકા ઇવ પ્રકાશામહે તદર્થ તત્ પ્રાર્થયામહ ઇતિ નહિ, કિન્તુ યૂયં યત્ સદાચારં કુરુથ વયન્ન નિષ્પ્રમાણા ઇવ ભવામસ્તદર્થા
 VIII યતઃ સત્યતાયા વિપક્ષતાં કર્તુ વયં ન સમર્થાઃ કિન્તુ સત્યતાયાઃ સાહાય્યં કર્તુમેવા
 IX વયં યદા દુર્બલા ભવામસ્તદા યુષ્માન્ સબલાન્ દૃષ્ટવાનન્દામો યુષ્માકં સિદ્ધત્વં પ્રાર્થયામહે ચા
 X અતો હેતોઃ પ્રભુ યુષ્માકં વિનાશાય નહિ કિન્તુ નિષ્ઠાયૈ યત્ સામર્થ્યમ્ અસ્મભ્યં દત્તવાન્ તેન યદ્ ઉપસ્થિતિકાલે કાઠિન્યં મયાચરિતવ્યં ન ભવેત્ તદર્થમ્ અનુપસ્થિતેન મયા સર્વાણ્યેતાનિ લિખ્યન્તો
 XI હે ભ્રાતરઃ, શેષે વદામિ યૂયમ્ આનન્દત સિદ્ધા ભવત પરસ્પરં પ્રબોધયત, એકમનસો ભવત પ્રણયભાવમ્ આચરતા પ્રેમશાન્ત્યોરાકર ઈશ્વરો યુષ્માકં સહાયો ભૂયાત્।
 XII યૂયં પવિત્રયુષ્મનેન પરસ્પરં નમસ્કુરુધ્વાં।
 XIII પવિત્રલોકાઃ સર્વે યુષ્માન્ નમન્તિ।
 XIV પ્રભો યીશુખ્રીષ્ટસ્યાનુગ્રહ ઈશ્વરસ્ય પ્રેમ પવિત્રસ્યાત્મનો ભાગિત્વન્ન સર્વાન્ યુષ્માન્ પ્રતિ ભૂયાત્। તથાસ્તુ।

गालातिनः पत्रं

- I मनुष्येभ्यो नहि मनुष्यैरपि नहि किन्तु यीशुख्रीष्टेन मृतगणमध्यात् तस्योत्थापयित्रा पित्रेश्वरेण य प्रेरितो योऽहं पौलः सोऽहं
- II मत्सङ्घवर्तिनो भ्रातरश्च वयं गालातीयदेशस्थाः समितीः प्रति पत्रं लिखामः।
- III पित्रेश्वरेणास्माकं प्रभुना यीशुना ख्रीष्टेन य युष्मभ्यम् अनुग्रहः शान्तिश्च दीयतां।
- IV अस्माकं तातेश्वरस्येच्छानुसारेण वर्तमानात् कुत्सितसंसारार्थं अस्मान् निस्तारयितुं यो
- V यीशुरस्माकं पापहर्तात्मात्सर्गं कृतवान् स सर्वदा धन्यो भूयात् तथास्तु।
- VI ख्रीष्टस्यानुग्रहेण यो युष्मान् आहूतवान् तस्मान्निवृत्त्य यूयम् अतितूर्णम् अन्यं सुसंवाद्यम् अन्ववर्तत तत्राहं विस्मयं मन्ये।
- VII सोऽन्यसुसंवाद्यः सुसंवाद्यो नहि किन्तु केचित् मानवा युष्मान् यञ्जलीकुर्वन्ति ख्रीष्टीयसुसंवाद्यस्य विपर्ययं कर्तुं येष्टन्ते य।
- VIII युष्माकं सन्निधौ यः सुसंवाद्योऽस्माभिर्घोषितस्तस्माद् अन्यः सुसंवाद्योऽस्माकं स्वर्गीयदूतानां वा मध्ये केनयिद् यदि घोष्यते तर्हि स शप्तो भवतु।
- IX पूर्व यद्दद् अकथयाम, एदानीमहं पुनस्तद्गतं कथयामि यूयं यं सुसंवाद्यं गृहीतवन्तस्तस्माद् अन्यो येन केनयिद् युष्मत्सन्निधौ घोष्यते स शप्तो भवतु।
- X साम्प्रतं कमहम् अनुनयामि? ईश्वरं किंवा मानवान्? अहं किं मानुषेभ्यो रोयितुं यते? यद्यहम् एदानीमपि मानुषेभ्यो रुरुयिषेय तर्हि ख्रीष्टस्य परियारको न भवामि।
- XI हे भ्रातरः, मया यः सुसंवाद्यो घोषितः स मानुषान् लब्धस्तदहं युष्मान् ज्ञापयामि।
- XII अहं कस्माच्चिद् मनुष्यात् तं न गृहीतवान् न वा शिक्षितवान् केवलं यीशोः ख्रीष्टस्य प्रकाशनाद्देवा।
- XIII पुरा यिद्दुष्टिमतायारी यदाहम् आसं तदा यादृशम् आचरणम् अकरवम् ईश्वरस्य समितिं प्रत्यतीवोपद्रवं कुर्वन् यादृक् तां व्यनाशयं तदवश्यं श्रुतं युष्माभिः।
- XIV अपरञ्च पूर्वपुरुषपरम्परागतेषु वाक्येष्वन्यापेक्षातीवासक्तः सन् अहं यिद्दुष्टिधर्मते मम समवयस्कान् लब्धन् स्वजातीयान् अत्यशयि।
- XV किञ्च य ईश्वरो मातृगर्भस्थं मां पृथक् कृत्वा स्वीयानुग्रहेणाहूतवान्
- XVI स यदा मयि स्वपुत्रं प्रकाशितुं भिन्नदेशीयानां समीपे भया तं घोषयितुञ्चाभ्यलषत् तदाहं क्वयशोषिताभ्यां सङ्घं न मन्त्रयित्वा।
- XVII पूर्वनियुक्तानां प्रेरितानां समीपं यिद्दुःशालमं न गत्वारवदेशं गतवान् पश्चात् तत्स्थानाद् दम्भेषकनगरं परावृत्त्यागतवान्।
- XVIII ततः परं वर्षत्रये व्यतीतेऽहं पितरं सम्भाषितुं यिद्दुःशालमं गत्वा पञ्चदशदिनानि तेन सार्द्धम् अतिष्ठं।
- XIX किन्तु तं प्रभो भ्रातरं याकूबञ्च विना प्रेरितानां नान्यं कमध्यपश्यं।
- XX यान्येतानि वाक्यानि मया लिख्यन्ते तान्यनृतानि न सन्ति तद् ईश्वरो ज्ञानाति।
- XXI ततः परम् अहं सुरियां किलिकियाञ्च देशौ गतवान्।
- XXII तदानीं यिद्दुःशालस्थानां ख्रीष्टस्य समितीनां लोकाः साक्षात् मम परिययमप्राप्य केवलं जनश्रुतिभिर्मां लब्धवन्तः,
- XXIII यो जनः पूर्वम् अस्मान् प्रत्युपद्रवमकरोत् स तदा यं धर्ममनाशयत् तमेवेदानीं प्रचारयतीति।
- XXIV तस्मात् ते मामधीश्वरं धन्यमवदन्।

II

- I अनन्तरं यतुर्दशसु वत्सरेषु गतेष्वहं ऽर्षाब्दा सङ्घं यिद्दुःशालमनगरं पुनरगच्छं, तदानीं तीतमपि स्वसङ्गिनम् अकरवं।
- II तत्कालेऽहम् ईश्वरदर्शनाद् यात्राम् अकरवं मया यः परिश्रमोऽकारि कारिष्यते वा स यन्निष्कलो न भवेत् तदर्थं भिन्नजातीयानां मध्ये मया घोष्यमाणः सुसंवाद्यस्तत्रत्येभ्यो लोकेभ्यो विशेषतो मान्येभ्यो नरेभ्यो मया न्यवेद्यत।
- III ततो मम सङ्घयस्तीतो यद्यपि यूनानीय आसीत् तथापि तस्य त्वच्छेदोऽप्यावश्यको न भवतु।

IV યતશ્છલેનાગતા અસ્માન્ દાસાન્ કર્તુમ્ ઇચ્છવઃ કતિપયા ભાક્તભ્રાતરઃ ખ્રીષ્ટેન યીશુનાસ્મભ્યં દત્તં સ્વાતન્ત્યમ્ અનુસન્ધાતું ચારા ઇવ સમાજં પ્રાવિશન્

V અતઃ પ્રકૃતે સુસંવાદે યુષ્માકમ્ અધિકારો યત્ તિષ્ઠેત્ તદર્થં વયં દણ્ડૈકમપિ યાવદ્ આજ્ઞાગ્રહણેન તેષાં વશ્યા નાભવામ્

VI પરન્તુ યે લોકા માન્યાસ્તે યે કેચિદ્ ભવેયુસ્તાનહં ન ગણયામિ યત ઈશ્વરઃ કસ્યાપિ માનવસ્ય પક્ષપાતં ન કરોતિ, યે ચ માન્યાસ્તે માં કિમપિ નવીનં નાજ્ઞાપયન્

VII કિન્તુ છિન્નત્વયાં મધ્યે સુસંવાદપ્રચારણસ્ય ભારઃ પિતરિ યથા સમર્પિતસ્તથૈવાચ્છિન્નત્વયાં મધ્યે સુસંવાદપ્રચારણસ્ય ભારો મયિ સમર્પિત ઇતિ તૈ બુબુધે

VIII યતશ્છિન્નત્વયાં મધ્યે પ્રેરિતત્વકર્મણો યસ્ય યા શક્તિઃ પિતરમાશ્રિતવતી તસ્યૈવ સા શક્તિર્ભિન્નજાતીયાનાં મધ્યે તસ્મૈ કર્મણો મામખ્યાશ્રિતવતી

IX અતો મહ્યં દત્તમ્ અનુગ્રહં પ્રતિજ્ઞાય સ્તમ્ભા ઇવ ગણિતા યે યાકૂબ્ કૈફા યોહન્ ચૈતે સહાયતાસૂચકં દક્ષિણહસ્તગ્રહણં વિધાય માં બર્ણબ્બાઞ્ચ જગદ્ગુઃ, યુવાં ભિન્નજાતીયાનાં સન્નિધિં ગચ્છતં વયં છિન્નત્વયા સન્નિધિં ગચ્છામઃ,

X કેવલં દરિદ્રા યુવાભ્યાં સ્મરણીયા ઇતિ અતસ્તદેવ કર્તુમ્ અહં યતે સ્મા

XI અપરમ્ આન્તિયખિયાનગરં પિતર આગતેહહં તસ્ય દોષિત્વાત્ સમક્ષં તમ્ અભર્ત્સ્યાં

XII યતઃ સ પૂર્વમ્ અન્યજાતીયૈઃ સાર્દ્ધમ્ આહારમકરોત્ તતઃ પરં યાકૂબઃ સમીપાત્ કતિપયજનેષ્વાગતેષુ સ છિન્નત્વહ્નુષ્યેભ્યો ભયેન નિવૃત્ય પૃથગ્ અભવત્

XIII તતોડપરે સર્વે ચિહ્નૈનોડપિ તેન સાર્દ્ધં કપટાચારમ્ અકુર્વન્ બર્ણબ્બા અપિ તેષાં કાપટ્યેન વિપથગામ્યભવત્

XIV તતસ્તે પ્રકૃતસુસંવાદરૂપે સરલપથે ન ચરન્તીતિ દૃષ્ટવાહં સર્વેષાં સાક્ષાત્ પિતરમ્ ઉક્તવાન્ ત્વં ચિહ્નૈ સન્ યદિ ચિહ્નૈમતં વિહાય ભિન્નજાતીય ઇવાચરસિ તર્હિ ચિહ્નૈમતાચરણાય ભિન્નજાતીયાન્ કુતઃ પ્રવર્ત્યસિ?

XV આવાં જન્મના ચિહ્નૈનો ભવાવો ભિન્નજાતીયૌ પાપિનો ન ભવાવઃ

XVI કિન્તુ વ્યવસ્થાપાલનેન મનુષ્યઃ સપુણ્યો ન ભવતિ કેવલં યીશૌ ખ્રીષ્ટે યો વિશ્વાસસ્તેનૈવ સપુણ્યો ભવતીતિ બુદ્ધવામામપિ વ્યવસ્થાપાલનં વિના કેવલં ખ્રીષ્ટે વિશ્વાસેન પુણ્યપ્રાપ્તયે ખ્રીષ્ટે યીશૌ વ્યશ્વસિવ યતો વ્યવસ્થાપાલનેન કોડપિ માનવઃ પુણ્યં પ્રાપ્તું ન શક્નોતિ

XVII પરન્તુ યીશુના પુણ્યપ્રાપ્તયે યતમાનાવધ્યાવાં યદિ પાપિનો ભવાવસ્તર્હિ કિં વક્તવ્યં? ખ્રીષ્ટઃ પાપસ્ય પરિચારક ઇતિ? તન્ન ભવતુ

XVIII મયા યદ્ ભગ્નં તદ્ યદિ મયા પુનર્નિર્મીયતે તર્હિ મયૈવાત્મદોષઃ પ્રકાશ્યતે

XIX અહં યદ્ ઈશ્વરાય જીવામિ તદર્થં વ્યવસ્થયા વ્યવસ્થાયૈ અગ્નિયે

XX ખ્રીષ્ટેન સાર્દ્ધં કુશે હતોડસ્મિ તથાપિ જીવામિ કિન્ત્વહં જીવામીતિ નહિ ખ્રીષ્ટ એવ મદન્ત જીવતિ સામ્પ્રતં સશરીરેણ મયા યજ્જીવિતં ધાર્યતે તત્ મમ દયાકારિણિ મદર્થં સ્વીયપ્રાણત્યાગિનિ ચેશ્વરપુત્રે વિશ્વસતા મયા ધાર્યતે

XXI અહમીશ્વરસ્યાનુગ્રહં નાવજાનામિ યસ્માદ્ વ્યવસ્થયા યદિ પુણ્યં ભવતિ તર્હિ ખ્રીષ્ટો નિરર્થકમગ્નિયતા

III

I હે નિબ્બોધા ગાલાતિલોકાઃ, યુષ્માકં મધ્યે કુશે હત ઇવ યીશુઃ ખ્રીષ્ટો યુષ્માકં સમક્ષં પ્રકાશિત આસીત્ અતો યૂયં યથા સત્યં વાક્યં ન ગૃહ્ણીથ તથા કેનામુદ્યત?

II અહં યુષ્મત્તઃ કથામેકાં જિજ્ઞાસે યૂયમ્ આત્માનં કેનાલભધ્વં? વ્યવસ્થાપાલનેન કિં વા વિશ્વાસવાક્યસ્ય શ્રવણેન?

III યૂયં કિમ્ ઈદ્દુગ્ અબોધા યદ્ આત્મના કર્મારભ્ય શરીરેણ તત્ સાધયિતું યતધ્વે?

IV તર્હિ યુષ્માકં ગુરુતરો દુઃખભોગઃ કિં નિષ્કલો ભવિષ્યતિ? કુકલયુક્તો વા કિં ભવિષ્યતિ?

V યો યુષ્મભ્યમ્ આત્માનં દત્તવાન્ યુષ્મન્મધ્ય આશ્ચર્યાણિ કર્માણિ ચ સાધિતવાન્ સ કિં વ્યવસ્થાપાલનેન વિશ્વાસવાક્યસ્ય શ્રવણેન વા તત્ કૃતવાન્?

VI લિખિતમાસ્તે, ઇબ્રાહીમ ઈશ્વરે વ્યશ્વસીત્ સ ચ વિશ્વાસસ્તસ્મૈ પુણ્યાર્થ ગણિતો બભૂવ,

VII અતો યે વિશ્વાસાશ્રિતાસ્ત એવેબ્રાહીમઃ સન્તાના ઇતિ યુષ્માભિ જ્ઞાયતાં

VIII ઈશ્વરો ભિન્નજાતીયાન્ વિશ્વાસેન સપુણ્યીકરિષ્યતીતિ પૂર્વ્વ જ્ઞાત્વા શાસ્ત્રદાતા પૂર્વ્વમ્ ઇબ્રાહીમં સુસંવાદં શ્રાવયન જગાદ, ત્વત્તો ભિન્નજાતીયા: સર્વ્વ આશિષં પ્રાપ્સ્યન્તીતિ

IX અતો યે વિશ્વાસાશ્રિતાસ્તે વિશ્વાસિનેબ્રાહીમા સાર્દ્ધમ્ આશિષં લભન્તે

X યાવન્તો લોકા વ્યવસ્થાયા: કર્મણ્યાશ્રયન્તિ તે સર્વ્વે શાપાધીના ભવન્તિ યતો લિખિતમાસ્તે, યથા, "ય: કશ્ચિદ્ એતસ્ય વ્યવસ્થાગ્રન્થસ્ય સર્વ્વવાક્યાનિ નિશ્ચિદ્રં ન પાલયતિ સ શપ્ત ઇતિ "

XI ઈશ્વરસ્ય સાક્ષાત્ કોડપિ વ્યવસ્થયા સપુણ્યો ન ભવતિ તદ વ્યક્તં યત: "પુણ્યવાન્ માનવો વિશ્વાસેન જીવિષ્યતીતિ" શાસ્ત્રીયં વય:।

XII વ્યવસ્થા તુ વિશ્વાસસમ્બન્ધિની ન ભવતિ કિન્ત્વેતાનિ ય: પાલયિષ્યતિ સ એવ તૈ જીવિષ્યતીતિનિયમસમ્બન્ધિની।

XIII ખ્રીષ્ટોડસ્માન્ પરિક્રીય વ્યવસ્થાયા: શાપાત્ મોચિતવાન્ યતોડસ્માકં વિનિમયેન સ સ્વયં શાપાસ્પદમભવત્ તદધિ લિખિતમાસ્તે, યથા, "ય: કશ્ચિત્ તરાવુલ્લભ્યતે સોડભિશપ્ત ઇતિ "

XIV તસ્માદ્ ખ્રીષ્ટેન યીશુનેબ્રાહીમ આશી ભિન્નજાતીયલોકેષુ વર્તતે તેન વયં પ્રતિજ્ઞાતમ્ આત્માનં વિશ્વાસેન લબ્ધું શક્નુમ:।

XV હે ભ્રાતૃગણ માનુષાણાં રીત્યનુસારેણાહં કથયામિ કેનચિત્ માનવેન યો નિયમો નિરયાયિ તસ્ય વિકૃતિ વૃદ્ધિ વા કેનાપિ ન ક્રિયતો

XVI પરન્વિબ્રાહીમે તસ્ય સન્તાનાય ય પ્રતિજ્ઞા: પ્રતિ શુશ્રુવિરે તત્ર સન્તાનશબ્દં બહુવચનાન્તમ્ અભૂત્વા તવ સન્તાનાયેત્યેકવચનાન્તં બભૂવ સ ય સન્તાન: ખ્રીષ્ટ એવા

XVII અતએવાહં વદામિ, ઈશ્વરેણ યો નિયમ: પુરા ખ્રીષ્ટમધિ નિરયાયિ તત: પરં ત્રિંશદધિકયતુ:શતવત્સરેષુ ગતેષુ સ્થાપિતા વ્યવસ્થા તં નિયમં નિરર્થકીકૃત્ય તદીયપ્રતિજ્ઞા લોપ્તું ન શક્નોતિ

XVIII યસ્માત્ સમ્પદધિકારો યદિ વ્યવસ્થયા ભવતિ તર્હિ પ્રતિજ્ઞયા ન ભવતિ કિન્ત્વીશ્વર: પ્રતિજ્ઞયા તદધિકારિત્વમ્ ઇબ્રાહીમે ડદદાત્

XIX તર્હિ વ્યવસ્થા કિમ્ભૂતા? પ્રતિજ્ઞા યસ્મૈ પ્રતિશ્રુતા તસ્ય સન્તાનસ્યાગમનં યાવદ્ વ્યભિચારનિવારણાર્થ વ્યવસ્થાપિ દત્તા, સા ય દૂતૈરાજ્ઞાપિતા મધ્યસ્થસ્ય કરે સમર્પિતા યા

XX નૈકસ્ય મધ્યસ્થો વિદેતે કિન્ત્વીશ્વર એક એવા

XXI તર્હિ વ્યવસ્થા કિમ્ ઈશ્વરસ્ય પ્રતિજ્ઞાનાં વિરુદ્ધા? તન્ન ભવતુ! યસ્માદ્ યદિ સા વ્યવસ્થા જીવનદાનેસમર્થાભિવિષ્યત્ તર્હિ વ્યવસ્થયૈવ પુણ્યલાભોડભવિષ્યત્

XXII કિન્તુ યીશુખ્રીષ્ટે યો વિશ્વાસસ્તત્સમ્બન્ધિયા: પ્રતિજ્ઞાયા: ફલં યદ્ વિશ્વાસિલોકેભ્યો દીયતે તદર્થ શાસ્ત્રદાતા સર્વાન્ પાપાધીનાન્ ગણયતિ।

XXIII અતએવ વિશ્વાસસ્થાનાગતસમયે વયં વ્યવસ્થાધીના: સન્તો વિશ્વાસસ્યોદયં યાવદ્ રુદ્ધા ઇવારક્ષ્યામહે।

XXIV ઇન્થં વયં યદ્ વિશ્વાસેન સપુણ્યીભવામસ્તદર્થ ખ્રીષ્ટસ્ય સમીપમ્ અસ્માન્ નેતું વ્યવસ્થાગ્રથોડસ્માકં વિનેતા બભૂવા

XXV કિન્ત્વધુનાગતે વિશ્વાસે વયં તસ્ય વિનેતુરનધીના અભવામા

XXVI ખ્રીષ્ટે યીશૌ વિશ્વસનાત્ સર્વ્વે યૂયમ્ ઈશ્વરસ્ય સન્તાના જાતા:।

XXVII યૂયં યાવન્તો લોકા: ખ્રીષ્ટે મજ્જિજતા અભવત સર્વ્વે ખ્રીષ્ટં પરિહિતવન્ત:।

XXVIII અતો યુષ્મન્મધ્યે ચિહ્નદિયૂનાનિનો દાસસ્વતન્ત્રયો યોષાપુરુષયોશ્ચ કોડપિ વિશેષો નાસ્તિ; સર્વ્વે યૂયં ખ્રીષ્ટે યીશાવેક એવા

XXIX કિન્તુ યૂયં યદિ ખ્રીષ્ટસ્ય ભવથ તર્હિ સુતરામ્ ઇબ્રાહીમ: સન્તાના: પ્રતિજ્ઞયા સમ્પદધિકારિણશ્ચાધ્વો

IV

I અહં વદામિ સમ્પદધિકારી યાવદ્ બાલસ્તિષ્ઠતિ તાવત્ સર્વ્વસ્વસ્યાધિપતિ: સન્નપિ સ દાસાત્ કેનાપિ વિષયેણ ન વિશિષ્યતે

II કિન્તુ પિત્રા નિરૂપિતં સમયં યાવત્ પાલકાનાં ધનાધ્યક્ષાણાન્ન નિઘનસ્તિષ્ઠતિ

III તદ્દદ્ વયમપિ બાલ્યકાલે દાસા ઇવ સંસારસ્યાક્ષરમાલાયા અધીના આસ્મહે

IV અનન્તરં સમયે સમ્પૂર્ણતાં ગતવતિ વ્યવસ્થાધીનાનાં મોચનાર્થમ્

V અસ્માકં પુત્રત્વપ્રાપ્ત્યર્થએશ્વર: સ્ત્રિયા જાતં વ્યવસ્થાયા અધિનીભૂતન્ન સ્વપુત્રં પ્રેષિતવાન્

- VI ખ્રીષ્ટે યીશૌ ત્વકછેદાત્વકછેદયોઃ કિમપિ ગુણં નાસ્તિ કિન્તુ પ્રેમ્ના સફલો વિશ્વાસ એવ ગુણયુક્તઃ।
- VII પૂર્વ્વ યૂયં સુન્દરમ્ અઘાવત કિન્ત્વિદાનીં કેન બાધાં પ્રાપ્ય સત્યતાં ન ગૃહ્ણીથ?
- VIII યુષ્માકં સા મતિ યુષ્મદાહ્વાનકારિણ ઈશ્વરાન્ન જાતા।
- IX વિકારઃ કૃત્સ્નશક્તૂનાં સ્વલ્પકિણ્વેન જસયતો
- X યુષ્માકં મતિ વિંકારં ન ગમિષ્યતીત્યહં યુષ્માનધિ પ્રભુનાશંસે; કિન્તુ યો યુષ્માન્ વિચારલયતિ સ યઃ કશ્ચિદ્ ભવેત્ સમુચિતં દણ્ડં પ્રાપ્સ્યતિ।
- XI પરન્તુ હે ભ્રાતરઃ, યદ્યહમ્ ઇદાનીમ્ અપિ ત્વકછેદં પ્રચારયેયં તર્હિ કુત ઉપદ્રવં ભુજ્ઞિય? તત્કૃતે કુશં નિબ્બાધમ્ અભવિષ્યત્।
- XII યે જના યુષ્માકં યાઞ્ચલ્યં જનયન્તિ તેષાં છેદનમેવ મયાભિલષ્યતો
- XIII હે ભ્રાતરઃ, યૂયં સ્વાતન્ત્યાર્થમ્ આહૂતા આધ્વે કિન્તુ તત્સ્વાતન્ત્યદ્વારેણ શારીરિકભાવો યુષ્માન્ ન પ્રવિશતુ યૂયં પ્રેમ્ના પરસ્પરં પરિચર્યા કુરુધ્વં।
- XIV યસ્માત્ ત્વં સમીપવાસિનિ સ્વવત્ પ્રેમ કુર્યા ઇત્યેકાજ્ઞા કૃત્સ્નાયા વ્યવસ્થાયાઃ સારસંગ્રહઃ।
- XV કિન્તુ યૂયં યદિ પરસ્પરં દંદશ્યધ્વે ડશાશ્યધ્વે ચ તર્હિ યુષ્માકમ્ એકોડન્યેન યન્ન ગ્રસ્યતે તન્ન યુષ્માભિઃ સાવધાનૈ ભવિતવ્યં।
- XVI અહં બ્રવીમિ યૂયમ્ આત્મિકાચારં કુરુત શારીરિકાભિલાષં મા પૂરયત।
- XVII યતઃ શારીરિકાભિલાષ આત્મનો વિપરીતઃ, આત્મિકાભિલાષશ્ચ શરીરસ્ય વિપરીતઃ, અનયોરુભયોઃ પરસ્પરં વિરોધો વિદ્યતે તેન યુષ્માભિ ર્યદ્ અભિલષ્યતે તન્ન કર્તવ્યં।
- XVIII યૂયં યદ્યાત્મના વિનીયધ્વે તર્હિ વ્યવસ્થાયા અધીના ન ભવથા
- XIX અપરં પરદારગમનં વેશ્યાગમનમ્ અશુચિતા કામુકતા પ્રતિમાપૂજનમ્
- XX ઇન્દ્રજાલં શત્રુત્વં વિવાદોડન્તજ્વલનં ક્રોધઃ કલહોડનૈક્યં
- XXI પાર્થક્યમ્ ઈર્ષ્યા વધો મત્તત્વં લમ્પટવમિત્યાદીનિ સ્પષ્ટત્વેન શારીરિકભાવસ્ય કર્માણિ સન્તિ। પૂર્વ્વ યદ્રત્ મયા કથિતં તદ્રત્ પુનરપિ કથ્યતે યે જના એતાદૃશાનિ કર્માણ્યાચરન્તિ તૈરીશ્વરસ્ય રાજ્યેડધિકારઃ કદાચ ન લપ્સ્યતો
- XXII કિંચ પ્રેમાનન્દઃ શાન્તિશ્ચિરસહિષ્ણુતા હિતૈષિતા ભદ્રત્વં વિશ્વાસ્યતા તિતિક્ષા
- XXIII પરિમિતભોજિત્વમિત્યાદીન્યાત્મનઃ ફલાનિ સન્તિ તેષાં વિરુદ્ધા કાપિ વ્યવસ્થા નહિ।
- XXIV યે તુ ખ્રીષ્ટસ્ય લોકાસ્તે રિપુભિરભિલાષૈશ્ચ સહિતં શારીરિકભાવં કુશે નિહતવન્તઃ।
- XXV યદિ વયમ્ આત્મના જીવામસ્તર્હ્યાત્મિકાચારોડસ્માભિઃ કર્તવ્યઃ,
- XXVI દર્પઃ પરસ્પરં નિર્ભર્સનં દ્વેષશ્ચાસ્માભિ ન કર્તવ્યાનિ।

VI

- I હે ભ્રાતરઃ, યુષ્માકં કશ્ચિદ્ યદિ કસ્મિંશ્ચિત્ પાપે પતતિ તર્હ્યાત્મિકભાવયુક્તૈ યુષ્માભિસ્તિતિક્ષાભાવં વિધાય સ પુનરુત્થાપ્યતાં યૂયમપિ યથા તાદૃકપરીક્ષાયાં ન પતથ તથા સાવધાના ભવત।
- II યુષ્માકમ્ એકૈકો જનઃ પરસ્ય ભારં વહત્વનેન પ્રકારેણ ખ્રીષ્ટસ્ય વિધિં પાલયત।
- III યદિ કશ્ચન ક્ષુદ્રઃ સન્ સ્વં મહાન્તં મન્યતે તર્હિ તસ્યાત્મવચ્ચના જાયતો।
- IV અત એકૈકેન જનેન સ્વકીયકર્મણઃ પરીક્ષા ક્રિયતાં તેન પરં નાલોક્ય કેવલમ્ આત્માલોકનાત્ તસ્ય શ્લઘા સમ્ભવિષ્યતિ।
- V યત એકૈકો જનઃ સ્વકીયં ભારં વક્ષ્યતિ।
- VI યો જનો ધર્મોપદેશં લભતે સ ઉપદેષ્ટારં સ્વીયસર્વસમ્પત્તે ભાગિનં કરોતુ।
- VII યુષ્માકં ભ્રાન્તિ ન ભવતુ, ઈશ્વરો નોપહસિતવ્યઃ, યેન યદ્ બીજમ્ ઉપ્યતે તેન તજ્જાતં શસ્યં કર્તિષ્યતો
- VIII સ્વશરીરાર્થં યેન બીજમ્ ઉપ્યતે તેન શરીરાદ્ વિનાશરૂપં શસ્યં લપ્સ્યતે કિન્ત્વાત્મનઃ કૃતે યેન બીજમ્ ઉપ્યતે તેનાત્મતોડનન્તજીવિતરૂપં શસ્યં લપ્સ્યતો
- IX સત્કર્મકરણોડસ્માભિરશ્રાન્તૈ ભવિતવ્યં યતોડકલાન્તૌસ્તિષ્ઠદ્વિરસ્માભિરુપયુક્તસમયે તત્ ફલાનિ લપ્સ્યન્તો
- X અતો યાવત્ સમયસ્તિષ્ઠતિ તાવત્ સર્વાન્ પ્રતિ વિશેષતો વિશ્વાસવેશ્મવાસિનઃ પ્રત્યસ્માભિ હિંતાચારઃ કર્તવ્યઃ।
- XI હે ભ્રાતરઃ, અહં સ્વહસ્તેન યુષ્માન્ પ્રતિ ક્રિયદ્દૃહત્ પત્રં લિખિતવાન્ તદ્ યુષ્માભિ દૃશ્યતાં।

XII યે શારીરિકવિષયે સુદૃશ્યા ભવિતુમિચ્છન્તિ તે યત્ પ્રીષ્ટસ્ય ક્રુશસ્ય કારણાદ્વપદ્રવસ્ય ભાગિનો ન ભવન્તિ કેવલં તદર્થં ત્વક્ષેદે યુષ્માન્ પ્રવર્તયન્તિ।

XIII તે ત્વક્ષેદગ્રાહિણોડપિ વ્યવસ્થાં ન પાલયન્તિ કિન્તુ યુષ્મચ્છરીરાત્ શ્લાઘાલાભાર્થં યુષ્માકં ત્વક્ષેદમ્ ઇચ્છન્તિ।

XIV કિન્તુ યેનાહં સંસારાય હતઃ સંસારોડપિ મહ્યં હતસ્તદસ્મત્પ્રભો યીશુપ્રીષ્ટસ્ય ક્રુશં વિનાન્યત્ર કુત્રાપિ મમ શ્લાઘનં કદાપિ ન ભવતુ।

XV પ્રીષ્ટે યીશૌ ત્વક્ષેદાત્વક્ષેદયોઃ કિમપિ ગુણં નાસ્તિ કિન્તુ નવીના સૃષ્ટિરેવ ગુણયુક્તા।

XVI અપરં યાવન્તો લોકા એતસ્મિન્ માર્ગે ચરન્તિ તેષામ્ ઈશ્વરીયસ્ય કૃત્સ્નસ્યેસ્રાયેલશ્ચ શાન્તિ દયાલાભશ્ચ ભૂયાત્।

XVII ઇતઃ પરં કોડપિ માં ન ક્લિશ્નાતુ યસ્માદ્ અહં સ્વગાત્રે પ્રભો યીશુપ્રીષ્ટસ્ય ચિહ્નાનિ ધારયો

XVIII હે ભ્રાતરઃ અસ્માકં પ્રભો યીશુપ્રીષ્ટસ્ય પ્રસાદો યુષ્માકમ્ આત્મનિ સ્થેયાત્। તથાસ્તુ।

ઇફિસિણ: પત્રં

I ઈશ્વરસ્યેચ્છયા યીશુખ્રીષ્ટસ્ય પ્રેરિત: પૌલ ઇફિષનગરસ્થાન્ પવિત્રાન્ ખ્રીષ્ટયીશૌ વિશ્વાસિનો લોકાન્ પ્રતિ પત્રં લિખતિ

II અસ્માકં તાતસ્યેશ્વરસ્ય પ્રભો યીશુખ્રીષ્ટસ્ય ચાનુગ્રહ: શાન્તિશ્ચ યુષ્માસુ વર્તતાં

III અસ્માકં પ્રભો યીશૌ: ખ્રીષ્ટસ્ય તાત ઈશ્વરો ધન્યો ભવતુ; યત: સ ખ્રીષ્ટેનાસ્મભ્યં સર્વમ્ આધ્યાત્મિકં સ્વર્ગીયવરં દત્તવાન્

IV વયં યત્ તસ્ય સમક્ષં પ્રેમ્ના પવિત્રા નિષ્કલક્ષ્ણશ્ચ ભવામસ્તદર્થં સ જગત: સૃષ્ટે પૂર્વં તેનાસ્માન્ અભિરોચિતવાન્, નિજાભિલષિતાનુરોધાચ્ચ

V યીશુના ખ્રીષ્ટેન સ્વસ્ય નિમિત્તં પુત્રત્વપદ્દેસ્માન્ સ્વકીયાનુગ્રહસ્ય મહત્ત્વસ્ય પ્રશંસાર્થં પૂર્વં નિયુક્તવાન્

VI તસ્માદ્ અનુગ્રહાત્ સ યેન પ્રિયતમેન પુત્રેણાસ્માન્ અનુગૃહીતવાન્,

VII વયં તસ્ય શીણિતેન મુક્તિમ્ અર્થત: પાપક્ષમાં લબ્ધવન્ત:।

VIII તસ્ય ય ઈદ્દેશોડનુગ્રહનિધિસ્તસ્માત્ સોડસ્મભ્યં સર્વવિધં જ્ઞાનં બુદ્ધિઞ્ચ બાહુલ્યરૂપેણ વિતરિતવાન્

IX સ્વર્ગપૃથિવ્યો ર્થદદ્ વિદ્યતે તત્સર્વં સ ખ્રીષ્ટે સંગ્રહીષ્યતીતિ હિતૈષિણા

X તેન કૃતો યો મનોરથ: સમ્પૂર્ણતાં ગતવત્સુ સમયેષુ સાધયિતવ્યસ્તમધિ સ સ્વકીયાભિલાષસ્ય નિગૂઠં ભાવમ્ અસ્માન્ જ્ઞાપિતવાન્

XI પૂર્વં ખ્રીષ્ટે વિશ્વાસિનો યે વયમ્ અસ્મત્તો યત્ તસ્ય મહિમ્ન: પ્રશંસા જાયતે,

XII તદર્થં ય: સ્વકીયેચ્છાયા: મન્ત્રણાત: સર્વાણિ સાધયતિ તસ્ય મનોરથાદ્ વયં ખ્રીષ્ટેન પૂર્વં નિરૂપિતા: સન્તોડધિકારિણો જાતા:।

XIII યૂયમપિ સત્યં વાક્યમ્ અર્થતો યુષ્મત્પરિત્રાણસ્ય સુસંવાદં નિશમ્ય તસ્મિન્નેવ ખ્રીષ્ટે વિશ્વસિતવન્ત: પ્રતિજ્ઞાતેન પવિત્રેણાત્મના મુદ્રયેવાહ્નિતાશ્ચા

XIV યતસ્તસ્ય મહિમ્ન: પ્રકાશાય તેન ક્રીતાનાં લોકાનાં મુક્તિ ર્યાવન્ન ભવિષ્યતિ તાવત્ સ આત્માસ્માકમ્ અધિકારિત્વસ્ય સત્યજ્ઞારસ્ય પણસ્વરૂપો ભવતિ

XV પ્રભૌ યીશૌ યુષ્માકં વિશ્વાસ: સર્વેષુ પવિત્રલોકેષુ પ્રેમ યાસ્ત ઇતિ વાર્તા શ્રુત્વાહમપિ

XVI યુષ્માનધિ નિરન્તરમ્ ઈશ્વરં ધન્યં વદન્ પ્રાર્થનાસમયે ય યુષ્માન્ સ્મરન્ વરમિમં યાયામિ

XVII અસ્માકં પ્રભો યીશુખ્રીષ્ટસ્ય તાતો ય: પ્રભાવાકર ઈશ્વર: સ સ્વકીયતત્ત્વજ્ઞાનાય યુષ્મભ્યં જ્ઞાનજનકમ્ પ્રકાશિતવાક્યબોધકત્ત્વાત્માનં દેયાત્

XVIII યુષ્માકં જ્ઞાનચક્ષુષિ ય દીપ્તિયુક્તાનિ કૃત્વા તસ્યાહ્વાનં કીદૃશ્યા પ્રત્યાશયા સમ્બલિતં પવિત્રલોકાનાં મધ્યે તેન દત્તોડધિકાર: કીદૃશ: પ્રભાવનિધિ વિશ્વાસિષુ યાસ્માસુ પ્રકાશમાનસ્ય

XIX તદીયમહાપરાક્રમસ્ય મહત્વં કીદૃગ્ અનુપમં તત્ સર્વં યુષ્માન્ જ્ઞાપયતુ

XX યત: સ યસ્યા: શક્તે: પ્રબલતાં ખ્રીષ્ટે પ્રકાશયન્ મૃતગણમધ્યાત્ તમ્ ઉત્થાપિતવાન્,

XXI અધિપતિત્વપદ્દં શાસનપદ્દં પરાક્રમો રાજત્વએતિનામાનિ યાવન્તિ પદાનીહ લોકે પરલોકે ય વિદ્યન્તે તેષાં સર્વેષામ્ ઉદ્ધૃત્વે સ્વર્ગે નિજદક્ષિણપાર્શ્વે તમ્ ઉપવેશિતવાન્,

XXII સર્વાણિ તસ્ય ચરણયોરધો નિહિતવાન્ યા સમિતિસ્તસ્ય શરીરં સર્વત્ર સર્વેષાં પૂરયિતુ: પૂરકઞ્ચ ભવતિ તં તસ્યા મૂર્દ્ધાનં કૃત્વા

XXIII સર્વેષામ્ ઉપર્યુપરિ નિયુક્તવાંશ્ચ સૈવ શક્તિરસ્માસ્વપિ તેન પ્રકાશ્યતો

II

I પુરા યૂયમ્ અપરાધૈ: પાપૈશ્ચ મૃતા: સન્તસ્તાન્યાચરન્ત ઇહલોકસ્ય સંસારાનુસારેણાકાશરાજ્યસ્યાધિપતિમ્

II અર્થત: સામ્પ્રતમ્ આજ્ઞાલક્ષિવંશેષુ કર્મકારિણામ્ આત્માનમ્ અન્વવ્રજતા

III તેષાં મધ્યે સર્વે વયમપિ પૂર્વં શરીરસ્ય મનસ્કામનાયાઞ્ચેહાં સાધયન્ત: સ્વશરીરસ્યાભિલાષાન્ આચરામ સર્વેડન્ય ઇવ ય સ્વભાવત: ક્રોધભજનાન્યભવામ

IV કિન્તુ કરુણાનિધિરીશ્વરો યેન મહાપ્રેમ્નાસ્માન્ દયિતવાન્

V તસ્ય સ્વપ્રેમ્નો બાહુલ્યાદ્ અપરાધૈ મૃતાનપ્યસ્માન્ ખ્રીષ્ટેન સહ જીવિતવાન્ યતોડનુગ્રહાદ્ યૂયં પરિત્રાણં પ્રાપ્તા:।

- VI स य प्रीष्टेन यीशुनास्मान् तेन सार्द्धम् उत्थापितवान् स्वर्ग उपवेशितवांश्चा
 VII एत्थं स प्रीष्टेन यीशुनास्मान् प्रति स्वर्हितैषितया भावियुगेषु स्वकीयानुग्रहस्यानुपमं निधिं प्रकाशयितुम् एच्छति।
 VIII यूयम् अनुग्रहाद् विश्वासेन परित्राणं प्राप्ताः, तस्य युष्मन्मूलकं नहि किन्त्वीश्वरस्यैव दानं,
 IX तत् कर्मणां फलम् अपि नहि, अतः केनापि न श्लाघितव्यं।
 X यतो वयं तस्य कार्यं प्राग् ईश्वरेण निरूपिताभिः सत्क्रियाभिः कालयापनाय प्रीष्टे यीशौ तेन मृष्टाश्चा
 XI पुरा जन्मना भिन्नजातीया हस्तकृतं त्वक्छेदं प्राप्तै लोकिंश्चाच्छिन्नत्वय एतिनाम्ना प्याता ये यूयं ते युष्माभिरिदं स्मर्तव्यं
 XII यत् तस्मिन् समये यूयं प्रीष्टाद् भिन्ना एसायेललोकानां सलवासाद् दूरस्थाः प्रतिज्ञासम्बलितनियमानां बलिः स्थिताः सन्तो निराशा निरीश्वराश्च जगत्याध्वम् एति।
 XIII किन्त्वधुना प्रीष्टे यीशावाश्रयं प्राप्य पुरा दूरवर्तिनो यूयं प्रीष्टस्य शोणितेन निकटवर्तिनोऽभवता।
 XIV यतः स अेवास्माकं सन्धिः स द्वयम् अेकीकृतवान् शत्रुताऽपिणीं मध्यवर्तिनीं प्रभेदकभित्तिं भग्नवान् एडाजायुक्तं विधिशास्त्रं स्वशरीरेण लुप्तवांश्चा
 XV यतः स सन्धिं विधाय तौ द्वौ स्वस्मिन् अेकं नुतनं मानवं कर्तुं
 XVI स्वकीयकुशे शत्रुतां निहत्य तेनैवैकस्मिन् शरीरे तयो द्वयोरीश्वरेण सन्धिं कारयितुं निश्चतवान्।
 XVII स यागत्य दूरवर्तिनो युष्मान् निकटवर्तिनो ऽस्मांश्च सन्धे मङ्गलवार्त्तां ज्ञापितवान्।
 XVIII यतस्तस्माद् उभयपक्षीया वयम् अेकेनात्मना पितुः समीपं गमनाय सामर्थ्यं प्राप्तवन्तः।
 XIX अत एदानीं यूयम् असम्पर्कीया विदेशिनश्च न तिष्ठन्तः पवित्रलोकैः सलवासिन ईश्वरस्य देशमवासिनश्चाध्वे।
 XX अपरं प्रेरिता भविष्यद्वादिनश्च यत्र भित्तिमूलस्वऽपास्तत्र यूयं तस्मिन् मूले नियीयध्वे तत्र य स्वयं यीशुः प्रीष्टः प्रधानः कोऽस्थप्रस्तरः।
 XXI तेन कृत्स्ना निर्भित्तिः संग्रथ्यमाना प्रभोः पवित्रं मन्दिरं भवितुं वर्द्धते।
 XXII यूयमपि तत्र संग्रथ्यमाना आत्मनेश्वरस्य वासस्थानं भवथा।

III

- I अतो हेतो भिन्नजातीयानां युष्माकं निमित्तं यीशुप्रीष्टस्य बन्दी यः सोऽहं पौलो ब्रवीमि।
 II युष्मदर्थम् ईश्वरेण मह्यं दत्तस्य वरस्य नियमः कीदृशस्तद् युष्माभिरश्रावीति मन्ये।
 III अर्थतः पूर्वं मया संक्षेपेण यथा लिपितं तथाहं प्रकाशितवाक्येनेश्वरस्य निगूढं भावं ज्ञापितोऽभवाम्।
 IV अतो युष्माभिस्तत् पठित्वा प्रीष्टमधि तस्मिन्निगूढे भावे मम ज्ञानं कीदृशं तद् भोत्स्यते।
 V पूर्वयुगेषु मानवसन्तानास्तं ज्ञापिता नासन् किन्त्वधुना स भावस्तस्य पवित्रान् प्रेरितान् भविष्यद्वादिनश्च प्रत्यात्मना प्रकाशितोऽभवत्।
 VI अर्थतः ईश्वरस्य शक्तेः प्रकाशात् तस्यानुग्रहेण यो वरो मह्यम् अदायि तेनाहं यस्य सुसंवाद्यस्य परियारकोऽभवम्,
 VII तद्वारा प्रीष्टेन भिन्नजातीया अन्यैः सार्द्धम् अेकाधिकारा अेकशरीरा अेकस्थाः प्रतिज्ञाया अंशिनश्च भविष्यन्तीति।
 VIII सर्वेषां पवित्रलोकानां क्षुद्रतमाय मह्यं वरोऽयम् अदायि यद् भिन्नजातीयानां मध्ये बोधागयस्य गुणनिधेः प्रीष्टस्य मङ्गलवार्त्तां प्रयारयामि,
 IX कालावस्थातः पूर्वस्माद्य यो निगूढभाव ईश्वरे गुप्त आसीत् तदीयनियमं सर्वान् ज्ञापयामि।
 X यत ईश्वरस्य नानाऽपं ज्ञानं यत् साम्प्रतं समित्या स्वर्गे प्राधान्यपराक्रमयुक्तानां दूतानां निकटे प्रकाशयते तदर्थं स यीशुना प्रीष्टेन सर्वाणि सृष्टवान्।
 XI यतो वयं यस्मिन् विश्वस्य दृढभक्त्या निर्भयताम् ईश्वरस्य समागमे सामर्थ्यञ्च
 XII प्राप्तवन्तस्तस्माकं प्रभुं यीशुं प्रीष्टमधि स कालावस्थायाः पूर्वं तं मनोरथं कृतवान्।
 XIII अतोऽहं युष्मन्निमित्तं दुःखभोगेन क्लान्तिं यत्र गच्छामीति प्रार्थये यतस्तदेव युष्माकं गौरवं।
 XIV अतो हेतोः स्वर्गपृथिव्योः स्थितः कृत्स्नो वंशो यस्य नाम्ना विख्यातस्तम्
 XV अस्मत्प्रभो यीशुप्रीष्टस्य पितरमुद्दिश्याहं ज्ञानुनी पातयित्वा तस्य प्रभावनिधितो वरमिमं प्रार्थये।
 XVI तस्यात्मना युष्माकम् आन्तरिकपुरुषस्य शक्ते वर्द्धिः क्लियतां।

- XVII પ્રીષ્ટસ્તુ વિશ્વાસેન યુષ્માકં હૃદયેષુ નિવસતુ! પ્રેમણિ યુષ્માકં બદ્ધમૂલત્વં સુસ્થિરત્વઞ્ચ ભવતુ!
 XVIII ઇત્યં પ્રસ્થતાયા દીર્ઘતાયા ગભીરતાયા ઉચ્ચતાયાશ્ચ બોધાય સર્વે: પવિત્રલોકૈ: પ્રાપ્યં સામર્થ્યં યુષ્માભિ લભ્યતાં,
 XIX જ્ઞાનાતિરિક્તં પ્રીષ્ટસ્ય પ્રેમ જ્ઞાયતામ્ ઈશ્વરસ્ય સમ્પૂર્ણવૃદ્ધિપર્યન્તં યુષ્માકં વૃદ્ધિ ભવતુ ચા
 XX અસ્માકમ્ અન્તરે યા શક્તિ: પ્રકાશતે તયા સર્વાતિરિક્તં કર્મ કુર્વન્ અસ્માકં પ્રાર્થનાં કલ્પનાઞ્ચાતિક્રમિતું ય: શક્નોતિ
 XXI પ્રીષ્ટયીશુના સમિતે મધ્યે સર્વેષુ યુગેષુ તસ્ય ધન્યવાદો ભવતુ! ઇતિ

IV

- I અતો બન્દિરહં પ્રભો નામ્ના યુષ્માન્ વિનયે યૂયં યેનાહ્વાનેનાહૂતાસ્તદ્દુપયુક્તરૂપેણ
 II સર્વથા નમ્રતાં મૃદુતાં તિતિક્ષાં પરસ્પરં પ્રમ્ના સહિષ્ણુતાઞ્ચાયરતા
 III પ્રણયબન્ધનેન ચાત્મન એક્યં રક્ષિતું યતદ્ધવાં
 IV યૂયમ્ એકશરીરા એકાત્માનશ્ચ તદ્દદ્ આહ્વાનેન યૂયમ્ એકપ્રત્યાશાપ્રાપ્તયે સમાહૂતા:!
 V યુષ્માકમ્ એક: પ્રભુરેકો વિશ્વાસ એકં મજ્જનં, સર્વેષાં તાત:
 VI સર્વોપરિસ્થ: સર્વવ્યાપી સર્વેષાં યુષ્માકં મધ્યવર્તી ચૈક ઈશ્વર આસ્તે!
 VII કિન્તુ પ્રીષ્ટસ્ય દાનપરિમાણાનુસારાદ્ અસ્માકમ્ એકૈકસ્મૈ વિશેષો વરોડદાયાિ
 VIII યથા લિખિતમ્ આસ્તે, "ઉર્દ્ધ્વમ્ આરુહ્ય જેતૃન્ સ વિજિત્ય બન્દિનોડકરોત્! તત: સ મનુજેભ્યોડપિ સ્વીયાન્ વ્યશ્રાણયદ્ વરાન્|| "
 IX ઉર્દ્ધ્વમ્ આરુહ્યેતિવાક્યસ્યાયમર્થ: સ પૂર્વ પૃથિવીરૂપં સર્વાધ:સ્થિતં સ્થાનમ્ અવતીર્ણવાન્;
 X યશ્રાવતીર્ણવાન્ સ એવ સ્વર્ગાણામ્ ઉપર્યુપર્યારૂઢવાન્ યત: સર્વાણિ તેન પૂરયિતવ્યાનિ
 XI સ એવ ય કાંશ્રન પ્રેરિતાન્ અપરાન્ ભવિષ્યદ્વાદિનોડપરાન્ સુસંવાદપ્રચારકાન્ અપરાન્ પાલકાન્ ઉપદેશકાંશ્ર નિયુક્તવાન્!
 XII યાવદ્ વયં સર્વે વિશ્વાસસ્યેશ્વરપુત્રવિષયકસ્ય તત્ત્વજ્ઞાનસ્ય ચૈક્યં સમ્પૂર્ણ પુરુષર્થઞ્ચાર્થત: પ્રીષ્ટસ્ય સમ્પૂર્ણપરિમાણસ્ય સમં પરિમાણં ન પ્રાપ્નુમસ્તાવત્
 XIII સ પરિચર્યાકર્મસાધનાય પ્રીષ્ટસ્ય શરીરસ્ય નિષ્ઠાયૈ ય પવિત્રલોકાનાં સિદ્ધતાયાસ્તાદૃશમ્ ઉપાયં નિશ્ચિતવાન્!
 XIV અતએવ માનુષાણાં ચાતુરીતો ભ્રમકધૂર્તતાયાશ્છલાચ્ચ જાતેન સર્વેણ શિક્ષાવાયુના વયં યદ્ બાલકા ઇવ દોલાયમાના ન ભ્રામ્યામ ઇત્યસ્માભિ ર્યતિતવ્યં,
 XV પ્રેમ્ના સત્યતામ્ આચરદ્ધિ: સર્વવિષયે પ્રીષ્ટમ્ ઉદ્દિશ્ય વર્દ્ધિતવ્યઞ્ચ, યત: સ મૂર્ધ્વા,
 XVI તસ્માચ્ચૈકૈકસ્યાજ્ઞસ્ય સ્વસ્વપરિમાણાનુસારેણ સાહાય્યકરણાદ્ ઉપકારકૈ: સર્વે: સન્ધિભિ: કૃત્સ્નસ્ય શરીરસ્ય સંયોગે સમ્મિલને ય જાતે પ્રેમ્ના નિષ્ઠાં લભમાનં કૃત્સ્નં શરીરે વૃદ્ધિ પ્રાપ્નોતિ!
 XVII યુષ્માન્ અહં પ્રભુનેદં બ્રવીમ્યાદિશામિ ચ, અન્યે ભિન્નજાતીયા ઇવ યૂયં પૂન મર્યારતા
 XVIII યતસ્તે સ્વમનોમાયામ્ આચરન્ત્યાન્તરિકાજ્ઞાનાત્ માનસિકકાર્કિન્યાચ્ચ તિમિરાવૃતબુદ્ધય ઈશ્વરીયજીવનસ્ય બગીર્ભૂતાશ્ચ ભવન્તિ,
 XIX સ્વાન્ ચૈતન્યશૂન્યાન્ કૃત્વા ય લોભેન સર્વવિધાશૌચાચરણાય લમ્પટતાયાં સ્વાન્ સમર્પિતવન્ત:!
 XX કિન્તુ યૂયં પ્રીષ્ટં ન તાદૃશં પરિચિતવન્ત:,
 XXI યતો યૂયં તં શ્રુતવન્તો યા સત્યા શિક્ષા યીશુતો લભ્યા તદ્દનુસારાત્ તદીયોપદેશં પ્રાપ્તવન્તશ્ચેતિ મન્યો
 XXII તસ્માત્ પૂર્વકાલિકાચારકારી ય: પુરાતનપુરુષો માયાભિલાષૈ નશ્યતિ તં ત્યક્ત્વા યુષ્માભિ મર્નસિકભાવો નૂતનીકર્તવ્ય:,
 XXIII યો નવપુરુષ ઈશ્વરાનુરૂપેણ પુણ્યેન સત્યતાસહિતેન
 XXIV ધાર્મિકત્વેન ચ સૃષ્ટ: સ એવ પરિઘાતવ્યશ્ચા
 XXV અતો યૂયં સર્વે મિથ્યાકથનં પરિત્યજ્ય સમીપવાસિભિ: સહ સત્યાલાપં કુરુત યતો વયં પરસ્પરમ્ અજ્ઞપ્રત્યજ્ઞા ભવામ:!
 XXVI અપરં ક્રોધે જાતે પાપં મા કુરુધ્વમ્, અશાન્તે યુષ્માકં રોષેસૂર્યોડસ્તં ન ગચ્છતુ!
 XXVII અપરં શયતાને સ્થાનં મા દત્તા

XXVIII ચોર: પુનશ્ચૈર્યં ન કરોતુ કિન્તુ દીનાય દાને સામર્થ્યં યજ્ઞજાયતે તદર્થં સ્વકરાભ્યાં સદૃત્યા પરિશ્રમં કરોતુ।

XXIX અપરં યુષ્માકં વદનેભ્ય: કોડપિ કદાલાપો ન નિર્ગચ્છતુ, કિન્તુ યેન શ્રોતુરુપકારો જાયતે તાદૃશ: પ્રયોજનીયનિષ્ઠાયૈ ફલદાયક આલાપો યુષ્માકં ભવતુ।

XXX અપરશ્ચ યૂયં મુક્તિદિનપર્યન્તમ્ ઈશ્વરસ્ય યેન પવિત્રેણાત્મના મુદ્રયાઙ્કિતા અભવત તં શોકાન્વિતં મા કુરુતા।

XXXI અપરં કટુવાક્યં રોષ: કોષ: કલહો નિન્દા સર્વવિધદ્વેષશ્ચૈતાનિ યુષ્માકં મધ્યાદ્ દૂરીભવન્તુ।

XXXII યૂયં પરસ્પરં હિતૈષિણ: કોમલાન્ત:કરણાશ્ચ ભવતા અપરમ્ ઈશ્વર: પ્રીષ્ટેન યદ્દદ્ યુષ્માકં દોષાન્ ક્ષમિતવાન્ તદ્દદ્ યૂયમપિ પરસ્પરં ક્ષમધ્વાં।

V

I અતો યૂયં પ્રિયબાલકા ઇવેશ્વરસ્યાનુકારિણો ભવત,

II પ્રીષ્ટ ઇવ પ્રેમાચારં કુરુત ય, યત: સોડસ્માસુ પ્રેમ કૃતવાન્ અસ્માકં વિનિમયેન ચાત્મનિવેદનં કૃત્વા ગ્રાહ્યસુગન્ધાર્થકમ્ ઉપહારં બલિન્નેશ્વરાય દત્તવાન્।

III કિન્તુ વેશ્યાગમનં સર્વવિધાશૌચક્રિયા લોભશ્ચૈતેષામ્ ઉચ્ચારણમપિ યુષ્માકં મધ્યે ન ભવતુ, એતદેવ પવિત્રલોકાનામ્ ઉચિતાં।

IV અપરં કુત્સિતાલાપ: પ્રલાપ: શ્લેષોક્તિશ્ચ ન ભવતુ યત એતાન્યનુચિતાનિ કિન્ત્વીશ્વરસ્ય ધન્યવાદો ભવતુ।

V વેશ્યાગામ્યશૌચાચારી દેવપૂજક ઇવ ગણ્યો લોભી ચૈતેષાં કોષિ પ્રીષ્ટસ્ય રાજ્યેડર્થત ઈશ્વરસ્ય રાજ્યે કમપ્યધિકારં ન પ્રાપ્સ્યતીતિ યુષ્માભિ: સમ્યક્ જ્ઞાયતાં।

VI અનર્થકવાક્યેન કોડપિ યુષ્માન્ ન વચ્ચયતુ યતસ્તાદ્ગાચારહેતોરનાજ્ઞાગ્રાહિષુ લોકેષ્વીશ્વરસ્ય કોપો વર્તતે।

VII તસ્માદ્ યૂયં તૈ: સહભાગિનો ન ભવતા।

VIII પૂર્વ યૂયમ્ અન્ધકારસ્વરૂપા આધ્વં કિન્ત્વિદાનીં પ્રભુના દીપ્તિસ્વરૂપા ભવથ તસ્માદ્ દીપ્તે: સન્તાના ઇવ સમાચરતા।

IX દીપ્તે ર્યત્ ફલં તત્ સર્વવિધહિતૈષિતાયાં ધર્મં સત્યાલાપે ચ પ્રકાશતે।

X પ્રભવે યદ્ રોચતે તત્ પરીક્ષધ્વાં।

XI યૂયં તિમિરસ્ય વિક્લકર્મણામ્ અંશિનો ન ભૂત્વા તેષાં દોષિત્વં પ્રકાશયતા।

XII યતસ્તે લોકા રહમિ યદ્ યદ્ આચરન્તિ તદુચ્ચારણમ્ અપિ લજ્જાજનકં।

XIII યતો દીપ્ત્યા યદ્ યત્ પ્રકાશ્યતે તત્ તયા ચકાસ્યતે યચ્ચ ચકાસ્તિ તદ્ દીપ્તિસ્વરૂપં ભવતિ।

XIV એતત્કારણાદ્ ઉક્તમ્ આસ્તે, "હે નિદ્રિત પ્રબુધ્યસ્વ મૃતેભ્યશ્ચોત્થિતિં કુરુ તત્કૃતે સૂર્યવત્ પ્રીષ્ટ: સ્વયં ત્વાં ઘોતયિષ્યતિ।"

XV અત: સાવધાના ભવત, અજ્ઞાના ઇવ માચરત કિન્તુ જ્ઞાનિન ઇવ સતર્કમ્ આચરતા।

XVI સમયં બહુમૂલ્યં ગણયધ્વં યત: કાલા અભદ્રા:।

XVII તસ્માદ્ યૂયમ્ અજ્ઞાના ન ભવત કિન્તુ પ્રભોરભિમતં કિં તદવગતા ભવતા।

XVIII સર્વનાશજનકેન સુરાપાનેન મત્તા મા ભવત કિન્ત્વાત્મના પૂર્યધ્વાં।

XIX અપરં ગીતૈર્ગાનૈ: પારમાર્થિકકીર્તનૈશ્ચ પરસ્પરમ્ આલપન્તો મનસા સાદ્ધર્મ પ્રભુમ્ ઉદ્દિશ્ય ગાયત વાદ્યત ચ।

XX સર્વદા સર્વવિષયેડસ્મત્પ્રભો યીશો: પ્રીષ્ટસ્ય નામ્ના તાતમ્ ઈશ્વરં ધન્યં વદતા।

XXI યૂયમ્ ઈશ્વરાદ્ ભીતા: સન્ત અન્યેડપરેષાં વશીભૂતા ભવતા।

XXII હે યોષિત:, યૂયં યથા પ્રભોસ્તથા સ્વસ્વસ્વામિનો વશજ્ઞતા ભવતા।

XXIII યત: પ્રીષ્ટો યદ્દત્ સમિતે મૂર્ધ્ના શરીરસ્ય ત્રાતા ચ ભવતિ તદ્દત્ સ્વામી યોષિતો મૂર્ધ્ના।

XXIV અત: સમિતિ ર્યદ્દત્ પ્રીષ્ટસ્ય વશીભૂતા તદ્દદ્ યોષિદ્વિરપિ સ્વસ્વસ્વામિનો વશતા સ્વીકર્તવ્યા।

XXV અપરશ્ચ હે પુરુષા:, યૂયં પ્રીષ્ટ ઇવ સ્વસ્વયોષિત્સુ પ્રીયધ્વાં।

XXVI સ પ્રીષ્ટોડપિ સમિતૌ પ્રીતવાન્ તસ્યા: કૃતે ચ સ્વપ્રાણાન્ ત્યક્તવાન્ યત: સ વાક્યે જલમજ્જનેન તાં પરિષ્કૃત્ય પાવયિતુમ્

XXVII अपरं तिलकवल्यादिविडीनां पवित्रां निष्कलङ्काञ्च तां समितिं तेजस्विनीं कृत्वा स्वहस्ते समर्पयितुञ्चाभिलषितवान्।

XXVIII तस्मात् स्वतनुवत् स्वयोषिति प्रेमकरणं पुरुषस्योयितं, येन स्वयोषिति प्रेम क्रियते तेनात्मप्रेम क्रियते।

XXIX कोऽपि कदापि न स्वकीयां तनुम् ऋणीयितवान् किन्तु सर्वे तां विभ्रति पुष्पान्ति या श्रीष्टोऽपि समितिं प्रति तदेव करोति,

XXX यतो वयं तस्य शरीरस्याङ्गानि मांसास्थीनि य भवामः।

XXXI अतदर्थं मानवः स्वमातापितरौ परित्यज्य स्वभार्यायाम् आसंक्ष्यति तौ द्वौ जनावेकाङ्गौ भविष्यतः।

XXXII अतन्निगूढवाक्यं गुरुतरं मया य श्रीष्टसमिती अधि तद् उच्यते।

XXXIII अतयेव युष्माकम् अकैको ज्ञान आत्मवत् स्वयोषिति प्रीयतां भार्यापि स्वामिनं समाहर्तुं यततां।

VI

I हे बालकाः, यूयं प्रभुम् उद्दिश्य पित्रोराज्ञाग्राहिलो भवत यतस्तत् न्याय्यं।

II त्वं निजपितरं मातरञ्च सम्मन्यस्वेति यो विधिः स प्रतिज्ञायुक्तः प्रथमो विधिः।

III कुलतस्तस्मात् तव कल्याणं देशे य दीर्घकालम् आयुर्भविष्यतीति।

IV अपरं हे पितरः, यूयं स्वबालकान् मा रोषयत किन्तु प्रभो विनीत्यादेशाभ्यां तान् विनयत।

V हे दासाः, यूयं श्रीष्टम् उद्दिश्य सभयाः कम्पान्विताश्च भूत्वा सरलान्तःकरणैरैडिकप्रभूनाम् आज्ञाग्राहिलो भवत।

VI दृष्टिगोचरीयपरिचर्याया मानुषेभ्यो रोयितुं मा यतध्वं किन्तु श्रीष्टस्य दासा एव निविष्टमनोभिरीश्वरस्येच्छां साधयत।

VII मानवान् अनुद्दिश्य प्रभुमेवोद्दिश्य सद्भावेन दास्यकर्म कुरुध्वं।

VIII दासमुक्तयो र्येन यत् सत्कर्म क्रियते तेन तस्य कुलं प्रभुतो लभ्यत एति ज्ञानीत या।

IX अपरं हे प्रभवः, युष्माभिर्भर्त्सनं विधाय तान् प्रति न्याय्याकरणं क्रियतां यश्च कस्यापि पक्षपातं न करोति युष्माकमपि तादृश अेकः प्रभुः स्वर्गे विद्यत एति ज्ञायतां।

X अधिकन्तु हे भ्रातरः, यूयं प्रभुना तस्य विक्रमयुक्तशक्त्या य भलवन्तो भवत।

XI यूयं यत् शयतानश्छलानि निवारयितुं शक्नुथ तदर्थम् ईश्वरीयसुसज्जं परिधेध्वं।

XII यतः केवलं रक्तमांसाभ्याम् एति नहि किन्तु कर्तृत्वपराक्रमयुक्तैस्तिमिरराज्यस्येडलोकस्याधिपतिभिः स्वर्गोद्भवैर्दुष्टात्मभिरेव सार्द्धम् अस्माभिर्बुद्धं क्रियते।

XIII अतो हेतो यूयं यथा संकुले दिनेऽवस्थातुं सर्वाणि पराजित्य दृढाः स्थातुञ्च शक्यथ ताम् ईश्वरीयसुसज्जं गृह्णीत।

XIV वस्तुतस्तु सत्यत्वेन शृङ्गलेन कटिं बद्ध्वा पुण्येन वर्मणा वक्ष आच्छाद्य।

XV शान्तेः सुवार्त्त्या ज्ञातम् उत्साहं पादुकायुगलं पदे समर्प्य तिष्ठत।

XVI येन य दुष्टात्मनोऽग्निबाणान् सर्वान् निर्वपयितुं शक्यथ तादृशं सर्वाच्छादकं कुलकं विश्वासं धारयत।

XVII शिरस्त्रं परित्राणम् आत्मनः षड्भ्रंशस्य वाक्यं धारयत।

XVIII सर्वसमये सर्वयायनेन सर्वप्रार्थनेन यात्मना प्रार्थनां कुरुध्वं तदर्थं दृढाकाङ्क्षया जगत्तः सर्वेषां पवित्रलोकानां कृते सदा प्रार्थनां कुरुध्वं।

XIX अहञ्च यस्य सुसंवाद्यस्य शृङ्गलेनः प्रयारकदूतोऽस्मि तम् उपयुक्तेनोत्साहेन प्रयारयितुं यथा शक्नुयां।

XX तथा निर्भयेन स्वरेणोत्साहेन य सुसंवाद्यस्य निगूढवाक्यप्रयाराय वक्ताता यत् मह्यं दीयते तदर्थं ममापि कृते प्रार्थनां कुरुध्वं।

XXI अपरं मम यावस्थास्ति यस्य मया क्रियते तत् सर्वं यद् युष्माभिर्ज्ञायते तदर्थं प्रभुना प्रियभ्राता विश्वास्यः परियारकश्च तुष्पिको युष्मान् तत् ज्ञापयिष्यति।

XXII यूयं यद् अस्माकम् अवस्थां ज्ञानीथ युष्माकं मनांसि य यत् सान्त्वनां लभन्ते तदर्थमेवाहं युष्माकं सन्निधिं तं प्रेषितवान्।

XXIII अपरम् ईश्वरः प्रभु र्यीशुप्रीष्टश्च सर्वेभ्यो भ्रातृभ्यः शान्तिं विश्वाससहितं प्रेम य देयात्।

XXIV ये केचित् प्रभौ यीशुप्रीष्टेऽक्षयं प्रेम कुर्वन्ति तान् प्रति प्रसादो भूयात्। तथास्तु।

इलिपिनः पत्रं

I पौलतीमथिनामानौ यीशुप्रीष्टस्य दासौ इलिपिनगरस्थान् प्रीष्टयीशोः सर्वान् पवित्रलोकान् समितेरध्यक्षान् परियारकांश्च प्रति पत्रं लिपितः।

II अस्माकं तात ईश्वरः प्रभु र्यीशुप्रीष्टश्च युष्मभ्यं प्रसादस्य शान्तेश्च भोगं देयास्तां।

III अहं निरन्तरं निजसर्वप्रार्थनासु युष्माकं सर्वेषां कृते सानन्दं प्रार्थनां कुर्वन्

IV यति वारान् युष्माकं स्मरामि तति वारान् आ प्रथमाद् अद्य यावद्

V युष्माकं सुसंवाद्यभागित्वकारणाद् ईश्वरं धन्यं वदामि।

VI युष्मन्मध्ये येनोत्तमं कर्म कर्तुम् आरम्भि तेनैव यीशुप्रीष्टस्य दिनं यावत् तत् साधयिष्यत इत्यस्मिन् दृढविश्वासो ममास्ते।

VII युष्मान् सर्वान् अघि मम तादृशो भावो यथार्थो यतोऽहं कारावस्थायां प्रत्युत्तरकरणे सुसंवाद्यस्य प्रामाण्यकरणे च युष्मान् सर्वान् मया सार्द्धम् अकानुग्रहस्य भागिनो मत्वा स्वहृदये धारयामि।

VIII अपरम् अहं प्रीष्टयीशोः स्नेहवत् स्नेहेन युष्मान् कीदृशं काङ्क्षामि तदधीश्वरो मम साक्षी विद्यते।

IX मया यत् प्रार्थ्यते तद् एहं युष्माकं प्रेम नित्यं वृद्धिं गत्वा।

X ज्ञानस्य विशिष्टानां परीक्षिकायाश्च सर्वविधबुद्धेर्बाहुल्यं क्लृप्तम्।

XI प्रीष्टस्य दिनं यावद् युष्माकं सारल्यं निर्विघ्नत्वञ्च भवतु, ईश्वरस्य गौरवाय प्रशंसायै च यीशुना प्रीष्टेन पुण्यकृतानां पूर्णता युष्मभ्यं दीयताम् इति।

XII हे भ्रातरः, मां प्रति यद् यद् घटितं तेन सुसंवाद्यप्रयारस्य बाधा नहि किन्तु वृद्धिरेव जाता तद् युष्मान् ज्ञापयितुं कामयेऽहं।

XIII अपरम् अहं प्रीष्टस्य कृते बद्धोऽस्मीति राजपुत्र्याम् अन्यस्थानेषु च सर्वेषां निकटे सुस्पष्टम् अभवत्।

XIV प्रभुसम्बन्धीया अनेके भ्रातरश्च मम बन्धनाद् आश्वासं प्राप्य वर्द्धमानेनोत्साहेन निःक्षोभं कथां प्रयारयन्ति।

XV केचिद् द्वेषाद् विरोधाख्यापरे केचिच्च सद्भावात् प्रीष्टं घोषयन्ति;

XVI ये विरोधात् प्रीष्टं घोषयन्ति ते पवित्रभावात् तत्र कुर्वन्तो मम बन्धनानि बहुतरकलोशदायीनि कर्तुम् इच्छन्ति।

XVII ये च प्रेम्ना घोषयन्ति ते सुसंवाद्यस्य प्रामाण्यकरणेऽहं नियुक्तोऽस्मीति ज्ञात्वा तत् कुर्वन्ति।

XVIII किं बहुना? कापट्यात् सरलभावाद् वा भवेत्, येन केनचित् प्रकारेण प्रीष्टस्य घोषणा भवतीत्यस्मिन् अहम् आनन्दाभ्यानन्दिष्यामि च।

XIX युष्माकं प्रार्थनया यीशुप्रीष्टस्यात्मनश्चोपकारेण तत् मन्त्रिस्तारणकं भविष्यतीति ज्ञानामि।

XX तत्र च ममाकाङ्क्षा प्रत्याशा च सिद्धिं गमिष्यति क्लृप्तोऽहं केनापि प्रकारेण न लज्जिष्ये किन्तु गते सर्वस्मिन् काले यद् यद् तद् एहानीमपि सम्पूर्णात्साहद्वारा मम शरीरेण प्रीष्टस्य महिमा श्रुवने मरणे वा प्रकाशिष्यते।

XXI यतो मम श्रुवनं प्रीष्टाय मरणञ्च लाभाय।

XXII किन्तु यदि शरीरे मया श्रुवितव्यं तर्हि तत् कर्मकृतं इलिष्यति तस्मात् किं वरितव्यं तन्मया न ज्ञायते।

XXIII द्वाभ्याम् अहं सम्पीड्ये, देहवासत्यज्जनाय प्रीष्टेन सहवासाय च ममाभिलाषो भवति यतस्तत् सर्वोत्तमं।

XXIV किन्तु देहे ममावस्थित्या युष्माकम् अधिकप्रयोजनं।

XXV अहम् अवस्थास्ये युष्माभिः सर्वैः सार्द्धम् अवस्थितिं करिष्ये च तथा च विश्वासे युष्माकं वृद्ध्यमानन्दौ जनिष्येते तदहं निश्चितं ज्ञानामि।

XXVI तेन च मत्तोऽर्थतो युष्मत्समीपे मम पुनरुपस्थितत्वात् यूयं प्रीष्टेन यीशुना बहुतरम् आह्लादं लप्स्यध्वे।

XXVII यूयं सावधाना भूत्वा प्रीष्टस्य सुसंवाद्यस्योपयुक्तम् आचारं कुरुध्वं यतोऽहं युष्मान् उपागत्य साक्षात् कुर्वन् किं वा दूरे तिष्ठन् युष्माकं यां वार्तां श्रोतुम् इच्छामि सेयं यूयम् अकात्मानस्तिष्ठथ, अकमनसा सुसंवाद्यसम्बन्धीयविश्वासस्य पक्षे यतध्वे, विपक्षैश्च केनापि प्रकारेण न व्याकुलीक्रियध्व इति।

XXVIII तत् तेषां विनाशस्य लक्षणं युष्माकञ्चेश्वरदत्तं परित्राणस्य लक्षणं भविष्यति।
 XXIX यतो येन युष्माभिः प्रीष्टे केवलविश्वासः क्रियते तन्नहि किन्तु तस्य कृते क्लेशोऽपि सद्यते तादृशो वरः
 प्रीष्टस्यानुरोधाद् युष्माभिः प्रापि,
 XXX तस्मात् मम यादृशं युद्धं युष्माभिरदर्शि साम्प्रतं श्रूयते य तादृशं युद्धं युष्माकम् अपि भवति।

II

I प्रीष्टाद् यद्दि किमपि सान्त्वनं कश्चित् प्रेमजातो षष्ठः किञ्चिद् आत्मनः समभागित्वं कायिद् अनुकम्पा कृपा
 वा जायते तर्हि यूयं ममाह्लादं पूरयन्त
 II अेकभावा अेकप्रेमाणा अेकमनस अेकयेष्टाश्च भवता
 III विरोधाद् दर्पाद् वा किमपि मा कुरुत किन्तु नम्रतया स्वेभ्योऽपरान् विशिष्टान् मन्यध्वं
 IV केवलम् आत्महिताय न येष्टमानाः परहितायापि येष्टध्वं
 V प्रीष्टस्य यीशो र्यादृशः स्वभावो युष्माकम् अपि तादृशो भवतु।
 VI स ईश्वररूपी सन् स्वकीयाम् ईश्वरतुल्यतां श्लाघास्पदं नामन्यत,
 VII किन्तु स्वं शून्यं कृत्वा दासरूपी बलूव नराकृतिं लेभे य।
 VIII एतत् नरमूर्तिम् आश्रित्य नम्रतां स्वीकृत्य मृत्योरर्थतः कुशीयमृत्योरेव भोगायाज्ञाग्राही बलूव।
 IX तत्कारणाद् ईश्वरोऽपि तं सर्वोन्नतं यकार यय्य नाम सर्वेषां नाम्नां श्रेष्ठं तदेव तस्मै ददौ,
 X ततस्तस्मै यीशुनाम्ने स्वर्गमर्त्यपातालस्थितैः सर्वैर्जानुपातः कर्तव्यः,
 XI तातस्थेश्वरस्य मडिम्ने य यीशुप्रीष्टः प्रभुरिति जिह्वाभिः स्वीकर्तव्यं।
 XII अतो डे प्रियतमाः, युष्माभि र्यद्दत् सर्वदा क्रियते तद्दत् केवले ममोपस्थितिकाले तन्नहि किन्त्विदानीम्
 अनुपस्थितेऽपि मयि बद्धतरयत्नेनाज्ञां गृहीत्वा भयकम्पाभ्यां स्वस्वपरित्राणं साध्यतां।
 XIII यत ईश्वर अेव स्वकीयानुरोधाद् युष्मन्मध्ये मनस्काभनां कर्मसिद्धिञ्च विदधाति।
 XIV यूयं कलहविवादविजतम् आचारं कुर्वन्तोऽनिन्दनीया अकुटिला।
 XV ईश्वरस्य निष्कलङ्काश्च सन्तानाएव वक्रभावानां कुटिलाचारिणाञ्च लोकानां मध्ये तिष्ठत,
 XVI यतस्तेषां मध्ये यूयं ञ्जवनवाक्यं धारयन्तो ञ्जगतो दीपका एव दीप्यध्वो युष्माभिस्तथा कृते मम यत्नः
 परिश्रमो वा न निष्कलो ञ्जत एत्यहं प्रीष्टस्य दिने श्लाघां कर्तुं शक्यामि।
 XVII युष्माकं विश्वासार्यकाय बलिदानाय सेवनाय य यद्यप्यहं निवेदितव्यो भवेयं तथापि तेनानन्दामि
 सर्वेषां युष्माकम् आनन्दस्यांशी भवामि य।
 XVIII तद्दद् यूयमप्यानन्दत मदीयानन्दस्यांशिनो भवत य।
 XIX युष्माकम् अवस्थाम् अवगत्याहमपि यत् सान्त्वनं प्राप्नुयां तदर्थं तीमथियं त्वरया युष्मत्समीपं
 प्रेषयिष्यामीति प्रभौ प्रत्याशां कुर्वो।
 XX यः सत्यरूपेण युष्माकं हितं चिन्तयति तादृश अेकभावस्तस्मादन्यः कोऽपि मम सन्निधौ नास्ति।
 XXI यतोऽपरे सर्वे यीशोः प्रीष्टस्य विषयान् न चिन्तयन्त आत्मविषयान् चिन्तयन्ति।
 XXII किन्तु तस्य परीक्षितत्वं युष्माभि ज्ञायते यतः पुत्रो यादृक् पितुः सहाकारी भवति तथैव सुसंवाहस्य
 परियर्यायां स मम सहाकारी ञ्जतः।
 XXIII अतअेव मम भाविदृशां ज्ञात्वा तत्क्षणात् तमेव प्रेषयितुं प्रत्याशां कुर्वो।
 XXIV स्वयम् अहमपि तूर्णं युष्मत्समीपं गमिष्यामीत्याशां प्रभुना कुर्वो।
 XXV अपरं य एपाकृतीतो मम भ्राता कर्मयुद्धाभ्यां मम सहायश्च युष्माकं दूतो मदीयोपकाराय
 प्रतिनिधिश्चास्ति युष्मत्समीपे तस्य प्रेषणम् आवश्यकम् अमन्ये।
 XXVI यतः स युष्मान् सर्वान् अकाङ्क्षत युष्माभिस्तस्य रोगस्य वार्त्ताश्रीवीति बुद्ध्वा पर्यशोयय्या।
 XXVII स पीडया मृतकल्पोऽभवदिति सत्यं किन्त्वीश्वरस्तं दयितवान् मम य दुःभात् परं पुनर्दुःखं यन्न भवेत्
 तदर्थं केवलं तं न दयित्वा मामपि दयितवान्।
 XXVIII अतअेव यूयं तं विलोक्य यत् पुनरानन्देन ममापि दुःखस्य ह्रासो यद् भवेत् तदर्थम् अहं त्वरया
 तम् अप्रेषयाम्।
 XXIX अतो यूयं प्रभोः कृते सम्पूर्णानन्देन तं गृहीत तादृशान् लोकांश्चादरणीयान् मन्यध्वं।
 XXX यतो मम सेवने युष्माकं त्रुटिं पूरयितुं स प्राणान् पणीकृत्य प्रीष्टस्य कार्यार्थं मृतप्रायेऽभवत्।

III

I હે ભ્રાતરઃ, શેષે વદામિ યૂયં પ્રભાવાનન્દતા પુનઃ પુનરેકસ્ય વયો લેખનં મમ ક્લેશદં નહિ યુષ્મદર્થઞ્ચ ભ્રમનાશકં ભવતિ।

II યૂયં કુક્કુરેભ્યઃ સાવધાના ભવત દુષ્કર્મકારિભ્યઃ સાવધાના ભવત છિન્નમૂલેભ્યો લોકેભ્યશ્ચ સાવધાના ભવત।

III વયમેવ છિન્નત્વયો લોકા યતો વયમ્ આત્મનેશ્વરં સેવામહે ખ્રીષ્ટેન યીશુના શ્લાધામહે શરીરેણ ચ પ્રગલ્ભતાં ન કુર્વામિહે।

IV કિન્તુ શરીરે મમ પ્રગલ્ભતાયાઃ કારણં વિદ્યેતે, કશ્ચિદ્ યદિ શરીરેણ પ્રગલ્ભતાં ચિકીર્ષતિ તર્હિ તસ્માદ્ અપિ મમ પ્રગલ્ભતાયા ગુરુતરં કારણં વિદ્યેતે।

V યતોડહમ્ અષ્ટમદિવસે ત્વક્ષેદપ્રાપ્ત ઇસ્રાયેલ્વંશીયો બિન્યામીનગોષ્ઠીય ઇબ્રિકુલજાત ઇબ્રિયો વ્યવસ્થાયરણે ફિરૂશી

VI ધર્મોત્સાહકારણાત્ સમિતેરુપદ્રવકારી વ્યવસ્થાતો લભ્યે પુણ્યે યાનિન્દનીયઃ।

VII કિન્તુ મમ યદ્યત્ લભ્યમ્ આસીત્ તત્ સર્વમ્ અહં ખ્રીષ્ટસ્યાનુરોધાત્ ક્ષતિમ્ અમન્યે।

VIII કિન્નાધુનાપ્યહં મત્પ્રભોઃ ખ્રીષ્ટસ્ય યીશો જ્ઞાનસ્યોત્કૃષ્ટતાં બુદ્ધ્વા તત્ સર્વ્વ ક્ષતિં મન્યે।

IX યતો હેતોરહં યત્ ખ્રીષ્ટં લભ્યે વ્યવસ્થાતો જાતં સ્વકીયપુણ્યઞ્ચ ન ધારયન્ કિન્તુ ખ્રીષ્ટે વિશ્વસનાત્ લભ્યં યત્ પુણ્યમ્ ઈશ્વરેણ વિશ્વાસં દૃષ્ટ્વા દીયતે તદેવ ધારયન્ યત્ ખ્રીષ્ટે વિદ્યેય તદર્થં તસ્યાનુરોધાત્ સર્વ્વેષાં ક્ષતિં સ્વીકૃત્ય તાનિ સર્વાણ્યવકરાનિવ મન્યે।

X યતો હેતોરહં ખ્રીષ્ટં તસ્ય પુનરુત્થિતે ગુણં તસ્ય દુઃખાનાં ભાગિત્વઞ્ચ જ્ઞાત્વા તસ્ય મૃત્યોરાકૃતિઞ્ચ ગૃહીત્વા

XI યેન કેનચિત્ પ્રકારેણ મૃતાનાં પુનરુત્થિતિં પ્રાપ્તું યતે।

XII મયા તત્ સર્વમ્ અધુના પ્રાપિ સિદ્ધતા વાલમ્બિ તન્નહિ કિન્તુ યદર્થમ્ અહં ખ્રીષ્ટેન ધારિતસ્તદ્ ધારયિતું ધાવામિ।

XIII હે ભ્રાતરઃ, મયા તદ્ ધારિતમ્ ઇતિ ન મન્યતે કિન્ત્વેતદૈકમાત્રં વદામિ યાનિ પશ્ચાત્ સ્થિતાનિ તાનિ વિસ્મૃત્યાહમ્ અગ્રસ્થિતાન્યુદ્દિશ્ય

XIV પૂર્ણચત્નેન લક્ષ્યં પ્રતિ ધાવન્ ખ્રીષ્ટયીશુનોદ્ધ્વાત્ મામ્ આહ્વયત ઈશ્વરાત્ જેતૃપણં પ્રાપ્તું ચેષ્ટે।

XV અસ્માકં મધ્યે યે સિદ્ધાસ્તૈઃ સર્વેસ્તદેવ ભાવ્યતાં, યદિ ચ કશ્ચન વિષયમ્ અધિ યુષ્માકમ્ અપરો ભાવો ભવતિ તર્હીશ્વરસ્તમપિ યુષ્માકં પ્રતિ પ્રકાશયિષ્યતિ।

XVI કિન્તુ વયં યદ્યદ્ અવગતા આસ્મસ્તત્રાસ્માભિરેકો વિધિરાચરિતવ્ય એકભાવૈ ભવિતવ્યઞ્ચ।

XVII હે ભ્રાતરઃ, યૂયં મમાનુગામિનો ભવત વયઞ્ચ યાદૃગાયરણસ્ય નિદર્શનસ્વરૂપા ભવામસ્તાદૃગાયારિણો લોકાન્ આલોકયધ્વાં

XVIII યતોડનેકે વિપથે ચરન્તિ તે ચ ખ્રીષ્ટસ્ય કુશસ્ય શત્રવ ઇતિ પુરા મયા પુનઃ પુનઃ કથિતમ્ અધુનાપિ રુદતા મયા કથ્યતે।

XIX તેષાં શેષદશા સર્વનાશ ઉદરશ્ચેશ્વરો લજ્જા ચ શ્લાઘા પૃથિવ્યાઞ્ચ લગ્નં મનઃ।

XX કિન્ત્વસ્માકં જનપદઃ સ્વર્ગે વિદ્યેતે તસ્માચ્યાગમિષ્યન્તં ત્રાતારં પ્રભું યીશુખ્રીષ્ટં વયં પ્રતીક્ષામહે।

XXI સ ચ યયા શક્ત્યા સર્વાણ્યેવ સ્વસ્ય વશીકર્તુ પારયતિ તયાસ્માકમ્ અધમં શરીરં રૂપાન્તરીકૃત્ય સ્વકીયતેજોમયશરીરસ્ય સમાકારં કરિષ્યતિ।

IV

I હે મદીયાનન્દમુકુટસ્વરૂપાઃ પ્રિયતમા અભીષ્ટતમા ભ્રાતરઃ, હે મમ સ્નેહપાત્રાઃ, યૂયમ્ ઇત્થં પભૌ સ્થિરાસ્તિષ્ઠત।

II હે ઇવદિયે હે સુન્તુખિ યુવાં પ્રભૌ એકભાવે ભવતમ્ એતદ્ અહં પ્રાર્થયે।

III હે મમ સત્ય સહકારિન્ ત્વામપિ વિનીય વદામિ એતયોરુપકારસ્ત્વયા ક્રિયતાં યતસ્તે ક્લીમિનાદિભિઃ સહકારિભિઃ સાદ્ધ્વં સુસંવાદપ્રચારણાય મમ સાહાય્યાર્થં પરિશ્રમમ્ અકુર્વતાં તેષાં સર્વેષાં નામાનિ ચ જીવનપુસ્તકે લિખિતાનિ વિદ્યન્તે।

IV યૂયં પ્રભૌ સર્વદાનન્દતા પુન વદામિ યૂયમ્ આનન્દતા।

V યુષ્માકં વિનીતત્વં સર્વમાનવૈ જ્ઞાયતાં, પ્રભુઃ સન્નિઘૌ વિદ્યતે।

VI યૂયં કિમપિ ન ચિન્તયત કિન્તુ ધન્યવાદયુક્તાભ્યાં પ્રાર્થનાયાચ્છાભ્યાં સર્વવિષયે સ્વપ્રાર્થનીયમ્ ઈશ્વરાય નિવેદયત।

VII તથા કૃત ઈશ્વરીયા યા શાન્તિઃ સર્વા બુદ્ધિમ્ અતિશેતે સા યુષ્માકં ચિત્તાનિ મનાંસિ ચ ખ્રીષ્ટે યીશૌ રક્ષિષ્યતિ

VIII હે ભ્રાતરઃ, શેષે વદામિ યદત્ સત્યમ્ આદરણીયં ન્યાય્યં સાધુ પ્રિયં સુખ્યાતમ્ અન્યેણ યેન કેનચિત્ પ્રકારેણ વા ગુણયુક્તં પ્રશંસનીયં વા ભવતિ તત્રૈવ મનાંસિ નિઘઘ્વાં

IX યૂયં માં દૃષ્ટવા શ્રુત્વા ચ યદત્ શિક્ષિતવન્તો ગૃહીતવન્તશ્ચ તદેવાચરત તસ્માત્ શાન્તિદાયક ઈશ્વરો યુષ્માભિઃ સાર્દ્ધં સ્થાસ્યતિ

X મમોપકારાય યુષ્માકં યા ચિન્તા પૂર્વમ્ આસીત્ કિન્તુ કર્મદ્વારં ન પ્રાપ્નોત્ ઇદાનીં સા પુનરફલત્ ઇત્યસ્મિન્ પ્રભૌ મમ પરમાહ્વાદોઽજાયતા

XI અહં યદ્ દૈન્યકારણાદ્ ઇદં વદામિ તન્નહિ યતો મમ યા કાચિદ્ અવસ્થા ભવેત્ તસ્યાં સન્તોષ્ટુમ્ અશિક્ષયાં

XII દરિદ્રતાં ભોક્તું શક્નોમિ ધનાઢ્યતામ્ અપિ ભોક્તું શક્નોમિ સર્વથા સર્વવિષયેષુ વિનીતોઽહં પ્રચુરતાં ક્ષુધાઞ્ચ ધનં દૈન્યઆવગતોઽસ્મિ

XIII મમ શક્તિદાયકેન ખ્રીષ્ટેન સર્વમેવ મયા શક્યં ભવતિ

XIV કિન્તુ યુષ્માભિ દૈન્યનિવારણાય મામ્ ઉપકૃત્ય સત્કર્માકારિ

XV હે ફિલિપીયલોકાઃ, સુસંવાદસ્યોદયકાલે યદાહં માકિદનિયાદેશાત્ પ્રતિષ્ઠે તદા કેવલાન્ યુષ્માન્ વિનાપરયા કયાપિ સમિત્યા સહ દાનાદાનયો મમ કોઽપિ સમ્બન્ધો નાસીદ્ ઇતિ યૂયમપિ જાનીથા

XVI યતો યુષ્માભિ મમ પ્રયોજનાય થિષલનીકીનગરમપિ માં પ્રતિ પુનઃ પુનર્દાનં પ્રેષિતાં

XVII અહં યદ્ દાનં મૃગયે તન્નહિ કિન્તુ યુષ્માકં લાભવર્દ્ધકં ફલં મૃગયે

XVIII કિન્તુ મમ કસ્યાપ્યભાવો નાસ્તિ સર્વ પ્રચુરમ્ આસ્તે યત ઈશ્વરસ્ય ગ્રાહ્યં તુષ્ટિજનકં સુગન્ધિનૈવેદ્યસ્વરૂપં યુષ્માકં દાનં ઇપાફદિતાદ્ ગૃહીત્વાહં પરિતૃપ્તોઽસ્મિ

XIX મમેશ્વરોઽપિ ખ્રીષ્ટેન યીશુના સ્વકીયવિભવનિધિતઃ પ્રયોજનીયં સર્વવિષયં પૂર્ણરૂપં યુષ્મભ્યં દેયાત્

XX અસ્માકં પિતુરીશ્વરસ્ય ધન્યવાદોઽનન્તકાલં યાવદ્ ભવતુ આમેન્

XXI યૂયં યીશુખ્રીષ્ટસ્યૈકૈકં પવિત્રજનં નમસ્કુરુતા મમ સફિભ્રાતરો યુષ્માન્ નમસ્કુર્વતે

XXII સર્વે પવિત્રલોકા વિશેષતઃ કૈસરસ્ય પરિજના યુષ્માન્ નમસ્કુર્વતે

XXIII અસ્માકં પ્રભો યીશુખ્રીષ્ટસ્ય પ્રસાદઃ સર્વાન્ યુષ્માન્ પ્રતિ ભૂયાત્ આમેન્

કલસિન: પત્રં

I ઈશ્વરસ્યેચ્છયા યીશુખ્રીષ્ટસ્ય પ્રેરિતઃ પૌલસ્તીમથિયો ભ્રાતા ચ કલસીનગરસ્થાન્ પવિત્રાન્ વિશ્વસ્તાન્ ખ્રીષ્ટાશ્રિતભ્રાતૃન્ પ્રતિ પત્રં લિખતઃ।

II અસ્માકં તાત ઈશ્વરઃ પ્રભુ યીશુખ્રીષ્ટશ્ચ યુષ્માન્ પ્રતિ પ્રસાદં શાન્તિઞ્ચ ક્રિયાસ્તાં।

III ખ્રીષ્ટે યીશૌ યુષ્માકં વિશ્વાસસ્ય સર્વાન્ પવિત્રલોકાન્ પ્રતિ પ્રેમ્નશ્ચ વાર્તા શ્રુત્વા

IV વયં સદા યુષ્મદર્થં પ્રાર્થનાં કુર્વન્તઃ સ્વર્ગે નિહિતાયા યુષ્માકં ભાવિસમ્પદઃ કારણાત્ સ્વકીયપ્રભો યીશુખ્રીષ્ટસ્ય તાતમ્ ઈશ્વરં ધન્યં વદામઃ।

V યૂયં તસ્યા ભાવિસમ્પદો વાર્તા યયા સુસંવાદૃપિણ્યા સત્યવાણ્યા જ્ઞાપિતાઃ

VI સા યદ્દત્ કૃત્સ્નં જગદ્ અભિગચ્છતિ તદ્દદ્ યુષ્માન્ અપ્યભ્યગમત્, યૂયઞ્ચ યદ્ દિનમ્ આરભ્યેશ્વરસ્યાનુગ્રહસ્ય વાર્તા શ્રુત્વા સત્યરૂપેણ જ્ઞાતવન્તસ્તદારભ્ય યુષ્માકં મધ્યેડપિ ફલતિ વર્દ્ધતે ચ।

VII અસ્માકં પ્રિયઃ સહદાસો યુષ્માકં કૃતે ચ ખ્રીષ્ટસ્ય વિશ્વસ્તપરિચારકો ય ઇપફ્રાસ્તદ્ વાક્યં

VIII યુષ્માન્ આદિષ્ટવાન્ સ એવાસ્માન્ આત્મના જનિતં યુષ્માકં પ્રેમ જ્ઞાપિતવાન્।

IX વયં યદ્ દિનમ્ આરભ્ય તાં વાર્તા શ્રુતવન્તસ્તદારભ્ય નિરન્તરં યુષ્માકં કૃતે પ્રાર્થનાં કુર્મઃ ફલતો યૂયં યત્ પૂર્ણાભ્યામ્ આત્મિકજ્ઞાનવુદ્ધિભ્યામ્ ઈશ્વરસ્યાભિતમં સમ્પૂર્ણરૂપેણાવગચ્છેત,

X પ્રભો યોગ્યં સર્વથા સન્તોષજનકઞ્ચારં કુર્યાતાર્થત ઈશ્વરજ્ઞાને વર્દ્ધમાનાઃ સર્વસત્કર્મરૂપં ફલં ફલેત,

XI યથા ચેશ્વરસ્ય મહિમયુક્તયા શક્ત્યા સાનન્દેન પૂર્ણાં સહિષ્ણુતાં તિતિક્ષાઞ્ચારિતું શક્ષ્યથ તાદૃશેન પૂર્ણબલેન યદ્ બલવન્તો ભવેત,

XII યશ્ચ પિતા તેજોવાસિનાં પવિત્રલોકાનામ્ અધિકારસ્યાંશિત્વાયાસ્માન્ યોગ્યાન્ કૃતવાન્ તં યદ્ ધન્યં વદેત વરમ્ એનં યાયામહે।

XIII યતઃ સોડસ્માન્ તિમિરસ્ય કર્તૃત્વાદ્ ઉદ્ધૃત્ય સ્વકીયસ્ય પ્રિયપુત્રસ્ય રાજ્યે સ્થાપિતવાન્।

XIV તસ્માત્ પુત્રાદ્ વયં પરિત્રાણમ્ અર્થતઃ પાપમોચનં પ્રાપ્તવન્તઃ।

XV સ યાદૃશ્યસ્યેશ્વરસ્ય પ્રતિમૂર્તિઃ કૃત્સ્નાયાઃ સૃષ્ટેરાદિકર્તા ચ।

XVI યતઃ સર્વમેવ તેન સસૃજે સિંહાસનરાજત્વપરાક્રમાદીનિ સ્વર્ગમર્ત્યસ્થિતાનિ દૃશ્યાદૃશ્યાનિ વસ્તૂનિ સર્વાણિ તેનૈવ તસ્મૈ ચ સસૃજિરે।

XVII સ સર્વેષામ્ આદિઃ સર્વેષાં સ્થિતિકારકશ્ચ।

XVIII સ એવ સમિતિરૂપાયાસ્તનો મૂર્દ્ધા કિઞ્ચ સર્વવિષયે સ યદ્ અગ્રિયો ભવેત્ તદર્થં સ એવ મૃતાનાં મધ્યાત્ પ્રથમત ઉત્થિતોડગ્રશ્ચ।

XIX યત ઈશ્વરસ્ય કૃત્સ્નં પૂર્ણત્વં તમેવાવાસયિતું

XX ક્રુશે પાતિતેન તસ્ય રક્તેન સન્ધિં વિધાય તેનૈવ સ્વર્ગમર્ત્યસ્થિતાનિ સર્વાણિ સ્વેન સહ સન્ધાપયિતુઞ્ચેશ્વરેણાભિલેષે।

XXI પૂર્વ દૂરસ્થા દુષ્ટિચારતમનસ્કત્વાત્ તસ્ય રિપવશ્ચાસ્ત યે યૂયં તાન્ યુષ્માન્ અપિ સ ઇદાનીં તસ્ય માંસલશરીરે મરણેન સ્વેન સહ સન્ધાપિતવાન્।

XXII યતઃ સ સ્વસમ્મુખે પવિત્રાન્ નિષ્કલઙ્કાન્ અનિન્દનીયાંશ્ચ યુષ્માન્ સ્થાપયિતુમ્ ઇચ્છતિ।

XXIII કિન્ત્વેતદર્થ યુષ્માભિ ભદ્ધમૂલૈઃ સુસ્થિરૈશ્ચ ભવિતવ્યમ્, આકાશમણ્ડલસ્યાઘઃસ્થિતાનાં સર્વલોકાનાં મધ્યે ચ ઘુષ્પમાણો યઃ સુસંવાદો યુષ્માભિરશ્રાવિ તજ્જાતાયાં પ્રત્યાશાયાં યુષ્માભિરયલૈ ભવિતવ્યાં

XXIV તસ્ય સુસંવાદસ્યૈકઃ પરિચારકો યોડહં પૌલઃ સોડહમ્ ઇદાનીમ્ આનન્દેન યુષ્મદર્થ દુઃખાનિ સહે ખ્રીષ્ટસ્ય કલેશભોગસ્ય યોશોડપૂર્ણસ્તમેવ તસ્ય તનોઃ સમિતેઃ કૃતે સ્વશરીરે પૂર્યામિ ચ।

XXV યત ઈશ્વરસ્ય મન્ત્રણયા યુષ્મદર્થમ્ ઈશ્વરીયવાક્યસ્ય પ્રચારસ્ય ભારો મયિ સમપિતસ્તસ્માદ્ અહં તસ્યાઃ સમિતેઃ પરિચારકોડભવં।

XXVI તત્ નિગૂઢં વાક્યં પૂર્વયુગેષુ પૂર્વપુરુષેભ્યઃ પ્રચ્છન્નમ્ આસીત્ કિન્ત્વિદાનીં તસ્ય પવિત્રલોકાનાં સન્નિધૌ તેન પ્રાકાશ્યતા।

XXVII यतो भिन्नजातीयानां मध्ये तत् निगूढवाक्यं कीदृग्गौरवनिधिसम्बलितं तत् पवित्रलोकान् ज्ञापयितुम्
 ईश्वरोऽभ्यवसत् युष्मन्मध्यवर्ती प्रीष्टे अवे स निधिर्गैरवाशाभूमिश्च

XXVIII तस्माद् वयं तमेव घोषयन्तो यद् अेकैकं मानवं सिद्धीभूतं प्रीष्टे स्थापयेम तदर्थमेकैकं मानवं
 प्रबोधयामः पूर्णज्ञानेन यैकैकं मानवं उपदिशामः।

XXIX अेतदर्थं तस्य या शक्तिः प्रबलरूपेण मम मध्ये प्रकाशते तयाहं यतमानः श्राभ्यामि

II

I युष्माकं लायदिकेयास्थत्प्रातृणाञ्च कृते यावन्तो त्प्रातरश्च मम शारीरिकमुपं न दृष्टवन्तस्तेषां कृते मम कियान्
 यन्तो भवति तद् युष्मान् ज्ञापयितुम् इच्छामि

II इलतः पूर्णबुद्धिरूपधनभोगाय प्रेम्ना संयुक्तानां तेषां मनांसि यत् पितुरीश्वरस्य प्रीष्टस्य य
 निगूढवाक्यस्य ज्ञानार्थं सान्त्वनां प्राप्नुयुरित्यर्थमहं यते।

III यतो विद्याज्ञानयोः सर्वे निधयः प्रीष्टे गुप्ताः सन्ति।

IV कोऽपि युष्मान् विनयवाक्येन यत्र वञ्चयेत् तदर्थम् अेतानि मया कथ्यन्ते।

V युष्मत्सन्निधौ मम शरीरेऽवर्तमानेऽपि ममात्मा वर्तते तेन युष्माकं सुरीतिं प्रीष्टविश्वासे स्थिरत्वञ्च
 दृष्ट्वाहम् आनन्दामि।

VI अतो यूयं प्रभुं यीशुप्रीष्टं याद्गु गृहीतवन्तस्ताद्गु तम् अनुसरत।

VII तस्मिन् बद्धमूलाः स्थापिताश्च भवत या य शिक्षा युष्माभिर्लब्धा तदनुसाराद् विश्वासे सुस्थिराः
 सन्तस्तेनैव नित्यं धन्यवाहं कुरुत।

VIII सावधाना भवत मानुषिकशिक्षात इल्लोकस्य वर्णमालातश्चोत्पन्ना प्रीष्टस्य विपक्षा या दर्शनविद्या
 मिथ्याप्रतारणा य तथा कोऽपि युष्माकं क्षतिं न जनयतु।

IX यत ईश्वरस्य कृत्स्ना पूर्णता मूर्तिमती प्रीष्टे वसति।

X यूयञ्च तेन पूर्णा भवथ यतः स सर्वेषां राजत्वकर्तृत्वपदानां मूर्द्धास्ति,

XI तेन य यूयम् अहस्तकृतत्वकछेदेनार्थतो येन शारीरपापानां विग्रसत्यज्यते तेन प्रीष्टस्य त्वकछेदेन
 छिन्नत्वयो ज्ञात।

XII मञ्जने य तेन सार्द्धं श्मशानं प्राप्ताः पुन मृतानां मध्यात् तस्योत्थापयितुरीश्वरस्य शक्तेः इलं यो
 विश्वासस्तद्वारा तस्मिन्नेव मञ्जने तेन सार्द्धम् उत्थापिता अभवत।

XIII स य युष्मान् अपराधैः शारीरिकात्वकछेदेन य मृतान् दृष्ट्वा तेन सार्द्धं ज्जुवितवान् युष्माकं सर्वान्
 अपराधान् क्षमितवान्,

XIV यस्य दण्डाज्ञारूपं ऋणपत्रम् अस्माकं विरुद्धम् आसीत् तत् प्रमाञ्जितवान् शलाकाभिः कुशे बद्ध्वा
 दूरीकृतवांश्च।

XV किञ्च तेन राजत्वकर्तृत्वपदानि निस्तेजांसि कृत्वा पराञ्जितान् रिपूनिव प्रगल्भतया सर्वेषां दृष्टिगोचरे
 ह्येपितवान्।

XVI अतो डेतोः आद्याप्राद्ये पेयापेये उत्सवः प्रतिपद् विश्रामवारश्चैतेषु सर्वेषु युष्माकं न्यायाधिपतिरूपं
 कमपि मा गृह्णीत।

XVII यत अेतानि छायास्वप्नाणि किन्तु सत्या मूर्तिः प्रीष्टः।

XVIII अपरञ्च नम्रता स्वर्गदूतानां सेवा यैतादृशम् इष्टकर्मायर्न् यः कश्चित् परोक्षविषयान् प्रविशति
 स्वकीयशारीरिकभावेन य मुधा गर्वितः सन्

XIX सन्धिभिः शिराभिश्चोपकृतं संयुक्तञ्च कृत्स्नं शरीरं यस्मात् मूर्द्धत ईश्वरीयवृद्धिं प्राप्नोति तं मूर्द्धानं न
 धारयति तेन मानवेन युष्मत्तः इलापडरणं नानुजानीत।

XX यद्दि यूयं प्रीष्टेन सार्द्धं संसारस्य वर्णमालायै मृता अभवत तर्हि यैर्द्रव्यैर्भोगेन क्षयं गन्तव्यं

XXI तानि मा स्पृश मा लुंक्व मा गृहाणेति मानवैरादिष्टान् शिक्षितांश्च विधीन्

XXII आचरन्तो यूयं कुतः संसारे ज्जुवन्त इव भवथ?

XXIII ते विधयः स्वेच्छाभक्त्या नम्रतया शरीरकलेशनेन य ज्ञानविधिवत् प्रकाशन्ते तथापि तेऽगणयाः
 शारीरिकभाववर्द्धकाश्च सन्ति।

III

- I यद्दि यूयं प्रीष्टेन सार्द्धम् उत्थापिता अभवत तर्हि यस्मिन् स्थाने प्रीष्ट ईश्वरस्य दक्षिणपार्श्वे उपविष्ट आस्ते तस्योर्ध्वस्थानस्य विषयान् येष्टध्वं
- II पार्थिवविषयेषु न यतमाना उर्ध्वस्थविषयेषु यतध्वं
- III यतो यूयं मृतवन्तो युष्माकं श्रुतित्वा प्रीष्टेन सार्द्धम् ईश्वरे गुप्तम् अस्ति
- IV अस्माकं श्रुतवन्स्वरूपः प्रीष्टो यदा प्रकाशिष्यते तदा तेन सार्द्धं यूयमपि विभवेन प्रकाशिष्यध्वे
- V अतो देश्यागमनम् अशुचिक्त्रिया रागः कुत्सिताभिलाषो देवपूजातुल्यो लोभश्चैतानि पार्थिवपुरुषस्याङ्गानि युष्माभिर्निन्दन्तानि
- VI यत अतेभ्यः कर्मभ्य आज्ञालङ्घिनो लोकान् प्रतीश्वरस्य क्रोधो वर्तते
- VII पूर्वं यदा यूयं तान्युपाश्रुतवत तदा यूयमपि तान्येवाचरतः
- VIII किन्त्विदानीं क्रोधो रोषो जिह्विसिषा दुर्मुभता वदननिर्गतकदालपश्चैतानि सर्वाणि दूरीकुरुध्वं
- IX यूयं परस्परं मृषाकथां न वदत यतो यूयं स्वकर्मसहितं पुरातनपुरुषं त्यक्तवन्तः
- X स्वस्रष्टुः प्रतिमूर्त्या तत्त्वज्ञानाय नूतनीकृतं नवीनपुरुषं परिहितवन्तश्च
- XI तेन य यिद्धुर्द्विभिन्नजातीययोश्छिन्नत्वगच्छिन्नत्वयो र्वेच्छस्कुथीययो र्दासमुक्तयोश्च कोऽपि विशेषो नास्ति किन्तु सर्वेषु सर्वः प्रीष्ट अवास्ते
- XII अतएव यूयम् ईश्वरस्य मनोभिलषिताः पवित्राः प्रियाश्च लोका एव स्नेहयुक्ताम् अनुकम्पां हितैषितां नम्रतां तितिक्षां सदिष्णुताञ्च परिधेध्वं
- XIII यूयम् अकैकस्याचरणं सद्ध्वं येन य यस्य किमप्यपराध्यते तस्य तं दोषं स क्षमतां, प्रीष्टो युष्माकं दोषान् यद्दद् क्षमितवान् यूयमपि तद्गतं कुरुध्वं
- XIV विशेषतः सिद्धिजनकेन प्रेमबन्धनेन बद्धा भवत
- XV यस्याः प्राप्तये यूयम् अकस्मिन् शरीरे समाहूता अभवत सेश्वरीया शान्ति र्युष्माकं मनांस्यधितिष्ठतु यूयञ्च कृतज्ञा भवत
- XVI प्रीष्टस्य वाक्यं सर्वविधज्ञानाय सम्पूर्णाचरणेण युष्मदन्तरे निवमतु, यूयञ्च गीतैर्गानैः पारमार्थिकसङ्गीर्तनैश्च परस्परम् आदिशत प्रबोधयत य, अनुगृहीतत्वात् प्रभुम् उद्दिश्य स्वमनोभिर्गायत या
- XVII वाया कर्म्मणा वा यद् यत् कुरुत तत् सर्वं प्रभो र्यीशो नमिना कुरुत तेन पितरम् ईश्वरं धन्यं वदत या
- XVIII हे योषितः, यूयं स्वामिनां वश्या भवत यतस्तदेव प्रभवे रोयते
- XIX हे स्वामिनः, यूयं भार्यासु प्रीयध्वं ताः प्रति परुषालापं मा कुरुध्वं
- XX हे बालाः, यूयं सर्वविषये पित्रोराज्ञाग्राहिणो भवत यतस्तदेव प्रभोः सन्तोषजनकं
- XXI हे पितरः, युष्माकं सन्ताना यत् कातरा न भवेयुस्तदर्थं तान् प्रति मा रोषयत
- XXII हे दासाः, यूयं सर्वविषय औद्धिक्प्रभूनाम् आज्ञाग्राहिणो भवत दृष्टिगोचरीयसेवया मानवेभ्यो रोयितुं मा यतध्वं किन्तु सरलान्तःकरणैः प्रभो र्भित्या कार्यं कुरुध्वं
- XXIII यस्य कुरुध्वे तत् मानुषमनुद्दिश्य प्रभुम् उद्दिश्य प्रकुल्लमनसा कुरुध्वं,
- XXIV यतो वयं प्रभुतः स्वर्गाधिकाररूपं इलं लप्स्यामह एति यूयं ज्ञानीथ यस्माद् यूयं प्रभोः प्रीष्टस्य दासा भवथा
- XXV किन्तु यः कश्चिद् अनुयितं कर्म करोति स तस्यानुयितकर्मणः इलं लप्स्यते तत्र कोऽपि पक्षपातो न भविष्यति

IV

- I अपरञ्च हे अधिपतयः, यूयं दासान् प्रति न्याय्यं यथार्थञ्चाचरणं कुरुध्वं युष्माकमप्येकोऽधिपतिः स्वर्गे विद्यत एति ज्ञानीता
- II यूयं प्रार्थनायां नित्यं प्रवर्तध्वं धन्यवाहं कुर्वन्तस्तत्र प्रबुद्धास्तिष्ठत या
- III प्रार्थनाकाले ममापि कृते प्रार्थनां कुरुध्वं,
- IV इलतः प्रीष्टस्य यन्निगूढवाक्यकारणाद् अहं बद्धोऽभवं तत्रकाशायेश्वरो यत् मर्ध्यं वाग्द्वारं कुर्यात्, अहञ्च यथोचितं तत् प्रकाशयितुं शक्नुयाम् अतत् प्रार्थयध्वं
- V यूयं समयं बद्धमूल्यं ज्ञात्वा बहिःस्थान् लोकान् प्रति ज्ञानायारं कुरुध्वं

VI युष्माकम् आलापः सर्व्वदानुग्रहसूयको लवणेन सुस्वादुश्च भवतु यस्मै यद्दुत्तरं दातव्यं तद् युष्माभिरवगम्यतां।

VII मम या दशाकृति तां तुभिकनामा प्रभौ प्रियो मम भ्राता विश्वसनीयः परियारकः सलदासश्च युष्मान् ज्ञापयिष्यति।

VIII स यद् युष्माकं दशां जानीयात् युष्माकं मनांसि सान्त्वयेय्य तदर्थमेवाहं

IX तम् ओनीषिमनामानञ्च युष्मदेशीयं विश्वस्तं प्रियञ्च भ्रातरं प्रेषितवान् तौ युष्मान् अत्रत्यां सर्व्ववार्तां ज्ञापयिष्यतः।

X आरिष्टार्थनामा मम सलबन्दी वार्णव्वा भागिनेयो मार्को युष्टनाम्ना विष्यातो यीशुश्चैते छिन्नत्वयो भ्रातरो युष्मान् नमस्कारं ज्ञापयन्ति, तेषां मध्ये मार्कमधि यूयं पूर्व्वम् आज्ञापिताः स यद्दि युष्मत्समीपम् उपतिष्ठेत् तर्हि युष्माभिर्गृह्यतां।

XI केवलमेत एश्वरराज्ये मम सान्त्वनाजनकाः सलकारिणोऽभवन्।

XII श्रीष्टस्य दासो यो युष्मदेशीय एपङ्काः स युष्मान् नमस्कारं ज्ञापयति यूयञ्चेश्वरस्य सर्व्वस्मिन् मनोऽभिलाषे यत् सिद्धाः पूर्णाश्च भवेत तदर्थं स नित्यं प्रार्थनया युष्माकं कृते यतते।

XIII युष्माकं लायदिकेयास्थितानां डिंयरापलिस्थितानाञ्च भ्रातृणां डिंताय सोऽतीव येष्टत एत्यस्मिन् अहं तस्य साक्षी भवामि।

XIV लूकनामा प्रियश्चिकित्सको दीमाश्च युष्मत्स्यं नमस्कृत्वाते।

XV यूयं लायदिकेयास्थान् भ्रातृन् नुम्हां तद्गृहस्थितां समितिञ्च मम नमस्कारं ज्ञापयत।

XVI अपरं युष्मत्सन्निधौ पत्रस्यास्य पाठे कृते लायदिकेयास्थसमितावपि तस्य पाठो यथा भवेत् लायदिकेयाञ्च यत् पत्रं मया प्रहितं तद् यथा युष्माभिरपि पठ्येत तथा येष्टध्वां।

XVII अपरम् आर्षिष्यं वदत प्रभो र्यत् परियर्यापदं त्वयाप्रापि तत्साधनाय सावधानो भव।

XVIII अहं पौलः स्वलस्ताक्षरेण युष्मान् नमस्कारं ज्ञापयामि यूयं मम बन्धनं स्मरता युष्मान् प्रत्यनुग्रहो भूयात् आमेना।

१ थिषलनीकिनः पत्रं

I पौलः सिल्वानस्तीमथियश्च पितुरीश्वरस्य प्रभो र्थीशुप्रीष्टस्य याश्रयं प्राप्ता थिषलनीकीयसमितिं प्रति पत्रं लिखन्ति अस्माकं तात ईश्वरः प्रभु र्थीशुप्रीष्टश्च युष्मान् प्रत्यनुग्रहं शान्तिञ्च क्रियास्तां।

II वयं सर्वेषां युष्माकं कृते ईश्वरं धन्यं वदामः प्रार्थनासमये युष्माकं नामोख्यायामः,

III अस्माकं तातस्येश्वरस्य साक्षात् प्रभौ र्थीशुप्रीष्टे युष्माकं विश्वासेन यत् कार्यं प्रेम्ना यः परिश्रमः प्रत्याशया य या तितिक्षा जायते

IV तत् सर्वं निरन्तरं स्मरामश्च ङे पियत्रातरः, यूयम् ईश्वरेणाभिरुचिता लोका एति वयं जानीमः।

V यतोऽस्माकं सुसंवाहः केवलशब्देन युष्मान् न प्रविश्य शक्त्या पवित्रेणात्मना मळोत्साडेन य युष्मान् प्राविशत्। वयन्तु युष्माकं कृते युष्मन्मध्ये कीदृशा अभवाम तद् युष्माभिर्ज्ञायते।

VI यूयमपि बहुकलेशभोगेन पवित्रेणात्मना दत्तेनानन्देन य वाक्यं गृहीत्वास्माकं प्रभोश्चानुगामिनोऽभवत्।

VII तेन माकिदनियाभायादेशयो र्थावन्तो विश्वासिनो लोकाः सन्ति यूयं तेषां सर्वेषां निदर्शनस्वरूपा जाताः।

VIII यतो युष्मत्तः प्रतिनादितया प्रभो र्वाण्या माकिदनियाभायादेशौ व्याप्तौ केवलमेतन्नहि किन्त्वीश्वरे युष्माकं यो विश्वासस्तस्य वार्त्ता सर्वत्राश्रावि, तस्मात् तत्र वाक्यकथनम् अस्माकं निष्प्रयोजनं।

IX यतो युष्मन्मध्ये वयं कीदृशं प्रवेशं प्राप्ता यूयञ्च कथं प्रतिमा विहायेश्वरं प्रत्यावर्तध्वम् अमरं सत्यमीश्वरं सेवितुं

X मृतगणमध्याय्य तेनोत्थापितस्य पुत्रस्यार्थत आगामिक्रोधाद् अस्माकं निस्तारयितु र्थीशोः स्वर्गाद् आगमनं प्रतीक्षितुम् आरभध्वम् अेतत् सर्वं ते लोकाः स्वयम् अस्मान् ज्ञापयन्ति।

II

I ङे त्रातरः, युष्मन्मध्ये ऽस्माकं प्रवेशो निष्कूलो न जात एति यूयं स्वयं जानीथा

II अपरं युष्माभि र्थाश्रावि तथा पूर्वं क्लिपिपीनगरे क्लिष्टा निन्दिताश्च सन्तोऽपि वयम् ईश्वराद् उत्साहं लब्ध्वा बहुयत्नेन युष्मान् ईश्वरस्य सुसंवाहम् अबोधयाम।

III यतोऽस्माकम् आदेशो त्रान्तेरशुचिभावाद् वोत्पन्नः प्रवञ्चनायुक्तो वा न भवति।

IV किन्त्वीश्वरेणास्मान् परीक्ष्य विश्वसनीयान् मत्वा य यद्दत् सुसंवाहोऽस्मासु समार्थत तद्दद् वयं मानवेभ्यो न रुरोयिषमाणाः किन्त्वस्मदन्तःकरणानां परीक्षकायेश्वराय रुरोयिषमाणा भाषामहे।

V वयं कदापि स्तुतिवादिनो नाभवामेति यूयं जानीथ कदापि छलवस्त्रेण लोभं नाच्छादयामेत्यस्मिन् ईश्वरः साक्षी विद्यते।

VI वयं प्रीष्टस्य प्रेरिता एव गौरवान्विता भवितुम् अशक्याम किन्तु युष्मत्तः परस्माद् वा कस्मादपि मानवाद् गौरवं न लिप्समाना युष्मन्मध्ये मृदुभावा भूत्वावर्त्तामिहि।

VII यथा कायिन्माता स्वकीयशिशून् पालयति तथा वयमपि युष्मान् काङ्क्षमाणा।

VIII युष्मत्तः केवलम् ईश्वरस्य सुसंवाहं तन्नहि किन्तु स्वकीयप्राणान् अपि दातुं मनोभिरभ्यलषाम, यतो यूयम् अस्माकं स्नेहपात्रायभवत्।

IX ङे त्रातरः, अस्माकं श्रमः क्लेशश्च युष्माभिः स्मर्यते युष्माकं कोऽपि यद् भारग्रस्तो न भवेत् तदर्थं वयं दिवानिशं परिश्राम्यन्तो युष्मन्मध्ये ईश्वरस्य सुसंवाहमघोषयाम।

X अपरञ्च विश्वासिनो युष्मान् प्रति वयं कीदृक् पवित्रत्वयथार्थत्वनिर्दोषत्वायारिणोऽभवामेत्यस्मिन् ईश्वरो यूयञ्च साक्षिण आध्वे।

XI अपरञ्च यद्दत् पिता स्वबालकान् तद्दद् वयं युष्माकम् अकैकं जन्म उपदिष्टवन्तः सान्त्वितवन्तश्च,

XII य ईश्वरः स्वीयराज्याय विभवाय य युष्मान् आहूतवान् तदुपयुक्तायराणाय युष्मान् प्रवर्त्तितवन्तश्चेति यूयं जानीथा

XIII यस्मिन् समये यूयम् अस्माकं मुखाद् ईश्वरेण प्रतिश्रुतं वाक्यम् अलभध्वं तस्मिन् समये तत् मानुषाणां वाक्यं न मत्त्वेश्वरस्य वाक्यं मत्वा गृहीतवन्त एति कारणाद् वयं निरन्तरम् ईश्वरं धन्यं वदामः, यतस्तद् ईश्वरस्य वाक्यम् एति सत्यं विश्वासिनां युष्माकं मध्ये तस्य गुणः प्रकाशते या

XIV ङे त्रातरः, प्रीष्टाश्रितवत्य ईश्वरस्य याः समित्यो यिद्दृष्टादेशे सन्ति यूयं तासाम् अनुकारिणोऽभवत्, तद्दृक्ता लोकाश्च यद्दद् यिद्दृष्टिलोकैभ्यस्तद्दद् यूयमपि स्वजातीयलोकैभ्यो दुःखम् अलभध्वं।

XV તે ચિહ્નદીયા: પ્રભું યીશું ભવિષ્યદ્વાદિનશ્ચ હતવન્તો ડસ્માન્ દૂરીકૃતવન્તશ્ચ, ત ઈશ્વરાય ન રોચન્તે સર્વેષાં માનવાનાં વિપક્ષા ભવન્તિ ચ;

XVI અપરે ભિન્નજાતીયલોકાનાં પરિત્રાણાર્થં તેષાં મધ્યે સુસંવાદઘોષણાદ્ અસ્માન્ પ્રતિષેધન્તિ ચેત્યં સ્વીયપાપાનાં પરિમાણમ્ ઉત્તરોત્તરં પૂર્યન્તિ, કિન્તુ તેષામ્ અન્તકારી ક્રોધસ્તાન્ ઉપક્રમતો

XVII હે ભ્રાતર: મનસા નહિ કિન્તુ વદનેન કિયત્કાલં યુષ્મન્તો ડસ્માકં વિચ્છેદે જાતે વયં યુષ્માકં મુખાનિ દ્રષ્ટુમ્ અત્યાકાઙ્ક્ષયા બહુ યતિતવન્ત:।

XVIII દ્વિરેકકૃત્વો વા યુષ્મત્સમીપગમનાયાસ્માકં વિશેષત: પૌલસ્ય મમાભિલાષોડભવત્ કિન્તુ શયતાનો ડસ્માન્ નિવારિતવાન્।

XIX યતોડસ્માકં કા પ્રત્યાશા કો વાનન્દ: કિં વા શ્લાઘ્યકિરીટં? અસ્માકં પ્રભો ચીશુખ્રીષ્ટસ્યાગમનકાલે તત્સમ્મુખસ્થા યૂયં કિં તન્ન ભવિષ્યથ?

XX યૂયમ્ એવાસ્માકં ગૌરવાનન્દસ્વરૂપા ભવથા

III

I અતોડહં યદા સન્દેહં પુન: સોદ્ધે નાશક્રુવં તદાનીમ્ આથીનીનગર એકાકી સ્થાતું નિશ્ચિત્ય

II સ્વભ્રાતરં ખ્રીષ્ટસ્ય સુસંવાદે સહકારિણાશ્ચેશ્વરસ્ય પરિચારકં તીમથિયં યુષ્મત્સમીપમ્ અપ્રેષયં।

III વર્તમાનૈ: ક્લેશૈ: કસ્યાપિ ચાન્નલ્યં યથા ન જાયતે તથા તે ત્વયા સ્થિરીક્રિયન્તાં સ્વકીયધર્મમધિ સમાશ્વાસ્યન્તાન્નેતિ તમ્ આદિશં।

IV વયમેતાદૃશે ક્લેશૈ નિયુક્તા આસ્મહ ઇતિ યૂયં સ્વયં જાનીથ, યતોડસ્માકં દુર્ગતિ ભવિષ્યતીતિ વયં યુષ્માકં સમીપે સ્થિતિકાલેડપિ યુષ્માન્ અબોધયામ, તાદૃશમેવ ચાભવત્ તદપિ જાનીથા

V તસ્માત્ પરીક્ષકેણ યુષ્માસુ પરીક્ષિતેષ્વસ્માકં પરિશ્રમો વિકૃલો ભવિષ્યતીતિ ભયં સોદ્ધે યદાહં નાશક્રુવં તદા યુષ્માકં વિશ્વાસસ્ય તત્વાવધારણાય તમ્ અપ્રેષયં।

VI કિન્ત્વધુના તીમથિયો યુષ્મત્સમીપાદ્ અસ્મત્સન્નિધિમ્ આગત્ય યુષ્માકં વિશ્વાસપ્રેમણી અધ્યસ્માન્ સુવાર્તા જ્ઞાપિતવાન્ વયન્ન યથા યુષ્માન્ સ્મરામસ્તથા યૂયમધ્યસ્માન્ સર્વદા પ્રણયેન સ્મરથ દ્રષ્ટુમ્ આકાઙ્ક્ષધ્વે ચેતિ કથિતવાન્।

VII હે ભ્રાતર:, વાર્તામિમાં પ્રાપ્ય યુષ્માનધિ વિશેષતો યુષ્માકં ક્લેશદુ:ખાન્યધિ યુષ્માકં વિશ્વાસાદ્ અસ્માકં સાન્ત્વનાજાયત;

VIII યતો યૂયં યદિ પ્રભાવવતિષ્થ તદ્દનેન વયમ્ અધુના જીવામ:।

IX વયન્નસ્મદીયેશ્વરસ્ય સાક્ષાદ્ યુષ્મન્તો જાતેન યેનાનન્દેન પ્રકુલ્લા ભવામસ્તસ્ય કૃત્સ્નસ્યાનન્દસ્ય યોગ્યરૂપેણેશ્વરં ધન્યં વદિતું કથં શક્યામ:?

X વયં યેન યુષ્માકં વદનાનિ દ્રષ્ટું યુષ્માકં વિશ્વાસે યદ્ અસિદ્ધં વિદ્યતે તત્ સિદ્ધીકર્તુન્ન શક્યામસ્તાદૃશં વરં દિવાનિશં પ્રાર્થયામહે।

XI અસ્માકં તાતેનેશ્વરેણ પ્રભુના ચીશુખ્રીષ્ટેન ચ યુષ્મત્સમીપગમનાયાસ્માકં પન્થા સુગમ: ક્રિયતાં।

XII પરસ્પરં સર્વાશ્ચ પ્રતિ યુષ્માકં પ્રેમ યુષ્માન્ પ્રતિ ચાસ્માકં પ્રેમ પ્રભુના વર્દધ્યતાં બહુકલં ક્રિયતાન્ન।

XIII અપરમસ્માકં પ્રભુ ચીશુખ્રીષ્ટ: સ્વકીયૈ: સર્વૈ: પવિત્રલોકૈ: સાદ્ધ્વં યદાગમિષ્યતિ તદા યૂયં યથાસ્માકં તાતસ્યેશ્વરસ્ય સમ્મુખે પવિત્રતયા નિર્દોષા ભવિષ્યથ તથા યુષ્માકં મનાંસિ સ્થિરીક્રિયન્તાં।

IV

I હે ભ્રાતર:, યુષ્માભિ: કીદૃગ્ આચરિતવ્યં ઈશ્વરાય રોચિતવ્યન્ન તદધ્યસ્મન્તો યા શિક્ષા લબ્ધા તદનુસારાત્ પુનરતિશયં યત્ન: ક્રિયતામિતિ વયં પ્રભુચીશુના યુષ્માન્ વિનીયાદિશામ:।

II યતો વયં પ્રભુચીશુના કીદૃશીરાજા યુષ્માસુ સમર્પિતવન્તસ્તદ્ યૂયં જાનીથા

III ઈશ્વરસ્યાયમ્ અભિલાષો યદ્ યુષ્માકં પવિત્રતા ભવેત્, યૂયં વ્યભિચારાદ્ દૂરે તિષ્ઠતા

IV યુષ્માકમ્ એકૈકો જન: સ્વકીયં પ્રાણાધારં પવિત્રં માન્યન્ન રક્ષતુ,

V યે ચ ભિન્નજાતીયા લોકા ઈશ્વરં ન જાનન્તિ ત ઇવ તત્ કામાભિલાષસ્યાધીનં ન કરોતુ।

VI એતસ્મિન્ વિષયે કોડપ્યત્યાચારી ભૂત્વા સ્વભ્રાતરં ન વન્નયતુ યતોડસ્માભિ: પૂર્વ્વં યથોક્તં પ્રમાણીકૃતન્ન તથૈવ પ્રભુરેતાદૃશાનાં કર્મણાં સમુચિતં ફલં દાસ્યતિ।

VII યસ્માદ્ ઈશ્વરોડસ્માન્ અશુચિતાયૈ નાહૂતવાન્ કિન્તુ પવિત્રત્વાયૈવાહૂતવાન્।

VIII અતો હેતો ર્યઃ કશ્ચિદ્ વાક્યમેતન્ન ગૃહ્ણાતિ સ મનુષ્યમ્ અવજ્ઞાનાતીતિ નહિ યેન સ્વકીયાત્મા યુષ્મદન્તરે સમર્પિતસ્તમ્ ઈશ્વરમ્ એવાવજ્ઞાનાતિ

IX ભ્રાતૃષુ પ્રેમકરણમધિ યુષ્માન્ પ્રતિ મમ લિખનં નિષ્પ્રયોજનં યતો યૂયં પરસ્પરં પ્રેમકરણાયેશ્વરશિક્ષિતા લોકા આધ્વે

X કૃત્સ્ને માકિદનિયાદેશે ચ યાવન્તો ભ્રાતરઃ સન્તિ તાન્ સર્વાન્ પ્રતિ યુષ્માભિસ્તત્ પ્રેમ પ્રકાશ્યતે તથાપિ હે ભ્રાતરઃ, વયં યુષ્માન્ વિનયામહે યૂયં પુનર્બહુતરં પ્રેમ પ્રકાશયતા

XI અપરં યે બહિઃસ્થિતાસ્તેષાં દૃષ્ટિગોચરે યુષ્માકમ્ આચરણં યત્ મનોરમ્યં ભવેત્ કસ્યાપિ વસ્તુનશ્ચાભાવો યુષ્માકં યન્ન ભવેત્,

XII એતદર્થં યૂયમ્ અસ્મત્તો યાદૃશમ્ આદેશં પ્રાપ્તવન્તસ્તાદૃશં નિર્વિરોધાચારં કર્તું સ્વસ્વકર્મ્મણિ મનાંમિ નિધાતું નિજકરૈશ્ચ કાર્યં સાધયિતું યતધ્વાં

XIII હે ભ્રાતરઃ નિરાશા અન્યે લોકા ઇવ યૂયં યન્ન શોચેધ્વં તદર્થં મહાનિદ્રાગતાન્ લોકાનધિ યુષ્માકમ્ અજ્ઞાનતા મયા નાભિલષ્યતે

XIV યીશુ મૃતવાન્ પુનરુથિતવાંશ્ચેતિ યદિ વયં વિશ્વાસમસ્તહિ યીશુમ્ આશ્રિતાન્ મહાનિદ્રાપ્રાપ્તાન્ લોકાનપીશ્વરોડવશ્યં તેન સાર્દ્ધમ્ આનેષ્યતિ

XV યતોડહં પ્રભો વાક્યેન યુષ્માન્ ઇદં જ્ઞાપયામિ; અસ્માકં મધ્યે યે જ્ઞાનાઃ પ્રભોરાગમનં યાવત્ જીવન્તોડવશેક્ષ્યન્તે તે મહાનિદ્રિતાનામ્ અગ્રગામિનોન ન ભવિષ્યન્તિ;

XVI યતઃ પ્રભુઃ સિંહનાદેન પ્રધાનસ્વર્ગદૂતસ્યોચ્ચૈઃ શબ્દેનેશ્વરીયતૂરીવાદેન ચ સ્વયં સ્વર્ગાદ્ અવરોક્ષ્યતિ તેન પ્રીષ્ટાશ્રિતા મૃતલોકાઃ પ્રથમમ્ ઉત્થાસ્યાન્તિ

XVII અપરમ્ અસ્માકં મધ્યે યે જીવન્તોડવશેક્ષ્યન્તે ત આકાશે પ્રભોઃ સાક્ષાત્કરણાર્થં તૈઃ સાર્દ્ધં મેઘવાહનેન હરિષ્યન્તે; ઇત્યન્ન વયં સર્વદા પ્રભુના સાર્દ્ધં સ્થાસ્યામઃ।

XVIII અતો યૂયમ્ એતાભિઃ કથાભિઃ પરસ્પરં સાન્ત્વયતા

V

I હે ભ્રાતરઃ, કાલાન્ સમયાંશ્ચાધિ યુષ્માન્ પ્રતિ મમ લિખનં નિષ્પ્રયોજનં,

II યતો રાત્રૌ યાદૃક્ તસ્કરસ્તાદૃક્ પ્રભો દિનમ્ ઉપસ્થાસ્યતીતિ યૂયં સ્વયમેવ સમ્યગ્ જ્ઞાનીથા

III શાન્તિ નિર્વિવ્ધત્વન્ન વિદ્યત ઇતિ યદા માનવા વદિષ્યન્તિ તદા પ્રસવવેદના યદ્દદ્ ગર્ભિનીમ્ ઉપતિષ્ઠતિ તદ્દદ્ અકસ્માદ્ વિનાશસ્તાન્ ઉપસ્થાસ્યતિ તૈરુદ્ધારો ન લપ્સ્યતે

IV કિન્તુ હે ભ્રાતરઃ, યૂયમ્ અન્ધકારેણાવૃતા ન ભવથ તસ્માત્ તદ્દિનં તસ્કર ઇવ યુષ્માન્ ન પ્રાપ્સ્યતિ

V સર્વે યૂયં દીપ્તેઃ સન્તાના દિવાયાશ્ચ સન્તાના ભવથ વયં નિશાવંશાસ્તિમિરવંશા વા ન ભવામઃ।

VI અતો ડપરે યથા નિદ્રાગતાઃ સન્તિ તદ્દદ્ અસ્માભિ ન ભવિતવ્યં કિન્તુ જાગરિતવ્યં સચેતનૈશ્ચ ભવિતવ્યં।

VII યે નિદ્રાન્તિ તે નિશાયામેવ નિદ્રાન્તિ તે ચ મત્તા ભવન્તિ તે રજન્યામેવ મત્તા ભવન્તિ

VIII કિન્તુ વયં દિવસસ્ય વંશા ભવામઃ; અતો ડસ્માભિ વક્ષસિ પ્રત્યયપ્રેમરૂપં કવયં શિરસિ ચ પરિત્રાણાશારૂપં શિરસ્ત્રં પરિધાય સચેતનૈ ભવિતવ્યં।

IX યત ઈશ્વરોડસ્માન્ ક્રોધે ન નિયુજ્યાસ્માકં પ્રભુના યીશુપ્રીષ્ટેન પરિત્રાણસ્યાધિકારે નિયુક્તવાન્,

X જાગ્રતો નિદ્રાગતા વા વયં યત્ તેન પ્રભુના સહ જીવામસ્તદર્થં સોડસ્માકં કૃતે પ્રાણાન્ ત્યક્તવાન્।

XI અતએવ યૂયં યદ્દત્ કુરુથ તદ્દત્ પરસ્પરં સાન્ત્વયત સુસ્થિરીકુરુધ્વન્ન

XII હે ભ્રાતરઃ, યુષ્માકં મધ્યે યે જ્ઞાનાઃ પરિશ્રમં કુર્વન્તિ પ્રભો નામિના યુષ્માન્ અધિતિષ્ઠન્ત્યુપદિશન્તિ ચ તાન્ યૂયં સમ્મન્યધ્વાં

XIII સ્વકર્મ્મહેતુના ચ પ્રેમ્ના તાન્ અતીવાદૃયધ્વમિતિ મમ પ્રાર્થના, યૂયં પરસ્પરં નિર્વિરોધા ભવતા

XIV હે ભ્રાતરઃ, યુષ્માન્ વિનયામહે યૂયમ્ અવિહિતાચારિણો લોકાન્ ભર્ત્સયધ્વાં, ક્ષુદ્રમનસઃ સાન્ત્વયતા, દુર્બ્બલાન્ ઉપકુરુત, સર્વાન્ પ્રતિ સહિષ્ણવો ભવત ચા

XV અપરં કમપિ પ્રત્યનિષ્ટસ્ય ફલમ્ અનિષ્ટં કેનાપિ યન્ન ક્રિયેત તદર્થં સાવધાના ભવત, કિન્તુ પરસ્પરં સર્વાન્ માનવાંશ્ચ પ્રતિ નિત્યં હિતાચારિણો ભવતા

XVI સર્વદાનન્દતા

XVII નિરન્તરં પ્રાર્થનાં કુરુધ્વાં

XVIII સર્વવિષયે કૃતજ્ઞતાં સ્વીકુરુધ્વાં યત એતદેવ પ્રીષ્ટયીશુના યુષ્માન્ પ્રતિ પ્રકાશિતમ્ ઈશ્વરાભિમતાં

- XIX पवित्रम् आत्मानं न निर्व्वापयत।
 XX ईश्वरीयादेशं नावजानीत।
 XXI सर्वाणि परीक्ष्य यद् भद्रं तदेव धारयत।
 XXII यत् किमपि पापं भवति तस्माद् दूरं तिष्ठत।
 XXIII शान्तिदायक ईश्वरः स्वयं युष्मान् सम्पूर्णत्वेन पवित्रान् करोतु, अपरम् अस्मत्प्रभो
 र्यीशुप्रीष्टस्यागमनं यावद् युष्माकम् आत्मानः प्राणाः शरीराणि च निषिलानि निर्दोषत्वेन रक्षयन्त।
 XXIV यो युष्मान् आह्वयति स विश्वसनीयोऽतः स तत् साधयिष्यति।
 XXV हे भ्रातरः, अस्माकं कृते प्रार्थनां कुरुध्वं।
 XXVI पवित्रयुम्बनेन सर्वान् भ्रातृन् प्रति सत्कुरुध्वं।
 XXVII पत्रमिदं सर्वेषां पवित्राणां भ्रातृणां श्रुतिगोचरे युष्माभिः पठ्यतामिति प्रभो नमिन्ना युष्मान्
 शपयामि।
 XXVIII अस्माकं प्रभो र्यीशुप्रीष्टस्यानुग्रहे युष्मासु भूयात् आमेन्।

२ थिषलनीकिनः पत्रं

I पौलः सिव्वानस्तीमथियश्चोतिनामानो वयम् अस्मदीयतातम् ईश्वरं प्रभुं यीशुप्रीष्टाश्रितां थिषलनीकिनां समितिं प्रति पत्रं लिप्तामः।

II अस्माकं तात ईश्वरः प्रभु र्थीशुप्रीष्टश्च युष्मास्वनुग्रहं शान्तिञ्च क्रियास्तां।

III हे भ्रातरः, युष्माकं कृते सर्व्वदा यथायोग्यम् ईश्वरस्य धन्यवाद्दो ऽस्माभिः कर्त्तव्यः, यतो हेतो र्थुष्माकं विश्वास उत्तरोत्तरं वर्द्धते परस्परम् ऐकैकस्य प्रेम य बडुङ्गलं भवति।

IV तस्माद् युष्माभि र्थावन्त उपद्रवकलेशाः सद्यन्ते तेषु यद् धैर्य्यं यश्च विश्वासः प्रकाश्यते तत्कारणाद् वयम् ईश्वरीयसमितिषु युष्माभिः श्लाधामहे।

V तस्येश्वरस्य न्यायविवारस्य प्रमाणं भवति यतो यूयं यस्य कृते दुःखं सडुङ्गलं तस्येश्वरीयराज्यस्य योग्या भवथा।

VI यतः स्वकीयस्वर्गदूतानां बलैः सडितस्य प्रभो र्थीशोः स्वर्गाद् आगमनकाले युष्माकं कलेशकेल्यः कलेशेन कुलदानं सार्द्धमस्माभिश्च।

VII कुलशयमानेल्यो युष्मल्यं शान्तिदानम् ईश्वरेण न्याय्यं भोत्स्यते;

VIII तदानीम् ईश्वरानभिज्ञेल्यो ऽस्मत्प्रभो र्थीशुप्रीष्टस्य सुसंवादाग्राडकेल्यश्च लोकेल्यो जाणवलयमानेन वह्निना समुचितं कुलं यीशुना दास्यते;

IX ते य प्रभो वर्दनात् पराक्रमयुक्तविलवाय्य सदातनविनाशरूपं दण्डं लप्स्यन्ते,

X किन्तु तस्मिन् दिने स्वकीयपवित्रलोकेषु विराणितुं युष्मान् अपरांश्च सर्व्वान् विश्वासिलोकान् विस्मापयितुञ्च स आगमिष्यति यतो ऽस्माकं प्रमाणे युष्माभि विश्वासोऽकारि।

XI अतोऽस्माकम् ईश्वरो युष्मान् तस्याह्वानस्य योग्यान् करोतु सौजन्यस्य शुभकुलं विश्वासस्य गुणञ्च पराक्रमेण साधयत्विति प्रार्थनास्माभिः सर्व्वदा युष्मन्निमित्तं क्रियते,

XII यतस्तथा सत्यस्माकम् ईश्वरस्य प्रभो र्थीशुप्रीष्टस्य यानुग्राहाद् अस्मत्प्रभो र्थीशुप्रीष्टस्य नाम्नो गौरवं युष्मासु युष्माकमपि गौरवं तस्मिन् प्रकाशिष्यते।

II

I हे भ्रातरः, अस्माकं प्रभो र्थीशुप्रीष्टस्यागमनं तस्य समीपे ऽस्माकं संस्थितिञ्चाधि वयं युष्मान् एदं प्रार्थयामहे,

II प्रभेस्तद् दिनं प्रायेणोपस्थितम् एति यद्दि कश्चिद् आत्मना वाया वा पत्रेण वास्माकम् आदेशं कल्पयन् युष्मान् गदति तर्हि यूयं तेन यञ्चलमनस उड्विग्राश्च न भवता।

III केनापि प्रकारेण कोऽपि युष्मान् न वञ्चयतु यतस्तस्माद् दिनात् पूर्व्वं धर्मलोपेनोपस्यातव्यं,

IV यश्च जनो विपक्षतां कुर्वन् सर्व्वस्माद् देवात् पूजनीयवस्तुश्चोन्नस्यते स्वम् ईश्वरमिव दर्शयन् ईश्वरवद् ईश्वरस्य मन्दिर उपवेक्ष्यति य तेन विनाशपात्रेण पापपुरुषेणोदितव्यं।

V यदाहं युष्माकं सन्निधावासं तदानीम् अेतद् अकथयमिति यूयं किं न स्मरथ?

VI साम्प्रतं स येन निवार्य्यते तद् यूयं जानीथ, किन्तु स्वसमये तेनोदितव्यं।

VII विधर्मस्य निगूढो गुण एदानीमपि कुलति किन्तु यस्तं निवारयति सोऽद्यापि दूरीकृतो नाभवत्।

VIII तस्मिन् दूरीकृते स विधर्म्युदेष्यति किन्तु प्रभु र्थीशुः स्वमुपवनेन तं विध्वंसयिष्यति निजोपस्थितेस्तेजसा विनाशयिष्यति या।

IX शयतानस्य शक्तिप्रकाशनाद् विनाशयमानानां मध्ये सर्व्वविधाः पराक्रमा लूमिका आश्चर्य्यक्रिया लक्षणाण्यधर्मजाता सर्व्वविधप्रतारणा य तस्योपस्थितेः कुलं भविष्यति;

X यतो हेतोस्ते परित्राणप्राप्तये सत्यधर्मस्यानुरागं न गृहीतवन्तस्तस्मात् कारणाद्

XI ईश्वरेण तान् प्रति भ्रान्तिकरमायायां प्रेषितायां ते मृषावाक्ये विश्वसिष्यन्ति।

XII यतो यावन्तो मानवाः सत्यधर्मं न विश्वस्याधर्मोण तुष्यन्ति तैः सर्व्वे दण्डभाजनैर्भवितव्यं।

XIII हे प्रभोः प्रिया भ्रातरः, युष्माकं कृत ईश्वरस्य धन्यवाद्दोऽस्माभिः सर्व्वदा कर्त्तव्यो यत ईश्वर आ प्रथमाद् आत्मनः पावनेन सत्यधर्मं विश्वासेन य परित्राणार्थं युष्मान् वरीतवान्

XIV तदर्थञ्चास्माभिर्घोषितेन सुसंवादेन युष्मान् आहूयास्माकं प्रभो र्थीशुप्रीष्टस्य तेजसोऽधिकारिणः करिष्यति।

XV अतो ङे भ्रातरः यूयम् अस्माकं वाक्यैः पत्रैश्च यां शिक्षां लब्धवन्तस्तां कृत्स्नां शिक्षां धारयन्तः सुस्थिरा भवत।

XVI अस्माकं प्रभु र्थीशुप्रीष्टस्तात ईश्वरश्चार्थतो यो युष्मासु प्रेम कृतवान् नित्याञ्च सान्त्वनाम् अनुग्रहेणोत्तमप्रत्याशाञ्च युष्मभ्यं दत्तवान्

XVII स स्वयं युष्माकम् अन्तःकरणानि सान्त्वयतु सर्वस्मिन् सद्वाक्ये सत्कर्म्मणि य सुस्थिरीकरोतु या

III

I ङे भ्रातरः, शेषे वदामि, यूयम् अस्मभ्यमिदं प्रार्थयध्वं यत् प्रभो वाक्यं युष्माकं मध्ये यथा तथैवान्यत्रापि प्रयरेत् मान्यञ्च भवेत्;

II यस्य वयम् अविवेककेभ्यो दृष्टेभ्यश्च लोकेभ्यो रक्षां प्राप्नुयाम यतः सर्वेषां विश्वासो न भवति।

III किन्तु प्रभु विश्वास्यः स अेव युष्मान् स्थिरीकरिष्यति दृष्टस्य कराद् उद्भरिष्यति या

IV यूयम् अस्माभि र्यद् आदिश्यध्वे तत् कुरुथ करिष्यथ येति विश्वासो युष्मानधि प्रभुनास्माकं जायते।

V ईश्वरस्य प्रेम्नि प्रीष्टस्य सङ्घिषुतायाञ्च प्रभुः स्वयं युष्माकम् अन्तःकरणानि विनयतु।

VI ङे भ्रातरः, अस्मत्प्रभो र्थीशुप्रीष्टस्य नाम्ना वयं युष्मान् एदम् आदिशामः, अस्मत्तो युष्माभि र्या शिक्षलम्भि तां विहाय कश्चिद् भ्राता यद्यविहितायारं करोति तर्हि यूयं तस्मात् पृथग् भवत।

VII यतो वयं युष्माभिः कथम् अनुकर्त्तव्यास्तद् यूयं स्वयं जानीथा युष्माकं मध्ये वयम् अविहितायारिणो नाभवाम,

VIII विनामूल्यं कस्याप्यन्नं नाभुञ्जमहि किन्तु कोऽपि यद् अस्माभि र्भरिग्रस्तो न भवेत् तदर्थं श्रमेण क्लेशेन य दिवानिशं कार्यम् अकुर्मा

IX अत्रास्माकम् अधिकारो नास्तीत्थं नहि किन्त्वस्माकम् अनुकरणाय युष्मान् दृष्टान्तं दर्शयितुम् एच्छन्तस्तद् अकुर्मा

X यतो येन कार्यं न क्रियते तेनाहारोऽपि न क्रियतामिति वयं युष्मत्समीप उपस्थितिकालेऽपि युष्मान् आदिशाम।

XI युष्मन्मध्ये ऽविहितायारिणः केऽपि जना विद्यन्ते ते य कार्यम् अकुर्वन्त आलस्यम् आचरन्तीत्यस्माभिः श्रूयते।

XII तादृशान् लोकान् अस्मत्प्रभो र्थीशुप्रीष्टस्य नाम्ना वयम् एदम् आदिशाम आज्ञापयामश्च, ते शान्तभावेन कार्यं कुर्वन्तः स्वकीयमन्नं भुञ्जतां।

XIII अपरं ङे भ्रातरः, यूयं सदाचरणे न क्लाम्यत।

XIV यद्दि य कश्चिदेतत्पत्रे लिपिताम् अस्माकम् आज्ञां न गृह्णाति तर्हि यूयं तं मानुषं लक्षयत तस्य संसर्गं त्यजत य तेन स त्रिष्यते।

XV किन्तु तं न शत्रुं मन्यमाना भ्रातरमिव येतयत।

XVI शान्तिदाता प्रभुः सर्वत्र सर्वथा युष्मभ्यं शान्तिं देयात्। प्रभु र्युष्माकं सर्वेषां सङ्गी भूयात्।

XVII नमस्कार अेष पौलस्य मम करेण लिपितोऽभूत् सर्वस्मिन् पत्र अेतन्मम यिहम् अेतादृशैरक्षरै र्भया लिप्यते।

XVIII अस्माकं प्रभो र्थीशुप्रीष्टस्यानुग्रहः सर्वेषु युष्मासु भूयात् आमेन्।

१ तीमथियं पत्रं

- I अस्माकं त्राणकर्तुरीश्वरस्यास्माकं प्रत्याशाभूमेः प्रभो यीशुप्रीष्टस्य याज्ञानुसारतो यीशुप्रीष्टस्य प्रेरितः पौलः स्वकीयं सत्यं धर्मपुत्रं तीमथियं प्रति पत्रं लिखति।
- II अस्माकं तात ईश्वरोऽस्माकं प्रभु यीशुप्रीष्टश्च त्वयि अनुग्रहं द्यां शान्तिञ्च कुर्व्यास्तां।
- III माकिदनियादेशे मम गमनकाले त्वम् छिन्ननगरे तिष्ठन् एतदशिक्षा न गृहीतव्या, अनन्तेषूप्याख्यानेषु वंशावलिषु य युष्माभिर्मनो न निवेशितव्यम्।
- IV एतं कांश्चित् लोकान् यद् उपदेशेरेतत् मयादिष्टोऽभवः, यतः सर्वैरेतैर्विश्वासयुक्तेश्वरीयनिष्ठा न जायते किन्तु विवाहो जायते।
- V उपदेशस्य त्वभिप्रेतं कृत्वा निर्मलान्तःकरणेन सत्संवेदेन निष्कपटविश्वासेन य युक्तं प्रेमा।
- VI केचित् जनाश्च सर्वाण्येतानि विहाय निरर्थककथानाम् अनुगमनेन विपथगामिनोऽभवन्।
- VII यद् भाषन्ते यद्य निश्चिन्वन्ति तत्र बुध्यमाना व्यवस्थोपदेशारो भवितुम् छिन्वन्ति।
- VIII सा व्यवस्था यदि योग्यरूपेण गृह्यते तर्ह्युत्तमा भवतीति वयं ज्ञानीमः।
- IX अपरं सा व्यवस्था धार्मिकस्य विरुद्धा न भवति किन्त्वधार्मिकोऽवाध्यो दृष्टः पापिष्ठोऽपवित्रोऽशुचिः पितृहन्ता मातृहन्ता नरहन्ता।
- X वेश्यागामी पुंमैथुनी मनुष्यविक्रेता मिथ्यावादी मिथ्याशपथकारी य सर्वेषामेतेषां विरुद्धा,
- XI तथा सख्यिदानन्देश्वरस्य यो विभवयुक्तः सुसंवादी मयि समर्पितस्तदनुयायिद्विषयस्य विपरीतं यत् किञ्चिद् भवति तद्विरुद्धा सा व्यवस्थेति तद्ग्राहिणा ज्ञातव्यं।
- XII मह्यं शक्तिदाता योऽस्माकं प्रभुः प्रीष्टयीशुस्तमहं धन्यं वदामि।
- XIII यतः पुरा निन्दक उपद्रावी हिंसकश्च भूत्वाप्यहं तेन विश्वास्योऽमन्ये परिचारकत्वे न्ययुज्ये या तद् अविश्वासायरागम् अज्ञानेन मया कृतमिति हेतोरहं तेनानुकम्पितोऽभवाम्।
- XIV अपरं प्रीष्टे यीशौ विश्वासप्रेमयां सखितोऽस्मत्प्रभोरनुग्रहोऽतीव प्रयुरोऽभवत्।
- XV पापिनः परित्रातुं प्रीष्टो यीशुर्जगति समवतीर्णोऽभवत्, एषा कथा विश्वासनीया सर्वैर्ग्राहणीया या।
- XVI तेषां पापिनां मध्येऽहं प्रथम आसं किन्तु ये मानवा अनन्तश्रवणप्राप्त्यर्थं तस्मिन् विश्वसिष्यन्ति तेषां दृष्टान्ते मयि प्रथमे यीशुना प्रीष्टेन स्वकीया कृत्स्ना यिरसहिष्णुता यत् प्रकाशयते तदर्थमेवाहम् अनुकम्पां प्राप्तवान्।
- XVII अनादिरक्षयोऽदृश्यो राजा योऽद्वितीयः सर्वज्ञ ईश्वरस्तस्य गौरवं मङ्गिमा यानन्तकालं यावद् भूयात्। आमेन्।
- XVIII हे पुत्र तीमथिय त्वयि यानि भविष्यद्वाक्यानि पुरा कथितानि तदनुसाराद् अहम् अनेमादेशं त्वयि समर्पयामि, तस्याभिप्रायोऽयं यत्त्वं तैर्वाक्यैरुत्तमयुद्धं करोषि।
- XIX विश्वासं सत्संवेदञ्च धारयसि या अनयोः परित्यागात् केषाञ्चिद् विश्वासतरी भग्नाभवत्।
- XX दुमिनायसिकन्दरौ तेषां यौ द्वौ जनौ, तौ यद् धर्मनिन्दां पुनर्न कर्तुं शिक्षते तदर्थं मया शयतानस्य करे समर्पितौ।

II

- I मम प्रथम आदेशोऽयं, प्रार्थनाविनयनिवेदनधन्यवादाः कर्तव्याः,
- II सर्वेषां मानवानां कृते विशेषतो वयं यत् शान्तत्वेन निर्विरोधत्वेन येश्वरभक्तिं विनीतत्वञ्चायन्तः कालं यापयामस्तदर्थं नृपतीनाम् उच्यपदस्थानाञ्च कृते ते कर्तव्याः।
- III यतोऽस्माकं तारकस्येश्वरस्य साक्षात् तदेवोत्तमं ग्राह्यञ्च भवति,
- IV स सर्वेषां मानवानां परित्राणं सत्यज्ञानप्राप्तिञ्चेच्छति।
- V यत एकोऽद्वितीय ईश्वरो विद्यते किञ्चेश्वरे मानवेषु यैकोऽद्वितीयो मध्यस्थः
- VI स नरावतारः प्रीष्टो यीशुर्विद्यते यः सर्वेषां मुक्ते मूल्यम् आत्मदानं कृतवान्। अतेन येन प्रमाणेनोपयुक्ते समये प्रकाशितव्यं,
- VII तद्दोषयिता दूतो विश्वासे सत्यधर्मे य भिन्नजातीयानाम् उपदेशकश्चाहं न्ययुज्ये, अतदहं प्रीष्टस्य नाम्ना यथातथ्यं वदामि नानृतं कथयामि।

- VIII अतो ममाभिमतमिदं पुरुषैः क्रोधसन्देहौ विना पवित्रकरान् उत्तोव्य सर्वस्मिन् स्थाने प्रार्थना क्रियतां
 IX तद्धत् नाय्योऽपि सलज्जः संयतमनसश्च सत्यो योग्यमाच्छादनं परिदधतु किञ्च केशसंस्कारैः
 कण्ठमुक्ताभिर्मंडार्घ्यपरिच्छद्वैश्चात्मभूषणं न कुर्वत्यः
 X स्वीकृतेश्वरभक्तीनां योषितां योग्यैः सत्यर्म्भिः स्वभूषणं कुर्वतां
 XI नारी सम्पूर्णाविनीतत्वेन निर्विरोधं शिक्षतां
 XII नाय्याः शिक्षादानं पुरुषायाज्ञादानं वाढं नानुजानामि तथा निर्विरोधत्वम् आचरितव्यं
 XIII यतः प्रथमम् आद्यमस्ततः परं उवायाः सृष्टिर्भूवा
 XIV किञ्चाद्यम् भ्रान्तियुक्तो नाभवत् योषिदेव भ्रान्तियुक्ता भूत्वात्याचारिणी भूत्वा
 XV तथापि नारीगणो यदि विश्वासे प्रेम्नि पवित्रतायां संयतमनसि य तिष्ठति तर्ह्यपत्यप्रसववर्त्मना
 परित्राणं प्राप्स्यति

III

- I यदि कश्चिद् अध्यक्षपदम् आकाङ्क्षते तर्हि स उत्तमं कर्म लिप्सत एति सत्यां
 II अतोऽध्यक्षेणानिन्दितेनैकस्या योषितो भर्ता परिमितभोगेन संयतमनसा सत्येनातिथिसेवकेन शिक्षाणे
 निपुणेन
 III न मद्यपेन न प्रडारकेण किन्तु मृदुभावेन निर्विवादेन निर्लोभेन
 IV स्वपरिवाराणाम् उत्तमशासकेन पूर्णाविनीतत्वाद् वश्यानां सन्तानानां नियन्त्रा य भवितव्यं
 V यत आत्मपरिवारान् शासितुं यो न शक्नोति तेनेश्वरस्य समितेस्तत्त्वावधारणं कथं कारिष्यते?
 VI अपरं स गर्वितो भूत्वा यत् शयतान एव दृश्योग्यो न भवेत् तदर्थं तेन नवशिष्येण न भवितव्यं
 VII यद्य निन्दायां शयतानस्य जाले य न पतेत् तदर्थं तेन बहिःस्थलोकानामपि मध्ये सुष्यातियुक्तेन
 भवितव्यं
 VIII तद्धत् परिवारकैरपि विनीतैर्द्विविधवाक्यरहितैर्बहुमद्यपानेऽनासक्तैर्निर्लोभैश्च भवितव्यं,
 IX निर्मलसंवेदेन य विश्वासस्य निगूढवाक्यं धातिव्यञ्ज
 X अत्रे तेषां परीक्षा क्रियतां ततः परम् अनिन्दिता भूत्वा ते परियर्था कुर्वन्तु
 XI अपरं योषिद्विरपि विनीताभिरनपवादिकाभिः सतर्काभिः सर्वत्र विश्वास्याभिश्च भवितव्यं
 XII परिवारका अकैकयोषितो भर्तारो भवेयुः, निजसन्तानानां परिजनानाञ्च सुशासनं कुर्युश्चा
 XIII यतः सा परियर्था यैर्भद्ररूपेण साध्यते ते श्रेष्ठपदं प्राप्नुवन्ति प्रीष्टे यीशौ विश्वासेन मळोत्सुका
 भवन्ति य
 XIV त्वां प्रत्येतत्पत्रलेखनसमये शीघ्रं त्वत्समीपगमनस्य प्रत्याशा मम विद्यते
 XV यदि वा विलम्बेय तर्हीश्वरस्य गृहेऽर्थतः सत्यधर्मस्य स्तम्भभित्तिमूलस्वर्पायाम् अमरेश्वरस्य
 समितौ त्वया कीदृश आचारः कर्तव्यस्तत् ज्ञातुं शक्यते
 XVI अपरं यस्य मडत्वं सर्वस्वीकृतम् ईश्वरभक्तेस्तत् निगूढवाक्यमिदम् ईश्वरो मानवदेहे प्रकाशित
 आत्मना सपुण्यीकृतो दूतैः सन्दृष्टः सर्वज्जातीयानां निकटे घोषितो जगतो विश्वासपात्रीभूतस्तेजःप्राप्तये
 स्वर्गं नीतश्चेति

IV

- I पवित्र आत्मा स्पष्टम् एदं वाक्यं वदति यरमकाले कतिपयलोका वह्निनाङ्कितत्वात्
 II कठोरमनसां कापत्याद् अनृतवादिनां विवाहनिषेधकानां लक्ष्यविशेषनिषेधकानाञ्च
 III भूतस्वर्पायां शिक्षायां भ्रमकात्मनां वाक्येषु य मनांसि निवेश्य धर्माद् भ्रंशिष्यन्तो तानि तु लक्ष्याणि
 विश्वासिनां स्वीकृतसत्यधर्माणाञ्च धन्यवाहसङ्घिताय भोगायेश्वरेण ससृष्टिरे
 IV यत ईश्वरेण यदत् सृष्टं तत् सर्वम् उत्तमं यदि य धन्यवादेन भुज्यते तर्हि तस्य किमपि नाग्राह्यं भवति,
 V यत ईश्वरस्य वाक्येन प्रार्थनया य तत् पवित्रीभवति
 VI अेतानि वाक्यानि यदि त्वं भ्रातृन् ज्ञापयेस्तर्हि यीशुप्रीष्टस्योत्तमः परिवारको भविष्यसि यो विश्वासो
 ङितोपदेशश्च त्वया गृहीतस्तदीयवाक्यैराध्यायिष्यसे य
 VII यान्युपाध्यायानि दुर्भावानि वृद्धयोषितामेव योग्यानि य तानि त्वया विसृज्यन्ताम् ईश्वरभक्तये यत्नः
 क्रियताञ्च

VIII यतः शारीरिको यत्नः स्वल्पकृलदो भवति किन्तु विश्वरभक्तिरैडिकपारत्रिकश्रुवनयोः प्रतिज्ञायुक्ता सती सर्वत्र कृलदा भवति।

IX वाक्यमेतद् विश्वसनीयं सर्व्वे र्गलणीयञ्च वयञ्च तदर्थमेव श्राम्यामो निन्दां भुञ्जमहे या

X यतो डेतोः सर्व्वमानवानां विशेषतो विश्वासिनां त्राता योऽमर ईश्वरस्तस्मिन् वयं विश्वसामः।

XI त्वम् ऐतानि वाक्यानि प्रयारय समुपदिश या

XII अल्पवयषकृत्वात् केनाप्यवज्ञेयो न भव किन्त्वालापेनायरणेन प्रेम्ना सदात्मत्वेन विश्वासेन श्रुयित्वेन य विश्वासिनाम् आदर्शो भव।

XIII यावन्नाडम् आगमिष्यामि तावत् त्व पाठे येतयने उपदेशे य मनो निधत्स्वा

XIV प्राचीनगण्डस्तापणसहितेन भविष्यद्वाक्येन यदानं तुभ्यं विश्राणितं तवान्तःस्थे तस्मिन् दाने शिथिलमना मा भव।

XV ऐतेषु मनो निवेशय, ऐतेषु वर्त्तस्व, एत्थञ्च सर्व्वविषये तव गुणवृद्धिः प्रकाशतां।

XVI स्वस्मिन् उपदेशे य सावधानो भूत्वावतिष्ठस्व तत् कृत्वा त्वयात्मपरित्राणं श्रोतृणाञ्च परित्राणं साधयिष्यते।

V

I त्वं प्राचीनं न भर्त्सय किन्तु तं पितरमिव यूनश्च भ्रातृनिव

II वृद्धाः स्त्रियश्च मातृनिव युवतीश्च पूर्णश्रुयित्वेन भगिनीरिव विनयस्वा

III अपरं सत्यविधवाः सम्मन्यस्वा

IV कस्याश्चिद् विधवाया यद्दि पुत्राः पौत्रा वा विद्यन्ते तर्हि ते प्रथमतः स्वीयपरिजनान् सेवितुं पित्रोः प्रत्युपकर्तुञ्च शिक्षन्तां यतस्तद्देवेश्वरस्य साक्षाद् उत्तमं ग्राह्यञ्च कर्मा

V अपरं या नारी सत्यविधवा नाथडीना यास्ति सा ईश्वरस्याश्रये तिष्ठन्ती दिवानिशं निवेदनप्रार्थनाभ्यां कालं यापयति।

VI किन्तु या विधवा सुभोगासक्ता सा श्रुवत्यपि मृता भवति।

VII अतयेव ता यद् अनिन्दिता भवेयुस्तदर्थम् ऐतानि त्वया निदिश्यन्तां।

VIII यद्दि कश्चित् स्वजातीयान् लोकान् विशेषतः स्वीयपरिजनान् न पालयति तर्हि स विश्वासाद् भ्रष्टो ऽप्यधमश्च भवति।

IX विधवावर्गो यस्या गणना भवति तथा षष्टिवत्सरेभ्यो न्यूनवयस्कया न भवितव्यं; अपरं पूर्व्वम् अकस्वामिका भूत्वा

X सा यत् शिशुपोषणेनातिथिसेवनेन पवित्रलोकानां यरणप्रक्षालनेन क्लिष्टानाम् उपकारेण सर्व्वविधसत्कर्मायरणेन य सत्कर्माकरणत् सुभ्यातिप्राप्ता भवेत् तदप्यावश्यकं।

XI किन्तु युवती विधवा न गृहाण यतः श्रीष्टस्य वैपरीत्येन तासां दर्पे जाते ता विवाडम् एच्छन्ति।

XII तस्मात्स्य पूर्व्वधर्म्म परित्यज्य दण्डनीया भवन्ति।

XIII अनन्तरं ता गृहाद् गृहं पर्य्यटन्त्य आलस्यं शिक्षन्ते केवलमालस्यं नहि किन्त्वनर्थकालापं पराधिकारयर्थाञ्चापि शिक्षमाणा अनुयितानि वाक्यानि भाषन्ते।

XIV अतो ममेच्छेयं युवत्यो विधवा विवाहं कुर्व्वताम् अपत्यवत्यो भवन्तु गृहकर्म्म कुर्व्वताञ्चेत्थं विपक्षाय किमपि निन्दाद्वारं न ददतु।

XV यत एतः पूर्व्वम् अपि काश्चित् शयतानस्य पश्चाद्गामिन्यो जाताः।

XVI अपरं विश्वासिन्या विश्वासिनो वा कस्यापि परिवाराणां मध्ये यद्दि विधवा विद्यन्ते तर्हि स ताः प्रतिपालयतु तस्मात् समितौ भारे ऽनारोपिते सत्यविधवानां प्रतिपालनं कर्तुं तथा शक्यते।

XVII ये प्राञ्चः समितिं सम्यग् अधितिष्ठन्ति विशेषत ईश्वरवाक्येनोपदेशेन य ये यत्नं विदधते ते द्विगुणस्यादरस्य योग्या मान्यन्तां।

XVIII यस्मात् शास्त्रे लिखितमिदमास्ते, त्वं शस्यमर्दकवृषस्यास्यं मा भधानेति, अपरमपि कार्य्यकृद् वेतनस्य योग्यो भवतीति।

XIX द्वौ त्रीन् वा साक्षिणो विना कस्यायित् प्राचीनस्य विरुद्धम् अभियोगस्त्वया न गृह्यतां।

XX अपरं ये पापमायन्ति तान् सर्व्वेषां समक्षं भर्त्सयस्व तेनापरेषामपि भीति र्जनिष्यते।

XXI अडम् ईश्वरस्य प्रभो र्थीशुप्रीष्टस्य मनोनीतदिव्यदूतानाञ्च गोचरे त्वाम् एदम् आज्ञापयामि त्वं कस्याप्यनुरोधेन किमपि न कुर्व्वन् विनापक्षपातम् ऐतान विधीन् पालया

- XXII कस्यापि मूर्च्छं हस्तापर्णां त्वरया माकार्षीः। परपापानाञ्चांशी मा भवा स्वं शुचिं रक्षा
 XXIII अपरं तवोदरपीडायाः पुनः पुन दुर्बलतायाश्च निमित्तं केवलं तोयं न पिवन् किञ्चिन् मधं पिव
 XXIV केषाञ्चित् मानवानां पापानि विचारात् पूर्वं केषाञ्चित् पश्चात् प्रकाशन्ते।
 XXV तथैव सत्कर्मार्थपि प्रकाशन्ते तदन्यथा सति प्रच्छन्नानि स्थातुं न शक्नुवन्ति।

VI

- I यावन्तो लोका युगधारिणो दासाः सन्ति ते स्वस्वस्वामिनं पूर्णसमादरयोग्यं मन्यन्तां नो येद् ईश्वरस्य नाम्न उपदेशस्य य निन्दा सम्भविष्यति।
 II येषाञ्च स्वामिनो विश्वासिनः भवन्ति तैस्ते भ्रातृत्वात् नावज्ञेयाः किन्तु ते कर्मकुलभोगिनो विश्वासिनः प्रियाश्च भवन्तीति हेतोः सेवनीया एव, त्वम् अेतानि शिक्षय समुपदिश य।
 III यः कश्चिद् एतरशिक्षां करोति, अस्माकं प्रभो रीशुप्रीष्टस्य हितवाक्यानीश्वरभक्ते र्योग्यां शिक्षाञ्च न स्वीकरोति।
 IV स धर्मघातः सर्वथा ज्ञानहीनश्च विवादैर्वाग्युद्धैश्च रोगयुक्तश्च भवति।
 V तादृशाद् भावाद् ईर्ष्याविरोधापवाद्दुष्टासूया भ्रष्टमनसां सत्यज्ञानहीनानाम् ईश्वरभक्तिं लाभोपायम् एव मन्यमानानां लोकानां विवादाश्च ज्ञायन्ते तादृशेभ्यो लोकेभ्यस्त्वं पृथक् तिष्ठा।
 VI संयतेच्छया युक्ता येश्वरभक्तिः सा महालाभोपायो भवतीति सत्यं।
 VII अतज्जगत्प्रवेशनकालेऽस्माभिः किमपि नानायि तत्तयज्जनकालेऽपि किमपि नेतुं न शक्यत इति निश्चितां।
 VIII अतएव भाद्यान्याच्छादनानि य प्राप्यास्माभिः सन्तुष्टैर्भवितव्यां।
 IX ये तु धनिनो भवितुं येष्टन्ते ते परीक्षायाम् उन्माथे पतन्ति ये याभिलाषा मानवान् विनाशे नरके य मज्जयन्ति तादृशेष्वज्ञानाहिताभिलाषेष्वपि पतन्ति।
 X यतोऽर्थस्पृहा सर्वेषां दुरितानां मूलं भवति तामवलम्ब्य केचिद् विश्वासाद् अत्रंशन्त नानाकलेशैश्च स्वान् अविध्यन्।
 XI हे ईश्वरस्य लोक त्वम् अेतेभ्यः पलाय्य धर्म ईश्वरभक्तिं विश्वासः प्रेम सङ्घिषुता क्षान्तिश्चैतान्यायरा।
 XII विश्वासरूपम् उत्तमयुद्धं कुरु, अनन्तज्जवनम् आलम्ब्यस्व यतस्तदर्थं त्वम् आडूतो ऽभवः, बहुसाक्षिणां समक्षोत्तमां प्रतिज्ञां स्वीकृतवान्।
 XIII अपरं सर्वेषां ज्जवयितुरीश्वरस्य साक्षाद् यश्च प्रीष्टो यीशुः पन्तीयपीलातस्य समक्षम् उत्तमां प्रतिज्ञां स्वीकृतवान् तस्य साक्षाद् अहं त्वाम् एदम् आज्ञापयामि।
 XIV ईश्वरेण स्वसमये प्रकाशितव्यम् अस्माकं प्रभो रीशुप्रीष्टस्यागमनं यावत् त्वया निष्कलङ्कत्वेन निर्दोषत्वेन य विधी रक्ष्यतां।
 XV स ईश्वरः सच्चिदानन्दः, अद्वितीयसम्राट्, राज्ञां राजा, प्रभूनां प्रभुः,
 XVI अमरताया अद्वितीय आकरः, अगम्यतेजोनिवासी, मर्त्यानां केनापि न दृष्टः केनापि न दृश्यश्चा तस्य गौरवपराक्रमौ सदातनौ भूयास्तां आमेन्।
 XVII एहलोके ये धनिनस्ते यित्तसमुन्नतिं यपले धने विश्वासञ्च न कुर्वतां किन्तु भोगार्थम् अस्मभ्यं प्रयुरत्वेन सर्वदाता।
 XVIII योऽमर ईश्वरस्तस्मिन् विश्वसन्तु सदायारं कुर्वन्तु सत्कर्मधनेन धनिनो सुकला दातारश्च भवन्तु,
 XIX यथा य सत्यं ज्जवनं पाप्नुयुस्तथा पारत्रिकाम् उत्तमसम्पदं सञ्चिन्वन्त्वेति त्वयादिश्यन्तां।
 XX हे तीमथिय, त्वम् उपनिधिं गोपय काल्पनिकविद्याया अपवित्रं प्रलापं विरोधोक्तिञ्च त्यज य,
 XXI यतः कतिपया लोकास्तां विद्यामवलम्ब्य विश्वासाद् भ्रष्टा अभवन्। प्रसादस्तव सहायो भूयात् आमेन्।

૨ તીમથિયં પત્રં

I ખ્રીષ્ટેન યીશુના યા જીવનસ્ય પ્રતિજ્ઞા તામધીશ્વરસ્યેચ્છયા યીશોઃ ખ્રીષ્ટસ્યૈકઃ પ્રેરિતઃ પૌલોડહં સ્વકીયં પ્રિયં ધર્મપુત્રં તીમથિયં પ્રતિ પત્રં લિખામિ

II તાત ઈશ્વરોડસ્માકં પ્રભુ યીશુખ્રીષ્ટશ્ચ ત્વયિ પ્રસાદં દયાં શાન્તિઞ્ચ ક્રિયાસ્તાં

III અહમ્ આ પૂર્વપુરુષાત્ યમ્ ઈશ્વરં પવિત્રમનસા સેવે તં ધન્યં વદનં કથયામિ, અહમ્ અહોરાત્રં પ્રાર્થનાસમયે ત્વાં નિરન્તરં સ્મરામિ

IV યશ્ચ વિશ્વાસઃ પ્રથમે લોચીનામિકાયાં તવ માતામહ્યામ્ ઉનીકીનામિકાયાં માતરિ ચાતિષ્ટત્ તવાન્તરેડપિ તિષ્ઠતીતિ મન્યે

V તવ તં નિષ્કપટં વિશ્વાસં મનસિ કુર્વન્ તવાશ્રુપાતં સ્મરન્ યથાનન્દેન પ્રફલ્લો ભવેયં તદર્થં તવ દર્શનમ્ આકાંક્ષી

VI અતો હેતો મમ હસ્તાર્પણેન લબ્ધો ય ઈશ્વરસ્ય વરસ્ત્વયિ વિદ્યતે તમ્ ઉજ્જવાલયિતું ત્વાં સ્મારયામિ

VII યત ઈશ્વરોડસ્મભ્યં ભયજનકમ્ આત્માનમ્ અદત્વા શક્તિપ્રેમસતર્કતાનામ્ આકરમ્ આત્માનં દત્તવાન્

VIII અતએવાસ્માકં પ્રભુમધિ તસ્ય વન્દિદાસં મામધિ ય પ્રમાણં દાતું ન ત્રપસ્વ કિન્ત્વીશ્વરીયશક્ત્યા સુસંવાદસ્ય કૃતે દુઃખસ્ય સહભાગી ભવ

IX સોડસ્માન્ પરિત્રાણપાત્રાણિ કૃતવાન્ પવિત્રેણાહ્વાનેનાહૂતવાંશ્ચ; અસ્મત્કર્મહેતુનેતિ નહિ સ્વીયનિરૂપાણસ્ય પ્રસાદસ્ય ય કૃતે તત્ કૃતવાન્ સ પ્રસાદઃ સૃષ્ટેઃ પૂર્વકાલે ખ્રીષ્ટેન યીશુનાસ્મભ્યમ્ અદાયિ,

X કિન્ત્વધુનાસ્માકં પરિત્રાતુ યીશોઃ ખ્રીષ્ટસ્યાગમનેન પ્રાકાશતા ખ્રીષ્ટો મૃત્યું પરાજિતવાન્ સુસંવાદેન ય જીવનમ્ અમરતાઞ્ચ પ્રકાશિતવાન્

XI તસ્ય ઘોષયિતા દૂતશ્ચાન્યજાતીયાનાં શિક્ષકશ્ચાહં નિયુક્તોડસ્મિ

XII તસ્માત્ કારણાત્ મમાયં કલેશો ભવતિ તેન મમ લજ્જા ન જાયતે યતોડહં યસ્મિન્ વિશ્વસિતવાન્ તમવગતોડસ્મિ મહાદિનં યાવત્ મમોપનિધે ગોપનસ્ય શક્તિસ્તસ્ય વિદ્યત ઇતિ નિશ્ચિતં જાનામિ

XIII હિતદાયકાનાં વાક્યાનામ્ આદર્શરૂપેણ મત્તઃ શ્રુતાઃ ખ્રીષ્ટે યીશૌ વિશ્વાસપ્રેમ્નોઃ કથા ધારયા

XIV અપરમ્ અસ્મદન્તર્વાસિના પવિત્રેણાત્મના તામુત્તમામ્ ઉપનિધિં ગોપયા

XV આશિયાદેશીયાઃ સર્વે માં ત્યક્તવન્ત ઇતિ ત્વં જાનાસિ તેષાં મધ્યે કૂગિલ્લો હર્મગિનિશ્ચ વિદ્યેતો

XVI પ્રભુરનીષિક્ષરસ્ય પરિવારાન્ પ્રતિ કૃપાં વિદધાતુ યતઃ સ પુનઃ પુન માર્મ આપ્યાયિતવાન્

XVII મમ શૂંખલેન ન ત્રપિત્વા રોમાનગરે ઉપસ્થિતિસમયે યત્નેન માં મૃગયિત્વા મમોદેશં પ્રાપ્તવાન્

XVIII અતો વિચારદિને સ યથા પ્રભોઃ કૃપાભાજનં ભવેત્ તાદૃશં વરં પ્રભુસ્તસ્મૈ દેયાત્ ઇફિષનગરેડપિ સ કતિ પ્રકારૈ માર્મ ઉપકૃતવાન્ તત્ ત્વં સમ્યગ્ વેત્સિ

II

I હે મમ પુત્ર, ખ્રીષ્ટયીશુતો યોડનુગ્રહસ્તસ્ય બલેન ત્વં બલવાન્ ભવ

II અપરં બહુભિઃ સાક્ષિભિઃ પ્રમાણીકૃતાં યાં શિક્ષાં શ્રુતવાનસિ તાં વિશ્વાસ્યેષુ પરસ્મૈ શિક્ષાદાને નિપુણેષુ ય લોકેષુ સમર્પયા

III ત્વં યીશુખ્રીષ્ટસ્યોત્તમો યોદ્ધેવ કલેશં સહસ્વા

IV યો યુદ્ધં કરોતિ સ સાંસારિકે વ્યાપારે મગ્નો ન ભવતિ કિન્તુ સ્વનિયોજયિત્રે રોચિતું ચેષ્ટેતો

V અપરં યો મલ્લૈ યુદ્ધયતિ સ યદિ નિયમાનુસારેણ ન યુદ્ધયતિ તર્હિ કિરીટં ન લપ્સ્યતો

VI અપરં યઃ કૃષીવલઃ કર્મ કરોતિ તેન પ્રથમેન ફલભાગિના ભવિતવ્યાં

VII મયા યદુચ્યતે તત્ ત્વયા બુદ્ધયતાં યતઃ પ્રભુસ્તુભ્યં સર્વત્ર બુદ્ધિં દાસ્યતિ

VIII મમ સુસંવાદસ્ય વચનાનુસારાદ્ દાયુદ્ધંશીયં મૃતગણમધ્યાદ્ ઉત્થાપિતઞ્ચ યીશું ખ્રીષ્ટં સ્મરા

IX તત્સુસંવાદકારણાદ્ અહં દુષ્કર્મવ બન્ધનદશાપર્યન્તં કલેશં ભુક્ષે કિન્ત્વીશ્વરસ્ય વાક્યમ્ અબહ્દં તિષ્ઠતિ

X ખ્રીષ્ટેન યીશુના યદ્ અનન્તગૌરવસહિતં પરિત્રાણં જાયતે તદભિરુચિતૈ લોકૈરપિ યત્ લભ્યેત તદર્થમહં તેષાં નિમિત્તં સર્વાણ્યેતાનિ સહૅ

- XI અપરમ્ એષા ભારતી સત્યા યદિ વયં તેન સાર્દ્ધં મિયામહે તર્હિ તેન સાર્દ્ધં જીવિવ્યામઃ, યદિ ચ ક્લેશં સહામહે તર્હિ તેન સાર્દ્ધં રાજત્વમપિ કરિષ્યામહે।
- XII યદિ વયં તમ્ અનર્જીકુર્મસ્તર્હિ સો ડસ્માનઘનર્જીકરિષ્યતિ।
- XIII યદિ વયં ન વિશ્વાસામસ્તર્હિ સ વિશ્વાસ્યસ્તિષ્ઠતિ યતઃ સ્વમ્ અપહ્નોતું ન શક્નોતિ।
- XIV ત્વમેતાનિ સ્મારયન્ તે યથા નિષ્ફલં શ્રોતૃણાં ભ્રંશજનકં વાગ્યુદ્ધં ન કુર્યસ્તથા પ્રભોઃ સમક્ષં દૃઢં વિનીયાદિશા।
- XV અપરં ત્વમ્ ઈશ્વરસ્ય સાક્ષાત્ સ્વં પરીક્ષિતમ્ અનિન્દનીયકર્મકારિણાં સત્યમતસ્ય વાક્યાનાં સદ્ભિભજને નિપુણાં દર્શયિતું યતસ્વા।
- XVI કિન્ત્વપવિત્રા અનર્થકકથા દૂરીકુરુ યતસ્તદાલમ્બિન ઉત્તરોત્તરમ્ અધર્મો વર્દ્ધિષ્યન્તે,
- XVII તેષાં વાક્યં ગલિતક્ષતવત્ ક્ષયવર્દ્ધકો ભવિષ્યતિ તેષાં મધ્યે હુમિનાયઃ કિલીતશ્ચેતિનામાનો દ્વૈ જનૌ સત્યમતાદ્ ભ્રષ્ટૌ જાતૌ,
- XVIII મૃતાનાં પુનરુત્થિતિ વ્યતીતેતિ વદન્તૌ કેષાંચિદ્ વિશ્વાસમ્ ઉત્પાટયતશ્ચ।
- XIX તથાપીશ્વરસ્ય ભિત્તિમૂલમ્ અચલં તિષ્ઠતિ તસ્મિંશ્ચેયં લિપિ મુદ્રાક્ષિતા વિદ્યતે યથા, જાનાતિ પરમેશસ્તુ સ્વકીયાન્ સર્વમાનવાન્ અપગચ્છેદ્ અધર્માચ્ચ યઃ કશ્ચિત્ પ્રીષ્ટનામકૃત્।
- XX કિન્તુ બૃહન્નિકેતને કેવલ સુવર્ણમયાનિ રૌપ્યમયાણિ ચ ભાજનાનિ વિદ્યન્ત ઇતિ તર્હિ કાષ્ઠમયાનિ મૃગમયાન્યપિ વિદ્યન્તે તેષાં કિયન્તિ સમ્માનાય કિયન્તપમાનાય ચ ભવન્તિ।
- XXI અતો યદિ કશ્ચિદ્ એતાદૃશેભ્યઃ સ્વં પરિષ્કરોતિ તર્હિ સ પાવિતં પ્રભોઃ કાર્યયોગ્યં સર્વસત્કાર્યયોપયુક્તં સમ્માનાર્થકશ્ચ ભાજનં ભવિષ્યતિ।
- XXII યૌવનાવસ્થાયા અભિલાષાસ્ત્વયા પરિત્યજ્યન્તાં ધર્મો વિશ્વાસઃ પ્રેમ યે ચ શુચિમનોભિઃ પ્રભુમ્ ઉદિશ્ય પ્રાર્થનાં કુર્વતે તૈઃ સાર્દ્ધમ્ ઐક્યભાવશ્ચૈતેષુ ત્વયા યત્નો વિધીયતાં।
- XXIII અપરં ત્વમ્ અનર્થકાન્ અજ્ઞાનાંશ્ચ પ્રશ્નાન્ વાગ્યુદ્ધોત્પાદકાન્ જ્ઞાત્વા દૂરીકુરુ।
- XXIV યતઃ પ્રભો દર્સિને યુદ્ધમ્ અકર્ત્તવ્યં કિન્તુ સર્વાન્ પ્રતિ શાન્તેન શિક્ષાદાનેચ્છુકેન સહિષ્ણુના ચ ભવિતવ્યં, વિપક્ષાશ્ચ તેન નમ્રત્વેન ચેતિતવ્યાઃ।
- XXV તથા કૃતે યદીશ્વરઃ સત્યમતસ્ય જ્ઞાનાર્થં તેભ્યો મનઃપરિવર્તનરૂપં વરં દદ્યાત્,
- XXVI તર્હિ તે યેન શયતાનેન નિજાભિલાષસાધનાય ધૃતાસ્તસ્ય જાલાત્ ચેતનાં પ્રાપ્યોદ્ધારં લબ્ધું શક્ચન્તિ।

III

- I ચરમદિનેષુ ક્લેશજનકાઃ સમયા ઉપસ્થાસ્યન્તીતિ જાનીહિ।
- II યતસ્તાત્કાલિકા લોકા આત્મપ્રેમિણો ડર્થપ્રેમિણ આત્મશ્લાઘિનો ડભિમાનિનો નિન્દકાઃ પિત્રોરનાજાગ્રાહિણઃ કૃતઘ્ના અપવિત્રાઃ।
- III પ્રીતિવર્જિતા અસન્ધેયા મૃષાપવાદિનો ડજિતેન્દ્રિયાઃ પ્રચણ્ડા ભદ્રદ્વેષિણો
- IV વિશ્વાસઘાતકા દુઃસાહસિનો દર્પઘાતા ઈશ્વરાપ્રેમિણઃ કિન્તુ સુખપ્રેમિણો
- V ભક્તવેશાઃ કિન્ત્વસ્વીકૃતભક્તિગુણા ભવિષ્યન્તિ; એતાદૃશાનાં લોકાનાં સંમર્ગ પરિત્યજા
- VI યતો યે જનાઃ પ્રચ્છન્નં ગેહાન્ પ્રવિશન્તિ પાપૈ ભરિગ્રસ્તા નાનાવિધાભિલાષૈશ્ચાલિતા યાઃ કામિન્યો
- VII નિત્યં શિક્ષન્તે કિન્તુ સત્યમતસ્ય તત્ત્વજ્ઞાનં પ્રાપ્તું કદાચિત્ ન શક્નુવન્તિ તા દાસીવદ્ વશીકુર્વતે ચ તે તાદૃશા લોકાઃ।
- VIII યાન્નિ ચામ્ચિશ્ચ યથા મૂસમં પ્રતિ વિપક્ષત્વમ્ અકુરુતાં તથૈવ ભ્રષ્ટમનસો વિશ્વાસવિષયે ડગ્રાહ્યાશ્ચૈતે લોકા અપિ સત્યમતં પ્રતિ વિપક્ષતાં કુર્વન્તિ।
- IX કિન્તુ તે બહુદૂરમ્ અગ્રસરા ન ભવિષ્યન્તિ યતસ્તયો મૂઢતા યદ્વત્ તદ્વદ્ એતેષામપિ મૂઢતા સર્વદૃશ્યા ભવિષ્યતિ।
- X મમોપદેશઃ શિષ્ટતાભિપ્રાયો વિશ્વાસો ધર્ચ્ય પ્રેમ સહિષ્ણુતોપદ્રવઃ ક્લેશા
- XI આન્તિયખિયાયામ્ ઇકનિયે લૂસ્ત્રાયાશ્ચ માં પ્રતિ યદ્દદ્ અઘટત યાંશ્ચોપદ્રવાન્ અહમ્ અસહે સર્વમેતત્ ત્વમ્ અવગતોઽસિ કિન્તુ તત્સર્વતઃ પ્રભુ માર્મ ઉદ્ધૃતવાન્।
- XII પરન્તુ યાવન્તો લોકાઃ પ્રીષ્ટેન યીશુનેશ્વરભક્તિમ્ આચરિતુમ્ ઇચ્છન્તિ તેષાં સર્વેષામ્ ઉપદ્રવો ભવિષ્યતિ।
- XIII અપરં પાપિષ્ઠાઃ ખલાશ્ચ લોકા ભ્રામ્યન્તો ભ્રમયન્તશ્ચોત્તરોત્તરં દુષ્ટત્વેન વર્દ્ધિષ્યન્તો

XIV किन्तु त्वं यद् यद् अशिक्षथाः, यस्य त्वयि समर्पितम् अभूत् तस्मिन् अवतिष्ठ, यतः कस्मात् शिक्षां प्राप्तोऽसि तद् वेत्सि;

XV यानि य धर्मशास्त्राणि प्रीष्टे यीशौ विश्वासेन परित्राणप्राप्तये त्वां ज्ञानिनं कर्तुं शक्नुवन्ति तानि त्वं शैशवकालाद् अवगतोऽसि।

XVI तत् सर्व्वं शास्त्रम् ईश्वरस्यात्मना दत्तं शिक्षायै दोषबोधाय शोधनाय धर्मविनयाय य इलयुक्तं भवति

XVII तेन येश्वरस्य लोको निपुणः सर्व्वस्मै सत्कर्मणो सुसञ्जञ्च भवति।

IV

I ईश्वरस्य गोचरे यश्च यीशुः प्रीष्टः स्वीयागमनकाले स्वराजत्वेन जिवतां मृतानाञ्च लोकानां विचारं करिष्यति तस्य गोचरे ऽहं त्वाम् एदं दृढम् आज्ञापयामि।

II त्वं वाक्यं घोषय कालेऽकाले योत्सुको भव पूर्णया सडिष्णुतया शिक्षया य लोकान् प्रबोधय भर्त्सय विनयस्व य।

III यत अंतादृशः समय आयाति यस्मिन् लोका यथार्थम् उपदेशम् असह्यमानाः कर्णकण्ठयनविशिष्टा भूत्वा निजाभिलाषात् शिक्षकान् संग्रहीष्यन्ति

IV सत्यमतास्य श्रोत्राणि निवर्त्य विपथगामिनो भूत्वोपाख्यानेषु प्रवर्त्तिष्यन्ते;

V किन्तु त्वं सर्व्वविषये प्रबुद्धो भव दुःखभोगं स्वीकुरु सुसंवाद्यप्रचारकस्य कर्म साधय निजपरिचर्यां पूर्णत्वेन कुरु य।

VI मम प्राणानाम् उत्सर्गो भवति मम प्रस्थानकालश्चोपातिष्ठत्।

VII अहम् उत्तमयुद्धं कृतवान् गन्तव्यमार्गस्यान्तं यावद् धावितवान् विश्वासञ्च रक्षितवान्।

VIII शेषं पुण्यमुकुटं मर्दर्थं रक्षितं विद्यते तस्य तस्मिन् महादिने यथार्थविचारकेण प्रभुना मह्यं दायिष्यते केवलं मह्यम् एति नहि किन्तु यावन्तो लोकास्तस्यागमनम् आकाङ्क्षन्ते तेभ्यः सर्व्वेभ्यो ऽपि दायिष्यते।

IX त्वं त्वरया मत्समीपम् आगन्तुं यतस्व,

X यतो दीमा अडिक्कसंसारम् ईडमानो मां परित्यज्य थिषलनीकीं गतवान् तथा क्रीष्किर्गालातियां गतवान् तीतश्च दाल्मातियां गतवान्।

XI केवलो लूको मया सार्द्धं विद्यते त्वं मार्क सङ्गिनं कृत्वागच्छ यतः स परिचर्याया ममोपकारी भविष्यति,

XII तुम्बिकत्राडम् इक्षिणगरं प्रेषितवान्।

XIII यद् आच्छादनवस्त्रं त्रोयानगरे कार्पस्य सन्निधौ मया निक्षिप्तं त्वमागमनसमये तत् पुस्तकानि य विशेषतश्चर्मग्रन्थान् आनय।

XIV कांस्यकारः सिकन्दरो मम बह्वनिष्टं कृतवान् प्रभुस्तस्य कर्मणां समुचितङ्गलं ददातु।

XV त्वमपि तस्मात् सावधानास्तिष्ठ यतः सोऽस्माकं वाक्यानाम् अतीव विपक्षो जातः।

XVI मम प्रथमप्रत्युत्तरसमये कोऽपि मम सहायो नाभवत् सर्व्वे मां पर्य्यत्यजन् तान् प्रति तस्य दोषस्य गणना न भूयात्;

XVII किन्तु प्रभु मम सहायो ऽभवत् यथा य मया घोषणा साध्येत तन्नज्जातीयाश्च सर्व्वे सुसंवाद्यं शृणुयुस्तथा मह्यं शक्तिम् अददात् ततो ऽहं सिङ्गस्य मुभाद् उद्धृतः।

XVIII अपरं सर्व्वस्माद् दुष्कर्मतः प्रभु मम उद्धरिष्यति निजस्वर्गीयराज्यं नेतुं मां तारयिष्यति या तस्य धन्यवादः सदाकालं भूयात्। आमेन्।

XIX त्वं प्रिष्काम् आर्क्किलम् अनीषिडरस्य परिजनांश्च नमस्कुरु।

XX एरास्तः करिन्थनगरे ऽतिष्ठत् त्रिडिमश्च पीडितत्वात् मिलीतनगरे मया व्यडियता।

XXI त्वं डेमन्तकालात् पूर्व्वम् आगन्तुं यतस्वा उबूलः पूदि लीनः क्लौदिया सर्व्वे त्रातरश्च त्वां नमस्कृर्व्वते।

XXII प्रभु र्थीशुः प्रीष्टस्तवात्मना सह भूयात्। युष्मास्वनुग्रहो भूयात्। आमेन्।

तीतं पत्रं

- I अनन्तज्जुवनस्याशातो ज्ञाताया ईश्वरभक्ते योग्यस्य सत्यमतस्य यत् तत्त्वज्ञानं यश्च विश्वास ईश्वरस्याभिरुचिर्लोकैर्लभ्यते तदर्थं
- II यीशुप्रीष्टस्य प्रेरित ईश्वरस्य दासः पौलोऽहं साधारणविश्वासात् मम प्रकृतं धर्मपुत्रं तीतं प्रति लिखामि
- III निष्कपट ईश्वर आदिं कालात् पूर्वं तत् ज्जुवनं प्रतिज्ञातवान् स्वनिर्दिष्टसमये य घोषणया तत् प्रकाशितवान्
- IV मम त्रातुरीश्वरस्याज्ञया य तस्य घोषणं मयि समर्पितम् अभूत् अस्माकं तात ईश्वरः परित्राता प्रभु र्यीशुप्रीष्टश्च तुभ्यम् अनुग्रहं द्यां शान्तिञ्च वितरतु
- V त्वं यद् असम्पूर्णाकार्याणि सम्भूरये र्मदीयादेशाच्च प्रतिनगरं प्राचीनगणान् नियोजयेस्तदर्थमहं त्वां क्रीत्युपद्वीपे स्थापयित्वा गतवान्
- VI तस्माद् यो नरो ऽनिन्दित अकस्या योषितः स्वामी विश्वासिनाम् अपययस्यावाध्यत्वस्य वा द्रोषेणालिप्तानाञ्च सन्तानानां ज्ञनको भवति स अेव योग्यः।
- VII यतो डेतोरधक्षेणेश्वरस्य गृहधक्षेणैवानिन्दनीयेन भवितव्यं तेन स्वेच्छायारिणा क्रोधिना पानासक्तेन प्रहारकेण लोभिना वा न भवितव्यं
- VIII किन्त्वितिथिसेवकेन सल्लोकानुरागिणा विनीतेन न्याय्येन धार्मिकेण जितेन्द्रियेण य भवितव्यं,
- IX उपदेशे य विश्वस्तं वाक्यं तेन धारितव्यं यतः स यद् यथार्थेनोपदेशेन लोकान् विनेतुं विघ्नकारिणश्च निरुत्तरान् कर्तुं शक्नुयात् तद् आवश्यकं
- X यतस्ते अहवो ऽवाध्या अनर्थकवाक्यवादिनः प्रवञ्चकाश्च सन्ति विशेषतश्छिन्नत्वयां मध्ये केचित् तादृशा लोकाः सन्ति।
- XI तेषाञ्च वाग्रोध आवश्यको यतस्ते कुत्सितलाभस्याशयानुचितानि वाक्यानि शिक्षयन्तो निमिलपरिवाराणां सुमतिं नाशयन्ति।
- XII तेषां स्वदेशीय अेको भविष्यद्वादी वयनमिदमुक्तवान्, यथा, क्रीतीयमानवाः सर्वे सदा कापट्यवादिनः। डिंञ्जन्तुसमानास्ते ऽलसाश्चोदरभारतः॥
- XIII साक्ष्यमेतत् तथ्यं, अतो डेतोस्त्वं तान् गाढं भर्त्सय ते य यथा विश्वासे स्वस्था भवेयु
- XIV रिड्डीयोपाख्यानेषु सत्यमतभ्रष्टानां मानवानाम् आज्ञासु य मनांसि न निवेशयेयुस्तथादिशा
- XV शुचीनां कृते सर्वाण्येव शुचीनि भवन्ति किन्तु कलङ्कितानाम् अविश्वासिनाञ्च कृते शुचि किमपि न भवति यतस्तेषां बुद्धयः संवेदाश्च कलङ्किताः सन्ति।
- XVI ईश्वरस्य ज्ञानं ते प्रतिज्ञानन्ति किन्तु कर्मभिस्तद् अनङ्गीकुर्वते यतस्ते गर्हिता अनाज्ञाग्राहिणः सर्वसत्कर्मणश्चायोग्याः सन्ति।

II

- I यथार्थस्योपदेशस्य वाक्यानि त्वया कथ्यन्तां
- II विशेषतः प्राचीनलोका यथा प्रबुद्धा धीरा विनीता विश्वासे प्रेम्नि सखिषुतायाञ्च स्वस्था भवेयुस्तद्भत्
- III प्राचीनयोषितोऽपि यथा धर्मयोग्यम् आचारं कुर्युः परनिन्दका अहुमद्यपानस्य निघनाश्च न भवेयुः
- IV किन्तु सुशिक्षाकारिण्यः सत्य ईश्वरस्य वाक्यं यत् न निन्देत तदर्थं युवतीः सुशीलताम् अर्थतः पतिस्नेहम् अपत्यस्नेहं
- V विनीतिं शुचित्वं गृहिणीत्वं सौजन्यं स्वामिनिघ्नआदिशेयुस्तथा त्वया कथ्यतां
- VI तद्भद् यूनोऽपि विनीतये प्रबोधया
- VII त्वञ्च सर्वविषये स्वं सत्कर्मणां दृष्टान्तं दर्शय शिक्षायाञ्चाविकृतत्वं धीरतां यथार्थं
- VIII निर्दोषञ्च वाक्यं प्रकाशय तेन विपक्षो युष्माकम् अपवाद्यस्य किमपि छिद्रं न प्राप्य त्रपिष्यते।
- IX दासाश्च यत् स्वप्रभूनां निघनाः सर्वविषये तुष्टिजनकाश्च भवेयुः प्रत्युत्तरं न कुर्युः
- X किमपि नापहरेयुः किन्तु पूर्णा सुविश्वस्ततां प्रकाशयेयुरिति तान् आदिशा यत अेवम्रकारेणास्मकं त्रातुरीश्वरस्य शिक्षा सर्वविषये तैर्भूषितव्या।
- XI यतो डेतोस्त्राणाञ्जनक ईश्वरस्यानुग्रहः सर्वान् मानवान् प्रत्युदितवान्

XII સ ચાસ્માન્ ઇદં શિક્ષયતિ યદ્ વયમ્ અધર્મ્મ સાંસારિકાભિલાષાંશ્વાનફ્લીકૃત્ય વિનીતત્વેન ન્યાયેનેશ્વરભક્ત્યા ચેહલોકે આયુ ર્યાપયામઃ,

XIII પરમસુખસ્યાશામ્ અર્થતો ડસ્માકં મહત ઈશ્વરસ્ય ત્રાણકર્તુ યીશુપ્રીષ્ટસ્ય પ્રભાવસ્યોદયં પ્રતીક્ષામહો

XIV યતઃ સ યથાસ્માન્ સર્વસ્માદ્ અધર્મ્માત્ મોચયિત્વા નિજાધિકારસ્વરૂપં સત્કર્મ્મસૂત્સુકમ્ એકં પ્રજાવર્ગં પાવયેત્ તદર્થમ્ અસ્માકં કૃતે આત્મદાનં કૃતવાન્

XV એતાનિ ભાષસ્વ પૂર્ણસામર્થ્યેન ચાદિશ પ્રબોધય ચ, કોઽપિ ત્વાં નાવમન્યતાં

III

I તે યથા દેશાધિપાનાં શાસકાનાંચ નિઘ્ના આજ્ઞાગ્રાહિણશ્ચ સર્વસ્મૈ સત્કર્મ્મણો સુસજ્જાશ્ચ ભવેયુઃ

II કમપિ ન નિન્દેયુ નિન્દિવિરોધિનઃ ક્ષાન્તાશ્ચ ભવેયુઃ સર્વાન્ પ્રતિ ચ પૂર્ણા મુદ્ગ્વં પ્રકાશયેયુશ્ચેતિ તાન્ આદિશા

III યતઃ પૂર્વ વયમપિ નિબ્બોધા અનાજ્ઞાગ્રાહિણો ભ્રાન્તા નાનાભિલાષાણાં સુખાનાંચ દાસેયા દુષ્ટત્વેષ્યાચારિણો ઘૃણિતાઃ પરસ્પરં દ્વેષિણશ્ચાભવામઃ

IV કિન્ત્વસ્માકં ત્રાતુરીશ્વરસ્ય યા દયા મર્ત્યાનાં પ્રતિ ચ યા પ્રીતિસ્તસ્યાઃ પ્રાદુર્ભાવે જાતે

V વયમ્ આત્મકૃતેભ્યો ધર્મ્મકર્મ્મભ્યસ્તન્નહિ કિન્તુ તસ્ય કૃપાતઃ પુનર્જન્મરૂપેણ પ્રક્ષાલનેન પ્રવિત્રસ્યાત્મનો નૂતનીકરણેન ચ તસ્માત્ પરિત્રાણાં પ્રાપ્તાઃ

VI સ ચાસ્માકં ત્રાત્રા યીશુપ્રીષ્ટેનાસ્મદુપરિ તમ્ આત્માનં પ્રચુરત્વેન વૃષ્ટવાન્

VII ઇત્યં વયં તસ્યાનુગ્રહેણ સપુણ્યીભૂય પ્રત્યાશયાનન્તજીવનસ્યાધિકારિણો જાતાઃ

VIII વાક્યમેતદ્ વિશ્વસનીયમ્ અતો હેતોરીશ્વરે યે વિશ્વસિતવન્તસ્તે યથા સત્કર્મ્માણ્યનુતિષ્ઠેયુસ્તથા તાન્ દૃઢમ્ આજ્ઞાપયેતિ મમાભિમતાં તાન્યેવોત્તમાનિ માનવેભ્યઃ ફલદાનિ ચ ભવન્તિ

IX મૂઢેભ્યઃ પ્રશ્નવંશાવલિવિવાદેભ્યો વ્યવસ્થાયા વિતાણ્ડાભ્યશ્ચ નિવર્તસ્વ યતસ્તા નિષ્ફલા અનર્થકાશ્ચ ભવન્તિ

X યો જનો બિભિત્સુસ્તમ્ એકવારં દ્વિર્વા પ્રબોધ્ય દૂરીકુરુ,

XI યતસ્તાદૃશો જનો વિપથગામી પાપિષ્ઠ આત્મદોષકશ્ચ ભવતીતિ ત્વયા જ્ઞાયતાં

XII યદાહમ્ આર્તિમાં તુષ્ટિકં વા તવ સમીપં પ્રેષયિષ્યામિ તદા ત્વં નીકપલૌ મમ સમીપમ્ આગન્તું યતસ્વ યતસ્તત્રૈવાહં શીતકાલં યાપયિતું મતિમ્ અકાર્ષાં

XIII વ્યવસ્થાપકઃ સીના આપલ્લુશ્ચૈતયોઃ કસ્યાપ્યભાવો યન્ન ભવેત્ તદર્થં તૌ યત્નેન ત્વયા વિસૃજ્યેતાં

XIV અપરમ્ અસ્મદીયલોકા યન્નિષ્ફલા ન ભવેયુસ્તદર્થં પ્રયોજનીયોપકારાયા સત્કર્મ્માણ્યનુષ્ઠાતું શિક્ષન્તાં

XV મમ સજ્જિનઃ સવ્વે ત્વાં નમસ્કુર્વ્વતો યે વિશ્વાસાદ્ અસ્માસુ પ્રીયન્તે તાન્ નમસ્કુરુ; સર્વેષુ યુષ્માસ્વનુગ્રહો ભૂયાત્ આમેન્

ફિલોમોનં પત્રં

- I ખ્રીષ્ટસ્ય યીશો બન્દિદાસઃ પૌલસ્તીથિયનામા ભ્રાતા ચ પ્રિયં સહકારિણં ફિલીમોનં
 II પ્રિયામ્ આપ્પિયાં સહસેનામ્ આપ્પિપ્પં ફિલીમોનસ્ય ગૃહે સ્થિતાં સમિતિઞ્ચ પ્રતિ પત્રં લિખતઃ।
 III અસ્માકં તાત ઈશ્વરઃ પ્રભુ યીશુખ્રીષ્ટશ્ચ યુષ્માન્ પ્રતિ શાન્તિમ્ અનુગ્રહઞ્ચ ક્રિયાસ્તાં।
 IV પ્રભુ યીશુ પ્રતિ સર્વ્વાન્ પવિત્રલોકાન્ પ્રતિ ચ તવ પ્રેમવિશ્વાસયો વૃત્તાન્તં નિશમ્યાહં
 V પ્રાર્થનાસમયે તવ નામોચ્ચારયન્ નિરન્તરં મમેશ્વરં ધન્યં વદામિ।
 VI અસ્માસુ યદ્યત્ સૌજન્યં વિદ્યતે તત્ સર્વ્વં ખ્રીષ્ટં યીશુ યત્ પ્રતિ ભવતીતિ જ્ઞાનાય તવ વિશ્વાસમૂલિકા
 દાનશીલતા યત્ સફલા ભવેત્ તદહમ્ ઇચ્છામિ।
 VII હે ભ્રાતઃ, ત્વયા પવિત્રલોકાનાં પ્રાણ આપ્યાયિતા અભવન્ એતસ્માત્ તવ પ્રેમનાસ્માકં મહાન્ આનન્દઃ
 સાન્ત્વના ચ જાતઃ।
 VIII ત્વયા યત્ કર્તવ્યં તત્ ત્વામ્ આજ્ઞાપયિતું યદ્યપ્યહં ખ્રીષ્ટેનાતીવોત્સુકો ભવેયં તથાપિ વૃદ્ધ
 IX ઇદાનીં યીશુખ્રીષ્ટસ્ય બન્દિદાસશ્રૈવમ્ભૂતો યઃ પૌલઃ સોડહં ત્વાં વિનેતું વરં મન્યે
 X અતઃ શૃણ્વલબ્દ્ધોડહં યમજનયં તં મદીયતનયમ્ ઓનીષિમમ્ અધિ ત્વાં વિનયે
 XI સ પૂર્વ્વં તવાનુપકારક આસીત્ કિન્ત્વિદાનીં તવ મમ ચોપકારી ભવતિ।
 XII તમેવાહં તવ સમીપં પ્રેષયામિ, અતો મદીયપ્રાણસ્વરૂપઃ સ ત્વયાનુગૃહ્યતાં।
 XIII સુસંવાદસ્ય કૃતે શૃણ્વલબ્દ્ધોડહં પરિચારકમિવ તં સ્વસન્નિધૌ વર્તયિતુમ્ ઐચ્છં
 XIV કિન્તુ તવ સૌજન્યં યદ્ બલેન ન ભૂત્વા સ્વેચ્છાયાઃ ફલં ભવેત્ તદર્થં તવ સમ્મતિં વિના કિમપિ કર્તવ્યં
 નામન્યે।
 XV કો જાનાતિ ક્ષણકાલાર્થં ત્વત્તસ્તસ્ય વિચ્છેદોડભવદ્ એતસ્યાયમ્ અભિપ્રાયો યત્ ત્વમ્ અનન્તકાલાર્થં
 તં લપ્સ્યસે
 XVI પુન દાસમિવ લપ્સ્યસે તન્નહિ કિન્તુ દાસાત્ શ્રેષ્ઠં મમ પ્રિયં તવ ચ શારીરિકસમ્બન્ધાત્ પ્રભુસમ્બન્ધાચ્ચ
 તતોડધિકં પ્રિયં ભ્રાતરમિવા
 XVII અતો હેતો યદિ માં સહભાગિનં જાનાસિ તર્હિ મામિવ તમનુગૃહાણા
 XVIII તેન યદિ તવ કિમપ્યપરાહ્દ્ધં તુભ્યં કિમપિ ધાર્યતે વા તર્હિ તત્ મમેતિ વિદિત્વા ગણયા
 XIX અહં તત્ પરિશોત્સ્યામિ, એતત્ પૌલોડહં સ્વહસ્તેન લિખામિ, યતસ્ત્વં સ્વપ્રાણાન્ અપિ મહ્યં ધારયસિ
 તદ્ વક્તું નેચ્છામિ।
 XX ભો ભ્રાતઃ, પ્રભોઃ કૃતે મમ વાગ્ધાં પૂરય ખ્રીષ્ટસ્ય કૃતે મમ પ્રાણાન્ આપ્યાયયા
 XXI તવાજ્ઞાગ્રાહિત્વે વિશ્વસ્ય મયા એતત્ લિખ્યતે મયા યદ્યુચ્યતે તતોડધિકં ત્વયા કારિષ્યત ઇતિ જાનામિ।
 XXII તત્કરણસમયે મદર્થમપિ વાસગૃહં ત્વયા સજ્જક્રિયતાં યતો યુષ્માકં પ્રાર્થનાનાં ફલરૂપો વર ઇવાહં
 યુષ્મભ્યં દાયિષ્યે મમેતિ પ્રત્યાશા જાયતે।
 XXIII ખ્રીષ્ટસ્ય યીશાઃ કૃતે મયા સહ બન્દિરિપાફા
 XXIV મમ સહકારિણો માર્ક આરિષ્ટાર્ખો દીમા લૂકશ્ચ ત્વાં નમસ્કારં વેદ્યન્તિ।
 XXV અસ્માકં પ્રભો યીશુખ્રીષ્ટસ્યાનુગ્રહો યુષ્માકમ્ આત્મના સહ ભૂયાત્ આમેન્।

ઇબ્રિણ: પત્ર

- I પુરા ય ઈશ્વરો ભવિષ્યદ્વાદિભિઃ પિતૃલોકેભ્યો નાનાસમયે નાનાપ્રકારં કથિતવાન્
- II સ એતસ્મિન્ શેષકાલે નિજપુત્રેણાસ્મભ્યં કથિતવાન્। સ તં પુત્રં સર્વાધિકારિણં કૃતવાન્ તેનૈવ ય સર્વજગન્તિ સૃષ્ટવાન્।
- III સ પુત્રસ્તસ્ય પ્રભાવસ્ય પ્રતિબિમ્બસ્તસ્ય તત્ત્વસ્ય મૂર્તિશ્રાસ્તિ સ્વીયશક્તિવાક્યેન સર્વ ધત્તે ય સ્વપ્રાણૈરસ્માકં પાપમાજ્જનં કૃત્વા ઊર્ધ્વસ્થાને મહામહિમ્નો દક્ષિણપાર્શ્વે સમુપવિષ્ટવાન્।
- IV દિવ્યદૂતગણાદ્ યથા સ વિશિષ્ટનામ્નો ડધિકારી જાતસ્તથા તેભ્યોડપિ શ્રેષ્ઠો જાતઃ।
- V યતો દૂતાનાં મધ્યે કદાચિદીશ્વરેણેદં ક ઉક્તઃ? યથા, "મદીયતનયો ડસિ ત્વમ્ અદૈવ જનિતો મયા।" પુનશ્ચ "અહં તસ્ય પિતા ભવિષ્યામિ સ ય મમ પુત્રો ભવિષ્યતિ।"
- VI અપરં જગતિ સ્વકીયાદ્વિતીયપુત્રસ્ય પુનરાનયનકાલે તેનોક્તં, યથા, "ઈશ્વરસ્ય સકલૈ દૂતૈરેષ એવ પ્રણમ્યતાં।"
- VII દૂતાન્ અધિ તેનેદમ્ ઉક્તં, યથા, "સ કરોતિ નિજાન્ દૂતાન્ ગન્ધવાહસ્વરૂપકાન્ વહ્નિશિખાસ્વરૂપાંશ્ચ કરોતિ નિજસેવકાન્।"
- VIII કિન્તુ પુત્રમુદ્દિશ્ય તેનોક્તં, યથા, "હે ઈશ્વર સદા સ્થાયિ તવ સિંહાસનં ભવેત્। યાથાર્થસ્ય ભવેદ્દણ્ડો રાજદણ્ડસ્ત્વદીયકઃ।
- IX પુણ્યે પ્રેમ કરોષિ ત્વં કિન્નાધર્મમ્ ઋતીયસો તસ્માદ્ ય ઈશ ઈશસ્તે સ તે મિત્રગણાદપિ અધિકાહ્વાદતૈલેન સેયનં કૃતવાન્ તવા।"
- X પુનશ્ચ, યથા, "હે પ્રભો પૃથિવીમૂલમ્ આદૌ સંસ્થાપિતં ત્વયા। તથા ત્વદીયહસ્તેન કૃતં ગગનમણ્ડલાં
- XI ઇમે વિનંક્ષ્યતસ્ત્વન્તુ નિત્યમેવાવતિષ્ઠસો ઇદન્તુ સકલં વિશ્વં સંજરિષ્યતિ વસ્ત્રવત્।
- XII સક્લોચિતં ત્વયા તત્તુ વસ્ત્રવત્ પરિવત્સ્યતો ત્વન્તુ નિત્યં સ એવાસી નિરન્તાસ્તવ વત્સરાઃ।।"
- XIII અપરં દૂતાનાં મધ્યે કઃ કદાચિદીશ્વરેણેદમુક્તઃ? યથા, "તવારીન્ પાદપીઠં તે યાવન્નહિ કરોમ્યહં। મમ દક્ષિણદિગભાગે તાવત્ ત્વં સમુપાવિશા।"
- XIV યે પરિત્રાણસ્યાધિકારિણો ભવિષ્યન્તિ તેષાં પરિચર્યર્થ પ્રેષ્યમાણાઃ સેવનકારિણ આત્માનઃ કિં તે સર્વે દૂતા નહિ?

II

- I અતો વયં યદ્ ભ્રમસ્રોતસા નાપનીયામહે તદર્થમસ્માભિ ર્યદદ્ અશ્રાવિ તસ્મિન્ મનાંસિ નિઘાતવ્યાનિ
- II યતો હેતો દૂતૈઃ કથિતં વાક્યં યદમોઘમ્ અભવદ્ યદિ ય તલ્લક્ષ્ણકારિણો તસ્યાગ્રાહકાય ય સર્વસ્મૈ સમુચિતં દણ્ડમ્ અદીયત,
- III તેહસ્માભિસ્તાદૃશં મહાપરિત્રાણમ્ અવજ્ઞાય કથં રક્ષા પ્રાપ્સ્યતે, યત્ પ્રથમતઃ પ્રભુના પ્રોક્તં તતોડસ્માન્ યાવત્ તસ્ય શ્રોતૃભિઃ સ્થિરીકૃતં,
- IV અપરં લક્ષણૈરદ્ભુતકર્મભિ વિવિધશક્તિપ્રકાશેન નિજેચ્છાતઃ પવિત્રસ્યાત્મનો વિભાગેન ય યદ્ ઈશ્વરેણ પ્રમાણીકૃતમ્ અભૂત્।
- V વયં તુ યસ્ય ભાવિરાજ્યસ્ય કથાં કથયામઃ, તત્ તેન્ દિવ્યદૂતાનામ્ અધીનીકૃતમિતિ નહિ।
- VI કિન્તુ કુત્રાપિ કશ્ચિત્ પ્રમાણમ્ ઈદૃશં દત્તવાન્, યથા, "કિં વસ્તુ માનવો યત્ સ નિત્યં સંસ્મર્યતે ત્વયા। કિં વા માનવસન્તાનો યત્ સ આલોચ્યતે ત્વયા।
- VII દિવ્યદત્તગણેભ્યઃ સ કિન્ચિન્ ન્યૂનઃ કૃતસ્ત્વયા। તેજોગૌરવરૂપેણ કિરીટેન વિભૂષિતઃ। સૃષ્ટં યત્ તે કરાભ્યાં સ તત્પ્રભુત્વે નિયોજિતઃ।
- VIII ચરણાધશ્ચ તસ્યૈવ ત્વયા સર્વ વશીકૃતાં।" તેન સર્વ યસ્ય વશીકૃતં તસ્યાવશીભૂતં કિમપિ નાવશેષિતં કિન્ત્વધુનાપિ વયં સર્વાણિ તસ્ય વશીભૂતાનિ ન પશ્યામઃ।
- IX તથાપિ દિવ્યદૂતગણેભ્યો યઃ કિન્ચિન્ ન્યૂનીકૃતોડભવત્ તં યીશું મૃત્યુભોગહેતોસ્તેજોગૌરવરૂપેણ કિરીટેન વિભૂષિતં પશ્યામઃ, યત ઈશ્વરસ્યાનુગ્રહાત્ સ સર્વેષાં કૃતે મૃત્યુમ્ અસ્વદતા।

X અપરઞ્ચ યસ્મૈ યેન ચ કૃત્સ્નં વસ્તુ સૃષ્ટં વિદ્યતે બહુસન્તાનાનાં વિભવાયાનયનકાલે તેષાં પરિત્રાણાગ્રસરસ્ય દુઃખભોગેન સિદ્ધીકરણમપિ તસ્યોપયુક્તમ્ અભવત્

XI યતઃ પાવકઃ પૂયમાનાશ્ચ સર્વે એકસ્માદેવોત્પન્ના ભવન્તિ, ઇતિ હેતોઃ સ તાન્ ભ્રાતૃન્ વદિતું ન લજ્જતો

XII તેન સ ઉક્તવાન્, યથા, "ઘોતયિષ્યામિ તે નામ ભ્રાતૃણાં મધ્યતો મમા પરન્તુ સમિતે મધ્યે કરિષ્યે તે પ્રશંસનાં "

XIII પુનરપિ, યથા, "તસ્મિન્ વિશ્વસ્ય સ્થાતાહાં " પુનરપિ, યથા, "પશ્યાહમ્ અપત્યાનિ ચ દત્તાનિ મહ્યમ્ ઈશ્વરાત્ "

XIV તેષામ્ અપત્યાનાં રુઘિરપલલવિશિષ્ટત્વાત્ સોડપિ તદ્દત્ તદ્વિશિષ્ટોડભૂત્ તસ્યાભિપ્રાયોડયં યત્ સ મૃત્યુબલાધિકારિણં શયતાનં મૃત્યુના બલહીનં કુર્યાત્

XV યે ચ મૃત્યુભયાદ્ યાવજ્જીવનં દાસત્વસ્ય નિઘ્ના આસન્ તાન્ ઉદ્ધારયેત્

XVI સ દૂતાનામ્ ઉપકારી ન ભવતિ કિન્ત્વિબ્રાહીમો વંશસ્યૈવોપકારી ભવતી

XVII અતો હેતોઃ સ યથા કૃપાવાન્ પ્રજાનાં પાપશોધનાર્થમ્ ઈશ્વરોદેશ્યવિષયે વિશ્વાસ્યો મહાયાજકો ભવેત્ તદર્થ સર્વવિષયે સ્વભ્રાતૃણાં સદૃશીભવનં તસ્યોચિતમ્ આસીત્

XVIII યતઃ સ સ્વયં પરીક્ષાં ગત્વા યં દુઃખભોગમ્ અવગતસ્તેન પરીક્ષાક્રાન્તાન્ ઉપકર્તુ શક્નોતિ

III

I હે સ્વર્ગીયસ્યાહ્વાનસ્ય સહભાગિનઃ પવિત્રભ્રાતરઃ, અસ્માકં ધર્મપ્રતિજ્ઞાયા દૂતોડગ્રસરશ્ચ યો યીશુસ્તમ્ આલોચધ્વાં

II મૂસા યદ્દત્ તસ્ય સર્વપરિવારમધ્યે વિશ્વાસ્ય આસીત્, તદ્દત્ અયમપિ સ્વનિયોજકસ્ય સમીપે વિશ્વાસ્યો ભવતિ

III પરિવારાચ્ચ યદ્દત્ તસ્થાપયિતુરધિકં ગૌરવં ભવતિ તદ્દત્ મૂસસોડયં બહુતરગૌરવસ્ય યોગ્યો ભવતિ

IV એકૈકસ્ય નિવેશનસ્ય પરિજનાનાં સ્થાપયિતા કશ્ચિદ્ વિદ્યતે યશ્ચ સર્વસ્થાપયિતા સ ઈશ્વર એવા

V મૂસાશ્ચ વક્ષ્યમાણાનાં સાક્ષી ભૃત્ય ઇવ તસ્ય સર્વપરિજનમધ્યે વિશ્વાસ્યોડભવત્ કિન્તુ ખ્રીષ્ટસ્તસ્ય પરિજનાનામધ્યક્ષ ઇવા

VI વયં તુ યદિ વિશ્વાસસ્યોત્સાહં શ્લાઘનઞ્ચ શેષં યાવદ્ ધારયામસ્તર્હિ તસ્ય પરિજના ભવામઃ

VII અતો હેતોઃ પવિત્રેણાત્મના યદ્દત્ કથિતં, તદ્દત્, "અદ્ય યૂયં કથાં તસ્ય યદિ સંશ્રોતુમિચ્છથા

VIII તર્હિ પુરા પરીક્ષાયા દિને પ્રાન્તરમધ્યતઃ મદાજ્ઞાનિગ્રહસ્થાને યુષ્માભિસ્તુ કૃતં યથા તથા મા કુરુતેદાનીં કઠિનાનિ મનાંસિ વઃ

IX યુષ્માકં પિતરસ્તત્ર મત્પરીક્ષામ્ અકુર્વતા કુર્વદ્ધિ મેડનુસન્ધાનં તૈરદૃશ્યન્ત મત્ક્રિયાઃ યત્વારિંશત્સમા યાવત્ કુદ્ધ્વાહન્તુ તદન્વયો

X અવાદિષમ્ ઇમે લોકા ભ્રાન્તાન્તઃકરણાઃ સદા મામકીનાનિ વર્ત્માનિ પરિજાનન્તિ નો ઇમે

XI ઇતિ હેતોરહં કોપાત્ શપથં કૃતવાન્ ઇમાં પ્રેવેક્ષ્યતે જનૈરેતૈ ન વિશ્રામસ્થલં મમા "

XII હે ભ્રાતરઃ સાવધાના ભવત, અમરેશ્વરાત્ નિવર્તકો યોડવિશ્વાસસ્તદ્યુક્તં દુષ્ટાન્તઃકરણં યુષ્માકં કસ્યાપિ ન ભવતુ

XIII કિન્તુ યાવદ્ અદ્યનામા સમયો વિદ્યતે તાવદ્ યુષ્મન્મધ્યે કોડપિ પાપસ્ય વચ્ચનયા યત્ કઠોરીકૃતો ન ભવેત્ તદર્થ પ્રતિદિનં પરસ્પરમ્ ઉપદિશતા

XIV યતો વયં ખ્રીષ્ટસ્યાંશિનો જાતાઃ કિન્તુ પ્રથમવિશ્વાસસ્ય દૃઢત્વમ્ અસ્માભિઃ શેષં યાવદ્ અમોઘં ધારયિતવ્યાં

XV અદ્ય યૂયં કથાં તસ્ય યદિ સંશ્રોતુમિચ્છથ, તર્હ્યાજ્ઞાલઙ્ગનસ્થાને યુષ્માભિસ્તુ કૃતં યથા, તથા મા કુરુતેદાનીં કઠિનાનિ મનાંસિ વ ઇતિ તેન યદુક્તં,

XVI તદનુસારાદ્ યે શ્રુત્વા તસ્ય કથાં ન ગૃહીતવન્તસ્તે કે? કિં મૂસસા મિસરદેશાદ્ આગતાઃ સર્વે લોકા નહિ?

XVII કેભ્યો વા સ યત્વારિંશદ્ધર્ષાણિ યાવદ્ અક્રુદ્યત્? પાપં કુર્વતાં યેષાં કુણાપાઃ પ્રાન્તરે ડપતન્ કિં તેભ્યો નહિ?

XVIII પ્રવેક્ષ્યતે જનૈરેતૈ ન વિશ્રામસ્થલં મમેતિ શપથઃ કેષાં વિરુદ્ધં તેનાકારિ? કિમ્ અવિશ્વાસિનાં વિરુદ્ધં નહિ?

XIX અતસ્તે તત્ સ્થાનં પ્રવેષ્ટુમ્ અવિશ્વાસાત્ નાશકનુવન્ ઇતિ વયં વીક્ષામહે

IV

I અપરં તદ્વિશ્રામપ્રાપ્તે: પ્રતિજ્ઞા યદિ તિષ્ઠતિ તર્હ્યસ્માકં કશ્ચિત્ ચેત્ તસ્યા: ફલેન વચ્ચિતો ભવેત્ વયમ્ એતસ્માદ્ બિભીમઃ।

II યતો ડસ્માકં સમીપે યદ્વત્ તદ્વત્ તેષાં સમીપેડપિ સુસંવાદ: પ્રચારિતો ડભવત્ કિન્તુ તૈ: શ્રુતં વાક્યં તાન્ પ્રતિ નિષ્ફલમ્ અભવત્, યતસ્તે શ્રોતારો વિશ્વાસેન સાદ્ધં તન્નામિશ્રયન્।

III તદ્ વિશ્રામસ્થાનં વિશ્વાસિભિરસ્માભિ: પ્રવિશ્યતે યતસ્તેનોક્તં, "અહં કોપાત્ શપથં કૃતવાન્ ઇમં, પ્રવેક્ષ્યતે જનૈરેતૈ ન વિશ્રામસ્થલં મમા " કિન્તુ તસ્ય કર્માણિ જગત: સૃષ્ટિકાલાત્ સમાપ્તાનિ સન્તિ।

IV યત: કસ્મિંશ્ચિત્ સ્થાને સપ્તમં દિનમધિ તેનેદમ્ ઉક્તં, યથા, "ઈશ્વર: સપ્તમે દિને સ્વકૃતેભ્ય: સર્વકર્મભ્યો વિશ્રામા "

V કિન્ત્વેતસ્મિન્ સ્થાને પુનસ્તેનોચ્યતે, યથા, "પ્રવેક્ષ્યતે જનૈરેતૈ ન વિશ્રામસ્થલં મમા "

VI ફલતસ્તત્ સ્થાનં કૈશ્ચિત્ પ્રવેષ્ટવ્યં કિન્તુ યે પુરા સુસંવાદં શ્રુતવન્તસ્તૈરવિશ્વાસાત્ તન્ન પ્રવિષ્ટમ્,

VII ઇતિ હેતો: સ પુનરધનામકં દિનં નિરૂપ્ય દીર્ઘકાલે ગતેડપિ પૂર્વોક્તાં વાયં દાયુદા કથયતિ, યથા, "અથ યૂયં કથાં તસ્ય યદિ સંશ્રોતુમિચ્છથ, તર્હિ મા કુરુતેદાનીં કઠિનાનિ મનાંસિ વ:। "

VIII અપરં ચિહોશૂયો યદિ તાન્ વ્યશ્રામયિષ્યત્ તર્હિ તત: પરમ્ અપરસ્ય દિનસ્ય વાગ્ ઈશ્વરેણ નાકથયિષ્યત।

IX અત ઈશ્વરસ્ય પ્રજાભિ: કર્તવ્ય એકો વિશ્રામસ્તિષ્ઠતિ।

X અપરમ્ ઈશ્વરો યદ્વત્ સ્વકૃતકર્મભ્યો વિશ્રામા તદ્વત્ તસ્ય વિશ્રામસ્થાનં પ્રવિષ્ટો જનોડપિ સ્વકૃતકર્મભ્યો વિશ્રામ્યતિ।

XI અતો વયં તદ્ વિશ્રામસ્થાનં પ્રવેષ્ટું યતામહૈ, તદ્વિશ્વાસોદાહરણેન કોડપિ ન પતતુ।

XII ઈશ્વરસ્ય વાદોડમર: પ્રભાવવિશિષ્ટશ્ચ સર્વસ્માદ્ દ્વિધારખજ્જાદપિ તીક્ષ્ણ:, અપરં પ્રાણાત્મનો ગ્રન્થિમજ્જયોશ્ચ પરિભેદાય વિચ્છેદકારી મનસશ્ચ સફ્ફલ્યાનામ્ અભિપ્રેતાનાશ્ચ વિચારક:।

XIII અપરં યસ્ય સમીપે સ્વીયા સ્વીયા કથાસ્માભિ: કથયિતવ્યા તસ્યાગોચર: કોડપિ પ્રાણી નાસ્તિ તસ્ય દૃષ્ટૌ સર્વમેવાનાવૃતં પ્રકાશિતઆસ્તે।

XIV અપરં ય ઉચ્યતમં સ્વર્ગં પ્રવિષ્ટ એતાદૃશ એકો વ્યક્તિરર્થત ઈશ્વરસ્ય પુત્રો યીશુરસ્માકં મહાયાજકોડસ્તિ, અતો હેતો વયં ધર્મપ્રતિજ્ઞાં દૃઢમ્ આલમ્બ્યામહૈ।

XV અસ્માકં યો મહાયાજકો ડસ્તિ સોડસ્માકં દુ:ખૈ દુ:ખિતો ભવિતુમ્ અશક્તો નહિ કિન્તુ પાપં વિના સર્વવિષયે વયમિવ પરીક્ષિત:।

XVI અતએવ કૃપાં ગ્રહીતું પ્રયોજનીયોપકારાર્થમ્ અનુગ્રહં પ્રાપ્તુશ્ચ વયમ્ ઉત્સાહેનાનુગ્રહસિંહાસનસ્ય સમીપં યામ:।

V

I ય: કશ્ચિત્ મહાયાજકો ભવતિ સ માનવાનાં મધ્યાત્ નીત: સન્ માનવાનાં કૃત ઈશ્વરોદેશ્યવિષયેડર્થત ઉપહારાણાં પાપાર્થકબલીનાશ્ચ દાન નિયુજ્યતે।

II સ યાજ્ઞાનાં ભ્રાન્તાનાશ્ચ લોકાનાં દુ:ખેન દુ:ખી ભવિતું શક્નોતિ, યતો હેતો: સ સ્વયમપિ દૌર્બ્બલ્યવેષ્ટિતો ભવતિ।

III એતસ્માત્ કારણાચ્ચ યદ્વત્ લોકાનાં કૃતે તદ્વદ્ આત્મકૃતેડપિ પાપાર્થકબલિદાનં તેન કર્તવ્યં।

IV સ ઘોચ્યપદ: સ્વેચ્છાત: કેનાપિ ન ગૃહ્યતે કિન્તુ હારોણ ઇવ ય ઈશ્વરેણાહૂયતે તેનૈવ ગૃહ્યતે।

V એવમ્પ્રકારેણ ખ્રીષ્ટોડપિ મહાયાજકત્વં ગ્રહીતું સ્વીયગૌરવં સ્વયં ન કૃતવાન્, કિન્તુ "મદીયતનયોડસિ ત્વમ્ અદૈવ જનિતો મયેતિ" વાયં યસ્તં ભાષિતવાન્ સ એવ તસ્ય ગૌરવં કૃતવાન્।

VI તદ્વદ્ અન્યગીતેડપીદમુક્તં, ત્વં મલ્કીષેદક: શ્રેણ્યાં યાજકોડસિ સદાતન:।

VII સ ય દેહવાસકાલે બહુક્રન્દનેનાશ્રુપાતેન ય મૃત્યુત ઉદ્ધરણે સમર્થસ્ય પિતુ: સમીપે પુન: પુનર્વિનતિં પ્રર્થનાશ્ચ કૃત્વા તત્ફલરૂપિણીં શક્ષાં પ્રાપ્ય ય

VIII યદપિ પુત્રોડભવત્ તથાપિ ચૈરક્લિશ્યત તૈરાજાગ્રહણમ્ અશિક્ષતા।

IX ઇત્યં સિદ્ધીભૂય નિજાજાગ્રહિણાં સર્વેષામ્ અનન્તપરિત્રાણસ્ય કારણસ્વરૂપો ડભવત્।

X તસ્માત્ સ મલ્કીષેદક: શ્રેણીભુક્તો મહાયાજક ઈશ્વરેણાપ્યાત:।

XI તમધ્યસ્માકં બહુકથા: કથયિતવ્યા: કિન્તુ તા: સ્તબ્ધકર્ણૌ યુષ્માભિ દુર્ગમ્યા:।

XII यतो यूयं यद्यपि समयस्य दीर्घत्वात् शिक्षका भवितुम् अशक्यत तथापीश्वरस्य वाक्यानां या प्रथमा वार्त्तामा तामधि शिक्षाप्राप्तिर्युष्माकं पुनरावश्यकं भवति, तथा कठिनद्रव्ये नहि किन्तु द्रुग्धे युष्माकं प्रयोजनम् आस्ते।

XIII यो द्रुग्धपायी स शिशुरेवेतिकारणात् धर्मवाक्ये तत्परो नास्ति।

XIV किन्तु सदसद्विचारे येषां येतांसि व्यवहारेण शिक्षितानि तादृशानां सिद्धलोकानां कठोरद्रव्येषु प्रयोजनमस्ति।

VI

I वयं मृतिजनककर्मण्यो मनःपरावर्तनम् ईश्वरे विश्वासो मञ्जुशिक्षणं हस्तार्पणं मृतलोकानाम् उत्थानम्

II अनन्तकालस्थायिविचारज्ञा यैतैः पुनर्भित्तिमूलं न स्थापयन्तः प्रीष्टविषयकं प्रथमोपदेशं पश्चात्कृत्य सिद्धिं यावद् अग्रसरा भवाम।

III ईश्वरस्यानुमत्या य तद् अस्माभिः कारिष्यते।

IV य अेककृत्यो दीप्तिमया भूत्वा स्वर्गीयवरसम् आस्वदितवन्तः पवित्रस्यात्मनोऽंशिनो ज्ञाता

V ईश्वरस्य सुवाक्यं भाविकालस्य शक्तिआस्वदितवन्तश्च ते भ्रष्टवा यद्वि

VI स्वमनोभिरीश्वरस्य पुत्रं पुनः कुशे धनन्ति लज्जामस्पृष्टं कुर्वते य तर्हि मनःपरावर्तनाय पुनस्तान् नवीनीकर्तुं कोऽपि न शक्नोति।

VII यतो या भूमिः स्वोपरि भूयः पतितं वृष्टिं पिवती तद्भूलाधिकारिणां निमित्तम् घृष्टानि शाकादीन्युत्पाद्यति सा ईश्वराद् आशिषं प्राप्ता।

VIII किन्तु या भूमिर्गोक्षुरकण्टकवृक्षान् उत्पाद्यति सा न ग्राह्या शापार्हा य शेषे तस्या द्राहो भविष्यति।

IX हे प्रियतमाः, यद्यपि वयम् अेतादृशं वाक्यं भाषामहे तथापि यूयं तत उत्कृष्टाः परित्राणपथस्य पथिकाश्चाध्व एति विश्वसामः।

X यतो युष्माभिः पवित्रलोकानां य उपकारो ऽकारि क्रियते य तेनेश्वरस्य नाम्ने प्रकाशितं प्रेम श्रमञ्च विस्मर्तुम् ईश्वरोऽन्यायकारी न भवति।

XI अपरं युष्माकम् अेकैको ज्ञो यत् प्रत्याशापूरणार्थं शेषं यावत् तमेव यत्नं प्रकाशयेदित्यहम् घृष्टामि।

XII अतः शिथिला न भवत किन्तु ये विश्वासेन सङ्घिष्युतया य प्रतिज्ञानां इलाधिकारिणो ज्ञातास्तेषाम् अनुगामिनो भवत।

XIII ईश्वरो यदा एब्राहीमे प्रत्यजानात् तदा श्रेष्ठस्य कस्याप्यपरस्य नाम्ना शपथं कर्तुं नाशक्नोत्, अतो हेतोः स्वनाम्ना शपथं कृत्वा तेनोक्तं यथा,

XIV "सत्यम् अहं त्वाम् आशिषं गद्विष्यामि तवान्वयं वर्द्धयिष्यामि या "

XV अनेन प्रकारेण स सङ्घिष्युतां विधाय तस्याः प्रत्याशायाः कुलं लब्धवान्।

XVI अथ मानवाः श्रेष्ठस्य कस्यचित् नाम्ना शपन्ते, शपथश्च प्रमाणार्थं तेषां सर्व्वविवादान्तको भवति।

XVII एत्यस्मिन् ईश्वरः प्रतिज्ञायाः इलाधिकारिणः स्वीयमन्त्रणाया अमोघतां आडुल्यतो दर्शयितुमिच्छन् शपथेन स्वप्रतिज्ञां स्थिरीकृतवान्।

XVIII अतयेव यस्मिन् अनृतकथनम् ईश्वरस्य न साध्यं तादृशेनायलेन विषयद्वयेन सम्मुखस्थरक्षास्थलस्य प्राप्तये पलायितानाम् अस्माकं सुदृढा सान्त्वना ज्ञायते।

XIX सा प्रत्याशास्माकं मनोनौकाया अयलो लङ्गरो भूत्वा विरच्छेदकवस्त्रस्याभ्यन्तरं प्रविष्टा।

XX तत्रैवास्माकम् अग्रसरो यीशुः प्रविश्य मल्कीषेदकः श्रेण्यां नित्यस्थायी याजकोऽभवत्।

VII

I शालमस्य राज्ञा सर्व्वोपरिस्थस्येश्वरस्य याजकश्च सन् यो नृपतीनां मारणात् प्रत्यागतम् एब्राहीमं साक्षात्कृत्याशिषं गदितवान्,

II यस्मै येब्राहीमं सर्व्वद्रव्याणां दशमांशं दत्तवान् स मल्कीषेदकः स्वनाम्नोऽर्थेन प्रथमतो धर्मराजः पश्चात् शालमस्य राजार्थतः शान्तिराजो भवति।

III अपरं तस्य पिता माता वंशस्य निर्णय आयुष आरम्भो ज्ञवनस्य शेषश्चैतेषाम् अभावो भवति, एत्थं स ईश्वरपुत्रस्य सदृशीकृतः, स त्वनन्तकालं यावद् याजकस्तिष्ठति।

IV અતએવાસ્માકં પૂર્વપુરુષ ઇબ્રાહીમ્ યસ્મૈ લુઠિતદ્રવ્યાણાં દશમાંશં દત્તવાન્ સ કીદ્દક્ મહાન્ તદ્ આલોચયતા

V યાજકત્વપ્રાપ્તા લેવે: સન્તાના વ્યવસ્થાનુસારેણ લોકેભ્યોડર્થત ઇબ્રાહીમો જાતેભ્ય: સ્વીયભ્રાતૃભ્યો દશમાંશગ્રહણસ્યાદેશં લબ્ધવન્તઃ।

VI કિન્ત્વસૌ યદપિ તેષાં વંશાત્ નોત્પન્નસ્તથાપીબ્રાહીમો દશમાંશં ગૃહીતવાન્ પ્રતિજ્ઞાનામ્ અધિકારિણમ્ આશિષં ગદિતવાંશ્રા

VII અપરં ય: શ્રેયાન્ સ ક્ષુદ્રતરાયાશિષં દદાતીત્યત્ર કોડપિ સન્દેહો નાસ્તિ।

VIII અપરમ્ ઇદાનીં યે દશમાંશં ગૃહ્ણન્તિ તે મૃત્યોરધીના માનવા: કિન્તુ તદાનીં યો ગૃહીતવાન્ સ જીવતીતિપ્રમાણપ્રાપ્તઃ।

IX અપરં દશમાંશગ્રાહી લેવિરપીબ્રાહીમ્દ્વારા દશમાંશં દત્તવાન્ એતદપિ કથયિતું શક્યતો

X યતો યદા મલ્કીષેદક તસ્ય પિતરં સાક્ષાત્ કૃતવાન્ તદાનીં સ લેવિ: પિતુરુરસ્યાસીત્।

XI અપરં યસ્ય સમ્બન્ધે લોકા વ્યવસ્થાં લબ્ધવન્તસ્તેન લેવીયયાજકવર્ગેણ યદિ સિદ્ધિ: સમભવિષ્યત્ તર્હિ હારોણસ્ય શ્રોણ્યા મધ્યાદ્ યાજકં ન નિરૂપ્યેશ્વરેણ મલ્કીષેદક: શ્રોણ્યા મધ્યાદ્ અપરસ્યૈકસ્ય યાજકસ્યોત્થાપનં કુત આવશ્યકમ્ અભવિષ્યત્?

XII યતો યાજકવર્ગસ્ય વિનિમયેન સુતરાં વ્યવસ્થાયા અપિ વિનિમયો જાયતો

XIII અપરન્ન તદ્ વાક્યં યસ્યોદ્દેશ્યં સોડપરેણ વંશેન સંયુક્તાડસ્તિ તસ્ય વંશસ્ય ચ કોડપિ કદાપિ વેદ્યા: કર્મ્મ ન કૃતવાન્।

XIV વસ્તુતસ્તુ યં વંશમધિ મૂસા યાજકત્વસ્યૈકાં કથામપિ ન કથિતવાન્ તસ્મિન્ ચિહ્નદાવંશેડસ્માકં પ્રભુ જ્ઞન્મ ગૃહીતવાન્ ઇતિ સુસ્પષ્ટં।

XV તસ્ય સ્પષ્ટતરમ્ અપરં પ્રમાણમિદં યત્ મલ્કીષેદક: સાદૃશ્યવતાપરેણ તાદૃશેન યાજકેનોદેતવ્યં,

XVI યસ્ય નિરૂપણં શરીરસમ્બન્ધીયવિધિયુક્તયા વ્યવસ્થાયા ન ભવતિ કિન્ત્વક્ષયજીવનયુક્તયા શકત્યા ભવતિ।

XVII યત ઈશ્વર ઇદં સાક્ષ્યં દત્તવાન્, યથા, "ત્વં મલ્કીષેદક: શ્રોણ્યાં યાજકોડસિ સદાતનઃ।"

XVIII અનેનાગ્રવર્તિનો વિધે દુર્બલતાયા નિષ્ફલતાયાશ્ર હેતોરર્થતો વ્યવસ્થયા કિમપિ સિદ્ધં ન જાતમિતિહેતોસ્તસ્ય લોપો ભવતિ।

XIX યથા ય વયમ્ ઈશ્વરસ્ય નિકટવર્તિનો ભવામ એતાદૃશી શ્રેષ્ઠપ્રત્યાશા સંસ્થાપ્યતો

XX અપરં યીશુ: શપથં વિના ન નિયુક્તસ્તસ્માદપિ સ શ્રેષ્ઠનિયમસ્ય મધ્યસ્થો જાતઃ।

XXI યતસ્તે શપથં વિના યાજકા જાતા: કિન્ત્વસૌ શપથેન જાત: યત: સ ઇદમુક્તઃ, યથા,

XXII "પરમેશ ઇદં શેપે ન ચ તસ્માન્નિવર્ત્યતો ત્વં મલ્કીષેદક: શ્રોણ્યાં યાજકોડસિ સદાતનઃ।"

XXIII તે ચ બહવો યાજકા અભવન્ યતસ્તે મૃત્યુના નિત્યસ્થાયિત્વાત્ નિવારિતાઃ,

XXIV કિન્ત્વસાવનન્તકાલં યાવત્ તિષ્ઠતિ તસ્માત્ તસ્ય યાજકત્વં ન પરિવર્તનીયાં

XXV તતો હેતો યે માનવાસ્તેનેશ્વરસ્ય સન્નિધિં ગચ્છન્તિ તાન્ સ શેષં યાવત્ પરિત્રાતું શકનોતિ યતસ્તેષાં કૃતે પ્રાર્થનાં કર્તુ સ સતતં જીવતિ।

XXVI અપરમ્ અસ્માકં તાદૃશમહાયાજકસ્ય પ્રયોજનમાસીદ્ ય: પવિત્રો ડહિંસકો નિષ્ફલક્ક: પાપિભ્યો ભિન્ન: સ્વર્ગાદિષ્યુચ્ચીકૃતશ્ર સ્યાત્।

XXVII અપરં મહાયાજકાનાં યથા તથા તસ્ય પ્રતિદિનં પ્રથમં સ્વપાપાનાં કૃતે તત: પરં લોકાનાં પાપાનાં કૃતે બલિદાનસ્ય પ્રયોજનં નાસ્તિ યત આત્મબલિદાનં કૃત્વા તદ્ એકકૃત્વસ્તેન સમ્પાદિતાં

XXVIII યતો વ્યવસ્થયા યે મહાયાજકા નિરૂપ્યન્તે તે દૌર્બલ્યયુક્તા માનવા: કિન્તુ વ્યવસ્થાત: પરં શપથયુક્તેન વાક્યેન યો મહાયાજકો નિરૂપિત: સો ડનન્તકાલાર્થં સિદ્ધ: પુત્ર એવા

VIII

I કથ્યમાનાનાં વાક્યાનાં સારોડયમ્ અસ્માકમ્ એતાદૃશ એકો મહાયાજકોડસ્તિ ય: સ્વર્ગે મહામહિમ્ન: સિંહાસનસ્ય દક્ષિણપાર્શ્વો સમુપવિષ્ટવાન્

II યસ્ય દૂષ્યં ન મનુજૈ: કિન્ત્વીશ્વરેણ સ્થાપિતં તસ્ય સત્યદૂષ્યસ્ય પવિત્રવસ્તુનાન્ન સેવક: સ ભવતિ।

III યત એકૈકો મહાયાજકો નૈવેદ્યાનાં બલીનાન્ન દાને નિયુજયતે, અતો હેતોરેતસ્યાપિ કિન્નિદ્ ઉત્સર્જનીયં વિદ્યત ઇત્યાવશ્યકં।

IV किञ्च स यद्वि पृथिव्याम् अस्थास्यत् तर्हि याज्जको नाभविष्यत्, यतो ये व्यवस्थानुसारात् नैवेद्यानि ददत्येतादृशा याज्जका विद्यन्ते।

V ते तु स्वर्गीयवस्तूनां दृष्टान्तेन छायया य सेवामनुतिष्ठन्ति यतो मूससि दूष्यं साधयितुम् उद्यते सतीश्वरस्तदेव तमादिष्टवान् इलतः स तमुक्तवान्, यथा, "अवधेहि गिरौ त्वां यद्यन्निदर्शनं दर्शितं तद्वत् सर्वाणि त्वया क्रियन्तां।"

VI किन्त्विदानीम् असौ तस्मात् श्रेष्ठं सेवकपदं प्राप्तवान् यतः स श्रेष्ठप्रतिज्ञाभिः स्थापितस्य श्रेष्ठनियमस्य मध्यस्थोऽभवत्।

VII स प्रथमो नियमो यद्वि निर्दोषोऽभविष्यत् तर्हि द्वितीयस्य नियमस्य किमपि प्रयोजनं नाभविष्यत्।

VIII किन्तु स दोषमारोपयन् तेभ्यः कथयति, यथा, "परमेश्वर एदं भाषते पश्य यस्मिन् समयेऽहम् छत्रायेलवंशेन यिडूदावंशेन य सार्द्धम् अेकं नवीनं नियमं स्थिरीकरिष्याम्येतादृशः समय आयाति।

IX परमेश्वरोऽपरमपि कथयति तेषां पूर्वपुरुषाणां मिसरदेशाद् आनयनार्थं यस्मिन् दिनेऽदं तेषां करं धृत्वा तैः सह नियमं स्थिरीकृतवान् तद्दिनस्य नियमानुसारेण नहि यतस्तैर्मम नियमे लङ्घितेऽदं तान् प्रति यिन्तां नाकरवां।

X किन्तु परमेश्वरः कथयति तद्दिनात् परमदं छत्रायेलवंशीयैः सार्द्धम् एमं नियमं स्थिरीकरिष्यामि, तेषां यित्ते मम विधीन् स्थापयिष्यामि तेषां हृत्पत्रे य तान् लेपिष्यामि, अपरमदं तेषाम् ईश्वरो भविष्यामि ते य मम लोका भविष्यन्ति।

XI अपरं त्वं परमेश्वरं ज्ञानीहीतिवाक्येन तेषामेकैको ज्ञनः स्वं स्वं समीपवासिनं भ्रातरञ्च पुन न शिक्षयिष्यति यत आक्षुद्रात् मलान्तं यावत् सर्वे मां ज्ञास्यन्ति।

XII यतो डेतोरदं तेषाम् अधर्मान् क्षमिष्ये तेषां पापान्यपराधांश्च पुनः कदापि न स्मरिष्यामि।"

XIII अनेन तं नियमं नूतनं गदित्वा स प्रथमं नियमं पुरातनीकृतवान्; यय्य पुरातनं श्रुत्वाञ्च ज्ञातं तस्य लोपो निकटोऽभवत्।

IX

I स प्रथमो नियम आराधनाया विविधरीतिभिर्द्विदिकपवित्रस्थानेन य विशिष्ट आसीत्।

II यतो दूष्यमेकं निरमीयत तस्य प्रथमकोष्ठस्य नाम पवित्रस्थानमित्यासीत् तत्र दीपवृक्षो भोजनासनं दर्शनीयपूपानां श्रेणी यासीत्।

III तत्पश्चाद् द्वितीयायास्तिरष्करिण्या अभ्यन्तरे ऽतिपवित्रस्थानमितिनामकं कोष्ठमासीत्,

IV तत्र य सुवर्णमयो धूपाधारः परितः सुवर्णमण्डिता नियममञ्जूषा यासीत् तन्मध्ये मान्नायाः सुवर्णघटो डारोणस्य मञ्जरितदण्डस्तक्षितौ नियमप्रस्तारौ,

V तदुपरि य करुणासने छायाकारिणौ तेजोमयौ किञ्चिद्वास्ताम्, अेतेषां विशेषवृत्तान्तकथनाय नायं समयः।

VI अेतेष्वीदृक् निर्मितेषु याज्जका ईश्वरसेवाम् अनुतिष्ठन्तो दूष्यस्य प्रथमकोष्ठं नित्यं प्रविशन्ति।

VII किन्तु द्वितीयं कोष्ठं प्रतिवर्षम् अेककृत्व अेकाकिना मलयाज्जकेन प्रविश्यते किन्त्वात्मनिमित्तं लोकानाम् अज्ञानकृतपापानाञ्च निमित्तम् उत्सर्जनीयं रुधिरम् अनादाय तेन न प्रविश्यते।

VIII एत्यनेन पवित्र आत्मा यत् ज्ञापयति तद्विदं तत् प्रथमं दूष्यं यावत् तिष्ठति तावत् मलपवित्रस्थानगामी पन्था अप्रकाशितस्तिष्ठति।

IX तय्य दूष्यं वर्तमानसमयस्य दृष्टान्तः, यतो डेतोः साम्प्रतं संशोधनकालं यावद् यन्निर्दिष्टं तदनुसारात् सेवाकारिणो मानसिकसिद्धिकरणेऽसमर्थाभिः

X केवलं आद्यपेयेषु विविधमञ्जनेषु य शारीरिकरीतिभिर्युक्तानि नैवेद्यानि बलिदानानि य भवन्ति।

XI अपरं भाविमङ्गलानां मलयाज्जकः श्रीष्ट उपस्थायाडस्तनिर्मितेनार्थत अेतत्सृष्टेर्बलिर्भूतेन श्रेष्ठेन सिद्धेन य दूष्येण गत्वा

XII छागानां गोवत्सानां वा रुधिरम् अनादाय स्वीयरुधिरम् आदायैककृत्व अेव मलपवित्रस्थानं प्रविशान्तकालिकां मुक्तिं प्राप्तवान्।

XIII वृषछागानां रुधिरेण गवीभस्मनः प्रक्षेपेण य यद्यशुचिलोकाः शारीरिशुचित्वाय पूयन्ते,

XIV तर्हि किं मन्यध्वे यः सदातनेनात्मना निष्कलङ्कबलिमिव स्वमेवेश्वराय दत्तवान्, तस्य श्रीष्टस्य रुधिरेण युष्माकं मनांस्यमरेश्वरस्य सेवार्थं किं मृत्युजन्केभ्यः कर्म्मभ्यो न पवित्रीकारिष्यन्ते?

XV स नूतननियमस्य मध्यस्थोऽभवत् तस्याभिप्रायोऽयं यत् प्रथमनियमलङ्घनरूपपापेभ्यो मृत्युना मुक्तौ ज्ञातायाम् आडूतलोका अनन्तकालीयसम्पदः प्रतिज्ञाकृतं लभेरन्।

- XVI यत्र नियमो भवति तत्र नियमसाधकस्य बले मृत्युना भवितव्यं
 XVII यतो हतेन बलिना नियमः स्थिरीभवति किन्तु नियमसाधको बलि र्यावत् ञ्जवति तावत् नियमो निरर्थकस्तिष्ठति।
 XVIII तस्मात् स पूर्वनियमोऽपि रुधिरपातं विना न साधितः।
 XIX इलतः सर्वलोकान् प्रति व्यवस्थानुसारेण सर्वा आज्ञाः कथयित्वा मूसा जलेन सिन्दूरवर्णलोम्ना ओषोवतृणेन य सार्द्धं गोवत्सानां छागानाञ्च रुधिरं गृहीत्वा ग्रन्थे सर्वलोकेषु य प्रक्षिप्य बलाघे,
 XX युष्मान् अधीश्वरो यं नियमं निरूपितवान् तस्य रुधिरमेतत्।
 XXI तद्गतं स दृष्येऽपि सेवार्थकेषु सर्वपात्रेषु य रुधिरं प्रक्षिप्तवान्।
 XXII अपरं व्यवस्थानुसारेण प्रायशः सर्वाणि रुधिराणि परिष्कियन्ते रुधिरपातं विना पापमोयनं न भवति य।
 XXIII अपरं यानि स्वर्गीयवस्तुनां दृष्टान्तास्तेषाम् अतैः पावनम् आवश्यकम् आसीत् किन्तु साक्षात् स्वर्गीयवस्तुनाम् अतेभ्यः श्रेष्ठैर्बलिदानैः पावनमावश्यकं।
 XXIV यतः प्रीष्टः सत्यपवित्रस्थानस्य दृष्टान्तरूपं हस्तकृतं पवित्रस्थानं न प्रविष्टवान् किन्त्वस्मिन्नितिम् एदानीम् ईश्वरस्य साक्षाद् उपस्थातुं स्वर्गमेव प्रविष्टः।
 XXV यथा य महायाजकः प्रतिवर्षं परशोऽितिमादाय महापवित्रस्थानं प्रविशति तथा प्रीष्टेन पुनः पुनरात्मोत्सर्गो न कर्तव्यः,
 XXVI कर्तव्ये सति जगतः सृष्टिकालमारभ्य बडुवारं तस्य मृत्युभोग आवश्यकोऽभवत्; किन्त्विदानीं स आत्मोत्सर्गेण पापनाशार्थम् अकृत्यो जगतः शेषकाले प्रयकाशे।
 XXVII अपरं यथा मानुषस्यैककृत्यो मरणं तत् पश्चाद् विचारो निरूपितोऽस्ति,
 XXVIII तद्गतं प्रीष्टोऽपि बडूनां पापवहनार्थं बलिर्पुण्ड्रैककृत्य उत्सृष्टे, अपरं द्वितीयवारं पापाद् भिन्नः सन् ये तं प्रतीक्षन्ते तेषां परित्राणार्थं दर्शनं दास्यति।

X

- I व्यवस्था भविष्यन्मङ्गलानां छायास्वरूपा न य वस्तुनां मूर्तिस्वरूपा ततो हतो नित्यं दीयमानैरेकविधैर्वाषिकबलिभिः शरणागतलोकान् सिद्धान् कर्तुं कदापि न शक्नोति।
 II यद्यशक्यत् तर्हि तेषां बलीनां दानं किं न न्यवर्त्तिष्यत? यतः सेवाकारिष्वेककृत्यः पवित्रीभूतेषु तेषां कोऽपि पापबोधः पुनर्नाभविष्यत्।
 III किन्तु तैर्बलिदानैः प्रतिवत्सरं पापानां स्मारणं जायते।
 IV यतो वृषाणां छागानां वा रुधिराणां पापमोयनं न सम्भवति।
 V अतःकारणात् प्रीष्टेन जगत् प्रविश्येदम् उच्यते, यथा, "नेष्ट्वा बलिं न नैवेद्यं देहो मे निर्मितस्त्वया।
 VI न य त्वं बलिभिर्हव्यैः पापघ्नैर्वा प्रतुष्यसि।
 VII अवादिषं तदैवाहं पश्य कुर्वे समागमं धर्मग्रन्थस्य सर्गे मे विद्यते लिपिता कथा। ईश मनोऽभिलाषस्ते मया सम्भूरयिष्यते।"
 VIII एत्यस्मिन् प्रथमतो येषां दानं व्यवस्थानुसाराद् भवति तान्यधि तेनेदमुक्तं यथा, बलिनैवेद्यद्वयानि पापघ्नञ्चोपचारकं, नेमानि वाञ्छसि त्वं हि न यैतेषु प्रतुष्यसीति।
 IX ततः परं तेनोक्तं यथा, "पश्य मनोऽभिलाषं ते कर्तुं कुर्वे समागमः;" द्वितीयम् अतद् वाक्यं स्थिरीकर्तुं स प्रथमं लुम्पति।
 X तेन मनोऽभिलाषेण य वयं यीशुप्रीष्टस्यैककृत्यः स्वशरीरोत्सर्गात् पवित्रीकृता अभवाम।
 XI अपरम् अकृत्यो याजकः प्रतिदिनम् उपासनां कुर्वन् यैश्च पापानि नाशयितुं कदापि न शक्यन्ते तादृशान् अकृत्यान् बलीन् पुनः पुनरुत्सृजन् तिष्ठति।
 XII किन्त्वसौ पापनाशकम् अकृत्यं बलिं दत्त्वा नन्तकालार्थम् ईश्वरस्य दक्षिण उपविश्य
 XIII यावत् तस्य शत्रवस्तस्य पादपीठं न भवन्ति तावत् प्रतीक्षमाणस्तिष्ठति।
 XIV यत अकृत्यं बलिदानेन सोऽनन्तकालार्थं पूयमानान् लोकान् साधितवान्।
 XV अतस्मिन् पवित्र आत्माप्यस्माकं पक्षे प्रमाणायति।
 XVI "यतो हतोस्तदिनात् परम् अहं तैः सार्द्धम् एभ्यं नियमं स्थिरीकरिष्यामीति प्रथमत उक्त्वा परमेश्वरेणोदं कथितं, तेषां यित्ते मम विधीन् स्थापयिष्यामि तेषां मनःसु य तान् लेपिष्यामि य,

- XVII अपरञ्च तेषां पापान्यपराधांश्च पुनः कदापि न स्मारिष्यामि "
- XVIII किन्तु यत्र पापमोचनं भवति तत्र पापार्थक्यबलिदानं पुनर्न भवति।
- XIX अतो हे भ्रातरः, यीशो रुधिरेण पवित्रस्थानप्रवेशायास्माकम् उत्साहो भवति,
- XX यतः सोऽस्मदर्थं तिरस्करिण्यार्थतः स्वशरीरेण नवीनं श्रुवनयुक्तञ्चैकं पन्थानं निर्मितवान्,
- XXI अपरञ्चेश्वरीयपरिवारस्याध्यक्ष ऐको मढायाञ्चोऽस्माकमस्ति।
- XXII अतो हेतोरस्माभिः सरलान्तःकरणैः दृढविश्वासैः पापबोधात् प्रक्षालितमनोभिर्निर्मलजले स्नातशरीरैश्चेश्वरम् उपागत्य प्रत्याशायाः प्रतिज्ञा निश्चला धारयितव्या।
- XXIII यतो यस्ताम् अङ्गीकृतवान् स विश्वसनीयः।
- XXIV अपरं प्रेम्नि सत्क्रियासु यैकैकस्योत्साहवृद्ध्यर्थम् अस्माभिः परस्परं मन्त्रयितव्यं।
- XXV अपरं कतिपयलोका यथा कुर्वन्ति तथास्माभिः सत्कारणं न परित्यक्तव्यं परस्परम् उपदेष्टव्यञ्च यतस्तत् मढादिनम् उत्तरोत्तरं निकटवर्ति भवतीति युष्माभिर्दृश्यते।
- XXVI सत्यमतस्य ज्ञानप्राप्तेः परं यदि वयं स्वच्छया पापायारं कुर्मस्तर्हि पापानां कृते ऽन्यत् किमपि बलिदानं नावशिष्यते।
- XXVII किन्तु विचारस्य भयानका प्रतीक्षा रिपुनाशकानलस्य तापश्चावशिष्यते।
- XXVIII यः कश्चित् मूससो व्यवस्थाम् अवमन्यते स द्यां विना द्रयोस्तिसृणां वा साक्षिणां प्रमाणेन ऽन्यते,
- XXIX तस्मात् किं बुध्यध्वे यो ज्ञन ईश्वरस्य पुत्रम् अवजानाति येन य पवित्रीकृतो ऽभवत् तत् नियमस्य रुधिरम् अपवित्रं ज्ञानाति, अनुग्रहकरम् आत्मानम् अपमन्यते य, स कियन्मढाघोरतरदण्डस्य योग्यो भविष्यति?
- XXX यतः परमेश्वरः कथयति, "दानं कुलस्य मत्कर्म्म सूयितं प्रदद्याम्यहं।" पुनरपि, "तदा विचारयिष्यन्ते परेशेन निजाः प्रजाः।" एतं यः कथितवान् तं वयं ज्ञानीमः।
- XXXI अमरेश्वरस्य करयोः पतनं मढाभयानकं।
- XXXII हे भ्रातरः, पूर्वदिनानि स्मरत यतस्तदानीं यूयं दीप्तिं प्राप्य बहुदुर्गतिरूपं संग्रामं सढमाना ऐकतो निन्दाकलेशैः कौतुकीकृता अभवत,
- XXXIII अन्यतश्च तद्भोगिनां समांशिनो ऽभवत।
- XXXIV यूयं मम बन्धनस्य दुःखेन दुःखिनो ऽभवत, युष्माकम् उत्तमा नित्या य सम्पत्तिः स्वर्गो विद्यत एति ज्ञात्वा सानन्दं सर्वस्वस्यापहरणम् असहध्वञ्च।
- XXXV अतथेव मढापुस्कारयुक्तं युष्माकम् उत्साहं न परित्यजत।
- XXXVI यतो यूयं येनेश्वरस्येच्छां पालयित्वा प्रतिज्ञायाः कुलं लभध्वं तदर्थं युष्माभिर्घैर्यावलम्बनं कर्तव्यं।
- XXXVII येनागन्तव्यं स स्वल्पकालात् परम् आगमिष्यति न य विलम्बिष्यते।
- XXXVIII "पुण्यवान् ज्ञनो विश्वासेन श्रुविष्यति किन्तु यदि निवर्तते तर्हि मम मनस्तस्मिन् न तोषं यास्यति।"
- XXXIX किन्तु वयं विनाशजनिकां धर्मात् निवृत्तिं न कुर्वाणो आत्मनः परित्राणाय विश्वासं कुर्वामहे।

XI

- I विश्वास आशंसितानां निश्चयः, अदृश्यानां विषयाणां दर्शनं भवति।
- II तेन विश्वासेन प्राञ्चो लोकाः प्रामाण्यं प्राप्तवन्तः।
- III अपरम् ईश्वरस्य वाक्येन जगन्त्यसृज्यन्त, दृष्टवस्तूनि य प्रत्यक्षवस्तुभ्यो नोदपद्यन्तैतद् वयं विश्वासेन बुध्यामहे।
- IV विश्वासेन ङाबिल् ईश्वरमुद्दिश्य काबिलः श्रेष्ठं बलिदानं कृतवान् तस्मात्तेश्वरेण तस्य दानान्यधि प्रमाणे दत्ते स धार्मिक इत्यस्य प्रमाणं लब्धवान् तेन विश्वासेन य स मृतः सन् अद्यापि भाषते।
- V विश्वासेन ङनोक् यथा मृत्युं न पश्येत् तथा लोकान्तरं नीतः, तस्योद्देशश्च केनापि न प्रापि यत ईश्वरस्तं लोकान्तरं नीतवान्, तत्रप्रामाणमिदं तस्य लोकान्तरीकरणात् पूर्वं स ईश्वराय रोचितवान् एति प्रमाणं प्राप्तवान्।
- VI किन्तु विश्वासं विना कोऽपीश्वराय रोयितुं न शक्नोति यत ईश्वरोऽस्ति स्वान्वेषिलोकेभ्यः पुरस्कारं ददाति येति कथायाम् ईश्वरशरणागतैर्विश्वसितव्यं।
- VII अपरं तदानीं यान्यदृश्यान्यासन् तानीश्वरेणादिष्टः सन् नोहो विश्वासेन लीत्वा स्वपरिजनानां रक्षार्थं पोतं निर्मितवान् तेन य जगज्जनानां दोषान् दर्शितवान् विश्वासात् लभ्यस्य पुण्यस्याधिकारी अभूव या

VIII વિશ્વાસેનેબ્રાહીમ્ આહૂતઃ સન્ આજ્ઞાં ગૃહીત્વા યસ્ય સ્થાનસ્યાધિકારસ્તેન પ્રાપ્તવ્યસ્તત્ સ્થાનં પ્રસ્થિતવાન્ કિન્તુ પ્રસ્થાનસમયે ક્ક યામીતિ નાજાનાત્|

IX વિશ્વાસેન સ પ્રતિજ્ઞાતે દેશે પરદેશવત્ પ્રવસન્ તસ્યાઃ પ્રતિજ્ઞાયાઃ સમાનાંશિભ્યામ્ ઇસ્હાકા યાકૂબા ચ સહ દૂષ્યવાસ્યભવત્|

X યસ્માત્ સ ઈશ્વરેણ નિર્મિતં સ્થાપિતઞ્ચ ભિત્તિમૂલયુક્તં નગરં પ્રત્યૈક્ષતા|

XI અપરઞ્ચ વિશ્વાસેન સારા વયોતિકાન્તા સન્ત્યપિ ગર્ભધારણાય શક્તિં પ્રાપ્ય પુત્રવત્યભવત્, યતઃ સા પ્રતિજ્ઞાકારિણાં વિશ્વાસ્યમ્ અમન્યતા|

XII તતો હેતો મૃતકલ્પાદ્ એકસ્માત્ જનાદ્ આકાશીયનક્ષત્રાણીવ ગણનાતીતાઃ સમુદ્રતીરસ્થસિકતા ઇવ યાસંખ્યા લોકા ઉત્પેદિરે|

XIII એતે સર્વે પ્રતિજ્ઞાયાઃ ફલાન્યપ્રાપ્ય કેવલં દૂરાત્ તાનિ નિરીક્ષ્ય વન્દિત્વા ચ, પૃથિવ્યાં વયં વિદેશિનઃ પ્રવાસિનશ્ચાસ્મહ ઇતિ સ્વીકૃત્ય વિશ્વાસેન પ્રાણાન્ તત્યજુઃ|

XIV યે તુ જના ઇત્યં કથયન્તિ તેઃ પૈતૃકદેશો ડસ્માભિરન્વિષ્યત ઇતિ પ્રકાશ્યતે|

XV તે યસ્માદ્ દેશાત્ નિર્ગતાસ્તં યદસ્મરિષ્યન્ તર્હિ પરાવર્તનાય સમયમ્ અલપ્સ્યન્તા|

XVI કિન્તુ તે સર્વોત્કૃષ્ટમ્ અર્થતઃ સ્વર્ગીયં દેશમ્ આકાઙ્ક્ષન્તિ તસ્માદ્ ઈશ્વરસ્તાનધિ ન લજ્જમાનસ્તેષામ્ ઈશ્વર ઇતિ નામ ગૃહીતવાન્ યતઃ સ તેષાં કૃતે નગરમેકં સંસ્થાપિતવાન્|

XVII અપરમ્ ઇબ્રાહીમઃ પરીક્ષાયાં જાતાયાં સ વિશ્વાસેનેસ્હાકમ્ ઉત્સસર્જ,

XVIII વસ્તુત ઇસ્હાકિ તવ વંશો વિષ્યાસ્યત ઇતિ વાગ્ યમધિ કથિતા તમ્ અદ્વિતીયં પુત્રં પ્રતિજ્ઞાપ્રાપ્તઃ સ ઉત્સસર્જ|

XIX યત ઈશ્વરો મૃતાનપ્યુત્યાપયિતું શકનોતીતિ સ મેને તસ્માત્ સ ઉપમારૂપં તં લેભે|

XX અપરમ્ ઇસ્હાક્ વિશ્વાસેન યાકૂબ્ એષાવે ચ ભાવિવિષયાનધ્યાશિષં દદૌ|

XXI અપરં યાકૂબ્ મરણકાલે વિશ્વાસેન યૂષ્કઃ પુત્રયોરેકૈકસ્મૈ જનાયાશિષં દદૌ યષ્ટ્યા અગ્રભાગે સમાલમ્બ્ય પ્રણામ યા|

XXII અપરં યૂષ્ક યરમકાલે વિશ્વાસેનેસાયેલ્વંશીયાનાં મિસરદેશાદ્ બહિર્ગમનસ્ય વાયં જગાદ નિજાસ્થીનિ યાધિ સમાદિદેશ|

XXIII નવજાતો મૂસાશ્ચ વિશ્વાસાત્ ત્રાીન્ માસાન્ સ્વપિતૃભ્યામ્ અગોપ્યત યતસ્તૌ સ્વશિશું પરમસુન્દરં દૃષ્ટવન્તૌ રાજાજાઞ્ચ ન શક્તિવન્તૌ|

XXIV અપરં વયઃપ્રાપ્તો મૂસા વિશ્વાસાત્ ફિરૌણો દૌહિત્ર ઇતિ નામ નાઙ્ગીયકારા|

XXV યતઃ સ ક્ષણિકાત્ પાપજસુખભોગાદ્ ઈશ્વરસ્ય પ્રજાભિઃ સાર્દ્ધં દુઃખભોગં વત્રે|

XXVI તથા મિસરદેશીયનિધિભ્યઃ ખ્રીષ્ટનિમિત્તાં નિન્દાં મહતીં સમ્પત્તિં મેને યતો હેતોઃ સ પુરસ્કારદાનમ્ અપૈક્ષતા|

XXVII અપરં સ વિશ્વાસેન રાજઃ ક્રોધાત્ ન ભીત્વા મિસરદેશં પરિતત્યાજ, યતસ્તેનાદૃશ્યં વીક્ષમાણેનેવ દૈર્યમ્ આલમ્બિ|

XXVIII અપરં પ્રથમજાતાનાં હન્તા યત્ સ્વીયલોકાન્ ન સ્પૃશેત્ તદર્થં સ વિશ્વાસેન નિસ્તારપર્વ્યાયબલિચ્છેદનં રુધિરસેચનઞ્ચાનુષ્ઠિતાવાન્|

XXIX અપરં તે વિશ્વાસાત્ સ્થલેનેવ સૂક્સાગરેણ જગ્મુઃ કિન્તુ મિસ્રીયલોકાસ્તત્ કર્તુમ્ ઉપક્રમ્ય તોયેષુ મમજ્જુઃ|

XXX અપરઞ્ચ વિશ્વાસાત્ તેઃ સપ્તાહં યાવદ્ ચિરીહોઃ પ્રાચીરસ્ય પ્રદક્ષિણે કૃતે તત્ નિપપાતા|

XXXI વિશ્વાસાદ્ રાહબ્નામિકા વેશ્યાપિ પ્રીત્યા ચારાન્ અનુગૃહ્યાવિશ્વાસિભિઃ સાર્દ્ધં ન વિનનાશ|

XXXII અધિકં કિં કથયિષ્યામિ? ગિદિયોનો બારકઃ શિમ્શોનો ચિપ્તહો દાયૂદ્ શિમૂયેલો ભવિષ્યદ્વાદિનશ્રૈતેષાં વૃત્તાન્તકથનાય મમ સમયાભાવો ભવિષ્યતિ|

XXXIII વિશ્વાસાત્ તે રાજ્યાનિ વશીકૃતવન્તો ધર્મકર્માણિ સાધિતવન્તઃ પ્રતિજ્ઞાનાં ફલં લબ્ધવન્તઃ સિંહાનાં મુખાનિ રુદ્ધવન્તો|

XXXIV વહેદાહં નિર્વાપિતવન્તઃ ખઙ્ગધારાદ્ રક્ષાં પ્રાપ્તવન્તો દૌર્બલ્યે સબલીકૃતા યુદ્ધે પરાક્રમિણો જાતાઃ પરેષાં સૈન્યાનિ દવયિતવન્તશ્ચ|

XXXV યોષિતઃ પુનરુત્થાનેન મૃતાન્ આત્મજાન્ લેભિરે, અપરે ચ શ્રેષ્ઠોત્થાનસ્ય પ્રાપ્તેરાશયા રક્ષામ્ અગૃહીત્વા તાડનેન મૃતવન્તઃ|

- XXXVI अपरे तिरस्कारैः कशाभिर्बन्धनैः कारया य परीक्षिताः।
 XXXVII बलवश्च प्रस्तराघातैर्हताः क्रपत्रैर्वा विदीर्षा यत्रैर्वा क्लिष्टाः भङ्गधरैर्वा व्यापादिताः। ते मेषाणां
 छागानां वा यर्माणि परिधाय दीनाः पीडिता दुःभार्ताश्चाब्राह्मणान्।
 XXXVIII संसारो येषाम् अयोग्यस्ते निर्जनस्थानेषु पर्वतेषु गह्वरेषु पृथिव्याश्छिद्रेषु य पर्यटन्।
 XXXIX अतैः सर्वैर्विश्वासात् प्रमाणं प्रापि किन्तु प्रतिज्ञायाः फलं न प्रापि।
 XL यतस्ते यथास्मान् विना सिद्धा न भवेयुस्तथैवेश्वरेणास्माकं कृते श्रेष्ठतरं किमपि निर्दिदिशे।

XII

- I अतो डेतोरेतावत्साक्षिमेधैर्वेष्टिताः सन्तो वयमपि सर्व्वभारम् आशुबाधकं पापञ्च निक्षिप्यास्माकं
 गमनाय निरूपिते मार्गे धैर्य्येण धावाम।
 II यश्चास्माकं विश्वासस्याग्रेसरः सिद्धिकर्ता यास्ति तं यीशुं वीक्षामहे यतः स स्वसम्भुजस्थितानन्दस्य
 प्राप्त्यर्थम् अपमानं तुच्छीकृत्य कुशस्य यातनां सोढवान् ईश्वरीयसिंहासनस्य दक्षिणपार्श्वे समुपविष्टवांश्चा
 III यः पापिभिः स्वविरुद्धम् अतादृशं वैपरीत्यं सोढवान् तम् आलोचयत तेन यूयं स्वमनःसु श्रान्ताः
 क्लान्ताश्च न भविष्यथा।
 IV यूयं पापेन सड युध्यन्तोऽद्यापि शोणितव्ययपर्य्यन्तं प्रतिरोधं नाकुरुत।
 V तथा य पुत्रान् प्रतीव युष्मान् प्रति य उपदेश उक्तस्तं किं विस्मृतवन्तः? "परेशेन कृतां शास्तिं डे मत्पुत्र
 न तुच्छया तेन संभर्त्सितश्चापि नैव क्लाम्य कदायन।
 VI परेशः प्रीयते यस्मिन् तस्मै शास्तिं ददाति यत् यन्तु पुत्रं स गृह्णाति तमेव प्रहरत्यपि।"
 VII यद्वि यूयं शास्तिं सडध्वं तर्डीश्वरः पुत्रैरिव युष्माभिः सार्द्धं व्यवहरति यतः पिता यस्मै शास्तिं न ददाति
 तादृशः पुत्रः कः?
 VIII सर्व्वे यस्याः शास्तेरंशिनो भवन्ति सा यद्वि युष्माकं न भवति तर्हि यूयम् आत्मजा न किन्तु जारजा
 आध्वे।
 IX अपरम् अस्माकं शारीरिकजन्मदातारोऽस्माकं शास्तिकारिणोऽभवन् ते यास्माभिः सम्मानितास्तस्माद्
 य आत्मनां जनयिता वयं किं ततोऽधिकं तस्य वशीभूय न श्रुविष्यामः?
 X ते त्वल्पदिनानि यावत् स्वमनोऽमतानुसारेण शास्तिं कृतवन्तः किन्त्वेषोऽस्माकं डिताय तस्य पवित्रताया
 अंशित्वाय यास्मान् शास्ति।
 XI शास्तिश्च वर्त्तमानसमये केनापि नानन्दजनिका किन्तु शोकजनिकैव मन्यते तथापि ये तथा विनीयन्ते तेभ्यः
 सा पश्चात् शान्तियुक्तं धर्मफलं ददाति।
 XII अतएव यूयं शिथिलान् हस्तान् दुर्बलानि ज्ञानूनि य सवलानि कुरुध्वं।
 XIII यथा य दुर्बलस्य सन्धिस्थानं न भज्येत स्वस्थं तिष्ठेत् तथा स्वयणार्थं सरलं मार्गं निर्माता।
 XIV अपरञ्च सर्व्वैः सार्थम् अेक्यभावं यय्य विना परमेश्वरस्य दर्शनं केनापि न लप्स्यते तत् पवित्रत्वं
 येष्टध्वं।
 XV यथा कश्चिद् ईश्वरस्यानुग्रहात् न पतेत्, यथा य तिक्तताया मूलं प्ररुह्य बाधाजनकं न भवेत् तेन य
 बलवोऽपवित्रा न भवेयुः,
 XVI यथा य कश्चित् लम्पटो वा अेककृत्व आडारार्थं स्वीयज्येष्ठाधिकारविक्रैता य अेषौस्तद्दृग् अधर्माचारी
 न भवेत् तथा सावधाना भवत।
 XVII यतः स अेषौः पश्चाद् आशीर्वादाधिकारी भवितुम् इच्छन्नपि नानुगृहीत एति यूयं ज्ञानीथ, स
 याश्रुपातेन मत्यन्तरं प्रार्थयमानोऽपि तद्गुपायं न लेभे।
 XVIII अपरञ्च स्पृश्यः पर्वतः प्रज्वलितो वह्निः कृष्णावर्णो मेघो डन्धकारो ऋत्भश तूरीवाद्यं वाक्यानां
 शब्दश्च नैतेषां सन्निधौ यूयम् आगताः।
 XIX तं शब्दं श्रुत्वा श्रोतारस्तादृशं सम्भाषणं यत् पुन न जायते तत् प्रार्थितवन्तः।
 XX यतः पशुरपि यद्वि धराधरं स्पृशति तर्हि स पाषाणाघातैर्हन्तव्य एत्यादेशं सोढुं ते नाशक्नुवन्।
 XXI तय्य दर्शनम् अेवं भयानकं यत् मूससोक्तं भीतस्त्रासयुक्तश्चास्मीति।
 XXII किन्तु सीयोन्पर्वतो डमरेश्वरस्य नगरं स्वर्गस्थयिऽशासलम् अयुतानि दिव्यदूताः
 XXIII स्वर्गे लिपितानां प्रथमजगतानाम् उत्सवः समितिश्च सर्व्वेषां विचाराधिपतिरीश्वरः
 सिद्धीकृतधार्मिकानाम् आत्मानो

XXIV नूतननियमस्य मध्यस्थो यीशुः, अपरं ङाबिलो रक्तात् श्रेयः प्रचारकं प्रोक्षणास्य रक्तञ्चैतेषां सन्निधौ यूयम् आगताः।

XXV सावधाना भवत तं वक्तारं नावजानीत यतो डेतोः पृथिवीस्थितः स वक्ता यैरवज्ञातस्तै र्यदि रक्षा नाप्रापि तर्हि स्वर्गीयवक्तुः पराङ्मुभीभूयास्माभिः कथं रक्षा प्राप्स्यते?

XXVI तदा तस्य रवात् पृथिवी कम्पिता किन्त्विदानीं तेनेदं प्रतिज्ञातं यथा, "अडं पुनरेककृत्वः पृथिवीं कम्पयिष्यामि डेवलं तन्नडि गगनमपि कम्पयिष्यामि।"

XXVII स अेककृत्वः शब्दो निश्चलविषयाणां स्थितये निर्मितानामिव यञ्चलवस्तूनां स्थानान्तरीकराणं प्रकाशयति।

XXVIII अतयेव निश्चलराज्यप्राप्तैरस्माभिः सोऽनुग्रह आलम्बितव्यो येन वयं सादरं सभयञ्च तुष्टिञ्जनकङ्कपेणेश्वरं सेवितुं शक्नुयाम।

XXIX यतोऽस्माकम् ईश्वरः संडारको वह्निः।

XIII

I भ्रातृषु प्रेम तिष्ठतु। अतिथिसेवा युष्माभिर्न विस्मर्यतां।

II यतस्तया प्रखण्ड्रङ्कपेण दिव्यदृताः केषाञ्चिद् अतिथयोऽभवन्।

III बन्दिनः सडबन्दिभिरिव दुःखिनश्च डेडवासिभिरिव युष्माभिः स्मर्यन्तां।

IV विवाडः सर्वेषां समीपे सम्मानितव्यस्तडीयशय्या य शुयिः किन्तु वेश्यागामिनः पारडारिकाश्चेश्वरेण डडयिष्यन्ते।

V यूयम् आचारे निर्लोभा भवत विडमानविषये सन्तुष्यत य यस्माद् ईश्वर अवेडं कथितवान्, यथा, "त्वां न त्यक्ष्यामि न त्वां डस्यामि।"

VI अतयेव वयम् उत्साडेनेडं कथयितुं शक्नुमः, "भत्पक्षे परमेशोऽस्ति न भेष्यामि कडायना यस्मात् मां प्रति किं कर्तुं मानवः पारयिष्यति।"

VII युष्माकं ये नायका युष्मभ्यम् ईश्वरस्य वाक्यं कथितवन्तस्ते युष्माभिः स्मर्यन्तां तेषाम् आचारस्य परिणामम् आलोच्य युष्माभिस्तेषां विश्वासोऽनुकृततां।

VIII यीशुः प्रीष्टः श्वोऽद्य सदा य स अेवास्ते।

IX यूयं नानाविधनूतनशिक्षाभिर्न परिवर्तध्वं यतोऽनुग्रडेणान्तःकरास्य सुस्थिरीभवनं क्षेमं न य ढाद्यद्रव्यैः। यतस्तदाचारिणस्तैर्नोपकृताः।

X ये डेष्यस्य सेवां कुर्वन्ति ते यस्या द्रव्यभोजनस्यानधिकारिणस्तादृशी यज्ञवेदिरस्माकम् आस्ते।

XI यतो येषां पशूनां शोणितं पापनाशाय मडायाण्केन मडापवित्रस्थानस्याभ्यन्तरं नीयते तेषां शरीराणि शिबिराद् बडि डदन्ते।

XII तस्माद् यीशुरपि यत् स्वरुडिरेण प्रजाः पवित्रीकुर्व्यात् तडर्थं नगरद्वारस्य बडि मृतिं लुक्तवान्।

XIII अतो डेतोरस्माभिरपि तस्यापमानं सडमानैः शिबिराद् बडिस्तस्य समीपं गन्तव्यं।

XIV यतो ऽत्रास्माकं स्थायि नगरं न विडते किन्तु भावि नगरम् अस्माभिरन्विष्यते।

XV अतयेव यीशुनास्माभिर्नित्यं प्रशंसाङ्कपो बडिरर्थतस्तस्य नामाङ्गीकुर्वताम् ओष्ठाधराणां ड्लम् ईश्वराय डतव्यं।

XVI अपरञ्च परोपकारो डानञ्च युष्माभिर्न विस्मर्यतां यतस्तादृशं बलिडानम् ईश्वराय रोयते।

XVII यूयं स्वनायकानाम् आज्ञाग्राडिणो वश्याश्च भवत यतो यैरुपनिधिः प्रतिडतव्यस्तादृशा लोका डव ते युष्मडीयात्मनां रक्षणार्थं जाग्रति, अतस्ते यथा सानन्डास्तत् कुर्व्युर्न य सार्तस्वरा अत्र यतध्वं यतस्तेषाम् आर्तस्वरो युष्माकम् डष्टञ्जनको न भवेत्।

XVIII अपरञ्च यूयम् अस्मन्निमित्तिं प्रार्थनां कुरुत यतो वयम् उत्तममनोविशिष्टाः सर्वत्र सदाचारं कर्तुम् डखुकाश्च भवाम डति निश्चितं जानीमः।

XIX विशेषतोऽडं यथा त्वरया युष्मभ्यं पुन डीये तडर्थं प्रार्थनायै युष्मान् अडिकं विनये।

XX अनन्तनियमस्य रुडिरेण विशिष्टो मडान् मेषपालको येन मृतगणमध्यात् पुनरानायि स शान्तिडायक ईश्वरो।

XXI निजाभिमतसाधनाय सर्वस्मिन् सत्कर्मणि युष्मान् सिद्धान् करोतु, तस्य दृष्टौ य यद्यत् तुष्टिञ्जनकं तडेव युष्माकं मध्ये यीशुना प्रीष्टेन साधयतु। तस्मै मडिमा सर्वेडा भूयात्। आमेन्।

XXII डे भ्रातरः, विनयेऽडं यूयम् डडम् डपडेशाक्यं सडध्वं यतोऽडं संक्षेपेण युष्मान् प्रति लिडितवान्।

XXIII અસ્માકં ભ્રાતા તીમથિયો મુક્તોડભવદ્ ઇતિ જાનીત, સ ય યદિ ત્વરયા સમાગચ્છતિ તર્હિ તેન સાર્દ્ધમ્
અહં યુષ્માન્ સાક્ષાત્ કરિષ્યામિ

XXIV યુષ્માકં સર્વાન્ નાયકાન્ પવિત્રલોકાંશ્ચ નમસ્કુરુતા અપરમ્ ઇતાલિયાદેશીયાનાં નમસ્કારં જ્ઞાસ્યથા

XXV અનુગ્રહો યુષ્માકં સર્વેષાં સહાયો ભૂયાત્ આમેન્

યાકૂબ: પત્ર

- I ઈશ્વરસ્ય પ્રભો ચીશુખ્રીષ્ટસ્ય ચ દાસો યાકૂબ્ વિકીર્ણીભૂતાન્ દ્રાદશં વંશાન્ પ્રતિ નમસ્કૃત્ય પત્રં લિખતિ।
- II હે મમ ભ્રાતરઃ, યૂયં યદા બહુવિધપરીક્ષાષુ નિપતત તદા તત્ પૂર્ણાનન્દસ્ય કારણં મન્યધ્વાં।
- III યતો યુષ્માકં વિશ્વાસસ્ય પરીક્ષિતત્વેન ધૈર્યં સમ્પાદ્યત ઇતિ જાનીથા।
- IV તસ્ય ધૈર્યં સિદ્ધફલં ભવતુ તેન યૂયં સિદ્ધાઃ સમ્પૂર્ણાશ્ચ ભવિષ્યથ કસ્યાપિ ગુણસ્યાભાવશ્ચ યુષ્માકં ન ભવિષ્યતિ।
- V યુષ્માકં કસ્યાપિ જ્ઞાનાભાવો યદિ ભવેત્ તર્હિ ય ઈશ્વરઃ સરલભાવેન તિરસ્કારઞ્ચ વિના સર્વેભ્યો દદાતિ તતઃ સ યાયતાં તતસ્તસ્મૈ દાયિષ્યતે।
- VI કિન્તુ સ નિઃસન્દેહઃ સન્ વિશ્વાસેન યાયતાં યતઃ સન્દિગ્ધો માનવો વાયુના ચાલિતસ્યોત્પલ્લવમાનસ્ય ચ સમુદ્રતરફ્ફસ્ય સદૃશો ભવતિ।
- VII તાદૃશો માનવઃ પ્રભોઃ કિન્ચિત્ પ્રાપ્સ્યતીતિ ન મન્યતાં।
- VIII દ્વિમના લોકઃ સર્વગતિષુ ચન્નલો ભવતિ।
- IX યો ભ્રાતા નમ્રઃ સ નિજોન્નત્યા શ્લાઘતાં।
- X યશ્ચ ધનવાન્ સ નિજનમ્રતયા શ્લાઘતાંયતઃ સ તૃણપુષ્પવત્ ક્ષયં ગમિષ્યતિ।
- XI યતઃ સતાપેન સૂર્યોર્ણોદિત્ય તૃણં શોષ્યતે તત્પુષ્પઞ્ચ ભ્રશ્યતિ તેન તસ્ય રૂપસ્ય સૌન્દર્યં નશ્યતિ તદ્દદ્ ધનિલોકોડપિ સ્વીયમૂઢતયા મ્લાસ્યતિ।
- XII યો જનઃ પરીક્ષાં સહતે સ એવ ધન્યઃ, યતઃ પરીક્ષિતત્વં પ્રાપ્ય સ પ્રભુના સ્વપ્રેમકારિભ્યઃ પ્રતિજ્ઞાતાં જીવનમુક્તું લપ્સ્યતે।
- XIII ઈશ્વરો માં પરીક્ષત ઇતિ પરીક્ષાસમયે કોડપિ ન વદતુ યતઃ પાપાયેશ્વરસ્ય પરીક્ષા ન ભવતિ સ ચ કમપિ ન પરીક્ષતે।
- XIV કિન્તુ યઃ કશ્ચિત્ સ્વીયમનોવાગ્છયાકૃષ્યતે લોભ્યતે ચ તસ્યૈવ પરીક્ષા ભવતિ।
- XV તસ્માત્ સા મનોવાગ્છા સગર્ભા ભૂત્વા દુષ્કૃતિં પ્રસૂતે દુષ્કૃતિશ્ચ પરિણામં ગત્વા મૃત્યું જનયતિ।
- XVI હે મમ પ્રિયભ્રાતરઃ, યૂયં ન ભ્રામ્યતા।
- XVII યત્ કિન્ચિદ્ ઉત્તમં દાનં પૂર્ણો વરશ્ચ તત્ સર્વમ્ ઊર્દ્ધ્વાદ્ અર્થતો યસ્મિન્ દશાન્તરં પરિવર્તનજાતચ્છાયા વા નાસ્તિ તસ્માદ્ દીપ્ત્યાકરાત્ પિતુરવરોહતિ।
- XVIII તસ્ય સૃષ્ટવસ્તૂનાં મધ્યે વયં યત્ પ્રથમફલસ્વરૂપા ભવામસ્તદર્થં સ સ્વેચ્છાતઃ સત્યમતસ્ય વાક્યેનાસ્માન્ જનયામાસા।
- XIX અતએવ હે મમ પ્રિયભ્રાતરઃ, યુષ્માકમ્ એકૈકો જનઃ શ્રવણે ત્વરિતઃ કથને ધીરઃ ક્ષોધેડપિ ધીરો ભવતુ।
- XX યતો માનવસ્ય ક્રોધ ઈશ્વરીયધર્મં ન સાધયતિ।
- XXI અતો હેતો યૂયં સર્વામ્ અશુચિક્રિયાં દુષ્ટતાબાહુલ્યઞ્ચ નિક્ષિપ્ય યુષ્મન્મનસાં પરિત્રાણે સમર્થં રોપિતં વાક્યં નમ્રભાવેન ગૃહ્ણીતા।
- XXII અપરઞ્ચ યૂયં કેવલમ્ આત્મવચ્ચયિતારો વાક્યસ્ય શ્રોતારો ન ભવત કિન્તુ વાક્યસ્ય કર્મકારિણો ભવતા।
- XXIII યતો યઃ કશ્ચિદ્ વાક્યસ્ય કર્મકારી ન ભૂત્વા કેવલં તસ્ય શ્રોતા ભવતિ સ દર્પણે સ્વીયશારીરિકવદનં નિરીક્ષમાણસ્ય મનુજસ્ય સદૃશઃ।
- XXIV આત્માકારે દૃષ્ટે સ પ્રસ્થાય કીદૃશ આસીત્ તત્ તત્ક્ષણાદ્ વિસ્મરતિ।
- XXV કિન્તુ યઃ કશ્ચિત્ નત્વા મુક્તેઃ સિદ્ધાં વ્યવસ્થામ્ આલોક્ય તિષ્ઠતિ સ વિસ્મૃતિયુક્તઃ શ્રોતા ન ભૂત્વા કર્મકર્તૈવ સન્ સ્વકાર્ય્યં ધન્યો ભવિષ્યતિ।
- XXVI અનાયત્તરસનઃ સન્ યઃ કશ્ચિત્ સ્વમનો વચ્ચયિત્વા સ્વં ભક્તં મન્યતે તસ્ય ભક્તિ મુઘા ભવતિ।
- XXVII ક્લેશકાલે પિતૃહીનાનાં વિધવાનાઞ્ચ યદ્ અવેક્ષણં સંસારાગ્ય નિષ્કલક્ટેન યદ્ આત્મરક્ષણં તદેવ પિતુરીશ્વરસ્ય સાક્ષાત્ શુચિ નિર્મલા ચ ભક્તિઃ।

II

- I હે મમ ભ્રાતરઃ, યૂયમ્ અસ્માકં તેજસ્વિનઃ પ્રભો ચીશુખ્રીષ્ટસ્ય ધર્મ મુખાપેક્ષયા ન ધારયતા।

II યતો યુષ્માકં સભાયાં સ્વર્ણાડ્ગુરીયકયુક્તે ભ્રાજિષ્ણુપરિચ્છદે પુરુષે પ્રવિષ્ટે મલિનવસ્ત્રે કસ્મિંશ્ચિદ્ દરિદ્રેડપિ પ્રવિષ્ટે

III યૂયં યદિ તં ભ્રાજિષ્ણુપરિચ્છદવસાનં જનં નિરીક્ષ્ય વદેત ભવાન્ અત્રોત્તમસ્થાન ઉપવિશત્વિતિ કિંચ તં દરિદ્રં યદિ વદેત ત્વમ્ અમુસ્મિન્ સ્થાને તિષ્ઠ યદ્વાત્ર મમ પાદપીઠ ઉપવિશેતિ,

IV તર્હિ મનઃસુ વિશેષ્ય યૂયં કિં કુતર્કેઃ કુવિચારકા ન ભવથ?

V હે મમ પ્રિયભ્રાતરઃ, શૃણુત, સંસારે યે દરિદ્રાસ્તાન્ ઈશ્વરો વિશ્વાસેન ધનિનઃ સ્વપ્રેમકારિભ્યશ્ચ પ્રતિશ્રુતસ્ય રાજ્યસ્યાધિકારિણઃ કર્તુ કિં ન વરીતવાન્? કિન્તુ દરિદ્રો યુષ્માભિરવજ્ઞાયતો

VI ધનવન્ત એવ કિં યુષ્માન્ નોપદ્રવન્તિ બલાચ્ચ વિચારાસનાનાં સમીપં ન નયન્તિ?

VII યુષ્મદુપરિ પરિકીર્તિતં પરમં નામ કિં તૈરેવ ન નિન્દ્યતે?

VIII કિંચ ત્વં સ્વસમીપવાસિનિ સ્વાત્મવત્ પ્રીયસ્વ, એતચ્છાસ્ત્રીયવચનાનુસારતો યદિ યૂયં રાજકીયવ્યવસ્થાં પાલયથ તર્હિ ભદ્રં કુરુથા

IX યદિ ય મુખાપેક્ષાં કુરુથ તર્હિ પાપમ્ આચરથ વ્યવસ્થયા યાજ્ઞાલક્ષ્મિન ઇવ દૂષ્યધ્વો

X યતો યઃ કશ્ચિત્ કૃત્સ્નાં વ્યવસ્થાં પાલયતિ સ યદ્યેકસ્મિન્ વિઘૌ સ્ખલતિ તર્હિ સર્વેષામ્ અપરાધી ભવતિ

XI યતો હેતોસ્ત્વં પરદારાન્ મા ગચ્છેતિ યઃ કથિતવાન્ સ એવ નરહત્યાં મા કુચ્યા ઇત્યપિ કથિતવાન્ તસ્માત્ ત્વં પરદારાન્ ન ગત્વા યદિ નરહત્યાં કરોષિ તર્હિ વ્યવસ્થાલક્ષ્મી ભવસિ

XII મુક્તે વ્યવસ્થાતો યેષાં વિચારેણ ભવિતવ્યં તાદૃશા લોકા ઇવ યૂયં કથાં કથયત કર્મ્મ કુરુત યા

XIII યો દયાં નાચરતિ તસ્ય વિચારો નિર્દયેન કારિષ્યતે, કિન્તુ દયા વિચારમ્ અભિભવિષ્યતિ

XIV હે મમ ભ્રાતરઃ, મમ પ્રત્યયોડસ્તીતિ યઃ કથયતિ તસ્ય કર્મ્માણિ યદિ ન વિદ્યન્ત તર્હિ તેન કિં ફલં? તેન પ્રત્યયેન કિં તસ્ય પરિત્રાણં ભવિતું શક્નોતિ?

XV કેષુચિદ્ ભ્રાતૃષુ ભગિનીષુ વા વસનહીનેષુ પ્રાત્યહિકાહારહીનેષુ ચ સત્સુ યુષ્માકં કોડપિ તેભ્યઃ શરીરાર્થ પ્રયોજનીયાનિ દ્રવ્યાણિ ન દત્વા યદિ તાન્ વદેત્,

XVI યૂયં સકુશલં ગત્વોષ્ણગાત્રા ભવત તૃપ્યત ચેતિ તર્હ્યેતેન કિં ફલં?

XVII તદ્ભ્રત્ પ્રત્યયો યદિ કર્મ્મભિ ચુક્તો ન ભવેત્ તર્હ્યેકાકિત્વાત્ મૃત એવાસ્તો

XVIII કિંચ કશ્ચિદ્ ઇદં વદિષ્યતિ તવ પ્રત્યયો વિદ્યતે મમ ચ કર્મ્માણિ વિદ્યન્તે, ત્વં કર્મ્મહીનં સ્વપ્રત્યયં માં દર્શય તર્હ્યહમપિ મત્કર્મ્મભ્યઃ સ્વપ્રત્યયં ત્વાં દર્શયિષ્યામિ

XIX એક ઈશ્વરો ડસ્તીતિ ત્વં પ્રત્યેષિ ભદ્રં કરોષિ ભૂતા અપિ તત્ પ્રતિયન્તિ કમ્પન્તે યા

XX કિન્તુ હે નિર્બ્બોધમાનવ, કર્મ્મહીનઃ પ્રત્યયો મૃત એવાસ્ત્યેતદ્ અવગન્તું કિમ્ ઇચ્છસિ?

XXI અસ્માકં પૂર્વપુરુષો ય ઇબ્રાહીમ્ સ્વપુત્રમ્ ઇસ્હાકં યજ્ઞવેદ્યામ્ ઉત્સૃષ્ટવાન્ સ કિં કર્મ્મભ્યો ન સપુણ્યીકૃતઃ?

XXII પ્રત્યયે તસ્ય કર્મ્માણાં સહકારિણિ જાતે કર્મ્મભિઃ પ્રત્યયઃ સિદ્ધો ડભવત્ તત્ કિં પશ્યસિ?

XXIII ઇત્યન્નેદં શાસ્ત્રીયવચનં સફલમ્ અભવત્, ઇબ્રાહીમ્ પરમેશ્વરે વિશ્વસિતવાન્ તચ્ચ તસ્ય પુણ્યાયાગાયત સ ચેશ્વરસ્ય મિત્ર ઇતિ નામ લબ્ધવાન્

XXIV પશ્યત માનવઃ કર્મ્મભ્યઃ સપુણ્યીક્રિયતે ન ચૈકાકિના પ્રત્યયેના

XXV તદ્ભ્રદ્ યા રાહબ્નામિકા વારાજ્ઞના ચારાન્ અનુગૃહ્યાપરેણ માર્ગેણ વિસસર્જ સાપિ કિં કર્મ્મભ્યો ન સપુણ્યીકૃતા?

XXVI અતએવાત્મહીનો દેહો યથા મૃતોડસ્તિ તથૈવ કર્મ્મહીનઃ પ્રત્યયોડપિ મૃતોડસ્તિ

III

I હે મમ ભ્રાતરઃ, શિક્ષકૈરસ્માભિ ગુરુતરદણ્ડો લપ્સ્યત ઇતિ જ્ઞાત્વા યૂયમ્ અનેકે શિક્ષકા મા ભવતા

II યતઃ સર્વે વયં બહુવિષયેષુ સ્ખલામઃ, યઃ કશ્ચિદ્ વાક્યે ન સ્ખલતિ સ સિદ્ધપુરુષઃ કૃત્સ્નં વશીકર્તુ સમર્થશ્ચાસ્તિ

III પશ્યત વયમ્ અશ્વાન્ વશીકર્તુ તેષાં વકત્રેષુ ખલીનાન્ નિધાય તેષાં કૃત્સ્નં શરીરમ્ અનુવર્તયામઃ

IV પશ્યત યે પોતા અતીવ બૃહદાકારાઃ પ્રચણ્ડવાતૈશ્ચ ચાલિતાસ્તેડપિ કર્ણધારસ્ય મનોડભિમતાદ્ અતિક્ષુદ્રેણ કર્ણેન વાગ્મિષ્ટં સ્થાનં પ્રત્યનુવર્તન્તો

V તદ્ભ્રદ્ રસનાપિ ક્ષુદ્રતરાજ્ઞં સન્તી દર્પવાક્યાનિ ભાષતો પશ્ય કીદૃક્ષ્ણહારણ્યં દહ્યતે ડલ્પેન વહ્નિના

- VI रसनापि भवेद् वह्निरधर्मरूपपिष्टपो अस्मदङ्गेषु रसना तादृशं सन्तिष्ठति सा कृत्स्नं देहं कलङ्कयति सृष्टिरथस्य यत्नं प्रज्वलयति नरकानलेन ज्वलयति या
- VII पशुपक्ष्युरोगजलयराणां सर्वेषां स्वभावो दमयितुं शक्यते मानुषिकस्वभावेन दमयाञ्चक्रे या
- VIII किन्तु मानवानां केनापि जिह्वा दमयितुं न शक्यते सा न निवार्यम् अनिष्टं ललाडलविषेण पूर्णा या
- IX तथा वयं पितरम् ईश्वरं धन्यं वदामः, तथा ऐश्वरस्य सादृश्ये सृष्टान् मानवान् शपामः।
- X ऐकस्माद् वदनाद् धन्यवाद्दशापौ निर्गच्छतः। हे मम भ्रातरः, अेतादृशं न कर्तव्यं
- XI प्रस्रवणः किम् ऐकस्मात् छिद्रात् मिष्टं तिक्रतञ्च तोयं निर्गमयति?
- XII हे मम भ्रातरः, उदुम्बरतरुः किं जिह्वलानि द्राक्षालता वा किम् उदुम्बरङ्गलानि झलितुं शक्नोति? तद्वद् ऐकः प्रस्रवणो लवणमिष्टे तोये निर्गमयितुं न शक्नोति।
- XIII युष्माकं मध्ये ज्ञानी सुबोधश्च क आस्ते? तस्य कर्माणि ज्ञानमूलकमृदुतायुक्तानीति सदायारात् स प्रमाणायतु।
- XIV किन्तु युष्मदन्तःकरणमध्ये यद्वि तिक्रतेर्ष्या विवादेच्छा य विद्यते तर्हि सत्यमतस्य विरुद्धं न श्लाघध्वं नयानृतं कथयत।
- XV तादृशं ज्ञानम् उर्ध्ववाद् आगतं नहि किन्तु पार्थिवं शरीरि भौतिकञ्च।
- XVI यतो डेतोरीर्ष्या विवादेच्छा य यत्र वेद्येते तत्रैव कलहः सर्व्वं द्रुष्टञ्च विद्यते।
- XVII किन्तूर्ध्ववाद् आगतं यत् ज्ञानं तत् प्रथमं शुचि ततः परं शान्तं क्षान्तम् आशुसन्धेयं दयादिसत्कृदैः परिपूर्णां असन्दिग्धं निष्कपटञ्च भवति।
- XVIII शान्त्याचारिभिः शान्त्या धर्मङ्गलं रोष्यते।

IV

- I युष्माकं मध्ये समरा रराश्च कुत उत्पद्यन्ते? युष्मदङ्गशिबिराश्रिताभ्यः सुभेच्छाभ्यः किं नोत्पद्यन्ते?
- II यूयं वाञ्छथ किन्तु नाप्नुथ, यूयं नरहत्याम् ईर्ष्याञ्च कुरुथ किन्तु कृतार्था भवितुं न शक्नुथ, यूयं युध्यथ ररां कुरुथ य किन्त्वप्राप्तास्तिष्ठथ, यतो डेतोः प्रार्थनां न कुरुथा
- III यूयं प्रार्थयध्वे किन्तु न लभध्वे यतो डेतोः स्वसुभोगेषु व्ययार्थं कु प्रार्थयध्वे।
- IV हे व्यभियारिणो व्यभियारिणश्च, संसारस्य यत् मैत्र्यं तद् ईश्वरस्य शात्रवमिति यूयं किं न ज्ञानीथ? अत एव यः कश्चित् संसारस्य मित्रं भवितुम् अभिलषति स ऐवेश्वरस्य शत्रु भवति।
- V यूयं किं मन्यध्वे? शास्त्रस्य वाक्यं किं झलडीनं भवेत्? अस्मदन्तर्वासी य आत्मा स वा किम् ईर्ष्यार्थं प्रेम करोति?
- VI तन्नहि किन्तु स प्रतुलं वरं वितरति तस्माद् उक्तमास्ते यथा, आत्माभिमानलोकानां विपक्षो भवतीश्वरः। किन्तु तेनैव नम्रेभ्यः प्रसादाद् दीयते वरः॥
- VII अतएव यूयम् ईश्वरस्य वश्या भवत शयतानं संरन्ध तेन स युष्मत्तः पलायिष्यते।
- VIII ईश्वरस्य समीपवर्तिनो भवत तेन स युष्माकं समीपवर्ती भविष्यति। हे पापिनः, यूयं स्वकरान् परिष्कुरुध्वं। हे द्विमनोलोकाः, यूयं स्वान्तःकरणानि शुचीनि कुरुध्वं।
- IX यूयम् उद्विज्जध्वं शोयत विलपत य, युष्माकं हासः शोकाय, आनन्दश्च कातरतायै परिवर्ततां।
- X प्रभोः समक्षं नम्रा भवत तस्मात् स युष्मान् उच्यीकरिष्यति।
- XI हे भ्रातरः, यूयं परस्परं मा दूषयता यः कश्चिद् भ्रातरं दूषयति भ्रातु विचारञ्च करोति स व्यवस्थां दूषयति व्यवस्थायाश्च विचारं करोति। त्वं यद्वि व्यवस्थाया विचारं करोषि तर्हि व्यवस्थापालयिता न भवसि किन्तु विचारयिता भवसि।
- XII अद्वितीयो व्यवस्थापको विचारयिता य स ऐवास्ते यो रक्षितुं नाशयितुञ्च पारयति। किन्तु कस्त्वं यत् परस्य विचारं करोषि?
- XIII अद्य श्वो वा वयम् अमुकनगरं गत्वा तत्र वर्षमेकं यापयन्तो वाणिज्यं करिष्यामः लाभं प्राप्स्यामश्चेति कथां भाषमाणा यूयम् एदानीं शृणुता।
- XIV श्वः किं घटिष्यते तद् यूयं न ज्ञानीथ यतो ज्वाणं वो भवेत् कीदृक् तत्तु व्याष्वस्वत्पकं, क्षणमात्रं भवेद् दृश्यं लुप्यते य ततः परं।
- XV तदनुक्त्वा युष्माकम् एदं कथनीयं प्रबोरिच्छातो वयं यद्वि ज्वाणमस्तर्ह्येतत् कर्म तत् कर्म वा करिष्याम एति।
- XVI किन्त्विदानीं यूयं गर्व्ववाक्यैः श्लाघनं कुरुध्वे तादृशं सर्व्वं श्लाघनं कुत्सितमेव।

XVII અતો યઃ કશ્ચિત્ સત્કર્મ કર્ત્વિ વિદિત્વા તન્ન કરોતિ તસ્ય પાપં જાયતે।

V

- I હે ધનવન્તઃ, યૂયમ્ ઇદાનીં શૃણુત યુષ્માભિરાગમિષ્યત્કલેશહેતોઃ ક્વંદતાં વિલખ્યતાઞ્ચ।
- II યુષ્માકં દ્રવિણં જીર્ણં કીટભુક્તાઃ સુયેલકાઃ।
- III કનકં રજતઞ્ચાપિ વિકૃતિં પ્રગમિષ્યતિ, તત્કલકુશ્ચ યુષ્માકં પાપં પ્રમાણયિષ્યતિ, હુતાશવચ્ચ યુષ્માકં પિશિતં ખાદયિષ્યતિ ઇત્યમ્ અન્તિમઘસ્રેષુ યુષ્માભિઃ સચ્ચિતં ધનં।
- IV પશ્યત યૈઃ કૃષીવલૈ યુષ્માકં શસ્યાનિ છિન્નાનિ તેભ્યો યુષ્માભિ ર્યદ્ વેતનં છિન્નં તદ્ ઉચ્ચૈ ધ્વનિં કરોતિ તેષાં શસ્યચ્છેદકાનામ્ આર્તરાવઃ સેનાપતેઃ પરમેશ્વરસ્ય કર્ણકુહરં પ્રવિષ્ટઃ।
- V યૂયં પૃથિવ્યાં સુખભોગં કામુકતાઞ્ચારિતવન્તઃ, મહાભોજસ્ય દિન ઇવ નિજાન્તઃકરણાનિ પરિતર્પિતવન્તશ્ચ।
- VI અપરઞ્ચ યુષ્માભિ ધાર્મિકસ્ય દણ્ડાજ્ઞા હત્યા ચાકારિ તથાપિ સ યુષ્માન્ ન પ્રતિરુદ્ધવાન્।
- VII હે ભ્રાતરઃ, યૂયં પ્રભોરાગમનં યાવદ્ ધૈર્યમાલમ્બધ્વાં પશ્યત કૃષિવલો ભૂમે ભ્દુમૂલ્યં ફલં પ્રતીક્ષમાણો યાવત્ પ્રથમમ્ અન્તિમઞ્ચ વૃષ્ટિજલં ન પ્રાપ્નોતિ તાવદ્ ધૈર્યમ્ આલમ્બતે।
- VIII યૂયમપિ ધૈર્યમાલમ્બ્ય સ્વાન્તઃકરણાનિ સ્થિરીકુરુત, યતઃ પ્રભોરુપસ્થિતિઃ સમીપવર્તિન્યભવત્।
- IX હે ભ્રાતરઃ, યૂયં યદ્ દણ્ડ્યા ન ભવેત તદર્થં પરસ્પરં ન ગ્લાયત, પશ્યત વિચારયિતા દ્વારસમીપે તિષ્ઠતિ।
- X હે મમ ભ્રાતરઃ, યે ભવિષ્યદ્વાદિનઃ પ્રભો નામ્ના ભાષિતવન્તસ્તાન્ યૂયં દુઃખસહનસ્ય ધૈર્યસ્ય ચ દૃષ્ટાન્તાન્ જાનીત।
- XI પશ્યત ધૈર્યશીલા અસ્માભિ ધન્યા ઉચ્યન્તો આયુષો ધૈર્ય યુષ્માભિરશ્રાવિ પ્રભોઃ પરિણામશ્ચાદર્શિ યતઃ પ્રભુ ભ્દુકૃપઃ સકરુણશ્ચાસ્તિ।
- XII હે ભ્રાતરઃ વિશેષત ઇદં વદામિ સ્વર્ગસ્ય વા પૃથિવ્યા વાન્યવસ્તુનો નામ ગૃહીત્વા યુષ્માભિઃ કોઽપિ શપથો ન ક્રિયતાં, કિન્તુ યથા દણ્ડ્યા ન ભવત તદર્થં યુષ્માકં તથૈવ તન્નહિ ચેતિવાક્યં યથેષ્ટં ભવતુ।
- XIII યુષ્માકં કશ્ચિદ્ દુઃખી ભવતિ? સ પ્રાર્થનાં કરોતુ। કશ્ચિદ્ વાનન્દિતો ભવતિ? સ ગીતં ગાયતુ।
- XIV યુષ્માકં કશ્ચિત્ પીડિતો ઽસ્તિ? સ સમિતેઃ પ્રાર્થનાન્ આહ્વાતુ તે ચ પભો નામ્ના તં તૈલેનાભિષિચ્ય તસ્ય કૃતે પ્રાર્થનાં કુર્વન્તુ।
- XV તસ્માદ્ વિશ્વાસજાતપ્રાર્થનયા સ રોગી રક્ષાં યાસ્યતિ પ્રભુશ્ચ તમ્ ઉત્થાપયિષ્યતિ યદિ ચ કૃતપાપો ભવેત્ તર્હિ સ તં ક્ષમિષ્યતે।
- XVI યૂયં પરસ્પરમ્ અપરાધાન્ અઙ્ગીકુરુધ્વમ્ આરોગ્યપ્રાપ્ત્યર્થઞ્ચૈકજનો ઽન્યસ્ય કૃતે પ્રાર્થનાં કરોતુ ધાર્મિકસ્ય સયત્ના પ્રાર્થના બહુશક્તિવિશિષ્ટા ભવતિ।
- XVII ય એલિયો વયમિવ સુખદુઃખભોગી મર્ત્ય આસીત્ સ પ્રાર્થનયાનાવૃષ્ટિં યાયિતવાન્ તેન દેશે સાર્દ્ધવત્સરત્રયં યાવદ્ વૃષ્ટિર્ન બભૂવા।
- XVIII પશ્ચાત્ તેન પુનઃ પ્રાર્થનાયાં કૃતાયામ્ આકાશસ્તોયાન્યવર્ષીત્ પૃથિવી ચ સ્વફલાનિ પ્રારોહયત્।
- XIX હે ભ્રાતરઃ, યુષ્માકં કસ્મિંશ્ચિત્ સત્યમતાદ્ ભ્રષ્ટે યદિ કશ્ચિત્ તં પરાવર્તયતિ
- XX તર્હિ યો જનઃ પાપિનં વિપથભ્રમણાત્ પરાવર્તયતિ સ તસ્યાત્માનં મૃત્યુત ઉદ્ધરિષ્યતિ બહુપાપાન્યાવરિષ્યતિ ચેતિ જાનાતુ।

१ पितरस्य पत्रं

- I पन्त-गालातिया-कप्पदकिया-आशिया-बिथुनियादेशेषु प्रवासिनो ये विकीर्णलोकाः
- II पितुरीश्वरस्य पूर्वनिर्णयाद् आत्मनः पावनेन यीशुप्रीष्टस्याज्ञाग्रहणाय शोणितप्रोक्षणाय याभिरुचितास्तान् प्रति यीशुप्रीष्टस्य प्रेरितः पितरः पत्रं लिखति युष्मान् प्रति बाहुल्येन शान्तिरनुग्रहश्च भूयास्तां।
- III अस्माकं प्रभो यीशुप्रीष्टस्य तात ईश्वरो धन्यः, यतः स स्वकीयबहुकृपातो मृतगणमध्याद् यीशुप्रीष्टस्योत्थानेन ज्वनप्रत्याशार्थम् अर्थतो
- IV ऽक्षयनिष्कलङ्काम्लानसम्पत्तिप्राप्त्यर्थम् अस्मान् पुनर्जन्तयामासा सा सम्पत्तिः स्वर्गे ऽस्माकं कृते सञ्चिता तिष्ठति,
- V यूयञ्चेश्वरस्य शक्तितः शेषकाले प्रकाश्यपरित्राणार्थं विश्वासेन रक्ष्यध्वे।
- VI तस्माद् यूयं यद्यप्यानन्देन प्रकुल्ला भवथ तथापि साम्प्रतं प्रयोजनहेतोः क्रियत्कालपर्यन्तं नानाविधपरीक्षाभिः क्लिश्यध्वे।
- VII यतो वह्निना यस्य परीक्षा भवति तस्मात् नश्वरसुवर्णादपि बहुमूल्यं युष्माकं विश्वासरूपं यत् परीक्षितं स्वर्णं तेन यीशुप्रीष्टस्यागमनसमये प्रशंसायाः समादरस्य गौरवस्य च योग्यता प्राप्तव्या।
- VIII यूयं तं प्रीष्टम् अदृष्ट्वापि तस्मिन् प्रीयध्वे साम्प्रतं तं न पश्यन्तोऽपि तस्मिन् विश्वसन्तो ऽनिर्व्वयनीयेन प्रभावयुक्तेन यानन्देन प्रकुल्ला भवथ,
- IX स्वविश्वासस्य परिणामरूपम् आत्मनां परित्राणं लभध्वे या
- X युष्मासु यो ऽनुग्रहो वर्तते तद्विषये य ईश्वरीयवाक्यं कथितवन्तस्ते भविष्यद्वादिनस्तस्य परित्राणस्यान्वेषणम् अनुसन्धानञ्च कृतवन्तः।
- XI विशेषतस्तेषामन्तर्व्वासी यः प्रीष्टस्यात्मा प्रीष्टे वर्तिष्यमाणानि दुःभानि तदनुगामिप्रभावञ्च पूर्वं प्राकाशयत् तेन कः क्रीदृशो वा समयो निरदिश्यतैतस्यानुसन्धानं कृतवन्तः।
- XII ततस्तैर्विषयैस्ते यत्र स्वान् किन्त्वस्मान् उपकुर्वन्त्येतत् तेषां निकटे प्राकाशयता यांश्च तान् विषयान् दिव्यदूता अध्यवनतशिरसो निरीक्षितुम् अभिलषन्ति ते विषयाः साम्प्रतं स्वर्गात् प्रेषितस्य पवित्रस्यात्मनः सहाय्याद् युष्मत्समीपे सुसंवाद्यप्रचारयितृभिः प्राकाश्यन्त।
- XIII अतमेव यूयं मनःकटिबन्धनं कृत्वा प्रबुद्धाः सन्तो यीशुप्रीष्टस्य प्रकाशसमये युष्मासु वर्तिष्यमानस्यानुग्रहस्य सम्पूर्णा प्रत्याशां कुरुता
- XIV अपरं पूर्व्याज्ञानतावस्थायाः कुत्सिताभिलाषाणां योग्यम् आचारं न कुर्वन्तो युष्मदाह्वानकारी यथा पवित्रो ऽस्ति
- XV यूयमप्याज्ञाग्राहिसन्ताना एव सर्वस्मिन् आचारे तादृक् पवित्रा भवता
- XVI यतो लिखितम् आस्ते, यूयं पवित्रास्तिष्ठत यस्मादहं पवित्रः।
- XVII अपरञ्च यो विनापक्षपातम् अकैकमानुषस्य कर्मानुसाराद् विचारं करोति स यदि युष्माभिस्तात आप्यायते तर्हि स्वप्रवासस्य कालो युष्माभिर्भोत्या याप्यतां।
- XVIII यूयं निरर्थकात् पैतृकायारात् क्षयणीयै र्ण्यसुवर्णादिभिर्मुक्तिं न प्राप्य
- XIX निष्कलङ्कनिर्मलमेषशावकस्येव प्रीष्टस्य बहुमूल्येन रुधिरेण मुक्तिं प्राप्तवन्त एति जानीथा
- XX स जगतो भित्तिमूलस्थापनात् पूर्वं नियुक्तः किन्तु यरमदिनेषु युष्मदर्थं प्रकाशितो ऽभवत्।
- XXI यतस्तेनैव मृतगणात् तस्योत्थापयितरि तस्मै गौरवदातरि येश्वरे विश्वसिथ तस्माद् ईश्वरे युष्माकं विश्वासः प्रत्याशा यास्तो
- XXII यूयम् आत्मना सत्यमतस्याज्ञाग्रहणद्वारा निष्कपटाय भ्रातृप्रेम्ने पावितमनसो भूत्वा निर्मलान्तःकरणैः परस्परं गाढं प्रेम कुरुता
- XXIII यस्माद् यूयं क्षयणीयवीर्यात् नहि किन्त्वक्षयणीयवीर्याद् ईश्वरस्य ज्वनदायकेन नित्यस्थायिना वाक्येन पुनर्जन्म गृहीतवन्तः।
- XXIV सर्वप्राणी तृणैस्तुल्यस्तत्तेजस्तृणपुष्पवत्। तृणानि परिशुष्यति पुष्पाणि निपतन्ति या
- XXV किन्तु वाक्यं परेशस्यानन्तकालं वितिष्ठतो तदेव य वाक्यं सुसंवादेन युष्माकम् अन्तिके प्रकाशितं।

II

- I સર્વાન્ દ્વેષાન્ સર્વાશ્ચ છલાન્ કાપટ્યાનીર્ધ્યાઃ સમસ્તગ્લાનિકથાશ્ચ દૂરીકૃત્ય
 II યુષ્માભિઃ પરિત્રાણાય વૃદ્ધિપ્રાપ્ત્યર્થં નવજાતશિશુભિરિવ પ્રકૃતં વાગ્દુઘં પિપાસ્યતાં
 III યતઃ પ્રભુ મધુર એતસ્યાસ્વાદં યૂયં પ્રાપ્તવન્તઃ।
 IV અપરં માનુષૈરવજ્ઞાતસ્ય કિન્ત્વીશ્વરેણાભિરુચિતસ્ય બહુમૂલ્યસ્ય જીવત્પ્રસ્તરસ્યેવ તસ્ય પ્રભોઃ સન્નિધિમ્ આગતા
 V યૂયમપિ જીવત્પ્રસ્તરા ઇવ નિચીયમાના આત્મિકમન્દિરં ખ્રીષ્ટેન ચીશુના ચેશ્વરતોષકાણામ્ આત્મિકબલીનાં દાનાર્થં પવિત્રો યાજ્ઞકવર્ગો ભવથા
 VI યતઃ શાસ્ત્રે લિખિતમાસ્તે, યથા, પશ્ય પાષાણ એકો ડસ્તિ સીયોનિ સ્થાપિતો મયા। મુખ્યકોણસ્ય યોગ્યઃ સ વૃતશ્ર્ચાતીવ મૂલ્યવાન્। યો જનો વિશ્વસેત્ તસ્મિન્ સ લજ્જાં ન ગમિષ્યતિ।
 VII વિશ્વાસિનાં યુષ્માકમેવ સમીપે સ મૂલ્યવાન્ ભવતિ કિન્ત્વિશ્વાસિનાં કૃતે નિચેતૃભિરવજ્ઞાતઃ સ પાષાણઃ કોણસ્ય ભિત્તિમૂલં ભૂત્વા બાધાજનકઃ પાષાણઃ સ્ખલનકારકશ્ચ શૈલો જાતઃ।
 VIII તે યાવિશ્વાસાદ્ વાક્યેન સ્ખલન્તિ સ્ખલને ચ નિયુક્તાઃ સન્તિ।
 IX કિન્તુ યૂયં યેનાન્ધકારમઘ્યાત્ સ્વકીયાશ્ચર્યદીપ્તિમઘ્યમ્ આહૂતાસ્તસ્ય ગુણાન્ પ્રકાશયિતુમ્ અભિરુચિતો વંશો રાજકીયો યાજ્ઞકવર્ગઃ પવિત્રા જાતિરધિકર્ત્વ્યાઃ પ્રજાશ્ચ જાતાઃ।
 X પૂર્વ્વ યૂયં તસ્ય પ્રજા નાભવત કિન્ત્વિદાનીમ્ ઈશ્વરસ્ય પ્રજા આઘ્વો પૂર્વ્વમ્ અનનુકમ્પિતા અભવત કિન્ત્વિદાનીમ્ અનુકમ્પિતા આઘ્વો
 XI હે પ્રિયતમાઃ, યૂયં પ્રવાસિનો વિદેશિનશ્ચ લોકા ઇવ મનસઃ પ્રાતિકૂલ્યેન યોધિભ્યઃ શારીરિકસુખાભિલાષેભ્યો નિવર્ત્તધ્વમ્ ઇત્યહં વિનયો
 XII દેવપૂજકાનાં મધ્યે યુષ્માકમ્ આચાર એવમ્ ઉત્તમો ભવતુ યથા તે યુષ્માન્ દુષ્કર્મકારિલોકાનિવ પુનર્ન નિન્દન્તઃ કૃપાદૃષ્ટિદિને સ્વયક્ષુર્ગોચરીયસત્ક્રિયાભ્ય ઈશ્વરસ્ય પ્રશંસાં કુર્યુઃ।
 XIII તતો હેતો યૂયં પ્રભોરનુરોધાત્ માનવસૃષ્ટાનાં કર્તૃત્વપદાનાં વશીભવત વિશેષતો ભૂપાલસ્ય યતઃ સ શ્રેષ્ઠઃ,
 XIV દેશાધ્યક્ષાણાઞ્ચ યતસ્તે દુષ્કર્મકારિણાં દણ્ડદાનાર્થં સત્કર્મકારિણાં પ્રશંસાર્થઞ્ચ તેન પ્રેરિતાઃ।
 XV ઇત્યં નિબ્બોધમાનુષાણામ્ અજ્ઞાનત્વં યત્ સદાચારિભિ ર્યુષ્માભિ નિરુત્તરીક્રિયતે તદ્ ઈશ્વરસ્યાભિમતાં
 XVI યૂયં સ્વાધીના ઇવાચરત તથાપિ દુષ્ટતાયા વેષસ્વરૂપાં સ્વાધીનતાં ધારયન્ત ઇવ નહિ કિન્ત્વીશ્વરસ્ય દાસા ઇવા
 XVII સર્વાન્ સમાદ્વિયધ્વં ભ્રાતૃવર્ગે પ્રીયધ્વમ્ ઈશ્વરાદ્ બિભીત ભૂપાલં સમ્મન્યધ્વં
 XVIII હે દાસાઃ યૂયં સમ્પૂર્ણાદિરેણ પ્રભૂનાં વશ્યા ભવત કેવલં ભદ્રાણાં દયાલૂનાઞ્ચ નહિ કિન્ત્વનૃજૂનામપિ।
 XIX યતો ડન્યાયેન દુઃખભોગકાલ ઈશ્વરચિન્તયા યત્ કલેશસહનં તદેવ પ્રિયં
 XX પાપં કૃત્વા યુષ્માકં ચપેટાઘાતસહનેન કા પ્રશંસા? કિન્તુ સદાચારં કૃત્વા યુષ્માકં યદ્ દુઃખસહનં તદેવેશ્વરસ્ય પ્રિયં
 XXI તદર્થમેવ યૂયમ્ આહૂતા યતઃ ખ્રીષ્ટોડપિ યુષ્મન્નિમિત્તં દુઃખં ભુક્ત્વા યૂયં યત્ તસ્ય પદચિહ્નૈર્ પ્રજેત તદર્થં દૃષ્ટાન્તમેકં દર્શિતવાન્।
 XXII સ કિમપિ પાપં ન કૃતવાન્ તસ્ય વદને કાપિ છલસ્ય કથા નાસીત્।
 XXIII નિન્દિતો ડપિ સન્ સ પ્રતિનિન્દાં ન કૃતવાન્ દુઃખં સહમાનો ડપિ ન ભર્ત્સિતવાન્ કિન્તુ યથાર્થવિચારચિતુઃ સમીપે સ્વં સમર્પિતવાન્।
 XXIV વયં યત્ પાપેભ્યો નિવૃત્ય ધર્માર્થં જીવામસ્તદર્થં સ સ્વશરીરેણાસ્માકં પાપાનિ કુશ ઊઠવાન્ તસ્ય પ્રહારૈ ર્યૂયં સ્વસ્થા અભવતા
 XXV યતઃ પૂર્વ્વ યૂયં ભ્રમણકારિમેષા ઇવાધ્વં કિન્ત્વધુના યુષ્માકમ્ આત્મનાં પાલકસ્યાધ્યક્ષસ્ય ચ સમીપં પ્રત્યાવર્તિતાઃ।

III

- I હે યોષિતઃ, યૂયમપિ નિજસ્વામિનાં વશ્યા ભવત તથા સતિ યદિ કેચિદ્ વાક્યે વિશ્વાસિનો ન સન્તિ તર્હિ
 II તે વિનાવાક્યં યોષિતામ્ આચારેણાર્થતસ્તેષાં પ્રત્યક્ષેણ યુષ્માકં સભયસતીત્વાચારેણાક્રુષ્ટં શક્ષ્યન્તો
 III અપરં કેશરચનયા સ્વર્ણાલકારધારણોન પરિચ્છેદપરિધાનેન વા યુષ્માકં વાહ્યભૂષા ન ભવતુ,
 IV કિન્ત્વીશ્વરસ્ય સાક્ષાદ્ બહુમૂલ્યક્ષમાશાન્તિભાવાક્ષયરત્નેન યુક્તો ગુપ્ત આન્તરિકમાનવ એવા

V યતઃ પૂર્વકાલે યાઃ પવિત્રસ્ત્રિય ઈશ્વરે પ્રત્યાશામકુર્વન્ તા અપિ તાદૃશીમેવ ભૂષાં ધારયન્ત્યો નિજસ્વામિનાં વશ્યા અભવન્|

VI તથૈવ સારા ઇબ્રાહીમો વશ્યા સતી તં પતિમાપ્યાતવતી યૂયન્ન યદિ સદાચારિણ્યો ભવથ વ્યાકુલતયા ચ ભીતા ન ભવથ તર્હિ તસ્યાઃ કન્યા આઘ્વે|

VII હે પુરુષાઃ, યૂયં જ્ઞાનતો દુર્બલતરભાજનૈરિવ યોષિદ્ધિઃ સહવાસં કુરુત, એકસ્ય જીવનવરસ્ય સહભાગિનીભ્યતાભ્યઃ સમાદરં વિતરત ચ ન ચેદ્ યુષ્માકં પ્રાર્થનાનાં બાધા જનિષ્યતે|

VIII વિશેષતો યૂયં સર્વ્વ એકમનસઃ પરદુઃખૈઃ દુઃખિતા ભ્રાતૃપ્રમિણઃ કૃપાવન્તઃ પ્રીતિભાવાશ્ચ ભવતા|

IX અનિષ્ટસ્ય પરિશોધેનાનિષ્ટં નિન્દાયા વા પરિશોધેન નિન્દાં ન કુર્વન્ત આશિષં દત્ત યતો યૂયમ્ આશિરધિકારિણો ભવિતુમાહૂતા ઇતિ જાનીથા|

X અપરન્ન, જીવને પ્રીયમાણો યઃ સુદિનાનિ દિદૃક્ષતો પાપાત્ જિહ્વાં મૃષાવાક્યાત્ સ્વાધરૌ સ નિવર્તયેત્|

XI સ ત્યજેદ્ દુષ્ટતામાર્ગં સત્ક્રિયાન્ન સમાચરેત્| મૃગયાણાશ્ચ શાન્તિં સ નિત્યમેવાનુધાવતુ|

XII લોચને પરમેશસ્યોન્મીલિતે ધાર્મિકાન્ પ્રતિ પ્રાર્થનાયાઃ કૃતે તેષાઃ તચ્છોત્રે સુગમે સદા ક્રોધાસ્યન્ન પરેશસ્ય કદાચારિષુ વર્તતે|

XIII અપરં યદિ યૂયમ્ ઉત્તમસ્યાનુગામિનો ભવથ તર્હિ કો યુષ્માન્ હિંસિષ્યતે?

XIV યદિ ચ ધર્માર્થં ક્લેશ્યધ્વં તર્હિ ધન્યા ભવિષ્યથા તેષામ્ આશક્લ્યા યૂયં ન બિભીત ન વિડ્કત વા|

XV મનોભિઃ કિન્તુ મન્યધ્વં પવિત્રં પ્રભુમીશ્વરં અપરન્ન યુષ્માકમ્ આન્તરિકપ્રત્યાશાયાસ્તત્ત્વં યઃ કશ્ચિત્ પૃચ્છતિ તસ્મૈ શાન્તિભીતિભ્યામ્ ઉત્તરં દાતું સદા સુસજ્જા ભવતા|

XVI યે ચ ખ્રીષ્ટધર્મં યુષ્માકં સદાચારં દૂષયન્તિ તે દુષ્કર્મકારિણામિવ યુષ્માકમ્ અપવાદેન યત્ લજ્જિજતા ભવેયુસ્તદર્થં યુષ્માકમ્ ઉત્તમઃ સંવેદો ભવતુ|

XVII ઈશ્વરસ્યાભિમતાદ્ યદિ યુષ્માભિઃ કલેશઃ સોઢવ્યસ્તર્હિ સદાચારિભિઃ કલેશસહનં વરં ન ચ કદાચારિભિઃ|

XVIII યસ્માદ્ ઈશ્વરસ્ય સન્નિધિમ્ અસ્માન્ આનેતુમ્ અધાર્મિકાણાં વિનિમયેન ધાર્મિકઃ ખ્રીષ્ટો ડખ્યેકકૃત્વઃ પાપાનાં દણ્ડં ભુક્તવાન્, સ ચ શરીરસમ્બન્ધે મારિતઃ કિન્ત્વાત્મનઃ સમ્બન્ધે પુન જીવિતો ડભવત્|

XIX તત્સમ્બન્ધે ચ સ યાત્રાં વિધાય કારાબદ્ધાનામ્ આત્મનાં સમીપે વાક્યં ઘોષિતવાન્|

XX પુરા નોહસ્ય સમયે યાવત્ પોતો નિરમીયત તાવદ્ ઈશ્વરસ્ય દીર્ઘસહિષ્ણુતા યદા વ્યલમ્બત તદા તેડનાજાગ્રાહિણોડભવન્| તેન પોતોનાલ્પેડર્થાદ્ અષ્ટાવેવ પ્રાણિનસ્તોયમ્ ઉત્તીર્ણાઃ|

XXI તન્નિદર્શનઆવગાહનં (અર્થતઃ શારીરિકમલિનતાયા યસ્ત્યાગઃ સ નહિ કિન્ત્વીશ્વરાયોત્તમસંવેદસ્ય યા પ્રતજ્ઞા સૈવ) યીશુખ્રીષ્ટસ્ય પુનરુત્થાનેનેદાનીમ્ અસ્માન્ ઉત્તારયતિ,

XXII યતઃ સ સ્વર્ગ ગત્વેશ્વરસ્ય દક્ષિણે વિદ્યતે સ્વર્ગીયદૂતાઃ શાસકા બલાનિ ચ તસ્ય વશીભૂતા અભવન્|

IV

I અસ્માકં વિનિમયેન ખ્રીષ્ટઃ શરીરસમ્બન્ધે દણ્ડં ભુક્તવાન્ અતો હેતોઃ શરીરસમ્બન્ધે યો દણ્ડં ભુક્તવાન્ સ પાપાત્ મુક્ત

II ઇતિભાવેન યૂયમપિ સુસજ્જાભૂય દેહવાસસ્યાવશિષ્ટં સમયં પુનર્માનવાનામ્ ઇચ્છાસાધનાર્થં નહિ કિન્ત્વીશ્વરસ્યેચ્છાસાધનાર્થં યાપયતા|

III આયુષો યઃ સમયો વ્યતીતસ્તસ્મિન્ યુષ્માભિ યદ્ દેવપૂજકાનામ્ ઇચ્છાસાધનં કામકુત્સિતાભિલાષમદાપાનરજ્જરસમત્તાદૃણાઈદેવપૂજાયરણાકારિ તેન બાહુલ્યં|

IV યૂયં તૈઃ સહ તસ્મિન્ સર્વ્વનાશપદ્ધે મજ્જિજતું ન ધાવથ, ઇત્યનેનાશ્ચર્યં વિજ્ઞાય તે યુષ્માન્ નિન્દન્તિ|

V કિન્તુ યો જીવતાં મૃતાનાન્ન વિચારે કર્તુમ્ ઉદ્યતોડસ્તિ તસ્મૈ તૈરુત્તરં દાયિષ્યતે|

VI યતો હેતો યે મૃતાસ્તેષાં યત્ માનવોદેશ્યઃ શારીરિકવિચારઃ કિન્ત્વીશ્વરોદેશ્યમ્ આત્મિકજીવનં ભવત્ તદર્થં તેષામપિ સન્નિધૌ સુસમાચારઃ પ્રકાશિતોડભવત્|

VII સર્વ્વેષામ્ અન્તિમકાલ ઉપસ્થિતસ્તસ્માદ્ યૂયં સુબુદ્ધયઃ પ્રાર્થનાર્થં જાગ્રતશ્ચ ભવતા|

VIII વિશેષતઃ પરસ્પરં ગાઢં પ્રેમ કુરુત, યતઃ, પાપાનામપિ બાહુલ્યં પ્રેમ્નૈવાચ્છાદયિષ્યતે|

IX કાતરોક્તિં વિના પરસ્પરમ્ આતિથ્યં કુરુતા|

X યેન યો વરો લબ્ધસ્તેનૈવ સ પરમ્ ઉપકરોત્, ઇત્યં યૂયમ્ ઈશ્વરસ્ય બહુવિધપ્રસાદસ્યોત્તમા ભાણ્ડાગારાધિપા ભવતા|

- XI યો વાક્યં કથયતિ સ ઈશ્વરસ્ય વાક્યમિવ કથયતુ યશ્ચ પરમ્ ઉપકરોતિ સ ઈશ્વરદત્તસામર્થ્યાદિવોપકરોતુ| સર્વવિષયે યીશુખ્રીષ્ટેનશ્વરસ્ય ગૌરવં પ્રકાશયતાં તસ્યૈવ ગૌરવં પરાક્રમશ્ચ સર્વદા ભૂયાત્ આમેના|
- XII હે પ્રિયતમાઃ, યુષ્માકં પરીક્ષાર્થં યસ્તાપો યુષ્માસુ વર્તતે તમ્ અસમ્ભવઘટિતં મત્વા નાશ્ચર્યં જાનીત,
- XIII કિન્તુ ખ્રીષ્ટેન કલેશાનાં સહભાગિત્વાદ્ આનન્દત તેન તસ્ય પ્રતાપપ્રકાશેડધ્યાનનન્દેન પ્રકુલ્લા ભવિષ્યથા
- XIV યદિ ખ્રીષ્ટસ્ય નામહેતુના યુષ્માકં નિન્દા ભવતિ તર્હિ યૂયં ધન્યા યતો ગૌરવદાયક ઈશ્વરસ્યાત્મા યુષ્માસ્વધિતિષ્ઠતિ તેષાં મધ્યે સ નિન્દતે કિન્તુ યુષ્મન્મધ્યે પ્રશંસ્યતે|
- XV કિન્તુ યુષ્માકં કોડપિ હન્તા વા ચૈરો વા દુષ્કર્મકૃદ્ વા પરાધિકારચર્યક ઇવ દણ્ડં ન ભુક્ત્તાં|
- XVI યદિ ચ ખ્રીષ્ટીયાન ઇવ દણ્ડં ભુક્તે તર્હિ સ ન લજ્જમાનસ્તત્કારણાદ્ ઈશ્વરં પ્રશંસતુ|
- XVII યતો વિચારસ્યારમ્ભસમયે ઈશ્વરસ્ય મન્દિરે યુજ્યતે યદિ ચાસ્મત્સ્વારભતે તર્હિશ્ચરીયસુસંવાદાગ્રાહિણાં શેષદશા કા ભવિષ્યતિ?
- XVIII ધાર્મિકેનાપિ ચેત્ ત્રાણમ્ અતિકૃચ્છ્ણેણ ગમ્યતે| તર્હ્યાધાર્મિકપાપિભ્યામ્ આશ્રયઃ કુત્ર લપ્સ્યતે|
- XIX અત ઈશ્વરેચ્છાતો ચે દુઃખં ભુજ્યતે તે સદાચારેણ સ્વાત્માનો વિશ્વાસ્યસ્રષ્ટુરીશ્વસ્ય કરાભ્યાં નિદઘતાં|

V

- I ખ્રીષ્ટસ્ય કલેશાનાં સાક્ષી પ્રકાશિષ્યમાણસ્ય પ્રતાપસ્યાંશી પ્રાચીનશ્રાહં યુષ્માકં પ્રાચીનાન્ વિનીયેદં વદામિ|
- II યુષ્માકં મધ્યવર્તી ય ઈશ્વરસ્ય મેષવૃન્દો યૂયં તં પાલયત તસ્ય વીક્ષણં કુરુત ય, આવશ્યકત્વેન નહિ કિન્તુ સ્વેચ્છાતો ન વ કુલોભેન કિન્તિવચ્છુકમનસા||
- III અપરમ્ અંશાનામ્ અધિકારિણ ઇવ ન પ્રભવત કિન્તુ વૃન્દસ્ય દૃષ્ટાન્તસ્વરૂપા ભવતા|
- IV તેન પ્રધાનપાલક ઉપસ્થિતે યૂયમ્ અમ્લાનં ગૌરવકિરીટં લપ્સ્યધ્વે|
- V હે યુવાનઃ, યૂયમપિ પ્રાચીનલોકાનાં વશ્યા ભવત સર્વે ચ સર્વેષાં વશીભૂય નમ્રતાભરણેન ભૂષિતા ભવત, યતઃ, આત્માભિમાનિલોકાનાં વિપક્ષો ભવતીશ્વરઃ| કિન્તુ તેનૈવ નમ્રેભ્યઃ પ્રસાદાદ્ દીયતે વરઃ|
- VI અતો યૂયમ્ ઈશ્વરસ્ય બલવત્કરસ્યાધો નમ્રીભૂય તિષ્ઠત તેન સ ઉચિતસમયે યુષ્માન્ ઉચ્ચીકરિષ્યતિ|
- VII યૂયં સર્વચિન્તાં તસ્મિન્ નિક્ષિપત યતઃ સ યુષ્માન્ પ્રતિ ચિન્તયતિ|
- VIII યૂયં પ્રબુદ્ધા જાગ્રતશ્ચ તિષ્ઠત યતો યુષ્માકં પ્રતિવાદી યઃ શયતાનઃ સ ગજ્જનકારી સિંહ ઇવ પર્યટન્ કં ગ્રસિષ્યામીતિ મૃગયતે,
- IX અતો વિશ્વાસે સુસ્થિરાસ્તિષ્ઠન્તસ્તેન સાર્દ્ધં યુધ્યત, યુષ્માકં જગન્નિવાસિભ્રાતૃષ્વપિ તાદૃશાઃ કલેશા વર્તન્ત ઇતિ જાનીતા|
- X ક્ષણિકદુઃખભોગાત્ પરમ્ અસ્મભ્યં ખ્રીષ્ટેન યીશુના સ્વકીયાનન્તગૌરવદાનાર્થં ચોડસ્માન્ આહૂતવાન્ સ સર્વાનુગ્રાહીશ્વરઃ સ્વયં યુષ્માન્ સિદ્ધાન્ સ્થિરાન્ સબલાન્ નિશ્ચલાંશ્ચ કરોતુ|
- XI તસ્ય ગૌરવં પરાક્રમશ્ચાનન્તકાલં યાવદ્ ભૂયાત્ આમેન્|
- XII યઃ સિલ્વાનો (મન્યે) યુષ્માકં વિશ્વાસ્યો ભ્રાતા ભવતિ તદ્વારાહં સંક્ષેપેણ લિખિત્વા યુષ્માન્ વિનીતવાન્ યૂયન્ચ યસ્મિન્ અધિતિષ્ઠત સ એવેશ્વરસ્ય સત્યો ડનુગ્રહ ઇતિ પ્રમાણં દત્તવાન્|
- XIII યુષ્માભિઃ સહાભિરુચિતા યા સમિતિ બાંબિલિ વિદ્યતે સા મમ પુત્રો માર્કશ્ચ યુષ્માન્ નમસ્કારં વેદ્યતિ|
- XIV યૂયં પ્રેમયુમ્બનેન પરસ્પરં નમસ્કુરુતા યીશુખ્રીષ્ટાશ્રિતાનાં યુષ્માકં સર્વેષાં શાન્તિ ભૂયાત્ આમેન્|

२ पितरस्य पत्रं

I ये जना अस्माभिः सार्द्धम् अस्तदीश्वरे त्रातरि यीशुप्रीष्टे य पुण्यसम्बलितविश्वासधनस्य समानांशित्वं प्राप्तास्तान् प्रति यीशुप्रीष्टस्य दासः प्रेरितश्च शिमोन् पितरः पत्रं लिखति।

II ईश्वरस्यास्माकं प्रभो र्थीशोश्च तत्त्वज्ञानेन युष्मास्वनुग्रहशान्त्योर्बाहुल्यं वर्ततां।

III श्रुवनार्थम् ईश्वरभक्त्यर्थञ्च यद्यद् आवश्यकं तत् सर्व्वं गौरवसद्गुणाभ्याम् अस्मदाह्वानकारिणस्तत्त्वज्ञानद्वारा तस्येश्वरीयशक्तिरस्मभ्यं दत्तवती।

IV तत्सर्व्वेषां यास्मभ्यं तादृशा बहुमूल्या मलाप्रतिज्ञा दत्ता याभि र्यूयं संसारव्याप्तात् कुत्सिताभिलाषमूलात् सर्व्वनाशाद् रक्षां प्राथेश्वरीयस्वभावस्यांशिनो भवितुं शक्नुथा।

V ततो डेतो र्यूयं सम्पूर्णा यत्नं विधाय विश्वासे सौजन्यं सौजन्ये ज्ञानं

VI ज्ञान आयतेन्द्रियताम् आयतेन्द्रियतायां धैर्य्यं धैर्य्यं ईश्वरभक्तिम्

VII ईश्वरभक्तौ भ्रातृस्नेहे य प्रेम युङ्कता।

VIII अेतानि यदि युष्मासु विद्यन्ते े वर्द्धन्ते य तर्ह्यस्मत्प्रभो र्थीशुप्रीष्टस्य तत्त्वज्ञाने युष्मान् अलसान् निष्कृलांश्च न स्थापयिष्यन्ति।

IX किन्वेतानि यस्य न विद्यन्ते सो ऽन्धो मुद्दितलोचनः स्वकीयपूर्व्वपापानां माञ्जर्जनस्य विस्मृतिं गतश्चा।

X तस्माद् डे भ्रातरः, यूयं स्वकीयाह्वानवरणयो र्दृढकरणो बहु यतध्वं, तत् कृत्वा कदाय न स्खलिष्यथा।

XI यतो ऽनेन प्रकारेणास्माकं प्रभोस्त्रात् र्थीशुप्रीष्टस्यानन्तराज्यस्य प्रवेशेन यूयं सुकलेन योजयिष्यध्वे।

XII यद्यपि यूयम् अेतत् सर्व्वं ज्ञानीथ वर्तमाने सत्यमते सुस्थिरा भवथ य तथापि युष्मान् सर्व्वदा तत् स्मारयितुम् अडम् अयत्नवान् न भविष्यामि।

XIII यावद् अेतस्मिन् दूष्ये तिष्ठामि तावद् युष्मान् स्मारयन् प्रबोधयितुं विहितं मन्ये।

XIV यतो ऽस्माकं प्रभु र्थीशुप्रीष्टो मां यत् ज्ञापितवान् तदनुसाराद् दूष्यमेतत् मया शीघ्रं त्यक्तव्यम् एति ज्ञानामि।

XV मम परलोकगमनात् परमपि यूयं यदेतानि स्मर्तुं शक्यथ तस्मिन् सर्व्वथा यतिष्ये।

XVI यतो ऽस्माकं प्रभो र्थीशुप्रीष्टस्य पराक्रमं पुनरागमनञ्च युष्मान् ज्ञापयन्तो वयं कल्पितान्युपायानान्यन्वगच्छामेति नहि किन्तु तस्य मडिभनः प्रत्यक्षसाक्षिणो भूत्वा भाषितवन्तः।

XVII यतः स पितुरीश्वराद् गौरवं प्रशंसाञ्च प्राप्तवान् विशेषतो मडिमयुक्ततेजोमध्याद् अेतादृशी वाणी तं प्रति निर्गतवती, यथा, अेष मम प्रियपुत्र अेतस्मिन् मम परमसन्तोषः।

XVIII स्वर्गात् निर्गतयं वाणी पवित्रपर्व्वते तेन सार्द्धं विद्यमानैरस्माभिरश्रावि।

XIX अपरम् अस्मत्समीपे दृढतरं भविष्यद्वाक्यं विद्यते यूयञ्च यदि दिनारम्भं युष्मन्मनःसु प्रभातीयनक्षत्रस्योदयञ्च यावत् तिमिरमये स्थाने ज्वलन्तं प्रदीपमिव तद् वाक्यं सम्मन्यध्वे तर्हि भद्रं करिष्यथा।

XX शास्त्रीयं किमपि भविष्यद्वाक्यं मनुष्यस्य स्वकीयभावबोधकं नहि, अेतद् युष्माभिः सम्यक् ज्ञायतां।

XXI यतो भविष्यद्वाक्यं पुरा मानुषाणाम् एच्छातो नोत्पन्नं किन्त्वीश्वरस्य पवित्रलोकाः पवित्रेणात्मना प्रवर्तिताः सन्तो वाक्यम् अभाषन्त।

II

I अपरं पूर्व्वकाले यथा लोकानां मध्ये मिथ्याभविष्यद्वादिन उपातिष्ठन् तथा युष्माकं मध्येऽपि मिथ्याशिक्षका उपस्थास्यन्ति, ते स्वेषां केतारं प्रभुम् अनङ्गीकृत्य सत्वरं विनाशं स्वेषु वर्तयन्ति विनाशकवैधर्म्यं गुप्तं युष्मन्मध्यम् आनेष्यन्ति।

II ततो ऽनेकेषु तेषां विनाशकमार्गं गतेषु तेभ्यः सत्यमार्गस्य निन्दा सम्भविष्यति।

III अपरञ्च ते लोभात् कापट्यवाक्यै र्युष्मत्तो लाभं करिष्यन्ते किन्तु तेषां पुरातनदृष्टाज्ञा न विलम्बते तेषां विनाशश्च न निद्राति।

IV ईश्वरः कृतपापान् दूतान् न क्षमित्वा तिमिरशृङ्खलैः पाताले रुद्ध्वा विचारार्थं समर्पितवान्।

V पुरातनं संसारमपि न क्षमित्वा तं दृष्टानां संसारं जलाप्लावनेन मञ्जयित्वा सप्तजनेः सडितं धर्मप्रचारकं नोडं रक्षितवान्।

- VI सिद्धोमम् अमोरा येतिनामके नगरे भविष्यतां दृष्टानां दृष्टान्तं विधाय भस्मीकृत्य विनाशेन दण्डितवान्;
- VII किन्तु तैः कुत्सितव्यभियारिभिः दृष्टात्मभिः क्लिष्टं धार्मिकं लोटं रक्षितवान्।
- VIII स धार्मिको जनस्तेषां मध्ये निवसन् स्वीयदृष्टिश्रोत्रगोचरेभ्यस्तेषाम् अधर्मायारेभ्यः स्वकीयधार्मिकमनसि दिने दिने तप्तवान्।
- IX प्रभु र्भक्तान् परीक्षाद् उद्धर्तुं विचारदिनञ्च यावद् दण्डयामानान् अधार्मिकान् रोद्धुं पारयति,
- X विशेषतो ये ऽमेध्याभिलाषात् शारीरिकसुखम् अनुगच्छन्ति कर्तृत्वपदानि यावज्जानन्ति तानेव (रोद्धुं पारयति) ते दुःसाहसिनः प्रगल्भाश्च।
- XI अपरं भलगौरवाभ्यां श्रेष्ठा दिव्यदूताः प्रभोः सन्निधौ येषां वैपरीत्येन निन्दासूयकं विचारं न कुर्वन्ति तेषाम् उच्यपदस्थानां निन्दनाद् एभे न भीताः।
- XII किन्तु ये बुद्धिहीनाः प्रकृता जन्तवो धर्तव्यतायै विनाशयतायै य ज्ञायन्ते तत्सदृशा एभे यत्र बुध्यन्ते तत् निन्दन्तः स्वकीयविनाशयतया विनक्ष्यन्ति स्वीयाधर्मस्य कुलं प्राप्स्यन्ति या
- XIII ते दिवा प्रकृष्टभोजनं सुषं मन्यन्ते निजछलैः सुखभोगिनः सन्तो युष्माभिः सार्द्धं भोजनं कुर्वन्तः क्लङ्किनो द्रोषिणश्च भवन्ति।
- XIV तेषां लोयनानि परदारकाङ्क्षीणि पापे याश्रान्तानि ते यञ्चलानि मनांसि मोहयन्ति लोभे तत्परमनसः सन्ति या
- XV ते शापग्रस्ता वंशाः सरलमार्गं विधाय भियोरपुत्रस्य बिलियमस्य विपथेन व्रजन्तो भ्रान्ता अभवन्। स बिलियमो ऽप्यधर्मात् प्राप्ये पारितोषिकेऽप्रीयत,
- XVI किन्तु निजापराधाद् भर्त्सनाम् अलभत यतो वयनशक्तिहीनं वाहनं मानुषिकगिरम् उच्यार्य्य भविष्यद्वादिन उन्मत्तताम् अभाधत।
- XVII एभे निर्जलानि प्रस्रवणानि प्रयण्डवायुना याविता मेधाश्च तेषां कृते नित्यस्थायी घोरतरान्धकारः सञ्चितो ऽस्ति।
- XVIII ये य जना भ्रान्त्यायारिगाणात् कृच्छ्रेणोद्धृतास्तान् एभे ऽपरिमितदर्पकथा भाषमाणाः शारीरिकसुखाभिलाषैः कामक्रीडाभिश्च मोहयन्ति।
- XIX तेभ्यः स्वाधीनतां प्रतिज्ञाय स्वयं विनाशयताया दासा भवन्ति, यतः, यो येनैव पराजिग्ये स जातस्तस्य किङ्करः।
- XX त्रातुः प्रभो र्यीशुप्रीष्टस्य ज्ञानेन संसारस्य मलेभ्य उद्धृता ये पुनस्तेषु निमज्ज्य पराज्जयन्ते तेषां प्रथमदशातः शेषदशा कुत्सिता भवति।
- XXI तेषां पक्षे धर्मपथस्य ज्ञानाप्राप्तिं वरं न य निर्दिष्टात् पवित्रविधिमार्गात् ज्ञानप्राप्तानां परावर्तनं।
- XXII किन्तु येयं सत्या दृष्टान्तकथा सैव तेषु इलितवती, यथा, कुक्कुरः स्वीयवान्ताय व्यावर्तते पुनः पुनः। लुठितुं कर्दमे तद्गतं क्षालितश्चैव शूकरः॥

III

- I हे प्रियतमाः, यूयं यथा पवित्रभविष्यद्भक्तृभिः पूर्वोक्तानि वाक्यानि त्रात्रा प्रभुना प्रेरितानाम् अस्माकम् आदेशञ्च सारथ तथा युष्मान् स्मारयित्वा
- II युष्माकं सरलभावं प्रबोधयितुम् अहं द्वितीयम् एदं पत्रं लिखामि।
- III प्रथमं युष्माभिरिदं ज्ञायतां यत् शेषे काले स्वेच्छायारिणो निन्दका उपस्थाय
- IV वदिष्यन्ति प्रभोरागमनस्य प्रतिज्ञा कुत्र? यतः पितृलोकानां मलानिद्रागमनात् परं सर्वाणि सृष्टेरारम्भकाले यथा तथैवावतिष्ठन्ते।
- V पूर्वम् एश्वरस्य वाक्येनाकाशमण्डलं जलाद् उत्पन्ना जले सन्तिष्ठमाना य पृथिव्यविधतैतद् अनिच्छुकतातस्ते न जानन्ति,
- VI ततस्तात्कालिकसंसारो जलेनाप्लावितो विनाशं गतः।
- VII किन्त्वधुना वर्तमाने आकाशभूमण्डले तेनैव वाक्येन वदन्यर्थं गुप्ते विचारदिनं दृष्टमानवानां विनाशञ्च यावद् रक्ष्यते।
- VIII हे प्रियतमाः, यूयम् अेतदेकं वाक्यम् अनवगता मा भवत यत् प्रभोः साक्षाद् दिनमेकं वर्षसहस्रवद् वर्षसहस्रञ्च दिनैकवत्।

IX કેચિદ્ યથા વિલમ્બં મન્યન્તે તથા પ્રભુઃ સ્વપ્રતિજ્ઞાયાં વિલમ્બતે તન્નહિ કિન્તુ કોડપિ યન્ન વિનશ્યેત્ સર્વ્વં એવ મનઃપરાવર્તનં ગચ્છેયુરિત્યભિલષન્ સો ડસ્માન્ પ્રતિ દીર્ઘસહિષ્ણુતાં વિદધાતિ

X કિન્તુ ક્ષપાયાં ચૌર ઇવ પ્રભો દિનમ્ આગમિષ્યતિ તસ્મિન્ મહાશબ્દેન ગગનમણ્ડલં લોપ્સ્યતે મૂલવસ્તૂનિ ચ તાપેન ગલિષ્યન્તે પૃથિવી તન્મધ્યસ્થિતાનિ કર્માણિ ચ ધક્ષ્યન્તે

XI અતઃ સર્વ્વેરેતૈ વિકારે ગન્તવ્યે સતિ યસ્મિન્ આકાશમણ્ડલં દાહેન વિકારિષ્યતે મૂલવસ્તૂનિ ચ તાપેન ગલિષ્યન્તે

XII તસ્યેશ્વરદિનસ્યાગમનં પ્રતીક્ષમાણૈરાકાઙ્ક્ષમાણૈશ્ચ યૂષ્માભિ ધર્માચારેશ્વરભક્તિભ્યાં કીદૃશૈ લોકૈ ભવિતવ્યં?

XIII તથાપિ વયં તસ્ય પ્રતિજ્ઞાનુસારેણ ધર્મસ્ય વાસસ્થાનં નૂતનમ્ આકાશમણ્ડલં નૂતનં ભૂમણ્ડલઞ્ચ પ્રતીક્ષામહે

XIV અતએવ હે પ્રિયતમાઃ, તાનિ પ્રતીક્ષમાણા યૂયં નિષ્કલઙ્કા અનિન્દિતાશ્ચ ભૂત્વા યત્ શાન્ત્યાશ્રિતાસ્તિષ્ઠથૈતસ્મિન્ યતઘ્વાં

XV અસ્માકં પ્રભો દીર્ઘસહિષ્ણુતાઞ્ચ પરિત્રાણજનિકાં મન્યઘ્વાં અસ્માકં પ્રિયભ્રાત્રે પૌલાય યત્ જ્ઞાનમ્ અદાયિ તદનુસારેણ સોડપિ પત્રે યુષ્માન્ પ્રતિ તદેવાલિખત્

XVI સ્વકીયસર્વ્વપત્રેષુ ચૈતાન્યધિ પ્રસ્તુત્ય તદેવ ગદતિ તેષુ પત્રેષુ કતિપયાનિ દુરૂઘ્યાણિ વાક્યાનિ વિદ્યન્તે યે ચ લોકા અજ્ઞાનાશ્ચઞ્ચલાશ્ચ તે નિજવિનાશાર્થમ્ અન્યશાસ્ત્રીયવચનानीવ તાન્યપિ વિકારયન્તિ

XVII તસ્માદ્ હે પ્રિયતમાઃ, યૂયં પૂર્વ્વ બુદ્ધ્વા સાવધાનાસ્તિષ્ઠત, અધાર્મિકાણાં ભ્રાન્તિસ્રોતસાપહતાઃ સ્વકીયસુસ્થિરત્વાત્ મા ભ્રશ્યતા

XVIII કિન્ત્વસ્માકં પ્રભોસ્ત્રાતુ રીશુપ્રીષ્ટસ્યાનુગ્રહે જ્ઞાને ચ વર્દ્ધઘ્વાં તસ્ય ગૌરવમ્ ઇદાનીં સદાકાલઞ્ચ ભૂયાત્ આમેન્

૧ યોહન: પત્ર

I આદિતો ય આસીદ્ યસ્ય વાગ્ અસ્માભિરશ્રાવિ યન્ન વયં સ્વનેત્રૈ દૃષ્ટવન્તો યન્ન વીક્ષિતવન્તઃ સ્વકરૈઃ સ્પૃષ્ટવન્તશ્ચ તં જીવનવાદં વયં જ્ઞાપયામઃ।

II સ જીવનસ્વરૂપઃ પ્રકાશત વયન્ન તં દૃષ્ટવન્તસ્તમધિ સાક્ષ્યં દક્ષશ્ચ, યશ્ચ પિતુઃ સન્નિધાવવર્તતાસ્માકં સમીપે પ્રકાશત ય તમ્ અનન્તજીવનસ્વરૂપં વયં યુષ્માન્ જ્ઞાપયામઃ।

III અસ્માભિ ર્યદ્ દૃષ્ટં શ્રુતન્ન તદેવ યુષ્માન્ જ્ઞાપ્યતે તેનાસ્માભિઃ સહાંશિત્વં યુષ્માકં ભવિષ્યતિ। અસ્માકન્ન સહાંશિત્વં પિત્રા તત્પુત્રેણ યીશુખ્રીષ્ટેન ય સાદ્ધ્નં ભવતિ।

IV અપરન્ન યુષ્માકમ્ આનન્દો યત્ સમ્પૂર્ણો ભવેદ્ તદર્થં વયમ્ એતાનિ લિખામઃ।

V વયં યાં વાર્તાં તસ્માત્ શ્રુત્વા યુષ્માન્ જ્ઞાપયામઃ સેયમ્ ઈશ્વરો જ્યોતિસ્તસ્મિન્ અન્ધકારસ્ય લેશોડપિ નાસ્તિ।

VI વયં તેન સહાંશિન ઇતિ ગદિત્વા યદ્દન્ધાકારે યરામસ્તર્હિ સત્યાચારિણો ન સન્તો ડનૂતવાદિનો ભવામઃ।

VII કિન્તુ સ યથા જ્યોતિષિ વર્તતે તથા વયમપિ યદિ જ્યોતિષિ યરામસ્તર્હિ પરસ્પરં સહભાગિનો ભવામસ્તસ્ય પુત્રસ્ય યીશુખ્રીષ્ટસ્ય રુઘિરન્નાસ્માન્ સર્વસ્માત્ પાપાત્ શુદ્ધયતિ।

VIII વયં નિષ્પાપા ઇતિ યદિ વદામસ્તર્હિ સ્વયમેવ સ્વાન્ વન્નયામઃ સત્યમતન્નાસ્માકમ્ અન્તરે ન વિદ્યતે।

IX યદિ સ્વપાપાનિ સ્વીકુર્મહં તર્હિ સ વિશ્વાસ્યો યાથાર્થિકશ્ચાસ્તિ તસ્માદ્ અસ્માકં પાપાનિ ક્ષમિષ્યતે સર્વસ્માદ્ અધર્મચિન્ત્યાસ્માન્ શુદ્ધયિષ્યતિ।

X વયમ્ અકૃતપાપા ઇતિ યદિ વદામસ્તર્હિ તમ્ અનૂતવાદિનં કુર્મસ્તસ્ય વાક્યન્નાસ્માકમ્ અન્તરે ન વિદ્યતે।

II

I હે પ્રિયબાલકાઃ, યુષ્માભિ ર્યત્ પાપં ન ક્રિયેત તદર્થં યુષ્માન્ પ્રત્યેતાનિ મયા લિખ્યન્તો યદિ તુ કેનાપિ પાપં ક્રિયતે તર્હિ પિતુઃ સમીપે ડસ્માકં એકઃ સહાયો ડર્થતો ધાર્મિકો યીશુઃ ખ્રીષ્ટો વિદ્યતે।

II સ ચાસ્માકં પાપાનાં પ્રાયશ્ચિત્તં કેવલમસ્માકં નહિ કિન્તુ લિખિલસંસારસ્ય પાપાનાં પ્રાયશ્ચિત્તં।

III વયં તં જાનીમ ઇતિ તદીયાજ્ઞાપાલનેનાવગચ્છામઃ।

IV અહં તં જાનામીતિ વદિત્વા યસ્તસ્યાજ્ઞા ન પાલયતિ સો ડનૂતવાદી સત્યમતન્ન તસ્યાન્તરે ન વિદ્યતે।

V યઃ કશ્ચિત્ તસ્ય વાક્યં પાલયતિ તસ્મિન્ ઈશ્વરસ્ય પ્રેમ સત્યરૂપેણ સિધ્યતિ વયં તસ્મિન્ વર્તામહં તદ્ એતેનાવગચ્છામઃ।

VI અહં તસ્મિન્ તિષ્ઠામીતિ યો ગદતિ તસ્યેદમ્ ઉચિતં યત્ ખ્રીષ્ટો યાદૃગ્ આચરિતવાન્ સો ડપિ તાદૃગ્ આચરેત્।

VII હે પ્રિયતમાઃ, યુષ્માન્ પ્રત્યહં નૂતનામાજ્ઞાં લિખામીતિ નહિ કિન્ત્વાદિતો યુષ્માભિ લ્લબ્ધ્યાં પુરાતનામાજ્ઞાં લિખામિ આદિતો યુષ્માભિ ર્યદ્ વાક્યં શ્રુતં સા પુરાતનાજ્ઞા।

VIII પુનરપિ યુષ્માન્ પ્રતિ નૂતનાજ્ઞા મયા લિખ્યત એતદપિ તસ્મિન્ યુષ્માસુ ય સત્યં, યતો ડન્ધકારો વ્યત્યેતિ સત્યા જ્યોતિશ્ચેદાનીં પ્રકાશતે;

IX અહં જ્યોતિષિ વર્ત ઇતિ ગદિત્વા યઃ સ્વભ્રાતરં દ્વેષ્ટિ સો ડદ્યાપિ તમિસ્રે વર્તતે।

X સ્વભ્રાતરિ યઃ પ્રીયતે સ એવ જ્યોતિષિ વર્તતે વિઘ્નજનકં કિમપિ તસ્મિન્ ન વિદ્યતે।

XI કિન્તુ સ્વભ્રાતરં યો દ્વેષ્ટિ સ તિમિરે વર્તતે તિમિરે ચરતિ ય તિમિરેણ ય તસ્ય નયને ડન્ધીક્રિયેતે તસ્માત્ ક્ક યામીતિ સ જ્ઞાતું ન શક્નોતિ।

XII હે શિશવઃ, યૂયં તસ્ય નામ્ના પાપક્ષમાં પ્રાપ્તવન્તસ્તસ્માદ્ અહં યુષ્માન્ પ્રતિ લિખામિ।

XIII હે પિતરઃ, ય આદિતો વર્તમાનસ્તં યૂયં જાનીથ તસ્માદ્ યુષ્માન્ પ્રતિ લિખામિ હે યુવાનઃ યૂયં પાપત્માનં જિતવન્તસ્તસ્માદ્ યુષ્માન્ પ્રતિ લિખામિ હે બાલકાઃ, યૂયં પિતરં જાનીથ તસ્માદ્ યુષ્માન્ પ્રતિ લિખિતવાન્।

XIV હે પિતરઃ, આદિતો યો વર્તમાનસ્તં યૂયં જાનીથ તસ્માદ્ યુષ્માન્ પ્રતિ લિખિતવાન્ હે યુવાનઃ, યૂયં બલવન્ત આધ્વે, ઈશ્વરસ્ય વાક્યન્ન યુષ્મદન્તરે વર્તતે પાપાત્મા ય યુષ્માભિઃ પરાજિગ્યે તસ્માદ્ યુષ્માન્ પ્રતિ લિખિતવાન્।

XV યૂયં સંસારે સંસારસ્યવિષયેષુ ય મા પ્રીયધ્વં યઃ સંસારે પ્રીયતે તસ્યાન્તરે પિતુઃ પ્રેમ ન તિષ્ઠતિ।

XVI યતઃ સંસારે યદત્ સ્થિતમ્ અર્થતઃ શારીરિકભાવસ્યાભિલાષો દર્શનેન્દ્રિયસ્યાભિલાષો જીવનસ્ય ગર્વશ્ચ સર્વમેતત્ પિતૃતો ન જાયતે કિન્તુ સંસારદેવ|

XVII સંસારસ્તદીયાભિલાષશ્ચ વ્યત્યેતિ કિન્તુ ય ઈશ્વરસ્યેષ્ટં કરોતિ સો ડનન્તકાલં યાવત્ તિષ્ઠતિ|

XVIII હે બાલકાઃ, શેષકાલોડયં, અપરં ખ્રીષ્ટારિણોપસ્થાવ્યમિતિ યુષ્માભિ ર્યથા શ્રુતં તથા બહવઃ ખ્રીષ્ટારથ ઉપસ્થિતાસ્તસ્માદ્યં શેષકાલોડસ્તીતિ વયં જાનીમઃ|

XIX તે ડસ્મન્મધ્યાન્ નિર્ગતવન્તઃ કિન્ત્વસ્મદીયા નાસન્ યદસ્મદીયા અભવિષ્યન્ તર્હસ્મત્સક્લે ડસ્થાસ્યન્, કિન્તુ સર્વે ડસ્મદીયા ન સન્ત્યેતસ્ય પ્રકાશ આવશ્યક આસીત્|

XX યઃ પવિત્રસ્તસ્માદ્ યૂયમ્ અભિષેકં પ્રાપ્તવન્તસ્તેન સર્વાણિ જાનીથા

XXI યૂયં સત્યમતં ન જાનીથ તત્કારણાદ્ અહં યુષ્માન્ પ્રતિ લિખિતવાન્ તન્નહિ કિન્તુ યૂયં તત્ જાનીથ સત્યમતાર્ય કિમપ્યનૃતવાક્યં નોત્પદ્યતે તત્કારણાદેવ|

XXII યીશુરભિષિક્તસ્ત્રાતેતિ યો નાઙ્ગીકરોતિ તં વિના કો ડપરો ડનૃતવાદી ભવેત્? સ એવ ખ્રીષ્ટારિ ર્યઃ પિતરં પુત્રઞ્ચ નાઙ્ગીકરોતિ|

XXIII યઃ કશ્ચિત્ પુત્રં નાઙ્ગીકરોતિ સ પિતરમપિ ન ધારયતિ યશ્ચ પુત્રમઙ્ગીકરોતિ સ પિતરમપિ ધારયતિ|

XXIV આદિતો યુષ્માભિ ર્યત્ શ્રુતં તદ્ યુષ્માસુ તિષ્ઠતુ, આદિતઃ શ્રુતં વાક્યં યદિ યુષ્માસુ તિષ્ઠતિ, તર્હિ યૂયમપિ પુત્રે પિતરિ ચ સ્થાસ્યથા

XXV સ ચ પ્રતિજ્ઞાસ્મભ્યં યત્ પ્રતિજ્ઞાતવાન્ તદ્ અનન્તજીવનં|

XXVI યે જના યુષ્માન્ ભ્રામયન્તિ તાનધ્યહમ્ ઇદં લિખિતવાન્|

XXVII અપરં યૂયં તસ્માદ્ યમ્ અભિષેકં પ્રાપ્તવન્તઃ સ યુષ્માસુ તિષ્ઠતિ તતઃ કોડપિ યદ્ યુષ્માન્ શિક્ષયેત્ તદ્ અનાવશ્યકં, સ યાભિષેકો યુષ્માન્ સર્વાણિ શિક્ષયતિ સત્યશ્ચ ભવતિ ન યાતથ્યઃ, અતઃ સ યુષ્માન્ યદ્દદ્ અશિક્ષયત્ તદ્દત્ ત્ર સ્થાસ્યથા|

XXVIII અતએવ હે પ્રિયબાલકા યૂયં તત્ર તિષ્ઠત, તથા સતિ સ યદા પ્રકાશિષ્યતે તદા વયં પ્રતિભાન્વિતા ભવિષ્યામઃ, તસ્યાગમનસમયે ચ તસ્ય સાક્ષાન્ન ત્રપિષ્યામહે|

XXIX સ ધામ્મિકો ડસ્તીતિ યદિ યૂયં જાનીથ તર્હિ યઃ કશ્ચિદ્ ધર્મ્માચારં કરોતિ સ તસ્માત્ જાત ઇત્યપિ જાનીતા

III

I પશ્યત વયમ્ ઈશ્વરસ્ય સન્તાના ઇતિ નામ્નાપ્યામહે, એતેન પિતાસ્મભ્યં કીદૃક્ મહાપ્રેમ પ્રદત્તવાન્, કિન્તુ સંસારસ્તં નાજાનાત્ તત્કારણાદ્સ્માન્ અપિ ન જાનાતિ|

II હે પ્રિયતમાઃ, ઇદાનીં વયમ્ ઈશ્વરસ્ય સન્તાના આસ્મહે પશ્ચાત્ કિં ભવિષ્યામસ્તદ્ અદ્યાપ્યપ્રકાશિતં કિન્તુ પ્રકાશં ગતે વયં તસ્ય સદૃશા ભવિષ્યામિ ઇતિ જાનીમઃ, યતઃ સ યાદૃશો ડસ્તિ તાદૃશો ડસ્માભિર્દર્શિષ્યતે|

III તસ્મિન્ એષા પ્રત્યાશા યસ્ય કસ્યચિદ્ ભવતિ સ સ્વં તથા પવિત્રં કરોતિ યથા સ પવિત્રો ડસ્તિ|

IV યઃ કશ્ચિત્ પાપમ્ આચરતિ સ વ્યવસ્થાલક્ષ્ણં કરોતિ યતઃ પાપમેવ વ્યવસ્થાલક્ષ્ણં|

V અપરં સો ડસ્માકં પાપાન્યપહર્તુ પ્રાકાશતૈતદ્ યૂયં જાનીથ, પાપઞ્ચ તસ્મિન્ ન વિદ્યતે|

VI યઃ કશ્ચિત્ તસ્મિન્ તિષ્ઠતિ સ પાપાચારં ન કરોતિ યઃ કશ્ચિત્ પાપાચારં કરોતિ સ તં ન દૃષ્ટવાન્ ન વાવગતવાન્|

VII હે પ્રિયબાલકાઃ, કશ્ચિદ્ યુષ્માકં ભ્રમં ન જનયેત્, યઃ કશ્ચિદ્ ધર્મ્માચારં કરોતિ સ તાદૃગ્ ધામ્મિકો ભવતિ યાદૃક્ સ ધામ્મિકો ડસ્તિ|

VIII યઃ પાપાચારં કરોતિ સ શયતાનાત્ જાતો યતઃ શયતાન આદિતઃ પાપાચારી શયતાનસ્ય કર્મ્મણાં લોપાર્થમેવેશ્વરસ્ય પુત્રઃ પ્રાકાશત|

IX યઃ કશ્ચિદ્ ઈશ્વરાત્ જાતઃ સ પાપાચારં ન કરોતિ યતસ્તસ્ય વીર્યં તસ્મિન્ તિષ્ઠતિ પાપાચારં કર્તુઞ્ચ ન શક્નોતિ યતઃ સ ઈશ્વરાત્ જાતઃ|

X ઇત્યનેનેશ્વરસ્ય સન્તાનાઃ શયતાનસ્ય ચ સન્તાના વ્યક્તા ભવન્તિ યઃ કશ્ચિદ્ ધર્મ્માચારં ન કરોતિ સ ઈશ્વરાત્ જાતો નહિ યશ્ચ સ્વભ્રાતરિ ન પ્રીયતે સો ડપીશ્વરાત્ જાતો નહિ|

XI યતસ્તસ્ય ચ આદેશ આદિતો યુષ્માભિઃ શ્રુતઃ સ એષ એવ યદ્ અસ્માભિઃ પરસ્પરં પ્રેમ કર્તવ્યં|

XII પાપાત્મતો જાતો યઃ કાબિલ્ સ્વભ્રાતરં હતવાન્ તત્સદૃશૈરસ્માભિર્ન ભવિતવ્યં| સ કસ્માત્ કારણાત્ તં હતવાન્? તસ્ય કર્મ્મણિ દુષ્ટાનિ તદ્ભ્રાતુશ્ચ કર્મ્મણિ ધર્મ્માણ્યાસન્ ઇતિ કારણાત્|

- XIII હે મમ ભ્રાતરઃ, સંસારો યદિ યુષ્માન્ દ્વેષ્ટિ તર્હિ તદ્ આશ્ચર્ય્યં ન મન્યધ્વાં
 XIV વયં મૃત્યુમ્ ઉત્તીર્ય જીવનં પ્રાપ્તવન્તસ્તદ્ ભ્રાતૃષુ પ્રેમકરણાત્ જાનીમઃ। ભ્રાતરિ યો ન પ્રીયતે સ મૃત્યૌ તિષ્ઠતિ।
 XV યઃ કશ્ચિત્ સ્વભ્રાતરં દ્વેષ્ટિ સં નરઘાતી કિઞ્ચાનન્તજીવનં નરઘાતિનઃ કસ્યાપ્યન્તરે નાવતિષ્ઠતે તદ્ યૂયં જાનીથા।
 XVI અસ્માકં કૃતે સ સ્વપ્રાણાંસ્ત્યક્તવાન્ ઇત્યનેન વયં પ્રેમ્નસ્તત્ત્વમ્ અવગતાઃ, અપરં ભ્રાતૃણાં કૃતે ડસ્માભિરપિ પ્રાણાસ્ત્યક્તવ્યાઃ।
 XVII સાંસારિકજીવિકાપ્રાપ્તો યો જનઃ સ્વભ્રાતરં દીનં દૃષ્ટ્વા તસ્માત્ સ્વીયદયાં રણદ્ધિ તસ્યાન્તર ઈશ્વરસ્ય પ્રેમ કથં તિષ્ઠેત્?
 XVIII હે મમ પ્રિયબાલકાઃ, વાક્યેન જિહ્વાયા વાસ્માભિઃ પ્રેમ ન કર્તવ્યં કિન્તુ કાર્યેણ સત્યતયા ચૈવા
 XIX એતેન વયં યત્ સત્યમતસમ્બન્ધીયાસ્તત્ જાનીમસ્તસ્ય સાક્ષાત્ સ્વાન્તઃકરણાનિ સાન્ત્વયિતું શક્યામશ્ચ।
 XX યતો ડસ્મદન્તઃકરણં યદસ્માન્ દૂષયતિ તર્હાસ્મદન્તઃ કરણાદ્ ઈશ્વરો મહાન્ સર્વજ્ઞશ્ચ।
 XXI હે પ્રિયતમાઃ, અસ્મદન્તઃકરણં યદસ્માન્ ન દૂષયતિ તર્હિ વયમ્ ઈશ્વરસ્ય સાક્ષાત્ પ્રતિભાન્વિતા ભવામઃ।
 XXII યચ્ચ પ્રાર્થયામહે તત્ તસ્માત્ પ્રાપ્નુમઃ, યતો વયં તસ્યાજ્ઞાઃ પાલયામસ્તસ્ય સાક્ષાત્ તુષ્ટિજનકમ્ આચારં કુર્મશ્ચ।
 XXIII અપરં તસ્યેયમાજ્ઞા યદ્ વયં પુત્રસ્ય યીશુખ્રીષ્ટસ્ય નાગ્નિ વિશ્વસિમસ્તસ્યાજ્ઞાનુસારેણ ચ પરસ્પરં પ્રેમ કુર્મઃ।
 XXIV યશ્ચ તસ્યાજ્ઞાઃ પાલયતિ સ તસ્મિન્ તિષ્ઠતિ તસ્મિન્ સોઽપિ તિષ્ઠતિ; સ ચાસ્માન્ યમ્ આત્માનં દત્તવાન્ તસ્માત્ સો ડસ્માસુ તિષ્ઠતીતિ જાનીમઃ।

IV

- I હે પ્રિયતમાઃ, યૂયં સર્વેષ્વાત્મસુ ન વિશ્વસિત કિન્તુ તે ઈશ્વરાત્ જાતા ન વેત્યાત્મનઃ પરીક્ષધ્વં યતો બહવો મૃષાભવિષ્યદ્વાદિનો જગન્મધ્યમ્ આગતવન્તઃ।
 II ઈશ્વરીયો ય આત્મા સ યુષ્માભિરનેન પરિચીયતાં, યીશુઃ ખ્રીષ્ટો નરાવતારો ભૂત્વાગત એતદ્ યેન કેનચિદ્ આત્મના સ્વીક્રિયતે સ ઈશ્વરીયઃ।
 III કિન્તુ યીશુઃ ખ્રીષ્ટો નરાવતારો ભૂત્વાગત એતદ્ યેન કેનચિદ્ આત્મના નાઙ્ગીક્રિયતે સ ઈશ્વરીયો નહિ કિન્તુ ખ્રીષ્ટારેરાત્મા, તેન યાગન્તવ્યમિતિ યુષ્માભિઃ શ્રુતં, સ ચેદાનીમપિ જગતિ વર્તતે।
 IV હે બાલકાઃ, યૂયમ્ ઈશ્વરાત્ જાતાસ્તાન્ જિતવન્તશ્ચ યતઃ સંસારાધિષ્ઠાનકારિણો ડપિ યુષ્મદધિષ્ઠાનકારી મહાન્।
 V તે સંસારાત્ જાતાસ્તતો હેતોઃ સંસારાદ્ ભાષન્તે સંસારશ્ચ તેષાં વાક્યાનિ ગૃહ્ણાતિ।
 VI વયમ્ ઈશ્વરાત્ જાતાઃ, ઈશ્વરં યો જાનાતિ સોઽસ્મદ્વાક્યાનિ ગૃહ્ણાતિ યશ્ચેશ્વરાત્ જાતો નહિ સોઽસ્મદ્વાક્યાનિ ન ગૃહ્ણાતિ; અનેન વયં સત્યાત્માનં ભ્રામકાત્માનશ્ચ પરિચિનુમઃ।
 VII હે પ્રિયતમાઃ, વયં પરસ્પરં પ્રેમ કરવામ, યતઃ પ્રેમ ઈશ્વરાત્ જાયતે, અપરં યઃ કશ્ચિત્ પ્રેમ કરોતિ સ ઈશ્વરાત્ જાત ઈશ્વરં વેત્તિ ચા।
 VIII યઃ પ્રેમ ન કરોતિ સ ઈશ્વરં ન જાનાતિ યત ઈશ્વરઃ પ્રેમસ્વરૂપઃ।
 IX અસ્માસ્વીશ્વરસ્ય પ્રેમૈતેન પ્રાકાશત યત્ સ્વપુત્રેણાસ્મભ્યં જીવનદાનાર્થમ્ ઈશ્વરઃ સ્વીયમ્ અદ્વિતીયં પુત્રં જગન્મધ્યં પ્રેષિતવાન્।
 X વયં યદ્ ઈશ્વરે પ્રીતવન્ત ઇત્યત્ર નહિ કિન્તુ સ યદસ્માસુ પ્રીતવાન્ અસ્મત્પાપાનાં પ્રાયશ્ચિર્તાર્થં સ્વપુત્રં પ્રેષિતવાંશ્ચેત્યત્ર પ્રેમ સન્તિષ્ઠતો।
 XI હે પ્રિયતમાઃ, અસ્માસુ યદીશ્વરેણૈતાદૃશં પ્રેમ કૃતં તર્હિ પરસ્પરં પ્રેમ કર્તુમ્ અસ્માકમધ્યુચિતાં।
 XII ઈશ્વરઃ કદાય કેનાપિ ન દૃષ્ટઃ યદસ્માભિઃ પરસ્પરં પ્રેમ ક્રિયતે તર્હીશ્વરો ડસ્મન્મધ્યે તિષ્ઠતિ તસ્ય પ્રેમ ચાસ્માસુ સેત્સ્યતો।
 XIII અસ્મભ્યં તેન સ્વકીયાત્મનોઽશો દત્ત ઇત્યનેન વયં યત્ તસ્મિન્ તિષ્ઠામઃ સ ય યદ્ અસ્માસુ તિષ્ઠતીતિ જાનીમઃ।
 XIV પિતા જગત્રાતારં પુત્રં પ્રેષિતવાન્ એતદ્ વયં દૃષ્ટ્વા પ્રમાણયામઃ।
 XV યીશુરીશ્વરસ્ય પુત્ર એતદ્ યેનાઙ્ગીક્રિયતે તસ્મિન્ ઈશ્વરસ્તિષ્ઠતિ સ ચેશ્વરે તિષ્ઠતિ।

XVI અસ્માસ્વીશ્વરસ્ય યત્ પ્રેમ વર્તતે તદ્ વયં જ્ઞાતવન્તસ્તસ્મિન્ વિશ્વાસિતવન્તશ્ચા ઈશ્વરઃ પ્રેમસ્વરૂપઃ પ્રેમ્ની યસ્તિષ્ઠતિ સ ઈશ્વરે તિષ્ઠતિ તસ્મિન્શ્વરસ્તિષ્ઠતિ

XVII સ યાદૃશો ડસ્તિ વયમપ્યેતસ્મિન્ જગતિ તાદૃશા ભવામ એતસ્માદ્ વિચારદિને ડસ્માભિ ર્યા પ્રતિભા લભ્યતે સાસ્મત્સમ્બન્ધીયસ્ય પ્રેમ્નઃ સિદ્ધિઃ!

XVIII પ્રેમ્નિ ભીતિર્ન વર્તતે કિન્તુ સિદ્ધં પ્રેમ ભીતિર્નિરાકરોતિ યતો ભીતિઃ સયાતનાસ્તિ ભીતો માનવઃ પ્રેમ્નિ સિદ્ધો ન જાતઃ!

XIX અસ્માસુ સ પ્રથમં પ્રીતવાન્ ઇતિ કારણાદ્ વયં તસ્મિન્ પ્રીયામહે

XX ઈશ્વરે ડહં પ્રીય ઇત્યુક્ત્વા યઃ કશ્ચિત્ સ્વભ્રાતરં દ્વેષ્ટિ સો ડનૃતવાદી સ યં દૃષ્ટવાન્ તસ્મિન્ સ્વભ્રાતરિ યદિ ન પ્રીયતે તર્હિ યમ્ ઈશ્વરં ન દૃષ્ટવાન્ કથં તસ્મિન્ પ્રેમ કર્તુ શક્નુયાત્?

XXI અત ઈશ્વરે યઃ પ્રીયતે સ સ્વીયભ્રાતર્યપિ પ્રીયતામ્ ઇયમ્ આજ્ઞા તસ્માદ્ અસ્માભિ લ્બધ્યા

V

I યીશુરભિષિક્તસ્ત્રાતેતિ યઃ કશ્ચિદ્ વિશ્વાસિતિ સ ઈશ્વરાત્ જાતઃ; અપરં યઃ કશ્ચિત્ જનયિતરિ પ્રીયતે સ તસ્માત્ જાતે જને ડપિ પ્રીયતો

II વયમ્ ઈશ્વરસ્ય સન્તાનેષુ પ્રીયામહે તદ્ અનેન જાનીમો યદ્ ઈશ્વરે પ્રીયામહે તસ્યાજ્ઞાઃ પાલયામશ્ચા

III યત ઈશ્વરે યત્ પ્રેમ તત્ તદીયાજ્ઞાપાલનેનાસ્માભિઃ પ્રકાશયિતવ્યં, તસ્યાજ્ઞાશ્ચ કઠોરા ન ભવન્તિ

IV યતો યઃ કશ્ચિદ્ ઈશ્વરાત્ જાતઃ સ સંસારં જયતિ કિન્તુ આસ્માકં યો વિશ્વાસઃ સ એવાસ્માકં સંસારજયિજયઃ!

V યીશુરીશ્વરસ્ય પુત્ર ઇતિ યો વિશ્વસિતિ તં વિના કોડપરઃ સંસારં જયતિ?

VI સોડભિષિક્તસ્ત્રાતા યીશુસ્તોયરુઘિરાભ્યામ્ આગતઃ કેવલં તોયેન નહિ કિન્તુ તોયરુઘિરાભ્યામ્, આત્મા ય સાક્ષી ભવતિ યત આત્મા સત્યતાસ્વરૂપઃ!

VII યતો હેતોઃ સ્વર્ગે પિતા વાદઃ પવિત્ર આત્મા ય ત્રય ઇમે સાક્ષિણઃ સન્તિ, ત્રય ઇમે ચૈકો ભવન્તિ

VIII તથા પૃથિવ્યામ્ આત્મા તોયં રુઘિરશ્ચ ત્રીણ્યેતાનિ સાક્ષ્યં દદાતિ તેષાં ત્રયાણામ્ એકત્વં ભવતિ યા

IX માનવાનાં સાક્ષ્યં યદ્ અસ્માભિ ગૃહ્યતે તર્હિશ્વરસ્ય સાક્ષ્યં તસ્માદપિ શ્રેષ્ઠં યતઃ સ્વપુત્રમધીશ્વરેણ દત્તં સાક્ષ્યમિદં!

X ઈશ્વરસ્ય પુત્રે યો વિશ્વાસિતિ સ નિજાન્તરે તત્ સાક્ષ્યં ધારયતિ; ઈશ્વરે યો ન વિશ્વસિતિ સ તમ્ અનૃતવાદિનં કરોતિ યત ઈશ્વરઃ સ્વપુત્રમધિ યત્ સાક્ષ્યં દત્તવાન્ તસ્મિન્ સ ન વિશ્વસિતિ!

XI તસ્ય સાક્ષ્યમિદં યદ્ ઈશ્વરો ડસ્મભ્યમ્ અનન્તજીવનં દત્તવાન્ તસ્ય જીવનં તસ્ય પુત્રે વિદ્યતે!

XII યઃ પુત્રં ધારયતિ સ જીવનં ધારિયતિ, ઈશ્વરસ્ય પુત્રં યો ન ધારયતિ સ જીવનં ન ધારયતિ!

XIII ઈશ્વરપુત્રસ્ય નામ્નિ યુષ્માન્ પ્રત્યેતાનિ મયા લિખિતાનિ તસ્યાભિપ્રાયો ડયં યદ્ યૂયમ્ અનન્તજીવનપ્રાપ્તા ઇતિ જાનીયાત તસ્યેશ્વરપુત્રસ્ય નામ્નિ વિશ્વસેત યા

XIV તસ્યાન્તિકે ડસ્માકં યા પ્રતિભા ભવતિ તસ્યાઃ કારણમિદં યદ્ વયં યદિ તસ્યાભિમતં કિમપિ તં યાયામહે તર્હિ સો ડસ્માકં વાક્યં શૃણોતિ!

XV સ યાસ્માકં યત્ કિન્તુ યાચનં શૃણોતીતિ યદિ જાનીમસ્તર્હિ તસ્માદ્ યાચિતા વરા અસ્માભિઃ પ્રાપ્યન્તે તદપિ જાનીમઃ!

XVI કશ્ચિદ્ યદિ સ્વભ્રાતરમ્ અમૃત્યુજનકં પાપં કુર્વન્તં પશ્યતિ તર્હિ સ પ્રાર્થનાં કરોતુ તેનેશ્વરસ્તસ્મૈ જીવનં દાસ્યતિ, અર્થતો મૃત્યુજનકં પાપં યેન નાકારિતસ્મૈ કિન્તુ મૃત્યુજનકમ્ એકં પાપમ્ આસ્તે તદધિ તેન પ્રાર્થના ક્રિયતામિત્યહં ન વદામિ!

XVII સર્વ્વ એવાધર્મઃ પાપં કિન્તુ સર્વ્વપાપં મૃત્યુજનકં નહિ!

XVIII ય ઈશ્વરાત્ જાતઃ સ પાપાચારં ન કરોતિ કિન્તુ ઈશ્વરાત્ જાતો જનઃ સ્વં રક્ષતિ તસ્માત્ સ પાપાત્મા તં ન સ્પૃશતીતિ વયં જાનીમઃ!

XIX વયમ્ ઈશ્વરાત્ જાતાઃ કિન્તુ કૃત્સ્નઃ સંસારઃ પાપાત્મનો વશં ગતો ડસ્તીતિ જાનીમઃ!

XX અપરમ્ ઈશ્વરસ્ય પુત્ર આગતવાન્ વયશ્ચ યયા તસ્ય સત્યમયસ્ય જ્ઞાનં પ્રાપ્નુયામસ્તાદૃશી ધિયમ્ અસ્મભ્યં દત્તવાન્ ઇતિ જાનીમસ્તસ્મિન્ સત્યમયે ડર્થતસ્તસ્ય પુત્રે યીશુપ્રીષ્ટે તિષ્ઠામશ્ચ; સ એવ સત્યમય ઈશ્વરો ડનન્તજીવનસ્વરૂપશ્ચાસ્તિ!

XXI હે પ્રિયબાલકાઃ, યૂયં દેવમૂર્તિભ્યઃ સ્વાન્ રક્ષતા આમેન્!

२ योહन: पत्रं

- I डे अबिरुयिते कुरिये, त्वां तव पुत्रांश्च प्रति प्रायीनोऽहं पत्रं लिभामि।
- II सत्यमताद् युष्मासु मम प्रेमास्ति केवलं मम नहि किन्तु सत्यमतज्ञानां सर्वेषामेवा यतः सत्यमतम् अस्मासु तिष्ठत्यनन्तकालं यावद्यास्मासु स्थास्यति।
- III पितुरीश्वरात् तत्पितुः पुत्रात् प्रभो रीशुप्रीष्टाय्य प्राप्यो ऽनुग्रहः कृपा शान्तिश्च सत्यताप्रेमभ्यां सार्द्धं युष्मान् अधितिष्ठतु।
- IV वयं पितृतो याम् आज्ञां प्राप्तवन्तस्तदनुसारेण तव केयिद् आत्मजाः सत्यमतम् आचरन्त्येतस्य प्रमाणं प्राप्याहं भृशम् आनन्दितवान्।
- V साम्प्रतञ्च डे कुरिये, नवीनां काञ्चिद् आज्ञां न लिभन्नहम् आदितो लब्धाम् आज्ञां लिभन्त्वाम् एहं विनये यद् अस्माभिः परस्परं प्रेम कर्तव्यं।
- VI अपरं प्रेमैतेन प्रकाशते यद् वयं तस्याज्ञा आचरेम आदितो युष्माभि र्या श्रुता सेयम् आज्ञा सा य युष्माभिराचरितव्या।
- VII यतो बहवः प्रवञ्चका जगत् प्रविश्य यीशुप्रीष्टो नरावतारो भूत्वागत एतत् नाङ्गीकुर्वन्ति स एव प्रवञ्चकः प्रीष्टारिश्चास्ति।
- VIII अस्माकं श्रमो यत् पाण्डश्रमो न भवेत् किन्तु सम्पूर्णा वेतनमस्माभि र्लभ्येत तदर्थं स्वानधि सावधाना भवतः।
- IX यः कश्चिद् विपथगामी भूत्वा प्रीष्टस्य शिक्षायां न तिष्ठति स ईश्वरं न धारयति प्रीष्टस्य शिक्षायां यस्तिष्ठति स पितरं पुत्रञ्च धारयति।
- X यः कश्चिद् युष्मत्सन्निधिमागच्छन् शिक्षामेनां नानयति स युष्माभिः स्ववेशमनि न गृह्यतां तव मङ्गलं भूयादिति वागपि तस्मै न कथ्यतां।
- XI यतस्तव मङ्गलं भूयादिति वायं यः कश्चित् तस्मै कथयति स तस्य दृष्ट्कर्म्मणाम् अंशी भवति।
- XII युष्मान् प्रति मया बहूनि लेभितव्यानि किन्तु पत्रमसीभ्यां तत् कर्तुं नेच्छामि, यतो ऽस्माकम् आनन्दो यथा सम्पूर्णो भविष्यति तथा युष्मत्समीपमुपस्थायाहं सम्मुपीभूय युष्माभिः सम्भाषिष्य एति प्रत्याशा ममास्ते।
- XIII तवाभिरुयिताया भगिन्या बालकास्त्वां नमस्कारं ज्ञापयन्ति आमेन्।

3 યોહન: પત્રં

- I પ્રાચીનો ડહં સત્યમતાદ્ યસ્મિન્ પ્રીયે તં પ્રિયતમં ગાયં પ્રતિ પત્રં લિખામિ
- II હે પ્રિય, તવાત્મા યાદૃક્ શુભાન્વિતસ્તાદૃક્ સર્વવિષયે તવ શુભં સ્વાસ્થ્યઞ્ચ ભૂયાત્
- III ભ્રાતૃભિરાગત્ય તવ સત્યમતસ્યાર્થતસ્ત્વં કીદૃક્ સત્યમતમાચરસ્યેતસ્ય સાક્ષ્યે દત્તે મમ મહાનન્દો જાતઃ
- IV મમ સન્તાનાઃ સત્યમતમાચરન્તીતિવાત્તાતો મમ ય આનન્દો જાયતે તતો મહત્તરો નાસ્તિ
- V હે પ્રિય, ભ્રાતૃન્ પ્રતિ વિશેષતસ્તાન્ વિદેશિનો ભ્રાતૃન્ પ્રતિ ત્વયા યદ્યત્ કૃતં તત્ સર્વં વિશ્વાસિનો યોગ્યં
- VI તે ય સમિતેઃ સાક્ષાત્ તવ પ્રમ્નઃ પ્રમાણં દત્તવન્તઃ, અપરમ્ ઈશ્વરયોગ્યરૂપેણ તાન્ પ્રસ્થાપયતા ત્વયા સત્કર્મ કારિષ્યતો
- VII યતસ્તે તસ્ય નામ્ના યાત્રાં વિધાય ભિન્નજાતીયેભ્યઃ કિમપિ ન ગૃહીતવન્તઃ
- VIII તસ્માદ્ વયં યત્ સત્યમતસ્ય સહાયા ભવેમ તદર્થમેતાદૃશા લોકા અસ્માભિરનુગ્રહીતવ્યાઃ
- IX સમિતિં પ્રત્યહં પત્રં લિખિતવાન્ કિન્તુ તેષાં મધ્યે યો દિયત્રિક્કિઃ પ્રધાનાયતે સો ડસ્માન્ ન ગૃહ્ણાતિ
- X અતો ડહં યદોપસ્થાસ્યામિ તદા તેન યદ્યત્ ક્રિયતે તત્ સર્વં તં સ્મારયિષ્યામિ, યતઃ સ દુર્વ્વક્રિયૈરસ્માન્ અપવદતિ, તેનાપિ તૃપ્તિં ન ગત્વા સ્વયમપિ ભ્રાતૃન્ નાનુગૃહ્ણાતિ યે યાનુગ્રહીતુમિચ્છન્તિ તાન્ સમિતિતો ડપિ બહિષ્કરોતિ
- XI હે પ્રિય, ત્વયા દુષ્કર્મ નાનુક્રિયતાં કિન્તુ સત્કર્મૈવા યઃ સત્કર્માચારી સ ઈશ્વરાત્ જાતઃ, યો દુષ્કર્માચારી સ ઈશ્વરં ન દૃષ્ટવાન્
- XII દીમીત્રિયસ્ય પક્ષે સર્વેઃ સાક્ષ્યમ્ અદાયિ વિશેષતઃ સત્યમતેનાપિ, વયમપિ તત્પક્ષે સાક્ષ્યં દદ્મઃ, અસ્માકઞ્ચ સાક્ષ્યં સત્યમેવેતિ યૂયં જાનીથા
- XIII ત્વાં પ્રતિ મયા બહૂનિ લેખિતવ્યાનિ કિન્તુ મસીલેખનીભ્યાં લેખિતું નેચ્છામિ
- XIV અચિરેણ ત્વાં દ્રક્ષ્યામીતિ મમ પ્રત્યાશાસ્તે તદાવાં સમ્મુખીભૂય પરસ્પરં સમ્ભાષિષ્યાવહો
- XV તવ શાન્તિ ભૂયાત્ અસ્માકં મિત્રાણિ ત્વાં નમસ્કારં જ્ઞાપયન્તિ ત્વમધ્યેકૈકસ્ય નામ પ્રોચ્ય મિત્રેભ્યો નમસ્કુરુ ઇતિ

यिडूदाः पत्रं

I यीशुप्रीष्टस्य दासो याकूबो भ्राता यिडूदास्तातेनेश्वरेण पवित्रीकृतान् यीशुप्रीष्टेन रक्षितांश्चाडूतान् लोकान् प्रति पत्रं लिपति।

II कृपा शान्तिः प्रेम य बाडुल्यरूपेण युष्मास्वधितिष्ठतु।

III डे प्रियाः, साधारणपरित्राणमधि युष्मान् प्रति लेपितुं मम बडुयत्ने ज्ञाते पूर्वकाले पवित्रलोकेषु समर्पितो यो धर्मस्तदर्थं यूयं प्राणव्ययेनापि सयेष्टा भवतेति विनयार्थं युष्मान् प्रति पत्रलेपनमावश्यकम् अमन्ये।

IV यस्माद् अेतद्रूपदण्डप्राप्तये पूर्वं लिपिताः केचिज्जना अस्मान् उपसृप्तवन्तः, ते ऽधार्मिकलोका अस्माकम् ईश्वरस्यानुग्रहं ध्वञ्चकृत्य लम्पटताम् आयरन्ति, अद्वितीयो ऽधिपति र्यो ऽस्माकं प्रभु र्यीशुप्रीष्टस्तं नाङ्गीकुर्वन्ति।

V तस्माद् यूयं पुरा यद् अवगतास्तत् पुन र्युष्मान् स्मारयितुम् इच्छामि, इतः प्रभुरेककृत्यः स्वप्रजा मिसरदेशाद् उदधार यत् ततः परम् अविश्वासिनो व्यनाशयत्।

VI ये य स्वर्गदूताः स्वीयकर्तृत्वपदे न स्थित्वा स्ववासस्थानं परित्यक्तवन्तस्तान् स मडादिनस्य विचारार्थम् अन्धकारमये ऽधःस्थाने सदास्थायिभिर्बन्धनैरबध्नात्।

VII अपरं सिद्धोमम् अमोरा तन्निकटस्थनगराणि यैतेषां निवासिनस्तत्समरूपं व्यभियारं कृतवन्तो विषममैथुनस्य येष्टया विपथं गतवन्तश्च तस्मात् तान्यपि दृष्टान्तस्वर्पाणि भूत्वा सदातनवह्निना दण्डं भुञ्जते।

VIII तथैवेमे स्वप्नाचारिणोऽपि स्वशरीराणि कलङ्कयन्ति राजाधीनतां न स्वीकुर्वन्त्युच्यपदस्थान् निन्दन्ति या

IX किन्तु प्रधानदिव्यदूतो मीभायेलो यदा मूससो देडे शयतानेन विवदमानः समभाषत तदा तिस्मन् निन्दारूपं दण्डं समर्पयितुं साडसं न कृत्वाकथयत् प्रभुस्त्वां भर्त्सयतां।

X किन्त्वमे यन्न बुध्यन्ते तन्निन्दन्ति यस्य निर्वर्धपशव एवेन्द्रियैरवगच्छन्ति तेन नश्यन्ति।

XI तान् धिक्, ते काबिलो मार्गो यरन्ति पारितोषिकस्याशातो बिलियमो भ्रान्तिमनुधावन्ति कोरडस्य दुर्मुभत्वेन विनश्यन्ति या

XII युष्माकं प्रेमभोग्येषु ते विघ्नजनका भवन्ति, आत्मम्भरयश्च भूत्वा निर्लज्जया युष्माभिः साह्रं भुञ्जते ते वायुभिश्चालिता निस्तोयमेघा डेमन्तकालिका निष्कला द्वि मृता उन्मूलिता वृक्षाः,

XIII स्वकीयलज्जार्कैणोद्धमकाः प्रयण्डाः सामुद्रतरङ्गाः सदाकालं यावत् धोरतिभिरभागीनि भ्रमणकारीणि नक्षत्राणि य भवन्ति।

XIV आदमतः सप्तमः पुरुषो यो डनोकः स तानुद्दिश्य भविष्यद्वाक्यमिदं कथितवान्, यथा, पश्य स्वकीयपुण्यानाम् अयुतैर्वेष्टितः प्रभुः।

XV सर्वान् प्रति विचाराज्ञासाधनायागमिष्यति तदा याधार्मिकाः सर्वे ज्ञाता यैरपराधिनः। विधर्मकर्मणां तेषां सर्वेषामेव कारणात् तथा तद्वैपरीत्येनाध्यधर्माचारिपापिनां उक्तकठोरवाक्यानां सर्वेषामपि कारणात् परमेशेन द्रोषित्वं तेषां प्रकाशयिष्यते।

XVI ते वाक्कलडकारिणः स्वभाग्यनिन्दकाः स्वेच्छाचारिणो दर्पवादिभुविशिष्टा लाभार्थं मनुष्यस्तावकाश्च सन्ति।

XVII किन्तु डे प्रियतमाः, अस्माकं प्रभो र्यीशुप्रीष्टस्य प्रेरितै र्यद् वाक्यं पूर्वं युष्मभ्यं कथितं तत् स्मरत,

XVIII इतः शेषसमये स्वेच्छातो ऽधर्माचारिणो निन्दका उपस्थास्यन्तीति।

XIX अते लोकाः स्वान् पृथक् कुर्वन्तः सांसारिका आत्मडीनाश्च सन्ति।

XX किन्तु डे प्रियतमाः, यूयं स्वेषाम् अतिपवित्रविश्वासे नियीयमानाः पवित्रेणात्मना प्रार्थनां कुर्वन्त

XXI ईश्वरस्य प्रेम्ना स्वान् रक्षत, अनन्तज्जुवनाय यास्माकं प्रभो र्यीशुप्रीष्टस्य कृपां प्रतीक्षध्वं।

XXII अपरं यूयं विविच्य कांश्चिद् अनुकम्पध्वं

XXIII कांश्चिद् अग्नि उद्धृत्य भयं प्रदर्श्य रक्षत, शारीरिकभावेन कलङ्कितं वस्त्रमपि ऋतीयध्वं।

XXIV अपरञ्च युष्मान् स्मलनाद् रक्षितुम् उल्लासेन स्वीयतेजसः साक्षात् निर्दोषान् स्थापयितुञ्च समर्थो

XXV यो ऽस्माकम् अद्वितीयस्त्राणकर्ता सर्वज्ञ ईश्वरस्तस्य गौरवं महिमा पराक्रमः कर्तृत्वश्रेयानीम्
अनन्तकालं यावद् भूयात् आमेन्

प्रकाशितं भविष्यद्वाक्यं

I यत् प्रकाशितं वाक्यम् ईश्वरः स्वदासानां निकटं शीघ्रमुपस्थास्यन्तीनां घटनानां दर्शनार्थं यीशुप्रीष्टे समर्पितवान् तत् स स्वीयदूतं प्रेष्य निजसेवकं योढनं ज्ञापितवान्।

II स येश्वरस्य वाक्ये प्रीष्टस्य साक्ष्ये य यद्दृष्टवान् तस्य प्रमाणां दत्तवान्।

III अतस्य भविष्यद्ग्रन्थस्य वाक्यानां पाठकः श्रोतारश्च तन्मध्ये लिपिताज्ञाग्राहिएश्वरं धन्या यतः स कालः सन्निकटः।

IV योढन् आशियादेशस्थाः सप्त समितीः प्रति पत्रं लिपति यो वर्तमानो भूतो भविष्यंश्च ये य सप्तात्मानस्तस्य सिंहासनस्य सम्मुखे तिष्ठन्ति।

V यश्च यीशुप्रीष्टो विश्वस्तः साक्षी मृतानां मध्ये प्रथमजातो भूमण्डलस्थराजानाम् अधिपतिश्च भवति, अतेभ्यो ऽनुग्रहः शान्तिश्च युष्मासु वर्ततां।

VI यो ऽस्मासु प्रीतवान् स्वरुधिरेषास्मान् स्वपापेभ्यः प्रक्षालितवान् तस्य पितुरीश्वरस्य याजकान् कृत्वास्मान् राजवर्गे नियुक्तवांश्च तस्मिन् मडिमा पराक्रमश्चानन्तकालं यावद् वर्ततां। आभेन्।

VII पश्यत स मेघैरागच्छति तेनैकैकस्य यक्षुस्तं द्रक्ष्यति ये य तं विद्वन्तस्ते ऽपि तं विलोकिष्यन्ते तस्य कृते पृथिवीस्थाः सर्वे वंशा विलपिष्यन्ति सत्यम् आभेन्।

VIII वर्तमानो भूतो भविष्यंश्च यः सर्वशक्तिमान् प्रभुः परमेश्वरः स गदति, अहमेव कः क्षश्चार्थत आदिरन्तश्च।

IX युष्माकं भ्राता यीशुप्रीष्टस्य क्लेशराज्यतितिक्षाणां सडभागी याडं योढन् ईश्वरस्य वाक्यडेतो र्यीशुप्रीष्टस्य साक्ष्यडेतोश्च पात्मनामक उपद्वीप आसां।

X तत्र प्रभो दिने आत्मनाविष्टो ऽडं स्वपश्चात् तूरीध्वनिवत् मडारवम् अश्रौषं,

XI तेनोक्तम्, अडं कः क्षश्चार्थत आदिरन्तश्च। त्वं यद् द्रक्ष्यसि तद् ग्रन्थे लिपित्वाशियादेशस्थानां सप्त समितीनां समीपम् ऽकिषं स्मुर्णां थुयातीरां सार्दिं किंलादिद्विड्यां लायदीकेयाश्च प्रेषया।

XII ततो मया सम्भाषमाणस्य कस्य रवः श्रूयते तद्दर्शनार्थं मुषं परावर्तितं तत् परावर्त्य स्वर्णमयाः सप्त दीपवृक्षा दृष्टाः।

XIII तेषां सप्त दीपवृक्षाणां मध्ये दीर्घपरिच्छेदपरिहितः सुवर्णशृङ्गलेन वेष्टितवक्षश्च मनुष्यपुत्राकृतिरेको ज्ञनस्तिष्ठति,

XIV तस्य शिरः केशश्च श्वेतमेषलोमानीव डिमवत् श्वेतौ लोयने वह्निशिभासमे

XV यरणौ वह्निकुण्डेतापितसुपित्तलसदृशौ रवश्च बडुतोयानां रवतुल्यः।

XVI तस्य दक्षिणडस्ते सप्त तारा विद्यन्ते वक्राख्य तीक्ष्णो द्विधारः ञ्जो निर्गच्छति मुषमण्डलश्च स्वतेजसा देदीप्यमानस्य सूर्यस्य सदृशं।

XVII तं दृष्ट्वाडं मृतकल्पस्तय्यरणो पतितस्ततः स्वदक्षिणकरं मयि निधाय तेनोक्तम् मा भैषीः, अडम् आदिरन्तश्च।

XVIII अडम् अमरस्तथापि मृतवान् किन्तु पश्याडम् अनन्तकालं यावत् ञ्जवामि आभेन्। मृत्योः परलोकस्य य कुञ्जिका मम डस्तगताः।

XIX अतो यद् भवति यय्येतः परं भविष्यति त्वया दृष्टं तत् सर्वं लिप्यतां।

XX मम दक्षिणडस्ते स्थिता याः सप्त तारा ये य स्वर्णमयाः सप्त दीपवृक्षास्त्वया दृष्टास्तत्तात्पर्यमिदं ताः सप्त ताराः सप्त समितीनां दूताः सुवर्णमयाः सप्त दीपवृक्षाश्च सप्त समितयः सन्ति।

II

I ऽकिषस्थसमिते दूतं प्रति त्वम् ऽडं लिपः, यो दक्षिणकरेण सप्त तारा धारयति सप्तानां सुवर्णदीपवृक्षाणां मध्ये गमनागमने करोति य तेनेडम् उय्यतो।

II तव क्रियाः श्रमः सडिषगुता य मम गोयराः, त्वं दृष्टान् सोढुं न शक्नोषि ये य प्रेरिता न सन्तः स्वान् प्रेरितान् वदन्ति त्वं तान् परीक्ष्य मृषाभाषिणो विज्ञातवान्,

III अपरं त्वं तितिक्षां विदधासि मम नामार्थं बडु सोढवानसि तथापि न पर्यङ्कलाम्यस्तदपि ज्ञानामि।

IV किञ्च तव विरुद्धं मयैतत् वक्तव्यं यत् तव प्रथमं प्रेम त्वया व्यडीयता।

V अतः कुतः पतितो ऽसि तत् स्मृत्वा मनः परावर्त्य पूर्वीयक्रियाः कुरु न येत् त्वया मनसि न परिवर्तिते ऽहं तूर्णम् आगत्य तव दीपवृक्षं स्वस्थानाद् अपसारयिष्यामि

VI तथापि तवेषु गुणो विद्यते यत् नीकलायतीयलोकानां याः क्रिया अहम् ऋतीये तास्त्वमपि ऋतीयमे

VII यस्य श्रोत्रं विद्यते स समितीः प्रत्युच्यमानाम् आत्मनः कथां शृणोतु। यो जनो जयति तस्मा अहम् ईश्वरस्यारामस्थण्वनतरोः इलं लोक्तुं दास्यामि

VIII अपरं स्मृतास्थसमिते दूतं प्रतीदं लिपः; य आदिरन्तश्च यो मृतवान् पुनर्जितवान्श्च तेनेदम् उच्यते,

IX तव क्रियाः क्लेशो दैन्यञ्च मम गोचराः किन्तु त्वं धनवानसि ये य यिद्धीया न सन्तः शयतानस्य समाजाः सन्ति तथापि स्वान् यिद्धीयान् वदन्ति तेषां निन्दाभयं ज्ञानामि

X त्वया यो यः क्लेशः सोढव्यस्तस्मात् मा लैषीः पश्य शयतानो युष्माकं परीक्षार्थं कांश्चित् कारायां निक्षेप्यति दश दिनानि यावत् क्लेशो युष्मासु वर्तिष्यते या त्वं मृत्युपर्यन्तं विश्वास्यो भव तेनाहं ण्वनकिरीटे तुभ्यं दास्यामि

XI यस्य श्रोत्रं विद्यते स समितीः प्रत्युच्यमानाम् आत्मनः कथां शृणोतु। यो जयति स द्वितीयमृत्युना न हिंसिष्यते।

XII अपरं पर्णस्थसमिते दूतं प्रतीदं लिपः, यस्तीक्ष्णं द्विधारं षड् धारयति स अत्रेव भाषते।

XIII तव क्रिया मम गोचराः, यत्र शयतानस्य सिंहासनं तत्रैव त्वं वससि तदपि ज्ञानामि त्वं मम नाम धारयसि मद्भक्तेरस्वीकारस्त्वया न कृतो मम विश्वासाक्षिप्त्वा आन्तिपाः समये ऽपि न कृतः। स तु युष्मन्मध्ये ऽघानि यतः शयतानस्तत्रैव निवसति।

XIV तथापि तव विरुद्धं मम किञ्चिद् वक्तव्यं यतो देवप्रसादादनाय परदारगमनाय येसायेलः सन्तानानां सम्भुषणं उन्माथं स्थापयितुं बालाङ्क्येनाशिक्ष्यत तस्य बिलियमः शिक्षावलम्बिनस्तव केचित् जनास्तत्र सन्ति।

XV तथा नीकलायतीयानां शिक्षावलम्बिनस्तव केचित् जना अपि सन्ति तदेवाहम् ऋतीये।

XVI अतो हेतोस्त्वं मनः परिवर्तय न येदहं त्वरया तव समीपमुपस्थाय मद्भक्तस्थपङ्केन तैः सह योत्स्यामि।

XVII यस्य श्रोत्रं विद्यते स समितीः प्रत्युच्यमानाम् आत्मनः कथां शृणोतु। यो जनो जयति तस्मा अहं गुप्तमात्रां लोक्तुं दास्यामि शुभ्रप्रस्तरमपि तस्मै दास्यामि तत्र प्रस्तरे नूतनं नाम लिपितं तस्य ग्रहीतारं विना नान्येन केनाप्यवगम्यते।

XVIII अपरं थुयातीरास्थसमिते दूतं प्रतीदं लिपः। यस्य लोचने वह्निशिखासदृशे यरणौ य सुपित्तलसङ्काशौ स ईश्वरपुत्रो भाषते,

XIX तव क्रियाः प्रेम विश्वासः परियर्था सडिष्णुता य मम गोचराः, तव प्रथमक्रियाभ्यः शेषक्रियाः श्रेष्ठास्तदपि ज्ञानामि।

XX तथापि तव विरुद्धं मया किञ्चिद् वक्तव्यं यतो या ईषेबलामिका योषित् स्वां भविष्यद्वादिनीं मन्यते वेश्यागमनाय देवप्रसादाशनाय य मम दासान् शिक्षयति त्रामयति य सा त्वया न निवार्यते।

XXI अहं मनःपरिवर्तनाय तस्यै समयं दत्तवान् किन्तु सा स्वीयवेश्याक्रियातो मनःपरिवर्तयितुं नाभिलषति।

XXII पश्चाहं तां शय्यायां निक्षेप्यामि, ये तथा सार्द्धं व्यभियारं कुर्वन्ति ते यदि स्वक्रियाभ्यो मनांसि न परावर्तयन्ति तर्हि तानपि महाक्लेशे निक्षेप्यामि।

XXIII तस्याः सन्तानांश्च मृत्युना हनिष्यामि तेनाहम् अन्तःकरणानां मनसाञ्चानुसन्धानकारी युष्माकमेकैकस्मै य स्वक्रियाणां इलं मया दातव्यमिति सर्वाः समितयो ज्ञास्यन्ति।

XXIV अपरम् अवशिष्टान् थुयातीरस्थलोकान् अर्थतो यावन्तस्तां शिक्षां न धारयन्ति ये य कैश्चित् शयतानस्य गम्भीरार्था उच्यन्ते तान् ये नावगतवन्तस्तानहं वदामि युष्मासु कमध्यपरं भारं नारोपयिष्यामि;

XXV किन्तु यद् युष्माकं विद्यते तत् ममागमनं यावद् धारयत।

XXVI यो जनो जयति शेषपर्यन्तं मम क्रियाः पालयति य तस्मा अहम् अन्यजातीयानाम् आधिपत्यं दास्यामि;

XXVII पितृतो मया यद्भत् कर्तृत्वं लब्धं तद्भत् सो ऽपि लौहदण्डेन तान् यारयिष्यति तेन मृद्वाजनीव ते यूष्णां भविष्यन्ति।

XXVIII अपरम् अहं तस्मै प्रभातीयताराम् अपि दास्यामि।

XXIX यस्य श्रोत्रं विद्यते स समितीः प्रत्युच्यमानाम् आत्मनः कथां शृणोतु।

III

I અપરં સાર્દિસ્થસમિતે દૂતં પ્રતીદં લિખ, યો જન ઈશ્વરસ્ય સપ્તાત્મનઃ સપ્ત તારાશ્ચ ધારયતિ સ એવ ભાષતે, તવ ક્રિયા મમ ગોચરાઃ, ત્વં જીવદાપ્યો ડસિ તથાપિ મૃતો ડસિ તદપિ જાનામિ

II પ્રબુદ્ધો ભવ, અવશિષ્ટં યદ્યત્ મૃતકલ્પં તદપિ સબલીકુરુ યત ઈશ્વરસ્ય સાક્ષાત્ તવ કર્માણિ ન સિદ્ધાનીતિ પ્રમાણં મયા પ્રાપ્તં

III અતઃ કીદૃશીં શિક્ષાં લબ્ધવાન્ શ્રુતવાશ્ચાસિ તત્ સ્મરન્ તાં પાલય સ્વમનઃ પરિવર્તય ચા ચેત્ પ્રબુદ્ધો ન ભવેસ્તદર્હાં સ્તેન ઇવ તવ સમીપમ્ ઉપસ્થાસ્યામિ કિંચ કસ્મિન્ દણ્ડે ઉપસ્થાસ્યામિ તન્ન જ્ઞાસ્યસિ

IV તથાપિ ચૈઃ સ્વવાસાંસિ ન કલક્રિતાનિ તાદૃશાઃ કતિપયલોકાઃ સાર્દિનગરે ડપિ તવ વિદ્યન્તે તે શુભ્રપરિચ્છદૈર્મમ સજ્ઞે ગમનાગમને કરિષ્યન્તિ યતસ્તે યોગ્યાઃ

V યો જનો જયતિ સ શુભ્રપરિચ્છદં પરિધાપયિષ્યન્તે, અહચ્ચ જીવનગ્રન્થાત્ તસ્ય નામ નાન્તર્ધાપયિષ્યામિ કિન્તુ મત્પિતુઃ સાક્ષાત્ તસ્ય દૂતાનાં સાક્ષાય્ય તસ્ય નામ સ્વીકરિષ્યામિ

VI યસ્ય શ્રોત્રં વિદ્યતે સ સમિતીઃ પ્રત્યુચ્યમાનામ્ આત્મનઃ કથાં શૃણોતુ

VII અપરચ્ચ ફિલાદિલ્કિયાસ્થસમિતે દૂતં પ્રતીદં લિખ, યઃ પવિત્રઃ સત્યમયશ્ચાસ્તિ દાયુદઃ કુઞ્જિકાં ધારયતિ ચ યેન મોચિતે ડપરઃ કોડપિ ન રુણદ્ધિ રુદ્ધે ચાપરઃ કોડપિ ન મોચયતિ સ એવ ભાષતો

VIII તવ ક્રિયા મમ ગોચરાઃ પશ્ય તવ સમીપે ડહં મુક્તં દ્વારં સ્થાપિતવાન્ તત્ કેનાપિ રોદ્ધું ન શક્યતે યતસ્તવાલ્પં બલમાસ્તે તથાપિ ત્વં મમ વાક્યં પાલિતવાન્ મમ નામ્નો ડસ્વીકારં ન કૃતવાંશ્ચા

IX પશ્ય ચિહ્નદીયા ન સન્તો યે મૃષાવાદિનઃ સ્વાન્ ચિહ્નદીયાન્ વદન્તિ તેષાં શયતાનસમાજીયાનાં કાંશ્ચિદ્ અહમ્ આનેષ્યામિ પશ્ય તે મદાજ્ઞાત આગત્ય તવ ચરણયોઃ પ્રણંસ્યન્તિ ત્વચ્ચ મમ પ્રિયો ડસીતિ જ્ઞાસ્યન્તિ

X ત્વં મમ સહિષ્ણુતાસૂચકં વાક્યં રક્ષિતવાનસિ તત્કારણાત્ પૃથિવીનિવાસિનાં પરીક્ષાર્થં કૃત્સ્નં જગદ્ યેનાગામિપરીક્ષાદિનેનાક્રમિષ્યતે તસ્માદ્ અહમપિ ત્વાં રક્ષિષ્યામિ

XI પશ્ય મયા શીઘ્રમ્ આગન્તવ્યં તવ યદસ્તિ તત્ ધારય કો ડપિ તવ કિરીટં નાપહરતુ

XII યો જનો જયતિ તમહં મદીયેશ્વરસ્ય મન્દિરે સ્તમ્ભં કૃત્વા સ્થાપયિસ્યામિ સ પુન ન નિર્ગમિષ્યતિ અપરચ્ચ તસ્મિન્ મદીયેશ્વરસ્ય નામ મદીયેશ્વરસ્ય પુર્યા અપિ નામ અર્થતો યા નવીના ચિરૂશાનમ્ પુરી સ્વર્ગાત્ મદીયેશ્વરસ્ય સમીપાદ્ અવરોક્ષ્યતિ તસ્યા નામ મમાપિ નૂતનં નામ લેખિષ્યામિ

XIII યસ્ય શ્રોત્રં વિદ્યતે સ સમિતીઃ પ્રત્યુચ્યમાનામ્ આત્મનઃ કથાં શૃણોતુ

XIV અપરચ્ચ લાયદિકેયાસ્થસમિતે દૂતં પ્રતીદં લિખ, ય આમેન્ અર્થતો વિશ્વાસ્યઃ સત્યમયશ્ચ સાક્ષી, ઈશ્વરસ્ય સૃષ્ટેરાદિશ્ચાસ્તિ સ એવ ભાષતો

XV તવ ક્રિયા મમ ગોચરાઃ ત્વં શીતો નાસિ તપ્તો ડપિ નાસીતિ જાનામિ

XVI તવ શીતત્વં તપ્તત્વં વા વરં ભવેત્, શીતો ન ભૂત્વા તપ્તો ડપિ ન ભૂત્વા ત્વમેવમ્ભૂતઃ કદૂષ્ણો ડસિ તત્કારણાદ્ અહં સ્વમુખાત્ ત્વામ્ ઉદ્ભમિષ્યામિ

XVII અહં ધની સમૃદ્ધશ્ચાસ્મિ મમ કસ્યાપ્યભાવો ન ભવતીતિ ત્વં વદસિ કિન્તુ ત્વમેવ દુઃખાર્તો દુર્ગતો દરિદ્રો ડન્ધો નગ્નશ્ચાસિ તત્ ત્વયા નાવગમ્યતો

XVIII ત્વં યદ્ ધની ભવેસ્તદર્થ મત્તો વહ્નૌ તાપિતં સુવર્ણ કીણીહિ નગ્નત્વાત્ તવ લજ્જા યન્ન પ્રકાશેત તદર્થ પરિધાનાય મત્તઃ શુભ્રવાસાંસિ કીણીહિ યચ્ચ તવ દૃષ્ટિઃ પ્રસન્ના ભવેત્ તદર્થ ચક્ષુર્લેપનાયાજ્ઞનં મત્તઃ કીણીહીતિ મમ મન્ત્રણા

XIX યેષ્વહં પ્રીયે તાન્ સર્વાન્ ભર્ત્સયામિ શાસ્મિ ચ, અતસ્ત્વમ્ ઉદ્ધમં વિધાય મનઃ પરિવર્તયા

XX પશ્યાહં દ્વારિ તિષ્ઠન્ તદ્ આહન્મિ યદિ કશ્ચિત્ મમ રવં શ્રુત્વા દ્વારં મોચયતિ તર્હાં તસ્ય સન્નિધિં પ્રવિશ્ય તેન સાર્દ્ધં ભોક્ષ્યે સો ડપિ મયા સાર્દ્ધં ભોક્ષ્યતો

XXI અપરમહં યથા જિતવાન્ મમ પિત્રા ચ સહ તસ્ય સિંહાસન ઉપવિષ્ટશ્ચાસ્મિ, તથા યો જનો જયતિ તમહં મયા સાર્દ્ધં મત્સિંહાસન ઉપવેશયિષ્યામિ

XXII યસ્ય શ્રોત્રં વિદ્યતે સ સમિતીઃ પ્રત્યુચ્યમાનામ્ આત્મનઃ કથાં શૃણોતુ

IV

I તતઃ પરં મયા દૃષ્ટિપાતં કૃત્વા સ્વર્ગે મુક્તં દ્વારમ્ એકં દૃષ્ટં મયા સહભાષમાણસ્ય ચ યસ્ય તૂરીવાદ્યતુલ્યો રવઃ પૂર્વ શ્રુતઃ સ મામ્ અવોચત્ સ્થાનમેતદ્ આરોહય, ઇતઃ પરં યેન યેન ભવિતવ્યં તદહં ત્વાં દર્શયિષ્યે

II તેનાહં તત્ક્ષણાદ્ આત્માવિષ્ટો ભૂત્વા ડપશ્યં સ્વર્ગે સિંહાસનમેકં સ્થાપિતં તત્ર સિંહાસને એકો જન ઉપવિષ્ટો ડસ્તિ

III સિંહાસને ઉપવિષ્ટસ્ય તસ્ય જનસ્ય રૂપં સૂર્યકાન્તમણોઃ પ્રવાલસ્ય ચ તુલ્યં તત્ સિંહાસનઞ્ચ મરકતમણિવદ્રૂપવિશિષ્ટેન મેઘધનુષા વેષ્ટિતાં

IV તસ્ય સિંહાસને ચતુર્દિક્ષુ ચતુર્વિંશતિસિંહાસનાનિ તિષ્ઠન્તિ તેષુ સિંહાસનેષુ ચતુર્વિંશતિ પ્રાચીનલોકા ઉપવિષ્ટાસ્તે શુભ્રવાસઃપરિહિતાસ્તેષાં શિરાંસિ ચ સુવર્ણકિરીટૈ ભૂષિતાનિ

V તસ્ય સિંહાસનસ્ય મધ્યાત્ તડિતો રવાઃ સ્તનિતાનિ ચ નિર્ગચ્છન્તિ સિંહાસનસ્યાન્તિકે ચ સપ્ત દીપા જ્વલન્તિ ત ઈશ્વરસ્ય સપ્તાત્માનઃ।

VI અપરં સિંહાસનસ્યાન્તિકે સ્ફટિકતુલ્યઃ કાયમયો જલાશયો વિદ્યતે, અપરમ્ અગ્રતઃ પશ્ચાચ્ચ બહુચક્ષુષ્મન્તશ્રત્વારઃ પ્રાણિનઃ સિંહાસનસ્ય મધ્યે ચતુર્દિક્ષુ ચ વિદ્યન્તે।

VII તેષાં પ્રથમઃ પ્રાણી સિંહાકારો દ્વિતીયઃ પ્રાણી ગોવાત્સાકારસ્તૃતીયઃ પ્રાણી મનુષ્યવદ્દનવિશિષ્ટશ્રુતુર્થશ્ચ પ્રાણી ઉડ્ડીયમાનકુરરોપમઃ।

VIII તેષાં ચતુર્ણામ્ એકૈકસ્ય પ્રાણિનઃ ષટ્ પક્ષાઃ સન્તિ તે ચ સર્વ્વકૃષ્ણભ્યન્તરે ચ બહુચક્ષુર્વિશિષ્ટાઃ, તે દિવાનિશં ન વિશ્રામ્ય ગદન્તિ પવિત્રઃ પવિત્રઃ પવિત્રઃ સર્વ્વશક્તિમાન્ વર્તમાનો ભૂતો ભવિષ્યંશ્ચ પ્રભુઃ પરમેશ્વરઃ।

IX ઇત્યં તૈઃ પ્રાણિભિસ્તસ્યાનન્તજીવિનઃ સિંહાસનોપવિષ્ટસ્ય જનસ્ય પ્રભાવે ગૌરવે ધન્યવાદે ચ પ્રકીર્તિતે

X તે ચતુર્વિંશતિપ્રાચીના અપિ તસ્ય સિંહાસનોપવિષ્ટસ્યાન્તિકે પ્રણિનત્ય તમ્ અનન્તજીવિનં પ્રણમન્તિ સ્વીચકિરીટાંશ્ચ સિંહાસનસ્યાન્તિકે નિક્ષિપ્ય વદન્તિ,

XI હે પ્રભો ઈશ્વરાસ્માકં પ્રભાવં ગૌરવં બલાં ત્વમેવાર્હસિ સમ્પ્રાપ્તું ચત્ સર્વ્વં સસૃજે ત્વયા। તવાભિલાષતશ્ચૈવ સર્વ્વં સમ્ભૂય નિર્મમે।

V

I અનન્તરં તસ્ય સિંહાસનોપવિષ્ટજનસ્ય દક્ષિણસ્તે ડન્ત બંહિશ્ચ લિખિતં પત્રમેકં મયા દૃષ્ટં તત્ સપ્તમુદ્રાભિરક્ષિતં

II તત્પશ્યાદ્ એકો બલવાન્ દૂતો દૃષ્ટઃ સ ઉચ્ચૈઃ સ્વરેણ વાયમિમાં ઘોષયતિ કઃ પત્રમેતદ્ વિવરીતું તમ્મુદ્રા મોચયિતુશ્ચાર્હતિ?

III કિન્તુ સ્વર્ગમર્ત્યપાતાલેષુ તત્ પત્રં વિવરીતું નિરીક્ષિતુશ્ચ કસ્યાપિ સામર્થ્યં નાભવત્

IV અતો યસ્તત્ પત્રં વિવરીતું નિરીક્ષિતુશ્ચાર્હતિ તાદૃશજનસ્યાભાવાદ્ અહં બહુ રોદિતવાન્

V કિન્તુ તેષાં પ્રાચીનાનામ્ એકો જનો મામવદત્ મા રોદીઃ પશ્ય યો ચિહ્નવાવંશીયઃ સિંહો દાયૂદો મૂલસ્વરૂપશ્ચાસ્તિ સ પત્રસ્ય તસ્ય સપ્તમુદ્રાણાશ્ચ મોચનાય પ્રમૂતવાન્

VI અપરં સિંહાસનસ્ય ચતુર્ણાં પ્રાણિનાં પ્રાચીનવર્ગસ્ય ચ મધ્ય એકો મેષશાવકો મયા દૃષ્ટઃ સ છેદિત ઇવ તસ્ય સપ્તશૃંગાણિ સપ્તલોચનાનિ ચ સન્તિ તાનિ કૃત્સ્નાં પૃથિવીં પ્રેષિતા ઈશ્વરસ્ય સપ્તાત્માનઃ।

VII સ ઉપાગત્ય તસ્ય સિંહાસનોપવિષ્ટજનસ્ય દક્ષિણકરાત્ તત્ પત્રં ગૃહીતવાન્

VIII પત્રે ગૃહીતે ચત્વારઃ પ્રાણિનશ્ચતુર્વિંશતિપ્રાચીનાશ્ચ તસ્ય મેષશાવકસ્યાન્તિકે પ્રણિપતન્તિ તેષામ્ એકૈકસ્ય કરયો વીણાં સુગન્ધિદ્રવ્યૈઃ પરિપૂર્ણાં સ્વર્ણમયપાત્રાશ્ચ તિષ્ઠતિ તાનિ પવિત્રલોકાનાં પ્રાર્થનાસ્વરૂપાણિ।

IX અપરં તે નૂતનમેકં ગીતમગાયન્, યથા, ગ્રહીતું પત્રિકાં તસ્ય મુદ્રા મોચયિતું તથા। ત્વમેવાર્હસિ યસ્માત્ ત્વં બલિવત્ છેદનં ગતઃ। સર્વ્વાભ્યો જાતિભાષાભ્યઃ સર્વ્વસ્માદ્ વંશદેશતઃ। ઈશ્વરસ્ય કૃતે ડસ્માન્ ત્વં સ્વીચરક્તેન ક્રીતવાન્

X અસ્મદીશ્વરપક્ષે ડસ્માન્ નૃપતીન્ યાજકાનપિ કૃતવાંસ્તેન રાજત્વં કરિષ્યામો મહીતલે।

XI અપરં નિરીક્ષમાણેન મયા સિંહાસનસ્ય પ્રાણિચતુષ્ટયસ્ય પ્રાચીનવર્ગસ્ય ચ પરિતો બહૂનાં દૂતાનાં રવઃ શ્રુતઃ, તેષાં સંખ્યા અચુતાયુતાનિ સહસ્રસહસ્રાણિ ચ।

XII તૈરુચ્ચૈરિદમ્ ઉક્તં, પરાક્રમં ધનં જ્ઞાનં શક્તિં ગૌરવમાદરં પ્રશંસાશ્ચાર્હતિ પ્રાપ્તું છેદિતો મેષશાવકઃ।

XIII અપરં સ્વર્ગમર્ત્યપાતાલસાગરેષુ યાનિ વિદ્યન્તે તેષાં સર્વ્વેષાં સૃષ્ટવસ્તૂનાં વાગિયં મયા શ્રુતા, પ્રશંસાં ગૌરવં શૌર્યમ્ આધિપત્યં સનાતનાં સિંહાસનોપવિષ્ટશ્ચ મેષવત્સશ્ચ ગચ્છતાં।

XIV અપરં તે ચત્વારઃ પ્રાણિનઃ કથિતવન્તસ્તથાસ્તુ, તતશ્ચતુર્વિંશતિપ્રાચીના અપિ પ્રણિપત્ય તમ્ અનન્તકાલજીવિનં પ્રણમન્

VI

I अनन्तरं मयि निरीक्षमाणे मेषशावकेन तासां सप्तमुद्राणाम् अेका मुद्रा मुक्ता ततस्तेषां यतुर्णाम् अेकस्य प्राणिन आगत्य पश्येतिवायको मेघगर्जनतुल्यो रवो मया श्रुतः।

II ततः परम् अेकः शुक्लाश्वो दृष्टः, तदाद्बो जनो धनु धारयति तस्मै य किरीटमेकम् अदायि ततः स प्रभवन् प्रभविष्यंश्च निर्गतवान्।

III अपरं द्वितीयमुद्रायां तेन मोयितायां द्वितीयस्य प्राणिन आगत्य पश्येति वाक् मया श्रुता।

IV ततो ऽरुणवर्णो ऽपर अेको ऽश्वो निर्गतवान् तदारोडिणि पृथिवीतः शान्त्यपहरणस्य लोकानां मध्ये परस्परं प्रतिघातोत्पादनस्य य सामर्थ्यं समर्पितम्, अेको बृहत्भङ्गो ऽपि तस्मा अदायि।

V अपरं तृतीयमुद्रायां तन मोयितायां तृतीयस्य प्राणिन आगत्य पश्येति वाक् मया श्रुता, ततः कालवर्णो अेको ऽश्वो मया दृष्टः, तदारोडिणो ऽस्ते तुला तिष्ठति।

VI अनन्तरं प्राणियतुष्टयस्य मध्याद् वागियं श्रुता गोधूमानामेकः सेटको मुद्रापादैकमूल्यः, यवानाञ्च सेटकत्रयं मुद्रापादैकमूल्यं तैलद्राक्षारसाश्च त्वया मा हिंसितव्याः।

VII अनन्तरं यतुर्थमुद्रायां तेन मोयितायां यतुर्थस्य प्राणिन आगत्य पश्येति वाक् मया श्रुता।

VIII ततः पाण्डुरवर्णो अेको ऽश्वो मया दृष्टः, तदारोडिणो नाम मृत्युरिति परलोकश्च तम् अनुसरति ऋजेन दुर्भिक्षेण मलामार्त्या वन्यपशुभिश्च लोकानां बधाय पृथिव्याश्चतुर्थाशस्याधिपत्यं तस्मा अदायि।

IX अनन्तरं पञ्चममुद्रायां तेन मोयितायाम् ईश्वरवाक्यतेतोस्तत्र साक्ष्यदानाय्य छेदितानां लोकानां देहिनी वेद्या अधो मयादृश्यन्ता।

X त उच्यैरिदं गदन्ति, हे पवित्र सत्यमय प्रभो अस्माकं रक्तपाते पृथिवीनिवासिभि विवदितुं तस्य इल दातुञ्च कति कालं विलम्बसे?

XI ततस्तेषाम् अेकैकस्मै शुभ्रः परिच्छद्यो ऽदायि वागियञ्चाकथ्यत यूयमल्पकालम् अर्थतो युष्माकं ये सहादासा भ्रातरो यूयमिव धानिष्यन्ते तेषां संख्या यावत् सम्पूर्णातां न गच्छति तावद् विरमता।

XII अनन्तरं यदा स षष्ठमुद्रामभोययत् तदा मयि निरीक्षमाणे मलान् भूकम्पो ऽभवत् सूर्यश्च उष्ट्रलोमजवस्त्रवत् कृष्णवर्णश्चन्द्रमाश्च रक्तसङ्काशो ऽभवत्।

XIII गगनस्थताराश्च प्रबलवायुना यालिताद् उडुम्बरवृक्षात् निपातितान्यपक्कङ्कलानीव भूतले न्यपतन्।

XIV आकाशमण्डलञ्च सङ्कुच्यमानग्रन्थघवान्तर्धानम् अगमत् गिरय उपद्वीपाश्च सर्वे स्थानान्तरं यालिताः।

XV पृथिवीस्था भूपाला मलाल्लोकाः सलस्त्रपतयो धनिनः पराक्रमिणश्च लोका दासा मुक्ताश्च सर्वे ऽपि गुडासु गिरिस्थशैलेषु य स्वान् प्राच्छाद्यन्।

XVI ते य गिरीन् शैलांश्च वदन्ति यूयम् अस्मदुपरि पतित्वा सिंहासनोपविष्टजनस्य दृष्टितो मेषशावकस्य कोपाय्यास्मान् गोपायतः।

XVII यतस्तस्य कोधस्य मलादिनम् उपस्थितं कः स्थातुं शक्नोति?

VII

I अनन्तरं यत्वारो दिव्यदूता मया दृष्टाः, ते पृथिव्याश्चतुर्षु कोणेषु तिष्ठन्तः पृथिव्यां समुद्रे वृक्षेषु य वायु र्यथा न वडेत् तथा पृथिव्याश्चतुरो वायून् धारयन्ति।

II अनन्तरं सूर्योदयस्थानाद् उद्यन् अपर अेको दूतो मया दृष्टः सोऽमरेश्वरस्य मुद्रां धारयति, येषु यतुषु दूतेषु पृथिवीसमुद्रयो हिंसनस्य भारो दत्तस्तान् स उच्यैरिदं अवदत्।

III ईश्वरस्य दासा यावद् अस्माभिर्भालेषु मुद्रयाङ्किता न भविष्यन्ति तावत् पृथिवी समुद्रो तरवश्च युष्माभिर्न हिंस्यन्ता।

IV ततः परं मुद्राङ्कितलोकानां संख्या मयाश्रावि षस्रायेलः सर्ववंशाीयाश्चतुश्चत्वारिंशत्सलस्राधिकलक्षलोका मुद्रयाङ्किता अभवन्।

V अर्थतो यिडूदावंशे द्वादशसलस्राणि त्र्येणवंशे द्वादशसलस्राणि गादवंशे द्वादशसलस्राणि,

VI आशेरवंशे द्वादशसलस्राणि नप्तालिवंशे द्वादशसलस्राणि मिनशिवंशे द्वादशसलस्राणि,

VII शिमियोनवंशे द्वादशसलस्राणि लेविवंशे द्वादशसलस्राणि षषापरवंशे द्वादशसलस्राणि,

VIII सिबूलूनवंशे द्वादशसलस्राणि यूषङ्गवंशे द्वादशसलस्राणि बिन्यामीनवंशे य द्वादशसलस्राणि लोका मुद्राङ्किताः।

IX ततः परं सर्व्वज्जातीयानां सर्व्ववंशीयानां सर्व्वदेशीयानां सर्व्वभाषावादिनाञ्च मङ्गलोलोकारण्यं मया दृष्टं, तान् गणयितुं केनापि न शक्यं, ते य शुभ्रपरिच्छेदपरिडिताः सन्तः करैश्च तालवृन्तानि वहन्तः सिंहासनस्य मेषशावकस्य यान्तिके तिष्ठन्ति,

X उच्यैःस्वरैरिदं कथयन्ति य, सिंहासनोपविष्टस्य परमेशस्य नः स्तवः। स्तवश्च मेषवत्सस्य सम्भूयात् त्राणकारणात्।

XI ततः सर्व्वे दूताः सिंहासनस्य प्राचीनवर्गस्य प्राणियतुष्टयस्य य परितस्तिष्ठन्तः सिंहासनस्यान्तिके न्यूञ्जुभूयेश्वरं प्रणम्य वदन्ति,

XII तथास्तु धन्यवाद्दश्च तेजो ज्ञानं प्रशंसनां शौर्य्यं पराक्रमश्चापि शक्तिश्च सर्व्वमेव तत्। वर्त्ततामीश्वरेऽस्माकं नित्यं नित्यं तथास्त्विति।

XIII ततः परं तेषां प्राचीनानाम् अेको ज्ञानो मां सम्भाष्य जगाद शुभ्रपरिच्छेदपरिडिता एमे के? कुतो वागताः?

XIV ततो मयोक्तं डे मडेच्छ भवानेव तत् ज्ञानाति तेन कथितं, एमे मङ्गलेशमध्याद् आगत्य मेषशावकस्य रुधिरेश स्वीयपरिच्छेदान् प्रक्षालितवन्तः शुक्लीकृतवन्तश्च।

XV तत्कारणात् एश्वरस्य सिंहासनस्यान्तिके तिष्ठन्तो दिवारात्रं तस्य मन्दिरे तं सेवन्ते सिंहासनोपविष्टो ज्ञानश्च तान् अधिस्थास्यति।

XVI तेषां क्षुधा पिपासा वा पुन न भविष्यति रौद्रं कोप्युत्तापो वा तेषु न निपतिष्यति,

XVII यतः सिंहासनाधिष्ठानकारी मेषशावकस्तान् यारयिष्यति, अमृततोयानां प्रस्रवणानां सन्निधिं तान् गमयिष्यति य, एश्वरोऽपि तेषां नयनभ्यः सर्व्वमश्नु प्रमाक्ष्यति।

VIII

I अनन्तरं सप्तमद्रायां तेन मोयितायां सार्द्धेऽङ्कालं स्वर्गो निःशब्दोऽभवत्।

II अपरम् अङ्गम् एश्वरस्यान्तिके तिष्ठतः सप्तदूतान् अपश्यं तेभ्यः सप्ततूर्याऽऽदीयन्त।

III ततः परम् अन्य अेको दूत आगतः स स्वर्णधूपधारं गृहीत्वा वेदिमुपातिष्ठत् स य यत् सिंहासनस्यान्तिके स्थितायाः सुवर्णवेद्या उपरि सर्व्वेषां पवित्रलोकानां प्रार्थनासु धूपान् योजयेत् तदर्थं प्रयुरधूपस्तस्मै दत्ताः।

IV ततस्तस्य दूतस्य करात् पवित्रलोकानां प्रार्थनाभिः संयुक्तधूपानां धूम एश्वरस्य समक्षं उदतिष्ठत्।

V पश्चात् स दूतो धूपधारं गृहीत्वा वेद्या वह्निना पूरयित्वा पृथिव्यां निक्षिप्तवान् तेन रवा मेघगण्जनानि विद्युतो भूमिकम्पश्चाभवन्।

VI ततः परं सप्ततूरी धारयन्तः सप्तदूतास्तूरी वादयितुम् उद्यता अभवन्।

VII प्रथमेन तूर्या वादितायां रक्तमिश्रितौ शिलावह्नी सम्भूय पृथिव्यां निक्षिप्तौ तेन पृथिव्यास्तृतीयांशो दग्धः, तत्राणामपि तृतीयांशो दग्धः, डरिद्वर्णतृणानि य सर्व्वाणि दग्धानि।

VIII अनन्तरं द्वितीयदूतेन तूर्या वादितायां वह्निना प्रज्वलितो मङ्गलपर्व्वतः सागरे निक्षिप्तस्तेन सागरस्य तृतीयांशो रक्तीभूतः।

IX सागरे स्थितानां सप्राणानां सृष्टवस्तूनां तृतीयांशो मृतः, अर्णवयानानाम् अपि तृतीयांशो नष्टः।

X अपरं तृतीयदूतेन तूर्या वादितायां दीप एव ज्वलन्ती अेका महती तारा गगणात् निपत्य नदीनां जलप्रस्रवणानाञ्चोपर्यावतीर्णा।

XI तस्यास्ताराया नाम नागधमनकमिति, तेन तोयानां तृतीयांशे नागधमनकीभूते तोयानां तिक्तत्वात् बडवो मानवा मृताः।

XII अपरं यतुर्थदूतेन तूर्या वादितायां सूर्यस्य तृतीयांशश्चन्द्रस्य तृतीयांशो नक्षत्राणाञ्च तृतीयांशः प्रहृतः, तेन तेषां तृतीयांशे ऽन्धकारीभूते दिवसस्तृतीयांशकालं यावत् तेजोहीनो भवति निशापि तामेवावस्थां गच्छति।

XIII तदा निरीक्षमाणेन मयाकाशमध्येनाम्बितत अेकस्य दूतस्य रवः श्रुतः स उच्यै र्गदति, अपरै र्यैस्त्रिभि र्दूतैस्तूर्या वादितव्यास्तेषाम् अवशिष्टतूरीध्वनितः पृथिवीनिवासिनां सन्तापः सन्तापः सन्तापश्च सम्भविष्यति।

IX

I ततः परं सप्तमदूतेन तूर्या वादितायां गगनात् पृथिव्यां निपतित अेकस्तारको मया दृष्टः, तस्मै रसातलकूपस्य कुञ्जिकाद्यायि।

II તેન રસાતલકૂપે મુક્તે મહાચિકુણ્ડસ્ય ધૂમ ઇવ ધૂમસ્તસ્માત્ કૂપાદ્ ઉદ્ગતઃ। તસ્માત્ કૂપધૂમાત્ સૂર્યાકાશૌ તિમિરાવૃતૌ।

III તસ્માદ્ ધૂમાત્ પતન્નેષુ પૃથિવ્યાં નિર્ગતેષુ નરલોકસ્થવૃશ્ચિકવત્ બલં તેભ્યોડદાયિ।

IV અપરં પૃથિવ્યાસ્તુણાનિ હરિદ્વર્ણશાકાદયો વૃક્ષાશ્ચ તે ન સિંહિતવ્યાઃ કિન્તુ યેષાં ભાલેષ્વીશ્વરસ્ય મુદ્રાયા અક્ષો નાસ્તિ કેવલં તે માનવાસ્તૈ હિંસિતવ્યા ઇદં ત આદિષ્ટાઃ।

V પરન્તુ તેષાં બધાય નહિ કેવલં પન્ન માસાન્ યાવત્ યાતનાદાનાય તેભ્યઃ સામર્થ્યમદાયિ। વૃશ્ચિકેન દષ્ટસ્ય માનવસ્ય યાદૃશી યાતના જાયતે તૈરપિ તાદૃશી યાતના પ્રદીયતે।

VI તસ્મિન્ સમયે માનવા મૃત્યું મૃગયિષ્યન્તે કિન્તુ પ્રાપ્તું ન શક્ચન્તિ, તે પ્રાણાન્ ત્યક્તુમ્ અભિલષિષ્યન્તિ કિન્તુ મૃત્યુસ્તેભ્યો દૂરં પલાયિષ્યતે।

VII તેષાં પતન્નામ્ આકારો યુદ્ધાર્થં સુસજ્જિજ્જતાનામ્ અશ્વાનામ્ આકારસ્ય તુલ્યઃ, તેષાં શિરઃસુ સુવર્ણકિરીટાનીવ કિરીટાનિ વિદ્યન્તે, મુખમણ્ડલાનિ ચ માનુષિકમુખતુલ્યાનિ,

VIII કેશાશ્ચ યોષિતાં કેશાનાં સદૃશાઃ, દન્તાશ્ચ સિંહદન્તતુલ્યાઃ,

IX લૌહકવચવત્ તેષાં કવચાનિ સન્તિ, તેષાં પક્ષાણાં શબ્દો રણાય ધાવતામશ્વરથાનાં સમૂહસ્ય શબ્દતુલ્યઃ।

X વૃશ્ચિકાનામિવ તેષાં લાડૂગૂલાનિ સન્તિ, તેષુ લાડૂગૂલેષુ કણ્ઠકાનિ વિદ્યન્તે, અપરં પન્ન માસાન્ યાવત્ માનવાનાં હિંસનાય તે સામર્થ્યપ્રાપ્તાઃ।

XI તેષાં રાજા ચ રસાતલસ્ય દૂતસ્તસ્ય નામ ઇબ્રીયભાષયા અબદોન્ યૂનાનીયભાષયા ચ અપલ્લુયોન્ અર્થતો વિનાશક ઇતિ।

XII પ્રથમઃ સન્તાપો ગતવાન્ પશ્ય ઇતઃ પરમપિ દ્વાભ્યાં સન્તાપાભ્યામ્ ઉપસ્થાતવ્યાં

XIII તતઃ પરં ષષ્ઠદૂતેન તૂર્યા વાદિતાયામ્ ઈશ્વરસ્યાન્તિકે સ્થિતાયાઃ સુવર્ણવેદાશ્ચતુશ્રૂડાતઃ કસ્યચિદ્ રવો મયાશ્રાવિ।

XIV સ તૂરીધારિણં ષષ્ઠદૂતમ્ અવદત્, ફરાતાપ્યે મહાનદે યે યત્વારો દૂતા બદ્ધાઃ સન્તિ તાન્ મોચયા

XV તતસ્તદ્દણ્ડસ્ય તદ્દિનસ્ય તન્માસસ્ય તદ્દત્સરસ્ય ચ કૃતે નિરૂપિતાસ્તે યત્વારો દૂતા માનવાનાં તૃતીયાંશસ્ય બધાર્થં મોચિતાઃ।

XVI અપરમ્ અશ્વારોહિસૈન્યાનાં સંખ્યા મયાશ્રાવિ, તે વિંશતિકોટય આસન્।

XVII મયા યે ડશ્વા અશ્વારોહિણશ્ચ દૃષ્ટાસ્ત એતાદૃશાઃ, તેષાં વહ્નિસ્વરૂપાણિ નીલપ્રસ્તરસ્વરૂપાણિ ગન્ધકસ્વરૂપાણિ ચ વર્માણ્યાસન્, વાજિનાશ્ચ સિંહમૂર્દ્ધસદૃશા મૂર્દ્ધાનઃ, તેષાં મુખેભ્યો વહ્નિધૂમગન્ધકા નિર્ગચ્છન્તિ।

XVIII એતૈસ્ત્રિભિ દ્વૈર્દૈરર્થતસ્તેષાં મુખેભ્યો નિર્ગચ્છદ્વિ વહ્નિધૂમગન્ધકૈર્માનુષાણાં તુતીયાંશો ડધાનિ

XIX તેષાં વાજિનાં બલં મુખેષુ લાડૂગૂલેષુ ચ સ્થિતં, યતસ્તેષાં લાડૂગૂલાનિ સર્પાકારાણિ મસ્તકવિશિષ્ટાનિ ચ તૈરેવ તે હિંસન્તિ।

XX અપરમ્ અવશિષ્ટા યે માનવા તૈ દ્વૈર્દૈર્ ન હતાસ્તે યથા દૃષ્ટિશ્રવણગમનશક્તિહીનાન્ સ્વાર્ણરૌપ્યપિત્તલપ્રસ્તરકાષ્ઠમયાન્ વિગ્રહાન્ ભૂતાંશ્ચ ન પૂજયિષ્યન્તિ તથા સ્વહસ્તાનાં ક્રિયાભ્યઃ સ્વમનાંસિ ન પરાવર્તિતવન્તઃ।

XXI સ્વબધકુહકવ્યભિચારયૌર્યોભ્યો ડપિ મનાંસિ ન પરાવર્તિતવન્તઃ।

X

I અનન્તરં સ્વર્ગાદ્ અવરોહન્ અપર એકો મહાબલો દૂતો મયા દૃષ્ટઃ, સ પરિહિતમેઘસ્તસ્ય શિરશ્ચ મેઘધનુષા ભૂષિતં મુખમણ્ડલશ્ચ સૂર્યતુલ્યં ચરણૌ ચ વહ્નિસ્તમ્ભસમૌ।

II સ સ્વકરેણ વિસ્તીર્ણમેકં ક્ષુદ્રગ્રન્થં ધારયતિ, દક્ષિણચરણેન સમુદ્રે વામચરણેન ચ સ્થલે તિષ્ઠતિ।

III સ સિંહગર્જનવદ્ ઉચ્ચૈઃસ્વરેણ ન્યનદત્ નિનાદે કૃતે સપ્ત સ્તનિતાનિ સ્વકીયાન્ સ્વનાન્ પ્રાકાશયન્।

IV તૈઃ સપ્ત સ્તનિતૈર્વાક્યે કથિતે ડહં તત્ લેખિતુમ્ ઉદ્યત આસં કિન્તુ સ્વર્ગાદ્ વાગિયં મયા શ્રુતા સપ્ત સ્તનિતૈર્ચદ્ યદ્ ઉક્તં તત્ મુદ્રયાક્લ્ય મા લિખા

V અપરં સમુદ્રમેદિન્યોસ્તિષ્ઠન્ યો દૂતો મયા દૃષ્ટઃ સ ગગનં પ્રતિ સ્વદક્ષિણકરમુત્યાપ્ય

VI અપરં સ્વર્ગાદ્ યસ્ય રવો મયાશ્રાવિ સ પુનર્મા સમ્ભાવ્યાવદત્ ત્વં ગત્વા સમુદ્રમેદિન્યોસ્તિષ્ઠતો દૂતસ્ય કરાત્ તં વિસ્તીર્ણ ક્ષુદ્રગ્રન્થં ગૃહાણ, તેન મયા દૂતસમીપં ગત્વા કથિતં ગ્રન્થો ડસૌ દીયતાં।

VII કિન્તુ તૂરી વાદિષ્યતઃ સપ્તમદૂતસ્ય તૂરીવાદનસમય ઈશ્વરસ્ય ગુપ્તા મન્ત્રણા તસ્ય દાસાન્ ભવિષ્યદ્વાદિનઃ પ્રતિ તેન સુસંવાદે યથા પ્રકાશિતા તથૈવ સિદ્ધા ભવિષ્યતિ।

VIII अपरं स्वर्गाद् यस्य रवो मयाश्रावि स पुन र्मां सम्भाष्यावदत् त्वं गत्वा समुद्रमेदिन्योस्तिष्ठतो दूतस्य करात् तं विस्तीर्णा क्षुद्रग्रन्थं गृह्णाण,

IX तेन मया दूतसमीपं गत्वा कथितं ग्रन्थो ऽसौ दीयतां। स माम् अवदत् तं गृहीत्वा गिल, तवोदरे स तिक्ततरसो भविष्यति किन्तु मुझे मधुवत् स्वादु भविष्यति।

X तेन मया दूतस्य कराद् ग्रन्थो गृहीतो गिलितश्चा स तु मम मुझे मधुवत् स्वादुरासीत् किन्त्वदनात् परं ममोदरस्तिक्ततां गतः।

XI ततः स माम् अवदत् बडून् जातिवंशभाषावदिराजान् अधि त्वया पुन भविष्यद्वाक्यं वक्तव्यं।

XI

I अनन्तरं परिमाणदण्डवद् अेको नलो मह्यमदायि, स य दूत उपतिष्ठन् माम् अवदत्, उत्थायेश्वरस्य मन्दिरं वेदीं तत्रत्यसेवकांश्च मिमीष्व।

II किन्तु मन्दिरस्य बहिःप्राङ्गणं त्यज न मिमीष्व यतस्तद् अन्यजातीयेभ्यो दत्तं, पवित्रं नगरञ्च द्वियत्वारिंशन्मासान् यावत् तेषां यरणै र्भेदिष्यते।

III पश्चात् मम द्वाभ्यां साक्षिभ्यां मया सामर्थ्यं दायिष्यते तावुष्ट्रलोमजवस्त्रपरिहितौ षष्ठ्यधिकद्विंशताधिकसहस्रदिनानि यावद् भविष्यद्वाक्यानि वदिष्यतः।

IV तावेव जगदीश्वरस्यान्तिके तिष्ठन्तौ जितवृक्षौ दीपवृक्षौ या

V यद्दि केयित् तौ हिंसितुं येष्टन्ते तर्हि तयो र्वदनाभ्याम् अग्नि र्निर्गत्य तयोः शत्रून् भस्मीकरिष्यति। यः कश्चित् तौ हिंसितुं येष्टते तेनैवमेव विनष्टव्यं।

VI तयो र्भविष्यद्वाक्यकथनदिनेषु यथा वृष्टि र्न जायते तथा गगनं रोद्धुं तयोः सामर्थ्यम् अस्ति, अपरं तोयानि शोणितरूपाणि कर्तुं निजाभिलाषात् मुहुर्मुहुः सर्वविधदण्डैः पृथिवीम् आहन्तुञ्च तयोः सामर्थ्यमस्ति।

VII अपरं तयोः साक्ष्ये समाप्ते सति रसातलाद् येनोत्थितव्यं स पशुस्ताभ्यां सह युद्ध्वा तौ जेष्यति हनिष्यति या

VIII ततस्तयोः प्रभुरपि यस्यां महापुर्त्या कुशे हतो ऽर्थतो यस्याः पारमार्थिकनामनी सिद्धोमं भिसरश्चेति तस्या महापुर्त्याः सन्निवेशे तयोः कुण्डपे स्थास्यतः।

IX ततो नानाजातीया नानावंशीया नानाभाषावादिनो नानादेशीयाश्च बहवो मानवाः सार्द्धदिनत्रयं तयोः कुण्डपे निरीक्षिष्यन्ते, तयोः कुण्डपयोः श्मशाने स्थापनं नानुज्ञास्यन्ति।

X पृथिवीनिवासिनश्च तयो र्हतोरानन्दिष्यन्ति सुप्रभोगं कुर्वन्तः परस्परं दानानि प्रेषयिष्यन्ति य यतस्ताभ्यां भविष्यद्वादिभ्यां पृथिवीनिवासिनो यातनां प्राप्ताः।

XI तस्मात् सार्द्धदिनत्रयात् परम् ईश्वरात् ज्वनदायक आत्मनि तौ प्रविष्टे तौ यरणैरुदतिष्ठतां, तेन यावन्तस्तावपश्यन् ते ऽतीव त्रासयुक्ता अभवन्।

XII ततः परं तौ स्वर्गाद् उच्यैरिदं कथयन्तं रवम् अशृणुतां युवां स्थानम् अेतद् आरोहतां ततस्तयोः शत्रुषु निरीक्षमाणेषु तौ मेघेन स्वर्गम् आरूढवन्तौ।

XIII तदण्डे महाभूमिकम्पे जाते पुर्त्या दशमांशः पतितः सप्तसहस्राणि मानुषाश्च तेन भूमिकम्पेन हताः, अवशिष्टाश्च भयं गत्वा स्वर्गीयेश्वरस्य प्रशंसाम् अकीर्तयन्।

XIV द्वितीयः सन्तापो गतः पश्य तृतीयः सन्तापस्तूर्णम् आगच्छति।

XV अनन्तरं सप्तदूतेन तूर्या वादितायां स्वर्ग उच्यैः स्वरैर्वागियं कीर्तिता, राजत्वं जगतो यद्दद् राज्यं तदधुनाभवत्। अस्मत्प्रभोस्तदीयाभिषिक्तस्य तारकस्य या तेन यानन्तकालीयं राजत्वं प्रकरिष्यते।

XVI अपरम् ईश्वरस्यान्तिके स्वकीयसिंहासनेषूपविष्टाश्चतुर्विंशतिप्राचीना भुवि न्यड्भूजा भूत्वेश्वरं प्रशम्यावदन्।

XVII हे भूत वर्तमानापि भविष्यंश्च परेश्वरा हे सर्वशक्तिमन् स्वामिन् वयं ते कुर्महे स्तवां यत् त्वया कियते राज्यं गृहीत्वा ते महाबलां।

XVIII विजातीयेषु कुप्यत्सु प्रादुर्भूता तव क्रुधा। मृतानामपि कालो ऽसौ विचारो भविता यदा। भृत्याश्च तव यावन्तो भविष्यद्वादिसाधवः। ये य क्षुद्रा महान्तो वा नामतस्ते हि बिलयति। यदा सर्वेभ्य अेतैभ्यो वेतनं वितरिष्यते गन्तव्यश्च यदा नाशो वसुधाया विनाशकैः।

XIX अनन्तरम् ईश्वरस्य स्वर्गस्थमन्दिरस्य द्वारं मुक्तं तन्मन्दिरमध्ये य नियममञ्जूषा दृश्याभवत्, तेन तडितो रवाः स्तनितानि भूमिकम्पो गुरुतरशिलावृष्टिश्चैतानि समभवन्।

XII

I ततः परं स्वर्गे मडायित्रं दृष्टं योषिदेकासीत् सा परिहितसूर्या यन्द्रश्च तस्याश्चरणयोरधो द्वादशताराणां किरीटञ्च शिरस्यासीत्।

II सा गर्भवती सती प्रसववेदनया व्यथितार्त्तरावम् अकरोत्।

III ततः स्वर्गे ऽपरम् अेकं यित्रं दृष्टं मडानाग अेक उपातिष्ठत् स लोहितवर्णस्तस्य सप्त शिरांसि सप्त शृङ्गाणि शिरःसु य सप्त किरीटान्यासन्।

IV स स्वलाङ्गूलेन गगनस्थनक्षत्राणां तृतीयांशम् अवमृज्य पृथिव्यां न्यपातयत्। स अेव नागो नवज्जातं सन्तानं ग्रसितुम् उद्यतस्तस्याः प्रसविष्यमाणाया योषितो ऽन्तिके ऽतिष्ठत्।

V सा तु पुंसन्तानं प्रसूता स अेव लौडमयराजदण्डेन सर्व्वज्जातीश्चारयिष्यति, किञ्च तस्याः सन्तानं ऽश्वरस्य समीपं तदीयसिंहासनस्य य सन्निधिम् उद्धृतः।

VI सा य योषित् प्रान्तरं पलायिता यतस्तत्रेश्वरेण निर्मित आश्रमे षष्ठ्यधिकशतद्वयाधिकसहस्रदिनानि तस्याः पालनेन भवितव्यं।

VII ततः परं स्वर्गे संग्राम उपातिष्ठत् भीष्मायेलस्तस्य दूताश्च तेन नागेन सडायुध्यन् तथा स नागस्तस्य दूताश्च संग्रामम् अकुर्वन्, किन्तु प्रभवितुं नाशक्नुवन्।

VIII यतः स्वर्गे तेषां स्थानं पुनर्नाविद्यत।

IX अपरं स मडानागो ऽर्थतो द्रियावलः (अपवाहकः) शयतानश्च (विपक्षः) एति नाम्ना विख्यातो यः पुरातनः सर्पः कृत्स्नं नरलोकं भ्रामयति स पृथिव्यां निपातितस्तेन सार्द्धं तस्य दूता अपि तत्र निपातिताः।

X ततः परं स्वर्गे उच्यैर्भाषमाणो रवो ऽयं मयाश्रावि, त्राणं शक्तिश्च राजत्वमधुनैवेश्वरस्य नः। तथा तेनाभिषिक्तस्य त्रातुः पराक्रमो ऽभवत्। यतो निपातितो ऽस्माकं भ्रातृणां सो ऽभियोजकः। येनेश्वरस्य नः साक्षात् ते ऽदृष्यन्त दिवानिशं।

XI भेषवत्सस्य रक्तेन स्वसाक्ष्यवयनेन या ते तु निर्जितवन्तस्तं न य स्नेहम् अकुर्वता प्राणेष्वपि स्वकीयेषु मरणस्यैव सङ्गटे।

XII तस्माद् आनन्दतु स्वर्गो ह्यन्तां तन्निवाभिनः। डा भूमिसागरौ तापो युवामेवाकमिष्यति। युवयोरवतीर्णो यत् शैतानो ऽतीव कापनः। अल्पो मे समयो ऽस्त्येतस्यापि तेनावगम्यते।

XIII अनन्तरं स नागः पृथिव्यां स्वं निक्षिप्तं विलोक्य तां पुत्रप्रसूतां योषितम् उपाद्रवत्।

XIV ततः सा योषित् यत् स्वकीयं प्रान्तरस्थाश्रमं प्रत्युत्पतितुं शक्नुयात् तदर्थं मडाङ्कुरस्य पक्षद्वयं तस्यै दत्तं, सा तु तत्र नागतो दूरे कालैकं कालद्वयं कालार्द्धञ्च यावत् पाल्यते।

XV किञ्च स नागस्तां योषितं स्रोतसा प्लावयितुं स्वमुष्मात् नदीवत् तोयानि तस्याः पश्चात् प्राक्षिपत्।

XVI किन्तु मेदिनी योषितम् उपकुर्वती निजवदनं व्याधाय नागमुष्माद् उद्गीर्णां नदीम् अपिवत्।

XVII ततो नागो योषिते कुद्वधा तद्वंशस्यावशिष्टलोकैरर्थतो य ऽश्वरस्याज्ञाः पालयन्ति यीशोः साक्ष्यं धारयन्ति य तैः सह योद्धुं निर्गतवान्।

XVIII []

XIII

I ततः परमहं सागरीयसिक्तायां तिष्ठन् सागराद् उद्गच्छन्तम् अेकं पशुं दृष्टवान् तस्य दश शृङ्गाणि सप्त शिरांसि य दश शृङ्गेषु दश किरीटानि शिरःसु येश्वरनिन्दासूयकानि नामानि विद्यन्ते।

II मया दृष्टः स पशुश्चित्तव्याघ्रसदृशः किन्तु तस्य यरणौ लल्लूकस्येव वदनञ्च सिंहवदनमिवा नागने तस्मै स्वीयपराक्रमः स्वीयं सिंहासनं मडाधिपत्यञ्चादायि।

III मयि निरीक्षमाणो तस्य शिरसाम् अेकम् अन्तकाघातेन छेदितमिवाद्दृश्यत, किन्तु तस्यान्तकक्षतस्य प्रतीकारो ऽकियत ततः कृत्स्नो नरलोकस्तं पशुमधि यमत्कारं गतः,

IV यश्च नागस्तस्मै पशवे सामर्थ्यं दत्तवान् सर्व्वे तं प्राणमन् पशुमपि प्राणमन्तो ऽकथयन्, को विद्यते पशोस्तुल्यस्तेन को योद्धुमर्हति।

V अनन्तरं तस्मै दर्पवाक्येश्वरनिन्दावादि वदनं द्वियत्वारिंशन्मासान् यावद् अवस्थितेः सामर्थ्यञ्चादायि।

VI ततः स ऽश्वरनिन्दनार्थं मुष्पं व्याधाय तस्य नाम तस्यावासं स्वर्गनिवासिनश्च निन्दितुम् आरभत।

VII अपरं धार्मिकैः सह योधनस्य तेषां पराजयस्य यानुमतिः सर्व्वज्जातीयानां सर्व्ववंशीयानां सर्व्वभाषावादिनां सर्व्वदेशीयानाञ्चाधिपत्यमपि तस्मा अदायि।

VIII ततो जगतः सृष्टिकाळात् छेदितस्य मेषवत्सस्य ज्वावनपुस्तके यावतां नामानि लिखितानि न विद्यन्ते ते पृथिवीनिवासिनः सर्व्वे तं पशुं प्राणंस्यन्ति।

IX यस्य श्रोत्रं विद्यते स शृणोतु।

X यो जनो ऽपरान् वन्देऽत्य नयति स स्वयं वन्देऽत्य स्थानान्तरं गमिष्यति, यश्च भङ्गेन हन्ति स स्वयं भङ्गेन धानिष्यति अत्र पवित्रलोकानां सङ्घिष्णुतया विश्वासेन य प्रकाशितव्यं।

XI अनन्तरं पृथिवीत उद्गच्छन् अपर अेकः पशु र्भया दृष्टः स मेषशावकवत् शृङ्गद्वयविशिष्ट आसीत् नागवय्याभाषता।

XII स प्रथमपशोरन्तिके तस्य सर्व्व पराक्रमं व्यवहरति विशेषतो यस्य प्रथमपशोरन्तिकक्षतं प्रतीकारं गतं तस्य पूजां पृथिवीं तन्निवासिनश्च कारयति।

XIII अपरं मानवानां साक्षाद् आकाशतो भुवि वह्निवर्षणादीनि मडायित्राणि करोति।

XIV तस्य पशोः साक्षाद् येषां यित्रकर्म्मणां साधनाय सामर्थ्यं तस्मै दत्तं तैः स पृथिवीनिवासिनो भ्रामयति, विशेषतो यः पशुः भङ्गेन क्षतयुक्तो भूत्वाप्यज्ज्वत् तस्य प्रतिमानिर्माणां पृथिवीनिवासिन आदिशति।

XV अपरं तस्य पशोः प्रतिमा यथा भाषते यावन्तश्च मानवास्तां पशुप्रतिमां न पूजयन्ति ते यथा ह्यन्त्ये तथा पशुप्रतिमायाः प्राणप्रतिष्ठार्थं सामर्थ्यं तस्मा अद्यायि।

XVI अपरं क्षुद्रमडद्वनिदरिद्रमुक्तदासान् सर्व्वान् दक्षिणकरे भाले वा कलङ्कं ग्राहयति।

XVII तस्माद् ये तं कलङ्कमर्थतः पशो र्नाम तस्य नाम्नः संप्याङ्कं वा धारयन्ति तान् विना परेषा केनापि क्रयविक्रये कर्तुं न शक्येते।

XVIII अत्र ज्ञानेन प्रकाशितव्यं यो बुद्धिविशिष्टः स पशोः संप्यां गणयतु यतः सा मानवस्य संप्या भवति। सा य संप्या षट्षष्ट्यधिकषट्शतानि।

XIV

I ततः परं निरीक्षमाणेन मया मेषशावको दृष्टः स सियोनपर्व्वतस्योपर्य्यतिष्ठत्, अपरं येषां भालेषु तस्य नाम तत्पितुश्च नाम लिखितमास्ते तादृशाश्चतुश्चत्वारिंशत्सहस्राधिका लक्षलोकान्तेन सार्द्धम् आसन्।

II अनन्तरं बहुतोयानां रव एव गुरुतरस्तनितस्य य रव एव अेको रवः स्वर्गात् मयाश्चावि मया श्रुतः स रवो वीणावादनानां वीणावादनस्य सदृशः।

III सिंहासनस्यान्तिके प्राणियतुष्टयस्य प्राचीनवर्गस्य यान्तिके ऽपि ते नवीनभेकं गीतम् अगायन् किन्तु धरणीतः परिकीतान् तान् यतुश्चत्वारिंशत्यहस्राधिकलक्षलोकान् विना नापरेषा केनापि तद् गीतं शिक्षितुं शक्यते।

IV एमे योषितां सङ्गेन न कलङ्किता यतस्ते ऽमैथुना मेषशावको यत् किमपि स्थानं गच्छेत् तत्सर्व्वस्मिन् स्थाने तम् अनुगच्छन्ति यतस्ते मनुष्याणां मध्यतः प्रथमकुलानीवेश्वरस्य मेषशावकस्य य कृते परिकीताः।

V तेषां वदनेषु यानृतं किमपि न विद्यते यतस्ते निर्दोषा ईश्वरसिंहासनस्यान्तिके तिष्ठन्ति।

VI अनन्तरम् आकाशमध्येनोडुयमानो ऽपर अेको दूतो मया दृष्टः सो ऽनन्तकालीयं सुसंवाहं धारयति स य सुसंवाहः सर्व्वजातीयान् सर्व्ववंशीयान् सर्व्वभाषावादिनः सर्व्वदेशीयांश्च पृथिवीनिवासिनः प्रति तेन घोषितव्यः।

VII स उच्यैःस्वरेणेहं गदति यूयमीश्वराद् बिम्बीत तस्य स्तवं कुरुत य यतस्तदीयविचारस्य दण्ड उपातिष्ठत् तस्माद् आकाशमण्डलस्य पृथिव्याः समुद्रस्य तोयप्रस्रवणानाञ्च स्रष्टा युष्माभिः प्राणम्यतां।

VIII तत्पश्चाद् द्वितीय अेको दूत उपस्थायावदत् पतिता पतिता सा मडाबाबिल् या सर्व्वजातीयान् स्वकीयं व्यभियारुपं क्रोधमदम् अपाययत्।

IX तत्पश्चाद् तृतीयो दूत उपस्थायोग्यैरवदत्, यः कश्चित् तं शशुं तस्य प्रतिमाञ्च प्राणमति स्वभाले स्वकरे वा कलङ्कं गृह्णाति य

X सो ऽपीश्वरस्य क्रोधपात्रे स्थितम् अमिश्रितं मदत् अर्थत ईश्वरस्य क्रोधमदं पास्यति पवित्रदूतानां मेषशावकस्य य साक्षाद् वह्निगन्धकयो र्यातनां लप्स्यते य।

XI तेषां यातनाया धूमो ऽनन्तकालं यावद् उद्गमिष्यति ये य पशुं तस्य प्रतिमाञ्च पूजयन्ति तस्य नाम्नो ऽङ्कं वा गृह्णन्ति ते दिवानिशं कञ्चन विरामं न प्राप्स्यन्ति।

XII ये मानवा ईश्वरस्याज्ञा यीशौ विश्वासञ्च पालयन्ति तेषां पवित्रलोकानां सङ्घिष्णुतयात्र प्रकाशितव्यं।

XIII અપરં સ્વર્ગાત્ મયા સહ સમ્ભાષમાણ એકો રવો મયાશ્રાવિ તેનોક્તં ત્વં લિખ, ઇદાનીમારભ્ય યે પ્રભૌ મ્રિયન્તે તે મૃતા ધન્યા ઇતિ; આત્મા ભાષતે સત્યં સ્વશ્રમેભ્યસ્તૈ વિરામઃ પ્રાપ્તવ્યઃ તેષાં કર્મ્માણિ ચ તાન્ અનુગચ્છન્તિ।

XIV તદનન્તરં નિરીક્ષમાણેન મયા શ્વેતવર્ણ એકો મેઘો દૃષ્ટસ્તન્મેઘારૂઢો જનો માનવપુત્રાકૃતિરસ્તિ તસ્ય શિરસિ સુવર્ણકિરીટં કરે ચ તીક્ષણં દાત્રં તિષ્ઠતિ।

XV તતઃ પરમ્ અન્ય એકો દૂતો મન્દિરાત્ નિર્ગત્યોચ્ચૈઃસ્વરેણ તં મેઘારૂઢં સમ્ભાષ્યાવદત્ ત્વયા દાત્રં પ્રસાર્ય શસ્યચ્છેદનં ક્રિયતાં શસ્યચ્છેદનસ્ય સમય ઉપસ્થિતો યતો મેદિન્યાઃ શસ્યાનિ પરિપક્કાનિ।

XVI તતસ્તેન મેઘારૂઢેન પૃથિવ્યાં દાત્રં પ્રસાર્ય પૃથિવ્યાઃ શસ્યચ્છેદનં કૃતાં।

XVII અનન્તરમ્ અપર એકો દૂતઃ સ્વર્ગસ્થમન્દિરાત્ નિર્ગતઃ સો ઽપિ તીક્ષણં દાત્રં ધારયતિ।

XVIII અપરમ્ અન્ય એકો દૂતો વેદિતો નિર્ગતઃ સ વહ્નેરધિપતિઃ સ ઉચ્ચૈઃસ્વરેણ તં તીક્ષણદાત્રધારિણાં સમ્ભાષ્યાવદત્ ત્વયા સ્વં તીક્ષણં દાત્રં પ્રસાર્ય મેદિન્યા દ્રાક્ષાગુચ્છચ્છેદનં ક્રિયતાં યતસ્તત્કુલાનિ પરિણતાનિ।

XIX તતઃ સ દૂતઃ પૃથિવ્યાં સ્વદાત્રં પ્રસાર્ય પૃથિવ્યા દ્રાક્ષાફલચ્છેદનમ્ અકરોત્ તત્કુલાનિ ચેશ્વરસ્ય ક્રોધસ્વરૂપસ્ય મહાકુણ્ડસ્ય મધ્યં નિરક્ષિપત્।

XX તત્કુણ્ડસ્થકુલાનિ ચ બહિર્મદિતાનિ તતઃ કુણ્ડમધ્યાત્ નિર્ગતં રક્તં ક્રોશશતપર્યન્તમ્ અશ્વાનાં ખલીનાન્ યાવદ્ વ્યાખ્નોત્।

XV

I તતઃ પરમ્ અહં સ્વર્ગે ઽપરમ્ એકમ્ અદ્ભુતં મહાયિદ્ધં દૃષ્ટવાન્ અર્થતો યૈ દૈર્ઘૈરીશ્વરસ્ય કોપઃ સમાપ્તિં ગમિષ્યતિ તાન્ દણ્ડાન્ ધારયન્તઃ સપ્ત દૂતા મયા દૃષ્ટાઃ।

II વહ્નિમિશ્રિતસ્ય કાયમયસ્ય જલાશયસ્યાકૃતિરપિ દૃષ્ટા યે ચ પશોસ્તત્પ્રતિમાયાસ્તન્નામ્નો ઽક્લસ્ય ચ પ્રભૂતવન્તસ્તે તસ્ય કાયમયજલાશયસ્ય તીરે તિષ્ઠન્ત ઈશ્વરીયવીણા ધારયન્તિ,

III ઈશ્વરદાસસ્ય મૂસસો ગીતં મેષશાવકસ્ય ચ ગીતં ગાયન્તો વદન્તિ, યથા, સર્વશક્તિવિશિષ્ટસ્ત્વં હે પ્રભો પરમેશ્વર ત્વદીયસર્વકર્મ્માણિ મહાન્તિ યાદ્ધુતાનિ ચા સર્વપુણ્યવતાં રાજન્ માર્ગા ન્યાયા ઋતાશ્ચ તે।

IV હે પ્રભો નામધેયાત્તે કો ન ભીતિં ગમિષ્યતિ કો વા ત્વદીયનામ્નશ્ચ પ્રશંસાં ન કરિષ્યતિ કેવલસ્ત્વં પવિત્રો ઽસિ સર્વજાતીયમાનવાઃ ત્વામેવાભિપ્રાણંસ્યન્તિ સમાગત્ય ત્વદન્તિકાં યસ્માત્તવ વિચારાજ્ઞાઃ પ્રાદુર્ભાવં ગતાઃ કિલા।

V તદનન્તરં મયિ નિરીક્ષમાણો સતિ સ્વર્ગે સાક્ષ્યાવાસસ્ય મન્દિરસ્ય દ્વારં મુક્તં।

VI યે ચ સપ્ત દૂતાઃ સપ્ત દણ્ડાન્ ધારયન્તિ તે તસ્માત્ મન્દિરાત્ નિરગચ્છન્। તેષાં પરિચ્છદા નિર્મલશુભ્રવર્ણવસ્ત્રનિર્મિતા વક્ષાંસિ ચ સુવર્ણશૂઙ્ખલૈર્વેષ્ટિતાન્યાસન્।

VII અપરં ચતુર્ણાં પ્રાણિનામ્ એકસ્તેભ્યઃ સપ્તદૂતેભ્યઃ સપ્તસુવર્ણકંસાન્ અદદાત્।

VIII અનન્તરમ્ ઈશ્વરસ્ય તેજઃપ્રભાવકારણાત્ મન્દિરં ધૂમેન પરિપૂર્ણં તસ્માત્ તૈઃ સપ્તદૂતૈઃ સપ્તદણ્ડાનાં સમાપ્તિં યાવત્ મન્દિરં કેનાપિ પ્રવેષ્ટું નાશક્યતા।

XVI

I તતઃ પરં મન્દિરાત્ તાન્ સપ્તદૂતાન્ સમ્ભાષમાણ એષ મહારવો મયાશ્રાવિ, યૂયં ગત્વા તેભ્યઃ સપ્તકંસેભ્ય ઈશ્વરસ્ય ક્રોધં પૃથિવ્યાં સ્ત્રાવયતા।

II તતઃ પ્રથમો દૂતો ગત્વા સ્વકંસે યદદ અવિદ્યત તત્ પૃથિવ્યામ્ અસ્ત્રાવયત્ તસ્માત્ પશોઃ કલકુધારિણાં તત્પ્રતિમાપૂજકાનાં માનવાનાં શરીરેષુ વ્યથાજનકા દુષ્ટવ્રણા અભવન્।

III તતઃ પરં દ્વિતીયો દૂતઃ સ્વકંસે યદદ અવિદ્યત તત્ સમુદ્રે ઽસ્ત્રાવયત્ તેન સ કુણ્ડપસ્થશોણિતરૂપભવત્ સમુદ્રે સ્થિતાશ્ચ સર્વે પ્રાણિનો મૃત્યું ગતાઃ।

IV અપરં તૃતીયો દૂતઃ સ્વકંસે યદદ અવિદ્યત તત્ સર્વે નદીષુ જલપ્રસ્રવણેષુ યાસ્ત્રાવયત્ તતસ્તાનિ રક્તમયાન્યભવન્। અપરં તોયાનામ્ અધિપસ્ય દૂતસ્ય વાગિયં મયા શ્રુતા।

V વર્તમાનશ્ચ ભૂતશ્ચ ભવિષ્યંશ્ચ પરમેશ્વરઃ ત્વમેવ ન્યાયકારી યદ્ એતાદૃક્ ત્વં વ્યચારયઃ।

VI ભવિષ્યદ્વાદિસાધૂનાં રક્તં તૈરેવ પાતિતાં શોણિતં ત્વન્તુ તેભ્યો ઽદાસ્તત્પાનં તેષુ યુજ્યતા।

VII અનન્તરં વેદીતો ભાષમાણસ્ય કસ્યચિદ્ અયં રવો મયા શ્રુતઃ, હે પરશ્વર સત્યં તત્ હે સર્વશક્તિમન્ પ્રભો સત્યા ન્યાયાશ્ચ સર્વા હિ વિચારાજ્ઞાસ્ત્વદીયકાઃ।

VIII अनन्तरं यतुर्था दूतः स्वकंसे यद्यद् अविद्यत तत् सर्व्वं सूर्य्ये ऽस्त्रावयत् तस्मै य वह्निना मानवान् दग्धुं सामर्थ्यम् अदायि।

IX तेन मनुष्या मडातापेन तापितास्तेषां दण्डानाम् आधिपत्यविशिष्टस्येश्वरस्य नामानिन्दन् तत्प्रशंसार्थञ्च मनःपरिवर्तनं नाकुर्वन्।

X ततः परं पञ्चमो दूतः स्वकंसे यद्यद् अविद्यत तत् सर्व्वं पशोः सिंहासने ऽस्त्रावयत् तेन तस्य राष्ट्रं तिमिराच्छन्नम् अभवत् लोकाश्च वेदनाकारणात् स्वरसना अदंशयत्।

XI स्वकीयव्यथाव्रणकारणाय स्वर्गस्थम् अनिन्दन् स्वक्रियाभ्यश्च मनांसि न परावर्तयन्।

XII ततः परं षष्ठो दूतः स्वकंसे यद्यद् अविद्यत तत् सर्व्वं इराताप्यो मडानदे ऽस्त्रावयत् तेन सूर्य्योदयदिशि आगमिष्यतां राज्ञां मार्गसुगमार्थं तस्य तोयानि पर्य्यशुष्यन्।

XIII अनन्तरं नागस्य वदनात् पशोर्वदनात् मिथ्याभविष्यद्वादिनश्च वदनात् निर्गच्छन्तस्त्रयो ऽशुयय आत्मानो मया दृष्टास्ते मण्डूकाकाराः।

XIV त आश्चर्य्यकर्मकारिणो भूतानाम् आत्मानः सन्ति सर्व्वशक्तिमत ईश्वरस्य मडादिने येन युद्धेन भवितव्यं तत्कृते कृत्स्नजगतो राज्ञाः संग्रहीतुं तेषां सन्निधिं निर्गच्छन्ति।

XV अपरम् षष्ठिभाषया छर्मगिदोनामकस्थने ते सङ्गृहीताः।

XVI पश्याहं यैरवद् आगच्छामि यो ज्ञनः प्रबुद्धस्तिष्ठति यथा य नञ्जः सन् न पर्य्यटति तस्य लज्जा य यथा दृश्या न भवति तथा स्ववासांसि रक्षति स धन्यः।

XVII ततः परं सप्तमो दूतः स्वकंसे यद्यद् अविद्यत तत् सर्व्वम् आकाशे ऽस्त्रावयत् तेन स्वर्गीयमन्दिरमध्यस्थसिंहासनात् मडारवो ऽयं निर्गतः समाप्तिरभवदिति।

XVIII तदनन्तरं तडितो रवाः स्तनितानि याभवन्, यस्मिन् काले य पृथिव्यां मनुष्याः सृष्टास्तम् आरभ्य यादृङ्गुलाभूमिकम्पः कदापि नाभवत् तादृग् भूकम्पो ऽभवत्।

XIX तदानीं मडानगरी त्रिभण्डा ज्ञता भिन्नज्जातीयानां नगराणि य न्यपतन् मडाबाबिलि येश्वरेण स्वकीयप्रयण्डकोपमदिरापात्रदानार्थं संस्मृता।

XX द्वीपाश्च पलायिता गिरयश्चान्तर्हिताः।

XXI गगनमण्डलाय्य मनुष्याणाम् उपर्य्यैकैकद्रोणपरिमितशिलानां मडावृष्टिरभवत् तच्छिखलावृष्टेः क्लेशात् मनुष्या ईश्वरम् अनिन्दन् यतस्तज्जगतः क्लेशो ऽतीव मडान्।

XVII

I तदनन्तरं तेषां सप्तकंसधारिणां सप्तदूतानाम् ऐक आगत्य मां सम्भाष्यावदत्, अत्रागच्छ, मेदिन्या नरपतयो यथा वेश्यया सार्द्धं व्यभियारकर्म कृतवन्तः,

II यस्या व्यभियारमदेन य पृथिवीनिवासिनो मत्ता अभवन् तस्या बडुतोयेषूपविष्टाया मडावेश्याया दण्डम् अहं त्वां दर्शयामि।

III ततो ऽहम् आत्मनाविष्टस्तेन दूतेन प्रान्तरं नीतस्तत्र निन्दानामभिः परिपूर्णा सप्तशिरोभिर्दशशृङ्गैश्च विशिष्टं सिन्दूरवर्णां पशुमुपविष्टा योषिदेका मया दृष्टा।

IV सा नारी कृष्णलोहितवर्णा सिन्दूरवर्णा परिच्छदं धारयति स्वर्णमणिमुक्ताभिश्च विभूषितास्ति तस्याः करे घृणार्द्धद्रव्यैः स्वव्यभियारज्जातमलैश्च परिपूर्णा ऐकः सुवर्णमयः कंसो विद्यते।

V तस्या भाले निगूढवाक्यमिदं पृथिवीस्थवेश्यानां घृण्यक्रियाणाञ्च माता मडाबाबिलिति नाम लिपितम् आस्ते।

VI मम दृष्टिगोचरस्था सा नारी पवित्रलोकानां रुधिरेश यीशोः साक्षिणां रुधिरेश य मत्तासीत् तस्या दर्शनात् ममातिशयम् आश्चर्य्यज्ञानं ज्ञातं।

VII ततः स दूतो माम् अवदत् कुतस्तवाश्चर्य्यज्ञानं ज्ञायते? अस्या योषितस्तद्वाहनस्य सप्तशिरोभिर्दशशृङ्गैश्च युक्तस्य पशोश्च निगूढभावम् अहं त्वां ज्ञापयामि।

VIII त्वया दृष्टो ऽसौ पशुरासीत् नेदानीं वर्तते किन्तु रसातलात् तेनोदेतव्यं विनाशश्च गन्तव्यः। ततो येषां नामानि जगतः सृष्टिकालम् आरभ्य ज्जवनपुस्तके लिपितानि न विद्यन्ते ते पृथिवीनिवासिनो भूतम् अवर्तमानमुपस्थास्यन्तञ्च तं पशुं दृष्ट्वाश्चर्य्यं मंस्यन्ते।

IX अत्र ज्ञानयुक्तया बुद्ध्या प्रकाशितव्यां तानि सप्तशिरोसि तस्या योषित उपवेशनस्थानस्वरूपाः सप्तगिरयः सप्त राजानश्च सन्ति।

X तेषां पञ्च पतिता अेकश्च वर्तमानः शेषश्चाद्याध्यनुपस्थितः स यद्योपस्थास्यति तदापि तेनाल्पकालं स्थातव्यं।

XI यः पशुरासीत् किन्त्विदानीं न वर्तते स अेवाष्टमः, स सप्तानाम् अेको ऽस्ति विनाशं गमिष्यति या

XII त्वया दृष्टानि दशशुङ्गाण्यपि दश राजानः सन्तिः, अद्यापि ते राज्यं न प्राप्तं किन्तु मुहूर्तमेकं यावत् पशुना सार्द्धं ते राजान एव प्रभुत्वं प्राप्स्यन्ति।

XIII त अेकमन्त्रेण भविष्यन्ति स्वकीयशक्तिप्रभावौ पशवे दास्यन्ति या

XIV ते मेषशावकेन सार्द्धं योत्स्यन्ति, किन्तु मेषशावकस्तान् जेष्यति यतः स प्रभूनां प्रभू राज्ञां राजा यास्ति तस्य सङ्गिनो ऽध्याहूता अभिरुचिता विश्वास्याश्च।

XV अपरं स माम् अवदत् सा वेश्या यत्रोपविशति तानि तोयानि लोका जतता जतयो नानाभाषावादिनश्च सन्ति।

XVI त्वया दृष्टानि दश शुङ्गाणि पशुश्चमे तां वेश्याम् ऋतीयिष्यन्ते दीनां नग्राञ्च करिष्यन्ति तस्या मांसानि भोक्ष्यन्ते वह्निना तां दाडयिष्यन्ति या

XVII यत ईश्वरस्य वाक्यानि यावत् सिद्धिं न गमिष्यन्ति तावद् ईश्वरस्य मनोगतं साधयितुम् अेकां मन्त्रेण कृत्वा तस्मै पशवे स्वेषां राज्यं दातुञ्च तेषां मनांसीश्वरेण प्रवर्तितानि।

XVIII अपरं त्वया दृष्टा योषित् सा महानगरी या पृथिव्या राज्ञाम् उपरि राजत्वं कुरुते।

XVIII

I तदनन्तरं स्वर्गाद् अवरोढन् अपर अेको दूतो मया दृष्टः स महापराक्रमविशिष्टस्तस्य तेजसा य पृथिवी दीप्ता।

II स बलवता स्वरेण वायमिमाम् अधोषयत् पतिता पतिता महाबाबिल्, सा भूतानां वसतिः सर्वेषाम् अशुच्यात्मनां कारा सर्वेषाम् अशुयीनां घृणयानाञ्च पक्षिणां पिञ्जरश्चाभवत्।

III यतः सर्वज्जातीयास्तस्या व्यभियारज्जातां कोपमदिरां पीतवन्तः पृथिव्या राजानश्च तथा सड व्यभियारं कृतवन्तः पृथिव्या वणिजश्च तस्याः सुभभोगबाहुल्याद् घनाढ्यतां गतवन्तः।

IV ततः परं स्वर्गात् मयापर अेष रवः श्रुतः, डे मम प्रजाः, यूयं यत् तस्याः पापानाम् अंशिनो न भवत तस्या दण्डैश्च दण्डयुक्ता न भवत तदर्थं ततो निर्गच्छता।

V यतस्तस्याः पापानि गगनस्पर्शान्यभवन् तस्या अधर्मक्रियाश्च स्वरेण संस्मृताः।

VI परान् प्रति तथा यद्दद् व्यवहृतं तद्दत् तां प्रति व्यवहृत, तस्याः कर्माणां द्विगुणकृतानि तस्यै दत्त, यस्मिन् कंसे सा परान् मद्यम् अपाययत् तमेव तस्याः पानार्थं द्विगुणमद्येन पूरयता।

VII तथा यात्मश्लाघा यश्च सुभभोगः कृतस्तयो द्विगुणौ यातनाशोकौ तस्यै दत्त, यतः सा स्वकीयान्तःकरणे वदति, राजीवद् उपविष्टाडं नानाथा न य शोकवित्।

VIII तस्माद् दिवस अेकस्मिन् मारीदुर्भिक्षशोचनैः, सा समाप्लोष्यते नारी ध्यक्ष्यते वह्निना य सा; यद् वियाराधिपस्तस्या बलवान् प्रभुरीश्वरः,

IX व्यभियारस्तया सार्द्धं सुभभोगश्च यैः कृतः, ते सर्वे अेव राजानस्तदाडधूमदर्शनात्, प्ररोदिष्यन्ति वक्षांसि याडनिष्यन्ति बाहुभिः।

X तस्यास्तै र्यातनाभीते दूरे स्थित्वेदमुच्यते, ड ड बाबिल् महास्थान ड प्रभावान्विते पुरि, अेकस्मिन् आगता दण्डे वियाराज्ञा त्वदीयका।

XI मेदिन्या वणिजश्च तस्याः कृते रुदन्ति शोचन्ति य यतस्तेषां पण्यद्रव्याणि केनापि न क्रीयन्ते।

XII कुलतः सुवर्णरौप्यमणिमुक्ताः सूक्ष्मवस्त्राणि कृष्णलोहितवासांसि पट्टवस्त्राणि सिन्दूरवर्णवासांसि यन्द्नादिकाष्ठानि गण्डन्तेन महाधकाष्ठेन पित्तललोडाल्यां मर्मरप्रस्तरेण वा निर्मितानि सर्वविधपात्राणि।

XIII त्वगेला धूपः सुगन्धिद्रव्यं गन्धरसो द्राक्षारसस्तैलं शस्ययूर्णं गोधूमो गावो मेषा अश्वा रथा दासेया मनुष्यप्राणाश्चैतानि पण्यद्रव्याणि केनापि न क्रीयन्ते।

XIV तव मनोऽभिलाषस्य कुलानां समयो गतः, त्वत्तो दूरीकृतं यद्यत् शोभनं भूषणं तव, कदायन तद्दुदेशो न पुन लप्स्यते त्वया।

XV तद्विक्रेतारो ये वणिजस्तया धनिनो जतास्ते तस्या यातनाया भयाद् दूरे तिष्ठन्तो रोदिष्यन्ति शोचन्तश्चेदं गदिष्यन्ति।

XVI ड ड महापुरि, त्वं सूक्ष्मवस्त्रैः कृष्णलोहितवस्त्रैः सिन्दूरवर्णवासोभिश्चाच्छादिता स्वर्णमणिमुक्ताभिरलङ्कृता यासीः,

XVII किन्त्वेकस्मिन् दृष्टे सा महासम्पद् लुप्ता॥ अपरं पोतानां कर्षाधाराः समूहलोका नाविकाः समुद्रव्यवसायिनश्च सर्वे

XVIII दूरे तिष्ठन्तस्तस्या दाडस्य धूमं निरीक्षमाणा उर्यैःस्वरेण वदन्ति तस्या महानगर्याः किं तुल्यं?

XIX अपरं स्वशिरःसु मृत्तिकां निक्षिप्य ते रुदन्तः शोयन्तश्चोर्यैःस्वरेणोदं वदन्ति हा हा यस्या महापुर्ण्या बाहुल्यधनकारणात्, सम्पत्तिः सञ्चिता सर्वैः सामुद्रपोतनायकैः, अेकस्मिन्नेव दृष्टे सा सम्पूर्णाश्चिन्नतां गता॥

XX हे स्वर्गवासिनः सर्वे पवित्राः प्रेरिताश्च हे हे भाविवादिनो यूयं कृते तस्याः प्रहर्षता युष्माकं यत् तथा सार्द्धं यो विवाहः पुराभवत् दृष्टं समुचितं तस्य तस्यै व्यतरदीश्वरः॥

XXI अनन्तरम् अेको बलवान् दूतो बृहत्पेषणीप्रस्तरतुल्यं पाषाणमेकं गृहीत्वा समुद्रे निक्षिप्य कथितवान्, ईदृग्बलप्रकाशेन आबिल् महानगरी निपातयिष्यते ततस्तस्या उद्देशः पुन न लप्स्यते॥

XXII वल्लकीवादिनां शब्दं पुन न श्रोष्यते त्वयि गाथाकानाञ्च शब्दो वा वंशीतूर्यादिवदिनां शिल्पकर्मकरः को ऽपि पुन न द्रक्ष्यते त्वयि पेषणीप्रस्तरध्वानः पुन न श्रोष्यते त्वयि

XXIII दीपस्यापि प्रभा तद्गत् पुन न द्रक्ष्यते त्वयि न कन्यावरयोः शब्दः पुनः संश्रोष्यते त्वयि यस्मान्मुष्याः पृथिव्या ये वणिजस्तेऽभवन् तवा यस्माच्च ज्ञातयः सर्वा मोहितास्तव मायया॥

XXIV भाविवादिपवित्राणां यावन्तश्च हता भुवि सर्वेषां शोणितं तेषां प्राप्तं सर्वं तवान्तरे॥

XIX

I ततः परं स्वर्गस्थानां महाजनताया महाशब्दो ऽयं मया श्रुतः, ब्रूत परेश्वरं धन्यम् अस्मदीयो य ईश्वरः तस्याभवत् परित्राणां प्रभावश्च पराक्रमः॥

II विचारज्ञाश्च तस्यैव सत्या न्याया भवन्ति या या स्ववेश्याक्रियाभिश्च व्यकरोत् कृत्स्नमेदिनीं तां स दृष्टितवान् वेश्यां तस्याश्च करतस्तथा शोणितस्य स्वदासानां संशोधं स गृहीतवान्॥

III पुनरपि तैरिदमुक्तं यथा, ब्रूत परेश्वरं धन्यं यन्नित्यं नित्यमेव या तस्या दाडस्य धूमो ऽसौ दिशमूर्द्ध्वमुद्देष्यति॥

IV ततः परं यतुर्विंशतिप्रायीनाश्चत्वारः प्राणिनश्च प्रणिपत्य सिंहासनोपविष्टम् ईश्वरं प्रणम्यावदन्, तथास्तु परमेशश्च सर्वैरेव प्रशस्यतां॥

V अनन्तरं सिंहासनमध्याद् अेष रवो निर्गतो, यथा, हे ईश्वरस्य दासेयास्तद्भक्ताः सकला नराः यूयं क्षुद्रा महान्तश्च प्रशंसत व ईश्वरं॥

VI ततः परं महाजनतायाः शब्द एव बहूतोयानाञ्च शब्द एव गृहतरस्तनितानाञ्च शब्द एव शब्दो ऽयं मया श्रुतः, ब्रूत परेश्वरं धन्यं राजत्वं प्राप्तवान् यतः स परमेश्वरो ऽस्माकं यः सर्वशक्तिमान् प्रभुः॥

VII कीर्त्तयामः स्तवं तस्य हृष्टाश्चोव्लासिता वयां यन्मेषशावकस्यैव विवाहसमयो ऽभवत् वाग्दत्ता याभवत् तस्मै या कन्या सा सुसञ्जिता॥

VIII परिधानाय तस्यै य दत्तः शुभ्रः सुयेलकः॥

IX स सुयेलकः पवित्रलोकानां पुण्यानि ततः स माम् उक्तवान् त्वमिदं लिप मेषशावकस्य विवाहभोज्याय ये निमन्त्रितास्ते धन्या एति॥ पुनरपि माम् अवदत्, एमानीश्वरस्य सत्यानि वाक्यानि॥

X अनन्तरं अहं तस्य यरणयोरन्तिके निपत्य तं प्रणन्तुमुद्यतः॥ ततः स माम् उक्तवान् सावधानस्तिष्ठ मैवं कुरु यीशोः साक्ष्यविशिष्टैस्तव भ्रातृभिस्त्वया य सडदासो ऽहं ईश्वरमेव प्राणम यस्माद् यीशोः साक्ष्यं भविष्यद्वाक्यस्य सारं॥

XI अनन्तरं मया मुक्तः स्वर्गो दृष्टः, अेकः श्वेतवर्णो ऽश्वो ऽपि दृष्टस्तदाद्बो ज्ञनो विश्वास्यः सत्यमयश्चेति नाम्ना भ्यातः स याथार्थ्येन विचारं युद्धञ्च करोति॥

XII तस्य नेत्रे ऽग्निशिपातुल्ये शिरसि य बहूकिरीटानि विद्यन्ते तत्र तस्य नाम लिपितमस्ति तमेव विना नापरः को ऽपि तन्नाम ज्ञानाति॥

XIII स रुधिरमग्नें परिच्छेदेनाच्छादित ईश्वरवाह एति नाम्नाभिधीयते या

XIV अपरं स्वर्गस्थसैन्यानि श्वेताश्चाद्बानि परिहितनिर्मलश्चेतसूक्ष्मवस्त्राणि य भूत्वा तमनुगच्छन्ति॥

XV तस्य वक्त्राद् अेकस्तीक्ष्णः भङ्गो निर्गच्छति तेन भङ्गेन सर्वज्जातीयास्तेनाघातितव्याः स य लौहदृष्टेन तान् यारयिष्यति सर्वशक्तिमत ईश्वरस्य प्रयत्नोपसोत्पादकद्राक्षाकुण्डे यद्यत् तिष्ठति तत् सर्वं स अेव पदाभ्यां पिनष्टि॥

XVI अपरं तस्य परिच्छेद उरसि य राज्ञां राजा प्रभूनां प्रभुश्चेति नाम निपितमस्ति॥

XVII अनन्तरं सूर्ये तिष्ठन् अेको दूतो मया दृष्टः, आकाशमध्य उड्डीयमानान् सर्वान् पक्षिणः प्रति स उच्यैःस्वरेणोदं घोषयति, अत्रागच्छत।

XVIII ईश्वरस्य मडाभोज्ये मिलत, राजां क्व्याणि सेनापतीनां क्व्याणि वीराणां क्व्याण्यश्वानां तदाड्डानाञ्च क्व्याणि दासमुक्तानां क्षुद्रमडतां सर्वेषामेव क्व्याणि य युष्माभिर्भक्षितव्यानि।

XIX ततः परं तेनाश्चाड्डजनेन तदीयसैन्यैश्च सार्द्धं युद्धं कर्तुं स पशुः पृथिव्या राजानस्तेषां सैन्यानि य समागच्छन्तीति मया दृष्टं।

XX ततः स पशु धृतो यश्च मिथ्याभविष्यद्भक्ता तस्यान्तिके यित्रकर्माणि कुर्वन् तैरेव पशुङ्गधारिणस्तत्रतिमापूजकांश्च भ्रमितवान् सो ऽपि तेन सार्द्धं धृतः। तौ य वह्निगन्धकञ्चलितहृदे ञ्चवन्तौ निक्षिप्तौ।

XXI अवशिष्टाश्च तस्याश्चाड्डस्य वक्त्रनिर्गतभङ्गेन डताः, तेषां क्व्यैश्च पक्षिणः सर्वे तृप्तिं गताः।

XX

I ततः परं स्वर्गाद् अवरोडन् अेको दूतो मया दृष्टस्तस्य करे रमातलस्य कुञ्जिका मडाशुड्भलञ्चैकं तिष्ठतः।

II अपरं नागो डर्थतः यो वृद्धः सर्पो ऽपवाडकः शयतानश्चास्ति तमेव धृत्वा वर्षसडस्रं यावद् बद्धवान्।

III अपरं रसातले तं निक्षिप्य तदुपरि द्वारं रुद्ध्वा मुद्राङ्कितवान् यस्मात् तद् वर्षसडस्रं यावत् सम्पूर्णा न भवेत् तावद् भिन्नजातीयास्तेन पुन न भ्रमितव्याः। ततः परम् अल्पकालार्थं तस्य मोयनेन भवितव्यं।

IV अनन्तरं मया सिंडासनानि दृष्टानि तत्र ये जना उपाविशन् तेभ्यो विचारभारो डडीयतः; अनन्तरं यीशोः साक्ष्यस्य कारणाद् ईश्वरवाक्यस्य कारणाञ्च येषां शिरश्छेदनं कृतं पशोस्तदीयप्रतिमाया वा पूजा यै न कृता भाले करे वा कलङ्को ऽपि न धृतस्तेषाम् आत्मानो ऽपि मया दृष्टाः, ते प्राप्तञ्चवनास्तद्वर्षसडस्रं यावत् प्रीष्टेन सार्द्धं राजत्वमुकुर्वन्।

V किन्त्ववशिष्टा मृतजनास्तस्य वर्षसडस्रस्य समाप्तेः पूर्व्वं ञ्चवनं न प्रापन्।

VI अेषा प्रथमोत्थितिः। यः कश्चित् प्रथमाया उत्थितेरेशी स धन्यः पवित्रश्चा तेषु द्वितीयमृत्योः को ऽप्यधिकारो नास्ति त ईश्वरस्य प्रीष्टस्य य याजका भविष्यन्ति वर्षसडस्रं यावत् तेन सड राजत्वं करिष्यन्ति य।

VII वर्षसडस्रे समाप्ते शयतानः स्वकारातो मोक्ष्यते।

VIII ततः स पृथिव्याश्चतुर्दिक्षु स्थितान् सर्वज्जातीयान् विशेषतो ञ्चुष्णाप्यान् माञ्चुष्णाप्यांश्च सामुद्रसिकतावद् बहुसंभ्यकान् जनान् भ्रमयित्वा युद्धार्थं संग्रहीतुं निर्गमिष्यति।

IX ततस्ते मेेडिन्याः प्रस्थेनागत्य पवित्रलोकानां दुर्गा प्रियतमां नगरीञ्च वेष्टितवन्तः किन्त्वीश्वरेण निक्षिप्तो ऽग्निराकाशात् पतित्वा तान् भाडितवान्।

X तेषां भ्रमयिता य शयतानो वह्निगन्धकयो हृदे डर्थतः पशु मिथ्याभविष्यद्वाडी य यत्र तिष्ठतस्तत्रैव निक्षिप्तः, तत्रान्तकालं यावत् ते दिवानिशं यातनां भोक्ष्यन्ते।

XI ततः शुक्लम् अेकं मडासिंडासनं मया दृष्टं तदुपरि दृष्टो ऽपि दृष्टस्तस्य वदनान्तिकाद् भूनभोमडले पलायेतां पुनस्ताभ्यां स्थानं न लब्धं।

XII अपरं क्षुद्रा मडान्तश्च सर्वे मृता मया दृष्टाः, ते सिंडासनस्यान्तिके ऽतिष्ठन् ग्रन्थाश्च व्यस्तीर्यन्त ञ्चवनपुस्तकाप्यम् अपरम् अेकं पुस्तकमपि विस्तीर्णां तत्र ग्रन्थेषु यद्यत् लिपितं तस्मात् मृतानाम् अेकैकस्य स्वक्रियानुयायी विचारः कृतः।

XIII तदानीं समुद्रेण स्वान्तरस्था मृतजनाः समर्पिताः, मृत्युपरलोकाल्यामपि स्वान्तरस्था मृतजनाः समर्पिताः, तेषाञ्चैकैकस्य स्वक्रियानुयायी विचारः कृतः।

XIV अपरं मृत्युपरलोकौ वह्निहृदे निक्षिप्तौ, अेष अेव द्वितीयो मृत्युः।

XV यस्य कस्यचित् नाम ञ्चवनपुस्तके लिपितं नाविद्यत स अेव तस्मिन् वह्निहृदे न्यक्षिप्यत।

XXI

I अनन्तरं नवीनम् आकाशमडलं नवीना पृथिवी य मया दृष्टे यतः प्रथमम् आकाशमडलं प्रथमा पृथिवी य लोपं गते समुद्रो ऽपि ततः परं न विद्यते।

II अपरं स्वर्गाद् अवरोडन्ती पवित्रा नगरी, अर्थतो नवीना यिड्डशालमपुरी मया दृष्टा, सा वराय विभूषिता कन्येव सुसञ्जितासीत्।

III अनन्तरं स्वर्गाद् अेष मडारवो मया श्रुतः पश्यायं मानवैः सार्द्धम् ईश्वरस्यावासः, स तैः सार्द्धं वत्स्यति ते य तस्य प्रजा भविष्यन्ति, ईश्वरश्च स्वयं तेषाम् ईश्वरो भूत्वा तैः सार्द्धं स्थास्यति।

IV तेषां नेत्रेभ्यश्चाश्रूणि सर्वाणीश्वरेण प्रमाक्ष्यन्ते मृत्युरपि पुनर्न भविष्यति शोकविलापकलेशा अपि पुनर्न भविष्यन्ति, यतः प्रथमानि सर्वाणि व्यतीतिनि।

V अपरं सिंहासनोपविष्टो जिनोऽवदत् पश्चादं सर्वाणि नूतनीकरोमि पुनरवदत् लिप्प यत एमानि वाक्यानि सत्यानि विश्वास्यानि य सन्ति।

VI पुनर्मां अवदत् समाप्तं, अहं कः क्षश्च, अहम् आदिरन्तश्च यः पिपासति तस्मा अहं श्रुवनदायिप्रस्रवणस्य तोयं विनामूल्यं दास्यामि।

VII यो जयति स सर्वेषाम् अधिकारी भविष्यति, अहञ्च तस्येश्वरो भविष्यामि स य मम पुत्रो भविष्यति।

VIII किन्तु भीतानाम् अविश्वासिनां घृणानां नरहन्तृणां वेश्यागामिनां मोडकानां देवपूजकानां सर्वेषाम् अनृतवादिनाञ्चांशो वह्निगन्धकञ्चलितहृदे भविष्यति, अेष अेव द्वितीयो मृत्युः।

IX अनन्तरं शेषसप्तदशैः परिपूर्णाः सप्त कंसा येषां सप्तदूतानां करेष्वासन् तेषामेक आगत्य मां सम्भाष्यावदत्, आगच्छाहं तां कन्याम् अर्थतो मेषशावकस्य भाविभार्या त्वां दर्शयामि।

X ततः स आत्माविष्टं माम् अत्युच्यं मडापर्वतमेकं नीत्वेश्वरस्य सन्निधितः स्वर्गाद् अवरोहन्तीं यिज्ञासामाभ्यां पवित्रां नगरीं दर्शितवान्।

XI सा ईश्वरीयप्रतापविशिष्टा तस्यास्तेजो महाधरत्नवद् अर्थतः सूर्यकान्तमणितेजस्तुल्यं।

XII तस्याः प्रायीरं बृहद् उच्यञ्च तत्र द्वादश गोपुराणि सन्ति तद्रोपुरोपरि द्वादश स्वर्गदूता विद्यन्ते तत्र य द्वादश नामान्यर्थत एसायेलीयानां द्वादशवंशानां नामानि लिपितानि।

XIII पूर्वदिशि त्रीणि गोपुराणि उत्तरदिशि त्रीणि गोपुराणि दक्षिणदिशि त्रीणि गोपुराणि पश्चीमदिशि य त्रीणि गोपुराणि सन्ति।

XIV नगर्याः प्रायीरस्य द्वादश मूलानि सन्ति तत्र मेषशावाकस्य द्वादशप्रेरितानां द्वादश नामानि लिपितानि।

XV अनरं नगर्यास्तदीयगोपुराणां तत्प्रायीरस्य य मापनार्थं मया सम्भाषमाणस्य दूतस्य करे स्वर्णमय अेकः परिमाणदण्ड आसीत्।

XVI नगर्या आकृतिश्चतुरस्रा तस्या दैर्घ्यप्रस्थे समो ततः परं स तेग परिमाणदण्डेन तां नगरीं परिमितवान् तस्याः परिमाणं द्वादशसहस्रनल्वाः। तस्या दैर्घ्यं प्रस्थम् उच्यत्वञ्च समानानि।

XVII अपरं स तस्याः प्रायीरं परिमितवान् तस्य मानवास्यार्थतो दूतस्य परिमाणानुसारतस्तत् यतुश्चत्वारिंशदधिकशतसहस्रपरिमितं ।

XVIII तस्य प्रायीरस्य निर्मितः सूर्यकान्तमणिर्नगरी य निर्मलकायतुल्येन शुद्धसुवर्णेन निर्मिता।

XIX नगर्याः प्रायीरस्य मूलानि य सर्वविधमहार्धमणिभिर्भूषितानि तेषां प्रथमं भित्तिमूलं सूर्यकान्तस्य, द्वितीयं नीलस्य, तृतीयं ताम्रमाणेः, यतुर्थं मरकतस्य,

XX पञ्चमं वैदूर्यस्य, षष्ठं शोणरत्नस्य, सप्तमं यन्द्रकान्तस्य, अष्टमं गोमेदस्य, नवमं पद्मरागस्य, दशमं लशूनीयस्य, अेकादशं षेरोजस्य, द्वादशं मर्तीष्माणेश्चास्ति।

XXI द्वादशगोपुराणि द्वादशमुक्ताभिर्निर्मितानि, अेकैकं गोपुरम् अेकैकया मुक्तया कृतं नगर्या मडामार्गश्चाच्छकायवत् निर्मलसुवर्णेन निर्मितं।

XXII तस्या अनन्तर अेकमपि मन्दिरं मया न दृष्टं सतः सर्वशक्तिमान् प्रभुः परमेश्वरो मेषशावकश्च स्वयं तस्य मन्दिरं।

XXIII तस्यै नगर्यै दीप्तिदानार्थं सूर्यायन्द्रमसोः प्रयोजनं नास्ति यत ईश्वरस्य प्रतापस्तां दीपयति मेषशावकश्च तस्या ज्योतिरस्ति।

XXIV परित्राणप्राप्तलोकनिवडाश्च तस्या आलोके गमनागमने कुर्वन्ति पृथिव्या राजानश्च स्वकीयं प्रतापं गौरवञ्च तन्मध्यम् आनयन्ति।

XXV तस्या द्वाराणि द्विवा कदापि न रोत्स्यन्ते निशापि तत्र न भविष्यति।

XXVI सर्वजतीनां गौरवप्रतापौ तन्मध्यम् आनेष्येते।

XXVII परन्त्वपवित्रं घृण्यकृद् अनृतकृद् वा किमपि तन्मध्यं न प्रवेक्ष्यति मेषशावकस्य श्रुवनपुस्तके येषां नामानि लिपितानि केवलं त अेव प्रवेक्ष्यन्ति।

XXII

I अनन्तरं स स्फुटिकवत् निर्मलम् अमृततोयस्य स्रोतो माम् अउर्शयत् तद् ईश्वरस्य मेषशावकस्य य सिंहासनात् निर्गच्छति।

II नगर्यां मार्गमध्ये तस्या नद्याः पार्श्वयोरमृतवृक्षा विद्यन्ते तेषां द्वादशङ्गलानि भवन्ति, अेकैको वृक्षः प्रतिमासं स्वङ्गं फलति तद्दृक्षपत्राणि यान्यज्जातीयानाम् आरोग्यजनकानि।

III अपरं किमपि शापग्रस्तं पुन न भविष्यति तस्या मध्य ईश्वरस्य मेषशावकस्य य सिंहासनं स्थास्यति तस्य दासाश्च तं सेविष्यन्ते।

IV तस्य वदनदर्शनं प्राप्स्यन्ति भालेषु य तस्य नाम लिपितं भविष्यति।

V तदानीं रात्रिः पुन न भविष्यति यतः प्रभुः परमेश्वरस्तान् दीपयिष्यति ते यानन्तकालं यावद् राजत्वं करिष्यन्ते।

VI अनन्तरं स माम् अवदत्, वाक्यानीमानि विश्वास्यानि सत्यानि य, अयिराद् यै र्भवितव्यं तानि स्वदासान् ज्ञापयितुं पवित्रभविष्यद्वादिनां प्रभुः परमेश्वरः स्वदूतं प्रेषितवान्।

VII पश्चादं तूर्णम् आगच्छामि, अेतद्ग्रन्थस्य भविष्यद्वाक्यानि यः पालयति स अेव धन्यः।

VIII योऽनलम् अेतानि श्रुतवान् दृष्टवांश्चास्मि श्रुत्वा दृष्ट्वा य तद्दर्शकदूतस्य प्रणामार्थं तय्यराणयोरन्तिकेऽपतां।

IX ततः स माम् अवदत् सावधानो भव मैवं कुरु, त्वया तव भ्रातृभि र्भविष्यद्वादिभिरेतद्ग्रन्थस्थवाक्यपालनकारिभिश्च सहदासो ऽहं त्वम् ईश्वरं प्रणाम।

X स पुन ममम् अवदत्, अेतद्ग्रन्थस्थभविष्यद्वाक्यानि त्वया न मुद्राङ्कयितव्यानि यतः समयो निकटवर्ती।

XI अधर्मायार एतः परमप्यधर्मम् आचरतु, अमेध्यायार एतः परमप्यमेध्यम् आचरतु धर्मायार एतः परमपि धर्मम् आचरतु पवित्रायारश्चेतः परमपि पवित्रम् आचरतु।

XII पश्चादं तूर्णम् आगच्छामि, अेकैकस्मै स्वक्रियानुयायिङ्गलदानार्थं मदातव्यङ्गलं मम समवर्ती।

XIII अहं कः क्षश्च प्रथमः शेषश्चादिरन्तश्च।

XIV अमृतवृक्षस्याधिकारप्राप्त्यर्थं द्वारै र्नगरप्रवेशार्थञ्च ये तस्याज्ञाः पालयन्ति त अेव धन्याः।

XV कुक्कुरै र्मायाविभिः पुङ्गामिभि र्नरन्तृभि र्देवाच्यकैः सर्वैरनृते प्रीयमाणैरनृताचारिभिश्च बहिः स्थातव्यं।

XVI मण्डलीषु युष्मभ्यमेतेषां साक्ष्यदानार्थं यीशुरहं स्वदूतं प्रेषितवान्, अहमेव दायूदो मूलं वंशश्च, अहं तेजोमयप्रभातीयतारास्वरूपः।

XVII आत्मा कन्या य कथयतः, त्वयागम्यतां स्रोतापि वदतु, आगम्यतामिति यश्च तृषार्तः स आगच्छतु यश्चेच्छति स विना मूल्यं ज्जवनदायि ज्जलं गृह्णातु।

XVIII यः कश्चिद् अेतद्ग्रन्थस्थभविष्यद्वाक्यानि शृणोति तस्मा अहं साक्ष्यमिदं ददामि, कश्चिद् यद्यपरं किमप्येतेषु योजयति तर्दीश्वरोग्रन्थेऽस्मिन् लिपितान् दण्डान् तस्मिन्नेव योजयिष्यति।

XIX यदि य कश्चिद् अेतद्ग्रन्थस्थभविष्यद्वाक्येभ्यः किमप्यपहरति तर्दीश्वरो ग्रन्थे ऽस्मिन् लिपितात् ज्जवनवृक्षात् पवित्रनगराय्य तस्यांशमपहरिष्यति।

XX अेतत् साक्ष्यं यो ददाति स अेव वक्ति सत्यम् अहं तूर्णम् आगच्छामि तथास्तु। प्रभो यीशो, आगम्यतां भवतां।

XXI अस्माकं प्रभो र्यीशुप्रीष्टस्यानुग्रहः सर्वेषु युष्मासु वर्ततां। आमेन्।